

ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဇနကတ္တံ။

နမောတဿ၊ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ၊

နမော တဿ ဓမ္မဿ၊ သွာက္ခာ တဿ၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကဿ။ ၊

နမော တဿ သံဃာဿ၊ သုပ္ပဋိပန္နဿ ဥဇုပ္ပဋိပန္နဿ။ ၊

၂၀-ဝိသတိနိပါတ်-၂၄၉-အဓိမုတ္တဏ္ဏရဝါသော၊

ဝိသတိနိပါတေ၊ ဝိသတိနိပါတ်၌၊ ယညတ္ထံဝါတိအာဒိကာ၊ ယညတ္ထံဝါ
ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်
တော်ရှိသော၊ အပရဿ၊ တပါးသော၊ အဓိမုတ္တဏ္ဏရဿ၊ အဓိမုတ္တ
မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယဇ္ဈိ၊ ဤအဓိမုတ္တမထေရ်သည်
လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆု
တောင်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝုညာနိ၊
ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပဓိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ရှိသော်၊ အတ္ထဒသိဿ၊
အတ္ထဒသိအမည်ထော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊
လက်တက်တော်၌၊ ဝိဘဝသမ္ပန္နေ၊ စည်းစိမ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကုလေ၊
အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညာထံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပက္ခော
ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗုနိစ်
သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊ ဥပဋ္ဌန္တော၊ လုပ်ကျွေး လျက်၊
မဟာဒါနာနိ၊ ကြီးစွာသောအလှူတို့ကို၊ ပဝက္ခေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သော၊ ထိုသူ
ကြွယ်သည်၊ တေနုညကဗ္ဗေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊
နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ အာ
ယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သံကိစ္ဆဗ္ဗေရဿ၊ သံကိစ္ဆ
မထေရ်၏၊ ဘဂိနိယာ၊ ရှစ်မ၏၊ ကုတ္တိဋ္ဌိ၊ ဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ အလေ၊ ထိုသူ

၂ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

အား၊ အဓိမုတ္တောတိနာမံ။ အဓိမုတ္တဟုသောအမည်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအဓိမုတ္တသည်။ ဝယပ္ပဒတ္တ၊ အရှယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ မာတုလတ္တေရဿ၊ ဦးရီးဖြစ်သောမထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏။ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကချာန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ သာမဏေတုမိယံယေဝ၊ သာမဏအဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏံ၊ ရောက်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၌။ ၊

လောကနာထမ္ဘိ၊ လူတို့၏ဘိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ အတ္ထဒသိန ရုတ္တမေ၊ အတ္ထဒသိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ဝိပ္ပဿန္တေန၊ ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေးပြီ။ ဥဇုဘူတံ၊ ဖြောင့်စွာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ သမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်သော၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍၊ ဥန္တုနာ၊ ကြံဖြင့်၊ မဏ္ဍပ်၊ မဏ္ဍပ်ကို၊ ကတွာ၊ ဆောက်လုပ်၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ဘောဇေသိ၊ ဆွမ်းကျွေးပြီ။ ဒေဝတ္တံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ယံယံယောနိ၊ အကြင်အကြင်အမျိုးသို့၊ ဥပပဇ္ဇာမိ၊ ကပ်၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုနတ်လူမျိုး၌ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အတိဘောသိ၊ သာလွန်၏။ ဣဒံယံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဝုညကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ အဋ္ဌာရသေကပ္ပဿတေ၊ တထောင်ရှစ်ရာ ကမ္မာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်အလှူကို၊ အဒဒိ၊ ပေးလှူပြီ၊ တထော၊ ထိုအခါမှ၊ ပကုတိ၊ စ၍၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံယံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဥန္တုဒါနဿ၊ ကြံအလှူ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ မယံ၊ ငါသည်၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ပျောက်အပ်၏။ ၊

အရဟတ္တံပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သမာပတ္တိဘုရေန၊ သမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝီရိနာမေန္တော၊ လွန်စေလျက်၊ ဥပသမ္ပန္နိတုကာမော၊ ပဉ္စင်းခံလိုသည်ဖြစ်၍၊ မာတရံ၊ မော်တော်ကို၊ အာပုန္နိဿ၊ ဖိတ်၊ ပန်ကြားအံ့ဟူ၍၊ မာတု၊ အပ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်အား၊ ဗလိကမ္ပံ၊ ဗလနတ်စာကျွေးခြင်းကို၊ ကရဏတ္ထံ၊ ပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ မံသပရိယေသနံ၊

၂၀-ဝိသဘိနိပါတ်-၂၄၉-အဓိမုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊

၃

အသားရှာခြင်းအကျိုးငှါ၊ စေတနာတော်၊ လှည့်လည်ကုန်သော၊ ပစ္စသတေဟိ။
 ငါးရာကုန်သော၊ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့နှင့်၊ သမာဂန္တိ၊ ပေါင်းဆုံမိ၏၊ စော
 ရာစ၊ ခိုးသူတို့သည်လည်း၊ ဟံ၊ ထိုအဓိမုတ္တသာမဏေကို၊ အဂ္ဂဟေသု၊
 ဖမ်းကြ၊ ဘုန်၏၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်အား၊ ဗလိ၊ ပူဇော်သကာသည်၊ ဘဝိဿတိ
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ သေ၊ ထိုအဓိမုတ္တသာမဏေသည်၊ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်၊
 ဂဟိတေဝိ၊ ဖမ်းရာ၌လည်း၊ အဘိတော၊ မကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ အန္တိန္ဒြိယ၊
 ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ဝိပ္ပသန္နရခေါဝ၊ ကြည်လင်သော မျက်နှာရှိသည်၊
 သာလျှင်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဟံ၊ ထိုအဓိမုတ္တသာမဏေကို၊ ဗိသုဒ္ဓါ၊ မြင်၍၊
 စောရဂါမဏိ၊ ခိုးသူကြီးသည်၊ အန္တရိယန္တ၊ တစ်ကြိမ်၊ မမြင်ဘူးဖြစ်
 သောအံ့ဘွယ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပသံသန္တော၊ မြီးမွှမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊
 မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ယညတ္တဝါ၊ နတ်တို့အား၊ ပူဇော်ခြင်း၊ ဗလိနတ်စာပြုခြင်း
 ငှါလည်းကောင်း၊ နေတ္တဝါ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို ဆောင်ခြင်း အကျိုးငှါ လည်း
 ကောင်း၊ ယေသန္တေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့ကို၊ ဝုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဟနာမ၊
 သတ်ဘူးပေကုန်၏၊ အဝသေဝံ၊ ငါတို့သည်ဖမ်းယူအပ်သောတယောက်
 သောသုတ္တဝါကိုထား၍ ကြွင်းသောသုတ္တဝါကို၊ ဟနာယ၊ သတ်သဖြင့်၊
 ဘယံ၊ သေဘေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေန၊ အကြင်သေဘေးဖြင့်၊ စေ
 ခန္တိစ၊ စိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်းဖြင့်လည်းတုန်လှုပ်ကုန်၏၊ ဝိလပန္တိစ၊ အရှင်
 အကျွန်ုပ်တို့သည်အရှင်တို့အား ဤမည်ဤမည်သောဥစ္စာကိုပေးပါကုန်အံ့
 ကျွန်ုပ်တို့ပါကုန်အံ့အစရှိသောစကားကိုဆိုကုန်လျက်ရောင်ရမ်းကုန်၏၊
 ယောတုံ၊ အကြင်သင့်ကို၊ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်အား၊
 ဗလိကမ္မတ္ထံ၊ ဗလိနတ်စာကိုပြုအံ့သောငှါ၊ သန္တုဇ္ဇိတော၊ အသက်ကိုချလို
 ကုန်သည်ဖြစ်၍ချီအပ်သောသန်လျက်တို့ဖြင့်ခြိမ်းချောက်အပ်၏၊ တသေ
 တေ၊ ထိုသင်အား၊ ဘိတတ္တံ၊ ကြောက်သောအဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့တကား
 တသေတေ၊ ထိုသင်အား၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာသော၊ ဝဇ္ဇော၊ မျက်နှာ
 အဆင်းသည်၊ ပသီဒတိ၊ အတိုင်းထက်အလွန်ကြည်ညိုခွပ်ငဲ့၏၊ တုံ၊
 အရှင်သည်၊ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ မဟန္တယေ၊ ကြီးသောသေ
 ဘေးသည်၊ ဥပ္ပန္နကာလေဝိ၊ ဖြစ်သောအခါ၌လည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
 နပရိဒေဝသိ၊ မငိုကြွေးဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဂါယာ၊ နှစ်ခုသောဂါ
 ထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ယညတ္တန္တိ၊ ယညတ္တဟူ
 သည်ကား၊ ယဇနတ္ထံ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒေဝတာ
 နံ၊ နတ်တို့အား၊ ဗလိကမ္မ ကရဏတ္ထံ၊ ဗလိနတ်စာပြုအံ့သော အကျိုးငှါ၊

ဝါသဒ္ဓါ၊ ဝါသဒ္ဓါသည်၊ ဝိကပ္ပနတ္ထော၊ အထူးကြံခြင်းအနက်ရှိ၏၊ ဓနတ္ထန္တိ၊
 ဓနတ္ထံဟူသည်ကား။ သာပထေယျ ဟာဏတ္ထံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို ဆောင်ခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ ယေဟနာမမယံဝုရေတိ၊ ယေဟနာမမယံဝုရေ ဟူသည်ကား။
 ယေသတ္ထေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့ကို၊ မယံးငါတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး၊ ဟနိဗ္ဗ၊
 သတ်ကုန်ပြီ၊ ဣဒံ၊ ဤဟနာမဟူသောဝုန်သည်၊ အတိတေတ္ထေ၊ အတိတ်
 အနက်၌၊ ဝတ္ထမာနဝစနံ၊ ဝတ္ထမာနံဝိဘတ်သက်သောဝုန်တည်း၊ အဝသေ
 တိ၊ အဝသေဟူသည်ကား။ အဝသေအသေရိကေ၊ အလိုသို့လိုက်သည်
 တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တန္တိ၊ သံဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အဝ
 သေသန္တိပိ၊ အဝသေသံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်
 ငယ်တေသု၊ ဖမ်းယူအပ်ကုန်သောသူတို့တွင်၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊
 တံ၊ သင့်ကို၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသနံ၊ ကြွင်းကုန်သောသတ္တဝါတို့
 ကို၊ အယမေဝေါ၊ ဤသည်သာလျှင်၊ ပါဠော၊ ပါဠိတည်း၊ ဘသံဟောတိတိ၊
 ဘသံဟောတိဟူသည်ကား၊ မရဏဘယံ၊ သေခြင်းမှကြောက်ခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေနတေဝေဓန္တိဝိလပန္တိတိ၊ ယေနတေဝေဓန္တိဝိလပန္တိ
 ဟူသည်ကား၊ စိတ္တုတြာသေန၊ စိတ်၏ထိတ်သန့်ခြင်းဖြင့်၊ ဝေဓန္တိ၊ တုန်
 လှုပ်ကုန်၏၊ သာမိ၊ အရှင်၊ တုမှာကံ၊ အရှင်တို့အား၊ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်ဤမည်
 သောဥစ္စာကိုလည်း၊ ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အံ့၊ ဒါသာ၊ ကျွန်တို့သည်၊ သဝိသာ
 မ၊ ဖြစ်ပါကုန်အံ့၊ ဣတိအာဒိကံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝဒန္တ၊ ဆိုကြ
 ကုန်လျက်၊ ဝိလပန္တိ၊ ရောင်ရမ်းမြည်တမ်းကုန်၏၊ တဿတေတိ၊ တဿ
 တေဟူသည်ကား၊ ယောတွံ၊ အကြင်သင်သည်၊ ဒေဝတာဗလိကဗ္ဗတ္ထံ၊ နတ်
 တို့အားဗလိနတ်စာပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဇိဝိတာ၊ အသက်မှ၊ ဝေါရောပေတု
 ကာမေဟိ၊ ချခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သော၊ ဥက္ခိတ္တာသိကေဟိ၊ ချီအပ်သော
 သန်ထွက်ရှိကုန်သော၊ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ သန္တဇ္ဇိတဿ၊ ခြိမ်းချောက်
 အပ်သော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဘိတတ္တန္တိ၊ ဘိတတ္တံဟူသည်ကား၊ ဘိတတာ
 ဝေါ၊ ကြောက်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဘသံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘိယျောဝဇ္ဈောပသိဒတိတိ၊ ဘိ
 ယျောဝဇ္ဈောပသိဒတိဟူသည်ကား၊ ပကတိဝဇ္ဈတော၊ ပြကတေသော
 အဆင်းထက်၊ ဥပရိပိ၊ အလွန်လည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ မုခဝဇ္ဈော၊ မျက်နှာ
 အဆင်းသည်၊ ဝိပ္ပသိဒတိ၊ ကြည်ဆင်၏၊ ကိရ၊ ချ၍ပြပြီးအံ့၊ ထေရဿ၊
 မထေရ်အား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သစေ၊ အကပ်၍၊ ဣမေ၊ ဤသို့ဟူသည်၊
 မာရေသန္တိ၊ သက်ကုန်သတ္တံ၊ သည်ဖြစ်အံ့၊ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်၊

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်-၂၄၉-အဓိမုတ္တမတ္တရဂါထာ၊ ၅

အဟံ၊ ငါသည်၊ အနုပါဒါယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိ
နိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာနဝံအံ၊ ဒုက္ခဘာဝေ၊ ဆင်းရဲသောဝန်သည်၊ ဝိ
ဂန္တိဿတိ၊ ကင်းလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဋ္ဌာရံ၊ မြတ်သော၊ ဝီတိသော
မနဿံ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝရူပေမဟန္တ
ယေတိ၊ ဧဝရူပေမဟန္တယဟူသည်ကား၊ ဧဒိသေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
မဟာဘိ၊ ကြီးစွာသော၊ မရဏဘာဝေ၊ သေဘေးသည်၊ ဥပဋ္ဌိတေ၊ တည်သည်
ရှိသော်၊ ဟေတု အတ္ထဝါ၊ ဟိတ် အနက်၌လည်း၊ ဧတံ၊ ဤမဟန္တယေဟူ
သောဝုန်သည်၊ သုဗ္ဗာစနံ၊ သတ္တဝီဝိတတ်သက်သောဝုန်တည်း၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ ထေရော၊ အဓိမုတ္တမထေရ်သည်၊ စောရဂါမဏိဿ၊ ခိုးသူကြီး
အား၊ ပဋိ၊ စနဒါနမုခေန၊ စကားတို့ ပေးခြင်းကို အကြောင်းပြုသဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊
တရားကို၊ ဒေသသန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဂါမဏိ၊ ခိုးရှူး
ကြီး၊ အနုပေက္ခဿ၊ တဏှာဟူသောငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသောငါအား၊ စေ
တသိကံ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဝိဏာသံယောဇ
နဿ၊ ကုန်ပြီးသောသံယောဇဉ်တရားရှိသောငါအား၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော၊ ဘယာ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော ဘေးကြီးမှတပါးသော အလုံးစုံသော
ဘေးတို့ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်မြောက်ကုန်ပြီး၊ ဘဝုနေတ္တိ
ယာ၊ တဝသုံးပါးသို့ဆွဲငင်ယူဆောင်တတ်သောတဏှာ၏၊ ဝိဏာယ၊ ကုန်
ခြင်းကြောင့်၊ ဧဗ္ဗေဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ယထာ
တထော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသန္တိကိရိယာဘာဝနာအစွမ်းဖြစ်သော
မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်အဟုတ်အမှန်ဖြစ်၍၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ
ယထာစ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဘာရနိက္ခေပနေ၊ ခန္ဓာဟူသောငန်
ကိုချခြင်းကြောင့်၊ တယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ နဟောတိယထာစ၊ မဖြစ်
သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မေ၊ ငါအား၊ မရဏေ
သေခြင်း၌၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မေယာ၊ ငါသည်၊
ဗြဟ္မဇရိယံ၊ သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်သော သာသနာတည်းဟူ
သောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ သုစိတ္တံ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်ပြီးမယာ၊ ငါသည်
မရွှါစာမိ၊ မြတ်သောနှစ်ပါးသော အရိယမဂ်တရားကိုလည်း၊ သုကာဝိ
တော၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်ပြီး၊ ရောဂါနံ၊ များစွာသောအနာတို့ဖြင့်နှိပ်
စက်ထိုးကျင်သော နာခြင်းရှိသောသူတို့အား၊ ဝံ၊ ခယေ၊ အနာ၏ပျောက်
ကုန်ခြင်း၌၊ ဝီတိသောမနဿမေဝ၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်သာလျှင်၊
ဟောတိဣဝ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မရဏေ၊ ခန္ဓာအနာ၏ကုန်

၆ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ခြင်းဟုဆိုအပ်သောသေခြင်း၌၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ ငါကဲ့သို့
 သဘောရှိသောသူအားမရှိ၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်
 ကို၊ သုစိတ္တံ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်၏၊ မဂ္ဂေါစာဝိ၊ မင်္ဂလကိုလည်း၊ သုဘာဝိတော
 ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်ပြီ၊ ဘဝ၊ တဆွဲတပါးသောမီးတို့ဖြင့် တပြောင်
 ပြောင်တောက်လောင်သောသုံးပါးသောဘဝတို့ကို၊ နိရုဿာဒေါ၊ သာယာ
 ခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဝိသံဝိတွာ
 ဓေတုသုဿာသန္တိ၊ အစွမ်းဖြင့် အဆိပ်ကို သောက်၍၊ ဆဋ္ဌိတံဇ္ဈဝ၊ ထိုသို့
 အဆိပ်ကိုအစေတတ်သော လုံ့လဖြင့်စွန့်အပ်သကဲ့သို့၊ မေ၊ ငါအား၊ မရ
 ကော၊ သေခြင်း၌၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အနုပါဒါနော၊
 တဏှာဒိဗ္ဗိတို့သည်မစွဲလမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါရဂူ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောကမ်း
 တဘက်သို့ရောက်ပြီ၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိ၏၊ ကတ
 ကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောတဆွဲခြောက်ပါးသောမင်္ဂလရှိ၏၊ အာယုက္ခယာ
 အသက်ကုန်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဇုဋ္ဌော၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အာ
 စာတနာ၊ သတ်ခြင်းမှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်သောသူသည်၊ ဇုဋ္ဌောယထာ၊ နှစ်
 လိုဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသကဲ့သို့တည်း၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဓမ္မတံ၊ တရား
 သဘောသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊ သဗ္ဗလောကေ၊ အလုံးစုံသောလောက၌၊
 အနတ္တိကော၊ အသက်ရှည်ခြင်းချမ်းသာများခြင်းဖြင့်အလိုမရှိပြီ၊ ကိံဝိယ၊
 အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အာဒိတ္တာ၊ ရဲရဲတောက်သော၊ စာရာ၊ အိမ်မှ၊
 မုတ္တောဝိယ၊ လွတ်သကဲ့သို့၊ အာဒိတ္တာ၊ တဆွဲတပါးသော မီးတို့ဖြင့်ရဲရဲ
 တောက်သော၊ ဘဝ၊ ဘဝသုံးပါးမှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ရေဏ
 သိတိ၊ သေအံ့သည်၌၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိပ်၊ ဣမသိတိ၊ လောကေ၊ ဤလော
 က၌၊ သင်္ခတံ၊ သင်္ခါရတို့သည်ပေါင်း၍ပြုပြင်အပ်သော၊ ယံကိပ္ပိ၊ အလုံးစုံ
 သောအကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောတရားအပေါင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယတ္ထ
 ယသိတိ၊ သတ္တ နိကာယေ၊ အကြင်သတ္တဝါ အပေါင်း၌၊ ယောတဝေါဝါ၊
 အကြင်ဥပပတ္တိဘဝကိုလည်း၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဟေသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံ
 သောသတ္တသင်္ခါရ တရားအပေါင်းသည်၊ အနိဿရံ၊ မိမိအလိုသို့မလိုက်
 သောကြောင့်အစိုးမရသောသဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟေသိနာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားလည်း၊ ဂုတ္တံ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရအဝသဝတ္တနာယအနတ္တာဟူ၍ ဟော
 တော်မူအပ်ပြီ၊ ယောအရိယသဝကော၊ အကြင်အရိယာဖြစ်သောဘုရား
 တပည့်သားသည်၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတိယထာ၊ သဗ္ဗေ

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်-၂၄၉-အဓိမုတ္တတ္ထရဂါထာ။ ၇

သင်္ခါရာအနိစ္စာစသည်ဖြင့် ဟောတော်မူသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တံ
 ဘဝတ္တယံ၊ ထို့ဘဝသုံးပါးကို၊ ပဇာနာတိ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသော
 မဂ်ပညာဖြင့်သိ၏။ သောအရိယသဘာဝကော၊ ထိုအရိယာဖြစ်သောဘုရား
 တပည့်သားသည်၊ သုတတ္ထံ၊ ကောင်းစွာရဲရဲတေးကံသော၊ အလောရုဇ္ဈံ၊
 သံထွေး ဘိုး၊ မုရိသော၊ ချမ်းသာခြင်းကိုအလိုရှိသော ယောကျ်ားသည်၊
 နဂဏ္ဍာတိယထာ၊ မကိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကိဗ္ဗိဘဝံ၊ ငယ်
 သောဘဝကြီးသောဘဝကို၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ တဏှာ၏အစွမ်းအားဖြင့်မယူ၊
 မေ၊ ငါအား၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ နပောတိ၊ ဖြစ်ဆဲမဟုတ်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး တဝိသတိ၊ နောက်ကိုလည်းဖြစ်လတ္တံ့ သည်ကား၊ န၊
 မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတ္ထံ၊ ထိုသင်္ခါရတရားတို့၏ဖြစ်ခြင်း၌၊ မာဒိသဿ၊
 ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအဖြစ်အပျက်ကိုရှုသောငါအား၊ ပရိဇေဝနာ၊ ပိုကြွေး
 ခြင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိပါတော့အံ့နည်း၊ ဂါမဏိ၊ ခိုးရှားကြီးသုန္ဓံ၊
 အတ္တသာရစသည်နှင့်မရောသက်သက်သော၊ ဓမ္မသမုပ္ပါဒ်၊ အဝိဇ္ဇာစသော
 ပစ္စည်းတရားတို့ကြောင့် သင်္ခါရစသောအကျိုးတရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းမျှကို
 ရင်းသုန္ဓံ၊ အတ္တသာရစသည်နှင့် မရောသက်သက်သော၊ သင်္ခါရသန္တ
 တိ၊ ကိလေသာကမ္မဝိပါကဝဋ် အပြားရှိသောသင်္ခါရတို့၏အစဉ်ကိုလည်း
 ဧကင်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဝိပဿနာညာဏ်နှင့် တကွသော မဂ်ညာဏ်ဖြင့်
 အဟုတ်အမှန်၊ ပဿန္တဿ၊ မြင်သောငါအား၊ ဘယံ၊ သေအံ့သည်၌
 ကြောက်ခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တိဏကဋ္ဌသမံ၊ အစိုး
 မရသည်၏အဖြစ်ဖြင့် မြက်ထင်းနှင့် တူသော၊ လောကံ၊ သင်္ခါရလောက
 ကိုးပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသောမဂ်ပညာဖြင့်၊ ယောဝုပ္ပလော၊
 အကြင်ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဝုပ္ပလော၊ ထို
 ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပမတ္တံ၊ ထိုသင်္ခါရလောကတို့၏ အဖြစ်အပျက်ကိုရှုခြင်း၌၊
 အသံဝိန္ဒအသံဝိန္ဒန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုသင်္ခါရလောကတို့၏အဖြစ်
 အပျက်ကိုရှုခြင်း၌မမေ့မလျော့ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နုတ္တိ၊ မရှိပါတကား
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်၊ သရိရေန၊ ရွံရှာဘွယ်သောသဘော
 ရှိသောဤကိုယ်ဖြင့်၊ ဥက္ကဏ္ဌာမိ၊ ဤကိုယ်၌ပြီးငွေသောအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဘ
 ဝေန၊ အလုံးစုံသောဘဝဖြင့်လည်း၊ အနုတ္တိကော၊ အလိုမရှိသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်
 ၏သောအယံကာယော၊ ထိုငါ၏ကိုယ်သည်၊ တဝိသတိ၊ ယခုအခါ၌သင်
 တို့၏လုံ့လဖြင့်လည်းကောင်း၊ တပါးသူတို့၏ လုံ့လဖြင့်လည်းကောင်းဖြစ်
 လတ္တံ့၊ အညော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်၌ ဖြစ်သောကိုယ်မှ တပါးသော ကိုယ်သည်၊ န

၈ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝတုတ္ထတွဲ

တဝိဿတိ၊ နောင်အခါတဖန် မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ သနိ
 နေ့၊ ဤကိုယ်ဖြင့်၊ ယံကိစ္စံ၊ အကြင်ပြုအပ်သော အကျိုးသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊
 တံ၊ ထိုအကျိုးရှိသော အမှုကို၊ ယဒိန္ဒြိယယဒိန္ဒြိယံ၊ အကယ်၍ အလိုရှိ
 ကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ကရေ၊ ထ၊ ပြုကုန်လော့၊ မေ၊ ငါအား၊ တဗ္ဗဗ္ဗယံ၊ ထို
 ကိုယ်၏သင်တို့သည် အလိုရှိအပ်သော ကိစ္စဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
 တတ္ထံ၊ ထိုပြုသောသူမပြုသောသူတို့၌၊ ဒေါသောစ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဝေမဇ္ဈ၊ ချစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါအား၊ နုဟေ၊ တိ၊
 မိမိ၏ဇွဲကွက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ အချင်းဝပ်သိမ်းပယ်ပြီးသောကြောင့်
 မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာ ဝါထာ၊ ဤဝါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို
 တော်မူ၏၊ သဿ၊ ထေရဝါဒ၊ ထိုအဓိမုတ္တမထေရ်၏၊ တံ၊ ဝနံ၊ ထိုဆိုခဲ့တိုင်း
 သောစကားကို၊ မာဏဝါ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ အတ္တု၊ တံ၊ မဖြစ်ဘူ၊ မြဲသော၊ လော
 မဟံ၊ သနံ၊ ကြိုက်သီးမွေးညှင်းထွယ်သော စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
 သတ္တာနိ၊ လက်နက်တို့ကို၊ နိက္ခိပိတွာ၊ ချလတ်၍၊ ဇေဝံ၊ ဝနံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
 သောကံ၊ တန္တေ၊ စသောစကားကို၊ အဗြု၊ ဝံ၊ မေးသည်၏အတွင်းအားဖြင့်ဆို
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ အယံ ဝါထာ၊ ဤဝါထာသည်၊ သင်္ဂီတိ၊ ကာရေဟိ၊ သင်္ဂီယနာ
 တင်ဆရာတို့သည်၊ ဝုတ္တဝါထာ၊ ဆိုအပ်သောဝါထာတို့တည်း၊ ဣတော၊
 ဤဝါထာမှ၊ အပရာ၊ တပါးကုန်သော၊ တိ၊ သော၊ သုံးဝါထာတို့သည်၊ စော
 ရာနံ၊ ခိုးသူတို့၏၊ ထေရဝါဒ၊ မထေရ်အား၊ ဝစနပဋိ၊ ဝစနဝါထာ၊ စကားဆို
 ခြင်းစကားတို့ ပေးခြင်းဝါထာတို့တည်း၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ဘုရား၊ တံ၊ အရှင်
 ဘုရားသည်၊ ကိံ၊ နိမံ၊ အဘယ်မည်သော အမှုကို၊ ကရိတွာနံ၊ ပြုသောကြောင့်
 ၎င်း၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာကား၊ ကောဝိ၊ အဘယ်သည်
 နည်း၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
 ကို၊ အာဂဗ္ဗ၊ အဖို့ပြု၍၊ အယံ၊ အသောကတာ၊ ဤသေခါနီးကာလ၌ စိုးရိမ်
 ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ လတ္တကိ၊ ရအပ်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေဝံ၊ အတ္တံ၊
 ဤသို့သော အနက်ကို၊ အဗြု၊ ဝံ၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ မာဏဝါ၊ ခိုးသူတို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ အာ
 စရိယော၊ ဆရာကား၊ သဗ္ဗညူ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကို၊ သိခြင်းငှါစွမ်းနိုင်
 သော၊ သဗ္ဗဒိဿာပိ၊ သမန္တစက္ခုဖြင့် ခပ်သိမ်းသော တရားကိုမြင်နိုင်
 သော၊ ဇိနော၊ ဒေဝပုတ္တစသော ငါးပါးသော မာရ်ကို အောင်တော်မူ
 သော၊ မဟာ၊ ကာရုဏိ၊ ကော၊ ကြီးမြတ်သော ကရုဏာရှိတော်မူသော၊
 သဗ္ဗလောကတိကိန္ဒကော၊ အလုံးစုံသောသတ္တလောက၏ကိုလေသာဟူ
 သောအနာကို ကုသးတော်မူတတ်သော၊ သတ္တာ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်-၂၄၆-အဓိမုတ္တတ္ထရဂါထာ၊ ၆

အားဆုံးမတော်မူတတ်သောဘုရားသင်တည်း၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခယဂါထိ၊ ကိလေသာတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားကို၊ ဒေသိတော၊ ယောတော်မူအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ အာဂပ္ပ၊ အဖို့ပြု၍၊ အယံ အသောကတော၊ ဤသေအံ့သောကလန္တရိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော အဖြစ်ကို၊ လဟ္တတိလဟ္တာမိ၊ ရ၏၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤသို့အားဖြင့်ဖြစ်သောစကားကို၊ အဗြဟ္မ၊ မတော်ကဆိုပေ၏၊ စောရား၊ ခိုးသူဘို့သည်၊ ဣသိနော၊ အဓိမုတ္တရဟန္တာထေရ်ဖြစ်၏၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော စကားကို၊ သုတွာန၊ ကြားရကုန်သောကြောင့်၊ သတ္တာနိစ၊ ခေးသန်လျက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာဂုဓာနိစ၊ လေးဟောင့်စသောလက်နက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိက္ခိပနိက္ခိပိတွာ၊ ချ၍၊ ဇေတံ၊ အချိုသောခိုးသူဘို့သည်၊ တဌာစကမ္မာ၊ ထိုခိုးမှုမှလည်း၊ ဝိရုမိံ သု၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ ဇေတစ၊ အချိုသောခိုးသူဘို့သည်လည်း၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အာရောစယိံ သု၊ ကြားကုန်၏၊ တေ၊ ထိုခိုးသူဘို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဗလာနိ၊ ဗောဇ္ဈင်ချနစ်ပါးမိုလ်ငါးပါးတို့ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ပဏှိတာ၊ မဂ်ဖိုလ်ပညာဖြင့်ပညာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂိတ္တာ၊ ဝီတိအစွမ်းဖြင့်တက်ကြွသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုမနာ၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကတိန္ဒြိယာ၊ စောင့်သဖြင့် ပြုအပ်သော ဣန္ဒြိယရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသဝိတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်ပြုပြင်ခြင်းကင်းသော၊ နိဗ္ဗာနပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဖုသိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာပိ၊ ဤဂါထာတို့သည်လည်း၊ သင်္ဂီတိကာရေဟိ၊ သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဂုတ္တဂါထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သောဂါထာတို့တည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ နတ္ထိစေတသိကံဒုက္ခံ အနုပေက္ခဿဂါမဏိတိ၊ နတ္ထိစေတသိကံဒုက္ခံ အနုပေက္ခဿဂါမဏိဟူသည်ကား၊ ဂါမဏိ၊ ခိုးမှုကြီး၊ အပေက္ခဿ၊ ဝံကွက်ခြင်းရှိသော၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ အနုပေက္ခဿ၊ တဏှာဟူသော ဝံကွက်ခြင်းကင်းသော၊ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့သဘောရှိသောသူအား၊ လောဟိတသတဝေါ၊ သွေးသဘောရှိသော၊ ဝုဗ္ဗေဝိယ၊ ပြည်ကဲ့သို့၊ စေတသိကံ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒေါမနဿာဘာဝေါ၊ ခန္ဓသန၊ နှလုံးမသာယာခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဣန္ဒြိယံ

သဖြင့်၊ ဘယ်ဘာသာ၊ ကြောက်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ခဒ္ဒက၊ ဆို၏၊ တေ
 န၊ ထိုကြောင့်၊ အတိက္ကန္တန္တဘယသဗ္ဗေတိ၊ အတိက္ကန္တန္တဘယသဗ္ဗေဟူ
 ဤ၊ အဘ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အတိက္ကန္တဘယသဗ္ဗေတိ၊ အတိက္ကန္တဘယသ
 သဗ္ဗေ ဟူသည်ကား၊ နိဏသံယောဇနဿ၊ ကုန်ပြီးသော သံယောဇဉ်ရှိ
 သော၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဉ္စဝိသတိမဟာဘယ၊ နှစ်ဆဲ့
 ငါးပါးသောဘေးကြီးမှ၊ အညေစ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝိ၊
 အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘယ၊ ဘေးတို့ကို၊ ကေသေန၊ စင်စစ်သ
 ဖြင့်၊ အတိက္ကန္တအတိတာ၊ လွန်ကုန်၏၊ အပဂတာ၊ ကင်းကုန်၏၊ ဣတိ၊ အယံ
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေယထာတထေတိ၊ ဒိဋ္ဌေ
 ဓမ္မေယထာတထေဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စဓမ္မေ၊ လေးပါးကုန်သောသစ္စာ
 တရားတို့ကို၊ ပရိညာပဟာနသန္တိ၊ ကိရိယာဘာဝနာဝသေန၊ ပရိညာဘာ
 ဝနာပဟာနဘာဝနာသန္တိ၊ ကိရိယာဘာဝနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မဂ္ဂပညာယ
 မဂ္ဂပညာဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မျက်မှောက်
 သောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ မရဏေတိ၊ မရဏဟူသည်ကား၊ မရဏဟေတု၊
 သေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဘာရနိက္ခေပနေ ယထာတိ၊ ဘာရ
 နိက္ခေပနေယထာဟူသည်ကား၊ ကောဝိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ဝုရီသော၊
 ယောကျ်ားသည်၊ သိသေ၊ ပြီးခေါင်း၌၊ ဌိတေန၊ တည်သော၊ မဟတာ၊ များ
 သော၊ ဂဇ္ဈဘာရေန၊ လေးသောဝန်ဖြင့်၊ သံသိဇန္တော၊ နှစ်သည်ရှိသော်၊
 တဿ၊ ထိုလေးသောဝန်ကို၊ နိက္ခိပနေ၊ ချခြင်း၌၊ အပနယနေ၊ ပယ်ခြင်း၌၊
 နဘာယတိယထာ၊ မကြောက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣဒံသမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာ
 ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်၊ ဘာရာ၊ လေးသော
 ဝန်မည်ကုန်၏၊ ဝုဂ္ဂလောစ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဘာရာဟာရော၊ ခန္ဓာဝန်ကို
 ဆောင်သောသူမည်၏၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဘာရာဒါနံ၊ ခန္ဓာဝန်ကိုယူ
 ဆောင်ရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဘာရနိက္ခေပနံ၊ ခန္ဓာဝန်ကိုချရခြင်း
 သည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ သုစိဏ္ဏန္တိ၊ သုစိဏ္ဏံ
 ဟူသည်ကား၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ စရိတံ၊ ကျင့်အပ်ပြီ၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မ
 စရိယံဟူသည်ကား၊ သိက္ခတ္တယသင်္ဂဟံ၊ သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်
 သော၊ သာသနဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာတော်တည်း ဟူသောမြတ်သော
 အကျင့်ကို၊ တတောဇေ၊ ထိုသို့သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်သောမြတ်

သောအကျင့်ကိုကျင့်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ မဂ္ဂေါသဝိ၊မဂ်
ကိုလည်း၊ သုဘာဝိတော၊ကောင်းစွာပွားအပ်ပြီ၊အဋ္ဌကိကော၊အင်္ဂါရှစ်ပါး
နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အရိယမဂ္ဂေါပိ၊အရိယမဂ်ကိုလည်း၊ သမ္မဒေဝ၊ကောင်း
စွာသာလျှင်၊ဘာဝိတော၊ပွားအပ်၏၊ ရောဂါနမိဝသံခယေတိ၊ ရောဂါနမိဝ
သံခယေဟူသည်ကား၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ရောဂေဟိ၊အနာတို့
ဖြင့်၊အဘိဘူတံဿ၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ အာတုရဿ၊ ကျင်နာသောသူ
အား၊ရောဂါနံ၊အနာတို့၏၊သံခံယေ၊ ပျောက်ခြင်းကုန်ခြင်း၌၊ ပီတိသောမ
နဿမေဝ၊နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ဟောတိယတော၊ဖြစ်
သကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ဤအတူ၊ ခန္ဓရောဂသံခယေ၊ ခန္ဓာအနာ၏ ကုန်ခြင်းဟုဆို
အပ်သော၊မရဏော၊သေခြင်း၌၊မာဒိဿ၊ ငါကဲ့သို့သဘောရှိသောသူအား၊
ဘယံ၊ကြောက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊နိရဿာဒါဘဝါဒိဋ္ဌာတိ၊နိရဿာဒါ
ဘဝါဒိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဒုက္ခတာဟိ၊ ဒုက္ခ၏
အဖြစ်ကိုဖြင့်၊အဘိဘူတော၊နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ဧကာဒသဟိ၊တဆဲ့တ
ပါးကုန်သော၊အတ္တိဟံ၊ မီးတို့ဖြင့်၊အာဒိတ္တာ၊ တပြောင်ပြောင် တောက်
လောင်ကုန်သော၊တယောဘဝါ၊ သုံးပါးကုန်သောဘဝတို့ကို၊နိရဿာဒါ
အဿာဒရဟိတော၊ သာယာခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယော၊ ငါသည်၊
ဒိဋ္ဌာ၊မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ဝိသံဝိတ္တာဝဆန္နိတန္တိ၊ဝိသံဝိတ္တာဝဆန္နိတံဟူသည်
ကား၊ပမာဒဝသေန၊ မေ့လျော့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိသံ၊အဆိပ်ကို။
ဝိဝိက္ခာ၊သောက်၍၊တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပယောဂေန၊လုံ့
လဖြင့်၊ဆန္နိဘံဝိယ၊စွန့်အပ်သကဲ့သို့၊မေ၊ငါအား၊မရဏော၊ သေခြင်း၌၊ဘ
ယံ၊ကြောက် ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ မုတ္တောအာစာတနာယထာတိ၊ မုတ္တောအာစာတနာယ
ထာဟူသည်ကား၊စောရေဟိ၊ရိုးသူတို့သည်၊မာရဏတ္ထံ၊သတ်ခြင်းအကျိုး
၌၊အာစာတနံ၊ သတ်ရာအရပ်သို့၊ နိတော၊ ဆောင်အပ်သောသူသည်။
ကေနပိ၊တစ်ခုတစ်ခုသော၊ဥပါယေန၊အကြောင်းဖြင့်၊ ဂတောမုတ္တော၊လွတ်
သည်ရှိသော်၊ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော၊ရှင်လမ်းနှစ်သက်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ဖြစ်
သကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သံသာရပါရနိဗ္ဗာနံ၊ သံသာရာ၏ထိုမှတစ်ဆင့်
သောနိဗ္ဗာနသို့၊ဂတတ္တာ၊ ရောက်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပါရဂူ၊ နိဗ္ဗာန
ဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်တော် မူကုန်သော၊ စတုဟိ၊လေးပါး
ကုန်သော၊ဥပါဒါနေဟိ၊ဥပါဒါနိတို့ဖြင့်၊အနုပါဒါနေ၊စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော၊
ပရိညာဒိနံ၊ ပရိညာ အစရှိကုန်သော၊ သောဇ္ဇသန္တံ၊ တဆဲ့မြောက်ပါးကုန်

၁၂ ဝေရုဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သော၊ ကိစ္စာနံ၊ ကိစ္စတို့ကို၊ ကတတ္တာ၊ ပြုပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကတ
 ကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စရှိ၏၊ ကာမာသဝါဒီဟိ၊ ကာမသုသဝအစရှိ
 သည်တို့ဖြင့်၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသော အာသဝေါရှိ၏၊ အာယုက္ခယာ
 အာယုက္ခယဟေတု၊ အသက်ကုန်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ထု
 ဇ္ဈော၊ နှစ်သက်သည်၊ သောမနသိကော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟေ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥတ္တမန္တိ၊ ဥတ္တမံဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ဓမ္မတန္တိ၊ ဓမ္မ
 တံဟူသည်ကား၊ ဓမ္မသဘာဝံ၊ တရားသဘောသို့၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်၌၊ သိဒ္ဓေသိဇ္ဈနပေတု၊ ပြီးခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဣဋ္ဌာဒိသု၊
 ဣဋ္ဌအစရှိသည်တို့၌၊ တာဒိသာဝံ၊ သည်းခံခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ သဗ္ဗ
 လောကေတိ၊ သဗ္ဗလောကေ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗလောကသို့မို့၊ အလုံးစုံ
 သောလောက၌လည်း၊ ဒီဃာယုကသုဗဟုလတာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိ
 ခြင်းချမ်းသာများခြင်း အစရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သံယုတ္တေဝိ၊ ယဉ်
 သည်လည်းဖြစ်သော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အနတ္တိကော၊ အလိုမရှိပြီး၊ ဣ
 တိ၊ ထိုကြောင့်၊ အနပေက္ခာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိပြီ၊ အာဒိတ္တာဝစာရာမုတ္တော
 တိ၊ အာဒိတ္တာဝစာရာမုတ္တော ဟူသည်ကား၊ ကေဝိ၊ တစုံတယောက်
 သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊
 အာဒိတ္တတော၊ ပြောင်ပြောင် တောက်သော၊ ပဇ္ဇလိတတော၊ ရဲရဲငြိ
 သော၊ ဂေဟတော၊ အိမ်မှ၊ နိဿဇေ၊ လွတ်သည်ရှိသော်၊ တတော
 နိဿရဏနိမိတ္တံ၊ ထိုလွတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နသော
 စတိယထာ၊ မစိုးရိမ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဗိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ မရဏနိမိတ္တံ၊ သေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နသောစ
 တိ၊ မစိုးရိမ်၊ ယဒတ္ထံသင်္ဂဟံကိပ္ပိတိ၊ ယဒတ္ထံဒသင်္ဂဟံကိပ္ပိဟူသည်ကား၊
 ကိပ္ပိတံ၊ တစုံတခုသော၊ ယံအတ္ထံ၊ အကြင်အကျိုးသည်၊ ဣမသ္မိလောကေ၊
 ဤလောက၌၊ အတ္ထိဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဥပလက္ခတိ၊ ရအပ်၏၊ သတ္တေဟိဝိ၊ သတ္တ
 ဝါတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သင်္ခါရေဟိဝိ၊ သင်္ခါရတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သင်္ဂ
 ဟံသမာဂမေသမေဝာနံ၊ ပေါင်းဆုံခြင်းသည်၊ သံကတန္တိပိ၊ သံကတံ
 ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အတ္တော၊ အနက်ကား၊ ယံ
 ကိပ္ပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပစ္စယေဟိ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်၊ သမေစ္စသံ
 ဘုယျ၊ သက်ဝင်၍၊ ကာတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပဒိုစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်
 သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ တဝေါဝါယတ္ထ
 လက္ခတိတိ၊ တဝေါဝါ ယတ္ထလက္ခတိဟူသည်ကား၊ ယသ္မိသတ္တနိကာ

ယော၊ အကြင်သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ယောဥပပတ္တိဘဝေါ၊ အကြင်ဥပပတ္တိဘဝ
 ဝါ၊ လတ္တကိ၊ ရအပ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဧတံ၊ ဤသင်္ခါရတရားအပေါင်း
 သည်၊ အနိဿရံ၊ အလိုသို့မလိုက်သောကြောင့်အစိုးမရသောသဘောရှိ၏
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနန္တော၊ သိသောသူသည်၊ မရဏသို့၊ သေခြင်း၌၊ နသောစ
 တိ၊ မစိုးရိမ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ န
 ဂဏတိဘဝံကိဉ္စိတိ။ နဂဏတိဘဝံကိဉ္စိဟူသည်ကား၊ ယောအရိယသာဝ
 ကော၊ အကြင်အရိယာသာဝကသည်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊
 သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိ
 သည်ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဧဒိတံယထာ၊ ဟောအပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
 တံဘဝတ္ထယံ၊ ထိုဘဝသုံးပါးကို၊ ဝိပဿနာပညာသဟိတာယ၊ ဝိပဿနာ
 ပညာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဇာနာပိ၊ အပြားအား
 ဖြင့်သိ၏၊ သော၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်၊ ကောပိ၊ တစုံတယောက်သော၊
 သုခကာမော၊ ချမ်းသာခြင်းကိုအလိုရှိသော၊ ဗုဒ္ဓိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊
 ဒိဝသံ၊ ရာနေပတ်လုံး၊ သန္တတ္ထံ၊ ပူဇော်သော၊ အယောဂုဏ္ဏံ၊ သံထွေခဲကို၊
 ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ နဂဏတိယထာ၊ မယူသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံ
 တခုသော၊ ခုဒ္ဒကံဝါ၊ ငယ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ မဟန္တံဝါ၊ ကြီးသည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ နဂဏတိ၊ မယူ၊ တတ္ထံ၊ ထိုဘဝ၌၊ တဏှံ၊ တဏှာကို
 နကရောတိ၊ မပြု၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နမေ
 ဟောတိအဟောသိန္တိ။ နမေဟောတိအဟောသိ'ဟူသည်ကား၊ အတိတမ
 ခွါနံ၊ လွန်လေပြီးသောကာလ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သည်၊ အဟောသိ'၊ ဖြစ်ဘူးပြီးဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တဒိဗ္ဗိဝသေန၊ အတ္တဒိဗ္ဗိ၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝိတ္တပဝတ္တိ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဒိဗ္ဗိယာ၊ ဒိဗ္ဗိကို၊ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်း
 စွာသာလျှင်၊ ဥဏ္ဍါဒိတတ္တာ၊ ခွါပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မသဘာဝဿစ
 တရားသဘော ကိုလည်း၊ သုဒိဋ္ဌတ္တာ၊ ကောင်းစွာမြင်ပြီး သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း၊ တဝိဿန္တိ နဟောတိမေတိ၊ တဝိဿန္တိနဟောတိမေဟူ
 သည်ကား၊ တတောဝေ၊ ထိုသို့တရားသဘော ကိုမြင်ပြီးသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်သာလျှင်၊ အနာဂတံမခွါနံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သောကာလ၌၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဒေဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊ ကထံနုခေါ၊ အသို့လျှင်၊ တဝိဿန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ နည်း၊ တဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါအံ့နည်း၊ ဣတိဝေဝဓိ၊ ဤသို့လည်း၊ မေ

၆၃

ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ

ငါအား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သင်္ခါရာဝိ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်လည်း၊ ဘဝိ
သန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံပန၊ ဤသို့ကား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာပစ္စ
ယံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရာဝိ၊
သင်္ခါရတို့သည်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့သုံးပါး၌၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်
သောသူသည်၊ အတ္တဝါ၊ အတ္တဟူ၍လည်းကောင်း၊ အတ္တနိယံဝါ၊ အတ္တနိ
ယဟူ၍လည်းကောင်း၊ တေစခေါ၊ ထိုအတ္တအတ္တနိယတရားတို့သည်သာ
လျှင်၊ နဘဝိသန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဝိနသဝိသန္တိ၊ ပျက်ကုန်လတ္တံ့၊ ခဏ
ခဏ၊ ခဏတိုင်းခဏတိုင်း၌၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်၏၊ တတ္ထကာပရိဒေဝနာ
တိ၊ တတ္ထကာပရိဒေဝနာဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဿန္တဿ၊ မြင်သော၊
မာဓိသဿ၊ ငါကဲ့သို့ သဘောရှိသောသူအား၊ တတ္ထသင်္ခါရဝတေ၊ ထို
သင်္ခါရတရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်း၌၊ ပရိဒေဝနာ၊ ပိုကြွေးခြင်းသည်၊ ကာနာမ၊
အတယ်မည်သောအကျိုးရှိအံ့နည်း၊ သုဒ္ဓန္တိ၊ သုဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊
သက်သက်သော၊ အတ္ထသာရေန၊ အတ္ထသာရနံ၊ အသန္တိသံ၊ မရောသော
ဓမ္မသရပ္ပါဒန္တိ၊ ဓမ္မသရပ္ပါဒံဟူသည်ကား၊ ပစ္စယပစ္စယုပ္ပန္နံ ဓမ္မသရပ္ပံ၊ အ
ကြောင်းတရားတို့ကြောင့်အကျိုးတရားတို့၏ဖြစ်ခြင်း၊ အဝိဇ္ဇာဒိပစ္စယေဟိ
အဝိဇ္ဇာအစရှိကုန်သောအကြောင်းတရားတို့ကြောင့်၊ သင်္ခါရာဒိဓမ္မပဝန္တိ
သင်္ခါရအစရှိသော အကျိုးတရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ သင်္ခါရသန္တတိန္တိ၊
သင်္ခါရတန္တတိဟူသည်ကား၊ ကိလေသကမ္မဝိပါကပ္ပဘောဒသင်္ခါရပန္နံ၊
ကိလေသာ ကမ္မဝိပါကဝဋ်အပြားရှိသောသင်္ခါရတို့၏အစဉ်ကို၊ ပဿန္တ
ဿယထာဘူတန္တိ၊ ပဿန္တဿယထာဘူတံဟူသည်ကား၊ သဟာရိပဿ
နာယ၊ ရိပဿနာဉာဏ်နှင့်တကွသော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ယာထာ
ငတော၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ဇာနန္တဿ၊ ထိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိဇာ
ကဋ္ဌသမိလောကန္တိ၊ ဝိဇာကဋ္ဌသမိလောကံဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာ
သော်ကား၊ အရညေ၊ တော၌၊ အပရိဂ္ဂဟေ၊ မသိမ်းဆည်းအပ်သော၊ ဝိဇာ
ကဋ္ဌေ၊ မြက်ထင်းတို့ကို၊ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ဂဟမာ
နေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ အပရဿ၊ တပါးသောသူအား၊ အယံ၊ ဤသူ
သည်၊ မသ္မံ၊ ငါ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဂဏ္ဍတိ၊ ယူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော
သူသည်၊ နဟောတိယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူသော၊ ထိုအရိယာ
သာဝကသည်၊ အသာမိကတာယ၊ အရှင်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ဝိဇာကဋ္ဌသမိ၊ မြက်ထင်းနှင့်တူသော၊ သင်္ခါရလောကံ၊ သင်္ခါရလောက
ကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ သော၊ ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊

၂၀-ဝိသထိနိပါတ်-၂၄၉-အဓိမုတ္တတ္ထေရဂါယာ၊ ၁၅

တတ္ထ၊ ထိုသင်္ခါရလောကဋ္ဌိမမတ္တံ၊ ငါငါ၏ဥစ္စာဟူ၍စွဲလမ်းခြင်းကို၊ အသံ
 ဝိန္ဒအသံဝိန္ဒန္တော၊ အလောကဋ္ဌိ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ အကရောန္တော၊ မပြုသည်
 ဖြစ်၍၊ နတ္ထိမေတိ၊ နတ္ထိမေဟူသည်ကား၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဟုဝတ
 ဖြစ်ပြီတကား၊ တံ၊ ထိုငါကိုယ်ဟုစွဲလမ်းခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ
 ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်၊ ဥက္ကဏ္ဍာမိသရိရေနာတိ၊ ဥက္ကဏ္ဍာမိ
 သရိရေနဟူသည်ကား၊ အသာရကေန၊ အနှစ်သာရမှကင်းသော၊ အဘိနု
 ဇေန၊ ချမ်းသာကိုပယ်တတ်သော၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲဖြင့်၊ အကတညနာ၊
 ကျေးဇူးကိုမသိသော၊ အသုစိဒုဂ္ဂန္ဓဇေရန္တ ပဒိုကုလသဘာဝေန၊ မစင်
 ကြယ်မကောင်းသော အနံ၊ တို့ဖြင့်စက်ဆုပ်အပ်ရုံရှာအပ်သော သဘော
 ရှိသော၊ ဣမိနာကာယေန၊ ဤကိုယ်ဖြင့်၊ ဥက္ကဏ္ဍာမိ၊ ပျင်းရိ၏၊ ဣမိကာယံ၊
 ဤကိုယ်ဘုံ၊ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိဋ္ဌာမိ၊ တံည်
 ပါ၏၊ ဘဝေနမိအနတ္တိကောတိ၊ ဘဝေနမိအနတ္တိကော ဟူသည်ကား၊
 သဗ္ဗေန၊ အသုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဘဝေန၊ ဘဝဖြင့်၊ အနတ္တိကော၊ အလို
 မရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ တဝံ၊ တဝကို၊ နပတ္ထေမိ၊
 မတောင့်တ၊ သောယံဘိဇ္ဇိဿတိကာယောတိ၊ သောယံဘိဇ္ဇိဿတိကာ
 ယောဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ ဝုဋ္ဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ ပယောဂေနဝါ၊ သုံ့လဖြင့် လည်းကောင်း၊
 အညေသံ၊ တပါးကုန်သောသူတို့၏၊ ပယောဂေနဝါ၊ လုံးလဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်၌၊ ဘိဇ္ဇိဿတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့၊ အညေ
 စနဘဝိဿတိတိ၊ အညေစနဘဝိဿတိဟူသည်ကား၊ အညေ၊ တပါး
 သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ မယံ၊ ငါအား၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊
 ဝုနန္တ ဝေါ၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊
 ယံဝေါ၊ ကိစ္စသရိရေနာတိ၊ ယံဝေါ၊ ကိစ္စသရိရေန ဟူသည်ကား၊ ဝုဋ္ဌာကံ၊
 သင်တို့အား၊ ဣမိနာသရိရေန၊ ဤကိုယ်ဖြင့်၊ ယံပယောဇနံ၊ အကြင်အ
 ကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအကျိုးကို၊ ယဒိန္တုထ၊ အကယ်၍ အလိုရှိ
 ကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝေဇ္ဇန္တုထ၊ အကယ်၍ အလိုရှိကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊
 ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော၊ နမေတပ္ပတ္တယာတိ၊ နမေတပ္ပတ္တယာဟူသည်
 ကား၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဣမဿသရိရေဿ၊ ဤကိုယ်အား၊
 ဝုဋ္ဌေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ယဒိန္တုထ၊ အကယ်၍ အလိုရှိကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊
 ကိစ္စဿ၊ ကိစ္စ၏၊ ကာရုဏဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်၊ တဗ္ဗာတိ၊ တတ္ထ
 ဟူသည်ကား၊ ကရောန္တေသု၊ ပြုသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အကရောန္တေ

သု၊မပြုသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ထေသု၊ ထိုသူတို့၌၊ဒေါသောပေမဉ္ဇဟေ
 ဟိတိတိ၊ ဒေါသောပေမဉ္ဇဟေဟိတိဟူသည်ကား၊ ယထာဏ္ဏမံ၊ အစဉ်
 အတိုင်း၊ ပဋိဗောဓ၊အမျက်ထွက်ခြင်းသည်၊ အနုနယော၊ တံဏှာသည်၊
 နတဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဘဝေ၊ဘဝ၌၊ အပေက္ခာယ၊
 ငဲ့ခြင်းကို၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ပဟိနတ္တာ၊ ငလ်အပ်ပြီးသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊
 အညပစ္စယာ၊တပါးသောအကြောင်းကြောင့်၊အညတ္ထစ၊တပါးသောအရာ
 ၌လည်း၊ပဋိဗောဓနုနယေသု၊ ဒေါသတဏှာတို့သည်၊ အသန္တေသုပိ၊ထင်
 ရှားမရှိကုန်သော်လည်း၊တဗ္ဗစ္စယာ၊ထိုကိုယ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
 တတ္ထာတိဝစနံ၊တတ္ထဟူသောစကားကို၊ယထာဓိဂတဝသေန၊ ရေြစိုင်း
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊တဿာတိ၊ တဿဟူသည်ကား၊အဓိ
 မုတ္တမတ္ထရသ၊ထိုအဓိမုတ္တမထေရ်၏၊တံဝစနန္တိ၊တံဝစနံဟူသည်ကား၊
 စေတသိကံ၊စိတ်၌ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိအာဒိကံ၊
 ဤသို့အစရှိသောစကားသည်၊မရဏေ၊သေခြင်း၌၊ ဝာယာဘာဝါဒိဒီပကံ၊
 ကြောက်ခြင်းမရှိခြင်းအစရှိသည်ကိုပြသောစကားတည်း၊ တတောဝေ၊
 ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အတ္တုတံ၊မဖြစ်ဘူးသော၊ယောမဟံသနံ၊ကြက်သီး
 မွေးညှင်းထလောက်သော၊ ဝစနံ၊စကားကို၊သုတွာ၊ကြား၍၊ မာဏဝါတိ၊
 မာဏဝါဟူသည်ကား၊ စောရာ၊ခိုးသူတို့တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ထိုစကားသည်
 မှန်၏၊စောရာ၊ခိုးသူတို့ကို၊ မာဏဝါတိ၊မာဏဝတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်
 ကုန်၏၊ကတကဓမ္မဟိပိ၊ ပြုအပ်ပြီးသောခိုးမှုရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 အကတကဓမ္မဟိပိ၊ ပြုအပ်သောခိုးမှုရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊မာဏ
 ဝေဟိ၊ခိုးသူတို့နှင့်၊သဟ၊တကွ၊ ဝုစ္စန္တိ၊သွားကုန်၏၊ ဣတိအာဒိသုပိယ၊
 ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့ကဲ့သို့တည်း၊ ကိံတဒ္ဒန္တေကရိဟ္တာနာတိ၊ ကိံ
 တဒ္ဒန္တေကရိတွာနဟူသည်ကား၊တဒ္ဒန္တ၊အရှင်တုရား၊ ကိံနာမ၊အဘယ်
 အမည်ရှိသော၊တပေါကမ္ပံ၊မြူးခြံသောအမှုကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ တဝ၊သင်၏၊
 အာစရိယော၊ဆရာသည်၊ကောဝါ၊အဘယ်သူနည်း၊ ကဿ၊အဘယ်သူ
 ၏၊သာသနံ၊ဩဝါဒံ၊အဆုံးအမကို၊နိဿာယ၊ဖြစ်၍၊ အယံအသောကတာ၊
 ဤဝိုးရိပ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ မရဏကာလေ၊သေခါနီးအခါ၌၊သော
 ကာဘာဝေါ၊ ဝိုးရိပ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊လတ္တံဟိ၊ ရအပ်သနည်း၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ဧတံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ဝုစ္စာဝသေန၊ မေးသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ကထေတုံ၊ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ အပြီဝုံဘာသိံသု၊သျှောက်ကြ

ကုန်၏။ တံ၊ ထိုခိုးသူတို့စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ အဓိမုတ္တ
မထေရ်သည်၊ တေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့အား၊ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုန့်ကို၊ ခေန္တော၊
ပေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗညူတိအာဒိ၊ သဗ္ဗညူ၏သို့အစရှိသောစကားကို၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ သဗ္ဗညူတိ၊ သဗ္ဗညူဟူသည်ကား
ပရောပဒေသန၊ သူတပါးညွှန်းကြားခြင်းမှ၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ သဗ္ဗပကာရေန၊
ခပ်သိမ်းသော၊ အပြားအားဖြင့်၊ သဗ္ဗဓမ္မာဝဗောဓနသမတ္ထဿ၊ အလုံးစုံ
သောတရားကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ အာကင်္ခါယတ္တပဋိဗန္ဓ
ဂုတ္တိတော၊ လိုချင်တောင့်တခြင်းနှင့်စပ်၍ဖြစ်ခြင်းရှိသောကြောင့်၊ အနာဝရ
ဏဉာဏဿ၊ အနာဝရဏဉာဏ်ကို၊ အဓိဂမေန၊ ရသဖြင့်၊ အတိတာဒိတော
ဒံ၊ အတိတ်စသည်ပြားသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗညူ၊ သဗ္ဗညူမည်၏၊ တေနေဝသမန္တစက္ခုနာ၊ ထို
သမန္တစက္ခုဖြင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံကို၊ ဒဿနဇော၊ မြင်တတ်
သောကြောင့်၊ သဗ္ဗဒဿာဝိ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုမြင်တော်မူသော၊ ယဒိ
အတြင်ဂုတ္တုလံ၌၊ အနာဝရဏဉာဏံ၊ အနာဝရဏဉာဏ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
တဒေဝ၊ ထိုအနာဝရဏဉာဏ်သည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗညူတညာဏံ၊ သဗ္ဗညူ
တညာဏ်မည်၏၊ အသာဓာရဏဉာဏံ၊ အသာဓာရဏဉာဏ်သည်၊ နုတ္တရံ၊
မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ပါဠိယာ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝိရောဓော၊ ဆန့်ကျင်ခြင်း
သည်၊ ဝိသယုပ္ပတ္တိမုခေန၊ အရာ၏ဖြစ်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ အသာဓာရ
ဏဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ မဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဧကသေ
ဝ၊ တရသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဥဏဿ၊ ဉာဏ်ကို၊ ဗ္ဗိခ၊ နှစ်ပါးအပြားအား
ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌတ္တာ၊ ပြအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအဋ္ဌကထာ
၌၊ ယံပန၊ အကြင်စကားကိုကား၊ ဝတ္ထုပ္ပံ၊ ဆိုသင့်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ဣတိ
ဂုတ္တကဝဏ္ဏနာယံ၊ ဣတိဂုတ္တကအဖွင့်၌၊ ဝိညာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊
ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
ပဉ္စန္ဒိမ္ပိ၊ ငါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မာနုနံ၊ မာရ်တို့ကို၊ ဝိဇာယနတော၊
အောင်တတ်သောကြောင့်၊ ဇိနော၊ ဇိနမည်တော်မူ၏၊ ဟိနာဒိဝိဘာဂသိန္ဓေ
အယုတ်အစရှိသည် ခွဲဝေခြင်းဖြင့် ပြားသော၊ သဗ္ဗတ္ထိံ၊ အလုံးစုံသော၊
သတ္တကာယေ၊ သတ္တဝါအားပေါင်း၌၊ အဓိမုတ္တဂုတ္တိတာယ၊ နှလုံးသွင်းသော
ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာတိယာ၊ ကြီးစွာသော၊ ကရုဏာယ၊
ကရုဏာနှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာကာရ
ဏိကော၊ ကြီးမြတ်သောကရုဏာရှိတော်မူသော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိက

၁၀ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ပရမတ္ထေဟိ၊ ချက်မှောက်တမလွန်၌ ဖြစ်သောမြတ်သောအကျိုးတို့ဖြင့်၊
ယသရဟံ၊ ထိုက်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ ဝေနေယျာနံ၊ ဝေနေယျတို့
အား၊ အနုသာသနတော၊ ဆုံးမတတ်သောကြောင့်၊ သတ္တံ၊ ဆရာဖြစ်တော်
မူသော၊ တတောဇေ၊ ထိုသို့ဆရာဖြစ်တော်မူသောကြောင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗ
လောကဿ၊ အဆုံးစုံသောသတ္တလောက၏၊ ကိလေသရောဂတိကိစ္ဆန
တော၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော အနာကိုကုစားတော် မူတတ်သော
ကြောင့်၊ သဗ္ဗလောကတိကိစ္ဆကော၊ အဆုံးစုံသော သတ္တလောက၏
ဆေးဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မမ၊
ငါ၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊
ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ခယဂါမိတိ၊ ခယဂါမိ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဂါ
မိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ထေရေန၊ အဓိမုတ္တက
မထေရ်သည်၊ သတ္ထုသာသနဿစ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်
၏လည်း၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ပကာသိတေ၊ ပြအပ်သည်ရှိသော်၊
ပဋိလဒ္ဓသန္တာ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါတရား ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့
ကုန်သော၊ စောရာရိုးသူတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိံသု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ဧကစ္စေ၊
အချို့ကုန်သော ရိုးသူတို့သည်၊ ဥပါသကတ္တံ၊ ရတနာ သုံးပါးသို့လည်း
ကပ်သောဥပါသကာ၏အဖြစ်ကို၊ ပဝေဒေသုံ၊ ကြားကုန်၏၊ တမတ္ထံ၊ ထို
အနက်ကို၊ ဒီပေန္တော၊ ပြလျက်၊ ဓမ္မသင်္ဂဟကာ၊ သုတ်အဝိဓမ္မာကိုသင်္ဂါ
ယနာတင်ကုန်သောမထေရ်တို့သည်၊ သုတွာနစောရာတိအာဒိနာ၊ သုတွာ
နစောရာဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒွေဂါထာ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ဂါထာတို့ကို၊
အဘာသိံသု၊ ဟောကုန်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဣသိနောတိ၊ ဣသိနော
ဟူသည်ကား၊ အဓိသိလသိက္ခာဒီနံ၊ အဓိသိလသိက္ခာအစရှိသည်တို့ကို၊
ဇေသနဋ္ဌေန၊ ရှာဖွေတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဣသိနောအဓိမုတ္တတ္ထေရုဿ၊
အဓိမုတ္တမထေရ်၏၊ နိက္ခိပါတိ၊ နိက္ခိပဟူသည်ကား၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊
သတ္ထာနိစအာဂုဓာနိစာတိ၊ သတ္ထာနိစအာဂုဓာနိစ ဟူသည်ကား၊ အသိ
အာဒိသတ္ထာနိစေဝ၊ သန်လျက်စသောလက်နက်တို့ကို လည်းကောင်း၊
နေကလာပါဒိအာဂုဓာနိစ၊ မြားတောင့်အစရှိကုန်သော လက်နက်တို့ကို
လည်းကောင်း၊ တမ္ဘာစကမ္ဘာတိ၊ တမ္ဘာစကမ္ဘာဟူသည်ကား၊ တတောစော
ရကမ္ဘတော၊ ထိုရိုးသူအမှုမှ၊ တေပဗ္ဗဇိတွာသုဂတဿာသနေတိ၊ တေပဗ္ဗ
ဇိတွာသုဂတ ဿာသနေဟူသည်ကား၊ တေစောရာ၊ ထိုရိုးသူတို့သည်၊
သောတဏှာဂမနုတာဒိဟိ၊ တင့်တယ်စွာသွားခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သုဂ

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်-၂၄၉-အဓိမုတ္တက္ခေယရဂါထာ၊

၁၉

တဿ၊ ကောင်းစွာကြွလှောင်တော်မူသော၊ ဘက်ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သာသန၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့၊ ဥပဂတိံ၊ ကပ်ကပ်၍၊
 ဘာဝနာဝိသေသာမိဂတာယ၊ ဘာဝနာအထူးကိုရသဖြင့်၊ ဩဓရုလက္ခ
 ဏာယ၊ တက်ကြွခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ဝီတိယာ၊ ဝီတိနှင့်၊ သမန္နာဂမေန၊
 ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဥဗ္ဗုပ္ပိတ္တာ၊ တက်ကြွသောဝိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုမနာတိ၊
 သုမနာဟူသည်ကား၊ သောမနဿပတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ကတိန္ဒြိယာတိ၊ ကတိန္ဒြိယာဟူသည်ကား၊ တာဝိတိန္ဒြိယာ၊ ပွား
 အပ်ပြီးသောဣန္ဒြိယရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓိယုတိ၊ ဗုဒ္ဓိယုဟူသည်ကား၊
 အတ္တမဂ္ဂါဝိသေေန၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့်၊ အသင်္ခတံ၊ ကံစိတ်ဥတုအာဟာ
 ရတည်းဟူသော၊ အကြောင်းတရားတို့သည်ပြုပြင်ခြင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဝန္တိံ၊ သု၊ ကြေကုန်၏၊ ကိရု၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ အဓိမုတ္တော၊ အဓိမုတ္တ
 မထေရ်သည်၊ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို၊ နဗ္ဗိသေဝနေ၊ မာန်မရှိသည်တို့ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုတောအရပ်၌ သာလျှင်၊
 ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ မာတု၊ အမိ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ မာတရံ
 အမိကို၊ အာပုန္တိတွာ၊ ပန်ကြား၍၊ ပစ္စာဂတိံ၊ တကန်ပြန်လာ၍၊ တေဟိ၊
 ထိုသူတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဥပဏ္ဍာယဿ၊ ဥပဏ္ဍာယ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊
 ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ အသ၊ ထိုနောင်
 ဌ၊ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို၊ ပဗ္ဗဇေတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အာ
 ဝိက္ခိ၊ ကြား၏၊ တေ၊ ထိုခိုးသူဖြစ်ဘူးသော ရဟန်းတို့သည်၊ နမိရသေဝ၊
 မကြာမြင့်ဘဲသာလျှင်၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိံ၊ သု၊ တည်ကြ
 ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေပဗ္ဗဇိတွာ(ပ)အသင်္ခဘန္တိ၊ တေပဗ္ဗဇိတွာ
 (ပ)အသင်္ခတံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဓိမုတ္တကတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏ
 နာ၊ အဓိမုတ္တကမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ၊ ။

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်-၂၅၀-ပါရာပရိယတ္တေရဂါထာ၊

သမဏဿအဟုမိန္ဒာတိအာဒိကာ၊ သမဏဿအဟုမိန္ဒာဤသို့အစ
 ရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
 ပါရာပရိယတ္တေရဿ၊ ပါရာပရိယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊
 အယမ္ပိ၊ ဤမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာ

ရော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝ၊ ထို
ထိုဘဝ၌၊ ဝိဝေဒနာ၊ ပနိဿယံ၊ ဝန့်ကင်းခြင်း၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်
သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနိတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ သုဂတိသုယေဝ၊
သို့ဂတိတုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာ
ဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏမဟာ
သလဿ၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ၏၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဝယပ္ပတ္တဿ၊ အရှယ်သို့ရောက်သော၊ တသံ၊ ထိုသူ
အား၊ ဂေါတ္တဝသေန၊ အနွယ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပါရာပရိယောတေဝသ
မညာ၊ ပါရာပရိယဟူသော အမည်သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
သော၊ ထိုပါရာပရိယသည်၊ တယောဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ
သင်၍၊ ဗြာဟ္မဏသိပ္ပေသု၊ ဝုဏ္ဏာ၊ အတတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီးခြင်းသို့၊ ဂတော၊
ရောက်၏၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနာကာ
လေ၊ တရားဟောသောအခါ၌၊ ဧတဝနိဟာရံ၊ ဧတဝနိကျောင်းတော်
သို့၊ ဝဇ္ဇာ၊ သွား၍၊ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန့်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊
သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုပါရာပရိယ၏၊ အဏ္ဍာသံပယံ၊ အလို
ကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ ဣန္ဒြိယဘာဝနာသုတ္တံ၊ ဣန္ဒြိယဘာ
ဝနာသုတ်ကို၊ ဒေသသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုပါရာပရိယသည်၊ တံ၊
ထိုဣန္ဒြိယဘာဝနာသုတ်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိယဒ္ဓသဋ္ဌေ၊ ရအပ်
သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ တံသုတ္တံ၊ ထိုသုတ်ကို၊
ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်၍၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ အနုစိန္တေသိ၊ အဖန်ဖန်ကြံ၏၊
ယထာပန၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်ကား၊ အနုစိန္တေသိ၊ အဖန်ဖန်ကြံ၏၊
ယွဿံအတ္ထော၊ အကြင်အနက်သည်၊ ဂါထာသုဝေ၊ ဂါထာတို့၌သာလျှင်၊ ဘ
ဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော၊ ထိုပါရာပရိယမထေရ်သည်၊ တတော၊ ထိုနောင်
မှ၊ အနုစိစိန္တေန္တေ၊ အဖန်ဖန်ကြံသည်ရှိသော်၊ အာယတနမုခေန၊ အာယ
တနကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
နမိရသောဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊
ရောက်၏၊ အပရဘာဝေ၊ နောက်အတို့၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဝိန္တိ၊ တကာရ
တံ၊ ကြံအပ်သောအကြောင်းကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပါ
ရာပရိယဿ၊ အဆက်ဆက် လာသော အနွယ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊
သံသရာတေးကို ရှုလေ့ရှိသော၊ ဧကကဿ၊ တယောက် အထည်း

တည်း။ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေထသော၊ ပဝိဝိတ္တဿ၊ ဆိတ်ငြိမ် ခြင်း၏အ
 ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို ခွါသဖြင့်ဝိဝေကကိုအားထုတ်လေ့ရှိ
 ထသော၊ ဝျာယိနော၊ ဝျာန်ဝင်စားလေ့ရှိထသော၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊
 စိန္တာ၊ တရားကိုကြံစည်ခြင်းသည်၊ အာဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ ကိမာနုပုဗ္ဗိကေနအ
 နုက္ကမေန၊ အဘယ်သို့သောအစဉ်ဖြင့်၊ တေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ ပဗ္ဗိပဗ္ဗိတဗ္ဗာ၊
 ကျင့်အပ်ကုန်သနည်း။ ပုရိသော၊ မိမိအကျိုးကိုအလိုရှိသောယောကျ်ား
 သည်၊ ကိဝတံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောသီလကို၊ ကိ၊ အသို့နည်း။
 သမာစာရံ သမာစာရန္တော၊ ကျင့်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်
 သောရဟန်း၏၊ ကိစ္စကာရီ၊ သီလသမာဓိပညာဟုဆိုအပ်သောရဟန်းကိစ္စ
 ကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မစိန္တာ၊ တရားကို
 ကြံဆင်ခြင်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ဇေဝိန္တိတေးဤသို့အကြံရှိသည်ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ကိဉ္စိ၊ တရံတရသေသသတ္တဝါကို၊
 နစဝိဟေဗ္ဗဿ၊ မညည်းဆဲမနှိပ်စက်ရာ၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုအစရှိသောခြောက်
 ပါးသောဣန္ဒြေတို့သည်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ ဟိတာယစ၊ အစီးအပွား
 အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ အဟိတာယစ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊
 ပောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အရက္ခိတာနိ၊ မစောင့်အပ်ကုန်သော စက္ခုစသော
 ဣန္ဒြေတို့သည်၊ အဟိတာယ၊ ရူပါရုံစသည်တို့၌ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿ
 စသောအကုသိုလ်တရားတို့၏ဖြစ်သဖြင့်အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ရက္ခိတာနိ၊ စောင့်အပ်ကုန်သောစက္ခုသော ဣန္ဒြေတို့သည်၊ ဟိ
 တာယစ၊ သီလသမာဓိပညာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် စီးပွားခြင်းငှါလည်း၊
 သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ဣန္ဒြိယာနေဝ၊ စက္ခုစသောခြောက်ပါးသော
 ဣန္ဒြေတို့ကိုသာလျှင်၊ သာရက္ခံသာရက္ခန္တော၊ ကောင်းစွာစောင့်သော၊ ဣန္ဒြိ
 ယာနိ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဂေါပယံ၊ ဂေါပယန္တော၊ လုံခြုံသော၊ သမ
 ဏော၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကိစ္စကာရီ၊ သီလသမာဓိပညာဟုဆို
 အပ်သောရဟန်းကိစ္စကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိဉ္စိ၊ တရံတရ
 သေသသတ္တဝါကို၊ နစဝိဟေဗ္ဗဿ၊ မနှိပ်စက်မညည်းဆဲရာ၊ ယောဘိက္ခု၊
 အကြင်ရဟန်းသည်၊ ရူပေသု၊ ဣဋ္ဌအနိဗ္ဗဖြစ်သောရူပါရုံတို့၌၊ စက္ခုန္ဒြိယံ၊
 စက္ခုဣန္ဒြေသည်၊ ဝတ္တန္တိ၊ အလိုရှိတိုင်းဖြစ်လတ်သည်ကို၊ အနိဝါယံ၊ အနိ
 ဝါရယန္တော၊ တေးမြစ်မူ၍၊ အနာဒိနဝဒဿာဗီ၊ ထိုသို့ အလိုရှိတိုင်းဖြစ်
 လတ်သည်၌ အပြစ်ကို ရှုလေ့မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ၊ နဟိန ဝေမုစ္စဟိ၊ မလွတ်သည်သာ

၂၂ လေရဂါယံ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

တည်း။ ။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓေသု၊ ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌဖြစ်
 သောသဒ္ဓါရုံတို့၌၊ သောတိဗ္ဗိယံ၊ သောတိဇ္ဈေကို၊ ဂန္ထန္တံ၊ အလိုရှိတိုင်း
 ဖြစ်လတ်သည်ကို၊ အနိဝါရယံ အနိဝါရယန္တော၊ မဖြစ်မူ၍၊ အနာဒိနဝ
 ဒဿာဝီ၊ အလိုရှိတိုင်းဖြစ်လတ်သည်၌ အပြစ်ကိုရှုလေ့မရှိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ သောသမဏော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ နဟိန
 ဝေမုစ္စတိ၊ မလွတ်သည် သာတည်း။ ။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း
 သည်၊ အနိဿရဏ ဒဿာဝီ၊ မြင်သည်ရှိသော် မြင်ကာမျှဖြစ်လတ္တံ့၊
 ဟုဆိုအပ်သောအစီအရင်ဖြင့်မြင်ကာမျှသာအာရုံကိုမရမူ၍ သတိပညာ
 ကင်းသောအားဖြင့် ဂန္ဓာရုံ၌ဖြစ်သော ရှုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓ၊ ဂန္ဓာရုံ
 တို့ကို၊ စေပဋိသေဝတိ၊ အကယ်၍မှီဝဲအံ့၊ ဂန္ဓေသု၊ ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌဖြစ်သော
 ဂန္ဓာရုံတို့၌၊ အဓိမုတ္တိတော၊ တဏှာဖြင့် ကပ်ငြိသည်ဖြစ်၍ နှလုံးသွင်းခြင်း
 သို့ရောက်သော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲအပေင်း
 မှ၊ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်၊ အဗ္ဗိလံ၊ ချဉ်သောအတို့ရှိသော အရသာကိုလည်း
 ကောင်း၊ မရရဂုံး၊ ချိုသောအတို့ရှိသော အရသာကိုလည်းကောင်း၊ တိတ္ထ
 ကဂ္ဂံ၊ ခါးစပ်သော အတို့ရှိသော အသားကို လည်းကောင်း၊ အနုဿရံ
 အနုဿရန္တော၊ သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ထိုထိုသောအရသာကို
 အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကြံစည်လျက်၊ ရသတဏှာယ၊ ထိုအရသာ၌
 တပ်သောတဏှာဖြင့်၊ ဂမိတော၊ တပ်မက်မောခြင်းသို့ရောက်သော၊ သော
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဟဒယံ၊ ဆင်းရဲအဆုံးကို ပြုအံ့ဟုရဟန်းပြုခြင်း
 အစရှိသောအာဋ္ဌဖြစ်သောစိတ်ကို၊ နာဝဗုဏ္ဏတိ၊ မသိနိုင်၊ သုဘာနိ၊ တင့်
 တင့်တယ်ကောင်းမြတ်ကုန်သော၊ အပ္ပဋိကူလာနိ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ
 ကုန်သော၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ ဥပါဒိန္နအနုပါဒိန္နအားဖြင့်ပြေးသောအလိုရှိအပ်သော
 ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ အနုဿရံ အနုဿရန္တော၊ သာယာသည်၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်ထိုထိုသို့သောဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုကြံဆင်ခြင်သော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ ရတ္တော၊ ရာဂဖြင့် တပ်သည်ဖြစ်၍၊ ရာဂါဓိကရဏံ၊ ရာဂလျှင်
 အကြောင်းရှိသော၊ ဝိဝိဓံ၊ ရာဂပူလောင်ခြင်းစသည်၏ အစွမ်း အားဖြင့်
 မျက်မှောက်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းငရဲမီးပူခြင်းစသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
 သံသရာ၌ဖြစ်သောအထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဝိန္ဒတေ
 ရ၏၊ မနံ၊ စိတ်သည်၊ တေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထိုရူပါရုံအစ ဓမ္မာရုံအဆုံးရှိသောတ
 တရားတို့မှ၊ ယောဝုပ္ပလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရက္ခိတံ၊ ထိုရူပါရုံစ
 သည်၌ဖြစ်သော မကောင်းမှုကံကို တားမြစ် စောင့်ရှောက် ခြင်းငှါ၊ စေန

သက္ကာတိ၊ အကယ်ခွမ်းနှိုင်းအံ၊ တတော၊ ထိုရူပါရုံစသည်မှ အဘိဇ္ဈာ
စသောပါပကမ္မကိုမစောင့်နိုင်သောကြောင့်၊ နံဝုပ္ပလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဉ္စဟိ၊
ငါးပါးကုန်သော၊ တေဟိသဗ္ဗေဟိ၊ ထိုရူပါရုံအစရှိကုန်သောခြောက်ပါး
သောအာရုံတို့နှင့်တကွ အာရမ္မဏ ပစ္စည်း တပ်ကုန်သော တရားတို့ဖြင့်၊
ဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲသံသရာ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲသည်၊ အန္တေ
အနုဂစ္ဆတိ၊ အဖန်တလဲလဲလိုက်၏၊ ဧတံသရိရံနာမ၊ ဤကိုယ်မည်သည်
ကား၊ ပုဗ္ဗလောဟိတ သမ္ပုဏ္ဏံ၊ ပြည်သွေးတို့ဖြင့် ပြည့်၏၊ ဗဟုဿကုဏာ
ပဿစ၊ ထိုမှတပါး သလိပ် သည်းခြေ စသည်နှင့် တကွ များသောပိုး
လောက်စသည်တို့ဖြင့်၊ ပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်၏၊ တံသရိရံ၊ ထိုကိုယ်ကို၊ နရဇီရကတံ၊
လိမ္မာသောဆရာသည် ပြုအပ်သော၊ ဝဂ္ဂံ၊ ပြေပြစ်သော၊ ဝိတ္တိတံ၊ ချိတ်ရေ
ဖြင့်အပြေအပြစ်ပြုခြင်းစသည်ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော၊ သမုဂ္ဂံဇ္ဈဝ၊ အတွင်း
၌မစင်ဖြင့်ပြည့်သော ပန်းတောင်းကဲ့သို့၊ ဆဝိမတ္တမနောဟာရံ၊ အရေမျှ၌
နှလုံးမွေ့လျော် သွယ်ရှိသော၊ ဗာလဇနသဗ္ဗေဟံ၊ သူမိုက်တို့၏ တွေဝေ
ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ကဋ္ဌကံ၊ သဘောအားဖြင့် ငရဲစသောဆင်းရဲ
ဖြင့်ပူပန်တတ်သောကြောင့်စပ်ခါးသော၊ မရဓုသာဒံ၊ ကြံဆသောအဖြစ်
ဖြင့်အကြောင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ သာယာခြင်းမျှဖြင့် ကောင်းမြတ်သာယာ
အပ်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိယနိဗန္ဓနံ၊ ချစ်အပ်သောအဖြစ်နှင့်စပ်သော၊
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ဤဒီသေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊
မရနာ၊ ပျားဖြင့် လိတ္တံ၊ လိမ်းကျံအပ်သော၊ ဥလ္လိတ္တံ၊ အထက်၌ထပ်၍လိမ်း
ကျံအပ်သော၊ ခူရံ၊ ထက်စွာသေ၊ သင်ရန်းသွားကို၊ လေဟကပုရိသောဝိ
ယ၊ လျက်သောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ဤကိုယ်၌ သာယာသော
လောဘကြောင့်ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို၊ ပစ္စန္နဘုယျမာနံ၊ နှိပ်စက်သဖြင့်
ခံစားရလတ္တံ့ သည်ကို၊ နာဝဗုဇ္ဈတိ၊ လူအပေါင်းတို့မသိကြ၊ ၊ ဣတ္ထိဗ္ဗပေ
မိန်းမ၏အဆင်း၌လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိရသေ၊ မိန်းမ၏ ဝမ်းခြင်း၊ ငြိုးခြင်းရယ်
ရွှင်ခြင်းစသောအသံဟူသော အရသာ၌လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိဂန္ဓေသုစ၊
မိန်းမတို့၏နံ့သာအလုံးစုံတို့၌ လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗေ
စ၊ အဝတ်အရံနှင့်တကွ သာ ကိုယ်အတွေ၌လည်းကောင်း၊ သာရေတ္တော၊
ပြင်းစွာတပ်သောသူသည်၊ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားဖြင့် ဖြစ်သော၊
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဝိန္ဒတေ၊ ရေ၏၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၌၊ သဗ္ဗာနိ၊ ရူပရုံစသော
အကြွင်းမရှိသောအာရုံတဏှာဟု ဆိုအပ်သောအလျဉ်တို့သည်၊ ပဉ္စပဉ္စ
သု၊ ယောကျ်ား၏ငါးပါးကုန်သောခွါရုတို့၌၊ သန္ဓန္တိ၊ မပြတ်စီးယိုကုန်၏၊ ဝိရိ

၂၄ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ယဝါ၊ အားထုတ်ခြင်းရှိသော၊ ယောသဗ္ဗုရိသော၊ အကြင်သူတော်ကောင်း
သည်၊ တေသံ၊ ထိုတဏှာတည်းဟူသော အလျဉ်တို့ကို၊ အာဝရဏံ၊ သတိ
ပညာကိုဖြစ်စေ၍ ဝိတ်ဆို၊ စောင့်ရှောက် ခြင်းကို၊ ကာဝရံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊
သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ သေဝုဂ္ဂဓဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဣမသ္မိံလောကေ၊
ဤလောက၌၊ အတ္တဝါ၊ ပညာရှိသော၊ ဓမ္မဇ္ဈော၊ တရား၌တည်သော၊ သော
ဒက္ခော၊ ထိုတရား၌ ကောင်းစွာလိမ္မာသော၊ သောဝိက္ခဏော၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်
သံသရာအကျိုး၌ လိမ္မာသောသူသည်၊ ကရေယျ၊ ဤသို့သောအရာတို့၌
ကုသိုလ်မည်သည်ကိုပြုရာ၏၊ ရမမာနောဝိ၊ အိပ်ခြင်း၌မွေ့လျော်ငြားသော်
လည်း၊ ဓမ္မတ္ထသဟိတံ၊ အကြောင်းနှင့်မကင်းသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကိစ္စံ၊
ပြုအပ်သောကိစ္စသည်၊ ကရေယျ၊ မဖြစ်သေးသောစည်းစိမ်ကိုဖြစ်စေခြင်း
ဖြစ်ပြီးသောစည်းစိမ်ကိုစောင့်ရှောက်ခံစားခြင်းကို ပြုရာ၏၊ ဣမ၊ ဤလော
က၌၊ သညတ္တံ၊ သိမ်မွေ့သောပစ္စုပ္ပန်အကျိုးသံသရာအကျိုး နှစ်ပါးကိုရည်
၍တည်သော၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်၊ အဝေါသိဒ္ဓတိ၊ အကယ်၍နှစ်သည်ဖြစ်အံ့၊
ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ နိရတ္ထကံ၊ ပစ္စုပ္ပန် အကျိုး သံသရာ
အကျိုးနှစ်ပါးမရှိသော၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊
ဝဇ္ဇေ၊ ဤသို့အကျိုးမရှိသော အမှုကိုကြည့်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုအကျိုးမရှိသော
ကိစ္စကို၊ အပ္ပမတ္တော၊ သတိနှင့်မကင်းသော နေခြင်းဖြင့်မမေ့မလျော့ထ
သော၊ ဝိက္ခဏော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသောပညာရှိသည်၊ နက
တန္တိ၊ မပြုအပ်သောကိစ္စဟူ၍၊ မညိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ ဝဇ္ဇေယျ၊ ကြည့်ရာ
၏၊ အတ္ထေန၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာအကျိုးနှစ်ပါးနှင့်၊ သညတ္တံ၊ စပ်ထသော၊ ယဉ္စ
ကိစ္စံ၊ အကြင်ကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဂတာ၊ အလွန်သောကုသိုလ်ဓမ္မ၌
တည်သောသမထ ဝိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ယာစရတိ၊ အကြင်မွေ့
လျော်ခြင်းသည်၎င်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအကျိုးရှိသောကိစ္စတရား၌မွေ့
လျော်ခြင်းကို၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တေယ၊ ကျင့်ကုန်
ရာ၏၊ သာ၊ ထိုတရား၌မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ ဥတ္တမာရတိ၊ မြတ်သောအကျိုး
သို့ရောက်စေတတ်သောကြောင့် မြတ်သောအကျင့်ကိုဆောင်သည်မည်
သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တံ၊ ထိုမြတ်သောအကျိုးကိုဆောင်
သောတရားကို၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တေယ၊ ကျင့်ကုန်ရာ၏၊
ဥစ္စာဝစေတိ၊ အကြီးအငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါယေတိ၊ နည်းတို့ဖြင့်၊ ပရေ
သံ၊ သူတပါးတို့၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဟန္တော၊ ကာမဟူသောအကြောင်း
ကြောင့် သူတပါးကို သတ်၍ လည်းကောင်း၊ ဝမိတွာ၊ ကာမကုသော

အကြောင်းကြောင့်သူတပါးကိုပုတ်ခတ်ဥဉ်းဆဲ၍လည်းကောင်း၊ အထော၊
ထိုမှတပါး၊ သောဝံယိတွာ၊ ထိုဥစ္စာရှင်တို့ကိုစိုးရိမ်စေ၍ လည်းကောင်း၊
ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အာလောပံတိ သာဟသယော၊ တို့ကိုစပ်
ပေါက်ခြင်းအိမ်သို့တက်၍နှိပ်စက်ခြင်း၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းအစရှိသောအထူး
ထူးအပြားပြားသောအကြောင်းတို့ဖြင့် အနိုင်အထက်နှိပ်စက်၍ ယူခြင်း
ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဘိဇိကိသတိ၊ သူတ
ပါးတို့ဥစ္စာကိုယူဆံ့သောငှါ အလိုရှိ၏၊ ယသ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူ
ကား၊ ဗလဝါ၊ ကိုယ်အားညာဏ်အားနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော သစ်ရွေသမား
သည်။ အာဏိယာ၊ အားကြီး စွာသောတံသင်းဖြင့်၊ အာဏိ၊ သစ်ပင်၌တည်
သောတံသင်းကို၊ ကမ္ဘိန္ဒြေကောဇ္ဇေန္ဒြေ၊ နှုတ်လျက်၊ နိဟန္တိယထာ၊
ထိုသစ်ပင်၌ရှိသောသစ်သားအကျဉ်ကိုထုတ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအထူး၊
ကုသလော၊ လိမ္မာသောရဟန်းသည်၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခု၊ အစရှိသောဣန္ဒြ
တို့ကို၊ နိဟန္တိ၊ ကာမော၊ ထုတ်လိုသည်ရှိသော်၊ ဣန္ဒြိယောယေဝ၊ ဝိပဿ
နာတည်းဟူသော အားနှင့်ပြည့်စုံသော ဣန္ဒြိယတို့ဖြင့် သာလျှင်၊ နိဟန္တိ၊
ထုတ်ကုန်၏၊ သမ္ဘိ၊ အကြီးအမှူး လက္ခဏာရှိသော သဒ္ဓါတရားသည်
လည်းကောင်း၊ ဝီရိယံ၊ ခြီးမြှောက်ထောက်ပံ့ခြင်းလက္ခဏာရှိသော ဝီရိယ
သည်လည်းကောင်း၊ သမာဓိဉ္စ၊ မချုပ်လွင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော သမာဓိ
သည်လည်းကောင်း၊ သတိ၊ အာရုံ၌ထင်ခြင်းလက္ခဏာရှိသောသတိသည်
လည်းကောင်း၊ ပညဉ္စ၊ အပြားအားဖြင့် သိမြင်နိုင်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော
ပညာသည်လည်းကောင်း၊ ဣမာနိဝိပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ဤဝိမုတ္တိကိုရင့်စေတတ်
သောငါးပါးသောဣန္ဒြိယတို့ကိုလည်း၊ ဘာဝယံဘာဝယန္တော၊ ပွားစေလျက်
ပဉ္စပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးသောအာရုံငါးပါးသောစွါရုံ၌ဖြစ်ကုန်သော ချစ်ခြင်းမုန်း
ခြင်းစသော ကိလေသာတို့ကို၊ ဟန္တိ၊ မှတ်ဖြင့်သတ်၍၊ ဗြာဟ္မဏော၊ မ
ကောင်းမှုကိုအပ ပြုပြီးသော ရဟန္တာသည်၊ အနိစ္စော၊ ဆင်းရဲကင်းရာ
အနုပါမိသော နိဗ္ဗာနခတ်သို့၊ ယာတိ၊ ရောက်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထဝါ၊ ဤလောက၌ ပညာလည်းရှိ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မဇ္ဈာ၊ ကုသိုလ်တရား၌တည်၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံအားဖြင့် အကြွင်းမရှိသော၊ ဝါကျံ၊ စကားတော်ဖြစ်
၍ဖြစ်သော၊ အနုသာသနိ၊ အဆုံးအမကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗြဟ္မဏေ၊ ဆုံးမတော်
မူတိုင်းဆောင်လျက်တည်၏၊ သောနရော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တည်းဟူ

၂၆ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သောယောကျာ်းသည်၊ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ ဇေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သမဏဿာတိ၊ သမဏဿဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်းအား၊ အဟူတိ၊ အဟုဟူသည်ကား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ စိန္တာတိ၊ စိန္တာဟူသည်ကား၊ ဓမ္မစိန္တာ၊ တရားကိုကြံစည်ခြင်းသည်၊ ဓမ္မဝိစာရဏာ၊ တရားကိုစိစစ်ခြင်းသည်၊ ပါရာပရိယဿာတိ၊ ပါရာပရိယဿဟူသည်ကား၊ ပါရာပရဂေါတ္တဿ၊ အဆက်ဆက်သောအနွယ်ရှိထသော၊ ပါရာပရိယဿာတိဝိ၊ ပါရာပရိယဿဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှုတ်ကြကုန်၏၊ ဘိက္ခုနောသံဃာဓရ၊ သံသရာ၌၊ သယံ၊ တေးကို၊ ဣက္ခနသီလဿ၊ ရှုလေ့ရှိထသော၊ ဇေတကဿာတိ၊ ဇေတကဿဟူသည်ကား၊ အသဟာယဿ၊ အတော်မမှီးတယောဓာန်အထည်းတည်း၊ ဇေတန၊ ဤဇေတကဿဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ကာယဗိဝေကံ၊ ကိုယ်၏ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ ပဝိပိတ္တဿာတိ၊ ပဝိပိတ္တဿ ဟူသည်ကား၊ ပဝိဝေကဇောတုနာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကိလေသာနိ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဝိက္ခမ္ဘနေန၊ ခွါသဖြင့်၊ ဝိဝေကံ၊ ဝိဝေကကို၊ အာရဇ္ဈဿ၊ အားထုတ်လေ့ရှိထသော၊ ဇေတန၊ ဤပဝိပိတ္တဿဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဝိတ္တဝိဝေကံ၊ ဝိတ္တဝိဝေကကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ ဇေတန၊ ထိုကြောင့်၊ ဈာယိနောတိ၊ ဈာယိနောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဈာယိနောတိ၊ ဈာယိနောဟူသည်ကား၊ ဈာယနသီလဿ၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိထသော၊ ယောနသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကာရေသု၊ နှလုံးသွင်းခြင်းတို့၌ ယုတ္တဿ၊ ယှဉ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထာ၊ အနက်တည်း၊ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအသုံးစုံကို၊ ဇေတနာ၊ ပါရာပရိယဿဓရသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိယ၊ သူတပါးကဲ့သို့၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ပဒေတိ၊ ဆို၏၊ ကိမ၊ နုပုဗ္ဗန္တိ၊ အာဒိနာ၊ ကိမာနုပုဗ္ဗံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တံစိန္တနံ၊ ထိုသို့ကြံခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ပဌမဂါထာယံ၊ ပဌမဂါထာ၌၊ တာဝ၊ ရှေ့ဦးစွာ၊ ကိမာနုပုဗ္ဗန္တိ၊ ကိမာနုပုဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗံအနုတ္တမော၊ အစဉ်သည်၊ အနုပုဗ္ဗမေဝ၊ အစဉ်အတိုင်းသာလျှင်၊ ဝေက္ခမာနေသု၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့၊ ကုန်သော၊ ဝတသမာစာရေသု၊ ကောင်းသောအကျင့်တို့၌၊ အနုတ္တမော၊ အစဉ်သည်၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ ကေန၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်ဖြင့်၊ တေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ပဒိုပဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ ကျင့်အပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပုရိသောကိံ ဝတံကိံ သမာစာရန္တိ၊ ပုရိသောကိံ ဝတံကိံ သမာစာရ်ဟူသည်ကား၊ အတ္ထ

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိပါတ်-၂၅၀-ပါရာပရိယတ္တရဂါထာ၊

၂၇

ကာမော၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသော၊ ဂုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သမာ
 ဓိယိတဗ္ဗဋ္ဌေန၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဝတန္တိ၊ ဝတဟူ၍၊
 လန္ဈနာမံ၊ ရံအပ်သောအမည်ရှိသော ကိံဒိသံ၊ အတယ်သို့သဘောရှိသော
 သီလံ၊ သီလကို၊ သမာစာရံ၊ သမာစရန္တော၊ ကျင့်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ကိစ္စကာရိ၊ ကတ္တဗ္ဗကာရိ၊ ပြုအပ်သည်ကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသက်သော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါကို၊ နဝရိယော၊ မဉ္ဇည်း
 ဆဲရာ၊ နဝဗါယော၊ မနှိုင်းစက်ရာ၊ ဣတိ၊ အထံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကိစ္စနာမ၊ ကိစ္စမည်သည်ကား၊ သမဏဓမ္မော၊
 ရဟန်းတရားတည်း၊ သင်္ခပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ သီလသမာဓိပညာ၊
 သီလသမာဓိပညာတည်း၊ တံ၊ ထိုသီလသမာဓိပညာကို၊ သမာဓေန္တဿ၊
 ဆောက်တည်သောသူအား၊ ပရဝိဟဋ္ဌနာယ၊ သူတပါးကိုညွှန် ဆဲခြင်းငှါ၊
 လေသောပိ၊ အမြွက်မျှသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တာယ၊ ထိုသူတပါးကိုညွှန်း
 ဆဲခြင်းသည်၊ သကိ၊ ရှိသော်၊ သမဏဘာဝဿေဝ၊ ရဟန်းအဖြစ်၏သာ
 လျှင်၊ အဘာဝတော၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ယထ ဟ၊ အတယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ပဗ္ဗပဏာဘိ
 သူတပါးကိုညွှန်းဆဲသတ်ဖြတ်လေ့ရှိသောသူသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း
 သည်၊ နဟိဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဝိဟေယန္တော၊ ညွှန်းဆဲသော
 သူသည်၊ သမဏော၊ ရဟန်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ဣတ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ဝတဂဟဏေန၊ ဝတသဒ္ဓါကို
 ယူသဖြင့်၊ ဝါရိတ္တသီလံ၊ ဝါရိတ္တသီလကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ သမာစာရ
 ဂဟဏေန၊ သမာစာရသဒ္ဓါကိုယူသဖြင့်၊ သမာစရိတဗ္ဗတော၊ ကောင်းစွာ
 ကျင့်အပ်သောကြောင့်၊ စာရိတ္တသီလေန၊ စာရိတ္တသီလနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊
 ဈာနဝိပဿနာဒိ၊ ဈာနဝိပဿနာအစရှိသည်ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ တသ္မာ
 ထိကြောင့်၊ ဝါရိတ္တသီလံ၊ ဝါရိတ္တသီလသည်၊ ပဓာနံ၊ ပြဋ္ဌာန်း၏၊ တပသိစ၊
 ထိုအတူလည်း၊ သသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရေ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီ
 လသည်၊ သိန္ဓု၊ ပြီးသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သီလံ၊ သီလကို၊ သု
 ရက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်သည်၊ သုဂေါပိတမေဝ၊ ကောင်းစွာ
 လုံခြုံစေအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣန္ဒြိယသံ
 ဝရသီလံ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒေသာတုကာမော၊ ပြု
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ အရက္ခေနစ၊ မစောင့်ရှောက်ခြင်း၌
 လည်းကောင်း၊ ရက္ခနေစ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အာဒိနဝါနိ

သံသေဝ၊ အပြစ်အကျိုးတို့ကိုလည်း၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်ရှားပြလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယာနိမနုဿာနန္တိ အာဒိ၊ ဣန္ဒြိယာနိမနုဿာနံ ဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ ဣန္ဒြိယာနိတိ
 ဣန္ဒြိယာနိဟု သည်ကား၊ ရက္ခိတဗ္ဗဓမ္မနိဒဿနံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော
 တရားကိုညွှန်းပြခြင်းတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ခာဒိနိဿဣန္ဒြိယာနိတိ၊
 စက္ခာဒိနိဿဣန္ဒြိယာနိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်သည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ မနု
 ဿာနန္တိ၊ မနုဿာနံဟူသော ဝုဒ်သည်၊ ရက္ခာဒေသ၊ ဂုဗ္ဘလနိဒဿနံ၊
 စောင့်ရှောက်ခြင်း၌ခံသောဝုတ္တုလ်ကိုပြသောဝုဒ်တည်း၊ ဟိတာယာတိ၊
 ဟိတာယဟူသည်ကား၊ အတ္ထာယ၊ အစီးအပွားအလို၌၊ အဟိတာယ၊ တိ၊
 အဟိတာယဟူ သည်ကား၊ အနတ္ထာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်း၌၊ ဟောန္တိတိ၊
 ဟောန္တိဟူသည်ကား၊ ဝစနသေသော၊ စကားကြွင်းတည်း၊ ကထံပန၊ အ
 ဘယ်ကြောင့်လား၊ တာဝိယေပ၊ ထိုဣန္ဒြိယတို့သည်သာလျှင်၊ ဟိတာယစ၊
 အစီးအပွားအလို၌လည်းကောင်း၊ အဟိတာယစ၊ စီးပွားမရှိခြင်းအလို
 ၌လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ဝုတ္တံ၊ အမေးတည်း၊ ရက္ခိတာနိ အာဒိ၊ ရက္ခိတာနံ ဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊
 ယဿ၊ အကြင်ဝုတ္တုလ်အား၊ စက္ခာဒိနိ၊ စက္ခာအစရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊
 ဣန္ဒြိယတို့ကို၊ သတိကဝါတေန၊ သတိတည်းဟူသောတံခါးရှက်ဖြင့်၊ အဝိ
 ဟိတာနိ၊ မပိတ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံ
 အစရှိသည်တို့၌၊ အဘိဇ္ဈာဒိပါပဓမ္မပဝတ္တိယာ၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိကုန်သော
 အကုသိုလ် တရားဖြစ်ခြင်း၏၊ ဒွါရဘာဝသော၊ တံခါး ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အနတ္ထာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်း၌၊ ပိဟိတာနိ၊ ပိတ်အပ် ကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ တဒဘာဝတော၊ ထိုအဘိဇ္ဈာအစရှိသော အကုသိုလ်တရားတို့၏
 မရှိခြင်းကြောင့်၊ အတ္ထာယ၊ စီးပွားခြင်းအလို၌၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣန္ဒြိယာနေဝသာရက္ခန္တိ
 ဣန္ဒြိယာနေဝသာရက္ခဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝ
 ရော၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလသည်၊ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်သည်ရှိသော်၊ သီလသမ္ပ
 ဒံ၊ သီလ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏၊ သီလသမ္ပဒါ၊ သီလသမ္ပ
 ဒါသည်၊ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်သည်ရှိသော်၊ သမာဓိသမ္ပဒံ၊ သမာဓိပြည့်စုံခြင်း
 ကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏၊ သမာဓိသမ္ပဒါ၊ သမာဓိ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊
 ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်သည်ရှိသော်၊ ပညာသမ္ပဒံ၊ ပညာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ပရိပူရေ

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိသီလ-၂၅၀-ပါရာပရိယတ္တရတိယာ။

၂၉

တိ၊ ပြည့်စုံ၏။ သံသယ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣန္ဒြိယရက္ခာ၊ ဣန္ဒြေကိုစောင့်ရှောက်ခြင်း
သည်၊ အတ္တဟိတပဋိပတ္တိယာဝ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကို ကျင့်ခြင်း၏သာ
လျှင်၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿန္တော၊ ပြလိုသည်
ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယာနေဝသာရက္ခန္တိ၊ ဣန္ဒြိယာနေဝသာရက္ခံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ သတိပဋ္ဌာန်မနေ၊ သံတိ၊ ရှေ့သွားရှိသော၊ အာရက္ခေန၊ အစောင့်
အရှောက်ဖြင့်၊ သံရက္ခန္တော၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်သော သူသည်၊
ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကာရေန၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ ဣန္ဒြိ
ယာနိဝေ၊ ဣန္ဒြေတို့ကိုသာလျှင်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာ
သာလျှင်၊ ရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်သည်ရှိသော်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း
အရာဖြင့်၊ အကုသလစောရာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သောစိုးသူတို့သည်၊ တေဟိ
တေဟိန္ဒါရေဟိ၊ ထိုထို၏ရတို့မှ၊ ပဝိသေတွာ၊ ဝင်၍၊ ဝိတ္တသန္တာနေ၊ ဝိတ်၏
အစဉ်၌၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဘဏ္ဍု၊ ဥစ္စာကို၊ ဝိလုဇ္ဇန္တိ၊ လုယက်
ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ တာနိဝိ၊ ထိုစက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့ကို
လည်း၊ ဝိဗဟန္တော၊ ဝိတ်ဆိုလျက်၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
နက်တည်း၊ သာရက္ခန္တိစ၊ သာရက္ခံဟူ၍လည်း၊ သံသဒ္ဓဿ၊ သံသဒ္ဓါ၏၊ သ
တာဝံ၊ သဘောကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သါရာဂေါတိအာဒိသုဝိယ၊ သာရာဂေါဤသို့
အစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သံရက္ခန္တိစ၊ သံရက္ခံဟူ၍လည်း၊
ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။ ဣန္ဒြိယာနိဝဂေါပယန္တိ၊ ဣန္ဒြိယာနိဝဂေါပယံဟူသောပုဂ္ဂ
သည်လည်း၊ တဿေဝ၊ ထိုဣန္ဒြိယာနေဝသာရက္ခံဟူသောပုဂ္ဂိုလ်သာလျှင်၊
ပရိယာယဝစနံ၊ ပရိယာယံသဒ္ဓါတည်း၊ ပရိယာယဝစနေစ၊ ပရိယာယံ
သဒ္ဓါ၌လည်း၊ ပယောစနံ၊ အကျိုးကို၊ နေတ္ထိအဋ္ဌကထာဟံ၊ နေတ္ထိအဋ္ဌကထာ
၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဝိအပ်၏။
အတ္တနောကိစ္စကာရိဿာတိဣဒိနာ၊ အတ္တနောကိစ္စကာရိဿ ဟူသောဤ
ပါဠိဖြင့်၊ အတ္တဟိတပဋိပတ္တိံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ဒဿ
တိ၊ ပြ၏။ နစကိပ္ပိဝိဟဋ္ဌယေတိဣဒိနာ၊ နစကိပ္ပိဝိဟဋ္ဌယေဟူသောဤပါဠိ
ဖြင့်၊ ပရေဟိတပဋိပတ္တိံ၊ သူတပါး၏အကျိုးစီးပွားအကျင့်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြ
၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥတယေနဝိ၊ နှစ်ပါးစုံဖြင့်လည်း၊ အတ္တဟိတပဋိပတ္တိ
မေဝ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားအကျင့်ကိုသာလျှင်၊ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ ပရာဝိဟေဋ္ဌ
နဿာပိ၊ သူတပါးကိုမညှဉ်းဆဲသောပုဂ္ဂိုလ်အာလည်း၊ အတ္တဟိတသမ္ပတ္တိ
ဘာဝေတာ၊ မိမိအကျိုးစီးပွား၏ ပြည့်စုံခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
တည်း၊ အလဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဒန္တယေနဝိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အပေါင်းဖြင့်လည်း၊

၃၀ လေရဂါထံ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

အတ္တဟိတပဒိုပတ္တိယာမိ၊ အကျိုးစီးပွားကိုကျင့်ခြင်းကိုလည်း၊ ဒေသတိ၊
ပြစ်၊ ဂုဏ်နုဿတ၊ ဂုဏ်စဉ်အားရင်း၊ သေက္ခဿတ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အား
လည်းကောင်း၊ ပရဟိတပဒိုပတ္တိယာမိ၊ သူတပါးအကျိုးအစီးအပွားငြါကျင့်
ခြင်း၏လည်း၊ အတ္တဟိတပဒိုပတ္တိယာဘာဝတော၊ အကျိုးစီးပွားရှိသောအ
ကျင့်၏မရှိခြင်းကြောင့်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရက္ခိတာနိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်
သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့သည်၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေါဒါနပက္ခံ၊ ပြုစင်သောအတို့ကို၊ သင်္ခပေနေဝ၊ အကျဉ်း
အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေသတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ အရက္ခိတာနိ၊ မစောင့်ရှောက်ကုန်
သောသူတို့သည်၊ အဟိတာယ၊ စီးပွားမဲ့ခြင်းငှါ၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣ
တိ၊ ဤသို့၊ သံကိလေသပက္ခံ၊ သံကိလေသအတို့ကိုကား၊ ဝိဘဇ္ဇိတွာ၊
ဝေဖန်၍၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ စက္ခုန္ဒြိယံစေတိအာမိ၊ စက္ခုန္ဒြိယံ
စေ၍သို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုန္ဒြိယံ
စေ၍သို့အစရှိသောပါဌ်၌၊ စက္ခုန္ဒြိယံစေရူပေသုဂစ္ဆန္တံ အနိဝါရယံအနာ
ဒိနဝဒဿာဝီတိ၊ စက္ခုန္ဒြိယံစေရူပေသုဂစ္ဆန္တံ အနိဝါရယံအနာဒိနဝဒဿာ
ဝီဟူသည်ကား၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ နိလပိတာဒိဘေဒေသု၊
အညှိအဆွေစသည်ပြားကုန်သော၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌေသု၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံဖြစ်ကုန်
သော၊ ရူပါယတနေသု၊ ရူပါယတနတို့၌၊ ဂစ္ဆန္တံ ယထာ ရူပိပဝတ္တန္တံ၊
အလိုရှိတိုင်းဖြစ်သော၊ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြိယံကို၊ အနိဝါရယံ၊ မတားမြစ်
မှု၍၊ တဗ္ဗ၊ ထိုစက္ခုန္ဒြိယံကိုလည်း၊ အနိဝါရေန္တော၊ အပုဂ္ဂိုလ်ဟောန္တော၊ မတား
မြစ်မှု၍၊ တထာပဝတ္တိယံ၊ ထိုသို့အလိုရှိတိုင်း ဖြစ်လတ်သည်၌၊ အာဒိနဝ
ဒဿာဝီ၊ အပြစ်ကိုရှုလေ့ရှိသည်၊ စေနဟောတိ၊ အကယ်၍မဖြစ်အံ့၊ ဒိဋ္ဌမဓ္မိ
ကသမ္ပရာယိကဉ္စ၊ မျက်မှောက်တမလွန်၌လည်းဖြစ်သော၊ အာဒိနဝံဒေါ
သံ၊ အပြစ်ကို၊ စေနပဿတိ၊ အကယ်၍မမြင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဂစ္ဆန္တံနိဝါရ
ယေအနိဿရဏဒဿာဝီတိ၊ ဂစ္ဆန္တံနိဝါရယေ အနိဿရဏဒဿာဝီ
ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌအချို့ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ်၌၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရ
ဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်ရာ၌၊ ဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ မြင်ကာမျှသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တမိနာ၊ ဆိုအပ်သောအစီအရင်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌမက္ခေယေဝ၊ မြင်
ကာမျှ၌သာလျှင်၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ တံ၊ ထိုမြင်ကာမျှကို၊ သမ္ပဗညဝသေန၊ ပ
ညာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ရူပါယတနေ၊ ရူပါယတန၌၊ ပဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သည်
ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုရူပါရုံ၌၊ နိဿရဏဒဿာဝီနာမ၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်
မြောက်ခြင်းငှါ ရှုခြင်းမည်၏၊ ဂုတ္တပရိယာယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှပြန်

သောအားဖြင့်၊ အနိဿရဏဒဿာဝိ၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်း၊
မဟုတ်သောရှုခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏၊ သောဒုက္ခာနဟိ မုစ္ဆတီတိ၊ သော
ဒုက္ခာနဟိ မုစ္ဆတီဟူသည်ကား၊ ဧဝံပေါ၊ ဤသို့သောရှိသော၊ သော
ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝဋ်ဒုက္ခာတာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ နမုစ္ဆတေဝ၊ မလွတ်
သည်သာတည်း၊ ဧတ္ထစ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ စက္ခုန္ဒြိယဿ၊ စက္ခုမြွေကို၊
အနိဝါရဏံနာမ၊ မတားမြစ်ခြင်းမည်သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ
အားဖြင့်၊ တေနန္ဒါရေန၊ ထိုဒွါရဖြင့်၊ အဘိဇ္ဈာဒယော၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိကုန်
သော၊ ပါပဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ အနာသဝေယျံ၊ အစဉ်လိုက်
၍ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ တံပန၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းကိုကား၊ အတ္ထတော၊ အနက်အား
ဖြင့်၊ သတိသမ္ပဗညဿ၊ သတိပညာ၏၊ အနုဋ္ဌာပနံ၊ ထကြွလုံ့လမရှိခြင်း
ဟူ၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ မှတ်အပ်၏၊ သေသိန္ဒြိယေသုဝိ၊ ကြွင်းကုန်သော ဣန္ဒြိယ၌
လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အဓိမုစ္ဆိတောတိ၊ အဓိမုစ္ဆိ
တောဟူသည်ကား၊ အဓိမုစ္ဆတဏှာယ၊ ကပ်ငြိတတ်သောတဏှာဖြင့်၊
မုစ္ဆိ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသို့၊ အာပန္နော၊ ရောက်သော၊ လမ္ဗိလန္တိ၊ လမ္ဗိလံဟူ
သည်ကား၊ အမ္ဗိသရသံ၊ ချဉ်သောအရသာကို၊ မရေဂ္ဂန္တိ၊ မရေဂ္ဂံဟူသည်
ကား၊ မရေသကောဋ္ဌာသံ၊ ချိုသောအတို့ရှိသောအရသာကို၊ တထာ၊ ထို
အတူ၊ တိတ္ထကဝ္ဂံ၊ ခါးစပ်သော အတို့ရှိသော အရသာကို၊ အနုဿရန္တိ၊
အနုဿရံဟူသည် ကား၊ အဿာဒဝသေန၊ သာယာသည်၏အတွင်းအား
ဖြင့်၊ တံဝံဝေဝံ၊ ထိုထိုအရသာကို၊ အနုဝိစိန္တေန္တော၊ အမန်တလဲလဲ
အောက်မေ့ကြံစည်လျက်၊ ဂန္ဓိတောတိ၊ ဂန္ဓိတောဟူသည်ကား၊ ရသတ
ဏှာယ၊ ရသတဏှာဖြင့်၊ တသ္မိံတသ္မိံ ရသေ၊ ထိုထိုရသ၌၊ ဂန္ဓိတောဗန္ဓော
ပွဲအပ်သော၊ ဂမိတောတိစ၊ ဂမိတောဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှုတ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊
တပ်မက်မောခြင်းသို့၊ အာပန္နော၊ ရောက်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ ဤနက်တည်း၊ ဟဒယံနာဝဗုဏ္ဏတီတိ၊ ဟဒယံနာဝ ဗုဏ္ဏတိဟူ
သည်ကား၊ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ဒုက္ခ၏အဆုံးကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပဗ္ဗဇ္ဇာဒိခဏေ၊ ပဟန်းပြုခြင်းအစရှိသောဓာတ်၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်
ကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ နသလ္လက္ခသိ၊ မမှတ်၊ သာသနဿပန၊ သာသနာတော်
၏ကား၊ အနဝဇ္ဇဓမ္မာနံ၊ အပြစ်မရှိသောတရားတို့ကို၊ သမ္မာဒနံ၊ ပြီးစေတတ်
သော၊ အတ္တန္တရံ၊ အတွင်း၌၊ ဟဒယံ၊ ဝိတ်သည်၊ ရသတဏှာယ၊ ရသတ
ဏှာ၏၊ ဂမိတော၊ တပ်မက်မောသည်ဖြစ်၍၊ နာဝဗုဏ္ဏတိ၊ မသိတတ်၊ နဇာ

၃၂ . ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

နာဘိ၊ မသိတတိ၊ နပဋိပစ္ဆာဘိ၊ မကျင့်တတိ၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သုဘာနိတိ၊ သုဘာနိ ဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရာနိ၊
 ကောင်းကုန်သော၊ အပ္ပဋိကုလ္လာနိတိ၊ အပ္ပဋိကုလ္လာနိဟူသည်ကား၊ မနေ
 ရမ္မာနိ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်၍ကုန်သော၊ ဣဋ္ဌာနိ၊ ဣဋ္ဌာရုံတို့ကို၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာနိ
 တိ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာနိဟူသည်ကား၊ ဥပါဒိန္နာနုပါဒိန္နပုဿေ၊ ဥပါဒိန္နအနုပါဒိန္နပြား
 သော၊ ဗေဿ၊ အတ္တေန္တိ၊ ရတ္တောတိ၊ ရတ္တောဟူသည်ကား၊ ရန္တနသဘာဝေ
 န၊ တပ်တတ်သောသဘောဖြင့်၊ ရာဂေန၊ ရာဂဖြင့်၊ ရတ္တော၊ တပ်သည်ဖြစ်၍
 ရာဂါမိကရဏန္တိ၊ ရာဂါမိကရဏံဟူသည်ကား၊ ရာဂဟေတု၊ ရာဂဟူသော
 အကြောင်းရှိသော၊ ဝိဝိဓိန္နတေဒုခန္တိ၊ ဝိဝိဓိန္နတေဒုခံဟူသည်ကား၊ ရာဂ
 ပရိန္ဒာဟာဒိဝသေန၊ ရာဂပူလောင်ခြင်းစသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နိဋ္ဌဓမ္မိကဉ္စ၊
 မြက်မှောက်၌လည်းဖြစ်သော၊ နိရယသန္တာပါဒိဝသေန၊ ငရဲ၌ဖြစ်သော
 ပူလောင်ခြင်း၊ အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အဘိသမ္ပရာယဉ္စ၊ တလွန်၌
 လည်းဖြစ်သော၊ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊
 ပဋိလဘတိ၊ ရ၏၊ မနံစေတတိတိ၊ မနံစေတတိဟူသည်ကား၊ မနံ၊ ပိတ်
 သည်၊ ရူပါရမ္မဏာဒိတိ၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ဧတဟိဓမ္မာဓမ္မဏပတောဓေ
 တိ၊ ထိုဓမ္မာရုံအပြားတို့မှ၊ နန္တိ၊ နံဟူသည်ကား၊ ဝုဂ္ဂလံ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သဗ္ဗေ
 တိတိ၊ သဗ္ဗေတိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေတိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောဝုဂ္ဂလော၊ အကြင်ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မနံမနောဒ္ဓါရံ၊ မနော
 ဒ္ဓါရကို၊ ယထာဝုတ္တတိ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ရူပါဒိတိ၊
 ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဧတဟိဓမ္မေတိ၊ ထို
 တရားတို့မှ လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာဓမ္မဏပတောဓတောစ၊ ဓမ္မာရုံ အပြားမှ
 လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ပါးကုန်သောအာရုံတို့၌၊ ပဝတ္တနကပါပ
 ကမ္မနိဝါရဏေန၊ ဖြစ်သောမကောင်းမှုကို တားသဖြင့်၊ ရက္ခိတံ၊ စောင့်
 ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ဝေါပိတံ၊ လုံခြုံစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ တ
 တော၊ ထိုရူပါရုံသည်မှ၊ တဿ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ အရက္ခနတော၊ မစောင့်
 ရှောက်ခြင်းကြောင့်၊ နဝုဂ္ဂလံ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုမစောင့်ခြင်း
 အကြောင်းရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ အန္တိ၊ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်
 ၏၊ အနုဂစ္ဆန္တု၊ အစဉ်လိုက်သော်လည်း၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဧတဟိရူပါရမ္မဏာဒိတိ၊ ထိုရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌာရမ္မဏာ
 တိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သောအာရုံတို့၌၊ သန္တိ၊ တက္ခ၊ သဗ္ဗေတိ၊ အလုံးစုံလည်း

ဖြစ်ကုန်သော အာရမ္မဏပစ္စယဘူတေဟိ၊ အာရမ္မဏပစ္စည်းတပ်ကုန်သော
 တဉာတို့ဖြင့်၊ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤခြောက်ပါးသောအားဖြင့်
 တို့ထွင်း၊ စက္ခု၊ နှိုယဉ္စ၊ စက္ခုဖြင့်သည်လည်းကောင်း၊ သောတိ၊ နှိုယဉ္စ၊ သော
 တိဖြင့်သည်လည်းကောင်း၊ အသမ္ပတ္တဂါဟိတာပတော၊ မရောက်သော
 အာရုံကိုယူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ အနိဝါရယန္တိ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ အနိဝါ
 ရယံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသောအားဖြင့်သည်၊ သမ္ပတ္တ
 ဂါဟိ၊ ရောက်သောအာရုံကိုယူတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂန္ဓေ၊ စေပဋိသေ
 ဝတိတိ၊ အာဒိနာ၊ ဂန္ဓေ၊ စေပဋိသေဝတိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်၏၊ တထာပိစ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ ရသတဏှာစ၊ ရသတဏှာသည်
 လည်းကောင်း၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗတဏှာစ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ သည်လည်းကောင်း၊
 သဗ္ဗာနံ၊ သဗ္ဗဂါတို့အား ပိသသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဗလဝတိ၊ အား
 ကြီး၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ရသတဏှာဂမိတော၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာနိအနုဿရန္တောဟိ
 ရသတဏှာဂမိတော ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာနိအနုဿရန္တောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝုတ္တန္တိ၊ ရသ၊ မစောင့်ရှောက်
 သောခွါရရှိသော၊ ဝုဂ္ဂလဿ၊ ဝုဂ္ဂိလ်အား၊ ဆဟိန္ဒါ၊ ရေဟိ၊ ခြောက်ပါးသော
 ခွါရတို့ဖြင့်၊ ဆသုပိ၊ ခြောက်ပါးလည်၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံ
 တို့၌၊ အသံဝရနိမိတ္တံ၊ မစောင့်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကဒုက္ခံ၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲ
 ကိုးဒေသတွင်၊ ပြုပြီး၍၊ ယွာယံယော အယံအသံဝရော၊ အကြင်မစောင့်
 စည်းခြင်းသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သရိရသဘာဝါနာဝဗောဓေန၊
 ကိုယ်၏ သဘောကို ထိုးထွင်း၍ မသိသဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ သရိရသဘာဝံ၊ ကိုယ်၏ သဘောကို၊ ပိစိနန္တော၊ စုံစမ်းလို
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝုဗ္ဗလောဟိတသ မ္ပုဏ္ဏန္တိ၊ အာဒိနာ၊ ဝုဗ္ဗလောဟိတသမ္ပု
 ဏ္ဏံ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂါထာနွယံ၊ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဧတံသရိရံနာမ၊
 ဤကိုယ် မည်သည်ကား၊ ဝုဗ္ဗေနစ၊ ပြည်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ လောဟိ
 တေနစ၊ သွေးဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နံ ဘရိတံ၊ ပြည့်၏၊ အညေနစ၊
 တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ပိတ္တသေဗ္ဗာဒိနာ၊ သည်းခြေ သလိပ်စသည်ဖြင့်၊
 ဗဟုနာ၊ များစွာသော၊ ကုဏပေနပိးလောကံဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏံ၊ ပြည့်၏၊ တယိဒံ၊
 ထိုကိုယ်ကို၊ နရုဗီရေနနရေသု၊ လူတို့၌၊ ဆေကေန၊ လိမ္မာသော၊ သိပ္ပာ
 စရိယေန၊ အတတ်သည်ဆရာသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဝဂ္ဂမဋ္ဌံ၊ ပြေပြစ်
 သော၊ လာခါပရိကမ္မာဒိနာ၊ ချုပ်ဖြင့်အပြေအပြစ် ပြုခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊

၉၄

ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

စိတ္တိတံ၊ ဆန်းကြယ်သော၊ အန္တောပန၊ အတွင်း၌ကား၊ ဂူထာဒိအသုစိ
 ဘရိတံ၊ မစင်အစရှိသောမစင်ကြယ်သောအရာတို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ သမုဂ္ဂံ
 ဝိယ၊ ပန်းထောင်းကဲ့သို့၊ ဆဝိမတ္တမနောဟရံ၊ အရေမျှ၌လုံးမွှေးလျော်ဘွယ်
 ရှိသော၊ ဗာလဇနသဗ္ဗေဟံ၊ မိုက်သောသူတို့တွင်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်
 သော၊ ဒုက္ခသဘာဝတာယ၊ ဆင်းရဲသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 နိရယာဒိဒုက္ခတာပနတော၊ ရှေ့အစရှိသောဆင်းရဲဖြင့် ပူပန်တတ်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကဇျကံ၊ စပ်ခါးသော၊ ပရိကပ္ပသန္တဝနေန၊ ကြံဆ
 သောအဖြစ်ဖြင့်၊ အမူလကေန၊ အကြောင်းမရှိသော၊ အသာဒမဗ္ဗေန၊ သာ
 ယာခြင်းမျှဖြင့်၊ မရတောယ၊ ကောင်းမြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မရသာ
 ဒံ၊ ကောင်းမြတ်သော သာယာအပ်သည်ဟု ဆိုအပ်သော၊ တတောဇေ၊
 ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိယဘာဝါနိဗန္ဓနေန၊ ချစ်အပ်သော အဖြစ်နှင့်စပ်
 သောကြောင့်၊ ဝိယနိဗန္ဓနံ၊ ချစ်အပ်သောအဖြစ်နှင့်စပ်သော၊ ဒုဿဟတာယ
 စ၊ သည်းခံနိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အန္တဘတိတာယစ၊
 လွန်နိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ဤ
 ဒိသေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ အသာဒလောကေန၊ သာ
 ယာသောလောဘကြောင့်၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ ပစ္စနုဘုယျ
 မာနံ၊ နှိပ်စက်သဖြင့် ခံစားရလတ္တံ့သည်ကို၊ အနဝဗျဇ္ဈန္တော၊ မထိသော၊
 လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ မရရိဒ္ဓေါ၊ အချို့၌တပ်မက်မောသော၊ ရုရ
 ဓာရလောဟကပုရိသောဝိယ၊ သင်ရန်းသွားကိုလျက်သောယောကျ်ားကဲ့
 သို့၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ စက္ခာဒိနံ၊ စက္ခုအစရှိသည်တို့၏၊ ဂေါစေတုတာ၊ အစုံ
 ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါဒယော၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်
 ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရူပါရုံအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊
 ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဣတ္ထိမိန်းမကို၊ ပရိဗန္ဓာကမနိယာ၊ တပ်နှစ်
 သက်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုမိန်းမ၌၊ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်း
 ကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထိ
 ရူပေတိအာဒိ၊ ဣတ္ထိရူပေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏
 တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဣတ္ထိရူပေတိ၊ ဣတ္ထိရူပေဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ
 ၏၊ စတုသမုဋ္ဌာနိက ရူပါယတနသင်္ခါတေ၊ လေးပါးသော အကြောင်း
 ကြောင့်ဖြစ်သောရူပါယတနဟုဆိုအပ်သော၊ ဝဇ္ဈန္တ၊ အဆင်း၌၊ အဝိစ၊ စင်
 စပ်သော်ကား၊ ယောကောဝိ၊ အမှတ်မရှိတရံတယောက်သောယောကျ်ား

၂၀-ဝိသဘိနိပါတ်-၂၅၀-ပါရာပရိယာဓတ္ထရဂါထာ၊

၃၅

သည၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမသည၊ နိဝတ္ထဿ၊ ဝတ်ဆင်အပ်သော၊ အလင်္ကာ
 မုဿဝါ၊ တန်းဆာ၏လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဝတ္ထကာဒိနံဝါ၊ နံ့သာပျောင်းအစ
 ရှိသည့်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဝိလန္ဓနမာလာနံဝါ၊ ပန်ဆင်အပ်သောပန်းတို့၏
 လည်းကောင်း၊ ကာယပဗ္ဗိဗန္ဓာ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော၊ ဝဇ္ဇော၊ အဆင်းသည်
 ဝရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ စက္ခုပိညာဏဿ၊ စက္ခုပိညာဉ်၏၊ အာရမ္မဏ
 တာဝါယ၊ အာရုံဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဥပကပ္ပတိ၊ အပ်၏၊ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို၊
 ဣတ္ထိရူပံတေဝ၊ မိန်းမတို့၏အဆင်းဟူ၍သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဣတ္ထိ
 ရသေတိ၊ ဣတ္ထိရသေဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏၊ ဝိတလပိတဟာသိ
 တရုဒိတသဒ္ဓေ၊ သိခြင်းစကားပြောခြင်းရယ် ရှင်ခြင်းပိုခြင်းအသံ၌၊ အပိစ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏၊ နိဝတ္ထဝတ္ထဿာပိ၊ ဝတ်သောအဝတ်
 ၏လည်းကောင်း၊ အလင်္ကာတအလင်္ကာရဿာပိ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော
 တန်ဆာ၏လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိပယောဂနိပ္ပာဒိတာ၊ မိန်းမ၏လုံ့လသည်
 ပြီးစေအပ်ကုန်သော၊ ဝေဏုပိဏာသင်္ခပဏာဝါဒိနံ၊ ငြေစောင်းခရသင်း
 ထက်စည်အစရှိသည်တို့၏၊ သဒ္ဓါ၊ အသံတို့ကို၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ဣတ္ထိသရ
 ဂဟဏေန၊ မိန်းမတို့၏အသံဟူသောယူခြင်းဖြင့်၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊
 ဧသေသဒ္ဓေါ၊ ဤအသံသည်၊ ဝရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊
 အာကုတိ၊ ငင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ဝါဒတပါးကိုဆို
 ဦးအံ့၊ ဣတ္ထိရသေတိ၊ ဣတ္ထိရသေဟူသည်ကား၊ ပါဠိယာ၊ ပါဠိတော်၌၊ စတု
 သမုဋ္ဌာနိကရဿာယတနေ၊ လေးပါးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သော
 ရသာရုံ၌၊ ကိကာရပဗ္ဗိဿာပိတာဒိဝသေန၊ ဘယ်အမှုကိုပြုရပါအံ့နည်း
 အစရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဿဝရသေသစေဝ၊ အဿဝရသသည်
 လည်းကောင်း၊ ပရိဘောဂ ရသေသစေဝ၊ ပရိဘောဂ ရသသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဣတ္ထိရသေ၊ ဣတ္ထိရသမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကေ၊ အချို့သောစာရာ
 တို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ
 ၏၊ ဩဠမံသသမ္ပက္ခိတ ဇ္ဇောဒိရသေ၊ နှုတ်ခမ်းသား၌လိမ်းကပ်သော
 တံထွေးအစရှိသော ရသကိုလည်းကောင်း၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်
 လည်း၊ တာယ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ဝရိသဿ၊ ယောကျ်ားအား၊ ဒိန္နယာဂု
 တတ္တာဒိနံ၊ ပေးအပ်သောယာဂုတမင်းအစရှိသည်တို့၏၊ ရသေ၊ ရသကို
 လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသောရသကို၊ ဣတ္ထိရသေဝ၊ မိန်းမတို့၏
 ရသဟူ၍သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဖောဠဗ္ဗေပိစ၊ ဖောဠဗ္ဗေလည်း၊

၃၆

သေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏၊ ကာယသမ္ပယော၊ ကိုယ်အတွေကို။ ဣတ္ထိသရိရုဠာန
 ဝတ္ထာလင်္ကာရမာလာဒိနံ၊ မိန်းမ၏ ကိုယ်၌ဖြစ်သော အဝတ်တန်းဆာပန်း
 အစရှိသည်တို့၏၊ ဗသေသ၊ အတွေကို။ ဣတ္ထိယောဋ္ဌဗ္ဗောတွေဝံ၊ မိန်းမတို့၏
 အတွေဟူ၍သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတ္ထိယောဋ္ဌဗ္ဗောဟူသော
 ပုဒ်၌လည်း၊ ဣတ္ထိရူပေဣတ္ထိသရေတိ၊ ဣတ္ထိရူပေဣတ္ထိသရေဟူ၍၊ ပါဠိ၊ ပါဠိရှိ
 ၏၊ တေသံ၊ ထိုဣတ္ထိရူပဣတ္ထိသရတို့အား၊ အဝိသဒ္ဓေန၊ အဝိသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဣတ္ထိ
 ရသသင်္ဂဟော၊ ဣတ္ထိရသ၌ရေတွက်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣတ္ထိ
 ဝန္ဓေသာ၊ ဣတ္ထိဝန္ဓေသာဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏၊ စတုသရဋ္ဌာနိက
 ဝန္ဓာယတနေသု၊ လေးပါးသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော ဝန္ဓာယ
 တနတို့၌၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏၊ သရိရဝန္ဓေနာမ၊ ကိုယ်အနံ့ မည်သည်၊
 ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧကစ္စာယ
 အချှိသော၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမအား၊ အသ္မာဝန္တိနိ၊ မြင်းအနံ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဧကစ္စာယ၊ အချှိသောမိန်းမအား၊ မေဏ္ဍဝန္တိနိ၊ ဆိတ်အနံ့ရှိသည်၊
 ဧကစ္စာယ၊ အချှိသောမိန်းမအား၊ ပေတဝန္တိနိ၊ ပြိတ္တာအနံ့ရှိသည်၊ ဧကစ္စာယ၊
 အချှိသောမိန်းမအား၊ သောဏိတဝန္တိနိ၊ သွေးအနံ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ တဿာပိ၊ ထိုသို့မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်ဖြစ်လျက်လည်း၊ တာသု၊
 ထိုမိန်းမတို့၌၊ အန္ဓဗာလော၊ အလွန်မိက်သောသူသည်၊ ရစ္ဆတေ၊ တပ်နှစ်
 သက်သည်သာလျှင်တည်း၊ စက္ကဝတ္တိနာပန၊ စကြာဝတေးမင်း၏ကား၊
 ဣတ္ထိရတနဿ၊ မိန်းမရတနာ၏၊ ကာယတော၊ ကိုယ်မှ၊ စန္ဒနဝန္ဓော၊ စန္ဒကူး
 အနံ့သည်၊ ဝါယတိ၊ လှိုင်၏၊ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဥပ္ပလဝန္ဓော၊ ကြာအနံ့
 သည်၊ ဝါယတိ၊ လှိုင်၏၊ အယံ၊ ဤအနံ့သည်၊ သဗ္ဗာသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သောမိန်းမတို့အား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၌၊ အာ
 ရဥဿ၊ တင်အပ်သော၊ အာဂန္တုကော၊ ဧည့်သည်ဖြစ်သော၊ အနုပ
 လိမ္မနာဒိဝန္ဓော၊ လိမ်းကျံခြင်း အစရှိသောအနံ့ကို၊ ဣတ္ထိဝန္ဓေတိ၊ မိန်း
 မတို့၏ အနံ့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သာရတ္ထောတိ၊ သာရတ္ထော
 ဟူသည်ကား၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ရတ္ထော၊ တပ်သောသူသည်၊ ဂမိတော
 မုတ္တိတော၊ တပ်မက်မောသောသူသည်၊ ဣပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ဣဒံ၊ ဤ
 သာရတ္ထောဟူသောပုဒ်ကို၊ ဣတ္ထိရူပေတိ၊ အာဒိသုရိယ၊ ဣတ္ထိရူပေဤသို့အစ
 ရှိသောပုဒ်တို့၌ကဲ့သို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အပ်၏၊ ဝိဝိဓံဝိန္နတေဒုခန္တိ၊ ဝိဝိဓ
 ဝိန္နတေဒုခံဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထိရူပါဒိသု၊ မိန်းမ၏အဆင်းအစရှိသည်တို့၌၊
 သရာဂနိမိတ္တံ၊ တပ်မက် ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌမိတ္တံ၊

ဗျာဓိဗျာဓိသန္တ ဖြစ်သော၊ ဝဗန္ဓာဒိဝသေန၊ သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းအ
 စရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမ္မရာယိကံ၊ တမလွန်၌ဖြစ်သော၊ ပဉ္စဝိ
 ဗေန္ဓနာဒိဝသေန၊ ငါးပါးအပြားရှိသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူး အပြားပြားများသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ပဋိသ
 တသိ၊ ရ၏၊ ဣတ္ထိ၊ သောတာပနိသဗ္ဗာနိတိ၊ ဣတ္ထိ သောတာပနိသဗ္ဗာနိဟု
 သည်ကား၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏၊ ရူပါဒိအာရမ္မဏာနိ၊ ရူပီရုံအစရှိသောအာ
 ရုံဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အနဝသေသာနိ၊ အကြွင်း
 မရှိကုန်သော၊ ပဉ္စတဏှာသောတာပနိ၊ ငါးပါးကုန်သော တဏှာတည်းဟူ
 သောအလျဉ်တို့သည်၊ သန္တန္တိ၊ စီးကုန်၏၊ ပဉ္စသုတိ၊ ပဉ္စသုဟုသည်ကား၊
 ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဒွါရေသု၊ ဒွါရတို့၌၊ တေ
 သန္တိ၊ တေသံဟုသည်ကား၊ ပဉ္စန္ဒီ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ တေသံသောတာပနံ၊
 ထိုတဏှာဟူသောအလျဉ်တို့ ကိုးအာဝရဏန္တိ၊ အာဝရဏံဟူသည်ကား၊
 သံဝရဏံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင် အရာဖြင့်၊ အသံဝ
 ရော၊ မစောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ သတိသမ္ပစညံ၊ သတိပညာကို၊ ပစ္စုပ္ပန္နပေသော၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပဝတ္ထေတုံ၊
 ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏၊ ယော၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊
 တရားတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ဝီရိယဝါအာဒွေဝီရိ
 ယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိ၏၊ ဣတိအယံ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရူပါဒိဂေါစရေ၊ ရူပီရုံအစရှိသောအာရုံ၌၊ ပဗ္ဗဇိ
 တဿ၊ ရဟန်း၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ ဒသောတွာ၊ ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ ဝဟဋ္ဌဿ၊ လူ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ သော
 အတ္ထဝါတိအာဒိ၊ သောအတ္ထဝါဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ သောအတ္ထဝါသောဓမ္မဋ္ဌောသောဒက္ခော
 သောဝိစက္ခဏောတိ၊ သောအတ္ထဝါသောဓမ္မဋ္ဌောသောဒက္ခောသောဝိစက္ခ
 ဏောဟူသည်ကား၊ သောဝုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမသ္မိံသောကော၊
 ဤသော ဘ၌၊ အတ္ထဝါယဒ္ဓိမာ၊ ပညာရှိသော၊ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ ဒက္ခော၊ လိမ္မာ
 သော၊ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာအကျိုး၌၊ ဆေကော၊ လိမ္မာသော၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ အနုလသော၊ ပျင်းရိခြင်းမရှိသော၊ ဝိစက္ခဏာ၊ လိမ္မာသောသူသည်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကတ္တဗ္ဗတာသု၊ ပြအပ်သည်၏အဖြစ်တို့၌၊ ကုသလောနာမ၊

၃၈ လေရင်္ဂါလာ-အဓိကထားသော-စတုတ္ထတွဲ

လိမ္မာသောသူမည်၏။ ကရေယျရမ္မမာနောပိကိစ္စဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟိတန္တိ။ ကရေယျရမ္မမာနောပိကိစ္စဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟိတံဟူသည်ကား၊ ဂေဟရတိယာ၊ အိမ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊ ရမမာနောပိ၊ မွေ့လျော်ငြားသော်လည်း။ ဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟိတံ အကြောင်း အကျိုးနှင့် မကင်းသည် သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဓမ္မတောစ၊ အကြောင်းမှလည်းကောင်း၊ အတ္ထတောစ၊ အကျိုးမှလည်းကောင်း၊ အနုပေတမေဝ၊ မကင်းသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ တံတံကိစ္စံ၊ ထိုထိုကိစ္စကို၊ ကတ္တဗ္ဗံ ပြုအပ်၏။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ဘောဂါနံ၊ စည်းဝိပ်ဥစ္စာတို့ကို၊ ဥပ္ပါဒနံ၊ ဖြစ်စေခြင်းကို၊ ပရိပါလနံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ပရိဘောဂဉ္စ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကိုလည်း၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အဝိရာဇေန၊ မဆန့်ကျင်သဖြင့်၊ အာဗာဓေန၊ အနာဖြင့်၊ နဝဂ္ဂတ္ထံ၊ အသစ်ဖြစ်သော မြတ်သောအကျိုးကို၊ အနုယုဇ္ဇယု၊ အားထုတ်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ အယဉ္ဇနယော၊ ဤနည်းကိုလည်း၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သမ္မာပဋိပတ္တိံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို၊ အဝိရာဇေ၊ မဆန့်ကျင်ရာ၌၊ နဝဂ္ဂတ္ထဿ၊ အသစ်ဖြစ်သောမြတ်သောအကျိုး၏၊ ဝသေန၊ အတွင်းအားဖြင့်၊ ဗိမ္ဗိသာရမဟာရာဇာဒိဝိယ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအစရှိသည်ကဲ့သို့၊ တေသံ၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းအစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန၊ အတွင်းအားဖြင့်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ယေသံကေသဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိတရံတယောက်သောသူတို့အား၊ နုရတ္ထော၊ မဆိုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ အထောဝီဒတိသံယုတ္တန္တိ၊ အထောဝီဒတိသံယုတ္တံဟူသည်ကား၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ ဣလောကေ၊ ဤလောက၌၊ သုရမသဟံတံ၊ သိမ်မွေ့ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ဝဇ္ဇေကိစ္စံနိရတ္တကန္တိ၊ ဝဇ္ဇေကိစ္စံနိရတ္တကံဟူသည်ကား၊ သမ္မရာယိကတ္တရဟိတံ၊ တမလွန်၌ဖြစ်သော အကျိုးမှ၊ အနုတ္တုပသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်မစပ်သော၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊ သစေပိဝိဿဇ္ဇေ၊ ပရိစ္စဇေယျ၊ အကယ်၍စွန့်သည်ဖြစ်အံ့၊ နတံကိစ္စန္တိ၊ မည်တွာအပ္ပမတ္တောပိစက္ခဏောတိ၊ နတံကိစ္စန္တိမည်တွာအပ္ပမတ္တောပိစက္ခဏောဟူသည်ကား၊ သတိအဝိပ္ပဝါသေန၊ သတိမကင်းသောနေခြင်းဖြင့်၊ အပ္ပမတ္တော၊ မစေ့မလျော့စွာသော၊ ဝိစာရနာပညာသမ္ဘဝေန၊ ဆင်ခြင်သောပညာ၏ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိစက္ခဏော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ အနုတ္တုပသံဟိတတ္တာ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်မစပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံကိစ္စံ၊ ထိုကိစ္စကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နကတ္တဗ္ဗန္တိ၊ မပြုအပ်ဟူ၍၊ မည်တွာ၊ အောက်မေ့၍၊ ဝိဝဇ္ဇေ

၂၀-ဝိသထိနိပါတ်- ၂၅၀-ပါရာဇရိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၉

ယျ၊ရှောင်ကြဉ်ရာ၏၊ဝိသန္ဓေတွာပန၊စွန့်ပြီး၍ကား၊ယဉ္ဇအတ္ထေနသံယုတ္တံ
ယာစမ္မေဂတာရတိ တံသမာဒါယဝတ္ထေထာတိ၊ ယဉ္ဇအတ္ထေန သံယုတ္တံ
ယာစမ္မေဂတာရတိတံသမာဒါယဝတ္ထေထဟူသည်ကား၊ယံကိဉ္စ၊အမှတ်
မရှိတရံတရသောကံစွသည်၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကပဘောဇေန၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိက
သမ္ပရာယိကအပြားရှိသော၊ အတ္ထေန၊အကျိုးနှင့်၊ ဟိတေန၊စီးပွားနှင့်၊သံ
ယုတ္တံ၊ယှဉ်၏၊ တရုဘယဟိတာဝဟံ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန် သံသရာ နှစ်ပါးသော
အကျိုးစီးပွားကိုဆောင်၏၊ အဓိကုသလဓမ္မဂတာ၊ အလွန်သောကုသိုလ်
ဓမ္မ၌တည်သော၊ သမထဝိပဿနာသဟိတာ၊ သမထဝိပဿနာနှင့်တကွ
ဖြစ်သော၊ယာစရတိ၊ အကြင်မွေ့လျော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊တရုဘယံ၊ထိုနှစ်ပါးစုံကို၊သမ္ပာ၊ကောင်းစွာ၊ အာဒိယိတွာ၊ဆောက်
တည်၍၊ပရိဂ္ဂဟံ၊ထိမ်းဆည်းသည်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ ငတ္ထေယျ၊ကျင့်ရာ၏၊
ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊သဗ္ဗရတိ၊အလုံးစုံသောမွေ့လျော်
ခြင်းကို၊ဓမ္မရတိ၊တရားဟူသောမွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ ဇိနာတိ၊အောင်၏၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
စကားသည်မှန်၏၊သာ၊ထိုတရား၌မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ကေသေန၊စင်စစ်
အားဖြင့်၊ဥတ္တမဿ၊ မြတ်သောအကျိုးကို၊ပါပနတော၊ ရောက်စေတတ်
သောကြောင့်၊ဥတ္တမ၊မြတ်သော၊ရတိနာမ၊မွေ့လျော်ခြင်းမည်၏၊ကံမရ
တိသံယုတ္တံ၊ကံမ၌မွေ့လျော်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ ယံပနကိစ္စံ၊အကြင်ကိစ္စ
ကိုကား၊နိရုတ္တကန္တိ၊ အကျိုးမရှိအချည်းနှီးသောကိစ္စဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်
၏၊တဿ၊ထိုကာမရတိနှင့်ယှဉ်သောကိစ္စ၏၊ အနတ္တုပသံဟိတ ဘာဝံ၊
အကျိုးမရှိသည်နှင့်စပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေတုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ ဥစ္စာငစေ
ဟိတိအာဒိ၊ ဥစ္စာငစေဟိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ဟောအင်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ ဥစ္စာငစေဟိတိ၊ဥစ္စာငစေဟိဟူသည်ကား၊
မဟန္တေဟိစေ၊ကြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ခုဒ္ဒကေဟိစ၊ ငယ်သည်
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဥပါယေဟိတိ၊ ဥပါယေဟိဟူသည်ကား၊ နယေဟံ၊
နည်းတူဖြင့်၊ပရေသမတိဇိဂိသတိတိ၊ပရေသမတိဇိဂိသတိဟူသည်ကား၊
ပရေသံ၊သူတပါးတို့၏၊သန္တကံ၊ဥစ္စာကို၊အာဟရိတုံ၊ဆောင်ခြင်းငှါ၊ဣန္ဒ
တိ၊အလိုရှိ၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ပရေ၊သူတပါးတို့ကို၊ သဗ္ဗထာ၊ခပ်သိမ်း
သောအပြားအားဖြင့်၊ဟာပေတိ၊ယုတ်စေတတ်၏၊ ဇိနာပေတိ၊အောင်စေ
တတ်၏၊ကထံ အဘယ်သို့၊ဇိနာပေတိ၊အောင်စေတတ်သနည်း၊ ဟန္တိ၊
သတ်၍၊ဝမိတွာ၊ပုတ်ခတ်၍၊အထ၊ထိုမှတပါး၊သောစယံတွာ၊ မိုးရိပ်စ

၄၁ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

၍၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အာလောပတိသာဟသံယော၊ တိုက်စပ်
 ဖောက်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့် အထူးထူးအပြားပြားနှိပ်စက်၍ ယူခြင်းကို၊
 ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ယော
 ဝုတ္တလော၊ အကြင်ဝုတ္တုလ်သည်၊ ကာမဟေတု၊ ကာမဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဟနန္တော၊ သတ်လျက်၊ ဗာတေန္တော၊ ပုတ်
 ခတ်လျက်၊ သောစေန္တော၊ စိုးရိမ်စေလျက်၊ သန္တိန္တော၊ သန္တိဉ္စဟနပသယုပ
 ဟါရာဒိဟိ၊ တိုက်စပ်ဖောက်ခြင်းအိမ်သို့တက်၍ နှိပ်စက်ခြင်းပုတ်ခတ်ခြင်း
 အစရှိကုန်သော၊ နာနုပါယေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော အကြောင်း
 တို့ဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဟရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်း
 ဌ၊ ဝါယမန္တော၊ အားထုတ်သောသူသည်၊ သာဟသာကာရံ၊ အနိုင်အထက်
 နှိပ်စက်၍ ယူခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အာလောပတိဇိဂိသတိသာပတေ
 ယျဝသေန၊ နှိပ်စက်လုယက်၍ သူတပါး၏ ဥစ္စာကို အလိုရှိသည်၏ အတွင်း
 အားဖြင့်၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဟာပေတိ၊ ယုတ်စေတတ်၏၊ တဿ၊ ထိုသူ
 ၏၊ တံကိစ္စံ၊ ထိုကိစ္စသည်၊ ကာမရတိသန္တိသိတံ၊ ကာမရတိ၌ မှီသော၊
 အနတ္တပသံဟိတံ၊ အကျိုးမရှိသည်နှင့် ဘွဲ့ခြင်းသည်၊ ဧကန္တနိဟိနံ၊ စင်
 စစ်ယုတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတေန၊ ဤ
 ပါ၌ဖြင့်၊ တပ္ပဗ္ဗိပက္ခတော၊ ထိုနှင့်ဆန့်ကျင်သောအားဖြင့်၊ ဓမ္မဂတာယ၊
 တရား၌ဖြစ်သော၊ ရတိယာ၊ ရွေ့လျော်ခြင်း၏၊ ဧကံသတော၊ စင်စစ်အား
 ဖြင့်၊ ဥတ္တမဘာဝံယေဝ၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်
 စွာပြု၏၊ ဣဒါနိယေရအခါ၌၊ တေသံ၊ ထိုရူပါရုံအစရှိသည်တို့ကို၊ အာဝရဏံ၊
 တားမြစ်ခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းဌ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သက္ကောတိ၊
 စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ အာဝရဏံ၊ တားမြစ်ခြင်း
 ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုဣန္ဒြေတို့ကို တားမြစ်ခြင်းကို၊ ဥပါယေန၊
 အကြောင်းနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်စွာပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊
 တန္တန္တော အာဏိယာ အာဏိ နိဟန္တိ ဗလဝါယထာတံ၊ တန္တန္တော အာ
 ဏိယာ အာဏိ နိဟန္တိ ဗလဝါယထာ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသော၊ ကာယဗလေန၊ ကိုယ်အားနှင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဥာဏဗလေန၊ ဥာဏ်အားနှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ တန္တကော၊ သစ်ရွေသမားသည်၊ ဂုက္ခဒတ္ထဂတိအာဏိ၊
 သစ်ပင်အတွင်း၌တည်သောကြီးစွာသောတံသင်းကို၊ နိဟရိတုကာမော၊
 ထုတ်ဆောင်ခြင်းဌ၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုသစ်ပင်အတွင်း၌

တည်သောတံသင်းထက်၊ ဗလဝတိ၊ အားကြီးသော၊ အာဏံ၊ တံသင်း
ကို၊ ကောဓန္တော၊ နှက်လျက်၊ တတော၊ ထိုသစ်ပင်၌တည်သောသစ်သား
အကျည်မှ၊ နိဟရဂီယထာ၊ ထုတ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ကုသလော၊
လိမ္မာသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စက္ခာဒိနိ၊ စက္ခု အစရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာ
နိ၊ ဣန္ဒြိယကိုးဝိပဿနာဗလေန၊ ဝိပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ နိဟန္တု၊ ကာမော
ထုတ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်ရှိသော်၊ ဣန္ဒြိယဟိဝေ၊ ဣန္ဒြိယရှိပြင်သာလျှင်၊
နိဟန္တု၊ ထုတ်ကုန်ရာ၏။ ကတမေဟိပန၊ အဘယ်တရားတို့ဖြင့်ကား၊ နိ
ဟန္တု၊ ထုတ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးငြားအံ၊ သဒ္ဓန္တိ၊ အာဒိ၊ သဒ္ဓံဤသို့
အစရှိသောပါဌ်ကို၊ အာယ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုပါဌ်၏၊ အတ္ထော၊
အနက်ကား၊ အဓိမောက္ခလက္ခဏံ၊ အကြီးအမှူးလက္ခဏာရှိသော၊ သဒ္ဓံ၊
သဒ္ဓါတရားသည်လည်းကောင်း၊ ပဂ္ဂဟလက္ခဏံ၊ ခြီးမြှောက်ထောက်ပံ့
ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယသည်လည်းကောင်း၊ အဝိက္ခေပလက္ခ
ဏံ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်လည်းကောင်း၊
ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏံ၊ အာရုံ၌ထင်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ သတိ၊ သတိသည်
လည်းကောင်း၊ ဒဿနလက္ခဏံ၊ အပြားအားဖြင့်သိမြင်နိုင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ
သော၊ ပညံ ပညာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမုတ္တိပရိပါစကာနိ၊ ဝိမုတ္တိ
ကိုရင့်စေတတ်ကုန်သော၊ ဣမာနိပုပ္ဖိန္ဒြိယာနိ၊ ဤငါးပါးကုန်သောဣန္ဒြိယ
ကို၊ တာဝန္တောဝဇ္ဇေန္တော၊ ပွားစေလျက်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဧတေ
ဟိဣန္ဒြိယဟိ၊ ထိုသဒ္ဓါအစရှိကုန်သောဣန္ဒြိယတို့ဖြင့်၊ စက္ခာဒိနိ၊ စက္ခု အ
စရှိကုန်သော၊ ပုပ္ဖိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးကုန်သော ဣန္ဒြိယကို၊ အနန္တယလဗ္ဗိ
စာဒိ၊ ကိလေသုပ္ပတ္တိယာ၊ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းစသော ကိလေသားဖြစ်ခြင်း
၏၊ ဒွါရာဘာဝါဝိဓာနေန၊ ထံခါးမရှိအောင်ပိတ်ဆို့သဖြင့်၊ အရိယမဂ္ဂေန၊
အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ဟန္တိ၊ သတ်၍၊ တဒုပနိဿယေ၊ ထိုစက္ခုအစရှိကုန်သော
ဣန္ဒြိယ၏ ဖြိုရာဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသတို့ကို၊ သမုန္တိ
န္တိတွာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်၍၊ တတောဝေ၊ ထိုဖြတ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
သိလျှင်၊ အနိစ္စောနိဗ္ဗုက္ခော၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ အနုပါဒိသေသပရိနိဗ္ဗာနဓေဝ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော
နိဗ္ဗာနဓာတ်သို့သာလျှင်၊ ယာတိဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်ရောက်ရလေ၏၊ ဣတိအယံ
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သောအတ္ထဂါတိ၊ သောအတ္ထဝါဟု
သည်ကား၊ ယထာဝုတ္တော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ သောပြာဟ္မ
ဏော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥတ္တမတ္တေန၊ မြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်နှင့်

၄၂ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တဝါးပညာရှိ၏၊ တံး
ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ သမ္ဘာပကေ၊ ကောင်းစွာရောက်စေတတ်သော၊ ဓမ္မေ၊
တရား၌၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မဋ္ဌော၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထ
တရား၌တည်၏၊ သဗ္ဗေန သမ္ဘိ၊ အချင် ခပ်သိမ်း၊ အနဝသေသေန၊ အကြွင်း
မရှိသော၊ ဝိမိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ ဘဂဝ
တော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ဝါကျဘူတံ၊ စကားတော်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အနုဿသမ္ဘိ၊ အဆုံး
အမကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ ပရိပဋိတွံ၊ ကျင့်၍၊
ဌိတော၊ တည်၏၊ တတောဇေ၊ ထိုသို့တည်သောကြောင့်သလျှင်၊ သေသန
ရောဥတ္တမဝရိသော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာနသုခဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
ကိုလည်း၊ ဇေတုဗြူဟေတိဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ထေရေန၊ ပါ
ရာပရိယမထေရ်သည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဝိန္နိတာကာရိတာဝနဝသေန၊
ကြံအပ်သည်၏အဖြစ်ကို ငွာပြသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိပတ္တိယာ၊
အကျင့်ကို၊ ပကာသိတတ္တာ၊ ပြအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣမေဝစ၊ ဤ
ထေရဂါထာ၌လည်း၊ အဿ၊ ထိုပါရာပရိယမထေရ်၏၊ အညံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏံ၊ ကြားခြင်းကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ပါရာပရိယတ္ထေ
ရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ပါရာပရိယမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဋ္ဌတာ၊ ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၂၀-ဝိသတိနိပါတ်-၂၅၁-တေလကနိစ္ဆေရဂါထာ

ဝိရုရတ္တံဝတာတာဝိတိ အာဒိကဿ၊ ဝိရုရတ္တံဝတာတာဝိ ဤသို့အစရှိ
သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
တေလကနိစ္ဆေရဿ၊ တေလကနိမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း
အယံမ္ဘိ၊ ဤတေလကနိမထေရ်သည်လည်း၊ ဗုရိမဗုဒ္ဓဿ၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊
ကတာမိ ကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ
တတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇူပနိဿယံ၊ ဝဋ်ကင်းခြင်း၏အားကြီးသော
အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပပိနိတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဣမတ္ထိ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤဂေါတမမြတ်စွာဘုရားထင်ရှားပွင့်တော်မူသောအခါ၌
သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အတိဇာတိတော၊ ဖွားတော်မူသည်မှ၊ ဗုရေတရီ
ဇယဝ၊ ရှေးဦးစွာသာသျှင်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရေတ္ထိံ၊ အ

မှတ်မရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဘုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တေလကာ
 နိတိ၊ တေလကာနိဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမော၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယ
 ပုဏ္ဏော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဟေတုသမ္ပန္နတာယ၊ အကြောင်း
 နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဖိဂုစ္ဆန္တော၊
 စက်ဆုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဗာရာဏသီ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လှ၊ ဘောင်၌နေ
 ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်ဝွန်၍၊ ပရိဗ္ဗာဓကပဗ္ဗန္တံ၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗ
 ဖိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိဝေဇ္ဈာယယော၊ ဝနီကင်းခြင်းကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊
 လောကေ၊ လောက၌၊ ပါရေတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းတဘက်သို့
 ရောက်ပြီးသော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကော၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊
 ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိမောက္ခပရိယေသနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာဖွေခြင်းအကျိုးငှါ
 စရမာနော၊ ထည့်လည်လည်ဖြစ်၍၊ တေတေသမဏ ဗြာဟ္မဏေ၊ ထိုထို
 ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏
 တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ နသမာယန္တိ၊ အပြီးသို့မရောက်စေနိုင်
 ကုန်သော၊ ထိုပရိဗိုဇ်သည်၊ တေန၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားဖြင့်၊ အနာရာမိတ
 ဝိက္ခော၊ မျှော်သက်စေအပ်သောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရတိ၊ ထည့်လည်၏၊
 အသ၊ ထိုနောင်မှ၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လော
 ကေ၊ လောက၌၊ ဥပဗ္ဗိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဝတ္ထဝရဓမ္မစက္ကေ၊ လည်စေအပ်သော
 တရားစကြာရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကဟိတံ၊ လူတို့၏အစီးပွားကို၊ ကရောဇ္ဇန္တ
 ပြုတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိ
 လဒ္ဓသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဖိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊
 ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကရောဇ္ဇန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊
 နဝိရေသော၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိ
 ဌာတိ၊ တည်၏၊ သော၊ ထိုတေလကာနိမထေရ်သည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့
 သ၌၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နိယိန္ဒော၊ နေသည်ဖြစ်၍၊
 အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အဓိဂတဝိသေသံ၊ ရအပ်သော တရားထူးကို၊ ပစ္စ
 ဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ တဒနုဿာရေန၊ ထိုပစ္စဝေက္ခဏ ဥပဏ်ကို အစဉ်
 လျှောက်သဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ အနုဿရိတွာ၊
 အစဉ်အောက်မေ့၍၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အာ
 မိက္ခန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ဝိမောက္ခတရားကိုရှာခြင်း၌
 အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ ဝိရတ္တိတရားကို၊ ဝိရရတ္တံ ဝတေ၊

ကြာမြင့်သော ကာလ ပတ်လုံးလည်း။ အနုဝိစိန္တယံ အနုဝိစိန္တယန္တော၊
 အဘယံသိသဘောရှိသောတရားသည်ဝိမောက္ခမည်သနည်း၊ အဘယံသိ
 လျှင်ထိုဝိမောက္ခကိုရပါအံ့ဟု အဖန်တလဲလဲရှာသော်လည်းကောင်း၊ သမ
 ဏာဗြာဟ္မဏေ၊ ထိုသို့သော အယူရှိကုန်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပုစ္ဆိ
 ပုစ္ဆန္တောစ၊ ဝိမုတ္တိတရားကိုမေးသော်လည်းကောင်း၊ စိတ္တဿ၊ ပြကတော
 အဖန်တလဲလဲရှာသော သဘောရှိသောစိတ်၏၊ သမံ၊ ညီညွတ်ရာဖြစ်၍ဖြစ်
 သောဝန့်ဆင်းရဲတို့မှ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော အရိယဓမ္မာသို၊ နာလတ္ထံ၊
 မရအပ်။ ဣမသ္မိံ၊ လောကေ၊ ဤလောက၌၊ ပါရဂူတော၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောကမ်း
 တဘက်သို့ ရောက်စေတတ်သော၊ သောဓမ္မော၊ ထိုတရားကား၊ ကော၊
 အဘယံနည်း၊ အမတောငမံ၊ နိဗ္ဗာန်၌တည်သော ဝိမောက္ခမဂ်ကို၊ ကော၊
 အဘယံသူသည်၊ ပါတောအဓိဂတော၊ ရအပ်သနည်း၊ ကဿ၊ အဘယံ
 ရဟန်းအဘယံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဓမ္မံ၊ အဆုံးအမ ဖြစ်သောတရားကို၊ ပုစ္ဆိန္တောမိ၊
 ကျင့်ရအံ့နည်း၊ ပရမတ္ထဝိဇာနနံ၊ မဘောက်မပြန်ဖြစ်ခြင်းဖြင့်ဖြစ်လေ့ရှိသော
 ပရမတ္ထဓမ္မ၌သိခြင်းကို၊ ပဝေဒေန္တိ၊ ကြားကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဿ
 ရန္တော၊ အောက်မေ့သည်ရှိသော်၊ အန္တောဝဂ်ဂတော၊ မိစ္ဆန္တုအယူဟု
 ဆိုအပ်သော အတွင်း၌ ဖြစ်သောစိတ်၏ ကောက်ခြင်း ကိလေသာ၏
 ကောက်ခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီးကိံ၊ ဝိယ၊ အဘယံကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊
 အာမိသံ၊ အစာနှင့်ရောသော သံဖြားချပ်ကို၊ စာသံစာသန္တော၊ ခဲမျိုသော၊
 မန္တောဝိယစ၊ ငါးကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မဟိန္ဒပါသေန၊ သိကြားမင်း၏
 ကျော့ကွင်းဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့မိသော၊ ဝေပစိတျာသုရောယထာ၊ ဝေပစိတ္တိ
 အမည်ရှိသော အသုရိန်နတ်မင်းသည် အလိုရှိတိုင်းနေရခြင်းမရှိ ကြီးစွာ
 သောဆင်းရဲသို့ရောက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံ
 ငါသည်၊ အာသိ၊ ရှေး၌ကိလေသာဟူသော ကျော့ကွင်းဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်ဘူးပြီ၊ မဟာဒုက္ခပ္ပတ္တော၊ ထိုကိလေသာဟူသော ကျော့ကွင်းဖြင့်ဖွဲ့
 သည်ဖြစ်၍အလိုရှိတိုင်းမနေရသဖြင့်ကြီးစွာသောဆင်းရဲသို့ရောက်သည်၊
 အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အသ္မာသောကပရိဒ္ဓဝ၊ ဤသို့စိုးရိမ်ခြင်း ပိုကြွေးခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သောဝန့်ဆင်းရဲမှ၊ နံ၊ ထိုကိလေသာဟူသော ကျော့ကွင်းကို၊
 နမုဉ္ဇာမိနမောစေတိ၊ မလွတ်စေသေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလေကော်၊ အဉ္ဇာမိ၊ ကိ
 လေသာဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည် ငင်ဆွဲ၏၊ မေ၊ ငါအား၊ လောကေ၊
 လောက၌၊ ဇေတံကိလေသဗန္ဓံ၊ ဤကိလေသာ တည်းဟူသော အနှောင်
 အဖွဲ့ကို၊ မုဉ္ဇမုဉ္ဇန္တော၊ လွှတ်ဖြတ်လျက်၊ ကော၊ အဘယံသူသည်၊ သမ္မော

မိ၊ဝိမောက္ခမဂ်ကို၊ ဝေဒယိဿတိ၊ ကြာ.ပါလတ္တံနည်း၊ ကိ၊အဘယံ
မည်သော၊ဒေသေန္တိ၊ ဝိမောက္ခတရားကို ဟောတတ်သော၊ ပဏာနံ၊ကိ
လေသာကိုမျက်ဆီးခြင်းရှိသော ဝိမောက္ခတရားဖြစ်ခြင်းကို၊ ကံ၊အဘယံ
မည်သော၊သမဏံဝါ၊ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏံဝါ၊ ဗုဒ္ဓဘွားကို
လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓိတွာ၊မေး၍၊ ဇရာမစ္စ၊ပဝါဟနံ၊ အိုခြင်း သေခြင်းကို
ပယ်တတ်သော၊ကဿ၊အဘယံသုဏ္ဍိ၊ ဓမ္မံ၊ဝိမောက္ခတရားကို၊ပဋိစ္ဆာမိ၊
ကျင့်ရအံ့နည်း၊ ဝိပကိစ္ဆာ၊လွန်လေပြီးသောကာလ၌ ငါသည်ဖြစ်ဘူးလေ
ပြီးလော့၍သို့အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်သောယုံမှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
ကနီ၊ရှေးရှုယုံမှားခြင်း ထက်ဝန်ကျင်မှယုံမှားခြင်းရှိသော အခြင်းအရာ
ဖြင့်ဖြစ်သောယုံမှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ဂန္ထိတံ၊ဖွဲ့အပ်သော၊သာဓုတ္တဗ
လသညာတံ၊လွန်သောလက္ခဏာရှိသော အစွမ်းသို့ရောက်သောချုတ်ချယ်
ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ကောဓပ္ပတ္တမနတ္ထန္တံ၊ အမျက်ဖြင့်စိတ်၏ကြမ်းထန်းခက်
မာသော၊အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ အဘိဓမ္မံပဒါရဏံ၊ အလိုရှိအပ်သော
လာဘ်အစရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်တဏှာသည် သတ္တဝါတို့၏စိတ်ကို
ခွဲကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်သော၊ တဏှာဓနုသမုဋ္ဌာနံ၊ အဝေး၌တည်သောသူ
အားလည်းပေါက်ထွင်းခြင်း အကြောင်းဖြစ်သော တဏှာဟူသောလေး
လျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊ဓမ္မစပန္နရသာယာဘံ၊ နှစ်ဆယ်သောဝတ္ထုရှိသော
သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဆယ်ပါးသော ဝတ္ထုရှိသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် သုံးဆယ်
အပြားရှိသော၊ ဩရထိကံ၊ မင်၌ဖွဲ့ခြင်းရှိသော၊ ဗာဠံ၊အားကြီးစွာသော
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောငြောင့်သည်၊ ဘေတွာန၊ နှလုံးကိုဖောက်ထွင်း၍၊
ယဒိတိဋ္ဌတိ၊အကယ်၍တည်သည်ဖြစ်အံ့၊ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊တံ၊
ထိုသို့တဏှာဟူသောငြောင့်နှလုံးကိုစူး၍တည်သောဒိဋ္ဌိကို၊ပဿ၊သင်ရှု
ပါလော၊ အနုဒိဋ္ဌိနံ၊ကြွင်းသောဒိဋ္ဌိတို့ကို၊အပဟာနံ အပဟာနကာရဏံ၊
မပယ်ရသေးခြင်း၏အကြောင်းကား၊ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်၊နဝိဂစ္ဆတိ၊
သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် သန္တာန်မှမကင်းသေး၊ တာဝ၊ထိုမျှလောက်၊အပဟာ
တဗ္ဗမေ၊သဿတဒိဋ္ဌိ အစရှိသည်တို့ကို မပယ်ရသေးသည် သာလျှင်
တည်း၊သင်္ကပ္ပပရတေဇိတံ၊မိစ္ဆာဝိတက်ဖြင့်တပါးသောသုန္ဒရိခြင်းအား
ထုတ်ခြင်းရှိသောသူကို၊ တေန၊ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ငြောင့်သည်၊
ဝိဒ္ဓေါ၊နှလုံးကိုစူးသည်ဖြစ်၍၊ဝေဓာမိ၊တုန်လှုပ်၏၊ ကိ၊ဝိယ၊အဘယ်ကဲ့သို့
နည်းဟူမူကား၊မာလုတေရိတံ၊လေသည်လှုပ်ရှားအပ်သည်ဖြစ်၍ အညှာ
မှလွတ်သော၊ပတ္တိဇ္ဇဝ၊ သစ်ရှုက်ကဲ့သို့တည်း၊မေ၊ငါ၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ကိုယ်

၄၆ ထေရုဂါထာ-အဗ္ဗကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

နှိ၊ သမုဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်သော၊ မာမကံမာမကော၊ မြတ်နိုးအပ်သော၊ ဆပဿာ
 ဆတနော၊ စက္ခု သမ္ပဿစသော၊ ခြောက်ပါးသောပဿကြောင့်ဖြစ်သော၊
 ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဗုဒ္ဓတိ ခုယှတိ၊ တဏှာဟူသောသီးဖြင့်
 လောင်၏၊ ယံထာကိ၊ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ သနိဿ
 ယဒါဟကော၊ မိမိရှိရာကိုလောင်သည်ရှိသော်၊ တထေဝ၊ ထိုရှိရာကိုသာ
 လျှင်၊ ခုယှတိယထာ၊ လောင်သကဲ့သို့၊ ဧသတဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်၊
 တံယေဝ အတ္တတာဝံ၊ ထိုမြတ်နိုးအပ်သော ငါ၏ကိုယ်ကို သာလျှင်၊
 ဒိဗာဇန္တာ၊ လောင်သည်ရှိသော၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ကိုယ်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်၏၊
 တတ္ထေဝ၊ ထိုဖြစ်မြဲသောကိုယ်၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သရတိ
 ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေကိန္တိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောဝိစိကိန္တိနှင့်ယှဉ်
 သဖြင့်ကုစားအပ်သော၊ တံ၊ ထိုမိန္တိသိဗ္ဗိတည်းဟူသော၊ ငြောင့်ကိုကုစား
 တတ်သောသူကို၊ နပဿာမိ၊ မမြင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နာနာရဇ္ဇေန၊
 အထူးထူးသောကြိုးနှင့်တူသောငြောင့်တံသင်းဖြင့်၊ ပဝေသေထွာ၊ သွင်း
 ၍၊ သတ္တေန၊ ခားဖြင့်၊ ကန္တိတွာန၊ လှီး၍၊ အညေန၊ တပါးသောမန္တရားကိုမန်း
 မြင်းလုံ့လဖြင့်၊ ဥဒ္ဓရဇ္ဇောဝိယ၊ ထုတ်သကဲ့သို့၊ ဝိစိကိန္တိတံ၊ သံမှားအပ်
 သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဧတံသလ္လံ၊ ထိုငြောင့်ကို၊ တိကိန္တိတုံ၊ ကုစားခြင်း
 ဌ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဧတံ၊ ထိုသိဗ္ဗိတည်းဟူသောငြောင့်ကိလေသာ
 တည်းဟူသောငြောင့်ကို၊ ဘိသက္ကော၊ ဆေးသမားနှင့်တူသောတုရားအစ
 ရှိသောသူသည်၊ ဥဒ္ဓရေယျဥဒ္ဓရိတုံသက္က၊ ဧကယျ၊ နှုတ်ခြင်းဌာစွမ်းနိုင်ရာ
 ၍၊ မေ၊ ငါအား၊ အသက္ကော၊ ခားလက်နက်မှကင်းသည်လည်းဖြစ်ထ
 သော၊ အဝဏော၊ အမာမှကင်းထသော၊ အန္တန္တရာ၊ နှလုံးခွန်သားကိုမှီ၍
 တည်သော၊ ယံသလ္လံ၊ အကြင်ကိလေသာတည်းဟူသော ငြောင့်ကို၊
 ပဿ၊ ရှုသော၊ သဗ္ဗဂတ္တာနိ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်တို့ကို၊ အဟိံသံအဟိံ
 သဇ္ဇေန၊ မနှိပ်စက်စေသဖြင့်၊ ကော၊ အဘယ်အမည်ရှိသောသူသည်၊ မေ၊
 ငါ၏၊ ဧတံသလ္လံ၊ ထိုကိလေသာ တည်းဟူသောငြောင့်ကို၊ ဥဒ္ဓရိဿတိ၊
 နှုတ်နိုင်လတ္တံ့နည်း၊ ဓမ္မပတိ၊ တရားတည်းဟူသော အကြောင်းရှိ
 သော၊ သောသဓဇ္ဈော၊ ထိုမြတ်သော ဂုဏ်လုံသည်၊ ဝိသဒေါသ ပဝါဟ
 ကော၊ အဆိပ်နှင့်တူသောငါ၏ဒေါသရာဂစသောကိလေသာကိုဖြတ်တတ်
 သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သို့သောသူ
 သည်၊ ဂန္တိရေ၊ အလွန်နက်စွာသောသံသရာဟူသောဩစာ၌၊ ပတိတဿ၊
 ကျသော၊ မေ၊ ငါအား၊ အသ္မာသေဇ္ဇော၊ မကြောက်လင့်ဟုသက်သာရာ

၂၀-ဝိသထိနိပါတ်-၂၅၁-ထေလကောနိစ္ဆေရဂါထာ၊ ၄၇

ကိုပေးလျက်၊ ထလံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကြည်းထက်သို့ပါဏ်၊ ရောက်စေ
 တတ်သောအရိယမဂ်တည်းဟူသောလက်ကို၊ ဒဿယေ၊ ဤလက်ကိုဆွဲ
 သောဟုပြလာပါအံ့နည်း၊ ရဟဒေဟမတ္ထိ၊ ကြီးစွာသောသံသရာဟူသော
 အိုင်၌၊ သြဂါဋ္ဌေ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွနစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်သက်ဝင်
 လျက်တည်သောငါသည်၊ အပ၊ ရိယေ၊ ပယ်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်၊ ဇေ၊ ထုတ်
 နှင်ခဲ့သောရာဝတ်သော မြူလည်းကောင်း၊ မာယာ၊ အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်း
 လက္ခဏာရှိသော လောဘဟုဆိုအပ်သော မာယာသည်လည်းကောင်း၊
 ဥဿယျာ၊ သူတပါးစည်းမိမိကိုပြုရခြင်းလက္ခဏာရှိသောဣဿာတရား
 သည်လည်းကောင်း၊ သာရန္တ၊ ချွတ်ချယ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသောသာရန္တ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဝိနိ၊ ဗိတ်၏ပျင်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော ဝိနိသည်
 လည်းကောင်း၊ မိဒ္ဓံ၊ ကိုယ်၏ပျင်းခြင်း လက္ခဏာရှိသော မိဒ္ဓသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဣမေ၊ ဤအကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပတ္တရေ၊ ငါ၏ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ဥဒ္ဓစ္စမေဗထနိတံ၊ မငြိမ်သက်ခြင်း သဘောရှိသော ဥဒ္ဓစ္စတည်းဟူ
 သောရိပ်၊ ကြိုးကျခြင်းလည်းရှိထသော၊ သံယောဇနဝလာဟကံ၊ ဆယ်
 ပါးအပြားရှိသောသံယောဇနဟုဆိုအပ်သောရိပ်းတိမ်လည်းရှိထသော၊
 ဝါဟာ၊ ကြီးစွာသောရေအိုင်နှင့်တူကုန်သော၊ ရာဂနိဿိတာ၊ ရာဂကိုမှီ
 ကုန်သော၊ သံကပ္ပါ၊ မိစ္ဆာသံ ကပ္ပတို့သည်၎င်း၊ ကုန္ဒိဉ္စ၊ အသုတကိုသုတ
 စသည်ဖြင့်ယူသောမကောင်းသောအယူရှိသောငါကို၊ ဝဟန္တိ၊ အပါယ်
 ဟူသောသမုဒ္ဓရာကိုရည်လျက်ငင်ကုန်၏၊ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ ဣရ
 ဉ်ဖြစ်သော ခပ်သိမ်းသော ရူပါရုံတို့၌၊ သောတာ၊ ယိုစီးတတ်ကုန်သော
 တဏှာသောတဒိဋ္ဌိသောတစသောငါးပါးသော တဏှာအယဉ်တို့သည်၊
 သဝန္တိ၊ ရူပါရုံစသောခပ်သိမ်းသောစည်းမိမိချမ်းသာတို့မှယိုစီးတတ်ကုန်
 ၏၊ လတာ၊ ရစ်တတ်ဖွဲ့တတ်သောကြောင့်နွယ်နှင့်တူသောတဏှာသည်၊
 ဥပ္ပါဒ္ဓိ၊ ခြောက်ပါးသော ဣရတို့မှပေါက်ခဲ့၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ ရူပါရုံစသောအာရုံ
 တို့၌တည်၏၊ တေသောတေ၊ ထိုတဏှာတည်းဟူသောငါ၏သန္တာန်၌ယို
 စီးတတ်သောအရည်တို့ကို၊ ကော၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောမဂ်တံတား
 ကိုဖွဲ့တတ်သောယောကျ်ားထူးသည်၊ သိဇ္ဇတိ၊ ဆေဖွယ်သတိ၊ မဂ်တည်းဟူ
 သောခေးသန်လျက်ဖြင့်ဖြတ်လတ္တံ့နည်း၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝေလံ၊
 ထိုတဏှာတည်းဟူသော အယဉ်တို့ကိုတားမြစ်တတ်သော တံတားကို၊
 ကရောထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်သော၊ သောတာနံ၊ တဏှာတည်းဟူသော
 အယဉ်တို့ကို၊ သန္တိဝရဏဉ္စ၊ ကောင်းစွာတားမြစ်ခြင်းကိုလည်း၊ ကရောထ၊

ပြုတော်မူကုန်လော၊ ထေ၊ သင်၏၊ မနောမယော၊ စိတ်၌ဖြစ်သော၊ သော
 တော၊ တဏှာတည်းဟူသောအလျဉ်ကို၊ ဒုန္နိ ဝါရုဏော၊ မြစ်၌ငါး၏၊ ကိ'ဝိ
 ယ၊ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဥဒကသေဝီတော၊ ရေအယဉ်သည်၊ ဝဇုန္တော
 ပွားသည်ရှိသော်၊ ရုက္ခံ၊ ကမ်းနား၌တည်သောသစ်ပင်ကို၊ ဝိနာသေတိယ
 ထာ၊ လည်စေလျက်မျက်ဆီးသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မာလု၊ ပြင်းစွာသော
 လေသည်၊ ဝေကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သဟသ၊ အဆေးတလျှင်၊ ရုက္ခံ၊
 အားနည်းသောသစ်ပင်ကို၊ ဝိနာသေတိယထာ၊ လည်စေလျက်မျက်ဆီး
 သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်
 သော၊ မေ၊ ငါအား၊ အပါရာ၊ ဤမှဘက်ကမ်းမှ၊ ဘယံ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်း
 ရဲဟု ဆိုအပ်သောဘေးရှိရာမှ၊ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ မုစ္ဆယျံ၊
 လွတ်ရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သေကော၊ ရှာတတ်သော၊
 တာဏော၊ လူနတ်တို့၏ ဘိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ပညာဝုဓေ၊ ပညာ
 တည်းဟူသောလက်နက်ရှိတော်မူသော၊ သတ္တံ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်
 တော်မူသော၊ ဣသိသံဃာနိသေဝီတော၊ အဂ္ဂသာဝကမဟာသာဝကဟုဆို
 အပ်သော အရိယာဝုဂ္ဂိုလ် အပေါင်းတို့၏ မှီရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ
 ထူးသည့်၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ သုန္ဒ၊ ညစ်ညူးခြင်းကိလေ
 သာတို့မှ စင်ကြယ်ထသော၊ ဓမ္မသာရမယံ၊ သဒ္ဓါပညာစသော တရား
 အနှစ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ဒဠ်၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိခိုင်ခန့်သော၊ သောပါနံ၊ ဝိပဿနာ
 ဟုဆိုအပ်သောစောင်းဟန်းလှေခါးကို၊ ဝုပ္ပမာနဿ၊ ကြီးစွာသောဩဇာ
 ဖြင့်မျှောသောငါအား၊ ပါဒါသိ၊ တက်လောဟုပေးတော်မူ၏၊ မာဘာယိတိ
 စ၊ မကြောင့်လင့်ဟူသော စကားကိုလည်း၊ အဗြဟံ၊ သက်သာရာကိုပေး
 သောအားဖြင့် ဆိုတော်မူ၏၊ သတိပဋ္ဌာနပါသာဒံ၊ လေးပါးအပြားရှိ
 သောသတိပဋ္ဌာန်ဟုဆိုအပ်သောပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်တော်
 မူ၍၊ ပစ္စဝေက္ခိသံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်သိတော်မူ၏၊ ဝုဗ္ဗေ၊
 ရှေးအခါ၌၊ သက္ကာယာဘိရတံ၊ ဤသည်ကားငါ၏ကိုယ်တည်းဟူသက္ကာယ
 နိဗ္ဗိန္ဒေမ္ပလျော်သော၊ ပဇံ၊ သတ္တဝါကို၊ တေန၊ ထိုသက္ကာယနိဗ္ဗိဖြင့်၊ ပရိကပ္ပိ
 တံ၊ ကြံဆအပ်သော၊ ယံတံအတ္တာနံ၊ အကြင်ကိုယ်ကို၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အမ
 ညိသံ၊ အနှစ်မရှိသောအားဖြင့်အောက်မေ့ပြီး၊ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌
 လည်း၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ အဒ္ဓက္ခိ၊ ပညာမျက်စိဖြင့်မြင်ပြီး၊ နာဝါယ၊ အရိ
 ယမဂ် ရှစ်ပါးတည်းဟူသောစေ့ထက်သို့၊ အဘိရူဟနံ၊ တက်စီးခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သောဝိပဿနာမဂ်ကို၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဒ္ဓက္ခိ

မြင်ပြီးတော့တော့၊ ထိုအခါမှစ၍၊ တံတိတ္ထိယဇနန္ဓ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဟူသောလူအပေါင်း
 ကို၎င်း၊ အတ္တဇနန္ဓ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဗိဇ္ဇာယ၊ စိတ်၌မထားမူ
 ၍၊ တိတ္ထံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ကြီးစွာသောကင်း၏ဆိပ်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ ဥတ္တမံ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်မြတ်သောအလုံးစုံသောကုသိုလ်တရားထက်
 လွန်မြတ်သောတရားကို၊ အဒ္ဓကိစ္ဆံ၊ မြင်ပြီး ။ အတ္တသမုဋ္ဌာနံ၊ ငါ၏ကိုယ်ဟူ
 ၍ရအပ်သော အတ္တဘော၌ဖြစ်သော၊ ဘဝနေတ္ထိပဘာဝိတံ၊ ဘဝတဏှာ
 သည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ သလ္လံ၊ တဏှာတည်းဟူသော၊ ငြောင့်ကို၊ ပဟာနာ
 ယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဧတေသံ၊ ထိုဘဝတဏှာ စသည်တို့၏၊ အပ္ပဝတ္တယ၊
 မဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ ဒေသသိပကာ
 မေသသိ၊ ပြသော်မူ၏၊ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အနုသ
 ယိတံ၊ သန္တာန်၌ အဖန်တလဲလဲကိန်းသော၊ စိရရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့
 ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ သန္တာန်ထက်၌တည်သော၊ ဂန္တံ၊ အဘိဇ္ဈာဝသော
 ဂန္တကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသဒေါသံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအဆိပ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ပဝါဟနော၊ မဂ်ဖြင့်ဆေးလျော်ပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ
 သုရားသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ပနုဒိ၊ စွန့်စေတော်မူပြီး ။ ဣတိဣမာဂါထာ၊ ဤ
 ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ စိရရတ္တံဝတာတိ၊ စိရရတ္တံဝတာဟူသည်ကား၊
 စိရကားလံဝတာ၊ ကြာမြင့်သောကာလရှိပြီတကား၊ အဘာပီတိ၊ အဘာ
 ပီဟူသည်ကား၊ ဝီရိယဝါ၊ လုံ့လရှိသော၊ ဝိမောက္ခဓမ္မပရိယောဂနော၊
 ဝိမောက္ခတရားကိုရှာခြင်း၌၊ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လ
 ရှိသော၊ ဓမ္မအနုပိန္တယန္တိ၊ ဓမ္မအနုပိန္တယံဟူသည်ကား၊ ကိ'ဒိသောနုခေါ၊
 အဘဟံသိသဘောရှိသောတရားသည်၊ ဝိမောက္ခဓမ္မော၊ ဝိမောက္ခတရား
 မည်သနည်း၊ ကထံဝါ၊ အဘဟံသိလည်း၊ အမိဂန္ဓဗ္ဗော၊ ရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိမုတ္တိဓမ္မံ၊ ဝိမုတ္တိတရားကို၊ အနုပိန္နန္တောဂဂေသန္တော၊ ရှာသည်
 ရှိသော်၊ သမံပိတ္တသနာလတ္တံ ပုန္တိသမဏာဗြာဟ္မဏေတိ၊ သမံပိတ္တသ
 နာလတ္တံပုန္တိ သမဏာဗြာဟ္မဏေဟူသည်ကား၊ နာနာတိတ္ထိယေ၊ အထူးထူး
 သောအယူရှိကုန်သော၊ တေတေသမဏာဗြာဟ္မဏေ၊ ထိုထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကို၊ ဝိမုတ္တိဓမ္မံ၊ ဝိမုတ္တိတရားကို၊ ပုန္တိန္တော၊ မေးသည်ရှိသော်၊ ပကတိ
 ယာ၊ ပြကတော့အားဖြင့်၊ အနုပဿန္တသဘာဝဿ၊ အဖန်တလဲလဲရှုသော
 သဘောရှိသော၊ ပိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ သမိဂ္ဂပဿမတူတံ၊ ပြင်းအေးရာ ဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ ဝဋ္ဋုဒုက္ခနိဿရဏံ၊ ဝဋ္ဋုဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော၊ အရိယ

၅၀ လေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ခမ္မံ၊ အရိယာတရားကို၊ နာလတ္ထံနာမိဂစ္ဆန္တိ၊ မရကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကောသောပါရဂ်တောတိအာဒိ၊ ကောသော
 ပါရဂ်တောဤသို့အစရှိသောပါဌ်သည်၊ ပုစ္ဆိတာကာရဒဿနံ၊ မေးအပ်
 သောအခြင်းအရာကိုပြခြင်းတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ်၌၊ ကောသောပါရဂ်တော
 လောကေတိ၊ ကောသောပါရဂ်တော လောကေ ဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ
 လောကေ၊ ဤလောက၌၊ တိတ္ထကာရပဋိညေသု၊ အယူကိုပြုတတ်သောသူ
 ဟုဝန်ခံကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏေသု၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ သံသာရဿ၊
 သံသာရာဇ်၊ ပါရနိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောကမ်းတဘက်သို့၊ ဥပ၊ တော၊ ကပ်
 သော၊ သော၊ ထိုတရားသည်၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ကောပတ္ထော
 အမတောဂဓန္တိ၊ ကောပတ္ထောအမတောဂဓံ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံပတိ ဌံ
 နိဗ္ဗာန်၌တည်သော၊ ဝိမောက္ခမဂ္ဂံ၊ ဝိမောက္ခမဂ်ကို၊ ကော၊ အဘယ်မည်
 သောသူသည်၊ ပတ္ထောအဓိဂတော၊ ရသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကဿဓမ္မံပဋိစ္ဆာသိတိ၊ ကဿဓမ္မံပဋိစ္ဆာသိဟူ
 သည်ကား၊ ကဿသမဏဿဝ၊ အဘယ်ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မ
 ဏဿဝ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်းကောင်း၊ ဩဝါဒဓမ္မံ၊ အဆုံးအမတရားကို၊ ပဋိဂ္ဂ
 ဟာမိ၊ ရံပရပါအံနည်း၊ ပဋိစ္ဆာမိ၊ ကျင့်ရပါအံနည်း၊ ပရမတ္ထဝိဇာနနန္တိ၊ ပရ
 မတ္ထဝိဇာနနံဟူသည်ကား၊ ပရမတ္ထဿ၊ မြတ်သောအနက်ကို၊ ဝိဇာနနံ၊ သိ
 ခြင်းကို၊ အဝိပရိဝံ၊ မသော့က်မပြန်၊ ပဝတ္ထိ နိမိတ္တိယော၊ ဖြစ်ခြင်း၏
 အကြောင်းတို့ကို၊ ပဝေဒေန္တိ၊ ဟောကြားတတ်သောသူကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အန္တောဂင်္ဂံ ဂတော အာသိန္တိ၊
 အန္တောဂင်္ဂံဂတော အာသိ ဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူကို၊
 ဝက်၊ ဝက်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား
 မနောဝက်ဘာဝတော၊ စိတ်ကောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဝါ၊ တ
 နည်းကား၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာ
 တို့သည်၊ ဝက်၊ ဝက်မည်ကုန်၏၊ ပန၊ အတို့တပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ အန္တောဂံ၊
 အန္တောဟူသည်ကား၊ ဟဒယဝက်ဿ၊ နှလုံးကောက်သောသူ၏၊ အန္တော
 အတွင်းသည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဟဒယန္တန္တရကိလေသာဝဂ္ဂော၊ နှလုံး၏
 အတွင်း၌ဖြစ်သောကိလေသာ၏ကောက်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မစ္ဆောဗောဿမာမိ
 သန္တိ၊ မစ္ဆောဗောဿမာမိသံ ဟူသည်ကား၊ အာမိသံ၊ အာမိသကို၊
 ဣသန္တော ခါဒန္တော၊ ခဲသော၊ မစ္ဆောဝိယ၊ ငါးကဲ့သို့၊ ဂိလဗဋ္ဌိသော၊

မျှသောငါးမြားချုပ်ရှိသော၊ မန္တောပိယ၊ ငါးကဲ့သို့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အဓိပ္ပါယ်သော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဗန္ဓောမဟိန္ဒုပါသေန ဝေပမိတျာသု
 ရောသသတိ၊ ဗန္ဓောမဟိန္ဒုပါသေန ဝေပမိတျာသုရောသသတံ ဟူသည်
 ကား၊ မဟိန္ဒုဿသက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ပါသေန၊ ကျော့ကွင်းဖြင့်၊
 ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့မိသော၊ ဝေပမိတ္တိအသုရိန္ဒော၊ ဝေပမိတ္တိအသုရိန်သည်၊ အသေ
 ရိဟိဟာရိမဟာဒုက္ခပတ္တောယထာ၊ အလိုရှိတိုင်းမနေရခြင်း ကြီးစွာသော
 ဆင်းရဲသို့ရောက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
 ကိလေသပါသေန၊ ကိလေသတည်းဟူသောကျော့ကွင်းဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊
 ဖွဲ့မိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေရိဟိဟာရိမဟာဒုက္ခံ၊ အလိုရှိတိုင်း မနေ
 ရခြင်းဆင်းရဲသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ
 ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အဗ္ဗ္ဗာမိတိ၊ အဗ္ဗာမိဟူသည်ကား၊ အာကဗာ
 မိ၊ ငင်ဆွဲ၏၊ နန္တိ၊ နံဟူသည်ကား၊ ကိလေသပါသံ၊ ကိလေသတည်း
 ဟူသော ကျော့ကွင်းကို၊ နမုဗ္ဗာမိတိ၊ နမုဗ္ဗာမိ ဟူသည်ကား၊ နမော
 စေသိ၊ မလွတ်စေ၊ အသ္မာသောကပရိဒ္ဓဝါတိ၊ အသ္မာသောကပရိဒ္ဓဝါဟူ
 သည်ကား၊ ဣမသ္မာသောကပရိဒေဝဝနုတော၊ ဤစိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သောဝဋ်မှ၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ပုတ္တံပုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါသေန၊ ကျော့ကွင်းဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့မိသော၊ မိဂေါဝါ၊ သ
 မင်သည်လည်းကောင်း၊ သုကရောဝါ၊ ဝက်သည်လည်းကောင်း၊ မောစနု
 ပယံ၊ လွတ်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိပ္ပန္န
 မာနေ၊ ထုန်လှုပ်လျက်၊ တံ၊ ထိုကျော့ကွင်းကို၊ အာဝဗ္ဗန္တော၊ ဆွဲငင်သည်
 ရှိသော် ဗန္ဓု၊ အဖွဲ့ကို၊ ဒဠံ၊ မြဲမြံသည်ကို၊ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊
 ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကိလေသပါသေန၊ ကိလေသတည်းဟူသော
 ကျော့ကွင်းဖြင့်၊ ပဋိမုက္ခော၊ စွပ်မိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မောစနုပါယံ၊
 လွတ်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ ကာယသဉ္ဇေ
 တနာဒိဝသေန၊ ကာယသဉ္ဇေတနာအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိပ္ပန္န
 မာနေ၊ ထုန်လှုပ်လျက်၊ တံ၊ ထိုကိလေသတည်းဟူသော ကျော့ကွင်း
 ကို၊ နမောစေသိ၊ မလွတ်စေ၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တံ၊ ထိုကိလေ
 သတည်းဟူသောကျော့ကွင်းကို၊ ဒဠံ၊ မြဲမြံသည်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်
 သောကာဒိနာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ ပရိကိလေသံဝ၊ သက်ဝန်ကျင်
 မှည့်ခွမ်းခြင်းသို့သာလျှင် ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ကောမေဗန္ဓံ၊ မုဉ်
 လောကေ သမ္မောမိဝေဒယိသတိတိ၊ ကောမေဗန္ဓံ၊ မုဉ်လောကေသမ္မော

၅၂ လေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

မိဝေဒယိဿတိဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိလောကေ၊ ဤလောက၌၊ ဧတံကိ
 လေသဗန္ဓနေနဗန္ဓံ၊ ဤကိလေသာ တည်းဟူသော အဖွဲ့ဖြင့်ဖွဲ့သည်ကို၊
 မုဉ္ဇန္တော၊ လွတ်စေလျက်၊ ဧတေန၊ ဤတရားသဘောဖြင့်၊ သမ္ပန္နန္တိ၊
 ကောင်းစွာထိုးတွင်း၍ သိတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပေဓိတိ
 လဒ္ဓနာမော၊ သမ္ပေဓိဟုရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ ဝိမေက္ခမဂ္ဂံ၊ ဝိမေက္ခ
 မဂ်ကို၊ ကော၊ အဘယ်အမည်ရှိသောသူသည်၊ ဝေဒယိဿတိအာရိက္ခိဿ
 တိ၊ ကြားပါးလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဗန္ဓမုဉ္ဇန္တိပိ၊ ဗန္ဓမုဉ္ဇဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်ရှိ၏၊ ဗန္ဓံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ကို၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗန္ဓဿ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့၏၊
 မောစကံ၊ လွတ်သော၊ သမ္ပေဓိ၊ ဝိမေက္ခမဂ်ကို၊ ဣတိယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ အာဒိသန္တန္တိ၊ အာဒိသန္တဟူသည်ကား၊
 ဒေသေန္တံ၊ ဟောတတ်သော၊ ပဉ္စဂီနန္တိ၊ ပဉ္စဂီနံဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဂ္ဂံ၊
 ဖျက်သိခြင်းကို၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဝိဒ္ဓိသနံ၊ ဖျက်သိခြင်း
 ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဉ္စဂီနံဓမ္မပဝတ္ထိံ၊ တရား၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ အာဒိသန္တ
 ကထေန္တံ၊ ဟောတတ်သော၊ ဇရာယစ၊ အိုခြင်းတရားကို လည်းကောင်း၊
 မစ္စုနောစ၊ သေခြင်းတရားကို လည်းကောင်း၊ ပဝါဟနံ၊ ငတ်တတ်သော၊
 ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇာမိ၊ ကျင့်ရပါအံ့နည်း၊ သမ္ပ
 ဗ္ဗိန္ဒ္ရိယာမိတိဝါ၊ သမ္ပဗ္ဗိန္ဒ္ရိယာမိဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်ရှိ၏၊ သောဝေဝတ္ထော၊ ထို
 အနက်သည်သာသျှင်တည်း၊ ဝိမိကိန္ဒာကင်္ဂံ၊ ဝိမိကိန္ဒာကင်္ဂံ၊
 ဝန္တိတံဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီးသော
 ကာလ၌၊ အဘောသိနုခေါ၊ ဖြစ်တူးပြီလော၊ ဣတိအာဒိနယပဝတ္ထာယ၊ ဤ
 သို့အစရှိသောနည်းဖြစ်ဖြစ်သော၊ ဝိမိကိန္ဒာယစ၊ ယုံမှားခြင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အာသပ္ပနပရိသပ္ပနာကာရဝတ္ထိတာယကင်္ဂံ၊ ယစ၊ ရှေးရှုယုံမှား
 ခြင်းထက်ဝန်ကျင်မှယုံမှားခြင်းရှိသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သောယုံ
 မှားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝန္တိတံ၊ ဖွဲ့အပ်သော၊ သာဓုပ္ပဗလသညာ
 တန္တိ၊ သာဓုပ္ပဗလသညာတံဟူသည်ကား၊ ကာရုဏာရိယလက္ခဏေန၊ ပြု
 ခြင်းလွန်သောလက္ခဏာဖြင့်၊ ဗလပ္ပတ္တေန၊ အားကြီးခြင်းသို့ရောက်သော၊
 သာဓုပ္ပဗန္တေန၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းနှင့်၊ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော၊ ကောဓပ္ပတ္တမနတ္တန္တိ၊
 ကောဓပ္ပတ္တမနတ္တံဟူသည်ကား၊ ကောဓေန၊ အမျက်ဖြင့်၊ မနသော၊ စိတ်
 ၏၊ ထန္တဘာဝံ၊ ကြမ်းထန်းခက်မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဝတံ၊ ရောက်သော၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဣန္ဒြိယာ လာဘာဒိဝသေန၊ အလိုရှိအပ်သော

လာဘ်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ သတ္တဝါ၊
သတ္တဝါတို့၏စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဒေါလေန္တိ ဝိယ၊ ခွဲကုန်သကဲ့သို့၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်
၏။ နှုခရ၊ ဝေးသောအရပ်၌၊ ဌိတဿာဝိ၊ တည်သောသူအားလည်း၊ ဝိဇ္ဇန္တုပါ
ယတာယ၊ မောက်ထွင်းခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ တဏှာဝနေ၊ တဏှာ
တည်းဟူသောစေးသည်သာလျှင်၊ သရပတိဋ္ဌတံဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဏှာနေသမုဋ္ဌာနံ၊ တဏှာနေသမုဋ္ဌာနမည်
၏။ ခိဋ္ဌိသလ္လံ၊ မိစ္ဆာခိဋ္ဌိတည်းဟူသောကြောင့်ကို၊ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏၊ တံပန၊
ထိုမိစ္ဆာခိဋ္ဌိတည်းဟူသောကြောင့်သည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိ
သုတိဝတ္ထုကာ၊ နှစ်ဆယ်သောဝတ္ထုရှိသော၊ သက္ကာ၊ ခိဋ္ဌိ၊ သက္ကာ ယခိဋ္ဌိ
၎င်း၊ ဒသဝတ္ထုကာ၊ ဆယ်ပါးသောဝတ္ထုရှိသော၊ မိစ္ဆာခိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာခိဋ္ဌိ၎င်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိံသပ္ပဘောဒံ၊ သုံးဆယ်အပြားရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နေဝ
ပန္နရသယုတန္တိ၊ နေဝပန္နရသယုတံဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဧက္ခတ္တံ၊
နှစ်ကြိမ်၊ ပန္နရသဘောဒဝတ္တံ၊ တဆဲ့ငါးပါး၊ အပြားရှိသောဝတ်ကို၊ ဣတိအယံ
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပဿသြရသိကံဗာဠိဘေတွာနယဒိ
တိဋ္ဌတိတိ၊ ပဿသြရသိကံဗာဠိဘေတွာနယဒိတိဋ္ဌတိဟူသည်ကား၊ ဥရ
သမ္ပန္နနိယတာယ၊ ရင်၌ ဖွဲ့ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သြရသိကံ၊ ရင်၌
ဖြစ်သော၊ ဗာဠိဗလဝတရံ၊ အားကြီးစွာသော၊ ယံ၊ အကြင်မိစ္ဆာခိဋ္ဌိတည်း
ဟူသောကြောင့်သည်၊ ဘေတွာန၊ နှလုံးကိုဖောက်တွင်း၍၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးကို၊
ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ဖောက်တွင်း၍၊ တသ္မိံယေဝဟဒယေ၊ ထိုနှလုံး၌သာလျှင်၊
တံဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တံ၊ ထိုမိစ္ဆာခိဋ္ဌိတည်းဟူသောကြောင့်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ အနု
ခိဋ္ဌိနံအပ္ပဟာနန္တိ၊ အနုခိဋ္ဌိနံအပ္ပဟာနံဟူသည်ကား၊ အနုခိဋ္ဌိဘူတာနံ၊ အနု
ခိဋ္ဌိဖြစ်ကုန်သော၊ သေသခိဋ္ဌိနံ၊ ကြွင်းသောခိဋ္ဌိတို့ကို၊ အပ္ပဟာနကာရဏံ၊
မပယ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ သက္ကာယခိဋ္ဌိ၊
သက္ကာယခိဋ္ဌိသည်၊ သန္တာနတော၊ သန္တာနံ၊ နဝိဂစ္ဆတိ၊ မကင်းသေး၊
တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သဿတခိဋ္ဌိအာဒိနံ၊ သဿတခိဋ္ဌိအစရှိသည်တို့
ကို၊ အပ္ပဟာနမေဝ၊ မပယ်ရသေးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သင်္ကပ္ပပရေတေဇိတန္တိ၊ သင်္ကပ္ပပရေတေဇိ
တံဟူသည်ကား၊ သင်္ကပ္ပနမိစ္ဆာဝိတက္ကေန၊ မိစ္ဆာဝိတက်ဖြင့်၊ ပရေပရေ
နေ၊ တပါးသောသူ၌၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ လက္ခဏာပရိပဓာနေ၊ လက္ခဏာဟူ
သောအကျင့်၌၊ တေဇိတံဥဿာယိတံ၊ အားပျက်ခြင်းရှိသောသူကို၊ တေန

၅၄ ထေရဝါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဝိဇ္ဇေါပဝေခာမိတိ၊ တေနဝိဇ္ဇေါပဝေခာမိဟူသည်ကား၊ တေနဒိဋ္ဌိသလ္လေန၊
ထိုဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ပြောင့်သည်။ ဟဒယံ၊ နှလုံးကို၊ အာဟာရ၊ ထိ၍၊
တိဋ္ဌတိယထာ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဝိဇ္ဇေါ၊ စူးဝင်သံည်ဖြစ်၍၊ ပဝေ
ခာမိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ သင်္ကပ္ပိမိ၊ ကြံစည်၏၊ သဿတုဇ္ဈေဒါဒိဝသေန၊ သဿ
တုဇ္ဈေဒအစရှိသည်အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣတောဗိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊
ပရိဝုဇ္ဈာမိ၊ လည်ရ၏၊ ပတ္တံဝမာလုတေရိတန္တိ၊ ပတ္တံဝမာလုတေရိတံဟူ
သည်ကား၊ မာလုတေနဝ ယုနာ၊ လေသည်၊ ဇေဝံ၊ လှုပ်ရှားအပ်သည်ဖြစ်
၍၊ ဝဏ္ဏတော၊ အညွှာမှ၊ မုတ္တံ၊ လွတ်သော၊ ဒုမပတ္တံဝိယ၊ သစ်ရွက်ကဲ့သို့၊
အဇ္ဈတ္တံမေသမုဋ္ဌာယာတိ၊ အဇ္ဈတ္တံမေသမုဋ္ဌာယဟူသည်ကား၊ လောကေ
လောက၌၊ သလ္လံနာမ၊ ပြောင့်မည်သည်ကား၊ ဗာဟိရေတော၊ အပမ္ဘ၊ ဥဋ္ဌာယ၊
ထ၍၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တံကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ စူး၍၊ ဗာဟိယထာ၊ နှိပ်စက်သကဲ့
သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣဒံ၊ ဤတဏှာတည်းဟူသော ပြောင့်ကို၊ နဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်
အံ့ပန၊ ဤတဏှာတည်းဟူသော ပြောင့်သည်ကား၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်
သော၊ မေမမးငါ၏၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌၊ သမုဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တ
ဘာဝသညိတော၊ အတ္တဘောဟု မှတ်ထင်အပ်သော၊ ဆမဿာယတနိ
ကော၊ ခြောက်ပါးသောဗဿကြောင့်ဖြစ်သော၊ သောကာယော၊ ထိုကိုယ်
သည်၊ ခိပ္ပံသိဗံ၊ လျှင်စွာ၊ ပစ္စတိဗုပ္ပတိ၊ တဏှာတည်းဟူသော မီးဖြင့်
လောင်၏၊ ယထာကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ သနိဿယဒါဟ
ကော၊ မိမိမှီရာကိုလောင်သော၊ အဂ္ဂိဝိယ၊ မီးကဲ့သို့၊ မာမကံ၊ မြတ်နိုးသော၊
မမ၊ ငါ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ တံယေဝအတ္တဘာဝံ၊ ထိုအတ္တဘောကို
သာလျှင်၊ ဒဟန္တော၊ လောင်သည်ရှိသော်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ကိုယ်၌၊ ဥပ္ပန္နော၊
ဖြစ်၏၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုကိုယ်၌သာလျှင်၊ သရတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံနပဿာ
မိတေကိန္တန္တိ၊ တံနပဿာမိတေကိန္တိ ဟူသည်ကား၊ တာဒိသာယ၊ ထိုသို့
သဘောရှိသော၊ တိကိန္တိယ၊ ကုစားခြင်းနှင့်၊ နယုတ္တတယ၊ ယှဉ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ တေကိန္တိသလ္လကတ္တံ၊ မိန္တောဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ပြောင့်ကို
ကုစားတတ်သော၊ တံဘိသက္ကံ၊ ထိုဆေးသမားကို၊ နပဿာမိ၊ မမြင်၊ ယော
မေတံသလ္လမုဒ္ဒရေတိ၊ ယောမေတံသလ္လမုဒ္ဒရေဟူသည်ကား၊ ယောဘိ
သက္ကော၊ အကြင်ဆေးဆရာသည်၊ ဇေတံဒိဋ္ဌိသလ္လဉ္စ၊ ဤဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော
ပြောင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသသလ္လဉ္စ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
ပြောင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓရေယျ၊ နှုတ်ရာ၏၊ ဥဒ္ဓရန္တောစ၊ နှုတ်သော်လည်း၊
နာနာရဇ္ဇေန ရဇ္ဈသဒိသသင်္ခါတာယ၊ ဤရှင်တူသည်ဟု ဆိုအပ်သော၊

၂၀-ဝိသထိနိပါတ်-၂၅၁-ထေလကောနိတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၅

သေဝိသလာကာယ။ ငြောင့်တံသင်းဖြင့်၊ ပဝေသေတွာ။ သွင်း၍၊ သတ္တေန
ခားဖြင့်၊ ကန္တိတွာ။ ထိုး၍၊ အညေန။ တပါးသော၊ မန္တာဂပ္ပယောဂေန၊
မန္တနိဆေးလုံ့၊ လဖြင့်၊ ဝိဝိက်န္တိတံ၊ ယံမှားအပ်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ သလ္လံ
ငြောင့်ကို၊ တိကိန္တိတံ၊ ဆေးကုခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ယောဇတဗ္ဗိ၊ ယောဇနာအပ်၏၊ ဝိဝိက်န္တိ တန္တိ ဧဝံ
ဝိဝိက်န္တိတံဟူသောဤပုဒ်သည်၊ နိဓဿနမတ္တမေဝ၊ နိဒဿနမျှသည်သာ
လျှင်တည်း။ သဗ္ဗဿာဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ကိလေသသလ္လံ၊ ကိ
လေသာတည်းဟူသောငြောင့်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အ
နက်ကို၊ ဝေဒတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အသတ္ထောတိ၊ အသတ္ထောဟူသည်ကား၊
သတ္တရဟိတော၊ ခားလက်နက်မှကင်းသည်၊ အဝဏောတိ၊ အဝဏောဟူ
သည်ကား၊ ဝဏေန၊ အမာနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ အတ္တန္တရောပဿယန္တိ၊ အတ္တ
န္တရောပဿယံ ဟူသည်ကား၊ အတ္တန္တရသင်္ခါတံ၊ အတ္တန္တရဟုဆိုအပ်
သော၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသားကို၊ နိဿာယ၊ မြီ၍၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ အဟိံ သန္တိ
အဟိံ သံဟူသည်ကား၊ အပိဇ္ဇေန္တော၊ မနှိပ်စက်သော၊ အဟိံ သာတိစ၊
အဟိံ သာဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်ရှိ၏၊ အပိဇ္ဇေနေန၊ မနှိပ်စက်သဖြင့်၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊
တ္ထေ၊ ဤဂါထာ၌၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ကောနု
ခေါ၊ အဘယ်အမည်ရှိသောသူသည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ သတ္တံ၊ ခား
လက်နက်ကို၊ အဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ ဝဏဉ္စ၊ အမာသည်လည်း၊ အရော
ဂန္တော၊ အိုင်းအမာမှကင်းသော၊ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗ
ဂတ္တာနိ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်တို့ကို၊ အဗာဓေန္တော၊ မနှိပ်စက်စေသဖြင့်၊ မမာ
ငါ၏၊ ဟဒယန္တန္တရဂတံ၊ နှလုံးခွန်သားကိုမြီ၍တည်သော၊ ဝိဇ္ဇိ၊ နှိပ်စက်
ခြင်းကို၊ ဇနနတော၊ ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ တုဇန
တော၊ ထိုးကျင်တတ်သောကြောင့်၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ ရုဉ္ဇနတောစ၊ နှောင့်
ရှက်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရမတ္ထနေဝ၊ ဖြတ်သောအနက်
ကြောင့်သာလျှင်၊ သလ္လံဘူတံ၊ ငြောင့်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကိလေသသလ္လံ၊ ကိ
လေသာတည်းဟူသောငြောင့်ကို၊ ဥဉ္ဇရိဿတိ၊ နှုတ်နိုင်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဓဿတိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အတ္တနာ
မိမိသည်၊ ဖိန္တိတာကာရံ၊ ကြံအပ်သောအခြင်းအရာကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြု၍၊
ပုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ တံ၊ ထိုကြံသောအခြင်းအရာကို၊ ပကာရေန၊ အပြား

အားဖြင့်၊ ဒံသေတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဓမ္မပတိဟိသောသေဋ္ဌောတိအာဒိ၊ ဓမ္မပတိဟိသောသေဋ္ဌောဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ ဓမ္မပတိတိ၊ ဓမ္မပတိဟူသည်ကား၊ ဓမ္မနိမိတ္တံ ဓမ္မဟေတု၊ တရားတည်းဟူသောအကြောင်းရှိသော၊ ဟိတိ၊ ဟိဟူသော ဝှံသည်၊ နပါတမတ္တံ၊ နပါတ်မျှတည်း၊ သောသေဋ္ဌောတိ၊ သောသေဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ သောဝုဂ္ဂလော၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥတ္တမော၊ ဖြတ်၏၊ ဝိသဒေါသပဝါဟကောတိ၊ ဝိသဒေါသပဝါဟကောဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင် ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ရာဂါဒိကိလသပဝါဟကောသိန္နကော၊ ရာဂအစရှိသောကိလသသကိုဖြတ်ဘတ်သည်၊ ဂန္တိရေပတိတဿမေထလံပါဏိံ စဒဿယေတိ၊ ဂန္တိရေပတိတဿမေထလံပါဏိံ စ ဒဿယေဟူသည်ကား၊ ကောနူခေါ၊ အဘယ်အမည်ရှိသောသူသည်၊ အတိဂန္တိရေ၊ အလွန်နက်သော၊ သံသယမဟောဗော၊ သံသရာဟူသောဩဇာ၌၊ ပတိတဿ၊ ကျသော၊ မဟံ၊ ငါအား၊ မာတာပတိတိ၊ မကြောက်လင့်ဟု၊ အသောသေဋ္ဌောသက်သာရာရစေလျက်၊ ဗုဒ္ဓာနထလံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောကြည်းထက်သို့၊ တံသဗ္ဗာပကံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သော၊ အရိယမဂ္ဂဟတ္ထု၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောလက်ကိုလည်း၊ ဒံသေယျ၊ ပြုလာပါအံ့နည်း၊ ရဟဒေဟမသ္မိံ၊ ကြီးစွာသောသံသရာတည်းဟူသောအိုင်၌၊ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ၊ နမုဇ္ဇနဝသေန၊ ငုံ့တံနစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဩတိဇ္ဈောအနုပပိဋ္ဌော၊ ဝင်သော၊ ဇေတဿ၊ ထိုသူအား၊ အာဟာရိယောအပနေတံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကုဏောယျော၊ မစွမ်းနိုင်သော၊ ရာဂါဒိရဇော၊ ရာဂအစရှိသောမြူဟုဆိုအပ်သော၊ မတ္တိကာကဒ္ဒမော၊ မြေညက်ရှုံ့ညွှန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဟာရိယရဇမတ္တိကော၊ အာဟာရိယရဇမတ္တိကမည်၏၊ ရဟဒေါ၊ ရေအိုင်ကို၊ လမ္ဘတိ၊ ရေအပ်၏၊ တသ္မိံရဟဒသ္မိံ၊ ထိုရေအိုင်၌၊ အာဟာရိယရဇန္တိကောတိ၊ အာဟာရိယရဇန္တိကောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌရှိ၏၊ အန္တိကော၊ အနီး၌၊ ဝိတရာဂါဒိသု၊ ရာဂအစရှိသည်တို့တွင်း၊ နန္ဒီဟရဏီယရာဂါဒိရဇော၊ ထုတ်နိုင်ခဲ့သောရာဂအစရှိသောမြို့၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သန္တဒေါသပဋိစ္ဆာဒနလက္ခဏာ၊ ထင်ရှားရှိသောအပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းလက္ခဏာသည်၊ မာယာ၊ မာယာမည်၏၊ ပရသမ္ပတ္တိံ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကို၊ အသဟနလက္ခဏာ၊ သည်းမခံနိုင်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဥဿယျာ၊ ဥဿယျာမည်၏၊ ကရဏုတ္တရိယ လက္ခဏော၊ ချုတ်ချပစ်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ သာရန္တော၊

သာရ မွ မည်၏၊ ဗိတ္တာလသိယလက္ခဏံ၊ စိတ်၏ပျင်းခြင်းလက္ခဏာသည်၊
ထိန်၊ ထိန်မည်၏၊ ကာယာသသိယလက္ခဏံ၊ ကိုယ်၏ပျင်းခြင်းလက္ခဏာ
သည်၊ မိဒ္ဓံ၊ မိဒ္ဓမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေပါပဓမ္မော၊ ဤဒေကုသိုလ်တရားတို့
သည်၊ ပတ္တဇော၊ ပြန့်နှံ့ ကုန်၏၊ ယဿာရဟဒဿ၊ အကြင်အိုင်အား၊ သော၊ ထို
သို့သဘောရှိသော၊ မာယာဥဿာယုသာရေ မွ ထိန်မိဒ္ဓံ၊ မာယာဥဿာယုသာ
ရေ မွ ထိန်မိဒ္ဓသည်၊ အပတ္တဇော၊ မပြန့်နှံ့၊ ဇေတ္ထံ၊ မပတ္တဇောဟူသောပါဌ်၌၊ မ
ကာရော၊ မအက္ခရာကို၊ ပဒသန္နိကရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းဟူ၍၊ ဝုတ္တော
ဆိုအပ်၏၊ ယထာဝုတ္တဟိ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဣမေဟိ
ပါပဓမ္မဟိ၊ ဤအကုသိုလ်တရားတို့ဖြင့်၊ ပတ္တဇော၊ ပြန့်နှံ့၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥဒ္ဓစ္စမေဃထနိတံသံယောဇနဝလာ
ဟကန္တိ၊ ဥဒ္ဓစ္စမေဃထနိတံ သံယောဇနဝလာဟကံဟူ၍၊ ဝဝနဝိပလ္လာ
သေန၊ သဒ္ဓါပေါက်ပြန်သဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား
အသန္တသဘာဝံ၊ မငြိမ်သက်ခြင်းသဘောရှိသော၊ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စဟုဆိုအပ်
သော၊ မေဃထနိတံမေဃ၊ ဇ္ဇိတံ၊ မိဗ်းခြုံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဒ္ဓစ္စမေဃထနိတံ၊ ဥဒ္ဓစ္စမေဃထနိတံမည်ကုန်၏၊
ဧတသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒသဝိသသံယောဇန၊ ဇေ၊ ခဝဟံ၊ ဤအပြားရှိကုန်
သောသံယောဇဉ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဝလာဟကား၊ မိဗ်းတိမ်တို့သည်၊
အတ္ထိယန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံယောဇနဝလာဟကား၊
သံယောဇနဝလာ ဟကမည်ကုန်၏၊ ဝါဟာမဟာဥဇက ဝါဟသဒိသာ၊
ကြီးစွာသောရေအိုင်နှင့်တူကုန်သော၊ ရာဂနိသဟိတာ၊ ရာဂကိုမှီကုန်သော၊
မိစ္ဆာသက်ပ္ပာ၊ မှားသောအကြံတို့သည်၊ အသုဘာဒိသု၊ အသုဘအစသည်
တို့၌ဌိတာယ၊ တည်သဖြင့်၊ ကုဗ္ဗိဋ္ဌိံ၊ မကောင်းသောအယူရှိသော၊ မံ၊ ငါကို၊
ဝဟန္တိ၊ ငင်ကုန်၏၊ အပါယသမုဒ္ဒမေဝ၊ အပါယ်သမုဒ္ဒရာသို့သာလျှင်၊ ဥဒ္ဓိ
ဿ၊ ရည်၍၊ ကမုန္တိ၊ ငင်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ သဝန္တိသဗ္ဗမိသောတာပိ၊ သဝန္တိသဗ္ဗမိသောတာ ဟူသည်
ကား တဏှာသောတော၊ တဏှာဟူသော အယဉ် လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိ
သောတော၊ ဒိဋ္ဌိဟူသောအယဉ်လည်းကောင်း၊ မာနသောတော၊ မာနဟူ
သောအယဉ်လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာသောတော၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောအယဉ်
လည်းကောင်း၊ ကိလေသသောတော၊ ကိလေသာဟူသောအယဉ်လည်း
ကောင်း၊ ပဉ္စပိ၊ ငါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသောတာ၊ ဤအယဉ်တို့
သည်၊ စက္ခုဒွါရာဒိနံ၊ စက္ခုဒွါရအစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊

၅၈ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ရူပါဒ်သု၊ ရူပါအစရှိကုန်သော၊ အာရေဗ္ဗဏေသု
 အာရုံဘို့၌၊ သဝနတော၊ ပရိစီးတတ်သောကြောင့်၊ ရူပတဏှာ၊ ရူပတဏှာ
 လည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ဓမ္မတဏှာ၊ ဓမ္မတဏှာလည်းကောင်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊
 ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သဗ္ဗဘာဂေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော အတို့တို့မှ၊ ဝါသန
 တော၊ ဝါသနာနှင့်တကွ၊ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသောရူပါရုံအစရှိသည်တို့၌၊ သ
 ဝန္တိ၊ ပရိစီးတတ်ကုန်၏၊ လတာတိ၊ လတာဟူသည်ကား၊ ပလိဝေဠနဋ္ဌေန၊
 ရပ်တတ်သောကြောင့်၊ သံသိဗ္ဗနဋ္ဌေန၊ ဖွဲ့ချည်တတ်သောကြောင့်၊ လတာဝိ
 ယ၊ နွယ်နှင့်တူ၏၊ ဣတိတဿာ၊ ထိုကြောင့်၊ လတာ၊ လတာမည်၏၊ တဏှာ၊
 တဏှာကို၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဥန္တိန္တတိဋ္ဌတိတိ၊ ဥန္တိန္တတိဋ္ဌတိဟူသည်ကား
 ခတ်ခွါရေဟိ၊ ခြောက်ပါးသောခွါရတို့မှ၊ ဥန္တိန္တတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍၊ ရူပါဒ်သု၊
 ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ အာရေဗ္ဗဏေသု၊ အာရုံတို့၌၊ တိဗ္ဗတိ၊ တည်တတ်၏၊
 တေသောတေတိ၊ တေသောတေဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိသောတေ၊ တဏှာ
 အစရှိသောအယဉ်တို့ကို၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ သန္တန္တေ၊ စီး
 ဝင်သည်တို့ကို၊ မဂ္ဂသေတုဗန္ဓနေန၊ မင်္ဂတည်းဟူသောတံတားကို၊ ဖွဲ့သဖြင့်
 ကော၊ အတယ်အမည်ရှိသော၊ ပုရိသဝိသေသော၊ ယောကျ်ားအထူးသည်၊
 နိဝါရေယျ၊ မြစ်ပါအံ့နည်း၊ တံလတန္တိ၊ တံလတံဟူသည်ကား၊ တဏှာလ
 တံ၊ တဏှာတည်းဟူသောနွယ်ကို၊ မဂ္ဂသက္ကေန၊ မင်္ဂဓားဖြင့်၊ ကော၊ အတယ်
 အမည်ရှိသောယောကျ်ားထူးသည်၊ ဆိန္တတိတိ၊ ဆိန္တတိဟူသည်ကား၊ ဆိန္တ
 သတိ၊ ဖြတ်လတ္တံ့နည်း၊ ဝေလံကရေထာတိ၊ ဝေလံကရောထဟူသည်
 ကား၊ တေသံသောတာနံ၊ ထိုတဏှာတည်းဟူသောအယဉ်တို့ကို၊ သန္တိဝါ
 ရေဏံ၊ ကောင်းစွာတားမြစ်တတ်သော၊ ဝေလံသေတံ၊ တံတားကို၊ ကရော
 ထ၊ ပြုကြကုန်လော့၊ ဘန္တန္တတိ၊ ဘန္တန္တဟူသောပုဒ်သည်၊ အာလပနာကာ
 ရဒဿနံ၊ ခေါ်သောအခြင်းအရာကိုပြသောပုဒ်တည်း၊ မာတေမနောမယော
 သောတောတိ၊ မာတေမနော မယောသောတော ဟူသည်ကား၊ ယထာ
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဩဇ္ဇာရိကော၊ ကြမ်းသော၊ ဥဒကသောတော၊ ရေ
 အယဉ်သည်၊ တဿ၊ ထိုရေအယဉ်ကို၊ ဗာလမဟာဇနေနပိ၊ မိုက်သေသွား
 စွာသောလူသည်လည်း၊ သေတံ၊ တံတားကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ
 တတ်ကောင်း၏၊ မနောမယော၊ စိတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့သော၊
 အယံပနသောတော၊ ဤအယဉ်သည်ကား၊ ဒုန္တိဝါရဏော၊ တားမြစ်နိုင်ခဲ့၏၊
 သော၊ ထိုစိတ်ဖြင့်ပြီးသောအယဉ်သည်၊ ဥဒကသောတော၊ ရေအယဉ်သည်
 ဥဗ္ဗန္တော၊ တိုးပွားသည်ရှိသော်၊ ကူလေ၊ ကမ်း၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ရုက္ခံ၊ သစ်

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိပါတ်-၂၅၁-ထေရ်ကောနိတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၆

ပင်ကို၊ ပါတေတွာ၊ လဲကျစေ၍၊ နာသေဝိယထာ၊ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ဇေံ၊
 ဤအတူ၊ အပါယတီ၊ အပါယ်တည်းဟူသောကမ်း၌၊ ဗြိတေ၊ နှစ်ကုန်
 သော၊ ထုမှောင်သင်တို့ကို၊ ထဝ္ဋ၊ ထိုအပါယ်၌၊ သဟဿ၊ အဆာတလျှင်၊
 ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍၊ အပါယသရန္တံ၊ အပါယ်တည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာသို့၊
 ပါပေန္တော၊ ရောက်စေရန်၊ မာလု၊ ပြင်းစွာသောလေသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊
 မာဝိနာသေယျ၊ မဖျက်ဆီးပါစေလင့်၊ အန န ဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ဖျက်စီးခြင်း
 သို့၊ မာပါပေယျ၊ မရောက်ပါစေလင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊
 အနက်တည်း၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အယံထေရော၊ ဤထေရ်ကောနိမထေရ်သည်၊
 ပုရိမတ္တဘာဝေ၊ ရှေးကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ပရိမန္တိတသင်္ခါရတ္တာ၊ သုံးသင်္ခါရပြီး
 သောသင်္ခါရရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥာဏပရိပါကံ၊ ဥာဏ၏ရင့်ခြင်းသို့၊
 ဂတတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဝတ္တိဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော
 ဆင်းရဲကို၊ ဥပစာရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ယထာ၊ အကြင်
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဝိကိန္တုဒိကေ၊ ဝိဝိကိန္တုအစရှိကုန်သော၊ ကိလေ
 သခဓမ္မေ၊ ကိလေသာတရားတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ တံအာကာရံ၊ ထို
 သိမ်းဆည်းသောအခြင်းအရာကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိယရုအခါ၌၊
 ဇာတသံဝေဝေ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလဂဝေသိ၊
 ကုသိုလ်ကို၍ ခြင်းသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏သန္တိကံ၊ အသံတော်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ယံဝိသေ
 သံ၊ အကြင်တရားအထူးကို၊ အဓိမုတ္တိန္တလုံးသွင်း၍၊ တံ၊ ထိုတရားအထူးကို
 ဒဿေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဇေံမေဘယဇာတဿာတိအာဒိံ၊ ဇေံမေ
 ဘယဇာတဿဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုပဋိတော်စကား၌၊ ဇေံမေဘယဇာတဿာတိ၊ ဇေံမေဘယဇာတဿ
 ဟူသည်ကား၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအား
 ဖြင့်၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ ဇာတဘယဿ၊ ဖြစ်သောဘေး၏၊ အပါရာတြိ
 ရိမတိရတော၊ ဤမှတတ်ကမ်းမှ၊ သံသာရတယတော၊ သံသရာတည်းဟူ
 သောဘေးမှ၊ သံသာမုဝဋ္ဋတေ၊ သံသရာတည်းဟူသောဝဋ်မှ၊ ကထံနူခေါ
 အဘယ်သို့လျှင်၊ မုဉ္ဇေယျံ၊ လွတ်ရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါရိနိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 ကို၊ ဧသကောဂဝေသကော၊ ရှာဖွေသော၊ တာဏော၊ လူနတ်တို့၏ကိုးကွယ်
 ရာဖြစ်သော၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း
 ၏၊ တာဏာဘုရားကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော၊ ကိလေသသမုဉ္ဇေဒနပညာဝု
 သော၊ ကိလေသာကိုဖြတ်တတ်သောပညာတည်းဟူသောလက်နက်သည်

၆၀ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

တေဿ၊ ဤသုအား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာဝုခေ၊ ပညာဝုခမည်၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိအတ္ထေန၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာအစရှိသောအကျိုးဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သင့်သည်အား၊ လျော်စွာ၊ အနုဿသနတော၊ ဆုံးမကံမြစ်တတ်သောကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တာမည်တော်မူ၏၊ ဣသိသဗေနအပ္ပသာဝကာဒိအရိယပုဂ္ဂလသမူဟေန၊ အပ္ပသာဝကာအစရှိသောအရိယအပေါင်းသည်၊ နိသေဝိတောပယိရူပါသိတော၊ ဖြစ်အပ်သော၊ သောပါဏန္တိ၊ သောပါဏံဟူသည်ကား၊ ဒေသနာဉာဏေန၊ ဒေသနာတည်းဟူသောဉာဏ်ဖြင့်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ကတတ္တာအဝိသင်္ခိတတ္တာ၊ ပြုပြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သောဥပတ္တိလေသဝိရဟိတတော၊ ညစ်ညူးခြင်း ကိလေသာတို့မှ ကင်းသောကြောင့်၊ သန္တံ၊ စင်ကြယ်သော၊ သန္တိပညာဒိသာရဘူတံ၊ သန္တိပညာအစရှိသောအနှစ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဓမ္မသာရမယံ၊ သန္တိပညာအစရှိသောအနှစ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ပဋိပက္ခေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့သည်၊ အစလိနိယတ္တာ၊ မတုန်လှုပ်စေနိုင်သောကြောင့်၊ ဒဠှံ၊ မြဲမြံသော၊ ဝိပဿနာသင်္ခါတံ၊ ဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သော၊ သောပါဏံ၊ စောင်းတန်းလှေခါးကို၊ မဟောဗောန၊ ကြိုးစွာသောဩဇာဖြင့်၊ ဝုပ္ပမာနဿ၊ မျှောသော၊ မဟံ၊ ငါအား၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါဒါသိ၊ တက်လောဟုပေးတော်မူ၏၊ ဒဒန္တောစ၊ ပေးတော်မူသော်လည်း၊ ဣမိနာ၊ ဤလေခါးဖြင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမဿာသေန္တော၊ သက်သာရာရစေလျက်၊ မာဘာယိတိစ၊ မကြောက်လင့်ဟူ၍လည်း၊ အဗြိကဏေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သတိပဋ္ဌာနပါသဒန္တိ၊ သတိပဋ္ဌာနပါသာဒံဟူသည်ကား၊ တေနဝိပဿနာသောပါဏေန၊ ထိုဝိပဿနာတည်းဟူသောစောင်းတန်းဖြစ်သော၊ ကာယာနုပဿနာဒိနာ၊ ကာယာနုပဿနာအစရှိသည်ဖြင့်၊ လန္တုဗ္ဗစတုဗ္ဗိသောမညပလဝိသေသေန၊ ရအပ်သောလေးပါးအပြားရှိသော၊ သာမညဗိုလ်အထူးဖြင့်၊ စတုဘုဗ္ဗိသမ္ပန္နသတိပဋ္ဌာနပါသာဒံ၊ လေးပါးသောဘုံနှင့်ပြည့်စုံသောသတိပဋ္ဌာနတည်းဟူသောပြာသာဒ်သို့၊ အာရဟိတွာ၊ တက်၍၊ ပဝေက္ခိသံစတုသစ္စဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ မဂ္ဂဉာဏေန၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ ပဋိအဝေက္ခိံ ပဋိဝိဇ္ဈိံ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီး၊ ယံတံဝုဗ္ဗေအမညိသံသက္ကာယာဘိရတံပဇ္ဇန္တိ၊ ယံတံဝုဗ္ဗေအမညိသံသက္ကာယာဘိရတံပဇ္ဇံဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိဝိဒ္ဓသစ္စော၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီးသောသစ္စာရှိသောသူသည်၊ သက္ကာယေ၊ သက္ကာယန္တံ၊ အဟံ၊ ငါတည်း။

မမ၊ ငါ၏ကိုယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိရတံ၊ မွေ့လျော်သော၊ ပဇ်တိတ္ထိယ
 ဇနံ၊ တိတ္ထိလူအပေါင်းကို၊ တေန၊ ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ ပရိကပ္ပိတံ၊ ကြံဆ
 အပ်သော၊ ယံအတ္တာနုဉ္ဇ၊ အကြင်ကိုယ်ကိုလည်း၊ ဝုဗ္ဗ၊ ရှေး၌၊ သာရေတော၊
 အနှစ်အားဖြင့်၊ အမညိဿံ၊ အောက်မေ့ပြီး၊ ယဒါဝေဂ္ဂမဒ္ဒက္ခိံ၊ နာဝါယအဘိ
 ရူဟနန္တိ၊ ယဒါဝေဂ္ဂမဒ္ဒက္ခိံ၊ နာဝါယအဘိရူဟနံဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂ
 နာဝါယ၊ အရိယမဂ်ရှစ်ပါးဟူသောသို့၊ အဘိရူဟနူပါယဘူတံ၊ တက်စီး
 ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂံ၊
 ဝိပဿနာမဂ်ကို၊ ယာထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊ အဒ္ဓက္ခိံ၊ မြင်ပြီး
 တတော၊ ထိုမြင်ပြီးသည်မှ၊ ပဉ္စာယ၊ စ၍၊ တံတိတ္ထိယဇနဉ္စ၊ တိတ္ထိလူ
 အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တာနုဉ္ဇ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနု
 မိဋ္ဌာယ၊ မဆောက်တည်မှု၍၊ ဝိက္ခမိတိန္ဒ၊ အဋ္ဌဇေတွာ၊ မထားမှု၍၊ အဂ
 ဧဟေတွာ၊ မယူမှု၍၊ တိတ္ထိနိဗ္ဗာနသင်္ခါတဿ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော၊ အမ
 တမဟာပါရဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကြီးစွာသောကင်း၏၊ တိတ္ထ
 ဘူတံ၊ ဆိပ်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အရိမဂ္ဂဒဿနံ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်မြင်အပ်
 သော၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ မဂ္ဂေဟိ၊ မဂ်တို့ထက်၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံး
 စုံကုန်သော၊ ကုသလေဟိဓမ္မေဟိ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ထက်၊ ဥက္ကဋ္ဌံ၊ မြတ်
 သည်ကို၊ အဒ္ဓက္ခိံ၊ မြင်ပြီး၊ ယာထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊ အပဿိံ
 မြင်ပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ မဂ္ဂါမိဂမံ၊ မဂ်ကိုရေခြင်းကို၊ ပကာ
 သေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဿ၊ ထိုမဂ်တရားကို၊ ဒေသကံ၊
 ဟောတတ်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထောမေန္တော၊ ခြီးမွမ်း
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ သလ္လံအတ္တသမုဋ္ဌာနန္တိ၊ သလ္လံအတ္တသမုဋ္ဌာနံဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော် စကား၌၊
 သလ္လန္တိ၊ သလ္လံဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌိမာနာဒိသလ္လံ၊ ဒိဋ္ဌိမာနအစရှိသောငြောင့်
 ကို၊ အတ္တသမုဋ္ဌာနန္တိ၊ အတ္တသမုဋ္ဌာနံ ဟူသည်ကား၊ အဟန္တိမာနဋ္ဌာန
 တာယ၊ ငါဟူသောမာန၏တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တာဝါစ၊ ကိုယ်ဟူ
 ၍လည်း၊ လဒ္ဓနာမေ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော
 ၌၊ သတ္တုတံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ ဘဝနေတ္ထိပဘာဝိတန္တိ၊ ဘဝနေတ္ထိပဘာ
 ဝိတံဟူသည်ကား၊ ဘဝတဏှာသမုပ္ပိတံ၊ ဘဝတဏှာသည်ဖြစ်စေအပ်
 သော၊ ဘဝတဏှာနိဿယံ၊ ဘဝတဏှာ၏ရှိရာဖြစ်သော၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏၊ သာ၊ ထိုတဏှာသည်၊ ဒိဋ္ဌိမာနာဒိနံ၊ ဒိဋ္ဌိမာနအစရှိသည်

၆၂ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

တို့၏သမ္ဘဝေါဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဇေတသံအပ္ပဝတ္တယာတိ၊ ဇေတသံ
 အပ္ပဝတ္တယဟူသည်ကား၊ သထာဝုတ္တာနံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးကုန်
 သော၊ ပါပဓမ္မာနံ၊ အကုသိုလ်တရားတို့၏၊ အပ္ပဝတ္တိယာအနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်
 စေခြင်းငှါ၊ ဧသေသိအဂ္ဂရတ္တမန္တိ၊ ဧသေသိအဂ္ဂရတ္တမံဟူသည်ကား၊
 ဥတ္တမံသေဋ္ဌံဖြစ်သော၊ အရိယံ၊ ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ တဒ္ဓပါယံ၊ ထိုအဋ္ဌကမဂ်၏
 အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂဉ္စ၊ ဝိပဿနာမဂ်ကို၎င်း၊ ကသေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ဒိဃရတ္တမနုဿယိတန္တိ၊ ဒိဃရတ္တမနုဿယိတံဟူသည်
 ကား၊ အနုမတဋ္ဌေ၊ အစမထင်သော၊ သံသာဓရေ၊ သံသာရာ၌၊ ဝိရကာလံ၊
 ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ သန္တာနေ၊ သန္တာနံ၊ အနုအနုသယိတံ၊
 အပနုတလဲလဲကိန်းသော၊ ကာရုဏလာဘောန၊ အကြောင်းကို ရသဖြင့်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟဘာဝေန၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ထာမဂတံ၊
 အားအစွမ်းသို့ရောက်သော၊ တတောစ၊ ထိုအားအစွမ်းသို့ ရောက်သော
 ကြောင့်လည်း၊ ဝိရရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဓိဋ္ဌိတသန္တာနံ
 တည်သော သန္တာနံရှိသော၊ အဇ္ဈာရယ၊ တက်၍၊ ဝိတံ၊ တည်သော၊
 ဂန္တိန္တိ၊ ဂန္တိဟူသည်ကား၊ အဘိဇ္ဈာကာယဂန္တာဒိ၊ အဘိဇ္ဈာကာယ
 ဂန္တစသည်ကို၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာနံ၊ ဂန္တဘူတံ၊ ဂန္တဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ ကိလေသဝိသဒေါသံ၊ ကိလေသာအစိတ်တည်းဟူသောအပြစ်ကို၊
 ပဝါဟနော၊ ရှောင်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိတော်
 မူသော၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာတရားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒေသနာနုဘာဝေန၊
 ဒေသနာတော်၏အာနုတော်အားဖြင့်၊ အပနုဒိပရိဇဟာပေသိ၊ စွန့်စေ
 တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဂန္တေသု၊ ဂန္တတို့ကို၊ အနုဝသေ
 သတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ပဟိနေသု၊ ပဟ်အပ်ကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ အပ္ပဟိနနာနာမ၊ မပဟ်အပ်သည်မည်သော၊ ကိလေသောနာမ၊ ကိ
 လေသာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖြတ်အပ်၏၊ တေလကာ
 နိတ္ထရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ တေလကာနိမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိ
 တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂၀-ပိသတိနိပါတ်- ၂၅၂-ရဋ္ဌပါလတ္ထေရဂါထာ၊ ၆၃

ပဿမိတ္တကတန္တိ အာဒိကံ၊ ပဿမိတ္တကတံ ဤသို့အစရှိသောဂါထာ
 တို့သည်၊ အာယုသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ရဋ္ဌပါလတ္ထေ
 ရဿ၊ ရဋ္ဌပါလမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ ကိရ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊
 အယံ၊ ဤရဋ္ဌပါလမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိ
 သော၊ ဘဝတော၊ မြတ်စွာထူးရား၏၊ ဥပ္ပတ္တိတော၊ ဖြစ်တော်မူသည်မှ ပု
 ရေတရမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ဟံသဝတိနဝရေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ ဂ
 ဟပတိမဟာသာလကုလေ၊ ဂဟပတိမဟာသာလအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပိတု၊ အဘ၏၊ အစ္စယေန၊
 လွန်သဖြင့်၊ စာရာဝါသေ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လူ၏ဘောင်၌၊ ပတိဗ္ဗတော၊
 တည်သည်ရှိသော၊ ရတနကောဋ္ဌာဂါရကစ္ဆိကေန၊ ရတနဇင်္ဂါကြ၌အလုပ်
 လုပ်သောသူသည်၊ ဒသိတံ၊ ပြအပ်သော၊ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်
 မရှိသော၊ ကုလသံသာနုဂမံ၊ ရွှေမျိုးအစဉ်အဆက်မှလာသော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊
 ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဣတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော၊ ဣမံခနရာသိ၊ ဤဥစ္စာရကို၊ မယှ၊
 ငါ၏၊ အယျကပေယျကာဒယော၊ အတိုးအဘေးအစရှိသည်တို့သည်၊ ပရ
 လောကံ၊ ငှမလွန်လောကသို့၊ ဂန္တိန္တာသွားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂဟေ
 တွာ၊ ယူ၍၊ နဝတာ၊ မသွားကြကုန်၊ မယာပန၊ ငါသည်ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်
 သဒ္ဓိ၊ ကကွ၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂန္တိ၊ သွားခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ နှပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ကပဏန္ဒိကာဒိနံ၊ အတိ၊ ကျံသောသူ ခရီးသွားသော
 သူအစရှိသည်တို့အား၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ခေတိ၊ လူ၏၊ သော
 ထိသုကြွယ်သည်၊ အဘိညာလာဘိ၊ အဘိညာဉ်ရသော၊ ဧကံ၊ တစ်၊
 သော၊ တာပသံ၊ ရသေ့ကို၊ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ လုပ်ကျွေးသည်ရှိသော်၊ ထေန၊
 ထိုရသေ့သည်၊ ဒေဝလောကာဓိပတေ၊ နတ်ပြည်၌အစိုးရခြင်းကို၊ ဥယျော
 ဖိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ပုညာ
 နိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုဘဝမှ၊ စုတော၊ စုတေသည်
 ရှိသော်၊ ဒေဝေ၊ နတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုနတ်
 သည်၊ ဘတ္တဒေဝလောကေ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊
 ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊
 တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်၊ မနုဿလောကေ၊
 လူပြည်၌၊ ဘိန္နုရဋ္ဌံ၊ ကွဲသောမြို့ကို၊ သန္ဓာရေတု၊ စေ့စပ်ခြင်းငှါ၊ သမတ္တဿ၊
 စွမ်းနှိုင်သော၊ ကုလဿ၊ အမျိုး၏၊ ဧကမုတ္တကော၊ တယောက်ထည်သော
 သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း

ပရမတ္ထရော၊ ပရမတ္ထရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 သောကေ၊ သောကဉ္စ၊ ဥပ္ပဇိတွာ၊ ပွင့်တော်မူ၍၊ ပပတ္တဝရဓမ္မစက္ကာ၊ လည်
 စေအပ်သောမြတ်သောဓမ္မစက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေနေယျသတ္တံ၊ ဆုံးမထိုက်
 သောသတ္တဝါ၊ အပေါင်းကို၊ နိဗ္ဗာနမဟာနဂရသင်္ခါတံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူ
 သောမြတ်သောမြို့ဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မန္တတူမိံ၊ တေးကင်းရာအရပ်သို့၊
 သမ္ဘာပေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုး
 သားသည်၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာခြင်းသို့၊
 ပပတ္တဝ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဥပါသကေဟိ၊ ဥပါသ
 ကာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂတော၊ သွားသည်ဖြစ်၍၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧဒေသန္တံ၊ ဟောတော်မူသော၊ သဗ္ဗာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိသပရိ
 ယန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန်၌၊ နိဝီဒိ၊ နေ၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ တိက္ခံ၊ ရဟန်းကို၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗ
 ဖိတာနံ၊ သဒ္ဓါ၍ရဟန်းပြုကုန်သောသူတို့တက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ
 ၌၊ ဌာပသိ၊ ထားတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုတေဒဂ် ထားသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 သော၊ ထိုရဋ္ဌပါလမထေရ် အလောင်းသည်၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညို
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုတေဒဂ်အလို၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
 ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သတသဟသတိက္ခ၊ ပရိဝါရသ၊ ရဟန်းတသိန်းအခြံ
 အရံရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ မဟတာ၊ ယျားစွာသော၊
 သက္ကာရေန၊ ပူဇော်သကောဖြင့်၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ မဟာဒါနံ၊
 ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်း
 ကို၊ အဘာသိ၊ ပြု၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုဆုတောင်း
 ခြင်း၏၊ အနန္တရာယေန၊ အန္တရာယ်မရှိသဖြင့်၊ သမိတ္တနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဂေါတမသေနာ
 မ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ သမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေး၊
 သာသနာတော်၌၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဖိတာနံ၊ သဒ္ဓါ၍ရဟန်းပြုကုန်သောသူတို့တက်၊
 အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်
 စကားကြားတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုရဋ္ဌပါလအလောင်းဖြစ်သောဥပါသကာ
 သည်၊ သတ္တာရဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်း
 သံဃာကိုလည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊
 ပုတ္တမိ၊ ဖဲသွား၏၊ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဘဝ၌၊ ယာဝတေ

ယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ယုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတော၊
ထိုဘဝမှ၊ ရုတော၊ ရုတေသည်ရှိသော်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ၊
ပြည်တို့၌၊ သံသရဇန္တာ၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ၊
ဒွါနဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲနှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ ဖုဿဿ၊ ဖုဿအမည်တော်ရှိ
သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေမာတိကဘာတိကေသု၊ ဘတုမိလ္လံဖြစ်ကုန်သော၊ တိ
သု၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ရာဇဝုတ္တေသု၊ မင်းသားတို့သည်၊ သတ္ထာရံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌဟန္တေသု၊ လုပ်ကျွေးကုန်သည်ရှိသော်၊ တေသံ၊ ထို
မင်းသားတို့၏၊ ယုညကြိယာယ၊ ကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၌၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊ အကခ
သိ၊ ပြု၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တ ဣတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဗဟုလံ၊ များစွာသော၊
တံတံကုသလံ၊ ထိုထိုကုသိုလ်ကို၊ ဥပမိနိတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ သုဂတိသုယေ
ဝ၊ သုဂတိသံဘဝတို့၌သာလျှင်၊ သံသရဇန္တာ၊ ကျင်လည်သည် ရှိသော်၊
ဣမသို့ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊
ကုရုရဋ္ဌေ၊ ကုရုတိုင်း၌၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိကနိဝမေ၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိကနိဂုံး၌၊ ရဋ္ဌ
ပါလသေဋ္ဌိဂေဟေ၊ ရဋ္ဌပါလသူဌေးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုသူ
အား၊ သိန္နံရဋ္ဌံ၊ ကွဲသောတိုင်းကို၊ သန္တာရေတံ၊ စေ့စပ်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထေ၊ စွပ်
နှိုင်းသော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ရဋ္ဌပါ
လောတိ၊ ရဋ္ဌပါလဟူ၍၊ ဝံသာနုဂတမေဝ၊ အနွယ်သို့ အစဉ်လိုက်သည်
သာလျှင်ဖြစ်သော၊ နာမံ၊ အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုရဋ္ဌပါလ
သည်၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊ ဝဇေန္တော၊ ပွား
သည်ရှိသော်၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ယောဗ္ဗနပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်
သည်ရှိသော်၊ မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဘတို့သည်၊ ပတိရူပေန၊ သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သော၊ ဒွါရေန၊ မယားနှင့်၊ သံယောဇေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍၊ မ
ဟန္တေ၊ များသော၊ ယသေ၊ အခြံအရံ၌၊ ပတိဋ္ဌာပိတော၊ တည်စေအပ်
သည်ရှိသော်၊ ဗိဗ္ဗသဒိသသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏စည်းစိမ်နှင့် တူသောစည်းစိမ်
ကို၊ ပစ္စနဘဝတိ၊ ခံစား၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ကုရုရဋ္ဌေ၊ ကုရုတိုင်း၌၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်ဒေသစာရိကို၊ စရဇန္တာ၊ ထည့်
လည်သည်ရှိသော်၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိကံ၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိကအရပ်သို့၊ အနုပါဝု
လိ၊ အစဉ်ရောက်၏၊ တံ၊ ထိုဘုရားကြွလာတော်မူကြောင်းကို၊ သုတွာ၊
ကြားနာရ၍၊ ရဋ္ဌပါလော၊ ရဋ္ဌပါလအမည်ရှိသော၊ ကုလသုတ္တော၊ အမျိုး
သားသည်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ သတ္ထု၊

၆၆ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

မြတ်စွာဘုရား၏ သန္တကော၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားနာ
ရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုတ္တဘတ္တန္တေ၊
ဒေ၊ ခုနစ်ရက်ထမင်းဖြတ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကန္တေန၊ ငြိမြင်သဖြင့်၊ က
သိ၊ ရဲနုပင်လန်းသဖြင့်၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ အနုဇာနာပေတွာ
ခွင့်ပြုစေ၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွံ၊ ကင်၍၊ သတ္တု၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဏာယ၊ အာဏာဖြင့်၊ အညတရဿ၊ တပါးသော၊
ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ သန္တကော၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ယောနိ
သော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကာရေ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၌၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ က
ရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွား၍၊ အရ
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါ
နေ၊ အပဒါနိ၌ ။

☞ ယောကဇေဋ္ဌဿ၊ ယောကဇေဋ္ဌ ဖြစ်တော်မူသော၊ တာဒိနော၊ တာဒိ
ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရတံ၊ ဝတော၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဤသာဒန္တော၊ ထည်းသံသတွယ် အတွယ်ရှိ
သော၊ ဥရုဠဝါ၊ မင်းကိုဆောင်စွမ်းနိုင်သော၊ သေတန္တတ္တော၊ ကီးပြုစိုက်
ဆောင်သော၊ သောပမိသော၊ ဆင်ကုန်နှီးနှင့်တကွသော၊ သာဒဗ္ဗိနော၊
ဆင်ဆေးသမားနှင့်တကွသော၊ သဟတ္ထိပေါ၊ ဆင်ထိန်းနှင့် တကွသော၊
ဝရနာဂေါ၊ ဆင်မြတ်ကို၊ ဒိန္နော၊ လှူအပ်ပြီ၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ အဋ္ဌာ
ပေတွာ၊ မယုတ်မလျှံတန်တိုးပြတ်စေ၍၊ သံဃာရာမံ၊ သံဃာအရံကို၊ ကာရ
ယိ၊ ပြုပြီး ။ စတုပညာသသဟဿာနိ၊ ငါးသောင်းလေးထောင်ကုန်သော၊
ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်တို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာရယိ၊ ပြုပြီး၊ မဟောဃာဇ္ဇံ၊
ရေယဉ်ကြီးတူအလှူဝတ်များကိုလည်း၊ ကရိတွာနု၊ ပြုပြီး၍၊ မဟေသိနော၊
ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နိယျာဒေသိ၊ ဆောင်နှင်းပြီး၊ မဟာဝိရော၊
ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သယန္တံ ။ အလိုလိုဖြစ်တော်မူသော၊
အဂ္ဂုဂ္ဂလော၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
အနုမောဒိ၊ အနုမောဒနာပြုတော်မူ၏၊ သဗ္ဗေဇနေ၊ သူခင်သိမ်းတို့ကို၊ ဟာ
သယန္တော၊ ရွှင်စေချက်၊ အမတံပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒေသေသိ၊ မောတော်မူ
၏ ။ မေ၊ ငါ၏၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိယာ
ကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ ဇလဇုတ္တရနာမကော၊ ရေ၌ဖြစ်သောပရုတ္တာထက်
ရွှေထက်တင်မှု နိမိတ်ပြု၍ ပဒုမုတ္တရ မည်တော်ရငြား ဘုရားသခင်သည်၊
ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်တော်မူ၍၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤ

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်-၂၅၂-ရဋ္ဌပါလအတ္ထရဂါထာ၊

၆၇

ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသထ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ စတုပညာ
သဿဟု သာသနိ၊ ငါးသောင်းလေးထောင် ကုန်သော၊ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်
တို့ကို၊ ကာရယိ၊ ပြုစေ၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ကထပဿ၊
မီးဆိုပေအံ့၊ ဘာသတော၊ ဆိုသော၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုဏာထ၊
နာကုန်လော၊ အဋ္ဌာရသဿဟု သာသနိ၊ တသောင်းရှစ်ထောင်ကုန်သော၊
ကုဋ္ဌာဂါရာ၊ စူလင်တင်သော အဆောင်တို့သည်၊ ဘဝိဿရေ၊ ဖြစ်ကုန်
လတ္တံ့၊ ဗျုတ္တမာရိ၊ မြတ်သောမိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုအသုံး
အဆောင်တို့သည်၊ သဗ္ဗသောဏ္ဏမယာစ၊ အလုံးစုံရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သည်
လည်း၊ ဘဝိဿရေ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ပညာသက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်ငါးဆယ်
ဒေဝိန္ဒော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊
ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ အဋ္ဌပညာသက္ခတ္တံ၊ ငါးဆုံရှစ်ကြိမ် တိုင်အောင်
လည်း၊ စက္ကံ၊ ဣ၊ စကြဝတေးမင်း၏အဖြစ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
ကပ္ပသတသဟသမိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ဩက္ကာက ကုလသမ္ဘဝေါ၊
ဩက္ကာက အမျိုး၌ဖြစ်သော၊ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊
ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊
လောက၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ စဝိတွာ၊
စုတေ၍၊ သုက္ကမူလေန၊ ဖြူစင်သော အကြောင်းရင်းသည်၊ စောဒိတော၊
တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဗျေ၊ ကြွယ်ဝသော၊ မဟာဘောဂေ၊ များ
မြတ်သောစည်းစိမ်ရှိသော၊ ကုလေ၊ ရဋ္ဌပါလအမျိုး၌၊ တာဝဒေ၊ ထိုခဏ၌၊
နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ ပဗ္ဗဇိ
တွာန၊ ရဟန်းပြု၍၊ သုက္ကမူလေန၊ ဖြူစင်သောအကြောင်းရင်းသည်၊ စောဒိ
တော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ရဋ္ဌပါလောတိနာမေန၊ ရဋ္ဌပါလဟူသော
အမည်ဖြင့်၊ သတ္တု၊ သာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သားတော်သည်၊
ဟေဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ပဓာနပဟိတက္ကော၊ ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းဖြင့်စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်းသည်
နိရုပဓိ၊ ကင်းသောဥပဓိရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသဝေ၊ ခပ်သိမ်းသော
အာသဝေါတရားတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားလျက်သိ၍၊ အနာသဝေါ၊ ဘေး
ရန်မရှိဘဲ၊ နိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ငြိမ်းလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသထ၊ ရှုတ်ဆို
တော်မူ၏၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ခုနစ်ရက်ပင်မြေတွင်အိပ်ရာမှထ၍၊ အဘိနိက္ခမ္ပ၊ ထွက်
မြောက်၍၊ ဘောဂသမ္ပဒါ၊ စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်းတို့ကို၊ ဇဟိတာ၊ စွန့်အပ်
ကုန်ပြီးစေဋ္ဌာပိဏ္ဏ၊ တံတွေးဆိုငြိမ်းပေမံ၊ ချစ်ဘွယ်သည်၊ နဝိဇ္ဇတိယထာ၊

၆၈ လောကဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

မရှိသကဲ့သို့၊ ဘောဂဋ္ဌိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာဋ္ဌိ၊ မယွံ၊ ငါအား၊ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်၊
 နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ မရှိ၊ လောကက္ခမာမိ ဝါဟနံ၊ လောကဏှိ ကုန်ရာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့
 ဆောင်တတ်၊ သာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လသည်၊ ရုဓဓေရယံ၊ ငန်ဆောင်
 နွားတည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ အန္တိ
 မံဒေဟံ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ကို၊ ဓာရေမိ၊ ဆောင်၏၊ မယွံ၊ ငါသည်၊ ကိ
 လေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ချာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ(ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အရဟတ္တပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ ပတွာ၊
 ရောက်၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အနုဇာနာပေတွာ၊ ခွင့်ပြုစေ၍၊ မာ
 တာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိသိတံ၊ ညွှန်းကြားခြင်းငှါ၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိ
 ကံ၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိကအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တတ္ထ၊ ထိုထုလ္လကောဋ္ဌိက
 အရပ်၌၊ သပခါနံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိတွာ၊ လှည့်
 လည်၍၊ ဝိဘု၊ အဘ၏၊ နိဝေသနော၊ အိမ်၌၊ အဘိ၊ ဒါသိကံ၊ သိုးလေးပြီးသော၊
 ကုမာသံ၊ မုယောမုန့်ကို၊ သဘိတွာ၊ ရ၍၊ တံ၊ ထိုမုယောမုန့်ကို၊ အမတံပိယ၊
 အမြိုက်သုခါကဲ့သို့၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ သုံးဆောင်လျက်၊ ဝိတရာ၊ အဘသည်၊
 နိမန္တိတော၊ ပဋိဗိတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖန်အလိုငှါ၊ အမိဝါ
 သေတွာ၊ သည်းခံစေ၍၊ ဒုတိယဒိပဿ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ပိတု၊
 အဘ၏၊ နိဝေသနော၊ အိမ်၌၊ ပိဏ္ဍုပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ ဘုဉ်းပေး
 တော်မူပြီး၍၊ အလင်္ကာတပဋိယတ္တေ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်ကုန်သော၊
 ဣတ္ထာဂါရဇနေ၊ မောင်းမအပေါင်းတို့သို့၊ ဥပဂစ္ဆာ၊ ကပ်၍၊ တာ၊ ထိုမောင်း
 မတို့သည်၊ အယုပုတ္တ၊ အရှင်သား၊ အစ္ဆရာယော၊ နတ်သွီးတို့သည်၊ ကိဒိ
 သာနာမ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသည် မည်ကုန်သနည်း၊ တံ၊ အရှင်သား
 သည်၊ ယာသံ၊ အကြင်နတ်သွီးတို့၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဗြဟ္မစရိ
 ယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရသိ၊ ကျင့်တိသလော၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစ
 ရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပလောဘနိယကမ္မံ၊ ဗျားပေးခြင်း
 အမှုကို၊ ကတ္တံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အာရဇ္ဇေ၊ အားထုတ်အပ်သည်ရှိသော၊ တဿ၊
 ထိုဘခင်၏၊ အဝိပ္ပာယံ၊ အလိုကို၊ ဝိပရိဝတ္တန္တော၊ ပြောင်းလဲစေလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ အနိစ္စတာဒိပဋိသံယုတ္တံ၊ အနိစ္စတာအစရှိသည်နှင့်ယှဉ်စပ်သော၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဘုရသော၊ ငါရှင်
 တို့၊ စိတ္တကတံ၊ အဝတ်တန်းဆာပန်းအခင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်
 စွာပြုအပ်သော၊ အရူကာယံ၊ ကိုးပါးသောအဝတ်တို့မှပိုစီးသောမစင်အလုံး

စုံသောအနာဂတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော ကိုယ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သမုသိတံ၊ အရိုး
 အပေါင်းတို့၏ရဝေရာဖြစ်သော၊ အာတုရံ၊ အမြဲကျင်နာခြင်းရှိသော၊ ဗဟု
 သက်ပ္ပံ၊ လူမိုက်ဟုတ်သည်မဟုတ်သည်သို့ ကပ်၍များစွာကြံအပ်သော၊
 ဗိမ္ဗံ၊ အနန္တအမြင့်အစရှိသောအင်္ဂါကြီး ငယ်တို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော
 အတ္တဘောကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ယဿ၊ အကြင်ကိုယ်အား၊ ရုပ်၊ မြဲသောသ
 တောရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဌိတံ၊ မြဲမြံစွာတည်ကြည်သောသတောသည်
 လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ မရှိ၊ စိတ္တကတံ၊ အဝတ်တန်းဆာ ပန်းအခင်းအစရှိ
 သည်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ် စွာပြုအပ်သော၊ မဏိနာကုဏ္ဍလေန၊ ပတ္တမြား
 နားချောင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အပ္ပိတစေန၊ စိုသောအ ရေဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဩနန္တံ၊ မြေးရှက်အပ်ဖွဲ့အပ်သော၊ ရူပံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊
 အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဝတ္ထေဟိ၊ ဝုဆိုးအဝတ်တို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ
 ဖုံးလွှမ်းမှ၊ သောဘာတံ၊ တင့်တယ်၏၊ အလတ္တကတော၊ ချိတ်ချည်ဖြင့်ကောင်း
 စွာဆိုးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပါဒ၊ ခြေတို့သည်၊ သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်
 ၏၊ စုဏ္ဏကမက္ခိတံ၊ မျက်နှာချေမှုန်ဖြင့်လိမ်၊ အပ်တန်းဆာဆင်အပ်သော်
 သာလျှင်၊ မုခံ၊ မျက်နှာသည်၊ သောဘာတံ၊ တင့်တယ်၏၊ အယံကာယော၊ ဤ
 ကိုယ်သည်၊ ဗာလဿ၊ မိုက်စွာသောဝုဗ္ဗဇဉ်အား၊ မောဟာယ၊ စိတ်ကို
 မိုက်စေခြင်းငှါ၊ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ပါရဂဝေယိနော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာပြီးလေ့ရှိ
 သောသူတော်ကောင်းအား၊ နောအလံ၊ မစွမ်းနိုင်၊ အဠုပဒကတော၊ ရှစ်ခု
 သောအခြင်းအရာရှိသော ဖြီးဖြင့်ပြီးအပ်စီရင်အပ်ပြီးစေအပ်သောအတို့ရှိ
 သော်သာလျှင်၊ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်၊ သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊
 အဇ္ဈနမက္ခိတော၊ မျက်ရေးကွင်းခြင်း စသည်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော်
 သာလျှင်၊ နေတ္တာ၊ မျက်စိတို့သည်၊ သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ အယံကာ
 ယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဗာလဿ၊ ဝုဗ္ဗဇဉ်မိုက်အား၊ မောဟာယ၊ စိတ်ကို
 မိုက်စေခြင်းငှါ၊ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ပါရဂဝေယိနော၊ ဝဋ်ကင်းခြင်းကိုရှာ
 လေ့ရှိသောသူအား၊ နောအလံ၊ မစွမ်းနိုင်၊ အဠုနိဝနဂါ၊ အသစ်အသစ်
 သောမျက်ရေးကွင်းခြင်းရှိသော၊ စိတ္တာ၊ ဆန်းကျယ်သော၊ အလင်္ကာတော၊
 ဦးခေါင်းတန်း ဆာစသည်ဖြင့် တန်းဆာဆင် အပ်သော၊ အယံပူတိကာ
 ယော၊ ဤပုပ်သောကိုယ်သည်၊ ဗာလဿ၊ မိုက်သောဝုဗ္ဗဇဉ်အား၊ မော
 ဟာယ၊ စိတ်ကိုမိုက်စေခြင်းငှါ၊ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ပါရဂဝေယိနော၊ ဝဋ်
 ကင်းခြင်းကိုရှာလေ့ရှိသောသူအား၊ နောအလံ၊ မစွမ်းနိုင်၊ မိဂဂေါ၊ မူ
 ဆိုးသည်၊ ပါသံ၊ တုတ်တွံကုန်ပိုက်စသောကျော့ကွင်းကို၊ ဩဒဟိ၊ ထောင်

၂၀ ထေရဝါထံ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

၏။ ဝါကုရံ၊ ကျော့ကွင်းကို၊ မိဂေါ၊ သမင်သည်၊ နာသာဒါနသံဃာဇ္ဇကိ၊ မ
တိုး၌၊ နိဝါပံ၊ သမင်တို့၏အစာအလိုငှါပစ်ချအပ်သော မြက်စသော
အစားကို၊ ဘုတ္တဝါ၊ စား၍၊ မိဂဗန္ဓကော၊ မူဆိုးသည်၊ ကန္ဓန္တေ၊ မြည်တမ်းစဉ်၊
မိဂေါ၊ သမင်သည်၊ ဂစ္ဆာမိဂစ္ဆတိ၊ ထိုမူဆိုးကိုထွည့်ပတ်၍သွား၏။
မိဂါဝဿ၊ မူဆိုး၏၊ ပါဿ၊ ထောင်သောကျော့ကွင်းတို့ကို၊ ဆိန္ဒု၊ ဆိန္ဒုတွာ၊
ဖြတ်၍၊ ဝါကုရံ၊ ထောင်သောတုတ်တံကန်ပိုက်ကွန်ကို၊ အနာသဒါအနဗာ
ဇ္ဇန္တော၊ မထိခိုက်မူ၍၊ မိဂေါ၊ သမင်သည်၊ နိဝါပံ၊ သမင်တို့စားမိသော
ငှါထားသောအစားကို၊ ဘုတ္တဝါ၊ စား၍၊ မိဂဗန္ဓကော၊ မူဆိုးသည်၊ သောစန္တေ
ဝိရဝန္တေ၊ ဤသမင်သည်ငါ့ကိုထွည့်ပတ်လေစွဟုမြည်တမ်းစဉ်၊ ဂစ္ဆာမိ
ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဣဘိဇ္ဈမာဂါယာ၊ ဤဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ
၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ ဗိတ္တကတန္တိ၊ ဗိတ္တကတံဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တံ၊ ဆန်း
ကြယ်စွာ၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်တည်း၊ ဗိတ္တကတံ၊ ဆန်းကြယ်စွာပြုအပ်
သည်၊ ဝတ္ထာဘရဏမာလာဒိဟိ၊ အဝတ်တန်းသာပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
ဝိဗိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်သည်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဣဘိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗိမ္ဗန္တိ၊ ဗိမ္ဗဟူသည်ကား၊ ဒိဗံ၊ ဒိဗာဝေနေ၊ အရှည်
အစရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ယုတ္တဋ္ဌာနေသု၊ သင့်သောအရာတို့၌၊ ဒိဗာဒိဟိ၊
အရှည်အစရှိကုန်သော၊ အင်္ဂပစ္စင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့်၊ မဇ္ဈိတံ၊ တန်း
ဆာဆင်အပ်သော၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ အရုကာယန္တိ၊ အရုကာ
ယံဟူသည်ကား၊ နာန္တံ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဝဏမုခါနဉ္စ၊ အမာဝတို့၏လည်း
ကောင်း၊ သောမကူပါနဉ္စ၊ အမွေးတွင်းတို့၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အတွင်း
အားဖြင့်၊ ဝိသန္ဓမာနအသုစိံ၊ ယိုစီးသောမစင်ကြယ်သော၊ သဗ္ဗသေဝစ၊
အချင်းခပ်သိမ်းလည်း၊ အရုဘူတံ၊ အမာဝဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝဏဘူတံ၊
အိုင်းအမာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝ၊ တနည်းကား၊ အရူနံ၊ အမာဝတို့၏၊ ကာယံ၊
ကိုယ်ကို၊ သမုသယိတန္တိ၊ သမုသယိတံဟူသည်ကား၊ တိဟိအဋ္ဌိသတေဟံ၊
သုံးရာသောအရိုးတို့ဖြင့်၊ သမုသယိတံ၊ စိုက်ထောင်အပ်သော၊ အာတုရန္တိ၊
အာတုရံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဣရိယာပထန္တရာဒိဟိ၊
ဣရိယာပုတ်တပါးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပရိဟရိတဗ္ဗတာယ၊ ဆောင်အပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ဝိလောနံ၊ နာသော၊ ဗဟုသင်္ကပ္ပန္တိ၊ ဗဟု
သင်္ကပ္ပံဟူသည်ကား၊ ဗာလဇနေန၊ မိုက်သောသူသည်၊ အဘူတံ၊ မဟုတ်
မမှန်သည်ကို၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဗဟုဝေ၊ များသောအပြားဖြင့်၊
သင်္ကပ္ပတဗ္ဗံ၊ ကြံအပ်သော၊ ယဿနုတ္တိရဝံပ္ပတိတိ၊ ယဿနုတ္တိရဝံပ္ပတိဟူ

သညကား၊ ရဝသဘာဝေါ၊ ခြံသောသဘောသည၊ ဗြဟ္မသဘာဝေါ၊ တည
သောသဘောသည၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကေသတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊
ဘေဒနုပိကိရုဏိဋ္ဌိသနဓမ္မောယေဝ၊ ကွဲခြင်း၊ မရှိမရကြံခြင်း၊ ပျက်ခြင်းသ
ဘောသညသာ၊ လျှင်တည်း၊ တံ၊ ထိုပျက်ခြင်းသဘောရှိ သောကုသိုလ်ကို၊
ပဿ၊ ရှုသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမိယေ၊ အနီး၌၊ ဗြဟ္မံ၊ တညသော၊ ဇနံ၊ လူ
အပေါင်းကို၊ အတ္တသနမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ တံ၊ ထိုပျက်ခြင်းသဘော
ရှိသည့် အံ့အဖြစ်ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ရူပန္တိ၊ ရုပ်ဟူသည်ကား၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကိုးဟ်သဏ္ဌံ၊ ထိုစ
ကားသည်မှန်၏၊ အဗ္ဗိဉ္စ၊ အရိုးကိုလည်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ နှာရုဉ္စ၊ အကြောကိုလည်း၊
ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဓမ္မဉ္စ၊ အရေကိုလည်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ပရိဝေရိတော၊ ခြံရံအပ်သော၊
အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်၊ ရူပံတေဝ၊ ရုပ်ဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခံ၊
ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသော
ပါဠိတို့၌၊ ရူပန္တိ၊ ရုပ်ဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ မဏိနာကုဏ္ဍလေနစာတိ၊
မဏိနာကုဏ္ဍလေနစ ဟူသည်ကား၊ သိသုပဂါဒိ အာဘရုဏဂတေန၊
ဦးခေါင်း၌ ရောက်သော တန်းဆာဖြစ်သော၊ မဏိနာကုဏ္ဍလေန၊ ပတ္တ
မြားနားရောင်းဖြင့်၊ ဗိတ္တကတံ၊ ဆန်းကြယ်စွာပြုအပ်သော၊ အဗ္ဗိတစေန
တြိနန္ဒန္တိ၊ အဗ္ဗိတစေနတြိနန္ဒဟူသည်ကား၊ အလွှစမွေ့နု၊ စိုသောအမေ
ဖြင့်၊ ပရိယောနန္တံ၊ မြွေရှက်အပ်သော၊ အတိရေကတိသတ ပဘေဒံ၊
အလွန်နှင့်တကွသုံးရာအပြားရှိသော၊ အဗ္ဗိ၊ အရိုးကို၊ ပဿ၊ ရှုသော၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ကုဏ္ဍလေနစာတိ
တ္ထေ၊ ကုဏ္ဍလေနစဟူသောဤပါဠိ၌၊ စသဒ္ဓေါ၊ စသဒ္ဓါသည်၊ သေသာ
ဘရုဏာလင်္ကာရေ၊ ကြွင်းသောတန်းဆာပလာတို့ကို၊ သင်္ဂဏ္ဌာတိ၊ သိမ်း
ကြိုး၏၊ သဟဝတ္ထေတိသောဘတိတိ၊ သဟဝတ္ထေတိသောဘတိဟူသည်
ကား၊ တယိဒံတံဣဒံရူပံ၊ ထိုရုပ်သည်၊ မဏိနာ၊ ပတ္တမြားဖြင့်၊ ဗိတ္တကတမ္ပိ
ဆန်းကျယ်စွာပြုအပ်သော်လည်း၊ ဝတ္ထေဟိ၊ အဝတ်တို့ဖြင့်၊ ပဋိစ္စာဒိတ
မေဝ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောကိုယ်သည်သာလျှင်၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊
အပဋိစ္ဆိတံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောကိုယ်သည်၊ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယေပန၊ အကြင်သူတို့
သည်ကား၊ အဗ္ဗိတစေတိ၊ အဗ္ဗိတစေဟူ၍၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှုတ်ကုန်၏၊ တေသံ၊
ထိုသူတို့၏၊ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်၊ အဗ္ဗိတစေန၊ စိုသောအမေဖြင့်၊ ဩနန္တံ၊
မြွေရှက်အပ်သောကိုယ်သည်၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊ အဗ္ဗိတစဿ၊

၂၂ လေ့ရှိထား-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

စိုသောအရေဖြင့်၊ ဩနန္ဒတ္တာ၊ မြှေးရှက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အလတ္တက ကတာတိ၊ အလတ္တကကတာဟူသည်ကား၊ အလတ္တကေနကတရဇ္ဇနုလသခါယ၊ ပြုအပ်သောတပ်သောချပ်ရည်ဖြင့်၊ သံရဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊ ပါဒါတိ၊ ပါဒါဟူသည်ကား၊ စရဏာ၊ ခြေတို့သည်၊ မုခံရဏ္ဏကမက္ခိတန္တိ၊ မုခံရဏ္ဏကမက္ခိတံဟူသည်ကား၊ မုခရဏ္ဏကေန၊ မျက်နှာချယ်မှုန့်ဖြင့်၊ မက္ခိတံ၊ လိမ်းကျံအပ်သော၊ ယံ၊ အကြင်ကိုယ်ကို၊ မဏ္ဍနမနုယုတ္တာ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းငှါ အားထုတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ သာသပကဏ္ဏေန၊ မုန့်ညှင်းဆပ်ပြာဖြင့်၊ မုခဝိဇ္ဇကာဒိနံ၊ မျက်နှာ၌ပေါက်သော မှဉ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ လောဏမတ္တိကာယ၊ ငံသောမြေညက်ဖြင့်၊ ဒုဠုလောဟိတံ၊ မကောင်းသောသွေးကို၊ ဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ မုခရဏ္ဏကဝိလေပနံ၊ မျက်နှာချယ်မှုန့်လိမ်းကျံခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့ပြုသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အလန္တိ၊ အလံဟူသည်ကား၊ ဗာလသသအန္ဓပုသုဇ္ဇနဿ၊ မိုက်စွာသောပုထုဇဉ်အား၊ နောဝပါရဂဝေသိနော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာမှီးလေ့ရှိသော၊ ဝဇ္ဇာဘိရတဿ၊ ဝဋ်၌မွေ့လျော်သောသူအား၊ မောဟာယသံ၊ မောဟနာယ၊ ပြင်းစွာထွေဝေခြင်းငှါ၊ သမတ္တံ၊ စွမ်းနှိုင်း၏၊ တဿ၊ ထိုသို့မိုက်သောပုထုဇဉ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ မောဟာတံ၊ ထွေဝေစေခြင်းငှါ၊ ပရိယတ္တံ၊ စွမ်းနှိုင်း၏၊ ပါရဂဝေသိနော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာလေ့ရှိသော၊ ဝိဝဇ္ဇာဘိရတဿပနံ၊ ဝဋ်ကင်းခြင်း၌မွေ့လျော်သောပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ နောအလံ၊ နပရိယတ္တံ၊ မစွမ်းနှိုင်း၊ အဋ္ဌပဒကတာတိ၊ အဋ္ဌပဒကတာဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌပဒါကာနေ၊ ရှစ်ခုသောအခြင်းအရာရှိသော၊ ကတာသဉ္စိတာ၊ ဆည်းပူးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပုရေဘာဂေ၊ ရှေးအတို့ဖြစ်သော၊ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ ကပ္ပေတွာ၊ ပြုပြင်၍၊ နာဠုဓုဿ၊ နဖူးကို၊ ပဋိန္တာဒနဝသေန၊ ဖုံးလွှမ်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကတာ၊ ပြုအပ်သောဆံကိုဖြိုခြင်းသည်၊ အဋ္ဌပဒနာမ၊ အဋ္ဌပဒမည်၏၊ ယံ၊ အကြင်အဋ္ဌပဒကို၊ အဋ္ဌကန္တိ၊ အဋ္ဌကဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ နေတ္တာ၊ အဇ္ဇနမက္ခိတာတိ၊ နေတ္တာ၊ အဇ္ဇနမက္ခိတာဟူသည်ကား၊ ဥဘောပိ၊ နှစ်ဘက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နယနာနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ ခွံသုအန္တေသုစ၊ နှစ်ခုသောအစွန်းတို့၌လည်းကောင်း၊ အဇ္ဇနန္တောယာ၊ မျက်စဉ်းအေးသည်၊ ဒိဿတိယထာ၊ လင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အဉ္စိတဉ္စိတာနိ၊ ကွင်းအပ်သောမျက်စဉ်းရှိကုန်သည်၊ အဇ္ဇနိဝနဝါစိတ္တာ၊ ပူဟ်ကာပူသောအလက်ထောက်၊ အဇ္ဇနိဝနဝါစိတ္တာ၊ ပူဟ်ကာပူသောအလက်

တောဟူသည်ကား၊ အညွန့်အညွနားမျက်စဉ်းထည့်သော၊ နဝါအထိနဝါ၊
 အသစ်ဖြစ်သော၊ ခာလာကမ္မမကရဒန္တာဒိဝသေန၊ ခြူးပန်းအမှုမကန်းသွား
 အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ စိတ္တဓာတ်ဆန်းကြယ်သော၊ နာဠိကာ၊ မျက်စဉ်း
 ကျိာရှိသည်၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စ၊ မဉ္ဇာ၊ ပြေပြစ်ကုန်သည်၊ ဥဇ္ဇလော၊ ပြောင်ပြောင်
 ပြောင်တောက်ကုန်သည်၊ ဒဿနိယာ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ ဒဿနိယာ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိကုန်သည်၊
 နဟောန္တိ ယထာ၊ မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤတူ၊ တောဘံ၊ ထိုသူတို့၏
 ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ နှာနန္တုညနဝတ္ထာလင်္ကာရေဟိ၊ ရေချိုးခြင်းနယ်သီ
 နယ်ခြင်းအဝတ်တန်းဆာဆင်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စ၊ ဥဇ္ဇလော၊ ပြောင်
 ပြောင်တောက်၏၊ အန္တောပန၊ အတွင်း၌ကား၊ ပူထိနာနာပ္ပကာရအသုစိဟိ၊
 ဖုတ်သောအထူးထူးအပြားပြားသောမစင်တို့ဖြင့်၊ ဘရိတော၊ ပြည့်သည်
 ဖြစ်၍၊ တိဗ္ဗတိ၊ တည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဩဒဟိတိ၊ ဩဒဟိဟူသည်ကား၊ ဩဒ္ဓုသိ၊ ထောင်၏၊ မိဂေါတိ၊ မိဂ
 ဝေါဟူသည်ကား၊ မိ၊ လုဒ္ဓကော၊ သားမူဆိုးသည်၊ ပါသန္တိ၊ ပါသံဟူသည်
 ကား၊ ဧဏ္ဍဝါကုရံ၊ ထုတ်ထွ်ကန်ပိုက်ကွန်ကျော့ကွင်းကို၊ နာသဇ္ဇာတိ၊ နာသ
 ဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ နသယံဃာရွေတိ၊ မတိုးမဝှေ့၊ ဝါကုရန္တိ၊ ဝါကုရံဟူသည်
 ကား၊ ပါသံ၊ ကျော့ကွင်းကို၊ နိဝါပန္တိ၊ နိဝါပံဟူသည်ကား၊ မိဂါနံ၊ သမင်
 တို့၏၊ ခါဒနတ္ထာယ၊ အစာအထို့ငှါ၊ ခိတ္တံ၊ ပစ်ချအပ်သော၊ တိဏာဒိဃာသံ၊
 မြက်အစရှိသောအစာကို၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ အပံဥပမာ၊ ဤဥပမာ
 ကို၊ အတ္ထဿ၊ အနက်ကို၊ ဝိညာပနာယ၊ သိလွယ်စေခြင်းငှါ၊ ကတာ၊ ပြုအပ်
 ၏၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါသံဟူသောပါဌ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မိဂါနံ၊ သ
 မင်တို့ကို၊ ဟရဏတ္ထာယ၊ ဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဧဏ္ဍဝါကုရံ၊ ထုတ်ထွ်
 ကန်ပိုက်စသောကျော့ကွင်းကို၊ ဩဒ္ဓေတွာ၊ ထောင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုထုတ်ထွ်
 ကန်စသောပိုက်ကွန်၌၊ နိဝါပံ၊ သမင်တို့၏အစာဖြစ်သောမြက်စသောအစာ
 ကို၊ ပိကိရ၊ ကြ၍၊ မိဂလုဒ္ဓကော၊ မူဆိုးသည်၊ နိလိနေ၊ ပုန်းအောင်းသည်ဖြစ်
 ၍၊ ဗြိတေ၊ တည်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုကျော့ကွင်းထောင်ရာ၌၊ ဧကော၊
 တကောင်သော၊ ဇဝပရက္ကမသမ္ပန္နော၊ ဖျှင်ခြင်းလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဆေ
 ကော၊ လိမ္မာသော၊ မိဂေါ၊ သမင်သည်၊ ပါသံ၊ ကျော့ကွင်းကို၊ အဓိသန္တော
 ဝေ၊ မထိစေမူ၍သာလျှင်၊ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ နိဝါပံ၊ အစာကို၊ ခါ
 ဒိတွာ၊ ခဲ၍၊ မိဂေါ၊ သမင်သည်၊ ဝဇ္ဇေသိဝတေ၊ လှည့်ပတ်ဝေစွတကား၊

၇၄ လေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိဂလုဒ္ဒကေ၊ မူဆိုးသည်၊ ဝိရဝန္တေ၊ မြည်တမ်းစဉ်ငင်လျှင်၊
 ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ အပရော၊ တပါးသော၊ ဗလဝါ၊ အာ၊ ရှိသော၊ ဆေကော၊
 လိမ္မာသော၊ ဇဝသမ္ပန္နာ၊ လျှင်မြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ မိဂေါစ၊ သမင်သည်
 လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအစာထား၍ကျော့ကွင်း၊ ထောင်သောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊
 သွား၍၊ နိဝါပံ၊ အစာကို၊ ခါဒိတွာ၊ ခဲ၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ပါသံ၊
 ကျော့ကွင်းကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ မိဂေါ၊ သမင်သည်၊ ပါသော၊ ကျော့ကွင်း
 ကို၊ ဆိန္ဒောဝတ၊ ဖြတ်အပ်စွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိဂလုဒ္ဒကေ၊ မူဆိုးသည်၊
 သောစန္တေ၊ စိုးရိမ်စဉ်၊ ဂစ္ဆတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
 မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ပုထုဇ္ဇနကာလေ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်
 သော အခါ၌၊ မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဘတို့သည်၊ အာသန္တ နတ္ထာယ၊
 ငြိတွယ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ နိယျာဒိတေ၊ အပ်နှင်းအပ်ကုန်သော၊ ဘောဂေ။
 စည်းစိမ်တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်ခံစား၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအခါ၌၊
 အသန္တမာနာ၊ မငြိကပ်ဖဲ၊ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ခဲ့ကုန်၏၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌
 ကား၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဆိန္ဒကိလေသာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောကိ
 လေသာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပါသာ၊ ကျော့ကွင်းမရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုအမိအဘတို့သည်၊ ဒိန္နတောဇနံ၊
 ပေးအပ်သောဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ။ သုံးဆောင်ခံစား၍၊ တေသု၊ ထိုအမိ
 အဘတို့သည်၊ သောစန္တေသုဇေ၊ စိုးရိမ်ကုန်စဉ်သာလျှင်၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွား
 ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေ
 ရော၊ မထေရ်သည်၊ မိဂလုဒ္ဒကံဝိယ၊ သားမူဆိုးကဲ့သို့၊ မာရံ၊ မာရ်ကို၊ ဟိ
 ရညသုဝဏ္ဏဉ္စ၊ ရွှေငွေကိုလည်းကောင်း၊ ဣတ္ထာဂါရဉ္စ၊ မောင်းအေပေါင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါကုရဇာလံဝိယ၊ ကျော့ကွင်းပိုက်ကွန်ကဲ့သို့၊ အတ္တ
 နာ၊ မိမိသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဘုတ္တဘောဇနဉ္စ၊ သုံးဆောင်အပ်သောဘောဇဉ်
 ကိုလည်း၊ နိဝါပတိကံဝိယ၊ သင်၏အစာဖြစ်သောမြက်ကဲ့သို့၊ အတ္တာနံ၊ မိ
 မိကိုယ်ကို၊ မဟာမိဂံဝိယစ၊ သမင်ကြီးကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဒသေတိ၊ ပြု၍၊ ဣမာဂါယာ၊ ဤဂါယာတို့ကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဝေဟာ
 သံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တ၊ ဂစ္ဆာ၊ ယုံတက်၍၊ ရညောကောရဗျဿ၊ ကောရ
 ဗျမင်း၏၊ မိဂဇိနဥယျာနေ၊ မိဂဇိနဥယျာဉ်၌၊ မဂ်လသိလပဇ္ဇေ၊ မဂ်လာ
 ကျောက်ပျာ၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ ထေရေသ၊ မထေရ်၏၊ ပိတာ၊ အဘ
 သည်၊ သတ္တသုဒ္ဓါရဋ္ဌာနေသု၊ ခုနစ်ခုသောတံခါးရှိရာအရပ်တို့၌၊ အဂ္ဂဇ္ဇံ၊ တံ
 ခါးကျည်ကို၊ ဒါပေတွာ၊ ပေးစေ၍၊ ပုရိသေ၊ ယေးကျားတို့ကို၊ အာဏာပေ

သိကီရ၊ စေသတတ်၊ ကိ' အာဏာပေသိ၊ အတယ်သို့၊ စသနည်း၊ နိက္ခမိတုံ၊
 ထွက်ခြင်းငှါ၊ မာဒေဝ မပေးကြကုန်လင့်၊ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်စွန်းကုန်
 သော အဝတ်တို့ကို၊ ပရိဟရိတွာ၊ ပယ်ရှား၍၊ သေတကာနိ၊ ဖြူသောအဝတ်
 တို့ကို၊ နိဝါသေထ၊ ဝတ်ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေ၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်
 ဖြင့်၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကောရဗျော၊ ကောရဗျ
 အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ထေရုဿ၊ မထေရ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမိဂိဇန
 ဥယျာဉ်၌၊ နိသိန္နဘာဝံ၊ နေသည်၏အဖြစ်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တံ၊ ထိုရဋ္ဌပါ
 လမထေရ်သို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သမ္မာဒမာနော၊
 ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘောရဋ္ဌပါလ၊ အိုရဋ္ဌပါလ၊ ဣ
 ဤသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇန္တော၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်၊ ဗျာဓိပါရိဇုညံဝါ၊
 အနာကြောင့်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ရာဇဘောဂဥာတိပါရိဇုညံဝါ၊
 မင်းစည်းစိမ် ဆွေမျိုးတို့၏ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ပတ္တော၊ ရောက်
 သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇတိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ တံပန၊ သင့်သည်ကား၊ ကံဗ္ဗိဝိ၊ တစ်တစ်
 လည်းဖြစ်သော၊ ပါရိဇုညံ၊ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့၊ အနုပဂတောဝ၊ မရောက်ဘဲ
 သာလျှင်၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇတိ၊ ရဟန်းပြုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ အထ၊ ထိုသို့မေးသောအခါ၌၊ အထ၊ ထိုကောရဗျမင်းအား၊
 ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ လောကော၊ လောကသည်၊ ဥပနိယတိ၊ ကပ်၍
 ဆေါင်၏၊ လောကော၊ လောကသည်၊ အရဝေါ၊ မမြဲ၊ အတာဏော၊ ပုန်းအောင်း
 ရှာမရှိ၊ လောကော၊ လောကသည်၊ အနုဘိဿရော၊ အစိုးမရ၊ အသရဏော၊
 မှီခိုရာမရှိ၊ သဗ္ဗံ၊ အဆုံးစုံသောလောကကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ငမနိယံ၊ သွား
 အပ်၏၊ လောကော၊ လောကသည်၊ ဦးနာ၊ ယုတ်၏၊ တဏှာဒါသော၊ တဏှာ
 တည်းဟူသောကျွန်ုပ်ကို၊ အတိက္ကန္တော၊ လွန်၏၊ စကုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ဣမသံခမ္မုဒ္ဒေသနံ၊ ဤခမ္မုဒ္ဒေသတို့၏၊ အတ္တနာ၊ မိမိမှ၊ ဝိဝိက္ကဘာဝံ၊ ဆိတ်
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟော၍၊ တဿာဒေသနာယ၊ ထိုဒေသနာ
 အား၊ အနုဂီတိ၊ သာသနံရှုတ်ခြင်းကို၊ ကထေန္တော၊ ရွတ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဟော
 ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လောကော၊ လောက၌၊ သဇန၊
 ဥစ္စာနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿ၊ ကြွယ်ဝသောသူတို့ကို၊ ပဿာမိ၊
 မြင်၏၊ တေပန၊ ထိုသူတို့သည်ကား၊ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကို၊ လန္ဒါလတိတွာ၊ ရုဇျက်၊
 မောဟာ၊ ကမ္မသကတပညာ မရှိသောကြောင့်၊ နဒဒန္တိ၊ မပေးမလှူဒါန်း
 ကုန်၊ လုဒ္ဓါ၊ မူဆိုးတို့သည်၊ ဘိယျော၊ အလွန်၊ ကာမေ၊ မြေတိုင်းသောကာမ

၇၆ လေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ရုဏ်ထက်လွန်သောကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အဘိပတ္တယန္တော၊ တောင့်တကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ မိဂ၊ သားတို့ကို၊ ဟန္တော၊ သတ်၍၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ သမ္ဘိစယံ၊
 ဆည်းဘူးခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ပသံယှ၊ သူတပါး
 ကိုနှိပ်စက်၍၊ ပထဝီ၊ မိမိ၏အနွယ်သို့လိုက်သောမြေကို၊ ဝိဇေတွာအဘိ
 ဝိဇီယံ၊ အနိုင်အထက်ပြုသဖြင့်အောင်၍၊ အာဝသန္တော၊ စိုးအုပ်သဖြင့်နေ
 လျက်၊ သာဂရန္တိ၊ သမုဒ္ဒရာအဆုံးရှိသော၊ မဟိ၊ မြေကြီးကို၊ အာဝသန္တော
 စိုးအုပ်သဖြင့်နေလျက်၊ သမုဒ္ဒယ၊ အကြွင်းမရှိသောသမုဒ္ဒရာ၏၊ ဩရံ၊
 ဤမှတက်အံ့ကို၊ လဘိတွာဝိ၊ ရသော်လည်း၊ အဘိတ္တဉ္စပေါ၊ မရောင့်ရဲ
 သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမုဒ္ဒယ၊ သမုဒ္ဒရာ၏၊ ပါရံ၊ ထိုမှတက်၌
 ဖြစ်သောကျွန်းအထူးကို၊ ပတ္တယေထ၊ တောင့်တရာ၏၊ ရာဇဝ၊ မင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ အညေ၊ မင်းမှတပါးကုန်သော၊ ဗဟု၊ များစွာ ကုန်သော၊
 မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဝိတတဏှာ၊ မကင်းသေးသော
 တဏှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်နေကုန်၏၊ တေ၊ ထို
 မင်းမှတပါးသောလူတို့သည်၊ ဦနာဝ၊ ယုတ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်ကုန်၍၊ ဒေဟံ၊ ဤလူ၏ကိုယ်ကို၊ ဇဟန္တိ၊ စွန့်နေကုန်၏၊ ဝေဠုလောကဗြ၊
 ဤလောက၌၊ တဏှာဝိပ္ပန္နာနံ၊ တဏှာသည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သောသူတို့
 အား၊ ကာမေဟိ၊ ငတ္ထုကာမဂုဏ် ကိလေသာကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ဘိတ္တိ၊
 ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေ၊ ထိုရာဂမကင်းသေးသော မင်းနှင့်တကွ
 သောလူတို့သည်၊ နံညာတိ၊ ထိုအဆွေအမျိုးကို၊ ပဗ္ဗိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ကေသ၊ ဆံတို့
 ကို၊ ပကိရိယ၊ ကြံကုန်လျက်၊ ကန္တန္တိ၊ သေလေသောသူကိုမည်၍၊ ထိုသူ၏
 ရုဏ်ကိုကြားကုန်လျက် ငိုခြင်းကိုပြုကုန်၏၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဥာတယော၊
 အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ အမရာ၊ မသေကုန်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်လေကုန်မူကား
 အဟာဝတ၊ ဩဉ်ကောင်းလေစွ၊ နံ၊ ထိုသေလေသောသူ၏ အသေ
 ကောင်ကို၊ ဝေတ္ထနု၊ ဝုဆိ၊ ဖြင့်၊ ပါရုတံ၊ ရုံအပ်သည်ကိုပြု၍၊ နိဟရိတွာ၊ အိမ်
 မှထုတ်၍၊ ဗိတံ၊ ထင်းပုံထက်သို့၊ သမောဓာယ၊ တင်၍၊ တတော၊ ထိုသို့တင်
 ပြီးသည်နောက်မှ၊ ဇဟန္တိ၊ မီးတိုက်၍ပစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသူသေကို၊
 သူလဟိ၊ တံရူးဝါးတို့ဖြင့်၊ ဝုဇ္ဇမာနော၊ ထိုးလျက်၊ ဝုပ္ပဟိ၊ မီးတိုက်အပ်၏
 ဇေတနဝတ္တေန၊ ဤကိုယ်ဖြင့်၊ ဘောဇေ၊ စည်းစိမ့်ချမ်းသာတို့ကို၊ ပဟာယ၊
 စွန့်၍၊ ဝန္တတိ၊ သွားရ၏၊ မိယျမာနဿ၊ သေသောသူအား၊ ပစ္စ၊ တမ
 လွန်ဘဝ၌၊ ဥာတိစ၊ ဆွေးမျိုး မိဘတို့သည် လည်းကောင်း၊ မိတ္တာစ၊ ချစ်
 ကြွမ်းဝင်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အထဝါ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ သ

ဟာယစ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲ၌ အတူကွဲပြားကုန်သော သူငယ်ချင်းတို့သည်
လည်းကောင်း၊ တာဏာ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သည်၊ နာ
ပန္နိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တဿ၊ ထိုသူသေ၏၊ ဒါယဒကာ၊ အမွေခံတို့သည်၊ ခနံ၊ ဥစ္စာ
ကို ဟုရန္တိ၊ သိမ်းဆည်းယူလေကုန်၏၊ သတ္တောပန၊ သေသော သတ္တဝါမူ
ကား၊ ယေနယထာကာမံ၊ မိမိပြုသောကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံ အားလျော်
စွာ၊ ဂစ္ဆတိ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝသို့သွားရ၏၊ မိယုမာနံ၊ သေသောသူကို၊ ခ
နံ၊ ဥစ္စာနှင့်စပ်သော၊ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသောဝတ္ထုသည်၊ နအန္ဓေတိ၊ အစဉ်
နောက်သို့မလိုက်၊ ပုတ္တဘ၊ သားသမီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒါရာစ၊ မယား
သည်လည်းကောင်း၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်နိုင်ငံ၌နေသော၊ ဇနဉ္စ၊ လူအပေါင်းသည်
လည်းကောင်း၊ နအန္ဓေတိ၊ အစဉ်နောက်သို့ မလိုက်၊ ခနေန၊ ဥစ္စာဟူ
သောတမိုးထိုးသဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗမာယံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို၊ နလတာတေ၊ မရေ
ဝိတ္တေန၊ ဥစ္စာတမိုးထိုးသဖြင့်၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းကို၊ နဝေဝိဝိဟန္တိ၊ မပျောက်မ
တားနိုင်ကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣမေသံသတ္တာနံ၊ ဤသတ္တာဝါတို့၏နံဇီဝိတံ၊
ထိုအသက်ရှင်ခြင်းကို၊ အပ္ပံအပ္ပံဣတိ၊ တိုသောကာလရှိသောကြောင့်နည်း
၏ဟူ၍၊ ဓိရာ၊ မြဲမြံသောသမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသောပညာရှိတို့သည်၊ အာဟု၊
ဆိုကုန်၏၊ တံဇီဝိတံ၊ ထိုအသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ အသဿတံ၊ အမြဲမရှိ၊ ဝိပ
ရိကာမဓမ္မံ၊ ပြကတော့မှ တောက်ပြန်သောသဘောရှိ၏၊ အဘူ၊ ကြွယ်ဝ
သော သူတို့သည်၎င်း၊ ဗလိဒ္ဓါစ၊ သူဆင်ရဲ တို့သည် လည်းကောင်း၊
ဗဿံ၊ အလိုမရှိအပ်သေး သောသေခြင်းဟူသော အတွေ့သို့၊ ဖုသန္တိ၊ ပါပု
ဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဗာလောစ၊ သူမိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ဓိ၊ ရာစ၊
ပညာရှိသည်လည်းကောင်း၊ တထေဝံ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဖုဋ္ဌော၊ သေခြင်း
ဖြင့်တွေ့အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗာလော၊ လူမိုက်သည်၊ ဗာလျာဝဋ္ဌိတောဝံ၊
မိုးရိပ်ပူပန်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ သူမိုက်အဖြစ်၌ တည်လျက်သာ
လျှင်၊ သေတိသယတိ၊ ထိုမှဤမှလည်းလျက်အိပ်၏၊ ဓိရာ၊ ပညာရှိသည်၊
ဗဿံ၊ ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌဖြစ်သောအတွေ့ကို၊ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့အပ်သည်ရှိသော်၊ နဝေ
တိ၊ မတုန်လှုပ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခနေန၊ ဥစ္စာထက်၊ ပညာဝံ၊ ပညာ
သည်သာလျှင်၊ သေယျာပသတ္တတရော၊ အထူးသဖြင့် ငြီးငွေ့အပ်၏၊
ဣလောကေ၊ ဤလောက၌၊ ယာယပညာယ၊ အကြင်ပညာဖြင့်၊ ဝေါသာနံ၊
တဝ၏အဆုံ ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ အပျောသိတတ္တာ၊ မရသေးသောနိဗ္ဗာန်တရားကို ပြီးစေ
တတ်သောကြောင့်တည်း၊ မောဟော၊ မိုက်သောသူသည်၊ တဝါဘဝေသု၊

၆၈

ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဘာကြီးငယ်တို့၌၊ ပါပကမ္မာနိ၊ မကောင်းသောကာယစရိုက်စသောအမှု
 တို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သောဗာလော၊ ထိုသူမိက်သည်၊ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှု
 တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပရလောကဉ္စ၊ တမလွန်လောကကို၊ လည်းကောင်း၊
 ပရမ္ပရာယ၊ အဖန်ဖန် အားဖြင့်၊ သံသာရံ၊ ကျင်လည်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇ၊
 ရောက်၍၊ ဂစ္ဆန္တ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ ဥပေတိ၊ ကင်၏၊
 တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကို ပြုသောသူ၏၊ အဘိသန္ဓဟန္တော၊
 အပြုအကျင့်ကို ယုံကြည်သော ။ အပ္ပမညော၊ ငါ့အားကိုယ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့၊
 ဟုတောင့်တသောသူမိက်သည်၊ ပရဉ္စလောကံ၊ တမလွန်လောက၌လည်း၊
 ဂစ္ဆံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ ဥပေတိ၊ ကင်ရပြန်၏၊ တတော၊ ထိုပဋိသန္ဓေ
 နေခြင်းမှ၊ နမုတ္တတိ၊ မလွတ်၊ ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သန္တိမုခေ
 အိမ်တိုက်စပ်ကိုဖောက်သောအနီး၌၊ ဂဟိတော၊ အစောင့်အရှောက်ဖြစ်
 သောယောဓ်ျားတို့ဖမ်းသော၊ စောရောယထာ၊ ခိုးသူကဲ့သို့၊ ပါပဓမ္မော၊
 မကောင်းသော သဘောရှိသော ယောဓ်ျားသည်၊ သကမ္မုနာ၊ မိမိ၏
 မကောင်းမှုကံဖြင့်၊ ဟညတိ၊ ကြိမ်လုံးဖြင့်ရိုက်ခတ်ခြင်း ခားထုံတို့ဖြင့်ခတ်
 ခြင်းထိုးခြင်းစသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်ဥဉ်းဆဲ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဇာ၊ သတ္တ
 ဝါသည်၊ ပရိတ္တိလောကေ၊ တမလွန်လောက၌၊ ပေစ္စ၊ နှိပ်စက်၍၊ ပါပဓမ္မော၊
 မကောင်းသောသဘောရှိသောသူသည်၊ သကမ္မုနာ၊ မိမိပြုသောမကောင်း
 မှုကံဖြင့်၊ ဝိဟညတိ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော ဖွဲ့ခြင်းကမ္မကရုဏာစသည်တို့၏
 အစွမ်းဖြင့်နှိပ်စက်၏၊ ဝိတြာ၊ ရူပါရုံစသောအပြားဖြင့်ဆန်းကြယ်ကုန်သော
 မရရာ၊ လူတို့သည်သာယာသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အလိုရှိအပ်ကောင်း
 မြတ်ကုန်သော၊ မနောရမာ၊ ပုထုဇဉ်မိက်တို့၏နှလုံးကိုမွေ့လျော်စေတတ်
 ကုန်သော၊ ကာမာ၊ ရူပါရုံအစရှိသောဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ဝိရူပရူ
 ပေန၊ ထိုအညှီအရွှအစရှိသော အထူးထူးအပြားပြားသောအဆင်းဖြင့်၊
 စိတ္တံ၊ ပုထုဇဉ်မိက်တို့၏စိတ်ကို၊ မထေန္တိ၊ ကင်သည်ရှိသော် အလွန်မွေ့
 လျော်ခြင်းကိုမပေးကုန်၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်
 ကိုးဒိသွာ၊ ဖြစ်၍၊ တသ္မာတံနိမိတ္တံ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့၌အပြစ်ကို မြင်သော
 ကြောင့်၊ ရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အမှီ၊
 ဖြစ်၏၊ ကံဝိ ။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဒုမပ္ပလ္လာနိ၊ သစ်ပင်၏အခမ်း
 တို့သည်၊ ပတန္တိဇ္ဈဝ၊ နှုသောကာလရင့်သောကာလ၌သူတပါးလုံ့လအမှု
 ဟူသောအကြောင်းကြောင့် ကြွေကျကုန်သကဲ့သို့၊ ဒဟရာစ၊ ငယ်သေး
 သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဂုဇာစ၊ ကြီးပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊

မာဏဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သရီရဘေဒါ၊ ကိုယ်၏ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊
 ပတန္တိဂန္တန္တိယေဝ၊ ရောက်ရကုန်သည်သလျှင်တည်း၊ ရာဇ၊ ကောရဗျ
 မင်းမြတ်၊ ဧတမ္ဗိကာရဏံ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏ အမြဲမရှိသော အကြောင်းကို
 လည်း၊ ဒိသွာ၊ ပညာမျက်စိဖြင့်မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု
 သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ အပဏ္ဏကံ၊ ပညတ်မှကင် သောပရမတ္ထအားဖြင့်ဖြစ်
 သော၊ သာမညမေဝ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ သေယျာသုန္ဓရတ
 ရော၊ အထူးသဖြင့်ကောင်းမြတ်၏၊ ရာဇ၊ ကောရဗျမင်းမြတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်
 သဒ္ဓါယံ၊ ထုရား၌ယုံကြည်ခြင်းကံကံ၏ အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိ
 တော၊ ရဟန်းပြု၏၊ ဇိနသာသနော၊ မြတ်စွာထုရားသာသနာတော်၌၊ ဥပေ
 တော၊ ကောင်းသောအကျင့် နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်း၏
 အဖြစ်သည်၊ အဝဇ္ဈာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် တည်းဟူသော သားမွေးသော
 ကြောင်မမြုံ၊ တတော၊ ထိုသို့မမြုံသောကြောင့်၊ န နတော၊ ကိပ်လသာဟူ
 သောမြီမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဒ္ဓာမိ၊ သုံးဆောင်၏၊ ကာ
 မေ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကိလေသာကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အာဒိတ္တတော၊ တဆွဲ
 တပါးသော၊ မီးတို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒိ
 သွာစ၊ မြင်၍လည်းကောင်း၊ ဇာတရူပါနိ၊ ရွှေငွေတို့ကို၊ သတ္တတော၊ သွေး
 အပ်သောသက်စွာသောလက်နက်နှင့်တူသောအားဖြင့်၊ ဒိသွာစ၊ ဥပဏ်ဖြင့်
 မြင်၍လည်းကောင်း၊ ဂဇန္တု၊ အမိဝမ်း၌၊ ဝေါက္ကန္တိတော၊ ပဋိသန္ဓေနေရ
 သောအားဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊ ဒိသွာစ၊ ဥပဏ်ဖြင့်မြင်၍လည်းကောင်း၊
 နိရယေသု၊ ငရဲကြီးတို့၌၊ မဟန္တယံ၊ ကြီးစွာသောဘေးကို၊ ဒိသွာ၊ ပညာဖြင့်
 မြင်၍လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ရာဇ၊ ကောရဗျမင်းမြတ်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောသဘောရှိသော၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်အပေါင်းကို၊ ဥတွာ၊ ဥပဏ်ဖြင့်သိ၍၊
 သံဝေဂံ၊ ဘဝသည်၌ဖြစ်သောစိတ်လန့်ခြင်းကို၊ အလယံ၊ ရပြီ၊ တဒါ၊
 ထိုလူဖြစ်သောအခါ၌၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ရာဂဟူသောပြောင့်တသင်းစသည်တို့သည်
 စူးဝင်အပ်သည်၊ သန္တော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ အာသဝက္ခယံ၊
 အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊ ယေဝ၊ ငါသည်၊
 သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပရိဝိဇ္ဇော၊ မေတ္တာစသည်ကိုပွားစေသောအားဖြင့်
 အလေ့အလာပြုအပ်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်
 ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောအကျင့်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီး၊ ဂရုကောဘာရော၊
 လေးစွာသောခန္ဓာဟူသောဝန်ကို၊ ဩဟိတော၊ ချအပ်ပြီးတဝနေတ္ထိ၊ ဘဝ

သုံးပါးသို့ဆောင်တတ်သော တဏှာဟူသောကြီးကို။ သမူဟတာ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ်ပြီ။ သဿ။ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ အဂါရေသ္မာ။ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိသံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော။ ရဟန်းပြု၏၊ မေမယာ။ ငါသည်။ သောအတ္ထော။ ထိုအရဟတ္တမဂ်ဟူသော အကျိုးကို၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရပြီ။ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော။ အလုံးစုံသောသံယောဇဉ်တရားတို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဣမာဂါယာ၊ ဤဂါယာတို့ကို၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ။ ထိုဂါယာတို့၌၊ ပဿာမိလောကေတိ၊ ပဿာမိလောကဟူသည့်ကား၊ မဟာရဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမသ္မိံလောကေ၊ ဤလောက၌၊ သဇ္ဇေနနသမ္ပန္နံ၊ ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ အဇေ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်ရ၏၊ တေပန၊ ထိုကြွယ်ဝကုန်သောသူတို့သည်ကား၊ ဝိတ္တနံ၊ ဥစ္စာကို၊ လဒ္ဓါနုလတိတွာ၊ ရ၍၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိသံ၊ စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ သမဏဗြာဟ္မဏာဒိသု၊ ရဟန်းဂုဏ္ဏားစသည်တို့၌၊ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောဝတ္ထုကို၊ နဒဒန္တိ၊ မလှူကုန်ကလွှာ၊ အဘယံကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အမောဟာယကမ္မသကတပညာယ၊ ကမ္မသကတပညာ၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်တည်း။ လုဒ္ဓါလောဘာဘိဘူတာ၊ လောဘသည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ယထာလဒ္ဓံ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ရအပ်ပြီးသော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ သန္နိစယံ၊ ဆည်းပူးခြင်းကို၊ နိစေတဗ္ဗံ၊ သိုမှီးအပ်သည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဘိယျောစ၊ အလွန်လည်း၊ ယထာမိဂတကာမတော၊ ရမြဲတိုင်းသောကာမထက်၊ ဥပရိ၊ လွန်သော၊ ကာမဂုဏံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇေဒသစ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ပဋိလဘောယျံ၊ ရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိပတ္တယန္တိပစ္စာသိသန္တိ၊ အလွန်တောင့်တကုန်၏၊ တဇ္ဇဉ္စ၊ ထိုအားလျှောက်ပတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝါယာမံ၊ လုံ့လကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ ကာမပဉ္စနာဥဒါဟရဏံ၊ ကာမကိုတောင့်တခြင်းတည်းဟူသောဥဒါဟရဏ်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ရာဇာတိအာဒိံ၊ ရာဇာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ။ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ ပဿယပ္ပဿ ဝိဝိဇေတွာတိ၊ ပဿယပ္ပဿဝိဝိဇေတွာဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝံသာနုဂတံ၊ အစဉ်အဆက်လိုက်သော၊

ပထဝီ၊ မြေကို၊ ဗသက္ကာရေန၊ အနိုင်အထက်မူသဖြင့်၊ အသိဝိဇိယ၊
 အောင်၍၊ အာဝသန္တောတိ၊ အာဝသန္တောဟူသည်ကား၊ ပဟာသေန္တော၊
 ရွှင်လမ်းလျက်၊ ဩရံသမုဒ္ဒဿာတိ၊ ဩရံသမုဒ္ဒဿ ဟူသည်ကား၊
 အနဝသသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ သမုဒ္ဒဿ၊ သမုဒ္ဒရာ၏၊ ဩရဝာဂံ၊ ဤမှာ
 တက်အဝိုက်ကို၊ လာဘိတွာပိ၊ ရှေ့လည်း၊ အတိတ္တရူပေါ၊ မရောင့်ရဲသော
 သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမုဒ္ဒဿ၊ သမုဒ္ဒရာ၏၊ ပါရံ၊ ထိုမှာတက်၌ဖြစ်
 သော၊ ဗိပန္နရံ၊ ကျန်းအထူးကို၊ ပတ္ထယေယျ၊ တောင့်တရာ၏၊ အဝိတတဏှာ
 တိ၊ အဝိတ တဏှာဟူသည်ကား၊ အဝိတတဏှာ၊ မကင်းသေးသော
 တဏှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဦနာဝါတိ၊ ဦနာဝဟူသည်ကား၊ အပရိပုဏ္ဏမနောရ
 ထာဝ၊ မပြည့်စုံသောနှလုံး၊ အလိုရှိကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊ ကာမေဟိ
 လောကမ္ဘိနဟောတ္ထတိတ္ထိတိ၊ ကာမေဟိလောကမ္ဘိ နဟောတ္ထတိတ္ထိဟူသည်
 ကား၊ တဏှာပိပန္နာနံ၊ တဏှာသည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော သူတို့အား၊
 ဣမသ္မိလောကေ၊ ဤလောက၌၊ ဝတ္ထုကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ဖြင့်၊ တိတ္ထိ
 နာမ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကန္တန္တိနန္တိ၊ ကန္တန္တိဟူသည်ကား၊
 မတရုရိသံ၊ သေသောယောဂျားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရှည်၍၊ တဿ၊ ထိုသေသော
 သူ၏၊ ဂုဏ၊ ဂုဏ်တို့ကို၊ ကိတ္တန္တ၊ ကြားကုန်လျက်၊ ကန္တနံ၊ ပိုခြင်းကို၊
 ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ အဟောဝတနောအမရာတိစာဟူတိ၊ အဟောဝတ
 နောအမရာတိစာဟူသည်ကား၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဥာတိ၊ အဆွေအမျိုး
 တို့သည်၊ အမရာ၊ မသေကုန်သည်၊ သိယံ၊ ဖြစ်ပါကုန်မူကား၊ အဟောဝတ၊
 ဩဝကောင်းလေစွ၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်
 ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဟောဝတာဟူသောဝန်၌၊ ဂါထာသုခတ္ထံ၊ ဂါထာဖွဲ့လွယ်စေ
 ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝတာဣတိ၊ ဝတာဟူ၍၊ ဒီဃံ၊ ဒီဃာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏၊ သောဓုယတိသုလဟိတုဇ္ဇမာနောတိ၊ သောဓုယတိသုလဟိ
 တုဇ္ဇမာနောဟူသည်ကား၊ သောမတသတ္တော၊ ထိုသေသောသူကို၊ အဝ
 ဒါဟကေဟိ၊ အလောင်းကိုမီးရှို့ ကုန်သောသူတို့သည်၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊
 စျာပေတုံ၊ မီးတိုက်ခြင်းငှါ၊ သုလေဟိ၊ တရူးဝါးတို့ဖြင့်၊ တုဇ္ဇမနော၊ ထိုး
 ဆွလျက်၊ တာဏာတိ၊ တာဏာဟူသည်ကား၊ ပရိတ္တာဏကရာ၊ စောင့်
 ရှောက်ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သည်၊ ယေနကမ္မန္တိ၊ ယေနကမ္မံဟူသည်ကား၊
 ယထာကမ္မံ၊ ကံအားလျော်စွာ၊ ခေနန္တိ၊ ခနံဟူသည်ကား၊ ခနာယိတဗ္ဗံ၊ ဥစ္စာ
 နှင့်စပ်သော၊ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်၊ ဂုနံ၊ တဖန်၊ ခေနန္တိ၊
 ခနံဟူသည်ကား၊ ဟိညေသုဝဏ္ဏံ၊ ငွေရွှေကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို

၈၂ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

၏။ နဒီဃာမာယုန္တိ အာဒိနာ၊ နဒီဃာမာယုန္တိသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ကာမဂုဏသမ၊ ကာမဂုဏ်၏လည်းကောင်း၊ ဇရာယစ၊ ဇရာ၏ လည်းကောင်း၊ ပဋိကာရာတာဝံ၊ ကုစားခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ တသ၊ ထိုကာမဂုဏ်အိုခြင်း၏၊ ဧကန္တိ၊ ကာတာဝံ၊ ဧကန္တိက၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အပ္ပဉ္စိတိအာဒိ၊ အပ္ပဉ္စိတိသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဖုသန္တိတိ၊ ဖုသန္တိ ဟူသည်ကား၊ အနိဋ္ဌဗသံ၊ အလိုမရှိအပ်သောအတွေးရှိ၊ ဖုသန္တိပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တတ္ထဝစ နေ၊ ထိုစကား၌၊ အနုဒလိဒ္ဒတာ၊ ကြွယ်ဝသည်၏အဖြစ် ဆင်းရဲသည်၏ အဖြစ်သည်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဗာလောစမိ၊ ရာစ တထေဝဇုဋ္ဌောတိ၊ ဗာလောစမိရောစ တထေဝဇုဋ္ဌောဟူ သည်ကား၊ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌသမ္ပဿံ၊ ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌဖြစ်သော အတွေးကို၊ ဖုဋ္ဌာယထာ၊ တွေ့ထိသကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မိ ရော၊ ပညာရှိသည်၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌသမ္ပဿံ၊ ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌဖြစ်သောအတွေးကို၊ ဖုဋ္ဌော တွေ့ထိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့သော မင်းနှိုက်စက်ရာ၌၊ ဗာလ ပဏ္ဍိတာနံ၊ မိုက်သောသူပညာရှိသောသူတို့၏၊ ကောမိ၊ တစုံတခုသော၊ မိသောသော၊ အထူးသည်၊ န၊ မရှိ၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ မိသော သော၊ အထူးတည်း၊ ဗာလောပိဗာလျာဝဋ္ဌိတောဝသေတိတိ၊ ဗာလောပိ ဗာလျာဝ ဋ္ဌိတောဝ သေတိ ဟူသည်ကား၊ ဗာလပုဂ္ဂလော၊ မိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကေနစိ၊ တစုံတခုသော၊ ဒုက္ခဓမ္မေန၊ ဆင်းရဲတရားနှင့်၊ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိသည်ရှိသော်၊ သောစန္ဒော၊ စိုးရိမ်သည်ဖြစ်၍၊ ကိလမန္ဒော၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ ဥရတ္တာလိ၊ ရင်ကိုတီးခတ်လျက်၊ ကန္ဓန္ဒော၊ ပြီးမြည် တင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပိဋ္ဌာပတ္တောဝ၊ နှိုက်စက်ခြင်းသို့ရောက်သည်လည်း၊ ဟု ထွားဖြစ်၍၊ သေတိသယတိ၊ အိပ်၏၊ ဣတောမိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ အာဝဇ္ဇန္တောပိဝဇ္ဇန္တော၊ ထိုမှဤမှ လူးလည်းလျက်၊ မိရာဇေန္တော၊ ဆန့် ကျင်လျက်၊ ဝေဓတိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ ဗသံဇုဋ္ဌောတိ၊ ဗသံဇုဋ္ဌောဟူသည် ကား၊ မိရာဇပန ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်ကား၊ ဒုက္ခသမ္ပယောနံ၊ ဆင်းရဲ သောအတွေးနှင့်၊ သံဇုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိသည်ရှိသော်၊ နဝေဓတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ ကမ္ပနမတ္တမိ၊ တုန်လှုပ်ခါမျှလည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗာလပဏ္ဍိတာနံ၊ မိုက်သောသူပညာရှိသောသူ တို့အား၊ လောကဓမ္မေ၊ လောကဓံတရား၌၊ ဖေဓိတိ၊ ဤသို့သတောရှိသောသူ

အာ၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာဝ၊
 ပညာသည်သာလျှင်၊ ခနေန၊ ဥစ္စာထက်၊ သေယျာ၊ မြတ်၏။ ယာယပညာ
 ယ၊ အကြင်ပညာဖြင့်၊ ဝေါသာနံ၊ ဘဝ၏အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂစ္ဆာ
 တိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာဝ၊ ပညာသည်သာလျှင်၊ ခနတော၊ ဥစ္စာ
 ထက်၊ ပါသံသတရာ၊ ပြီးမှမ်းထိုက်၏။ ယာယပညာယ၊ အကြင်ပညာဖြင့်၊
 ဝေါသာနံဘဝဿ၊ ဘဝ၏။ ပရိယောသာနတုတံ၊ အဆုံးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
 နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂစ္ဆာတိ၊ ရ၏။ အဗျာသိတတ္တာတိ၊ အဗျာသိတတ္တာ
 ဟူသည်ကား၊ အနဓိဂတနိဗ္ဗတ္တာ၊ မရသေးသော နိဗ္ဗာန်တရားကို ပြီးစေ
 တတ်သောကြောင့်တည်း။ ဘဝါဘဝေသုတိ၊ ဘဝါဘဝေသုဟူသည်ကား၊
 မဟန္တာမဟန္တေသု၊ ကြီးကုန်ငယ်ကုန်သော၊ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌၊ ဥပေတိ
 ဂစ္ဆန္တုပရစ္ဆလောကံသံသာရဿပဇ္ဇပရံပရာတိ၊ ဥပေတိဂစ္ဆန္တုပရစ္ဆလောကံ
 သံသာရဿပဇ္ဇပရံပရာဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပါပါနိ၊ မ
 ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အပရာပရံ၊ အဖန်ဖန်အားဖြင့်၊ သံသရဏံ၊
 ကျင်လည်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတ္တာ၊ ရောက်၍၊ ဂစ္ဆန္တု၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့ရင်း၊
 ပရစ္ဆလောကံ၊ တမလွန်လောကသို့လည်းကောင်း၊ ဥပေတိ၊ ကပ်ရ၏၊ ပရ
 လောကုပ္ပတ္တိယာစ၊ တမလွန်လောက၌ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊
 ဂစ္ဆသေယျာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ၊ နမုစ္စတိ၊ လွတ်၊ ပါပကမ္မကာရိနော၊
 မကောင်းမှုကံကို ပြုလေ့ရှိသော၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကြိယံ၊
 အပြုအမူကို၊ အဘိသဒ္ဓဟန္တာ၊ ပျံ့ကြည်သော၊ မေ၊ ငါအား၊ အတ္တာစ၊
 ကိုယ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တယာယန္တော၊ တောင့်
 တသော၊ အညာပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ အပ္ပပညော၊ နည်းသောပညာ
 ရှိသော၊ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အရာအားဖြင့်၊
 ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ၊ ကျင့်၍၊ ပရစ္ဆလောကံ၊ တမလွန်လောက၌လည်း၊ ဂစ္ဆန္တု၊ ပဋိ
 သန္ဓေနေခြင်းသို့လည်း၊ ဥပေတိ၊ ကပ်ရ၏။ တေတာ ထိုပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ၊
 နပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်၊ စောရောယထာတိ၊ စောရောယထာ ဟူသည်ကား၊
 ယထာကံ၊ အတတ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ပါပဓမ္မော၊ မကောင်းသောသ
 ဘောရှိသော၊ စာရသန္တိ၊ အိမ်အစပ်ကို၊ ခိန္နန္တော၊ ဖြတ်သော၊ သန္တိမုခေ၊
 အိမ်တိုက်စပ်ကိုဖောက်သောအနီး၌၊ အာရက္ခဏပုရိသေဟိ၊ အစောင့်ဖြစ်
 သောယောကျ်ားတို့သည်၊ ဂဟိတော၊ ဖမ်းအပ်သော၊ စောရောယထာ၊ ရိုး
 သူကဲ့သို့၊ တေန၊ ထိုရိုးသူသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သကမ္မုနာသန္တိန္ဒြေ၊ သကမ္မု
 နာ၊ အိမ်တိုက်စပ်ကိုဖြတ်သောကံဖြင့်၊ ကာရုဏာဘူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍

၇၄

ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဖြစ်သော၊ ကသာဘိတာဠနာဒိဝသေန၊ ကြိမ်လုံးဖြင့် ဂိုက်ခတ်ခြင်းအစရှိ
သည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဟညတိ၊ ပြဉ်းဆဲ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဝုရိသေ၊
မင်းချင်းတို့ကို၊ ဗာဓိယုတိစ၊ နှိပ်လည်းနှိပ်စက်စေ၏၊ ဗန္ဓိတိစ၊ ဖွဲ့လည်း
ဖွဲ့စေ၏၊ ဧဝံပဇာတိ၊ ဧဝံပဇာဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သတ္တလောကော၊
သတ္တလောကသည်၊ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရိ
တွာ၊ ပြု၍၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ မရိတွာ၊ သေ၍၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ကမ္မ
နာ၊ ကံဖြင့်၊ ပရုဒ္ဓိလောကော၊ တမလွန်လောက၌၊ နုရယာဒိသု၊ ငရဲအစရှိသည်
တို့၌၊ ဟညတိ၊ နှိပ်စက်၍၊ ပဉ္စဝိပေဉ္စနကမ္မကရဏာဒိဝသေန၊ ငါးပါးအပြား
ရှိသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကမ္မကရဏတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗာဓိယုတိ၊ နှိပ်စက်
၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တောတိကောဒသဟိ ဂါယာဟိ၊ ဤတဆဲ့တခုကုန်သော
ဂါယာတို့ဖြင့်၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ စက္ကာယော၊
လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မုဒ္ဓေသေ၊ ဓမ္မုဒ္ဓေသတို့ကို၊ ပကာသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကာမေသုစ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌လည်းကောင်း၊ သံသာရေ
စ၊ သံသာရာ၌လည်းကောင်း၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သဒ္ဓါယ၊ ပသုံ
ကြည်ခြင်းသဒ္ဓါဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတာဘာဝံ၊ ရဟန်းပြုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတ
ကိစ္စဿစ၊ ရဟန်းကိစ္စ၏လည်း၊ မတ္တကပတ္တိံ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်
သည်ကို၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်စွာပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကမာဟိတိအာဒိ၊ ကာ
မာဟိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ
တော်စကားရပ်၌၊ ကာမာတိ၊ ကာမာဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကာမာ၊ ဝတ္ထု
ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ မနာဝိယာ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သော၊ ရူပါဒယော၊
ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ကိလေသကာမာ၊ ကိလေ
သာကာမတို့သည်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဂပ္ပဘောဓါ၊ ရာ
ဂအပြားတို့သည်၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌အား၊ ဝတ္ထုကာမာ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုဝတ္ထုကာမတို့သည်၊ ရူ
ပါဒိဝသေန၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနေကပ္ပကာရတာ
ယ၊ များသောအပြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိတြာ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏၊
လောကဿာဒိဝသေန၊ လူတို့သည်သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣဋ္ဌာ
ကာရတာယ၊ အလိုရှိအပ်သော အခြင်းအရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မရ
ရာ၊ မရရာမည်ကုန်၏၊ ဗာလဝုဏုန္နာနံ၊ မိုက်သောဝုဏုဇဉ်တို့၏၊ မနံ၊ စိတ်
ကို၊ ရမေန္တိ၊ မွေ့လျော်စေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနောရမာ၊
မနောရမာမည်ကုန်၏၊ ဝိရူပရူပေနာတိ၊ ဝိရူပရူပေနဟူသည်ကား၊ ဝိဝိရူ

ပေန၊ အထူးထူးအပြားအပြားသောအဆင်းဖြင့်၊ အနောက်ဝိသုဒ္ဓိသောဝေန၊
 များသော အပြားရှိသော သဘာဝအားဖြင့်၊ ဣတိအယံ ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုကာမတို့သည်၊ ချပါဒိဝသေ
 န၊ ချပါရုံအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိတြာ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏၊ နိလာ
 ဒိဝသေန၊ အညှီအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဝိရူပါ၊ အထူးထူး
 အပြားပြားသော အဆင်းရှိကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေနဝိရူပရူပေန၊ ထိုသို့
 အထူးထူးအပြားပြားသော အဆင်းဖြင့်၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အသုဘံ၊ သာယာခြင်းကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ မ
 ယေန္တိဝိတ္တံပဗ္ဗန္ဓာယ အဘိရုမိတုံနဗ္ဗေန္တိတိဇ္ဈမိနာ၊ မယေန္တိဝိတ္တံပဗ္ဗန္ဓာယ
 အဘိရုမိတုံနဗ္ဗေန္တိ ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အသာဒဗဟုဒုက္ခတာဒိနာ၊ မသာ
 ယာအပ်သည်၏အဖြစ်များသောဆင်းရဲရှိသည်၏အဖြစ် အစရှိသည်ဖြင့်၊
 အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တသ္မာတံ
 နိမိတ္တံ၊ ထိုသို့အပြစ်ကိုမြင်သောကြောင့်၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရ
 ဟန်းပြုသည်၊ အမှီးဖြစ်၏၊ ဒုမပ္ပလာနိ၊ သစ်ပင်၏အသီးတို့သည်၊ ပက္ကကာ
 လေစ၊ မှည့်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ အပရိပက္ကကာလေစ၊ မမှည့်သေး
 သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်ရှိသောအခါ၌၊ ပရူပက္က
 မတော၊ သူတပါးလုံးလကြောင့်၊ သရသတောဝါ၊ အမှုဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ ပတန္တိ၊ ကြွေကျကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဒဟာရာ စ၊ ယေသည်
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုဒ္ဓါစ၊ ကြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပါကဋသတ္တာ၊
 ထင်ရှားကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ သရိရဘေဒါ၊ ဘိုယ်၏ ပျက်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ပတန္တိယေဝ၊ ရောက်ရကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ တေမ္ပိဒိသွာ
 တိ၊ တေမ္ပိဒိသွာဟူသည်ကား၊ ဧဝံအနိစ္စတံ၊ ဤမြေသောအဖြစ်ကိုလည်း၊
 ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်၊ ဒိသွာန၊ မြင်၍၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊
 အပ္ပဿာဒတာဒိတာယ၊ မသာယာအပ်သောအပြစ်အစရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အာဒိနဝမေဝ၊ အပြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အပဏ္ဏကန္တိ၊ အပဏ္ဏကံဟူသည်
 ကား၊ အဝိရုဒ္ဓနကံ၊ မချွတ်မပွင်းသော၊ သာမညမေဝ သမဏာတာဝေါဝ၊
 ရဟန်း၏အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ သေယျောဥတ္တရိတရော၊ လွန်မြတ်၏၊ သန္ဓါ
 ယာတိ၊ သန္ဓါယဟူသည်ကား၊ ကမ္မကမ္မဗလဉ္စ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသုဗုဒ္ဓတံ၊ မြတ်စွာဟုရား၏ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသုတေဓမ္မ၊ တရားတော်၏ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်

ကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓဟိတ္တာ၊ ယုံကြည်၍၊ ဥပေတောဇိနသာသနေတိ၊ ဥပေတောဇိနသာသနေဟူသည်ကား၊ သတ္တု၊ သာသန၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ သဗ္ဗာပဒိုပတ္တိံ၊ ကောင်းသော အကျင့်သို့၊ ဥပဂတေ၊ ကပ်၏၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဓိဂတတ္တာ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝဇ္ဈာ၊ မမြဲ၊ တတောဝေ၊ ထိုသို့မမြဲသောကြောင့်သာလျှင်၊ ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို၊ ကတဘာဝတော၊ ပြုအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သာမိပရိဘောဂေန၊ အရှင်ဘုရားသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇတော၊ သုံးဆောင်သောငါအား၊ အနုကော၊ မြဲမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စားရ၏၊ ကာမေအာဒိတ္တတောဒိသ္မာတိ၊ ကာမေအာဒိတ္တတောဒိသ္မာဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို၊ ကိလေသကာမေ၊ ကိလေသကာမတို့ကို၊ ကောဒသဟိ၊ တဆွဲတပါးကုန်သော၊ အဂ္ဂိဟိ၊ မီးတို့ဖြင့်၊ အာဒိတ္တဘာဝတော၊ ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဇာတရူပါနိသတ္တတောတိ၊ ဇာတရူပါနိ သတ္တတောဟူသည်ကား၊ ထတေကတပ္ပတေဒါ၊ ပြုအပ်ပြီးမပြုအပ်သေးစသည့်အပြားရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗသုဝဏ္ဏံ ဝိကတိယော၊ အလုံးစုံသော ရွှေအထူးတို့ကို၊ အနုတ္တာဝဟတာယ၊ အကျိုးမဲ့ကိုဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဿိတသတ္တတော၊ သွေးအပ်သော ထက်စွာသောလက်နက်နှင့်တူသောအားဖြင့်၊ ဂဟ္တဝေါက္ကန္တိတောဒုက္ခန္တိ၊ ဂဟ္တဝေါက္ကန္တိတောဒုက္ခံ ဟူသည်ကား၊ ဂဟ္တဝေါက္ကန္တိတော၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သဗ္ဗသံသာရပဝတ္တိဒုက္ခံ၊ အလုံးစုံသောသံသရာ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိရယေသုမဟတ္တယန္တိ၊ နိရယေသုမဟတ္တယံ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဿဒနိရယေသု၊ ဥဿဒရေနှင့်တကွကုန်သော၊ အဗ္ဗသု၊ ရှစ်ခုကုန်သော၊ မဟာနိရယေသု၊ ငရဲကြီးတို့၌၊ လဟ္တမာနံ၊ ရလတ္တံ့သော၊ မဟာတယဉ္စ၊ ကြီးစွာသောစားကိုလည်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဇေတမာဒိနဝံဥတွာတိ၊ ဇေတမာဒိနဝံဥတွာဟူသည်ကား၊ ကာမာနံ၊ ကာမတို့၏၊ အာဒိတ္တတာဒိ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်ခြင်းအစရှိသော၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ ဇေတံအာဒိနဝံ၊ ဤအပြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သံဝေဂံအလဘိတဒါဟိ၊ သံဝေဂံအလဘိတဒါ ဟူသည်ကား၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထိတော်၌၊ တသ္မိံဓမ္မသုတကာလေ၊ ထိုတရားကိုကြားနာရသောအခါ၌၊ ဘဝါဒိကေ၊ ဘဝအစရှိသည်

၂၀-ဝိသုတ္တိနိပါတ်-၂၅၂-ရဋ္ဌပါလတ္ထေရဂါထာ၊

၈၇

ဦးသံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ အလတ္တံ့ရပြီ၊ ဝိဇ္ဇေတဒါသန္တောဟိ၊ ဝိဇ္ဇေတ
ဒါသန္တောဟူသည်ကား၊ တတ္ထိ ဂဟဋ္ဌကာလေ၊ ထိုလူဖြစ်သောအခါ၌၊
ရာဂသလ္လာဒိဟိ၊ ရာဂဟူသော၊ ငြာဋ်တံသင်းအစရှိသည်တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇေ၊
စူးအပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ အာဂမ္မ စွဲ၍၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာ
သဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊ စတ္တာရိသစ္စာနိ၊ လေး
ပါးကုန်သောသစ္စာတို့ကို၊ ဝိဇ္ဇေပဋိဝိဇ္ဇေ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊
အန္တရန္တရာဒိသု၊ အကြားအကြားအစရှိသည်တို့၌၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဝိညေယျမေဝ၊ သိလွယ်သည်သာတည်း၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဧသရော၊ ရဋ္ဌပါလမထေရ်သည်၊ ကောရဗျဿ၊ ကောရဗျအမည်ရှိ
သော၊ ရညော၊ မင်းအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧသေတွာ၊ ဟော၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ သန္တိကမေဝ၊ အထံတော်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွား၏၊
သတ္ထာစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အပို၌၊ အရိ
ယဂဏမဇ္ဈေ၊ အရိယာအပေါင်း၏အလယ်၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူလျက်၊
သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတာနံ၊ သဒ္ဓါ၍ရဟန်းပြုကုန်သောသူတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်
သောအရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊
ရဋ္ဌပါလတ္ထေရ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ရဋ္ဌပါလမထေရ်၏ ဂါထာအခွင့်သည်၊
နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ ။

၂၀-ဝိသုတ္တိနိပါတ်-၂၅၃-မာလုကျုပုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊

☞ ရူပံဒိ သွာသတိမုဋ္ဌာတိအာဒိကာ၊ ရူပံဒိသွာသတိမုဋ္ဌာဤသို့အစရှိသော
ဂါထာတို့သည်၊ အာဟသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မာလု
ကျုပုတ္တဿ၊ မာလုကျုပုတ္တ၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ ဣမဿအာဟသ္မ
တော၊ ဤအရှင်၏၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော၊ ဆက္ကနိပါ
တေ၊ ဆက္ကနိပါတ်၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ တာပနဂါ
ထာ၊ ထိုဂါထာတို့ကိုကား၊ ထေနေ၊ မထေရ်သည်၊ အရဟတ္တပတ်ဗ္ဗိတေန၊
အရဟတ္တဖိုလ်၌တည်သဖြင့်၊ ဉာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား၊ ဓမ္မဇေသနာဝ
သေန၊ တရားဟောသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘာသိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊
ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပုထုဇ္ဇနကာလေ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော အခါ၌၊

၈၀ လေ့ဂေါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပုံ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာစိတေန၊ တောင်းပန်သဖြင့်၊ သက္ကာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာလုကျုပုတ္တ၊ မာလုကျုပုတ္တ၊ တံ၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့၊ သောစကားကို၊ ကိံ၊ မည်သို့၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း၊ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော၊ ယေတေရှုပါ၊ အကြင်ရှုပါရုံတို့ကို၊ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မြင်လည်းမမြင်ဘူးကုန်၊ နစပဿသိ၊ မြင်လည်းမြင်ဆဲမဟုတ်၊ နစပဿသိ၊ ခုအခါ၌လည်းမမြင်၊ နစဟောတိ၊ မြင်လည်းမဖြစ်၊ ပဿယုန္တိ၊ ကြည့်ရှုအံ့ဟူ၍၊ အတိတေ၊ အတိတ်ဖြစ်သော၊ တတ္ထ၊ ထိုရှုပါရုံ၌၊ ဆန္ဒောဝါ၊ ဆန္ဒသည်လည်းကောင်း၊ ရာဂေါဝါ၊ တပ်တတ်သောရာဂသည်လည်းကောင်း၊ ပေမံဝါ၊ ချစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧတံ၊ ဤသို့တပ်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား၊ သောတဝိညေယျာ၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော၊ ယေတေသန္ဓိ၊ အကြင်သန္ဓါရုံတို့ကို၊ ဗာနဇိဝှါကာယ၊ မနောဝိညေယျာ၊ ဗာနဇိဝှါကာယမနောဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော၊ အဝိညာတပုဗ္ဗာ၊ မသိဘူ ကုန်သော၊ ယေတေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို၊ နစာနာတိ၊ မသိ၊ နဝိစာနာတိ၊ အထူးသဖြင့်မသိ၊ နစဟောဘံ၊ မြင်လည်းမဖြစ်၊ ဇာနေယျုန္တိ၊ သိအံ့ဟူ၍၊ အတိတေ၊ အတိတ်ဖြစ်သော၊ တတ္ထ၊ ထိုသန္ဓါရုံအစရှိသည်၌၊ ဆန္ဒောဝါ၊ ဆန္ဒသည်လည်းကောင်း၊ ရာဂေါဝါ၊ တပ်တတ်သောရာဂသည်လည်းကောင်း၊ ပေမံဝါ၊ ချစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတံ၊ ဤသို့ဆန္ဒရာဂပေမဖြစ်ခြင်းသည်၊ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား၊ ဧတ္ထစ၊ ဤသောက၌လည်း၊ မာလုကျုပုတ္တ၊ မာလုကျုပုတ္တ၊ တေ၊ သင်အား၊ တေန၊ ထိုမသင့်ခြင်းကြောင့်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ မာလုကျုပုတ္တ၊ မာလုကျုပုတ္တ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒိဋ္ဌသုတမုတဝိညာတဗ္ဗေသု၊ မြင်အပ်ကြားအပ်တွေထိအပ်သိအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်ရာ၌၊ ဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ မြင်ကာမျှသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သုတေ၊ ကြားရာ၌၊ သုတမတ္တံ၊ ကြားကာမျှသည်၊ မုတေ၊ တွေထိရာ၌၊ မုတမတ္တံ၊ တွေထိကာမျှသည်၊ ဝိညာတေ၊ သိရာ၌၊ ဝိညာတမတ္တံ၊ သိခါမျှသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ မာလုကျုပုတ္တ၊ မာလုကျုပုတ္တ၊ တံ၊ သင်သည်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ မာလု

ကုဿပုတ္တ၊ မာလကုဿပုတ္တ၊ တတ္ထ၊ ထိရုပါရုံစသည်၌၊ နဟောတိ၊ တပ်ခြင်းစသည်မဖြစ်၊ ယူတော၊ အကြောင်းကြောင့်၊ မာလကုဿပုတ္တ၊ မာလကုဿပုတ္တ၊ တံ၊ သင်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိရုပါရုံစသည်၌၊ နဟောတိ၊ တပ်ခြင်းစသည်မဖြစ်၊ တော၊ ထိကြောင့်၊ မာလကုဿပုတ္တ၊ မာလကုဿပုတ္တ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်၌၊ နေဝဇ္ဇဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟုရံ၊ နောင်အခါ၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဥဘယမန္တရေန၊ နှစ်ပါးသော အကြောင်းကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧဝေဝ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တော၊ အဆုံးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုမာလကုဿပုတ္တကို၊ သံဝိက္ခေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မေ၊ တရားကို၊ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေသိတဿ၊ ဟောအပ်သော၊ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်အား၊ သာဓကံ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥပ္ပဟိတဘာဝံ၊ သင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသေန္တေန၊ ပြသဖြင့်၊ ရူပံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောရူပါရုံကို၊ ဗိသ္ဿ၊ စက္ခုဒွါရဖြင့်မြင်၍၊ ဝိသံနိမိတ္တံ၊ ထိရုပါရုံကိုတင့်တယ်ကောင်းမြတ်၏ဟု ချစ်ခြင်းမြတ်နိုးခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မနသိကရောတော၊ တင့်တယ်၏ဟုမသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသောသူအား၊ သတိမုဋ္ဌာ၊ သတိ၏လွတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတိမုဋ္ဌဿ၊ လွတ်သောသတိရှိသောသူအား၊ သာဓုတ္တဝိက္ခော၊ ထိရုပါရုံ၌တပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ ခံစားနှစ်သက်၏၊ တတောဘူတဿ၊ စ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သောသူအားလည်း၊ တဉ္စ၊ ထိရုပါရုံကိုလည်း၊ အန္တောသ၊ သုခဟူ၍၊ လုံးသွင်းခြင်းကိုမျိုးလျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဿ၊ ထိုသို့သောတော်ရှိသောသူအား၊ ရူပသမ္ဘဝါ၊ ရူပါရုံလျှင်ဖြစ်ကြောင်းကိုကုန်သော၊ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ သုခစသောအားဖြင့်များစွာ ကုန်သောဝေဒနာတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကိလေသာ၏အဖြစ်ကြောင့်ဖြစ်၍ပွားများကုန်၏၊ အတိဇ္ဈ၊ စချစ်အပ်သောရူပါရုံ၌တပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောအလိုကြီးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာသ၊ စ၊ မချစ်အပ်သောရူပါရုံ၌အမျက်ထွက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ညှဉ်းဆဲခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အဿပုပ္ပလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပဟညတိ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာဝိနတော၊ သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဘဝါတိသင်္ခါရကိုပွားစေသောသူအား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရကာ၊ ဝေးစွာသော အရပ်၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သဒ္ဓံ၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်

ဇေဝ် ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သောသဒ္ဓါရုံကို၊ သုတ္တာ၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့်ကြားရ၍၊ ပိယံ၊ မိတ္တံ၊ ဤအသံ
 ကားချစ်ဘွယ်သောအသံရှိ၏ ဟုနှလုံးသွင်းခြင်းအကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါ
 ရုံကို၊ မနသိကရောတော၊ သာယာကောင်းမြတ်၏ဟုမသင့်သေနှလုံးသွင်း
 ခြင်းရှိသောသူအား၊ သဏံ၊ မုဋ္ဌာ၊ သတိ၏လွှတ်ခြင်းသည်ဖြစ်သည်ရှိသော်
 သာရတ္ထပိတ္တော၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကိုတပ်သောစိတ်ရှိသောသူသည်၊ ဝေဒေတိ၊
 သာယာနှစ်သက်သော အားဖြင့်ခံစား၏၊ သာစ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံ ကိုလည်း၊
 အဇ္ဈောသ၊ ကောင်းမြတ်၏နှလုံးသွင်းခြင်းမျိုးဖြင့်ပြီးစေ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်
 ၍၊ တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဒ္ဓသ ဟ္မဝါ၊ သဒ္ဓါရုံ
 ယှဉ်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ သုခစ
 သောဝေဒနာတို့သည်၊ ဝဗုန္တိ၊ ကိလေသာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြင့်ဖြစ်၍
 ပွားကုန်၏၊ အဘိဇ္ဈာစ၊ ချစ်အပ်သောသဒ္ဓါရုံ၌တပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်
 ဖြစ်သောအလိုကြီးခြင်း လောဘသည် လည်းကောင်း၊ ဝိဟေသာစ၊ မချစ်
 အပ်သောသဒ္ဓါရုံ၌အမျက်ထွက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောဒေါသ
 သည်လည်းကောင်း၊ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ မိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပဟ
 ဉတိ၊ နှိပ်စက်၏၊ ဇေဝ်အာစိနတော၊ ဤသို့သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်
 ဘဝါဘိသင်္ခါရကိုပွားစေသောသူအား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ ပဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရကာ၊ ဝေးစွာသော
 အရပ်၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဂန္ဓံ၊ ဗာဓာနိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သော
 ဂန္ဓာရုံကို၊ ဗာဓာယိတ္တာ၊ နင်း၍၊ ပိယံ၊ မိတ္တံ၊ ဤအနံ့ကားအလွန်မွေ့ ကြိုင်၏ဟု
 ချစ်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သောဂန္ဓာရုံကို၊ မနသိကရောတော၊ ဤဂန္ဓာရုံကား
 မွေးကြိုင်၏အစရှိသောမသင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသောသူအား
 သတိမုဋ္ဌာ၊ သတိ၏လွှတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာစသတိ၊ ထိုသို့
 သတိ၏ လွှတ်ခြင်းသည် ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သာရတ္ထပိတ္တော၊ ထိုဂန္ဓာရုံ၌
 တပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ သာယာနှစ်သက်သဖြင့်ခံစား၏၊
 အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တဉ္စ၊ ထိုဂန္ဓာရုံကို
 လည်း၊ အဇ္ဈောသ၊ သက်မျိုး၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဂန္ဓသ ဟ္မဝါ၊ ဂန္ဓာရုံယှဉ်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အနေ
 ကာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ သုခစသောဝေဒနာတို့သည်၊ ဝဗုန္တိ၊ ကိ
 လေသာ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ပွားကုန်၏၊ အဘိဇ္ဈာစ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သော
 ဂန္ဓာရုံ၌တပ်သောအားဖြင့်ဖြစ်သော လောဘသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟေ
 သာစ၊ မချစ်မနှစ်လိုအပ်သော ဂန္ဓာရုံ၌ဖြစ်သောအမျက်ထွက်ခြင်းဒေါသ

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်-၂၅၃-မာလကုရုတ္တုတ္တေရဂါထာ။ ၉၁

သညံလည်းကောင်း၊ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ဥပဟ
ညတိ၊ဥဉ်းဆဲနှိပ်စက်၏၊ဇေံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊အာစိ
နတော၊ သာယာသညံ၏အစွမ်းအား ဖြင့်ဘဝါဘိသင်္ခါရကိုပွားစေသော
သူအား၊ဒုက္ခံ၊ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ဇေံဘူတဿ၊ဤသို့သော
သဘောအားဖြင့် ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရုက္ခာ၊ဝေး
စွာသော အရပ်၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ခုသံ၊ ဇိဝှိဝိညာဉ်ဖြင့်
သိအပ်သော ရသေ့ရုံကို၊ မနသိကရောတော၊ ဤအရသာကား ကောင်း
မြတ်သော အရသာဟု တဏှာနှင့်ယှဉ်၍ မသင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းရှိ
သောသူအား၊ သတိမုဋ္ဌာ၊ သတိ၏ လွတ်ခြင်းတည်း။ တထာစသတိ၊
ထိုသို့သတိ၏လွတ်ခြင်းဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သာရတ္ထမိတ္တော၊ ထိုရသာရုံ၌
တပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ သာယာနှစ်သက်သောအားဖြင့်
ခံစား၏၊ တဉ္စ၊ ထိုရသာရုံကိုလည်း။ အဇ္ဈောဿ၊ ချမ်းသာ၏ဟု မသင့်
သော နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်မျှ၍ ဆုံးဖြတ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဿပုဂ္ဂ
လဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ရသသမ္ဘ ဝါ၊ထိုရသာရုံ၌သာ
ယာသောတဏှာလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊အနေကာ၊များစွာကုန်သော
ဝေဒနာ၊ သုဘသုခဝေဒနာအားဖြင့်များသောဝေဒနာတို့သည်၊ ဝဗုဒ္ဓိ၊ကိ
လေသာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ပွားကုန်၏၊ အဘိဇ္ဈာစ၊ချစ်အပ်သော
ရသာရုံ၌တပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောလောဘသည်လည်းကောင်း
ဝိဟေသာစ၊ မချစ်အပ်သောရသာရုံ၌ အမှက်ထွက်သည်၏အစွမ်းအား
ဖြင့်ဖြစ်သောဒေါသသည်လည်းကောင်း၊ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊
စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ဥပဟညတိ၊ ဥဉ်းဆဲနှိပ်စက်၏၊ ဇေံအာစိနတော၊ဤသို့သာ
ယာသညံ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဘဝါဘိသင်္ခါရကိုပွားစေသောသူအား၊ဒုက္ခံ၊
ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊တဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို
အာရာ၊ဝေးစွာသောအရပ်၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဗေဿံ၊ကာယဝိ
ညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ဗုသံ၊ကာယဝိညာဉ်ဖြင့်တွေ့၍ ဝိယံ၊နိ
မိတ္တံ၊ထိုအတွေ့သည်သာယာကောင်းမြတ်၏ ဟုတဏှာနှင့်ယှဉ်သောချစ်
ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသောဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ မနသိကရောတော၊သုဘသုခ
စသောမသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြုသောသူအား၊ သတိမုဋ္ဌာ၊သတိ၏
လွတ်ခြင်းတည်း။ တထာစသတိ၊ ထိုသို့သတိ၏လွတ်ခြင်း ဖြစ်သည်ရှိ
သော်၊သာရတ္ထမိတ္တော၊ထိုဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌တပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝေဒေ
တိ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌ သာယာနှစ်သက်သောအားဖြင့် ခံစား၏၊ တဉ္စ၊ ထို

၆၂ လေရဂါလာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုလည်း၊ အဇ္ဈောသ၊ ချမ်းသာ၏ဟုမှားသောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍သက်မျိုလျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဖဿသန္တဝါ၊ သာယာသောအားဖြင့်အစေ့ချင်ဖြစ်ကြောင်း
 ရှိကုန်သော၊ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ သုခစသောအားဖြင့်
 ပြားကုန်သောဝေဒနာတို့သည်၊ ဝေဒန္တိ၊ ကိလေသာ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ပွား
 ကုန်၏၊ အဘိဇ္ဈာစ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌ဖြစ်သော အလိုကြီး
 ခြင်းလောဘသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟေသာစ၊ မချစ်မနှစ်လိုအပ်သောဖော
 ဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌ဖြစ်သော နှိပ်စက်ဥဉ်းဆဲကြောင်းဖြစ်သော ဒေါသသည်လည်း
 ကောင်း၊ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပဟညတိ၊ နှိပ်
 စက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာဝိနတော၊ ထိုထိုသို့
 သောဝေဒနာကို သာယာသည်၏အတွင်းအားဖြင့် ဘဝါတိသင်္ခါရကိုပွား
 စေသောသူအား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ငလ္လသုဂ္ဂလဿ
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရာ၊ ဝေးစွာသောအရပ်၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊
 ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဓမ္မံ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောဓမ္မာရုံကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍
 ဝိသိနိမိတ္တံ၊ ဤအာရုံကားကောင်းမြတ်သောသဘောရှိ၏ဟုတဏှာနှင့်ယှဉ်
 ခြ်ဖြစ်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသောဓမ္မာရုံကို၊ မနသိကရောတော၊ ဤဓမ္မာရုံ
 ကားသုဘသုခတည်းဟုမသင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသောသူအား၊ သတိ
 မဉ္ဇာ၊ သတိ၏လွတ်ခြင်းသည်၊ တဿဝသတိ၊ ထိုသို့သတိ၏လွတ်ခြင်း
 ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သာရတ္ထစိတ္တော၊ ထိုဓမ္မာရုံ၌တပ်မက်မောသောစိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ထိုဓမ္မာရုံကိုသာယာနှစ်သက်သောအားဖြင့်ခံစား
 ၍၊ တဉ္စ၊ ထိုဓမ္မာရုံကိုလည်း၊ အဇ္ဈောသ၊ သုဘသုခဟုမှားသောနှလုံးသွင်း
 ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ မျိုလျက်ပြီးစေလျက်တည်၏၊ တဿ၊ ထိုသို့သ
 ဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဓမ္မသန္တဝါ၊ ဓမ္မာရုံ၌နှစ်သက်သာယာတတ်
 သောတဏှာလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော၊
 ဝေဒနာ၊ သုခစသောအားဖြင့်ပြားကုန်သောဝေဒနာတို့သည်၊ ဝေဒန္တိ၊ ကိလေ
 သာ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ပွားကုန်၏၊ အဘိဇ္ဈာစ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သောဓမ္မာရုံ
 ၌ဖြစ်သောအလိုကြီးခြင်းလောဘသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟေသာစ၊ မချစ်မ
 နှစ်လိုအပ်သောဓမ္မာရုံ၌မျှက်ဆီးညှဉ်းဆဲတတ်သော ဒေါသသည်လည်း
 ကောင်း၊ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပဟညတိ၊ ဥဉ်းဆဲ
 နှိပ်စက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာဝိနတော၊ ထိုသို့သော
 ဝေဒနာတို့ကို သာယာသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ဘဝါ တိသင်္ခါရကိုပွားစေသော

ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နုကွံ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံတုတဿ၊ ဤသို့
သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရာ၊ ဝေး
သောအရပ်၌ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရူပံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောရူပါရုံကို၊ ဒိသ္မာ၊ စက္ခုဒွါရ
၌ဖြစ်သောဝိညာဉ်အစဉ်ဖြင့်ရှု၍၊ ပဋိဿတော၊ လေးပါးသောသမ္ပဓည၏
အစွမ်းအားဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်းကိုပြုသဖြင့်ထင်သောသတိရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌၊ နရုဇ္ဈတိ၊ ရာဂ
ကိုမဖြစ်စေ။ တထာစသတိ၊ ထိုသို့ ထင်သောသတိရှိသည်ရှိသော်၊ ဝိရတ္တ
မိတ္တော၊ ထိုရူပါရုံ၌တပ်ခြင်းကင်းသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နဝေဒတိ၊ သာ
ယာနှစ်သက်သောအားဖြင့် အာရုံကိုမခံစား။ တဗ္ဗ၊ ထိုရူပါရုံကိုလည်း၊
အနုဇ္ဈောသ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအစွမ်းအားဖြင့်မသက်မမျှီမူ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်
၏။ ရူပံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောရူပါရုံကို၊ ပဿတောဗဿန္တဿ၊
အနိစ္စအတိရှိသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ရှု သာ၊ အဿယောဂိနော၊ ထို
ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိဇ္ဈာဒေယာ၊ ထိုရူပါရုံကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောအလို
ကြီးခြင်း လောဘစသော တရားတို့သည်။ နပဝတ္တန္တိယထာ၊ မဖြစ်ကုန်
သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝေဒနံ၊ ထိုရူပါရုံကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောပေ
ဒနာကို၊ သေဝတောစာပိ၊ အာရုံပြု၍မှီသောသူအားလည်း၊ ခိယျတိ၊ အလုံးစုံ
သောကိလေသာဝဋ်၏ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ နောပဗိယတိ၊ ပွားခြင်းသို့မ
ရောက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိလေသာ ကိုဖျက်ဆီးသော အကျင့်ဖြင့်၊ သောပုဂ္ဂ
လော၊ ထိုယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတော၊ သတိပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်
စုံသည်ဖြစ်၍၊ စရတိဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်း
အရာဖြင့်၊ အပဗိနတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကိုမဂ်ပညာဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နုကွံ၊ အလုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ ခိယျတိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံတု
တဿ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
သန္တိကော၊ အနီး၌ရှိ၏ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သန္တံ၊ သောတပဿဒအားဖြင့်ထင်ခြင်းသို့ရောက်သောသဒ္ဓါရုံကို
သုတ္တာ၊ သောတန္တိရိကဝိညာဉ်၏အစဉ်ဖြင့်ကြား၍၊ ပဋိဿတော၊ အဆင်
အခြင်ပညာဖြင့်ပြုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ ထင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂ
လော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗေသု၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သောသဒ္ဓါရုံစသည်တို့၌၊ န
ရုဇ္ဈတိ၊ တပ်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ၊ တထာသတိ၊ ထိုသို့တပ်ခြင်းကိုမဖြစ်စေသော
သတိရှိသည်ရှိသော်၊ ဝိရတ္တမိတ္တော၊ ထိုသဒ္ဓါရုံ၌တပ်ခြင်းကင်းသောမိတ်ရှိ

သည့်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကိုမသာယာမနှစ်သက်သောအားဖြင့်ခံစား
၏၊ တဉ္စ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကိုလည်း၊ နုဇ္ဈောသ၊ ငါ၏ကိုယ်ငါ၏ဥစ္စာဟုတဏှာမာန
ခံမြှီအစွမ်းဖြင့်မသက်မဝင်မူ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ အဿယောဂိနော၊ ထို
ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တတ္ထ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံ၌၊ အဘိဇ္ဈာဒယော၊
အဘိဇ္ဈာအစရှိသည်တို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိ ယထာ၊ မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ
တထာ၊ ထိုအတူ၊ သန္တံ၊ နှစ်လိုဘွယ်သောသဒ္ဓါရုံကို၊ သုဏတောသုဏ
ဏန္တဿ၊ ကြားသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ အဘိဇ္ဈာဒယော၊ အဘိဇ္ဈာစ
သောတရားတို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကိုအာရုံပြု၍
ဖြစ်သောဝေဒနာကို၊ သေဝတောစာပိ၊ မှီဝဲသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဝိယျ
တိ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာဝဋ်သည် ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ နေပဗိယ
တိ၊ ပွားခြင်းသို့မရောက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိလေသာကို ငယ်တတ်သောအကုသို
ဖြင့်၊ သောဗုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတော၊ သတိပညာနှင့် ပြည့်စုံ
သည်ဖြစ်၍၊ စရတိဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်း
အရာဖြင့်၊ အပဗိနတော၊ မဂ်ပညာဖြင့်ဝဋ်ဆင်းရဲကို ဖျက်ဆီးလေ့ရှိသော
သူအား၊ ဒုက္ခံ၊ အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ နေပဗိယတိ၊ မပွား၊ ဧဝံဘူ
တဿ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ အားဖြင့် ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊
နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယောဗုဂ္ဂ
လော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂန္ဓံ၊ စာနပသာဒအား ထင်ခြင်းသို့ရောက်
သောဂန္ဓာရုံကို၊ စာယိတွာ၊ စာနန္ဒါရိညာဉ် အစဉ်ဖြင့်နမ်း၍၊ ပဋိဿ
တော၊ လေးပါးသော သမ္ပဗျေဒ အစွမ်းဖြင့်ဆင်ခြင်လေ့ ပြုလေ့ရှိသဖြင့်
ထင်သောသတိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဗုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဂန္ဓေသု၊ ဂန္ဓာရုံတို့၌၊ နရုဇ္ဈတိ၊ တပ်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ၊ တထာစသတိ၊ ထိုသို့
ထင်သောသတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဝိရတ္တပိတ္တော၊ ထိုဂန္ဓာရုံ၌
တပ်ခြင်းကင်းသောပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ သာယာခြင်း နှစ်သက်
ခြင်းကင်းသော အားဖြင့် ဂန္ဓာရုံကို ခံစား၏၊ တဉ္စ၊ ထိုဂန္ဓာရုံ ကိုလည်း၊
နုဇ္ဈောသ၊ ထိုဂန္ဓာရုံသည်ငါ၏ဥစ္စာငါ၏ကိုယ်ဟူ၍တဏှာမာနခံမြှီအစွမ်း
အားဖြင့် မသက်မဝင်မူ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ အဿ၊ ထိုယောဂိပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်ရှုသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုဂန္ဓာ
ရုံ၌၊ နပဝတ္တန္တိ၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသော တရားတို့သည် မဖြစ်ကုန်၊ ဧဝံတ
ထာ၊ ထိုအနိစ္စအစရှိသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဂန္ဓံ၊ ဂန္ဓာရုံကို၊ စာယ
တောစာယန္တဿ၊ နမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိဇ္ဈာဒယော၊ အလိုကြီး

၂၀-ဝိသလိနိပါတ်-၂၅၃-မာလကုမုတ္တဗ္ဗေရဂါထာ၊

၆၅

ခြင်းလောဘစသောတရားတို့သည်။ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ ထို
 ဝန္တာရုံကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော ဝေဒနာကို၊ သေဝတောစာပိ၊ ဖြစ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဝိယျတိ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာဝဋ်သည်ကုန်ခြင်း
 သို့ရောက်၏၊ နောပမိယတိ၊ ပွားခြင်း ဆည်းပူးခြင်းသို့ မရောက်၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့ကိလေသာကိုပယ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ သတော၊ သတိပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ စရတိ
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အပဝိနတော၊ မဂ်
 ပညာဖြင့်အလုံးစုံသော ဝဋ်တရားကို ဖျက်ဆီးခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ရသံ၊ ဖိဝါပသာဒအားထင်ခြင်းသို့ ရောက်သောရသာရုံကို၊ တောတွာ၊
 ဖိဝါဒ္ဒါရိကဝိညာဉ် အစဉ်ဖြင့်လျက်၍၊ ပဒိုဿတော၊ လေးပါးသောသမ္မ
 ဇဉ်အစွမ်း အားဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်းကို ပြုသဖြင့်ထင်သော သတိရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ၊ တထာသတိ၊
 ထိုသို့သောသတိနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပိရတ္တမိတ္တော၊ ထိုရသာရုံ
 ၌တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ သာယာခြင်းကင်းသော
 အားဖြင့်ခံစား၏၊ တဉ္စ၊ ထိုရသာရုံကိုလည်း၊ နုဇ္ဈောသ၊ ရသာရုံသည်ငါ၏
 ဥစ္စာငါ၏ကိုယ်ဟုတဏှာမာနဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့်မသက်မဝင်မှု၍၊ ဟိဋ္ဌ
 တိ၊ တည်၏၊ အဿ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယသ၊ အကြင်အနိစ္စအစရှိ
 သောအခြင်းအရာဖြင့် ရသာရုံကိုရှုသည်ရှိသော်၊ အဘိဇ္ဈာနယော၊ အလို
 ကြီးခြင်းစသည်တို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအနိစ္စအစ
 ရှိသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ရသံ၊ ရသာရုံကို၊ သာယတော၊ လျက်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိဇ္ဈာနယော၊ အဘိဇ္ဈာနစသောတရားတို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိ
 မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ ထိုရသာရုံကိုအာရုံပြု၍ ဖြစ်သောဝေဒနာကို၊ သေဝ
 တောစာပိ၊ ဖြစ်သုံးဆောင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဝိယျတိ၊ အလုံးစုံသော
 ကိလေသာဝဋ်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ နောပမိယတိ၊ ကိလေသာတို့သည်
 ပွားခြင်းသို့မရောက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိလေသာကို ပယ်သောအကုဋ်ဖြင့်၊ သ
 တော၊ သတိပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စရတိဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်းသောအခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ အပဝိနတော၊ မဂ်ပညာဖြင့် အလုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲကိုဖျက်ဆီးခြင်း
 ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ နောပမိယတိ၊ မပွား၊ ဧဝံတူ
 တဿ၊ ဤသို့ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌ဖြစ်

ဇာတိ၊ ဝုဏ္ဏတိ၊ ခဏ္ဍိအင်္ဂါ၊ ဗေဒနာ၊ ကာယပဿနာ၊ ကာယဝိညာဉ်အားထင်ခြင်း၊
 သို့ရောဂ်သောပေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဗုဒ္ဓိတော၊ ကာယဒွါရိကဝိညာဉ်အစဉ်ဖြင့်တွေ့၍
 ပဋိဿတော၊ လေးပါးသောသမ္ပဗညဇာတိအစွမ်းအားဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်းကိုပြု
 လေ့ရှိသဖြင့်ထင်သောသတိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဝုဂ္ဂလော၊ ထို
 ဝုဂ္ဂိလ်သည်၊ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ပေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝေဒနတိ၊ ပေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုမသာယာ မနှစ်သက်သောအားဖြင့်ခံစား
 ၍၊ တဗ္ဗ၊ ထိုပေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုလည်း၊ နန္တော၊ ဤပေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်ငါ၏ကိုယ်
 ငါ၏ဥစ္စာတည်းဟု တဏှာမာနမိတ္တိ၏ အစွမ်းအားဖြင့် မသက်မဝင်မှု၍၊
 ဇာတိ၊ တည်၏၊ အဿ၊ ထိုယောဂီဝုဂ္ဂိလ်အား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း
 အရာဖြင့်ပေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုရှုသည်ရှိသော်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသော
 တရားတို့သည်မဖြစ်ကုန်၊ ဝေတထာ၊ ထိုအနိစ္စအစရှိသော အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ ဗေဒနာ၊ တွေ့အပ်သောပေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဗုဒ္ဓိတော၊ ဗုဒ္ဓိဿ၊ တွေ
 သောဝုဂ္ဂိလ်အား၊ အဘိဇ္ဈာဒယော၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိကုန်သော တရားတို့
 သည်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ ထိုပေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော
 ဝေဒနာကို၊ သေဝတောစာဝိ၊ အနိစ္စ အစရှိသည်ကို နှလုံးသွင်း၍ မှီဝဲသုံး
 နောင်သောဝုဂ္ဂိလ်အားလည်း၊ ဝိယျတိ၊ အလုံးစုံသောဝုဂ္ဂိလ်သည်ကုန်ခြင်း
 သို့ရောက်၏၊ နောပမိယတိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲတို့သည်ပွားခြင်းသို့မရောက်၊ ဝေ၊
 ဤသို့ကိလေသာတို့၏ပယ်ခြင်းကိုကျင့်သဖြင့်၊ သောဝုဂ္ဂလော၊ ထိုဝုဂ္ဂိလ်
 သည်၊ သတော၊ သတိပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ စရတိဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အပမိနတော၊ မဂ်ပညာ
 ဖြင့်ဝဋ်ဆင်းရဲအစဉ်ကိုဖျက်ဆီးခြင်းရှိသောဝုဂ္ဂိလ်အား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်
 ရဲသည်၊ နောပမိယတိ၊ မပွားမဖြစ်၊ ဝေတထာ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်ဖြစ်သောဝုဂ္ဂိလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနံ၊ အနုပါဒိသေ
 သနိဗ္ဗာနံကို၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အနီး၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုဏ္ဏတိ၊ ခဏ္ဍိအင်္ဂါ၊ ဇေဋ္ဌံ၊ မနော
 ဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သော ဓမ္မာရုံကို၊ ဥတော၊ မနောဒွါရိကဝိညာဉ်အစဉ်ဖြင့်
 သိ၍၊ ပဋိဿတော၊ လေးပါးသောသမ္ပဗညဇာတိအစွမ်းအားဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်းကို
 ပြုလေ့ရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ထင်သောသတိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သောဝုဂ္ဂလော၊ ထိုဝုဂ္ဂိလ်သည်၊ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မာရုံတို့၌၊ နရန္တတိ၊ တပ်ခြင်း
 ကိုမဖြစ်စေ၊ တထာစသတိ၊ ထိုဓမ္မာရုံ၌ တပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့် ထင်သော
 သတိရှိသောဝုဂ္ဂိလ်သည်၊ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ဓမ္မာရုံ၌ တပ်ခြင်းကင်းသော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒနတိ၊ ဓမ္မာရုံကိုမသာယာမနှစ်သက်သောအားဖြင့်

၂၀-ဝိသတ်နိပါတ်-၂၅၃-မဇ္ဈိမသုတ္တန်အတ္ထရဂါထာ၊ ၆၇

ခံစား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မာရုံကိုလည်း၊ နန္ဒောသ၊ ဤဓမ္မာရုံသည်ငါ၏ကိုယ်ငါ
 ၏ဥစ္စာငါသည်ဖြစ်၏ဟုတဏှာမာနမိမ္မိ၏ အစွမ်းအားဖြင့် မသက်မဝင်မူ
 ၍၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ တည်၏၊ အဿ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာ၊ အကြင်အနိစ္စ
 အစရှိသောအခြင်းအရာဖြင့်ဓမ္မာရုံကိုရှာသည်ရှိသော်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ အဘိဏ္ဍာ
 အစရှိသောတရားတို့သည် မဖြစ်ကုန်၊ ဇေတထာ၊ ထိုအနိစ္စအစရှိသော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ ဝိစာနတော၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် သိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိဏ္ဍာဒယော၊ အဘိဏ္ဍာအစရှိသော တရားတို့သည်၊
 ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝေဒနံ၊ ဓမ္မာရုံကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောဝေဒနာကို၊ အ
 သေဝေသာစ၊ တဏှာ၏အစွမ်းအားဖြင့်မမြှင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဝိယျ
 တိ၊ အသုံးရုံသောကိလေသာဝဋ်သည်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ နောပပိယတိ၊
 ဝဋ်ဆင်းရဲတို့သည် ပွားစေခြင်းသို့မရောက်၊ ဇေ၊ ဤသို့ကိလေသာတို့ကို
 ဖျက်စီးခြင်းအကျင့်ဖြင့်၊ သထေ၊ အဆင်အခြင်သတိပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်
 ဖြစ်၍၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စရတိဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဇေ၊ ဤဆိုခဲ့
 တိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အပပိနတော၊ မဂ်ပညာဖြင့်ဖျက်စီးအပ်သော
 ဝဋ်တရားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ ဝိလျတိ၊ ကုန်၏၊ ဇေတူ
 တဿ၊ ဤသို့ဝဋ်ဆင်းရဲကုန်ခြင်းကိုကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ သဉ္စပါ
 ဒိသေသနိဗ္ဗာနံ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနံကို၊ သန္တိကေ၊ အနီးဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုဇ္ဇတိ
 ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ရူပံဒိသ္မာတိ၊ ရူပံဒိသ္မာဟူသည်ကား၊ စက္ခု၊
 ဝိညေယျံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သော၊ စက္ခုဒ္ဓါရေန၊ စက္ခုဒ္ဓါရ်ဖြင့်၊ ဥပ
 လာဘိတွာ၊ ရ၍၊ သတိရဋ္ဌာပိယံနိမိတ္တံ၊ မနသိကရောတောတိ၊ သတိရဋ္ဌာပိယံ
 နိမိတ္တံမနသိကရောတောဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ ရူပေ၊ ထိုရူပါရုံ၌၊ ဒိဋ္ဌမက္ခေ
 ဇေ၊ မြင်ကာမျှ၌သာလျှင်၊ အဋ္ဌတွာ၊ မတည်မူ၍၊ သုတနိမိတ္တံ၊ တင့်တယ်
 ကောင်းမြတ်၏ဟူသောအကြောင်းဖြင့်၊ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သုဘာကာရဂဟဏဝေသန၊ တင့်တယ်၏ဟူသော အခြင်း
 အရာကိုယူသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်၊
 မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသောသူအား၊ သတိ၊ သတိသည်၊ သ
 မုဋ္ဌာ၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာစ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်
 လည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ သာရတ္ထပိတ္တော၊ တပ်သောပိတ်ရှိသောသူသည်
 ဝေဒေတိ၊ ခံစားနှစ်သက်၏၊ တံရူပါရမ္မဏံ၊ ထိုရူပါရုံကို၊ ရက္ခောဂိဇ္ဈေါဂမိ
 တော၊ တပ်မဂ်မောသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနုဘဝတိ၊ အစဉ်ခံစား၏၊

၆၈ လေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

တထာဘူတောစ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ အသာဒေတိ၊ သာယာ၏၊ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏၊ တဉ္စအဇ္ဈောသတိဋ္ဌတိတိ၊ တဉ္စအဇ္ဈောသတိဋ္ဌတိဟူသည်ကား၊ တဉ္စရူပါရမ္ပဏံ၊ ထိုရူပါရုံကိုလည်း၊ အဇ္ဈောသာယ၊ သက်ဝင်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ သုခန္တိ၊ ချမ်းသာဟူ၍၊ အဘိနိဗ္ဗိယ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဂိယိတွာမျှ၍၊ ပရိနိဋ္ဌပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဿဝဇ္ဇန္တိဝေဒနာအနေကာရူပသမ္ဘဝါတိ၊ တဿဝဇ္ဇန္တိဝေဒနာအနေကာရူပသမ္ဘဝါဟူသည်ကား၊ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ တဿပုပ္ဖလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရူပသမ္ဘဝါ ရူပါရမ္ပဏာ၊ ရူပါရုံလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ သုခါဒိဘေဒေန၊ သုခအစရှိသောအပြားဖြင့်၊ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ကိလေသုပ္ပတ္တိဟေတုတူတာ၊ ကိလေသာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၍၊ အဘိဇ္ဈာစရိဟေသာစရိတ္တမဿူပဟညတိတိ၊ အဘိဇ္ဈာစရိဟေသာစရိတ္တမဿူပဟညတိဟူသည်ကား၊ ဝိယရူပေ၊ ချစ်အပ်သော၊ ရူပါရုံ၌၊ သာဇေန္တနဝသေန၊ တပ်နှစ်သက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာယ၊ ဖြစ်သော၊ အဘိဇ္ဈာယ၊ အလိုကြီးခြင်း၏၊ အပ္ပိယရူပေ၊ မချစ်အပ်သောရူပါရုံ၌၊ ဗျာပဇ္ဇနဝသေန၊ အမျက်ထွက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိယရူပသေဝ၊ ချစ်အပ်သောရူပါရုံ၏သာလျှင်၊ ဝိပရိနာမညထာဘာဝါယ၊ ဖောက်ပြန်၍တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာယ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သောကာဒိလက္ခဏာယစ၊ စိုးရိမ်ခြင်းအစရှိသောလက္ခဏာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဟေသာယစ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဿပုပ္ဖလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပဟညတိဗာဓိယတိ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၏၊ ဧဝံအာစိနတောဒုက္ခန္တိ၊ ဧဝံအာစိနတောဒုက္ခဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တာကဒုရေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝေဒနဿာဒဝသေန၊ ဝေဒနာ၌သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တံတံဘဝါတိသင်္ခါရံ၊ ထိုထိုဘဝါတိသင်္ခါရံကို၊ အာစိနတော၊ ဆည်းပူးသောသူအား၊ ဝဇ္ဇရက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဝါ၊ ဖြတ်စွာဟုရားသည်၊ ဝေဒနာပစ္စယာတဏှာ(ပ) ဒုက္ခက္ခန္ဓဿသမုဒယောဟောတိတိ၊ ဝေဒနာပစ္စယာတဏှာ(ပ)ဒုက္ခက္ခန္ဓဿသမုဒယောဟောတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တထာဘူတဿ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းရှိသောသူအား၊ အာဟာရအာရုကာ၊ ဝေး၏ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ရုဠာဘံ၊ ရဲခဲ၏၊ ဣတိ၊ အလံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဒ္ဓံ၊ သုတွတ်အာဒိဂါယာသုပိ

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိပါတ်-၂၅၃-မာလကုရုတ္တုတ္တေရဂါထာ၊

၆၆

သန္တသုတ္တာဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့၌လည်း။ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဗာတွာတိ၊ ဗာတွာဟူသည်ကား၊ ဗာယိတွာ၊ နင်း၍၊ ကောတွာတိ၊ ကောတွာဟူသည်ကား၊ သာယိတွာ၊ လျက်၍၊ ဖုဿာတိ၊ ဖုဿဟူသည်ကား၊ ဖုယိတွာ၊ ထိ၍၊ ဓမ္မဉတွာတိ၊ ဓမ္မဉတွာဟူသည်ကား၊ ဓမ္မာရမ္မဏံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ ဝိဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဆန္ဒါရဂေါစရေ၊ ခြောက်ပါးသောစွာရ၊ ခြောက်ပါးသောအာရုံ၌၊ သာရဇ္ဇန္တဿ၊ တပ်သောသူ၏၊ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်ကင်းခြင်းကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ နသောရဇ္ဇတိရူပေ သူတိအာဒိ၊ နသောရဇ္ဇတိရူပေသုဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ မိနိတောမ်မူ၏၊ နသောရဇ္ဇတိရူပေသုရူပံဒိသွာပဋိဿတောတိ၊ နသောရဇ္ဇတိရူပေသုရူပံဒိသွာ ပဋိဿတော ဟူသည်ကား၊ သောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်

ဓမ္မဂုတ္တိလံသည်၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အပါယကံ၊ အပါယ်သို့လားစေတတ်သော၊ ရူပါရမ္မဏံ၊ ရူပါရုံကို၊ စက္ခုဒ္ဓါရိကေန၊ စက္ခုဒ္ဓါရ်၌ဖြစ်သော၊ ဝိညာဏသန္တာနေန၊ ဝိညာဉ်အစဉ်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ စတုသမ္ပဇညဝသေန၊ လေးပါးသော သမ္ပဇဉ်၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ သမ္ပဇနကာရိတာယ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ ပဋိဿတော၊ ထင်သောသတိရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဂုတ္တိလံသည်၊ ရူပါရမ္မဏေထု၊ ရူပါရုံတို့၌၊ နရဇ္ဇတိ၊ မတပ်၊ ရာဂံ၊ တပ်ခြင်းကို၊ နဇ္ဇေတိ၊ မဖြစ်စေ၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝိရတ္တမိတ္တော၊ တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ ရူပါရမ္မဏမ္ပိ၊ ရူပါရုံ၌၊ သမုဒယာဒိတော၊ ဖြစ်ခြင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ပဇာနန္တော၊ အပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏၊ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုရူပါရုံ၌၊ တံဥပ္ပန္နပေဒနဉ္စ၊ ထိုဖြစ်သောဝေဒနာကိုလည်း၊ ဝိရတ္တမိတ္တော၊ တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ တထာဘူတောစ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောသူသည်လည်း၊ တဉ္စနန္တောသတိဋ္ဌတိတိ၊ တဉ္စနန္တောသတိဋ္ဌတိဟူသည်ကား၊ တံရူပါရမ္မဏံ၊ ထိုရူပါရုံကို၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဝိရတ္တမိတ္တတာယ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် အတ္ထောသာယ၊ မျှီ၍၊ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်းစေ၊ ဤကိုယ်သည်၊ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း၊ ဧသော၊ ဤကိုယ်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧသော၊ ဤကိုယ်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တော၊ ကိုယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဝသေန၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ နာတိနိဝိသတိ၊ နှလုံးမသွင်း၊

၁၀၀ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ယထာယံပဿတောရူပန္တိ၊ ယထာယံပဿတောရူပံဟူသညံကား၊ အဿ
ယောဂိနော၊ ထိယောဂိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တဗ္ဗ၊ ထိရူပါရုံ၌၊ အဘိဇ္ဈာနယော၊
အဘိဇ္ဈာနစရိကုန်သော တရားတို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိ ယထာ၊ မဖြစ်ကုန်
သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အနိစ္စာဒိတော၊ အနိစ္စအစရှိသောအားဖြင့်၊
ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ ပဿန္တိ သာ၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သေဝတောစာပိဝေဒနန္တိ
သေဝတောစာပိဝေဒနံဟူသညံကား၊ ဟံ၊ ထိရူပါရုံကို၊ အာရဟန္တ၊ အာရုံပြု
၍၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝေဒနဉ္စ၊ ဝေဒနာကိုလည်းကောင်း၊ တံသမ္ပယုတ္တဓမ္မေစ၊
ထိုဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သောတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေါစရသေဝနာယ၊
အာရုံပြု၍ ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ သေဝတောစာပိ၊ ဖြစ်သောသူအားလည်း၊
ဗိယျတိတိ၊ ဗိယျတိဟူသညံကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကိလေသဝဋ်၊ ကိ
လေသဝဋ်ကို၊ ပရိက္ခယံပရိယာဒါနံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ နောပ
ဗိယျတိတိ၊ နောပဗိယျတိဟူသညံကား၊ နဥပဗိယျတိ၊ မဆည်းဘူး၊ အာစ
ယံ၊ ပွားခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ ဧဝံသေစရတိသတောတိ၊ ဧဝံသေစ
ရတိသတေတိဟူသညံကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကိလေသပါပနယနပဗ္ဗိပတ္တိယော၊ ကိလေ
သာကိုပယ်ဖျက်တတ်သောအကျင့်ဖြင့်၊ သတောသမ္ပဇာနော၊ သတိပညာ
အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စရတိဝိဘရတိ၊ နေ၏၊ ဧဝံအပ
ဗိနတောဒုက္ခန္တိ၊ ဧဝံအပဗိနတောဒုက္ခံဟူသညံကား၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်
ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အပစယဂါမိနိယော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော
မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝဋ်ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊
အပဗိနန္တိ သာ၊ ဖျက်ဆီးသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သန္တိကေနိဗ္ဗာန ဝုတ္တတိတိ၊
သန္တိကေနိဗ္ဗာနဝုတ္တတိဟူသညံကား၊ သဥပါဒိသေသအနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန
ဓာတုသမိပေဇေ၊ သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်
၏အနီး၌သာလျှင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ အသင်္ခတာယ၊ ကံစိတ်ဥတုအာဟာရ တည်းဟူသော
အကြောင်းတရားတို့သည်မပြုပြင်အပ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကတဗ္ဗာ၊
မျက်မှောက်ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ နသောရဇ္ဇတိသဒ္ဓေသုပိအာဒိ
သု၊ နသောရဇ္ဇတိသဒ္ဓေသုပိအစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လည်း၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤ
နည်းဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊
မာလုကျမထေရ်သည်၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒဿ၊ အဆုံးအမကို၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဥပဓာရိတ
ဘာဝံ၊ ဆောင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဝေဒေတွာ၊ ပြောကြား၍၊ အာသနာ၊

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်-၂၅၃-မာလုတ္တပုတ္တရဂါထာ၊ ၁၀၁

နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ သတ္ထာရုံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန့်တွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဂတော၊
သွားသည်ရှိသော်၊ နမိရသော၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ
ကို၊ ဝနေတွာ၊ ပွဲ၊ ခြံ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ
ဤသို့၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ မာလုတ္တပုတ္တရဂါထာ၊ ဝဏ္ဏနာ၊ မာလုတ္တ
ပုတ္တမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်-၂၅၄-သေလတ္တရဂါထာ၊

ပရိပုဏ္ဏကာယောတိအာဒိကာ၊ ပရိပုဏ္ဏကာယော ဤသို့အစရှိသော
ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ သေ
လတ္တရဿ၊ သေလမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ ကိရ၊ ချဲ့၍၊ ပြဦးအံ့
အယံ၊ ဤသေလမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိ
သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလ
ဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာခြင်းသို့၊
ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဂဏပါမောက္ခော၊ ဂိုဏ်းတို့၏ အကြီးအမှူး
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တိဏိပုရိသသတာနိ၊ သုံးရာသောယောကျ်ားတို့ကို၊
သမာဓေပတွာ၊ ဆောက်တည်စေ၍၊ တေဟိ၊ ထိုသုံးရာသောယောကျ်ား
တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋ်ကို၊ ကာ
ရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊ ဂဏပရိယောသိတာယ၊ ဆောက်၍ပြီးသည်
။ ရှိသော်၊ သဘိက္ခု၊ သံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော
မြတ်စွာဘုရားအား၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ
၍၊ သတ္ထာရုံစ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ သိက္ခုစ၊ ရဟန်းတို့ကို
လည်းကောင်း၊ တိစိဝရေန၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်းဖြင့်၊ အန္တောဒေသိ၊ လှူ၏
သော၊ ထိုသေလမထေရ်အလောင်းသည်၊ တေနုညကမ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှု
ကံကြောင့်၊ ဧကံဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏ တရသောအကြား
ကာလပတ်လုံး၊ ဒေဝလောကေဝေ၊ နတ်ပြည်၌သာလျှင်၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊
ဟတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ ဝုတော၊ ဝုတေသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်
ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပွါ
ဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသော အခါ၌၊
အဂ္ဂိတ္တရာပေသု၊ အဂ္ဂိတ္တရာပတို့၌၊ အာပဏေနာမ၊ အာပဏအမည်ရှိသော၊
ဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ ပုဏ္ဏားရှာ၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊

၁၀၂ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဖြစ်၍၊ သေလောတိ၊ သေလဟူ၍၊ လန္ဒနာမော၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသေလပုဏ္ဏားသည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရှုပ်သို့
 ရောက်သည်ရှိသော်၊ တိသုဝေဒေသု၊ ဗေဒင်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊
 ဗြာဟ္မဏသိပ္ပေသုစ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏အတတ်တို့၌လည်း၊ နိပ္ပတ္တိ၊ ပြီးဆုံးခြင်း
 သို့၊ ဂတိံ၊ ရောက်၍၊ တိတိမာဏဝသတာနိ၊ သုံးရာကုန်သောလူလင်တို့
 ကို၊ မဇ္ဈေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ ဝါစေဇ္ဇော၊ ချပို့လျက်၊ အာပဏော၊ အာပဏအ
 မည်ရှိသောပုဏ္ဏားရှာ၌၊ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌
 လည်း၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ၊ နိက္ခ
 မိတွာ၊ တွက်တော်မူ၍၊ အနုတေဉ္ဇသဟိတိက္ခသတေဟိ၊ အခွဲနှင့်တကွ
 သုံးရာကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အင်္ဂုတ္တရာပေသု၊ အင်္ဂုတ္တရာပ
 တို့၌၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရဇ္ဇော၊ ဟုည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်၊
 သေလဿ၊ သေလပုဏ္ဏား၏၊ အဇ္ဈော၊ သိကာနဉ္စ၊ အတူနေတပည့်တို့၏
 လည်း၊ ဥာဏပရိပါကံ၊ ဥာဏ်၏ရင့်ကျက်ခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အညတ
 ရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိတခုခုသော၊ ဝနသဇ္ဈော၊ တောအုပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ
 တော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုသို့နေတော်မူသော အခါ၌၊ ကေနိယော၊ ကေနိယ
 အမည်ရှိသော၊ ဇဋ္ဌိလော၊ ရသေ့သည်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဂမနံ၊
 ကြွလာတော်မူခြင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနေတော်မူရာတောသို့၊
 ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဘိက္ခုသံစောနံ၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သတ္တု၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ နိမဇ္ဈေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်
 ၍၊ သကေအဿမေ၊ မိမိသင်ခမ်းကျောင်း၌၊ ပဟုတံ၊ များစွာသော၊ ခါဒနိယံ
 ဝါ၊ ခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနိယံဝါ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ပဋိယာဒေတိ၊ စီရင်၏၊ တသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ သေလော၊ သေလအမည်
 ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ တိတိမာဏဝသတေဟိ၊ သုံးရာသော
 လူလင်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဇဉ်ဝိဟာရံ၊ အညောင်းအညာပြေအောင်
 လမ်းရှောက်ခြင်းကို၊ အနုဝိစရဇ္ဇော၊ အစဉ်အတိုင်း ဟုည့်လည်သည်ရှိ
 သော်၊ ကေနိယဿ၊ ကေနိယ၏၊ အဿမံ၊ ကျောင်းသင်ခမ်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊
 ဝင်၍၊ ကဋ္ဌဗာလနုဒ္ဓါန သံဝါဒနာဒိနာ၊ ထင်းခွဲခြင်းမီးဖိုးစီရင်ခြင်းအစရှိ
 သည်ဖြင့်၊ ဒါနုပကာရဏံ၊ ဒါန၏အဆောက်အဦးကို၊ သဇ္ဈဇ္ဇော၊ စီရင်ကုန်
 သော၊ ဇဋ္ဌိလေ၊ ရသေ့တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကေနိယ၊ ကေနိယ၊ ကံ'နုခေါ၊
 အသို့နည်း၊ မဟာယညော၊ ကြီးသောယဇ်သည်၊ ပစ္စုပဗ္ဗိတော၊ ရှေးရှုတည်
 သလော၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ တေန၊ ထိုကေနိ

ယသညဉ်ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူသောဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကိုးမယာ၊ ငါသည်၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖန်ဆွမ်းအထို့ငှါ၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်
ဖိတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓေါတိဝစနံ၊ ဘုရား
ဟူသောစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဟဇ္ဇော၊ ရွှင်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ တက်
ကြွသည်ဖြစ်၍၊ သောမနဿဇာတော၊ ဝမ်းမြောက်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ မာဏဝေဟိ၊ လူ့လင်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တ
ကွ၊ သတ္တရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ကတပဒ္ဓိသန္ဓာ
ရော၊ ပြုအပ်သောစကားအစေ့အ စပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်
လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေလျက်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ကာယ၊ ကိုယ်တော်၌၊ ဗုတ္တိံ၊ သမဟာသုရိသလက္ခဏာနိ၊ သုံးဆွဲ
နှစ်ပါးကုန်သောယောကျ်ား၊ မြတ်တို့၏လက္ခဏာတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဣမေ
ဟိလက္ခဏေဟိ၊ ဤလက္ခဏာတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊
ရာဇဝါစက္ကဝတ္တိ စကြာမင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ လောကေ၊ လော
က၌၊ ဝိဝေဇ္ဈဒေါ၊ ဝင့်ကင်းပြတ်သော၊ ဗုဒ္ဓေါဝါ၊ ဘုရားသည်လည်း၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံပန၊ ဤသူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ ဗုဒ္ဓေါဝါ၊
ဘုရားဟူ၍လည်းကောင်း၊ နေဝါ၊ ဘုရားမဟုတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ
ဤသို့၊ နဇာနာမိ၊ မသိ၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ သုတံခေါပန၊ ကြားဘူးသည်
သာသျှင်တည်း၊ ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်
သော၊ အရဟန္တာ၊ လူနတ်တို့၏ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်ကုန်သော၊
ယေတေသဗ္ဗသဗ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊
တေ၊ ထိုဘုရားတို့သည်၊ သကေဝဇ္ဇေ၊ မိမိ၏ကျေးဇူးကို၊ ဘညမာနေ၊ ဆို
သည်ရှိသော်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပါတုကရောန္တိ၊ ထင်ရှားပြုကုန်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ အသဗ္ဗသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ကြံ၍၊ သဗ္ဗုဓေ၊ မျက်မှောက်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေဟိ၊ ဘုရားဂုဏ်
ကျေးဇူး တော်တို့ဖြင့်၊ အဘိတ္တ ဝိယမာနေ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သည်ရှိသော်၊
အဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တတာယ၊ ဝေသာရဇ္ဇသို့မရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
အနန္တယောဂက္ခေမတ္တာ၊ ယောဂမကုန် သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သာ
ရဇ္ဇတိ၊ ရှုံ့ရှား၏၊ မဂ္ဂိဘာဝံ၊ မျက်နှာမသံသည် အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊
ရောက်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို၊ သဗ္ဗုခါ၊
မျက်မှောက်၌၊ သာရုပ္ပါဟိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့
ဖြင့်၊ အဘိတ္တဝေယျံ၊ ခြီးမွမ်းရမှုကား၊ ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိဇေပန၊ ဤ

သို့ကား၊ ဖိန္ဒေတွာ၊ ဩရိန္ဒါ။ သောတဂေါ၊ ထိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိ
 ဝုဏ္ဏကာယော၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့၏
 ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်မယုတ်သောအင်္ဂါကြီးငယ်တို့နှင့်ပြည့်စုံသောကိုယ်တော်ရှိ
 သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ သုရုစိ၊ ကောင်းသော ကိုယ်တော်အရောင်
 ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ သုဇာတော၊ လုံးချပ်သဏ္ဌာန်နှင့်ပြည့်စုံသော
 ကောင်းစွာဖြစ်သော ကိုယ်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ စာရုဒဿ
 နော၊ မြင်ကုန်သော သူတို့၏မရောင့်ရဲခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောတင့်တယ်
 သောကိုယ်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေစင်သိင်္ဂီနီကံ
 ကဲ့သို့အဆင်း ရှိတော်မူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ သုသုက္ကဒါဋ္ဌော၊ လ
 ရောင်ရကဲ့သို့ဖြူစင်သော အရောင်တို့ဖြင့် ပြုံးမြိုးပြက်ထွက်သောကောင်း
 စွာဖြူစင်သောစွယ်တော် လည်းရှိတော်မူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဝိရိ
 ယဝါ၊ လေးပါး အပြားရှိသောသဗ္ဗပ္ပဓာန်၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် အလွန် ကဲ့
 နှင့်ယဉ်သောလုံ့လလည်း ရှိတော်မူ၏။ ဟံသစ္စံ၊ မှန်၏။ သုဇာတဿ၊
 ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ နုရဿ၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်သောစကြာမင်းအား၊
 ယေဝိဗျဉ္ဇနာ၊ အကြင်သုံးဆွဲနှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ် တို့၏လက္ခဏာ
 တော်ကြီးရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာတော် ငယ်တို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ သဗ္ဗေ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ တေမဟာဝုရိသလက္ခဏာ၊ ထိုသုံးဆွဲနှစ်
 ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး ရှစ်ဆယ်သောလက္ခ
 ဏာတော်ငယ်တို့သည်၊ ဟဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ကာယသ္မိ၊ ကိုယ်တော်၌၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဿန္တနေတ္ထော၊ ငါးပါး
 သောအဆင်းရှိသော စက္ခုပသာဒစသည်နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်ကြည်
 ညိုဘွယ်သောမျက်စိလည်းရှိတော်မူ၏၊ သုမုခေ၊ လပြည့်ဝန်းနှင့်တူသော
 ကောင်းသော မျက်နှာတော် လည်းရှိတော်မူ၏၊ ဗြဟ္မဥဇာ၊ လုံးချပ်တော်၏
 ပြည့်စုံသဖြင့်မြတ်သော ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်တော်လည်းရှိတော်မူ၏၊
 ပတာပဝါ၊ နေမင်း၏ အရောင်ရှိတော်မူ၏၊ သမဏ သံဃဿ၊ ရဟန်း
 အပေါင်း၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ အာဒိစ္စောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ ဝိရောစသိ၊ အဝိ
 ဇ္ဇာဟူသောအဓိကံကိုပျောက်၍ဥာဏ်ဟူသောအလင်းကိုပြုတော်မူသည်
 ဖြစ်၍ထွန်းတောက်ပတော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ကဏ္ဍာ
 ကဒဿနေ၊ ငါးပါးသော မြတ်သော အမြင်တို့နှင့် ပြည့်စုံသောကောင်း
 သောကိုယ်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကဉ္စနသန္တိဘတ္တစော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူ
 သောအရောင်နှင့်ပြည့်စုံသောအရေလည်းရှိတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့

ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဥတ္တမဝဏ္ဏိးနာ၊ မြတ်သော အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊
 ကော၊ အရှင်ဘုရားအား၊ သမဏဘာဝေန၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကိံသောဘ
 တိ၊ အဘယ်မှာမတင့်တယ်ဘဲရှိကုန်အံ့နည်း၊ ကော၊ အရှင်ဘုရားအား
 စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သောလေးပါးသောအံ့သွယ်သရဲ
 သောသမာဓာတိသော၊ ရထေသဘော၊ ရထားစီးသောသူတို့တွင်အာဇာ
 နည်ဥသဘာဝုရိသအားဖြင့်မြတ်သောရထားစီးလည်းဖြစ်တော်မူသော၊
 စာတုရန္တော၊ သရဗ္ဗရာလေးစင်းအဆုံးရှိသောမြေကိုစိုးအုပ်ထားသော၊ ဝိဇီ
 တာဝိ၊ မြေအပြင်၌ရှိသော ရန်အပေါင်းကို အောင်စွမ်းနိုင်သော၊ ဓမ္မ၊
 မဏ္ဍိယ၊ ဓမ္မ၊ ဒိပ်ကျွန်းကို၊ ဣဿရော၊ အစိုးရတော်မူသော၊ ရာဇာ၊ မင်း
 တကာတို့ ထက်မြတ်သော မင်းသည်၊ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရဟသိ၊
 ထိုက်တော်မူ၏တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဧတာဂါ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုခံ
 စားကုန်သော၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဇာနော၊ ခင်သိမ်းသော
 မင်းတို့ကို၊ အနုယန္တော၊ အစဉ်လိုက်စေတတ်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်မူသောဘုရားမြတ်၊ ရာဇာဓိရာဇာ၊
 မင်းတကာတို့ထက်လွန်မြတ်သောမင်းဖြစ်တော်မူသော၊ မနုဇိန္ဒော၊ လူတို့
 ကိုအစိုးရသော၊ တေတံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဣမသ္မိံလောကေ၊ ဤသုတ္တ
 လောက၌၊ ဓမ္မရာဇဘာဝေန၊ တရားမင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကိုး
 ကား၊ ဂေါတမ၊ ပြုတော်မူသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆဟိဂ ယဟိ၊ ခြောက်ဂါထာတို့
 ဖြင့်၊ ဘဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိတ္ထမိ၊ မြီးပွမ်းတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
 ထာတို့၌၊ ပရိပုဏ္ဏကာယောတိ၊ ပရိပုဏ္ဏကာယော ဟူသည်ကား၊ အဘိ
 ဗျတ္တရူပါနံ၊ အလွန်ထင်ရှားသောသဘောရှိကုန်သော၊ န္ဒတ္တိံ သာယ၊ သို့ ဆဲ
 နှစ်ပါးကုန်သော၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာနံ၊ လောက၌၊ မြတ်တို့၏လက္ခဏာ
 တော်တို့၏၊ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်ခြင်းကြောင့်၊ အဟိနဂ်ပစ္စင်္ဂတာယ၊ မယုတ်
 မာသောအင်္ဂါကြီးငယ်တို့နှင့်၊ ပရိပုဏ္ဏသရိရော၊ ပြည့်စုံသောကိုယ်တော်
 ရှိသည်၊ သုရုစိတိ၊ သုရုစိဟူသည်ကား၊ သုန္ဓရသရိရပဘော၊ ကောင်းသော
 ကိုယ်တော်အရောင်ရှိသည်၊ သုဇာတောတိ၊ သုဇာတောဟူသည်ကား၊
 အာရောဟပရိတာဟသမ္ပတ္တိယာစ၊ ဆုံးရပ်သဏ္ဌာန်နှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ သဏ္ဌာနသမ္ပတ္တိယာစ၊ သဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ အဘိဇာတရူပေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောကိုယ်ရှိသည်၊ စာ
 ရဒဿနောတိ၊ စာရဒဿနောဟူသည်ကား၊ သုစိ-စွဲကြာမြင့်စွာလည်း၊
 ပဿန္တာနံ၊ ကြည့်ရှုကုန်သောသူတို့၏၊ အဘိတ္တိဇနကံ၊ မရောင့်ရဲခြင်းကို

၁၀၆ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဖြစ်စေတတ်သော၊ အပ္ပနိကုလံ၊ မစက်ဆုတ်အပ်သော၊ မေဇ္ဇဏိယာ၊ မေဇ္ဇ
 လျော်ခြင်းဖြင့်၊ စာရဒဿနံ၊ ကောင်းသောအမြင်သည်၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ စာရဒဿနော၊ စာရ
 ဒဿနမည်တော်မူ၏၊ ကေဓိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ စာရဒဿ
 နောတိ၊ စာရဒဿနောဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရနေတ္ထော၊ ကောင်းသောမျက်
 မိရှိတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုကုန်၏၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောတိ၊ သုဝဏ္ဏ
 ဝဏ္ဏောဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏဇာတရူပသဒိသဝဏ္ဏော၊ ရွှေနှင့်တူသော
 အဆင်းရှိတော်မူသည်၊ အဝိတိ၊ အဝိဟူသည်ကား၊ ဘဝသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣ
 ဒံပဒံ၊ ဤအသိဟူသောပုဒ်သည်၊ ပရိပုဏ္ဏကာယောအဝိတိ အာဒိနာ၊ ပရိ
 ပုဏ္ဏကာယောအဝိဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သဗ္ဗပဒေဟိ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်
 တို့နှင့်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ သုသုက္ကဒါဠောတိ၊ သုသုက္ကဒါဠောဟူ
 သည်ကား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ သုက္ကဒါဠော၊ ဖြူသော စွယ်တော်ရှိသည်၊
 ဟိသဗ္ဗံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒါဠော၊ စွယ်
 တော်တို့သည်၊ စန္ဒကိရုဏာဝိယ၊ လရောင်ရကဲ့သို့၊ ဝေလရသ္မိယော၊ ဖွေး
 ဖွေးဖြူသောအရောင်တော်တို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိ၊ ပြုံးပြုံးပြက်ထွက်ကုန်၏၊ ဝိရိ
 ယဂေါတိ၊ ဝိရိယဝါ ဟူသည်ကား၊ ဝိရိယပါရိပုရိယာ၊ ဝိရိယ၏ပြည့်ခြင်း
 ကြောင့်၊ စတုရင်္ဂသမန္ဓာဂတဝိရိယာမိဋ္ဌာနတော၊ လေးပါးသောအင်္ဂါနှင့်
 ပြည့်စုံသောဝိရိယကိုဆောက်တည်သောကြောင့်၊ စတုဗ္ဗိဓဿ၊ လေးပါး
 အပြားရှိသော၊ သဗ္ဗပ္ပာနဿ၊ သဗ္ဗပ္ပာနံ၏၊ သမ္ပတ္တိယာစ၊ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်
 လည်း၊ အတိသယယုတ္တော၊ အလွန်အကဲနှင့် ယှဉ်သော၊ နရဿဟိသုဇာ
 တဿာတိ၊ နရဿဟိသုဇာတဿဟူသည်ကား၊ သမတိ သာယ၊ အမျှသုံး
 ဆယ်သော၊ ပါရုဒိနံ၊ ပါရုဒိတို့ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အရိယဿ၊ မြတ်သော
 စက္ကဝတ္တိဝတ္တဿ၊ စကြာဝတေးမင်း၏အကျင့်ဝတ်ကို၊ ပုရိတတ္တာ၊ ဖြည့်
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဠသဗ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာ လျှင်၊ ဇာ
 တဿ၊ ဖြစ်သော၊ နရဿမဟာပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားမြတ်အား၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဗ္ဗေတေတိ၊ သဗ္ဗေတေဟူ
 သည်ကား၊ မဟာပုရိသဘာဝံ၊ မြတ်သော ယောကျ်ား၏ အဖြစ်ကို၊ လော
 ကံ၊ လောကဋ္ဌ၊ အဂ္ဂပုဂ္ဂလဘာဝံ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကို၊ ဗျဉ္ဇယန္တိ၊
 ပြတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗျဉ္ဇနာ၊ ဗျဉ္ဇနမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ လဗ္ဗဝေါဟာရ၊ သုပ္ပတိဗြဟ္မာပါဒတာဒိဗာတ္ထိံသမဟာ ပုရိသလက္ခဏာ
 သင်္ခါတာ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော ကောင်းစွာတည်သော ခြေတော်ရှိ

သည်၏အဖြစ်အစရှိသော သုံးဆွဲနှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခ
 ကာဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ တမ္ပနစတုရ်နစတာဒိ အသိဘိအနုဗျဉ္ဇနသင်္ခါ
 တာစ၊ နိသောခြေသည်းလက်သည်းမြင့်သောခြေသည်းလက်သည်းအစ
 ရှိသောရှစ်ဆယ်သော လက္ခကာတော်တော်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဓူပဂု
 ကာ၊ အဆင်းတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အနဝသေ
 သာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုယောကျ်ားမြတ်၏လက္ခကာတို့သည်
 တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ကာယသိက္ခိ၊ ကိုယ်တော်၌၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဝစနသေသော၊ စကားကြွင်းကို၊ ယောဇေတဇ္ဈော၊ ထည့်၍ယှဉ်အပ်၏၊
 မဟာပုရိသလက္ခကာတိ၊ မဟာပုရိသလက္ခကာဟူသည်ကာ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး
 ၌၊ ဂုတ္တဗျဉ္ဇနာနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောလက္ခကာတော်တို့ကိုသာလျှင်၊ ဝစနန္တ
 ခေန၊ သဒ္ဓါအထူးဖြင့်၊ နိဂမေန္တော၊ နိဂုံးအုပ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေသုလက္ခဏေသု၊ ထိုလက္ခဏာတို့၌၊
 အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အဓိရုစိတေဟိ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ လက္ခဏေဟိ၊
 လက္ခဏာတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထောမေန္တော၊ ခြီးမွမ်းလို
 သည်ဖြစ်၍၊ ပသန္တနေတ္ထောတိ၊ ပသန္တနေတ္ထောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စဝဏ္ဏပသာဒသမ္ပတ္တိ
 ယာ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိသော ပသာဒ၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ပသန္တ
 နေတ္ထော၊ ကြည်ညိုဝွယ်သောမျက်စိရှိတော်မူ၏၊ ပရိပုဏ္ဏဝန္တမဏ္ဍလသဒိ
 သမုစတာယ၊ လပြည့်ဝန်းနှင့် တူသောမျက်နှာတော် ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သုရုခေါ၊ ကောင်းသောမျက်နှာတော်လည်းရှိတော်မူ၏၊ အာရော
 ဟပရိတာဟသမ္ပတ္တိယာ၊ သုံးရပ်သဏ္ဌာန်၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဗြဟ္မာ၊
 ဗြဟ္မာမည်တော်မူ၏၊ ဗြဟ္မ၊ ဇုဂတ္တတယ၊ မြတ်သော ဖြောင့်သောကိုယ်ရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဇ္ဇ၊ ဖြောင့်မတ်သောကိုယ်ရှိတော်မူ၏၊ ဇုတိမန္တ
 ကာယ၊ အရောင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပတာပဝါ၊ ပတာပဝမည်တော်မူ၏
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝပတာပဝန္တန္တံ၊ ထိုအရောင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို
 သာလျှင်၊ အာဒိစ္စ၊ ပမာယ၊ နေ၏ဥပမာဖြင့်၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်စွာပြလို
 သည်ဖြစ်၍၊ မဇ္ဈေသမဏသံစာဿာတိအာဒိ၊ မဇ္ဈေသမဏသံစာဿဤ
 သို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကား
 ၌၊ အာဒိစ္စာဝဝိရောစသိတိ၊ အာဒိစ္စာဝ ဝိရောစသိ ဟူသည်ကား၊ အာ
 ဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်၊ ဥဂ္ဂန္တန္တော၊ တက်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊
 တမဂတံ၊ အဓိကံအပေါင်းကို၊ ဝိမေမတ္တာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ အာလောကံ၊

အလင်းကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ ဝိရောစတိယထာ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊
 ဇေ၊ ဤအတူ၊ တွတ္တိ၊ အရှင်ဘုရားသည်လည်း၊ အဇ္ဈောဝေဝ၊ အတွင်း၌
 လည်းကောင်း၊ ဗဟိစ၊ အပ၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အဝိဇ္ဇာတ
 မံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အဓိကံမှောင်မှောင်၊ ဝိဓိသေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်တော်
 မူ၍၊ ဥာဏာလောကံ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော အလင်းကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြု
 တော်မူလျက်၊ ဝိရောစသိ၊ တင့်တယ်ထွန်းတောက်ပတော်မူ၍၊ ဒဿနိယ
 ရူပတာယ၊ ရှုချင်စွယ်လောအဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝိဂတာ
 နံ၊ ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ဒဿနသမ္ပတ္တိနံ၊ အမြင်၌ ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့
 အား၊ အာဝဟနတော၊ ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ကလျာဏဟိ၊ ကောင်း
 ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဒဿနေဟိ၊ အမြင်တို့၌၊ သမန္နာဂ
 တတ္တာစ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ကလျာဏဒဿနေ၊ က
 လျာဏဒဿနမည်၏၊ ဥတ္တမဝဏ္ဏိနာဟိ၊ ဥတ္တမဝဏ္ဏိနာဟူသည်ကား၊
 ဥတ္တမဝဏ္ဏသမ္ပန္နဿ၊ မြတ်သောအဆင်း၌ ပြည့်စုံသော၊ စက္ကဝတ္တိတိ၊
 စက္ကဝတ္တိဟူသည်ကား၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာကို၊ ဝတ္တေတိ၊ လည်စေ
 တတ်၏၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သမ္ပတ္တိစက္ကဟိ၊ သမ္ပတ္တိစက်တို့ဖြင့်၊
 ဝတ္တေတိ၊ လည်စေတတ်၏၊ တေဟိစ၊ ထိုလေးပါးသော သမ္ပတ္တိစက်တို့ဖြင့်
 လည်း၊ ပရေ၊ တပါးကုန်သော သူတို့ကို၊ ဝတ္တေတိ၊ လည်စေတတ်၏၊ တေသ္မိ
 ထိုမင်း၌၊ ပရဟိတာ x၊ သူတပါးအစီးအပွါ၊ အသို ၄၊ ဣရိယာပထစက္ကာ
 နံ၊ ဣရိယာပထစက်တို့၏၊ ဝတ္တော၊ လည်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စက္ကဝတ္တိမည်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းလည်း၊ တေသ္မိ၊
 ထိုမင်း၌၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အတ္ထရိယဓမ္မေဟိစ၊ အံ့စွယ်သော
 တရားတို့၌လည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုဟိစ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ သမ္ပန္နာဂမေန၊ ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ပရေဟိ၊ တပါးသောသူသို့သည်၊
 အနဘိဘဝနိယဿ၊ လွှမ်းမိုးမနှိပ်စက်နိုင်သော၊ အာဏာစက္ကဿ၊ အာ
 ဏာစက်၏၊ ဝတ္တော၊ လည်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်သော၊
 ထိုမင်းသည်၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စက္ကဝတ္တိမည်၏၊ ရထေသဘောတိ၊ ရထေသဘော
 ဟူသည်ကား၊ ရထိကေသု၊ ရထားစီးသောသူတို့တွင်၊ အာဇာနိယဥသဘာ
 ပုရိသော၊ အာဇာနည်ဥသဘာပုရိသဖြစ်သော၊ မဟာရထော၊ မြတ်သော
 ရထားစီးဖြစ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ စာ
 တုရဇ္ဇောတိ၊ စာတုရဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ စတုသမုဒ္ဒန္တဿ၊ လေးစင်း
 သောသမုဒ္ဒရာအဆုံးရှိသော၊ ပထဝိယာ၊ မြေ၌၊ ဣဿရော၊ အစိုးရတော်

မူထသော၊ ပိဇိတာပိတိ၊ ပိဇိတာပိ ဟူသည်ကား၊ ပိဇိတာပိဇယော၊ မြေ
အပြင်၌ရှိသောရန်အပေါင်းတို့ကိုအောင်စွမ်းနိုင်ထသော၊ ဓမ္မမဏ္ဍာသော
တိ၊ ဓမ္မမဏ္ဍာသဟူသည်ကား၊ ဓမ္မဒိပဿ၊ ဓမ္မဒိပကျန်းကို၊ ဟံ၊ အထူး
ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပါကဇေန၊ ထင်ရှားသဖြင့်၊ ဣဿာရိယာနိ၊ အစိုးရခြင်းတို့ကို၊
ဒသေယန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ စက္ကဝတ္တိ
ပန၊ စကြာမင်းသည်ကား၊ ပရိတ္တဒိပါနံ၊ ကျန်းပတ်နှစ်ထောင်တို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ စတုန္နမ္ပိမဟာဒိပါနံ၊ ကျန်းကြီးလေးကျန်း တို့ကိုလည်းကောင်း၊
ဣဿရောပ၊ အစိုးရသည်သာသျှင်တည်း၊ ခတ္တိယသတိ၊ ခတ္တိယဟူသည်
ကား၊ ဇာတိခတ္တိယ၊ ဇာတ်အားဖြင့် မင်းမျိုး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘောဂါတိ၊
ဘောဂါဟူသည်ကား၊ ဘောဂိယ၊ စည်းဝိမ်းချမ်းသာကိုခံစားကုန်သော၊
ရာဇာနောတိ၊ ရာဇာနောဟူသည်ကား၊ ယောကေတိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ရေန္တံ၊
မင်းအဖြစ်ကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သော၊ အနုယန္တောတိ၊ အနုယန္တောဟူ
သည်ကား၊ အနုဂါမိနော၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော၊ သေဝကော၊ မင်းစား
ယောကျ်ားတို့သည်၊ ရာဇာမိရာဇာတိ၊ ရာဇာမိရာဇာဟူသည်ကား၊ ရာဇုနံ၊
မင်းတို့၏၊ ပူဇနိယော၊ အပူဇော်ကိုခံထိုက်သော၊ အမိရာဇာ၊ လွန်သောမင်း
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အမိပ္ပ၊ ယော၊ အမိပ္ပ၊ ယံတည်း၊ မနုဇိန္ဒောတိ၊ မနုဇိန္ဒောဟူသည်
ကား၊ မနုဿမိပတိ၊ လူတို့၏အကြီးအကယ်တည်း၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့ကို၊
ပရမိဿရော၊ အလွန်အစိုးရသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သေလေန၊ သေလပုဏ္ဏားသည်၊ ဝုတ္တေ၊ နား
တော်လျှောက် အပ်သည် ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယေတေ၊
အကြင်သူတို့သည်၊ အရဟန္တာ၊ လူနတ်တို့၏ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်ကုန်
သည်၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓါ၊ သဗ္ဗာလေးပါးကို သိကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သကေဝဇ္ဇော၊ မိမိ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဘညမာ
နေ၊ ဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပါတုကရောန္တိ၊ ထင်ရှား
ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေလဿ၊ သေလပုဏ္ဏား၏၊ ဣမံမနောရထံ၊ ဤနှလုံး
အလိုကို၊ ပူရေန္တော၊ ပြည့်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ သေလ၊ သေလ၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ရာဇာ၊ တရားမင်းသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်တော်မူပြီး၊ အနုတ္တရော၊ အထူး
မရှိသော၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓမ္မေန၊ သတိပဋ္ဌာန်
အစရှိသည်တို့ကိုခွဲဝေသောအားဖြင့် ဗောဓိပက္ခိယဟု ဆိုအပ်သောတရား
ဖြင့်၊ စက္ကံ၊ အာဏာစက်ကို၊ ပတ္တေမိ၊ လည်စေပြီး၊ ယံစက္ကံ၊ အကြင်တရား

၁၁၀ လေရဂါထာ-အဗ္ဗကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

တည်းဟူသော အာသာစက်ကို၊ အပဋိဝတ္တိယံ၊ တရုတယောကံသော
 ရာနိပုဏ္ဏားစသောသူတို့သည်မတားမြစ်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
 ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတြ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အယံ၊
 ဤမဂ်လက္ခံ၊ သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ သေလ၊ သေလ၊ ယံ
 မံ၊ အကြင်ငါ့ကို၊ တံ၊ သင်င်းသည်။ ယာစသိ၊ တောင်းပန်၏။ ရာဇာစက္က
 ဝတ္တိ၊ စကြာမင်းသည်။ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အရဟသိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ကြံရာ၌၊ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လော၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ရာဇာ၊ တရားမင်းသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇတ္ထေ၊ မင်းအဖြစ်
 သည်၊ သတိစ၊ ရှိသည်ရှိသော်လည်း၊ အညော၊ တပါးသောသူသည်၊ ရာ
 ဇာ၊ မင်းသည်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ယောဇနသကံဝါ၊ ယူဇနာတ
 ရာကိုလည်းကောင်း၊ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမနိုင်၏။ ဧဒ္ဒတိဏိစက္ကာရိပဉ္စယော
 ဇနသတာနိဝါ၊ နှစ်ယူဇနာ သုံးယူဇနာ လေးယူဇနာ ငါးယူဇနာတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ယောဇနသဟသံဝါ၊ ယူဇာတထောင်ကိုလည်းကောင်း၊
 စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်။ ဟုတွာပိ၊ ဖြစ်၍လည်း၊ စတုသမုဒ္ဒပရိ
 ယန္တမတ္တံဝါ၊ လေးစင်းသောသမုဒ္ဒရာအဆုံးမျှကိုလည်းကောင်း၊ အနုသာ
 သတိယထာ၊ ဆုံးမနိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ပရိန္တိန္ဒဝိ
 သံယော၊ ပိုင်းခြားအပ်သော အရာရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ အဟံဓမ္မရာဇာ၊ ငါတရားမင်းသည်
 တဝဂ္ဂတော၊ ဘဝင်မှ၊ အဝိပိပရိယန္တံ၊ အဝိပိအဆုံးရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု
 ၍၊ တိရိယံ၊ ဖီလော၊ အပရိမေယျ လောကဓာတုယော၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ
 သောလောကဓာတ်တို့ကို၊ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ယာဝ
 တာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ အပဒါဒိဘေဒါ၊ အခြေမရှိသောသတ္တဝါ
 စသည်ပြားကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဟံ၊
 ငါသည်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့သက်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ မေ၊ ငါနှင့်၊ ကောပိ၊ တရု
 တယောကံသောသူသည်၊ သီလေနဝါ၊ သီလအားဖြင့်လည်း၊ သဒိသော၊
 တူသောသူသည်၊ န၊ မရှိ၊ ပ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနေနဝါ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ်အမြင်
 အားဖြင့်လည်း၊ သဒိသော၊ တူသောသူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘိယျော၊ လွန်
 သောသူသည်၊ ကုတော၊ အတယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနုတ္တရော၊
 အတုမရှိသော၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းဖြစ်သော၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုငါ
 သည်၊ အနုတ္တရေနော၊ အတုမရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ စတုသတိပဋ္ဌာ
 နာဒိဝိဘာဂေန၊ လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသည်ကို ခွဲဝေသောအား

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိပါတ်-၂၅၄-သေလတ္တေရဂါထာ၊

၁၁၁

ဖြင့်၊ဗောဓိပက္ခိယသင်္ခါတေန၊ ဗောဓိပက္ခိယဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မေန၊တ
 ရားဖြင့်၊စက္ကံ၊အာဏာစက်ကို၊ဝတ္ထေမိ၊လည်စေ၏။ ဣဒံ၊ဤတရားကို၊ပဇာ
 ဟထ၊ပယ်စွန့်ကြကုန်လော၊ ဣဒံ၊ဤတရားကို၊ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ဝိ
 ဟရထ၊နေကြကုန်လော၊ ဣတိ၊အာဒိအာဏံစက္ကံ၊ ဤသို့အစရှိသောအာ
 ဏာစက်ကို၊ ဝတ္ထေမိ၊လည်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤတရား
 သည်၊ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခဖြစ်သော၊အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာတည်း၊ဣတိ၊အာဒိနာ၊
 ဤသို့အစရှိသော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မေန၊ ပရိယတ္တိတရားဖြင့်၊ ဓမ္မစက္ကမေဝ၊တ
 ရားတည်းဟူသောစက်ကိုသာလျှင်၊ဝတ္ထေမိ၊လည်စေ၏။ စက္ကံ၊အပ္ပဋိဝတ္တိ
 ယန္တိ၊စက္ကံ၊အပ္ပဋိဝတ္တိယံ ဟူသည်ကား၊ ယံစက္ကံ၊အကြင်တရားတည်းဟူ
 သောစက်ကို၊ သမဏေနဝိ၊ ရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ လောကသို့၊
 လောကန္တံ၊ကေနဝိ၊ တရံတယောက်သောသူသည်လည်းကောင်း၊အပ္ပ
 ဋိဝတ္တိယံ၊မလည်စေနိုင် မဟောတော်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ဤ
 သို့၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ အာဝိကရောက္ခံ၊ ထင်စွာပြုတော်မူသော၊ ဘဂ
 ဝက္ခံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပီတိသော၊မနုဿဇာတော၊ဖြစ်
 သောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေလော၊သေလုဏ္ဏား
 သည်၊ပုန၊တဖန်၊ ဒဠိကရုဏတ္ထံ၊ ဖြစ်စွာပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
 သစ္စာလေးပါးတရားကိုမတော့က်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်ထိတော်မူသော
 အနုတ္တရော၊ဘိလသမာဓိစသောဂုဏ်ဖြင့်အတုမရှိသော၊ဓမ္မရာဇာ၊တရား
 မင်းမြတ်တည်းဟု၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပဋိဇာနာသိ၊ဝန်ခံတော်မူ၏၊
 ဓမ္မေန၊သတိပဋ္ဌာန်စသော ဗောဓိပက္ခိယဟုဆိုအပ်သောတရားဖြင့်၊စက္ကံ၊
 ကာမဝိတက် စသော တရားကိုစွန့်စေ၍ ကုသိုလ်တရားသို့ ကပ်၍နေစေ
 သောအာဏာစက်ကို၊ ဝတ္ထေမိ၊ လည်စေတော်မူ၏၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမ
 အနွယ်ဖြစ်တော်မူသောဘုရားမြတ်၊တံ၊ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ ဣတိ၊ဣဒံစ
 နံ၊ဤသို့သောစကားကို၊ဘာသတိ၊ဆိုတော်မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သေလောစ
 ဗြာဟ္မဏော၊သေသအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားသည်လည်း၊ဘဂဝက္ခံ၊မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊အဂေါစ၊နားတော်လျှောက်၏၊ သက္ကာရာနုယော၊ဆရာဘုရား၏
 အလိုသို့အစဉ်လိုက်စွမ်းနိုင်သော၊ ဘောတော၊ရှင်ပင်ဘုရား၏၊ သာဝ
 ကော၊တလဉ္စသားဖြစ်သော၊ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်၊ ကောနုခေါ၊
 အဘယ်သူနည်း၊တ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ယံဓမ္မစက္ကံ၊အကြင်တရားတည်း
 ဟူသောအာဏာစက်ကို၊ ပဝတ္တိတံ၊ လည်စေအပ်ပြီ၊ဣမံဓမ္မစက္ကံ၊ ဤတ
 ရားတည်းဟူသောအာဏာစက်သို့၊ ကော၊အဘယ်သူသည်၊ အနုဝတ္ထေ

၁၀၂ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သိ၊ အတုလိုက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာဒွယံ၊ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊
 အာဟ၊ လျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကောနုသေနာပတိတိ၊ ကောနု
 သေနာပတိ ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မရညော၊ တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသော၊
 ဘောတော၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ ပဝတ္တိတဿ၊ လည်စေ
 အပ်သော၊ စက္ကဿ၊ စက်ကို၊ အနုပဝတ္တနကော၊ တဖန်ထင်၍လည်စေနိုင်
 သော၊ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်၊ ကောနု၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဒန္တဏာပသော၊ လက်ျာနံပါး၌၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်
 တော်ရှိသော၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ သုဝဏ္ဏဝုဇ္ဇေဝိယ၊ ရွှေစု
 ကဲ့သို့၊ သိရိယာ၊ အသရေဖြင့်၊ သောဘမာနော၊ တင့်တယ် စေလျက်၊ နိ
 သိန္ဓော၊ နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာကို၊ ဒေသန္တော၊
 ပြတော်မူလိုသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သေလ၊ သေလ၊ မယံ၊
 ငါဘုရားသည်၊ ပဝတ္တိတံ၊ လည်စေအပ်သော၊ ယံစက္ကံ၊ အကြင်တရား
 တည်းဟူသောအာဏာစက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊
 တံဓမ္မစက္ကံ၊ ထိုတရားတည်းဟူသောအာဏာစက်ကို၊ တထာဂတံတထာ
 ဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားသောအကြောင်းကြောင့်၊ အနုဇာတော၊
 အရိယာဇာတ်အားဖြင့်ဖြစ်သော၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ အနု
 ဝတ္ထေတိ၊ အတုလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဗျာ နာသိ၊ ဖြေတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အနုဇာတော တထာဂတန္တိ၊ အနုဇာတော
 တထာဂတံ ဟူသည်ကား၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကြောင့်၊ အနုဇာ
 တော၊ အရိယာ ဇာတ်အားဖြင့် ဖြစ်သော၊ တထာဂတေန ဟောတုနာ၊
 မြတ်စွာ ဘုရားဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အရိယာယ၊ အရိယာဖြစ်
 သော၊ ဇာတ်ယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကောနုသေနာပတိဘောတော
 တိ၊ ကောနုသေနာပတိဘောတောဟူ၍၊ သေလေန၊ သေလသည်၊ ဝုတ္တံ၊
 နှိမ့်အပ်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာကရိတွားဖြေကြားတော်မူ၍၊ သေလော၊
 သေလသည်၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါပဗ္ဗိဇာနာသိတိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါပဗ္ဗိဇာနာသိဟူ၍၊ ယံဝ
 စနံ၊ အကြင်စကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ နိက္ကဓံ၊
 ယုံမှားကင်းခြင်းကို၊ ကာတု ကာမော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ မေ၊ ငါသည်၊
 ဣဒံ၊ ဤဘုရားအဖြစ်ကို၊ ပဋိညာမတ္တံ၊ ဝန်ခံကာမျှသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အပိစ၊

စင်စစ်သော်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိသောတရားတည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ သေလ၊ သေလ၊ အဘိညေယျံ၊
 သိအပ်သောသစ္စာလေးပါးတရားကို၊ အဘိညာတံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်
 သိအပ်ပြီးကာဝေတံ၊ ပွားအပ်သောမဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဘာဝိတံ၊ ပွားစေအပ်ပြီး
 ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သောသမုဒယသစ္စာတရားကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊
 ဗာသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်ပြီးတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဖြေဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ အဘံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ တရားသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣတိဂါထံ၊ ဤဂါ
 ထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အဘိညေယျန္တိ၊ အဘိ
 ညေယျံဟူသည်ကား၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့လည်း
 ကောင်း၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့
 လည်းကောင်း၊ စတုနန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စာနုဉ္စ၊ သစ္စာတို့အားလည်း၊
 အရိယသစ္စာနုဉ္စ၊ အရိယသစ္စာတို့အားလည်း၊ အဘိညေယျန္တိ၊ အဘိညေ
 ယျံဟူ၍၊ ယဒိဒံယံ၊ ဣဒံစရနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဧတံ၊
 ဤသို့ယူခြင်းသည်၊ သာမညဂဟဏမေဝ၊ သာမညအားဖြင့်ယူခြင်းသာ
 ဖြစ်တည်း၊ တတ္ထအရိယသစ္စာသု၊ ထိုလေးပါးသောအရိယသစ္စာတို့တွင်
 ဟံမဂ္ဂသစ္စံ၊ အကြင်မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားအပ်၏၊ ဟဉ္စသမုဒယသစ္စံ
 အကြင်သမုဒယသစ္စာကိုလည်း၊ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏၊ တဒုဘယဂဟ
 ဏေန၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကိုယူသဖြင့်၊ ဧတသံ၊ ထိုမဂ္ဂသမုဒယတို့၏၊ ဖလဘူတာ
 နိ၊ အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ နိရောဓသစ္စဒုက္ခသစ္စာနိဝိ၊ နိရောဓသစ္စာဒုက္ခ
 သစ္စာတို့ကိုလည်း၊ ဟေတုဂဟဏဏေန၊ အကြောင်းကိုယူသဖြင့်သာလျှင်၊
 ဖလသိဒ္ဓိတော၊ အကျိုး၏ပြီးခြင်းကြောင့်၊ ဂဟိတာနေဝ၊ ယူအပ်ကုန်သည်
 သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတန၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရိယသစ္စာ
 တို့၌၊ သန္တိကာတဗ္ဗံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သောနိရောဓသစ္စာကို၊ သန္တိက
 တံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးပရိညေယျံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သောဒုက္ခသစ္စာ
 ကို၊ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒမ္ပိ၊ ဤစကားကိုလည်း၊
 ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဘိ
 ညေယျံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သောတရားကို၊ အဘိညာတံ၊ ထူး
 သောဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်ပြီး၊ ဣတိဣမိနာစ၊ ဤပံ့၌ဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗသမ္ပိ၊ အ
 လုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဥပယုဿ၊ ဥပယုတရားကို၊ အဘိညာတသမ္ပန္န
 တာဝံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်သောတရား၏အဖြစ်ကို၊ ဥဒ္ဓေသဝသေ

၁၁၄ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

န၊ အကျဉ်းပြသည့်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပကာသေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ တဒေကဒေ
သံ၊ ထိုဘုရား၏ အဖြစ်တစ်တဒေသကို၊ နိဇ္ဈေသဝသေန၊ နိဇ္ဈေသ၏အ
စွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝေတဗ္ဗဉ္စဘာဝိတန္တိ
အာဒိ၊ ဘာဝေတဗ္ဗဉ္စဘာဝိတံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ အထဝ၊ တနည်းကား၊ ဘာဝေတဗ္ဗဉ္စဘာဝိတံပဟာတဗ္ဗပဟိနန္တိ
ဣမိနာ၊ ဘာဝေတဗ္ဗဉ္စဘာဝိတံပဟာတဗ္ဗပဟိနဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ဥာဏပဟာနသမ္ပဒါကိတ္တနမုခေန၊ ဥာဏသမ္ပဒါပဟာနသမ္ပ
ဒါကိုကြားခြင်းကိုအစိုးပြုသဖြင့်၊ တံမူလကတ္တာ၊ ထိုဥာဏသမ္ပဒါပဟာ
နသမ္ပဒါလျှင်အရင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဂုဏာ၊ ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ကိတ္တိတာဝ၊ ကြားအပ်
ကုန်သည်သာလျှင်၊ ပဟာန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တသ္မာဗုဒ္ဓေါသ္မိ
ပြာဟ္မဏာတိ၊ တသ္မာဗုဒ္ဓေါသ္မိပြာဟ္မဏဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဟိ၊
ချဲ့၍ပြဉ်၊ အံ၊ အဘိညေဃုအဘိညာတဂဟဏေန၊ အဘိညေဃုအဘိညာ
တကိုယူသဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိနံ၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိတို့
ကို၊ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သပလံ၊ အကျိုးနှင့်တကွ၊
စတုသစ္စဘာဝံ၊ သစ္စာ လေးပါး၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဟေတု သမ္ပတ္တိယာ၊
အကြောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊
ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဘုရားကို၊ ဗုဒ္ဓိတွာ၊ သိ၍၊ ဗုဒ္ဓေါ
ဘုရားသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာယေန၊ အသင့်
အားဖြင့်၊ ဟေတုနာ၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဗုဒ္ဓ
ဘာဝံ၊ ဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိပ္ပရိယာယေ
န၊ မုချအားဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပါတုကရိတွာ၊ ထင်စွာပြုတော်မူ၍၊
အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ကင်္ခါ ဝိတရုဏေဝိ၊ ယုံမှားသင်္ကာကိုလွန်မြောက်ခြင်း၌လည်း
ပြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုမှအပပြုခြင်းကို၊ ဥဿာဟန္တော၊ အားထုတ်လိုသည်
ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ရှင်ဗုဒ္ဓဘုရား၊ ယေဝိ၊ အကျွန်ုပ်၌၊ ကင်္ခါ ယုံမှားခြင်းလက္ခဏာ
ရှိသောဝိဝိကိန္ဒာကို၊ ဝိနယသု၊ ဖြတ်တော်မူတိလော၊ ပြာဟ္မဏ၊ ဗုဒ္ဓား၊
အဘိမုစ္စသု ဆုံးဖြတ်ခြင်းကိုပြုလော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ အဘိ
ဏ္ဍသော၊ မပြတ်၊ ဒသနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းကို၊ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အမိမုစ္စသု၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကိုပြု၍ဘုရား၌ယုံကြည်
ခြင်းကိုဖြစ်စေလော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ယေသံ၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ အကြင်ဘုရားရှင်
တို့၏၊ အဘိဏ္ဍသော၊ မပြတ်၊ ပါတုဘာဝေ၊ ထင်စွာ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဗေ

ဇကုန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏၊ ပြာဟူက၊ ပုဏ္ဏား၊ သောအဟံ၊
 ထိုငါသည်၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ သလ္လကတ္တော၊ ရာဂဟူသော
 ငြောင့်ကို နှုတ်တတ်ပယ်တတ်သော၊ ဗြဟ္မဘူတော၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ အတိတုလော၊ ချိန်နှင့်တူသော ဥာဏ်ဖြင့်နှိုင်း၍ အပ်သော အတူဖြစ်
 သော ပုဂ္ဂိုလ် ခိုလွန်သော၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဒနော၊ ဧဝပုတ္တစသော မာန်ကို
 နှိပ်နင်းနိုင်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ပြီး သော အဟံ၊
 ထိုငါသည်၊ သဗ္ဗာမိတ္တေ၊ ကိလေသာမာရ်စသော အလုံးစုံသော ရန်သူတို့
 ကို၊ ဝသိကတွာ၊ မိမိအလိုသို့လိုက်စေ၍၊ အကုတောဘယော၊ တစုံတခု
 သောဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍၊ မောဒါမိ၊ သမာဓိသုခဗျသုခနိဗ္ဗာနသုခဖြင့်မွေ့
 လျော်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထတ္ထယံ၊ ဂါထာသုံးခုအပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာဘုံ၌၊ ဝိနယသုတိ၊ ဝိနယသံယူသည်ကား၊
 ဝိနယဟိမိန္ဒ၊ ဖြတ်လော၊ ကင်္ခိန္တိ၊ ကင်္ခိဟူသည်ကား၊ ဝိဝိကိန္တိ၊ ယုံမှားခြင်း
 ကို၊ အဓိမုစ္စသုတိ၊ အဓိမုစ္စသု ဟူသည်ကား၊ အဓိမောက္ခကရသမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို ပြုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားဟူ၍၊
 သဒ္ဓဟ၊ ယုံကြည်လော၊ ဒုလ္လဘံဒ သနံဟောတိ သမ္ဗုဒ္ဓါနန္တိ၊ ဒုလ္လဘံဒ သ
 နံဟောတိ သမ္ဗုဒ္ဓါနံ ဟူသည်ကား၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကပ္ပါနံ၊ ကမ္ဘာ
 တို့၏၊ အသင်္ချယျုမ္ဘိ၊ အသင်္ချပတ်လုံးသည်၊ ဗုဒ္ဓသုညော၊ ဘုရားရှင်တော်
 သော၊ လောကော၊ လောကသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သလ္လကတ္တောတိ၊ သလ္လ
 ကတ္တောဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိသလ္လကတ္တနော၊ ရာဂအစရှိသော ငြောင့်ကို
 နှုတ်တတ်ပယ်တတ်သော ဗြဟ္မဘူတောတိ၊ ဗြဟ္မဘူတောဟူသည်ကား၊
 သေဗ္ဗဘူတော၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတိတုလောတိ၊ အတိတုလော
 ဟူသည်ကား၊ တုလံ၊ အတူဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အတိတော၊ လွန်တော်မူ
 ၍၊ နိရုပမော၊ ကင်းသော ဥပမာရှိတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဒနောတိ၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဒနောဟူ
 သည်ကား၊ ကာမာတေပဋ္ဌမာသေနာတိ၊ ကာမာတေပဋ္ဌမာသေနာဟူ၍၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဂတာယ၊ လာသော၊ သေနာယ၊ စစ်သည်ကို၊ ပမဒ္ဒနော၊ နှိပ်
 နင်းနိုင်သော၊ သဗ္ဗာမိတ္တတိ၊ သဗ္ဗာမိတ္တဟူသည်ကား၊ ခန္ဓကိလေသာ
 တိသင်္ခါရမစ္စ၊ ဧဝပုတ္တ မာရသင်္ခါတေ၊ ခန္ဓမာရ် ကိလေသာမာရ် အဘိ
 သင်္ခါရမာရ်မစ္စ၊ မာရ်ဧဝပုတ္တမာရ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗပစ္စတ္ထိကေ၊
 အလုံးစုံသော ရန်သူတို့ကို၊ ဝသေကတွာတိ၊ ဝသေကတွာဟူသည်ကား၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသေ၊ အလိုနိုင်ငံ၌၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မောဒါမိအကုတော

၁၁၆ လေရဲဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဘယောတိ၊ မောဒါမိ အကုတော၊ ဘယောဟု သည်ကား၊ ကုတောမိ၊ တစုံတ
 ခုသော၊ နိဗ္ဗာယော၊ စေးမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမာဓိသု၊ ခနစ၊ သမာဓိချမ်းသာ
 ဖြင့်ရင်း၊ ပလနိဗ္ဗာန သုခေနစ၊ ဖိုလ်ချမ်းသာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ မောဒါမိ၊ မွေ့လျော်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ သေလော၊ သေလအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗုဒ္ဓဘွားသည်၊ တာဝ
 ဒေဝ၊ ထိုဓဏ္ဍိပင်သျှင်၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ သံဇာတပသာဒေါ၊
 ဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာပေက္ခော၊ ရဟန်းအဖြစ်ကဲ့သို့
 သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊
 သဗ္ဗကတ္တော၊ ရာဂတည်းဟူသော၊ ဌာဝ်ကိုနှုတ်ပယ်တော်မူပြီးထသော၊
 မဟာဝီရော၊ ကြီးသောလုံ့လရှိသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝနေ၊ တော၌၊
 သိဟော၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်၊ နဒတိဇ္ဈဝ၊ ဟောက်သကဲ့သို့၊ ယံဝ
 စနံ၊ အကြင်မိစ္ဆာကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော စကားကို၊ ယထာ၊ အကြင်အ
 ခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုဘုရားဟောတိုင်း
 သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤငါဟောသောဘုရားစကားတော်ကို၊
 ဘောဇ္ဇော၊ အရှင်တို့သည်၊ နိသာမေဝ၊ သောတန္ဒါရကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်
 မှတ်ကုန်လော၊ ဗြဟ္မဉ္စူတံ မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်ထသော၊ အတိတုလံ၊ နှိုင်း
 ယှဉ်ရာဥပမာကိုလွန်ထသော၊ မာရေသနပ္ပမဒ္ဒနံ၊ ကိလေသမာရ်စသော
 မာရ်ငါးပါးကိုနှိပ်နင်းနှိုင်းထသော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွားဖူးမြင်
 ရသည်ရှိသော်၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နပ္ပသိဒ္ဓေယျ၊ မကြည်ညိုဘဲရှိတုံအံ
 နည်း၊ ကဗျာဘိဇာတိကောအပိ၊ ယုတ်သောအမျိုးရှိသော သူပင်ဖြစ်
 သော်လည်း၊ ပသိဒ္ဓေယျ၊ ကြည်ညိုရာ၏၊ ယော၊ အကြင်တပည့်သည်၊ မံ၊
 ငါ့သို့၊ အန္ဓေတုံ၊ အစဉ်လိုက်ခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိအံ့၊ အန္ဓေတု၊ ငါ့သို့
 လိုက်စေလော၊ ယောဝါ၊ အကြင်တပည့်သည်လည်း၊ နိဗ္ဗာတိ၊ ငါ့သို့လိုက်
 ခြင်းငှါအလိုမရှိအံ့၊ သော၊ ထိုတပည့်သည်၊ ဝတ္ထတု၊ သွားလေလော၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ဝရေပညာသံ၊ မြတ်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသခင်၏
 သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ဣဇ္ဇေမတ္ထိ၊ ကာလေ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်း
 ဌာနံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါထတ္ထယံ၊ ဝါထာတို့၏သုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟံ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တံ၊ ထိုသေလကို၊ ပရိ
 ပါကဝတာယ၊ ရင့်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိယာ၊ အားကြီး
 သောအကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ စောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်းအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကဗျာဘိဇာတိကောတိ၊ ကဗျာဘိဇာ

တိကောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်တိကော၊ ယုတ်သောဇာတ်ရှိသောသူသည်၊
 တမော၊ မိက်သောသူသည်၊ တမပရာယနတာဝေ၊ အမိက်လျှင်လည်း
 လျောင်းရာ အဖြစ်၌၊ ငြိတော၊ တည်၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ တေဝိမာဏဝ
 ကာ၊ ထိုလူလင်တို့သည်လည်း၊ ဟောတုသမ္ပန္နတာယ၊ အကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တက္ခေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ပဗ္ဗန္ဓာပေက္ခာ၊ ရဟန်း
 အဖြစ်ကိုခွဲသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ မာဏဝါ၊ တပည့်လူလင်တို့သည်၊
 တောတော၊ အရှင်သေလအား၊ ဇေတံသမ္ပာသမ္ပန္န သာသနံ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားသာသနာတော်ကို၊ ဝေဇကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ရုစ္စတိ၊ ရဟန်းပြု
 ခြင်း၌နှစ်သက်သည်ဖြစ်အံ့၊ မယဓိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ ဝပေညဿ၊
 မြတ်သောပညာရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗ
 ဇိဿာမ၊ အဘူလိုက်၍ရဟန်းပြုပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာ၊ အကြင်
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တေနေဝ၊ ထိုသေလနှင့်သာလျှင်၊ သန္တိ၊ တကွ၊
 ကတာမိကာရာ၊ ပြုအပ်သော ဆုထောင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ ကုလပုတ္တာ၊
 အမျိုးသားတို့သည်၊ တံဂါထံ၊ ထိုဂါထာကို၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ကြကုန်၏၊
 အထ၊ ထိုသို့လျှောက်ကြသောအခါ၌၊ သေလော၊ သေလသည်၊ တေသုမာ
 ဏေဝသု၊ ထိုလူလင်တို့၌၊ ကုဗ္ဗမိတ္တော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 တေ၊ ထိုနှစ်သက်ခြင်းတို့ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလျက်၊ ပဗ္ဗန္ဓု၊ ရဟန်းအဖြစ်
 ကိုလည်း၊ ယာစမာနော၊ တောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ တုန်းတော်ကြီး
 သောဘုရား၊ တဝ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်
 သောအကျင့်ကို၊ စရိဿာမ၊ ကျင့်ပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသတာ၊ သုံးရာ
 ကုန်သော၊ ဣမေဗြာဟ္မဏာ၊ ဤပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပဉ္စလိကတာ၊ လက်ဆုတ်ချီ
 ခြင်းကိုပြုကုန်လျက်၊ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာ
 ကို၊ အာဟံ၊ လျှောက်၏၊ ဘတော၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သေလော၊ သေလသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တ
 နယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိ
 သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ တေ
 သံယေဝတိဏ္ဏံဝုရိသသတာနံ၊ ထိုသုံးရာကုန်သောယောကျ်ားတို့၏သာ
 လျှင်၊ ဂဏဇေဋ္ဌော၊ ဂိုဏ်းအကြီးသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ရောပိတကုသလမူ
 လော၊ ပိုက်ပျိုးအပ်သောကုသိုလ်မူရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပန္နိမ
 ဘဝေ၊ အဆုံးဖြစ်သောဘဝ၌လည်း၊ တေသံယေဝ၊ ထိုသူတို့၏သာလျှင်၊
 အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုဋ္ဌော၊ ဖြစ်၏၊ အသမ၊ ထိုသေ

၁၁၈ လေရဲဂါထာ-အဓိကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

လ၏လည်းကောင်း၊ တေသဉ္စ၊ ထိတပည့်တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဥာဏဉ္စ၊ ဥာဏ်သည်လည်း၊ ပရိပက္ခံ၊ ရင့်ကျက်၏၊ ဇေတိဘိက္ခုဘာဝဿစ၊ ဇေတိဘိက္ခုအဖြစ်၏လည်းကောင်း၊ ဥပနိဿယော၊ အားကြီးသောအကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ ဇေတိဘိက္ခုဘာဝေနပဗ္ဗန္ဓာယ၊ ဇေတိဘိက္ခုရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗာဇေန္တော၊ ရဟန်းပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သေလောသေလဿ၊ သေလဝုဏ္ဏားအား၊ သွာခါတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊ သန္တိဗ္ဗိကံ၊ မျက်မှောက်၌အကျိုးကိုပေးတတ်သော၊ အကာလိကံ၊ အခါမလင့်အကျိုးပေးခြင်းသို့ရောက်စေတတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သာသနာတော်၌၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခတော၊ အဓိဝီသစသောသုံးပါးသောသိက္ခာကိုကျင့်သောသူအား၊ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အမောဃာ၊ အချည်းစည်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သန္တိဗ္ဗိကန္တိ၊ သန္တိဗ္ဗိကံဟူသည်ကား၊ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်ကို၊ အကာလိကန္တိ၊ အကာလိကံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂါနန္တရံ၊ မဂ်၏အခြားမဲ့၌၊ ဗလုပ္ပတ္တိတော၊ ဖိုလ်ဖြစ်သည်မှ၊ နကာလန္တရေန၊ ကာလမခြားသဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗဗလံ၊ ရောက်အပ်သောဖိုလ်ကို၊ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထဟူသည်ကား၊ ယံနိမိတ္တံ၊ အကြင်အကြောင်းကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယနိမိတ္တံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်အကြောင်းရှိသော၊ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အမောဃာအနိပ္ပဿ၊ အကျိုးမရှိသည်မဟုတ်၊ ဝ၊ တနည်းကား၊ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံသာသနေး၊ အကြင်သာသနာ၌၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သော၊ သတိဝိပွဂါသဿရဟိတဿ၊ သတိမကင်းသော၊ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာသု၊ သိက္ခာတို့၌၊ သိက္ခတော၊ ကျင့်သောသူအား၊ ဧဝ္ဗ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေတိ၊ လာကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုသို့ဇေတိဘိက္ခုခေါ်သောဓဏ၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေ၊ ထိုဝုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစိဝရာ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သမိတ်သင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သည်၊ ဟတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သဗ္ဗိဝဿတ္ထရာဝိယ၊ အဝါခြောက်ဆယ်ရှိသောမထေရ်ကြီးတို့ကဲ့သို့၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရိုးသစ္စာ

၂၀-ပိသတိနိပါတ်-၂၅၄-သေသတ္တေရဂါထာ၊

၁၁၉

ရှိခိုးကုန်၍၊ ပရိဝါရေသံ၊ ဖြီရံကုန်၍၊ သော၊ ထိုသေသ မထေရ်သည်၊
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇိက္ခာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊
 ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ သတ္တမေဒိဝသေ၊ မုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့
 ၌၊ သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုလိ၊
 ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနှင့်၊ ။

ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသာဝတီ အမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ အဟံ၊ ငါသည်
 ဝိတိသာမိ၊ ခရီးအရှင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဉာတိ၊ အဆွေ
 အမျိုးတို့ကို၊ သမာနေဟ္မာ၊ တပေါင်းတည်းရ၍၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊
 အဗြဝိ၊ ဆိုပြီ၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကောင်းမှု၏စိုက်
 ပျိုးရာဖြစ်သော၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ သဗ္ဗလောကဿ၊ အလုံးစုံ
 သောလူအပေါင်း၏၊ အာဟုတိနံ၊ အဝေးမှဆောင်အပ်သော အပူဇော်ကို၊
 ပဋိဂ္ဂဟော၊ ခံတော်မူထိုက်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊
 လောက၌၊ သမုပ္ပန္နော၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ ခတ္တိယာစ၊ မင်းတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ နေဂမာစေဝ၊ နိဂုံးတို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟာသာလာ၊ များ
 သောဥစ္စာနှစ်ရှိကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏောစ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် လည်းကောင်း၊
 ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပူဂဓမ္မံ၊ တပေါင်းတည်း အရပြုအပ်
 သောကုသိုလ်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ ဟတ္ထာရောဟာ၊ ဆင်းစီးသူရဲ
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ အနိကဋ္ဌာ၊ မြင်းစီးသူရဲတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ရထိကာ၊ ရထားစီးသူရဲတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပတ္တိကာရော၊ ခြေသည်
 သူရဲတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပူဂဓမ္မံ၊
 အပေါင်းအရပြုအပ်သောကုသိုလ်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ဥပ္ပါယေ၊
 ရှားကျော်စောမြင်းရှိကုန်သော၊ ရာဇဂုတ္တာစ၊ မင်းသားတို့ သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝေထိယာနာစ၊ အသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာစ၊
 ပုဏ္ဏားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊
 ပူဂဓမ္မံ၊ အပေါင်းအရပြုအပ်သောကုသိုလ်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ။
 အာဠာရိကာစ၊ စဖိုသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပကာစ၊ ဆေတ္တာ
 သည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ နှာပကာစ၊ ရေချိုးသမားတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ မာလာကာရာစ၊ ပန်းသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပသန္နစိတ္တာ၊

ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပူဂဓမ္မံ၊ အပေါင်းအရပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကို၊
 အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ရုဇုကာစ၊ ကဝါသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပေသ
 ကာရာစ၊ ရက်ကန်းသည်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ စမ္မကာရာစ၊ သားရေ
 နုတ်သမားတို့သည်လည်းကောင်း၊ နှာပိကာ၊ ရေချိုးသမားတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုမနာ၊ ဝမ်း
 မြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပူဂဓမ္မံ၊ အပေါင်းအရပြုအပ်
 သောကုသိုလ်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ဥသုကာရာစ၊ မြှားသမား
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘမကာရာစ၊ ပွတ်သမားတို့သည်လည်းကောင်း၊
 စမ္မကာရာစ၊ သားရေနုတ်သမားတို့သည်လည်းကောင်း၊ တန္တကာစ၊ တ
 စဉ်းသမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်
 ပူဂဓမ္မံ၊ အပေါင်းအရပြုအပ်သောကုသိုလ်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊
 ကမ္မာရာ၊ ပန်းတဲသမားတို့သည်လည်းကောင်း၊ သောဏ္ဏကာရာစ၊ ရွှေပန်း
 တိမ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ တိရုလောဟကာရာစ၊
 သလွဲသမား ပန်းကုန်းသမားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်
 ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊
 ထိုသူတို့သည်၊ ပူဂဓမ္မံ၊ အပေါင်းအရပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကို၊ အကံသု၊
 ပြုကြကုန်၏၊ သဇ္ဇကာ၊ သူစားတို့သည် လည်းကောင်း၊ စေဇုကာစေ
 ဝ၊ အစေအပါးခံသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊
 ဒါသကမ္မကာရာစ၊ ကျွန်အမှုလုပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယထာသကေန
 ထာမေန၊ မိမိအစွမ်းအားဖြင့်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပူဂဓမ္မံ၊ အပေါင်းအရ
 ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ဥဗဟရာ၊ ရေခပ်သော
 သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကမ္မဟာရာ၊ ထင်းခွေသောသူတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ကဿကာ၊ လုပ်လုပ်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ တိဏ
 ဟာရကာ၊ မြက်ရိတ်သောသူတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ယထာသကေန
 ထာမေန၊ မိမိအစွမ်းအားဖြင့်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပူဂဓမ္မံ၊ အပေါင်းအရ
 ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ဝုပ္ပိကာ၊ ပန်းသမား
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ မာလိကာ၊ ပန်းကုံးသမားတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ပဏ္ဍိကာ၊ ဟင်းရွက်ရောင်းသောသူတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဖလဟာရ
 ကာ၊ သစ်သီးရောင်းသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယထာသကေနထာ

မေနမိမိအစွမ်းအားဖြင့်၊ ပူဂဓမ္မံ၊ အပေါင်းအရပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကို၊
 အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ ။ ဂဏိကာ၊ ပြည်မျက်စိဘို့ သည်လည်းကောင်း။
 ကုမ္ဘဒါသီစ၊ အိုးရွက်သောကျွန်မိန်းမတို့ သည်လည်းကောင်း။ သူဝိကာ၊
 ဟင်းချက်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ မန္တိကာပိစ၊ ငါးရောင်းသော
 သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယထာသကေနယာမေန၊ မိမိအစွမ်းအားဖြင့်၊
 တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပူဂဓမ္မံ၊ အပေါင်းအရပြုအပ်သောကုသိုလ်ကို၊ အကံ
 သု၊ ပြုကြကုန်၏။ ။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ ယေ၊ လာကြကုန်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံး
 စုံကုန်သောငါတို့သည်၊ သမာဂတိံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကြကုန်၍၊
 ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းကို၊ ဗန္ဓာမ၊ ဖွဲ့ကုန်အံ့၊ အနုတ္တရေ၊
 အဘုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တ၊ ကောင်းမှု၏စိုက်ပျိုးရာခေတ်၌၊ အဓိကာရံ၊
 ပူဇော်သက္ကာရကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကြကုန်အံ့၊ ။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊
 မမ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ တာဝဒေ၊ ထိုခံ့ကဉ်းဂဏံ၊
 ဂိုဏ်းကို၊ ဗန္ဓိံသု၊ ဖွဲ့ကြကုန်၏၊ ဘိက္ခုသံဃာဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ သုကာ
 တံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ ဥပဋ္ဌာနဿလံ၊ ညီမှုရာစရပ်ကို၊ ကာရယံ၊ ပြု
 ကြကုန်၏။ ။ တံသာလံ၊ ထိုညီမှုရာစရပ်ကို၊ နိဋ္ဌာပေတွာန၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊
 ဥဒဂ္ဂေါ၊ တက်ကြွသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်သော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တေဟိသဗ္ဗေဟိ၊ ထိုအလုံးစုံတို့ဖြင့်၊ ပရေတော၊ ခြံရံ၍၊
 သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိံ၊ ကပ်ပြီး၊ ။ လောကနာထံ၊ လော
 က၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ နရာသထံ၊ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူ
 သော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္ကမ္မ၊ ကပ်၍၊ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝဋ္ဋတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊
 အဖြေ၊ ယျောက်ပြီး၊ ။ ဝီရ၊ ကြီးသော လုံ့လ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ တိဏိသတာ၊ သုံးရာကုန်သော၊ ဣမေဝရိသာ၊ ဤယောက်ျားတို့
 သည်၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဂိုဏ်းဖွဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မုနိ၊
 မြတ်စွာဘုရားထံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ သုကာတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊
 ဥပဋ္ဌာနဿလံ၊ ညီမှုရာစရပ်ကို၊ နိယျာဓေန္တိ၊ အပ်နှင်းကုန်၏။ ။ ဘိက္ခု
 သံဃာဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏၊ ဝုရေတော၊ ရှေ့၌၊ စက္ခုမာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 သမ္ပန္နိန္ဒြတု၊ ခံတော်မူလော၊ တိဏိသတာနိ၊ သုံးရာသောသူတို့ကို၊ ပူရ
 တော၊ ရှေး၌၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသထ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 တိဏိသတာပိစ၊ သုံးရာသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧဒေဋ္ဌာစ၊ အကြီး
 သည်လည်းကောင်း၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ အနုဝတ္တိံသု၊ အစဉ်

၁၂၂ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

လိုက်ကြကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ကရိတွာန၊ ပြု၍။ သမ္ပတ္တိဟိ၊ စည်းစိမ်တို့ဖြင့်။ အနုဘာဝိဿထ၊ ခံစားကြကုန်လတ္တံ့။ ပန္နိမေတာဝသမ္ပတ္တေ၊ အဆုံးစွန်သော ဘဝသို့ရောက်သည်ရှိသော်။ သိဘိတာဝံ၊ ချမ်းအေးသည် ဖြစ်သော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ အဇရံ၊ အိုခြင်းမရှိသော။ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော။ သန္တံ၊ ပြင်သက်သော။ နဗ္ဗာနံ၊ ဗ္ဗာန်ကို။ ပဿ၊ ယိဿထ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့။ သဗ္ဗညုတမနုတ္တရော၊ အလွန်မြတ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိယာဝ်ကာယိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ပဝေဒယံ၊ ခံစားကုန်ပြီးတိ။ သကပ္ပသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာသုံးသောင်းတို့ ကာလပတ်လုံး။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ ရမိံ၊ ရွေးချေရာပြီ။ ပဉ္စသတံ၊ အကြိမ်ငါးရား။ ဒေဝီမိပေါ၊ နတ်တို့၏အရှင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို။ အကာရယိံ၊ ပြုပြီး။ သဟဿက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တထောင်၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရာဇာစ၊ မင်းသည်လည်း။ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ပြီး။ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်မင်း၏ အဖြစ်ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောငါအား။ မဟာဒေဝီ၊ များသောနတ်တို့သည်။ မံ၊ ငါကို။ အဝဋ္ဌိံ၊ သုံးရှိခိုးကုန်ပြီး။ ဣမောနုသကေ၊ ဤလူ့ပြည်၌။ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရိတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ပရိဿ၊ ပရိတ်သတ်တို့သည်။ ဗန္ဓဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန္နိမေတာဝသမ္ပတ္တေ၊ အဆုံးဘဝသို့ရောက်သည်ရှိသော်။ ပါသိဋ္ဌောနာမ၊ ပါသိဋ္ဌအမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်များသည်။ အံသိတိကော၊ မှီနိစယော၊ ကုသုတ္တရ်ဆယ်ဥစ္စာကြွယ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿ၊ ထိုဝါသေဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ပြီး။ မမ၊ ငါ၏။ နာမံ၊ အမည်သည်။ သေလောဣတိ၊ သေလံမည်၏။ ဆဋ္ဌဇ္ဇင်္ဂေ၊ အင်္ဂါခြောက်ပါးရှိသောဗေဒင်၌။ ပါရမိံ၊ ဝတော၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်၏။ သာသိဿဟိ၊ တပည့်တို့ဖြင့်။ ဝုရက္ခတော၊ ခြံရံလျက်ဇစ်ဘိဘာရံ၊ မြင်းခေါင်းဖြင့် ထည့်လည်ခြင်းကို။ ဝိစရံဝိစရေန္တော၊ ထည့်လည်သည်ရှိသော်။ ဇေသာဘာရိကဘာရိတံ၊ ဆန်ကျစ်ဝန်းဖြင့် ပြည့်သော။ ပရိယတ္တာဟုတံ၊ စီရင်အပ်သောပူဇော်ဘွယ်ရှိသော။ ကေနိယံနာမတာပသံ၊ ကေနိယမည်သောရေသေ့ကို။ ဗိသွာ၊ မြင်၍။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဗြိဝိံ၊ ဆိုပြီး။ တော၊ အချင်းကေနိယ၊ တေ၊ သင်ကေနိယအား။ အာဝါဟောဝါ၊

သွေးပေးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တဝိသုတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ လော၊ ဝိဝါဟော
 ဝါ၊ သွေးယူခြင်းသည်လည်း၊ တဝိသုတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ လော၊ တော၊ သင်္ခကေနိ
 သည်၊ ရာဇာဝါ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကိုသော်လည်း၊ နိ မန္တိတော၊ တိတ်အပ်သ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေးပြီးဘေး၊ ဒုခိသေလ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာဟု
 တံ၊ ယဇ်ကို၊ ယိဋ္ဌကာမော၊ ပူဇော်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝသဗ္ဗတေ၊ ဗြဟ္မသား
 ဟုသမုတ်အပ်၊ ဣန္ဒိယော၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ နနိမန္တေမိ၊ မဘိတ်၊ ရာ
 ဇာနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊ နနိမန္တေမိ၊ မဘိတ်၊ မေ၊ ငါအား၊ အာဟုတိ၊ ယဇ်
 သည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ မယံ၊ ငါအား၊ အာဝါဟော၊ သွေးပေးခြင်းသည်၊ နတ္ထိ
 မရှိ၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝိဝါဟော၊ သွေးယူခြင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ သက္ခာနံ၊ သာ
 ကီဝနိမင်းတို့၏၊ နန္တိဇနနော၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သဒေဝ
 ကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကော၊ လောက၌၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်တော်မူ
 သော၊ သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသောလောက၏ အကျိုးစီးပွား
 အသို၊ ဌ၊ သဗ္ဗသတ္တသုခေါဟော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့အားချမ်း
 သာကိုဆောင်တတ်သော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဇ္ဈယနေ၊
 မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဘိတ်အပ်၏၊ ဧတံ၊ ထိုအလှူကို စီရင်ခြင်း
 သည်၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏အကျိုး၌၊ ပဋိယာဒါနံ၊ စီရင်ခြင်းတည်း၊
 တိမ္မရသကဝဏ္ဏာဘော၊ တည်သီးအဆင်းနှင့် တူသောအဆင်းရှိတော်မူ
 သော၊ အပ္ပမေလျော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊ အနုပမော၊ ဥပမာမရှိသော၊ ရူပ
 န၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ အသဒိသော၊ တူတော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားကို၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်ဆွမ်းစားခြင်းအကျိုး၌၊ နိမန္တိတော၊
 ပင့်ဘိတ်အပ်၏၊ ဥက္ကာမုခပဟာဋ္ဌာဝ၊ တွေ့ပြီးပြီးသောရွှေကဲ့သို့သော
 ခဒိရဂီရသန္နိဘော၊ ရှားမီးကျိုးရနှင့်တူတော်မူသော၊ ဝိဇ္ဇုပမော၊ လျှပ်စစ်နှင့်
 တူတော်မူသော၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သော
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဘိတ်အပ်၏၊
 ပဗ္ဗတေ၊ တောင်ထိပ်၌၊ အပ္ပိယထာ၊ မီးအလျှံကဲ့သို့သော၊ ပုဏ္ဏမာသေဝ
 စန္ဒိမာ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့သော၊ နဠိဂ္ဂိဝဏ္ဏသကံ၊ သော၊ ကျူမီးအဆင်းကဲ့
 သို့သော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်
 ဘိတ်အပ်၏၊ အန္တိန္တိတော၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသော၊ ဘာယာတိ
 တော၊ ဘေးကိုလွန်တော်မူသော၊ တဝန္တကရဏော၊ တ၊ အဆုံးကိုပြုတော်
 မူတတ်သော၊ မုနိ၊ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ သိ၊ ဣပမော၊ ခြင်္သေ့နှင့်တူ
 တော်မူသော၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော၊ သော

၁၂၄ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဘိတ်အပ်၏။
 ဗုဒ္ဓဓမ္မဟိ၊ ဘုရားကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ကုသလော၊ လိမ္မာတော်မူသော၊ သော
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရေဟိ၊ တပါးသောသူတို့သည်၊ အပသယော
 မနှိပ်စက်နိုင်သော၊ နဂူပမော၊ ဆင်းမင်းနှင့်တူတော်မူသော၊ မဟာဝီရော၊
 ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊
 မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဘိတ်အပ်၏။ သန္တုဗ္ဗစာရကုသလော၊ သူ
 တော်ကောင်း တရားအကျင့်၌ လိမ္မာတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓနာဂေါ၊ ဘုရား
 တည်းဟူသောဆင်းမင်းဖြစ်တော်မူသော၊ အသဒိသော၊ အတူရှိတော်မူ
 သော၊ ဥဿတူပမော၊ ဥဿာနှင့်တူတော်မူသော၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်
 သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊
 နိမန္တိတော၊ ပင့်ဘိတ်အပ်၏။ အနန္တဝဇ္ဇော၊ အဆုံးမရှိသောကျေးဇူး
 ရှိတော်မူသော၊ အမိတယသော၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော အခြံအရံရှိတော်
 မူသော၊ ဝိစိတ္တသဗ္ဗလက္ခဏော၊ ဆန်းကြယ်သောအလုံးစုံသောလက္ခဏာ
 ရှိတော်မူသော၊ သက္ကပ္ပမော၊ သိကြားမင်းနှင့်တူတော်မူသော၊ မဟာဝီရော
 ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊
 ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဘိတ်အပ်၏။ ဝသီ၊ ဈာန်သမာပတ်၌လေ့လာ
 တော်မူသော၊ ဂဏီ၊ ရိုဏ်းရှိတော်မူသော၊ ပတာဝီစ၊ ကြီးသော လုံ့လ
 လည်းရှိတော်မူသော၊ တေဇဝီစ၊ ကြီးသောတန်ခိုးလည်းရှိတော်မူ
 သော၊ ဒုရာသဒေါ၊ ချဉ်းဝံ့သော၊ ဗြဟ္မသမော၊ ဗြဟ္မာနှင့်တူတော်မူ
 သော၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဘိတ်အပ်၏။ ပတ္တဓမ္မော၊ ရောက်
 သောတရားရှိတော်မူသော၊ ဒသဗလော၊ ကိုယ်အားဥာဏ်အားရှိတော်မူ
 သော၊ ဗလသတိဗလပါရဂေါ၊ အားတကားတို့ထက် လွန်သောအားအဆုံး
 သို့ရောက်တော်မူသော၊ ဓရဏူပမော၊ ဖြေကြီးနှင့်တူတော်မူသော၊ မဟာ
 ဝီရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဘိတ်အပ်၏။ သီလ ဝိစိသမာ
 ကိဇ္ဇော၊ သီလတည်းဟူသော လှိုင်းတံပိုးတို့ဖြင့်ပြွမ်းသော၊ ဓမ္မဝိညာဏ
 ခေါ်တိတော၊ တရားအထူးကိုသိတတ်သောဥာဏ်ဖြင့်ချောက်ချားတော်
 မူသော၊ ဥဒဓိသမော၊ သမုဒ္ဒရာနှင့်တူတော်မူသော၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်
 သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊
 နိမန္တိတော၊ ပင့်ဘိတ်အပ်၏။ ဒုရာသဒေါ၊ ချဉ်းဝံ့သော၊ ဒုပ္ပသော၊

မဗျက်ဆီးနိုင်သော၊ အစလော၊ မတုန်လှုပ်သော၊ ဥပ္ပတော၊ မြင့်သော၊ ဗြဟ္မာ၊ ကျယ်သော၊ နေရသမော၊ မြင်နိုင်တောင်နှင့်တူတော်မူသော၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဘိတ်အပ်၏၊ အနန္တညာဏော၊ အဆုံးမရှိသောဥာဏ်ရှိတော်မူသော၊ သမသမော၊ အတုမရှိသောရှေးဘုရားတို့နှင့်တူတော်မူသော၊ အတုလော၊ အတုမရှိသော၊ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူသော၊ ဂဂန္ထပမော၊ ကောင်းကင်နှင့်တူတော်မူသော၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဘိတ်အပ်၏၊ ဝေယန္တိတာနံ၊ ဘေးကိုယ်တံလန်ကုန်သောသူတို့၏၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာဖြစ်တော်မူသောသရဏာဂါမိနံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သောသူတို့၏၊ တာဇော၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ အဿာသကော၊ သက်သာယာကိုးစေတတ်သော၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဘိတ်အပ်၏၊ ဗုဒ္ဓိမန္တာနံ၊ ပညာရှိကုန်သောသူတို့၏၊ အာသယော၊ တည်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ သုခေသိနံ၊ ချမ်းသာကိုရှာလေ့ရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုခေတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ရတနာကရော၊ ရတနာ၏တည်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဘိတ်အပ်၏၊ အဿာသကော၊ သက်သာယာကိုးစေတတ်သော၊ ဝေဒကရော၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ သာမညဗလဒါယကော၊ သာမညဖိုလ်ကိုပေးတတ်သော၊ မေဃပမော၊ ချမ်းနှင့်တူတော်မူသော၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဘိတ်အပ်၏၊ လောကစက္ခု၊ လူတို့၏မျက်စိဖြစ်တော်မူသော၊ မဟာတေဇော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗတမဝိနောဒနော၊ ခပ်သိမ်းသောအဓိကံကိုပျောက်တတ်သော၊ သူရိယုပမော၊ နေနှင့်တူတော်မူသော၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဘိတ်အပ်၏၊ အာဇ္ဈေဏော၊ အာရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိသု၊ အရဟတ္တဖိုလ်တို့၌လည်းကောင်း၊ သတာဝဒဿနော၊ သဘောကိုရှုလေ့ရှိသော၊ ခုနိ၊ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ စန္ဒ၊ ပမော၊ လနှင့်တူတော်မူသော၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူ

၁၂၆ ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်တိတ်
အပ်၏။ လောကေ၊ လောက၌၊ သမုဿိတော၊ ကောင်းစွာတက်တော်မူ
သော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိတော်မူသော၊ လက္ခဏေဟိ၊ လက္ခ
ဏာတော် တို့ဖြင့်၊ အသင်္ကတော၊ တန်းသာဆင်တော် မူသော၊ အပ္ပမေ
ယျော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူ
သော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်
တိတ်အပ်၏။ ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တော်
သည်၊ အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်၊ ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ သီလံ၊
သီလသည်၊ အနုပမံ၊ ဥပမာမရှိ၊ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ အသမိဿ၊
အတုမရှိ၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်
တိတ်အပ်၏။ ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ မိတိ၊ တည်ကြည်ခြင်း
သည်၊ အသမိဿ၊ အတုမရှိ၊ ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယာမော၊
အစွမ်းကို၊ အဝိန္တိတော၊ မကြွိအပ်၊ ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပ
ရတ္တမော၊ လုံ့လသည်၊ ဇေဋ္ဌော၊ ကြီး၏၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိမြတ်စွာဘုရားကို၊
မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်တိတ်အပ်၏။ ရာဂေါ၊ ရာဂကိုလည်း
လည်းကောင်း၊ ဒေါသော၊ ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ မောဟော၊ မောဟ
ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝိဿ၊ အဆိပ်နှင့်တူသော
ကိလေသာတို့ကို၊ သမူဟတာ၊ ကောင်းစွာနှုတ်အပ်ကုန်၏၊ အဂနုပမော၊
ဆေးနှင့်တူတော်မူသော၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊
သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်တိတ်အပ်
၏။ ကိလေသဗျာဓိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအနာကိုလည်းကောင်း၊
ဗဟုဒုက္ခာ၊ ဗျားစွာသောဆင်းရဲတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော၊
တမံ၊ အဓိကံကို၊ ဝိနောဒနော၊ ပယ်ဖျောက်တော်မူသော၊ ဝေဇ္ဇူပမော၊
ဆေးသမားနှင့်တူတော်မူသော၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်
မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်
တိတ်အပ်၏။ ဘော၊ အချင်းကေနိယရသော၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူ၍၊ ပံဝ
စနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဒေသိ၊ ဆို၏၊ ဧသော၊ စောသော၊ ဤအသံသည်၊
သုဒုလ္လဘော၊ အလွန်ရခဲ၏၊ ဗုဒ္ဓေါဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဘုရားဟူ၍၊ သုက္ခာ၊ ကြား
ရ၍၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏၊
ဝီတိ၊ ဝီတိသည်၊ အတ္တန္တရံ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ အဂဗျန္တံ၊ မဆန့်ဘဲ၊ ဗဟိ၊ အပ
သို့၊ နိစ္ဆိရေ၊ ထွက်၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဝီတိ၊ မနော၊ ဝီတိဖြင့်ပြီးသော

စိတ်ရှိသည်၊ သန္တာ၊ ဖြစ်လျက်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အမြစ်၊ ဆိုပြီး၊ ၊
 လောကဇေဋ္ဌော၊ လောကဇာတိအမှူးဖြစ် တော်မူသော၊ နရာသဘော၊ လူတို့
 ထက်မြတ်တော်မူသော၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်၊ ကယံ၊
 အဘယ်အရပ်၌၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိပါသနည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာန၊ သွား၍
 သာမညဗလဒါယကံ၊ သာမညဗိုလ်ကိုပေးတတ်သောမြတ်စွာဘုရားကို၊
 နမသမိသံ၊ ရှိခိုးအံ့၊ ဒက္ခိဏံ၊ လကျာမောင်းကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ ဖြောက်ချိ၍၊ ဝေဇဇာ
 တော၊ နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကတဉ္စလီ၊ ချီသောလက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ သောကသလ္လပိနောဒနံ၊ သောကတည်းဟူသော ငြာဠတသင်းကဲ့သို့
 ဖျောက်တော်မူတတ်သော၊ ဓမ္မရာဇံ၊ တရားမင်းဘုရားကို၊ မေ၊ ငါအား၊
 အာမိက္ခိ၊ ပြောကြား၏၊ ဥဒေန္တံ၊ တက်သော၊ မဟာမေဃံဝ၊ မိလားတိပ်
 တိုက်ကဲ့သို့သော၊ နိလံ၊ နီလသော၊ အညနသန္နိသံ၊ မျက်စဉ်းတောင်ကဲ့သို့
 သော၊ ဒိဿန္တံ၊ ထင်သော၊ သာဂရံဝိယ၊ သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့သော၊ ဧတံမဟာဝ
 နံ၊ ထိုတောအုပ်ကို၊ ပဿသိ၊ မြင်၏လော၊ ဧတ္ထ၊ ဤတောအုပ်၌၊ အဒန္တဒ
 မကော၊ မယဉ်ကျေးသောသူကိုယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမတော်မူတတ်သော
 မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိနောယျ၊ ဆုံးမထိုက်သောသူတို့ကို၊ ဝိနယန္တော
 စ၊ ဆုံးမတော်မူသည်လည်း၊ ဗောဓိပက္ခိယံ၊ ဗောဓိပက္ခိယကို၊ ဗောဓေဇေန္တော
 သိစေတော်မူလျက်၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝသထိ၊ နေတော်
 မူ၏၊ ပိပါသိတော၊ ရေသိပ်သောသူသည်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဝိစိနိဇ္ဈဝ၊ ရှာ
 သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဖိဂန္တိတော၊ အစာမွတ်သောသူသည်၊ ဘောဇနံ၊
 အစာကို၊ ဝိစိနိဇ္ဈဝ၊ ရှာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝန္တိဂိဇ္ဈိ၊ နွားငယ်၌ချစ်
 သော၊ ဂါဝိ၊ နွားမသည်၊ ဝန္တိ၊ နွားငယ်ကို၊ ဝိစိနိယတာ၊ ရှာသကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဖိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝိစိနိ၊ ရှာပြီး၊ ဖိနသန္တိ
 ကံ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်သို့၊ ဝန္တိန္တေ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အာစာရ
 ဥပစာရဉ္စ၊ အကျင့်ဥပစာရ၌လိမ္မာတော်မူသော၊ ဓမ္မာနုန္တပိ၊ တရားအား
 လျော်စွာ၊ သံစရံသံစရေန္တော၊ ကောင်းစွာကျင့်စေလျက်၊ သကေသိသော၊
 မိမိတပည့်တို့ကို၊ သိက္ခာပေမိ၊ သင်စေ၏၊ သဂဝန္တော၊ မြတ်စွာဘုရား
 တို့သည်၊ ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းဝံ့ခဲကုန်၏၊ ဧကစါရိနော၊ အတော်မပါတယောက်
 ထည်းကိန်းသော၊ သိဟောဝ၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၊ ဧကစရဏော၊ တယောက်
 ထည်းသာကျင့်တော်မူ၏၊ မာဏဝါ၊ လူလင်တို့၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ပဒေ၊
 ရှေ့ခြေရာ၌၊ ပဒံ၊ နောက်ခြေရာကို၊ နိက္ခိပန္တော၊ ချနင်းကုန်လျက်၊ အာဂစ္ဆေ
 ယျာထ၊ လာကြကုန်လော၊ စောရော၊ ကြမ်းသော၊ အာသိဝိသော

၁၂၈ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ယထာ၊ ဖြွေဟောကံကဲ့သို့၊ ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းဝံ၊ ခဲကုန်၏။ ကောသရိ၊ မှင်ဆံ့ရှိ
သော၊ မိဂရာဇာဝ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၊ မဒ္ဒေါ၊ ယစ်သော၊ ဒန္တိ၊ ထွဉ်းသံ
သဗ္ဗယံအဓိပ္ပာယ်ရှိသော၊ ကုဗ္ဗဇရာ၊ ဆင်သည်၊ ဒုရာသဒါဝ၊ ချဉ်းဝံ၊ ခဲသကဲ့
သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်၊ ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းဝံ၊ ခဲကုန်၏။ မာ
ဏဝါ၊ လူသင်တို့၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ဥက္ကာသိတဗ္ဗ၊ ချောင့်ညံ့ခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ ခိဝိတံ၊ ခြေဆပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဇ္ဈု၊ ပေကွဲယ၊ ချုပ်
တည်း၍၊ ပဒေ၊ ရှေ့၊ ခြေရာ၌၊ ပဒံ၊ နောက်ခြေရာကို၊ နိက္ခိပန္နာ၊ ချကုန်လျက်၊
ဗုဒ္ဓသန္တိကံ၊ ဘုရား၏အထံသို့၊ ဥပေထ၊ ကပ်ကြကုန်လော့၊ ပဋိသလ္လဿ
နာ၊ ကိုယ်တော်ထည်း ကိန်းခြင်း၌အလေးပြုအပ်ကုန်၏။ အပ္ပသဒ္ဓါ၊ နည်း
သောအသံရှိကုန်၏၊ ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းဝံ၊ ခဲကုန်၏။ ဒုရသကံမနာ၊ ကပ်ဝံ၊ ခဲ
ကုန်၏၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသောလောက၌၊ ဂစ္ဆ၊ အလေးပြုအပ်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဉ္စ၊
ပြဿနာကို၊ ပုန္နာမိ၊ မေး၏။ ပဋိသမ္ပောဒယာမိဝါ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာမှု
လည်းပြောဟော၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပ္ပသဒ္ဓါ၊ နည်းသောအသံရှိကုန်
သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော့၊ မုနိဘူတာဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်၍သာ
လျှင်၊ တိဋ္ဌထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော့၊ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းငှါ၊
ခေမံ၊ ဘေးမရှိသော၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို၊ သောသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တမေဝတ္ထံ၊ ထိုဟောတော်မူသော
အနက်ကိုသာလျှင်၊ နိဿာမေထ၊ နာကြကုန်လော့၊ သဒ္ဓမ္မသဝနံ၊ သူတော်
ကောင်းတရားကို နာရခြင်းသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသို့၊ ဥပသကံမ္ပ၊ ကပ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မုနိနာ၊ ဘုရားနှင့်၊ သမ္ပောဒိံ၊
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစကားပြောဟောပြီး၊ တံကထံ၊ ထိုစကားကို၊ ပီတိသာ
ရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ လက္ခဏေ၊ လက္ခဏာတို့ကို၊ ဥပဝေရယိံ၊ ရံစမ်းဆင်
ခြင်ပြီး၊ ဧဝေလက္ခဏေ၊ နှစ်ပါးသောလက္ခဏာ၌၊ ကင်္ခါမိ၊ ယုံမှားရှိ၏၊
တိံသလက္ခဏေ၊ သုံးဆယ့်သောလက္ခဏာတို့ကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ မုနိ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ကောသောဟိ၊ တဝတ္ထုဂုယံ၊ အအိမ်၌တည်သောအဝတ်
ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သောယောကျ်ားမြတ်၏၊ နိမိတ်ကို၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊
^{၁၂၈}ဧဿယိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဇိဝှါ၊ လျှာတော်ကို၊ နိန္နာမယိတွာန၊ ထုတ်တော်
မူ၍၊ ကဗ္ဗာသောတေစ၊ နားတွင်းနှစ်ဘက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နှာသိကေစ
နှာခေါင်းနှစ်ဘက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိမသိ၊ သုံးသင်တော်မူနိုင်၏၊
ကေဝလံ၊ သက်သက်သော၊ နလာဓုန္တံ၊ နဖူးပြင်အဆုံ၊ တိုင်အောင်၊ ဇိနာ၊

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဒပယိ၊ ဖုံးလွှမ်းတော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သဗ္ဗုဇ္ဇနေ၊ လက္ခဏာတော်ငယ်နှင့်တကွကုန်သော၊ ပရိပုဗ္ဗေ၊
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ လက္ခဏေ၊ လက္ခဏာတော်ကြီးတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူ၍၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆာနု၊ ရောက်၍၊
 သဿိ၊ သဟိ၊ တပည့်တို့နှင့်တကွ၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီး၊ တိဟိ၊ သတေ
 ဟိ၊ တပည့်သုံးရာတို့နှင့်၊ သဟိတော၊ တကွ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်
 ရဟန်းကောင်း၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီး၊ အဗ္ဗာသေ၊ လွှဲသည်၊ အသမ္ပတ္တေ၊
 မရောက်မီ၊ နိဗ္ဗုတိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သောသူတို့သည်၊ ပတ္တာ
 ရောက်ကုန်သည်၊ အမှူးဖြစ်ကုန်၏၊ အနုတ္တရေ၊ အတုမရှိသော၊ ဝုဉ္ဇက္ခတ္တေ
 ကောင်းမှုတည်းဟူသော ခေတ်၌၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ကမ္မံ၊
 ကောင်းမှုကံကို၊ ကတ္တာနု၊ ပြု၍၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ သံသရိတွာနု၊
 ကျင်လည်၍၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဝိဝဇ္ဇယံ၊ ဝရိုဋ်ကင်းကုန်၏။
 ဂေါပါနသိယော၊ အခြင်ရန်ငယ်တို့ကို၊ ဒတွာနု၊ လှူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပူဂ
 ဓမ္မေ၊ အပေါင်းအရပြုအပ်သောကုသိုလ်၌၊ ဝသိ၊ လေ့လာပြီး၊ သုကတေနု၊
 ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ တေနုကဓမ္မေန၊ ထိုကံကြောင့်၊ အဋ္ဌဟေတု၊ ရှစ်ပါး
 သောအကြောင်းတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လတာမိ၊ ရ၏၊ ဒိသာသု၊ အရှင်
 မျက်နှာတို့၌၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ သော
 ဂါစ၊ စည်းစိမ်တို့သည်လည်း၊ အမိတာ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်၊ သဗ္ဗေသံ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့၏၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ မမ၊
 ငါအား၊ တာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ နုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ မေ၊ ငါအား၊
 ဗျာဓိယော၊ အနာတို့သည်၊ နုပိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဒိဗ္ဗာယု၊ ရှည်သောအသက်ကို
 ပါလယာမိစ၊ စောင့်လည်းစောင့်၏၊ သုဗုဒ္ဓိ၊ ကော၊ သိမ်မွေ့သောအရေရှိ
 သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဌိတေ၊ တည်သော၊ အာဝါသေဝ၊ နေရာ၌သာလျှင်
 ဝသေ၊ နေရ၏။ အဋ္ဌဂေါပါနသိ၊ ရှစ်ခုသောအခြင်တို့ကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ပူဂဓမ္မေ၊ အပေါင်းအရပြုအပ်သောကုသိုလ်၌၊ ဝသိ၊ လေ့
 လာပြီး၊ ပဋိသန္တိဒါ၊ အရဟတ္တဉ္စ၊ ပဋိသန္တိဒါအရဟတ္တဖိုလ်သည်လည်း၊
 ဧတံ၊ ဤတရားသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အပရဋ္ဌမံ၊ တပါးသောရှစ်ခုမြောက်တည်း၊
 သဗ္ဗဂေါသိတဂေါသာနော၊ အလုံးစုံပြုအပ်သောကိစ္စရှိ၏၊ ကတကိစ္စော၊ ပြု
 အပ်ပြီးသောတဆဲ့မြောက်ပါးသောမက်ကိစ္စရှိ၏၊ အနာသဂေါ၊ အာသဂေါ
 မရှိ၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ အဋ္ဌဂေါ
 ပါနသိနာမ၊ အဋ္ဌဂေါပါနသိမည်၏၊ ပဉ္စယန္တာနိ၊ တိုင်ငါးလုံးတို့ကို၊ ဒတွာနု

၁၃၀ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

လှူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပူဂဓမ္မေ၊ အပေါင်း၊ အရဖြစ်သောကုသိုလ်၌၊ ဝသိ၊ လေ့
လာ၏၊ သုကထေန၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ ပဉ္စဟေတု၊ ငါးပါးသော အကြောင်းတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လဘာ
မိ၊ ရ၏။ ၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာကြောင့်၊ အစလော၊ မတုန်လှုပ်သည်၊ ဟော
မိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနုနဂေါ၊ မယုတ်သောကိုယ်အင်္ဂါရှိသည်၊ တဝါ
မိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ အာဓေယျဝစနော၊ ယုံကြည်အပ်သောစကားရှိသည်၊ ဟောမိ၊
ဖြစ်၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ နဓံသေသိ၊ မျောက်သီးနှိုင်း။ ၊ မေ
ငါ၏၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ အဘန္တံ၊ မတုန်လှုပ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဿမိ၊
တစုံတခုအား၊ အခိလော၊ ပြောင့်တံသင်းမှကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သု
ကထေန၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုကံကြောင့်၊ သာသန
သာသနာတော်၌၊ ဝိမလော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအညစ်အကြေး
ကင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ သဂါရဝေါ၊ ရိုသေခြင်းရှိသော၊ သပ္ပဒိသော၊
တုတ်ဝတ်ခြင်းရှိသော၊ ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိသော၊ အနာသ
ဝေါ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ မဟာဝိရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသောမြတ်
စွာဘုရား၊ တော၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇတေ၊ ရှိခိုး၏။ ၊

≡ သုကတပလ္လင်္ဂံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သောပလ္လင်္ဂကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သာသာ
ယံ၊ ဇရပ်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပညာပေသိ၊ ခင်းပြီး၊ သုကထေန၊ ကောင်းစွာပြု
အပ်သော၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ပဉ္စဟေတု၊ ငါးပါးသော
အကြောင်းတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လဘာမိ၊ ရ၏။ ၊ ဥစ္စေကုလေ၊ မြင့်
မြတ်သောအမျိုး၌၊ ပဇာယိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဟာဘောဂေ၊ များ
သောဥစ္စာရှိသည်၊ တဝါမိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိကော၊ အလုံးစုံပြည့်စုံခြင်း
ရှိသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ ငါအား၊ မစ္ဆေရံ၊ မစ္ဆေရသည်၊ နဝိဇ္ဇတံ၊ မရှိ။ ၊
မယံ၊ ငါသည်၊ ဂမနေ၊ သွားခြင်းကို၊ ပတ္တိတေ၊ တောင့်တအပ်သည်ရှိသော်၊
ပလ္လင်္ကော၊ ပလ္လင်သည်၊ ဥပတိဋ္ဌတိ၊ ဧေးရှုတည်၏။ သဟပလ္လင်္ဂံသေဋ္ဌေန၊
ပလ္လင်မြတ်နှင့်တကွ၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပတ္တိတံ၊ တောင့်တရာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွား
၏။ ၊ တေနပလ္လင်္ဂံဒါနေန၊ ထိုပလ္လင်အလှူကြောင့်၊ သဗ္ဗတမံ၊ အလုံးစုံသော
အဓိကံကို၊ ဝိနောဒယိ၊ ပယ်ဖျောက်ပြီး၊ သဗ္ဗဘိညာဗလပ္ပတ္တော၊ အလုံးစုံ
သောအဘိညာဉ်အားသို့ရောက်သော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ရနေ၊ မြတ်
စွာဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ရှိခိုး၏။ ၊ ပရကိစ္စတ္တကိစ္စာနိ၊ သူတပါး
ကိစ္စမိမိကိစ္စဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို၊

သာယေဝိ၊ ပြီးစေပြီးသုကတေန၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ တေနကမ္မေန၊ ထို
ကံကြောင့်၊ အာယံ၊ တေးမရှိသော၊ သုရံ၊ ပြည်သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီးပရိနိဋ္ဌိတ
ဿလမ္ဘိ၊ ဆောက်လုပ်ပြီးပြီးသောစရပ်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိဘောဂံ၊
အသုံးအဆောင်ကို၊ အဒါသိ၊ လျှာပြီး သုကတေန၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊
တေနကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ သေဋ္ဌတ္တံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့၊
အဇ္ဈပဂတော၊ ရောက်၏၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ယေကေစ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော၊ ဒမကာ၊ ဆုံးမကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဟတ္ထိအသေ
ခင်မြင်းတို့ကို၊ ဒမေန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏၊ နာနာ၊ အထူးထူးသော၊ ကာရဏာ၊
ဥဉ်းဆဲမြင်းတို့ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ဒါရဏေန၊ ကြမ်းတမ်းသဖြင့်၊ တေ၊ ထို
သူတို့သည်၊ ဒမေန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်
မူသောမြတ်စွာဘုရားတော်၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ နရနာရိယော၊ ယောကျ်ား
မိန်းမတို့ကို၊ ဒမေယိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ အဒဏ္ဍေန၊ ဒဏ်မထားဘဲ၊ အသတ္တေန
လက်နက်မစွဲဘဲ၊ ဥတ္တမေ၊ ယဉ်ကျေးကုန်သော၊ ဒမေ၊ ဆုံးမမြင်းတို့ကို၊ ဒမေ
ယိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ ဒါနဿ၊ အလှူ၏ဝဏ္ဏေ၊ ကျေးဇူးတို့ကို၊ ကိတ္တေ
န္တော၊ ကြားတော်မူလျက်၊ ဒေသနာကုသလော၊ ဒေသနာ၌လိမ္မာတော်
မူသော၊ မုနိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဧကပဉ္စ၊ တခုသော ပြဿနာကို၊
ကထေန္တောဝ၊ ဖြေတော်မူလျက်သာလျှင်၊ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
တိသတေ၊ သုံးရာကုန်သောသူတို့ကို၊ ဗောဓေသိ၊ ကျွတ်စေတော်မူ၏၊
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သာရေထိနာ၊ ရထားထိန်း ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဒန္တော၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာ
မှကောင်းစွာလွတ်ကုန်၏၊ အနာသပါ၊ အာသဝေါမရှိကုန်၊ သဗ္ဗာဘိညာ
ဗလပ္ပတ္တာ၊ အဆုံးရုံသော အဘိညာဉ်အားသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ဥပမိက္ခယေ၊ ဥပမိမရှိသောနိဗ္ဗာန်၌၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းကုန်ပြီး၊ ဣတော၊
ဤက မ္ဘာမှ၊ သတသဟယေကပ္ပေ၊ က မ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအ
ခါ၌၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်အလှူကို၊ အဒဒိ၊ လျှာပြီးတော့၊ ထိုအခါမှ၊ ပသုတံ၊
စ၍၊ သဗ္ဗေ၊ အဆုံးရုံကုန်သော၊ ဘယာ၊ တေးတို့သည်၊ အတိက္ကန္တော၊
လွန်ကုန်၏၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ သာလဒါနဿ၊ ဇရပ်အလှူ၏၊
ဗလံ၊ အကျိုးတည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ အာဂတံ၊ လာခြင်းသည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်
သွာဂတံ၊ ကောင်းသော လာခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ မမေ၊ ငါသည်၊
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံတော်၌၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါး
သေဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်ရောက်အပ်ကုန်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ

၁၃၂

ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဘုရား၏ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ မယှံ၊ ငါ
သည်၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ချာပိတာ၊ ဖုတ်မြိုက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြု
ကျင့်အပ်ပြီ၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ခိုအပ်၏၊ ၊

အရဟတ္တပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်
စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာက
ရောန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ စက္ခုမ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
သော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤရဟန်းပြုသောနေ့မှ၊ အဘိ
တေ၊ လွန်လေပြီးသော၊ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ယံတံသရဏံ၊
အကြင် ရတနာသုံးပါးအား ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ အာဂမ္မ၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တရတ္တေန၊ ခုနစ်ညဉ့်ဖြင့်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊
သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ ဒမိကေန၊ အဆုံးအမပေးတော်မူသဖြင့်၊
ဇန္တု၊ ယဉ်ကျေးကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာ
ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ပဉ္စ
ဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ စက္ခု၊ ငါးစက္ခုတို့ဖြင့်၊ စက္ခုမ၊ မျက်စိအမြင်ရှိတော်
မူသော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာ
ဘုရား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊
အဘိတေ၊ လွန်လေပြီးသော၊ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သော၊ ဒိဝသေ၊ နေ့၌၊
တံသရဏံ၊ ထိုရတနာသုံးပါးအား ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ အဂမိမှ၊ ရောက်ကုန်
ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တရတ္တေန၊ ခုနစ်ညဉ့်ဖြင့်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊
သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ ဒမိကေန၊ အဆုံးအမ ပေးတော်မူသဖြင့်၊
ဇန္တု၊ ယဉ်ကျေးကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ သရ
ဏဂမနဿ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း၏၊ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်
သည်၊ အဟော၊ ဪအံ့၊ ဘွယ်ရှိစွာကား၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတောပရံ၊ ထိုမှနေောက်၌၊ ၊ တုဝံ၊ ရှင်ပင်
ဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိပြီးသောဘုရားသည်၊ အသိ
ဖြစ်တော်မူ၏၊ တုဝံ၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ သတ္တာ၊ လူနတ်တို့အား ဆုံးမ
တော်မူတတ်သောဆရာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တုဝံ၊ ရှင်ပင်ဘုရား
သည်၊ မာရာဘိဘူ၊ မာရ်ငါးပါးကို နှိပ်နင်းလျက် သိနှိုင်းသော၊ မုနိ၊ ပစ္စုပ္ပန်
လောကသံသရာလောကနှစ်ပါးကို သိစွမ်းနှိုင်းသော မောနဟု ဆိုအပ်သော

သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ
၏၊ ထုဝံ၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ အနုသယော၊ ကာမရာဂါနုသယစသည်တို့ကို၊
ဆေတွော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ဖြတ်ဖောက်မူ၍၊ တိဇ္ဈော၊ ကိုယ်တော်
သည်သံသရာဝဲဩဇာထဲမှကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဣမံဗဇံ၊ ဤသတ္တ
ဝါအပေါင်းကို၊ တာရေသိ၊ သံသရာဝဲဩဇာထဲမှ နိဗ္ဗာန်ဟူသောကြည်း
ထက်သို့ရှိဆောင်ကယ်တင်တော်မူ၏၊ ၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဥပမိ၊
ခန္ဓုပမိရှိသောအလုံးစုံသောဥပမိတို့ကို၊ သမတိက္ကန္တာ၊ မဂ်ဖြင့်ကောင်း
စွာလွန်တော်မူပြီးတေတယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အာသဝါ၊ ကာမာသဝ
စသောလေးပါးသောအာသဝတို့ကို၊ ပဒေါဝိတာ၊ မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ခွဲပယ်
ဖျက်ဆီးအပ်ပြီး၊ ထုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သိဟော၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့
မင်းသည်၊ ပဟိနာယ၊ ဘေရဝေါဇ္ဇဝ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဘေးဘုန်းရှိ
သကဲ့သို့၊ အနုပါဒါနော၊ အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့် ပယ်အပ်ပြီးသောကာ
မပါဒါန် စသောလေးပါးသော ဥပါဒါန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိနာယဘေ
ရဝေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဘေးဘုန်းရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဣမာဟိန္ဒိဟိဂါထာဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိတ္တ
ဝိတွာ၊ မြီးမွမ်းတော်မူ၍၊ ဩသာနဂါထာယ၊ အဆုံးဖြစ်သော ဂါထာ
ဖြင့်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဓနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ယာစတိ၊ တောင်း
ပန်း၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရားသည်၊ ဣမေတိသတာ၊ ဤသုံး
ရာသောရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေယျာ၊ လာကြကုန်၊ ဣတိအာဗိဝ
စနံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေဘိက္ခု၊ ထို
ရဟန်းတို့သည်၊ ပဉ္စလိကာတာ၊ ချီအပ်သော လက်အုပ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
တိဗ္ဗန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏၊ ဌတွာ၊ ရပ်ကုန်ပြီး၍၊ ဝိဇ္ဇေ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူ
သောဘုရားမြတ်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ပဿာရေ
ဟိ၊ ဆန့်တော်မူလော၊ နာဂါ၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ သတ္တု၊ နော၊ မြတ်စွာဘုရား
အား၊ ဝန္ဓန္တု၊ ခြေတော်ကိုရှိခိုးစေကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာစတိ၊ တောင်း
ပန်၏၊ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ထုဝံဗုဒ္ဓေါတိ၊ ထုဝံဗုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ တွမေ
ဝ၊ အရှင်ဘုရားသည်သာလျှင်၊ ဣမတ္ထိံလောကေ၊ ဤလောက၌၊ သဗ္ဗညု၊ ခပ်
သိမ်းသောတရားကိုထိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း၊ နိဗ္ဗုဓမ္မိကာနိ
အတ္ထေန၊ နိဗ္ဗုဓမ္မိကအစရှိသောအကျိုးဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ အနု
သာသနုတော၊ ဆုံးမတော်မူတတ်သောကြောင့်၊ တွမေဝ၊ အရှင်ဘုရား

၁၃၄ . ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သညသံသယျင်၊ သတ္တဝါ၊ သရာတည်း၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ မာရာ
နံ၊ မာရ်တို့ကို၊ အဘိဘဝနတော၊ ယွမ်းမိုး နှိပ်စက်တတ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ မာရာဘိဘူ၊ မာရာဘိဘူ မည်တော်မူ၏၊ မုနိဘဝတော၊ မုနိ၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ မုနိ၊ မုနိမည်တော်မူ၏၊ အနုသယော၊ အနုသယတို့ကို၊ ဆေ
တွာ၊ ဖြတ်၍၊ ကာမာရာဂါဒိကော၊ ကာမရာဂအစရှိကုန်သော၊ အနုသယော၊
အနုသယတို့ကို၊ အရိယမဂ္ဂသတ္တေန၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော ခေးဖြင့်၊
သိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ တိဇ္ဈောတိ၊ တိဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ သံ
သာရမဟောစံ၊ သံသရာတည်းဟူသောဝဲဩဇာကို၊ တိဇ္ဈော၊ ကူးမြောက်
ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဒေသနာဟတ္ထေန၊ ဒေသနာတည်းဟူသော လက်ဖြင့်၊ ဣမံ
ပဓံသတ္တကာယံ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းကို၊ တာရေသိ၊ ကူးမြောက်စေတော်
မူ၏၊ ဥပပိတိ၊ ဥပပိဟူသည်ကား၊ ခန္ဓုပပိအာဒယော၊ ခန္ဓုပပိအစရှိကုန်
သော၊ သဗ္ဗဥပပိ၊ အလုံးစုံသောဥပပိတို့ကို၊ အနုပါဒါနောတိ၊ အနုပါဒါ
နောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းဝေသိမ်း၊ ပဟိန္ဒကာမုပါဒါနာဒိကော၊
ပဟ်အပ်သော ကာမုပါဒါနိစသော လေးပါးသောဥပါဒါနိရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ လျှောက်၍၊ ထေရော၊ သေလမထေရ်သည်၊ သပရိသော၊
ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝဇ္ဇတိ၊ ရှိခိုး၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ သေလတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သေလမထေရ်
၏ဂါထာအခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂၀-ဝိသုတ္တိနိပါတ်-၂၅၅-ဘဒ္ဒိယတ္ထေရဂါထာ၊

ယာတံမေဟတ္ထိ ဝိဝါယာတိအာဒိကာ၊ ယာတံမေဟတ္ထိဝိဝါယ ဤသို့
အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိ
သော၊ ဘဒ္ဒိယတ္ထေရဿ၊ ဘဒ္ဒိယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဗ္ဗိ
ဤဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာ
ရော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရ
အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်
တော်၌၊ မဟာဘောဂကုလေ၊ များသောစည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော အမျိုး၌၊
နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိ
သော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ
တော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာ

ဘုရားသည်၊ ကော်၊တယောက်သော၊ ဘိက္ခုနီ၊ရဟန်းကို၊ ဥစ္စကုလိကာနံ၊
 မြတ်သောအမျိုးရှိကုန်သောသူတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊
 ဌာယိမာနံ၊ထားသည်ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ သယံ၊မိမိသည်လည်း၊ တံဌာနန္တံ၊
 ရံ၊ထိုအရာထူးကို၊ ပစ္စေက္ခာ၊တောင့်တ၍၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊
 ဗုဒ္ဓပ္ပရေဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃာဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊
 မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒတ္တာ၊လှူ၍၊ ပဏိခေနံ၊ ဆုတောင်းခြင်း
 ကို၊ အကာသိ၊ပြု၏၊ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုဆု
 တောင်းခြင်း၏၊ အနန္တရာယေန၊ အန္တရာယ်မရှိသဖြင့်၊ သမိန္တနဘာဝံ၊
 ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်စကား
 ကြားတော်မူ၏၊ သောပိ၊ ထိုဘဒ္ဒိယမထေရ်အလောင်းသည်လည်း၊ တံဗျာ
 ကရဏံ၊ ထိုဗျာဒိတ်စကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ဥစ္စကုလိကာသံဝတ္တနိကံ၊
 မြတ်သောအမျိုး၌ဖြစ်စေတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ကံကို၊ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေး၍၊ ဓမ္မ
 သဝနဿ၊ တရားနာခြင်းအား၊ ကာရာပနံ၊ ပြုစေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မ
 မဏ္ဍပေ၊ တရားမဏ္ဍပ်၌၊ အာသနဒါနံ၊ နေရာလှူခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗိဇနိဒါ
 နံ၊ ရပ်လှူခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မကဝိကာနံ၊ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊
 ပူဇာသက္ကာရကာရဏံ၊ ပူဇော်သကာကိုပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဥပေါသထာ
 ဂါရေ၊ ဥပုသ်အိမ်၌၊ ပတိဿယဒါနံ၊ မြီရာတက်ပျဉ်ကို လှူခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောကုသိုလ်ကို၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်
 တက်ခုံး၊ ဗဟိ၊ များစွာသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ တတော၊
 ထိုဘဝမှ၊ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်၊ ဧဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ၊
 ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်နေသည်ရှိသော်၊ ကဿပဘဂဝတော၊
 ကဿပအမည်တော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အ
 တို့၌၊ အဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပ္ပတ္တိတော၊ ဖြစ်
 တော်မူသည်မှ၊ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသိပြည်၌၊
 ကုဋုမ္ပိယဗ္ဗရေ၊ သူကြွယ်အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပိဏ္ဍာယ၊
 ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတ္တာ၊ လှည့်လည်၍၊ ကေသ္မိယေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်
 သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ဘတ္တပိဿဂ္ဂံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကို၊ ကရောန္တေ၊
 ပြုကုန်သော၊ သမ္ပဟုလေ၊ များစွာကုန်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့ကို
 ဒိသွာ၊မြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဆွမ်းဘုဉ်းပေးရာအရပ်၌၊ ပါသာဏပလကာနိ၊
 ကျောက်ပျားတို့ကို၊ အတ္ထရိတ္တာ၊ ခင်း၍၊ ပါဒေါဒကာဒိ၊ ခြေဆေးရေးအ
 စရှိသည်ကို၊ ဥပဋ္ဌာ ပေန္တော၊ တည်ထားလျက်၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်

ထက်ဆုံး၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ သော၊ ထိုဘဒ္ဒိယအလောင်းသည်။ ဧကံ
 ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ တရသော အကြားပတ်လုံး၊ ဒေဝ
 မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ ဣမေသို့
 ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကပိ
 လာတ္ထုနဂရေ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌၊ သာကီယရာဇကုလေ၊ သာကီဝန်မင်း
 မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အသ၊ ထိုသူအား၊ ဘဒ္ဒိယေဝတိနာမံ၊ ဘဒ္ဒိယဟူသော
 အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဘဒ္ဒိယသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊
 အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အနုရုဒ္ဓါဒီဟိ၊ အနုရုဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊
 ပဉ္စဟိခတ္တိယေဟိ၊ ငါးသောက်ကုန်သောမင်းသားတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊
 သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပိယဗ္ဗဝနေ၊ အနုပိယ သရက်ဥယျာဉ်
 တော၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
 ကေ၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
 ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏။ တံ၊ ထိုဘဒ္ဒိယမထေရ်ကို၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အပရဘာဂေ၊ နောက်အဘို့၌၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊
 အရိယဂဏမဇ္ဈေ၊ အရိယအပေါင်း၏ အလယ်၌၊ နိသိန္နော၊ နေတော်မူ
 လျက်၊ ဥစ္စကုလိကာနံ၊ မြတ်သောအမျိုးရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
 ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ သော၊ ထို
 ဘဒ္ဒိယသည်၊ ဗလသုခေန၊ ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနသုခေန၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
 ဖြင့်၊ ဝိတိနာမေန္တော၊ လွန်စေလျက်၊ အရညဂတောပိ၊ တော၌နေသော်
 လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလဂတောပိ၊ သစ်ပင်ရင်း၌နေသော်လည်းကောင်း၊
 သုညဂါရဝတောပိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သော်လည်းကောင်း၊ အဟောသုခံ
 အဟောသုခန္တိ၊ ဩော်ချမ်းသာလေစွဩော်ချမ်းသာလေစွဟူ၍၊ အဘိက္ခ
 ဏံ၊ မပြတ်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်၏။ တံ၊ ထိုဥဒါန်းကျူးသည်
 ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
 အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ကံ၊ အာရောစေသုံ၊ အဘယ်သို့ကြား
 လျှောက်ကုန်သနည်း၊ ကာဠိဂေါဓယ၊ ကာဠိဂေါဓ၏၊ ဝုတ္တော၊ သားဖြစ်
 သော၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဘဒ္ဒိယေ၊ ဘဒ္ဒိယ
 သည်၊ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်၊ အဟောသုခံ၊ အဟောသုခန္တိ၊ ဩော်ချမ်းသာ
 လေစွဩော်ချမ်းသာလေစွဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ အနဘိရတော၊ မပွေ၊
 မလျော်ဘဲ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရတိမညေ၊ ကျင့်ယောင်
 ကာကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္တု၊ မြတ်စွာ

ဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုဘဒ္ဒိယကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ ဘဒ္ဒိယ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ တံ၊ သင်သည်၊ အဘိက္ခဏံ၊ မြတ်၊ အဟောသုခံ၊ အဟောသုခန္တိ၊ ဩဝံ၊ ချမ်းသာလေစွ၊ ဩဝံ၊ ချမ်းသာလေစွဟူ၍၊ ဝံဒမိ၊ ဆိုသည်ဟူသည်၊ သစ္စံ၊ ကိရ၊ ဖုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သစ္စံ၊ ဖုန်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဧေး၌၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေန္တဿ၊ ပြုသော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သုသံဝိဟိတာ၊ ရုက္ခော၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော အစောင့်အရှောက်ရှိသည်၊ အဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဏှာဝိဟိတောပိ၊ ထိုသို့စီရင်အပ်သောအစောင့် အရှောက်ရှိသော်လည်း၊ ဥဗ္ဗိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဿကီတော၊ ရုံ့ရှားသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသမိ၊ နေရပါ၏၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍၊ အဘိတော၊ မကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ အနုဗ္ဗိဂ္ဂေါ၊ မထိတ်လန့် သည်ဖြစ်၍၊ အနုဿကီ တော၊ ရုံ့ရှာခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေတွာ၊ သျှောက်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဧေးအခါ၌၊ ဟတ္ထိဂိဝါယ၊ ဆင်၏လည်၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်၍၊ ယာတံစရိတံ၊ သွားအပ်၏၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို၊ ပရိဟရေန္တနပိ၊ ဆောင်သော်လည်း၊ သုရမဝတ္ထာ ပရောရိတာ၊ ကောင်းသော အတွဲရှိသော ကာသိကတိုင်း၌ ဖြစ်သော ပုဆိုးအထူးကို သာဆောင်၏၊ သုဉ္ဇန္တနပိ၊ ထမင်းစားသော်လည်း၊ သာသိနံ၊ သုံးနှစ်ဟောင်းလေပြီးသောကောင်းသောအနံ့ရှိသောသလေးတို့၏၊ သုပိဓံသုပသေစနော၊ ခါသားသမင်းသား အစရှိသော စင်ကြယ်သော အသားဖြင့် ပြွင်းသော၊ ဩဒနော၊ ထမင်းကို၊ သုက္ခော၊ စားအပ်၏၊ အဇ္ဇ၊ ယခုရဟန်းအဖြစ်၌တည်သောအခါ၌ကား၊ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသောဝိသုသမာဓိစသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သာတတိကော၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သော၊ ဥဇ္ဈာ၊ သပိတ်လက်ဆွဲ၍ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်၊ ပတ္တဂတော၊ သပိတ်၌တည်သော ဆွမ်း၌၊ ရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်၏၊ ဂေါ၊ ယ၊ ကာဠိဂေါသာမည်သောမင်းသမီး၏၊ ပုက္ခော၊ သားဖြစ်သော၊ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ အနုပါဒါနော၊ ဥပါဒါနိတရားလေးပါးမှ ကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဈာယတိ၊ ဗသသမာပတ်ချာန်ဖြင့်ဝင်စား၏၊ ပံသုကုလိသာတတိကော၊ ပံသုကုလိထင်ဆောက်တည်သဖြင့်မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဈာဥဇ္ဈာစရိယာယ၊ သပိတ်လက်စွဲ၍ဆွမ်းခံသွားသဖြင့်၊ ပတ္တဂ

ဝံ့ဝံ့ ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

တော၊ သဝိတိန္ဒ တည်သော ရေသမျှသောစွမ်း၌၊ ရတောအဘိရတော၊
 အလွန်မွေ့လျော်၏၊ ဂေါဓယ၊ ကာဠိဂေါဓမည်သောမင်းဝံ့ဦး၏၊ ဝုတ္တော၊
 သားဖြစ်သော၊ တဒ္ဓိယော၊ တဒ္ဓိယမထေရ်သည်၊ အနုပါဒါနော၊ ဥပါဒါနံတ
 ရားလေးပါးမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဗျာယတိ၊ ဗလသမာပတ် ဖြင့်ဝင်စား၏၊ ဝိဇ္ဇာ
 ပါတိသာတတိကော၊ ဝိဇ္ဇာပါတ်ရတင်ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့် မြတ်သော
 ကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အဋ္ဌိယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ပ၊ တေစိဝရိ
 ကောသာတတိကော၊ တိစိဝရိတ်ရတင်ဆောက်တည်သဖြင့် မျက်မှောက်
 သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အဋ္ဌိယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ပ၊ သပဒါ
 နစာရိသာတတိကော၊ အိမ်စဉ်မပြတ်စွမ်းရပ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောသပ
 ဒါနစာရိက ရတင်ဖြင့် မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေ
 ခြင်း၌အဋ္ဌိ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ပ၊ ကောသနိကောသာတတိကော၊ ကောသ
 နိက်ရတင်ဆောက်တည်သဖြင့်ရဟန်းတရား၌မြင်အပ်သောမျက်မှောက်
 သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အဋ္ဌိယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ပ၊ ပတ္တ
 ဝိဇ္ဇိကောသာတတိကော၊ ပတ္တဝိုင်ရတင်ကိုဆောက်တည်သဖြင့် ရဟန်း
 တရား၌မြင်အပ်သောမျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေ
 ခြင်း၌အဋ္ဌိယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ပ၊ ခလုပန္တ ဘတ္တိသာတတိကော၊ ခလုပန္တ
 ရတင်ကိုဆောက်တည်သဖြင့်ရဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သောမျက်မှောက်
 သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာ နေခြင်း၌အဋ္ဌိယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ပ၊ အာ
 ရညိကောသာတတိကော၊ အရညကင်ရတင်ဆောက်တည်သဖြင့်ရဟန်း
 တရား၌မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေ
 ခြင်း၌အဋ္ဌိယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ရုက္ခမူလိကောသာတတိကော၊ ရုက္ခမူရ
 တင်ဆောက်တည်သဖြင့်ရဟန်းတရား၌မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သော
 ကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌အဋ္ဌိယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ အက္ခာကာ
 သိကောသာတတိကော၊ အက္ခာကာသိကရတင် ဆောက်တည်သဖြင့်
 ရဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သောမျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာ
 စွာနေခြင်း၌အဋ္ဌိယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ သောသနိကောသာတတိကော၊
 သုသာနရတင်ဆောက်တည်သဖြင့် ရဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သောမျက်
 မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အဋ္ဌိယှဉ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ (ပ)၊ ယထာသန္တတိကော သာတတိကော၊ ယထာသန္တတိ ရတင်
 ဆောက်တည်သဖြင့်ရဟန်းတရား၌မြင်အပ်သောမျက်မှောက်သောကိုယ်
 ၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အဋ္ဌိယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ နေသဗ္ဗိကော

သာတတိကော၊ နေသန္တိကရတင်ဆောက်တည်သဖြင့်ရဟန်းတရား၌မြင်
 အပ်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲ
 ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ အပ္ပိန္နောသာတတိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါးဝယ်အလို
 နည်းသဖြင့်ရဟန်းတရား၌မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်
 ၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တုဋ္ဌော သာတတိကော၊
 ပစ္စည်းလေးပါးဝယ်ရောင့်ရဲလွယ်သဖြင့် ရဟန်းတရား၌မြင်အပ်သောမျက်
 မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ (ပ)၊ ပဓိတိတ္တောသာတတိကော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ကပ်သဖြင့်ရဟန်း
 တရား၌မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေ
 ခြင်း၌အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ အသံသဋ္ဌောသာတတိကော၊ လူတို့နှင့်
 ရောနှောခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ရဟန်းတရား၌မြင်အပ်သောမျက်မှောက်သော
 ကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ အာရဒ္ဓဝီ
 ရိယောသာတတိကော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသဖြင့်ရဟန်းတရား၌
 မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာ နေခြင်း၌
 အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)။ ပုဇေ၊ ရှေးလူဖြစ်သောအခါ၌၊ သောဝဏ္ဏံ၊ ရွှေဖြင့်
 ပြီးသော၊ သံတရာဇိကံ၊ များသော အနားရေးရှိသော၊ သတပလံ၊ တရာ
 သေ ပိုလ်အချိန်ရှိသော၊ ကံသံ၊ ရွှေလင်ပန်းကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ မတ္တိကပတ္တံ၊
 မြေသပိတ်ကို၊ အဂ္ဂဟိ၊ ယူပြီးအုံး၍မြေသပိတ်ကိုယူခြင်းသည်၊ ဒုတိယာ
 ဟိသေစနံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သောဘိသိက်လွန်းခြင်းမည်၏၊ မဏ္ဍလိပါကာ
 ရေ၊ ပန်းသောအခြင်းအရာရှိသောတံတိုင်းတို့ဖြင့်ခြုံရံအပ်သော၊ ဓဋ္ဌမဇ္ဇာ
 လကောဋ္ဌကော၊ မြဲမြံစွာပြုအပ်သော ပြအိုးပြစင်တံခါးမုတ်တို့နှင့် ပြည့်စုံ
 သောပြည်၌၊ ဥစ္စေ၊ မြင့်သောပြာသာဒ်ထက်၌၊ ခဂ္ဂဟတ္ထေဟိ၊ သန်လျက်
 လက်စွဲကုန်သောယောကျ်ားတို့သည်၊ ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်
 ဖြစ်လျက်၊ ပုဇေ၊ ရှေးလူဖြစ်သောအခါ၌၊ ဥတ္တာသံ၊ ကြောက်လန့်ခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေရပြီ၊ အစ္စ၊ ယခုရဟန်းဖြစ်သောအခါ၌၊ ဘဒ္ဒေါ၊
 ကောင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိနဘယဘောရဂေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော
 ဘေးကြောက်မက်ဖွယ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အနုတြာ
 သိ၊ ကြောက်လန့်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ၊ ဂေ ဓာယ၊ ကာဋိဂေါဓာ
 မည်သောမင်းသို့၏၊ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယမထေရ်
 သည်၊ ဝနံ၊ တောထဲသို့၊ ဩဂယျ၊ သက်၍၊ ဈာယတိ၊ ဗလသမာပတ်ချင်း
 သာကိုဝင်စားသောအားဖြင့်နေပြီ၊ သိလက္ခဏေ၊ သိလဟူသောကျေးဇူး၌၊

ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ သတိဉ္စ၊ သတိသမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ပညဉ္စ၊ ပထ
သမာပတ်နိရောဓသမာပတ်နှင့်ယှဉ်သောပညာကို လည်းကောင်း၊ ဘာဝ
ယံဘာဝယန္တော၊ သမထဝိပဿနပကို ပွားစေလျက်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်
သဖြင့်၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံ၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ခြင်း
သို့၊ ပါဝုဏ်၊ ရောက်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဟိဝါယာဟိ၊ ဤဝါယာတို့ဖြင့်၊
သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့
ရဲတင်းသောအသံကို၊ နဒိ၊ ကျူးရင့်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝါယာတို့၌၊ ယာတံမေ
ဟတ္ထိဂီဝါယာဟိ၊ ယာတံမေဟတ္ထိဂီဝါယ ဟူသည်ကား၊ တန္တု၊ မြတ်
စွာဘုရား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂစ္ဆန္တေနပိ၊ သွားသော်
လည်း၊ ဟတ္ထိဂီဝါယ၊ ဆင်၏လည်ဘင်း၌၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓေ၊ ဆင်ကျောက်
ကုန်း၌၊ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍၊ ယာတိစရတိ၊ ဟုည့်လည်၏၊ ဂတ္ထာနိ၊ အဝတ်
ပုခိုးတို့ကို၊ ပရိဟရန္တေနပိ၊ ဆောင်သော်လည်း၊ သုမနာ၊ သိမ်မွေ့ကုန်
သော၊ သုရမသမ္ပဿာ၊ ကောင်းသော အတွေ့ရှိကုန်သော၊ ကာသိက
ဂတ္ထပိသေသာ၊ ကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သောပုခိုးအထူးတို့ကို၊ ဓာရိတာ၊
ဆောင်အပ်ကုန်၏၊ ဩဒနံ၊ ထမင်းကို၊ သုဉ္ဇန္တေနပိ၊ စားသော်လည်း၊ တိ
ဝဿိကာနံ၊ သုံးနှစ်ရှိကုန်သော၊ ပုရာဏဂန္ဓ သာလီနံ၊ ဟောင်းလေပြီး
သော ကောင်းသော အနံ့ရှိသော သလေးတို့၏၊ ဩဒနော၊ ထမင်းကို၊
တိတ္ထိကုကပ္ပိဉ္စရာဒိနာ၊ ခါသား သမင်းသားအစရှိသော၊ သုစိနာ၊ စင်ကြယ်
သော၊ မံသေန၊ အသားဖြင့်၊ ဥပသိတ္တတာယ၊ သွန်းလောင်းအပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ သုစိမံသုပသေစနော၊ ခါသားသမင်းသား အစရှိသော
စင်ကြယ်သောအသားတို့ဖြင့်သွန်းလောင်းအပ်သောထမင်းကို၊ သုတ္တော၊
စားအပ်၏၊ တထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ တံသုခံ၊ ထိုချမ်းသာသည်၊
တေရုဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိဝေကသုခံယထာ၊ ဝိဝေကချမ်းသာကဲ့သို့၊ မယံ၊
ငါ၏၊ ဗိတ္တဗရိ တောသကရံ၊ စိတ်၏ နှစ်သက် ခြင်းကို ပြုတတ်သည်၊ န
အဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သောဇ္ဇတဒ္ဓေါ
တိအာဒိ၊ သောဇ္ဇတဒ္ဓေါဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
ဧတ္ထစ၊ ဤဂါထာ၌လည်း၊ ဟတ္ထိဂဟဏေနေဝ၊ ဟတ္ထိသဒ္ဓါကိုယူသဖြင့်သာ
လျှင်၊ အဿရထယာနာနိ၊ မြင်ယာဉ်ရထာယာဉ်တို့ကို၊ ဂတ္ထဂဟဏေန၊
ဂတ္ထသဒ္ဓါကိုယူသဖြင့်၊ သဗ္ဗရာဇာလင်္ကာရေ၊ အလုံးစုံသောမင်းတန်ဆာ
တို့ကို၊ ဩဒနဂဟဏေန၊ ဩဒနသဒ္ဓါကိုယူသဖြင့်၊ သဗ္ဗဘောဇန ပိဂတိ၊
အလုံးစုံသောဘောဇဉ်အထူးတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့

ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအင်္ဂါ၊ သောဇ္ဇာတိပဒဿ၊ သောဇ္ဇဟုသောပုဒ်အား၊ သော
 အဇ္ဇာတိ၊ သောအဇ္ဇာဟူ၍၊ ပဒေန္တဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်
 ၏၊ တေရဟိ၊ ယံရအခါ၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သော
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဒ္ဒေါတိ၊ ဘဒ္ဒေါဟူသည်ကား၊ သိလာဒိဂုဏေဟိ၊ သိလ
 အစရှိသောဂုဏ်ဈေးဖူးတို့၌၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊ သာတတိကောတိ၊ သာတတိကောဟူသည်
 ကား၊ သမ္ဗုဒ္ဓဓမ္မရဟန်းတရား၌၊ ဗိဇ္ဇဓမ္မသုခဝိဟာရေ၊ မျက်မှောက်သော
 ကိုယ်၏ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌၊ သာတတ္ထယုတ္တော၊ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဥဇ္ဈာပတ္တဂတေရတောတိ၊ ဥဇ္ဈာပတ္တဂတေရတောဟူသည်ကား၊ ဥဇ္ဈာစရိ
 ယါယ၊ သပိတိလက်စွဲ၍ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်၊ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌၊ အဂ္ဂတေ၊ ရောက်
 လာသော၊ ပတ္တပရိယာပန္နေ၊ သပိတ်၌အကျင်းဝင်သောဆွမ်း၌၊ အဘိရ
 တော၊ အလွန်မွေ့လျော်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုသပိတ်၌ရောက်လာသောဆွမ်း
 ဖြင့်သာလျှင်၊ သန္တုဇ္ဈော၊ ရောင့်ရဲ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ
 ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဈာယတိတိ၊ ဈာယတိဟူသည်ကား၊ ဗလသမာ
 ပတ္တိဈာနေန၊ ဗလသမာပတ်ဈာန်ဖြင့်၊ ဈာယတိ၊ ဝင်စား၏၊ ပုတ္တောဂေါဓာ
 ယာတိ၊ ပုတ္တောဂေါဓာယဟူသည်ကား၊ ကာဠိဂေါဓာယနာမ၊ ကာဠိဂေါ
 ဓာအမည်ရှိသော၊ ခတ္တိယာနိယာ၊ မင်းသမီး၏၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ ဘဒ္ဒိ
 ယောတိ၊ ဘဒ္ဒိယောဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမော၊ ဤသို့ ဘဒ္ဒိယဟု အမည်ရှိ
 သော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အတ္တာနုမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာကျင့်၊ အညံ
 ပိယ၊ သူတပါးကဲ့သို့၊ ကတွားပြု၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဂဟပတိစိဝရံ၊ ဒါယကာ
 တို့လှူသောသင်္ကန်းကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊ ပံသုကုလိကင်္ဂံ၊ ပံသုကုရ
 တင်ကို၊ သမာဒါနေန၊ ဆောက်တည်သဖြင့်၊ ပံသုကုလိကော၊ ပံသုကုရ
 တင်ဆောက်တည်သည်၊ ယံယံဘတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆွမ်းကို၊ ပဋိက္ခိပိ
 တွာ၊ ပယ်၍၊ ပိဏ္ဍုပါတိကင်္ဂံ၊ ပိဏ္ဍုပါတ်ရတင်ကို၊ သမာဒါနေန၊ ဆောက်
 တည်သဖြင့်၊ ပိဏ္ဍုပါတိကော၊ ပိဏ္ဍုပါတ်ရတင်ကို ဆောက်တည်သည်၊
 အတိရေကစိဝရံ၊ အပိုအလွန်ဖြစ်သောသင်္ကန်းကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊
 တေစိဝရိကင်္ဂံသမာဒါနေန၊ တိစိဝရိကင်္ဂံရတင်ကို ဆောက်တည်သဖြင့်၊
 တေစိဝရိကော၊ တိစိဝရိကင်္ဂံရတင် ဆောက်တည်သည်၊ လောလုပ္ပစာရံ၊
 လျှပ်ပေါ်သောလှည့်လည်ခြင်းကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊ သပဒါနစာရိကင်္ဂံ
 သမာဒါနေန၊ အိမ်စဉ်အတိုင်းလှည့်လည်သောသပဒါနရတင်ကိုဆောက်
 တည်သဖြင့်၊ သပဒါနစာရိကော၊ သပဒါနစာရိကရတင်ကို ဆောက်တည်

၁၄၂ ၊ ထေရဝါထံ-အဗ္ဗကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သည်။ နာနာသနသောစနံ၊ အထူးထူးသော နေရာ၌ နေ၍ စားခြင်းကို၊
 ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ ကောသနိကင်္ဂိသမာဒါနေန၊ တနေရာတည်း၌တည်၍
 စားခြင်းဟူသောကောသနိကင်္ဂိသမာဒါနေနကို ဆောက်တည်သဖြင့်၊ ကောသနိ
 ကော၊ ကောသနိကင်္ဂိသမာဒါနေနကို ဆောက်တည်သည်။ ဒုတိယကသာစနံ၊ နှစ်ခု
 မြောက်သောခွက်ကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂိသမာဒါနေန၊
 ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂိသမာဒါနေနကို ဆောက်တည်သဖြင့်၊ ပတ္တပိဏ္ဍိကော၊ ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂိ
 သမာဒါနေနကို ဆောက်တည်သည်။ အတိရိတ္တဘောစနံ၊ အပိုအလွန်ဖြစ်သောဘောစဉ်
 ကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်္ဂိသမာဒါနေန၊ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိ
 ကင်္ဂိသမာဒါနေနကို ဆောက်တည်သဖြင့်၊ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကော၊ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိ
 ကင်္ဂိသမာဒါနေနကို ဆောက်တည်သည်။ ဂါမန္တသေနာသနံ၊ ရွာနီးကျောင်းကို၊
 ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ အရညကင်္ဂိသမာဒါနေန၊ အရညကင်္ဂိသမာဒါနေနကို
 ဆောက်တည်သဖြင့်၊ အရညကော၊ အရညကင်္ဂိသမာဒါနေနကို ဆောက်တည်
 သည်။ သန္တဝါသံ၊ အမီး၌နေခြင်းကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ ရုက္ခမူလိကင်္ဂိသ
 မာဒါနေန၊ ရုက္ခမူလိကင်္ဂိသမာဒါနေနကို ဆောက်တည်သဖြင့်၊ ရုက္ခမူလိကော၊ ရုက္ခ
 မူလိကင်္ဂိသမာဒါနေနကို ဆောက်တည်သည်။ သန္တရုက္ခမူလသနံ၊ အမီးသစ်ပင်ရင်းကို၊ ပဋိ
 က္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ အဗ္ဘောကာသိကင်္ဂိသမာဒါနေန၊ အဗ္ဘောကာသိကင်္ဂိသမာဒါနေနကို
 ဆောက်တည်သဖြင့်၊ အဗ္ဘောကာသိကော၊ အဗ္ဘောကာသိကင်္ဂိသမာဒါနေနကို
 ဆောက်တည်သည်။ နသုသာနံ၊ သင်းချိုင်းမဟုတ်သည်ကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊
 ပယ်၍၊ သောသာနိကင်္ဂိသမာဒါနေန၊ သောသာနိကင်္ဂိသမာဒါနေနကို ဆောက်
 တည်သဖြင့်၊ သောသာနိကော၊ သောသာနိကင်္ဂိသမာဒါနေနကို ဆောက်တည်သည်။ သေ
 နာသနလောလုပ္ပံ၊ ကျောင်း၌လျှပ်ပေါ်ခြင်းကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ ယထာ
 သန္တတိကင်္ဂိသမာဒါနေန၊ ယထာသန္တတိကင်္ဂိသမာဒါနေနကို ဆောက်တည်သဖြင့်၊
 ယထာသန္တတိကော၊ ယထာသန္တတိကင်္ဂိသမာဒါနေနကို ဆောက်တည်သည်။ သယနံ၊
 အိပ်ခြင်းကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ နေသဇ္ဇိကင်္ဂိသမာဒါနေန၊ နေသဇ္ဇိကင်္ဂိသမာဒါနေနကို
 ဆောက်တည်သဖြင့်၊ နေသဇ္ဇိကော၊ နေသဇ္ဇိကင်္ဂိသမာဒါနေနကို ဆောက်တည်သည်။
 အပယ်၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဗ္ဗကထာ၌၊ သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်း
 တည်း၊ ဝိတ္ထာရတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ ကုတင်္ဂိကထာ၊ ကုတင်္ဂိကထာ
 ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ၌၊ ဝုတ္တနယနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်
 သာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ယူအပ်၍၊ ဥစ္စေတိ၊ ဥစ္စေဟူသည်ကား၊ ဥစ္စာဒိဋ္ဌာ
 နေ၊ အမြင့်အတိုသောအရပ်၌၊ ဥပရိပါသာဒတာယဝါ၊ အထက်ပြာသာဒ်
 အပြင်ဖြစ်သည်၏အပြင်ကြောင့်၎င်း၊ ဥစ္စေ၊ မြင့်သော၊ မဏ္ဍလိပါကာရေတိ

၂၀-ဝိသထိနိပါတ်- ၂၅၅-ဘဒ္ဒိယဗျေရဂါထာ၊

၁၄၃

မဏ္ဍလိပါကာရေဟူသည်ကား၊ မဏ္ဍသာကာရေန၊ ဝန်းသောအခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ ပါကာရပရိက္ခိတ္တေ၊ တံတိုင်းတို့ဖြင့်ဖြစ်ရုံအပ်သော၊ ခန္ဓမ္မနုလကောဋ္ဌ
 ကေတိ၊ ခန္ဓမ္မနုလကောဋ္ဌကေဟူသည်ကား၊ ထိရေဟိ၊ မြဲမြံကုန်သော၊
 အနုလလဟိ၊ ပြုအိုးပြုစင်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ နှိုရကောဋ္ဌကေတိ၊ တံ
 ခါးရတ်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတေ၊ ပြည့်စုံသော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ဣ
 တိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဗ္ဘော၊ အနက်တည်း၊ သတိပညည္ဇာဟိတ္တေ၊ သ
 တိပညည္ဇဟူသောဤပါဌ၌၊ သတိသိသေန၊ သတိကိုအဦးပြုသဖြင့်၊ သမာ
 မိ၊ သမာဓိကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဖလသမာပတ္တိနိရောဓသမာပတ္တိနံ၊ ဖလသမာ
 ပတ်နိရောဓ သမာပတ်တို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သမထဝိပဿနဉ္စဘာဝ
 ယန္တိ၊ သမထဝိပဿနဉ္စဘာဝယံဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ သေဝံ၊ ကြွင်း
 သေဝကားရပ်သည်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌၊ ဝုတ္တနဟတ္တော၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောနည်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ပ၊ ခါးမျက်
 ရွှေကပ်တော်၌၊ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ အသံနှင့်တူသော ရဲတင်းသော
 အသံတို့၊ နဒိ၊ ကျူးရင့်၏တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ သိက္ခ၊ ရဟန်း
 တို့သည်၊ အဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညိုကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဘဒ္ဒိယဗျေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဘဒ္ဒိယမထေရ်၏ဂါထာအခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၀-ဝိသထိနိပါတ်- ၂၅၅- အင်္ဂုလိမာလဗျေရဂါထာ၊

ဝန္တိဝဒေဝီတိအာဒိကာ၊ ဝန္တိဝဒေဝီ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့
 သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ အင်္ဂုလိမာလဗျေ
 ရသော၊ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤအင်္ဂုလိ
 မာလမထေရ်သည်လည်း၊ ဝရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတဝိကာရော၊
 ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊
 ပိဝဇ္ဇ၊ ပနိဿယံ၊ ဝရ်ကင်းခြင်း၏ အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ကု
 သလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပပိနိတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါ
 တမမြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော် မူသောအခါ၌၊ ကောသလရညော၊
 ကောသလမင်း၏၊ ဝုရောဟိတာယ၊ ဝုရောဟိတ်ဖြစ်သော၊ တဂ္ဂဝဿနာမ၊
 တဂ္ဂဝအမည်သော၊ ပြီးဟူကာသ၊ ဝုဏ္ဏာ၊ ဤ၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊

ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ ဇာတဒိဝသေ၊ ဖွားသောနေ့၌၊ သ
 ကလနဂဓေ၊ အလုံးစုံသောမြို့၌၊ အာဝုဓာနိ၊ လက်နက်တို့သည်၊ ပဇ္ဇလိံ သု၊ အ
 လျှံပြောင်ပြောင်တောက်ကုန်၏။ ရညောစ၊ မင်း၏လည်း။ သယနပိဋ္ဌေ၊ အိပ်
 ရာအပြင်၌၊ ဌပိတံ၊ တားအပ်သော၊ မင်္ဂလာဝုဓံ၊ မင်္ဂလာရှိသောလက်နက်
 သည်၊ ပဇ္ဇလိံ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်၏။ တံ၊ ထိုသို့လက်နက်အလျှံ
 ပြောင်ပြောင်တောက်ခြင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဘိတော၊
 ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗ္ဗံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းကို
 နုလဘတိ၊ မရ၊ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်၊ တာသံဝေလာယံ၊ ထိုအ
 ခါ၌၊ နက္ခတ္တယောဂံ၊ နက္ခတ္တိ၏ ယှဉ်ခြင်းကို၊ ဩလောကေန္တေ၊ ဩဉ္ဇည်သည်
 ရှိသော်၊ စောရနက္ခတ္တံ၊ စောရနက္ခတ်၌၊ ဇာတောတိ၊ ဖွား၏ဟူ၍၊ သန္နိဋ္ဌာနံ၊
 ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်၊ ရတ္တိ
 ယာ၊ ည၌သည်၊ ဝိဘာတာယ၊ ခိုဗင်းသောက်လတ်သည်ရှိသော်၊ ရညော၊
 မင်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတော၊ သွားသည်ဖြစ်၍၊ သုခသေယျံ၊ ချမ်းသာ
 စွာအိပ်ရသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပုန္တိ၊ မေးလျှောက်၏။ ရာဇံ၊ မင်းသည်၊ အာစရိယ
 ဆရာ၊ ကုတော၊ အဘယ်မှ၊ သုခသေယျံ၊ ချမ်းသာစွာအိပ်ရပါအံ့နည်း၊ ရတ္တိ
 ယံ၊ ည၌၊ မယံ၊ ငါ၏၊ မင်္ဂလာဝုဓံ၊ မင်္ဂလာလက်နက်သည်၊ ပဇ္ဇလိံ၊ အလျှံ
 ပြောင်ပြောင်တောက်၏။ တဿ၊ ထိုလက်နက်တောက်ခြင်း၏၊ ကောနုခေါ
 အဘယ်အမည်ရှိသော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေး၏။ မဟာရာဇံ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ မာဘာယိ၊
 မကြောက်ပါလင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ စာရေ၊ အိမ်၌၊ ဒေါရကော၊ သူငယ်သည်
 ဇာတော၊ ဖွားသွား၏။ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်
 ကြောင့်၊ သကလနဂဓေ၊ အလုံးစုံသောမြို့လည်း၊ အာဝုဓာနိ၊ လက်နက်
 တို့သည်၊ ပဇ္ဇလိံ သု၊ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ
 ဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ ကံ၊ ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်လတ္တံ့
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဒေါရကော၊ သူငယ်သည်၊ စောရော၊
 ခိုးသူသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကံ၊
 အသို့နည်း၊ ကောစရိစောရော၊ တယောက်ထည်းထွဉ်သောခိုးသူလော၊
 ဥဒါပ၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ဂဏဇေဋ္ဌကော၊ အပေါင်း၏ အကြီးဖြစ်သောခိုးသူ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကောစရိ
 ကော၊ တယောက်ထည်းထွဉ်သော ခိုးသူပါးတည်း၊ ကံ၊ အသို့နည်း၊ နံ၊
 ထိုသူငယ်ကို၊ မာရေမ၊ သက်ခုန်အံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်

၂၀-ဗိသုဒ္ဓိနိပါတ်-၂၅၆-အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၄၅

၏၊ ကောသလိကော၊ တယောကံထည်း၊ ဟုည့်သောခိုးသူသည်၊ စေတောတိ၊
အဘယံ၍ ဖြစ်အံ့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ ပဋိဇ္ဇေတသုတ်သင်
ကျေးမွေးသေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုသူငယ်
၏၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ကရောန္တ၊ ပြုကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဝိဟေသေန္တော၊ ဥဉ်းဆဲလျက်၊
ဇာတော၊ မွေးဘွား၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟိ၊ သကောတိ၊ ဟိ၊ သကဟူ၍၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ ခိဗ္ဗိ၊ အယူကို၊ အဒိဗ္ဗန္တိဝိယ၊ မမြင်သကဲ့သို့၊
အဟိ၊ သကောတိ၊ အဟိ၊ သကဟူ၍၊ ဝေါဟရိ၊ သု၊ ခေါ်ဆိုကြကုန်၏၊ သော၊
ထိုအဟိ၊ သကသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝုဗ္ဗ
ကမ္မဗလေန၊ ရှေးကောင်းမှုကံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သတ္တန္တိဟတ္တိနံ၊ ခုနစ်စီး
ကုန်သောဆင်တို့၏၊ ဗလံ၊ အားကို၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်နိုင်၏၊ တယိဒံတံဣဒံ
ဝုဗ္ဗကမ္မံ၊ ထိုရှေးကောင်းမှုကံကို၊ ဗုဒ္ဓ သုညေ၊ ဘုရားမှ ဆိတ်သော၊ လောကေ၊
လောက၌၊ ကသကော၊ လယ်ထွန်သမားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊
ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝသသာဒကေန၊ မိသားရည်ဖြင့်၊ တိန္တအလ္လစိဝရံ၊ စွတ်စို
သောသင်္ကန်းရှိသော၊ သိဘဝိဇ္ဇိတံ၊ အချင်းနှိုက်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တ
နေ၊ မိမိ၏၊ ခေတ္တဘူမိ၊ လယ်ထွန်ရာမြေသို့၊ ဥပဂတံ၊ ကပ်လာသော၊ ဧကံ၊
တဆူသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ခိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝုညက္ခတ္တံ
ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့၏ပိုက်ပျိုးရာလယ်ယာမြေသည်၊ ဥပဋ္ဌိတံ
တည်လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောမနဿဇာတော၊ ဖြစ်သောငှါးမြောက်ခြင်း
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဒါသိ၊ လျှူ၏၊ တဿ၊ ထိုကုသိုလ်
၏၊ ကမ္မဗလေန၊ ကံအစွမ်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း
သောအရပ်၌၊ ယာမဇေသမ္ပန္နာစ၊ အားအစွမ်းလျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်
လည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိ၊ ပစ္စိမတ္တဘဝေ၊ ဤအဆုံးစွန်သောဘဝ၌၊
သတ္တန္တိဟတ္တိနံ၊ ခုနစ်စီးကုန်သောဆင်တို့၏၊ ဗလံ၊ အားကို၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်
၏၊ သော၊ ထိုအဟိ၊ သကသည်၊ တက္ကသိလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့၊ ဂန္တိ၊
သွား၍၊ ခိသာပါမောက္ခဿ၊ ခိသာပါမောက္ခမည်သော၊ အာစရိယဿ၊
ဆရာ၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မန္တေဝါသိ၊ ဓမ္မန္တေဝါသိတပည့်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဗျန္တော၊ သင်သည်ရှိသော်၊ အာစရိယ
ဗြာဟ္မဏံ၊ ဆရာဖြစ်သောဂုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုဆရာ၏၊
ဘရိသဗ္ဗ၊ မယားကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသောစွာ၊ ပဋိဇ္ဇေ၊ လုပ်ကျွေး၏၊
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အသေ၊ ထိုအဟိ၊ သကအား၊ သာဗြာဟ္မဏီ၊ ထိုဂုဏ္ဏားမ

၁၄၆ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သည၊ ဂေဟေ၊ အိဝိန္ဒ၊ လန္တ မာနေန၊ ရအင်သော၊ ဘတ္တံဒိနာ၊ ထမင်းအစ
 ရှိသည့်ဖြင့်၊ သင်္ဂဟံ၊ ခြီးမြင့်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တံ၊ ထိုသို့၊ ခြီးမြင့်သည်
 ကို၊ အသဟမာနာ၊ သည်းမခံနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊
 မာဏဝါ၊ လူလင်တို့သည်၊ အာစရိယေန၊ ဆရာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဘေးကဲ့
 ပြားဂုန်းတိုက်ခြင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ပြာဟ္မဇော၊ ဝုဏ္ဏာသည၊
 တေသံ၊ ထိုတပည့်တို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ နွေတယောဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်သုံး
 ကြိမ်တို့ပတ်သုံး၊ အသဒ္ဓဟန္တော၊ မယုံကြည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပစ္ဆာ၊
 နောက်၌၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍၊ မာဏဝေါ၊ လူလင်သည်၊ မဟဗ္ဗလော၊
 ကြီးသောအားရှိ၏၊ ကေနစိ၊ တစုံတခုဖြင့်၊ မာရာပေတံ၊ သေစိမ့်သောဌားန
 သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဥပါယေန၊ ဥပါယ်တဖြည့်ဖြင့်၊ မါရိဿာမိ၊ သေစ
 အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တော၊ ကြံ၍၊ နိဗ္ဗိတသိပ္ပံ၊ ပြီးဆုံးသော အတတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နဂရံ၊ ရွှေဝို၊ ဂန္တံ၊ ပြန်သွားခြင်းဌား၊ အာဝုစ္ဆန္တံ၊ ငန်
 ကြားသောအဟိံသကကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသ
 နည်း၊ အဟိံသက၊ အဟိံသက၊ နိဗ္ဗိတသိပ္ပေနာမ၊ ပြီးဆုံးသောအတတ်
 ရှိသည်မည်သော၊ အန္တောဝိသိနာ၊ တပည့်သည်၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာ
 အား၊ ဂရုဒက္ခိဏာ၊ လေးသောမြတ်သော အလှူကို၊ ခါတဗ္ဗာ၊ ပေးအပ်၏၊
 တံ၊ ထိုမြတ်သောအလှူကို၊ မဟံ၊ ငါအား၊ နေဟိ၊ ပေးပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ သာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ကံ၊ အတတ်ကို၊ ခန္တိ၊
 ပေးရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ မေးသည်ရှိသော်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊
 သဟဿဒက္ခိဏာ ဟတ္ထအင်္ဂုလိံ၊ တထောင်သောလက်ျာလက်ညှိုးကို၊
 အာနေဟိ၊ ဆောင်ခဲ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ဆရာ
 ဝုဏ္ဏာ၏၊ ဗဟူသု၊ များစွာကုန်သောသူတို့ကို၊ မာရိယမာနေသု၊ သတ်အပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧကန္တတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဧကော၊ တယောက်
 သောသူသည်၊ နံ၊ ထိုအဟိံသကကို၊ မာရေပသု၊ သတ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ အဓိပ္ပါ
 ယော၊ ဤသို့သောအလိုသည်၊ အဟောသိတိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တံ၊ ထိုစ
 ကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အဟိံသကော၊ အဟိံသကသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ ဗိရုပရိတံ၊ ကြာမြင့်စွာ လေ့ကျက်အပ်သော၊ နိက္ကရုဏတံ၊ သနား
 ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုရက္ခိတွာ၊ ရှေ့သွားပြု၍၊ သန္တုပဉ္စာဝုဇော၊
 ဖွဲ့အပ်သောငါးပါးသောလက်နက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောသလရညော၊ ကော
 သလမင်း၏၊ ဝိဇိတော၊ နိုင်ငံ၌၊ ဇာလိနိဝနံ၊ ဇာလိနိမည်သောတောသို့၊ ပဝိ
 လိတွာ၊ ဝင်၍၊ မဟာမဂ္ဂသမိပေ၊ ခရီးမကြီး၏အနီး၌၊ ပဗ္ဗတန္တရေ၊ တောင်

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိပါတ်-၂၅၆-အင်္ဂုလိမာလတ္ထရဂါထာ၊ ၁၄၇

ကြား၌၊ ဝဿန္တော၊ နေလျက်၊ ပဗ္ဗတသိခရေ၊ တောင်တွင်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊
 မဂ္ဂေန၊ ခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားကုန်သော၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ ဩလော
 ကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဝေဝေန၊ လျှင်သောအဟုန်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ အင်္ဂုလိ
 ယော၊ လက်ချောင်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ရုက္ခဌေ၊ သစ်ပင်ဖျား၌၊ ဩ
 လမ္ပေသိ၊ ဆွဲ၍၊ ဝာ၊ ထိုလက်ညှိုးတို့ကို၊ ဂိဇ္ဈာဝိ၊ လင်းတတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ကာကာဝိ၊ ကျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ခါဒိ' သု၊ ခဲကြကုန်၏၊ သူမိ
 ယံ၊ မြေ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်ကုန်သော လက်ညှိုးတို့သည်၊ ပုကိဘာဝံ၊
 ဝှပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အဂမံသု၊ ချောက်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂဏနာယ၊ အရေ
 အတွက်သည်၊ အပရိပူရမာနာယ၊ မပြည့်သည်ရှိသော်၊ လဇ္ဈါလဉ္စ၊ ရတိုင်း
 ရတိုင်းသော၊ အင်္ဂုလိယော၊ လက်ချောင်းတို့ကို၊ သုတ္တေ၊ ချဉ်၌၊ ဂန္တေတွာ၊
 သိကုံး၍၊ မာလံ၊ ပန်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယညောပသိတံဝိယ၊ တန်ဆာဆင်
 သကဲ့သို့၊ အံသေ၊ ပရုံး၌၊ ဩလမ္ပေသိ၊ တွဲရုံဆွဲ၍၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊
 ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အင်္ဂုလိမာလောတွေဝ၊ အင်္ဂုလိမာလဟူ၍သာလျှင်၊ အဿ၊
 ထိုအထိ သကအား၊ သမညာ၊ အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 တတ္ထိ'၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလသည်၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ မာရေန္တေ၊ သတ်သည်ရှိ
 သော်၊ မဂ္ဂါ၊ ခရီးသည်၊ အဂဇ္ဈေတွာ၊ အသွားအလာမရှိသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလသည်၊ မဂ္ဂေန၊ ခရီး၌၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊
 အလောန္တော၊ မရသည်ရှိသော်၊ ဂါမူပစာရံ၊ ရွာ၏ဥပစာသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊
 နိဇ္ဈိယိတွာ၊ ပုန်းအောင်း၍၊ အာဂတာဂတေ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော
 မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ မာရိတွာ၊ သတ်၍၊ အင်္ဂုလိယော၊ လက်ချောင်းတို့ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တံ၊ ထိုသို့အင်္ဂုလိမာလသတ်သည်ကို၊
 ဥတွာ၊ သိကြကုန်၍၊ မနုဿေ၊ လူတို့သည်၊ ဂါမထော၊ ရွာမှ၊ အပက္ကမိ' သု၊
 မဖဲသွားကြလေကုန်၊ ဂါမာ၊ ရွာတို့သည်၊ သုညာ၊ ဆိတ်ကုန်သည်၊ အဟော
 သံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ နိဂမဇနပဒါ၊ နိဂုံးဇနပုန်တို့သည်၊ သုညာ၊
 ဆိတ်ကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သော
 ပဒေသော၊ ထိုအရပ်သည်၊ ဥဗ္ဗာသိတော၊ ထိတ်လန့်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ၍၊ အင်္ဂုလိမာလသစ၊ အင်္ဂုလိမာလအားလည်း၊ ဧကာယ၊ တချောင်းဖြင့်၊
 ဦနာ၊ ယုတ်ကုန်သော၊ သဟဿအင်္ဂုလိယော၊ တထောင်သောလက်ချောင်း
 တို့သည်၊ သင်္ဂဟာ၊ ရေတွက်အပ်ကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ မနုဿေ၊ လူတို့သည်၊ တံစောရူပဒ္ဓဝံ၊ ထိုခိုးသူတေးကို၊ ကော
 သလရညော၊ ကောသလခင်းအား၊ အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏၊

၆၄၈ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စာသုတ္တံတွဲ၊

ရာဇာမင်းသည်၊ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ဘေရိ၊ စည်ကို၊
စရာပေသိ၊ လည်စေ၏၊ ကိံစရာပေသိ၊ အဘယံသို့လည်စေသနည်း၊ သိစံ၊
လျှင်စွာ၊ အင်္ဂုလိမာလစောရံ၊ အင်္ဂုလိမာလခိုးသူကို၊ ဂဟဉာမ၊ ဖမ်းကုန်အံ့၊
ဗလကာယော၊ ဖိုလ်ပါအပေါင်းသည်၊ အာဂန္တတု၊ လာစေသတည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ စရာပေသိ၊ လည်စေ၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အင်္ဂုလိမာ
လဿ၊ အင်္ဂုလိမာလ၏၊ မာဘာ၊ အမိဖြစ်သော၊ မန္တာနိဗြာဟ္မဏီ၊ မန္တာနိ
မည်သောပုဏ္ဏားမသည်၊ တဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ၏၊ ဝိတရံ၊ အဘကို၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယံသို့ဆိုသနည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ ပုတ္တော၊
သားသည်၊ စောရော၊ ခိုးသူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိဒ္ဓေ၊ ဤမည်၏မည်
သောအမှုကိုလည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တံ၊ ထိုသားကို၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသောအမှုကို၊ မာကရိတိ၊ မပြုလင့်ဟု၊ သညာပေတွာ၊ သိစေ၍၊ အာနေဟိ၊
ဆောင်ခြေလော၊ အညယထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ နံ၊ ထိုအဟိံသက
ကို၊ ရာဇာမင်းသည်၊ စာတေယျ၊ သတ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ မယံ၊ ငါအား၊ တာဒိသေဟိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်
သော၊ ပုတ္တေဟိ၊ သားတို့ဖြင့်၊ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ယံဝါ
တံဂါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား၊ ကရောတု၊ ပြုစေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို
၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်၊ ပုတ္တသိနေဟေန၊ သား၌ချစ်
သဖြင့်၊ ပါထေယျံ၊ ရိက္ခာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊
သညာပေတွာ၊ သိစေ၍၊ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊
ပဗ္ဗိပဇ္ဇိ၊ သွား၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဟံ၊ ဤပုဏ္ဏားမသည်၊
အင်္ဂုလိမာလံ၊ အင်္ဂုလိမာလကို၊ အာနေဿာမိတိ၊ ဆောင်အံ့ဟူ၍၊ ဂန္တတိ၊
သွား၏၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ သာ၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်၊ အာဂမိဿတိ၊ လာ
သည်ဖြစ်အံ့၊ အင်္ဂုလိမာလော၊ အင်္ဂုလိမာလသည်၊ အင်္ဂုလိသဟာသံ၊ လက်
ညှိုးတထောင်ကို၊ ပူဇေဿာမိတိ၊ ပြည့်စေအံ့ဟူ၍၊ မာတရံ၊ အမိကို၊
မာရိဿတိ၊ သတ်လတ္တံ့၊ သောစ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလသည်လည်း၊ ပန္နိမာဘိ
ကော၊ ပန္နိမာဘိကသားတည်း၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဂ
မိဿာမိ၊ မသွားသည်ဖြစ်အံ့၊ မဟာဇာနိ၊ ကြီးသော ဆုံးရှုံးခြင်းသည်၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ပန္နိဘာတ္တံ၊ ညနေ
ချမ်းအခါ၌၊ ဝိဇ္ဇာပါတပုဗ္ဗိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှတ်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ သယ
မေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ အင်္ဂုလိမာလံ၊ အင်္ဂုလိမာလကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ တိံသယောဇနိကံ၊ ယူ

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်- ၂၅၆-အင်္ဂုလိမာလတ္ထရဂါထာ၊ ၁၄၉

ယူစနာသုံးဆယ်ရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပဒသာဝ၊ ခြေဖြင့်သာလျှင်၊ ပဒိုပဇ္ဇမာ
 နော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂ၊ ခရီးအကြား၌၊ ဂေါပလကာဒိ
 ဟိ၊ နွားကျောင်းသားအစရှိသည်တို့သည်၊ ဝါရယမာနောပိ၊ တားမြစ်သော်
 လည်း၊ ဇာလိနိ၊ ဇာလိနိမည်သော၊ ဝန်းတောသို့၊ ဥပဂစ္ဆိ၊ ကပ်လေ၏၊
 တသ္မိဉ္စေတော၊ ထိုခံဏ၌လည်း၊ တဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ၏၊ မာတာ၊ မယ်
 တော်ကို၊ တေန၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်၏၊ သော၊ ထိုအင်္ဂုလိ
 မာလသည်၊ မာတာရံ၊ မယ်တော်ကို၊ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ မာတာရမ္မိ၊ မယ်တော်ကိုလည်း၊ မာရေတွာ၊ သတ်၍၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ဦးကို
 လိ၊ ယုတ်သောလက်ချောင်းကို၊ ပူရေဿာမိ၊ ပြည့်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊
 အသိ၊ သန်လျက်ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ မြှောက်ချီ၍၊ ဥပဓာဝတိ၊ ပြေး၏၊ တေသံ
 ဥဘိန္နံ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသားအမိတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ဘဂဝ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ အင်္ဂုလိမာ
 လော၊ အင်္ဂုလိမာလသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မေ၊ ငါ
 သည်၊ မာတာရံ၊ အမိကို၊ ဝမိတွာ၊ သတ်၍၊ အင်္ဂုလိယာ၊ လက်ချောင်းကို၊
 ဂဟိတေန၊ ယူသဖြင့်၊ ကိံ၊ အကယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊
 အမိသည်၊ ဇိဝတု၊ အသက်ရှင်စေလော့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမံသမဏံ၊ ဤ
 ရဟန်းကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေ ရောပေတွာ၊ ချ၍၊ အင်္ဂုလိ၊ လက်
 ချောင်းကို၊ ဂဏေယျံ၊ ယူရမူကား၊ ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊
 ဥက္ခိတ္တာသိကော၊ ချီအပ်သောသန်လျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ပိဗ္ဗိတောပိဗ္ဗိတော၊ နောက်မှနောက်မှ၊ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်၏၊
 ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဣဒ္ဓါတိ
 သင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းကို၊ အသိသင်္ခရောသိ၊ ပြုခြင်းစီရင်၏၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပကတိဣရိယာပေယေန၊ ပြကတောသောဣရိယာ
 ပုတ်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွသွားတော်မူသည်လည်းဖြစ်သော၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကို၊ အင်္ဂုလိမာလော၊ အင်္ဂုလိမာလသည်၊ သဗ္ဗထာမေန၊ အလုံးစုံသော
 အားဖြင့်၊ ဓာဝန္တောပိ၊ ပြေးသော်လည်း၊ သမ္မာပုဏိတံ၊ မြီခြင်းငှါ၊ နသက္ကော
 တိ၊ မတတ်နိုင်သော၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလသည်၊ ပရိဟိနဇဝေါ၊ ယုတ်သော
 လျှင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ စာရုဗာရုပဿာသိ၊ စာရုဗာရုဟူသောဝင်သက်ကို
 ရှုလျက်၊ ကမ္မေတ္တဟိ၊ လက်ကတီးကြားတို့မှ၊ သေဒံ၊ ချွေးကို၊ ဓမ္မန္တေဟိ၊ လွှတ်
 ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပဒံ၊ ခြေကို၊ ဥဒ္ဓရိတုပိ၊ ကြွခြင်းငှါလည်း၊ အသက္ကောန္တော၊ မ
 တတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ခါဏုပိယ၊ သစ်ဗိုတ်ကဲ့သို့၊ ဗြတော၊ ရပ်လျက်၊ ဘဂ

၀၅၀ ထေရဝါတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သမဏ၊ ရဟန်း၊ တိဋ္ဌ၊ ရပ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝန္တန္တော၊ ကြွတော်မူလျက်သာလျှင်၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဌိတော၊ ရပ်၏၊ တွဉ္စ၊ သင်သည်လည်း၊ တိဋ္ဌ၊ ရပ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလသည်၊ သကျပုတ္တိယ၊ သ. ကိဝင်မင်းသားဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသမဏာ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ သစ္စဝါဒီနော၊ မှန်သောစကားကိုဆိုကုန်၏၊ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဝန္တန္တောယေဝ၊ သွားလျက်သာလျှင်၊ ဌိတောတိ၊ ရပ်၏ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ တွဉ္စ၊ သင်သည်လည်း၊ တိဋ္ဌ၊ ရပ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အဟန္တ၊ ငါသည်လည်း၊ ဌိတော၊ ရပ်သည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမဿ၊ ဤစကား၏၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုသည်၊ ကောနူခေါ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်၊ ပုန္နိတွာ၊ မေး၍၊ ဇာနိဿာဒိတိ၊ သိအံ့ဟူ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ တံ၊ ရှင်ရဟန်းသည်၊ ဝန္တံ၊ ဝန္တန္တော၊ သွားသည်ဖြစ်လျက်၊ ဌိတော၊ ရပ်သည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဝဇေသိ၊ သင်ဆိုဘိ၏၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဌိတံယေဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်၊ အဋ္ဌိတောတိ၊ မရပ်ဟူ၍၊ ပြုသိ၊ သင်ဆိုဘိ၏၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ တံ၊ ရှင်ရဟန်းကို၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုန္နာမိ၊ မေး၏၊ ကသ္မာကောနုကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တံ၊ အရှင်ရဟန်းသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဌိတော၊ ရပ်ပါလျက်၊ အဋ္ဌိတော၊ မရပ်သည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပြုသိ၊ ဆိုဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ လျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သမဏာတိ၊ သမဏဟူသည်ကား၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ မမန္တိ၊ မမံဟူသည်ကား၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ကသ္မာတိ၊ ကသ္မာဟူသည်၊ ကုတော၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဇေတ္ထံ၊ ဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမဏ၊ ရဟန်းတံ၊ သင်သည်၊ ဝန္တန္တော၊ သွားသည်သာလျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဌိတော၊ ရပ်သည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇေသိ၊ ဆိုဘိသနည်း၊ မမန္တ၊ ငါ့ကိုလည်း၊ ဌိတံယေဝ၊ ရပ်သည်ဖြစ်ပါလျက်သာလျှင်၊ အဋ္ဌိတောတိ၊ မရပ်ဟူ၍၊ ပြုသိ၊ ဝဇေသိ၊ ဆိုဘိသနည်း၊ ဇေတ္ထံ၊ ဤသို့ဆိုရာ၌၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမဏံ၊ ရဟန်းကို၊ တံဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပုန္နာမိ၊ မေးပါ၏၊ ကသ္မာကုတော၊ ကနပကာ

၂၀-ဝိသထိနိပါတ်-၂၅၆-အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၅၁

ရေန၊ အဘယ်သို့သော အပြားဖြင့်၊ တံ၊သင်သည်၊ ဦးတော၊ ရပ်သည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အဟန္တ၊ ငါသည်လည်း၊ အဗ္ဗိတော၊ မရပ်သည်၊ အဓိ
 ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ အင်္ဂု
 လိမာလ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗေသုဘူတေသု၊ အဆုံး
 စုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ ဒဏ္ဍံ၊ ရိုက်နှက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောဒဏ်ကို၊ နိဓာယ၊
 ချမ်း၊ ဦးတော၊ ရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ တုဉ္စ၊ သင်အင်္ဂုလိမာလမူကား၊ ပါဏေ
 သု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ အသညတော၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်စောင့်စည်းခြင်းမှကင်းသည်
 အထိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဦးတော၊ ရပ်သည်မည်၏၊
 တုဝံ၊ သင်မှမူကား၊ အဗ္ဗိတော၊ ယခုရပ်သော်လည်းနေ့စင်အခါထိုထိုသို့
 သော၊ ထိုတို့၌သည်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သွားရသော ကြောင့်မရပ်
 သောသု၊ မည်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ တံ၊ ထို
 အင်္ဂုလိမာလကို၊ အဏ္ဍာဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဦးတော
 အဟံအင်္ဂုလိမာလသဗ္ဗဒါ သဗ္ဗေသုဘူတေသုနိဓာယဒဏ္ဍန္တိ၊ ဦးတောအဟံ
 အင်္ဂုလိမာလသဗ္ဗဒါသဗ္ဗေသုဘူတေသုနိဓာယဒဏ္ဍံ ဟူသည်ကား၊ အင်္ဂုလိ
 မာလ၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗဒါသဗ္ဗကာလ၊ ခပ်သိမ်းသော
 အခါ၌၊ အာဒိမဏ္ဍပရိယောသာနေသု၊ အစအလယ်အဆုံးဟုဆိုအပ်ကုန်
 သော၊ တသထာဝရဘောဓေသု၊ တသထာဝရပြားကုန်သော၊ သဗ္ဗေသု၊
 အဆုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ ဒဏ္ဍာနံ၊ ဒဏ်တို့ကို၊ နိဓာယ၊ ချထား၍၊ နိဟိတ
 ဒဏ္ဍော၊ ချအပ်ပြီးသောဒဏ်ရှိ၏၊ နိဟိတသတ္ထော၊ ချအပ်ပြီးသောလက်
 နက်ရှိ၏၊ လန္တိ၊ ရှက်ခြင်းရှိ၏၊ ဒယာပန္နော၊ သနားခြင်းသို့ရောက်၏၊ တတော
 ထိုကြောင့်၊ သညတတော၊ စောင့်စည်းခြင်းကြောင့်၊ အဝတ္တနတော၊ အလို
 သို့မလိုက်စေသော ကြောင့်၊ ဧဝဉ္စပေနော၊ ဤသို့သောဘဝောဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ဦးတော၊ ရပ်၏၊ တုဉ္စပါဏေသုအသညတောသိတိ၊ တုဉ္စပါဏေသု
 အသညတောသိဟူသည်ကား၊ တံ၊သင်သည်ကား၊ သတ္တေသု၊ သတ္တ
 ဝါတို့၌၊ သညပရဟိတော၊ စောင့်စည်းခြင်းမှကင်းသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ လု
 ခ္ခေါ၊ ကြမ်းကြုတ်၏၊ လောဟိတပါဏိ၊ သွေးအလိမ်းလိမ်းကပ်သောလက်ရှိ
 ၏၊ ဟတပဟတေ၊ သတ်ခြင်းပုတ်ခပ်ခြင်း၌၊ နိဝိဋ္ဌော၊ တည်၏၊ အဒယာ
 ပန္နော၊ သနားခြင်းမရှိ၊ တသ္မာအသညတော၊ ထိုသို့မစောင့်စည်းသော
 ကြောင့်၊ ဝိရတိဝသေန၊ ရှောင်ကြဉ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဗ္ဗိတော၊
 မရပ်၊ တတောဧဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တာသုတာသုဂတိသု၊ ထိုထို ဝိ

၁၅၂ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

တို့၌၊ ပရိတ္တမနတောဝိ၊ လည်စေတတ်သောကြောင့်လည်း၊ တုဝံသင်သည်
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣရိယာပဝေသန၊ ဣရိယာပုထ်ဖြင့်၊ ဦးတော်ဝိ၊ ရပ်သော်
 လည်း၊ အဋ္ဌတော၊ မရပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံပန၊ ငါသည်ကား၊ ဝုတ္တပ္ပ
 ကာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားဖြင့်၊ ဦးတော်၊ ရပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အင်္ဂုလိမာလော၊ အင်္ဂု
 လိမာလသည်၊ ယထာတုတ္တဂုဏပဘာဝိတဿ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသောဂုဏ်
 ဖြင့်ထုံအပ်သော၊ ဇလတလေ၊ ရေအပြင်၌၊ တေလဿဝိယ၊ ဆီကဲ့သို့၊ သ
 ကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ လောကံ၊ လောကကို၊ ဗျာပေတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဦးတဿ၊
 တည်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကိတ္တိသဒ္ဓဿ၊ ကျော်စော
 သောအသံကို၊ သုတပုဗ္ဗတ္တဿ၊ ကြားဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဟေတုသမ္ပတ္တိယာမ၊ အကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဥာဏဿမ၊ ဥာဏ်၏လည်း၊ ပရိပါကဝ တတ္တဿ၊ ရှင်ခြင်း
 သို့ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အယံသော၊ ဤသူသည်၊
 ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာတဝီရိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ဝီရိသည်၊ မဟာ၊ အား
 ကြီးသည်ဖြစ်၍၊ အယံသိဟနာဒေါ၊ ဤခြင်္သေ့မင်း၏ အသံနှင့်တူသော
 အသံတော်ကို၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာ၊ ဂဇ္ဇိတံ၊ ကျုံးဝါးအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤကျုံး
 ဝါးခြင်းသည်၊ အညဿ၊ တပါးသော သူအား၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်
 လတ္တံ၊ တော်၍ကျုံးဝါးခြင်းသည်၊ သမဏဿဂေါဇမဿ၊ ရဟန်းဂေါ
 တမ၏၊ ဂဇ္ဇိတိမညေ၊ ကျုံးဝါးခြင်းဖြစ်သောတကား၊ မဟေသိနာ၊ မြတ်
 သောသီလက္ခန္ဓစသော ကျေးဇူးကို ရှာဖွေတော်မူသော၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဇ္ဈေန၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဗိဇ္ဇော၊ မြင်အပ်သည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟံ၊
 ငါအား၊ သင်္ဂဟကဏ္ဍတ္ထံ၊ မြီးမြင့်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဣမ၊ ဤတောသို့၊ အာဂတော၊ ကြွတော်မူလာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဗိန္နော၊ ကြံ၍၊ မဟိတော၊ နတ်နှင့်တကွသောလူသည်ပူဇော်အပ်ထသော
 မဟေသိ၊ သီလက္ခန္ဓစသော မြတ်သောတရားကို ရှာတော်မူပြီထသော၊
 သမဏော၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိတော်မူသောဘုရားမြတ်စွာ
 သည်၊ မဟာဝနံ၊ တောကြီးသို့၊ မေမဟံ၊ ငါအား၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထာယ၊ မြီး
 မြောက်အံ့သောငှါ၊ ပံပစ္စုပါဒိ၊ အကြင်ကြောင့်ကြွတော်မူလာ၏၊ တံပဋိ
 ပစ္ဆန္တံ၊ ထိုသို့အကျွန်ုပ်အား၊ ခြံမြောက်အံ့သောငှါ၊ ကြွတော်မူလာခြင်းသည်၊
 ဗိရုဿံဝတ၊ ကြားမြင်စွာ၏တကား၊ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တ

၂၀-စိသတ်နိပါတ်-၂၅၆-အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၅၃

အရှင်ဘုရား၏၊ ဓမ္မယုတ္တံ၊ တရားနှင့်စပ်သော၊ ဂါထံ၊ ဖွဲ့ဆိုဝိကုံးအပ်သော
 ဂါထာကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားရသောကြောင့်၊ သဟဿပါပံ၊ ကြားမြင်စွာသော
 ကာလပတ်သုံးလေ့သာအပ်သော အထောင်သော မကောင်းမှုကို၊ စိဇိဿာ
 မိ၊ စွန့်ပါအံ့၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဓံ၊ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဗိရသံ၊ တတိ၊ ဗိရသံ၊ တဟူသည်ကား၊ ဗိရကာလေ
 နဝတ၊ ကြာမြင့်စွာ၏တကား၊ မေတိ၊ မေဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါအား၊ အနုဂ္ဂ
 ဟတ္ထာယ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ မဟိတောတိ၊ မဟိတောဟူသည်
 ကား၊ သဒေဝကေန၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေန၊ လူအပေါင်းသည်၊
 မဟာဘိယာ၊ ကြီးစွာသော၊ ပူဇာယ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်၏၊
 လောဟဂဝါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊
 ဘိသက္ခန္ဓာဒိဂုဏေ၊ ဘိသက္ခန္ဓာအစရှိကုန်သောဂေဗျ၊ ဇူးတို့ကို၊ သေဂဝေသိ
 ရှားမှီးတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 မဟေသိ၊ မဟေသိမည်ဟော်မူ၏၊ မဟာဝန်သမဏောပစ္စုပါဒိတိ၊ မဟာဝ
 နံသမဏောပစ္စုပါဒိဟူသည်ကား၊ ဣဓံမဟာရည်၊ ဤသောကြီးသို့၊ သမိ
 တသဗ္ဗပါပေါ၊ ငြိမ်၊ ခြီးသောအလုံးစုံသောမကောင်းမှုရှိတော်မူသောမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇိ၊ ကြွေတော်မူလာ၏၊ သောဟံ၊ စိဇိဿာမိသဟဿပါပံသုတ္တ
 နဂါထံ၊ သဝဓမ္မယုတ္တံဟူသည်ကား၊ သောဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဓမ္မယုတ္တံ
 ဓမ္မုပသံဟိသံ၊ တရားနှင့်စပ်သော၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို
 ဘုရား၊ ကြား၏၊ သောဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ သုတ္တံ၊ ကြားရသောကြောင့်၊
 ဗိရသေသနပိဗိရကာလေဝိ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလ၌လည်း၊ သင်္ဂီဝံ၊ လေ့
 လာအပ်သော၊ ပါပံသဟဿံ၊ မကောင်းမှုတထောင်ကို၊ ပဇဟိသံ၊ စွန့်ပါ
 အံ့၊ ဗိရကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ပရိဒိတံ၊ လေ့လာအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို၊ အည
 ဓတ္ထ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပရိစ္စဇိဿာမိ၊ စွန့်အံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကား၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ယထာ၊ အကြင်
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇိ၊ ကြွေတော်မူလာ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ တဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုဂ္ဂဟိတော၊ ခြီးမြှောက်အပ်၏၊
 ဧဟံ၊ ထိုကြွလာ၍၊ ခြီးမြှောက်သည်ကို၊ အဿတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဣဇ္ဈေဝဣတိ၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့သောတကားကိုသာသျှင်၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ စောရော၊ အင်္ဂုလိမာလရိုးလူ
 တည်းအတိရ္ဗေ၊ ဟန်ချက်ကိုလည်းကောင်း၊ အာရမ္မေ၊ ထိုသန်ချက်မှ

၁၅၄ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ကြွင်းသောလေးလံသောလက်နက်ကိုလည်းကောင်း၊ သောဗ္ဗေ၊ လက်
ဝန်းကျင်မှ ပြတ်သောကမ်းပါးရှိသော၊ ပပါတေ၊ တကွ နက်ပြတ်သော
ကမ်းပါးရှိသော၊ နရကေ၊ မြေ၌ကွဲသော၊ ဟင်းလင်းသော အပြင်ရှိသော၊
ပဗ္ဗတန္တရေ၊ တောင်တို့၏ အပြတ်အကြား၌၊ အနွကာသိ၊ မိမိလက်နက်အ
စဉ်အတိုင်းပစ်စွန့်လေ၏၊ တာနိ၊ ထိုလက်နက်တို့ကို၊ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်ပြီး၍၊
စောရော၊ အင်္ဂုလိမာလခိုးသူသည်၊ သုဂတဿ၊ ကောင်းသောစကားကိုဆို
တော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ အဝဋ္ဌိ၊ ရှိခိုး၏၊
တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား
ရှင်အား၊ ယာဓိ၊ တောင်းပန်၏၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ကာရုဏိကော၊ ကြီးမြတ်သော
ကာရုဏာရှိတော်မူထသော၊ မဟေဝိ၊ မြတ်သောဝိလက္ခန္ဓစသောတရား
အပေါင်းကိုရှာဖွေတော်မူထသော၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊
လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ သတ္တဝ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ယောဗုဒ္ဓေါ၊
အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တံတဿမေ၊ ထိုငါအား၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဧဟိ၊ လာလှည့်၊ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါ
စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလအား၊ ဧသေဝဧသောဧဝ၊ ဤလာ
လှည့်ရဟန်းဟုဘုရား မိန့်တော်မူသော ဧဟိဘိက္ခုပဉ္စင်းအဖြစ်သည်ပင်
လျှင်၊ ဘိက္ခုဘာဝေါ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သင်္ဂီ
တိကာရာ၊ သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဣမာဇ္ဇေဝါထာ၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့
ကို၊ ဌပေသံ၊ ထားကြကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဣဇ္ဈေဝါတိ၊ ဣဇ္ဈေဝဟူသည်ကား၊ ဣတိဧဝ၊ ဤသို့
သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ အနန္တရေမေဝ၊ အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊
စောရောတိ၊ စောရောဟူသည်ကား၊ အင်္ဂုလိမာလော၊ အင်္ဂုလိမာလသည်၊
အသိန္တိ၊ အသိဟူသည်ကား၊ ခဂ္ဂံ၊ သန်လျက်ကို၊ အာဝုဓန္တိ၊ အာဝုဓံဟူ
သည်ကား၊ သေသာဝုဓံ၊ သန်လျက်မှကြွင်းသောလက်နက်ကို၊ သောဗ္ဗေ
တိ၊ သောဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ သမန္တတော၊ လက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဆိန္ဒတဇ္ဇေ၊
ပြတ်သောကမ်းပါး၌၊ ပပါတေတိ၊ ပပါတေဟူသည်ကား၊ ဧကတော၊ တ
တက်မှ၊ ဆိန္ဒတဇ္ဇေ၊ ပြတ်သောကမ်းပါး၌၊ နရကေတိ၊ နရကေဟူသည်၊
ဘုံမိယာ၊ မြေ၌၊ ဗလိတဝိဝရေ၊ ကွဲသောအစောင်းအပါက်ရှိသော၊ ဣပေ
န၊ ဤအရာ၌ကား၊ တိတိဝိပဒေတိ၊ သုံးဝုဒ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အ
ရပ်၌၊ ပါတိတံ၊ ချအပ်၏ သည်ရှိသော်၊ အညေန၊ တပါးသောသူသည်၊ ဂ
ဟေတု၊ ယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သောသို့

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်-၂၅၆-အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၅၅

သော၊ ပဗ္ဗတန္တရမေဝ၊ တောင်ကြားကိုသာလျှင် သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊
ဆို၏၊ အန္ဓကာသီတိ၊ အန္ဓကာသီဟူသည်ကား၊ အနုအကာသိ၊ အဝဉ်အ
တိုင် ပြု၏၊ ပဉ္စဝိဓိ၊ ငါးပါးအပြားရှိ သည်လည်းဖြစ်သော၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ အာဝုဓံ၊ လက်နက်ကို၊ အနုအနုပိပိ၊ အဝဉ်အတိုင်းပစ်၏၊ ဆဋ္ဌေ
သိ၊ စွန့်၏၊ တာနိ၊ ထိုလက်နက်တို့ကို၊ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်၍၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌၊ နိပတိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဘန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရား၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ပဗ္ဗဇေယ၊ ရဟန်းပြုတော်မူပါကုန်လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဝန္တိဇေယရောသု
တဿပါဒေ တတ္ထေဝပဗ္ဗဇ္ဇမယာဝိဗုဒ္ဓန္တိ၊ အဝန္တိဇေယရော သုဂတဿ
ပါဒေ တတ္ထေဝပဗ္ဗဇ္ဇမယာဝိဗုဒ္ဓဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေန၊
ထိုအင်္ဂုလိမာလသည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊ ယာဝိ၊ တောင်းပန်၏၊
တာယ၊ ထိုသို့ တောင်းပန်ခြင်းဖြင့်၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊
ထိုအင်္ဂုလိမာလ၏၊ ပုရိမကမ္ဘံ၊ ရှေးကောင်းမှုကံကို၊ ဩသောကေန္တော၊
ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဧဟိဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ဧဟိဘိက္ခုအဖြစ်၏၊
ဟေတုသမ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၍ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဗိသွားမြင်၍၊ ဧက္ခိဏဟတ္ထံ၊
လက်ျာလက်တော်ကို၊ ပဿာရိတွာ၊ ဆန့်တန်းတော်မူ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊
ဧဟိ၊ လာဟုလည်း၊ ခေမ္မာ၊ တရားတော်ကို၊ သွခါတော၊ ကောင်းစွာဟော
တော်မူအပ်၏၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရိယာယ၊
အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရ၊ ကျင့်လော၊ ဣတိ
ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သာဇေဝ၊ ထိုဧဟိဘိက္ခုခေါ်တော်မူခြင်း
သည်သာလျှင်၊ တဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာစ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်
လည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပဒါစ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အဟောသိ
ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တမေဟိဘိက္ခုဟိတဒါအဝေါစဇေသဝတဿ
အဟုဘိက္ခုဘာဝေါတိ၊ တမေဟိဘိက္ခုဟိတဒါ အဝေါစဇေသဝတဿ
အဟုဘိက္ခုဘာဝေါဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇေယရော၊ အင်္ဂု
လိမာလထေရ်သည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊
ဧဟိဘိက္ခုဘာဝေန၊ ဧဟိဘိက္ခုအဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇန္တု၊ ရှင်အဖြစ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဥပသမ္ပဒန္တု၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ လတိတွာ၊ ရ၍၊ ဝိ
ပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္ဘံ၊ အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အရ
ဟတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝိရုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချင်း
သာကို၊ ပရိသံဝေဒေန္တော၊ ခံစားလျက်၊ ဝီတိသောမနဿတော၊ ဖြစ်

၁၅၆ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သောနှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒါနဝသေန၊ ဥဒါန်းကျူး
 သည်၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ ။ယော၊ အကြင်အမှတ်မရှိသော လူရဟန်း
 သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးသူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဘော်သောအ
 ခါ၌၊ ပမဇ္ဇိတွာန၊ မိမိအဆင် အခြင်မရှိသောအားဖြင့် ကောင်းသောအ
 ကျင့်၌မေ့လျော့ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၍၊ ပစ္ဆိမာနောကံအင်္ဂေဝင်ပွန်းကောင်း
 နှင့်ပေါင်းဘော်သော အခါ၌၊ သော၊ ထိုအမှတ်မရှိသော လူရဟန်းသည်၊
 နပမဇ္ဇတိ၊ အသင့် နှလုံးသွင်းသောအားဖြင့် ကောင်းသော အကျင့်ကို
 မမေ့မလျော့ကျင့်၏၊ သောဝုဂ္ဂလော၊ ထိုကောင်းသော အကျင့်ကိုကျင့်
 သောဝုဂ္ဂိလ်သည်၊ အတ္ထာ၊ တိမ်တိုက်မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်သော၊ စန္ဒိမာဝ
 စန္ဒိမာဇ္ဈဝ၊ လကဲ့သို့၊ ဣမံလောကံ၊ ဤခန္ဓာအစရှိသော လောကကို၊ ဩ
 ဘာသေတိ၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း၌ အကြောင်းကို ပိတ်ပင်ခြင်းဖြင့်မ
 ကောင်းမှုမှကင်း၍ ထွန်းတောက်ပ၏၊ ယသ၊ အကြင်အမှတ်မရှိသောလူ
 ရဟန်းအားကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ ကုသလေန၊
 ထိုမကောင်းမှုကံ၏ကုန်ခြင်းကို ပြုတတ်သောလောကုတ္တရာကုသိုလ်ဖြင့်၊
 ပိမိယတိ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်း၌ အကြောင်းကိုပိတ်ပင်ခြင်းဖြင့် ပိတ်ပင်
 အပ်၏၊ သော၊ ထိုအမှတ်မရှိသော လူရဟန်းသည်၊ အတ္ထာ၊ တိမ်တိုက်မှ၊
 မုတ္တော၊ လွတ်သော၊ စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာဇ္ဈဝ၊ လကဲ့သို့၊ ဣမံလောကံ၊ ဤခန္ဓာအ
 သောလောကကို၊ ဩဘာသေတိထက္ကံကိ ဃတိ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်း၌
 အကြောင်းကိုပိတ်ပင်ခြင်းဖြင့်ပိတ်ဆိုသီးတားအပ်၏၊ ဗဟရော၊ ငယ်သေး
 သော၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဟဝေဧကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊
 ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ သိက္ခာသုံးပါးဖြင့်ရေတွက်အပ်သောဘုရားသာသနာတော်
 ၌၊ ယုဇ္ဈတိ၊ အရိုအသေကမ္မဋ္ဌာန် ၌အားထုတ်၏၊ သော၊ ထိုအမှတ်မရှိသော
 လူရဟန်းသည်၊ အတ္ထာ၊ တိမ်တိုက်မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်သော၊ စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာ
 ဇ္ဈဝ၊ လကဲ့သို့၊ ဣမံလောကံ၊ ဤခန္ဓာအစရှိသောလောကကို၊ ဩဘာသေတိ၊
 ထွန်းတောက်ပသဖြင့်တင့်တယ်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထတ္ထယံ၊ ဂါထာတို့
 ၏သုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်တော်မူ၏၊ တသ၊ ထိုဂါထာ၏၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဂဟဠောဝါ၊ လူလည်းဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗဇိတောဝါ၊
 ရဟန်းလည်းဖြစ်သော၊ ယောဝုဂ္ဂလော၊ အကြင်ဝုဂ္ဂိလ်သည်၊ ကဇျာဏ
 မိတ္တသံသဂ္ဂတော၊ လူတော်ကောင်း အဆွေခင်ပွန်းနှင့်ပေါင်းဘော်သည်မှ၊
 ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ပါပမိတ္တသံသဂ္ဂေနဝါ၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်
 ပေါင်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဒိုသင်္ခါနာတာဝေနဝါ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းမရှိ

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်- ၂၅၆-အင်္ဂုလိမာလတ္ထရဂါယာ၊ ၁၅၂

သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပမေဇ္ဇိတွာ၊ မေဇ္ဇေယျာ၊ သမ္မာပဗ္ဗိပတ္တိယံ။ ကောင်း
သောအကျင့်၌၊ ပမာဒံ၊ မေဇ္ဇေယျာခြင်းသို့၊ အာပမေဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍၊ ပစ္ဆိမာ၊
နောက်အခါ၌၊ ကလျာဏမိတ္တသံသဂ္ဂေန၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းနှင့်
ပေါင်းဘော်ခြင်းကြောင့်၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ဥမ္မုဇ္ဇန္တော၊ နှလုံး
သွင်းလျက်၊ နုပမေဇ္ဇိတိ၊ မမေဇ္ဇေယျာ၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဗ္ဗိပမေဇ္ဇိတိ၊ ကျင့်၏၊
သမာ၊ ပိပဿနံ၊ သမာတိပဿနာကို၊ အနုယုတ္တန္တော၊ အားထုတ်သည်ရှိ
သော်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့သို့လည်းကောင်း၊ ခဏအဘိညာဉ်
ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်တို့သို့လည်းကောင်း၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏၊
သော၊ ယိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တာ၊ တိမ်တိုက်မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်သော၊ စန္ဒောဝိ
ယ၊ လကဲ့သို့၊ ဩကာသဇောကံ၊ ဩကာသလောကကို၊ အတ္တနာ၊ မိမိ
သည်၊ အဓိဂဏာဟိ၊ ရအပ်ကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာဘိညာဟိ၊ ဝိဇ္ဇာအဘိညာဉ်
တို့ဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယန္ဓာဒိလောကံ၊ ဤဓန္ဓာစသောလောကကို၊ ဩကာသဇေတိ၊ ထွန်း
လင်းတောက်ပစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ က
တုပမိတပါပကမ္ဘံ၊ ပြုအပ်သောသည်းပူ၊ အပ်သောမကောင်းမှုကံ၊ ကမ္မက္ခ
ယကရေန၊ ကံ၏ကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ လောကုတ္တရကုသလေန၊ လော
ကုတ္တရာကုသိုလ်ဖြင့်၊ အဝိပါကာရောဘာဝဿ၊ အကျိုးပေးခြင်းငှါမထိုက်
သည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဟရိတတ္တာ၊ ဆောင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ဝိပါကုပ္ပါဒေန၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း၌၊ ခွါရိဝေနေန၊ တံခါးကပ်ဝတ်သ
ဖြင့်၊ ပိမိယတိလတ္တိယတိ၊ ဝိတ်အပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊
ပုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဒဟရောတိ၊
ဒဟရောဟူသည်ကား၊ တရုဏော၊ ငယ်သော၊ တေန၊ ထိုဒဟရောဟူသော
ပါဌ်ဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ၏၊ ယောဂက္ခေမသရိရတံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအား
ထုတ်ခြင်းငှါခံသော ကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသမ္ဘံ၊ မှန်
၏၊ သော၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝါ
တာတပပရိဿယံ၊ လေနေပူစသောဘေးရန်ကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်
စက်၍၊ ယောဂံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခြင်းကို၊ ကာဝရံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ
တတ်နိုင်၏၊ ယုတ္တတိဗုဒ္ဓဿသနေတိ၊ ယုတ္တတိဗုဒ္ဓဿသနေဟူသည်ကား၊
သိက္ခတ္တပေ၊ သိက္ခာသုံးပါးဖြင့်ရေတွက်အပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝေသနေ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသာသနာတော်၌၊ ယုတ္တပယုတ္တော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သက္ကမ္ဘံ၊ ရှိသောစွာ၊ နံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ သံပါဒေဟိ၊ ပြည့်စုံစေ
လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိတိ

၁၅၀ ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌိကသာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ။

သောမနဿဇာတော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဝိမုတ္တိသုခေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိဟရန္တော၊နေသည်ရှိသော်၊
 ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊နဝရံ၊မြို့ကို၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပဝိသတိ၊ဝင်
 ၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အညေနပိ၊ တပါးသောအရပ်ဖြင့်လည်း၊ ဝိတ္တော၊ပစ်
 အပ်သော၊လေ့၌၊ ခဲသည်၊ထေရဿ၊ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်၏၊ ကာယေ၊
 ကိုယ်၌၊နိပတတိ၊ကျ၏၊ အညေနပိ၊တပါးသောအရပ်ဖြင့်လည်း၊ ဝိတ္တော၊
 ပစ်အပ်သော၊ဒဿော၊တုတ်သည်၊တဿေဝ၊ထိုအင်္ဂုလိမာလ၏သာလျှင်၊
 ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊နိပတတိ၊ကျ၏၊သော၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလသည်၊တိန္ဒေန၊
 ကွဲသော၊ပတ္တေန၊သပိတ်ဖြင့်၊ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့၊ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍၊သတ္ထု
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊သတ္ထော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊တံ၊ထိုအင်္ဂုလိမာလမထေရ်ကို၊ ဩဝဒတိ၊ဆုံးမ၏၊ကိံ၊ဩဝ
 ဒတိ၊အာယံသို့ဆုံးမသနည်း၊ဗြာဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုမှအပပြုပြီးသောသူ၊
 တံ၊သင်သည်၊အဓိဝါသေဟိ၊ သည်းခံလော၊ဗြာဟ္မဏ၊မကောင်းမှုမှအပ
 ပြုပြီးသောသူ၊တံ၊သင်သည်၊ အဓိဝါသေဟိ၊ သည်းခံလော၊ ကမ္မဿ၊မ
 ကောင်းမှုကံ၏၊ဝိပါကေန၊အကျိုးအားကြောင့်၊ဗဟုနိဝဿ၊သဟဿာနိ၊
 များစွာသောအနှစ် အထောင်တို့ ပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စေယျာသိ၊
 ကျက်ရာ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊မကောင်းမှုမှ အပပြုပြီးသောသူ၊ တံ၊သင်သည်၊
 တဿကမ္မဿ၊ ထိုမကောင်းမှု၏၊ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဝိဇ္ဇေဝဓေမ္မေ၊မျက်
 မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ခံစား၏၊ဣတိ၊ဤ
 သို့၊ဩဝဒတိ၊ဆုံးမ၏၊အထ၊ ထိုအခါ၌၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊ အနောဗိ
 သော၊မရည်ညွှန်းတဲ့၊ သဗ္ဗသတ္တေသု၊အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ မေတ္တာ
 ဝိတ္တံ၊မေတ္တာဝိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ မေမဟံ၊ငါ၏၊ ဝိသာဟိ၊
 ရန်သူတို့သည်လည်း၊ဓမ္မကထံ၊တရားစကားကို၊ သုဏန္တု၊နာစေကုန်သ
 တည်း၊မေမဟံ၊ ငါ၏၊ဝိသာဟိ၊ ရန်သူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊သနေး မြတ်စွာ
 ဘုရား သာသနာတော်၌၊ ယုဇ္ဇန္တု၊သစ္စာလေးပါး တရားကို သိစေခြင်း
 အကျိုးငှါကျင့်စေကုန်သတည်း၊ မေ၊ငါ၏၊ ဝိသာဟိ၊ဝိသာဇေ၊ ရန်သူဖြစ်
 ကုန်သော သူတို့သည်သာလျှင်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရန်သူဖြစ်ကုန်
 သောသူတို့သည်၊မနုဿေ၊သူတော်ကောင်းဖြစ်သော ကလျာဏဝိတ္တံတို့
 သို့၊တဇ္ဇန္တု၊ ဆည်းကပ်စေကုန်သတည်း၊ ယေသန္တော၊အကြင်သူတော်
 ကောင်းတို့သည်၊ဓမ္မမေဝ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မလောကုတ္တရာဓမ္မကိုသာလျှင်၊အာ
 ဇာပယန္တိ၊ ယူစေကုန်သတည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိသာဟိ၊ ရန်သူဖြစ်ကုန်

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်- ၂၅၆-အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၅၆

သောသုတို့သည်၊ ခန္တိဝါဒါနံ၊ သည်းခံခြင်း၊ ကျေးဇူးကို ဆိုတတ်ကုန်
သော၊ အဝိရောပေသံသီနံ၊ တစုံတယောက်သောသူနှင့် မဆန့်ကျင်သော
မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိကုန်သောသူတို့ကို ခြီးမွမ်းလေ့ ရှိကုန်သောသူတို့၏၊
သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျှောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ခမ္မံ၊ တ
ရားကို၊ သုဏန္တု၊ နအစေ့ကုန်သတည်း၊ တဗ္ဗ၊ ထိုကြားအပ်တိုင်းသောတ
ရားကိုလည်း၊ အနုဝိဓိယန္တု၊ ကောင်းစွာသင်၍ အတုလိုက်၍ကျင့်စေကုန်
သတည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မမံ၊ ငါ၏၊ သော၊ ထိုရန်သူဖြစ်
သောသူသည်၊ ဇာတုကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ မမံ၊ ငါကို၊ နဟိ'သေနဟိ'
သေယျ၊ မညှဉ်းဆဲမနှိပ်စက်စေသတည်း၊ အညံဝါပန၊ ငါမှတပါးလည်းဖြစ်
သော၊ ကိပ္ပိနံ၊ အချို့သောသတ္တဝါကို၊ နဟိ'သေ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း၊ ပရ
မံဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သန္တိ'၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဗ္ဗုပ္ပ၊ ရောက်စေသတည်း၊ ပါပု
ဏိတွာ၊ ရောက်ပြီး၍လည်း၊ တသထာဝရေ၊ တသထာဝရဟုဆိုအပ်သော
အလုံးစုံသောသတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ရက္ခေယျ၊ တပည့်သားကိုကဲ့သို့စောင့်
ရှောက်စေသတည်း၊ နေတ္ထိကာ၊ ရေကို ဆောင်လိုကုန်သော သူတို့
သည်၊ ဗုရေတွာ၊ မြင့်သောအရပ်ကမြေကိုတူး၍နိမ့်ရာအရပ်ကိုပြည့်စေ၍၊
မာတိကံ၊ မြောင်းကို၊ ကတွာဝါ၊ ပြု၍လည်းကောင်း၊ 'ရက္ခဒေါဏိ'၊ သစ်
သားသရောက်သစ်သားကျင်းကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဣန္ဒြိယဉ္စာနံ၊ မိမိလိုရာ
အရပ်သို့၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ နေန္တိယထာဝရ၊ ဆောင်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
တေဇနံ၊ မြှားကို၊ ဥဿကာရာ၊ လေးသမားတို့သည်၊ တာပေတွာ၊ မီးကင်
၍၊ ဝက်သာဝံ၊ ကောက်သောအဖြစ်ကို၊ ဥဇုံကတွာ၊ မြောင့်စွာပြု၍၊ ဒမယန္တိ
ယထာ၊ မြောင့်ကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တစ္ဆကာ၊ သစ်ရွှေသမားတို့
သည်၊ အတ္ထာယ၊ အကွပ်စသည်တို့၏အကျိုး၌၊ တစ္ဆန္တော၊ ရွှေကုန်
လျက်၊ ဒါရုံ၊ သစ်ကို၊ ဒမယန္တိယထာ၊ မိမိတို့၏ အလိုအတိုင်း အမြောင့်
အကောက်ကိုပြုကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဏှိ
တာ၊ ပညာရှိသောအရိယမဂ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောသူတို့သည်၊ အတ္တနံ၊
မိမိကိုယ်ကို၊ ဒမယန္တိ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့ရောက်အောင်ဆုံးမကုန်၏၊ ဧကော၊
အချို့ကုန်သောမင်းမင်း၏အမတ်ကြီးစသောသူတို့သည်၊ ဒဏ္ဍေန၊ ယုံကန်
ဆင်ခြင်းမို့လှပါအပေါင်းဖြင့်၊ ပစ္စတ္တိကော၊ နေသူတို့ကို၊ ဒမယန္တိ၊ ဆုံးမကုန်
၏၊ ဂေါပါသာဒယော၊ နွားထိန်းသောသူစသည်တို့သည်၊ ဂဝါဒိကော၊ နွား
စသည်တို့ကို၊ ဒဏ္ဍေန၊ ယုံကန်ဖြင့်၊ ဒမယန္တိယထာ၊ ဆုံးမကုန်သကဲ့သို့၊
ပာတ္တာရိယာ၊ ဆင်ဆရာတို့သည်၊ အင်္ဂုသေယံ၊ ချွန်းတောင်း တို့ဖြင့်၊

၁၆၀ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ ဒမေန္တိ ယထာ၊ ဆုံးမကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အသာဝ
စရိယာ၊ မြင်းဆရာတို့သည်၊ ကသာဟိ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်၊ အသေးမြင်းတို့
ကို၊ ဒမေန္တိ ယထာ၊ ဆုံးမကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
အဒဏ္ဍေန၊ လှံကန်မရှိသဖြင့်၊ အသဏ္ဍေန၊ လက်နက်မရှိဘဲလျက်၊ တာ
ဒိနာ၊ ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံ စသည်တို့၌ ဝုန်လွှပ်ခြင်း မရှိသော ဘုရားမြတ်စွာ
သည်၊ ဒန္တောဒိဋ္ဌိတော၊ ဆုံးမအပ်သည် ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗိသေဝေနာ၊ အဆိပ်
အတောက်ကင်းခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်၊ အမှီးဖြစ်ပြီးမေ၊ ငါ၏နာ
မံ၊ အမည်သည်၊ ဝုရေ၊ ရှေ့ ဘုရားသခင်နှင့်မပေါင်းဒိကာလ၌၊ ဟိံ သကသာ
ဟိံ သကအမည်ရှိသည်၊ သတော၊ ဖြစ်လျက်၊ အဟိံ သကောတိ၊ အဟိံ သ
ကဟူ၍၊ နာမံ၊ အမည်မျှသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးအစွ၊ ယခုအဟံ၊ ငါသည်
အဟိံ သကောတိ၊ အဟိံ သက ဟူသော၊ သစ္စနာမော၊ မချွတ်မယွင်း
သောအမည်ရှိသည်၊ အမှီးဖြစ်ပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကံဗ္ဗိ၊ တစ်တ
ယောက်သော၊ နံသတ္တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို၊ နဟိံ သာမိ၊ မညှဉ်းဆဲပြီး၊ အာဝု
သော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝုရေ၊ ရှေးလူဖြစ်သောအခါ၌၊ အင်္ဂုလိမာ
လောတိ၊ အင်္ဂုလိမာလဟူ၍၊ ဝိဿုတော၊ ကျော်စောသော၊ စောရောရိုးသူ
သည်၊ အာသိံ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ မဟောစောန၊ ကာမောစာစသော ကြီးစွာသော
ဩဇာဖြင့်၊ ဝုပ္ပာမာနော၊ မျောသည်ဖြစ်လျက်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုကြီးစွာသောဩဇာ၏
ဖြတ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ဘုရားသခင်ကို၊ သရဏံ၊ ဆင်းရဲကိုပျောက်၍
ချမ်းသာကို ဆောင်ပေတတ်သော သူဟူ၍ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ အာဂမံဥပ
ဂန္တိံ၊ ကပ်ပြီး၊ ဝုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ အင်္ဂုလိမာလောတိ၊ အင်္ဂုလိမာလဟူ၍၊
ဝိဿုတော၊ သူ့ အသက်ကိုသတ်ခြင်းရှိသော ကြမ်းကြုတ်သောသူသည်
ဖြင့်ကျော်စောသော၊ လောဟိဟပါဏိ၊ သတ္တဝါတို့ကိုသတ်သဖြင့် တပါး
သောသူတို့၏သွေးဖြင့်လိမ်းကျံသောလက်ရှိသည်၊ အာသိံ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ သရဏဂမနံ၊ ဘုရားမြတ်စွာအားကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း
၏များသောအကျိုးရှိသောအဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တဝ
နေတ္ထိ၊ တဝသုံးပါးကိုဆောင်တတ်သောတဏှာကို၊ သမူဟတာ၊ ကောင်း
စွာမဂ်ဖြင့်နှုတ်အပ်ပြီး၊ အဟံ၊ ငါလည်း၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ဒုဂ္ဂတိငါမိနံ၊
ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ လားကြောင်းဖြစ်သော၊ တာဒိသံကမ္မံ၊ ထိုအရာမကများ
သောယောကျ်ားတို့ကိုသတ်သောမကောင်းမှုကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ကမ္မပိ
ပါကေန၊ မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓော၊ အချင်းခပ်သိမ်း ပယ်အပ်
သောကံ၏အကျိုးဆက်မျှကိုခံစားလျက်၊ အဏဏော၊ ခပ်သိမ်းသောကံလေ

၂၀-မိသတိနိပါတ်-၂၅၆-အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၆၁

သာတို့၏ကုန်ပြီးသောကြောင့်မြဲ ကင်းလျက်၊ တောစနံ၊ ဆွမ်းစသောတော
 ဇဉ်ကို၊ ဘုရားမီး၊ သုံးဆောင်ခံစား၏၊ ဗာလာ၊ မိက်သောအဖြစ်နှင့် ပြည့်စုံ
 ကုန်သော၊ ဒုဗ္ဗမိနောစနာ၊ ပညာမှကင်းကုန်သောလူမိက်တို့သည်၊ ပမာဒံ၊
 ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌မေ့လျော့ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တန္တိပဝတ္တန္တိ၊ မေ့လျော့သ
 ဖြင့် ကာလကိုလွန်၍ဖြစ်စေကုန်၏၊ မေခေဝီ၊ တရားဩဇာပညာနှင့်ပြည့်စုံ
 သောပညာရှိသည်၊ သေဠိ၊ မြတ်သော၊ ခန့်ခန့်ဝိယ၊ အမျိုးအနွယ်အတိုင်း
 လာသောရတနာရနပ်ပါးဟုဆိုအပ်သောဥစ္စာကဲ့သို့၊ အပ္ပမာဒဉ္စ၊ တင်သော
 သတိရှိသည်ဖြစ်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့မလျော့ အားထုတ်ခြင်းကို
 လည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရက္ခတိ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်အောင်
 စောင့်ရှောက်၏၊ အာရသော၊ ငါရှင်တို့၊ ပမာဒံ၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှု၌မေ့
 လျော့သဖြင့်ကာလကိုလွန်စေခြင်းကို၊ မာအနုယုတ္တန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်၊
 ကာမရတိသန္တံ၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့် မွေ့လျော် ပေါင်းတော်ခြင်းကို၊ မာအနု
 ယုတ္တန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်၊ အပ္ပမာဒဉ္စ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့မလျော့
 သောဂုဏ်သည်၊ ဈာယန္တော၊ ဈာန်ဝင်စားခြင်း၌လေ့လာသည်ဖြစ်၍၊ ပရ
 မံ၊ မြတ်သော၊ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့၊ ပပေါတိပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ မမ၊
 ငါ၏၊ ဟံ၊ ကာဝနံ၊ အကြင်နေရာဖြစ်သောတောကြီးသို့၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ယံအာဂမနံ၊ အကြင်လာခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံအာဂမနံ၊ ထို
 ငါ့နေရာတောကြီးသို့ ကြွတော်မူလာခြင်းသည်၊ သွာဂတံ၊ ကောင်းသော
 ကြွလာခြင်းတည်း၊ အပဂတံ၊ အကျိုးစီးပွားမှကင်းသောကြွလာခြင်းသည်၊
 နပသာတိ၊ မဖြစ်၊ မဟာ၊ ငါသည်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊
 အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟူ၍၊ ယံသန္တိတံ၊ အကြင်
 အတိုင်အပင်အကြံအစည်ကို၊ သန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်ကြံအပ်ပြီးအံ့သန္တိတံ
 ဤတိုင်ပင်ကြံခြင်းသည်၊ မမ၊ ငါအား၊ ဒုဗ္ဗန္တိတံ၊ မကောင်းသဖြင့်တိုင်ပင်
 ကြံခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊
 သံဝိဘဠေသု၊ သာဝဇ္ဇံ အနုဇ္ဈစသော အပြားဖြင့် ခွဲချမ်းဝေတန်အပ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မသု၊ တရားတို့တွင်၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တရားသည်၊ သေဠိ၊
 မြတ်၏၊ တံ၊ ထိုမြတ်သောနိဗ္ဗာန်တရားကိုသာလျှင်၊ ဥပဂမံဥပဂန္တိ၊ ကပ်
 ပြီးသတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တသ္မိံမဟာဝနေ၊ ထိုတောကြီး၌၊ ယံအာဂ
 မနံ၊ အကြင် ကြွလာခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံအာဂမနံ၊ ထိုသို့ကြွလာ
 တော်မူခြင်းသည်၊ သွာဂတံသုအာဂတံ၊ ကောင်းသောကြွလာခြင်းတည်း၊
 အပဂတံ၊ အကျိုးစီးပွားမှ ကင်းသော ကြွလာခြင်းသည်။ န၊ မဟုတ်၊

၁၆၂ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စာသုတ္တံတွဲ၊

မမ၊ ငါသည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိယာမိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်ကြံအပ်၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဣဒံ၊ မန္တိတံ၊ ဤသို့ရဟန်းပြုအံ့ဟု တိုင်ပင်ခြင်း ကြံခြင်းသည်လည်း၊ နုဗ္ဗန္တိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် တိုင်ပင်ခြင်း ကြံခြင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မယော၊ ငါသည်၊ တိဿောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အရညေ၊ တော၌၊ ရုက္ခမူလေဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတေသုဝါ၊ တောင်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဂုဟာသုဝါ၊ တောင်ခေါင်းလိုက်တို့၌လည်းကောင်း၊ တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌သာလျှင်၊ တဒါ၊ ထိုလူဖြစ်သောအခါ၌၊ ဥဗ္ဗိဂ္ဂမာနသော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိလျက်၊ အဋ္ဌာယိ၊ ရပ်ရ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုရဟန်းဖြစ်သောအခါ၌၊ သယန္တောဝိ၊ အိပ်သော်လည်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သယာမိ၊ အိပ်ရ၏၊ တိဋ္ဌန္တောဝိ၊ ရပ်သော်လည်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဌာယာမိ၊ ရပ်ရ၏၊ ဇိဝန္တောဝိ၊ အသက်ရှင်သော်လည်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေမိ၊ မွေးရ၏၊ မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်စသည်၏၊ အဟတ္ထပါသော၊ ကျက်စားရာမဟုတ်သောကြောင့် လက်ဖြင့် ထောင်အပ်သောကျော့ကွင်းမှကင်း၏၊ သတ္ထာနုကမ္မတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သတ္တဝါတို့၌သနားတော်မူအပ်သောအဖြစ်သည်၊ အဟော၊ ဪ အံ့ဟုဟုတ်ရှိပေစွ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဥဒိစ္စော၊ ထင်ရှားသော၊ ဥဘတော၊ အမိအဘနှစ်ပါးစုံအားဖြင့်၊ ဗြဟ္မဇစ္စော၊ ဇာတ်အားဖြင့်ပုဏ္ဏားမျိုးသည်၊ အာယိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဇ္ဇ၊ ယခုရဟန်းဖြစ်သောအခါ၌၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ သုဂတဿ၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတတ်သော၊ ဓမ္မရာဇဿ၊ တရားမင်းဖြစ်သော၊ သတ္ထု၊ နော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပုတ္တေ၊ ကိုယ်တော်ရင်နှစ်သားတော်စစ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိတတဏှော၊ ကင်းသောတဏှာရှိသည်၊ အနာဒါနော၊ ကိလေသာတဏှာတည်းဟူသောစွဲသမ်းခြင်းမရှိသည်၊ ဂုတ္တုဒ္ဓါရော၊ စက္ခုဒ္ဓါရစသည်၌ လုံခြုံစောင့်ရှောက်အပ်သော တံခါးရှိသည်၊ သုသံဂုတော၊ မာနလျှင်မြောက်ချမြောက်ဖြစ်သော ဣန္ဒြေတို့၌ဝိတ်အပ်သောတံခါးရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မေမယော၊ ငါသည်၊ အဃမူလံ၊ ဇရာမရဏ၏အရင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာဟူသောအဖြစ်ကို၊ ဝမိတွာန၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်နှုတ်ပြီး၍၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တမဂ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊ မေမယော၊ ငါသည်၊ သတ္ထာသတ္တေသု၊

၂၀-ဒီသတိနိပါတ်-၂၅၆-အင်္ဂုလိမာလသတ္တရဂါထာ၊ ၁၆၃

သတ္တဝါတို့၌၊ ပရိဝိဇ္ဇော၊ မေတ္တာစသည်ကိုပွားစေသောအားဖြင့် အလေ့
အလာပြုအပ်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်
သောမဂ်ဟူသောအကျင့်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကတံ၊ ကျင့်အပ်ပြုအပ်ပြီး၊ ဝရု
ကောဘာရော၊ လေးစွာသောခန္ဓာဝန်ကို၊ ဩဟိတော၊ ချအပ်ပြီး၊ ဘဝ
နေတ္ထိ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ ဆောင်တတ်သောတဏှာဟူသောကြွေးကို၊ သမုဘ
တာ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီး၊ ဣတိဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဒီသတိတိ၊ ဒီသတိဟူသည်ကား၊
မဟ္တံ၊ ငါ၏၊ ဒီသတိအဓိတ္တာ၊ ပစ္စတ္တိကဝိ၊ ရန်သူတို့သည်လည်း၊ ယေ၊
အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ မံ၊ ငါကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပဝဇ္ဇန္တိ၊ စွပ်စွဲကုန်၏၊ ကိ
ဥပဝဇ္ဇန္တိ၊ အဘယ်သို့ စွပ်စွဲကုန်သနည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အင်္ဂုလိမာ
လဿ၊ အင်္ဂုလိမာလ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဉာတိဝိယောဂဒုက္ခပရေ
တာ၊ ဆွေမျိုးတို့နှင့်ကွဲကွင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်နှိုက်စက်
အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ ပါဝုဏာမယထာ၊ ရောက်ရကုန်သကဲ့
သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အင်္ဂုလိမာလသတိ၊ အင်္ဂုလိမာလသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
သို့၊ ပါဝုဏာတု၊ ရောက်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဝဇ္ဇန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်
၏၊ မေဓမ္မကထံသုဏန္တုတိ၊ မေဓမ္မကထံသုဏန္တုဟူသည်ကား၊ မယာ၊
ငါသည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သုတံ၊ ကြားနာအပ်
သော၊ စတုသစ္စဓမ္မပဋိသံယုတ္တံ၊ လေးပါးသော သစ္စာတရားနှင့်စပ်ယှဉ်
သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သုဏန္တု၊ နာစေကုန်သတည်း၊ ယုဇ္ဇန္တုတိ၊ ယုဇ္ဇန္တု
ဟူသည်ကား၊ သုတွာစ၊ ကြားနာပြီး၍လည်း၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုမဂ်၊ ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်
အလို၌၊ ပဋိပဇ္ဇန္တု၊ ကျင့်ကြကုန်လော၊ တေမနုဿတဇန္တုတိ၊ တေ
မနုဿတဇန္တုဟူသည်ကား၊ တာဒိသေ၊ ထိုသို့သတောရှိကုန်သော၊
သပ္ပုရိသေ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကလျာဏမိတ္တေ၊ ကောင်း
သောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဘဇန္တုသေဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ယေ
ဓမ္မမဝါဒါပယန္တိသန္တောတိ၊ ယေဓမ္မမဝါဒါပယန္တိသန္တော ဟူသည်
ကား၊ ယေသပ္ပုရိသာ၊ အကြင်သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ကုသလဓမ္မမေ
ဝ၊ ကုသိုလ်တရားကိုသာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ လောကုတ္တရ
ဓမ္မမေဝစ၊ လောကုတ္တရာ တရားကိုသာလျှင်၊ အာဒပန္တိ သမာဒပေန္တိ၊
ဆောက်တည်စေကုန်၏၊ ဂဏ္ဍာပေန္တိ၊ ယူစေကုန်၏၊ ခန္တိဝါဒါနန္တိ၊ ခန္တိဝါ
ဒါနံဟူသည်ကား၊ အမိဝါသနခန္တိမေဝ၊ အမိဝါသနခန္တိကို သာလျှင်၊
ဝဇ္ဇန္တုနံ၊ ဆိုတတ်ကုန်သောသူတို့၏၊ တတောဇေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊

၁၆၄ ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

အဝိဇ္ဇာပေသံသီနန္တိ၊ အဝိဇ္ဇာပေသံသီနံ ဟူသည်ကား၊ ကေနမိတရံ
 တယောကံသောသုန္ဒိ၊ အဝိဇ္ဇာပေသံသီ၊ မဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ မေတ္တာယဇေ၊ မေတ္တာဖြင့်သာလျှင်၊ ပသံသနသီလာနံ၊ ခြီးမွမ်းခြင်း
 အလေ့ရှိကုန်သောသူတို့၏၊ သုဏန္တုဓမ္မကာလနာတိ၊ သုဏန္တုဓမ္မကာ
 လေနဟူသည်ကား၊ ယုတ္တပတ္တိကာလေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ
 နှိုးတေသံ၊ ထိုမေတ္တာဖြင့်သာလျှင်ခြီးမွမ်းခြင်းအလေ့ရှိကုန်သောသူတို့၏၊
 သန္တိကော၊ အထိန်းမဲ့၊ တရားကို၊ သုဏန္တု၊ နာစေကုန်သတည်း၊ တဗ္ဗမိမိ
 ယန္တု၊ ကိ၊ တဗ္ဗမိမိယန္တုဟူသည်ကား၊ ယတာသုတံ၊ ကြားမြဲဆိုင်းသော၊
 တဗ္ဗဓမ္မံ၊ ထိုတရားကိုလည်း၊ သမ္ပဒေ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဥပ္ပဟိတွာ၊
 သင်၍၊ အနုကရောန္တု၊ အတုလိုက်၍ပြုကျင့်စေကုန်သတည်း၊ ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊
 တရားအားလျော်သောအကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇန္တု၊ ကျင့်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နဟိဇာတုသောမမံဟိ၊ သေ
 တိ၊ နဟိဇာတုသောမမံဟိ၊ သေ ဟူသည်ကား၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ သောဒိသော
 ပစ္စတ္တိကော၊ ထိုရန်သူဖြစ်သောသူသည်၊ ဇာတုဇေကံသေနော၊ စင်စစ်အား
 ဖြင့်သာလျှင်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ နဟိ၊ သေနဗာဓေယျ၊ မညှဉ်းဆဲမနှိပ်စက်စေသတည်း
 အညံဝါပနကိဗ္ဗနန္တိ၊ အညံဝါပနကိဗ္ဗနံဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊ သက်
 သက်၊ မံယေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အညံဝါပ၊ ငါ့တပါး
 လည်းဖြစ်သော၊ ကိဗ္ဗိသတ္တံ၊ အချို့သောသတ္တဝါကို၊ နဟိ၊ သေယျ၊ မညှဉ်း
 ဆဲစေသတည်း၊ ပပ္ပယုပရမံသန္တိန္တိ၊ ပပ္ပယုပရမံသန္တိ ဟူသည်ကား၊
 ပရမံဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သန္တိ နိဗ္ဗာနံ၊ ငြိမ်းအေးရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပု
 ဇောယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ ပါပုဏိတွာစ၊ ရောက်ပြီး၍လည်း၊ ရက္ခေယျတသ
 ထာဝရေတိ၊ ရက္ခေယျတသထာဝရေဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပရမာယ၊ မြတ်သော၊ ရက္ခာ
 ယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏၊ သိဿပုတ္တံပိယ၊
 တပည့်သားကိုကဲ့သို့၊ ပရိပါလေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ အင်္ဂုလိမာလ
 မထေရ်သည်၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပရေ၊ တပါးကုန်သော
 သူတို့ကို၊ ပါပဝေဒ၊ မကောင်းမှုမှ၊ ပရိမောစေန္ဒာ၊ လွတ်စေလျက်၊ ပရိတ္တ
 ကြိယံနာမ၊ အရံအတားပြုသည်မည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ ပဋိပတ္တိ၊ အကျင့်ကို၊ ပကာသေန္ဒာ၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒကံဟိတိဂါ
 ထံ၊ ဥဒကံဟိဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဘ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထို

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်- ၂၅၆ -အင်္ဂုလိမာလတ္ထရဂါယာ၊ ၁၆၅

ဂါယာ၌၊ ပ. ဝိယာ၊ ဖြေ၌၊ ထလဋ္ဌာနံ၊ ကုန်းဖြစ်သောအရပ်ကို၊ ခဏိတွာ၊
 တူ၊ ပြို၍၊ နိန္ဒဋ္ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်ကို၊ ပုရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ မာတိကံဝါ၊ မြောင်း
 ကိုလည်း၊ ကတွာ၊ ပြို၍၊ ရုက္ခဒေါဏီ၊ ဝါ၊ သစ်သားသရောက်သစ်သားကျင်း
 ကိုလည်း၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ အတ္တနော၊ မိမိသည်၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယဋ္ဌာနံ၊ အလို
 ရှိရာအလိုရှိရာအရပ်သို့၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ နေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ နေတ္ထိကာ၊ နေတ္ထိကာမည်ကုန်၏၊ ဥဒကဟာရိနော၊ ရေကိုဆောင်
 ကုန်သောသူတို့သည်၊ တေဇနန္တိ၊ တေဇနံဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍံ၊ မြားကို၊
 ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နေတ္ထိကာ၊
 ရေကိုဆောင်လိုကုန်သောသူတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရုစိယာ၊ အလို
 အားဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ဥဿကာရာပိ၊ လေးသမား
 တို့သည်လည်း၊ တာပေတွာ၊ မီးကင်၍၊ ဝက်သဝံ၊ ကောက်သည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ဟရန္တော၊ ဆောင်လျက်၊ တေဇနံဥဿံ၊ မြားကို၊ ဒမယန္တိ၊ ဖြေပင့်ကုန်၏၊
 ဥဇ္ဇကံ၊ ဖြောင့်သည်ကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တစ္ဆကာစ၊ သစ်ရွှေသမားတို့
 သည်လည်း၊ နေမိအာဒိနံ၊ အကွပ်အစရှိသည်တို့၏၊ အဿယ၊ အကျိုးငှါ၊
 တစ္ဆန္တာ၊ ရွှေကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါရံ၊ သစ်ကို၊ ဒမယန္တိ၊ အလိုရှိတိုင်းပြု
 ကြကုန်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်၊ ဥဇ္ဇံဝါ၊ အဖြောင့်ကို
 လည်း၊ ကောင်း၊ ဝက်ဝါ၊ အကောက်ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊
 ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှသောက်သော၊ ဧတံအာရမ္မဏံ၊ ဤအာရုံကို၊ ကတွာ၊ ပြို၍၊ ပဏ္ဍိ
 တာသပ္ပညာ၊ ပညာရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ ဥပ္ပါ
 ဒေန္တော၊ ဖြစ်စေကုန်လျက်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒမေန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏၊
 အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဧကန္တဒန္တာ
 နာမ၊ စင်စစ်ဆုံးမ၍ ယဉ်ကျေးပြီးသည်မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ဝုရိသဒ္ဓမ္မသာရဝိနာ၊ ဝုရိသဒ္ဓမ္မသာရဝိဖြစ်တော်မူသော၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ဧမိတာကာရံစ၊ ဆုံးမအပ်သောအခြင်း
 အရာကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ကတညတဗ္ဗေ၊ သူ့ ကျေးဇူးကိုသိသည်၏အဖြစ်ကို
 လည်း၊ ကောင်း၊ ပကာသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒဏ္ဍေနေကေတိအာဒိကာ
 ဒဏ္ဍေနေကေ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဂါယာ၊ ငါးဂါယာတို့ကို၊ အဘာ
 သိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဟတ္ထံ၊ တို့ဂါယာတို့၌၊ ဒဏ္ဍေနေကေဒမယန္တိတိ၊ ဒဏ္ဍေ
 နေကေဒမယန္တိ ဟူသည်ကား၊ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာဒယော၊ မင်းမင်း၏
 အမတ် အစရှိသည်တို့သည်၊ ဒဏ္ဍေနစ၊ ထုတ်ဖြင့်လည်း၊ ကောင်း၊ ဟတ္ထိ

၁၆၆ ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

အဿာဒိနာ၊ ဆင်မြင်းအစရှိသော၊ ဗလကာယေနစ၊ ဗိုလ်အပေါင်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပစ္စတ္တိကာဒိကော၊ ရန်သူအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒမယန္တိ၊ ဆုံးမ
ကုန်၏၊ ဂေါပါလာဒယောစ၊ နွားထိန်းသောသူအစရှိသည်တို့သည်လည်း၊
ဂါဝါဒိကော၊ နွားအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒဏ္ဍေနယဗ္ဗိယာ၊ လှံကန်ဖြင့်၊ ဒမေန္တိ၊
ဆုံးမကုန်၏၊ ပာတ္တောစရိယာ၊ ဆင်ဆရာတို့သည်၊ ဗာတ္ထိ၊ ဆင်ကို၊ အကု
သေဟိ၊ ချွန်းတောင်းတို့ဖြင့်၊ အဿာစရိယာ၊ မြင်းဆရာတို့သည်၊ အဿ၊
မြင်းတို့ကို၊ ကဿဟိ၊ ကြိတ်လုံးတို့ဖြင့်၊ ဒမေန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏၊ အဒဏ္ဍော
နအသဏ္ဌေန အဟံဒန္တောမိ တာဒိနာဟိ၊ အဒဏ္ဍေန အသဏ္ဌေန အဟံ
ဒန္တောမိတာဒိနာဟူသည်ကား၊ အဟံပန၊ ငါသည်ကား၊ ဣဌာဒိသု၊ ဣဌ
အစရှိသည်တို့၌၊ တာဒိတာဝပ္ပတ္တေန၊ သည်းခံခြင်းအစရှိသောအဖြစ်သို့
ရောက်တော်မူသော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်
နှင့်၊ ဝိနာဒေ၊ ကင်း၍သာလျှင်၊ သတ္တေန၊ ဓားလှံစသောလက်နက်နှင့်၊ ဝိနာ
ကင်း၍၊ နိဟိတဒဏ္ဍနိဟိတသဗ္ဗတာဝေန၊ ချအပ်ပြီးသောတုတ်ချအပ်ပြီး
သောလက်နက်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒန္တောဒမိတော၊ ဆုံးမ၍ယဉ်ကျေး
ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗိသေဝနော၊ အဆိပ်အတောက်ကင်းခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်
သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟိံသကောတိ၊ အဟိံသကောဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါ
၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိံသကဿပုရေသတောတိ၊ ဟိံသကဿပုရေ
သတောဟူသည်ကား၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သမာဂမဂတော၊
တွေ့ဆုံမိသောကာလ၌၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဟိံသကဿပဟေသမာနဿ၊ ညဉ့်
ဆဲတတ်သောငါအား၊ အဟေသကောတိနာမမတ္ထံ၊ အဟေသကဟူသော
အမည်မျှသည်၊ အဟေသမိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဇာဟန္တိ၊ အဇ္ဇာဟံဟူသည်ကား၊ ဣ
ဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဟိံသကောတိ၊ အဟိံသကဟူ
သော၊ သစ္စနာမော၊ မှန်သောအမည်သည်၊ အဝိတထနာမော၊ မချွတ်မယွင်း
သောအမည်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာနနံဟိံသာမိကိဉ္စနန္တိ၊ တသ္မာနနံ
ဟိံသာမိကိဉ္စနံဟူသည်ကား၊ ကိဉ္စိပိ၊ တစုံတယောက်လည်းဖြစ်သော၊
သတ္တံ၊ သတ္တဝါကို၊ နဟိံသာမိနဗာဓေမိ၊ မညဉ့်ဆဲ၊ နန္တိ၊ နံဟူသောပုဒ်
သည်၊ နိပါတမတ္ထံ၊ နိပါတ်မျှတည်း၊ ဝိဿုတောတိ၊ ဝိဿုတောဟူသည်
ကား၊ ပါဏာတိပါတိ၊ သူအသက်ကိုသတ်သောသူ၊ လုဒ္ဓေါ၊ ကြွင်းကြွတ်
သောသူ၊ လောဟိတပါဏိ၊ သွေးအလိမ်းလိမ်းကပ်သောလက်ရှိသောသူ၊
ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပကာသော၊ ထင်ရှားကျော်စောသည်၊
မဟောစောနာဟိ၊ မဟောစောနဟူသည်ကား၊ ကာမောဗာဒိနာ၊ ကာမော

၂၀-ဝိသထိနိပါတ်-၂၅၆-အင်္ဂုလိမာလဘတ္ထရဂါထာ၊ ၁၆၇

စာအစရှိသော၊ မဟတာ၊ ကြီးစွာသော၊ ဩဇာန၊ ဩဇာဖြင့်၊ တဿ၊ ဩဇာဿ၊ ထိုဩဇာ၏၊ ဝိန္ဒန္တဗကရံ၊ ပြတ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဗုဒ္ဓသင်္ခါတံ၊ ဘုရားဟုဆိုအပ်သော၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ အဂမနံဥပဂန္တိ၊ ကပ်ပြီးလောဟိတပါဏီတိ၊ လောဟိတပါဏီဟူသည့်ကား၊ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို၊ အတိပါတနေန၊ သွင်စွာချသဖြင့်၊ ပဒေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ လောဟိတေနရဟိရေန၊ သွေးဖြင့်၊ မက္ခိတပါဏီ၊ လိမ်းကျံသောလက်ရှိသည်၊ သရဏဂမနံပဿတိ၊ သရဏဂမနံပဿဟူသည့်ကား၊ မဟာဖလံ၊ များသောအကျိုးရှိသော၊ မမ ငါ၏၊ သရဏဂမနံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ တာဒိသကမ္မန္တိ၊ တာဒိသကမ္မံဟူသည့်ကား၊ အနေကသတပုရိသဝဓံ၊ အရာမကများသောပေသာကျားတို့ကိုသတ်သော၊ ခါရဏံ၊ ကြမ်းသော၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ ဗုဒ္ဓောကမ္မဝိပါကေနာတိ၊ ဗုဒ္ဓောကမ္မဝိပါကေနဟူသည့်ကား၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပကမ္မဿ၊ မကောင်းမှုကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓော၊ ခံစားလျက်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပေဟိနကမ္မော၊ ပယ်အပ်သောကံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပါကမတ္တံ၊ အကျိုးဆက်မှုကို၊ ပစ္စနုဘောန္တော၊ အစဉ်ခံစားလျက်၊ ဣတိအယံဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗုဒ္ဓောကမ္မဝိပါကေနာတိ၊ ဗုဒ္ဓောကမ္မဝိပါကေန ဟူသည့်ကား၊ ဥပနိဿယဘူတဿ၊ အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကုသလကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလဘူတေန၊ အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေန၊ လောကုတ္တရာမဂ်ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ လောကုတ္တရကမ္မဿဝ၊ လောကုတ္တရာကံ၏သာလျှင်၊ ဖလေန၊ အကျိုးဖြစ်သော၊ ဝိမုတ္တိသုခေန၊ ဝိမုတ္တိချမ်းသာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓော၊ ခံစားလျက်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ ဝိတတ္တာ၊ ကုန်ပြီးသောကြောင့်၊ အနုဏော၊ မြီကင်းလျက်၊ ဘောဇနံ၊ ဆွမ်းစသောဘောဇဉ်ကို၊ တုဇ္ဈာမိ၊ စားရ၏၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဘောဇနပဒေသေန၊ ဘောဇဉ်ကိုညှန်းသဖြင့်၊ စတ္တာရောဝိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အတ္တေန၊ မိမိ၏၊ ပမာဒဝိဘာရံ၊ မေ့လျော့သဖြင့်နေခြင်းကို၊ ဂရဟမုခေန၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို အမင်းမူသဖြင့်၊ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ အပ္ပမာဒပဋိပတ္တိံ၊ မမေ့မလျော့သောအကျင့်ကို၊ ပသံသန္တော၊ ပြီးပွမ်းလျက်၊ တတ္ထစ၊ ထိုမမေ့

၁၆၈ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

မလေ့စွဲသောအကျင့်၌လည်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဥဿာဟံ၊ အား
ထုတ်ခြင်းကို၊ ဇနေနန္ဒာ၊ ဖြစ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပမာဒမနုယုန္တန္တိတိအာဒိ
ကာ၊ ပမာဒမနုယုန္တန္တိဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို၊ အတာ
သိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဗာသာတိ၊ ဗာသာဟူသည်ကား၊
ဗာဓေယုန၊ မိုက်သောအဖြစ်၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဣလေသ
ကပရလောဘတ္တံ၊ ဤလောကအကျိုးတမလွန်လောကအကျိုးကို၊ အဇာ
နန္ဒာ၊ မသိကုန်သော၊ ဒုဗ္ဗေမိနောတိ၊ ဒုဗ္ဗေမိနောဟူသည်ကား၊ နိပ္ပညာ၊ ပညာ
မရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပညာမရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ပမာဒေ၊ မေ့လျော့
ခြင်း၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ပမာဒံ
မေ့လျော့ခြင်းကို၊ အနုယုန္တန္တိပဝတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ပမာဒေနေဝ၊ မေ့
လျော့သဖြင့်သာလျှင်၊ ကာလေ၊ ကာလတို့ကို၊ ဝိတိနာမေန္တိ၊ လွန်စေကုန်၏
မေဓာဝိတိ၊ မေဓာဝိဟူသည်ကား၊ ဓမ္မောဇပညာယ၊ တရားဩဇာပညာ၌၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ကုလဝံသာဂတံ၊
အမျိုးအနွယ်မှလာသော၊ သေဠိဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သတ္တရတနဓနံဝိယံ၊
ရတနာရနစ်ပါးဟုဆိုအပ်သောဥစ္စာကဲ့သို့၊ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကို၊
ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ ဥတ္တမံ၊
မြတ်သော၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏
ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ပါပုဏိသာမ၊ ရောက်ကုန်အံ့၊ ဗုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကို၊
ပေါသေသာမ၊ ကျွေးမွေးကုန်အံ့၊ သုဂတိမဂ္ဂံ၊ ကောင်းသော၊ တိဓရိကို၊
သောသေသာမ၊ သုတ်သင်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇနေနန္ဒာ၊ အာနိသံသံ၊
အကျိုးကို၊ ပဿန္တာ၊ မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ရက္ခန္တိယထာ၊
စောင့်ရှောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာရှိသည်လည်း
အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၊ ပဌမဇ္ဈာနာဒိနိ၊ ပဌမဈာန်
အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိသဘိသာမိ၊ ရအံ့၊ မဂ္ဂဗလ္လာနိ၊ မင်္ဂလိတို့သို့၊ ပါပုဏိ
သာမိ၊ ရောက်အံ့၊ တိသေသဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးကုန်သော ဝိဇ္ဇာတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ သ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိညာ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ သမ္မာဒေသာမိ၊ ပြည့်စုံစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပ္ပမာဒေ၊ မမေ့
မလျော့ခြင်း၌၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ ပဿန္တာ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဇနသေ
ဠံဝ၊ မြတ်သောဥစ္စာကဲ့သို့၊ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်
ရှောက်၏၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထာ၊ အနက်တည်း၊ မာပမာဒန္တိ၊
မာပမာဒဟူသည်ကား၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို၊ မာအနုယုဇ္ဈေယ၊ အားမ

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိပါတ်-၂၅၆-အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၆၉

ထုတ်ကြကုန်လင်း၊ ပမာဒေန၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌မေ့လျော့သဖြင့်၊ ကာလံ၊
ကာလကို၊ မာဇိတိနာမယိတ္ထ၊ မလွန်စေကြကုန်လင်း၊ ကာမရတိသန္ဓဝန္တိ၊
ကာမရတိသန္ဓဝံဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကံမေသုစ၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌လည်း
ကောင်း၊ ကိလေသကာမေသုစ၊ ကိလေသကာမတို့၌လည်းကောင်း၊ ရတိ
သင်္ခါတံ၊ ရွှေလျော့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ တဏှာသန္ဓဝံ၊ တဏှာဟူသော
ပေါင်းဘော်ခြင်းကိုလည်း၊ မာနုယုဇ္ဇေထမာဝိန္ဒိတ္ထ၊ မာပဋိလသိတ္ထ၊ မရကြ
ကုန်လင်း၊ အပ္ပမတ္တောဟိတိ၊ အပ္ပမတ္တောဟိဟူသည်ကား၊ ဥပဗ္ဗိတသတိ
တာယ၊ ထင်သောသတိရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပမတ္တော၊ ကုသိုလ်
ကောင်းမှု၌မမေ့လျော့သော၊ ဗုဒ္ဓလော၊ ဗုဒ္ဓိလ်သည်၊ ဈာယန္တောဈာယန
ပသုတော၊ ဈာန်ဝင်စားခြင်း၌လေ့လာသည်ဖြစ်၍၊ ပရမံဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊
နိဗ္ဗာနသုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့၊ ပါပုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ သွာဂတံနာမဂ
တန္တိ၊ သွာဂတံနာမဂတံဟူသည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ သတ္တု၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံသို့၊ ယံအာဂတံအာဂမနံ၊ အကြင်လာ
ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သတ္တုဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်း၊ တသ္မိံ၊ မဟာဝနေ
ထိုမဟာဝနေတောကြီးသို့၊ ယံအာဂမနံ၊ အကြင်ကြွတော်မူလာခြင်းသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုကြွတော်မူလာခြင်းသည်၊ သွာဂတံသွာဂမနံ၊ ကောင်း
သောကြွတော်မူလာခြင်းတည်း။ အပဂတံအတ္ထတော၊ အကျိုးစီးပွားမှ၊
အပတံပိဂတံ၊ ကင်းသော ကြွလာ ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နေတံ
ဓမ္မန္တိတံမမာတိ၊ နေတံဓမ္မန္တိတံမမဟူသည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မယာ၊
ငါသည်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ရ
ဟန်းပြုအံ့ဟူ၍၊ ယံမန္တိတံ၊ အကြင်အတိုင်အပင်အကြံအစည်သည်၊ အတ္ထိ
ရှိ၏၊ ဣဒမ္ပိ၊ ဤတိုင်ပင်ကြံစည်ခြင်းသည်လည်း၊ မမ၊ ငါအား၊ ဓမ္မန္တိတံ၊ မ
ကောင်းသဖြင့်တိုင်ပင်ကြံစည်ခြင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ သုမန္တိ တမေဝ၊ ကောင်း
သောအတိုင်အပင်အကြံအစည်သည်သာလျှင်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သံဝိဘတ္တေသုဓမ္မေသုတိ၊ သံဝိဘတ္တေသုဓမ္မေသုဟူ
သည်ကား၊ သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇာဒိဝသေန၊ သာဝဇ္ဇာအနဝဇ္ဇာအစရှိသည်တို့၏အ
စွမ်းအားဖြင့်၊ ပကာရတော၊ အပြားအားဖြင့်၊ ဝိဘတ္တေသု၊ ဝေတာန်အပ်ကုန်
သော၊ ဓမ္မေသုတရားတို့တွင်၊ သေဋ္ဌဥတ္တမံပဝရံ၊ မြတ်သော၊ ယံနိဗ္ဗာနံ၊ အ
ကြင်နိဗ္ဗာန်တရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ဥပဂမံ၊ ကပ်ပြီး
တဒေဝ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကိုသာလျှင်၊ ဥပဂန္တိံ၊ ကပ်ပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပုထုဇ္ဇနကာလေ၊ ပုထုဇဉ်

၁၇၀ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဖြစ်သောအခါ၌၊ ပယောဂါသယာပိပန္နတာယ၊ လုံ့လတည်ရာ၏ ပျက်ခြင်း
ကြောင့်၊ အရညာဒိဿ၊ တောအစရှိသည်တို့၌၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ ဝိဟာသိ၊ နေ
ရ၏၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊ ပယောဂါသယာပိပန္နတာယ၊ လုံ့လတည်
ရာ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုသာသနာတော်၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိ
ဟာရာမိ၊ နေရ၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဇာတိမတ္တေန၊ ဇာတ်မျှဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မ
ဏမည်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌ကား၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩရသပုတ္တ
တာယ၊ တရားတည်းဟူသော ရင်၌ဖြစ်သော သားဖြစ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရမတ္ထဗြာဟ္မဏဘာ
ဝဉ္စ၊ မြတ်သော ဗြာဟ္မဏ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဒသောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်
၍၊ အရညေတိအာဒိ၊ အရညေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သုခံသယာပိတိ၊ သုခံသယာပိဟူသည်ကား၊ သ
ယန္တောပိ၊ အိပ်သော်လည်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ နိ
ဒုက္ခပိတ္ထု၊ ကြာသာဒိနံ၊ ဆင်းရဲမရှိခြင်းစိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်းအစရှိသည်တို့
၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ စေတောဒုက္ခရဟိတော၊ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းမှ
ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သယာမိ၊ အိပ်ရာ၏၊ ဌာယာပိတိ၊ ဌာယာပိဟူသည်ကား၊
တိဌာမိ၊ ရပ်ရ၏၊ အဟတ္ထပါသောမာရဿာတိ၊ အဟတ္ထပါသောမာရဿ
ဟူသည်ကား၊ ကိလေသမာရာဒိနံ၊ ကိလေသမာရ်အစရှိသည်တို့၏၊ အင်္ဂေါ
စရေတော၊ ကျက်စားရာမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္ထာနုကမ္မိတော
တိ၊ သတ္ထာနုကမ္မိတောဟူသည်ကား၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနု
ကမ္မိတော၊ သတ္တဝါတို့၌သနားတော်မူအပ်သောအဖြစ်သည်၊ အဟော၊
ဪအံ့သွယ်ရှိ၏၊ ဗြဟ္မဇေဋ္ဌာတိ၊ ဗြဟ္မဇေဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ ဗြာဟ္မဏဇာ
တိကော၊ ဇာတ်အားဖြင့်ပုဏ္ဏားမျိုးသည်၊ ဥဒိစ္စောဥဘတောတိ၊ ဥဒိစ္စာ
ဥဘတောဟူသည်ကား၊ မာတိတောစ၊ အမိမှလည်းကောင်း၊ ဝိတိတောစ၊
အဘမှလည်းကောင်း၊ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးရုံအားဖြင့်၊ ဥဒယော၊ လင်ရှား
သော၊ သံသန္ဓဂဟံဏိကော၊ စင်ကြယ်သော အမိဝမ်းရှိသော၊ သေသံ၊
ကြွင်းသောစကားသည်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဝတ္ထု၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏ
နာ၊ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ၊

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်-၂၅၇-အနုရုဒ္ဓိတ္ထရဂါထာ၊

၁၇၁

၂၀- ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်-၂၅၇-အနုရုဒ္ဓိတ္ထရဂါထာ၊

ပဟာယမံတာပိတရောတိအာဒိကာ၊ ပဟာယမံတာပိတရောဤသို့
 အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ စည်သောအသက်တော်ရှိ
 သော၊ အနုရုဒ္ဓိတ္ထရဓာ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊
 အယမ္ပိဤအနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ရှေးဘုရားတို့၌၊ က
 တာမိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဒုမုတ္တ
 ရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာ
 လေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဝိတဝသမ္ပန္နော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကု
 ခုမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်
 သည်၊ ဧကမိပသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ သတ္တု၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုဏန္တော၊ နာ
 သည်ရှိသော်၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ကာနံ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု
 ရကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေန္တံ၊ ထား
 တော်မူသော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ သယမ္ပိ မိမိသည်
 လည်း၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရာကို၊ ပတ္တေတွာ၊ တောင့်တ၍၊ သတသဟဿ
 ဘိက္ခုပရိဝါရဿ၊ ရဟန်းတစ်ပါးအခြံအရံရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို
 ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဘဂ
 ဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဿစ၊ ရဟန်း
 သံဃာအားလည်းကောင်း၊ ဥတ္တမာနိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့
 ကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ပဏိခာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သန္ဓာ
 ပိ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား သည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုဆုတောင်းခြင်း၏၊
 အနန္တရာယန၊ အန္တရာယ်မရှိသဖြင့်၊ သမိတ္တနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဂေါတမဿနာမ၊
 ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာ
 သနာတော်၌၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ကာနံ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုရှိကုန်သော သူတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊
 မြတ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်စကား
 ကြား၏၊ သောပိ၊ ထိုသူကြွယ်သည်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာ
 ဘုရား၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သတ္တယော

ဇနိကောရနစ်ယူဇနာရှိသော၊ သုဝဏ္ဏစေတီယော၊ ရွှေစေတီသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊
 ပြီးပြီးသည်ရှိသော်၊ အနေကသဟဿေဟိ၊ အထောင်မကများကုန်သော၊
 ဒိပရက္ခေဟိတ၊ ဆီမီးတိုင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိပကပလ္လိကာဟိတ၊ ဆီမီး
 ခွက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗစက္ခုဉာဏဿ၊ နိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၏၊ ဥပနိဿ
 ယပစ္စယော၊ ကြီးစွာသောအကြောင်းသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်စေသတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဋ္ဌာရံ၊ မြတ်သော၊ ဒိပပူဇံ၊ ဆီမီးပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ယညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဇ္ဇော၊ ကျင်လည်ရ
 သည်ရှိသော်၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီ
 ပြည်၌၊ ကုဋုမ္ဘိကဂေဟေ၊ သူကြွယ်ဒိပ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိ
 ကြားလိမ္မာခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူရာ၌၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီးသော၊ သတ္တယော
 ဇနိကောရနစ်ယူဇနာရှိသော၊ ကနကထူပေ၊ ရွှေစေတီ၌၊ ဗဟူကံသပါတိ
 ယော၊ များသောရွှေခွက်တို့ကို၊ သပ္ပိမဏ္ဍဿ၊ ထောပတ်ကြည်ဖြင့်၊ ပူဇေ
 တွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဧကေကံ၊ တခုတခုသော၊ ဂုဇ္ဈိဏ္ဍံ၊ တင်
 လဲခဲကိုးဌပေတွာ၊ ထား၍၊ မုခဝဋ္ဋိယာ၊ အနားရေးဖြင့်၊ မုခဝဋ္ဋိ၊ အနားရေကို၊
 ဗုဿပေဇ္ဇော၊ ထိစေလျက်၊ စေတီယော၊ စေတီ၌၊ ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ ရံစေ
 ၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော၊ ကံသပါ
 တိ၊ ရွှေခွက်ကို၊ သပ္ပိမဏ္ဍဿ၊ ထောပတ်ကြည်ဖြင့်၊ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊
 သဟဿဝဋ္ဋိယော၊ တထောင်သောမီးစာတို့ကို၊ ဇာလာပေတွာ၊ တောက်
 လောင်စေ၍၊ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သပ္ပရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံး
 ယာပ်ပတ်လုံး၊ စေတီယော၊ စေတီ၌၊ အနုပရိယာယိ၊ ထိုမှဤမှလှည့်လည်၍၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တတ္ထိမ္မိအတ္တတာဝေ၊ ထိုကိုယ်၏ အဖြစ်၌လည်း၊ ယာဝဇိဝံ၊
 အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုဘဝ
 မှ၊ ရတော၊ ရတေသည်ရှိသော်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဌတွာ၊ တည်
 ၍၊ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ ရတော၊ ရတေသည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အနုပဇ္ဇေ၊ ပွင့်တော်မမူမီ၊ ဗာရာဏသိယံယော၊ ဗာရာဏသီ
 ပြည်၌သာလျှင်၊ ဒုဂ္ဂတကုလေ၊ ဆင်းရဲသောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၍၊ အနန္တဘာ
 ရောတိ၊ အနန္တဘာရဟူသော၊ နာမ်၊ အမည်သည်၊ အဘောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊

ထိုအန္တဘာရသည်၊ သုမနသေဋ္ဌိသနာမ၊ သုမနသုဋ္ဌေးအမည်ရှိသောသူ၏၊
ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဇီဝတိ၊ အသက်မွေး၏၊ သော၊ ထို
အန္တဘာရသည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဥပရိဋ္ဌံ၊ ဥပရိဋ္ဌအမည်ရှိသော၊
ဧကံ၊ တခုသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ နိရောဓသမာပတ္တိတော၊ နိ
ရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထတော်မူ၍၊ ဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတတော၊ ဂန္ဓမာဒန
တောင်မှ၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ ဗာရာ
သိနဂရန္တိ၊ ဗာရာဏသိမြို့တံခါး၌၊ ဩတရိတွာ၊ သက်တော်မူ၍၊ ဗီဝရံ၊
သင်္ကန်းကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပပိသန္တံ၊
ဝင်တော်မူသည် ဟို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပသန္တမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော မိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟတွာ၊ ယူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထာယ၊
အကျိုးငှါ၊ ဋ္ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဘတ္တဝဇီတကံ၊ ခူး၍
ထားအပ်သောထမင်းကို၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓံ၊ သ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား၊ ဒါတုကာမော၊ ယူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဂန္တံ၊ သွား
ခြင်းငှါ၊ အာရတိ၊ အားထုတ်၏၊ အသ၊ ထိုအန္တဘာရ၏၊ ဘရိယာပိ၊ မယား
သည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘာဝံ၊ အဘို့ဖြစ်သော၊ ဘတ္တဝဇီတကံ၊ ခူး
၍ထားအပ်သောထမင်းကို၊ ဟတ္ထေဝ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏သပိတ်၌သာလျှင်၊
ပက္ခိပိ၊ ထောင်းထည့်၏၊ သော၊ ထိုအန္တဘာရသည်၊ တံ၊ ထိုသပိတ်ကို၊ နေ
တွာ၊ ဆောင်၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ သ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ ဋ္ဌပေထိ၊
ထား၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ တံ၊ ထိုသပိတ်ကို၊ ဂဟတွာ၊ ယူ
တော်မူ၍၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပတ္တမိ၊ ၆ကြွတော်
မူ၏၊ တံ၊ ထိုဆွမ်းယူသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ သုမနသေ
ဋ္ဌိသ၊ သုမနသုဋ္ဌေး၏၊ ဆတ္တေ၊ တီး၌၊ အဓိဝုတ္တာ၊ စောင့်သော၊ ဒေဝတာ၊
နတ်သည်၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ အဟော၊ ဩဇာတွယ်ရှိစွာ၊ ပရမဒါနံ၊ မြတ်
သောအလှူသည်၊ ဥပရိဋ္ဌေ၊ ဥပရိဋ္ဌပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌၊ သုပတိဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာ
တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟတာ၊ ကျယ်စွာသော၊ သဒ္ဓေန၊ အသံဖြင့်၊ အနုမော
ဒိ၊ အနုမောဒနာပြု၏၊ တံ၊ ထိုအနုမောဒနာ ပြုသောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား
၍၊ သုမနသေဋ္ဌိ၊ သုမနသုဋ္ဌေးသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်သည်၊ အနု
မောဒိတဒါနံနာမ၊ အနုမောဒနာပြုသော အလှူမည်သည်၊ ဥတ္တမဒါနံ၊ မြတ်
သောအလှူတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအန္တဘာရ၌၊
ပတ္တိံ၊ အလှူအဘို့ကို၊ ယာမိ၊ တောင်း၏၊ အန္တဘာရော၊ အန္တဘာရသည်၊
ပတ္တိံ၊ အလှူ၏အဘို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပသန္တမိတ္တော၊

၁၂၄ ထေရ်ဂါထာ-အဗ္ဗကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုမနသေဗ္ဗိ၊ သုမနသုဋ္ဌေးသည်။ တံဿ၊
 ထိုအန္ဓဘာရအား။ သဟဿံ၊ တထောင်သောအသပြာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။
 ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တုယံ၊ သင်အား။ သဟတ္ထေန၊ မိမိလက်ဖြင့်၊
 ကမ္မကရဏကိစ္စံ၊ အမှုကိစ္စကိုပြုခြင်းကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပတိရူပဂဟံ၊
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအိမ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပါဏိဇေန၊ ကုန်သွယ်
 ခြင်းဖြင့်၊ ဇိဝါဟိ၊ အသက်မွေးလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ နိရောဓတော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဗ္ဗိတဿ၊ ထတော်
 မူသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ဗိန္နဝိဏ္ဏပါတော၊ ဗျူအပ်သော
 ဆွမ်းသည်။ တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့၌သာလျှင်၊ ဥဇ္ဇာရတရုပ္ပါကော၊ အလွန်
 မြတ်သောအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဒိဝသေ၊ ထို
 နေ့၌၊ သုမနသေဗ္ဗိ၊ သုမနသုဋ္ဌေးသည်။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊
 ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုအန္ဓဘာရကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍၊
 အဂမာသိ၊ သွား၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ ထိုအန္ဓဘာရကို၊ အာဒရဝသေန၊
 ရိုသေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ သေဗ္ဗိ၊ သုမန
 သုဋ္ဌေးသည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အယံ၊ ဤသူသည်။ ဩလော
 ကေတဗ္ဗယုတ္တောယေဝ၊ ကြည့်ခြင်း၌ လျောက်ပတ်သည် သာတည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ လျှောက်တင်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေန၊ ထိုအန္ဓဘာရ
 သည်။ ကတဝုညဉ္စ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တနာစ၊
 မိမိသည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုအန္ဓဘာရအား။ သဟဿံ၊ တထောင်ကို၊ ဗိန္န
 ဘာဝံ၊ ပေးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကထေသိ၊ ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သတွာ၊
 ကြား၍၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ တုသယိတွာ၊ နှစ်သက်၍၊ သဟဿံ၊ တ
 ထောင်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ အသုကတ္ထိံ၊ နာမဋ္ဌာနေ၊ ဤအမည်ရှိသောအရပ်၌၊
 ဂေဟံ၊ အိမ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝသ၊ နေလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေဟဋ္ဌာနံ၊
 အိမ်နေရာကို၊ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအိမ်နေရာကို၊ သောဓာ
 ပေန္တဿ၊ သုတ်သင်စေသော၊ တဿ၊ ထိုအန္ဓဘာရအား၊ မဟန္တာ၊ များကုန်
 သော၊ နိမိကုန္တိယော၊ ရွှေအိုးတို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟိံ၊ သု၊ ပေါ်ပေါက်လာကုန်၏။
 တံ၊ ထိုရွှေအိုးတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သော၊ ထိုအန္ဓဘာရသည်။ ရညော၊ မင်း
 အား၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊
 တံဓနံ၊ ထိုဥစ္စာကို၊ ဥဋ္ဌရာပေတွာ၊ ထုတ်ဆောင်စေ၍၊ နုသိကတံ၊ အသပြု
 အပ်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဣတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဣမ
 သ္မိံ၊ နဂရေ၊ ဤမြို့၌၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ ဧဝံ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ ကဿပ၊ တရံတယောကံ
 သောသုအာ၊ ။ န၊ မရှိပါဘုရား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကြကုန်၏၊
 တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ အယံ၊ ဤအန္တဘာရသည်၊ နေသေဋ္ဌိနာမ၊ နေသူ
 ဌေးမည်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဿ၊ ထိုအန္တဘာရ
 အား၊ သေဋ္ဌိဌာနံ၊ သူဌေးအရာကို၊ အဒါယိ၊ ပေး၏၊ သော၊ ထိုအန္တဘာရသူ
 ဌေးသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဘဝ၌၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလကမ္မံ၊ ကု
 သိုလ်ကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုဘဝမှ၊ ရတော၊ ရတေသည်ရှိသော်
 ဧဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်
 ရှိသော်၊ ဣမတ္ထိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောအ
 ခါ၌၊ ကပိလဝတ္ထုနဂရေ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌၊ အမိတောဓနဿ၊ အမိတော
 ဓနအမည်ရှိသော၊ သက္ကဿ၊ သာကီဝင်မင်း၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ပဋိသန္တိံ၊
 ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိယု၏၊ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား၊ အနုရုဒ္ဓေါတိနာမံ၊ အနု
 ရုဒ္ဓါဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုရုဒ္ဓကုမာ
 ရော၊ အနုရုဒ္ဓါ မင်းသားသည်၊ မဟာနာမဿ၊ မဟာနာမ်မည်သော၊
 သက္ကဿ၊ သာကီဝင်မင်း၏၊ ကနိဋ္ဌဘာတော၊ ညီငယ်တည်း၊ သတ္ထု၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ စူဠဝိတုသတ္တော၊ တလွှေးတော်၏၊ သားတည်း၊ ပရမသုရမာ
 လော၊ အလွန်သိမ်မွေ့၏၊ မဟာသုညော၊ ကြီးသောဘုန်းရှိ၏၊ ဝံ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ သုံးခု
 ကုန်သော၊ ဥတုနံ၊ ဥတုတို့အား၊ အနုန္တဝိကေသု၊ လျှော်ကုန်သော၊ ပါသာ
 ဧသု၊ ပြာသာဒ်တို့၌၊ အသင်္ကဟနာစူကပရိဝုတော၊ တန်းသာဆန်အပ်
 သောကခြေသည်အပေါင်းတို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝေါဝိယ၊ နတ်ကဲ့
 သို့၊ သဗ္ဗတ္ထိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တော၊ အစဉ်ခံစားထွက်နေ
 သည်ရှိသော၊ သုဒ္ဓေါဓနမဟာရာဇေန၊ သုဒ္ဓေါဓနမင်းကြီးသည်၊ ဥဿာဟိ
 တေဟိ၊ တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သော၊ သကုရာဇူဟိ၊ သာကီဝင်မင်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိဝါရတ္ထံ၊ အခြံအရံအကျိုးငှါ၊ ပေသိတေ
 ဟိ၊ ဝေအပ်ကုန်သော၊ ဘဒ္ဒိယကုမာရာဒိဟိ၊ ဘဒ္ဒိယမင်းသားအစရှိသည်
 တို့သည်၊ အနုပိယဗ္ဗဝနေ၊ အနုပိယသရက်တော၌၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေထိုင်မူ
 သော၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ခုဟန်းပြု၍၊ အန္တောဝသေယေဝ၊
 ဝါတွင်း၌သာလျှင်၊ ဗိဗ္ဗေက္ခံ၊ ဗိဗ္ဗေက္ခကို၊ ဗိဗ္ဗေက္ခတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဝုန၊ တ
 ဖန်၊ ဓမ္မသေနာပတိဿ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သောအရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊
 သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပါမိနဝံသဒါ

၁၇၆ ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ယံ၊ ပါမိနဝံသဒါယသ္မိ၊ ဂစ္ဆံ၊ သုခန္တိ၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ က
 ရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ သတ္တမဟာပုရိသဝိတက္ကေ၊ ခုနစ်ပါးသောမ
 ဟာပုရိသဝိတတ်တို့ကို၊ ဝိတက္ကေတွာ၊ ကြံ၍၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော
 ဝိတက်ကို၊ ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ တဿ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါ၏
 တံပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ မဟာပုရိသ ဝိတက္ကံ၊ မဟာပုရိသဝိ
 တက်ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ စတုပစ္စယသန္တောသတာဝနာရာ
 မပဋိမဏ္ဍိတံ၊ လေးပါးသောပစ္စည်း၌ ရှေ့နှင့်နောက်တစ်ခုနှင့်နောက်တစ်ခု
 ဖြင့်တန်းဆင်ဆင်အပ်သော၊ မဟာအရိယဝံသပဋိပဓံ၊ မဟာအရိယဝံသ
 အကျင့်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊
 ဒေသနာနုသာရေန၊ ဒေသနာတော်ကို အစဉ်လျောက်သဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊
 ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွား၍၊ အဘိညာပဋိသန္တိဒါပရိဝါရံ၊ အဘိညာဉ်
 ပဋိသန္တိဒါအခြံအရံရှိသော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တောကာသိ
 မျက်မှောက်ပြု၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အာဒါနေ၊ အပ်ဒါနိ၌။ ။

သုမေဓံ၊ သုမေဓအမည်တော်ရှိသော၊ သဂဝန္တံ၊ တုန်းတော်မြောက်
 ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ လောကဓမ္မံ၊ လောကဓမ္မဖြစ်တော်မူသော၊
 နရာသဘံ၊ လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ဂူပကဋ္ဌံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့
 ကပ်လျက်၊ ဝိဟာနန္တံ၊ ယာဇီဝ်လေးပေါ်မျှတော်မူသော၊ လောကနာယကံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒ္ဓာသံ၊ မြင်ပြီ။ ။ သမ္ပန္နံ၊ သစ္စာလေး
 ပါးတရားကို သိတော်မူသော၊ သုမေဓံ၊ သုမေဓအမည် တော်ရှိသော၊
 လောကနာထံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပဂစ္ဆံ၊ ကပ်ပြီး၍၊ အဇ္ဈတိ၊ လက်
 အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာန၊ မြှောက်ချီ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊ သုရားမြတ်
 ကို၊ အယာဝိ၊ တောင်းပန်ပြီ။ ။ ကိ' အယာဝိ'၊ အဘယ်သို့တောင်းပန်သ
 နည်း၊ အနုကမ္မ၊ အစဉ်သနားတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ မဟာဝိရ၊ ကြီး
 မြတ်သောသို့၊ လရှိတော်မူသော၊ လောကဓမ္မံ၊ လောကဓမ္မဖြစ်တော်မူ
 သော၊ နရာသဘံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဂုက္ခမူလမ္ပိ၊ သပ်ပင်ရင်း၌၊ ဗျာယတော၊
 တထောင့်ငါးရာ ကံလေသာကို ဖုတ်မြှိုက်ပြီးသော၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား
 အား၊ ပဒိပံ၊ ဆီဖိုးကို၊ ဗဒ္ဓယာမိ၊ လှူပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယာဝိ'၊ တောင်း
 ပန်ပြီ။ ။ သယမ္ဘူ၊ အလိုလိုဖြစ်တော်မူသော၊ ဝဇာသံ၊ သစ္စာလေးပါး
 တရားကို ဟောဘတ်ကုန်သော သူတို့ထက်၊ ဝရော၊ မြတ်တော်မူသော၊
 သော၊ မိရော၊ ထိုသုမေဓ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမိပါးသမိ၊ သည်းခံ

တော်မူ၏။ ခုမေသု၊ သစ်ပင်တို့၌၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ဖောက်ထွင်း၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယန္တံ၊ ဆီဥစ်ယန္တယားကို၊ ယောဇိယ၊ ယှဉ်၍၊ တေလံ၊ ဆီကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ လောကဗန္ဓုနော၊ လူတို့၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သုမေဓာ ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ သဟဿဝဋ္ဋိံ၊ တထောင်သောဆီမီးစာကို၊ ပါဒါသိံ၊ ပူးလျှိုးသတ္တဘဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ပဇ္ဇလိတွာန၊ တောက်ပ၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဇိပါ၊ ဆီမီးတို့သည်၊ ဂူပသမိ'သု၊ ငြိမ်းကုန်၏။ တေနိတ္တ ပဿာဇေနစ၊ ထိုဝိတ်၏ ကြည်ညိုခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာပဏိဓိဟိစ၊ ကုသိုလ်စေတနာဆုတောင်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဗေဟိတွာန၊ စွန့်၍၊ ဝိမာနံ၊ ဝိမာနသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပပဇ္ဇိံ၊ ကပ်ရောက်ပြီး၊ ဒေဝတ္တံ၊ နတ်အဖြစ်သို့၊ ဥပပန္နဿ၊ ရောက်သောငါ၏၊ သုနိဗ္ဗိတော၊ ကုသိုလ်ကံသည် ဘန်ဆင်းအပ်သော၊ ထန္တော၊ ရတနာဆီမီးတိုင်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပဇ္ဇလတိ၊ တောက်ပ၏၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဒိပဒါနဿ၊ ဆီမီးကိုလျှူခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမန္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာတိုင်အောင်၊ ဝိရောဓသိ၊ တွန်းလင်းစေနိုင်၏၊ သဇ္ဈေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို၊ အတိဘောမိ၊ အာယုဝဏ္ဏ စသည် အပြား ဆယ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်သာလွန်၏၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဒိပဒါနဿ၊ ဆီမီးအလျှူ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း၊ တိ'သကပ္ပါနိ၊ အာယုကပ်သုံးဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝိန္ဒ္ဓော၊ သိကြားနတ်မင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေဝဓုန္တံ၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ အကာရယိံ၊ ပြုပြီး၊ ကေဝိ၊ တရံတယောက် ကုန်သော နတ်တို့သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ နအတိမညန္တိ၊ မထေမဲ့မြင်မပြုဝံ့ ကုန်၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဒိပဒါနဿ၊ ဆီမီးလျှူခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း၊ အဠာဝိသတိက္ခတ္တု၊ နှစ်ဆဲ့ရှစ်ကြိမ်တိုင်အောင်လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ပြီး၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမန္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ယောဇနံ၊ တယူဇနာတိုင်တိုင်၊ ဒိဝါရတ္တိဉ္စ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံးလည်း၊ ပဿာမိ၊ မြင်ရ၏။ သတ္တုသာသနေ၊ ဘုရားသခင်သာသနာတော်၌၊ ဒသသဟဿလောကံ၊ တသောင်းသောစကြာဝဠာလောကကို၊ ဉာဏေန၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြင့်၊ ပဿာမိ၊ မြင်ရ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုတေဒဂ်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီး၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဒိပဒါနဿ၊ ဆီမီးလျှူခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်မှ၊ တိ'သကပ္ပသဟဿေ၊

၁၇၀ ထေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ကမ္ဘာ သုံးသောင်းထက်၌၊ သုမေဓောနာမ၊ သုမေဓာ အမည်ရှိသော်၊
သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ ဝိပ္ပဿန္တေန၊ အထူးသဖြင့်ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသား၊ မိတ်
ဖြင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိပေါ၊ ဆီမီးကို၊ ဒိန္နော၊ လှူအပ်ပြီ၊ မယှံ၊ ငါသည်၊
ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်မြိုက်အပ်ကုန်ပြီ၊ လ၊ ဗုဒ္ဓဿ
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ၊

အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ နံ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါကို၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပ
ရဘာဂေ၊ နောက်အသို့၌၊ ဇေတဝနမဟာဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်
မြတ်၌၊ အရိယဂဏမဇ္ဈေ၊ အရိယာအပေါင်း၏အလယ်၌၊ နိသိန္နော၊ နေတော်
မူလျက်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို ရကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေထိ၊ ထားတော်မူ၏၊ ကိဉ္ဇပေထိ၊
အဘယ်သို့ ထားတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊
သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်
ကိုရကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယောအယံ အနုရုဒ္ဓေါ၊
အကြင်အနုရုဒ္ဓါသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဧသော၊ ဤအနုရုဒ္ဓါသည်၊ အဂ္ဂံအ
ဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဌပေထိ၊ ထားတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမထေရ်
သည်၊ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိသံဝေဒိ၊ ခံစားလျက်၊
ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အတ္တနေဝ၊
မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဝီတိသောမနဿ
ဇာတော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒါနဝသေန၊
ဥဒါန်းကျူးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဟာယမာတာဝိတရောတိ အာဒိ
ကာ၊ ပဟာယမာတာဝိတရောဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတို့ကို၊
အာဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကေဝိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ထေ
ရဿ၊ မထေရ်၏၊ ပဗ္ဗဇဉ္ဇ၊ ရဟန်း အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အရ
ဟတ္တုပ္ပတ္တိဉ္ဇ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပကာသန္တေ
ဟိ၊ ပြုကုန်သော၊ သင်္ဂီတိကာရေဟိ၊ သင်္ဂီယနာတင် ဆရာတို့သည်၊ အာ
ဒိတော၊ အစမှ၊ စတသောဂါယာ၊ လေးဂါယာတို့ကို၊ ဘာသိတာ၊ ဟော
အပ်၏၊ တတောပရာ၊ ထိုနောက်မှ၊ ထေရဿ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏၊ အရိယာဝံ
သပဋိပတ္တိယာ၊ အရိယာဝံသပဋိပတ်ဖြင့်၊ အာရာမိတမိတ္တေန၊ နှစ်သက်
စေသောမိတ်ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတာ၊ ဟောအပ်
၏၊ ဣတရာ၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗာပိ၊ အဆုံးရုံသော ဂါယာတို့ကို

လည်း၊ တေနေတေနကာရဏေန၊ ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်၊ ထေရေနေဝ၊ မထေရ်
သညံသာလျှင်၊ ဘာသိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ဆိုကုန်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗထာဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤ
ဂါထာတို့ကို၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ဘာသိတာဝိ၊ ဟောအပ်ကုန်သော်
လည်း၊ ထေရုံ၊ မထေရ်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဘာသိတာဝိ၊ ဟောတော်မူအပ်
ကုန်သော်လည်း၊ တော၊ ဤအလုံးစုံသောဂါထာတို့ကို၊ ထေရဿ၊ မထေရ်
၏၊ ဂါထာတိ၊ ဂါထာတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣဒံဣမာဂါထာ၊
ဤဂါထာတို့သည်၊ သေယျထာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အာရသော၊ ငါ
ရှင်တို့၊ မာတာပိတရောစ၊ အမိအဘတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဂိနိဉာတိတာ
တရောစ၊ နှစ်မဆွေမျိုး အစ်ကိုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဉ္စ
ကာမဂုဏော၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနု
ရုဒ္ဓါ အမည်ရှိသော ငါသည်သာလျှင်၊ ဗျာယတိ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဗျာန်
လက္ခဏူပ နိဇ္ဈာနဗျာန်နှစ်ပါးကို ဝင်စားလျက်နေ၏၊ နစ္စဂီတေဟိ၊ ကခြင်း
သိခြင်းတို့နှင့်၊ သမုပေတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတာဠပ္ပဗောဓေနာ၊
ကြေးမောင်နှင့်ခွက်ခွင်းသံတို့ဖြင့်နံနက်အခါတို့၌နှိုးအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကာ
မဂုဏ်ကိုခံစားခြင်းဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ သံသရာ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ နအဇ္ဈာ၊ နာမိ
ဂန္တိ၊ မရ၊ မရဿ၊ ကိလေသာမရ၏၊ ဝိသယေ၊ အရာဖြစ်၍ဖြစ်သောကာ
မဂုဏ်၌၊ ရတော၊ မွေ့လျော်၏၊ တေဉ္စ၊ ထိုငါးပါးအပြားရှိသောကာမဂုဏ်
ကိုလည်း၊ သမတိက္ကမ္မ၊ ဝဲ့ကွက်ခြင်းမရှိစွန့်သောအားဖြင့်လွန်၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ရတော၊ မွေ့လျော်၏၊
သဗ္ဗောဓံ၊ ကာမောစာစသောအလုံးစုံသောဩဇာကို၊ သမတိက္ကမ္မ၊ အရ
ဟတ္တမဂ်ဉာဏ်အစွမ်းဖြင့်ကောင်းစွာလွန်၍၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါအမည်ရှိ
သောငါသည်လျှင်၊ ဗျာယတိ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဗျာန် လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန
ဗျာန်နှစ်ပါးကိုဝင်စားလျက်နေ၏၊ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်
သော၊ ယေရူပါစ၊ အကြင်ရူပါရုံတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ယေသဒ္ဓါစ၊
အကြင်သဒ္ဓါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဂန္ဓာစ၊ အကြင်ဂန္ဓာရုံတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ယေရဿာစ၊ အကြင်ရဿာရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေ
ပေါဠာဗ္ဗာစ၊ အကြင်ပေါဗ္ဗာရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ
စ၊ ထိုငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်း၊ သမတိက္ကမ္မ၊ ကောင်းစွာလွန်၍၊
အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါမည်သောငါသည်လျှင်၊ ဗျာယတိ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာ
နဗျာန် လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနဗျာန် နှစ်ပါးကို ဝင်စားလျက်နေ၏၊ ဝိဇ္ဇာပါတာ၊

၁၈၀ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သွင်းခံခြင်းမှ၊ အတိတ္တန္တော၊ နစ်နဲသည်ရှိသော်၊ ကော၊ နောက်လိုက်
 ရဟန်းမရှိတယောက်အထည်းတည်း၊ အာရုတိယော၊ တဏှာဟူသော
 အပေါင်းအဘော်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းပြီးသော၊
 အနုရုဇ္ဈေ၊ အနုရုဇ္ဈါအမည်ရှိသော၊ မုနိ၊ ရဟန္တာသည်၊ ပံသုကုလ္လာနိ၊ ပံသု
 ကုသကံန်းတို့ကို၊ သေတိ၊ ရှာမှီး၍၊ ဝိစိနိ၊ ရွေးချယ်စိစစ်၍၊ အဂ္ဂဟိ၊ ယူ၍၊
 ခေဝိ၊ မြို့အညစ်အကြေးတို့ကိုဖွပ်လျှော်၍၊ ရဇယိ၊ ချုပ်၍ ကပ္ပိယဆိုးရေ
 ဖြင့်ဆိုး၍၊ မတိမာ၊ ပညာရှိသော၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းပြီးသော၊
 အနုရုဇ္ဈေ၊ အနုရုဇ္ဈါအမည်ရှိသော၊ မုနိ၊ ရဟန္တာသည်၊ ပံသုကုလ္လာနိ၊ ပံသု
 ကုသကံန်းတို့ကို၊ ခေရယိ၊ ကပ္ပမိနွှုထိုး၍ဝတ်ရုံ၍၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်
 ရဟန်းသည်၊ မဟိန္ဒောစ၊ အလိုလည်းကြီး၍၊ အသန္တဋ္ဌောစ၊ ယထာထာ
 ဘသန္တောသစသောသန္တောသမှလည်းကင်း၍၊ သံသဋ္ဌော၊ လူရဟန်းတို့
 နှင့်ရောနှောလျက်၊ ဥဒ္ဓတော၊ ပျံလွင့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ
 ၍၊ တဿ၊ ထိုအလိုကြီးခြင်း စသည်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပါပကာ၊
 ယုတ်မာကုန်သော၊ သံကိလေသိကာ၊ စိတ်၏ညစ်နွမ်းခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်
 သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤအလိုကြီးခြင်းအစရှိကုန်သောအကုသိုလ်တရားတို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ယတောစယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌
 လည်း၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊
 အပ္ပိန္ဒော၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌နည်းသောအလိုရှိသည်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရရသ
 မျှသောပစ္စည်းဖြင့်ရောင့်ရဲလွယ်သည်၊ အဝိဇ္ဇာတဝါ၊ စိတ်၏ ပျံလွင့်ခြင်း
 မှကင်းသည်၊ ဝိဝိက္ခော၊ ဝဋ်၌ပြီးငွေ့သောတရား၌နှစ်လိုခြင်းဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်
 သည်၊ နိစ္စံ၊ အဖြူအဝါရောင်ရှိသော၊ မျှင်းခြင်းကို ပယ်သဖြင့်အားထုတ်အပ်
 သောလုံ့လရှိသည်၊ ပဝိပေကရတော၊ ကာယဝိပေကစိတ္တဝိပေက၌မွေ့
 လျော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုအလိုနည်းခြင်းစသောဂုဏ်နှင့်
 ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကုသလာ၊ လိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော
 ကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဗေ၊ ဝိပက္ခိယာ၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်သောသစ္စာ
 လေးပါးကိုသိခြင်းအတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်အစရှိ
 ကုန်သောသုံးဆဲ့ချနစ်ပါး အပြားရှိကုန်သောသုံးပါးသောဝိပဿနာဖြင့်ရေ
 တွက်အပ်ကုန်သောတရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သောပုဂ္ဂလော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၍၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ မဟေသိနာ၊ မြတ်စွာဟုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၍၊ လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌၊ အနုတ္တရော၊ သီလမာဓိစသော

ဂုဏ်ဖြင့်အတုမရှိသော၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံကို၊ အညာယ၊ သိတော်မူ၍၊ မနောမယေန၊ စိတ်ဖြင့်တန်ဆင်းအပ်သည်နှင့်တူသော၊ ကာယေန၊ ဥစ္စုတ်သော ကိုယ်တော်ဖြင့်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ငါ၏အထံသို့ကပ်တော်မူလာ၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ သင်္ကပ္ပော၊ အတယ်သို့သဘောရှိသောရှစ်ခု၊ မြောက်သောမဟာဝုရိသဝိတက် ဖြစ်သနည်းဟူသော အကြံသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုအကြံဖြစ်သည်နောက်မှ၊ မမ၊ ငါ၏၊ သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံကို၊ အညာယ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူလာ၏၊ နိပ္ပပဉ္စရတော၊ သံသရာဝဋ်ကို ချွဲတတ်သော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိမှ ကင်းသောသော ကုတ္တရာတရား၌ပေ့ လျော်ခြင်းရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ နိပ္ပပဉ္စံ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းဖြင့် လောကုတ္တရာတရားဟုဆိုအပ်သော သံသရာဝဋ်ကို ချွဲတတ်သော တရားမှ ကင်းသော လောကုတ္တရာတရားကို၊ အဒေသယိ၊ ကိုယ်တော်မှ အသိဓုတ်အပ်သော သန္တာလေးပါးတရားကို ဟောတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို၊ အညာယ၊ ဟောတော်မူသော တရားတော်အတိုင်းသိ၍၊ သာသနေ၊ သုံးပါးသော သိက္ခာဖြင့် ရေတွက်အပ်သော သာသနာတော်၌၊ ရတော၊ ပေ့ လျော်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေပြီး၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိဿောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်ကုန်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော မဂ်ဟူသော အကျင့်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဉ္စပညာသဝဿာနံ၊ ငါးဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ နေသဇ္ဇိကော၊ အိပ်ခြင်းကိုပယ်၍ နိသိရတင် ဆောက်တည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ယတော၊ အကြင်နိသိရတင်ဆောက်တည်သော အခါမှစ၍၊ ပဉ္စဝိသုတိဝဿာနံ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မိဒ္ဓံ၊ အိပ်ပေ့ခြင်းကို၊ သမူဟတံ၊ အကြွင်းမဲ့ပယ်အပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ဌိတဝိတ္တဿ၊ အလုံးစုံ၏နောက်၌ဖြစ်သော စတုတ္ထဈာန်စိတ်၌တည်သော၊ တာဒိနေ၊ ဣဋ္ဌာရုံစသည်တို့၌သည်းခံခြင်းကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဿာသပဿာသ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့သည်၊ နဟုန အဟောသုံ၊ မဖြစ်ကုန်ပြီး၊ အနေဇော၊ ဇေဟုဆိုအပ်သော တဏှာမှ ကင်းတော်မူပြီးသော၊ စက္ခုမာ၊

၁၈၂ ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ငါးပါးသောစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္တိ၊ ဝဋ်
ဆင်းရဲတို့၏ကင်းငြိမ်းရာ ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရဟံ၊ အာရုံပြု၍၊ ပရိနိဗ္ဗု
တော၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနသတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏။ အသလ္လိ
နေန၊ မပျက်မစီးသောပွင့်လင်းသော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝေဒနံ၊ သတိပညာ
အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးကာလ၌ဖြစ်သောဝေ
ဒနာကို၊ အဇ္ဈာဝါသယိ၊ ထိုဝေဒနာသို့ မလိုက်မူ၍ထိုမှတစ်ဆင့် တွည့်လည်
တော်မူ၏၊ ကိရိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းမူကား၊ ပဇ္ဇေတဿ၊ ဆီမီးစာကို
စွဲ၍ဖြစ်သောဆီမီး၏၊ နိဗ္ဗာယတိဇ္ဈဝ၊ ထိုဆီမီးစာကုန်သဖြင့်ငြိမ်းသကဲ့သို့၊
ဝေတဿ၊ ထိုအတူ၊ စေတသော၊ စိတ်တော်၏၊ ဝိမောက္ခော၊ အလုံးစုံသော
ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ကိလေသာတိသင်္ခါရကိုမှီ၍
ဖြစ်သောခန္ဓာသန္တာန်တော်၏ကုန်သဖြင့် ငြိမ်းခြင်းသည်၊ အာဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊
ဒါနိဇ္ဈဒါနိယရအခါ၌၊ ပစ္ဆိမကာ၊ ပစ္ဆိမစိတ်မှနောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတ
ဓမ္မာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သန္တာန်တော်၌ ဖြစ်သောသဘော ရှိကုန်သော၊
ဗဿပဉ္စမာ၊ ဗဿလျှင်ငါးခုမြောက်ကုန်သော တရားတို့သည်၊ မုနိနော၊
မြတ်စွာဘုရားအား၊ နဘာဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးသည်ရှိသော်၊ အညေ
ဓမ္မာ၊ တပါးကုန်သောစိတ်စေတသိက်တရားတို့သည်၊ နဘာဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်
ကုန်လတ္တံ့။ ဇာလိနိ၊ ဇာလိနိအမည်ရှိသောနတ်သွီး၊ ဒေဝကာယသွီး၊
နတ်အပေါင်း၌၊ ပုနာဝါသော၊ ပဋိသန္ဓေနေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်တဖန်
နတ်တို့နှင့်တကွနေရခြင်းသည်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိယရအခါ၌၊ မဟံ၊ ငါအား၊ နတ္ထိ၊
မရှိပြီ၊ ဇာတိသံသာရော၊ ဇာတိအရင်းရှိသောဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ ဝိက္ခိဏော၊
ကုန်ပြီ၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိယရအခါ၌၊ ပုနတ္တဝါ၊ နောက်အခါတဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ယဿ၊ အကြင်ရာဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းအား၊ မု
ဟုတ္တေနဝ၊ တခဏခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ သဟဿဓာ၊ များသောအထောက်
အပြားရှိသော။ သဗြဟ္မကပ္ပေါ၊ ဗြဟ္မပြည်နှင့် တကွသော၊ လောကော၊
လောကကို၊ သံဝိဒိတော၊ မျက်မှောက်ပြုသော အားဖြင့်သိအပ်၏၊ ဣဒ္ဓိဂု
တော၊ တန်ခိုး၏ ပြည့်စုံခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဂုတုပပါတေ၊ သတ္တဝါတို့၏
ဂုတုပဋိသန္ဓေအနီးကိုသိသောဗိဗ္ဗစက္ခုအတိညာဉ်၌၊ ဝသိ၊ လေ့လာခြင်း
သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကာလေ၊
ကပ်သောကာလ၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ပုရေ၊ ရှေးတ
ဝ၌၊ ဒလိဒ္ဓေါ၊ ဆင်းရဲသော၊ ဃာသဟာရကော၊ စားရုံမျှ အကျိုးငှါအခကို

ယူ၍အသက်မွေးတတ်သော။ အန္တဘာရော၊ အန္တဘာရမည်သောသူသည်၊
 အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ယသသိနံ၊ ပြန့်နှံ့သောကျော်စောခြင်းရှိသော၊ ဥပရိ
 ဌံ၊ ဥပရိဋ္ဌအမည်ရှိသော၊ သမဏံ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသော
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ပဋိပါဒေသိ၊ ရှေးရှုဖြစ်၍အာဟာရဖြစ်သော အလှူကိုလှူ၏၊
 သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ သကဿကုလေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်
 လာသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ နုတ္တရိတေဟိ၊ ကခြင်းသိခြင်းတို့၌၊ ဥပေတော၊ ပြည့်
 စုံသော၊ သမ္ပတာဥပ္ပပောခနော၊ ကြေးမောင်းနင်းခွက်ခွင်းသံဖြင့်နိုးစေအပ်
 သော၊ အနုရုဒ္ဓေါတိ၊ အနုရုဒ္ဓါဟူ၍၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိဒ္ဓ၊ ခပ်ထိမ်းသော သူတို့ထိ
 ကုန်၏၊ အထတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အကုတောဘယံ၊ တခုခုသော
 ဘေးမှကင်းတော်မူပြီးသော၊ သတ္ထာရံ၊ လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊
 သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသာသိ၊ မြင်ပြီ၊ တသ္မိံ၊ ထိုထုရားရှင်၌၊ ဝိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ အနဝါရိယံ၊ အိမ်ရာမပေးနိုင်သော
 ရဟန်းတို့ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုထုရားအထံတော်၌၊
 ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝုသိတံ၊ သုံးအပ်သောမဂ်ဟူသော သီတင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဝုရေ၊
 ရှေးဘဝ၌၊ တာဝတိံ၊ သေသုဒေဝေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ သတ္တ
 ဇာတိယာ၊ သိကြားမင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ စတုရေန္တော၊ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းအဆုံးရှိသောမြေအပြင်ကို၊ ဝိဇိတာ
 ဝိ၊ အောင်စွမ်းနိုင်သော၊ မနုဿိန္ဒော၊ လူတို့ကိုအစိုးရသော စကြာမင်း
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ ရန္တံ၊ စကြာမင်းအဖြစ်ကို၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ အကာရယိ၊ ပြုခဲ့ပြီ၊ ဓမ္မမဏ္ဍဿ၊ ဓမ္မဒီပါကျွန်းကို၊ ဣသ
 ရော၊ အစိုးရသောမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဒေဏ္ဍနံ၊ တုတ်ယွှံ့ကန်ဖြင့်
 မရိုက်မပုတ်ရဲဘဲ၊ အသက္ကေနံ၊ လှံခေးလက်နက်ဖြင့် မဉ္ဇဉ်းဆဲမနှိပ်စက်ရဲ
 ဘဲ၊ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ အနုသာသိ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌နေသောသူ အပေါင်းကို
 ဆုံးမခဲ့ဘူးပြီ၊ ဣတော၊ ဤလူ၊ ပြည်မှ၊ စဝိတွာ၊ ရုတေ၍၊ ခေဝလောကေ၊ နတ်
 ပြည်၌၊ သတ္တံ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော သိကြားမင်းအဖြစ် ခုနစ်ကြိမ်၊ တ
 တော၊ ထို နတ်ပြည်မှ၊ စဝိတွာ၊ ရုတေ၍၊ မနုဿလောကေ၊ လူပြည်၌၊ သတ္တံ၊
 စကြာမင်းအဖြစ်ခုနစ်ကြိမ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခုဒ္ဓဿ၊ တဆဲ့လေးကြိမ်တို့ပတ်
 လုံး၊ သံသရာနိ၊ ဘဝတပါး၌ကျင်လည်ခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ နိဝါသံ၊
 ရှေးနေဘူးသောအမျိုးအမည်ကို၊ အသိဇာနိဿံ၊ သိဘူးပြီ၊ ပဉ္စဂီကော၊

၁၈၄ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ပီတိနံ၊ ခြင်း၊ သုခနံ၊ ခြင်း၊ စသော ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိသော၊ သမာဓိဌာ၊
 အဘိညာဉ်၏အခြေဖြစ်သောစတုတ္ထဈာန်သမာဓိသည်၊ သန္တော၊ ဆန့်ကျင်
 စာက်ဖြစ်သောနိဝရဏစသောတရားတို့၏ငြိမ်းကြောင်းဖြစ်သော၊ ဧကော
 ဒိတာဝိတေ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော စတုတ္ထဈာန်သမာဓိ၏ပွားခြင်းသို့
 ရောက်လတ်သည်ရှိသော်၊ ပဋိပ္ပဿန္တိလန္တမှ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်း
 ကိုရအပ်သည်ရှိသော်၊ မေမဟံ၊ ငါ၏၊ နိဗ္ဗစက္ခ၊ နိဗ္ဗဏ္ဍေ၊ အဘိညာဉ်သည်
 ဝိသုဒ္ဓိ၊ တဆွေတပါးသောညစ်ညူးခြင်းမှလွတ်သဖြင့်စင်ကြယ်၏၊ သတ္တာနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏၊ အာဂတိစ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည် ထိုလောကမှလာ၍ဤဘဝ
 ၌ဖြစ်လိမ့်သည်ကို လည်းကောင်း၊ ဂတိဉ္စ၊ ဤလောကမှသွား၍ထိုဘဝ၌
 ဖြစ်လတ္တံ့သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတ္ထဘာဝဉ္စ၊ ဤလူ့ပြည်၌ ဖြစ်သည်ကို
 လည်းကောင်း၊ အညဿဘာဝဉ္စ၊ ထိုလူ့ပြည်မှ တပါးသော တိရစ္ဆာန်
 အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝိကေ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ ဈာနေ၊ ဈာန်
 ၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဂုတုပပါတံ၊ ပဋိသန္ဓေရတောအနီးကို
 ဇာနသိ၊ ရှေးဦးစွာသိနှင့်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပရိ
 စိဏ္ဏော၊ မေတ္တာစသည်ကို ပွားစေသောအားဖြင့် အလေ့အလာပြုအပ်ပြီး၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သောသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသော
 အကျင့်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ဂရုကော၊ ခန္ဓာဟူသော လေးစွာသောဝန်ကို၊
 ဩဟိတော၊ ချအပ်ပြီး၊ ဘာနေတ္တိ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ ငင်ဆောင်တတ်သော
 တဏှာဟူသောကြွိုးကို၊ သမူဟတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့
 ဖြတ်အပ်ပြီး၊ ဝဇ္ဇိနံ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသားတို့၏၊ ဝေဇ္ဇုဝဂါမေ၊ ဝါးတောရွာ၌၊
 အတံ၊ ငါသည်၊ ဇိဝိတသံဃယာ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဝေဇ္ဇုရမ္မထိံ
 ဝေဇ္ဇုရမ္မဿ၊ ဝါးချုံ၏၊ ဟေဋ္ဌတော၊ အောက်မှ၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါ
 ကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာယိဿံ၊ အနုပါမိသေနိဗ္ဗာနခတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
 လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပဟာယာတိ၊ ပဟာယဟူသည်ကား၊ ပဇာတ်
 တွာ၊ ပယံစွန့်၍၊ မာတာဝိတရောတိ၊ မာတာဝိတရောဟူသည်ကား၊ မာတာ
 ရဉ္စ၊ အမိကိုလည်းကောင်း၊ ပိတရဉ္စ၊ အဘကိုလည်းကောင်း၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြု
 ဆိုဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာတို့၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အ
 ဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်
 ဉာတိပါရိဇုညေနဝါ၊ ဆွေမျိုးဆုံးပါးခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ တောဂ
 ပါရိဇုညေနဝါ၊ ပစ္စည်းဆုံးပါးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဘိဘူတာ၊ နှိပ်

စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ပဗ္ဗဇိတာဝ၊ ရဟန်းပြု
 ကြကုန်သော်လည်း၊ ကိစ္စန္တရပသုတာ၊ ကိစ္စတပါး၌လေ့ကျက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိယထာ၊ နေကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မယံ ငါတို့သည်၊ နေ၊
 မဟုတ်ကုန်၊ မယမ္ပန၊ ငါတို့သည်ကား၊ မဟန္တံ၊ များသော၊ ဥာတိပရိဝုဋ္ဌေ၊
 ဆွေမျိုးအစဉ်အဆက်ကိုလည်းကောင်း၊ မဟန္တံ၊ များသော၊ ဘောဂက္ခန္ဓန္ဓ
 စည်းစိမ်ဥစ္စာစုကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာ
 မဂုဏ်တို့၌၊ နိရပေက္ခာ၊ ဝံ့ကွက်ခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရ
 ဟန်းပြုကြကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း
 ဟုယတိတိ၊ ဟုယတိဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနန္ဓ၊ အာရမ္မဏူပ
 နိဇ္ဈာနချာန် လည်းကောင်း၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနန္ဓ၊ လက္ခဏူပ နိဇ္ဈာနချာန်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုပိဓဓိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊
 ချာနံ၊ ချာန်ကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမေတောနုတ္တရိတေဟိတိ၊ သ
 မေတောနုတ္တရိတေဟိဟူသည်ကား၊ နုတ္တရိတေ၊ ကခြင်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊
 ဂိတေဟိတေ၊ ဘိခြင်းတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ သမဂ္ဂိတူတော၊ ပြည့်စုံသည်
 ဖြစ်၍၊ နုတ္တရိတေ၊ ကခြင်းတို့ကို၊ ပဿန္တော၊ ရှုလျက်၊ ဂိတာနိ၊ ဘိခြင်းတို့ကို
 သုဏန္တော၊ နားထောင်လျက်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ သမ္ဘ တောတိတေ၊ သမ္ဘ တောဟူ၍လည်း၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ နုတ္တ
 ရိတေဟိ၊ ကခြင်းဘိခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမ္ဘတာဠိပ္ပဗောဓေနောတိ၊ သမ္ဘတာဠိပ္ပ
 ဗောဓေနောဟူသည်ကား၊ သမ္ဘတာဠိသဗ္ဗေဟိ၊ မောင်းကြေးနင်းခွက်ခွင်းသံ
 တို့ဖြင့်၊ ပဗ္ဗုသကာလေ၊ မိလ်းသောကံသောအခါ၌၊ ပဗောဓေတဗ္ဗော၊ နိုး
 စေအပ်သော၊ နတေနသုဒ္ဓိမဇ္ဈဂါတိ၊ နတေနသုဒ္ဓိမဇ္ဈဂါဟူသည်ကား၊ တေ
 နကာမဘောဂေန၊ ထိုကာမဂုဏ်ကိုခံစားခြင်းဖြင့်၊ သံသာရသုဒ္ဓိ၊ သံသာရာ
 ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ နာမိဂန္တိ၊ မရ၊ မာရသမ္ဘိသယေရတောတိ၊ မာရသမ္ဘိ
 သယေရတောဟူသည်ကား၊ ကိလေသမာရဿ၊ ကိလေသမာရ်၏၊ ဝိသ
 ယဘူတေ၊ အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကာမဂုဏေ၊ ကာမဂုဏ်၌၊ ရတော၊ ဓမ္မ
 ဝေျာ်၏၊ ကိလေသမာရဿ၊ ကိလေသမာရ်၏၊ ဝိသယဘူတေန၊ အာရုံဖြစ်
 ၍ဖြစ်သော၊ ကာမဂုဏာ ဘောဂေန၊ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားခြင်းဖြင့်၊ သံသာရ
 သုဒ္ဓိ၊ သံသာရာ၏စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံနိဗ္ဗိကော၊
 ဤသို့အယူရှိသည်၊ အဟုတွာ၊ မဖြစ်မှ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော

၁၀၆ လေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

အနက်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတဉ္စသမတိက္ကမ္ဘာတိအာဒိ၊ ဧတဉ္စသမတိက္ကမဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ ဧတန္တိ၊ ဧတံ ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဝိခဋ္ဌိ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧတံကာရေတံ၊ ဤကာမဂုဏ်ကို၊ သမတိက္ကမ္ဘာတိ၊ သမတိက္ကမ္ဘဟူသည်ကား၊ သမတိက္ကမိတွာ၊ လွန်မြောက်၍၊ အနုပေက္ခေန၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ ဆန္ဒေတွာ၊ စွန့်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဗ္ဗောဓန္တိ၊ သဗ္ဗောဓံဟူသည်ကား၊ ကာမောဓာဒိကံ၊ ကာမောဓာအစရှိသော၊ သဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဩစံ၊ ဩစာကို၊ ပဉ္စကာမဂုဏော၊ ငါးပါးကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ သရူပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ ဒေသတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ရူပါသဒ္ဓါတိအာဒိ၊ ရူပါသဒ္ဓါဤသို့အစရှိသော ဂါယာကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ မနောရမာတိ၊ မနောရမာဟူသည်ကား၊ လောဘနိယဋ္ဌေန၊ တပ်နစ်သက်ဘွယ်သောအနက်ကြောင့်၊ မနံ၊ စိတ်ကို၊ ရမယန္တိ၊ မွေ့လျော်စေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ မနောရမာ၊ မနောရမာမည်ကုန်၏၊ မနာဝိယာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ကတမေပဉ္စမနာဝိယာရူပါမနာဝိယာသဒ္ဓါတိအာဒိကတမေပဉ္စမနာဝိယာရူပါမနာဝိယာသဒ္ဓါဤသို့အစရှိသောဒေသနာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပိဏ္ဍပါတံအတိက္ကန္တောတိ၊ ပိဏ္ဍပါတံအတိက္ကန္တောဟူသည်ကား၊ ပိဏ္ဍပါတဂဟဏံ၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှါ၊ အတိက္ကန္တော၊ နစ်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ပိဏ္ဍပါတဂဟဏာတော၊ ဆွမ်းခံရာမှ၊ နိဝုတ္တော၊ နစ်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧကောတိ၊ ဧကောဟူသည်ကား၊ ဧကကီ၊ တယောက်အတည်းတည်း၊ အပစ္စ သမဏော၊ နောက်လိုက်ရဟန်းမရှိသော၊ အနုတိယောတိ၊ အနုတိယောဟူသည်ကား၊ နိတ္တဏေဌာ၊ တဏှါမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝုရိသဿ၊ ယောက်ျားအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ နုတိယောနာမ၊ အဘော်မည်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ တဏှာနုတိယောဝုရိသောတိ၊ တဏှာနုတိယောဝုရိသောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧသတိတိ၊ ဧသတိဟူသည်ကား၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေ၏၊ ဝိဝိနိတိ၊ ဝိဝိနိဟူသည်ကား၊ ဧသန္တော၊ ရှာသော်လည်း၊ တတ္ထတတ္ထသင်္ကာရကုမ္ပိကော၊ ထိုထိုသို့သောတံမြက်ချေးစွန့်ရာအမှိုက်ပုံထက်၌၊ ပံသုကုလုပ္ပတ္တိဋ္ဌာနေ၊ ပံသုကုသင်္ကာရနု၊ ဖြစ်ရာအရပ်၌၊ ဝိဝိနံ၊ ရွှေချယ်စိစစ်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်၏၊ အဂ္ဂဟိ

တိ၊ အဂ္ဂဟိဟု သည်ကား၊ ဝိစိနိတွာ၊ ရွှေချယ်စိစစ်၍၊ အသုစိမက္ခိတံပိ၊ မစင်
 ကြည်သော အညစ်အကြေးတို့ဖြင့်လိမ်းကပ်သော်လည်း၊ အဇိဂုစ္ဆန္တော၊
 မစက်ဆုပ်မူ၍၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူ၏၊ ခေဝိတိ၊ ခေဝိဟု သည်ကား၊ ဝိက္ခာလေသိ၊
 ဖွပ်လျှော်၏၊ ရဇယိဘိ၊ ရဇယိဟု သည်ကား၊ ခေဝိတွာ၊ ဖွပ်၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူ
 အပ်သည်ကို၊ သိဗ္ဗိတွာ၊ ချုပ်၍၊ ကပ္ပိယရဇနေန၊ အပ်သောဆိုးရေဖြင့်၊ ရဇ
 ယိ၊ ဆိုး၏၊ ခေရယိဘိ၊ ခေရယိဟု သည်ကား၊ ရဇိတွာ၊ ဆိုး၍၊ ကပ္ပမိန္ဒု၊ ကပ္ပ
 မိန္ဒုကို၊ ဇတွာ၊ ပေး၍၊ ခေရေသိ၊ ဆောင်၏၊ နိဝါသေသိစ၊ ဝတ်လည်းဝတ်၏၊
 ပါရုဗ္ဗိစ၊ ရုံလည်းရုံ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပါဗိနဝံသဒါယေ၊ အရှေ့ဝါးတော
 ၌၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမ
 ကို၊ တဿစ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ မတ္တကပတ္တ
 ဘာဝံ၊ အထွန့်အထိပ်သို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြုလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ မဟိန္တောစအသန္တုဋ္ဌောတိအာဒိကာ၊ မဟိန္တောစအသန္တုဋ္ဌော
 ဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ မဟိန္တောတိ၊ မဟိန္တောဟု သည်ကား၊ မတတိ
 ယံ၊ ကြီးသော၊ ပစ္စယိန္တယ၊ ပစ္စည်း၌ အသိုကြီးခြင်း၌၊ သမန္တာဂတော၊
 ပြည့်စုံ၏၊ ဥဇ္ဇာရုဇ္ဇာရေ၊ မြတ်သောမြတ်သော၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်း၌၊ ဣန္ဒန္တော၊
 အလိုရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အသန္တု
 ဋ္ဌောတိ၊ အသန္တုဋ္ဌောဟု သည်ကား၊ နိသန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိသော၊
 ယထာလာဘာ သန္တောသာဒိနာ၊ ယထာလာဘာ သန္တောသအစရှိသော၊
 သန္တောသနု၊ ရောင့်ရဲခြင်းမှ၊ ဝိရဟိတော၊ ကင်း၏၊ သံသဋ္ဌောတိ၊ သံသဋ္ဌော
 ဟု သည်ကား၊ ဝိဟိဟိစေ၊ လူတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေဟိစ၊ ခု
 ပာနုးတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ အနုလေသမိကေန၊ မလျော်သော၊ သံသဂ္ဂေန၊
 ပေါင်းတော်ခြင်းဖြင့်၊ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှော၏၊ ဥဇ္ဇတောတိ၊ ဥဇ္ဇတောဟု
 သည်ကား၊ ဝိက္ခိက္ကော၊ ပျံ့လွင့်သည်ဖြစ်၍၊ တဿာတိ၊ တဿာဟု သည်
 ကား၊ မဟိန္တောတိ အာဒိနာ၊ မဟိန္တောဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂတ္တ
 ဂုဂ္ဂလဿ၊ ဆိုအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဓမ္မတာ၊ သဘောအားဖြင့်၊ မဟိန္တ
 တာ၊ အလိုကြီးသောအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အသန္တောသော၊ မရောင့်ရဲခြင်း
 လည်းကောင်း၊ သံသဋ္ဌော၊ လူတို့နှင့်ရောနှောခြင်း၎င်း၊ ဝိက္ခပေါ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤဒိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ လာမကဋ္ဌေန၊ ယုတ်မာသောအနက်ကြောင့်၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်
 ၍၊ သံကိလေသိကာတိ၊ သံကိလေသိကာဟု သည်ကား၊ တဿဝိတ္တဿ၊

ဆိုစိတ်ကို၊ မလိနာဘဝကရဏတော၊ ညစ်နွမ်းသည်၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်
 သောကြောင့်၊ သံကိလေသိကာ၊ ညစ်နွမ်းကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယတောစဟောတိအပ္ပိန္နောတိ၊ ယတောစဟောတိ
 အပ္ပိန္နောဟု သည်ကား၊ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ အပံသုဂ္ဂလော၊ ဤ
 ဂုဏ်လ်သည်၊ ကဿာဏမိတ္တေ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ သေ
 ဝန္တောဘဇန္တော၊ ဖြစ်သောသူသည်၊ ပပိရုပါသန္တော၊ ဆည်းကပ်သောသူ
 သည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ သုဏန္တော၊ နာလျက်၊ ယောနိ
 သော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ မဟိန္ဒ
 တံ၊ အလိုကြီးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ ပပတ်စွန့်၍၊ အပ္ပိန္နော၊ နည်းသော
 အလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသန္တောသံ၊ မရောင့်ရဲခြင်းကို၊ ပဟာယ၊
 ပပတ်စွန့်၍၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်၊ ဗိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဝိဃာတကရံ၊ ပင်
 ပန်းခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ဝိက္ခေဝံ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပပတ်၍၊ အဝိ
 ဃာတဂါ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်၊ အဝိက္ခိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိသည်၊ သမာ
 ဟိတော၊ တည်ကြည်သည်၊ သာမဂ္ဂိယံ၊ အပေါင်းအတော်၌ နေခြင်းကို၊
 ပဟာယ၊ ပပတ်စွန့်၍၊ ဝိဝေကရတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌မွေ့လျော်သည်၊ ဝိဝေ
 ကာဘိရတိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ပြီးငွေ့ခြင်းဖြင့်၊
 ဓမ္မပီတိယာ၊ တရား၌နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိတ္တော၊ နှစ်သက်သည်၊ သုမနော
 တုဋ္ဌမိတ္တော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊
 ကောသန္တပဟာနေန၊ ပျင်းရိခြင်းကိုပပတ်သဖြင့်၊ အာရုဋ္ဌဝီရိယော၊ အားထုတ်
 အပ်သောလုံ့လရှိသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အပ္ပိန္နတာဒိ ဂုဏသမန္နာဂတဿ၊
 အလိုနည်းခြင်းစသည်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ တဿ၊ ထိုဂုဏ်အား၊ ဣမေသတိ
 ပဋ္ဌာနာဒယော၊ ဤသတိပဋ္ဌာန် အစရှိကုန်သော၊ သတ္တတိံ သပတေဒါ၊ သုံး
 ဆဲ့ခုနစ်ပါးအပြားရှိကုန်သော၊ တိဝိဝေပဿနာသင်္ဂဟာ၊ သုံးပါးအပြားရှိ
 သောဝိပဿနာတို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်ကုန်သော၊ ကောသလ္လသမ္ဘူတဓမ္မေန၊
 လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်မည်ကုန်သော
 မဂ္ဂပရိယာပန္နာ၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိကာ၊ ဗောဓိပက္ခိက
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုဗောဓိ
 ပက္ခိယတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောဂုဏ်လ်သည်၊ သဗ္ဗသော
 အချင်းခပ်သိမ်း၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခေပနေန ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ အဂ္ဂမဂ္ဂက္ခဏတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဓဏာမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အနာသ
 ဝေါစ၊ အာသဝေါမရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟေသိနာ

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိပါတ်-၂၅၇-အနုရုဒ္ဓတ္ထရဂါယာ၊

၁၈၉

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပံ ဝိနဝံသဒါယေ၊ အရှေ့ဝါးတော်၌၊
မဟာပုရိသဝိတုက္ကေ၊ မဟာပုရိသဝိတက်၌၊ မတ္တကံ၊ အဆုံးသို့၊ ပါပနဝ
သေန၊ နောက်စေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ
အသံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။

မမသင်္ကပ္ပမညာယာတိ၊ မမသင်္ကပ္ပမညာယ ဟူသည်ကား၊ အယံ
ဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ အပ္ပိစ္ဆ သာ၊ အလိုနည်းခြင်း၏၊ ဓမ္မော၊ တရားတည်း
အသံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ မဟိစ္ဆ သာ၊ အလိုကြီးခြင်း၏၊ နဓမ္မော၊ တရား
မဟုတ်၊ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ မဟာပုရိသဝိတက္ကဝသေန၊
မဟာပုရိသဝိတက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာရေဋ္ဌံ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ တေစ၊
ထိုမဟာပုရိသ ဝိတက်တို့ကိုလည်း၊ မတ္တကံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ပါပေတု၊
ရောက်စေခြင်းငှါ၊ အသမတ္တတာဝေန၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဌိတံ၊
တည်သော၊ မမ၊ ငါ၏၊ သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ မနေမယေနာ
တိ၊ မနေမယေန ဟူသည်ကား၊ မနေမယနိယ၊ စိတ်ဖြင့်ပြီးသကဲ့သို့၊ မန
သာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတသဒိသေန၊ တန်ဆင် အပ်သည်နှင့်တူသော၊ ပရိနာမိ
တေန၊ ဉာဏ်သောကိုယ်တော်ဖြင့်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်သည်၊ ဣဒ္ဓိယာတိ၊ ဣဒ္ဓိယာဟူသည်ကား၊ အယံ ကာယော၊ ဤကိုယ်
သည်၊ ဣဒံ ဝိတ္တံ ဝိယ၊ ဤစိတ်ကဲ့သို့၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပ
ဝုတ္တ အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိယာ၊ ဖြစ်သော အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိဖြင့်၊ ယဒါမေ အဟုသင်္ကပ္ပေါတိ၊
ယဒါမေ အဟုသင်္ကပ္ပေါဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ ကာယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ မ
ဟံ၊ ငါအား၊ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ မဟာပုရိသဝိတက္ကော၊ မဟာပုရိ
သဝိတက်သည်၊ ကိဒိသောနုခေါ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊
မမ၊ ငါ၏၊ သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ဥပသင်္က
ပိ၊ ကပ်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊
ဥတ္တရိဒေသယိတိ၊ ဥတ္တရိဒေသယိဟူသည်ကား၊ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရား
သည်၊ နိပ္ပပညာရာမဿ နိပ္ပပညရတိနေ၊ သံသရာဝတ်ကို ချွေတတ်သောတ
ဏှာမာနဒိဋ္ဌိ၌ ကင်းသောသောကုတ္တရာတရား၌ပွေ့ လျော်သောသူ၏၊ ဓမ္မော
တရားတည်း၊ ပပညာရာမဿ ပပညရတိနေ၊ သံသရာဝင်္ဂိုဏ်းချွေတတ်သော
တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ၌ပွေ့ လျော်သောသူ၏၊ နောဓမ္မော၊ တရားမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဣမံ မဟာပုရိသဝိတက္ကံ၊ ဤမဟာပုရိသဝိတက်
ကို၊ ဝုဒ္ဓေန္တော၊ ပြည့်စေလျက်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဧသိတံ၊ ဟောအပ်သော၊

၁၉၀ လေရဂါထံ-အဋ္ဌကထာနိသျ-စတုတ္ထတွဲ။

ခန္ဓံ၊ တရားကို၊ ဒေသန္တော၊ ဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊ နိပ္ပပဉ္စရတောဗုဒ္ဓေါ၊ နိပ္ပ
 ပဉ္စမဒေသယီတိ၊ နိပ္ပပဉ္စရတောဗုဒ္ဓေါ၊ နိပ္ပပဉ္စမဒေသယီဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ပပဉ္စာနာမ၊ သံသရာဝဋ်ကိုချွဲတတ်သောတရားတို့မည်သည်၊
 ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့တည်း၊ တေ
 သံ၊ ထိုပပဉ္စတရားတို့ကို၊ ဂူပသမတာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ တဒဘာဝတော
 စ၊ ထိုပပဉ္စတရား၏မရှိခြင်းကြောင့်လည်း၊ လောကုတ္တရာဓမ္မာ၊ လောကုတ္တ
 ရာတရားတို့သည်၊ နိပ္ပပဉ္စာနာမ၊ နိပ္ပပဉ္စတရားတို့မည်ကုန်၏၊ တတ္ထိ၊ နိပ္ပ
 ပဉ္စ၊ ထိုနိပ္ပပဉ္စတရား၌၊ ရတောအဘိရတော၊ မွေ့လျော်တော် မူသော၊
 သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်
 ဟောသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုနိပ္ပပဉ္စဖြစ်သောလောကုတ္တရာတရားသို့၊ ပါပ
 ကာတိ၊ ရောက်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သ
 ဘောရှိသော၊ ခန္ဓံ၊ တရားကို၊ ဒေသန္တော၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာမုက္ခိယိကံ၊
 ကိုယ်တော်မှအသီးထုတ်အပ်သော၊ စတုသစ္စဓမ္မဒေသနံ၊ သစ္စာလေးပါး
 တရားဒေသနာကို၊ ပကာသယိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဿာဟံဓမ္မမညာယာတိ၊ တဿာဟံဓမ္မမညာ
 ယဟူသည်ကား၊ တဿသတ္ထု၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနာယ၊ ဟော
 ခြင်းဖြင့်၊ ခန္ဓံ၊ တရားကို၊ ဇာနိတွာ၊ ထိ၍၊ ယထာနူသိဉ္စံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊
 ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ၊ သိက္ခတ္တယသင်္ဂဟေ၊
 သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ရေတွက် အပ်သော၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ရ
 တောအဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်သည်၊ ပုဟူ၍၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ သမာဂမံ၊ ပေါင်းဆုံ
 ခြင်းကို၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝိတံ၊ ကြားတော်မူအပ်သော၊
 အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အာရုဇ္ဈဝီရိ
 ယတံ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကာယေန၊ ကိုယ်
 ဖြင့်၊ အနုပေက္ခတာယ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ သေယျသုခဗေဿသုခါနံ၊
 သေယျသုခဗေဿသုခတို့ကို၊ ပရိစ္စာဂံစ၊ စွန့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပမိဒ္ဓ
 ကာလတော၊ နည်းသောပိုက်မြည်းခြင်းရှိသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အာ
 ရုဇ္ဈဝီရိယတဉ္စ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စပညာသဝဿာနီတိဂါထံ၊ ပဉ္စ

၂၀-ဝိသထိနိပါတ်-၂၅၇-အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဂါထာ။ ၁၉၁

ပညာသဝဿာနိဟူသောဂါထာကို၊ အာဟာမိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
ထာ၌၊ ယတောနေသဇ္ဇိကောအဟန္တိ၊ ယတောနေသဇ္ဇိကောအဟံဟူသည်
ကား၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယောဂါနုကုသတာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
အားထုတ်ခြင်းအား၊ လျော်သည်၏အဖြစ်သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနဗရိယုပ္ပိတစရိ
ယာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလွန်စွာအားထုတ်ခြင်းအကျင့်သည်၊ သလ္လေခဝုဒ္ဓါ၊ ခေါင်း
ပါးခြင်း၏ကြီးပွားကြောင်းတည်း၊ ဣတိဝေမာဒိဂုဏ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော
ဂုဏ်တို့ကို၊ ဒံသွာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်၊ တာနိ၊ ထိုနိသိရတင်တို့ကို၊ တာနိပဉ္စ
ပညာသဝဿာနိ၊ ထိုငါးဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ နေသဇ္ဇိကော၊ အိပ်ခြင်းကို
ပယ်၍နိသိရတင်ကိုဆောက်တည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ယတော၊ မိန့်သ
မူဟတန္တိ၊ ယတောမိန့်သမူဟတံဟူသည်ကား၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ မိန့်၊ မွေ့ခြင်းကို၊ ပရိစ္စတ္တာ၊ စွန့်အပ်၏၊ တာနိ၊
ထိုစွန့်ခြင်းတို့သည်၊ ပဉ္စဝိသထိဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့တည်း၊ ငံတရသ၊
ကဆဲ့သုံးပါးကုန်သောရတင်တို့ကို၊ ပဉ္စပညာသဝဿာသု၊ ငါးဆဲ့ငါး
နှစ်တို့၌၊ နေသဇ္ဇိကဿ၊ နိသိရတင် ဆောက်တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သ
တော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဉ္စဝိသထိဝဿာ
နိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ခြင်းသည်၊ နာဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တထော
ပရိ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သရိရကိလမထေန၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းဖြင့်၊ ပန္တိမယာ
မေ၊ ပန္တိမယာမိန့်၊ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ နာဟုအဿာသပဿာသတိအာဒိကာ၊ နာဟုအဿာ
သပဿာသ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ တိဿာဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့သည်၊
သတ္ထု၊ ဖြတ်စွာထုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာနစံတော်မူသောအခါ
၌၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာထုရား
သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာနစံတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဇ္ဈော၊ မေး
အပ်သည်ရှိသော်၊ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာနစံတော်မူသော အဖြစ်ကို၊
ပဝေဒန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟာမိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ နာဟုအဿာသပဿာသ၊ ပြုတမိတ္တသတောဒိ
နောတိ၊ နာဟုအဿာသပဿာသ၊ ပြုတမိတ္တသတောဒိနောဟူသည်ကား၊
အနုလောမပဋိလောမတော၊ အနုလုံပဋိလုံအားဖြင့်၊ အနေက၊ ကာရဝေါ
ကာရာ၊ တပါးမက များသောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြိုင်းကုန်သော၊ သဗ္ဗာ
သမာဓတ္တိယော၊ အလုံးစုံသောသမာပတ်တို့ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊
ဝုဇ္ဈာယ၊ သမာပတ်မှထတော်မူ၍၊ သဗ္ဗပန္နော၊ အလုံးစုံတို့၏ နောက်မှ၊ စ

၁၆၂ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

တုတ္တုဏှာနေ၊ စတုတ္တုဇ္ဈာန်၌၊ ဌိတစိတ္တဿ၊ တည်သောစိတ်ရှိတော်မူသော၊
 တာဒိနေ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာသေးပါးကို
 သိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဿာသပဿာသ၊
 ထွက်သက်ဝင်သက်တို့သည်၊ နာဟုနာဟောသုံ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတေန၊ ဤပါဌဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ စတုတ္တုဏှာနံ၊ စတုတ္တုဇ္ဈာန်ကို၊ သမာပန္နဿ၊ ဝင်စားသော၊ ဝုပ္ပုလ်
 အား၊ ကာယသင်္ခါရာ၊ ကာယသင်္ခါရတို့သည်၊ နိရုဏ္ဏန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊
 အဿာသပဿာသ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့ကို၊ ကာယသင်္ခါရာတိ
 စ၊ ကာယသင်္ခါရတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 စတုတ္တုဏှာ နက္ခဏတော၊ စတုတ္တုဇ္ဈာန်ဏဌာ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အဿာသ
 ပဿာသ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့သည်၊ နာဟောသုံ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဒေသံတိ၊ ပြု၏၊ ဧဝသင်္ခါတာယ၊ ဧဝဟုဆိုအပ်သော၊ ဟဏ္ဍာယ၊
 တဏှာ၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနေဇော၊ အနေဇ
 မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမာဓိဝ္ဗိ၊ သမာဓိ၌၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အနေဇော၊ အနေဇမည်၏၊ သန္တိ၊ မာရဏ္ဍာတိ၊ သန္တိ၊ မာရဏ္ဍ
 ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ စက္ခုမာတိ၊
 စက္ခုမာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ စက္ခုဟိ၊ စက္ခုတို့ဖြင့်၊
 စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသောစက္ခုရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗု
 တောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗုတောဟူသည်ကား၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊
 ဟိ၊ ချွေပြဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏစတုတ္တုဏှာနုပလသမာပတ္တိံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာ
 ရုံရှိသော စတုတ္တုဇ္ဈာန်နုပလသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ တဒ
 နန္တရမေဝ၊ ထိုစတုတ္တုဇ္ဈာန်ကိုဝင်စားသည်၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ အနုပါဒိ
 သေသာယာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဝေတုယာ၊ နိဗ္ဗာန
 ဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အသလ္လိနနာတိ၊ အသလ္လိနနဟူသည်ကား၊ အ
 လိနနအသံကုပ္ပိတေန၊ မပျက်စီးသော၊ ဝိကသိတေန၊ ပွင့်သည်သာ
 လျှင်ဖြစ်သော၊ ဝိတ္ထေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝေဒနံ၊ အတ္တဝါသယိတိ၊ ဝေဒနံ၊ အတ္တဝါသ
 ယိဟူသည်ကား၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဓာနေ၊ ပညာ
 အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မာရဏန္တိ၊ ကဝေဒနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီး
 ကာလ၌ဖြစ်သောဝေဒနာကို၊ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ ဝေဒနာနု

ဝတ္ထိ၊ဝေဒနာသို့အစဉ်လိုက်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဣတောစိတောစ၊ထိုမှ
ဤမှလည်း၊နသမ္ပရိဝတ္ထိ၊မလူးလှိမ့်၊ ပဇ္ဇောတသေဝနိဗ္ဗာနံဝိမောက္ခောစေ
တသေဝအဟူတိ၊ပဇ္ဇောတသေဝနိဗ္ဗာနံဝိမောက္ခောစေတသေဝအဟူဟူ
သည်ကား၊တေလဗ္ဗ၊ဆီ ဘိုလည်း၊ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ဝဋ္ဋိဉ္စ၊မီးစာဘိုလည်း၊ပဋိစ္စ စွဲ
၍၊ပဇ္ဇလန္တော၊အသျှံပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ပဇ္ဇောတောပဒိပေါ၊ဆီမီး
သည်၊တေသံ၊ထိုဆီမီးစါဘို့၏၊ပရိက္ခယေ၊ကုန်ရာ၌၊နိဗ္ဗါယတိ၊ငြိမ်း၏၊နိဗ္ဗု
တောစ၊ငြိမ်းသော်လည်း၊ကတ္တမိ၊တစုံတခုသောနေရာ၌၊ဂစ္ဆံ၊သွား၍၊န
တိဋ္ဌတိ၊မတည်၊အညဒတ္တ၊ စင်စစ် သော်ကား၊ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်
ပျောက်၏၊အဒဿနမေဝ၊ မမြင်ခြင်းသို့သာလျှင်၊ဂစ္ဆတိယထာ၊ရောက်
သကဲ့သို့၊ဇေ၊ဤအတူ၊ကိလေသာဘိသင်္ခါရေ၊ကိလေသာဘိသင်္ခါရတို့ကို
နိဿယယေ၊မြီ၍၊ပဝတ္တမာနော၊ ဖြစ်သော၊ခန္ဓသန္တာနော၊ခန္ဓာအစဉ်သည်၊
တေသံ၊ထိုကိလေသာဘိသင်္ခါရဘို့၏၊ပရိက္ခယေ၊ကုန်ရာ၌၊နိဗ္ဗါယတိ၊ငြိမ်း
၏၊နိဗ္ဗုတောစ၊ငြိမ်းသော်လည်း၊ကတ္တမိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌၊ဂစ္ဆံ၊
သွား၍၊နတိဋ္ဌတိ၊မတည်၊အညဒတ္တ၊ စင်စစ်သော်ကား၊အန္တရဓာယတိ၊
ကွယ်ပျောက်၏၊အဒဿနမေဝ၊မမြင်ခြင်းသို့သာလျှင်၊ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ဒေသတိ၊ပြု၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊နိဗ္ဗန္တိဓိရာယထာယမ္ပဒိပေါ
တိစ၊ နိဗ္ဗန္တိဓိရာယထာ ယမ္ပဒိပေါဟူ၍လည်းကောင်း၊အန္တိယထာဝါတ
ဝေဂေနိတ္တာတိစ၊အန္တိယထာဝါတဝေဂေနိတ္တာဟူ၍ လည်းကောင်း၊
ဣဘိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ဝတ္ထံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧတေဟိ၊ထို
ရဟန်းတို့သည်၊ပရိနိဗ္ဗာနက္ခဏေ၊ပရိနိဗ္ဗာနစံသောခဏ၌၊သတ္တ၊မြတ်စွာ
တရား၏၊သန္တာနော၊သန္တာန်၌၊ပဝတ္တမာနာနံ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ခမ္ဘာနံ၊တရား
တို့ကို၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဗုဒ္ဓက္ခတာယ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ဝတ္ထံ၊ဟောအပ်၏၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ပန္နိမ
ကာလတော၊ နောက်ဆုံးစိတ်ဖြစ်သောကာလမှ၊ပရံ၊ နောက်၌၊စိတ္တုပ္ပါဒါ
တာဝတော၊စိတ်ဖြစ်ခြင်းမရှိသောကြောင့်တည်း၊ဒါနိတိ၊ဒါနိဟူသည်ကား
ဧတေဟိ၊ယခုအခါ၌၊ဖဿပဉ္စမာတိ၊ဖဿပဉ္စမာဟူသည်ကား ဖဿပဉ္စ
မကာနံ၊ဖဿလျှင်ငါးခုခြောက်ရှိကုန်သော၊ခမ္ဘာနံ၊တရားတို့၏၊ပါကဋသ
ဝတော၊ထင်ရှားသည်၏၊အဖြစ်ကြောင့်၊ဝတ္ထံ၊ဟောအပ်၏၊တထာဟိတ
တောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ စိတ္တုပ္ပါဒကထာယံ၊ စိတ္တုပ္ပါဒကထာ၌၊
ဖဿပဉ္စမကာဝ၊ဖဿပဉ္စမကတို့ကိုသာလျှင်၊အာဒိတော၊ အစ၌၊ဝတ္ထာ၊
ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ အညေခမ္ဘာတိ၊အညေခမ္ဘာဟူသည်ကား၊နိဿ

၁၆၄ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ယေနးဒိရာနန္ဒိသဟ၊ တက္ခ၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ စိတ္တစေတသိကာ၊
 စိတ်စေတသိက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာနစိတ္တစေတ
 သိကာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောစိတ်စေတသိက်တို့သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ နနုဇေ
 ဒေမိ၊ စောဒနာဦးအံ့၊ တေဝိ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောစိတ်စေတသိက်တို့သည်
 လည်း၊ နဘာဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ သည်သာမဟုတ်ကုန်သော၊ ဣတံ
 ဤသို့စောဒနာဌားအံ့၊ နဘာဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ သည်ကား၊ သစ္စ၊ မှန်
 ၏၊ အာသကံ၊ တာဝတောပန၊ ယံမှားဘွယ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား
 တေ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောစိတ်စေတသိက်တို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ နဘာဝိ
 သန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဟု၊ နတ္ထဗ္ဗမေ၊ မဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း
 ဣတရေ၊ ထုပန၊ ဤပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောစိတ်စေတသိက်မှတပါးကုန်သောစိတ်
 စေတသိက်တို့၌ကား၊ သေက္ခပုဗ္ဗန္တနာနံဝိယ၊ သေက္ခပုဗ္ဗဇဉ်တို့ကဲ့သို့၊ ဘ
 ဝိဿန္တိနုဓေါ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာသကံ၊ ယံမှားခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဒါသကံ၊ နိဝတ္တနတ္ထံ၊ ထိုယံမှားခြင်း
 ကိုနစ်စေခြင်းအကျိုး၌၊ နာညေဓမ္မာဘဝိဿန္တိ၊ နာညေဓမ္မာဘဝိဿန္တိ
 ဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ နတ္ထိဒါနိဝုနာဝါသောဒေဝကာယသိတ္တံ၊ ဇာလိနိတိဇ္ဈေ၊
 နတ္ထိဒါနိဝုနာဝါသောဒေဝကာယသိတ္တံ၊ ဇာလိနိဟူသောဤပါဌ၌၊ ဇာလိနိတိ၊
 ဇာလိနိဟူသည်ကား၊ ဒေဝတံ၊ နတ်ကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ ဒေဝတေ၊ နတ်
 သိတ္တံ၊ ဒေဝကာယသိတ္တံ၊ ဒေဝသမူဟေ၊ နတ်အပေါင်း၌၊ ဥပပဇ္ဇနဝသေန၊ ပဋိ
 သန္ဓေနသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ အာဝါသောအာဝါသနံ၊ နေရ
 ခြင်းသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယံ၊ ငါအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝိက္ခိဏောတိအာဒိနာ၊
 ဝိက္ခိဏောဤသို့အစရှိသောစကားဖြင့်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ကိရ၊ ရွံ့၍ပြဦးအံ့၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သိက္ခာသည်၊ ပုရိမတ္တ
 ဘာဝေ၊ ရှေးဖြစ်သောအတ္တဘော၌၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ပါဒပရိစာရိကာ
 ခြေရင်းအလုပ်အကျွေးတည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဇိဏ္ဏံ၊
 အိုသည်ကို၊ ဗုဒ္ဓံ၊ အသက်ကြီးသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပုရိမသိနေဟန၊ ရှေး
 ၌ချစ်ခြင်းဖြင့်၊ အာဂတံ၊ ထာ၍၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နတ်ပြည်၌၊ တေ၊ အရှင်ဘု
 ရားသည်၊ ဝုသိတံ၊ သုံးနေဘူး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဏိဓေ
 တိ၊ ဆုတောင်းပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝပပတ္တိံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ခြင်းကို၊
 ယာမိ၊ တောင်းပန်၏၊ အထ၊ ထိုသို့တောင်းပန်သောအခါ၌၊ နတ္ထိဒါနိတိအာ
 ဒိနာ၊ နတ္ထိဒါနိဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ထေရော၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ တ

သာ၊ ထိုနတ်သွီးအား၊ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ၊ ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ တံ၊
 ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သွီးသည်၊ ဝိဟတာသ၊ ကင်း
 သောအလိုအာသာရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အန္တရ
 ဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်လေ၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ထေရော၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်
 သည်၊ ဝေဟာသ၊ ကောင်းကင်မှ၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ အာနုဘာဝံ၊ အာနုတော်ကို၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်
 တို့အား၊ ပကာသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယဿမုဟုတ္တေနာတိဂါထံ၊
 ယဿမုဟုတ္တေနာအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿာ၊
 ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ယဿဗိတာသဝတိက္ခုနော၊ အကြွင်
 ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော ရဟန်းအား၊ မုဟုတ္တမတ္ထေနဝေ၊ တစတာ
 ခြင်းမျှဖြင့်သာလျှင်၊ သဟသဝေသဟသပကာရောတိသဟသဝိမဟာ
 သဟသဝိပဘောဒေါ၊ တသောင်းအပြားရှိသော၊ သဗြဟ္မကပ္ပေါ၊ ဗြဟ္မပြည်
 ၌တကွသော၊ လောကော၊ လောကကို၊ သဟဗြဟ္မ လောကော၊ ဗြဟ္မ
 ပြည်နှင့်တကွသော လောကကို၊ သံဝိဒိတောသမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာ
 လျှင်၊ ဝိဒိတောညာတော၊ သိအပ်၏၊ ပဗ္ဗက္ခံ၊ မျက်မှောက်ကို၊ ကတော၊ ပြု
 အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဒ္ဓိဝုဇဏ ဣဒ္ဓိသမ္ပဒါယ၊ တန်ခိုး၏ ပြည့်စုံခြင်းဟုဆို
 အပ်သော၊ ရတုပပါထေစ၊ သတ္တဝါတို့၏ရတပဋိသန္ဓေအနီးကိုသိသော
 ဗိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်၌လည်း၊ ဝသိတာဝပ္ပတ္တော၊ လေ့လာသည်၏အဖြစ်သို့
 ရောက်၏၊ သောတိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဥပဂတကာလေ၊ ကပ်သောကာ
 လ၌၊ ဒေဝဿ၊ နတ်တို့ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တဿ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမထေရ်
 အား၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့ကို၊ ဒဿနဟိ၊ ရှုခြင်းတို့ဖြင့်၊ နပဿတိ၊ မမြင်
 သလော၊ နော၊ ထိုသို့မဟုတ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေ့ငြားအံ့၊ ကိရ၊ ချွေ၍ပြုပြီး
 အံ၊ ထေရေန၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ ဇာလိနိယာ၊ ဇာလိနီအမည်ရှိသော၊
 ဒေဝတာယ၊ နတ်သွီးအား၊ ပဋိဝစနဒါဝသေန၊ စကားတုံ၊ ကို ပေးသည်
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နတ္ထိဒါနိတိဂါထာ၊ နတ္ထိဒါနိဟူသောဂါထာကို၊ ဝုတ္တာ
 ယ၊ ဆိုသဖြင့်၊ ဇာလိနိ၊ ဇာလိနီနတ်သွီးကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ကိနူခေါ၊ အသို့လျှင်၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဓမ္မာလပနဝသေန၊
 တရား၌မြည်တမ်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ကိပ္ပိ၊ တရံတရကို၊ အာလပတိ
 ရှုတ်ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသု၊ ကြံကြံကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊
 ဝိတ္တာစာရံ၊ ဝိတ်အကြံကို၊ ဥက္ခာ၊ သိတော်မူ၍၊ ထေရော၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ
 မထေရ်သည်၊ ယဿမုဟုတ္တေနာတိ ဣမာဂါထာ၊ ယဿမုဟုတ္တေနဟူ

၁၉၆

သေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ၊

သောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အန္တဘာရောတိ၊ အန္တဘာရော
 ဟူသည်ကား၊ ဇေနာမော၊ ဤသို့အန္တဘာရဟူသော အမည်ရှိသော၊ ပုရိ
 မတ္တဘာဝေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဗာသဟာရကောတိ၊ ဗာသဟာရကောဟူ
 သည်ကား၊ ဗာသမတ္တဿ၊ စားရုံမျှ၏၊ အတ္တဿ၊ အကျိုးငှါးတတ်၊ အာ
 စားကိုကတွာ၊ ပြု၍၊ ဇိဝနကော၊ အသက်မွေ့ရသော၊ သမဏန္တိ၊ သမဏံ
 ဟူသည်ကား၊ သမိတပါပံ၊ ငြိမ်းပြီးသော မကောင်၊ မှုရှိသော၊ ပဋိပါဒေ
 သိန္တိ၊ ပဋိပါဒေသိဟူသည်ကား၊ ပဋိမုခေါ၊ ရှေးရှုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ပါဒါသိ၊ လျှပြီ၊ ပဿာဒေန၊ ကြည်ညိုသဖြင့်၊ အဘိမုခေါ၊ ရှေးရှုသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာဟာရဒါနံ၊ အာဟာရအလှူကို၊ အဒါသိ၊ လျှပြီ၊ ဣတိအ
 ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဥပရိဋ္ဌန္တိ၊ ဥပရိဋ္ဌဟူ
 သည်ကား၊ ဇေနာမကံ၊ ဤသို့ဥပရိဋ္ဌဟူအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါကို၊ ယံသသိနန္တိ၊ ယသသိနံဟူသည်ကား၊ ကိတ္တိမန္တံ၊ ပတ္တုယသံ၊
 ပြန့်နှံ့သောကျော်စောခြင်းရှိသော၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ယာ
 ပရိမတ္တဘာဝါ၊ အဆုံးစွန်သော အတ္တဘောတိုင်အောင်၊ ဥဇ္ဇာရသမ္ပတ္တိ
 ဟေတုတုတ်၊ မြတ်သောစည်းစိမ်၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးကောင်းမှုကံကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 သောမိ သက္ခကုလေဇာတောတိအာဒိ၊ သောမိ သက္ခကုလေဇာတော
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတောသတ္တဘတိ၊ ဣ
 တောသတ္တဟူသည်ကား၊ ဣတောမနုဿလောကတော၊ ဤလူပြည်မှ၊ စ
 ဝိတွာ၊ ရုတု၍၊ ဒေဝလောက၊ နတ်ပြည်၌၊ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ အဓိပစ္စ
 န၊ အစိုးရခြင်းဖြင့်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ တတောသတ္တဘတိ၊ တတောသတ္တဟူ
 သည်ကား၊ တတောဒေဝလောကတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စဝိတွာ၊ ရုတု၍၊
 မနုဿလောက၊ လူပြည်၌၊ စက္ကဝတ္တိဘာဝေန၊ စကြဝတေးမင်းအဖြစ်ဖြင့်
 သတ္တ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ သံသရာနိစတုဒ္ဓသာတိ၊ သံသရာနိစတုဒ္ဓသဟူသည်
 ကား၊ စတုဒ္ဓသ၊ တဆဲ့လေးကြိမ်တို့ပတ်လုံး၊ တဝန္တရသံသရဏာနိ၊ တဝ
 တပါး၌ကျင်လည်ခြင်းတို့သည်၊ နိဝါသမတိဇာနိဿန္တိ၊ နိဝါသမတိဇာ
 နိသံဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော အမျိုးအမည်ကို၊ အ
 ဩသိ၊ သိပြီ၊ ဒေဝလောကေဋ္ဌိတောတဒါတိ၊ ဒေဝလောကေဋ္ဌိတောတဒါ
 ဟူသည်ကား၊ တဉ္စခေါ၊ ထိုသို့သိခြင်းသည်လည်း၊ ဣမသ္မိံ၊ ယေဝအတ္တဘာ
 ဝေ၊ ဤအတ္တဘော၌သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဣတော၊ ဤဘဝမှ၊ အနန္တရဟိတေ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်

သော၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘောသန္တံ၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဌိတော၊
 တည်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အညာယိ၊ သိပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊
 ဥာဏရတူပပါတဥာဏာနံ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခဉာဏ်ရတူပပါတဥာဏ်တို့ကို၊ အဓိပ
 တာကာရံ၊ ရသေ့အခြင်းအရာကို၊ ဒသောန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စဂီ
 ကေတိအာဒိနာ၊ ပဉ္စဂီကေဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ နွေဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို
 အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပဉ္စဂီကေသမာမိဋ္ဌိတိ၊ ပဉ္စဂီ
 ကေသမာမိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ အဘိညာပါဒကစတုတ္ထဇ္ဈာနသမာမိဋ္ဌိ၊ အဘိ
 ညာဉ်အခြေရှိသောစတုတ္ထဈာန်သမာမိဋ္ဌိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုစတုတ္ထ
 ဈာန်သမာမိသည်၊ ဝီတိဖရဏတာစ၊ ဝီတိနို့သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊
 သုခဖရဏတာစ၊ သုခနို့သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ စေတောဖရဏတာ
 စ၊ စိတ်၏နို့သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အာလောကဖရဏတာစ၊ အရောင်
 အလင်း၏နို့သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပစ္စဝေက္ခနနိမိတ္တံစ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း
 ၏အကြောင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိပဉ္စဟိအင်္ဂေဟိ၊ ဤငါ၊
 ပါးကုန်သောအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဝတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 ပဉ္စဂီကော၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောဈာန်ကို၊ သမာမိတိ၊ သမာမိဟူ၍၊
 ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သန္တေတိ၊ သန္တေဟူသည်ကား၊ ပဋိပက္ခဂူပသမေန၊
 ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောနိဝရဏစသောတရားတို့၏ငြိမ်းသဖြင့်၊ အင်္ဂသန္တ
 တာယစ၊ အင်္ဂါငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သန္တေ၊ ငြိမ်
 သက်သော၊ ဧကောဒိဘာဝိတေတိ၊ ဧကောဒိဘာဝိတေ ဟူသည်ကား၊
 ဧကောဒိဘာဝတေ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောစတုတ္ထဈာန်သမာမိ၏
 ပွားခြင်းသို့ရောက်လတ်သည်ရှိသော်၊ သုစိတ္တဝသိတာဝပ္ပတ္တေ၊ ကောင်းစွာ
 လေ့လာအပ်သောဝသိဘောသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိလဒ္ဓိတိ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိလဒ္ဓိဟူ
 သည်ကား၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေန၊ ငြိမ်းသဖြင့်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊
 ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ၊ ငြိမ်းခြင်းကို၊ လဒ္ဓေ၊ ရအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ ဝိသုဒ္ဓိမေ
 တိ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ ဝိသုဒ္ဓိမေဟူသည်ကား၊ ဧဝံဝိဓေ၊ ဤသို့အပြားရှိသော၊ သမာမိ
 ဋ္ဌိ၊ သမာမိသည်၊ သမ္ပာဒိတေ၊ ပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊ ဗိဗ္ဗစက္ခဉာဏံ၊ ဗိဗ္ဗ
 စက္ခဉာဏ်သည်၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏၊ ဧကောဒယဟိ၊ တဆဲ့တပါးကုန်
 သော၊ ဥပတ္တိလေသေဟိ၊ ညစ်ညူးခြင်းတို့မှ၊ ဝိရုတ္တိယာ၊ လွတ်သဖြင့်၊ သုန္တံ၊
 စင်ကြယ်သည်၊ ဝိသုန္တံ၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊

၁၆၈ လေရဂါထံ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ရတူပပါထံစာနာမိတိ၊ ရတူပပါထံစာနာမိဟုသည်ကား၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ရတိဉ္စ၊ ရတိကို လည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိဉ္စ၊ ပရိသန္ဓေကိုလည်းကောင်း၊ စာနာမိ၊ သိ၏၊ စာနန္တောစ၊ သိသော်လည်း၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ဣမဗ္ဗာလောကဗ္ဗာ၊ ဤလောကဗ္ဗာ၊ အာဂတိဉ္စ၊ လာ၍၊ ဣဝ၊ ဤဘဝ၌၊ ဥပပန္နံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမဗ္ဗာစလောက၊ ဤလောကဗ္ဗာလည်း၊ ဂတိဉ္စ၊ သွား၍၊ အမုဋ္ဌိ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာဂတိဉ္စ၊ ထိုလောကဗ္ဗာလာ၍ ဤဘဝ၌ ဖြစ်လိမ့်သည်ကို လည်းကောင်း၊ ဂတိဉ္စ၊ ဤလောကဗ္ဗာသွား၍ ထိုဘဝ၌ ဖြစ်လိမ့်သည်ကို၎င်း၊ စာနာမိ၊ သိ၏။ စာနန္တောစ၊ သိသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ ဣတ္ထဘါဝံ၊ နေသဘဝံ၊ ဤလူ့ပြည်၌ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အညယာဘာဝံ၊ အညတ္ထ၊ တပီးသောဘဝ၌၊ တိရစ္ဆာန်ဟာဝဉ္စ၊ တိရစ္ဆာန်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိတော၊ ဖြစ်သည်မှ၊ ဝုရေတရမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ စာနာတိ၊ သိ၏၊ တယိဒံ၊ သဗ္ဗန္တိ၊ ထိုအလုံးစုံသည်လည်း ပဉ္စဂီကော၊ အင်္ဂါ၊ ငါးပါးရှိသော၊ သမာဓိမ္မိ၊ သမာဓိသည်၊ သမ္မာဒိတေဝေ၊ ပြည့်စုံသော်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဈာနေပဉ္စဂီကေဌိတောတိ၊ ဈာနေပဉ္စဂီကေဌိတောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ပဉ္စဂီကော၊ အင်္ဂါ၊ ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဈာနေ၊ ဈာန်၌၊ ဌိတောပတိဌိတော၊ တည်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စာနာမိ၊ သိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထောအနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇတ္တယံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို၊ ဒေသေတွင်၊ ပြ၍၊ တပုသင်္ဂေန၊ ထိုသို့လင်းပါးဘွယ်ရှိသောကြောင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဒသိတံ၊ ပြအပ်သော၊ တတိယဝိဇ္ဇာ၊ တတိယဝိဇ္ဇာကို၊ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိယာ၊ ကိစ္စပြီးခြင်းနှင့်၊ သဟတက္က၊ ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဝိဇ္ဇန္တာမယာသတ္တာတိအာဒိနာ၊ ပရိဝိဇ္ဇန္တာမယာသတ္တာ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂါထာနွယံ၊ ဂါထာနှစ်ရအပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဝဇ္ဇိနံဝေဠုဝဂါမေတိ၊ ဝဇ္ဇိနံဝေဠုဝဂါမေဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇိရဋ္ဌဿ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်း၏၊ ဝေဠုဝဂါမေ၊ ဝါးတောရွာ၌၊ ဝဇ္ဇိရဋ္ဌေ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်း၌၊ ယန္တ၊ ဂါမေ၊ အကြင်ဝါးတောရွာ၌ ပစ္ဆိမဝဿံ၊ ပစ္ဆိမဝါကို၊ ဥပဂစ္ဆိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ ဟေဋ္ဌတေဝေဠုဂုမ္ဘထိန္တိ၊ ဟေဋ္ဌတေဝေဠုဂုမ္ဘထို့ဟူသည်ကား၊ အညတရဿ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဝေဠုဂုမ္ဘဿ၊ ဝါ၊ ချုံ၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ နိဗ္ဗာယိဿန္တိ၊ နိဗ္ဗာယိဿံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ နိဗ္ဗာန်ယူသိမ်းငြိမ်းအံ့၊ အနုပါဒိသေ

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်-၂၅၇-အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဂါထာ၊

၁၆၆

သာယာဝိပါကကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနသာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်
ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာမိဿမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာနယူသိမ်းငြိမ်းတော့အံ့၊ ဣတ္ထိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊
အနုရုဒ္ဓါမထေရ်ဇာတိဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ၊

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်-၂၅၈-ပါရာပရိယတ္ထေရဂါထာ၊

သမဏဿအဟုမိန္ဒာတိအာဒိကာ၊ သမဏဿအဟုမိန္ဒာဤသို့အ
စရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
ပါရာပရိယတ္ထေရဿ၊ ပါရာပရိယမထေရ်ဇာတိဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ ဣမ
ဿဤမထေရ်ဇာတိ၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ အာဂတမေဝ၊ သာ
သည်သာလျှင်တည်း၊ တာစပနဂါထာ၊ ထိုဂါထာတို့ကိုကား၊ သတ္ထရိ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓရန္တေ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိသောအခါ၌၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ပုထုဇ္ဇနကာယေ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သောအခါ၌၊ မနုဿိန္ဒာနိ၊ မနုဿိုင်
ခြောက်ခုမြောက်ရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့ကို၊ နိဂ္ဂဏှနမိန္ဒာယ၊
နှိပ်ခြင်း၊ နှိပ်ကြိတ်ခြင်း၌၊ ပကာသနဝသေန၊ ပြသည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဘာသိ
တာ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဣမာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အပရတဘဂေ၊ နောက်အပို၌
သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာနစံတော်မူသည်ရှိ
သော်၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာနစံခြင်းသည်၊ ဥပဗ္ဗိ
တေ၊ တည်သည်ရှိသော်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယတိဉ္စ၊ နောက်အခါ၌
လည်း၊ သိက္ခန္တံ၊ ခုဟုန်းတို့၏၊ ဥဒ္ဓမ္မမဇ္ဈိပတ္တိယာ၊ တရားမဟုတ်သောအကျင့်
ကို၊ ပကာသနဝသေန၊ ပြသည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဘာသိတာ၊ ပောတော်မူ
မူအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပောအပ်သောဂါထာတို့တွင်၊ ပုပ္ဖိတမ္ပိ၊ ပွင့်သော
မဟာဝနေ၊ ကြီးစွာသောအင်ကြင်းတော၌၊ နိသိန္နဿ၊ နေထသော၊ ပရိဝိတ္တ
ဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သော၊ ကောဂ္ဂဿ၊ တည်ကြည်သောမိတ်
ရှိသော၊ ဈာယိနော၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော၊ သမဏဿ၊ ငြိမ်းစေ
အပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသောပါရိပရိယမထေရ်အား၊ မိန္ဒာ၊ အကျင့်ကို
မှီ၍ဖြစ်သောကြံခြင်းစုံစမ်းခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီး ၊ ဣတ္ထိအယံဂါထာ
ဤဂါထာကို၊ သင်္ဂီတိကာရေဟိ၊ သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဌာပိတာ၊
ထားအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်
၌၊ ပုတ္တနုယောဝ၊ မျှော်အပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ အယဗ္ဗန၊

ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ သမ္မုဒ္ဓန္တ၊ စပ်ခြင်းတည်း။ သတ္တရိစ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂသာဝကေသုစ၊ အဂ္ဂသာဝကကို သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဧကစ္စေသု၊ အချို့ကုန်သော၊ မဟာထေရေသုစ၊ မထေရ်ကြီးတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတေသု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကုန်သည်ရှိသော်၊ အတိ
 တသတ္ထုကေ၊ မလွန်သေးသော ဆရာရှိသော၊ ပါဝစနေ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သာသနာတော်၌၊ သုဗ္ဗစေသု၊ ဆိုလွယ်ကုန်သော၊ သိက္ခာကာမေသု၊ သိက္ခာ
 သုံးပါးကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဒုလ္လဘေသု၊ ရဲခဲကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ဒုဗ္ဗစ္စေသု၊ ဆိုးနှိုင်းခက်ကုန်သော၊ မိစ္ဆာပဗ္ဗိပတ္တိဗဟုလေသု၊
 မိစ္ဆာအကျင့်များကုန်သော၊ ဘိက္ခုသုစ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဇာတေ
 သု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သုပုပ္ဖိတေ၊ ကောင်းစွာ ပွင့်သော၊ မဟန္တေ၊
 ကြီးသော၊ သာလဝနေ၊ အင်းကြင်းတော၌၊ နိသိန္နဿ၊ နေသော၊ ပရိဝိတ္တ
 ဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သော၊ ဧကဂ္ဂဿ၊ တည်ကြည်သော သမာဓိရှိ
 သော၊ ဈာယနဝီလဿ၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော၊ သမိတပါပတာယ၊
 ငြိမ်းပြီးသောမကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမဏဿ၊ သမဏမည်
 သော၊ ပါရာပရိယတ္တေရဿ၊ ပါရာပရိယမထေရ်၏၊ ပဗ္ဗိပတ္တိ၊ အကျင့်ကို၊
 နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ ပိန္နာဝိမံသာ၊ ကြံခြင်းစုံစမ်းခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတရာ၊ ဤမှတပါး
 ကုန်သောဂါထာတို့ကို၊ ။ ပုရိသုတ္တမေ၊ ယောဂျားတကာတို့ထက်မြတ်
 သော၊ လောကနာထမ္ပိ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ တိဋ္ဌန္တေ၊ သင်ရှားရှိတော်မူစဉ်၊ အညဿ၊ တပါးသော
 အပြားဖြင့်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဣရိယံစရိတံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်းကျင့်
 ခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အညဿ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သည်မှတပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဣရိယံ
 စရိတံ၊ ရှေးမှမဖောက်မပြန်ကျင့်ခြင်းသည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ။ မတ္တဗ္ဗိယံ
 မှုခြင်းအကျိုးရှိသော၊ ဘိတဝါတပရိတ္တာနံ၊ ချမ်းသောလေကို တားမြစ်
 တတ်သော၊ ဟိရိကောဝိနဆာဒနံ၊ ရှက်ကြောက်အပ်သောကျဉ်းမြောင်း
 ရှိ၊ ဝှက်အပ်သော အရပ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းကိုပြု၍၊ ဣတရိတရေန၊ ရေသမ္ပ
 သောပစ္စည်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌာ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စိဝရံ၊
 သင်္ကန်းကို၊ အာသုဇ္ဇိံ သု၊ သုံးဆောင်ကုန်ပြီ၊ ။ ပဏီတံဝါ၊ မြတ်သောအရ
 သာရှိသော ထောပတ်စသည်နှင့်ရောသော အရသာကိုလည်းကောင်း၊ ယ
 ဒါ၊ ထိုမြို့၊ လူခံဝါ၊ ကြမ်းသောအစာကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပံဝါ၊ လေးလှုပ်ငါး

လုပ်မျှသောကံသော အနည်းငယ်သောအစာကိုလည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထို
 မြို့၊ ဗဟိုဝါးများသောအစာကိုလည်းကောင်း၊ လဘိတွာ၊ ခုကုန်၍၊ အဂ္ဂိ၊
 ထိုအစာ၌မမက်မေ့ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ နာမိမုတ္တိတာ၊ ထိုအစာ၌
 တဏှာဖြင့်တောင့်တခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တဉ္စနိယ၊ မျက်စိကို
 လိမ်းကျံသောဆီစသည်ကဲ့သို့၊ ယာပနတ္တံ၊ ပျံ့ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အာဟာရံ၊
 အာဟာရကို၊ အာဟုဉ္စိ၊ သုံးဆောင်ကုန်ပြီး၊ ဇီဝိတာနံ၊ အသက်တို့၏၊
 ပရိက္ခာရေ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ အစောင့်အရှောက် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တေသဇ္ဇေတ၊
 စား၌လည်းကောင်း၊ အသးထိုမှတပါး၊ ပစ္စယေတ၊ ကြွင်းသော ကျောင်း
 စွည်း၌လည်းကောင်း၊ ဗာဠံ၊ အလွန်၊ ဥဿုကာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်၊ နအာ
 သုံးမဖြစ်ကုန်၊ တေ၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အာသဝက္ခ
 ဟေ၊ အာသဝါတရားတို့၏ကုန်ခြင်း၌၊ ဥဿုကာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်၊ အာ
 သုယကာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တေ၊ ထိုအနာဖြင့်နှိပ်စက်
 ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဗာဠံ၊ သူနာပစ္စည်း၌ အလွန်အကဲ၊ ဥဿုကာ၊
 အားထုတ်ကုန်သည်၊ နာဟေသံ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တေတိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့
 တည်း၊ အရညေ၊ တော၌၊ ဂုဟေသုစ၊ သစ်ပင်ရင်းတို့၌ရင်း၊ ကန္ဓရာသုစ၊
 ချောက်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဂုဟာသုစ၊ တောင်ခေါင်း၊ လိုက်ခေါင်းတို့၌
 လည်းကောင်း၊ ဝိဝေကံ၊ ဈာန်ကို၊ အနုပ္ပိဟန္တာ၊ ပွားစေကုန်လျက်၊ တဗ္ဗရာ
 ပာနာ၊ ထိုဝိဝေကလျှင်လည်လျောင်းရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟံသု၊ နေကုန်
 ပြီး၊ နိစာ၊ နှိမ့်ချသောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ နိဝိဇ္ဇာ၊ သာသနာ၌သက်ဝင်
 ၍တည်သောသစ္စာ တရားရှိကုန်သော၊ သုဘရာ၊ အလိုနည်းခြင်းစသော
 အဖြစ်ဖြင့်မွေးမြူလွယ်ကုန်သော၊ မုဒု၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်အကျင့်မြတ်သော
 အကျင့်၌နူးညံ့ကုန်သော၊ အထဗ္ဗမာနသာ၊ မကြမ်းတမ်းသော စိတ်ရှိကုန်
 ထသော၊ အဗျာသေကာ၊ သတိနှင့်မကင်းသောအားဖြင့် တဏှာမာနဒိဋ္ဌိစ
 သောကိလေသာတို့နှင့်ရောရှက်ခြင်းကင်းကုန်သော၊ အမုခရာ၊ မကြမ်း
 သောနှုတ်လည်း ရှိကုန်သော၊ အတ္တမိန္ဒာ၊ အကျိုးစီးပွားကို ကြံတတ်
 ကုန်သော၊ ဝဿနုဂါ၊ မိမိအကျိုးသူတပါးအကျိုးကိုကြံခြင်းသို့အစဉ်
 လိုက်ကုန်သော၊ ယေထေရာ၊ အကြင်မထေရ်တို့သည်၊ ဝိဟရိ၊ သု၊ နေ
 ကုန်ပြီး၊ တေကာတဿာကာရကာ၊ ထိုသို့နှိမ့်ချသောဖြစ်ခြင်းစသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဂတံဂမနံ၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းနောက်သို့ဆုတ်ခြင်းစသော
 သွားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သုတ္တံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို သုံးဆောင်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ နိသေဝိတံ၊ စွမ်းခံသောအားဖြင့်မြဲခြင်းသည်လည်း

၂၀၂ လေရက်ီထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ကောင်းပါသနက်၊ ကြည်ညိုသွယ်ကို ဆောင်တတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ကံ၊ ဖိလ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ တေလောရာ၊ ဆီအယဉ်သည်၊
 သိနိန္ဒါ၊ ပြေပြစ်ရှာသွယ် ကြည်ညိုသွယ်ကိုဆောင်တတ်သည်။ ဟောတိယ
 ထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ တေသံထေရနံ၊ ထိုမထေရတို့၏၊
 ဣရိယာပထော၊ သွားခြင်းရပ်ခြင်းတူ၍ ကြည့်ခြင်း၊ တစောင်းကြည့်ခြင်းစ
 သောဣရိယာပုတ်သည်။ ပါသနကော၊ ကြည်ညိုသွယ်ကိုဆောင်တတ်
 သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ သဗ္ဗာသပရိက္ခိဏာ၊ အလုံးစုံ ကုန်ပြီးသော
 အာသဝေါတရားရှိကုန်သော၊ မဟာဗျာယိ၊ များစွာချာန်ဝင်စားလေ့မြတ်
 သောနိဗ္ဗာန်ကိုရှုလေ့ရှိကုန်သော၊ မဟာဟိတာ၊ များမြတ်သောအကျိုးနှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ တေထေရာ၊ တိုဆီအပ်ခဲ့ပြီးသောအကျင့်လျှင်လည်း
 လျော့ကိရုရှိသောမထေရတို့သည်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာန်ပြုတော်ကုန်ပြီ၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုနောက်ကာလ၌ကား၊ တာဒိဿ၊ ထို
 ရှေးမအထေရတို့နှင့်တူသောသဘောရှိကုန်သော၊ ထေရာ၊ မထေရတို့သည်၊
 ပရိတ္တာ၊ အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်ကုန်၏။ ၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မာနံ၊ ဝန်တွက်မြောက်ခြင်း၏ အဆောက်အဦ ဖြစ်ကုန်သော
 အဖြစ်မရှိသောတရားတို့၏လည်းကောင်း၊ ပညာယစ၊ ထိုသို့ဝန်တွက်
 မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သောပညာ၏ လည်းကောင်း၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ သဗ္ဗာကာရဝရူပေတံ၊ အလုံးစုံသောအခြင်း အရာအထူးတို့နှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ဖိနသာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို၊ လုဇ္ဈထေဝိ
 နာသတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ၊ ပါပကာနဉ္စဓမ္မာနံ၊ ကာယဒုစရိုက် အစရှိကုန်
 သောပခုတ်ဆာသောတရားတို့၏ လည်းကောင်း၊ ကိလေသာနဉ္စ၊ လောဘ
 အစရှိကုန်သောကိလေသာတို့၏လည်းကောင်း၊ ယောဥတုယောကာလော
 အကြင်ဖြစ်သောကာလသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သောအယံကာလော၊ ထိုကာ
 လသည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့မူကား၊ ဇေဝရူပကာလေ၊
 ဤသို့အဘောဂြိုဟ်ကာလ၌၊ ဝိဝေကာယ၊ ဥပမိဝိဝေကအကျိုးငှါ၊ ဥပဋ္ဌိ
 ကာအာရုဋ္ဌဝီရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိကုန်၏။ တေထေရာ၊ ထို
 မထေရတို့ကား၊ သဒ္ဓမ္မသေသကာ၊ ကြွင်းသောအကျင့်ဟုဆိုအပ်သောသူ
 တော်ကောင်းတရားရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်း
 တို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩရသဗုတ္တေဟိ၊ ရင်တော်၏
 အနှစ်ဖြစ်သော သားတော်၏အဖြစ်တို့မှ၊ ပရိက္ခယံ၊ ဖျက်စီးခြင်းသို့၊ ဂမိ
 ကာ၊ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့

သည့်ပဝနန္တော၊ ပွားခြင်းပြန်ပြောခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုဇနံ
ဗဟုဇနာနံ၊ များစွာသော ဝုထုဇဉ်မိက်တို့၏၊ အ ပီသန္တိ၊ သန္တာန်သို့
ဝင်ကုန်၏၊ ဧဝံတုတာဝ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်လည်း၊ ဥပ္ပတ္တတိ၊ ရူး
ကုန်သော၊ ဗာလဟိ၊ သူမိက်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ ကံတွ၊ ရက္ခသော၊ ရက္ခိ၊ သံဘိလူး
တို့သည်၊ ကိဇ္ဇန္တိဇ္ဇာ၊ ကစားမြူးတူးကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတုတာ၊ ထိုအတု၊
တေကိလေသာ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်၊ သိက္ခ၊ တရားစသောဆေးသ
မားမှကင်းကုန်သော ရဟန်းမိက်တို့ကို၊ အာပိသိတော၊ အတွင်းသို့ဝင်၍၊
ကိဇ္ဇန္တိ မညေ၊ ထိုကိလေသာတို့နှင့်တကွမြူးတူးကုန်ပေသင်္ဂတကား၊ ယေ၊
နရာ၊ အကြင်သူတို့ကို၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ အဘိဘူတာ၊
နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏၊ တေနရာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ တေနတေန၊ ထိုထိုသို့သော
တရံတရသောဘဝဟုဆိုအပ်သော အရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်၊ ပိဓာပိဓာ၊
သောကိ၊ ပုန် သောအားဖြင့် ပြေးသွားရကုန်၏၊ ယေနရာ၊ အကြင်သူတို့
သည်၊ ကိလေသဝတ္ထု၊ ရှေးကိလေသာသည် နောက်ကိလေသာ၏
အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် နောက်ကိလေသာတို့သည်၊ သမုဒိတေသု၊
ပေါင်းမိကုန်သည် ရှိသော၊ သသင်္ဂါမေ၊ ရွှေငွေ ပတ္တမြားပင်တသောဥစ္စာ
တို့ကိုထိုထိုသို့သောသူ၏ ဥစ္စာဖြစ်စေသတည်းဟူ၍၊ ယိကာမဂုဏ်ဟုဆို
အပ်သောစစ်ဆေးခြင်းကို၊ စောသိတေဝိယ၊ ကြွေးကြော်သကဲ့သို့၊ တေဟိ
တေဟိ၊ ထိုထိုကိလေသာတို့ဖြင့်၊ အဘိဘူတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ တေ
ဗာလဝုထုဇ္ဇနာ၊ ထိုမိက်သော ဝုထုဇဉ်တို့သည်၊ တေနတေနအာရမ္မဏ
တာဝေန၊ ထိုထိုသို့သော အာရုံအဖို့ဖြင့်၊ ပိဓာပိတာ၊ ပြေးရကုန်၏၊
သဒ္ဓန္တံ၊ ပဋိပတ္တိဟုဆိုအပ်သောသုတေသ်ကောင်းတရားကို၊ ပရိစ္စမိတော၊ စွန့်
၍၊ အညမ၊ ညဟိ၊ အာပိသဟူသောကြောင့်ကြခြင်း ရှိသောအချင်းချင်းတို့
သည်၊ ဘဏ္ဍရေ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌိဝတာနံ၊ မိစ္ဆာအသုတို့တို့၊
အနန္တာအနုဂစ္ဆန္တာ၊ အစဉ်လိုက်သောသူတို့သည်၊ ဣဒံ၊ ဤသဉ္ဇနီဝေ
သောတရားသည်၊ သေပျော၊ ပရမတ္ထတရားပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညေ
ရေမညန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏၊ ဓနုဇ္ဈ၊ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဇ္ဈ၊
သားကိုလည်းကောင်း၊ ဝာရိယဉ္ဇ၊ မယားကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မပိဋ္ဌာန၊
စွန့်၍၊ နိဂ္ဂတာ၊ အိမ်မှထွက်ကုန်၏၊ ကဋ္ဌန္တု၊ သိက္ခဟေတုပိ၊ တပေတု၊ အသု
သောဆွမ်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ အကိစ္စာနံ၊ ရဟန်းတို့
ခံခြင်း ဘုံမပြုအပ်သောအမှုတို့ဟူ၍၊ နိသေဝဓေ၊ မရှိဘဲခြင်းတို့ကို၊ ကရေန္တိ
ပြုကုန်၏၊ ဥဒရာဝဓေဟင်္ကံ၊ ဝမ်းပြည့်ရုံမျှ၊ ဘုရားဝမ်း၍ ဥဉ္ဇာနသ

၂၀၄ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝတုတ္ထတွဲ

ယျကာ၊ ပကံလင်္ကခိပ်ခြင်းတို့ကို၊ သယန္တိ၊ ခိပ်ကုန်၏၊ ယာကထာ၊ အကြင်ရာဇကထာ အစရှိသောစကားကို၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ငရဟိတာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်၏၊ ပဋိဗုဒ္ဓါ၊ ခိပ်၍နိုးကုန်သည်ရှိသော်၊ သာကထာ၊ ထိုဘုရားစက်ဆုပ်အပ်သောရာဇကထာစသောစကားကို၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏၊ သဗ္ဗကာရကသိပ္ပါနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော ကုန်သည်တို့သည် ပြုအပ်ကုန်သောထီးထန်းရှက်အစရှိသောအတတ်ဆင်ဆေးအတတ်မြင်းဆေးအတတ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိတ္တိ၊ ကတွာန၊ အရိုအသေပြုကုန်၍၊ ဝိက္ခု၊ ရေ၊ သင်ကုန်၏၊ အဇ္ဈတ္တိ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သောစိတ်ကို၊ အဂ္ဂပသန္တာ၊ ကိလေသာမှမငြိမ်းစေနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သာမညတ္ထာတိ၊ ရဟန်းတရားပင်တည်းဟူ၍၊ အတ္ထတိ၊ နေ၏၊ မတ္တိကဉ္စ၊ ပကတိအဆင်းငါးပါးသောအဆင်းရှိသောမြေသမိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ တေလံရုဏ္ဏဉ္စ၊ ပကတိသောဆီနံသာမှန်စသည်ဖြင့်ပြုပြင်အပ်သောဆီကသယံမှန်တို့ကိုကိုးရင်း၊ ဥဒကာသန္တဘော၊ ဇနဉ္စ၊ ရေနေရာဘောဇဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုတ္တရံ၊ များစွာအလွန်အလွန်သောဆွမ်းစသည်ကို၊ အာကဗိန္တာ၊ အလိုရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့သည်၊ ဥပနာမေန္တိ၊ ကပ်ပေကုန်၏၊ ဒန္တပေါဏဉ္စ၊ ဘုံပူကိုလည်းကောင်း၊ ကာပိဉ္စ၊ ထီးထီးကိုလည်းကောင်း၊ ဝုပ္ပံ၊ မြတ်လေးပွင့်စကားပွင့်စသောပန်းကိုကိုးရင်း၊ ခါဒနိယာနိစ၊ တဆွဲရှစ်ပါး အပြားရှိသော ခဲဘွယ်အထူးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပိဗ္ဗာပါတေစသမ္ပန္နေ၊ အဆင်းစသည်၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ဆွမ်းအထူးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဓမ္မအဓမ္မာနိစ၊ သရော်သီးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာမလကာနိစ၊ သျှစ်ရှားသီးတို့ ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ၌၊ ဗဟုတ္တရံ၊ များစွာသောဆွမ်းစသောအလွန်အလွန်ကို၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့သည်၊ ဥပနာမေန္တိ၊ ကပ်ပေကုန်၏၊ တေသဇ္ဇေ၊ သု၊ လူတို့အားဆေးနှင့်ယှဉ်သည်တို့၌၊ ဝေဇ္ဇာ၊ ဆေးသမားတို့သည်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ယထာ၊ ကျင့်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ ကိစ္စာကိစ္ဆေ၊ လူတို့အမှုငယ်အမှုကြီးကိုပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဂိဟိ၊ လူတို့သည်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ယထာ၊ ကျင့်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝဏိကာ၊ ပြည်ထန်းဆာမတို့သည်၊ ဝိဘူသာယံဝိယ၊ မိမိကိုယ်ကိုတန်းဆာဆင်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဣဿရေ၊ အစိုးရခြင်း၌ဖြစ်သော၊ ခတ္တိယာခတ္တိယော၊ မင်းသည်၊ ဝသံ၊ မိမိနိုင်ငံသို့၊ ငတ္ထေတိ၊ ယထာ၊ လိုက်စေသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကုလဝတီ၊ ဒိယကာရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝတ္တန္တိ၊ လိုက်ကုန်၏၊ နေကတိကာ၊ စဉ်းလဲခြင်း၌ယှဉ်

ကုန်သောရွှေမဟုတ်သည်ကိုရွှေကဲ့သို့အတုပြု၍လှည့်စားတတ်ကုန်သော၊
 ဝဉ္စနိကာ၊ချိန်စဉ်းလဲတင်းစဉ်းလဲစသည်တို့ဖြင့်သုတပါးတို့၏ရောင်းဝယ်
 ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ကုဇူသက္ခိ၊ မမှန်သောသက်သေရှိကုန်သော၊
 အပါဠိကာ၊မစောင့်စည်းခြင်း အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော သူတို့သည်၊
 ဗဟုပရိကပ္ပဟိ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောမိစ္ဆာဇီဝ အပြားတို့ဖြင့်၊ အာမိသံ၊
 စွမ်းပစ္စည်းစသော အာမိသကို၊ ပရိဘုဉ္ဇရေ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏၊သေသ
 ကပ္ပေ၊အပ်၏ဟူသော အမြွက်ဖြင့်၊ ပရိယာယေ၊ ပစ္စည်းတို့၌ပရိယာယ်
 စကားနှင့်ယှဉ်သော၊ပရိကပ္ပေ၊ ပွားစီးခြင်းစသောအကြံ၌၊အနုခာဝိတာ၊
 အလိုကြီးခြင်းစသော ပါပဓမ္မတို့ဖြင့် ပြေးဝင်ရှာနှောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဇိဝိ
 ကာက္ခာ၊ အသက်မွေးခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပါယေန၊ပရိ
 ယာယ်စကားစသောအကြောင်းရှိသော ပစ္စည်းကိုဖြစ်စေသောနည်းဖြင့်၊
 ဗဟုစနံ၊များစွာသောဥစ္စာကို၊သင်္ကဗန္တိ၊ ငင်ဆောင်ကုန်၏၊ ပရိယံပရိသာ
 ယ၊ပရိသတ်၌၊ကမ္မတောကမ္မဟေတု၊ မိမိသည်ပြုအပ်သောအမှုကြီးငယ်
 ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊မိမိကိုယ်ကိုလုပ်ကျွေးစေကုန်၏၊
 ဓမ္မတော၊ ဓမ္မဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ နောစဥပဋ္ဌပေန္တိ၊မလုပ်ကျွေး
 စေကုန်းလာတာတော၊လာဘ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ပရေသံ၊ သူတ
 ပါးတို့အား၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ဒေသေန္တိ၊ဟောကုန်၏၊အတ္ထတော၊ ပစ္စုပ္ပန်သံ
 သရာအကျိုး အစရှိသည်အပြားရှိသော အစီးအပွားဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်၊နောစဒေသေန္တိ၊မဟောကုန်၊ ။သံဃာလာတာသ၊ သံဃာမှဖြစ်
 သောလာဘ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ဘဏ္ဍန္တိ၊ ငါအားရောက်၏သင်
 အားမရောက်စသည်ဖြင့်ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုကုန်၏၊ သံဃတော၊အရိယသံ
 စာသမ္မာ၊ ပရိဗာဟိရာ၊အပဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ပရလာတော၊သီလစသောဂုဏ်
 နှင့်ပြည့်စုံသော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရည်၍ဖြစ်သော တပါးသောလာဘ်
 ကို၊ဥပဇီဝန္တိ၊သိ၍အသက်မွေးကုန်၏၊ အဟိရိကာစ၊ငါတို့ကား တပါး
 သောသူတို့နှင့်စပ်၍ အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်၏ဟူ၍၊ နလဇ္ဇရေ၊မရှက်ကုန်
 ဧကေ၊အချို့ကုန်သောငြင်းခုံခြင်းအစရှိသည်တို့ကို ပြုတတ်ကုန်သောသူ
 တို့သည်၊နာနုယုတ္တာ၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့နှင့်
 မယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇီဝန္တိ ယထာ၊အသက်မွေးကုန်သကဲ့သို့၊ ဧကေဧ
 ကာဇ္ဇေ၊အချို့ကုန်သော၊မုဏ္ဍာ၊ ဦးပြီးကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊သံဃာဒို့ပါ
 ရုသာ၊သင်္ကန်းဖြင့် ရုံအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ လာတာသက္ကာရ
 မုဏ္ဍိတာ၊လာဘ်ပူဇော်သကာတောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊သမ္ဘာဝနံယေဝ၊

၂၀၆ လေရဲဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

မြီးမွင်းမြောက်စီးခြင်းကိုသာလျှင်၊ အန္တိန္ဒြိယ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ နာနာပယာတမ္ပိ
 အထူးထူးအပြားပြားသောအခြင်းအရာဖြင့်ကိလေသာတို့ကိုဖြစ်စေခြင်း
 ဌ၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ခါနီအုခါနီ၊ ယခုရခဲ့သောအဆွေခင်ပွန်းကောင်း
 ရခဲ့သောသမ္ပာယတရားနာခြင်းကာလ၌၊ နသုကရံယထာ၊ စောင့်ခြင်းကို
 ကောင်းစွာမပြုသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သမ္ပာဒေတုံ၊ ကောင်းစွာ
 ပြည့်စုံစေခြင်းဌ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ အယုသိတံဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ထင်ရှားရှိသောကါလ၌မရအပ်သော၊ ဈာန်ဝိပဿနာတရားကိုလည်း၊ ယုသိတုံ
 အဓိဂန္တု၊ ရခြင်းဌ၊ နသုကရံ၊ မလွယ်၊ ယုသိတံဝါ၊ ရအပ်သော၊ ဈာန်ဝိပဿ
 နာတရားကိုလည်း၊ အနုရက္ခိတုံ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အံ့သောဌ၊ နသု
 ကရံ၊ မပြုလွယ်၊ ယုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ကေနိဒေဝပယောဇနေန၊ တ
 စုံတခုသောဆေးဝါးမန္တရားမန္တန်ဖြင့်၊ ကဏ္ဍကဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ဆူးတို့ဖြင့်ဖြည့်
 သောအရပ်၌၊ အနုပါဟနော၊ ဘိနပ်မစီးဘဲ၊ စရေယုယထာ၊ သွားနှိုင်းသကဲ့
 သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဂါမေ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဆူတို့ဖြင့်
 ပြည့်သောမွင်းခံရွာ၌၊ မုနိ၊ ရဟန်းသည်၊ သတိ၊ သတိပညာအဆင်အခြင်း
 ကိုးဥပဋ္ဌပေတော၊ ဖြစ်စေ၍၊ စရေစရေယု၊ သွားရာ၏၊ ယုဋ္ဌကေ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ယောဂီ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းနှင့် ယှဉ်ကုန်သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ကို၊ ယရိတွာ၊ အားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာရှိသည်တို့ကို အောက်မေ့၍၊
 တေသံ၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်ကုန်သောကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းနှင့် ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၏၊ ဝတ္တံ၊ အကျင့်ဝတ်ကို ပွားစေသောအစီအရင်ကို၊ အနုဿရံအနုဿ
 ရန္တော၊ အောက်မေ့လျက်၊ ပစ္ဆိမကောကာလော၊ လွန်ပြီးသော ဘုရားရှိ
 သောအဆုံးကာလသည်၊ ကိဉ္ဇာပိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏ရှင်၊ တ
 ထာဝီ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ယထာဓမ္မမေဝ၊ အကြင်ဘုရားဟောတော်မူ
 တိုင်းသောတရားတော်အားလျော်စွာသာလျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ ကျင့်လျက်၊
 ဝိပဿနံ၊ အနိစ္စအစရှိသော ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုကာပေန္တော၊ လုံ့လပြု
 လျက်၊ အမတံပဒံ၊ သေခြင်းကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ ယုသေယုအဓိဂန္တေယု၊ ရ
 ရာ၏၊ အုဒံဝစနံ၊ ဤပြုအပ်ခဲ့တိုင်းသော ကိလေသာတို့၏ ဖြုတ်ခြင်းတို့၌
 အကျင့်အစီအရင်ကို၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ သာလဝနေ၊ အင်ကြင်းတော၌၊ တာဝီ
 တိန္ဒြိယော၊ ပွားစေအပ်ပြီးသော သဒ္ဓါစသော ငါးပါးသော ဣန္ဒြိယရှိသော၊
 ပြာဟ္မဇော၊ မကောင်းမှုကိုအမပြုပြီးသော၊ ဝိဏပုနုဗ္ဗဝါ၊ ကုန်ပြီးသောတ
 ဖန်အဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ဣထိ၊ ဝီရိယကွန့်စသော တရားအပေါင်းကို
 ရှာဖွေပြီးသော၊ သမဏော၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသောပါရာဝရိ

၂၀-ဒီသထိနိပါတ်- ၂၅၀-ပါရ၊ ပရိယတ္တရဂါတာ၊ ၂၀၇

ယမည်သာရဟန္တာသည်။ ပရိနိဗ္ဗာယ်၊ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနသတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ဣတိဣမဂါတာ၊ ဤဂါတာတို့ကို။ ထေရေန၊ ပါရာပရိယ မထေရ်သည်၊ အာသိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါတာတို့၌၊ ဣရိယံအာသိတိက္ခန္တိ၊ ဣရိယံအာသိတိက္ခန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပုရိသုတ္တမေ၊ ယောကျ်ားဖြစ်ဖြစ်တော်မူသော၊ လောကနာ ထမ္ဘိ၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာ သုရားသည်၊ တိဗ္ဗန္တေရေန္တေ၊ တည်တော်မူသော၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဋိပတ္တိဘာဝတော၊ အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အညထာအညန၊ တပါးသော၊ ပကာရေန၊ အပြားအားဖြင့်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဣရိယံစရိ တံ၊ ကျင့်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ ပဋိပတ္တိဘာဝတော၊ ကျင့်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အညထာ၊ တပါး သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒီသထိ၊ ထင်၏၊ ဣဒါနိပန၊ ယ ခုအခါ၌ကား၊ တတော၊ ထိုဆရာအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ၊ အညထာ၊ တပါးသောအ ခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဣရိယံ၊ အကျင့်သည်၊ ဒီသထိ ထင်၏၊ အယသောပဋိပတ္တိဘာဝတော၊ မပေါက်ပြန်သောအကျင့်ရှိသည် ၏အဖြစ်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်သည်၊ ဣဒါ နိ၊ ယခုအခါ၌၊ သတ္ထမိ၊ မြတ်စွာသုရားသည်၊ ရေန္တေ၊ တင်ရှားရှိပြီ၊ ယေနာ ကာရေန၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ပဋိပတ္တိ၊ အကျင့် သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးတော်မူအကျင့်ကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒေသထံ၊ ပြ ခြင်းငှါ၊ သီတဝါတပရိတ္တာနန္တိ၊ အာဒိ၊ သီတဝါတပရိတ္တာနံဤသို့အစရှိသော ဂါထာကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါတာတို့၌၊ မတ္တဗ္ဗိယန္တိ၊ မတ္တ ဗ္ဗိယံဟူသည်ကား၊ တံမတ္တပယောဇနံ၊ ထိုမျှသောအကျိုးရှိသော၊ ယာဝ ဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်လျှင်၊ သီတဝါတပရိတ္တာနံ၊ ချမ်းသောလေကိုတား မြှတ်တတ်သော၊ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်လျှင်၊ ဟိရိကောပိနပဋိစ္ဆာ ဇနံ၊ ရှက်ကြောက်အပ်သောကျဉ်းမြောင်းလျှိုငှက်သောအရပ်ကိုဖုံးလွှမ်း ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇံ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏၊ ဇာထံပရိဘုဉ္ဇံ၊ အဘယ်သို့သုံးဆောင်ကုန်သနည်း၊ ဣတရိတရေ၊ ရှေ့သ မျှသော၊ ယသ္မိံ၊ တသ္မိံ၊ ဟုတ်ငြားငြားသော၊ ဟိန္ဒဝါ၊ ယုတ်သည်လည်းဖြစ် သော၊ ပဏီတေဝါ၊ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယထာလန္တေ၊ မြေတိုင်း သော၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်း၌၊ သန္တောသံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသို့၊ အာပန္နာ၊ ရောက်၏၊ ပဏီတန္တိ၊ ပဏီတံဟူသည်ကား၊ ဥဋ္ဌာရံ၊ မြတ်သော၊ သပ္ပိအာဒိနံ၊ သေ

၂၀၈ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ပတ်အစရှိသည်တို့နှင့်၊ သံသဋ္ဌိ၊ ရောနှောသော၊ တဒဘာဝေဒန၊ ထိုထေးပတ်
အစရှိသည်တို့နှင့် ရောနှောခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ရှေးခံ၊ ကြမ်းသော
အပ္ပန္နိ၊ အပ္ပံဟူ သည်ကား၊ စတုပဉ္စာလောပမတ္တဋ္ဌိ၊ လေးလုပ်ငါးလုပ်မျှ
လောက်သောအနည်းငယ်သောအစာကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုန္တိ၊ ဗဟုဟူ
သည်ကား၊ ယာဝဓတ္တိ၊ အလိုရှိတိုင်းသောအစာကို၊ အတုဋ္ဌိ' သူတီး၊ အတုဋ္ဌိ'
သုဟူသည်ကား၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ အပ္ပန္နိ၊ သုံးဆောင်သော်လည်း၊ ယာဝ
နမတ္တမေဝ၊ မျှတရုံမျှကိုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ အတုဋ္ဌိ'
သု၊ စားကုန်၏၊ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဂ္ဂိဒ္ဓါ၊ မမက်မောကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဂေဓံ၊ မက်မောခြင်းသို့၊ အနာပန္နံ၊ မရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
နာမိမန္တိတာနုအဇ္ဈောသိတာ၊ တဗျာဖြင့်တောင့်တခြင်းကင်းကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ အက္ခန္တန္တုနိယ၊ ထည်းဝင်ရိုးထိုးသောထည်းစာကဲ့သို့၊ သာကနိကာ
ဝဏာလေပနိယ၊ အာမာကိုလိမ်းသောဆီကဲ့သို့၊ ပဏိနော၊ မွန်မြတ်သော
အစာတို့ကို၊ အတုဋ္ဌိ' သု၊ သုံးဆောင်ကုန်ပြီး၊ ဇိဝိတာနံ၊ ပရိက္ခာရေဘောသဇ္ဇေ
အထပစ္စယေတိ၊ ဇိဝိတာနံ၊ ပရိက္ခာရေဘောသဇ္ဇေအထပစ္စယေဟူသည်ကား၊
ဇိဝိတာနံ၊ အသက်တို့၏၊ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပရိက္ခာယဘူတေ၊ အစောင့်
အရှောက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘောသဇ္ဇသင်္ခါတေ၊ ဆေးဟုဆိုအပ်သော၊ ပစ္စ
ယေဂိလာနပစ္စယေ၊ သူနာတို့၏အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်း၌၊
ယထာတေတိ၊ ယထာတေဟူသည်ကား၊ ပုရိမကာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊
တေတိက္ခာ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အာသဝက္ခယေ၊ အာသဝေါကုန်ခြင်း၌၊
ဥဿကာယုတ္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်၊ အာသုံယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တ
လာ၊ ထိုအတူ၊ ဘေရောဂါတိဘူတာဝိ၊ ထိုအနာရှင်စက်ကုန်သောရဟန်းတို့
သည်လည်း၊ ဂိလာနပစ္စယေ၊ သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သောဆေး
ပစ္စည်း၌၊ ဗာဠိအတိဝိယ၊ အလွန်အကဲဥဿုတ္တာ၊ အားထုတ်ကုန်သည်၊ နာ
ဘောသုံ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အနတ္တ၊ အနက်တည်း၊ တပ္ပ
ရာယနာတိ၊ တပ္ပရာယနာဟူသည်ကား၊ ဝိဝေကပရာယနာ၊ ဝိဝေကလျှင်
လည်းလျောင်းရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝေကပေါဏာ၊ ဝိဝေကလျှင်ရှိုင်းကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုဟိဂါထာဟိ၊ လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ စတုပစ္စယ
သန္တောသဘာဝန၊ တိရုတိဉ္စ၊ လေးပါးသောပစ္စည်း၌ရောင့်ရဲခြင်းဘာဝနာ
၌မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဒေသန္တနံ၊ ပြုသဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အရိ
ယဝံသပနိပဒါ၊ အရိယဝံသအကျင့်ကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏၊ နိစာတိ၊ နိစာ
ဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပံသုက္ခလိကာ၊ ပံသုက္ခရတင်ကိုဆောင်

၂၀-ပိသတ်နိပါတ်-၂ ၅၀-ပါရုပရိယတ္တေရဂါထာ၊ ၂၀၆

ကုန်၏၊ ပိဏ္ဍပါတ်ကား၊ ပိဏ္ဍပါတ်ရတင်ကိုဆောင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အတ္တုတ္တံသနပရဝတ္ထနာနိ၊ မိမိကိုယ်ကိုခြီးမြှောက်ခြင်း သူတပါးကိုရှုံ့ချ
 ခြင်းတို့ကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ နိဝရတ္တိနောနဝါတဝရတ္တိနော၊ နှိမ့်ချသော
 ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နိဝိ
 ဋ္ဌာတိ၊ နိဝိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ နိဝိဋ္ဌသဒ္ဓါ၊ သက်
 ဝင်၍သည်သောသဒ္ဓါတရားရှိကုန်၏၊ သုဘရာတိ၊ သုဘရာဟူသည်ကား၊
 အပ္ပိစ္ဆတဒိဘာဝေန၊ အလိုနည်းခြင်းစသောအဖြစ်ဖြင့်၊ သုပပါသာ၊ မွေးမြူ
 လွယ်ကူသော၊ မုဒုတိ၊ မုဒုဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထပဗ္ဗိပတ္တိယံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်
 ငယ်အကျင့်၌၊ သကလေစ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယော၊ မြတ်
 သောအကျင့်၌၊ မုနုန္နညံကုန်သော၊ သုပရိကမ္မကတသုဝဏ္ဏံဝိယ၊ ကောင်း
 စွာအပြုအပြစ်ပြုအပ်သောရွှေကဲ့သို့၊ ဝိနိယောဂက္ခမာ၊ ဆင်ဝတ်ခြင်းငှါ
 ခုံသည်ဝါးတနည်းကား၊ မုဒုတိ၊ မုဒုဟူသည်ကား၊ အဘာကုမ္ပိကာ၊ မျက်
 မှောင်ကုတ်သည်၊ ဥတ္တာနုမုခါ၊ ပေါ်သောမျက်နှာရှိသည်၊ ပုပ္ဖိတမုခေန၊
 ပွင့်သော မျက်နှာဖြင့်၊ ပဋိသန္ဓာရဝုတ္တိနော၊ စေ့စပ်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၊
 သုဘိတ္တံဝိယ၊ ကောင်းသောဆိပ်ကဲ့သို့၊ သုခါဝဟာ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထဒ္ဓမာနုသာတိ၊ အထဒ္ဓ
 မာနုသာဟူသည်ကား၊ အကထိနပိတ္တာ၊ မကြမ်းတမ်းသော စိတ်ရှိကုန်
 သော၊ တေန၊ ထိုအထဒ္ဓမာနုသာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ သုဗ္ဗစဘာဝံ၊ ဆိုလွယ်
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အဗျာသေကဘတိ၊ အဗျာသေကဘ
 ဟူသည်ကား၊ သတိဝိပွဝါသာဘာဝတော၊ သတိနှင့်မကင်းသောအဖြစ်
 ကြောင့်၊ ကိလေသဗျာသေကရဟိတာ၊ ကိလေသါတို့နှင့်ရောရှက်ခြင်းကင်း
 ကုန်သော၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊ တဏှာဒိဋ္ဌိမိနာဒိဟိ၊ တဏှာ
 ဒိဋ္ဌိမာနအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဝေါကိဏ္ဏာ၊ မပြင်းကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အမုခရာတိ၊ အမုခရာဟူသည်ကား၊
 မုခရာ၊ နှုတ်ကြမ်းသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မုခေန၊ နှုတ်ဖြင့်၊ နမရာ၊ မကြမ်း၊ ဝါ၊ တ
 နည်းကား၊ ဝစိပါဂန္တိယရဟိတာ၊ နှုတ်ကြမ်းခြင်းမှကင်းသည်၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္ထမိန္ဒာဝသနုဂါတိ၊ အတ္ထမိန္ဒာ
 ဝသနုဂါဟူသည်ကား၊ ဟိတမိန္ဒာ၊ အကျိုးစီးပွားကိုကြံတတ်ကုန်သ
 သော၊ ဝသိကာ၊ အလိုသို့လိုက်ကုန်သော၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊
 ပရေသန္ဓ၊ သူတပါးတို့၏လည်းကောင်း၊ ဟိတမိန္ဒမေဝ၊ အကျိုးစီးပွားကို
 ကြံခြင်းသို့ သာလျှင်၊ အနုပရိ ဝတ္ထနကာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော၊ တ

၂၁၀ ထေရဝါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

တောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ တသွာနိဝရတ္တာဒိဟေတု၊ ထိုသို့နှင့်ချ
သောဖြစ်ခြင်းအစရှိသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပါသာဒိကန္တိ၊ ပါသာဒိကံ
ဟူသည်ကား၊ ပသာဒဇနကံ၊ ကြည်ညိုခြင်း ကိုဖြစ်စေတတ် သော၊ ပဗ္ဗိ
ပတ္တိ၊ အကျင့်ကို၊ ပဿန္တာနုဉ္စ၊ မြင်ကုန်သောသူတို့၏လည်းကောင်း၊ သု
ဏန္တာနုဉ္စ၊ ကြားကုန်သောသူတို့၏လည်းကောင်း၊ ပသာဒဝဟံ၊ ကြည်ညို
ခြင်းကိုဆောင်တတ်သော၊ ဂတန္တိ၊ ဂတံဟူသည်ကား၊ အဘိက္ကန္တိ၊ ပဗ္ဗိက္က
န္တိ၊ ပရိဝတ္တနာဒိဂမနံ၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းနောက်သို့ ဆုတ်ခြင်းလှည့်လည်
ခြင်းစသောသွားခြင်းတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂတန္တိ၊ ဂတံဟူသည်ကား
ကာယဝါစာပဝတ္တိ၊ ကိုယ်နှုတ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဘုတ္တန္တိ၊ ဘုတ္တံဟူသည်
ကား၊ တေပစ္စယပရိဘောဂေါ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ နိ
သေဝိတန္တိ၊ နိသေဝိတံဟူသည်ကား၊ ဂေါစရေနိသေဝနံ၊ ဆွမ်းခံသောအား
ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ သိနိဒ္ဓါတေလ ဓာရာဝါတိ၊ သိနိဒ္ဓါတေလ ဓာရာဝဟူ
သည်ကား၊ အာဝတ္တိတာယ၊ လည်စေသော၊ ကုသလဇနကပတ္တိယာ၊ ကု
သိုလ်ဇနကကံရောက်ခြင်းကြောင့်၊ သဝန္တိ၊ တေလဓာရာ၊ ပရိစီးသောသိအ
ယဉ်သည်၊ အဝိန္တိန္ဒာ၊ မပြတ်သည်ဖြစ်၍၊ သိနိဒ္ဓါမဋ္ဌာ၊ ပြေပြစ်သည်၊ ဒဿ
နိယာ၊ ရှုချင်ဘွယ်ကောင်းသည်၊ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ကိုဆောင်
တတ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အာကပ္ပသမ္ပန္နာနံ၊
အသွင်အပြင်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဣရိယပထော၊
ဣရိယာပုတ်သည်၊ အန္တိန္ဒော၊ မပြတ်သည်၊ သဏ္ဌော၊ သိမ်မွေ့သည်၊ မဋ္ဌော
ပြေပြစ်သည်၊ ဒဿနိယော၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်၊ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညို
ဘွယ်ကိုဆောင်သည်၊ အဟောသိဖြစ်၏၊ မဟာဈာယီတိ၊ မဟာဈာယီဟူ
သည်ကား၊ မဟာန္တယိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဈာနေဟိ၊ ဈာန်တို့ဖြင့်၊ ဈာယနဝိ
လာ၊ ဝင်စားလေ့ရှိသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မဟန္တိ၊ မြတ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
ကို၊ ဈာယတိ၊ ဝင်စားတတ်၏၊ ဣတိတာဉ္စာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာဈာယိ၊ မဟာ
ဈာယီမည်၏၊ တတောဧဝံ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ မဟာဟိတာ၊ များစွာ
သောအကျိုးစီးပွားရှိသည်၊ မဟန္တယိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဟိတေဟိ၊
အစီးအပွားတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ထေရာတိ၊ ထေရာဟူသည်ကား၊ ယထာ
ဝုတ္တပ္ပကာရာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိကုန်သော၊ ပဗ္ဗိပတ္တိပ
ရာယနာ၊ ပဗ္ဗိပတ်သျှင်လည်လျောင်းရာရှိကုန်သော၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့
သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူကြကုန်ပြီ၊ ဣတိ

၂၀-မိသတိနိပါတ်- ၂၅၀-ပါရာပရိယတ္တရဂါထာ၊ ၂၀၀

အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပရိတ္တာဒါနိတာဒိသာတိ၊ ပရိ
 တ္တာဒါနိတာဒိသာဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိပန္နိ မေကာလေ၊ ဤနောက်ဆုံးဖြစ်
 သောကာလ၌၊ တာဒိသာတထာရှုပါ၊ ထိုမထေရ်တို့နှင့်တူသောသဘောရှိ
 ကုန်သော၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ပရိတ္တာအပ္ပါ၊ အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်
 ကုန်၏။ ကတိပယာဇေဝ၊ နှစ်ပါးသုံးပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုသလာနုဉ္စေဋ္ဌာနန္တိ၊ ကုသလာနုဉ္စေဋ္ဌာနံ
 ဟူသည်ကား၊ ဝိဝဇ္ဇဿ၊ ဝဋ်ကင်းခြင်း၏၊ ဥပနိဿယတူတာနံ၊ အားကြီး
 သောအကြောင်း ဖြစ်၍ဖြစ် ကုန်သော၊ ဝိမောက္ခဿ ဟ္မာရာနံ၊ ဝဋ်မှထွက်
 ပြောက်ခြင်း၌ အဆောက်အဦဖြစ်ကုန်သော၊ အနုဉ္စေဋ္ဌာနံ၊ အပြစ်မရှိကုန်
 သောတရားတို့၏၊ ပညာယစာတိ၊ ပညာယစဟူသည်ကား၊ တထာရှုပါယ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပညာယစ၊ ပညာ၏လည်း၊ ပရိက္ခယာတိ၊ ပရိက္ခယာ
 ဟူသည်ကား၊ အဘာဝတော၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ အနုပ္ပတ္တိတော၊ မဖြစ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ကာမဗ္ဗ၊ အကယ်၍လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပညာဝိ၊ ပညာသည်
 လည်း၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အနုဉ္စေဋ္ဌာဝိ၊ အပြစ်မရှိသောတရားတို့သည်
 လည်း၊ သိပနံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဗဟုကာရတာ
 ဝဒဿနတ္ထံ၊ ကျေးဇူးများသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ အဿာ၊ ထိုပညာ
 အား၊ ပုညဥာဏဿ ဟ္မာရာတိ၊ ပုညဥာဏဿ ဟ္မာရာဟူ၍၊ ဝုတ္တံယထာ၊ ဆို
 အပ်သကဲ့သို့၊ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗာကာရဝရူပေ
 တန္တိ၊ သဗ္ဗာကာရဝရူပေတံဟူသည်ကား၊ အာဒိကလျာဏတာဒိတိ၊ အစ
 ၏ကောင်းခြင်းအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အာကာရဝ
 ရေဟိ၊ အခြင်းအရာအမြတ်တို့နှင့်၊ ပကာရဝိသေသေဟိ၊ အပြားအထူးတို့
 နှင့်၊ ဥပေတံယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော၊ တဂ္ဂတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်
 စုံတော်မူသော၊ ဖိနဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊
 လုဇ္ဈတိဝိနဿတိ၊ ဗျက်ဆီးပတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ပါပကာနုဉ္စေဋ္ဌာနံ ကိလေသာ နုဉ္စယောဥတူတိ၊ ပါပကာ
 နုဉ္စေဋ္ဌာနံ ကိလေသာနုဉ္စယောဥတု ဟူသည်ကား၊ ကာယဒုစရိတာဒိနံ၊
 ကာယဒုစရိက် အစရှိကုန်သော၊ ပါပဓမ္မာနုဉ္စယုတ်မာသော တရားတို့၏
 လည်းကောင်း၊ လောဘာဒိနံ၊ လောဘအစရှိကုန်သော၊ ကိလေသာနုဉ္စ၊
 ကိလေသာတို့၏ လည်းကောင်း၊ ယောဥတုယောကာလော၊ အကြင်ဖြစ်
 သောကာလသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောအယံကာလော၊ ထိုကာလသည်၊
 ဝုတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနသေသော၊ စကားကြွင်းကို၊ ဂဟိတော၊

၂၁၂ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ယူအပ်၏။ ဥပဋ္ဌိတာဝိဝေကာယယေဝသန္ဓဗ္ဗသေသကာတိ၊ ဥပဋ္ဌိတာဝိဝေ
 ကာယယေဝသန္ဓဗ္ဗသေသကာဟူသည်ကား။ ယေပန၊ အကြင်ရဟန်းတို့
 သည်ကား။ ဧဝံပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ က၊ လေ၊ ကာလန္တိ၊ ကာယမိတ္တ
 ဥပဓိဝိဝေကတ္တာယ၊ ကာယဝိဝေကမိတ္တဝိဝေကဥပဓိဝိဝေကအကျိုးငှါ၊ ဥ
 ပဋ္ဌိတာအာရဒ္ဓဝိရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိကုန်၏။ တေစ၊ ထိုမ
 ထေရ်တို့သည်လည်း၊ သေသပဋိပတ္တိသန္ဓဗ္ဗကာ၊ ကြွင်းသောအကျင့်ဟု
 ဆိုအပ်သောသူတော်ကောင်းတရားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိ။
 ချေ၍ပြဦးအံ၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊
 အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ သုဝိသုဒ္ဓဝိယော၊ အလွန်စင်ကြယ်သောသီလရှိကုန်သော
 သီလာစာရာ၊ အကျင့်သီလရှိကုန်သည်၊ သမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊
 ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧကန္တေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဣရိ
 ယာပထသန္တပနံ၊ ဣရိယာပုတ်ကိုတည်စေခြင်းသည်၊ သမထဝိပဿနာ
 ဘာဝနာပိခနံ၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာ အစီအရင်သည်၊ မဟာပလိ
 ဗောရပန္နေ၊ ကြီးသောပလိဗောဓကိုဖြတ်ခြင်းသည်၊ ခုဒ္ဒကပလိဗောရ
 ပန္နေ၊ ငယ်သောပလိဗောဓကိုဖြတ်ခြင်းသည်၊ ဣတိဧဝမာဒိပုဗ္ဗကိစ္စံ၊
 ဤသို့အစရှိသောပုဗ္ဗကိစ္စကို၊ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာ
 ကိုး၊ အနုယုပ္ပန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သေသပဋိပတ္တိ
 သန္ဓဗ္ဗကထာ၊ ကြွင်းသော အကျင့်သူတော်ကောင်းစကားတို့ကို၊ မတ္ထကံ၊
 အပြီးအဆုံးသို့၊ ပါပေဝံ၊ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တေကိလေသာ
 ပဝဇန္တာတိ၊ တေကိလေသာပဝဇန္တာဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန်း
 တို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩရသပုတ္တေဟိစ၊ ရွှေရင်တော်
 နှစ်သားတော်စစ်အဖြစ်တို့မှလည်းကောင်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပရိက္ခယံပရိ
 ယာဒါနံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂမိတာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
 ဧတရဟံ၊ ယခုအခါ၌၊ လဇ္ဈေကာသာ၊ ရအပ်သော အခွင့်ရှိကုန်သော၊
 ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၌၊ ဝုဒ္ဓိ၊ ကြီးပွားခြင်း
 သို့၊ ဝိရုဋ္ဌိ၊ စီးပင်ခြင်းသို့၊ ဝေပုလ္လိ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တာ၊ ရောက်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဝိသန္တိဗဟုဇနန္တိ၊ အာဝိသန္တိဗဟုဇနံဟူသည်ကား
 ကဏ္ဍာဏမိတ္တရဟိတံ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းတို့မှကင်းသော၊ အ
 လောနိသော မနသိကာရဗဟုလံ၊ မသင့်မတင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းများ
 သော၊ အန္တဗာလဇနံ၊ မိုက်သောပုထုဇဉ်ကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်

စက်၍၊ အဝသံ၊ အလိုမဟုတ်သည်ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်၊ အာဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏၊ သန္တာနံ၊ သန္တာန်သို့။ အနုပဝိသန္တိ၊ အဝဉ်အတိုင်း ဝင်ကုန်၏၊ ဧဝံဘူတာစ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ဗာလေဟိ၊ မျက်သောသူတို့နှင့်၊ ဥဗ္ဗဗ္ဗဟိ၊ ရူးသောသူတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ တေရက္ခဿ၊ ထိုရက္ခိသ်တို့သည်၊ ကိဇ္ဇန္တိ မညေ၊ ကစားမြူးတူးကုန်ယောင်တကား၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်၊ ကေဠိသီယာ၊ ကစားမြူးတူးခြင်းအလေ့ရှိကုန်သောရက္ခဿ၊ ရက္ခိသ်တို့သည်။ ဘိသက္ကရဟိတေ၊ ဆေးဆရာမှကင်းသော၊ ဥဗ္ဗဗ္ဗဟိ၊ ရူးသောသူနှင့်၊ အာဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ တေ၊ ထိုရူးသောသူတို့ကို၊ အနုယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့၊ အာပါဒေန္တာ၊ ရောက်စေကုန်လျက်၊ တေဟိ၊ ထိုရူးသောသူတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ကိဇ္ဇန္တိ ယထာ၊ ကစားကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ တေကိလေသာ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘိသက္ကရဟိတေ၊ မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော ဆေးဆရာမှကင်းကုန်သော၊ အနုဗာလေ၊ ပုထုဇဉ်မိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဗိဇ္ဇဓိဓိကာဗိတေဒံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော အကျိုးအစရှိသော၊ အနုတ္တံ၊ အကျိုးမဲ့ကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တာ၊ ဖြစ်စေကုန်လျက်၊ တေဟိ၊ ထိုကိလေသာတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ကိဇ္ဇန္တိ မညေ၊ မြူးတူးကုန်ယောင်တကား၊ ကိဇ္ဇန္တာဝိယ၊ မြူးတူးကုန်သကဲ့သို့၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေနတေနာတိ၊ တေနတေနဟူသည်ကား၊ တေနတေန၊ ထိုထိုသို့သော၊ ကိစ္ဆိဘာဂေန၊ တရံတခုသောဘဝံဟုဆိုအပ်သောအရပ်မျက်နှာအတို့ဖြင့်၊ ဝိဓာပိတာတိ ဝိဓာပိတာဟူသည်ကား၊ ဝိရူပါ၊ ဖောက်ပြန်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓာပိတာ၊ ပြေးသွားရကုန်၏၊ အသာရုပ္ပဝသေန၊ မလျှောက်ပတ်သည်၏ အစွင်းအားဖြင့်၊ ပဋိပစ္ဆန္တာ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ ကိလေသဝတ္ထု၊ သူတိ၊ ကိလေသဝတ္ထု၊ သူဟူသည်ကား၊ ပဉ္စမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပန္နကိလေသာ၊ ဖြစ်သောကိလေသာတို့သည်၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကကိလေသာနံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ကိလေသာတို့၏၊ ကာရုဏာဘာဝတေ၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိလေသာဝ၊ ကိလေသာတို့သည်သာလျှင်၊ ကိလေသဝတ္ထုနိ၊ ကိလေသာ၏အကြောင်းတို့သည်၊ တေသုကိလေသဝတ္ထု၊ သု၊ ထိုကိလေသာ၏အကြောင်းတို့သည် သမူဟိတေသု၊ ပေါင်းမိကုန်သည်ရှိသော်၊ သသင်္ဂါမေဝစောသိတေဟိ၊ သသင်္ဂါမေဝစောသိတေဟူသည်ကား၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏမဏိရတ္တာဒိကံ၊ ရွှေငွေပတ္တမြားပလဲစသော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဝိပ္ပကိရိတွာ၊ ကြံ၍၊ ယံယံဟိရည

၂၁၄ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သုဝဏ္ဏာဒိ၊ အကြင်အကြင်ငွေရွှေအစရှိသည်သည်၊ ယဿယဿ၊ အကြင်
 အကြင်သူ၏၊ ဟတ္ထဂတံ၊ လက်သို့ရောက်၏၊ တံတံ၊ ထိုငွေရွှေအစရှိသည်
 သည်၊ တဿတဿ၊ ထိုထိုသူအားသာလျှင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသ
 တည်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ကာမဗောဿနာ၊ ကာမေဂုဏ်၌ကြွေးကြော်ခြင်း
 သည်၊ သင်္ဂါမဗောဿနာနာမ၊ သင်္ဂါမဗောဿနာမည်၏၊ တတ္ထဝစနေ၊
 ထိုစကား၌၊ အယံ၊ ဤသို့လတ္တံ့၊ သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိလေ
 သဝတ္ထု၊ သု၊ ကိလေသာ၏ အကြောင်းတို့တွင်၊ ယောယောကိလေသော၊
 အကြင်အကြင်ကိလေသာသည်၊ ယံသတ္တံ၊ အကြင်သတ္တဝါကို၊ ဝဏ္ဏာတိ
 အဘိဘဝတိ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၏၊ သောသောကိလေသော၊ ထိုထိုကိလေ
 သာသည်၊ တဿတဿ၊ ထိုထိုသူအား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ကိလေသသေနာပတိနာ၊ ကိလေသာ၏စစ်သူကြီးဖြစ်သော၊ မာရေ
 န၊ မာရ်သည်၊ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်၌၊ ဗောဓိတေဝိယ၊ ကြွေးကြော်သကဲ့
 သို့၊ တေဟိတေဟိ ကိလေသဟိ၊ ထိုထိုကိလေသာတို့သည်၊ အဘိဘူ
 တာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ တေဗာလဝုတုန္တနာ၊ ထိုမိုက်သောဝုတုဇဉ်
 တို့သည်၊ တေနတေန အာရမ္မထဘာဝေန၊ ထိုထိုအာရုံ၏အဖို့ဖြင့်၊ ဝိခာ
 ဝိတာဝေါသိတာ၊ ပြေးရကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ တေ၊ ထိုဝုတုဇဉ်မိုက်တို့သည်၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝိခာဝိတာ၊ ပြေးရကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ကိ၊ အဘယ်သို့၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေး
 ပြားအံ့၊ ပရိစ္စဇိတွာသဒ္ဓန္တံ အညမညေဟိ ဘဏ္ဍာရေတိ၊ ပရိစ္စဇိတွာသဒ္ဓန္တံ
 အညမညေဟိဘဏ္ဍာရေဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထဿ၊ ထိုပါဠိတော်
 ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ပဗ္ဗိပတ္တိသဒ္ဓန္တံ၊ ပဗ္ဗိပတ်ဟုဆိုအပ်သောသူတော်
 ကောင်းတရားကို၊ ဆန္ဒတွားစွန့်၍၊ အာမိသကိဉ္စက္ခဟောတု၊ အာမိသဟူ
 သောကြောင့်ကြခြင်း အကြောင်းကြောင့်၊ အညမညေဟိ၊ အချင်းချင်းတို့
 သည်၊ ဘဏ္ဍာရေကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနိတိ၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနိဟူသည်
 ကား၊ ဝိညာဏမတ္တမေဝ၊ ထိခြင်းဝိညာဉ်မျှသည်သာလျှင်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ခူပ
 ဓမ္မာ၊ ရုပ်တရားတို့သည်၊ နတ္ထေဝ၊ မရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဝုပ္ပလောနာမ၊ ဝုပ္ပါလ်မည်သည်၊ နတ္ထိ
 ယထာ၊ မရှိသကဲ့သို့၊ ဇံ၊ ဤအတူ၊ သဘာဝဓမ္မာပိ၊ သဘောဖြစ်သောတ
 ရားတို့သည်လည်း၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဝေါဟာရ
 မတ္တမေဝ၊ ဝေါဟာရမျှသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊

၂၀-မိသတိနိပါတ်- ၂၅၀-ပါရာပရိယတ္တရဂါထာ၊ ၂၀၅

ဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနိမိစ္ဆာဂါဟေ၊ ဌာသောယု
 ခြင်းတို့သို့၊ အန္တေန္တရအန္တေန္တရ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဣ
 ဒံ၊ ဤသတ္တဇီဝစသောတရားသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ဣဒမေဝ၊ ဤသတ္တ
 ဇီဝစသောတရားသည်သာလျှင်၊ သေဌံ၊ မြတ်၏၊ အညံ၊ တပါးသောအယူ
 သည်၊ မိစ္ဆာ၊ ဌာသောအယူတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်
 ၏၊ နိဂ္ဂတာတံ၊ နိဂ္ဂတာဟူသည်ကား၊ ဂေဟဘော၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခန္တံ၊ ထွက်
 ကုန်၏၊ ကဋ္ဌန္တု၊ ဘိက္ခာဟေတုပီတိ၊ ကဋ္ဌန္တု၊ ဘိက္ခာဟေတုပီ ဟူသည်
 ကား၊ ကဋ္ဌန္တု၊ မတ္တဘိက္ခာနိမိတ္တဋ္ဌိ၊ တယောက်မမျှသော ဆွမ်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ တံ၊ ထိုတယောက်မမျှသောဆွမ်းကို၊ ဒေန္တိယ
 ပေးလှူသော၊ ဂဟဋ္ဌဿ၊ လူနှင့်၊ အနုလောမိကသံသဂ္ဂဝသေန၊ မလျော်
 သောပေါင်းတော်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အကိစ္ဆာနိပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်း
 သည်၊ အကတ္တဗ္ဗာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ဟူ၍၊ နိသေဝဇေ၊
 မမှီဝဲခြင်းတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဥဒရာဝဒေဟကံသုတ္တာတိ၊ ဥဒရာဝ
 ဒေဟကံသုတ္တာဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓုဒရောမိတာဟာရောတိ ဂုတ္တဝစနံ၊ ဥဒ္ဓု
 ဒရောမိတာဟာရောဟူ၍ ဟောအပ်သောစကားကို၊ အစိန္တေတွာ၊ ကြံမူ
 ၍၊ ဥဒရပူရံ၊ ဝမ်းပြည့်အောင်၊ သုဇ္ဈိတွာ၊ စား၍၊ သယန္တုတ္တာနုသေယျကာတိ
 သယန္တုတ္တာနုသေယျကာဟူသည်ကား၊ ဒက္ခိဏေနပဿေန၊ လက်ျာနံ
 တောင်းဖြင့်၊ ပါဒေ၊ မြေ၌၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ အစ္ဈာဒါယ၊ လွန်၍၊ သတော၊ သတိ
 နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဇာနေဝ၊ မညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်
 ဖြစ်၍၊ သိဟသေယျံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သောအိပ်ခြင်းသို့၊ ဩတ္တ
 မတိ၊ သက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တဝိဝေနံ၊ ဆိုအပ်သောအစိအရင်ကို၊ အသင်္ဂ
 တွာ၊ မအောက်မေ့မူ၍၊ ဥတ္တာနုသေယျကာ၊ ပက်လက်အိပ်ခြင်းတို့ကို၊ သ
 ယန္တိ၊ အိပ်ကုန်၏၊ ယာကထာသတ္ထု ဂရဟိတာတိ၊ ယာကထာသတ္ထု ဂရဟိ
 ကာဟူသည်ကား၊ ရာဇကထာဒိဟိ၊ ရာဇကထာ အစရှိသည် တို့ဖြင့်၊ တိ
 ရုစ္ဆာနကထံ၊ မဂ်ဒိုလ်မှဖိလာဖြစ်သောစကားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊
 ပြောဆို၏၊ သဗ္ဗကာရုကသိပ္ပါနိတိ၊ သဗ္ဗကာရုကသိပ္ပါနိ ဟူသည်ကား၊
 သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝေဿာဒိဟိ၊ ကုန်သည်အစရှိကုန်သော၊
 ကာရုကေဟိ၊ အမှုလုပ်သောသူတို့သည်၊ ကတ္တဗ္ဗာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊
 ဓာတ္တတာလဝဏ္ဏကရဏာဒိနိ၊ ထီးထန်းရွက်ဝန်းပြုခြင်းအစရှိကုန်သော၊
 ဟတ္ထိသိပ္ပါနိ၊ ဆင်ဆေးအတတ်ခြင်းဆေးအတတ်တို့ကို၊ မိတ္တိကတွာနာတိ၊
 မိတ္တိကတွာနဟူသည်ကား၊ သတ္တဝံသာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊

အဂ္ဂပသန္တာအဇ္ဈတ္တန္တိ၊ အဂ္ဂပသန္တာအဇ္ဈတ္တံဟူသည်ကား၊ ကိလေသဂ္ဂပသမာဘာဝတော၊ ကိလေသာမငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကဏ္ဍဟနမတ္တဗ္ဗိ၊ အရားပျောက်ခါမျှလည်း၊ သမာဓာနဘာဝတော၊ တည်ကြည်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌၊ အဂ္ဂပသန္တာ၊ မငြိမ်းကုန်သည်၊ အဂ္ဂပသန္တိတ္တာ၊ မငြိမ်းသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သာမညတ္ထောတိ၊ သာမညတ္ထောဟူသည်ကား၊ သမဏဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားသည်၊ အန္တတိတိ၊ အန္တတိ၊ ဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အာဇီဝကိစ္စ ပသုတတာယ၊ အသက်မွေးခြင်းကိစ္စ၌ လေ့လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကဓေမ္မိတစိတ်မျှရှိလည်း၊ အဇယနတော၊ မထိခြင်းကြောင့်၊ ဝိသုပ္ပေဝ၊ အသီးသာလျှင်၊ နိသီဒတိ၊ နေ၏၊ အနုလ္လိယတိ၊ မကပ်ငြိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မတ္တိကန္တိ၊ မတ္တိကံ ဟူသည်ကား၊ ပါကတိကံဝါ၊ ပြုကတော့သောအဆင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဉ္စဝဏ္ဏံဝါ၊ ငါးပါးသောအဆင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့၏၊ ဝိနိယောဂက္ခမံ၊ မသုံးဆောင်ခြင်းဌာနံသော၊ မတ္တိကံ၊ မြေသပိတ်ကို၊ တေလရုဏ္ဏန္တိ၊ တေလရုဏ္ဏံဟူသည်ကား၊ ပါကတိကံဝါ၊ ပြုကတော့လည်းဖြစ်သော၊ အဘိသင်္ခတံဝါ၊ ပြုပြင်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တေလဉ္စ၊ ဆီကိုလည်းကောင်း၊ ရုဏ္ဏဉ္စ၊ ကသယံမှုန့်ကို၎င်း၊ ဥဒကာသနဘောဇနန္တိ၊ ဥဒကာသနဘောဇနံဟူသည်ကား၊ ဥဒကဉ္စ၊ ရေကိုလည်းကောင်း၊ အာသနဉ္စ၊ နေရာကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနဉ္စ၊ ဘောဇဉ် ကိုလည်းကောင်း၊ အာကင်္ခန္တာ ဗဟုတ္တရန္တိ၊ အာကင်္ခန္တာဗဟုတ္တရံဟူသည်ကား၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ဝိဏ္ဏုပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဥတ္တရုတ္တရံ၊ အလွန်အလွန်၊ အာကင်္ခန္တာ၊ အလိုရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ အဓေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ မတ္တိကာဒိသု၊ မြေသပိတ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒိန္နေသု၊ ယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဒဠတတ္တိကာ၊ ဖြိုငြိစွာဆည်းကပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟံ၊ များစွာ၊ ဥတ္တရုတ္တရံ၊ အလွန်အလွန်၊ စတုပစ္စယဇာတံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးအပေါင်းကို၊ ဒသေသသန္တိ၊ ယူကုန်လတ္တံ၊ ဣတိအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့သည်၊ ဥပနာမေန္တိ၊ ကပ်ပေကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇေတနံ၊ ဤတံပူဖြင့်၊ ဒန္တေ၊ သွားတို့ကို၊ ဝုဏန္တိသောဓေန္တိ၊ သုင်သင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒန္တပေါဏံ၊ ဒန္တပေါဏမည်၏၊ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ တံပူကို၊ ကပိဠန္တိ၊ ကပိဠံဟူသည်ကား၊ ကပိဠဖလံ၊ သီးသီးကို၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဝုပ္ပံဟူသည်ကား၊

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်-၂၅၀-ပါရာပရိယတ္တရဂါထာ၊ ၂၀၇

သုမနစမ္ပကာဒိဓုပ္ပံ၊ မုလေးပွင့်စကားပွင့် စသောပန်းကို၊ ခါဒနိယာနိတိ၊
 ခါဒနိယာနိဟူသည့်ကား၊ အဋ္ဌာရသဝိဓေဝိ၊ တဆွဲရှစ်ပါးအပြားရှိသည်
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓကဝိသေသေ၊ ခဲဘွယ်အထူးတို့ကို၊ ပိဏ္ဍပါတေစ
 သမ္ပန္နတိ၊ ပိဏ္ဍပါတေစသမ္ပန္န ဟူသည်ကား၊ ဝဏ္ဏာဒိသမ္ပယုတ္တ၊ အ
 ဆင်းအစရှိသည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ဩဒနပိသေသေ၊ ဆွမ်းအထူး၌၊ အဓမ္မ
 အာမလကာနိစာဘိတ္တေ၊ အဓမ္မအာမလကာနိစဟူသောဤပါဌ်၌၊ စသန္ဓေ
 န၊ စသန္ဓ ဖြင့်၊ မာကုလုဂံတာလနာဠိကရာဒိဖလာနိ၊ ရှောက်ထန်းအုန်းအ
 စရှိသောအသီးတို့ကို၊ အဂုတ္တာနိ၊ မဆိုအပ်ကုန်သည်တို့ကို၊ သံဂဏ္ဌာတိ၊
 သိမ်းကြိုး၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဗဟုတ္တရံ၊ ချားသောပစ္စည်းကို၊ အာ
 ကင်္ခန္ဓာ၊ လိုချင်တောင်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့အား၊ ဥပနာမေန္တိ၊
 ကပ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊
 ဘောသန္ဓေသုယထာဝေဇ္ဇာတိ၊ ဘောသန္ဓေသုယထာဝေဇ္ဇာ ဟူသည်ကား၊
 ဂိဟိနံ၊ လူတို့အား၊ ဘောသန္ဓပယောဂေသု၊ ဆေးနှင့်ယှဉ်သည်တို့၌၊ ဝေဇ္ဇာ၊
 ဆေးသမားတို့သည်၊ ပဋိပန္နန္တိ ယထာ၊ ကျင့်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ
 တိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ပဋိပန္နန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ကိစ္စာကိစ္စေယထာဂိဟိတိ၊ ကိစ္စာကိစ္စေယ
 ထာဂိဟိဟူသည်ကား၊ ဂဟဋ္ဌာနံ၊ လူတို့၏၊ ခုဒ္ဒကေစေဝ၊ ငယ်သည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ မဟန္တေ၊ ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကိစ္စေ၊ ကိစ္စကို၊ ကတ္တဗ္ဗေ၊
 ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဂိဟိဝိယ၊ လူတို့ကဲ့သို့၊ ပဋိပန္နန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ ဂဏီ
 ကာဝဝိဘူသာယန္တိ၊ ဂဏီကာဝဝိဘူသာယံဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ သရိရဿ၊ ကိုယ်အား၊ ဝိဘူသနေ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်း၌၊ ဂူပုပဇ္ဇိဝိနိယော
 ဝိယ၊ အဆင်းကိုမှီ၍ အသက်မွေးသောသူတို့ကဲ့သို့၊ ဣဿရေခတ္တိယာယ
 ထာတိ၊ ဣဿရေခတ္တိယာယထာ ဟူသည်ကား၊ ဣဿရေဣဿရိယပ
 ဝတ္တနေး၊ အစိုးရခြင်း၌ဖြစ်သော၊ ခတ္တိယာယထာ၊ မင်းတို့ကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအ
 တူ၊ ကုလဝတိ၊ အမျိုးရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအ
 ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နေကတိကာတိ၊ နေကတိကာ
 ဟူသည်ကား၊ ကတိယံ၊ စဉ်းလဲခြင်း၌၊ နိယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သော၊ အမဏိ
 ယေဝ၊ ပတ္တမြားမဟုတ်ဘဲလျက်သာလျှင်၊ မဏိ၊ ပတ္တမြားကို၊ အသုဝဏ္ဏံ
 ယေဝ၊ ရွှေမဟုတ်ဘဲသာလျှင်၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဋိဂူပသာဝိ
 ယောဂနိရတာ၊ အကုပြု၍လှည့်စားခြင်း၌နေလျော်ကုန်သော၊ ဝဉ္စနိကာတိ
 ဝဉ္စနိကာဟူသည်ကား၊ ကုဋမာဏာဒိဟိ၊ ချိန်စဉ်းလဲထင်းစဉ်းလဲအစရှိ

၂၁၈ ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သညံဖြင့်၊ ဝိပ္ပလမ္ပကာ၊ သူတပါးတို့အားရောင်းဝယ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော
ကုဋသက္ကိတိ၊ ကုဋသက္ကိဟူသည်ကား၊ အယာဿဝသက္ကိနော၊ မဟုတ်
မမှန်သောသက်သေရှိကုန်သော၊ အပါဠိကတိ၊ အပါဠိကဟူသည်
ကား၊ ဒဝါမကာအသံသတဝုတ္တိ၊ မစောင့်စည်းသော အသက်မွေးခြင်းရှိ
ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ဗဟုဟိ၊ ဗိကပ္ပေဟိတိ၊ ဗဟုဟိ၊ ဗိကပ္ပေဟိဟူသည်ကား၊ ယထာဝရတ္ထ
ဟိ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ မိစ္ဆာ
ဇီဝပ္ပကာရေဟိ၊ မိစ္ဆာဇီဝအပြားတို့ဖြင့်၊ ယေသကပ္ပေဟိ၊ ယေသကပ္ပ
ဟူသည်ကား၊ ကပ္ပိယလေသေ၊ အပ်သောအမြွက်၌၊ ကပ္ပိယပတိဉ္စပေ၊
အပ်သောသင့်တင့်လျောက်ပတ်သည်၌၊ ပရိယာယေတိ၊ ပရိယာယေဟူ
သည်ကား၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ ပရိယာယဿ၊ ပရိယာယံစကား၌၊
ယောဂေ၊ ဟူ၍ခြင်း၌၊ ပရိကပ္ပေဟိ၊ ပရိကပ္ပေဟူသည်ကား၊ ဝမ္ဘီအာဒိဝိ
ကပ္ပဇေးပွားစီးခြင်းစသောအကြံ၌၊ သဗ္ဗတ္ထဝိသယေ၊ အလုံးစုံသောအရာ၌
ဘုမ္မံ၊ သတ္တဝိဝိဘတ်တည်း၊ အနုဘဝိတာတိ၊ အနုဘဝိတာဟူသည်ကား၊
မဟိစ္ဆတာဒိတိ၊ အလိုကြီးခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ပါပဓမ္မေဟိ၊ ယုတ်မာ
သောတရားတို့ဖြင့်၊ အနုဘဝိတာဝေါသိတာ၊ ပြေးဝင်ရောနှောကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဇိဝိကတ္တံ၊ ဇိဝိကပ္ပယောဇနာ၊ အသက်မွေးခြင်းဟူသောအကြောင်း
ကြောင့်၊ အာဇီဝဟေတုကာဥပါယေနာတိ၊ အာဇီဝဟေတုကာဥပါယေန
ဟူသည်ကား၊ ပရိကထာဒိနာ၊ ပရိယာယံစကားစသော၊ ဥပါယေန၊ အ
ကြောင်းရှိသော၊ ပစ္စယုပ္ပါဒနယေန၊ ပစ္စည်းကိုဖြစ်စေသောနည်းဖြင့်၊ သံ
ကဇုန္တိတိ၊ သံကဇုန္တိဟူသည်ကား၊ သံဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ဥပဋ္ဌပေန္တိ
ပရိသန္တိ၊ ဥပဋ္ဌပေန္တိ ပရိသံဟူသည်ကား၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌၊ အတ္တာနံ၊
မိမိကိုယ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ လုပ်ကျွေးစေကုန်၏၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌၊
အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေန္တိ ယထာ၊ လုပ်ကျွေးစေကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေ၊
ဤအတူ၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ ဂဗ္ဘန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကမ္မတောတိ၊ ကမ္မတောဟူသည်ကား၊ ကမ္မဟေ
တု၊ မိမိသည်ပြုအပ်သောအမှု ကြီးငယ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
ဟိသစ္စံ မှန်၏၊ တေ၊ သိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကတ္တဗ္ဗဝေလျာ
ဝစ္စနိမိတ္တံ၊ ပြုအပ်သောဝေယျာဝစ္စဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပဋ္ဌပေန္တိ
လုပ်ကျွေးစေကုန်၏၊ နောစခမ္မတောတိ၊ နောစခမ္မတော ဟူသည်ကား၊
ခမ္မနိမိတ္တံ၊ ခမ္မဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ နောစဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ မလုပ်ကျွေး

၂၀-မိသဘိနိပါတ်-၂၅၀-ပါရာပရိယတ္တရဂါထာ၊ ၂၀၉

စေကုန်၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သက္ကာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဥဗ္ဗုပ္ပန္နသဘာဝသဏ္ဌိတာယ၊ ဥဗ္ဗုပ္ပန္နသဘော၌ တည်သော၊ ပရိသာ
ယ၊ ပရိသတ်အား၊ သင်္ဂဟော၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြု
တော်မူအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နသင်္ဂဏန္တိ၊ မခြီးမြှောက်ကုန်၊ ဣတိအယံ
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ လာတာတောတိ၊ လာတာတောဟူ
သည်ကား၊ လာတာဟောတု၊ လာတ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အယျော၊
အရှင်သည်၊ ဗဟုဿုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောသူတည်း၊ တာ
ဏကော၊ တာဏက ဆောင်တည်း၊ ဓမ္မကထိကော၊ တရားဟောသော
ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ သန္တန္တော၊ ခြီးမွမ်းသော၊ မဟာဇနော
လူများအပေါင်းသည်၊ မယံ၊ ငါအား၊ လာဘသက္ကာရေ၊ လာတ်ပူဇော်သကာ
တို့ကို၊ ဥပနယိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣန္ဒြာစာရေ၊ အလှိုင်းစိုး၌၊
ဥတော၊ တည်၍၊ လာဘနိမိတ္တံ၊ လာတ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပရေသံ၊
သူတပါးတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧဒေသန္တိ၊ ဟောကုန်၏၊ နောစအတ္ထတော
တိ၊ နောစအတ္ထတောဟူသည်ကား၊ သောသော၊ ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိ
မုတ္တာယတနံ၊ သံသရာဝတ်မှထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ဟူသောအပြီး
၌၊ ဥတော၊ တည်၍၊ သန္တန္တံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ ဧဒေသန္တေန၊ ဟောသ
ဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်သော၊ အတ္ထာဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိဘောဒံ၊ ပဗ္ဗုပ္ပန်အ
ကျိုးစသည်အပြားရှိသော၊ ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုအကြောင်
ကြောင့်၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ နဧဒေသန္တိ၊ မဟောကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သံဃာလာဘသဘာဝေန္တန္တိတိ၊ သံဃာလာဘ
သဘာဝေန္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါအား၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဝုယံ၊
သင်အား၊ နပါပုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ က
လဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ သံဃာတောပရိဗာဟိရာတ်၊ သံ
ဃာတောပရိဗာဟိရာဟူသည်ကား၊ အရိယသံဃာတော၊ အရိယသံဃာမှ
ဗဟိတူတာ၊ အပဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား
အရိယသံဃော၊ အရိယသံဃာသည်၊ တဒဘာဝတော၊ ထိုသို့မရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပရုလောဘောပဇိဝန္တာကိ၊ ပရုလောဘောပဇိဝန္တာ
ဟူသည်ကား၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ လာဘာယ၊ လာတ်ကို၊ အန္တ
ဗာသပုတုဇ္ဇနေဟိ၊ အလွန်ရိုက်ကုန်သောပုထုဇဉ်တို့သည်၊ ပရေ၊ တပါး
ကုန်သော၊ သီလဒိဂုဏသမ္ပန္နော၊ သီလအစရှိသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်
သော၊ သေက္ခော၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏

အဖြစ်ကြောင့်၊ တံပရလောဘံ၊ ထိုသူတပါးတို့၏လောဘကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ပရတော၊ သူတပါးမှ၊ ဒါယကတော၊ ဣသောသုမှ၊ လန္တုဗ္ဗလောဘံ၊ ရအပ်
 သောဆွမ်းကို၊ ဥပဇာန္တာ၊ မှီ၍အသက်မွေးကုန်သော၊ ဘဏ္ဍနကာရကား၊
 ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ပါပဇိဂ္ဂန္တာယ၊
 မကောင်းမှုမှစက်ဆုတ်ခြင်း၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 အဟိရိကာ၊ အရှက်မရှိကုန်သည်၊ သမာနာစ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်၊ ပရလောဘံ၊ သူတပါးလောဘကို၊ ဘုဉ္ဇာမ၊ စားပါကုန်၏၊ ပရပဋိ
 ဗန္ဓဇိဝိကာ၊ သူတပါးတို့နှင့်စပ်၍အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်၏ဟူ၍၊ နလန္တရေန
 ရိဟိယန္တိ၊ မရှက်ကုန်၊ နာနုယုတ္တာတိ၊ နာနုယုတ္တာဟူသည်ကား၊ သမဏ
 ကရဏေဟိ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ အန
 နုယုတ္တာ၊ မဟဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တထာတိ၊ တထာဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊
 ရှေး၌၊ ဝုတ္တုဗန္ဓနကာရကာဒယော၊ ဆိုအပ်သောငြင်းခုံခြင်းကိုပြုခြင်း၊ အစ
 ရှိသည်တို့ကို၊ ကရောန္တိယထာ၊ ပြုကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧကေ
 တိ၊ ဧကဟူသည်ကား၊ ဧကစ္စ၊ အချို့ကုန်သော၊ မုဏ္ဍာသံဃာဗုဒ္ဓိပါရုတာ
 တိ၊ မုဏ္ဍာသံဃာဗုဒ္ဓိပါရုတာ ဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ မုဏ္ဍိ
 တကေသတာယ၊ ဦးပြီးသောဆံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မုဏ္ဍာ၊ ဦးပြီး
 ကုန်သော၊ ပိလောတိကက္ခန္ဓေဟိ၊ ပုဆိုးကြမ်းဝိုင်းတို့ဖြင့်၊ သံဃာဗုဒ္ဓိတဋ္ဌေန
 ဝပ်အပ်သောအနက်ကြောင့်၊ သံဃာဗုဒ္ဓိတိ၊ သံဃာဗုဒ္ဓိဟူ၍၊ လန္တုနာမေန၊ ရအပ်
 သောအမည်ရှိသော၊ စိဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်၊ ပါရုတသရိရာ၊ ရံအပ်သော
 ကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဘာဝနံယေဝိန္နန္တိ၊ လာဘသက္ကာရမုန္တိတာတိ၊
 သမ္ဘာဝနံယေဝိန္နန္တိ၊ လာဘသက္ကာရမုန္တိတာဟူသည်ကား၊ လာဘသက္ကာ
 ရာသာယ၊ လာဘပူဇော်သကာကိုတောင့်တသဖြင့်၊ မုန္တိတာ၊ အဇ္ဈောသိ
 တာ၊ မက်မောသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပေသလော၊ ထိလကိုချစ်သော၊ ရတင်
 ဓရော၊ ရတင်ဆောင်သော၊ ဗဟုသုတောတိဝါ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ
 သောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ မရရဝစနံ၊ ကောင်းမြတ်သောတရားစကား
 ကို၊ အနုယုတ္တာ၊ အားထုတ်သော၊ အရိယောတိစ၊ အရိယာဟူ၍လည်း၊
 ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ သမ္ဘာဝနံထုတိယေဝ၊ ပြီးမှင်းမြောက်စားခြင်း
 ကိုသာလျှင်၊ ဣန္ဒန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ ဧသန္တိ၊ ရှာဖွေကုန်၏၊ တန္နိမိတ္တေ၊ ထို
 အရိယာတို့၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်တို့ကို၊ နဿန္တိ၊ မရှာ
 ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝန္တိ၊ ဧဝံဟူသည်
 ကား၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနုဉ္ဇ၊ တရားတို့၏လည်း၊

၂၀-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်-၂၅၈-ပါရာပရိယတ္တေရဂါထာ၊

၂၂၁

ပညာယံစ၊ ပညာဇ္ဈိလည်း၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေတ္တန
ယေန၊ ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်၊ နာနပ္ပယာတိဋ္ဌိတိ၊ နာနပ္ပယာတိဋ္ဌိဟူသည်ကား
နာနပ္ပကာရေ၊ အထူးထူးအပြားပြားများကုန်သော၊ ဘေဒနဓမ္မေ၊ ပြားသော
တရားတို့ကို၊ ပယာတေသပကတော၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ သံကိလေသဓမ္မေ၊
ညစ်ညူးစေတတ်သော ကိလေသာတရားတို့ကို၊ ပယာတံပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်
စေခြင်းငှါ၊ အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်အပ်ကုန်သော၊ နဒါနိသုကရံတထာတိ၊
နဒါနိသုကရံတထာဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိဣမေတ္ထိံ၊ ဒုလ္လဘကဿာဏသိတ္တေ၊
ဤရဲ့သော အဆွေခင်ပွန်း၊ ကောင်းရှိသော၊ ကာလေစ၊ အခါ၌လည်း
ကောင်း၊ ဒုလ္လဘသပ္ပါယ သန္တမ္မသဝနေ၊ ရဲ့သော လျောက်ပတ်သော
တရားနာခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ကာလေစ၊ အခါ၌လည်းကောင်း၊ သတ္တရိ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓရေန္တေ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိသောကာလ၌၊ အဗျတိ
တံအဗျဋ္ဌအနိဂတံ၊ မရအပ်သော၊ ဈာနဝိပဿနံ၊ ဈာနဝိပဿနာကို၊
ဗျတိတံအနိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗျတိတံ၊ ရအပ်သော၊ ဟာန
ဘာဂိယံ၊ ဟာနဘာဂိယကို၊ ဌိတိဘာဂိယမေဝဝါ၊ ဌိတိဘာဂိယကိုလည်း
ကောင်း၊ အဟုတ္တာ၊ မဖြစ်စေမူ၍၊ ဝိသေသဘာဂိယံ၊ ဝိသေသဘာဂိယသည်
ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အနုရုက္ခိတံပါလေတံ၊
စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သုကရံယထာ၊ လွယ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
နသုကရံ၊ မလွယ်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သမ္ပာဒေတံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ န
သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
≡ ဣဒါနိယသုအခါ၌၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလသ၊ ပရိနိဗ္ဗာနစံသော
အခါ၏၊ အာသန္နတ္တာ၊ နည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သံဝိတ္တေန၊ အကုဉ်း
ဖြစ်သော၊ ဩဝါဒေန၊ အဆုံးအမဖြင့်၊ သဗြဟ္မစာရိ၊ သီတင်းသုံးတော်ကို၊
ဩဝါဒေန္တေန၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယထာ ကဏ္ဍကဋ္ဌာနဋ္ဌိတိ အာဒိ၊
ယထာကဏ္ဍကဋ္ဌာနဋ္ဌိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
တထာ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ပုရိသော၊ ယောဂျား
သည်၊ ဝေဒနာဒေဝ၊ တရံတရံသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပယောဇနေန၊ လုံ့လဖြင့်၊
ကဏ္ဍကနိဝိတေ၊ ဆူးတို့ဖြင့်ပိအပ်သော၊ ပဒေသေ၊ အရပ်၌၊ အနုပါဟာနော
သိနပ်မပါဘဲ၊ ဝိစရန္တေန၊ တွည့်လည်သောသူသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ကဏ္ဍကော၊
ဆူးသည်၊ မာဝိဇ္ဈိတိ၊ မရူးပါစေသတည်းဟု၊ သတိ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ
ဝ၊ ဖြစ်စေ၍သာလျှင်၊ ဝိစရတိယထာ၊ တွည့်လည်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊

၂၂၂ ထေရဝါထံ-အဓိကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ကိလေသကဏ္ဍကနိပိတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဆူးတို့ဖြင့်စီအပ်
 သော၊ ဂေါစရဂါမေ၊ ဆွမ်းခံရွာ၌၊ ပယောဇနေန၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ စရန္တော
 ဟုညွှတ်လည်သော၊ မုနိ၊ ရဟန်းသည်၊ သတိ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာန၊ ဖြစ်
 စေသဖြင့်၊ သတိသမ္ပဗ္ဗဇာယုတ္တော၊ သတိပညာနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပ
 မတ္တောဝ၊ မမေ့မလျော့သာလျှင်၊ စရေယျ၊ သွားရာ၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကို၊ အဝိဇ္ဇာပန္နော၊ မစွန့်မူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ သရိတွာပုဗ္ဗကေယောဂီတေသံဝတ္ထမနုဿရန္တိ၊ သရိတွာပုဗ္ဗကေ
 ယောဂီတေသံဝတ္ထမနုဿရံဟူသည်ကား၊ ပုရိမကေ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊
 ယောဂေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌ယှဉ်ကုန်သော၊ ဘာဝနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီး
 ဖြန်းခြင်း၌၊ ယုတ္တတာယ၊ ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယောဂီအာရန္တဝိပဿ
 ကေ၊ အားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သရိတွာ၊
 အောက်မေ့၍၊ တေသံ၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်ကုန်သောကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌ယှဉ်
 ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝတ္တံ၊ အကျင့်ဝတ်ကို၊ အာဂမာနံသာရေန၊ ပါဠိတော်
 ကိုအစဉ်ကျောက်သဖြင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိနိဗ္ဗတ္တိဘာဝနာဝိမိ၊ ပြီးစေ
 အပ်သောဘာဝနာအစီအရင်ကို၊ အနုဿရန္တော၊ အစဉ်အောက်မေ့လျက်
 ရရန်ကျွတ်ဝန်ချခြင်းကို၊ ယထာပဋိပဇ္ဇန္တောကိဉ္ဇာဝိပန္နိ၊ မောကာလောတိ
 ယထာပဋိပဇ္ဇန္တောကိဉ္ဇာဝိပန္နိ၊ မောကာလောဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤအခါ
 သည်၊ အတိတာသတ္တု၊ ကော၊ လွန်လေပြီးသောသူရားရှိသော၊ စရိမောကာ
 လော၊ အဆုံးဖြစ်သောကာလသည်၊ ယဒိဝိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏
 ရှင့်၊ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ယထာမေဓမ္မမေဝ၊ အကြင်သူရားဟော
 တော်မူတိုင်းသောတရားတော်အားလျော်စွာသာလျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ ကျင့်
 လျက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေန္တော၊ လုံ့လပြုလျက်၊ အမတံ
 ပဒံနိဗ္ဗာနံ၊ သေခြင်းကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဖုသေယျအဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရုရာ၏၊ ဣဒံ
 ဝတ္တာတိ၊ ဣဒံဝတ္တာဟူသည်ကား၊ ယထာဒသိတံ၊ ပြအပ်ခဲ့တိုင်းသော၊
 သံကိလေသဂေါဒါနေသု၊ ညစ်ညူးသောကိလေသာတို့၏ပြုစင်ခြင်းတို့၌၊
 ပဋိပတ္တိဝိမိ၊ အကျင့်အစီအရင်ကို၊ ကထေတွာ၊ ဆို၍၊ အယုတ္တဩသာနဂါ
 ထာ၊ ဤအဆုံးဖြစ်သောဂါထာကိုကား၊ သင်္ဂီတိတာရေဟိ၊ သင်္ဂီယနာ
 တင်ဆရာတို့သည်၊ ထေရဿ၊ ပါရာပရိယမထေရ်၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာန်စံခြင်းကို၊ ပကာသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပါရာပရိယတ္ထေရဂါထာဝတ္ထနာ၊ ပါရာပရိယ
 မထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဝိသ

၂၀-ဝိသတိနိပါတ်-၂၅၀-ပါရမီယတ္ထေရဂါထာ။ ၂၂၃

တိနိပါတ ဝဏ္ဏနာ၊ ဝိသတိနိပါတ်၏ အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

၃၀-တိသနိပါတ်-၂၅၀-ဇယတ္ထေရဂါထာ။

တိသနိပါတော၊ တိသနိပါတ်၌၊ ပါသာဒိကေဗဟူဒိသ္မာတိအာဒိကာ၊ ပါသာဒိကေဗဟူဒိသ္မာတိသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဇယတ္ထေရဿ၊ ဇယမထေရ်၏၊ ဂါထာ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤဇယမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓဿ၊ ရှေး သုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ် ၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇုပနိဿယံ၊ ဝဋ်ကင်းခြင်း၏အားကြီး သောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနိတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဒေဝမနုဿဿ၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိ သော်၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာသုရားထင်ရှားဖြစ်တော် မူသောအခါ၌၊ ဧကဿ၊ တယောက်သော၊ မဏ္ဍလိကရညော၊ မဏ္ဍလိက မင်း၏၊ ဗုဒ္ဓော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇယသောတံနံ၊ ဇံ၊ ဇယဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏သော၊ ထိုဇယမင်းသား သည်၊ ပိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ခတ္တိယ ကုမာရေဟိ၊ မင်းသားတို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗသိပ္ပေသု၊ သင်အပ်သော အတတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဥပ နိဿယသမ္ပန္နတ္တာ၊ အားကြီးသောကုသိုလ်၏အကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အလဂ္ဂစိတ္တော၊ မကပ်ငြိသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အညတရဿ၊ တပါးသော၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလန္ဓသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ စရိယာနုကု လံ၊ စရိုက်အားလျော်စွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ အနုယုဇ္ဇန္တော၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ဈာနာနိ၊ ဈာန်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဗ္ဗေပတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နစိရဿဝ၊ မကြာမြင့်မီသာ လျှင်၊ ဆဇ္ဇတိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ကိုရသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ပဏ္ဍရဂေါတ္တောနာမ၊

၂၂၄ ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ပဏ္ဍရသဂေါတ္ထမည်သော၊ ကော၊တယောဏ်သော၊ တာပသော၊ ရသေ့
 သည်၊တဿ၊ထိုဗုဒ္ဓဿမထေရ်၏၊သန္တိကော၊အထံတော်၌၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊
 သုတ္တာ၊ကြား၍၊နိဿိန္နော၊နေသည်ရှိသော်၊သမ္ပဟုလေ၊များစွာကုန်သော၊
 သီလသစာရသမ္ပန္နော၊သီလအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သုသံဝုတိန္ဒြေယော၊
 ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်သောဣန္ဒြေရှိကုန်သော၊ ဘာဝိတကာယော၊
 ပွားအပ်ပြီးသောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ဘာဝိတမိတ္တော၊ ပွားအပ်ပြီးသောမိတ်ရှိ
 ကုန်သော၊တိက္ခု၊ရဟန်းတို့ကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ပဿန္တမိတ္တော၊ကြည်ညိုသော
 မိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊အယံပဗ္ဗိပတ္တိ၊ဤအကျင့်သည်၊လောကေ၊လောက၌၊မိရံ
 ကြာမြင့်စွာ၊တိဋ္ဌယျ၊တည်ပါမူကား၊သမာရတ၊ကောင်းလေစွ၊ဣတိ၊ဤ
 သို့၊မိန္ဒန္တော၊ကြံ၍ တန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ကထံနုခေါ၊ အသို့လျှင်၊အနာဂ
 တမဒ္ဓါနံ၊လာလတ္တံ့သောကာလ၌၊တိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့၏၊ပဗ္ဗိပတ္တိ၊ အကျင့်
 သည်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်သတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ ပုစ္ဆိ၊
 မေး၏၊တမတ္တံ၊ထိုမေးသောအကြောင်းကို၊ဒေသန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊
 သံဝိဘိကာရာ၊ သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊
 ပါသာဒိကာ၊ အကျင့်အားဖြင့်ကြည်ညိုခွယ်ကို ဆောင်တတ်ကုန်သော၊
 ဘာဝိတတ္တော၊ သမထဘာဝနာဖြင့် ပွားစေအပ်သော မိတ်ရှိကုန်သော၊
 သုသံဝုတေ၊ ကောင်းစွာစောင့်အပ်သောစက္ခုစသော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော၊
 တိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ ပဏ္ဍရသဂေါတ္ထော၊ ပဏ္ဍရအမည်ရှိ
 သောရသေ့၏အနွယ်၌ဖြစ်သော၊ဗုဒ္ဓဿသဝ္ဗယံ၊ဗုဒ္ဓဿသဒ္ဓါဖြင့်ခေါ်ဝေါ်အပ်
 သောဗုဒ္ဓဿအမည်ကို၊အပုစ္ဆိ၊မေးလျှောက်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါထံ၊ဂါထာ
 ကို၊အာဒိ၊တာ၊အစ၌၊ဋ္ဌပေသျံ၊ထားကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ပါသာဒိကေတိ၊ပါသာဒိကေဟူသည်ကား၊ အတ္တ
 နော၊မိမိ၏၊ပဗ္ဗိပတ္တိယော၊အကျင့်အားဖြင့်၊ပသာဒရဟေ၊ကြည်ညိုခွယ်ကို
 ဆောင်တတ်ကုန်သော၊ ဗဟူတိ၊ဗဟူဟူသည်ကား၊သမ္ပဟုလေ၊ များစွာ
 ကုန်သော၊ဘာဝိတတ္တေတိ၊ဘာဝိတတ္တေဟူသည်ကား၊ သမထဝိပဿနာ
 ဘာဝနာဟိ၊သမထဝိပဿနာဘာဝနာတို့ဖြင့်၊ဘာဝိတမိတ္တော၊ ပွားစေအပ်
 သော မိတ်ရှိကုန်သော၊ သုသံဝုတေတိ၊ သုသံဝုတေ ဟူသည်ကား၊
 သုဠ၊ကောင်းစွာ၊သံဝုတိန္ဒြေယော၊စောင့်အပ်သောစက္ခုအစရှိသောဣန္ဒြေရှိ
 ကုန်သော၊ဣတိ၊ဤသို့ဟူသည်ကား၊တာပသော၊ရသေ့သည်၊ပဏ္ဍရသ
 ဂေါတ္ထောတိ၊ပဏ္ဍရသဂေါတ္ထောဟူသည်ကား၊ပဏ္ဍရသနိမ၊ပဏ္ဍရအမည်
 ရှိသော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ရသေ့၏၊ဝံသေ၊အနွယ်၌၊ဇာတတ္ထာ၊ဖြစ်သည်၏အဖြစ်

ကြောင့်၊ တေန၊ ထိုပဏ္ဏရသေ့နှင့်၊ သမာနဂေါတ္တော၊ တူသောအနွယ်ရှိ
 သော၊ ဗုဒ္ဓသမ္ဘယန္တိ၊ ဗုဒ္ဓသမ္ဘယံဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓေန၊ ဗုဒ္ဓသ
 သဒ္ဓါဖြင့်၊ အဂ္ဂါတဗ္ဗံ၊ ခေါ်အပ်သော၊ ဗုဒ္ဓနာမကံ၊ ဗုဒ္ဓအမည်ရှိသော၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမသ္မိံသာသနေး၊
 ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အနာဂတဗ္ဗိ၊ ယခေါင်အခါ
 နောင်သာလတ္တံ့သော၊ ကာလဗ္ဗိ၊ အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကိံဆန္ဒာ
 အဘယံသို့အခြင်းနှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သည်၊ ကိံအဓိပ္ပါယာ၊ အဘယံသို့
 အလိုရှိကုန်သည်၊ ကိံအာကပ္ပ၊ အဘယံသို့လျှင်အသွင်အကျင့်ရှိကုန်သည်
 တပိဿရေ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့နည်းတော်၊ ထိုနှလုံးသွင်းခြင်း အလိုအသွင်အ
 ကျင့်အပြားကို၊ ဗုဒ္ဓိတော၊ မေးအပ်သော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ မေး
 အကျွန်ုပ်အား၊ အက္ခာဟိ၊ ဟောကြားမြှောက်တော်မိန့်တော်မူပါလော၊ ဣတိ
 အသံ၊ ဤဂါထာသည်ကား၊ တဿဣသိနော၊ ထိုရသေ့၏၊ ဗုဒ္ဓဂါထာ၊ မေး
 သောဂါထာတည်း။

ကတ္ထုယိဂါထာ၌၊ ကိံဆန္ဒာဟိ၊ ကိံဆန္ဒာ ဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံသာ
 သနေး၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 သည်၊ ကိံဒိသန္တန္နာ၊ ကိံဒိသာဓိမုတ္တိကာ၊ အဘယံသို့အခြင်းနှလုံးသွင်း
 ခြင်းရှိသည်၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ပဏိတာဓိမုတ္တိကာ၊ မြတ်သောနှလုံး
 သွင်းခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ကိမဓိပ္ပါယာဟိ၊ ကိမဓိပ္ပါယာ ဟူသည်ကား၊ ကိံဒိသာ ဓိပ္ပါယာ၊ ကိံဒိ
 သဇ္ဈာယာ၊ အဘယံသို့ အလိုရှိကုန်သည်၊ ကိံသံကိလေသဇ္ဈာယယာ၊
 အဘယံသို့ကိလေသာအလိုရှိကုန်သည်၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ဝေါဒါနုတ္တာ
 သယာ၊ ဖြစ်စေတတ်သောအလိုရှိကုန်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိံဆန္ဒာနာမ၊ ကိံဆန္ဒ
 မည်သည်ကား၊ ကတ္ထုကမ္မတာ၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိံဒိသန္တန္နာ၊ အဘယံသို့ အခြင်းနှလုံးသွင်းခြင်းရှိ
 ကုန်သည်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ကတ္ထုကမ္မတာ၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိ
 သည်၏အဖြစ်သည်၊ ကိံဒိသာ၊ အဘယံသို့သဘောရှိသည်၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်သည်၊
 အဇ္ဈာသယောဝ၊ အလိုသာလျှင်တည်း၊ ကိမာကပ္ပိတိ၊ ကိမာကပ္ပိဟူ
 သည်ကား၊ ကိံဒိသာကပ္ပိ၊ အဘယံသို့လျှင်အသွင်အကျင့်ရှိကုန်သည်၊
 အာကပ္ပာတိစ၊ အာကပ္ပဟူသည်လည်း၊ ဝေသဂဟ၊ တာဒိဝါရိတ္တံ၊ စာရိတ္တံ

၂၂၆။ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဝန္တော၊ အသွင်ကိုယူခြင်းအစရှိသော ဝါရိတ္တစာရိတ္တရှိသည်၏အဖြစ်
တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘဝိဿရေတိ၊
ဘဝိဿရေဟူသည်ကား၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့နည်း၊ တံမေတိ၊ တံမေ
ဟူသည်ကား၊ အနာဂတေ၊ နောက်အခါ၌၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ တံဆန္ဒာ
မိပ္ပ၊ ယာကပ္ပဘောဒံ၊ ထိုနှလုံးသွင်းအလိုအသွင်အပြားကို၊ ဝုစ္ဆတော၊ မေး
သော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အက္ခာဟိကထေဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ အတ္ထေသတိ၊ တိုက်တွန်း၏၊ တဿ၊ ထိုပဏ္ဍ
ရမည်သော ရသေ့အား၊ ထေရော၊ ဗုဒ္ဓမထေရ်သည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအ
ကြောင်းကို၊ အာမိက္ခန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ သက္ကစ္စသဝနေ၊ ရှိသေစွာ
နာခြင်း၌၊ တာဝ၊ ဧတေ၊ နိယောဇေတံ၊ တိုက်တွန်းခြင်းငှါ၊ ပဏ္ဍရ
သပ္ပယ၊ ပဏ္ဍရအမည်ရှိသော၊ ဣသိ၊ ရသေ့၊ အနာဂတံ၊ ယခေါင်အခါနောင်
လာဖြစ်အံ့ဖြစ်လတ္တံ့သောအကြောင်းကို၊ အာမိက္ခိဿာမိ၊ ဟောကြားပေ
အံ့၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ တံ၊ သင်ရသေ့သည်၊ သုဏောဟိ၊ နာဘိ
လော၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ ဥပဓာရေဟိ၊ ဝမ်းထဲပိုက်ခွေးမှတ်ဆောင်လေ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါ
ထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဘောပဏ္ဍရနာမဣသိ၊ အိုပဏ္ဍရအမည်ရှိ
သောရသေ့၊ ယံ၊ အကြင်ပြဿနာကို၊ တံ၊ သင်ပဏ္ဍရမည်သောရသေ့သည်
မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ့သော၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
အာမိက္ခိဿာမိ၊ ဟောကြားအံ့၊ အာမိက္ခတော၊ ဟောကြားသော၊ မမပနး
ငါ၏ကား၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုဏောဟိ၊ နာလော၊ အနာဂတတ္ထဒိပနတောစ၊
လာလတ္တံ့သည်၏အဖြစ်ကိုပြတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သံဝေဂါ
ဝဟတောစ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဆောင်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊
သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ ဥပဓာရေဟိ၊ ဆောင်လေလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အနာဂ
တံသဉ္ဇာဏေန၊ အနာဂတံသ ဉ္ဇာဏ်ဖြင့်၊ ဘိက္ခုနဉ္စ၊ ရဟန်းတို့၏လည်း
ကောင်း၊ ဘိက္ခုနိနဉ္စ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏လည်းကောင်း၊ ဘာဝိနိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့
သော၊ ပဝတ္တိ၊ အကြောင်းကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
တဿ၊ ထိုပဏ္ဍရအမည်ရှိသောရသေ့အား၊ အာမိက္ခန္တော၊ ကြားလိုသည်
ဖြစ်၍၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောရဟန်းတို့သည်
ကောဓနာစ၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဥပနာဟိစ၊ ရန်
ညှိုးမွှေးလေ့ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ မက္ခိစ၊ ကျေးဇူးခြေခြင်းရှိကုန်သည်

လည်းကောင်း၊ ယန္တိစ၊ ခက်လန်ခြင်းရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာစ၊
စဉ်းလဲခြင်းရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဣဿုကိစ၊ ငြူရူခြင်းရှိကုန်သည်
လည်းကောင်း၊ နာနာဝါဒါစ၊ အချင်းချင်းဆန့်ကျင်ဘက်သော အယူရှိကုန်
သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ဂန္တိရေ၊ ရိပ်ရောင်
မထင်ထိမြင်နိုင်ခဲ' လွန်နက်နဲသော၊ ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်း တရား၌၊
အညာတမာနိနော၊ မသိဘဲလျှင်ငါထိမြင်၏ဟု ကယ်ပင်လိလိတတ်သည့်
ယောင်ယောင်မာန်ထောင်၍ ဟန်ဆောင်ပြုမူတတ်ကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တိရဂေါစရာ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏ ဤမှတစ်ကမ်း
ဖြစ်သော မသူတော်တရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
လတ္တံ့၊ လဟုကာ၊ လတ်ကြော့လတ်ကြော့တွင်းဝါဖျေသို့ ပေါ်သွတ်လေ
လွင့်ဖင့်သော သဘောရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဓမ္မေ၊ သူ
တော်ကောင်းတရား၌၊ အဂရ၊ အလေးမပြု ဂရမထူကြည်မြဲမဲ လျှင်းရှိသ
ကင်းကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ အညမညံ၊ သံဃာအချင်းချင်း
ထိတင်းသုံးဘော်မြတ်သူတော်တို့၌၊ အဂါရဝါ၊ မပိုင်မပင်း အလေးမဲ
လျှင်ကင်းကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ လောကေ၊ သတ္တဝါ
အပေါင်း၌၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဗဟူ၊ ဈာန်ကုန်သော၊ အာဒိနဝါ၊
ဆိုပြီးဆိုအံ့ဆိုလတ္တံ့ သော အပြစ် အန္တရာယ်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈိဿန္တိ၊ ထင်
ရှားဖြစ်ပေါ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဒုဗ္ဗတိ၊ ပညာမဲ့သော ရဟန်းမိက် ရဟန်းဆိုးတို့
သည်၊ သုဒေသိတံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသုံးပါးက လျာဏကောင်းခြင်းပြု၍ မချ
ဇောန်မတောက်ပြန်အောင် ဟုတ်မှန်စွာ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤ
ပရိယတ်သုံးပုံပါးကတိတရားမြတ်ကို၊ ကိလေသိဿန္တိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဒုက္ခရိ
တသံကိလေသသုံးပါးတို့ဖြင့် ညစ်ညူးပျက်စီးအောင် ပျက်ဆီးပြုကြကုန်
လတ္တံ့၊ ၊ သံဃမ္ပိ၊ သံဃာတော်၌၊ ဝေါဟရန္တာ၊ တစ်စုံတစ်ရာအမှုစကား
တရားတဘောင် ရှေ့ဆောင် ပြောဆိုကြကုန်သည် ရှိသော်၊ ဝိသာရဇာ၊
ကြောက်ရွံ့ခြင်း ထိတ်လန့်ကင်းသဖြင့် ရဲတင်းခက်လန် မျက်မာန် အဟုန်
ရုန်ချင်းကုန်သော၊ အသုဘာဝိနော၊ ကျမ်းဂန်မသင်ကြားမြင်မဟဲ သုဘမဲ
ကုန်သော၊ ဂုဏဟိနာ၊ သိလသမာဓိအစရှိကုန်သော ကျေးဇူးအခြင်းဂုဏ်
ယုတ်ကင်းသော အဖျင်းရသိအလန္တိတို့သည်လည်း၊ ဗသဝန္တော၊ အလန္တိ
နှင့်ရသိအဖျင်းသဘောတူချင်း ဓာတ်တူချင်းဖြင့် ပေါင်းသင်းအားကြီး
ကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ဂုဏဝန္တောပိ၊ သိလသမာဓိ
အစရှိသော ပဋိပတ်ဂုဏ်ပါဠိအဋ္ဌကထာဋီကာစသော ပရိယတ်ဂုဏ်တို့နှင့်

၂၂၈ လေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ပြည့်စုံလိမ္မာကုန်သောရဟန်းတတ်ရဟန်းမြတ်တို့သည်။ သံဃာမိုး၊ သံဃာ
 တော်၌၊ ယထာတ္ထဇော၊ မဘောက်မပြန် ဟုတ်မှန်လျောက်ပတ်သောအား
 ဖြင့်၊ ဝေါဟရန္တာ၊ ပြောဆိုဆုံးဖြတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဟိရိမနာ၊ မကောင်း
 မှုမှမပြုဝံ့၊ ရက်ရှက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနတ္တိကာ၊ ကိစ္စနည်းပါး
 သဘောအားဖြင့်စကားကျယ်ဖွဲ့အလိုမဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုရဟန်း
 တတ်ရဟန်းမြတ်တို့သည်၊ ဒုပ္ပလသ၊ အလန္တိများလန္တိပါးသဖြင့်အားနည်းကြ
 ကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ။ ရဇတံဝါ၊ ငွေကိုလည်းကောင်း၊
 ဇာတရူပံဝါ၊ ရွှေကိုလည်းကောင်း၊ ခေတ္တံဝါ၊ လယ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဝတ္ထုဝါ၊ ယာကိုလည်းကောင်း၊ အဇေဇ္ဇကံဝါ၊ ခြေလေးခု မျိုးဆိတ်သိုး
 တိရစ္ဆာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါဂမိဒါသဉ္စ၊ ကျွန်မကျွန်တီးကိုလည်းကောင်း၊
 အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဒုဓမ္မော၊ လျောက်ပတ်မလျောက်ပတ်အပ်မအပ်
 ကိုဟုတ်၊ ဟပ်မထိပြုမိပြုရာပြုထတ်စွာသောပညာမဲ့ ရဟန်း၊ နိဂါမတို့သည်၊
 သာဒိယိဿန္တိ၊ မိမိလို၊ ဌာသယာခံယူကြကုန်လတ္တံ့။ ။ ဗာလသ၊ ဒုက္ခိန္တိ
 တစ်န္တာစသော၊ ဗာလလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံစွာသောရဟန်းဝါရဟန်း၊ နိဂါမတို့
 သည်၊ ဥဇ္ဇာနသညိနော၊ သူတပါးတို့ကိုအောက်ထားသမျှအယုတ်ပြုလျက်
 ရှုတတ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သီလေသု၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့၌၊
 အသမာဟိတာ၊ ထက်ဝန်းပြည့်စုံမတည်ကုန်ဘဲ၊ ဥဒ္ဓဇ္ဇာ၊ စိတ်နေမိနပ်း
 လောက်ဖြိုးဖြိုးဆောက်လျက် မောက်မောက်မော်မော်မော် ဝှဲတိုင်းကျော်
 အောင်သင်ပေါ်သော မာနရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကလဟာဘိရတာ၊ အဓိက
 ရုဏ်းရောက်တိုင်းဆုံးလျက်ဟိုးစုံ မာန်ဟုံသွနှင့်ကြိုကငြင်းခုံရန်ငွေ့ချွတ်
 ချယ်လေ့၌ သားမွေ့လျော် ပျော်ပါးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဂါ၊ သားဌက်
 တိရစ္ဆာန်တို့နှင့်အတူ၊ ဝိစရိဿန္တိ၊ မာနလူလူအလံထူ၍ဗိုလ်လူအကြား
 ရပ်ရှစ်ပါးသို့ သွားလာထွည့်ပတ် ကုန်လတ္တံ့။ ။ ဥဒ္ဓတာစ၊ ပျာပုံခဲကျ
 ထောင်းထောင်းထသို့ခဏမတည်မခိုင်ကြည်သောစိတ်ရှိကုန်သည်လည်း
 ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ နီလစိဝရပါရတာစ၊ မလျော်မအပ်ဆိုးရည်
 တပ်လျက် ဖပ်ဖပ်ပိုပို စိမ်းလဲညှိသောသင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံကြကုန်သည်
 လည်း၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ကုဟာ၊ ဈာန်မဂ်အနီး ရောဂီးပြောဆို
 ခြင်းစသောကုဟနဝတ္ထု၊ ထွည့်ပတ်မှုဖြင့် သူ့ကိုလိမ်လည် ကြည်ညိုစေမှု
 အံ့၊ ဩဘွယ်ပြုကြကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ အရိယာဝိယ၊ အရိယာသူထော်
 ကောင်းတို့ကဲ့သို့၊ စရိဿန္တိ၊ စားကြသွားကြကုန်ကုန်ကြလတ္တံ့။ ထဒ္ဓါစ၊
 ဒေါသမျက်မာန် ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်သော စိတ်နှလုံးရှိကုန်သည် ဖြစ်၍

လည်း၊ စရိဿန္တိ၊ စားကြသွားကြကျင့်ကုန်ကြလတ္တံ့၊ လပါစ၊ ပစ္စည်းလို့၊
 ဌါဒါယကာတို့အားညွှာတာခြီးမြှောက်ခြင်းချောက်မောင်းမဲ ဆဲရေးရှပ်ချ
 ပြောဆိုခြင်းစသည်ဖြင့်ပြောဆိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ စရိဿန္တိ၊ စား
 ကြသွားကြကျင့်ကုန်ကြလတ္တံ့၊ သိင်္ဂီစ၊ သမင်သားကောင်စိုင်းပြောင်သိုး
 ဆိတ်အဟိတ်မန်ပဲသိုက္ခန္ဓာကိုယ်၌ဦးချိုပမာထင်ရှားစွာသော ကိလေသာ
 မူဟန်ယူပြုလုပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စရိဿန္တိ၊ စားကြသွားကြကျင့်ကုန်ကြ
 လတ္တံ့၊ တေလသဗ္ဗေဟိ၊ ဗရောင်းချက်ဆီရေချက်ဆီဖြင့်ဖြီးကုန်သော၊
 ကေသေဟိ၊ ဆံတို့ဖြင့်၊ စပလသ၊ ကိုယ်ကိုတန်းဆာဆင်ခြင်း ပရိက္ခရာကို
 တန်းဆာဆင်ခြင်းစသောလျှပ်ပေါ်သောအကျင့်နှင့် ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 အဗ္ဗိတက္ခိကာ၊ နံ့သာကျောက်စက်လွင်မှုန့်ညက်တို့ဖြင့်စဉ်းကွက်သုတ်
 ချယ်သောမျက်စိ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒန္တဝဏ္ဏိတပါရုတာ၊ ကြော့ကြော့
 ကြော့ကြော့ တမော့မော့နှင့် ဖြော့ဖြော့ဝါအောင်ဆင်စွယ်ရောင်ဆိုးသော
 သင်္ကန်းတို့ဖြင့်ရုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရုထိယာယ၊ မြို့လယ်ခရီးပြလမ်းကြီး၌၊
 ဂမိဿန္တိ၊ ထည့်ပတ်သွားလာကုန်လတ္တံ့၊ ဩဒါတေသုဝတ်ဖြူတို့၌၊
 သန္တိတာ၊ နှစ်သက်မက်မောခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိမုတ္တေဟိ၊
 အရိယာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ အဇေဂုန္တိ၊ မစက်ဆုပ်အပ်သော၊ သုရတ္တံ၊
 ကောင်းသောဆိုးရည်ဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော၊ အရဟန္တံ၊ သုရား
 ရဟန္တာအရိယာသီလဝန်သူတော်မွန်တို့၏တံခွန်အလံဖြစ်သော၊ ကာသာ
 ဝံ၊ သင်္ကန်းကိုးဖိဂုန္တိ၊ သန္တိ၊ စက်ဆုပ်ကြကုန်လတ္တံ့၊ လောတာကာမာ၊
 လေးပါးပစ္စယလောဘလောဘကို တောင့်တရံမက် နှစ်သက်မက်မောကုန်
 သည်၊ သဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ကုထိတာ၊ ဆွမ်းခံခြင်းတို့၌ပျင်းသော
 သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိနဝီရိယာ၊ ရဟန်းတရားအားပါးမထုတ်ကြွိုး
 မကုတ်ဘဲဆုတ်ယုတ်သော လုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝနပတ္တာနိ၊ တော
 အုပ်ရိပ်ညောင်းသင်္ခန်းကျောင်းတို့ကို၊ ကိစ္ဆန္တာ၊ မွေ့လျော်ခိုပုံးသိတင်း
 သုံးခြင်း၌၊ နှလုံးပင်ပန်းကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါမန္တေသု၊ ရွာနီးရွာပါးရွာဝံ
 ခါးဝယ်ရွာသားဝယ်ပြွမ်းသောကျောင်းတို့၌၊ ဝထိဿရေ၊ ဝမ်းဝကျောင်း
 ကာနေကြရှာကုန်လတ္တံ့၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ မိစ္ဆာဇီဝရုတာ၊ ရဟန်း
 တို့အားမတရားသဖြင့်မှားသော အသက်မွေးခြင်း၌ မွေ့လျော်ကုန်သော၊
 ယေယေဘိက္ခု၊ အကြင်အကြင်ရဟန်းဆိုးတို့သည်၊ လောဘံ၊ ဆွမ်းသင်္ကန်း
 ကျောင်းဆေး အစရှိသော ပစ္စည်းလောဘလောဘကို၊ လဘိဿန္တိ၊ ရကုန်
 လတ္တံ့၊ တေတဘိက္ခု၊ ထိုထိုအာဇီဝပျက်ကုန်သောရဟန်းဆိုးတို့သည်၊

၂၃၀ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

အနုသိက္ခန္တံ၊ အတုလိုက်သဖြင့်အတုကျင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသံယတာ၊
 သီလသီတင်း၊ စောင့်စည်းခြင်းကင်းကုန်သော အဖျင်းပေါသတ်ရဟန်း
 ငယ်တို့သည်၊ ဘာဝိဿန္တိ၊ မင်းအိမ်ဝိုးအိမ်မှူးမတ်အိမ်သို့ပူးလိပ်ယှဉ်တွဲဖွဲ့
 ဝဲယှဉ်လည်ကုန်လတ္တံ့၊ တဒါ၊ ထိုနောင်အခါ၌၊ ယေယေဘိက္ခု၊ အကြင်အ
 ကြင်ရဟန်းကောင်းရဟန်းမွန်သီလဝန်အရှင်မြတ်ရဟန်းတတ်ပညာရှိတို့
 သည်၊ လာဘံ၊ လေးပါးပစ္စယလာဘ်လာဘကို၊ အလာဘိနော၊ မရကုန်၊ တေ
 တေဘိက္ခု၊ ထိုထိုသို့တည်းပစ္စည်းလာဘ်မဲ့၍ တဲ့တုံရှောင်း ရဟန်းကောင်း
 ရဟန်းမွန်သီလဝန်အရှင်မြတ်ရဟန်းတတ်ပညာရှိတို့သည်၊ ပုဇ္ဇံ၊ မြတ်နိုး
 ကော်ရော်ပူဇော်ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်သည်၊ နဘာဝိဿရေ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊
 မိရေ၊ တည်ကြည်သောသမာဓိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သုပေသံလေ၊ သီလကို
 အလွန်ချစ်ခင်ကုန်သော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ နသေဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်
 ကုန်လတ္တံ့၊ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဖိလက္ခ၊ ဇနံရတ္တံ၊
 ညောင်ကြတ်ဆိုးရည်ဖြင့်ဆိုးအပ်သော၊ သကံဇဇံ၊ မိမိတံခွန်အောင်အသံ
 ဖြစ်သောသင်္ကန်းကို၊ ဂရဟန္တံ၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချစက်ဆုပ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 တိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာပအညဝါဒီမရှိတရားကျင့်မှားစရိုက် မရှိမိမိတိတ္ထိ
 တို့၏၊ ဇဇံ၊ အလံတံခွန်ဖြစ်သော၊ အဝဒါတကံ၊ ဝတ်ဖြူကို၊ ဓာရေဿန္တိ
 ဝတ်သောင်ကြကုန်လတ္တံ့၊ တဒါ၊ ထိုနောက်သာသနာနောင်အခါ၌၊
 တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ကာသာဝေ၊ အရိယာတံခွန်သင်္ကန်း
 မွန်၌၊ အဂါရေဝါ၊ ရိုးသေမြတ်နိုးခြင်းမရှိသည်၊ ဘာဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကာ
 သာဝေ၊ အရိယာတံခွန်သင်္ကန်းမွန်ကိုသုံးဆောင်ဝတ်ရုံခြင်း၌၊ ပဋိသင်္ခါ၊
 ပစ္စဝေက္ခနာဆင်ခြင်ကာမျှလည်း၊ နဘာဝိဿရေ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊
 သလ္လဝိဒ္ဓဿ၊ အလွန်ကြီးမားဆိပ်လူးမြားဖြင့် သနားမဲ့ထွေသည်အူကြွ
 အောင်အသရေပြင်းစွာပစ်အပ်သော၊ ဒုက္ခေန၊ မူဆိုးလက်နက်မြားအော်
 ချက်ဆင်ရဲဖြင့်၊ အဘိဘူတဿ၊ အလွန်အကြူးအမူးအဝေမိုးမြေမမြင်
 အကျင်အနာ နှိပ်စက်စွာသော၊ ရုပ္ပတော၊ အားအန်မခိုင် ကိုယ်လုံးရှင်
 အောင်ဖြိုင်ဖြိုင်ယိုရွန်း သွေးရည်ခန်း၍ ပင်ပန်းဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်
 သော၊ နာသဿ၊ ဘုရားလောင်းဆန္ဒနံဆင်းမင်း၏၊ မဟာစောသရာ၊ ကိုယ်နှင့်
 အသက်ဇွဲကွက်ကင်းကင်းကြံတတ်ခြင်းကြောင့် ကြောက်မက်စွယ်သော
 ကြီးကျယ်စွာသော၊ အဝိန္တိယာ၊ ပြုနိုင်မည်ထား သူတပါးတို့သည်ဖျား
 တုန်ကြွကြံရုံမျှလည်းကြံကြံခြင်းငှါမတတ်ရာသော၊ ပဋိသင်္ခါ၊ ပညာဆင်
 ခြင်သမ္ပစဉ် မကင်းကြံတော်မူခြင်းသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ဘူးလေပြီ၊

တိသန္တံ၊ ထိစကားသည်မှန်၏။ တဒါ၊ ထိုဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း ဖြစ်သောအခါ၌၊
ဆဒ္ဒန္တော၊ ရောင်ခြည်ခြောက်သွယ်အစွယ်၌ရှိသောကြောင့်ဆဒ္ဒန်အမည်ရှိ
သော၊ ဘဇော၊ ဆင်မင်းသည်၊ သုရတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊ တံအရ
ဟဒ္ဒဇံ၊ ထိုမူဆိုးသောဏှတ်ကျင့်ယုတ်မိစ္ဆာဝတ်ရုံပါသော အရိယာတို့
အလံ၊ အောင်တံခွန်ဖြစ်သော ဖန်ရည်ဆိုးစွန်းဝတ်သင်္ကန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မျက်
ဝါးထင်ထင်ရှေ့တွင် တူရှုမြင်တော်မူ၍၊ အတ္ထောပသံဟိတာ၊ အကျိုးစီး
ပွားနှင့်စပ်ကုန်သော၊ ယာဝဇော၊ အကြင်ရှေ့လောက်ကုန်သော၊ ဂါထာ၊
ဂါထာတို့ကို၊ အဘဏိ၊ ဟောရွတ်မိန့်ဆိုတော်မူပြီး၊ ယောဓုဂ္ဂလော၊
အကြင်တရံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနိက္ခသာဝေါ၊ ရာဂဒေါသ
မောဟစသောဒဿကိလေဖန်ရေကိုယ်တွင်းမကင်းမသန့်သည်ဖြစ်လျက်၊
ဗမသန္တေန၊ စက္ခုန္ဓြေစသည်ခြောက်ရပ်စောင့်ကြပ်ဆုံးမခြင်းပရမတ္ထသစ္စာ
၏အတို့ဖြစ်သောဝစီသမ္မာနုတ်သစ္စာဖြင့်၊ အပေတော၊ မပွင့်မစိပ်မကပ်
ဝေးစွာ ကင်းကွာပါလျက်၊ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော၊ ဝတ္တံ၊ အဝတ်
သင်္ကန်းကို၊ ပရိဒဟိဿတိ၊ ဝတ်ရုံခြင်းနှင့်အခင်းပြု၍ သုံးဆောင်လတ္တံ့၊
သောဓုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်ဆိုးစွန်းဝတ်သင်္ကန်း
ကို၊ နအရဟတိ၊ မထိုက်၊ ယောဓုဂ္ဂလော၊ အကြင်တယောက်ယောက်
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ဝန္တကသာဝေါ၊ မင်္ဂလေးတန်တို့ဖြင့်ထွေးအနံ
စွန့်ပယ်ပြီးသောကိလေသာဖန်ရည်ရှိသည်၊ ဝီလေသု၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ
တို့၌၊ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာစင်ကြည်မြဲဆောက်တည်သည်၊ ဗမ
သန္တေန၊ စက္ခုန္ဓြေစသည်ခြောက်ရပ်စောင့်ကြပ်ဆုံးမခြင်းပရမတ္ထသစ္စာ၏
အတို့ဖြစ်သောဝစီသမ္မာနုတ်သစ္စာနှင့်၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ အသ
ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သောဓုဂ္ဂလော၊ ထိုသို့ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်ဆိုးစွန်းဝတ်သင်္ကန်းကို၊ အရဟတိ၊
ထိုက်၏၊ ယောဓုဂ္ဂလော၊ အကြင်သို့တိသတောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိပ္ပန္န
သီလော၊ ပေါ့ပျက်သောစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလရှိ၏၊ ဒုဗ္ဗေခေ၊ သီလလေးအင်
သုတ်သင်နှိုင်းကြောင်းကောင်းသောသီလဝီသောနေပညာကင်း၏၊ ပါက
ဇော၊ ပါပစာရီရှင်ဒုသိဟုထင်ရှား၏၊ ကာမကာရိယော၊ သီလလေးချက်
စောင့်စည်းပျက်သဖြင့်ရမက်လောဘဒေါသစသောကိလေသာမာရ်တရံမ
ဆိုင်းလိုတိုင်းနှိပ်စက်ပိတ်ကိုပျက်၏၊ ဝိပ္ပန္နန္တမိတ္တော၊ ငါးပါးကာမဂုဏ်အာ
ရုံတို့၌ တွေ့ကြုံတိုင်းလိုက် ခွေးလောက်ကိုက်သို့လိုက်မြိုက်နိုင်ကြည်ရပ်
မတည်ဘဲတလည်လည်လှည့်ပတ်ပျံ့လွင့်တတ်သောပိတ်ရှိ၏၊ နိသုက္ကော

ဖြစ်သန့်ရှင်းကင်းသောကုသိုလ်သဘောရှိ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်ဆိုးစွန်းဝတ်သင်္ကန်းကို၊ နအရဟတိ၊ မထိုက်၊ ၊
 ယောစပုဂ္ဂလော၊ အကြင်သို့တိသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ သီလေ
 န၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလလေးပါးနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ကျိုးပြတ်ပေါက်ပျက်သက်
 သက်မထင်ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံ၏။ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောဆန္ဒရာဂ
 ရှိ၏။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်ခိုင်ခံ့သောစိတ်ရှိ၏။ ဩဒါတမနသကံပွေါ
 အလွန်မြို့လွင်သန့်ရှင်းစင်သော စိတ်အကြံအစည်ရှိ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊
 ထိုသို့လျှင် တိသဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ကာသာဝံ၊ ဖန်
 ရည်ဆိုးစွန်းဝတ်သင်္ကန်းကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ၊ ယသပုဂ္ဂလဿ၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥဒ္ဓတော၊ ပျာပုံခဲကျထောင်းထောင်းထသို့ ရွရွမ
 တည်မခိုင် ကြည်သောစိတ်ရှိ၏။ ဥဒ္ဓဋ္ဌော၊ စိတ်နေရိပ် လောက် ပြီးပြီး
 မောက်လျက် မောက်မောက် မော်မော်ပွဲတိုင်း ကျော်အောင် ထင်ပေါ်
 သောမာနရှိ၏။ သီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ လေးပါးမျှလည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 တသပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဩဒါတကံ၊ အဝတ်ဖြူကို၊ အရဟတိ၊
 ထိုက်၏။ ကာသာဝံ၊ အရိယာတံခွန်ဖန်ရည်ဆိုးစွန်းဝတ်သင်္ကန်းကို၊ ကိံ
 ကရိဿတိ၊ အဘယ်မူပြုဘိ အဘယ်အကျိုးရှိလိမ့်မည်နည်း။ ၊ အနာ
 ဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဘိက္ခုနီယောစ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဘိတ္တာ၊ ရာဂစ
 သည်ဖျက်ဆီးသဖြင့် ပျက်စီးဆိုးတောင်းမကောင်းသောစိတ်ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ အနာဒရာ၊ ဘုရားတရားငါးပါး ဘိတင်းသုံးဘော်ချင်း တို့၌ကင်း
 သောဂါရဝရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ မေတ္တာမိတ္တာနံ၊ မေတ္တာဘာဝနာနှင့်ယှဉ်
 သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ တာဒိနံ၊ ဆိုးကောင်းလုံးရုံခြောက်အရံတို့၌လျှပ်တုန်
 မရှိပကတိဖြင့်သာ တာဒိကျေးဇူးဂုဏ်အထူး နှင့်ပြည့်စုံသောအရိယာသူ
 တော်ကောင်းတို့ကို၊ ဂဏှိဿန္တိ၊ အရပ်ဝေးသို့ပြေးစဉ်ထွက်အောင်နှိပ်
 စက်ဥဉ်းဆဲကုန် လိမ့်သတည်း။ ၊ ထေရေဟိ၊ မိမိဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်
 ကုန်သော မထေရ်ကြီး တို့သည်၊ စိဝရဓာရဏံ၊ သင်္ကန်းဝတ်ရုံခြင်းကို၊
 ဘိက္ခာပေန္တောပိ၊ သို့ဝတ်သို့ရုံသို့ခြုံသို့ တင်သွန်သင်ပြသ ဆုံးမပညတ်
 ကျင့်စေ အပ်ကုန် သော်လည်း၊ ဒုဗ္ဗေခ၊ သီလလေး အင်သုတ်သင်နှိုင်း
 ကြောင်းကောင်းသောသီလဝီသောဓနပညာကင်းကုန်သော၊ ပါကဇ္ဇာ၊ ပါ
 ပစာရီဒုသိဒ္ဓဗ္ဗိစင်ဆိုးညစ်ဟုထင်ရှားကုန်သော၊ ကာမဏာရိယာ၊ သီလ
 လေးချက်စောင့်စည်း ပျက်သဖြင့်နှစ်သက် သူတိုင်းမဆိုင်းမညွှာပြုတတ်

စွာကုန်သော၊ ဗာလ၊ အကျိုးအကြောင်းဆိုးကောင်းမသိပညာမျက်စိမရှိ
 စုံကန်းအန္တစင်စစ်ဆိုးညစ်မိုက်ခေါင်ရှင်မိုးမှောင်တို့သည်၊ နာသုဏိဿန္တိ
 နားမထောင်ကုန်လတ္တံ့၊ ခဏ္ဍင်္ဂေါ၊ မြင်းရပ်မြင်းဆိုးသားရိုးမွေပါမကောင်း
 စွာသောမြင်းသည်၊ သာရထိ၊ ဆုံးမတတ်စွာမြင်၊ ဆရာကို၊ နာဒိယတိဝိယ
 မယူမခံပေါက်ကန်ချန်ကပ်ပြုသကဲ့သို့၊ -တယော၊ ထိုမြင်းရပ်မြင်းဆိုးသား
 ရိုးမွေပါမကောင်းစွာသောမြင်းသာယာ၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အဂါရ
 ဝါ၊ ရှိသေခြင်းကင်းကုန်သော၊ အသိက္ခိတာ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့နည်းနည်း
 ပြသဆုံးမပါလျက် ဆိုခက်မိုက်ထိုင်း၊ မြင်းနယ်ရိုင်း၍ သင်တိုင်းမကုန်
 တတ်ကုန်သော၊ တေဗာလ၊ ထိုအကျိုးအကြောင်းဆိုးကောင်းမသိပညာ
 မျက်စိမရှိစုံကန်းမြင်းနယ်သွင်းသောအန္တစင်စစ် ဆိုးညစ်မိုက်ခေါင်ရှင်မိုး
 မှောင်တို့သည်၊ ဥပဇ္ဈာသေ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ကို၊ နာဒိယိဿန္တိ၊ ဆုံးမမခံ
 နှုတ်ထွံထိုး၊ သျှက်ကျိုး၊ နှံ့ရှိသေခြင်း၊ ကင်ကြကုန်လတ္တံ့၊ ဇေဇ္ဇမိနာ
 ဓုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤသို့ကောရောဂါသာအစတေတထာဂါထာအဆုံးအလုံး
 စုံပြဆိုအပ် ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ အနာဂတံ၊ မသာ မရောက်သေး
 ရောက်လိမ့်ရောက်အံ့ ရောက်လတ္တံ့သော၊ အန္ဓါနံ၊ နောင်အခါ၌၊ ပန္နိမေ၊
 နောက်ဖြစ်သော၊ ကာလမ္ပိ၊ ဘိလလေ၊ ဆူမဖြူမစင်ပစ္စည်းခင်၍စာသင်စာ
 ရှုလေ့သာပြုသော သုတယုဂ်ကာလသည်၊ ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သည်ရှိ
 သော်၊ ဘိက္ခုနုဉ္စ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီနုဉ္စ၊ ရ
 ဟန်းမိန်းမတို့၏လည်းကောင်း၊ ပဋိပတ္တိ၊ ဘောက်ပြန်နည်းလွတ်ယွင်းချွတ်
 ပျက်ပြားသောအကျင့်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာဝုသော၊ ငါ
 ရှင်ဘုရားရဟန်းများတို့၊ အနာဂတံ၊ ဖြစ်လိမ့်ဖြစ်အံ့ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ ဧတံ
 မဟတ္တယံ၊ ထိုသင်တို့အားငါဟောကြားအပ်သောပဋိပတ်အန္တရာယ်ဘေး
 ကြီးကျယ်သည်၊ ပုရာဇှေမ္မ၊ အာဂစ္ဆတေ၊ လာရောက်လတ္တံ့၊ တုဗ္ဗေ၊ ငါ
 ရှင်ဘုရားရဟန်းများတို့သည်၊ သုဗ္ဗစာ၊ ခံသောစကားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ကားကောင်းမြတ်ပြောဆိုတတ်သောဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏ ဆုံးမပဲ့ပြင်သွန်
 သင်ရာရာလိုလိုက်နာလျက် ရှိသေစွာခံယူတတ်ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်
 တော်မူကြပါကုန်လော့၊ သဒ္ဓိလံ၊ နှလုံးနှံ့ညံ့ကုန်သည်၊ သဂါရဝါ၊ ရှိသေ
 ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြပါကုန်လော့၊ မေတ္တာပိတ္တာ၊ သတ္တဝါ
 အများ ကိုယ်မခြားအောင် စီးပွားချမ်းသာဆောင် တတ်စွာသောမေတ္တာ
 စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟော၊ ငါ့ဖြစ်ကြပါကုန်လော့၊ ကာရုဏိကာ၊ သူ၏ဆင်းရဲ
 ပယ်ရှုလိုစွာ လက္ခဏာရှိသော သနားခြင်းကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်။

၂၃၄ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဟောသ။ ဖြစ်တော်မူကြပါကုန်လော့၊ သိလေသု၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသိလတို့၌၊
သုသံဝုတော၊ စောင့်ရှောက်ဥဿုံသုံခြံကုန်သည်၊ ဟောသ။ ဖြစ်တော်မူ
ကြပါကုန်လော့၊ အာရန္တဗီရိယာ၊ အကုသိုလ်တရားစွန့်ပယ်ရှား၍ကုသိုလ်
တရား ပွားများ မယုတ်တိုးမဆုတ်အောင်အား ထုတ်သော လုံ့လရှိကုန်
သည်၊ ဟောသ။ ဖြစ်တော်မူကြပါကုန်လော့၊ ပယ်တံတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်
အောင်စေလွှတ်သောစိတ် ၊ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိစ္စံ၊ အခါမစွဲအမြဲမပြတ်၊ ဒဠပ
ရက္ခမာ၊ မသွေမလွဲမြဲမြဲကြံ့ကြံ့ ခိုင်ခံ့သောလုံ့လရှိကုန်သည်၊ ဟောသ။ ဖြစ်
တော်မူကြပါကုန်လော့၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ဘုရားကိုပင်တော်များတို့၊
ပမာဒံ၊ ဒုစရိုက်သုံးစုံကာမဂုဏ်ငါးခုမကောင်းမှုတို့၌မပြုမကင်းမေ့လျော့
ခြင်းကို၊ တယတော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာချမ်းသာပင်းပျက်စီးခြင်း၏ကြောင်း
ရင်းမူလဖြစ်သောကြောင့်စင်စစ်သောဘေးဥပါဒ်အားဖြင့်၊ အပ္ပမာဒဉ္စ၊ သု
စရိုက်သုံးဖြာ ဘာဝနာဖြင့် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းမပေါ့မမေ့မလျော့
ခြင်းကိုလည်း၊ ခေမတော၊ ဥပါဒ်ကင်းကွာချမ်းသာ အတိတေးမရှိသော
အားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ ပညာမျက်စိဟုတ်တိုင်းသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အမတံ၊ သေ
ခြင်းကင်းသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဖုဿန္တာ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊
အဋ္ဌဂီကံ၊ အပ္ပမာဒပနိပတ်၏အထွဋ်အဖျားဖြစ်သောသိလသမာဗညာသုံး
ရပ်သင်္ကြိုတ်အပ်၍အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ သာဝေထ၊ ပွား
များပါစေကုန်လော့၊ ဣတိဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကောနေဘိ၊ ကောနေဘူသည်ကား၊
ကုဏ္ဍနသီလံ၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိကုန်သည်၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊
ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်း
တည်း၊ ထေရဿ၊ ဗုဒ္ဓဿမထေရ်၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်အခါ၌၊ တထာ၊
ထိုသို့သတောရှိကုန်သည်၊ နာဟေသံ၊ မဖြစ်ကုန်သလော့၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ နာဟေသံ၊ မဖြစ်သည်ကား၊ န၊ မဟုတ်၊ တ
ဧပန၊ ထိုအခါ၌ကား၊ ကလျာဏမိတ္တဗဟုလတာယ၊ ကောင်းသောအဆွေ
စင်ပွန်းများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဩဝါဒကောသု၊ အဆုံးအမကိုပေးကုန်
သော၊ ဝိညာပကောသု၊ သိစေတတ်ကုန်သော၊ သဗြဟ္မစာရီသု၊ သီတင်းသုံး
ဘော်တို့သည်၊ ဗဟုသုဝိဇ္ဇမာနေသု၊ များစွာရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ ကိလေ
သောသု၊ ကိလေသာတို့သည်၊ ဗလဝန္တေသု၊ အားကြီးကုန်သည်ရှိသော်၊
ပဋိသင်္ခါဗဟုလတာယစ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ယထာယုန၊ များသောအားဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အကော

နော၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာယတိ၊
 နောင်အခါ၌၊ တုပ္ပရိယာယေ၊ ထိုအကြောင်း၌၊ အတိကောနော၊ အလွန်
 အမျက်ထွက်လေ့ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အနာဂတေတိ၊ အနာဂတေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ သေသပဒေသု
 ပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်ဘို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းသျှင်နည်းရှိ၏၊ ဥပနာ
 ဟိတိ၊ ဥပနာဟိဟူသည်ကား၊ အာဇာတဝတ္ထု၊ အာဇာတဝတ္ထုတို့၌၊
 အာဇာတဿ၊ ရန်ငြိုးကို၊ ဥပနဟ္မနာဝိဿ၊ ဖွဲ့လေ့ရှိကုန်သည်၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဥပနာဟသမ္ဘဝတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ဥပနာဟိ၊ ဥပ
 နာဟိမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပုရိမကောလိကော၊ ရှေးကာလ၌ဖြစ်
 သော၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဒေါသသည်၊ ကောဓော၊ ကောဓမည်၏။ အပရကာလိ
 ကော၊ နောက်ကာလ၌ဖြစ်သောဒေါသသည်၊ ဥပနာဟော၊ ဥပနာဟမည်၏၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ သင်္က၊ တကြိမ်၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ ဒေါသံ၊ ဒေါသ
 သည်၊ ကောဓော၊ ကောဓမည်၏။ အနေကက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ပဝတ္ထော၊
 ဖြစ်သော၊ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်၊ ဥပနာဟော၊ ဥပနာဟမည်၏၊ တေသံ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိကုန်သော၊
 ဂုဏေ၊ ဂုဏ်တို့ကို၊ မက္ခန္တိ၊ ပုဏ္ဏန္တိ၊ ချေဖျက်တတ်ကုန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့
 အား၊ ဥဒကပုဏ္ဏနိယာဝိယံ၊ ရေသုတ်ပုဆိုးကဲ့သို့၊ ဥဒကဿ၊ ရေ၏၊ မက္ခော၊
 လိမ်းကျံခြင်းသည်၊ မက္ခန္တံ၊ ပုဏ္ဏန္တံ၊ ချေဖျက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မက္ခိ၊ မက္ခိမည်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အတိ
 မာနလက္ခဏော၊ အလွန်မာန်မူခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ ထဗ္ဗော၊ ခက်ထန်
 ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ထန္တိ၊ ထန္တိမည်၏၊ သဗ္ဗာ
 တိ၊ သဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ အသန္တိ၊ ဂုဏဝိဘာဝနလက္ခဏေန၊ ထင်ရှားမရှိ
 သောဂုဏ်ကိုထင်စွဲပြုခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ သာဓဋ္ဌယေန၊ စဉ်းလဲခြင်း
 နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဣသုကိတိ၊ ဣသုကိဟူသည်ကား၊
 ပရသမ္ပတ္တိနိယုနလက္ခဏာယ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကိုရှုပ်ချဲ့ခြင်းလက္ခဏာရှိ
 သော၊ ဣဿာယ၊ ငြူချဲ့ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ နာနာဝါ
 ဒါတိ၊ နာနာဝါဒါဟူသည်ကား၊ အညမည်၊ အချင်းချင်း၊ ဝိရုဒ္ဓဝါဒါဝိရုဒ္ဓိဒ္ဓိ
 ကာ၊ ဆန့်ကျင်သော အယူရှိကုန်သည်၊ ကလဟကောရကာဝ၊ ငြင်းခုံခြင်း
 ကိုပြုတတ်ကုန်သည်လည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ အညာတမာနိနောဓမ္မေဂန္တိ၊ ရေတိရဂေါစရာတိ၊ အညာတမာနိ
 နောဓမ္မေဂန္တိ၊ ရေတိရဂေါစရာ ဟူသည်ကား၊ ဂန္တိရေ၊ နက်သော၊ နုရော

၂၃၆ လေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

တာသေ၊ ဝေးသောအရောင်ရှိသော၊ သန္ဓဗ္ဗေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊
 အညာတဝေ၊ မသိတဲ့လျက်သာလျှင်၊ ဥာတောတိ၊ သိ၏ဟူ၍၊ ဒိဋ္ဌောတိ၊
 မြင်၏ဟူ၍၊ ဧဝံမာနိနော၊ ဤသို့မာန်ထောင်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ တတောဇေ၊
 ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဩရတာဝေ၊ ဤမှာတက်၌၊
 ပဝတ္တိတာယ၊ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဩရိမံတိရဂေါစရာ၊ ဤမှာ
 တက်ကင်းဖြစ်သော မသူတော်တရားလျှင်အာရုံရှိကုန်သည်၊ လဟုကာ
 တိ၊ လဟုကာဟူသည်ကား၊ လဟုသဘာဝါ၊ ပေါသောသဘောရှိကုန်သော
 စပယာ၊ လျှပ်ပေါ်ကုန်သော၊ အဂရုဓမ္မေတိ၊ အ - ရုဓမ္မ ဟူသည်ကား၊
 သန္ဓဗ္ဗေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ ဂါရုဓရဟိတာ၊ ရှိသေခြင်းကင်းကုန်
 သည်၊ အညမညမဂါရဝါတိ၊ အညမညမဂါရဝါဟူသည်ကား၊ အညမည
 ဟိ၊ အချင်းချင်း၌၊ အပ္ပဒိုဿဝါ၊ ရှိသေခြင်းမရှိကုန်သည်၊ သံဗောစ၊ သံ
 ဗောဋ္ဌလည်းကောင်း၊ သဗြဟ္မစါရိသုစ၊ သီတင်းသုံးတော်တို့၌လည်းကောင်း၊
 ဂရုဂါရုဓရဟိတာ၊ အလေးပြုခြင်းရှိသေခြင်းမှကင်းကုန်သည်၊ ဗဟုအာဒိ
 နဝါတိ၊ ဗဟုအာဒိနဝါဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာစ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြား
 ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝက္ခမာနာစ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်လည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဗဟုအနေကဒေါဿ၊ များသောအပြစ်တို့သည်၊ အန္တရာယာ၊
 အန္တရာယ်တို့သည်၊ လောကေတိ၊ လောကေဟူသည်ကား၊ သတ္တလော
 ကေ၊ သတ္တလောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ နာဂတေတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ နာဂတေဟူ
 သည်ကား၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ပါတုဘဝိဿန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်
 လတ္တံ့၊ သုဒေသိတံဇ္ဈမံဓမ္မန္တိ၊ သုဒေသိတံဇ္ဈမံဓမ္မံ ဟူသည်ကား၊ သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဗ္ဗု၊ ကောင်းစွာ၊ အဝိပရိတံ၊ မတောက်မ
 ပြန်သော၊ အာဒိကလျာဏဒိပ္ပကာရေန၊ အာဒိကလျာဏအစရှိသောအပြား
 ဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇ္ဈမံအာဂမံသန္ဓမ္မံ၊ ဤပိဋကတ်သုံး
 ပုံပိဋကတ်တရားမြတ်ကို၊ ကိလေသိဿန္တိတိ၊ ကိလေသိဿန္တိ ဟူသည်
 ကား၊ ကိလိဋ္ဌကိလေသဒ္ဓုသိတံ၊ ညစ်ညူးသော ကိလေသဖြင့် ဖျက်ဆီး
 ခြင်းကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ အာပတ္တိအနာပတ္တိတိ၊ အာပတ္တိအနာ
 ပတ္တိဟူသည်ကား၊ ဂရုကာပတ္တိလဟုကာပတ္တိတိ၊ အာဒိနာ၊ ဂရုကာအာပတ်
 လဟုကာအာပတ်ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတသံကိလေသေန၊ ဒုစရိုက်
 သံကိလေသဖြစ်သော၊ အသန္ဓဗ္ဗေန၊ မသူတော်တရားဖြင့်၊ သဏ္ဌသုရမံ၊ နူး
 ညံ့သိပ်မွေ့သော၊ ရူပါရူပဓမ္မံ၊ ရုပ်နာမ်တရားကို၊ ပဋိက္ခိပန္နာ၊ ပယ်ကုန်
 လျက်၊ ဒိဋ္ဌိသံကိလေသေန၊ ဒိဋ္ဌိသံကိလေသဖြင့်၊ ဥဘယတြာပိ၊ နှစ်ပါးစုံ၌

လည်း၊ တဏှာသံကိလေသေန၊ တဏှာသံ ကိလေသဖြင့်၊ သံကိလေသိသာန္တိ၊ ညစ်နွမ်းကုန်လတ္တံ့။ မဇီနံ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းကို၊ ကရိသာန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ခုမ္မတိတိ၊ ခုမ္မတိဟူသည်ကား၊ နိပ္ပညာ၊ ပညာမရှိသောရဟန်းမိက်တို့သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလ၌၊ ဘဝိသာန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လံ့လတ္တံ့။ အဘိဓမ္မကထံ၊ အဘိဓမ္မာတရားစကားကို၊ ဝေဒလ္လကထံ၊ ဝေဒလ္လတရားစကားကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောကုန်သောသူတို့သည်၊ သဏ္ဌိ၊ သိမ်မွေ့သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားသို့၊ ဩက္ကမ္မံ၊ သက်၍၊ နာနုဗုဒ္ဓန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဂုတ္တံဟိဂုတ္တံဝေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဂုဏဟိနာတိ၊ ဂုဏဟိနာဟူသည်ကား၊ သိသာဒိဂုဏာဝိရဟိတာ၊ သိသအစရှိသောဂုဏ်မှ ကင်းကုန်သော၊ ဒုသဝိလာ၊ ဝိသမရှိကုန်သော၊ အလဇ္ဇိနော၊ အရှက်မရှိကုန်သော၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂုဏဟိနာတိ၊ ဂုဏဟိနာဟူသည်ကား၊ ဝိနယဝါရိတ္တာဒိဂုဏေန၊ ဝိနည်း၌ ဝါရိတ္တအစရှိသောဂုဏ်မှ၊ ဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌၊ အပ္ပကတညုနော၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သောဂုရု၊ လံတို့သည်၊ သံဃာမ္ပိတိ၊ သံဃာမ္ပိဟူသည်ကား၊ သံဃာမဇ္ဈေ၊ သံဃာအလယ်၌၊ ဝေါဟရန္တာတိ၊ ဝေါဟရန္တာဟူသည်ကား၊ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုကြကုန်သည်ရှိသော်၊ သံဇေဝံ၊ သံဃာ၌၊ ဝိနိစ္ဆိယကထာယ၊ အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်သောစကားသည်၊ ဝတ္တမာနာယ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယံကိပ္ပိ၊ အမှတ်မရှိတရံတရသော စကားကို၊ ဘဏန္တာ၊ ပြောဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိသာရဒါတိ၊ ဝိသာရဒါဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗယာ၊ ကြောက်ခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဂဗ္ဗာ၊ မာန်ခက်ထန်ခြင်းများကုန်သော၊ ဗလဝန္တောတိ၊ ဗလဝန္တောဟူသည်ကား၊ ပက္ခဗလေန၊ အပင်းအသင်းအားဖြင့်၊ ဗလဝန္တော၊ အားကြီးကုန်သည်၊ မုခရာတိ၊ မုခရာဟူသည်ကား၊ မုခရား၊ နှုတ်ကြမ်းကုန်သော၊ ခရာဝါဒိနော၊ ကြမ်းသောစကားကိုဆိုတတ်ကုန်သော၊ အသုတာဝိနောတိ၊ အသုတာဝိနာဟူသည်ကား၊ နသုတဝန္တော၊ အကြားအမြင်မရှိကုန်သောကေဝလံ၊ စင်စစ်။ လာဘသက္ကာရသိလောကသိန္နိယယောန၊ လာဘပူဇော်သကာအကျော်အစောကို အမှီပြုသဖြင့်၊ ဂုဏခရာ၊ ဂုဏ်ကိုဆောင်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အဓမ္မာတိ၊ တရားမဟုတ်ဟု၊ အဓမ္မဉ္စ၊ တရားမဟုတ်သည်ကိုလည်း၊ ဓမ္မာတိ၊ တရားဟူ၍၊ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို၊ အဝိနယောတိ၊ ဝိနည်းမဟုတ်ဟူ၍၊ အဝိနယဉ္စ၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကိုလည်း၊ ဝိနယောတိ၊ ဝိနည်းဟူ၍၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ယ

တံ နိဗ္ဗာန်ံ အလိုရှိတိုင်းသော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာအသဟံ
 န္တိ၊ ပတိဋ္ဌပေန္တော။ တည်စေကုန်လျက်၊ ဗလဝန္တော၊ အားကြီးကုန်သည်၊
 ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဂုဏဝန္တောတိ၊ ဂုဏဝန္တောဟူသည်ကား၊ သီ
 လာဒိဂုဏသမ္ပန္နာ၊ သီလအစရှိသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော ရဟန်းတို့
 သည်၊ ဝေါဟရန္တော ယထာတ္ထတောတိ၊ ပေါဟရန္တောယထာတ္ထတောဟူ
 သည်ကား၊ အတ္ထာနုရူပံ၊ အနက်အားလျော်စွာ၊ အဝိပရိတတ္ထံ၊ မဘောက်မ
 ပြန်သောအနက်ကို၊ ဓမ္မဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ဓမ္မံ၊ တရားဟုတ်
 သည်ကို၊ ဓမ္မောတိ၊ တရားဟူ၍၊ အဓမ္မံ၊ တရားမဟုတ်သည်ကို၊ အဓမ္မော
 တိ၊ တရားမဟုတ်ဟူ၍၊ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို၊ ဝိနယောတိ၊ ဝိနည်းဟူ၍၊ အဝိန
 ယံ၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို၊ အဝိနယောတိ၊ ဝိနည်းမဟုတ်ဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဒီပေန္တော၊ ပြကုန်သော၊ ဒုဗ္ဗလာတေဘဝိဿန္တိတိ၊ ဒုဗ္ဗလာတေဘဝိဿန္တိ
 ဟူသည်ကား၊ ပရိသာယံ၊ ပရိသတ်၌၊ အလန္တုဿန္တတာယ၊ အလန္တုများ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုရဟန်းမြတ်ရဟန်းတတ်တို့သည်၊ ဗလဝိရဟိတာ၊
 အားမှကင်းကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဧတသံ၊ ထိုရဟန်းမြတ်
 ရဟန်းတတ်တို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်၊ ဟိရိမနာအနတ္တိ
 ကာတိ၊ ဟိရိမနာအနတ္တိကာဟူသည်ကား၊ ဟိရိမန္တော၊ မကောင်းမှုမှရှောင်
 သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကေနစိ၊ တစုံတခုဖြင့်၊ အနတ္တိကာ၊ အလိုမရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းမြတ်တို့သည်၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့ဖြင့်၊
 ဝတ္တု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ သမတ္ထာပိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော်လည်း၊ ပါပဇိဂုန္တောယစ၊
 မကောင်းမှုမှရှောင်ဆုတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပကိစ္စတာယစ၊ နည်းသော
 ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကေဟိစိ၊ တစုံတယောက်
 သောသူနှင့်၊ ဝိရောဓံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို၊ အကာရောန္တော၊ မပြုကြကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝါဒံ၊ အယူကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ၊ နဝါ
 ယမန္တော၊ အားမထုံတ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္ပံဝါ၊ မြင်အပ်သော
 ထင်ရှားသောအမှုကိုလည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌာနံဝါ၊ ဆောက်တည်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဘုဏ္ဏိ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ရဇတန္တိ၊ ရဇတံဟူသည်ကား၊ ရူပိယံ၊ ငွေကို၊ တေန၊ ထိုရဇတံဟူသောပါဌ
 ဖြင့်၊ ကုပ္ပာပဏလောဟမာသကာဒိနန္တိ၊ အသပြာကြေးဝဲအစရှိသည်တို့
 အားလည်း၊ သင်္ဂဟော၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဇာတရူပန္တိ
 ဇာတရူပံဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို၊ တေန၊ ထိုဇာတရူပံဟူသောပါဌ
 ဖြင့်၊ မဏိမုတ္တာဒိနန္တိ၊ ပတ္တမြားပုလဲအစရှိသည်တို့အားလည်း၊ သင်္ဂဟော၊

သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို၊ ခန္ဓဗျာ၊ ဖုတ်အပ်၏၊ ဝါသဒ္ဓါ၊ ဝါသဒ္ဓါသည်၊ သမုပ္ပါယဗျာ
သမုပ္ပါယအနက်ရှိ၏၊ အပဒါဝါတိအာဒိသုဝိယ၊ အပဒါဝါ၍သို့အစရှိသော
ပါဠိတို့၌ကဲ့သို့တည်း၊ ရေတံဇာတရူပဉ္စာတိ၊ ရေတံဇာတရူပဉ္စဟူ၍လည်း
ပါဠိတို့၌ပါရှိ၏၊ ခေတ္တန္တိ၊ ခေတ္တဟူသည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊
ပုဗ္ဗဏ္ဍပရဏ္ဍိ၊ ကောကံဝံသည်၊ ရဟတိ၊ ပေါက်၏၊ တံ၊ ထိုအရပ်သည်၊ ခေတ္တံ
လယ်မည်၏၊ တဒတ္တံ၊ ထိုထပ်အလိုငှါ၊ အကတဘူမိတာဝေါ၊ မပြုအပ်
သောမြေအလိုသည်၊ ဝတ္ထု၊ ယာမည်၏၊ ဒေ၊ ဇေဇ္ဇကန္တိတ္ထေ၊ အဇေဇ္ဇကံဟူ
သောပါဠိ၌၊ ဇေဇ္ဇကနာမ၊ ဇေဇ္ဇကတို့မည်သည်ကား၊ အဇေယဝ၊ ဆိတ်တို့
ကိုသာလျှင်၊ ဗုပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော တိရစ္ဆာန်တို့
ကို၊ ပသုဇာတိ၊ သားမျိုးသည်၊ အဇနာမ၊ အမည်၏၊ အဇေဇ္ဇကဂ္ဂဟဇာ
နေဝ၊ အဇေဇ္ဇကသဒ္ဓါကို ယူသဖြင့်သာလျှင်၊ ဂေါမဟိံသာဒိနန္တိ၊ နွားကျွ
အစရှိသည်တို့အားလည်း၊ သင်္ဂဟော၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်
၏၊ ဒါသိဒါသဉ္စာတိ၊ ဒါသိဒါသဉ္စဟူသည်ကား၊ ဒါသိယောစ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဒါသာစ၊ ကျွန်ုပ်တို့တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗေဇာ
တိ၊ ဒုဗ္ဗေဇာဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂိဒ္ဓသုနော၊ ပညာမဲ့ကုန်သော၊ ကပ္ပိယာကပ္ပိ
ယံ၊ အပ်သည်၊ မအပ်သည်ကို၊ သာရုပ္ပါသာရုပ္ပံ၊ လျောက်ပတ်သည်မ
လျောက်ပတ်သည်ကို၊ အဇာနန္တိ၊ မသိကုန်သောသူတို့သည်၊ အတ္တဇော၊
မိမိ၏၊ အတ္တယ၊ အကျိုးငှါ၊ သာဒိယိဿန္တိ၊ သာယာလွန်လတ္တံ့၊ သဗ္ဗ
ဗုဒ္ဓိဿန္တိ၊ ခံယူကြကုန်လတ္တံ့၊ ဥဇ္ဈာနသညိနောတိ၊ ဥဇ္ဈာနသညိနောဟူ
သည်ကား၊ ပဇေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဟေ ဋ္ဌတော၊ အောက်မှ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဩ
လောကနိတ္တံ၊ ကြည့်ရှုသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
အနုဇ္ဈာယိတဗ္ဗဉ္စာနေဝိ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သောအရာ၌လည်း၊ ဥဇ္ဈာနသိယော၊
ကဲ့ရဲ့လေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗာလာတိ၊ ဗာလာဟူသည်ကား၊ ဒုတ္တိန္တိ တမိန္တိ
တာဒိနာ၊ ဒုတ္တိန္တိ တမိန္တိ တစသော၊ ဗာလလက္ခဏေန၊ ဗာလလက္ခဏာနှင့်၊
သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော ရဟန်းမိုက်တို့သည်၊ တတောဇေဝ၊ ထို
ကြောင့်သာလျှင်၊ သီလေသုစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေသု၊ လေးပါးကုန်သောပါ
ရိသုဒ္ဓိသီလတို့၌၊ နာမဟိတမိတ္တာ၊ တည်ကြည်သောစိတ်မရှိကုန်ဘဲ၊ ဥန္န
ဇ္ဇာတိ၊ ဥန္နဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ သမုသိတတုန္တ မာနာ၊ မိုက်ထောင်အပ်သော
အချည်းနှီးသောမာန ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရိဿန္တိတိ၊ ဝိစရိဿန္တိဟူ
သည်ကား၊ မာနဋ္ဌဇံ၊ မာနတည်းဟူသောတံခွန်ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချည်၍၊ ဝိစ
ရိဿန္တိ၊ ထည့်လည်ကုန်လတ္တံ့၊ ကလဟာသိရုတာမဂါတိ၊ ကလဟာသိရု

တာမဂါဟူသည်ကား၊ သာဓု၊ နန္ဒဟုလောကယ၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းများသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကရုဏာတ္ထရိယပထုတာ၊ အဓိကရုဏ်းဖြစ်ခြင်း၌လေ့လာ သည်ဖြစ်၍၊ ကလဟောဇေ၊ ငြင်းခုံခြင်း၌သာလျှင်၊ အဘိရတာ၊ မွေ့လျော် ကုန်သော၊ မဂသဒိသာ၊ သားတို့နှင့်အတူ၊ ဝိဂါရိယ၊ သားတို့ကဲ့သို့၊ အတ္တ ဟိတနိရပေက္ခာ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကိုတွဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စာသေသနာဘိ ရတာ၊ အစာကိုရှာခြင်း၌ မွေ့လျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုဗ္ဗလဝိဟေသပရာ၊ အားနည်းသောပင်ပန်းခြင်းလျှင်လည်းလျှောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥဒ္ဓတာတိ၊ ဥဒ္ဓတာဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓါစွန့်ဖျံ့လွင့်ခြင်းနှင့်၊ သမန္တဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ စိတ္တကုစ္စတာရ ဟိတာ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းမှကင်းကုန်သည်၊ နိလစိဝရပါရတာတိ၊ နိ လစိဝရပါရတာဟူသည်ကား၊ အကပ္ပိယရဇနရတ္တေန၊ မအပ်သောဆိုး ရည်ကိုဆိုးသဖြင့်၊ နိလဝဇ္ဇောန၊ ညှိသောအဆင်းရှိသော၊ စိဝရေန၊ သင်္ကန်း ဖြင့်၊ ပါရတာ၊ ဝတ်ရုံကြကုန်သည်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ စိဝ ရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ နိဝါသေတွာစေ၊ ဝတ်၍လည်းကောင်း၊ ပါရဝိတွာစ၊ ရုံ၍ လည်းကောင်း၊ ဝိစရဏကား၊ ထည့်သည်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ကုဟာ တိ၊ ကုဟာဟူသည်ကား၊ သာမန္တဗ္ဗနာဒိနာ၊ ဈာန်မင်္ဂအနီး ပြောဆိုခြင်း အစရှိသော၊ ကုဟနဝတ္ထုနာ၊ ကုဟနဝတ္ထုဖြင့်၊ ကုဟကား၊ ထည့်ပတ်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ အသန္တဂုဏသမ္ဘာဝနိစ္ဆယ၊ မထင်ရှားသောဂုဏ်ကိုခြီးမွမ်း လိုသဖြင့်၊ ကောဟညံ၊ ဝါကြွားပလွှားခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပရေသံ၊ သူတ ပါးတို့အား၊ ဝိမှာပယာ၊ အံဩဘွယ် ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ထဒ္ဓါတိ၊ ထဒ္ဓါဟူ သည်ကား၊ ကောဓေနစ၊ ဒေါသဖြင့်လည်းကောင်း၊ မာဓေနစ၊ မာနဖြင့် လည်းကောင်း၊ ထဒ္ဓမာနသာ၊ ခက်ထန်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကက္ခဠ ဟဒယာ၊ ကြမ်းကြုတ်သောနှလုံးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ လပါတိ၊ လပါဟူသည် ကား၊ လပနကာ၊ ပြောဆိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကုဟနဝတ္ထိကာ၊ ဝါကြွားပ လွှားသောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်၊ ပသန္တမာန သေဟိ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သော၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကေန၊ အဘယ်ပစ္စည်းဝတ္ထုဖြင့်၊ အယုဿ၊ အရှင်ဘုရားအား အတ္ထော၊ အလိုရှိပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စယဒါယကာနံ၊ ပစ္စယဒါယကာ တို့အား၊ ဝဒါပနကာ၊ ပြောဆိုစေတတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပယုတ္တဝါစာဝသေ နစ၊ ဝိညတ်နှင့်ယှဉ်သောစကားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗေတိကတာဝသေန စ၊ ဒါယကာတို့၏ အစေးအပါးကို ခံသဖြင့်မိမိဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းဖြင့်

လည်းကောင်း၊ ပစ္စယတ္ထံ၊ ပစ္စည်းအလို့ငှါ၊ လပကာ၊ ပြောဆိုကုန်သည်ဖြစ်
 ချီး၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သိက္ခိတိ၊ သိက္ခိဟူသည်
 ကား၊ တတ္ထကတမံသိက်ံသိက်ံ၊ ရတောစာတုရတောစာတုရိယံပရိက္ခိတတော
 ပရိက္ခိတိယန္တိ၊ တတ္ထကတမံသိက်ံသိက်ံ၊ ရတောစာတုရတောစာတုရိယံပရိက္ခိ
 တတောပရိက္ခိတိယံဟံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊
 သိက်ံသဒိသေဟိ၊ ဦးချိုနှင်တူကုန်သော၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသတို့နှင့်၊
 သမန္နဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ သိက်ံ၊ ရတောစာ၊ ဦးချိုရှိသောသတ္တဝါတို့နှင့်
 အတူတူညီလည် ကုန်သည်ဖြစ်ချီး၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ အရိယာဝိယာတိ၊ အရိယာဝိယဟူသောဝုဒ်သည်၊ ကုဟာ
 တိတေသေဝ၊ ကုဟာဟူသောဝုဒ်၏သာလျှင်၊ အတ္ထဒဿနံ၊ အနက်ကိုပြ
 သောဝုဒ်တည်း၊ ကုဟာတိပဒါနံ၊ ကုဟာဟူသောဝုဒ်တို့၏၊ အရိယာဒမိဝ၊
 အရိယာဝုဒ်တို့ကဲ့သို့၊ ဌိတတာဝံ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေန္တိ၊ ပြ
 လိုသည်ဖြစ်ချီး၊ အရိယာဝိယာဝိစရန္တိတိ၊ အရိယာဝိယာဝိစရန္တိဟူ၍၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ တေလသဇ္ဈေဟိတိ၊ တေလသဇ္ဈေဟိ ဟူသည်ကား၊
 သိတ္တတေလေနာ၊ တယောင်းချက်ဆီဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒကတေလ
 နာ၊ ရေချက်ဆီဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဩသဇ္ဈိတေဟိ၊ မြီးကုန်သော၊ စပလာ
 တိ၊ စပလာဟူသည်ကား၊ ကာယမဇ္ဈနပရိက္ခရာ မဇ္ဈနာဒိနာ၊ ဂနိပင်ကို
 တန်းဆာဆင်ခြင်းပရိက္ခရာကိုတန်းဆာဆင်ခြင်းအစရှိသော၊ စပလ္လေန၊
 လျှပ်ပေါ်သော အကျင့်နှင့်၊ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်ချီး၊ အပ္ပိတက္ခိကာတိ၊
 အပ္ပိတက္ခိကာဟူသည်ကား၊ အဇကောရဉ္စေန၊ တန်းဆာဆင်သောမျက်
 စင်းဖြင့်၊ အဉ္စေနတ္တာ၊ ကွင်းသုတ်ချယ်သောမျက်စိရှိကုန်သည်ဖြစ်ချီး၊ ရထိ
 ယာယဂမိဿန္တိတိ၊ ရထိယာယဂမိဿန္တိဟူသည်ကား၊ တိက္ခာစရိယာ
 ယ၊ ဆွမ်းခံတွည့်လည်ခြင်းငှါ၊ ကုလူပသင်္ကမနာပဒေသေဟိ၊ အမျိုးအိမ်သို့
 ကပ်ခြင်းငှါညွှန်းခြင်းတို့ဖြင့်၊ မဟာရက္ခာယ၊ ခရီးမကြီး၌၊ ဣတောပိတော
 စ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ပရိတ္တိဿန္တိ၊ တွည့်ပတ်သွားလာကုန်လတ္တံ့၊ ဒန္တဝဇ္ဈိ
 ကပါရုတာတိ၊ ဒန္တဝဇ္ဈိကပါရုတာဟူသည်ကား၊ ဒန္တဝဇ္ဈိရတ္တေန၊ ဆင်
 စွယ်ရောင် ဆိုးအပ်သော၊ စိဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်၊ ပါရုတသရိရာ၊ ဝတ်ရုံ
 သောကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်ချီး၊ အဇေဂုန္တိ၊ အဇေဂုန္တိဟူသည်ကား၊ အဇိ
 ဂုန္တိတဗ္ဗံ၊ မစက်ဆုပ်အပ်သော၊ ဝိမုတ္တေဟိတိ၊ ဝိမုတ္တေဟိဟူသည်ကား၊
 အရိယေဟိ၊ အရိယာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ သုရတ္တန္တိ၊ သုရတ္တံဟူသည်ကား၊
 ကပ္ပိယရုဇေန၊ အပ်သောဆိုးရည်ဖြင့်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ရတ္တံ၊ ဆိုးအပ်

၂၄၂ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သော၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာတို့၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဗိဇ္ဇိတာယား၊
အလေ့အကျက်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟန္တာ၊ သုရားရဟန္တာအရှင်တို့၏
တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်သော၊ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဇိဂုတ္တိဿန္တိ၊ စက်ဆုပ်
ကုန်လတ္တံ့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဇိဂုတ္တိဿန္တိ၊ စက်ဆုပ်ကုန်လတ္တံ့၊
နည်း၊ ဩဒါတေသု၊ ဝတ်ဖြူတို့၌၊ သမုတ္တိတဝဂေဝံ၊ နှစ်သက်မက်မောခြင်း
သို့၊ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇိဂုတ္တိဿန္တိ၊ စက်ဆုပ်ကုန်လတ္တံ့၊
ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ ဒန္တဝဏ္ဏပါရမ္ပနဿ၊ ဆင်စွယ်ရောင်သင်္ကန်းကိုဝတ်ရုံခြင်း
၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ကာရဏဝစနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သောစကား
တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုအလေ့အကျက်လရဟန်းတို့သည်၊ သေတကံ၊
ဖြူသောအဝတ်ကို၊ သမ္ဘာဝေန္တာ၊ ခြီးပွင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊
အချင်းခပ်သိမ်း၊ သေတကံ၊ ဖြူသောအဝတ်ကို၊ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိ
သော်၊ လိဂိပရိစ္ဆာဂေါဇေ၊ အသွင်ကိုစွန့်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်
ရာ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒန္တဝဏ္ဏံ၊ ဆင်စွယ်ရောင်အဆင်းရှိသောသင်္ကန်း
ကို၊ ဝါရမ္ပန္တိ၊ ဝတ်ရုံကြကုန်၏၊ လာဘကာမာတိ၊ လာဘကာမာဟူသည်
ကား၊ လာဘဂိဋ္ဌိ၊ လာဘ၌တတ်မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂိက္ခာစရိယာ
သုဝိ၊ ဆွမ်းခံယူညံ့သည်ခြင်းတို့၌လည်း၊ ကောသန္တပောဂတော၊ ပျင်းရိ
ခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ ကုသိတာ၊ ပျင်းရိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမဏဓမ္မံ၊
ရဟန်းတရားကို၊ ကာထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဗိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဥဿာဟာသာဝ
တော၊ အားထုတ်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဟိနဝိရိယာ၊ ယုတ်လျော့
သောလုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကိစ္ဆန္တာတိ၊ ကိစ္ဆန္တာဟူသည်ကား၊ ကိ
လန္တာ၊ ပင်ပန်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝနပတ္တာနိ၊ တောအုပ်ရိပ်ညောင်းသင်္ကန်း
ကျောင်းတို့ကို၊ ဝသိထံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ကိစ္ဆန္တာကိလန္တိတ္တာ၊ ပင်ပန်းသော
စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ဂါမန္တေသုတိ၊ ဂါမန္တေသုဟူသည်ကား၊ ဂါမန္တေသနာသနေသု၊ ရွာနီး
ကျောင်းတို့၌၊ ဂါမသမိပေသု၊ ရွာ၏အနီးဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနေသု၊
ကျောင်းတို့၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂါမန္တေသု၊ ရွာတံခါး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သေ
နာသနေသု၊ ကျောင်းတို့၌၊ ဝသိသာရေတိ၊ ဝသိသာရေဟူသည်ကား၊ ဝ
သိဿန္တိ၊ နေကုန်လတ္တံ့၊ တေတေစ အနုသိက္ခန္တာဟိ၊ တေတေစအနု
သိက္ခန္တာဟူသည်ကား၊ ယေယေတိက္ခန္တိ၊ အကြင်အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊
မိစ္ဆာဇီဝပ္ပယောဂေန၊ မှားသောအသက်မွေးခြင်းနှင့် ယှဉ်သဖြင့်၊ လဒ္ဓလာ
ဘာ၊ ရအပ်သောလာဘ်ရှိကုန်၏၊ တေတေဇေဝုပ္ပလေ၊ ထိုထိုအာဇီဝပျက်

ကုန်သော ရဟန်းတို့သို့သာလျှင်၊ အနုသိက္ခန္တာ၊ အတုလိုက်၍ ကျင့်ကုန်
သည့်ဖြစ်၍၊ တမိဿန္တိ၊ တုည့်လည်ကုန်သတ္တံ၊ တမိဿန္တိတိ၊ တမိဿန္တိ
ဟူသည့်ကား၊ သယမ္ပိ၊ မိမိသည့်လည်း၊ တေဝိယ၊ ထိုအာဇီဝပျက်သော
ရဟန်းတို့ကဲ့သို့၊ မိစ္ဆာဇီဝေန၊ မှားသောအသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ လာဘံ၊
လာဘ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတု၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ရာဇကုလာဒိနိ၊ မင်းအိမ်အစရှိသည်
တို့ကို၊ သေဝန္တာ၊ မှီဝဲဘီးကပ်ကုန်လျက်၊ ပရိတ္တမိဿန္တိ၊ တုည့်လည်ကုန်
သတ္တံ၊ တမိဿန္တိ ဝါ၊ တမိဿန္တိ ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပဌအချို့ရှိ၏၊ သေ
ဝိဿန္တိ၊ မှီဝဲကုန်သတ္တံ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
အသံယတာတိ၊ အသံယတာဟူသည့်ကား၊ သီလသံယမရဟိတာ၊ သီလ
ကိုစောင့်ခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယေယေအလာဘိနောလာဘန္တိ၊ ယေ
ယေအလာဘိနောလာဘံ ဟူသည့်ကား၊ ယေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့
သည်၊ မိစ္ဆာဇီဝပရိဝုတ္တနေန၊ မှားသောအသက်မွေးခြင်းကိုရှောင်ကြဉ်သ
ဖြင့်၊ အပ္ပပုညတာပာစ၊ နည်းသော တုန်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ လာဘသပစ္စယသ၊ ပစ္စည်းကို၊ နလာဘိနောအပ္ပလာဘိနော၊
နည်းသောပစ္စည်းသာဘိရှိကုန်၏၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းမွန်ရဟန်းမြတ်တို့
သည်၊ ပုဇ္ဇာပူဇနိယာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သည်၊ ပသံသာ၊ မြီးမွမ်းအပ်ကုန်
သည်၊ တဒါအနာဂတေ၊ ထိုနောင်အခါ၌၊ နတဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သတ္တံ၊
သုပေသလေဝိတေမိရေတိ၊ သုပေသလေဝိတေမိရေဟူသည့်ကား၊ မိတိ
သမ္ပန္နတာယ၊ တည်ကြည်သောသမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
မိရေ၊ တည်ကြည်ကုန်သော၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ပေသလေဝိ၊ သီလကို
အလွန်ချစ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ နသေ
ဝိဿန္တိ၊ မမှီဝဲကုန်သတ္တံ၊ တဒါအနာဂတေကာလေ၊ ထိုနောင်အခါ၌၊ တေ
လာဘိနော၊ ထိုလာဘ်ရခြင်းရှိကုန်သော၊ လာဘကာမာဝ၊ လာဘ်ကိုအလို
ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မိလက္ခ၊ ရစနံရတ္တန္တိ၊ မိလက္ခ၊ ရစနံရတ္တံဟူ
သည့်ကား၊ ကာလကန္တကရဇေန၊ ညောင်ကြတ်ဆိုးရည်ဖြင့်၊ ရတ္တံ၊ ဆိုး
အပ်သော၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဧတံသမာသပဒံ၊ ဤသမသ်ပုန်ကို၊ ဂါထာ
သုခတ္ထံ၊ ဂါထာရွတ်လွယ်စိမ့်သောငှါ၊ သာနုနာသိကနိဒ္ဒေသော၊ နိဂ္ဂဟိတ်
နှင့်တကွညွှန်ခြင်းကို၊ ကထော၊ ပြုအပ်၏၊ ဂရဟန္တာသုကံဇေန္တိ၊ ဂရ
ဟန္တာသုကံဇေဟူသည့်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇေဘူသံ၊ ထံ၌သဖွယ်
ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဇိဂ္ဂန္တန္တာ၊ စက်ဆုပ်ကုန်

၂၄၄ ထေရဝါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သည့်ဖြစ်၍၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိတာနံ၊ ရဟန်း၊ ပြုကုန်သော သူတို့၏၊ ကာသာဝေါ၊ သင်္ကန်းသည်၊ ဓဇောနာမ၊ တံခွန်မည်၏၊ တိတ္ထိယာနံ ဓဇ်ကေစိတိ၊ တိတ္ထိယာနံ ဓဇ်ကေစိဟူသည်ကား၊ သက္ခယုတ္တိယာဘာဝံ၊ သာ ကီဝင်မင်းသား၊ သုရားသားတော်၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိဇာနန္တနံ ဇေ၊ ဝန်ခံသည် သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သေတဝတ္ထာဒိနံ၊ ဖြူသော အဝတ်အစရှိသည်တို့၏၊ ဓဇဘူတံ၊ တံခွန်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဝဒါတကံ သေတဝတ္ထံ၊ ဖြူသောအဝတ်ကို၊ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့၊ အဂါရ ဝေါစကာသာဝေတိ၊ အဂါရဝေါစကာသာဝေဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဓ ဇဘူတော၊ သုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာတို့၏တံခွန်သဖွယ် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကာသာဝေ၊ သင်္ကန်း၌၊ အဂါရဝေါအပဟုမာနံ၊ မမြတ်နိုးခြင်းသည်၊ တဒါ အနာဂတေကာလေ၊ ထိုနောင်အခါ၌၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဘဝိဿ တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပဋိသင်္ခါစကာသာဝေတိ၊ ပဋိသင်္ခါစကာသာဝေဟူသည် ကား၊ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ ပဋိသင်္ခါပဋိသင်္ခါယ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းတို့၊ ပဋိသေဝါမိ၊ မှီဝဲပါ၏၊ ဣတိအာဒိ နာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခနမတ္တမ္ပိ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဆင် ခြင်ကာမျှလည်း၊ ကာသာဝပရိဘောဂေ၊ သင်္ကန်းကိုသုံးဆောင်ခြင်း၌၊ နဘ ဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဓာရေန္တေန၊ ဆောင်သဖြင့်၊ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဗဟုမာနေနပိ၊ မြတ်နိုးသဖြင့်လည်း၊ ဒုဗ္ဗရိတတော၊ ဒုစရိက်မှ၊ ဩရမိတဗ္ဗန္တိ၊ ရှောင်ကြဉ်အပ်၏ဟူ၍၊ ကာသာဝဿ၊ သင်္ကန်း ကို၊ ဂရုကာတဗ္ဗဘာဝေ၊ အလေးပြုအပ်သည်၏အဖြစ်၌၊ ဆဒ္ဓန္တဇာတကံ၊ ဆဒ္ဓန္တဇာတ်ကို၊ ဥဒါဟရန္တော၊ ထုတ်ဆောင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အဘိဘူ တဿဒုက္ခေနာတိအာဒိ၊ အဘိဘူတဿဒုက္ခေနဤသို့အစရှိသောစကား ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ သလ္လဝိဒ္ဓဿာတိ၊ သလ္လဝိဒ္ဓဿဟူသည်ကား၊ ဂုဏ်နာသဝိသေနသလ္လေန၊ အလွန်ကြီးမားသော ဆိပ်လူးမြှားဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓဿ၊ ပစ်အပ်သော၊ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ မဟာတားကြီးစွာသော၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသည်၊ အဘိဘူတဿ၊ နှိပ်စက်အပ် သော၊ ရုပ္ပတောတိ၊ ရုပ္ပတောဟူသည်ကား၊ သရိရုပိကာရံ၊ ကိုယ်၏တောက် ပြန့်ခြင်းသို့၊ အာပစ္ဆေတော၊ ရောက်သော၊ မဟာဗောဓရာတိ၊ မဟာဗောဓရာ ဟူသည်ကား၊ သရိရုဇိဝိတေသု၊ ကိုယ်အသက်တို့၌၊ နိရပေက္ခတာယ၊ ငဲ့ ကွက်ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိဗ္ဗဂရုတရား၊ ကြောက်မက်ဖွယ် သာကြီးကျယ်စွာသော၊ ပဋိသင်္ခါ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ အညဟိ၊ တပါး

ကုန်သောသူရှိသည်၊ အစိန္တိယာစိန္တမတ္တေန၊ ကြံခါမျှဖြင့်၊ ပဝတ္တေတုံ၊ ဖြစ်
ပေခြင်းငှါ၊ အသုက္က၊ ကောယျာ၊ မတတ်ကောင်းသောပညာဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်း
သည်၊ ဆဒ္ဓန္တမဟာနာဂဿ၊ ဆဒ္ဓန်ဆင်မင်းအား၊ အာသိအဟောသိ၊ ဖြစ်၏
ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအုံး၊ ဆဒ္ဓန္တနာဂရာဇကာလေ၊ ဆဒ္ဓန်ဆင်မင်းဖြစ်သောကာလ၌၊
ဗေမိသတ္တော၊ ထုရားလောင်းသည်၊ သောဏုတ္တရေနနာမ၊ သောဏုတ္တရ
အမည်ရှိသော၊ နေသာဒေန၊ မူဆိုးသည်၊ ပဋိစ္စန္တဋ္ဌာနေ၊ ဗုံးကွယ်ရာအရပ်၌
ဌတု၊ တည်၍၊ ဝိသင်္ဃိတေန၊ အဆိပ်လူးသော၊ သလ္လေန၊ မြားဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ပစ်
အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မဟတာ၊ ကြီးစွာသော၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသည်၊ အဘိဘူ
တော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုမူဆိုးဘိုးဝါဟေတွားထုတ်ဆောင်
၍၊ ပရိဒဟိတံ၊ ဝတ်၍ထားသော၊ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို၊ နိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အရိ
ယဒ္ဓဇေန၊ ထုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာတို့၏တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်သောဖန်ရည်
စွန်းသောသင်္ကန်းဖြင့်၊ ပဋိစ္စန္တဋ္ဌာ၊ ဗုံးကွယ်ရာအရပ်သော၊ အယံ၊ ဤသောဏုတ္တ
ရမူဆိုးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နဟိ၊ ထိတဗျော၊ မညှဉ်းဆဲအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ
၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမူဆိုး၌၊ မေတ္တမိတ္တမေဝ၊ မေတ္တာမိတ်ကိုသာလျှင်၊ ပဋုပဋ္ဌပေ
တွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဥပရိခမ္ဘံ၊ အလွန်ဖြစ်သောတရားကို၊ နေသေသိ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ ယထာဟ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ဟောသနည်း၊ ဗုထုသလ္လေန၊ ကြီးမားသော
အဆိပ်လူးသောမြားဖြင့်၊ သမပ္ပိတော၊ စူးဝင်သော၊ နာဂေါ၊ ဆဒ္ဓန်ဆင်မင်း
သည်၊ အဒုဋ္ဌမိတ္တော၊ မပြစ်မှားလှသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လုဒ္ဓကံ၊ သော
ဏုတ္တရမူဆိုးကို၊ အဇ္ဈာဘာသိ၊ ဤသို့စကားပြောကြား၏၊ သမ္မ၊ အချင်းမူ
ဆိုး၊ ကိမတ္ထိယံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ၊ ကိဿဝါ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဟေတု၊
အကြောင်းကြောင့်၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဝမိ၊ သတ်သနည်း၊ အယံ၊ ဤလုံ့လသည်၊
ကဿဝါ၊ အဘယ်သူ၏လည်း၊ ပယောဂေါ၊ လုံ့လနည်း၊ ဣဝိ၊ အာဒိ၊ ဤသို့
အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဓ
သေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ထေရော၊ ဗုဒ္ဓမထေရ်သည်၊ ဆဒ္ဓန္တော၊
အာဒိ၊ ဆဒ္ဓန္တောဤသို့အစရှိသောငါသာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
ထိုငါသာ၌၊ သုရတ္တံ၊ အရဟန္တဇနိ၊ သုရတ္တံအရဟန္တဇာတုသည်ကား၊ သော
ဏုတ္တရေန၊ သောဏုတ္တရမူဆိုးသည်၊ ပရိဒဟိတကာသာဝံ၊ ဝတ်သော
သင်္ကန်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ အဘဏီတိ၊ အဘဏီဟူသည်ကား၊ အဘာ
သိ၊ ဆို၏၊ ဂါထာတိ၊ ဂါထာဟူသည်ကား၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ ဂ
ဇောတိ၊ ဂဇောဟူသည်ကား၊ ဆဒ္ဓန္တော၊ ဆဒ္ဓန္တမည်သော၊ နာဂရာဇာ၊
ဆင်မင်းသည်၊ အတ္ထုပသံ ဟိတာတိ၊ အတ္ထုပသံဟိတာဟူသည်ကား၊

၂၄၆ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

အတ္ထသန္နိသိတာ၊ အကျိုးစီးပွား၌ရှိကုန်သော၊ ဟိတာတိ၊ ဟိတာဟူသည်
 ကား၊ ဟိတာဟိတယုတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဆန္ဒန္တနာဂရာဇေန၊ ဆန္ဒနံဆင်မင်း
 သည်၊ ဝုတ္တဂါထာသု၊ ဆိုအပ်ကုန်သောဂါထာတို့၌၊ အနိက္ကသာဝေါတိ၊
 အနိက္ကသာဝေါဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ ကာသာ
 ဝေဟိ၊ ဖန်ရည်တို့ဖြင့်၊ အကာသာဝေါ၊ ဖန်ရည်မရှိသည်၊ ပရိဒဟိဿတိတိ
 ပရိဒဟိဿတိဟူသည်ကား၊ နိဝါသနပါရမ္ပနအတ္ထရဏဝသေန၊ ဝတ်ခြင်း
 ရုံခြင်းခင်းခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိတုပ္ပိဿတိ၊ သုံးဆောင်လတ္တံ့၊ ပရိဝ
 သတိတိ၊ ပရိဝသတိဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအချို့ရှိ၏၊ အပေတောဒမ
 သစ္စေနာတိ၊ အပေတောဒမသစ္စေနဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယဒမေနစေတ၊
 စက္ခုစသောဣန္ဒြိယကိုဆုံးမသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရမတ္ထသစ္စပက္ခိကေန၊
 ပရမတ္ထသစ္စာ၏အတို့ဖြစ်သော၊ ဝစိသစ္စေနစ၊ နှုတ်သစ္စာ ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အပေတောဝိယုတ္တော၊ မယှဉ်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရိစ္စတ္တော၊ စွန့်
 အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နသောတိ၊ န
 သောဟူသည်ကား၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သောဝုဂ္ဂလော၊ ထို
 ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပရိဒဟိတံ၊ ဝတ်ခြင်း၌၊ နအရဟတိ၊
 မထိုက်၊ ဝန္တကသာဝဿာတိ၊ ဝန္တကသာဝဿဟူသည်ကား၊ စတုဟိ
 မဂ္ဂဟိ၊ လေးပါးကုန်သောမဂ်တို့ဖြင့်၊ ဝန္တကသာဝေါ၊ ထွေးအနံအပ်ပြီး
 သောကိလေသာတည်းဟူသော ဖန်ရည်ရှိသည်၊ ဆဋ္ဌိတကသာဝေါ၊ စွန့်
 အပ်ပြီးသော ကိလေသာတည်း ဟူသော ဖန်ရည်ရှိသည်၊ ပဟိနကသာ
 ဝေါ၊ ပဟ်အပ်ပြီးသောကိလေသာတည်းဟူသောဖန်ရည်ရှိသည်၊ အဿ
 ဘာဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သိ
 လေသုတိ၊ သိလေသုဟူသည်ကား၊ စတုပါရိသုန္နိသိလေသု၊ စတုပါရိသုန္နိ
 တိလတို့၌၊ သုသမာဟိတောတိ၊ သုသမာဟိတောဟူသည်ကား၊ သုဇ္ဈ၊
 ကောင်းစွာ၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်၊ ဥပေတောတိ၊ ဥပေတော
 ဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယဒမေနစေတ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြိယကိုဆုံးမသဖြင့်၎င်း၊
 ဝုတ္တပကာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ သစ္စေနစ၊ သစ္စာနှင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဥပေတောသမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ သဝေတိ၊ သဝေဟူ
 သည်ကား၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သောဝုဂ္ဂလော၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ တံကာသာဝဝတ္ထံ၊ ထိုဖန်ရည်စွန်းသောအဝတ်ကို၊ ဧကန္တေန၊ စင်
 စင်သဖြင့်၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်

၃၀-တိသနိပါတ်- ၂၅၀- ဗုဒ္ဓသတ္တရဂါထာ၊

၂၄၇

တည်း၊ ဝိပုဇ္ဈသီလောတိ၊ ဝိပုဇ္ဈသီလောဟူသည်ကား၊ ဘိန္ဒုသီလော၊ ပျက်
သောသီလရှိသည်၊ ဒုဗ္ဗေဓောတိ၊ ဒုဗ္ဗေဓောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗညော၊ ပညာ
မရှိသည်၊ သီလဝိသောနေပညာယ၊ သီလကိုသုတ်သင်နိုင်သောပညာမှ၊
ဝိရဟိတော၊ ကင်းသည်၊ ပါကဇ္ဇောတိ၊ ပါကဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤ
သူသည်၊ ဒုသီလော၊ သီလမရှိသောသူတည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း၊ ပါက
ဇ္ဇောပကာသော၊ ထင်ရှား၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိတ္ထိန္ဒြိယတာယ၊ ပျံသော
ဣန္ဒြိရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါကဇ္ဇောပါကတိန္ဒြိယော၊ ပျံသောဣန္ဒြိရှိ
၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကာမကာရိယောတိ၊
ကာမကာရိယောဟူသည်ကား၊ ဘိန္ဒုသံဝရတာယ၊ ပျက်သောစောင့်စည်း
ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယထိန္ဒြိတ ကာရကော၊ အလိုရှိတိုင်းပြု
တတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာမဿမာရဿ၊ ကာမတည်းဟူသောမာရ်
သည်၊ ယထိကာမကာရဏိယော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုတတ်၏၊ ဝိန္ဒန္တိဗိက္ခော
တိ၊ ဝိန္ဒန္တိဗိက္ခောဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ဝိသယေ
သု၊ အာရုံတို့၌၊ ဝိက္ခိတ္တိဗိက္ခော၊ ပျံလွင့်သောစိတ်ရှိသည်၊ နိဿုက္ကောတိ၊
နိဿုက္ကောဟူသည်ကား၊ အသုက္ကော၊ မဖြူစင်၊ သုက္ကဓမ္မရဟိတော၊ ဖြူစင်
သောကုသိုလ်တရားမှကင်း၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဟိရောတ္တပ္ပပဇ္ဇိတော၊
ဟိရိသြတ္တပ္ပမှကင်းသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကုသလဓမ္မသမ္ပာဒနဥသုက္က
ရဟိတော၊ ကုသိုလ်တရားပြည့်စုံခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းမှကင်း၏၊ ဝိတရာ
ဂေါတိ၊ ဝိတရာဂေါဟူသည်ကား၊ ဝိဝတန္တိန္ဒရာဂေါ၊ ကင်းသောသန္တရာဂ
ရှိ၏၊ သြဒါတမနသင်္ကပ္ပေါတိ၊ သြဒါတမနသင်္ကပ္ပေါဟူသည်ကား၊ သုဝိ
သုဒ္ဓမ္မနောဝိတက္ကော၊ အလွန်ဖြူစင်သန်ရှင်းသောစိတ်အကြံရှိ၏၊ ဝါ၊ တ
နည်းကား၊ အနာဝိလသင်္ကပ္ပေါ၊ မနောက်ကြုံသောအကြံရှိ၏၊ ကာသာဝံကံ
ကရိဿတိတိ၊ ကာသာဝံကံ ကရိဿတိဟူသည်ကား၊ ယဿ၊ အကြင်သူ
အား၊ သီလံ၊ သီလသည်းနတ္ထိ၊ မရှိ၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်း
သည်၊ ကံ နာမပယောဇနံ၊ အတတ်မည်သောအကျိုးရှိအံ့နည်း၊ အဝေသာ
တိ၊ အဝေသာဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ပဗ္ဗဇိတလိင်္ဂံ၊ ရဟန်းအသွင်
သည်၊ ဝိတ္တဂတသဒိသံ၊ ပန်းချိဆေးရေးရုပ်နှင့်တူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒုဗ္ဗိတ္တောတိ၊ ဒုဗ္ဗိတ္တာဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိ
ဒေါသဟိ၊ ရာဂအစရှိကုန်သောအပြစ်တို့သည်၊ ဒုသိတိတ္တာ၊ ပျက်ဆီး
အပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနာရောတိ၊ အနာရောဟူသည်ကား၊ သတ္ထ
ရိစ၊ ဖြတ်စွာသုရား၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေစ၊ တရား၌လည်းကောင်း၊ အည

၂၄၈ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

မညဉ္ဇးအချင်းချင်း၌လည်းကောင်း၊ အာဒရေဟိတာအဂါရဝါ၊ ရှိသေခြင်း
မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တာဒိနံမေတ္တဝိတ္တာနန္တိ၊ တာဒိနံမေတ္တဝိတ္တာနံဟူသည်
ကား၊ မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာဘာဝနာ၌၊ သမ္ပယုတ္တဟဒယေ၊ ယှဉ်
သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ တေနေဝ အရဟတ္တာမိဂမေနေဝ၊ ထိုမေတ္တာဘာဝ
နာ၌ယှဉ်သောစိတ်ဖြင့်အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဋ္ဌာဒိ
သု၊ ဣဋ္ဌအစရှိသည်တို့၌၊ တာဒိဘာဝပ္ပတ္တေ၊ သည်းခံခြင်းအစရှိသောအဖြစ်
သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်တို့ကိုးဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤတာဒိနံမေတ္တ
ဝိတ္တာနံဟူသောပုဒ်သည်၊ ဥပယောဂေတ္ထေ၊ ဓုတိယာအနက်၌၊ သာမိဇစနံ၊
ဆဋ္ဌိဝိဘတ်သက်သောပုဒ်တည်း၊ နိဂ္ဂဏှိဿန္တိတိ၊ နိဂ္ဂဏှိဿန္တိဟူသည်
ကား၊ သီလသမ္ပဒေန္တံ၊ သီလအစရှိသည်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော သူတို့ကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တေ၊ ထိုသီလအစရှိသည်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သူတို့ကို၊
သန္တာဝန္တာ၊ မြီးမွင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပန္နသီလေ၊ ပျက်သောသီလရှိကုန်
သော၊ အမှေးငါတို့ကို၊ နဗဟုမညိဿန္တိ၊ မထေမဲ့မြင်ပြုကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ အဂါရဝဘယေန၊ မရှိသေမည်မှ ကြောက်သော
ကြောင့်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ တေ၊ ထိုဒုသီလပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
ဥဗ္ဗဋ္ဌာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပက္ကမိဿန္တိ၊ ဖဲကုန်လတ္တံ့၊ တထာ၊
ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဗာမိဿန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သိက္ခာပေန္တာပီတိ၊ သိက္ခာပေန္တာပီဟူ
သည်ကား၊ သိက္ခာပိယမာနာပိ၊ သည်လိုဝတ်သည်လိုစားစသည်ဖြင့်ဆုံးမ
အပ်ကုန်သော်လည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤသိက္ခာပေန္တာပီဟူသောပုဒ်
သည်၊ ကမ္မတ္ထေ၊ ကံအနက်၌၊ ကတ္တုနိဒ္ဒေသော၊ ကတ္တာကိုညွှန်းသောပုဒ်
တည်း၊ ထေရေဟိတိ၊ ထေရေဟိဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာစရိယု
ပဏ္ဍာယေဟိ၊ ဆရာဥပဏ္ဍာပတ်တို့သည်၊ စိဝရဓာရဏန္တိ၊ ဣဒံ၊ စိဝရဓာရဏံ
ဟူသောဤပုဒ်သည်၊ သမဏပဋိပတ္တိယာ၊ ရဟန်းအကျင့်ကို၊ နိဒဿနမတ္တံ၊
ညွှန်းပြကာမျှဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေတယာ၊ သင်
သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဘိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရှေ့သို့တက်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပနိက္ကမိ
တဗ္ဗံ၊ နောက်သို့ဆုတ်အပ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သိက္ခာပိ
ယမာနာပိ၊ သင်အပ်ကုန်သော်လည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ နသုဏိဿန္တိတိ၊ နသုဏိဿန္တိဟူသည်ကား၊ ဩဝါဒံ၊
အဆုံးအမကို၊ နဂဏှိဿန္တိ၊ မနာယူကုန်လတ္တံ့၊ တေတထာသိက္ခိတာဗာ
လသတိ၊ တေတထာသိက္ခိတာဗာလာဟူသည်ကား၊ တေအန္တမာလာ၊ ထို

ပညာမျက်စိမရှိကုန်သောဝုဗ္ဗဇဉ်မိက်တို့သည်၊ အာစရိယပုဏ္ဏားယေဟိ၊
 ဆရာဥပဏ္ဍာယံ၊ ဟူသည်၊ သိက္ခာပိယမာနာပိ၊ သင်အပ်ကုန်သော်လည်း။
 အနာဒေသတံ၊ မရှိသေမလိုက်နာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသိက္ခိတံ၊
 အသိက္ခိတမည်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 နာဒိယိဿန္တပုဏ္ဏားယေဟိ၊ နာဒိယိဿန္တပုဏ္ဏားယေဟုသည်ကား၊ ဥပဏ္ဍာ
 ယေစ၊ ဥပဏ္ဍာယံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာစရိယေစ၊ ဆရာတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ နကဗျောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ တေသံ၊ ထိုဆရာ
 ဥပဏ္ဍာယံတို့၏၊ အနုဿာသနိယံ၊ ဆုံးမကံဖြစ်ခြင်း၌၊ နတိဋ္ဌန္တိ၊ မတည်ကုန်၊
 ယထာကံ၊ ဥပမာအတတ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သာရေယိ၊ ရသားထိန်း
 သည်၊ ခဠုကောသိယ၊ မြင်းရိုင်းကဲ့သို့တည်း၊ ခဠုကောသုဋ္ဌဿော၊ ပျက်
 သောမြင်းသည်၊ အဿဒမကံ၊ ဆုံးမတတ်သောမြင်းဆရာကို၊ နာဒိယတိ၊
 မနာမပု၊ တဿ၊ ထိုမြင်းဆရာ၏၊ ဥပဒေသေ၊ ဩဇာရင်း၊ နတိဋ္ဌတိယထာ၊
 မတည်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ တေဝိ၊ ထိုပညာမျက်စိကန်းကုန်သောလူ
 မိက်တို့သည်လည်း၊ ဥပဏ္ဍာယာစရိယေ၊ ဥပဏ္ဍာယံဆရာတို့ကို၊ နာသာယန္တိ
 မကြောက်ကုန်၊ နာသာရဇန္တိ၊ မရွံရှားကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝန္တိ၊ ဧဝံဟူသည်ကား၊ အာဒိဝုတ္တဿော၊ အစ၌
 ဆိုအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထဿ၊ အနက်ကို၊ နဝမနံ၊ နိဂုံးအုပ်
 ခြင်းတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဧဝန္တိ၊ ဧဝံဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားအားဖြင့်၊ အနာဂတဗ္ဗါနန္တိ၊ အနာဂတဗ္ဗါနံဟူသည်
 ကား၊ အနာဂတံ၊ မလာမရောက်သေးသော၊ အဗ္ဗါနံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနာဂ
 တေ၊ လာလတ္တံ့သော၊ ကာလေ၊ ကာလ၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တံယေဝ၊ ထိုမလာမရောက်သေးသောကာလကို
 သာလျှင်၊ သရူပဒတာ၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ ဒဿန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ပတ္တေကာလမိပန္တိမေတိ၊ ပတ္တကာလမိပန္တိမေဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ပန္တိမကာလော၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သောကာလသည်၊
 ကာတမော၊ အဘယ်နည်း၊ တတိယသင်္ဂီတိတော၊ တတိယသင်္ဂါယနာတင်
 သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပန္တိမကာလော၊ ပန္တိမကာလမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ကေဝါဒကေန၊ ကေဝိအယူဝါဒဖြင့်၊ အနုဇာနန္တိ၊ ခွင့်ပြုကုန်၏၊ ဟိ၊ ချဲ့၍
 ပြဦးအံ့၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊ ယုဂါနိ၊ ယုဂတို့သည်၊ ဝိမုတ္တိယု
 ဝံ၊ ဝိမုတ္တိယုဂလည်းကောင်း၊ သမာဓိယုဂံ၊ သမာဓိယုဂလည်းကောင်း၊

၂၅၀ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သီလယုဂံ၊ သီလယုဂလည်းကောင်း၊ သုတယုဂံ၊ သုတယုဂလည်းကောင်း၊
ဒါနယုဂံ၊ ဒါနယုဂလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့တည်း၊ တေသု
ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောယုဂသည်၊ ဝိမုတ္တိယုဂံ၊ ဝိမုတ္တိယုဂ
မည်၏၊ တထိ၊ ထိုဝိမုတ္တိယုဂသည်၊ အန္တရဟိတေ၊ ကွယ်၊ ပျောက်သည်ရှိ
သော်၊ သမမိယုဂံ၊ သမမိယုဂသည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထိမ္ပိ၊ ထိုသမမိ
ယုဂသည်လည်း၊ အန္တရဟိတေ၊ ကွယ်၊ ပျောက်သည်ရှိသော်၊ သီလယုဂံ၊
သီလယုဂသည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထိမ္ပိ၊ ထိုသီလယုဂသည်လည်း၊ အန္တ
ရဟိတေ၊ ကွယ်၊ ပျောက်သည်ရှိသော်၊ သုတယုဂံ၊ သုတယုဂသည်၊ ဝတ္တ
တေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ အပရိသုဒ္ဓသီလော၊ မစင်
ကြယ်သောသီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကဇေသန၊ တပိတ်တဒေသအား
ဖြင့်၊ လာဘာဒိကာမတာယ၊ လာဘ်အစရှိသည်ကိုအလိုရှိသဖြင့်၊ ပရိယတ္တိ
ဗဟုသန္တံ၊ ပရိယတ်၌အကြားအမြင်များသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပဂ္ဂဟ၊ မြောက်ချီ
၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ မာတိကာပရိယေသသနာ
မာတိကာအဆုံးရှိသော၊ ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ်သည်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းချစ်
သိမ်း၊ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်၊ ပျောက်၏၊ တတော၊ ထိုပရိယတ်ကွယ်သည်မှ
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ လိင်္ဂမတ္တမေ၊ အသွင်မျှသည်သာလျှင်၊ အဝသိသတိ၊ ကြွင်း
လတ္တံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယထာတထာ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊
သံဟရိတွာ၊ ရုံးစု၍၊ ဒါနမုခေန၊ အလှူကိုအပြီးပြုသဖြင့်၊ ဝိသုဇ္ဇန္တိ၊ စွန့်ကြဲ
ကုန်၏၊ သာ၊ ထိုသို့စွန့်ခြင်းသည်၊ နေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ စရိမသဗ္ဗာပမ္ဘိပတ္တိ
အဆုံးဖြစ်သောကောင်းသောအကျင့်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဆရာတို့၏အယူ၌၊
သုတယုဂတော၊ သုတယုဂမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပစ္ဆိမကာလော၊ ပစ္ဆိမကာလ
မည်၏၊ သီလယုဂတော၊ သီလယုဂမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပရေ၊ တ
ပါးကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ မထေရ်
သည်၊ ပစ္ဆိမကာလေ၊ နောက်ဖြစ်သောကာလ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့
သော၊ မဟာဘယံ၊ ကြီးစွာသောဘေးကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊
တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ သန္နိပတိတဘိက္ခုနံ၊ စည်းဝေးရောက်လာကုန်သော
ရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပုရာ
အာဂစ္ဆတေတိအာဒိနာ၊ ပုရာအာဂစ္ဆတေဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ကိသော
ဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပုရာအာဂစ္ဆတေတေန္တိ၊ ပုရာအာဂစ္ဆတေ
ဧတံဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ပုတ္တံ၊ ဟော

အပ်သော၊ ပဋိပတ္တိအန္တရာယကရံ၊ ပဋိပတ်၏အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သော၊
 အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ့သော၊ ဇေတိမဟာတယံ၊ ထိုဘေးကြီးသည်၊ အာဂစ္ဆ
 တိ၊ လာရောက်၏၊ ဝုရား၊ ရှေးမှ၊ ယော၊ အကြင်မျှလောက်၊ အာဂမိယတိ၊
 လာလတ္တံ့၊ တာဝဒေ၊ ထိုမျှလောက်လျှင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သုဗ္ဗစာတိ၊ သုဗ္ဗစာဟူသည်ကား၊ ဝစနက္ခမာ၊ ခုံ
 သောစကားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောဝစ္စကာရကေဟိ၊ စကားကောင်းမြတ်
 ပြောဆိုတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာနံ၊ ပြည့်စုံကုန်
 သော၊ ဂရုနံ၊ ကရုဉ္စပဏ္ဍာယ်တို့၏၊ အနုသာသနိယာ၊ အဆုံးအမကို၊ ပဓကိ
 ဣပ္ပါယိနော၊ ရှိသေ့စွာခံယူတတ်ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမိဿတိ၊ သမိဿာဟူ
 သည်ကား၊ မုဒုဟဒယာ၊ နူးညံ့သောနှလုံးရှိကုန်သည်၊ မေတ္တဗိတ္တာတိ၊
 မေတ္တဗိတ္တာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ အလုံးစုံသောသတ္တတို့၌၊ ဟိ
 တူပသံ၊ ဘုရားလက္ခဏာယ၊ စီးပွားချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သောလက္ခဏာ
 ရှိသော၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာနှင့်၊ သမ္ပယုတ္တဗိတ္တာ၊ ယှဉ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်
 ကာရုဏိကာတိ၊ ကာရုဏိကာဟူသည်ကား၊ ကရုဏာယ၊ သနားခြင်းကရု
 ဏာနှင့်၊ နိယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဒုက္ခာပနယနာ
 ကာရုဋ္ဌိယာ၊ ဆင်းရဲကိုပယ်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊
 ကရုဏာယ၊ ကရုဏာနှင့်၊ သမန္နာ တာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ အာရုဇ္ဈဇီရိယာ
 တိ၊ အာရုဇ္ဈဇီရိယာဟူသည်ကား၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊
 ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဥပသမ္ပဒါယ၊
 ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ပဂ္ဂဟိတဇီရိယာ၊ ချီပင့်အပ်သောလုံ့လရှိကုန်သည်၊ ပဟိ
 တတ္တာတိ၊ ပဟိတတ္တာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဋိပေသိတဗိတ္တာ၊
 စေလွှတ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ နိစ္စန္တိ၊ နိစ္စဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗကလံ၊
 အခါခပ်သိမ်း၊ ဧဋ္ဌပရက္ခမာတိ၊ ဧဋ္ဌပရက္ခမာဟူသည်ကား၊ ထိရဇီရိယာ၊ ဖြိ
 ဖြိုင့်ခုံသောလုံ့လရှိကုန်သည်၊ ပမာဒန္တိ၊ ပမာဒ်ဟူသည်ကား၊ ပမန္တနံ၊ မေ
 လျော့ခြင်းကို၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊
 အနုဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လမရှိခြင်းကို၊ အကုသသေသု၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မသု၊ တရားတို့၌၊ ဗိတ္တဝေါဿဂ္ဂေါ၊ စိတ်ကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းကို၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်၌၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုစကား၌၊ ပမာဒေ၊ မေလျော့ခြင်း
 သည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ကာယဒုစ္စရိတေဝါ၊ ကာယဒုစရိတ်၌
 လည်းကောင်း၊ ကာမဂုဏေသုဝါ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဗိတ္တံ

ဝေါသာဂါနုပ္ပါဒနံ၊ ဖိတ်ကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းသည်။ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝနာယ၊ ပွားခြင်းငှါ၊ အသတ္တစွကြိယတာ၊ မရှိမသေပြုသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ အပ္ပမာဒန္တိ၊ အပ္ပမာဒဟူသည် ကား၊ အပ္ပမန္တနံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းသည်၊ သော၊ ထိုအပ္ပမာဒကို၊ ပမာဒဿ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏၊ ပဋိပက္ခတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိ အပ်၏၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ အပ္ပမာဒေါနာမ၊ မမေ့ မလျော့ခြင်းမည်သည်၊ သတိယာ၊ သတိနှင့်၊ အဝိပ္ပဝါသော၊ မကင်းခြင်း သည်၊ ဧတံ၊ ဤအပ္ပမာဒဟူသောအမည်သည်၊ ဥပဋ္ဌိတာယ၊ ထင်သော၊ သတိယာဝေစ၊ သတိ၏သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပမာဒမူလကား၊ ပမာဒလျှင်အကြောင်းရင်းရှိကုန် သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အနတ္တာစ၊ အနတ္တတို့သည် လည်း ကောင်း၊ အပ္ပမာဒမူလကား၊ အပ္ပမာဒလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အတ္တာစ၊ အတ္တတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို၊ ဘယတော၊ ဘေးအားဖြင့်၊ အပ္ပမာဒဉ္စ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကိုလည်း၊ ခေမတော၊ ဘေးကင်း သောအားဖြင့်၊ အနုပဒ္ဒဝတော၊ ဥပဒ္ဒဝေါမရှိသောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အပ္ပမာဒပဋိပက္ခိယာ၊ မမေ့မလျော့သောအကျင့်၏၊ ထိခါဘူတံ၊ အထွဋ် အထိပ်ဖြစ်သော၊ ဝီလာဒိက္ခန္ဓတ္ထယသင်္ဂဟံ၊ ဝီလအစရှိသော ခန္ဓာသုံးပါး အပေါင်းတို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်သော၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိအာဒိနံ၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိအစရှိကုန် သော၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ အဋ္ဌဗီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ တာဝေထ၊ ပွားကြကုန်လော၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဗုဒ္ဓန္တော၊ ဗုဒ္ဓထံ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တိကရောန္တော၊ မျက်မှောက်ပြုကြကုန်သည်ဖြစ် ၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ ဥပ္ပါဒေထ၊ ဖြစ်စေကြကုန်လော၊ ဒဿနမဂ္ဂမတ္ထေ၊ သောတာပတ္တိမဂ်မျှ၌၊ အဋ္ဌတွာ၊ မတည်မူ၍၊ ဥပရိဥပရိ၊ အံထက်အထက်၌၊ ဟိဏ္ဏံမဂ္ဂါနံ၊ သုံးပါးကုန်သောမဂ်တို့ကို၊ ဥပ္ပါဒေဝသေန၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဇေထ၊ ပွားစေကြကုန်လော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အပ္ပမာဒဘာဝနာသိဝပ္ပတ္တာ၊ အပ္ပမာဒဘာဝနာ၏အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့

၃၀-တိသနိပါတ်- ၂၅၀-ဗုဒ္ဓသုတ္တရာဂါထာ၊

၂၅၃

ဣတိအယံဤသညကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊
မထေရ်သည်၊ သုတ္တပရိသံ၊ ရောက်သောပရိသတ်ကို၊ ဝဒတိ၊ မိန့်တော်မူ
၏၊ ဣမာဝေဝ၊ ဤဂါထာတို့သည်သာလျှင်၊ ဣမသုတ္တရာဿ၊ ဤဗုဒ္ဓသု
မထေရ်၏အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏဂါထာ၊ မိန့်သောဂါထာတို့
သည်၊ အဟောသုံးဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဇ္ဇဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဗုဒ္ဓသုတ္တရာ
ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဗုဒ္ဓသုမထေရ်၏ဂါထာအခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ ။

၃၀-တိသနိပါတ်- ၂၅၆-သာရိပုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊

ယထာစာရိယထာသတောတိအာဒိကာ၊ ယထာစာရိယထာသတော
ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်
တော်ရှိသော၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊
ဂါထာတို့တည်း၊ တဿ အာယသ္မတောစ၊ ထိုအရှင် သာရိပုတ္တရာ၏
လည်းကောင်း၊ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရဿစ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်၏လည်း
ကောင်း၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အတိတေ၊ လွန်
လေပြီ၊ အခါ၌၊ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿကပ္ပါဝိကေ၊
ကမ္ဘာကသိန်းအလွန်ရှိသော၊ အသင်္ချေယျမတ္ထကေ၊ အသင်္ချေအထက်၌၊
အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာ
သည်၊ ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလကုလေ၊ ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလ အမျိုး၌၊
နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ သရေမာဏဂေါနာမ၊ သရေလု
လင်မည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရော၊ မဟာ
မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဂဟပတိမဟာသာလကုလေ၊ ဂဟပတိမဟာ
သာလအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ သိရိဝေဇုကုဋုမ္ဘိ
ကောနာမ၊ သိရိဝေဇုကုဋုမ္ဘိကအမည်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေဉ္စတော
ဝိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း၊ သဟပံသုကိဋ္ဌိတသဟာယာ၊
အတူတကွမြေမှုန့်ကစားဘက် အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ အဟောသုံး ဖြစ်
ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သောအဆွေခင်ပွန်းတို့တွင်၊ သရေမာ
ဏဂေါ၊ သရေလုလင်သည်၊ ဝိတု၊ အဘ၏၊ အစ္စယေန၊ ကွယ်လွန်သဖြင့်၊
ကုလသန္တကံ၊ အမျိုး၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ခနံ၊ ဥဗ္ဗာကို၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇိတွာ၊ မိုးအုပ်၍၊
ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊

၂၅၄ ထေရဝါထံ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

စိန္တေယျိ၊ ကြိန္တိ၊ ကိန္တေယျိ၊ အဘယံသိကြိယနည်း။ ဣမေသံသတ္တာနံ၊
 ဤသတ္တဝါတို့၏၊ မရဏံနာမ၊ သေခြင်းမည်သည်၊ ဧကန္တိကံ၊ စင်စစ်
 တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ ပဗ္ဗန္တံ၊
 ရဟန်းသို့၊ ဥပဂစ္ဆာ၊ ကပ်၍၊ မောက္ခမဒ္ဓါ၊ သံသရာမှ ထွက်မြောက်
 ရာဖြစ်သောခရီးကို၊ ဂဝေသိတဗ္ဗော၊ ရှာဖွေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊
 သဟာယံ၊ အဆွေဖြစ်သောထိရိဝံသသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါအလိုရှိ၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဗ္ဗဇိ
 တံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊ သက္ခိယသိကိ၊ ကတ်နှိုင်းလက်ကွဲလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တေန၊ ထိုထိရိဝံသသည်၊ နသက္ခိယာမိ၊ မတတ်နှိုင်းပါ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဂုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေတော့ အဟမေဝ၊ ငါ
 သည်သာသျှင်၊ ပဗ္ဗဇိယာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ရတနကောဋ္ဌာ
 ဂါရာနိ၊ ရတနဒဏ္ဍိကြတို့ကို၊ ဝိဝရာပေတွာ၊ ဖွင့်စေ၍၊ ကပဏန္ဒိကာဒိနံ၊
 အထီးကျန်သောသူခရီးသွားသောသူအစရှိသည်တို့အား၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီး
 စွာသောအလှူကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊ ပဗ္ဗတပါဒံ၊ တောင်ခြေရင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား
 ၍၊ ဣသိပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ တဿ၊ ထိုသရဇ
 ရသေ့၏၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အနုပဗ္ဗဇိတာ၊ အထုလိုက်၍ရဟန်း
 ပြုကုန်သော၊ စတု သတ္တဝိသဟဿမတ္တာ၊ ခုနစ်သောင်းလေးထောင်မျှကုန်
 သော၊ ပြာဟ္မဏပုတ္တာ၊ ပုဏ္ဏားသားတို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊
 ထိုသရဇရသေ့သည်၊ ပဉ္စအဘိညာလောစ၊ ငါးပါးကုန်သောအဘိညာဉ်
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗုတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တေသမ္ဘိဓမ္မိယာနံ၊ ထိုရသေ့တို့အား
 လည်း၊ ကသိဏာ၊ ရိက္ခန္တံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ အာစိက္ခိ၊ ဟောကြား၏၊ သ
 ဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေပိ၊ ထိုရသေ့တို့သည်လည်း၊ ပဉ္စဘိညာဉ၊ ငါး
 ပါးသောအဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယောစ၊ ရှစ်ပါး
 သောသမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗုတ္တေသံ၊ ဖြစ်စေကြကုန်၏၊ တေနသ
 မယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အနောမဒသိနာမ၊ အနောမဒသိအမည်တော်ရှိသော
 သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်
 တော်မူ၍၊ ပဝတ္ထဝရဓမ္မစက္ကော၊ လည်စေအပ်သော မြတ်သောတရားစ
 ကြာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သက္ကေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သံသာရမဟောဃတော၊ သံ
 သရာတည်းဟူသော ကြီးစွာသောဩဇာမှ၊ တာရေန္တော၊ ကယ်ဆောင်
 တော်မူလျက်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သရဇတာပသဿစ၊ သရဇရသေ့

၃၀-တိသနိပါတ်- ၂၅၉-သဒ္ဓိပုတ္တိတ္ထေရဂါထာ။ ၂၅၅

အားလည်းကောင်း၊ အန္တောဝါသိကာနဉ္စ၊ အတုနေတပည့်တို့အားလည်း
ကောင်း၊ သင်္ဂဟံ၊ ခြီးမြင့်ခြင်းကို၊ ကရိယသင်္ဂဟံ၊ ပြုအံ့ဟူ၍၊ ကော၊ တ
ယောက်အထည်းတည်း၊ အနုတိယော၊ အဘော်မဖိုးဘဲ၊ ပတ္တပိဝရံ၊ သင်္ဂဟံ
သင်္ဂဟံ၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွ
သွားတော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓဘိဝံ၊ ဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ မေ၊ ငါအား၊ ဇာနာတု၊ သိစေ
သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့အဓိဋ္ဌာန်၍၊ တာပသဿ၊ ရသေ့၏၊ ပဿန္တသော၊
မြင်စဉ်ပင်လျှင်၊ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊
ပထဝီသံ၊ မြေ၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ သရဒတာပသော၊ သရဒရသေ့သည်၊
သတ္တု၊ အနာမဒသိမြတ်စွာဘုရား၏၊ သရိရေ၊ ကိုယ်တော်၌၊ မဟာပုရိ
သလက္ခဏာနိ၊ သံ ဆွေ့စပ်ပါးကုန်သောယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတို့
ကို၊ ဥပသေရေတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိ
တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗိ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ
ရောက်၍၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦး၊ ကြိုဆိုခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊
ပညာပထွာ၊ ခင်း၍၊ အဒါယိ၊ ပေး၏၊ ဘဂဝါ၊ အနာမဒသိမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားသော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်တော်မူ၏၊
သရဒတာပသော၊ သရဒရသေ့သည်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေး
အထံတော်၌၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်
နေ၏၊ တတ္ထိ၊ သမယော၊ ထိုအခါ၌၊ တဿ၊ ထိုသရဒရသေ့၏၊ အန္တောဝါသိ
ကာ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုသတ္တတိ၊ သဟဿမတ္တာ၊ ခုနစ်သောင်း
လေးထောင်မျှကုန်သော၊ ဇမ္ဗိလား၊ ရသေ့တို့သည်၊ ပဏီတာနိ၊ မွန်မြတ်ကုန်
သော၊ ဩဇာဝန္တာနိ၊ ဩဇာရှိကုန်သော၊ ဗလဝနိ၊ သစ်သီးတို့ကို၊ ဂဟေ
တွာ၊ ယူ၍၊ အာဂတာ၊ လာကြကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗာတပသာဒါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိတို့၏၊ အာစရိယသမာစ၊ ဆရာ၏လည်း
ကောင်း၊ သတ္တုစ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း၊ နိသိန္ဒာကာရံ၊ ထိုင်နေ
သောအခြင်းအရာကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ အာစရိယ၊ ဆရာမယံ၊
အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်ဆရာတို့ထက်၊ မဟန္တတ
ရော၊ ကြီးမြတ်သော၊ ကောမိ၊ တရံတယောက်သော သူသည်၊ နတ္ထိဟိ၊
မရှိဟူ၍၊ ပိစရာမ၊ တည်လည်ပါကုန်၏၊ အယံပနပုရိသော၊ ဤယောကျ်ား
သည်ကား၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်ဆရာတို့ထက်၊ မဟန္တတရော၊ ကြီးမြတ်
သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိ၊ သု၊ မေးကြကုန်၏၊ တာတာ၊ အချင်းရသေ့

၂၅၆ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ။

တို့ကို ဝဒေထ။ အဘယ်သို့ဆိုကြကုန်သနည်း။ သာသပေန၊ မုန့်ညင်း
 စေ့နှင်းသဒ္ဓိ၊ တကွ၊ အဋ္ဌသမ္ဘိယောဇနသတ သဟသျဗ္ဗေမံ၊ တတိန်း
 ခြောက်သောင်းရှစ်ထောင်ယူဇနာအမြင့် ဆောင်သော၊ သိနေရုံ၊ မြင်မိရ
 တောင်ကို၊ သမံ၊ တူညွှန်သည်ကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိ၍ ကုန်
 ဘိသလော၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေန၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ဘုရား၊ နှိုင်း
 ယှဉ်သည်ကို၊ မာကရိတ္ထ၊ မပြုကြကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ
 ထိုအခါ၌၊ တေတာပသာ၊ ထိုရေသွေတို့သည်၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏၊ ဝဇနံ
 စကားကို၊ သုဘွ၊ ကြားကုန်၍၊ ယာဝအတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ အယံပုရိ
 သုတ္တမော၊ ဤယောကျ်ားမြတ်သည်၊ မဟာဝတ၊ ကြီးမြတ်ပေစွတကား၊
 သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်၊ သာရသေ့တို့သည်၊ ပါဒေသု၊ ခြေတော်
 တို့၌၊ နိပဘိတွာ၊ ဝပ်၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိ၊ သုံးရှိခိုးကုန်၏၊
 အထ၊ သို့သို့ရှိခိုးသောအခါ၌၊ တေ၊ ထိုတပည့်ရေသွေတို့ကို၊ အာစရိယော၊
 ဆရာဖြစ်သောသရေရေသွေသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့
 ဆိုသနည်း၊ တာတာ၊ အချင်းရေသွေတို့၊ သဗ္ဗ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အနုန္တ
 ဝိကော၊ လျောက်ပတ်သော၊ ဒေယျဓမ္မော၊ ဣန္ဒြိယဝတ္ထုသည်၊ နော၊ ငါတို့
 အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သတ္ထာစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဘိက္ခ၊ စာရဝေဿယ
 ဆွမ်းခံချိန်အခါ၌၊ ဣဓ၊ ဤငါတို့နေရာသို့၊ အာဂတော၊ ကြွတော်မူလာ၏၊
 ဟန္တ၊ ယခု၊ ယထာဗလံ၊ စွမ်းအားလျောက်၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ ဣန္ဒြိယဝတ္ထုကို
 ဒဿာမ၊ ဣကုန်အံ့၊ တုဌေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ပဏိတံ၊ မွန်မြတ်သော၊ ယံပံ၊
 ဗလာဗလံ၊ အကြင်အကြင်သစ်သီးကြီးငယ်ကို၊ အာတတံ၊ ဆောင်အပ်၏၊
 တံတံ၊ ထိုထိုကောင်းမြတ်သောသစ်သီးကြီးငယ်ကို၊ အာဟရထ၊ ဆောင်
 ခဲ့ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍၊ ဟတ္ထ၊ လက်တို့
 ကို၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ပစ္ဆေ၊ သဝိတ်၌၊ ပတိဋ္ဌပေသိ၊ တည်စေ၏၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဗလာဗလံ၊ သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟိတဓမ္မော၊ အကပ်ခံ
 ကာမျှ၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ဗိဗ္ဗောဇံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောဩဇာကို၊ ပက္ခိ
 ဝိသု၊ ထည့်ကြကုန်၏၊ တာပသော၊ သရေရေသွေသည်၊ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေကို
 လည်း၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ပရိသာဝေတွာ၊ စစ်၍၊ အခါသိ၊
 ဣဏိ၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘောဇနကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ နိဋ္ဌ
 ပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိယိန္နေ၊ နေတော်မူ
 သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အန္တောသိကော၊ တပည့်တို့ကို၊

၃၀-တိ သနိပါတ်- ၂၆-သာရိပုတ္တတ္ထရဂါထာ၊

၂၅၇

ပဏ္ဍာသိတွာ၊ ခါ၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊
သာရဏိယကထံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သော စကားကို၊
ကထေန္တော၊ ပြောဟောလျက်၊ နိဝိဒိ၊ နေ၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
နွေအဂ္ဂသာဝကားနှစ်ပါးကုန်သော အဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ ဘိက္ခုသံဃာ
နုရဟန်းသံဃာနှင့်သံဃိ၊ တကွ၊ အာဂန္တိန္တ၊ လာစေကုန်သတည်း၊ ဣတိ
ဤသို့၊ မိန္ဒေသိ၊ ဤ၏၊ တေ၊ ထိုအဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ဗိဇ္ဇိ၊ ဖတ်အကြံကို၊ ဥတွာ၊ ထို၍၊ တာဝဇေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊
သတသဟဿဝိဏာသဝပရိဝါ၊ တသိန်းကုန်သောရဟန္တာအပေါင်၊ ခြံရံ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဂန္တိန္တ၊ လာကုန်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇိတွာ
ရှိခိုးကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌိသု၊ တည်
ကုန်၏။ ဘတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သရဒတာပသော၊ သရဒရသေ့သည်၊ အန္တေ
ဝါသိကော၊ တပည့်တို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာမန္တေသိ၊
အဘယ်သို့မိန့်သနည်း၊ တာတာ၊ အချင်းရသေ့တို့၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
အားလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃာသမ္ဘာရဟန်းသံဃာအားလည်းကောင်း
ပုပ္ဖိသနနု၊ ပန်းနေရာဖြင့်၊ ပူစာ၊ ပူဇော်ခြင်းတို့ကို၊ ကာတာဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုပ္ဖိနု၊ ပန်းတို့ကို၊ အာဟရထ၊ ဆောင်ကုန်လော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်၊ တာဝဇေဝ၊
ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော ခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်းခိုးဖြင့်၊ ဝဏ္ဏံ၊ နွ
သမ္ပန္နာနိ၊ အဆင်းအနံ့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပုပ္ဖိနု၊ ပန်းတို့ကို၊ အာဟ
ရိတွာ၊ ဆောင်ကုန်၍၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ ယောဇနပ္ပမာဏံ၊ တ
ယူဇနာပမာဏရှိသော၊ ပုပ္ဖိသနံ၊ ပန်းနေရာကို၊ ပညာပေသုံးခင်းကုန်၏၊ ဥ
ဘိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကနံ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့အား၊ ဝိဂါဝတံ၊
သုံးဂါဝတ်ရှိသော၊ သေသဘိက္ခုနံ၊ ကြွင်းကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ အစု
ယောဇနိကာဒိတေဒံ၊ ယူဇနာဝက်စသည်အပြားရှိသော၊ သံဃာနဝကဿ၊
သံဃာနဝကအား၊ ဥသဘမတ္တံ၊ တဥသဘမျှသောပန်းနေရာသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့၏၊ အာသနေသု၊ နေရာတို့ကို၊
ပညာတ္ထသု၊ ခင်းအပ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊ သရဒတာပသော၊ သရဒရသေ့
သည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗုရတော၊ ရှေ့တော်၌၊ အဗ္ဗေသိ၊
လက်အုပ်သို့၊ ပဂ္ဂဟ၊ မြောက်၍၍၊ ဥတွာ၊ တည်၍၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထာယ၊ ပြီး
မြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဣမံပုပ္ဖိသနံ ဤပန်းနေရာသို့၊ အဘိဂ္ဂဟထ၊ တက်
တော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ

၂၅၀ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဘုရားသည်၊ ယုတ္တိသနော၊ ပန်းနေရာ၌၊ နိဿိဒိ၊ နေတော်မူ၏၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ နိဿိန္ဒေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ နွေအဂ္ဂသာဝကစားနှစ်ပါး
 ကုန်သော အဂ္ဂသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း၊ သေသတိက္ခမ၊ ကြွင်း
 ကုန်သောရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊
 ပတ္တာသနော၊ ရောက်သောနေရာ၌၊ နိဿိဒိ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့အား၊ မဟပ္ပလော၊ ကြီးသော အကျိုးရှိ
 သည်၊ ဟောကု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံ၍၊ နိရောဓံ၊ နိရောဓသမာ
 ပတ်ကို၊ သမာပတ္တိ၊ ဝင်စား၏၊ တံ၊ ထိုနိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသည်ကို၊ ဥ
 တ္တာ၊ သိ၍၊ ဘိက္ခုဝိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ နိရောဓံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို၊
 သမာပတ္တိ သု၊ ဝင်စားကုန်၏၊ တာပသော၊ သရဒရသေ့သည်၊ သတ္တမဟံ၊ ခုနစ်
 ရက်ပတ်သုံး၊ နိရုန္တရံ၊ မပြတ်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယုတ္တိတ္တံ၊ ပန်း
 ထီးကို၊ ခေရေန္တော၊ ဆောင်းရိုးချက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဣတေပန၊ ဤမှ
 တပါးကုန်သောရသေ့တို့သည်ကား၊ မူလဖလံ၊ သစ်မြစ်သစ်ထီးကို၊ ဗရိ
 ဘုတ္တိတွာ၊ စားကုန်၍၊ သေသကာလေ၊ ကြွင်းသောကာလ၌၊ အဉ္ဇလိ၊ လက်
 အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ မြှောက်ချီ၍၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သတ္တာဟသ၊ ခုနစ်ရက်ကို၊ အပ္ပယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ နိရောဓတော၊
 နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထတော်မူ၍၊ အဂ္ဂသာဝကံ၊ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်
 သော၊ နိသာဘတ္ထေရံ၊ နိသာဘမထေရ်ကို၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ
 အာမန္တေသိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ တာပသနံ၊ ရသေ့တို့အား၊
 ယုတ္တိသနာနုမောဒနံ၊ ပန်းနေရာအနုမောဒနာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထေရော၊ နိသာဘမထေရ်သည်၊ သာဝက
 ပါရမိဉာဏော၊ သာဝကပါရမိဉာဏ်၌၊ ဥတ္တာ၊ တည်၍၊ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့
 အား၊ ယုတ္တိသနာနုမောဒနံ၊ ပန်းနေရာအနုမောဒနာကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ
 ၏၊ တေသံ၊ ထိုနိသာဘမထေရ်၏၊ ဒေသနာဝသာနေ၊ တရားဟောပြီးသည်
 ၏အဆုံး၌၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ယောက်မြှောက်သော၊
 အပ္ပသာဝကံ၊ အပ္ပသာဝကဖြစ်သော၊ အနောမတ္ထေရံ၊ အနောမမထေရ်ကို၊
 အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာမန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသ
 နည်း၊ တွတ္ထိ၊ သင်သည်လည်း၊ ဣမေသံ၊ ဤရသေ့တို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေ
 သေဟိ၊ ဟောလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သောပိ၊ ထို
 ဒုတိယအဂ္ဂသာဝကသည်လည်း၊ တေပိမူကံ၊ ပိမူကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်
 သော၊ ယုတ္တဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ သမ္ပယိတွာ၊ သုံးသင်၍၊

တေသံ၊ ယိရသေ့တို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေသိ၊ ဟော၏၊ နိန္ဒမ္ပိ၊ နှစ်ပါး
 ကုန်သော အဂ္ဂသာဝကမဟာသာဝကတို့၏လည်း၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာ
 ဖြင့်၊ တေသံ၊ ယိရသေ့တို့တွင်၊ ကောစိ၊ တစ်စုံတယောက်သောသူသည်၊ ဓမ္မာ
 ဘိသေယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသည်၊ နာဟောသိ၊ မဖြစ်၊ အထ၊
 ယိနောင်မှ၊ အဿ၊ ယိသဒေရသေ့အား၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓ
 ဓိသယေ၊ ထုရားအရာ၌၊ ဌတွာ၊ တည်တော်မူ၍၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟော
 ခြင်းကို၊ အာရဘိ၊ အားထုတ်၍၊ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး
 ၌၊ သရဒတာပသံ၊ သရဒရသေ့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အသုံးစုံ
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စကုသတ္တတိ သဟဿမတ္တာ၊ ခုနှစ်သောင်းလေး
 ထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဇေယျိလော၊ ရသေ့တို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏၊ သတ္ထာ၊ အနာမဒဿိမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေယျိလောကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟတ္ထံ၊
 လက်တော်ကို၊ ပဿာရေသိ၊ ဆန့်တန်းတော်မူ၍၊ တေ၊ ယိခုနစ်သောင်း
 လေးထောင်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ တာဝဒေဝ၊ ယိသို့ဗေဟိဘိက္ခု၊ ခေါ်
 တော်မူသောစုဏ္ဍပင်လျှင်၊ အန္တရဟိတတာပသဝေသော၊ ကွယ်ပျောက်
 သောရသေ့ အသွင် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌပရိက္ခာရဓရာ၊ ရှစ်ပါးသော
 ပရိက္ခရာကို ဆောင်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗိဝသိ၊ ကတ္ထေရာဝိယ၊ အဝါ
 ခြောက်ဆယ်ရပြီးသောမထေရ်ကြီးတို့ကဲ့သို့၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သရ
 ဒတာပသောပန၊ သရဒရသေ့သည်ကား၊ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း၊ အယံနိ
 သာဝတ္ထဇောဝိယ၊ ဤနိသာဝကမထေရ်ကဲ့သို့၊ အနာဂတော၊ နောင်အခါ၌၊ ဇေ
 ကဿ၊ တဆူးသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝ
 ကသည်၊ တဝေယျံ၊ ဖြစ်ရမူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩော်ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ကြံ၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနာကာလေ၊ တရားဟောသော
 အခါ၌၊ ဥပ္ပန္နပရိဝိတက္ကတာယ၊ ဖြစ်သောအကြံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 အညာဝိဟိတော၊ တပါးကိုကြံစည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂပလ္လာနံ၊ မင်
 ဖိုလ်တရားတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတံ၊ ထိုးတွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊
 အထ၊ ယိနောင်မှ၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိသိုး၍၊ တတ္ထ၊
 ကိုအဂ္ဂသာဝကအဖြစ်၌၊ ပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊
 သတ္ထာဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အဿ၊ ယိဆုတောင်းခြင်း၏၊ အနန္တ
 ရာယေန၊ အန္တရာယ် မရှိသဖြင့်၊ သမိဇ္ဈနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဗိသ္ဿ၊ မြင်၍၊ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ၊ ကပ္ပသတ သဟဿာမိကံ၊

၂၆၀ လေရဲဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိသော၊ ကေအသင်္ချေယျံ၊ တချသောအသင်္ချေကို၊
 အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ ဂေါတမဿနာမ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဂ္ဂဿာဝကော၊ အဂ္ဂဿဝကဖြစ်သော၊ သာ
 ရိပုတ္တောနာမ၊ သာရိပုတ္တရာအမည်ရှိသောသူသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူ၍၊ ဓမ္မကထံ၊ တရား
 စကားကို၊ ကေတွာ၊ ပြု၍၊ ဘိက္ခုသံဃာပရိဝုဒ္ဓတာ၊ ရဟန်းအပေါင်းမြဲရံလျက်၊
 အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ပက္ခန္ဓိ၊ ဗျူတ္တတော်မူ၏၊ သရေတာပသောပိ၊
 သရေဒရသေ့သည်လည်း၊ သဟာယဿ၊ အဆွေဖြစ်သော၊ သိရိဝဇ္ဇဿ၊ သိ
 ရိဝဇ္ဇ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆိာ၊ သွား၍၊ သမ္မာ၊ အဆွေ၊ ယော၊ ငါသည်၊
 အနောမဒသိဿ၊ အနာမဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ပါဗ္ဗမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇန
 ကဿ၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့သော၊ ဂေါတမဿနာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်
 ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဂ္ဂဿာဝကဋ္ဌာနံ၊ အဂ္ဂဿာဝ
 ကအရာသို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်ပြီ၊ တွမ္ပိ၊ သင်သည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုဂေါတမ
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒုတိယအဂ္ဂဿာဝကဋ္ဌာနံ၊ ဒုတိယအဂ္ဂဿာဝကအရာကို၊
 ပတ္တေဟိ၊ တောင့်တလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၍၊ သိရိဝဇ္ဇော၊ သိရိဝဇ္ဇ
 သည်၊ တဿ၊ ထိုသရေဒရသေ့၏၊ ဥပဒေသေ၊ ညွှန်းရာ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ နိဝေသနန္တိ၊ အိပ်တံခါးဝ၌၊ အဋ္ဌကဓီသမတ္တံ၊ ရှစ်မင်းပယ်
 ဖျာမာဏရှိသော၊ ဋ္ဌာနံ၊ နေရာကို၊ သမတလံ၊ ညီညွတ်သောအပြင်ကို၊ ကာ
 ရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ သာဓပဉ္စမာနိ၊ ပေါက်ပေါက်လျှင် ငါးခုမြောက် ရှိကုန်
 သော၊ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ပိကိရိတွာ၊ ကြံ၍၊ နိယုပ္ပလန္တဒနံ၊ ကြာညှိပန်းအရိုး
 ရှိသော မဏ္ဍပ်၊ မဏ္ဍပ်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဗုဒ္ဓ၊ သနံ၊ ဘုရားနေရာတော်
 ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ ဘိက္ခုနဗ္ဗိ၊ ရဟန်းတို့၏လည်း၊ အာသနာနိ၊ နေရာ
 တို့ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ မဟန္တသက္ကာယသမ္မာနံ၊ များသောပူဇော်
 သကာကို၊ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍၊ သရေတာပသေန၊ သရေဒရသေ့သည်၊
 သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တာပေတွာ၊ ပဋ္ဌစေ၍၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်
 ပတ်လုံး၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓေ၊
 ဘုရားအရှုံးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊ မဟာရဟေဟိ၊ မြတ်
 သောသူတို့သာဝတ်ထိုက်ကုန်သော၊ ဝတ္တေဟိ၊ အဝတ်တို့ဖြင့်၊ အန္တောဒေ
 တ္တာ၊ ဖုံးလွှမ်းစေ၍၊ ဒုတိယသာဝကဘာဝါယ၊ ဒုတိယသာဝကဖြစ်ခြင်းငှါ၊
 ပဏိဝေနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရား

သညံလညံ၊ အနန္တရာယေန၊ အန္တရာယံမရှိသဖြင့်၊ သမိတ္တနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံ
လတ္တံ့၊ သညံ၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်၊ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာဒိတ်စကား၊ ကြားတော်မူ၍၊ ဘတ္တာနုမောဒနံ၊
ဆွမ်းအနုမောဒနာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲကြွေတော်မူ၏၊ သိရိဝဇ္ဇော၊ သိရိ
ဝဇ္ဇသုကြိယံသညံ၊ ဘဠပဟဋ္ဌော၊ ရွှင်လမ်းနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ယာဝဇီဝံ
အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလကမ္ဘံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒုတိယ
မိတ္တဝါရေး၊ နှစ်ခုမြောက်သောမိတ်အကြိမ်၌၊ ကမာဝစနေဝလောကေ၊
ကမာဝစနေနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ သရေတာပသော၊ သရေဒေသုသညံ
စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို၊
ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊
ထိုကမ္ဘာမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ နေသံဥတိန္ဒံ၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့၏၊ အန္တရာ၊ အ
ကြား၌၊ ကမ္ဘံ၊ ကံကို၊ နကထိတံ၊ မဆိုအပ်ပြီးအမှတ်၊ ငါတို့၏၊ ဝေဝတော
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပ္ပတ္တိတော၊ ဖြစ်တော်မူသည်မှ၊ ဂုရုတရမေဝ၊ ရှေးဦး
စွာသာလျှင်၊ သရေတာပသော၊ သရေဒေသုသညံ၊ ရာဇဂဟဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်
ပြည်၏၊ အဝိဇ္ဇာရေ၊ အနီး၌၊ ဥပတိဿဂါမေ၊ ဥပတိဿရွာ၌၊ ရူပသာရိဗြာဟ္မ
ဏိယာ၊ ရူပသာရိမည်သောပုဏ္ဏားမ၏၊ ကုန္တိတ္ထိ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိ
သန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူ၏၊ တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ၌သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုသရေ
၏၊ သဟာယယာဝိ၊ အတော်ဖြစ်သောသိရိဝဇ္ဇသည်လည်း၊ ရာဇဂဟဿ
ဝ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏သာလျှင်၊ အဝိဇ္ဇာရေ၊ အနီး၌၊ ကောလိတဂါမေ၊ ကောလိတ
ရွာ၌၊ မောဂ္ဂလိယာ၊ မောဂ္ဂလိအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမ၏၊
ကုန္တိတ္ထိ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူ၏၊ နွေဝိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ တာနိကုသာနိ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်၊ ယာဝသတ္တမာဂုလပရိဝရော
ဆွေမျှ၊ ခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်၊ အာဗန္ဓသဟာယ ဘာဝေနေဝ၊ ဖွဲ့သော
အဆွေခင်ပွန်း၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ တေသံမ္ဘိန္ဒံ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်
သောသူတို့၏၊ ကေဒိဝသမေဝ၊ တနေ့တည်း၌သာလျှင်၊ ဂတ္တပရိဟာရံ၊
ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်းကို၊ အဒံသုပေးကုန်၏၊ ဒသမာသတ္တယေန၊ ဆယ်သ
လွန်သဖြင့်၊ ဇာတာနမ္ပိ၊ မွေးဖွားသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုနှစ်
ယောက်ကုန်သောသူတို့အား၊ ဆသဗ္ဗိခာတိယော၊ ခြောက်ကျိပ်ခြောက်
ယောက်ကုန်သောနို့၊ ထိန်းတို့သည်၊ ဥပဋ္ဌပေသံ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏၊ နာမေဂ္ဂဟ
ဏဒိပသေ၊ အမည်မှည့်သောနေ၌၊ ရူပသာရိဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရူပသာရိ
ပုဏ္ဏားမ၏၊ ဂုတ္တဿ၊ သားအား၊ ဥပတိဿဂါမေ၊ ဥပတိဿရွာ၌၊ ဇေဋ္ဌ

၂၆၂ ထေရဝါထံ-အဗ္ဗကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ကုလဿ၊ အကြီးဆုံးသောအမျိုး၏၊ ဗုတ္တတ္တာ၊ သားဖြစ်သောကြောင့်၊ ဥပ
 တိသောတိနာမံ၊ ဥပတိဿဟူသောအမည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ဣတ
 ရဿ၊ ဤမှတစ်ပါးသောသူအား၊ ကောလိတဂါမေ၊ ကောလိတရွာ၌၊ ဇေဋ္ဌ
 ကုလဿ၊ အကြီးဆုံးသောအမျိုး၏၊ ဗုတ္တတ္တာ၊ သားဖြစ်သောကြောင့်၊ ကော
 လိတောတိနာမံ၊ ကောလိတဟူသောအမည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊
 တေဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း၊ မဟတာ၊ များစွာ
 သော၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊ ဝဗ္ဗန္တာ၊ ကြီးပွားကြကုန်သည်ရှိသော်၊
 ဂုဗ္ဗိ၊ ကြီးပွားခြင်းကို၊ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍၊ သဗ္ဗသိပ္ပါနံ၊ အလုံးစုံကုန်သောအတတ်
 တို့၏၊ ပါရံ၊ အဆုံးသို့၊ အဂဓံသု၊ ရောက်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ကေဒိဝသံ
 တနေသ၌၊ တေ။ ထိုအဆွေခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇ
 ပြိုတ်ပြည်၌၊ ဂိရုဂ္ဂသမန္တံ၊ တောင်ထိပ်ပွဲလမ်းသဘင်ကို၊ ပဿန္တာ၊ ရှုကြ
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ သန္နိပနိတံ၊ စည်းဝေးသော၊ မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်း
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဥာဏဿ၊ ဥာဏ်၏၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့၊ ဂတတ္တာ၊
 ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းအား
 ဖြင့်၊ ဥမ္မုဇန္တာ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လျက်၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ဝဿသတာနံ၊ အနှစ်တရာတို့၏၊ ဩရံ၊ ဤမှာ
 တက်၌၊ မဇ္ဈမုခေ၊ သမင်း၏အဝ၌၊ ပတိဿန္တိ၊ ကျွန်ုပ်တို့လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သံဝေဂံ၊ သိတ်လန့်ခြင်းကို၊ ပဋိလဘိတွာ၊ ရ၍၊ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်၊
 မောက္ခဓမ္မော၊ သေခြင်းတရားမှ လွတ်မြောက်ရာတရားကို၊ ပရိယေထိ
 တဗ္ဗော၊ ရှာဖွေအပ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုတရားကိုလည်း၊ ပရိယေသန္တဟိ၊ ရှာကုန်
 သောငါတို့သည်၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းကို၊ သဇ္ဈံ၊ ရခြင်းငှါ၊
 ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိစ္ဆယံ၊ ဆုံ၊ ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဉ္စဟိမာ
 ဏဝကသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သောလူလင်တို့နှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ သဉ္စယဿ၊
 သဉ္စယအမည်ရှိသော၊ ပရိပ္ပာဇကဿ၊ ပရိဗိုဇ်၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗ
 ဇိ၊ သု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဥပတိဿကောလိတတို့၏၊ ပဗ္ဗဇိတကာ
 လတော၊ ရဟန်းပြုသောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သဉ္စယော၊ သဉ္စယသည်၊
 လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ ဖြတ်သောလာဘ်ဖြတ်သောအခြံအရံသို့ရောက်
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ ထိုဥပတိဿကောလိတတို့သည်၊ ကတိပါ
 ဟေနေဝ၊ နှစ်ခုကံသုံးခုကံဖြင့်သာလျှင်၊ သဉ္စယဿ၊ သဉ္စယ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံး
 စုံသော၊ သမယံ၊ အယူကို၊ ပဋိပဋိတွာ၊ ကျင့်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအယူ၌၊ သာရံ၊
 အနှစ်ကို၊ အဒိသ္မာ၊ မမြင်မူ၍၊ တတော၊ ထိုအယူမှ၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇိတွာ၊ ပြီးစေ၍၊

၃၀-တိသနိပါတ်-၂၅-သာရိပုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊

၂၆၃

တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ပဏ္ဍိတသမ္ဘတေ၊ ပညာရှိဟုသမုတ်အပ်ကုန်
 သော၊ တေတေသမဏဗြာဟ္မဏေ၊ ထိုထိုရဟန်း၊ ဂုဏ္ဏာဒါနတို့ကို၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာ
 ကို၊ ဝုတ္တန္တိ၊ မေးကြကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပညာရှိဟုသမုတ်အပ်ကုန်သောသူတို့
 သည်၊ ကေဟိ၊ ထိုဥပတိသကောလိတတို့သည်၊ ဝုဠာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်
 ရှိသော်၊ နေဝသမ္ဘယန္တိ၊ မပြောဆိုနိုင်လေကုန်၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ တေယေဝ၊ ထိုဥပတိသကောလိတတို့သည်သာလျှင်၊ တေသံ၊ ထို
 မေးအပ်သောသူတို့၏၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဝိသန္ဓေန္တိ၊ ဖြေကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 မောက္ခပရိယေသနံ၊ မသေရာကိုရှာဖွေခြင်းကို၊ ဝိစရန္တာ၊ လှည့်လည်ကုန်
 သော၊ တေ၊ ထိုဥပတိသကောလိတတို့သည်၊ ကဝိကံ၊ ကတိကဝတ်ကို၊
 အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ ကိံ၊ အကံသု၊ အဘယ်သို့ပြုကုန်သနည်း၊ ယော၊ အကြင်
 သူသည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အမတံ၊ မသေရာတရားကို၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏၊
 သော၊ ထိုသူသည်၊ ဣတရဿ၊ မရသေးသောသူအား၊ အာရေ၊ စေတု၊ ပြော
 ကြားစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ တေနသမယေန၊ ထို
 အခါ၌၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရမာဘိသမ္မော
 မိ၊ မြတ်သောဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပဝတ္တဝရေဓမ္မစက္ကေ၊ လည်
 စေအပ်သောမြတ်သောဓမ္မစက်ရှိသည်ရှိသော်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊
 ဥရုဝေလကဿပါဒိကေ၊ ဥရုဝေလကဿပအစရှိကုန်သော၊ သဟဿ
 ဇနီလေ၊ တထောင်ကုန်သောရသေ့တို့ကို၊ ဒမေက္ခာ၊ ဆုံးမ၍၊ ရာဇဂဟေ၊
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဟရန္တာ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့
 သ၌၊ ဥပတိသော၊ ဥပတိသအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိမိုဇ်သည်၊
 ပရိဗ္ဗာဇကောရာမံ၊ ပရိမိုဇ်အရံသို့၊ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အာ
 ယသ္မန္တိ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ အဿဇိဋ္ဌေရံ၊ အဿဇိ
 မထေရ်ကို၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရန္တံ၊
 လှည့်လည်သည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဧရူပေါ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော၊ အာကပ္ပသမ္ပန္နော၊ အသွင်အပြင်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ပဗ္ဗဇိတော၊
 ရဟန်းကို၊ နဒိဋ္ဌဝုဗ္ဗော၊ မမြင်ဘူး၊ သန္တဓမ္မေန၊ ငြိမ်းအေးသောတရားမည်
 သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရှိသည်ဖြစ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ဘာတ
 ပဿာဒေ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာ
 ကို၊ ဝုတ္တိတုံ၊ မေးခြင်းငှါ၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော
 အဿဇိကံ၊ ဥဒိက္ခန္တာ၊ ကြည်ရှုလျက်၊ ဝိဗ္ဗိတောပိဗ္ဗိတော၊ နောက်မှ
 နောက်မှ၊ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်၏၊ ထေရောပိ၊ အဿဇိမထေရ်သည်လည်း၊

၂၆၄ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

လဒ္ဓိပိဏ္ဍပါတော၊ ခုအပ်သောဆွမ်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိသုံ၊ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ခြင်းငှါ၊ ပတိဇ္ဈာန်သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ဩကုသံ၊ အရပ်သို့၊ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိဗ္ဗာဇကပိဋ္ဌံ၊ ပရိဗိုဇ်အင်းပျဉ်ကို၊ ပညပေတွားခင်း၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ကတ္တကိစ္စပရိယောသာနေစ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်၏အဆုံး၌လည်း၊ အသာထိ၊ အသာဇိမထေရ်အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကုဏ္ဍိကာယ၊ ကရားမှ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာစရိယဝတ္ထံ၊ ဆရာ၏ဝတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကတဘတ္တကိစ္စန၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆွမ်းစားခြင်းကို စွန့်သောတေန၊ ထိုမထေရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ သဘွားပဋိသန္ဓာရံ၊ စကားအစွေအစပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တေ၊ သင်၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်၊ ဧဝံ၊ အဘယ်သူနည်း၊ ကဿဝါ၊ အဘယ်သူ၏သည်၊ ခမ္မံ၊ တရားကို၊ ရောစေသိ၊ နှစ်သက်သိသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ ထေရော၊ အသာဇိမထေရ်သည်၊ သဗ္ဗာသုမ္ပုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အပဒါသိ၊ ညွှန်း၏၊ ဝုန၊ ကတန်၊ တေန၊ ထိုဥပတိဿသည်၊ အာယသ္မတော၊ အရှင်၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်၊ ကိံ၊ ဝါဒီ၊ အဘယ်အယူရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဣမဿ၊ ဤသူအား၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊ ဂန္တိ၊ ရတံ၊ နက်နဲသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသဿာမိ၊ ဟောအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နဝကဘာဝံ၊ သီတင်းငယ်၏အဖြစ်ကို၊ ပဝေဒေတွာ၊ ကြား၍၊ သင်္ခပတောစ၊ အကျဉ်းအာဖြင့်လည်း၊ တဿ၊ ထိုဥပတိဿအား၊ သာသနဓမ္မံ၊ အဆုံးအမတရားကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေဓမ္မာ၊ ဟေတုပ္ပတဝါ၊ တိဂါထံ၊ ယေဓမ္မာ၊ ဟေတုပ္ပတဝါ၊ အစရှိသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်၊ ပဉ္စမပဒနုမေဝ၊ ဧေးဦးစွာသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကိုသာလျှင်၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ သဟဿနယသမ္ပန္နံ၊ တထောင်သောနည်းတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဖလေ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဣတရံ၊ ဤမှတစ်ပါးသော၊ ပဒနုယံ၊ ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ သောတာပန္နကာလေ၊ သောတာပန်ဖြစ်သောအခါ၌၊ နိဋ္ဌာသိ၊ ပြီးဆုံး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဝုန၊ ဝါဒအထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌သောတာပတ္တိမဂ္ဂလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိတွာ၊ တည်၍၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပရိ၊ အသက်၌၊ ပိသေသေ၊ တရားထူးကို၊ အပ္ပဝတ္တန္တေ၊ မဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ကာရုဏံ၊ အကြောင်းသည်၊

တဝိဿာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သညက္ခေတွာ၊ မှတ်၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်
ကို၊ အာဟ၊ သျှောက်၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့သျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို၊ မာဝဇာ
ယိက္ခ၊ မပွားပါနှင့်တော့၊ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမျှသာလျှင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ
လော၊ အမှတ်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ သတ္တံ၊ ဆရာသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်
၌၊ ဝသတိ၊ နေပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်၏၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝနေ၊ ဝေဇ္ဇ၊
ဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိ
သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊
ဂန္တေ၊ ကြွတော်မူပါကုန်လော၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ သဟယဿ၊
အဆွေခင်ပွန်းအား၊ မရှိညံ့၊ ဝန်ခံသော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ မေဝေတွာ၊ လွတ်
စေ၍၊ တံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကို၊ ဟောတွာ၊ ခေါ်၍၊ အာဂမိဿာမိ၊ လာပါအံ့
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သျှောက်၍၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝဋ္ဌိတွာ
ရှိခိုး၍၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပဒက္ခိတံ၊ လကျာရစ်စွည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ထေရံ၊ အသမ္မိမထေရ်ကို၊ ဥသျှာဇေတွာ၊ လွှတ်၍၊ ပရိဗ္ဗဇကာရာမံ၊
ပရိဗ္ဗဇအရံသို့၊ အဂမာသိ၊ သွား၏၊ ကောလိတပရိဗ္ဗဇကော၊ ကောလိတ
ပရိဗ္ဗဇသည်၊ နုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ အာဂန္တန္တံ၊ လာသောတံ၊ ထို
ဥပတိဿကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အာဟ၊ ထိုဥပတိဿ၏၊ မုခဝဏ္ဏေနဝ၊ မျက်နှာ
အဝင်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝိသေဿာမိ၊ မံ၊ တရားထူးရခြင်းကို၊ သန္တာ
ဝေန္တေ၊ ခြီးမွမ်းလျက်၊ အမတာမိဂမံ၊ မသေရာတရားကိုရခြင်းကို၊ ပုန္တိ၊
သေး၏၊ သောဝိ၊ ထိုဥပတိဿသည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုကောလိတအား၊
အာဝုဿာ၊ ငါ့ရှင်၊ အမတံ၊ မသေရာတရားကို၊ အမိဂတံ၊ မူသည်၊ အာမ၊
ဪဝံဟုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ တမေဝဂါထံ၊ ထိုဂါထာ
ကိုသာလျှင်၊ အာဟ၊ ဟော၏၊ ဂါထာပရိယောဿာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌၊
ကောလိကော၊ ကောလိတသည်၊ သောတာပတ္တိပလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်
၌၊ ပတိဋ္ဌတိ၊ တွာ၊ တည်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊
သတ္တာဝန၊ ဆရာဘုရားသည်ကား၊ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ မေး၏၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝနေ၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ အာယာမ၊
ယာသွားကုန်ပြီ၊ အံ၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿိလောမ၊ ဖူးမြင်ကုန်ပြီ၊
အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သာရိပုတ္တတ္ထရာ၊ သာရိပုတ္တရာ
မတော်သည်၊ သဗ္ဗကာသမ္ဘိ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း၊ အာစရိယပူဇကော၊

၂၆၆ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိသရ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဆရာကို ပူဇော်သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗယသ၊
သဗ္ဗယန္တိ၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ဂုဏေ၊ ဂုဏ်တို့ကို၊ ပကာသေတွာ၊ ပြ၍၊ တံပိ၊ ထိုသဗ္ဗယကိုလည်း၊ သတ္တ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသော်သို့၊ နေတုကာမော၊ ဆောင်လိုသည်
အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသဗ္ဗယသည်၊ လာဘံ သာတာဝတော၊
လာဘ်၌ တပ်မက်မောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တဝါသိက ဘာဝံ၊
တပည့်၏အဖြစ်ကို၊ အနိစ္ဆန္တော၊ အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍၊ စာမိုးအိုးစရည်း
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥဒကသိဗ္ဗနံ၊ ရေလောင်းအိုးသည်၊ ဟောဝံ၊ ဖြစ်ခြင်း
ငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိက္ခိပိ၊ ငယ်၏၊ တေ၊ ထိုဥပ
တိသကောလိကတို့သည်၊ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ကာရုဏေဟိ၊
အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုသဗ္ဗယကို၊ သညာပေတံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊
အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ဩဝါဒေ၊
အဆုံးအမ၌၊ ဝတ္တမာနေဟံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အစုတယျသတေဟိ၊ အစွဲနှင့်
တကွသုံးရာကုန်သော၊ အန္တဝါသိကေဟိ၊ တပည့်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝေ
ဇ္ဇုဝနံ၊ ဝေဇ္ဇုဝနံကျောင်းတော်သို့၊ အဂမံသု၊ သွားလေကုန်၏၊ သတ္တ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ နုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာကုန်
သော၊ တေ၊ ထိုဥပတိသကောလိကတို့ကို၊ နိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဧတံ၊ ဤ
နှစ်ယောက်အစုံသည်၊ မေ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကယုဂံ၊ သာဝကအစုံသည်
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ ဘဒ္ဒယုဂံ၊ ကောင်းသောအစုံသည်
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့
၏၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်အား၊ စရိယဝသေန၊ စရိုက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မံ
တရားကို၊ ခေသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိ
ဗ္ဗပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ဧဟိတိက္ခ၊ ဘာဝေန၊ ဧဟိတိက္ခ၊ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပသမ္ပ
ဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဣဒ္ဓိမ
ယပတ္တစိဝရံ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သဝိတ်သင်္ကန်းသည်၊ ဟေတိယယော
ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အဂ္ဂသာဝကနဓိ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့အားလည်း
ဣဒ္ဓိမယပတ္တစိဝရံ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသောသဝိတ်သင်္ကန်းသည်၊ အာဂတမေ
ဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း၊ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယကိစ္စံပန၊ အထက်မက်သုံးခုကိစ္စ
သည်ကား၊ နနိဋ္ဌာသိ၊ မပြီးဆုံးသေး၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နနိဋ္ဌာသိ၊ မ
ပြီးသနည်း၊ သာဝကပါရမီဉာဏဿ၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်၏၊ မန္တတာယ၊
နှိုးနှေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နနိဋ္ဌာသိ၊ မပြီးဆုံးသေး၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါး

၇၀-တိသနိပါတ်-၂၅၆-သင်္ခါရုတ္တုတ္တရဂါထာ၊

١٥٦

ကုန်သောသောဝကတို့တွင်၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
 မောဂ္ဂလာနော၊ မောဂ္ဂသာန်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတတော၊ ရဟန်းပြုသည်မှ၊ သတ္တ
 မေဒိဝသော၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ မဂ္ဂဓရဋ္ဌ၊ မဂ္ဂဓရဇိတိုင်း၌၊ ကုလ္လ
 ဝါလဝါမေ၊ ကုလ္လဝါလရွာ၌၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြု
 သည်ရှိသော်၊ ထိနမိန္ဒေ၊ ထိနမိန္ဒသည်၊ ဩက္ကမဇ္ဇော၊ သက်သည်ရှိသော်၊
 သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံဝဇိတော၊ ထိတ်လန့်စေအပ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ထိနမိန္ဒေ၊ ထိနမိန္ဒကို၊ ဝိနာဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်၊ ဓာ
 တုကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ သုဏဇ္ဇောဝေ၊ နာလျက်သာလျှင်၊ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယံ၊ အထက်
 မက်သုံးခုကို၊ အဓိဂတိံ၊ ရ၍၊ သာဝကပါရမီဥာဏဿ၊ သာဝကပါရမီ
 ဥာဏ်၏၊ မတ္တကံ၊ အတွင်အထိပ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်
 သောအသက်တော်ရှိသော၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊
 ရဟန်းပြုသည်မှ၊ အနုမာသံ၊ လခွဲကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ သတ္ထာရာ၊
 မြတ်စွာဘုရား၌၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ သုကရေတ
 လေဏေ၊ ဝက်တူးသောလိုက်၌၊ ဝိဟရဇ္ဇော၊ နေတော်မူလျက်၊ အတ္တနော
 မိမိ၏၊ ဘာဂိနယုဿ၊ တုဖြစ်သော၊ ဒီဃနုပရိပ္ပာဇကဿ၊ ဒီဃနုပရိ
 ခိုဇိအား၊ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟိတသုက္ကဇ္ဇော၊ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟိတသုတ်ကို၊ ဒေသိ
 ယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေသနာနုသာရေနစ၊ ဒေသနာတော်ကို
 အစဉ်လျှောက်သဖြင့်လည်း၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို၊ ပေသေတွာ၊ စေ၍၊ ပရဿ၊
 သူတပါး၏၊ ခဗိတံ၊ ခူး၍ထားအပ်သော၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ သုဇ္ဇဇ္ဇောဝိယ၊
 စားသကဲ့သို့၊ သာဝကပါရမီဥာဏဿ၊ သာဝကပါရမီဥာဏ်၏၊ မတ္တကံ၊ အ
 တွင်အထိပ်သို့၊ ပဒတ္တော၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ အဂ္ဂသာဝကနံ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့အား၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သ
 ဝိပဇေဝေ၊ အနီး၌သာလျှင်၊ သာဝကပါရမီမတ္တကပတ္တံ၊ သာဝကပါရမီဥာဏ်
 ၏အတွင်အထိပ်သို့ရောက်၏၊ ဓတန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန်၌၊

ဟိမဝန္တာသား၊ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အဝိနုရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌၊
လေမွေ့ကာနား။ လေမွေ့ကာ အမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုလေမွေ့ကာမည်သောတောင်၌၊ မဟံ ငါသည်၊ အဿမော၊ သင်ခင်း
ကို၊ သုကတော၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်၏၊ ပဏ္ဏသာလော၊ သစ်ခွက်မိုးသော
ကျောင်း၊ ခိုးသုခဝိတာ၊ ကောင်းစွာ ဘန်ဆင်းအပ်၏။ မမ၊ ငါ၏၊ အဿမံ
သင်ခင်းမှ၊ အဝိနုရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌၊ နဒိကာ၊ မြစ်သည်၊ ဥတ္တရနကု
လာ၊ တိမ်သော ကင်းလည်းရှိ၏၊ သုပတိတ္ထာ၊ ကောင်းသော ရေဆိပ်လည်းရှိ

၂၆၈ လေရဂါသာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

၏၊ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊ သုဿဒ္ဓုပုဗ္ဗိနာကိဏ္ဍာ၊ ငွေပြားသ
 ဘွယ်စင်ကြယ်သောသဲပြင်လည်းဖြမ်း၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငါ့သင်္ခမ်း၏အနီး၌၊ အ
 သက္ခရာ၊ ကျောက်ပြုတ်လည်းမရှိသော၊ အပန္နာရာ၊ ထူ၊ လျော်လည်းမရှိ
 သော၊ အပ္ပဗ္ဗိဂန္ဓိကာ၊ ရွံဘွယ်ရနံ့မပျံ့သောကြောင့်၊ သာဓု၊ ကောင်းသောရေ
 ရှိသော၊ နဒိကာ၊ မြစ်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ အဿမံ၊ သင်္ခမ်းကို၊ သောဘယန္တော၊
 တင့်တယ်စေလျက်၊ သန္ဓတိ၊ စီး၏။ ။ ဧတ္ထ၊ ဤမြစ်၌၊ ကုန္တိဿ၊ မိကျောင်း
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ မကရာစ၊ မကရ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သုဿာ
 ရာစ၊ ကြမ်းသောငါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကန္တပါစ၊ လိပ်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ အဿမံ၊ သင်္ခမ်းကို၊ သောဘယန္တော၊ တင့်တယ်
 စေကုန်လျက်၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ခမ်းအနီး၌၊ နဒိယာ၊ မြစ်၌၊ စရန္တိ၊ ကျက်စား
 ကုန်၏။ ။ မန္တော၊ ငါးတို့သည်၊ ပါထိနာ၊ ငါးဖယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 ပါဝုသဘံ၊ ငါးတန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဖလဇာ၊ ငါးရုံတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ မုဗ္ဗရာဟိတာ၊ ဟင်းငံငါးကြွင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝဂ္ဂဇ္ဇာ၊
 ငါးခူတို့လည်းကောင်း၊ ဇေမာဒိကာ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သောငါးတို့သည်၊
 မမ၊ ငါ၏၊ အဿမံ၊ သင်္ခမ်းကို၊ သောဘယန္တော၊ တင့်တယ်စေကုန်လျက်၊
 ပပတာယန္တိ၊ ဂုတ်ပေါ်ချီယုံရံ ဆန်ကွန့်ရှူးကုန်၏။ ။ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ ဥ
 ကောသုကုလေသု၊ ကမ်းနှစ်ဘက်တို့၌၊ ပုပ္ဖိနော၊ အပွင့်ရှိကုန်သော ဖလိနော
 အသီးရှိကုန်သော၊ ဒုမာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊ ဥကတော၊ ကမ်းနှစ်ဘက်မှ၊
 မမ၊ ငါ၏၊ အဿမံ၊ သင်္ခမ်းကို၊ သောဘယန္တော၊ တင့်တယ်စေကုန်လျက်၊
 အဘိလမ္ပန္တိ၊ တွေ့လျားကျကုန်၏၊ အမ္ဘာ၊ သရက်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 သာလာစ၊ အင်ကြင်းပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိလကော၊ ပြည့်စင်ပင်
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပါဝုလီ၊ သခွတ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သိန္ဓု၊
 ဝါရီကာ၊ ရေအုပ်နှံပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ အဿမေ၊ သင်္ခမ်း
 ကျောင်း၌၊ ပုပ္ဖိတာ၊ ပွင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗဂန္ဓာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သောရနံ့တို့
 သည်၊ သမ္ပဝန္တိ၊ သင်းထုံနံ့၊ ယိုင်ပျံ့ကြိုင်ကုန်၏။ ။ စမ္ဘကာ၊ စကားပင်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ သလဇ္ဇာ၊ ထင်းရှူးပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာ၊
 ထိန်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နာဂပုန္ဓာဂကေဓူကာ၊ ကန့်ကောပုန်ညက်
 ဆတ်သွားပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ အဿမေ၊ သင်္ခမ်းကျောင်း
 ၌၊ ပုပ္ဖိတာ၊ ပွင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗဂန္ဓာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သောရနံ့တို့သည်၊
 သမ္ပဝန္တိ၊ ယိုင်ပျံ့ကုန်၏။ ။ အဓိမုတ္တာ၊ စစ်ကြီးပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 အသောကာစ၊ သော်ကပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တဂိနိမေသစ၊ ဆင်

နှာမောင်းပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖိတာ၊ ပွင့်ကုန်၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ အသေ
 မေးသခမ်းကျောင်း၌၊ အကောလာ၊ မှန်ကူပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗ
 စာလာ၊ မျက်နှာ၊ နိုးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖိတာ၊ ပွင့်ကုန်၏၊
 ကေဋ္ဌက၊ ဆတ်သွားပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကန္ဓလိစေတ၊ ခတ္တာပင်
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂေါရက၊ ဆွဲပန်းပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တိ
 ကသိလိက၊ စမ္ပဗိတြာင်ရုံးပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗဂန္ဓ၊ နတ်ရနံ၊
 ကို၊ သမ္ပဝန္တာ၊ ယိုင်စေတုန်လျက်၊ မမ၊ ငါ၏၊ အသေမံ၊ သခမ်းကျောင်းကို၊
 သောဘယန္တိ၊ တင့်တယ်စေတုန်၏၊ ကကိက၊ အပွင့်ကြီးသောမ
 ဟာလှေခါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍိကာစ၊ အပွင့်ပင်သောမဟာလှေ
 ခါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ အသနာ၊ ပိတောက်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ အဇ္ဈနာ၊ ပေါက်ကြံပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊
 မမ၊ ငါ၏၊ အသေမံ၊ သခမ်းကျောင်းကို၊ သောဘယန္တိ၊ တင့်တယ်စေတုန်
 လျက်၊ ဒိဗ္ဗဂန္ဓာ၊ နတ်ရနံ တို့သည်၊ သမ္ပဝန္တိ၊ ယိုင်ကုန်၏၊ ပုန္နဂါ၊ ပုန့်
 ညက်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂိရိပုန္နဂါ၊ တောင်ပုန့်ညက်ပင်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ကောဝိဋ္ဌာရာစ၊ ပင်လယ်ကသပ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 ပုပ္ဖိတာ၊ ပွင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ အသေမံ၊ သခမ်းကျောင်းကို၊ သော
 ဘယန္တိ၊ တင့်တယ်စေတုန်လျက်၊ ဒိဗ္ဗဂန္ဓာ၊ နတ်ရနံ တို့သည်၊ သမ္ပဝန္တိ။
 ပျံ့ယိုင်ကုန်၏၊ ဥဒ္ဓါလကာစ၊ ငှက်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုဋ္ဌဇာ၊
 လက်ထုပ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကဒမ္ဘာ၊ ထိန်ပင်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ ဗဟုလာ၊ ပါလာပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 မမ၊ ငါ၏၊ အသေမံ၊ သခမ်းကျောင်းကို၊ သောဘယန္တိ၊ တင့်တယ်စေတုန်
 လျက်၊ ဒိဗ္ဗဂန္ဓာ၊ နတ်ရနံ တို့သည်၊ သမ္ပဝန္တိ၊ ပျံ့ယိုင်ကုန်၏၊ အဇ္ဈက၊ ပဲ
 တက်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣသိရုပ္ပါ၊ ရေသွပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 ကဒလီ၊ ငှက်ပျောပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မာတုလုပိယော၊ ရှောက်ပင်
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓောဒကေန၊ နံ၊ သာဓေဖြင့် သံဝဇာ ကောင်းစွာ
 ပွားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုသစ်ပင်တို့သည်၊ ဗလ္လာနိ၊ အသီးတို့ကို၊ ဓာရ
 ယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ပဒမာ၊ ပဒုမ္မာကြာတို့သည်၊
 ပုပ္ဖိန္တိ၊ ပွင့်ကုန်၏၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ပဒမာ၊ ပဒုမ္မာကြာတို့သည်၊
 ကေသရီ၊ ပွင့်ချပ်ကျေကျေဝတ်ဆံမျှသာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ပဒမာ၊ ပဒုမ္မာကြာတို့သည်၊ ဩပုပ္ဖာ၊ ပွင့်
 ချပ်မရှိကြာချပ်မျှသာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအ

၂၇၀ သေရဂါထာ-အဓိကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ခါ၌၊ တဠာကော၊ တဘက်ဆည်းကန်၌၊ အညော၊ ပဒုမ္မာကြာ၊ ငှတပါးကုန်သော
 ရေပန်းတို့သည်၊ ပုပ္ဖိတာ၊ ပွင့်ကုန်၏၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ပဒုမ္မာ၊ ပ
 ဒုမ္မာကြာတို့သည်၊ ဂတ္တံ၊ ပဒုမ္မာကြာတည်းဟူသောတိုက်ခန်းကို၊ ဂဏှန္တိ၊
 ယူကုန်၏၊ မုလသဠာယော၊ ကြာစွယ်တို့သည်၊ နိန္ဒာဝန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏၊ ဥတ္တ
 မာကိဏ္ဍာ၊ အရှက်တို့ဖြင့်ပြွမ်းကုန်သော၊ သိဗ်ဗို၊ ကြာရုံတို့သည်၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ တဠာကော၊ တဘက်ဆည်းကန်၌၊ သောသယန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်
 ၏၊ နယိတာ၊ လံဗုးချဲ့တို့သည်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗဂန္ဓိစ၊ သရက်အနံ့
 ရှိသောပန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တလိ၊ မြစ်ကိုင်းပန်းတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဗန္ဓုဇိကာ၊ ခေါင်းရန်းပန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ တဒါ၊ ထိုအ
 ခါ၌၊ တဠာကော၊ တဘက်ဆည်းကန်၌၊ ပုပ္ဖိတာ၊ ပွင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗဂန္ဓာ
 နတ်ရနံ့တို့သည်၊ သမ္ပဝန္တိ၊ ပျံ့လွှင့်ကုန်၏၊ မစ္ဆာ၊ ငါးတို့သည်၊ ပါထိနာ
 ငါးဖယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပါဝုသော၊ ငါးတန်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဗလဇာ၊ ငါးရံ့တို့သည်လည်းကောင်း၊ မုဉ္ဇရောဟိတာ၊ ဟုင်ငံငါးကြင်းတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ သံဂုလော၊ ငါးသန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗဂ္ဂုရစေ
 ဝ၊ ငါးရှုတို့သည်လည်းကောင်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဠာကော၊ တဘက်
 ဆည်းကန်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ကုန္တိလော၊ မီးကျောင်းတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ သံသုမာရာစ၊ ကြမ်းသောငါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ တန္တိဂါ
 ဟာစ၊ ညံ့သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကေသော၊ ရေစောင့်ဘီလူးတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဩဂုဟာ၊ ဩဂုဟာမည်သော မြွေတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ အဇဂရာစ၊ စပါးကြိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 တဠာကော၊ တဘက်ဆည်းကန်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ပါရေဝတာ၊ မို
 ဌက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရဝိဟံသာ၊ ဝမ်းဘဲတို့သည်လည်းကောင်း၊
 စက္ကဝက္ကာ၊ စက္ကဝက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နဒိစရာ၊ ဒင်ကျိုးဌက်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဂောကိလော၊ ဥဩတို့သည်လည်းကောင်း၊ သုကာ
 သာလိကာ၊ ကျေးသာလိကာတို့သည် လည်းကောင်း၊ တံသရံ၊ ထိုဒိုင်
 ကို၊ ဥပဇိဝန္တိ၊ မြို့အသက်မွေးကုန်၏၊ ကုဏ္ဍုဠကာ၊ ဥတုတ်ဌာန်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ကုဠိရကာ၊ ဗုဒ္ဓန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝနေပေါက္ခ
 ရသောဋ္ဌကာ၊ တောစနေမှန်း သက်န်းပွတ်ဌာန်တို့သည် လည်းကောင်း၊
 နိန္ဒိတာ၊ ဘိုးမတိ၊ ဌာန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သုဝပေါတကာစ၊ ကျေး
 ကုလားတို့သည် လည်းကောင်း၊ တံသရံ၊ ထိုဒိုင်ကို၊ ဥပဇိဝန္တိ၊ မြို့အ
 သက်မွေးကုန်၏၊ ဟံသာစ၊ ဟင်္သာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုဉ္ဇာစ၊ ကြိုး

၃၀-တိသနိပါတ်- ၂၅၆-သာရိယတ္တတ္ထရဂါထာ၊ ၂၇၁

ကြာတို့သည်လည်းကောင်း၊ မယူရစားဥဒေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊
 ကောလိယာစား၊ ဥဩတို့သည် လည်းကောင်း၊ တမ္ပရုဇ္ဇကာ၊ အမောက်နိ
 ကြက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗကား၊ ခရုသုတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဇီဝဇီဝါစ၊ ဇီဝဇိုးဌက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တံသရံ၊ ထိုဒိုင်ကို၊ ဥပဇီဝန္တိ၊
 ဖြစ်၍အသက်မွေးကုန်၏။ - ကောသလီယာ၊ ခင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ပေါဋ္ဌသီယာစား၊ တောင်သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုရု
 ရာ၊ ဝန်လိုဌက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သေနကာ၊ သိန်းစွန်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ မဟာကာဠာစသကုဏာ၊ ဌက်နက်ကြီး
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ တံသရံ၊ ထိုဒိုင်ကို၊ ဥပဇီဝန္တိ၊ ဖြစ်၍အသက်မွေး
 ကုန်၏။ ပဿဒါစ၊ ချေတို့သည်၎င်း၊ ဝရာဟာစ၊ ဝက်တို့သည်၎င်း၊ စမ
 ရာ၊ အောင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍကာ၊ ကြို့တို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ရောဟိစ္စာ၊ ပိုင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သုကပေါ
 တာစ၊ သုကပေါဟမည်သောသားတို့သည်လည်းကောင်း၊ တံသရံ၊ ထို
 ဒိုင်ကို၊ ဥပဇီဝန္တိ၊ ဖြစ်၍အသက်မွေးကုန်၏။ သီဟဗျဿာစ၊ ခြင်္သေ့ကျား
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒီဝီစ၊ သစ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အစ္ဆကောကာ
 တစ္ဆကားဝံ ဝံ၊ လွေကျားသစ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တိဓာပတိန္ဒမာ
 တင်၊ နဝန်းနှစ်ပါးနိမိတ်အားဖြင့်သုံးပါးချပ်မှပိုကျပေါက်ပြဲအက်ကွဲသော
 အမုံရှိသောဆင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တံသရံ၊ ထိုဒိုင်ကို၊ ဥပဇီဝန္တိ။
 ဖြစ်၍အသက်မွေးကုန်၏။ ကိန္နရာ၊ အသို့ဖြစ်သားဤသူများဟု မေးမှား
 အပ်စွာကိန္နရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝါနရာစေတ၊ မျောက်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ အထောဝီ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ ဝနကမ္ဘိကာ၊ တောအမှုလုပ်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ စေတာစ၊ အစေအပါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ လုဒ္ဓကာစေ
 တ၊ မူဆိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ တံသရံ၊ ထိုဒိုင်ကို၊ ဥပဇီဝန္တိ၊ ဖြစ်၍
 အသက်မွေးကုန်၏။ - တိန္ဒြကာနိ၊ တည်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊
 ဝိယာလာနိ၊ လွန်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မရုက၊ သစ်မြေစည်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ကာသုမာရိယာ၊ သရက်မြို့တို့သည်လည်းကောင်း၊ မမ၊
 ငါးမျိုးအသမံ၊ သစ်ခွေးအပိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ရပ်၊ မပြတ်၊
 ဖလာနိ၊ အသီးတို့ကို၊ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ - ကောသမ္ဘာ၊ ကြို့ပင်တို့
 ဘည်သည်လည်းကောင်း၊ သဠလာ၊ ထင်ရှားပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာ၊
 ကမာပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သာရုဖလသမာယုတာ၊ ကောင်းသော
 အသီးတို့နှင့်ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မမ၊ ငါးမျိုး၊ အသမံ၊ သစ်ခွေးကျောင်းမှ

၂၇၂

ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ။

အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနိးမဝေသော အရပ်၌၊ ရုပ်၊ မပြတ်၊ ဖလသနိ၊ အသီးတို့ကို၊ ဝေ
 ရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၍၊ ဣ၊ ဟိ၊ ဝိ၊ ဣ၊ ကာ၊ သမုန်းခါးတို့သည်လည်းကောင်း၊
 အမလကာ၊ ရှစ်ရှားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဓမ္မဓမ္မုပိဘေဒကာ၊ သရက်
 သပြေသစ်ဆိန့်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကောလသ၊ အိမ်ဆီးသီးတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဘလ္လဿတကာ၊ ချေးပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗေလသ၊
 အုပ်ရှစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တေ၊ ထိုသစ်ပင်တို့သည်၊ ဖလသနိ၊
 အသီးတို့ကို၊ ဝေရယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၍၊ အာလုဝါစ၊ မျောက်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ကေလမ္ဘာစ၊ သင်ထောက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မိဇ္ဇာလိ၊
 ဝိန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ တက္ကဋ္ဌာနိစ၊ သထွေးတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဇီဝကာ၊ ကစွန်းကြီးပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သုတကာစေတ၊ သုတက
 မည်သောသစ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ အသမေ၊ သစ်မီး၌၊
 ဗဟုကံ၊ မျှော့စွာကုန်၍၊ အသမသမ၊ သစ်မီး၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနိးမဝေ
 သော အရပ်၌၊ သုနိဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတန်ဆင်းအပ်ကုန်သော၊ အန္တောဓ
 ကာ၊ ကြည်လင်သော ရေရှိကုန်သော၊ ဝိတဇလသ၊ ချမ်းအေးသော ရေရှိ
 ကုန်သော၊ သုပတိတ္ထာ၊ ကောင်းသော ရေဆိပ်ရှိကုန်သော၊ မနောရမာ၊ နှလုံး
 ရွေ့လျော်ဝွဟ်ရှိကုန်သော၊ တဋ္ဌာကာ၊ တဘက်ဆည်းကုန်တို့သည်၊ အာ
 သံ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပဒုမုပ္ပလဉ္စန္ဒာ၊ ပဒုမ္မာကြာတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊
 ဝုဏ္ဏရိကသမာယုတာ၊ ကြာဝုဏ္ဏရိကတို့နှင့် ကောင်းစွာယှဉ်ကုန်သော၊
 မန္ဒလကောဟိ၊ မျောက်ထွေကူးတို့ဖြင့်၊ သဉ္စန္ဒာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော ရေ
 ကန်တို့သည်၊ အာသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး၊ ဒိဗ္ဗော၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဂန္ဓော၊ ရနံ့သည်၊
 ပဝါယတိ၊ လျှိုင်း၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗင်္ဂသမ္ပန္နော၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ ဝုပ္ပိဇေ၊ အပွင့်ပွင့်သော၊ ဗလိတေ၊ အသီးရှိသော၊ ဝနေ၊ တေ၌၊
 သုကတေ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ ရမ္မေ၊ ရွေ့လျော်ဝွဟ်ရှိသော၊ အသမေ
 သစ်မီးကျောင်း၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဒါ၊ ထိုသုဒ္ဓဟုမိဟမည်ပြုသုရုမိရ
 သေ့ဖြစ်သော အခါ၌၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏၊ ဝတသမ္ပန္နော၊
 ဝတ်အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဈာယီ၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိ၏၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း
 ဈာနရတော၊ ဈာန်ဖြင့်မွေ့လျော်၏၊ မဇ္ဈာဘိညာဗလပတ္တော၊ ငါးပါးသော အ
 ဘိညာဉ်တည်းဟူသော အားသို့ရောက်၏၊ သုရုမိနာမ၊ သုရုမိအမည်ရှိသော
 တာပသော၊ ရေသေ့သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ စတုဝိသသဟဿသနိ၊ နှစ်
 သောင်းလေးထောင်ကုန်သော၊ သိဿာ၊ တပည့်တို့သည်၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ဥပ
 ဋ္ဌဟုံ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဧတေ၊ ထိုနှစ်သောင်း

လေးထောင်ကုန်သောတပည့်တို့သည်လည်း၊ ပြာဟ္မဏာ။ ပုဏ္ဏားမျိုးတို့
 ချည်းလည်း၊ ဇာတိမန္တော။ ပုဏ္ဏားဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ယသသိဝနာ။
 ရှားသောအခြံအရံရှိကုန်၏။ ယနိဗ္ဗဏ္ဍာယကောဓုတော။ အဘိဓာန်ကျမ်း
 အလင်္ကာကျမ်းနှင့်သက္ကသော၊ လက္ခဏာ၊ သမုဗြိကလက္ခဏာကျမ်း၌လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိဟဒသစ၊ ဣတိဟဒသကျမ်း၌လည်းကောင်း၊ ပါရမီဝတော၊
 ဗုဒ္ဓိသ္မိရောက်ကုန်၏၊ ပဒကားပုဒ်၌လိမ္မာကုန်၏၊ ဝေယျာကရဏာ၊ ဗျာက
 ရုဏ်းကျမ်းကိုတတ်ကုန်၏၊ သဓမ္မမိမိဥစ္စာဖြစ်သော သာရာအတတ်၌၊
 ပါရမီဝတော၊ အပ္ပိသ္မိရောက်ကုန်၏၊ သုသိက္ခိတာ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်ပြီး
 သောဓေတတ်ရှိကုန်သော၊ မမာ၊ သိသာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ပထဗျာ၊
 ခြေ၌လည်းကောင်း၊ သုမန္တလိက္ခေ၊ ခြေမှတစ်ပါးသောကောင်းကင်၌လည်း
 ကောင်း၊ ဥပ္ပါတေသုဥက္ကာကျခြင်းစသော ဥပါတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ နိ
 မိတ္တသု၊ မြေထွပ်ခြင်းစသောနိမိတ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ လက္ခဏေသုစ၊
 ဆင်ကြပ်ခြင်း၊ ကြပ်စသောလက္ခဏာတို့၌လည်းကောင်း၊ ကောဝိဒါ၊ လိမ္မာ
 ကုန်၏၊ တော၊ ထိုငါတပည့်တို့သည်၊ အပ္ပိစ္ဆာ၊ နည်းသောအလိုရှိကုန်
 ၏၊ နပကော၊ ရင့်စသောပညာရှိကုန်၏၊ အပ္ပါဟာရာ၊ နည်းသောအစ၊ အာဟာ
 ရရှိကုန်၏၊ အလောလုပါ၊ လျှပ်ပေါ်လောင်စီခြင်းမရှိကုန်၊ သာတာလသဘောနု၊
 ရေခြင်းမရခြင်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌာ၊ ရောင့်ရဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊
 ဇမံ၊ ငါ့ကို၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏၊ ဗျာပဏိ၊ ဗျာန်ဝင်စားလေ့ရှိကုန်၏၊ ဗျာနရ
 တာ၊ ဗျာန်၌မွေ့လျော်ကုန်၏၊ မိရာ၊ ပညာရှိကုန်၏၊ သန္တုမိတ္တာ၊ ပြင်သက်
 သောမိတ်ရှိကုန်၏၊ သမာဟိတာ၊ တည်ကြည်သောမိတ်ရှိကုန်၏၊ အာကိဉ္စ
 ညံ၊ ကြောင့်ကြမဲ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပတ္တယန္တာ၊ တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဇမံ၊ ငါ့ကို၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏၊ အဘိညာပါရ
 မိပ္ပတ္တာ၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးအဆုံးသို့ရောက်ကုန်သော၊ ပေတ္တိကေးအဘ၏
 ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝေါစရေ၊ ကသိုဏ်းစသောအာရုံ၌၊ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်
 သော၊ အန္တလိက္ခစရာ၊ ကောင်းကင်၌သွားလေ့ရှိကုန်သော၊ မိရာ၊ ပညာရှိ
 ကုန်သောငါတပည့်တို့သည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဇမံ၊ ငါ့ကို၊ ပရိဝါရေန္တိ၊
 ခြံရံကုန်၏၊ ဆသုဒ္ဓါရေသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သောဒွါရတို့၌၊ သံဝတော၊
 စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ အနေဇော၊ တဏှာကင်းကုန်၏၊ ရုက္ခိတိဗ္ဗယာ၊ စောင့်
 ရှောက်အပ်သောအုဇ္ဈိရှိကုန်၏၊ တေမိရာ၊ ထိုပညာရှိကုန်သောတပည့်တို့
 သည်၊ အသံသဋ္ဌာစ၊ ရောရှက်ခြင်းမရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ မမာ၊ သိသာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ဒုရာသဒါ၊ နှိပ်စက်ခြင်းငှါချဉ်းဝံ့သော

၂၂၄ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ကုန်၏။ တေ၊ ထိုငါ့တပည့်တို့သည်၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ငလ္လင်္ဂနိယကံ၊
ဝယ်ဖြစ်သော၊ နိဿယဇာယ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဌာနစကံ၊ မနစ၊
ရပ်ခြင်းသွားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတိနာမေန္တိ၊ လွန်စေကုန်၏။ မမ၊ ငါ၏
သိသော၊ တပည့်တို့သည်၊ ဒုရာသဒါ၊ သူတပါးတို့နှိပ်စက်ခြင်းငှါချဉ်းဝံ့၊ ခဲ
ကုန်၏။ ဇန္တုနိယေ၊ တတ်ကောင်းတွယ်သောအခါ၌၊ နန္တုန္တိ၊ မတပ်ကုန်း
ဒေါသနိယေ၊ အမျက်ထွက်တွယ်သောအခါ၌၊ နဒုဿရေ၊ အမျက်မထွက်
ကုန်၊ မေဟနိယေ၊ တွေငေတွယ်သောအခါ၌၊ နမုယန္တိ၊ မတွေငေကုန်၊
မမ၊ ငါ၏၊ သိသော၊ တပည့်တို့သည်၊ ဒုရာသဒါ၊ သူတပါးတို့နှိပ်စက်ခြင်းငှါ
ချဉ်းဝံ့၊ ခဲကုန်၏။ တေ၊ ထိုငါ့တပည့်တို့သည်၊ ဣဒ္ဓိံ၊ တန်ခိုးကို၊ ဝိမံသမာ
နာ၊ စူးစင်းလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဝတ္တန္တိ၊ တန်ခိုး
ဘန်ဆင်းခြင်းကို ဖြစ်စေကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊
ပကမ္ပေန္တိ၊ ပြင်းစွာတုန်လှုပ်စေကုန်၏။ သာရေမ္ဘန၊ ချုပ်ချယ်ရင်းကားထိ
ပါးလိုသဖြင့်၊ ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းဝံ့၊ ခဲကုန်၏။ တေ၊ သိသော၊ ထိုငါ့တပည့်
တို့သည်၊ ကိဇ္ဇမာနာစ၊ ကစားကုန်သော်ကား၊ ဈာနကိဇ္ဇိတံ၊ ဈာန်ဖြင့်ကစား
ခြင်းကို၊ ကိဇ္ဇန္တိ၊ ကွန်မြူးကုန်၏။ ဓမ္မတော၊ သပြေပင်မှ၊ ပလံ၊ အသီးကို၊
အနေနန္တိ၊ ထောင်ကုန်၏။ မမ၊ ငါ၏၊ သိသော၊ တပည့်တို့သည်၊ ဒုရာသဒါ၊
ချဉ်းဝံ့၊ ခဲကုန်၏။ ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းဝံ့၊ ခဲကုန်သော၊ အညေ၊ အချို့ကုန်သောငါ့
တပည့်တို့သည်၊ ဇေသနာယ၊ အစာရှာခြင်းငှါ၊ ဂေါယာနံ၊ အနေ့ခက်ကျွန်းသို့
ဇန္တုန္တိ၊ သွားကုန်၏။ အညေ၊ အချို့ကုန်သောငါ့တပည့်တို့သည်၊ ဇေသနာ
ယ၊ အစာရှာခြင်းငှါ၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟာနံ၊ အရှေ့ကျွန်းသို့၊ ဇန္တုန္တိ၊ သွားကုန်၏။
အညေစ၊ အချို့ကုန်သောငါ့တပည့်တို့သည်လည်း၊ ဇေသနာယ၊ အစာရှာခြင်း
ငှါ၊ ဥတ္တရကုရံ၊ မြောက်ကျွန်းသို့၊ ဇန္တုန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တေ၊ ထိုငါ့တပည့်
တို့သည်၊ ပုရကော၊ ရှေ့မှ၊ ခါရိံ၊ ရသေ့ပရိက္ခရာကို၊ ပေသေန္တိ၊ သွားစေ
ကုန်၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ၊ ဝဇန္တိ၊ မိမိတို့လိုက်ကုန်၏။ စကုဝိသတိ၊
သဟဿေဟိ၊ နှစ်သောင်း လေးထောင်ကုန်သောရသေ့တို့ဖြင့်၊ အဗ္ဗရံ၊
ကောင်းကင်အပြင်သည်၊ သာဒိတံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သောရသေ့တို့သည်၊ အဂ္ဂပါကီ၊ မီးဖြင့်ချက်သည်ကိုစား
ကုန်၏။ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သောရသေ့တို့သည်၊ အနဂ္ဂိစ၊ မီးဖြင့်ချက်သည်
ကိုမစားကုန်၊ ကေဝိ၊ အချို့သောရသေ့တို့သည်၊ ဒန္တဒန္တိကာ၊ သွားဖြင့်
ကိုက်၍ရသမျှကိုစားကုန်၏။ ကေဝိ၊ အချို့သောရသေ့တို့သည်၊ ဩဒုက္ခလိ
ကာဝိစ၊ ဆုံဖြင့်ထောင်း၍လည်းပါးကုန်၏။ ကေဝိ၊ အချို့သောရသေ့တို့သည်

အသွေ့နု၊ ကျောက်ဖြင့်၊ ကောဠိဘာ၊ ထု၍ရသမျှကိုသာစားကုန်၏။ ကေမိ၊
 အချိုသောရေသေ့တို့သည်။ ပဝတ္ထပလဘောဇနာ၊ ကြွေကျသောသစ်သီး
 ကိုသာစားကုန်၏။ ကေမိ၊ အချိုသောရေသေ့တို့သည်။ သုစိရတာ၊ ဇင်
 ကြယ်ခြင်း၌မွေ့လျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သာယံပါတော၊ ညနံနက်၊ ဥဒကော
 ရောဟဏာ၊ ရေသို့သက်ကုန်၏။ ကေမိ၊ အချိုသောရေသေ့တို့သည်။ တောယာ
 ဘိသေကောဇော၊ ရေသွန်းခြင်းကိုပြုကုန်၏။ မမ၊ ငါ၏၊ သိဿာ၊ တပည့်တို့
 သည်၊ ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းဝံ့ခဲကုန်၏။ ပရုဠကန္တနဝလောမာ၊ ပွားသော
 လက်ကတီးမွေးပွားသောခြူးသည်းယက်သည်းရှည်သောမုတ်ဆိပ်ကြွင်း
 စွယ်အမွှေးရှိကုန်သော၊ ပကံဒန္တာ၊ သွားချေးကပ်သောသွားရှိကုန်သော၊
 ရဇသိရာ၊ မြူကပ်သောဦးခေါင်းရှိကုန်သော၊ သိလဂန္ဓေန၊ သိလရနံ၊ ဖြင့်၊
 ဂန္ဓိတာ၊ လှိုင်ကုန်သော၊ မမ၊ ငါ၏၊ သိဿာ၊ တပည့်တို့သည်။ ဒုရာသဒါ၊
 ချဉ်းဝံ့ခဲကုန်၏။ ဥဂ္ဂတာပနာ၊ တက်သောအကျင့်ရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓိလာ၊
 ရေသေ့တို့သည်။ ပါတောဝ၊ နံနက်အခါ၌သာလျှင်၊ သန္နိပါတေတွာ၊ စည်း
 စေးကုန်၍၊ လာတာလာဘံ၊ လာဘ်ခုသည်မရသည်ကို၊ ပကိတ္တေတွာ၊ ကြား
 ကုန်၍၊ တဒါ၊ ထိုကြားပြီးသောအခါ၌၊ အဗ္ဗရေ၊ ကောင်းကင်အပြင်၌၊
 ဧကန္တန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ပတ္တမန္တာနံ၊ ကောင်းကင်ရိုးဖြင့်သွားကုန်သော၊
 ဇေတဝံ၊ ထိုရေသေ့တို့၏အဇိနစဗ္ဗသဒ္ဓေန၊ သစ်နက်ရေအသံဖြင့်၊ မဟာ
 သဒ္ဓါ၊ ပြင်းစွာသောအသံသည်၊ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ အဇိနစဗ္ဗသဒ္ဓေန၊ သစ်
 နက်ရေအသံဖြင့်၊ ဇေတတာ၊ နတ်တို့သည်၊ မုဒိတာ၊ ဝမ်းမြေ့ ကံကုန်သည်
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အန္တလိက္ခဝရာ၊ ကောင်းကင်၌သွားကုန်သော၊
 ဣသိ၊ ရေသေ့တို့သည်။ ဒိသောဒိသံ၊ တူ၍အရပ်အထောင့်အရပ်သို့၊ ပတ္တ
 မန္တိ၊ ယဲသွားကုန်၏။ သကေနပလေန၊ မိမိတို့၏တန်းခိုးအစွမ်းဖြင့်၊ ဥပတ္တဒ္ဓါ၊
 သောက်ပုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုရေသေ့တို့သည်။ ယဒိန္ဒကံ၊ အလိုရှိရာ
 အရပ်သို့၊ ဂန္တန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဇေတေ၊ ထိုရေသေ့တို့သည်။ ပထဝိကန္တိ
 ကာ၊ မြေကိုလှုပ်စေနိုင်ကုန်၏။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံလုံသောရေသေ့တို့သည်သာ
 လျှင်၊ နာစာရိနော၊ ကောင်းကင်ပျံတို့ချည်းတည်း၊ ဥဂ္ဂတေဇာ၊ လက်သော
 တန်ခိုးရှိကုန်၏။ ဒုပ္ပသဟာ၊ နှိပ်စက်ခြင်းဌာတင်းနိုင်ခဲကုန်၏။ သာဂရောဝ၊
 သရဒ္ဓရာကဲ့သို့၊ အခေါက်ယာ၊ မချောက်ချားနိုင်ကုန်၊ ကေမိဣသိ၊
 အချိုသောရေသေ့တို့သည်၊ ဌာနစကံမိနော၊ ရပ်ခြင်းသွားခြင်းနုရိယာပုတ်
 ဖြင့်မျှကုန်၏။ ကေမိဣသိ၊ အချိုသောရေသေ့တို့သည်။ နေသဇ္ဇိကာ၊ နိသပ်
 စုတင်ကိုဆောက်တည်ကုန်၏။ ကေမိဣသိ၊ အချိုကုန်သောရေသေ့တို့သည်

၂၂၆ လေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ပဝတ္တပထသောဇနာ၊ ကြွေကျသောသစ်သီးကိုသာစားကုန်၏။ မမ၊ ငါ၏။
 သိဿ၊ တပည့်တို့သည် ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းဝံ့ ခဲကုန်၏။ ။ တေ၊ ထိုရသေ့
 တို့သည်၊ မေတ္တာဝိဟာရိနော၊ မေတ္တာဈာန်ဖြင့်နေလေ့ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗပါဏိနံ
 အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၏။ ဟိတေသိ၊ အစီးအပွားကိုရှာဖွေလေ့ရှိကုန်၏။
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောရသေ့တို့သည်။ အနတ္တုတ္တံသကာ၊ မိမိကိုယ်ကို
 မပြီးမြောက်တတ်ကုန်၊ တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ ကသသစိ၊ တစုံတယောက်
 သောသုအာ၊ နဝန္တန္တိ၊ မရှုပ်ချကုန်။ ။ အန္တုတ္တိတာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း
 ကင်းကုန်သော၊ သိ၊ ဘရာဇာဝ၊ ခြင်္သေ့မင်းတို့ကဲ့သို့။ အန္တုတ္တိတာ၊ ထိတ်
 လန့်ကုန်၊ ထာမဝါ၊ အားရှိကုန်သော၊ ဂဇရာဇာဝ၊ ဆင်မင်းတို့ကဲ့သို့၊ ထာမ
 ဝါ၊ ကိုယ်အားတန်ခိုးအားရှိကုန်၏။ ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းဝံ့ ခဲကုန်သော၊ ဗျဿာရိဝ
 ကျားတို့ကဲ့သို့။ ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းဝံ့ ခဲကုန်သော၊ ငါတပည့်တို့သည်။ မမန္တိ
 ကေ၊ ငါ၏အနီးသို့။ အာဂန္တန္တိ၊ လာကြကုန်၏။ ဝိဇ္ဇာရော၊ ဝိဇ္ဇာရိရ်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဒေဝတာစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နာဂဂန္ဓဗ္ဗရက္ခသ
 နဂါးဂန္ဓဗ္ဗရက္ခိသ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘဏ္ဍာ၊ ကုမ္ဘဏ်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဒါနဝါ၊ အသုရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုဇ္ဇာ၊ ဂဗ္ဘုန်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ တံသရံ၊ ထိုအိုင်ကို၊ ဥပဇိဝန္တိ၊ မြှုပ်အသက်မွေးကုန်
 ၏။ ။ တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်၊ ဇဇ္ဇာခါရိတရိတာ၊ ဆံကျစ်ရသေ့ပရိက္ခရာ
 ဝန်ဖြင့်ပြည့်ကုန်၏။ အဇိနုတ္တရဝါသိနော၊ သစ်နက်ရေကို ဝတ်ရုံကုန်၏။
 အန္တုလိက္ခစရာ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်သွားကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
 ရသေ့တို့သည်။ တံသရံ၊ ထိုအိုင်ကို၊ ဥပဇိဝန္တိ၊ မြှုပ်အသက်မွေးကုန်
 ၏။ ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနုန္တဝိကာ၊ လျောက်ပတ်သော အကျင့်ရှိ
 ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သဂါရ
 ဝါ၊ ရိုသေတုတ် ဝတ်ကုန်၏။ စတုဗ္ဗိသ သဟဿာနံ၊ နှစ်သောင်းလေး
 ထောင်ကုန်သော ရသေ့တို့၏။ ခိပိသဒ္ဓေါ၊ ချေဆပ်သော အသံသည်။
 နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ။ ပဒေ၊ တယောက် သွားသော၊ ခြရာ၌၊ ပဒံ၊ တယောက်
 ခြေရာကို၊ နိက္ခိပန္တာ၊ ချနင်းကုန်လျက်၊ အပ္ပသဒ္ဓါ၊ နည်းသော အသံရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော ရသေ့တို့သည် သာဗျင်၊ ဥပ
 သက်မွှ်ကပ်ကုန်၍။ မမံ၊ ငါ့ကို၊ သိရသားဦးဖြင့်၊ ဝန္ဓုရေ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ။
 သန္တေဟိစ၊ ငြိမ်သက်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တပဿိတိ၊ အကျင့်ကို
 မှီကုန်သော၊ တေဟိသိသေဟိ၊ ထိုတပည့်တို့သည်။ ပရိဂုတော၊ ခြံရံအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထအဿမေ၊ ထိုသင်ခမ်းကျောင်း၌၊ ဝဿမိ၊ နေ၏။ အဟံ၊

ငါရသေ့သည်၊ ဈာယိ၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိ၏၊ ဈာနရတော၊ ဈာန်ဖြင့်မွေ့လျော်
 ၏။ ၊ ဣသိနံ၊ ရသေ့တို့၏၊ သိလဂဇ္ဇနစ၊ သိလတည်း၊ ဟူသောရံ၊ ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖဂဇ္ဇနစ၊ ပန်းရံ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံ
 သောရံ၊ ဖြင့်၊ ဖလီနံ၊ အသီးသီးကုန်သောသစ်ပင်တို့၏၊ ဖလဂဇ္ဇန၊ အသီး
 နံ၊ ဖြင့်၊ အသာမော၊ သံခမ်းကျောင်းသည်၊ ဂန္ဓိတော၊ ရနံ၊ ပျံ့လျှင်ကြွိုင်၏။ ၊
 ရတ္တိန္ဒြိယံ၊ ညဉ့်နေ့ကို၊ နဇာနာမိ၊ မသိ၊ အရုတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ
 အား၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရှိ၊ သကေတိ၊ သာ၊ မိမိ၏တပည့်တို့ကို၊ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမ
 လျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘိဇယျာ၊ လွန်စွာ၊ ဟာသံ၊ ရှင်ခြင်းကို၊ လာဘာမိ၊
 မရ၏။ ၊ ပုပ္ဖမာနာနံ၊ ပွင့်ကုန်သော၊ ပုပ္ဖာနံ၊ ပန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ ဝိပစ္စ
 တံဝိပစ္စန္ဒာနံ၊ မှည့်ကုန်သော၊ ဖလဂဇ္ဇန၊ အသီးတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗ
 ဂန္ဓာ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သောနတ်၌ဖြစ်သောရံ၊ တို့သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ အသမံ၊
 ကျောင်းသံခမ်းကို၊ သောတယန္တော၊ တင့်တယ်စေကုန်လျက်၊ ပဗ္ဗါယန္တိ၊
 လျှင်စေကုန်၏၊ သမာမိဌာ၊ ဈာန်သမာမိဌ၊ ဝုပ္ပဟိတွာ၊ ထလတ်၍၊ အာတာပီ
 ကိလေသာ၊ ဘိပူပန်စေတတ်သောသုံ့လရှိသော၊ နိပကော၊ ရင့်သောပညာရှိ
 သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခါရိဘာရံ၊ တချို့တရှင်းခြင်းတောင်၊ ပရိက္ခယေကို၊
 ဂဟေတွာနု၊ ယူ၍၊ ဝနံ၊ တောသို့၊ အဇ္ဈာဂါဟိ၊ သက်ဝင်ပြီး၊ ဥပ္ပါတေ၊
 ဥက္ကာကျခြင်းစသော ဥပါတ်၌ လည်းကောင်း၊ သုပိနေစာပိ၊ အိပ်မက်၌
 လည်းကောင်း၊ လက္ခဏေသု၊ ဣတ္ထိပုရိသစသော လက္ခဏာတို့၌ လည်း
 ကောင်း၊ ဝတ္ထမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ မန္တပဒံ၊ မန္တရားပုဒ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သန္ဓါ
 အခါခပ်သိမ်း၊ ဓာရယာမိ၊ ဆောင်၏။ ၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး
 နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သေဓကဇေဋ္ဌာ၊ လူတို့ထက်ကြီးတော်မူသော၊
 နရာသတော၊ လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ဝိဝေကကာမော၊ ဆိပ်ငြိုင်း
 ခြင်းကိုအလိုရှိတော်မူသော၊ သမ္ပုဇ္ဈေ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိတော်မူ
 သော၊ အနောမဒသိ၊ အနောမဒသိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမ
 ဝန္တာသို့၊ ဥပါဂါမိ၊ ကပ်တော်မူ၏။ ၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်တော်မူသော၊ ကာရု
 ကိကော၊ ကြီးမြတ်သော ကာရုဏာရှိတော်မူသော၊ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်းဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာသို့၊ အဇ္ဈာဂါပေတွာ၊ သက်ဝင်တော်မူ၍၊
 ပုရိသုတ္တမော၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော အနောမဒသိ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ပလ္လင်္ကံ၊ တက်ဝယ်ကို၊ အာဘုဇိတွာနု၊ ဖွဲ့ခွေတော်မူ၍၊
 နိဝိဒိ၊ ထိုင်ထောင်မူ၏။ ၊ သပ္ပာသသံ၊ ရောင်ခြည်တော်ဖြင့် တောက်ပ
 သော၊ မနောရမံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဝွယ်ရှိသော၊ ဇလိတံ၊ တောက်ပသော၊

၂၇၈ ထေရဝါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဣဒ္ဓိဝရံဝး ဝုတ္တပန်းကဲ့သို့၊ ဇလိတံ၊ တောက်ပသော၊ အာဒိတ္တံ၊ ပြောင်ပြောင်
 တောက်သော၊ ဟုတာသနံစ၊ မိ ကဲ့သို့၊ အာဒိတ္တံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်
 သော၊ တံသမ္ပန္နံ၊ ထိုအနောမဒသီ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီ၊ ဇလန္တံ၊ တောက်ပသော၊ ဒိပရက္ခံဝ၊ ဆီမိ ဝိုင်ကဲ့သို့၊
 ဇလန္တံ၊ တောက်ပသော၊ ဂဂဇေးကောင်းကင်၌၊ နိစ္ဆရိတံ၊ ပြက်သော၊ ဝိဇ္ဇာ
 ဝ၊ လျှပ်စစ်ကဲ့သို့၊ နိစ္ဆရိတံ၊ ပြက်သော၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ သုဗုလ္လံ၊ ပင်
 လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊ သာလရာဇံဝ၊ အင်ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့၊ သုဗုလ္လံ၊ အဘိ
 ဉာဉ်မြော်ပါးဖြင့်ပွင့်သော၊ လောကနာယကံ၊ အနောမဒသီ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီ၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင် သဘွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊
 မဟာဝီရော၊ ကြီးသောဆုံ၊ လရှိတော်မူသော၊ အယံမုနိ၊ ဤအနောမဒသီ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုက္ခသန္တကရော၊ ဆင်းရဲ၏အဆုံးကိုပြုတတ်၏၊ ဣမံ
 ဤအနောမဒသီ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းကို၊ အာဂမ္မ၊ အ
 ကြောင်းပြု၍၊ သမ္ပဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲမှ၊ ပရစ္စရေ၊ လွတ်ကုန်၏၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေဝဒေဝံ၊ နတ်ထက်နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ
 ဘုရားလိုးဒိသွာနံ၊ မြင်ပြီး၍၊ ဗုဒ္ဓေါနုခေါ၊ ဘုရားဖြစ်လေသလော၊ နဝါဗုဒ္ဓေါ၊
 ဘုရားမဟုတ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာကို၊ ဥပဓာရယံ
 စူးစမ်းပြီး၊ ဘန္ဓု၊ ယခု၊ စက္ခုမံ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ပဿာမိ၊ ဖူးမြင်အံ့၊ သဟဿာရာနိ၊ အကန့်တထောင်ရှိကုန်
 သော၊ စက္ကာနိ၊ စက်လက္ခဏာတို့သည်၊ စရဏုတ္တမေ၊ ခြေတော်မြတ်၌၊
 ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာ
 တို့ကို၊ ဒိသွာနံ၊ မြင်၍၊ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ နိဗ္ဗံ၊ ဘုရားဖြစ်၏ဟု
 ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဂန္တိံ၊ ရောက်ပြီး၊ သမ္ပန္နံ၊ တမြက်စီးကို၊ ဂဟေတွာနံ၊
 ယူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပန္နိတွာနံ၊ တမြက်ထွည်း၍၊ အထ
 ထိုနောင်မှ၊ ဝုပ္ပေပန်းတို့ကို၊ သမာနေတွာ၊ တပေါင်းတည်းဆောင်၍၊ ဗုဒ္ဓ
 သေဋ္ဌံ၊ ဘုရားမြတ်ကို၊ အပူဇယံ၊ ပူဇော်ပြီး၊ ဩစာတိဇ္ဈံ၊ ဩစာလေးပါးကို
 ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါကင်းတော်မူသော၊
 တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇယိတွာနံ၊ ပူဇော်ပြီး၍၊ အဇိနံ၊ သစ်နက်ရေ
 ကို၊ ဧကံသံ၊ လက်ဝဲတဘက်ပန်း၊ ဧကံ၌၊ ကတွာ၊ စမွယ်တင်သည်ကိုပြု၍၊
 လောကနာယကံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ပြုဆောင်တတ်သောဘုရားကို၊ နမသယိံ၊ ရှိခိုးပြီး၊
 ယေနညာဏေန၊ အကြင်ညာဏ်ဖြင့်၊ သမ္ပုဇ္ဈေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနာသ
 ဝေါ၊ အာသဝေါကင်းတော်မူလျက်၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တံညာဏံ၊ ထို

၃၀-တိသနိပါတ်- ၂၅၆-သာရိပုတ္တတ္ထရဂါထာ၊ ၂၇၆

ဥာဏ်တော်ကို၊ ကိတ္တယိသာမိ၊ ခြီးမွမ်းအံ့၊ ဘာသာတော ခြီးမွမ်းသော၊
 မမ၊ ငါ၏၊ ဝစန်းစကားကို၊ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော၊ သယမ္ဘူ၊ အ
 လိုလို ဖြစ်တော်မူသော၊ အမိကောဒယ၊ မနှိုင်းယှဉ် နှိုင်းသောတတ်ပွားခြင်း
 ရှိတော့မူသော အရှင်ဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဣမံလောကံ၊ ဤလော
 ကကို၊ သမုဒ္ဒရသိ၊ ထုတ်ဆောင်ကယ်တင်တော်မူ၏၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား
 အား၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းကို၊ အာဂမ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
 သည်၊ ကင်္ခါ၊ သောတံ၊ ယုံ၊ မှားခြင်းတည်းဟူသော အယဉ်ကို၊ တရန္တိ၊ လွန်
 ကုန်၏၊ ထုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သတ္ထာစ၊
 ဆရာလည်းမည်တော်မူ၏၊ ကေတုစ၊ မှန်ကင်းသာသွယ်လည်းဖြစ်တော်မူ
 ၏၊ ဓဇာစ၊ တံခွန်သာသွယ်လည်းဖြစ်တော်မူ၏၊ ယုပေါစ၊ ယဇ်တိုင်သ
 သွယ်လည်းဖြစ်တော်မူ၏၊ ပရာယနာစ၊ လည်းလျောင်းရာလည်းဖြစ်တော်
 မူ၏၊ ပတိဋ္ဌာစ၊ တည်ရာလည်းဖြစ်တော်မူ၏၊ ဒီပေါ၊ မှီခိုရာကိုင်းကျွန်းသ
 သွယ်ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဗွိပဒုတ္တမော၊ အခြေနှစ်ခြောင်းရှိသောသူတို့ထက်မြတ်
 တော်မူ၏၊ သမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အဠကေနဝါ၊
 ကွန်းစားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပမေတုံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်
 ကောင်းရာ၏၊ သဗ္ဗညု၊ သဗ္ဗညုဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တဝ၊ အရှင်
 ဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တော်အနန္တကို၊ ပမေတဝေ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ၊
 နုတေဝသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းရာသည်သာလျှင်တည်း၊ ပထဝီ၊ မြေ
 ကြီးကို၊ ထုလမဏ္ဍုလေ၊ ချိန်ခွင်၌၊ ဌပေတွာ၊ တင်ထား၍၊ ဓာရေတုံ၊ ချိန်ခြင်း
 ငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းရာ၏၊ သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိတော်
 မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တော်ကို၊ ဓာရေ
 တဝေ၊ ချိန်ခြင်းငှါ၊ နုတေဝသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း၊
 အာကာသံ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ဇေယျနာဝါ၊ ကြွိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ အင်္ဂုလေန
 ဝါ၊ လက်သစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မိနိတုံ၊ ခိုင်းတာနှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ
 တတ်ကောင်းရာ၏၊ သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိတော်မူသောမြတ်
 စွာဘုရား၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တော်ကို၊ ပမေတဝေ၊ တိုင်း
 တာနှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ၊ နုတေဝသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းသည် သာလျှင်
 တည်း၊ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ အဝိသံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဥဒကံ
 ရေသည်လည်းကောင်း၊ ပထဝီ၊ မြေသည်လည်းကောင်း၊ တေ၊ ထိုရေမြေ
 တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဥာဏံ၊ ဘုရားဥာဏ်တော်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဥပမာတော၊
 နှိုင်းယှဉ်စရာ ဥပမာအားဖြင့်၊ နယုဇ္ဇရေ၊ မသင့်ကုန်၊ သဒ္ဓေဝကသု

၂၀၀ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သဒေဝကောနတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿလောကော၊ လောကန္တိ၊ ယေသံ
 အကြင်သတ္တဝါတို့၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ စက္ခုမ၊ မှုက်စိ
 အမြင်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ တာ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊
 ဥာဏ်၌၊ ဧတေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အန္တောဇာလိကတာ၊ ဥဇာန်ကွန်
 ယက်အတွင်းသို့ဝင်ကုန်၏၊ ယေနဥာဏေန၊ အဋ္ဌင်ဥာဏ်တော်ဖြင့်၊ ကေဝ
 လံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဗောဓိမုတ္တမံ၊ မြတ်သောသဗ္ဗညုတညးဇာတိသို့၊ ပတ္တော၊
 ရောက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗညု၊ သဗ္ဗညုဖြစ်တော်မူသောအရှင်ဘုရား၊
 တေနဥာဏေန၊ ထိုဥာဏ်တော်ဖြင့်၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပရိဝိတ္တိယေ၊
 တပါးသောတိတ္ထိတို့ကို၊ မဒ္ဒသိ၊ နှိပ်နင်းတော်မူ၏၊ ဣမာဂါထာဣမာဟိ
 ဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ထဝိတွာန၊ ခြီးမွမ်း၍၊ သုရုဗိနာမ၊ သုရုဗိအမည်
 ရှိသော၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ အဇိနံ၊ သစ်နက်ရေကို၊ ပတ္တရိတွာန၊ ဖြန့်
 ခင်း၍၊ သော၊ ထိုရသေ့သည်၊ ပထဝိယံ၊ မြေ၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဂုလ္လ္လာသိ
 တိသဟာဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့တိုင်တိုင်၊ မဟဏ္ဏဝေ၊ သမုဒ္ဒ
 ရာ၌၊ အဇ္ဈောဂါဋ္ဌော၊ သက်ဝင်၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်သာလျှင်၊
 အစ္စုပ္ပတာ၊ ရေပေါ်တွင်တွင်မြင့်၏ဟု၊ ဝိရိရာဇာ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းကို၊
 ပရုတ္တတိ၊ အခြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ရှစ်သောင်း
 လေးထောင်၊ အစ္စုပ္ပတာ၊ ရေပေါ်တွင်တွင်မြင့်သော၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊
 အာယတော၊ အရူးရှည်သော၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဝိဇ္ဇတော၊ အနံ့ပြန့်
 သည်သည်ဖြစ်သော၊ သောနေရ၊ ထိုမြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည်၊ ကောမ္ဘီ
 သတသဟာသိယော၊ ကုဋေတသိန်းမျှလောက်၊ အနုတေဓေန၊ သိမ်မွေ့သော
 ဖွဲ့သုခသဖြင့်၊ ဓုတ္တံ၊ တာ၊ အမှန်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ လက္ခေ၊ ဥာဏ်တော်
 တရုဋ္ဌိတရဟူသောအမှတ်၌၊ ဥပိယမာနမ္ဘိ၊ ထားအပ်သည်ရှိသော်၊ ပရိက္ခ
 ဟံ၊ ရှိ၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆေ၊ ထူးရောက်ရာ၏၊ သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသောဘုရား
 ကိုသိတော်မူသော၊ အရှင်ဘုရား၊ တာ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တော်
 ကို၊ ပမေတဝေ၊ တိုင်းတာနှိုင်းယှဉ်ခြင်း၌၊ နက္ခဝသက္ကာ၊ မတတ်ကေခင်း
 သည်သာလျှင်တည်း၊ သုခမန္တိကေနဇာလေန၊ ကွန်စိပ်ဖြင့်၊ ယော၊
 အကြင်သူသည်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပရိက္ခိပေ၊ ဖုံးလွှမ်းရာ၏၊ ယေကေမိ၊ ခပ်
 သိမ်းကုန်သော၊ ဥဒကာ၊ ရေ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏာ၊ သတ္တဝါတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ အန္တောဇာလိကတာ၊ ကွန်ယက်အတွင်းဝင်ကုန်သည်၊
 သိယံယယာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထေဝဟိ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မဟာ
 ဝီရိကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်း

ကုန်သော၊ ဗိဗ္ဗိကဟနပက္ခန္ဓာ၊ ဗိဗ္ဗိကဗိဗ္ဗိတည်းဟူသောတောအုပ်သို့သက်
 ဝင်ကုန်သော၊ ပရာမာသေ၊ မှားသောသုံးသပ်ခြင်းဖြင့်၊ မောဟိတာ၊ တွေ
 ဝေခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ ဝုဏတိတ္ထိယာ၊ များသောတိတ္ထိတို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အနာမဒဿိနာ၊ မဝိတ်မပင်မြတ်တတ်သော၊
 တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ဇေတေ၊
 ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ အန္တောဇာလိကတာ၊ ဥာဏ်ဂွန်ယက်အတွင်း၊ ဝင်ကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို၊ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ နာတိ
 ဝတ္ထုရေ၊ မလွန်နိုင်ကုန်၊ တမ္ပိယမယ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟာယသော၊ များ
 မြတ်သော အခြံအရံရှိတော်မူသော၊ အနာမဒဿိ၊ အနာမဒဿိမည်
 တော်မူသော၊ ဘဂဝါစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ သမာဓိဌာ၊ သမာဓိဌ၊
 ဝုဠဟိတွာ၊ ထ၍၊ ဇိနာ၊ အနာမဒဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိသံ၊ အရပ်ကို
 ဩဇာလကေသိ၊ ဩဇာတော်မူ၏၊ အနာမဒဿိမုနိနာ၊ အနာမ
 ဒဿိမြတ်စွာဘုရား၏၊ နိသဘောနာမသာဝကော၊ နိသဘာအမည်ရှိသော
 လကျာရံပဌမအဂ္ဂသာဝကသည်၊ သတသဟသေဟိ၊ တသိန်းကုန်သော
 သန္တမိတ္တေဟိ၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိတော်မူကုန်သော၊ တာဒိသိ၊ တာဒိ
 ဗုဏ်နှင်ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ ဇီတာသဝေဟိ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါ
 ရှိကုန်သော၊ သုဒ္ဓေဟိ၊ စင်ကြယ်ကုန်ပြီးသော၊ ခာဠဘိညေဟိ၊ ခြောက်ပါး
 သောအဘိညာဉ်ရှိကုန်သော၊ တာဒိသိ၊ ထိုမျှလောက်တသိန်းကုန်သော
 ရဟန်းတို့သည်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 စိတ္တံ၊ လာစေလိုသော စိတ်တော်ကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ လောကနာယကံ၊
 အနာမဒဿိမြတ်စွာဘုရားသို့ဥပေသိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ အန္တလိက္ခေ၊
 ကောင်းကင်၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုတသိန်းသောရဟန်းတို့
 သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအနာမဒဿိမြတ်စွာဘုရား အထံတော်၌၊ ပဒက္ခိတံ၊
 လကျာရံစုပ္ပန်သည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုတသိန်းကုန်သော
 ရဟန်းတို့သည်၊ နမဿန္တာ၊ ရှိခိုးကုန်ချက်၊ ပဉ္စလိကာ၊ လက်အုပ်၍ကုန်
 ချက်၊ ဗုဒ္ဓသန္တိကေ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌၊ ဩတရံ၊ သက်ဆင်း
 ကုန်၏။ လောကဇေဋ္ဌော၊ လူတို့ထက်အထူးသဖြင့်မြတ်တော်မူသော၊
 နရာသဘော၊ လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ အနာမဒဿိဘဂဝါ၊ အနာမ
 ဒဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိသိဒိတွာ၊ နေ
 တော်မူ၍၊ ဇိနာ၊ အနာမဒဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိတံ၊ ပြုံးတော်မူ
 ခြင်းကို၊ ပါတုကရိ၊ ထင်စွာပြုတော်မူ၏။ အနာမဒဿိဿ၊ အနာမ

၂၀၂ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဒသသိအမည်တော်ရှိသော၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော၊ ဝရုဏောနာမ၊ ဝရုဏမည်သောရဟန်းသည်၊ စိဝရံ၊ ကိုယ့်ဝတ်သင်္ကန်းကို၊ ဧကံသံ၊ လက်ဝဲတဘက်ပခုံးထက်၌၊ ကတွာ ဝဗ္ဗဟံတင်သည်ကိုပြု၍၊ လောကနာယကံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ အပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ကိံ၊ အပုစ္ဆိ၊ အဘယ်သို့ မေးလျှောက်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သိတကမ္မဿ၊ ပြုံးတော်မူခြင်း၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကား၊ ကောနူခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း၊ တေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည် အဟေတုဟိအဟေ တုဝေ၊ အကြောင်းမရှိကုန်ဘဲလျှင်၊ သီတံ၊ ပြုံးတော်မူခြင်းကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နပါတု ကရောန္တိ၊ ထင်ရှားပြုတော်မူကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ လောကဇေဋ္ဌာ၊ လူတို့၏အကြီးအမှူးဖြစ်တော် မူသော၊ နရာသဘော၊ လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ အနောမဒသသိ၊ အနော မဒသသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုမဇ္ဈေ၊ ရဟန်းအလယ်၌၊ နိဝီဒိတွာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသထ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဘာသထ၊ အဘယ်သို့ဟောတော် မူသနည်း၊ ယောဣသိ၊ အကြင်သရဒရသေ့သည်၊ ပုဗ္ဗေန၊ ပန်းထီးဆောင်လှူ တယူစနာပန်းနေရာဖြင့်၊ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏၊ ဥဏဉ္စာပိ၊ ငါဘုရားဥဏ် တော်ကိုလည်း၊ အနုတ္တပိ၊ လျှောက်ပတ်စွာခြီးမွမ်း၏၊ တံဣသိ၊ ထိုရသေ့ကို အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ကြားပေအံ့၊ ဘာသတော၊ ဟောတော်မူ သော၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂိရံ၊ စကားတော်ကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ် သိမ်းကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်လာ ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုနတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ သောတုကာမာ၊ နုလှိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္က မံ၊ ကပ်ကုန်၏၊ ဒသသုလောကဓာတုသု၊ တသောင်းကုန်သောလောက ဓာတ်တို့၌၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဒေဝကာယာ၊ နတ် ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုနတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ သည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ သောတုကာမာ၊ နုလှိုကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမံ၊ ကပ်ကုန်၏၊ စတုရေနိ၊ အင်္ဂ လေးပါးရှိကုန်သော၊ ဟတ္ထိအဿရထပတ္တိသေနာစ၊ ဆင်ခြင်းရထား သူရဲစသည်တို့သည်လည်း၊ ဣမံ၊ ဤရသေ့ကို၊ နိဗ္ဗံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပရိဝါ

နေသန္တိ၊ ခြံရံကုန်လတ္တံ၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကို
 ပူဇော်ခြင်း၏၊ ပလံ၊ အကျိုးတည်း၊ သဗ္ဗိတုရိယသဟဿာနိ၊ တုရိယသ
 ခြောက်သောင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သမလင်္ကတာ၊ ကောင်းစွာတန်း
 ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ဘေရိယောစ၊ စည်ကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဣမံ၊ ဤရသေ့ကို၊ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥပဋ္ဌဟိသန္တိ၊ ဆည်းကပ်တီးမှုတ်
 ကုန်လတ္တံ၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကိုပူဇော်ခြင်း
 ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးတည်း၊ သောဠသိတ္ထိသဟဿာနိ၊ တသောင်းခြောက်
 ထောင်သောမိန့်၊ မဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ သမလင်္ကတာ၊ ကောင်းစွာတန်း
 ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ဝိဝိတ္တဝတ္ထာတရဏာ၊ ဆန်းကျယ်သောအဝတ်
 တန်းသာရှိကုန်သော၊ အာမုတ္တမဏိကုဏ္ဍလာ၊ ပုလဲနားခေါင်းဝတ်ကုန်
 သော၊ အာဠာရပမာ၊ ကျယ်သောမျက်တောင်ရှိကုန်သော၊ ဟသုလာ၊ ပြုံး
 ရယ်လျက်ဆိုတတ်စွာကုန်သော၊ သုသညာ၊ ကောင်းသောအမှတ်ရှိကုန်
 သော၊ တနူမန္တိမာ၊ စည်းသောခါးရှိကုန်သော၊ နာရိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊
 ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဣမံ၊ ဤရသေ့ကို၊ ရမိဿတိ၊ မွေ့လျော်လတ္တံ၊
 နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ သဟဿက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တထောင်၊ ပရိဝါရေသန္တိ၊ ခြံရံကုန်
 လတ္တံ၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ ပလံ၊
 အကျိုးတည်း၊ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ စကြဝတေးမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ရုဠေ၊ တိုင်း၌၊ ကပ္ပသတသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းတို့ပတ်သုံး၊ တဝိဿ
 တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ သဟဿက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တထောင်၊ ဒေဝိန္ဒော၊ သိကြားမင်း
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ၊
 ဇဏနတော၊ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ အသင်္ခယံ၊ မရေတွက်နိုင်အောင်၊
 ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောစွာသော၊ ပဒေသရန္တံ၊ ပဒေသရစ်မင်းအဖြစ်ကို၊ ကရိဿတိ
 အုပ်စိုးလတ္တံ၊ ပန္နိမေတဝသမ္ပတ္တေ၊ တဝအဆုံးသို့ရောက်သောအခါ၌၊
 မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့၊ ဂမိဿတိ၊ လားရလတ္တံ၊ သာရိယာနာမ၊ သာရိ
 အမည်ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်၊ ကုန္တိနာ၊ ဝမ်းဖြင့်၊ ဓာရယိဿတိ
 ဆောင်လတ္တံ၊ မာတုယာ၊ အမိ၏၊ နာမဂေါတ္တေန၊ အမည်အနွယ်အားဖြင့်၊
 အပင်္ဂနရော၊ ဤရသေ့သည်၊ သာရိပုတ္တောတိနာမေန၊ သာရိပုတ္တရာဟုသော
 အမည်ဖြင့်၊ ပညာယိဿတိ၊ ထင်ရှားလတ္တံ၊ တိက္ခပညော၊ ထက်သော
 ပညာရှိသည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ အသိတိကောနိ၊ ကုဇေရှစ်
 ဆယ်သောဥစ္စာကို၊ ဆဇ္ဇေတွာန၊ စွန့်၍၊ အကိဉ္ဇနော၊ ကြောင့်ကြဲ၊ ပဗ္ဗဇိဿ
 တိ၊ ရဟန်းပြုလတ္တံ၊ သန္တိပဒံ၊ ငြိမ်သက်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာ

၂၀၄ လေရုဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သျက်၊ ဣဓံမဟိ၊ ဤမြေပြင်ကို၊ စရိဿတိ၊ လှည့်လည်လတ္တံ့၊ ဣတော၊ ဤ
 ငါအနာမဒဿိယုရားပွင့်ရာဝရကပ်မှ၊ အပ္ပမေယျ၊ မရေတွက်နိုင်သော
 တသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ကပ္ပေ၊ ဘဒ္ဒကပ်၌၊ ဥက္ကာကကုလသမ္ဘ
 ဝေါ၊ တတိယဥက္ကာကမင်းမျိုး၌ဖြစ်သော၊ ဂေါတ္တေန၊ မဟာသမတမင်း
 မြတ်အနွယ်တော်အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော
 သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
 တဿ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဒါယာဒေါ၊
 အမွေခံသည်၊ ဩရသော၊ ရင်၌ဖြစ်သောတရားမင်းသည်၊ မဗ္ဗနိဗ္ဗိတော၊
 တရားသည်ဘန်ဆင်းအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သာရိပုတ္တောတိနာမေန၊
 သာရိပုတ္တရာဟူသော အမည်ဖြင့်၊ အဂ္ဂသာဝကော၊ တပည့်မြတ်သည်၊
 ဟေဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဘာဂိရေသိ၊ ဘာဂိရေသိအမည်ရှိသော၊ အယံ
 ဂင်္ဂါ၊ ဤမြစ်သည်၊ ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာမှ၊ ပဘာဝိတာ၊ အမွန်ဖြစ်၏၊
 မဟောဒမိ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ တပ္ပယန္တိ၊ ပြည့်စေလျက်၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊
 မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊ အပ္ပတိ၊ စီးဝင်၏၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊
 အယံသာရိပုတ္တော၊ ဤသာရိပုတ္တရာသည်၊ သကေသု၊ မိမိဆရာမြတ်၏
 ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ တိသု၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံတို့၌၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရဲရင့်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ပါရမိ၊ အဆုံးသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ ပါဏိ
 နေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ တပ္ပယိဿတိ၊ နှစ်ဆိမ့်စေလတ္တံ့၊ ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမ
 ဝန္တာတောင်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ မဟောဒမိ၊ များစွာရေရှိသော၊ သာ
 ဝရေ၊ သမုဒ္ဒရာကိုလည်း၊ ပရိယံကတွာ၊ အပိုင်းအခြားပြု၍၊ ဧတ္ထန္တရေ၊ ဤ
 အတွင်း၌၊ ယံပုဋ္ဌိနံ၊ အကြင်သဲကို၊ ဂဏနတော၊ ဂဏန်းသင်္ချာအားဖြင့်၊
 အသင်္ခယံ၊ မရေတွက်နိုင်၊ တမ္ဗိ၊ ထိုဂင်္ဂါသဲကိုလည်း၊ အသေသေန၊ အကြွင်း
 သဲအားဖြင့်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သင်္ခါတုံ၊ ရေတွက်ခြင်း
 ဌ၊ ဂဏနာ၊ ဂဏန်းသည်၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းရာ၏၊ သာရိပုတ္တဿ၊
 သာရိပုတ္တရာ၏၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ အန္တော၊ အဆုံးသည်၊ နတွေဝဘဝိဿ
 တိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ သတည်း၊ လက္ခေ၊ အမှတ်ကို၊ ဌဝိယမာနမ္ပိ၊ ထားအပ်
 သည်ရှိသော်၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၌၊ ဝါလုကာ၊ သဲသည်၊ ခိယေ၊ ကုန်ရာ၏၊ သာရိ
 ပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ၏၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ အန္တော၊ အဆုံးသည်၊ နတွေ
 ဝဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ ဥဗ္ဗိယော၊
 လှိုင်းတံပိုးတို့သည်၊ ဂဏနတော၊ ဂဏန်းအားဖြင့်၊ အသင်္ခယာ၊ မရေတွက်
 နိုင်ကုန်၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ၏၊

ပညာယ၊ ပညာဇ္ဇ၊ အန္တော၊ အဆုံးသည်။ နဟေဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့သတည်း။ သက္ခယုဂ်ဝံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော။ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာရာဓယိတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ ပညာယ၊ ပညာဇ္ဇ၊ ပါရမီ၊ အဆုံးသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ အဂ္ဂသာဝကော၊ တပည့်မြတ်သည်၊ ဟေဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တာဒိနာ၊ တာဒိရုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သက္ခယုတ္တန၊ သာကီဝင်မင်းသားဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ကို၊ ဓမ္မဝုဠိယော၊ တရားတည်းဟူသော ဓိဃ်းတို့ကို၊ ဝဿန္တော၊ ရှာစေလျက်၊ သန္တုဗ္ဗံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အနုဝတ္တေသိ၊ အထူးလည်စေလတ္တံ့၊ သက္ခယုဂ်ဝေါ၊ သာကီဝင်မင်းတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို၊ အဘိညာယ၊ ယူးသောဥပဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာ၌ နိဝီဒိတွာ၊ ထိုင်၍၊ အဂ္ဂဗ္ဗာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ခြပေဿတိ၊ ထားလတ္တံ့၊ အနောမဒေသိသာ၊ အနောမဒေသိအမည်ကော်ရှိသော၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ ကမ္မံကံသည်၊ အဟော၊ အံ့ဝွပ်ရှိစွ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာရံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတွာန၊ ပြုကျင့်သောကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော သာဝကပါရမီဥပဏ်၌၊ ပါရမီဂံတော၊ အဆုံးသို့ရောက်၏၊ အပရိမေယျေ၊ မရေတွက်နိုင်သောကပ်၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံကံသည်၊ ဣမ၊ ဤအဆုံးဘဝ၌၊ မေ၊ ငါအား၊ ဗလံ၊ အကျိုးကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ သုဗုတ္တော၊ လေးမြူကောင်းစွာလွတ်သော၊ သရေဝဂေါ၊ မြွား၏အဟုန်သည်၊ လက္ခံ၊ ငှက်တိုင်ကို၊ ယထာဓိပ္ပါယံ၊ အလိုအတိုင်း၊ ဝိဇ္ဈတိဣဝ၊ စူးဝင်သကဲ့သို့၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗျာပယိ၊ မဂ်ဥပဏ်မီးဖြင့်လောင်စေပြီ။ အသင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည်မပြုပြင်အပ်သော၊ အစလံ၊ ကုန်လွှပ်ခြင်းမရှိသော၊ ပဒံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာဖွေသောငါသည်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တိတ္ထိယော၊ တိတ္ထိတို့ကို၊ ဝိစိနန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လျက်၊ ဒေသဟံ၊ ဒေသအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဘဝေ၊ သံသရာ၌၊ သံသမိ၊ ကျင်သည်ရပြီ။ ဗျာမိတော၊ အနာနှိပ်စက်သော၊ ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဗျာမိတော၊ အနာမှ၊ ပရိမုတ္တိယာ၊ လွတ်ခြင်းငှါ၊ ဩသဓံ၊ ဆေးကို၊ ပရိယသေယျာယထာ၊ ရှာဖွေသကဲ့သို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ခနံ၊ ဆေးခပေးစရာဥစ္စာကို၊ ဝိစိနေ

၂၀၆ ထေရဂါထာ-အဓိကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ယုယထာ၊ သည်းဘူးသကဲ့သို့၊ အသင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားလေးပါးတို့
 သည်မပြုပြင်အပ်သော အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော၊ ပဒံ၊ ချမ်းသားခြင်း၏အ
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာဖွေသောငါသည်၊
 အဇ္ဈောကိဏ္ဍံ၊ အဖြစ်မပြောင်းသော၊ ပဉ္စသင်္ခါ၊ အဖြစ်ငါးရာသော၊ ဣသိပဋ္ဌန္တံ၊
 ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီးအဟံ၊ ငါသည်၊ ဇေဋ္ဌာတာရေန၊
 ဆန်ကျစ်ဝန်ဖြင့်၊ ဘရိတော၊ ပြည့်၏၊ အဇိနုတ္တရံ၊ မြတ်သောသင်္ခန်ရေကို
 နိဝါသိ၊ ဝတ်ရုံပြီးအဘိညာပါရမိ၊ လောကီအဘိညာဉ်ငါးပါးအဆုံးသို့၊
 ဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ ဗြဟ္မလောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့၊ အဂစ္ဆိ၊ ရောက်ပြီး၊ ဇိန
 သာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်ကို၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဗဟိရကေ၊
 အပဖြစ်သောတိတ္ထိန္ဒ၊ သုတ္တံ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ နုတ္တံ၊ မရှိ၊ ဗုဒ္ဓိ
 မာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
 သည်၊ ဇိနသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ သုဏ္ဏန္တံ၊ မဂ်ဉာဏ်
 ဖြင့်စင်ကြယ်ကုန်၏၊ ဧတံသုဏ္ဏန္တံ၊ ဤသို့မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊
 အတ္တကာရမယံ၊ မိမိသည်ပြုအပ်သောသုံ့လဖြင့်ပြီး၏၊ ဣဒံသုဏ္ဏန္တံ၊ ဤသို့
 စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဣတိဟိတိဟံ၊ ဤသို့ ဤသို့ဟုပြောဆိုကာမျှဖြင့်ပြီး
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အသင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည်မပြု
 ပြင်အပ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာဖွေသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတိတ္ထိ
 မှားသောမိစ္ဆာဆိတ်သို့၊ သဗ္ဗရိ၊ ထိုဤထုည့်လားရှေ့ရှားပေါက်ရောက်
 ပြီ၊ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ်ကိုအလိုရှိသော၊ ပေါသော၊ ယောက်ျားသည်၊
 ကဒလိ၊ ငှက်ပျောပင်ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဗာလယေ၊ ခွဲရာ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 ငှက်ပျောတုံး၌၊ သာရံ၊ အနှစ်ကို၊ နဝိန္ဒေယုယထာ၊ မရသကဲ့သို့၊ တယေဝ၊
 ထိုအတူသာလျှင်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ နာနာဒိဋ္ဌိ၊ အထူးထူးသောအယူ
 ရှိကုန်သော၊ ဗဟုဇ္ဇနာ၊ များစွာသောသူဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ တိတ္ထိယာ၊
 တိတ္ထိတို့သည်၊ အသင်္ခတေန၊ နိဗ္ဗာန်မှ၊ ရိတ္တာသေ၊ ဆိတ်ကုန်၏၊ ကိမိဝ၊ အ
 ဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ကဒလိ၊ ငှက်ပျောပင်သည်၊ သာရေန၊ အနှစ်မှ
 ရိတ္တာသေယထာ၊ ဆိတ်သကဲ့သို့တည်း၊ ပန္နိမေ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော
 ဘဝသမ္ပတ္တေ၊ ဘဝ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ ဗုဒ္ဓားမျိုး
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးမဟာဘောဂံ၊ များစွာသောကုဓေရှစ်ဆယ်သော
 ဥစ္စာကို၊ ဆေတွာန၊ ဖြတ်၍၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု
 ပြီ၊ အဇ္ဈာယကော၊ ဗေဒင်ကိုသရဇ္ဈာယံတတ်သော၊ မန္တရေရာ၊ ဗေဒင်
 ကိုဆောင်တတ်သော၊ တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဗေဒါနံ၊ ဗေဒင်တို့၏၊ ပါရေ၊

၃၀-တိသနိပါတ်-၂၅၉-သာရိပုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊

၂၀၇

အဆုံးသို့ရောက်သော၊ သဗ္ဗယောနာမ၊ သိဉ္ဇည်းအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏော
 ပုဏ္ဏားပရိဗိုဇ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားပရိဗိုဇ်၏၊ မူလေ၊ အထံ
 ဌ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဿမိ၊ နေ၏၊ ။မဟာဝီရ၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိ
 တော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သား
 တော်ဖြစ်သော၊ နုရာသဒေါ၊ နှိုပ်ငှက်ခြင်းငှါချဉ်းဝံ့သော၊ ဥဂ္ဂတေဇော၊
 ထက်သောတန်ခိုးရှိသော၊ အဿဇိနာမ၊ အဿဇိအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မ
 ဏော၊ ရဟန္တာသည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရတံ၊
 ထွဉ်း၏၊ သပ္ပဉ္စ၊ ပညာရှိသော၊ မောနေ၊ မဂ်ဥာဏ်ကြောင့်၊ သမာဟံတံ၊
 ကည်ကြည်သော၊ သန္တမိတ္တံ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသော၊ မဟာနာဂံ၊ ရ
 ဟန္တာမြတ်ဖြစ်သော၊ သုဗုလ္လံ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော၊ ပဒုမံယထာ၊ ပဒုမ္မာ
 ကြာကဲ့သို့သော၊ တံမုနိံ၊ ထိုအဿဇိမထေရ်ကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီး၊ ။သု
 ဒန္တံ၊ အလွန်ယဉ်ကျေးသော၊ သုဒ္ဓမာနသံ၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဥ
 သာဝံ၊ ဥသဘာနှင့်တူသော၊ ပဝရံ၊ မြတ်သော၊ ဇီရံ၊ မြဲမြံတည်ကြည်သောအ
 သဇိမထေရ်ကို၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဘဝိ
 သာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဟူ၍၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်ခြင်းစိတ်
 ရှိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ ။ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ကိုဆောင်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဣရိယတိ၊ သွား၏၊ အဘိရူပေါ၊ အလွန်အဆင်းထွ၏၊ သုသံဝုတော၊
 ကောင်းစွာစောင့်အပ်သောဣန္ဒြိရှိ၏၊ ဥတ္တမေ၊ မြတ်သော၊ ဒမထေ၊ ဆုံးမ
 ခြင်း၌၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေး၏၊ အမတဒသိ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သောရ
 ဟန္တာသည်၊ ဘဝိသာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။ဥတ္တမတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော
 မြတ်သောအကျိုးကို၊ တုဋ္ဌမနသံ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသောရဟန်းကို၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးရမူကား၊ ပသံနုန၊ ကောင်းသည်သာတည်း၊
 မေမယာ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆေ၊ မေးအပ်သော၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကထိ
 သာတိ၊ ဖြေလတ္တံ့၊ တထာ၊ ထိုသို့ဖြေသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အယံ၊ ငါ
 သည်၊ ပဋိပုစ္ဆာမိ၊ တဘန်မေးအံ့၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်
 ကို၊ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးခြင်းငှါ၊ ဩကာသံ၊ မေးခွင့်ကို၊ ပဋိမာနေန္တော၊ ငုံ့လျက်၊
 ဝိဏ္ဏာ၊ တံဝိဏ္ဏာပါကာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရန္တဿ၊ သွားသောရဟန်း၏၊
 ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂမာသိ၊ လိုက်ပြီး၊ ။ဝိထိန္တရေ
 ခရီးအကြား၌၊ အနုပ္ပတ္တံ၊ အစဉ်ရောက်သောရဟန်းသို့၊ ဥပဂစ္ဆာန၊ ကပ်၍၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ အပုစ္ဆံ၊ မေးပြီ၊ ဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိသောအရှင်ဘုရား၊
 တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ကထံ၊ ဂါတ္ထော၊ အဘယ်အနွယ်ရှိသနည်း၊ မာရိယ၊

၂၀၀ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

အရှင်ဘုရားတို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ကဿ၊ အဘယံသုဇ္ဈိ၊ သိသော၊ တ
 ပညာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဝုဠော၊ မေးအပ်သော၊
 သော၊ ထိုအသမိ မထေရ်သည်၊ အတ္တန္တိတော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကင်း
 သော၊ ကေသရိဝ၊ ခြင်္သေ့ခင်းကဲ့သို့၊ ဝိယာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ လော
 ကေ၊ လောကဦးဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ သမုပ္ပန္နော၊ ကောင်းစွာဖြစ်ပြီး အာဝ
 သော၊ အချင်းပရိပိုဇ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏၊
 သိသော၊ တပညာသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာဝိရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်
 မူသော၊ အနုဇာတ၊ အဘယ့်အစဉ်လိုက်သော သားဖြစ်တော်မူသော၊ မ
 ဟာယသ၊ များမြတ်သောအခြံအရံရှိတော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အ
 ရှင်ဘုရား၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်သည်၊
 ကိဗ္ဗိသံ၊ အဘယ့်သို့သဘောရှိသနည်း၊ တော၊ အရှင်ရဟန်း၊ သာဓု၊ တောင်
 ပန်းပါ၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထယသု၊ ဟောတော်မူပါ
 လော၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဝုဠော၊ မေးအပ်သော၊ သော၊ ထိုအသမိမ
 ထေရ်သည်၊ ဂန္တိရံ၊ နက်နဲစွာသော၊ နိပုဏံ၊ သိင်္ဃေသော၊ တဏှာသလ္လသ၊
 တဏှာတည်းဟူသော၊ ဌာဝ္တံကို၊ ဟန္တာရံ၊ ပျောက်တတ်သော၊ သဗ္ဗဒုက္ခပန
 နံ၊ အလုံးစုံသောဒုက္ခကိုပယ်တတ်သော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗ
 အလုံ့စုံသော၊ ကထံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ဒုက္ခသစ္စာ တရားတို့သည်၊ ဟေတုပဘဝါ၊ အကြောင်း
 ဖြစ်သောသမုဒယ သစ္စာလျှင်အမွန်ရှိကုန်၏၊ ဇေသံ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာတရား
 တို့၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းဖြစ်သောသမုဒယသစ္စာကို၊ တဿ၊ တော၊ ငါ
 တို့ဆရာမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တေသံ၊ ထိုဒုက္ခ
 သစ္စာသမုဒယသစ္စာတို့၏၊ ယောနိရောဓော၊ အကြင်ချုပ်ရာဖြစ်သောနိ
 ရောသစ္စာသည် လည်းကောင်း၊ ယောနိရောဓပါယောစ၊ အကြင်ချုပ်
 ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာသည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဉ္စ၊ ထို
 နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ မဟာသမဏော၊ ရဟန်းမြတ်
 သည်၊ ဇေဝါဒိ၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတရားကိုဟောလေ့ရှိ၏၊ သောအဟံ၊ ထို
 ငါသည်၊ ပဉ္စု၊ ပြဿနာကို၊ ဝိဿန္တိတေ၊ ဖြေအပ်သည်ရှိသော်၊ ပဋ္ဌမပလံ၊
 သောတာပတ္တိဖိုလ်တို့၊ အဇ္ဈင်္ဂံ၊ ရောက်ပြီ၊ ဖိနဿသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 အဆုံးအမတော်ကို၊ သုတွာန၊ နာရသောကြောင့်၊ ဝိရဇော၊ ကင်းသောမြို့ရှိ
 သည်၊ ဝိမလော၊ ကင်းသောအညစ်အကြေးရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မု
 နိနော၊ အသမိရဟန်း၏၊ ဝါကျံ၊ စကားတော်ကို၊ သုတွာန၊ နာရသော

ဩဇာ၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ခမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ပဿိတော၊ မြင်၍။ ပရိ
 ယောဂါ၊ ဥသဒ္ဓန္ဓော၊ သက်ဝင်အပ်သောသူတော်ကောင်း တရားရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမံ၊ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဘာသိ၊ ရှုတ်ပြီး ၊
 ဟာဝဇေဝ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ကိုလျှင်၊ ယဒိပန္နဗျထ၊ အကယ်၍သိရသေး
 ၏ရှင်၊ တထာပိ၊ ထိုသို့သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုသိရသေးသော်လည်း၊ ဧသ
 ဝသောဝေ၊ ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်တရားသည်သာလျှင်၊ ဓမ္မော၊ ငါတို့ရှာ
 အပ်သောတရားတည်း၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
 အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်ဘဲ၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ကပ္ပနဟုတေဟိ၊ ကပ်အသောင်း
 တို့ဖြင့်၊ အတ္တတီဘံ၊ လွန်လေပြီ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ခမ္မံ၊ တရားကို၊
 ဂဝဝသန္တော၊ ရှာဖွေသည်ရှိသော်၊ ကုတိတ္ထေ၊ မိစ္ဆာသိပ်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 သဗ္ဗရိ၊ ကူးမှားပြီ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအလိုရှိအပ်သော
 အကျိုးသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်အပ်လေပြီ၊ မေ၊ ငါအား၊ နုပ္ပဒိဇ္ဇိတံ၊
 မစေ့မလျော့ ခြင်းငှါ၊ ကာလော၊ အခါတန်ပြီ၊ အဿဇိနာ၊ အဿဇိ
 မထရ်သည်၊ တောသိတော၊ နှစ်သက်စေအပ်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 အစလံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတွာပန၊ ရောက်၍၊ သဟာ
 ယကံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၊ ဂဝဝသန္တော၊ ရှာဖွေလျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသာ
 မံ၊ သိမ်းသို့၊ အဂမာထိ၊ သွားပြီ၊ ထုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်အင်ပြီး
 သောအဘတ်ရှိသော၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဟာယော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ခုရ
 တော၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မမံ၊ ငါ၏၊ ဣရိယာပထံ၊
 သွားမြင် ဣရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိသွာ၊ ရှု၍၊ ဣဒံ၊ စနံ၊ ဤစကားကို၊ အဖြဝိ၊ ဆိုပြီး
 သမ္ပ၊ အဆွေ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဿန္တု၊ မှုခနေတ္တော၊ ကြည်လင်သောမျက်နှာ
 ကြည်လင်သော မျက်စိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ မုနိတာဒဝေါစ၊ ရဟန်းအဖြစ်
 သည်လည်း၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ကပ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊
 အတ္တုတံ၊ ရူးတခြင်းမရှိသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အမိဝတော၊ ရှာလေတော့
 သလော၊ သုတာနုရူပေါ၊ တင့်တယ်ခြင်းသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာယာ
 သိ၊ လာသိ၏၊ ပြာဟ္မဏ၊ အဆွေပုဏ္ဏား၊ တံ၊ သင်သည်၊ အနေပူကာရိတော၊
 မတုန်လှုပ်ပါရ တရားမှအောင်သင်အင်ပြီးသော၊ ဟတ္ထိဝိယ၊ ဆင်ကဲ့သို့၊
 ဧန္တော၊ ယဉ်ကျေးသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဒန္တဒမထေ၊ ယဉ်ကျေးအောင်
 ဆုံးမသောအရာ၌၊ ဥပသန္တော၊ ပြင်သက်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဣဒံ၊ စ
 နံ၊ ဤစကားကို၊ အဖြဝိ၊ ဆို၏၊ သမ္ပ၊ အဆွေ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သောကသလ္လ
 ပနုဒနံ၊ သောကတည်းဟူသောဌာတ်ကိုနှုတ်တတ်သော၊ အမတံ၊ အမြိုက်

၂၆၀ . ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

နိဗ္ဗာန်ကို အမိဝတ်၊ ရအပ်ပြီ၊ တွမ္မိ၊ သင်သည်လည်း၊ ဝတ်၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို အမိ
ဝစ္ဆေသိ၊ ရလေလော၊ ဗုဒ္ဓသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့၊ ဝစ္ဆေသမ၊ သွား
ပြန်ကုန်စို့၊ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဟာ
ယော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊ ပဋိသုဏိတွား၊ နံခံ
၍၊ ဟတ္ထေန၊ ငါ၏လက်ဖြင့်၊ ဟတ္ထံ၊ အဆွေ၏လက်ကို၊ ငဏ္ဍိတွား၊ ကိုင်၍၊
တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ အန္တိကံ၊ အနီးသို့၊ ဥပသမ္ပ၊ ကင်ကုန်၍၊ သက္ခုပုတ္တံ၊
သာကီဝန်မင်၊ သားဖြစ်သော အရှင်ဘုရား၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏ အန္တိကေ
အနီး၌၊ ဥဘောဝိ၊ အကျွန်ုပ်နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိသံသမ၊ ရဟန်း
ပြုပါကုန်အံ့၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ အာဂမ္မ၊
အကြောင်းပြုကုန်၍၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမ
နေပါကုန်အံ့၊ ကောလိတော၊ အဆွေကောလိတသည်၊ ဣဒ္ဓိယသ၊ တန်းခိုး
ဖြင့်၊ သေဋ္ဌော၊ တေဒဂ်ဟူခြီးမွမ်းအပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပညာယ၊ ပညာ၏
ပါရဂေါ၊ အဆုံးသို့ရောက်၏၊ ဥဘောဝ၊ အကျွန်ုပ်နှစ်ယောက်တို့သည်သာ
လျှင်၊ ဧကတောဟုတွား၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ကုန်၍၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
တော်ကို၊ သောတယာမသေ၊ တင့်တယ်ပါစေကုန်အံ့၊ အပရိယောသိတ
သက်ပွါ၊ အပြီးသို့မရောက်သေးသော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုတိတ္ထေ၊ မှား
သောမိစ္ဆာသိပ်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗရိ၊ ကူးမှားပြီး၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား
အား၊ ဒဿနံ၊ မူးမြင်ခြင်းကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ သက်ပွါ၊ အပွသောက
တည်းဟူသော အလိုသည်၊ ပူရိတော၊ ပြည့်ပြီး၊ ပထဝိယံ၊ မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ
မြီခြံစွာတည်ကုန်၍၊ ဒုမာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊ သမယေ၊ ပွင့်ချိန်ရောက်သော
အခါ၌၊ ဗုပ္ပန္တိ၊ ပွင့်ကုန်၏၊ ဗိဗ္ဗဂန္ဓာ၊ နှစ်သက်တွယ်ကုန်သော နတ်ရန်တို့သည်၊
သမ္ပဝန္တိ၊ လှိုင်ကုန်၏၊ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ သူခပ်သိမ်းတို့အား၊ တောသေန္တိ၊ နှစ်
သက်စေကုန်၏၊ မဟာဝီရ၊ ကြံ့သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သက္ခုပုတ္တံ
သာကီဝန်မင်းဖြစ်တော်မူသော၊ မဟာယသ၊ များမြတ်သော အခြံအရံရှိ
တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဗုပ္ပံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်တည်းဟူသောပန်းကို၊ သေဋ္ဌော၊ ရှာသော အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိမုတ္တိပုဗ္ဗ
လာဘောန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပန်းကိုရသဖြင့်၊ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ သူခပ်သိမ်းတို့အား
တောသေမိ၊ နှစ်သက်စေနိုင်၏၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မေမိ၊ ဘုရားခေတ်သုံးပါး၌၊ ယာ
ဝတ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ
သု၊ ထိုသတ္တဝါတို့တွင်၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပေတွာန၊ ထား၍၊
စက္ခုမ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တဝ၊ အရှင်

ဘုရား၏ ပုတ္တဿ၊ သားတော်ဖြစ်သောအကျွန်ုပ်၏၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ သ
 ဖိသော၊ တူသော၊ ပညော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေတ
 ယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သိဿာ၊ တပည့်သားတော်တို့ကို၊ သုဗ္ဗိတံ၊
 ကောင်းစွာသုံးမအပ်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပရိသာစ၊ ပရိ
 သတ်တို့ကိုလည်း၊ သုသိက္ခိတာ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥတ္တမေ၊ မြတ်သော၊ ဓမ္မထေ၊ ဆုံးမခြင်း၌၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးကုန်
 သောတပည့်တော်တို့သည်၊ တံ၊ အရှင်ကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပရိဝါ
 ရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏၊ ဗျာယိ၊ ဗျာန်ဝင်စားလေ့ရှိကုန်သော၊ ဗျာနရတာ၊ ဗျာန်၌
 မွေ့လျော်ကုန်သော၊ ဝိရာ၊ တည်ကြည်သောပညာရှိကုန်သော၊ သန္တမိတ္တာ
 ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ သမာဟိတာ၊ တည်ကြည်ကုန်သော၊
 မောနေယျသမ္ပန္နာ၊ မဂ်ဥဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မုနိ၊ တပည့်သားတော်
 တို့သည်၊ တံ၊ အရှင်ကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏၊
 အပ္ပိန္နာ၊ နည်းသောအလိုရှိကုန်သော၊ နိပကာ၊ ရင့်သောပညာရှိကုန်သော၊
 ဝိရာ၊ တည်ကြည်သောပညာရှိကုန်သော၊ အပ္ပါဟာရာ၊ နည်းသောအာဟာ
 ရရှိကုန်သော၊ အလောလုပါ၊ လျော်ပေါ်လေ့ရှိခြင်း၊ ကင်းကုန်သော၊ လာ
 ဘာလာဘောန၊ လာဘ်ရခြင်းမရခြင်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌာ၊ ရောင့်ရဲကုန်သောတ
 ပည့်သားတော်တို့သည်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပရိ
 ဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏၊ အရညကာ၊ အရညကင်ရတင် ဆောက်တည်ကုန်
 သော၊ ရတရတာ၊ ရတင်၌မွေ့လျော်ကုန်သော၊ ဗျာယိနော၊ မကောင်းမှုကို
 ဖုတ်ကြည်တတ်ကုန်သော၊ လူစစ်ဝရားခေါင်းပါးသောသင်္ကန်းရှိကုန်သော
 ဝိဝေကာဘိရတာ၊ ဝိဝေက၌မွေ့လျော်ကုန်သော၊ ဝိရာ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိ
 သောတပည့် သားတော်တို့သည်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်
 သိမ်း၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော မဂ္ဂဋ္ဌာန်း
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗလဋ္ဌာစ၊ ရဟန္တာတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဗသသမ္ပိနော၊ အောက်ဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သေခါစ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်
 ခုနစ်ယောက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တမတ္ထံ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်အကျိုး
 ကို၊ အာသိသကာ၊ တောင့်တကုန်သောကလျာဏပုထုဇဉ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ တံ၊ ထိုအရှင်ဘုရားကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်
 ၏၊ ဝိသလာ၊ ကင်းသောအညစ်အကြေးရှိကုန်သော၊ သောတာပန္နာစ၊
 သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ယေစသက ဒါဂါမိနော၊
 အကြင်သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အနာဂါမိစ၊ အနာ

၂၆၂ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဂါဝိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အရဟံစ။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပရိဝါရေန္တိ၊
ခြံရံကုန်၏။ သတိပဋ္ဌာန ကုသလာ၊ သတိပဋ္ဌာန၌ လိမ္မာကုန်သော၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂဘာဝနာရတာ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂချစ်ပါးကို ပွားစေခြင်း၌ မွေ့လျော်ကုန်
သော၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေသဝကာ၊
ထိုတပည့်သားတို့သည်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပရိ
ဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏။ ဣဒ္ဓိပါဒေစ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်၌လည်းကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်
သော၊ သမာဓိဘာဝနာရတာ၊ ဈာန်ကိုပွားခြင်း၌ မွေ့လျော်ကုန်သော၊ သမ္မပ္ပ
ဓာနာနုပုတ္တံ၊ သမ္မပ္ပဓာန်၌ ယှဉ်ကုန်သောတပည့်သားတော်တို့သည်၊ တံ
အရှင်ဘုရားကို၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိ
သောတပည့်သားတော်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဆဋ္ဌတိညာ၊ ခြောက်ပါး
သောအဘိညာဉ်ရှိသောတပည့်သားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိယာပါ
ရမိဂတာ၊ တန်ခိုး အဆုံးသို့ ရောက်သော တပည့်သားတို့ သည်လည်း
ကောင်း၊ ပညာပါရမိပတ္တာ၊ ပညာပါရမီအဆုံးသို့ရောက်သောတပည့်သား
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘံ၊ ထိုအရှင်ဘုရားကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပရိဝါ
ရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏။ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လ ရှိတော်မူသောအရှင်
ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သုသိက္ခိတာ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်ကုန်သော၊
ဒုရာသဒါ၊ နှိပ်စက်ခြင်း၌ချဉ်းဝံ့ခဲကုန်သော၊ ဥပ္ပတေဇာ၊ ထက်သောတန်
ခိုးရှိကုန်သော၊ ဧဒိသာ၊ ဤသို့သာဘာရှိကုန်သော၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားအား၊
သိသာ၊ တပည့်တို့သည်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပရိဝါ
ရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏။ သညတေဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စောင့်သုံးကုန်သော၊
တပသိဘိ၊ အကျင့်ကိုမှီကုန်သော၊ တေဟိသိဿေဟိ၊ ထိုတပည့်တို့ဖြင့်၊
ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အန္တိန္တိတော၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်း
သော၊ မိဂရာဇာဝ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဈရာဇာဝ၊ ကြယ်များ
သေဌ်နင်းလမ်းမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သောဘသိ၊ တင့်တယ်ပေစွာ။
ပထဝီသံ၊ မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ခရေဏီရဟာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊ ရဟန္တိ
ပေါက်ကုန်၏။ ဝေပုလ္လတံ၊ ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်
ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသစ်ပင်တို့သည်၊ ဖလဉ္စ၊ အသီးကိုလည်း၊ ဒဿယန္တိ၊ ပြ
ကုန်၏။ သကျပုတ္တံ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူသော၊ မဟာယ
သ၊ များသောအခြံအရံ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရား
သည်၊ ပထဝီသဒိသော၊ မြေကြီး၌တည်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ အရှင်

ဘုရား၏သာသနေး၊ သာသနာတော်၌ပတ်သွယ်၊ တည်၍၊ အမတ်ဖလံ၊
 အမြိုက်သီးကို၊ လတန္တိ၊ ရကုန်၏။ သိန္န၊ သိန္န၊ မြစ်လည်းကောင်း၊ သ
 ရသထိစေတ၊ သရသထိမြစ်လည်းကောင်း၊ စန္ဒတာဝိ၊ ကာ၊ စန္ဒတာဝါမည်
 ကုန်သော၊ နဒိယော၊ မြစ်တို့လည်းကောင်း၊ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါလည်းကောင်း၊ ယ
 မနာစေတ၊ ယမနာမြစ်လည်းကောင်း၊ သရဘူစ၊ သရဘူမြစ်လည်းကောင်း၊
 အထော၊ ထိုမှတပါး၊ မဟိစ၊ မဟိမြစ်လည်းကောင်း၊ သန္ဓမာနာနံ၊ ရှေ့
 ယဉ်ဒီးဒီးစီးကုန်သော၊ တောသံ၊ ထိုမြစ်တို့၏၊ ဇလံ၊ ရေကို၊ သာဂရော၊ သ
 မုဒ္ဒရာသည်၊ သမ္ပုဋ္ဌိ၊ စွဲတီး၊ ခံလင့်၏၊ ပုရိမံနာမံ၊ သိန္န၊ စသောရှေးအမည်
 ဟောင်းကို၊ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ သာဂရောတွေဝ၊ သမုဒ္ဒရာ ဟူသော
 အမည်သည်သာလျှင်၊ ဥာယတိ၊ ထင်ရှား၏၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊
 ဣမေတုဝဏ္ဏာ၊ ဤအမျိုးလေးပါးတို့သည်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ အန္တိ
 ကေ၊ အနိန္ဒ၊ ပဗ္ဗဇိသွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ပုရိမံနာမံ၊ ရှေးအမည်ကို၊ ဇဟန္တိ၊ စွန့်
 ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓပုတ္တာတိ၊ ဘုရားသားတော်ဟူ၍၊ ဥာယရေ၊ ထင်ရှားကုန်၏၊
 အာကာသခေတုယာ၊ အာကာသခေတိ၌၊ ဂန္ထိ၊ ဂန္ထိန္ဒော၊ ထည့်လည်သွား
 သော၊ ဝိမလော၊ အညစ်အကြေးကင်းသော၊ စန္ဒော၊ လသည်၊ လောကေ၊
 လောက၌၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာရဂဏေ၊ ကြပ်အပိုင်းတို့ကို၊
 အာဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်၊ အတိရောစတိယထာ၊ သာလွန်၍တင့်တယ်သ
 ကဲ့သို့တည်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လ
 ရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဒေဝမာနုဿေဟံ၊
 နတ်လူတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံ၍၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုလူ
 နတ်တို့ကို၊ အတိတ္တဓ္မ၊ သာလွန်၍၊ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါ
 ခပ်သိမ်း၊ ဇလသိ၊ တောက်ပတော်မူ၏၊ ဂန္တိရေ၊ အစောက်နက်စွာ
 သောမဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ ဥဗ္ဗိတာ၊ လျှောက်ဆူပေါ်ထွက်တတ်သော၊ ဗြိမိ၊ လှိုင်း
 တံပိုးသည်၊ ဝေလံ၊ ကမ်းကို၊ နအတိဝတ္တတိ၊ လွန်၍မဖြစ်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော၊ တာ၊ ထိုလှိုင်းတံပိုးတို့သည်၊ ဝေလံ၊ ကမ်းကိုသာလျှင်၊ ဗုသန္တိ
 ထိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗ၊ ဣန္ဒြာ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်ကြေပျက်ကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဝိကိရန္တိ၊ ဖရိဖရဲကြံကုန်၏၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ လောကေ
 လောက၌၊ နာနာဒိဗ္ဗိ၊ အထူးထူးသောအယူရှိကုန်သော၊ ဗဟုဇနာ၊ လူများ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိတ္တိယာ၊ ကိတ္တိတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ မုနိ၊ အရှင်ဘုရား၊
 ခန္တံ၊ တရားကို၊ ဝါဒိတုကာမာ၊ ဝါဒပြိုင်ဆိုဟောလိုကုန်သော၊ တေ၊ ထိုကိတ္တိ
 တို့သည်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ နာတိဝတ္တန္တိ၊ မလွန်နိုင်ကုန်း၊ စက္ခုမ၊

၂၆၄ ထေရဝါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ ကော၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊
 ပဋိဝါဒေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောဝါဒတို့ဖြင့်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ သ
 စေပါဍုဏန္တိ၊ အကယ်၍၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ တဝန္တိကံ၊ အရှင်ဘုရား
 ၏အထံသို့၊ ဥပဂစ္ဆာ၊ ကပ်ကုန်၍၊ သဗ္ဗုဏ္ဏာဝ၊ ဝါဒကျေပျက်ကုန်သည်
 သာလျှင်၊ တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ကုမုဒါ၊ ကုမုဒြာကြာတို့သည် လည်းကောင်း၊ မန္တ
 လကာ၊ မျောက်ထွေကူးတို့သည်လည်းကောင်း၊ တောယေန၊ ရေဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ကဒ္ဒမံကဒ္ဒမေန၊ ညွှန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကလလေန၊ ညွှန်ကြံ
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပလိမ္ပန္တိ ယထာ၊ လိမ်းကျံကုန်သကဲ့သို့တည်း၊ တ
 ထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗ
 ဟူကာ၊ များစွာကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ရာဂဒေါသန၊ ရာဂ
 ဒေါသဖြင့်၊ အဋ္ဌိတာ၊ နှိပ်စက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရုဟာ၊ ရေ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိမိဝ
 အဘယံကဲ့သို့နည်း၊ ကုမုဒံ၊ ကုမုဒြာကြာသည်၊ ကဒ္ဒမေ၊ ညွှန်၌၊ လိမ္ပတိယ
 ထာ၊ လိမ်းကျံသကဲ့သို့တည်း၊ ဇလဇံ၊ ရေ၌ဖြစ်သော၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကြာ
 သည်၊ ဇလမဇ္ဈေ၊ ရေ၏အလယ်၌၊ ဝိရုဟာ၊ ပေါက်ရောက်၏၊ ကေသရိ၊
 ဝတ်ဆံရှိသော၊ သော၊ ထိုပဒုမာသည်၊ တောယေန၊ ရေဖြင့်၊ နုလိမ္ပတိ၊ မ
 လိမ်းကျံ၊ ပရိသုဒ္ဓေါဟိပရိသုဒ္ဓေါဝေ၊ စင်ကြယ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိယ
 ထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မဟာဝိဇု၊ ကြီးသောလုံ၊
 လရှိတော်မူသော၊ မဟာမုနိ၊ မြတ် သာမုနိဖြစ်တော်မူသောအရှင်ဘုရား၊
 တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်တော်မူလျက်၊
 လောကေန၊ လူဖြင့်၊ နောပလိမ္ပတိ၊ လိမ်းကျံတော်မူ၊ ကိမိဝ၊ အဘယံကဲ့သို့
 နည်း၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာသည်၊ တောယေန၊ ရေဖြင့်၊ နောပလိမ္ပတိယထာ၊ မလိမ်း
 ကျံသကဲ့သို့တည်း၊ ရေမ္မကေ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ မာသေ၊ တန်ဆောင်
 မုန်းလ၌၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝါရိဇာ၊ ရေ၌ဖြစ်ကုန်သောကုမုဒြာ ကြာတို့
 သည်၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ပွင့်ကုန်၏၊ တံမာသံ၊ ထိုတန်းဆောင်မုန်းလကို၊ နာတိတ္ထမန္တိ
 မလွန်နိုင်ကုန်၊ ဝုပ္ပန္နာယ၊ ကုမုဒြာကြာပွင့်ခြင်း၏၊ သောသမယော၊ ထိုအခါ
 သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မဟာဝိဇု
 ကြီးသောလုံ၊ လရှိတော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပိ
 တော၊ သစ္စာလေးဆင့်ပွင့်တော်မူ၏၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရ
 ဟတ္တဗိုလ်အားဖြင့်၊ ဝုပ္ပိတာ၊ ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ သာဝကာ၊ တ
 ပည့်သားတော်တို့သည်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ နာတိဝတ္တန္တိ၊ မလွန်

၃၀-တိသနိပါတ်- ၂၅၆-သာရိယတ္တတ္ထရဂါထာ၊ ၂၆၅

ရှိင်ကုန်၊ ကိမိဝ၊ အဘယံကဲ့သို့နည်း၊ ဝါရိဇံ၊ ရေ၌ဖြစ်သော၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာ
 ကြာသည်၊ သဗေဒံ၊ ပွင့်ခါကို၊ နာတိဝတ္တတိယထာ၊ လွန်၍မဖြစ်သကဲ့သို့
 တည်း၊ သုပုပ္ဖိတော၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊ သာလရာဇာ၊ အင်ကြင်း
 ပင်မင်းသည်၊ ဗိဗ္ဗဂန္ဓံ၊ နတ်ရနံ၊ ကိုးပဝါယတိ၊ လှိုင်စေ၏၊ အညသာလေဟိ၊
 အင်ကြင်းပင်မှတပါးသောသစ်ပင်တို့သည်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်၊ သာ
 လရာဇာ၊ အင်ကြင်းပင်မင်းသည်၊ သောဘတိအဝ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊
 တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသောအ
 ရှင်ဘုရား၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓညာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်
 ပုပ္ဖိတော၊ ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်တော်မူလျက်၊ ဘိက္ခုသံဃာပရိဝုတော၊ ရဟန်း
 သံဃာခြံရံ၍၊ သာလရာဇာ၊ အင်ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့၊ သောဘတိ၊ တင့်
 တယ်တော်မူ၏၊ သေလောဟိမဝ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည်၊ သဗ္ဗ
 ပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ ဩသဓော၊ ဆေး၏တည်ရာသည်
 နဂါနံ၊ နဂါးတို့၏လည်းကောင်း၊ အသုရာနဉ္စ၊ အသုရာတို့၏လည်းကောင်း၊
 ဧဝတာနဉ္စ၊ နတ်တို့၏လည်းကောင်း၊ အာသယော၊ တည်ရာသည်၊ ဟော
 တိယထာပံ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မဟာဝီ
 ရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပါ
 ဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဩသဓော၊ ဆေး၏တည်ရာနတ်၏နေရာဟိမဝါနှင့်တူ
 တော်မူ၏၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိကုန်သော တပည့်သားတော်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဆဠာဘိညာစ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသောရဟန်း
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိယာပါရမိံ၊ တန်ခိုးပြီးခြင်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်
 ကုန်၏၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသောအရှင်ဘုရား၊
 ကာရုဏိကေန၊ သနားခြင်းကာရုဏာရှိတော်မူသော၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရား
 သည်၊ အနုသိဋ္ဌာ၊ ဆုံးမတော်မူအပ်ကုန်သော၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သာဝ
 ကာ၊ တပည့်သားတော်တို့သည်၊ ဓမ္မရတိယာ၊ တရားတည်းဟူသောဓမ္မ
 လျော်ခြင်းဖြင့်၊ ရမန္တိ၊ ဓမ္မလျော်ကုန်၏၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သာသနေး
 သာသနာတော်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ မိဂရာဇာ၊ သားတို့၏မင်းဖြစ်
 သော၊ ဘိဟော၊ ခြင်္သေ့သည်၊ အာသယာ၊ နေရာရွှေဂူမှ၊ အဘိနိက္ခမ္မ၊ ထွက်
 ၍၊ စာတုဒ္ဓိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို၊ အနုလော၊ ကေတွာ၊ စောင်းငဲ့
 လည်ထွည့်ရှေ့နောက်ကြည့်၍၊ ဘိက္ခုတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ အဘိနာဓတိ၊ ဟောကံ
 ၍၊ ဂစ္ဆတော၊ သုံးယူဇနာရပ်ရွာသြားလောက်မြည်သံဟောကံသော၊
 မိဂရာဇဿ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏၊ သဒ္ဓေန၊ အသံကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်

၂၆၆ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သော၊ မိဂါ၊ သားတို့သည်၊ ဥတ္တသန္တိ ယထာ၊ လန့်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာဟိ
 တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဇာတိမာ၊ မြတ်သော ဇာတ်ရှိသော၊ ဧ
 သောသီဟော၊ ဤမြင့်မင်းသည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပသျံ၊ အခြေလေး
 မှာသားတကာကို၊ တာသေတိ၊ လန့်စေ၏၊ မဟာပီရ၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လ
 ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ ဂစ္ဆတေ၊ ကြိုးဝါးတော်မူသော၊ တေ၊ အ
 ရှင်ဘုရား၏၊ သဒ္ဓေန၊ အသံတော်ကြောင့်၊ အယံဝသုခေ၊ ဤမြေကြီးသည်၊
 ပကမ္ပတိ၊ ပြင်းစွာတုန်လှုပ်၏၊ ဗောဓနေယျံ၊ ကျွတ်ထိုက်ကုန်သောသတ္တ
 ဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ပွင့်ကုန်၏၊ မာရကာယိကာ၊ မာရ်၏အပင်းအ
 သင်းဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ တသန္တိ၊ လန့်ကုန်၏၊ မဟာမုနိ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ နဒတော၊ ကြိုးပါးတော်မူသော၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သဒ္ဓေန၊
 အသံတော်ကြောင့်၊ သဗ္ဗ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်
 တသန္တိ၊ လန့်ကုန်၏၊ ကာကာ၊ ကျိုးတို့သည်၊ သေန၊ သိန်းငှက်ကြောင့်၊ ဝိ
 ဣန္ဒိဇ္ဇဝ၊ မရပ်မတည်မှည့်လည်ထွက်ပြေးကြကုန်သကဲ့သို့၊ မိဂါ၊ သား
 တို့သည်၊ မိဂရညာ၊ သားတို့၏ မင်းကြောင့်၊ ဝိဣန္ဒိယထာ၊ သိန်းရှောင်
 ထွက်ပြေးကုန်သကဲ့သို့၊ တသန္တိ၊ လန့်ကုန်၏၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ယေ
 ကေမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝဏိနော၊ ဂိုဏ်းရှိသောသူတို့ကို၊ သတ္ထာရောတိ
 ဆရာတို့ဟူ၍၊ ပဝုစ္စဇေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဂိုဏ်းဆရာတို့သည်၊ ပရံပ
 ရာဂတံ၊ ဆရာစဉ်ဆက်ဆင်းသက်စကားဆောင်ယူ၍သာသော၊ ဓမ္မံ၊ တ
 ရားကို၊ ပရိသာယ၊ ပရိသလ်၌၊ ဒေသန္တိ၊ ဟောကြကုန်၏၊ မဟာပီရ၊
 ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားတို့၊ အရှင်ဘုရားသည်
 ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နတ္ထေဝဓေသေသိ၊ ဟောတော်မ
 မူ၊ ကိံ၊ ထူးအတတ်သို့ဟောသနည်း၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို
 ဗုဒ္ဓိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဗောဓိပက္ခိယံ၊ မဂ်ဥာဏ်အ
 တို့ရှိသောတရားကို၊ ဗုဒ္ဓိတွာ၊ ဆရာမရှိကိုယ်တော်တိုင်သိ၍၊ အာသ
 ယာနုသယံ၊ အာသယာနုသယကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ သဒ္ဓါခြံဝသည်
 တို့၏၊ ဗလာဗလံ၊ အားရှိသည်အားမရှိသည်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တဗ္ဗာတဗ္ဗေ၊
 ကျွတ်ထိုက်မကျွတ်ထိုက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝိဒိတွာန၊ သိ၍၊ မဟာ
 မေဃော၊ ကြီးစွာသောရိပ်သည်၊ ဂစ္ဆတိဇ္ဇဝ၊ ထပ်ကြိုးသကဲ့သို့၊ ဂစ္ဆသိ၊
 ကြိုးဝါးတော်မူ၏၊ နာနာဒိဋ္ဌိ၊ အထူးထူးသောအယူတို့ကို၊ ဝိစိနန္တံ၊ စူး
 စင်းဆင်ခြင်လျက်၊ ဝိမတိန္တေဒနာယ၊ ယုံမှားခြင်းကို ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ တံ၊
 အရှင်ဘုရားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဝတ္ထဝါဠုပရိယန္တာ၊ စကြာဝဠာအ

၃၀-တိ သနိပါတ်- ၂ ၅၆-သာရိပုတ္တတ္ထေရဂါထာ။

၂၆၇

ဆုံးတိုင်အောင်၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်၊ နိဗ္ဗိန္ဒာ၊ ထိုင်နေသည်။ တေ၊ ဖြစ်
 ၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောပရိသတ်တို့၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ အညာ
 ယ၊ သိ၍၊ ဩပမ္ပကုသလော၊ ဥပမာ၌လိမ္မာတော်မူသော၊ မုနိ၊ အရှင်ဘုရား
 သည်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ကထေန္တောပ၊ ဖြေတော်မူသည်
 ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဝိမတိံ၊ အထူးထူးသောယုံမှားခြင်း
 ကို၊ ဆိန္ဒု၊ ဖြတ်တော်မူ၏။ ဥပတိဿသဒိသေဟောဝ၊ ဥပတိဿနှင့်တူ
 သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော ပညာရှိတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝသုခေ၊ မြေအပြင်
 သည်၊ ပူရိတာ၊ ပြည့်သည်၊ တေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသောလျှင်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုဥပတိဿနှင့်တူကုန်သောပညာရှိတို့သည်၊ ပဉ္စလိကာ၊
 ထိခြင်းငါးဖြာဖြင့်လက်အုပ်ရိကုန်လျက်၊ လောကနာ နကံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကိုး၊ ကိတ္တပဉ္စံ၊ ခြီးမွမ်းကုန်ရာ၏။ တေ၊ ထိုဥပတိဿနှင့်တူကုန်သော
 ပညာရှိတို့သည်၊ ကပ္ပံဝ၊ တက မ္ဘာပတ်လုံးသာလျှင်၊ ကိတ္တယန္တာ၊ ခြီးမွမ်း
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နာနာဝဇ္ဇေဟိ၊ အထူးထူးသောဂုဏ်တော်တို့ဖြင့်၊ ကိတ္တ
 ယံ၊ ခြီးမွမ်းကုန်ရာ၏၊ တထာပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ ပရိမေတံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်း
 ဌ၊ နပဗ္ဗယံ၊ ဓရောက်ကုန်ရာ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ယသ္မာ၊ အ
 ကြင်ကြောင့်၊ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အပ္ပမေယျာ၊ မနှိုင်း
 ယှဉ်နိုင်သော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယ
 ထာသကေနထာမေန၊ မိမိအစွမ်းအလျောက်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဖိနော၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ ကိတ္တိတော ဟိကိတ္တိတောဝေ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ ကပ္ပကောဓို၊ ကမ္ဘာကုဋေတို့ပတ်လုံး၊ ပကိတ္တန္တာ၊ ခြီးမွမ်းကုန်သော
 ပညာရှိတို့သည်၊ ဧဝမေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ပကိတ္တယံ၊ ခြီးမွမ်းကုန်ရာ၏။
 သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာငါသင်ပြီးသောသူဟူ၍၊ ကောဝိ၊ တစုံတယောက်
 သော၊ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်သည်၎င်း၊ မနုဿောဝါ၊ လူသည်လည်းကောင်း၊ ပမေ
 တံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းဌ၊ သဗ္ဗေဟိပရိကပ္ပေယျ၊ အကယ်၍ကြံငြားအံ့၊ သော၊
 လိုသူသည်၊ ဝိဇာတံဝ၊ ပင်ပန်းခြင်းကိုသာလျှင်၊ လသေယျ၊ ရလေ၏။
 သက္ခုပုတ္တဿ၊ သာကီပင်မင်းသားဖြစ်တော်မူသော၊ မဟာယဿ၊ များ
 သောအခြံအရံရှိတော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သာသနေ
 သာသနာတော်၌၊ ပကိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ပါရမိံ၊ ပါရမီသို့၊
 ဝတံ၊ ရောက်၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမရှိဘဲ၊ ဝိဘရာမိ၊ နေ၏။
 တိတ္ထိယ တိတ္ထိတို့ကို၊ သံပမဒ္ဒါမိ၊ အကြောင်းနှင့်တကွကောင်းစွာနှိပ်နင်း
 နှိုင်း၏၊ ဖိနသသနံ၊ မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမတော်ကို၊ ဝဇ္ဇေမိ၊ ကျင့်၏။

၂၆၈ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သက္ခယုတ္တဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ အဇ္ဈ၊ ယခု၊
 ဓမ္မသေနာပတိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ အပရိမေ
 ယေ၊ မရေတွက်နိုင်သောတသချေနှင့်ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
 သော၊ ကမ္ဘာကုသိုလ်ကံသည်၊ ဣမေ၊ ဤလောက၌၊ မေ၊ ငါအား၊ ဖလံ၊ အကျိုး
 ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ သုခိတ္တော၊ ကောင်းစွာပစ်အပ်သော၊ သရေဝဂေါ၊ မြား
 အဟုန်သည်၊ လက္ခံ၊ ဖွတ်တိုင်ကို၊ ဝိဇ္ဇတိဇ္ဇဝ၊ ပစ်သကဲ့သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပယိ၊ လောင်စေပြီး၊ ယောကောမိ၊
 အမှတ်မဲ့သော၊ မနုဇော၊ လူသည်၊ ဘာရံ၊ ဝန်ကို၊ မတ္ထကေ၊ ဦးခေါင်း၌၊
 သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဓာရေယျ၊ ဆောင်ရာ၏၊ ဘာဓေန၊ ဝန်အားဖြင့်၊ ဒုက္ခိ
 တော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း
 အရာအားဖြင့်၊ ဘာဓေဟိ၊ ဝန်တို့ဖြင့်၊ ဘရိတောယထာ၊ ပြည့်သကဲ့သို့၊
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိဟဂ္ဂိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သောမီးတို့ဖြင့်၊ ဗုပ္ပမာနော၊
 လောင်လျက်၊ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သံသရိ၊ ကျင်လည်ပြီး
 နေရုံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကို၊ ဥဒ္ဓရိတောယထာ၊ ဦးထိပ်ကံတင်ရှက်သကဲ့
 သို့၊ ဘဝဘာဓေန၊ ဘဝတည်းဟူသောဝန်ဖြင့်၊ ဘာရိတော၊ ပြည့်၏၊ မေ၊
 ငါသည်၊ ဘာရော၊ ခန္ဓာဝန်ကို၊ ဩရောဝိတောစ၊ ချအပ်ပြီးသည်သာ
 တည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တဝါ၊ ကိုးပါးသောဘဝတို့ကို၊ ဥဒ္ဓာဒ္ဓိတာ၊ ဖျက်
 ဆီးအပ်ကုန်ပြီး၊ သက္ခယုတ္တဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာ
 တော်၌၊ သဗ္ဗံ၊ အသုံးစုံသော၊ ကရဏီယံ၊ ပြုစွယ်ဟူသမျှကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
 ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မတ္ထိ၊ ဘုရားတည်းဟူသောစေတီ၌၊ ယာဝတော၊ အကြင်မျှ
 လောက်ကုန်သောသတ္တဝါအနန္တတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသု၊ ထို
 သတ္တဝါတို့တွင်၊ သက္ခယုဂ်ဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ပညာယးပညာဖြင့်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ ငါနှင့်၊
 သဒိသော၊ ထူသောသူသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ သမာမိတ္တိ၊ သမာမိ၌၊ သုက္ခ
 သလော၊ အလွန်လိမ္မာ၏၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ပါရမိဂတော၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့
 ရောက်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဇ္ဈ၊ ယခု၊ ဣစ္ဆမာနောစ၊ အလိုရှိမှုကား၊
 သဟသံ၊ အထောင်မျှလောက်၊ အဘိနိဗ္ဗိနေ၊ တန်ဆင်းနိုင်၏၊ အနုပုဗ္ဗ
 ဝိဟာရဿ၊ အစဉ်အတိုင်းဝင်စားအပ်သော ကိုးပါးသောသမာပတ်၌၊
 ဝဘိဘူတော၊ လေ့လာခြင်းသို့ရောက်တော်မူသော၊ မဟာမုနိ၊ ဘုရားမြတ်
 စွာသည်၊ မဟံ၊ ငါအား၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကထေယိ၊ ဆိုတော်
 မူ၏၊ နိရောဓော၊ နိရောဓသမာပတ်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သယနံ၊ ကျောင်းအိပ်

ရာနေရာတည်း။ မေ၊ ငါ၏၊ ဗိဗ္ဗဝက္ခ၊ ဗိဗ္ဗဝက္ခ၊ အဘိညာဉ်သည်၊ ဗိသုဒ္ဓိ၊
 စင်ကြယ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမာဓိကုသလော၊ သမာဓိ၌လိမ္မာ၏၊
 သမ္မပ္ပဓာနာနုယုတ္တော၊ သမ္မပ္ပဓာနံလုံ့လနှင့်အခါခပ်သိမ်းယှဉ်၏၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ
 ဘာဝနာရတော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီချစ်ပါးကိုပွားများခြင်း၌မွေ့လျော်၏၊ သာဝကော
 န၊ ထပည့်သားတော်သည်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော၊ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံ
 သောပြုကောင်းပြုသွယ်ကိုသာလျှင်၊ မေ၊ ငါသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ လော
 ကနာထံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဌပဝတ္ထာန၊ ထား၍၊ မေ၊ ငါအား၊ သဒ္ဓိသော၊
 တူသောသူသည်၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရှိ၊ သမာပတ္တိနံ၊ သမာပတ်ကိုးပါးတို့၌၊ ကုသ
 လော၊ လိမ္မာသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဈာနဝိမောက္ခဝိပ္ပလ္လာဘီ၊ ဈာနဝိမောက္ခကို
 လျှင်စွာရသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီဘာဝနာရတော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီချစ်ပါးကို
 ပွားများခြင်း၌ လွန်စွာမွေ့လျော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဝကာပါရမီဝံ
 တော၊ သာဝကာပါရမီအဆုံးသို့ရောက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုရိသုတ္တမ၊
 ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓေသန၊ ရောက်အပ်သော
 သာဝကာဂုဏေနဝိ၊ သာဝကာဂုဏ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓိယော၊ တဆွဲခြောက်
 ဖြာပညာနှင့်လည်းကောင်း၊ သမ္မန္နောပိ၊ ပြည့်စုံသော်လည်း၊ သဗြဟ္မစာရီ
 သု၊ လိတင်းသုံးတော်တို့၌၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သောသုတို့၏၊ သဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားရှိသော၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဂါရဝံ၊ ရိုးသခြင်းကိုရင်၊ ကရောမိ၊ ပြု၏၊ ဥဒ္ဓတဝိသော၊ ချိုနှုတ်ဖျက်ဆီး
 အပ်ပြီးသောအစိတ်ရှိသော၊ သပ္ပေါဝ၊ မြွေကဲ့သို့၊ ဆိန္ဒဝိသာဏော၊ ချိုးအပ်
 ပြီးသောဦးချိုရှိသော၊ ဥသဘောဝ၊ နွားလားကဲ့သို့၊ နိက္ခိတ္တမာနဒဗ္ဗေဝ၊ ချ
 အပ်ပြီးသောထင်ရှားခြင်းမာနရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဂရုဂါရဝေန၊ ရိုးသ
 လေးမြတ်ခြင်းဖြင့်၊ ဂဏံ၊ ရဟန်းအပေါင်းသို့၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ဝင်းရောက်
 ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ရှုဝိနီ၊ ရှုရိသည်၊ ယဒိဘဝေယျ၊
 အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝသုမတိ၊ မြေကြီး
 သည်၊ နသမေယျ၊ မမျှဘူး၊ ဧတံပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ အနောမဒသိဿ၊
 အနောမဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏ
 ထဝနာယ၊ ဥာဏ်တော်ကိုပြီးပွမ်းခြင်း၏၊ ပလံ၊ အကျိုးတည်း၊ တာဒိ
 နာ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သကျပုတ္တေန၊ သာကီဝန်မင်းသား
 ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဝတ္ထိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသော၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာတရားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနုဝတ္ထေသိ၊
 အတုလိုက်၍ဖြစ်စေပြီ၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဥာဏထဝနာယ၊ ဥာဏ်

တေဋ်ကိဗြီးမွမ်းခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း၊ ပါဝိန္ဒေန္တော၊ ယုတ်မာသောအလို
 ရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိသောသူသည်လည်း
 ကောင်း၊ ပရိနိရိယော၊ လျော့သောဝိရိယရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊
 အပ္ပဿတော၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊
 အနာစာရော၊ မကောင်းသော အကျင့်ရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊
 ကတ္တမိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်၌၊ မေ၊ ငါနှင့်၊ သမေကော၊ တကွပေါင်းဘော်ရ
 ခြင်းသည်၊ မဟု၊ မဖြစ်စေသင့်၊ ဗဟုဿတောစ၊ များသောအကြား
 အမြင်ရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ မေခာဝီစ၊ လျှင်သောပညာရှိသော
 သူသည်လည်းကောင်း၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ သမာဟိတော၊ ကောင်း
 စွာတည်ကြည်သော သူသည်လည်းကောင်း၊ စေတော သမထာနူ
 ယုတ္တော၊ စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်း ပဋ္ဌမဈာန် သမာဓိစသည်၌ အပန်တ
 လဲလဲ ယှဉ်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ မုဒ္ဓနိအဓိ၊ ဝိဝိဿကံ၌လည်း၊
 တိဋ္ဌတု၊ တည်ပါစေ၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ဝေါ၊ အရှင်ကောင်း
 တို့အား၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ့၊
 ယာဝန္တော၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော အရှင်ကောင်းတို့သည်၊ ဧတ္ထ၊
 ဤပရိသတ်၌၊ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၏၊ တာဝန္တော၊ ထိုမျှ
 လောက်ကုန်သော အရှင်ကောင်းတို့သည်၊ အပ္ပိန္နော၊ နည်းသောအလိုရှိ
 ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့၊ သန္တုဋ္ဌာ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ကုန်သည်၊
 ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဈာယီ၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိ
 ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့၊ ဈာနရတာ၊ ဈာန်၌မွေ့လျော်ကုန်သည်၊
 ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယံထေရံ၊ အကြင်အဿဇိ
 မထေရ်ကို၊ ပဋ္ဌမံ၊ ဧေးဦးစွာ၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ ဝိရဇော၊ ကင်းသောမြူရှိသည်၊
 ဝိမလော၊ ကင်းသောအညစ်အကြေးရှိသည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အာစရိယော၊
 ဆရာဖြစ်သော၊ ယောမိရော၊ အကြင်ပညာရှိသည်၊ အဿဇိနာမ၊ အဿဇိ
 အမည်ရှိသော၊ သာဝကော၊ တပည့်သားတော်တည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 တဿ၊ ထိုအဿဇိမထေရ်၏၊ ဝါဟသော၊ အစွမ်းကြောင့်၊ အဇ္ဈ၊ ယခု၊ ဓမ္မ
 သေနာပတိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော
 သာဝကပါရမီဥာဏ်၌၊ ပါရမီ၊ ဝတော၊ အဆုံးသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အနာ
 သဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ယော
 အာစရိယော၊ အကြင်ဆရာသည်၊ အဿဇိနာမ၊ အဿဇိအမည်ရှိသော၊
 သာဝကော၊ တပည့်သားတော်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအဿဇိ

မထေရ်သံဃည်း၊ ယသံဒိသာယံ၊ အကြွင်အရပ်၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏။ တံဒိသံ၊ ထို
 အရပ်ကို၊ အဟံ၊ ဗါသည်။ ဥသိသမ္ဘိ၊ ဦးခေါင်းရင်း၌၊ ကရောမိ၊ ပြု၏။ မမ၊
 ငါ၏၊ ကမ္မံ၊ ရှေးကပြုခဲ့ဘူးသောကံကို၊ သရိတွာန၊ အောက်မေ့တော်မူ၍၊
 ဂေါတမော၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော။ သက္ခပုဂ္ဂံပေါ၊ ဟုရားမြတ်စွာ
 သည်၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိဗ္ဗိဒိတွာ၊ ထိုင်တော်မူ၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊
 အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ မယှံ၊ ငါသည်၊
 ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ မဂ်ဉာဏ်မီးဖြင့်လောင်စေအပ်
 ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ကတံ၊
 ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။

အပရာဘာဂေပန၊ နောက်အဆို၌ကား၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဇေတဝန မဟာဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မြတ်၌၊ အရိယဂဏ
 မေတ္တေ၊ အရိယာအပေါင်း၏အလယ်၌၊ နိဗ္ဗိဒန္တော၊ နေတော်မူလျက်၊ အတ္တနော
 မိမိ၏၊ သာဝကော၊ တပည့်တို့ကို၊ တေနတေနဂုဏာဝိသေသေန၊ ထိုထိုဂုဏ်
 အထူးဖြင့်၊ ဇေတဝဂ္ဂေ၊ ဇေတဝန်အရာ၌၊ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကောနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊
 မဟာပညာနံ၊ ကြီးသောပညာရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံ
 ယောအယံသာရိပုတ္တော၊ အကြွင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ
 ဧသော၊ ဤသာရိပုတ္တရာသည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာပည
 ဘာဝေန၊ ကြီးသောပညာ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇေတဝဂ္ဂံ၊ ဇေတဝန်ကို၊ ဌပေသိ၊ ထား
 တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သာဝကပါရမီ
 ဉာဏဿ၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်၏၊ မတ္ထကံ၊ အထွဋ်အထိင်သို့၊ ပတွာ၊
 ရောက်၍၊ ဓမ္မသေနာပတိဋ္ဌာနေ၊ တရားစစ်သူကြီးအရာ၌၊ ပတိဋ္ဌတိတွာ၊
 တည်၍၊ သတ္တဟိတံ၊ သတ္တဝါတို့၏အစီးအပွားကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်
 ရှိသော်၊ ဧကဒိသံ၊ တနေ့သ၌၊ သာဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးတော်မူအား၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝရိယဝိဘာဝနမုခေန၊ အကျင့်ကို ထင်စွာပြုခြင်းကို
 အကြောင်းပြုသဖြင့်၊ အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ကြားလို
 သည်ဖြစ်၍၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြွင်ရဟန်းသည်၊ ယထာစာရိ၊ အကြွင်အကြွင်
 သို့သောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တထာစရုဏသိ
 သော၊ ထိုသို့သောအကျင့်ကို ကျင့်တတ်သော အလေ့ရှိ၏၊ ယောဘိက္ခု၊
 အကြွင်ရဟန်းသည်၊ ယထာသတော၊ အကြွင်အခြင်းဖြင့်အရိယာတို့သည်
 ရာဂစသော အဆိပ်ကင်းသောအားဖြင့် နေခြင်းကဲ့သို့ နေခြင်းရှိသည်။

၃၀၂ ထေရဝါထာ-အဗ္ဗကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သတိမာ၊ မြတ်သောသတိနှင့်ပြည့်
စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ယောတိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယထာ
သင်္ကပ္ပံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပကိုပယ်၍ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပသည်
အစွမ်းအားဖြင့်စောင့်စည်းသောအကြံရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဈာယနဝီ
လော၊ နှစ်ပါးသောဈာန်ကိုဝင်စားလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာစရိ
ယာယ၊ ထိုကြံသောအခြင်းအရာဖြင့်ကောင်းသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်
အပ္ပမတ္တော၊ အလုံးစုံသောအာရုံ၌ကောင်းစွာတည်သော သတိပညာဖြင့်
မမေ့မလျော့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဇ္ဈတ္တရတော၊ ဂေါတမဇ္ဈတ္တဟုဆိုအပ်
သောကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပွားစေခြင်း၌၊ ရတော၊ မွေ့လျော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သမာဟိတတ္တော၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပွားစေခြင်း၌တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏။
ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ သန္တုသိတော၊ ပစ္စည်း၌ရှေ့ငဲ့ရဲ
ခြင်းဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာနှစ်သက် ရောင့်ရဲခြင်းရှိ၏။
တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောဝုတ္တိလ်ကို၊ ဘိက္ခု၊ သိက္ခာသုံးပါးကို
ဖြည့်သဖြင့်ဖျက်ဆီးအပ်သော ကိလေသာရှိသောရဟန်းဟူ၍၊ အာဟု၊
ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏။ ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အလ္လံဝါ၊
ထောပတ်ဆီဦးစသည်ဖြင့် သွန်းအပ်သောသိမ်မွေ့သော အစာကိုလည်း
ကောင်း၊ သုက္ခံ၊ ထောပတ်စသည်တို့ဖြင့်မသွန်းအပ်သောခြောက်သော
အစာကိုလည်းကောင်း၊ သုဇ္ဈန္ဒော၊ စားသည်ရှိသော်၊ ဗာဠံအတိဝိယ၊
အလွန်လျှင်၊ သုဟိတော၊ စော၊ တဏှာဖြင့်တပ်မက်မောခြင်းသည်၊ နသိ
ယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ယတောယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဦးဒရော၊ ဖျံ
သာစား၍ ပေါ့သောဝမ်းရှိသည်၊ မိတာဟာရော၊ နှိုင်းယှဉ်ဆင်ခြင်အပ်
သောစားခြင်းရှိသည်၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တထာတေနပကာရေန၊ ထိုသို့သောအတိုင်းအရှည်ကိုဆင်ခြင်သောသတိ
ရှိသဖြင့်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပရိဗ္ဗဇေဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ စတ္တာ
ရောပဉ္စအာဇာပေးလေးလုပ်ငါးလုပ်တို့ကို၊ အဘုတွာ၊ စားမြဲတိုင်းမှယုတ်
၍မစားဘဲ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပိဝေပိဝေယျ၊ သောက်ရာ၏၊ အယံ၊ ဤလေးလုပ်
ငါးလုပ်ယုတ်၍ရေကိုသောက်သဖြင့်ဆွမ်းစားရသောရဟန်းသည်၊ သလ္လ
ဟုကဝုတ္တိ၊ အာဟာရ၌ပေါ့သောဖြစ်ခြင်းရှိသောရဟန်းမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့
လေးလုပ်ငါးလုပ်ယုတ်၍ ဆွမ်းကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ပဟိတတ္တဿ၊
ကိုယ် အသက်ကိုမပဲ့မူ၍နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊
နော၊ ရဟန်းအား၊ ဗာသုဝိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ အလံပရိယတ္တံ၊

၃၀-တိသနိပါတ်- ၂၅၉-သာရိယတ္တတ္ထဂေါထာ၊

၃၀၃

စွမ်းနိုင်၏။ ယံစိဝရံ၊ အကြင်ခေါမစသည်တို့တွင် တပါးပါးသော သင်္ကန်းကို၊ ကပ္ပိဇံ၊ အင်္ဂါဟူ၍ ဘုရားခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ တံ၊ ထိုခေါမစ သောသင်္ကန်းကို၊ စေသာဒေတိ၊ အကပ်၍ ဝတ်ရုံဖုံးလွှမ်းသည်ဖြစ်အံ့၊ ဣဒမတ္ထိကံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူတိုင်းအကြင်မျှလောက်အချင်း အပူစသည်ကို တားမြစ်ခြင်းအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ အချင်းအပူ စသည်ကို တားမြစ်ခြင်းစသော အကျိုးငှါ သင်္ကန်းကိုသုံး ဆောင်ခြင်းသည်၊ ပဟိတတ္ထဿ၊ ကိုယ်အသက်ကို မငဲ့မူ၍ နိဗ္ဗာန်သို့စေ လွှတ်သောမိတ်ရှိသော၊ သိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဖာသုဝိဟာရာယ၊ ချမ်း သာစွာနေခြင်းငှါ၊ အလံပရိယတ္တံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ပလ္လဂေဝံန၊ ထက်ဝယ် ဖြင့်၊ နိဝိန္နဿ၊ ထိုင်သောရဟန်းအား၊ ဧတ္ထုကော၊ ပဆင်နှစ်ဘက်တို့ကို၊ နာဘိပသာတိ၊ မိလ်းရည်ဖြင့်မစွတ်၊ ဧတ္ထကမ္ပိ၊ ဤမျှလည်း၊ သဗ္ဗပရိယန္တ သေနာသနံ၊ အလုံးစုံအောက်ယုတ်သောကျောင်းမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သ တောရှိသောကျောင်းစသည်၌ နေသည်ရှိသော်၊ ပဟိတတ္ထဿ၊ ကိုယ် အသက်ကိုမငဲ့မူ၍နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်သောမိတ်ရှိသော၊ သိက္ခုနော၊ ရဟန်း အား၊ ဖာသုဝိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ အလံပရိယတ္တံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သုခံ၊ သုခဝေဒနာကို၊ ဒုက္ခတော၊ ဖောက်ပြန် တတ်သည်ဖြစ်၍ ဆင်၊ ရ၏ဟူ၍၊ အဒ္ဓအဒ္ဓဿ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွသောမင် ပညာဖြင့်ဟုတ်မှန်စွာမြင်၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဝိပရိတာမဒုက္ခကို၊ သလ္လတော၊ ငြောင့် တသင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏ဟူ၍၊ အဒက္ခိ၊ ရှုနိုင်၏၊ ဥဘယန္တရေန၊ သုခဒုက္ခဝေဒ နာနှစ်ပါးတို့၏အလယ်၌ဖြစ်သောဥပေက္ခာဝေဒနာဖြင့်၊ နဟောတိ၊ အဟုတ် အဟတ်သိသဖြင့်ငါ၏ကိုယ်ဟူ၍လုံးလွင်းခြင်းသည်မဖြစ်၊ ဧဝံ၊ ဤဝေဒ နာကိုအရင်းပြုသောအားဖြင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါးပါးတို့ကိုပိုင်းခြား၍ ထိုနှင့်စပ်သောကိလေသာကွန်ယက်ကိုဖြတ်၍တည်သောသူသည်၊ ကေန၊ အဘယ်မည်သောကိလေသာဖြင့်၊ လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့နိုင် တော့အံ့နည်း၊ ကိံ သိယာ၊ နောင်အခါထိုကိလေသာတို့သည်ဖြစ်ရပါတော့ အံ့နည်း၊ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဆိန္နဗန္ဓနောဝ၊ ကိလေသာဟူသော ကွန်ယက်ဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းကိုဖြတ်ပြီးသည်သာတည်း၊ ယောပါဝိန္ဒေ၊ အကြင် ယုတ်မာသောအလိုရှိသော၊ ကုသိတော၊ ရဟန်းတရား၌အားထုတ်ခြင်းမရှိ ပျင်းရိသော၊ ဟိနဝီရိယော၊ ယုတ်သောလုံ့လရှိသော၊ အပ္ပသုတော၊ နည်း သောအကြားအမြင်ရှိသော၊ အနာဒရော၊ ဆုံးမကမြစ်ခြင်းတို့၌ရှိသေခြင်း မရှိသော၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့အလွန်ယုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မေ၊ ငါ၏

၃၀၄ ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

အနီး၌၊ ကဒါမိ၊ တရံတခါမျှ၊ မအဟု၊ မဖြစ်စေသတည်း၊ လောကတ္ထိ၊
သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ တာဒိသဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုသို့ယုတ်မာသောသဘော
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကေန၊ အဘယ်အဆုံးအမဖြင့်၊ ကိ'သိယာ၊ အသို့ဖြစ်ရ
ပါအံ့နည်း၊ နိရုတ္တကမေဝ၊ အကျိုးမရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ယောပုဂ္ဂလော၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗဟုသုတော၊ သိသစသည်နှင့်စပ်သောသုတ္တက
ယူစသောအပြားဖြင့်များသောအကြားအမြင်လည်းရှိ၏၊ ခေဝေဝိစ၊ တစ
ကခြင်းမှတ်နိုင်သောဆောင်နိုင်သောပညာနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏၊ ဝီလေသု၊
စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလစသည်တို့၌၊ သုသမာဟံတော၊ ကောင်းစွာတည်၏၊ စေ
တောသမထံစေတောသမထေန၊ လောကီလောကုတ္တရာ အပြားရှိသော
စိတ်ကိုကောင်းစွာထားခြင်းနှင့်၊ အနုယုတ္တော၊ ယှဉ်၏၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့
သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မုဒ္ဓနိအဝိ၊ ငါ၏ထိပ်တက်၌လည်း၊ တိဋ္ဌတု၊
တည်စေသတည်း၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပပဉ္စအနု
ယုတ္တော၊ အမှု၌မွေ့လျော်ခြင်းစသည်ရှိပါရုံစသည်၌ငြိတွယ်သဖြင့်တဏှာ
မာနမိဋ္ဌိတည်းဟူသော သံသရာကိုချွဲတတ်သော ပမာဒတရားနှင့်လည်း
ယှဉ်၏၊ ပပဉ္စဘိရတော၊ ထိုထိုပပဉ္စတရား၌အပြစ်ကိုမရှုသဖြင့်တဏှာ
မာနမိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သောတရား၌အလွန်မွေ့လျော်၏၊ မိဝေါမဂသဒိသော၊
သမင်နှင့်တူသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ
သော၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါး၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မှ၊
ဝိရာဇပယိ၊ ချွတ်ယွင်းစေ၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊
ပပဉ္စ၊ သံသရာကိုချွဲတတ်သောတဏှာမာနမိဋ္ဌိကို၊ ဟိတ္တာန၊ မဂ်ဖြင့်စွန့်ပယ်
၍၊ နိဗ္ဗပဉ္စပထေရတော၊ ပပဉ္စတရားငါးပါး၏ကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့သွားခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်သောအရိယမဂ်၌မွေ့လျော်၏၊ သောတာဒိသော၊ ထိုသို့
သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊
ယောဂလေးပါး၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရာဇပယိ၊ ပြီးစေ
၏၊ ဝေါမဝါ၊ ရွာ၌လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ အရညော၊ တော၌လည်း
ကောင်း၊ နိဇ္ဇော၊ ချိုင်းဝှမ်းရာအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ ထလေဝါ၊
မြင့်မောက်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ အရဟန္တာ၊
ရဟန္တာတို့သည်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တံဘူမိ၊ ထိုရွာတောစသောတပါး
သောအရပ်သည်၊ ရာမဏေယျကံ၊ မွေ့လျော်ဝွယ်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊
ရမဏီယာနိ၊ မွေ့လျော်ဝွယ်ရှိကုန်သော၊ အရညာနိ၊ တောကျောင်းတို့
သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ယတ္ထယေသုအရညကေသု၊ အကြင်နှလုံးမွေ့လျော်

ဘွ သိရှိသောတောကျောင်းတို့၌၊ ဇနော၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့်လိမ်းကျံသည်ကာ
 မဂုဏ်ကိုရှာဖွေလေ့ရှိသောသူသည်၊ နရမတိ၊ မပွေ့လျော်၊ ဝီတရာဂါ၊ ရာဂ
 ကင်းကုန်သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရမိဿန္တိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
 တောကျောင်းတို့၌ပွေ့လျော်ကုန်လတ္တံ့၊ တေဝီတရာဂါ၊ ထိုရာဂကင်း
 ကုန်သောရဟန္တာတို့သည်၊ ကာမဂဝေသိနော၊ ကာမဂုဏ်ကိုရှာဖွေလေ့ရှိ
 ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ နိဗ္ဗိတိ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌ဆောင်၍
 တားအပ်ကုန်သောရွှေငွေဝသည်တို့ဖြင့်ပြည့်စုံကုန်သော အိုးတို့၏လည်း၊
 ပဝတ္တာရံအူဝ၊ ထိုရွှေအိုးရှိရာအရပ်ကိုပြု၍ဤရွှေအိုးကိုယူ၍ အသက်မွေး
 လောဟုဆိုသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝဇ္ဇဒသဝိနံ၊ နှစ်ပါးသောအပြစ်
 ကိုရှုလေ့ရှိကုန်သော၊ မေသဝီမေသဝိနော၊ မိမိ၏စက်နှင့်တူသောပညာ
 ရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ယံဝါဒံ၊ အကြင်မလျောက်ပတ်သောအယူချင်
 သောအယူရှိသောသူကို၊ နိဂ္ဂဟ၊ နှိပ်၍၊ ပဿ၊ မိမိအပြစ်ကိုရှုစေရာ၏။
 တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောတရားသဖြင့်ဆုံးမလေ့ရှိသော၊ ပဏှိတံ၊
 ပညာရှိကို၊ ဘဇေဘဇေယျ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 သောပညာရှိကို၊ ဘဇမာနဿ၊ ဆည်းကပ်သောသူအား၊ သေယော၊
 ကောင်းမြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါပိယော၊ အထူးသဖြင့်ယုတ်မာ
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝေယျ၊ ဆုံးမပေရာ၏၊ အနုဿ
 သေယျ၊ နောက်အခါအပြစ်ရှိသောအမှုကိုလည်းမပြုလေနှင့်ဟုအမိန့်တလဲ
 လဲဆုံးမရာ၏၊ အသတ္တဝေ၊ အကုသိုလ်တရား၏ဖြစ်ကြောင်းမှလည်း၊ နိဝါ
 ရယေ၊ မြစ်ရာ၏၊ သတံဟိသတံဧဝံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်သာလျှင်။
 သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပိယော
 ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသတံ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့သည်
 သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်
 စုံတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ သနားတော်မြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အညဿ၊ တပါးသောဒီဃနုခဝသောသူအား၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေယိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသိယမာနမ္ပိ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ သော၊ ထိုဒီဃနုခသည်၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိ
 သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ သောတံဩဒေသိ၊ ထိုတရားကိုရိုသေစွာနာ၏၊ မေ
 မမ၊ ငါ၏၊ တံဓမ္မသဝနံ၊ ထိုတရားတော်ကိုနာခြင်းသည်၊ အမ္ပိ ဖြစ်၏၊ အမော

၃၀၆ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဗံ။ အချည်းနှီးမရှိ၊ တဿဓမ္မဿ၊ ထိုတရားကို၊ သဝနတော။ နာရသော
 ကြောင့်၊ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာမှလွတ်သည်၊ အနာသဝေါ၊ လေးပါးသော
 အာသဝေါမှကင်းသည်၊ အမှီးဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာယ၊ မိမိ
 သူတပါးတို့၏ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကိုသိသောပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿ၊
 တိအဘိညာဉ်အကျိုးငှါ၊ နေဝဝိဇ္ဇတိ၊ စိတ်၏တောင့်တခြင်းမရှိ၊ ဒိဗ္ဗဿစက္ခု၊
 နော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် အကျိုးငှါ၊ နဝိနဝိဇ္ဇတိ၊ တောင့်တခြင်းမရှိ၊ ရုတိ
 ယာဥပပတ္တိယာ၊ ရုတိပဋိသန္ဓေ၏၊ သမိဝံ၊ အနီးကို၊ ပဿန္တာယ၊ ဖြစ်တတ်
 သော၊ စေတောပရိယာယဣဒ္ဓိယာ၊ စေတောပရိယအဘိညာဉ်အကျိုးငှါ၊
 ပဏိမိ၊ တောင့်တခြင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ သောတဓာတုဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ဒိဗ္ဗ
 သောတအဘိညာဉ်အကျိုးငှါ၊ မေ၊ ငါအား၊ ပဏိမိ၊ တောင့်တခြင်းသည်၊ န
 ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ရုက္ခမူလံဝရုက္ခမူလံဧဝံ၊ သစ်ပင်ရင်းကိုသာလျှင်၊ နိဿယ၊
 မှီ၍၊ မုဏ္ဍော၊ ပြီးပြည့်သော၊ သံဃာဒို့ပါရတော၊ ဒုက္ခံကိုရုံသော၊ ပညာယ
 ပညာဖြင့်၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်သော၊ ဥပတိသော၊ ဥပတိဿအမည်ရှိသော၊
 ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဈာယတိ၊ ဗလသမာပတ်ကိုဝင်စား၏၊ အဝိ
 တက္ကံ ဝိဘက်ကင်းသောစတုတ္ထဈာန်သမာပတ်ကို၊ သမာပန္နော၊ ပင်စား
 သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သား ဖြစ်သောဥပတိဿ
 ထေရ်သည်၊ တာဝဒေ၊ ထိုဘီလူးသည်ပြီးခေါင်းကိုရိုက်သောခဏ၌၊ အရိ
 ယေန၊ ဝိဘက်ကင်းသောစတုတ္ထဈာန်ဗလသမာပတ်ကိုဝင်စားသောအား
 ဖြင့်မြတ်သော၊ တုဏှိတာဝေနေဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသောအဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်၊
 ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာ၊ ဥပမာအတိုင်းကဲ့သို့နည်း
 ဟူမူကား၊ သေလော၊ ကျောက်အတိပြီးသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊
 ဘုသဝါတေဟိ၊ ပြင်းစွာသောလေတို့ဖြင့်၊ အစလော၊ မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ သုပတိဗ္ဗိတောယသ၊ ကောင်းစွာတည်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 မောဟက္ခယော၊ မောဟကုန်ပြီးသော၊ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဗ္ဗ
 တော၊ ကျောက်အတိပြီးသော တောင်သည်၊ နဝေဓတိဣဝံ၊ ပြင်းစွာသော
 လေတို့ဖြင့် မတုန်လှုပ်သကဲ့သို့၊ နဝေဓတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ အနဂီနဿ၊
 အပါယ်သို့လားကြောင်းဖြစ်သော ရာဂစသောကိလေသာမှ ကင်းပြီးထ
 သော၊ နိစ္စံ၊ အမြဲသုစိ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်စင်ကြယ်သန်ရှင်းသောတရားကို၊ ဝ
 ဝေသိနော၊ ရှာဖွေလေ့ရှိသော၊ ပေါသဿ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်သော
 ယောကျ်ားအား၊ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုမှ၊ ဝါဠုမတ္တဗ္ဗိ၊ သာ၊ မြီးဖျားမျှသည်
 လည်း၊ လဂ္ဂံ၊ ပြိတွယ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အတ္တမတ္တံ၊ အလုံးစုံသောလော

ကခတ်ကိုနဲ့၍တည်သောတိမ်တိုက်မျှသည်သာလျှင်ဟုတွေးဖြစ်၍၊ခါ
 ၁။ယထိ၊ထင်၏၊ယထာကံ၊ အထာယံကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သန္တရဗဟိရံ၊
 အတွင်းအပနှစ်ပါးဖြစ်သော၊ ဂုဏ်၊ လူတို့ဖြင့်စောင့်ရှောက်လုံခြုံစေအပ်
 သော၊ပဗ္ဗန္တံ၊ အခြားမရှိခိုင်ခံ့စွာသော ပြအိုးကျုံးစသည်တို့ဖြင့်မြဲမြံစွာပြု
 အပ်သော၊နဂရံ၊ မြို့ကို၊ပစ္စတ္တိကေဟိ၊ ရန်သူတို့သည်၊အပ္ပဝိဋ္ဌိဝိယ၊မဝင်
 နှိုင်းသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ဂေါပေထ၊လုံ
 ခြုံစွာစောင့်ရှောက်ကုန်ရာ၏၊ ခဏော၊ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမဏသသည်၊ မာဥပဏ္ဍ
 ဂါမာအဘိက္ကမိ၊မလွန်စေသတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဓတာတိတာ၊ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ
 နဝမဏသတုစက္ကသမ္ပတ္တိဓတာကိုလွန်ကုန်သောသူတို့သည်၊ နိရယမ္ပိ၊ငဲ့
 ခွံ၊သမဂ္ဂိတာ၊ဆင်းရဲကိုခံရကုန်သည်ဖြစ်၍၊သောစန္ဒိ၊စိုးရိမ်ရကုန်၏၊
 ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိသော၊ ဥပရတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
 အရပ်သို့ကပ်သဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းရှိသော၊မန္တဘာဏီ၊ သာယာသော
 စကားကိုဆိုတတ်သော၊အနုဋ္ဌတော၊ပျံလွင့်ခြင်းမရှိသော၊သောဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ဒုမပတ္တံ၊သစ်ရွက်ကို၊ မာလုတော၊လေသည်၊ရနာတိဣဝ၊
 ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ပါပကေ၊ယုတ်မာကုန်သော၊ဓမ္မေ၊ အကုသိုလ်တရား
 တို့ကို၊ရနာတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိသ
 သော၊ဥပရတော၊ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းရှိသော
 မန္တဘာဏီ၊ သာယာသောစကားကို ဆိုတတ်သော၊ အနုဋ္ဌတော၊ပျံ
 လွင့်ခြင်းမရှိသော၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ဒုမပတ္တံ၊သစ်ရွက်ကို၊
 မာလုတော၊လေသည်၊ ရနာတိဣဝ၊ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ပါပကေ၊ ယုတ်မာ
 ကုန်သော၊ဓမ္မေ၊အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊အပ္ပါသိပါဟာသိ၊ပယ်ပြီး၊ ဥ
 ပသန္တော၊ ငြိမ်သက်သောဣန္ဒြေရှိသော၊ အနာယာသော၊ကိလေသာ
 ဟူသောဆင်းရဲမှ ကင်းသော၊ ဝိပ္ပသန္တမနာဝိသော၊ ကောင်းစွာကြည်
 သောစိတ် မနောက်ကျသောစိတ်လည်း ရှိသော၊ ကလျာဏာသိလော၊
 ကောင်းသော အကျင့်သိလ လည်းရှိသော၊ မေဓေဝီ၊ ပညာရှိသည်၊
 ဒုက္ခဿ၊ငန့်ဆင်းရဲ၏၊အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊
 ဧကတိယေသု အမျှကုန်သောမတည်တန့်သောသဘောရှိကုန်သောဗုဒ္ဓ
 ဇဉ်တို့၌၊နဝိသာသေ၊မယုံကြည်ရာ၊တုဌေ၊သင်တို့သည်၊ဒေဝဒတ္တော၊ဒေ
 ဝဒတ်သည်၊ သမ္မာပဋိပန္နော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏ဟူ၍၊ ဝိသာသံ၊
 အကြွမ်းဝင်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတ္တယထာ၊ရောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊
 ထိုအတူ၊ အဂါရိသုစ၊ အိမ်ရာတောင်သောလူတို့၌လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိ

၃၀၈ လေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ

တေသုစာဝိ၊ ရဟန်းတို့၌လည်းကောင်း၊ သာဓု၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ ဟု
 တွာန၊ ဖြစ်၍၊ အသာဓု။ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည်၊ ဟော၌၊ ဖြစ်
 ကုန်သေး၏။ အသာဓု၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ ဝုန
 တဖန်၊ သာဓု။ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဟော၌၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေသံ၊
 အကြင်သူတို့အား၊ ကာမန္တန္ဓာစ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ ပြင်းစွာတတ်သော
 ရာဂသည်လည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒေါစ၊ စီးပွားချမ်းသာကိုဖျက်ဆီးခြင်းဟူ
 သောဒေါသသည်လည်းကောင်း၊ ထိနမိဒ္ဓန္ဓ၊ နာမက္ခန္ဓာလေးပါး၏မခံခြင်း
 လက္ခဏာရှိသော ထိနမိဒ္ဓသည်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စန္ဓ၊ စိတ်၏ပြေငြိမ်သက်
 ခြင်းလက္ခဏာရှိသော ဥဒ္ဓစ္စသည်လည်းကောင်း၊ ဝိစိကိန္တာစ၊ အာရုံကို
 မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းလက္ခဏာရှိသောဝိစိကိန္တာသည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဇေတဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်း၏၊ ဗိတ္တကလေသာ၊ စိတ်ကို ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်၏။ သတ္တရိ
 ယမာနဿ၊ အရိအသေအလေးအမြတ်ရှိခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသက္ကာ
 ရေန၊ အရိအသေမပြုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇေတံဥဘယံဇေတဟိဥဘယေ
 ဟိ၊ ဤပူဇော်ခြင်းမပူဇော်ခြင်းနှစ်ပါးတို့ကြောင့်၊ အပ္ပမာဒဝိဟာရိနော၊ သ
 တိပညာအဆင်အခြင်ဖြင့်မမေ့မလျော့နေလေ့ရှိသော၊ ယသသဘိက္ခုနော၊
 အကြင်ရဟန်းအား၊ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်၊ နဝိကမ္ပတိနဝိနာသေတိ၊ မပျက်
 စီး၊ သောသမာဓိ၊ ထိုသမာဓိသည်၊ သာတတိကံ၊ အဖြူ၊ ဈာပနိနံ၊ ဈာန်
 ဝင်စားလေ့ရှိကုန်သောသူတို့အား၊ သုခမဒိဋ္ဌိ၊ သိမ်မွေ့သောဈာန်၌ဖြစ်သော
 မိစ္ဆာအယူသည်၊ ဝိပဿကံဝိပဿကဿ၊ အနိစ္စအစရှိသောအပြားဖြင့်ရှု
 သောသူအား၊ ဝိဂတော၊ ကင်း၏၊ သော၊ ထိုမိစ္ဆာအယူမှ ကင်းသောသူ
 သည်၊ ဥပါဒါနက္ခယ၊ ဥပါဒါနိုးတရားတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တ
 ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၌၊ အာရာမံ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းရှိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေဇ္ဈပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသောဝုတ္တိလ်ကို၊ သဗ္ဗုရိသောတိ၊ သူ
 တော်ကောင်းဟူ၍၊ အာဟု၊ ဘုရားအစရှိသောပညာရှိတို့သည်ဆိုကုန်၏။
 မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသည်၊ အနိလောအစလော၊ မတုန်ယှုပ်
 သည်၊ ဟောတိယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊
 အနိလောအစလော၊ မတုန်ယှုပ်သည်၊ ဟောတိယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတော၊ ကျောက်အတိပြီးသောတောင်သည်၊ အနိလော
 အစလော၊ မတုန်ယှုပ်သည်၊ ဟောတိယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝရေမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တ

၃၀-တိသနိပါတ်-၂၅၉-သာရိပုတ္တတ္ထရဂါထာ၊ ၃၀၉

မိလ်ဟူသောဝိမုတ္တိ၏၊ တေမဟာသမုဒ္ဒါဒယော၊ ထိုမဟာသမုဒ္ဒရာအစရှိ
သည်တို့သည်၊ ဥပမာယ၊ ဥပမာအဖြစ်ဖြင့်၊ နယုတ္တန္တိ၊ တဆဲ့ခြောက်မိတ်တို့
၏တမိတ်ကိုမျှမရှိကုန်၊ ။ စက္ကာနုဝတ္ထကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ဖြစ်စေ
လည်စေအပ်သောတရားတည်းဟူသော စက်ရတနာသို့ အစဉ်လိုက်၍
ဖြစ်သော၊ မဟာဥာဏီ၊ ကြီးသောပညာရှိသော၊ သမာဟိတော၊ ဥပစာရ
သမာဓိအပ္ပနာသမာဓိ အနုတ္တရသမာဓိဖြင့်တည်ကြည်စေသော၊ ပထဝီ
ပဂ္ဂိသမာနော၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံတို့၏ ပေါင်းမိရင်းသော်လည်း ရှိရှာခြင်း
ကင်းသဖြင့်မြေရေမီးနှင့်တူသောဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊
နရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ နဒုဿတိ၊ ဖြစ်မှားခြင်းလည်းမရှိ၊ ။ ပညာ
ပါရမီတံ၊ သာဝကပါရမီဥာဏ်၏အထွဋ်အတိတ်သို့၊ ပစ္ဆေယ၊ ရောက်ပြီးထ
သော၊ မဟာဗုဒ္ဓိ၊ မြတ်သောကြီးသောထူထဲသော ထက်သောထိုးထွင်း
၍သိနိုင်သောသာဝကဥာဏ်အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့် ကြီးမြတ်သောပညာ
နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အဇ္ဈော၊ သာဝကတို့ထက် ပညာအားဖြင့်လွန်သော
ကြောင့်ပညာမနည်းသည်ဖြစ်လျက်၊ ဇဇ္ဈသမာနော၊ မသိသကဲ့သို့ပြု၍ပြုသ
ဖြင့်ပညာနည်းသော သူနှင့်တူသော၊ ထေရော၊ ဥပတိဿမထေရ်သည်၊
နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ စရတိဝိဟ
ရတိ၊ နေ၏၊ ။ မယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တာသတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ပရိ
စိဏ္ဍော၊ မေတ္တာကိုပွားစေသောအားဖြင့်အလေ့အလာပြုအပ်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဘိုး၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်
အပ်ပြီး၊ ဂရုကော၊ လေးစွာစွာသော၊ သာရော၊ ခန္ဓာဟူသောဝန်ကို၊ ဩဟံ
တော၊ ချအပ်ပြီးခါနီးဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနတ္ထဝေါ၊ တဖန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်
ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပေ၊ အာရုသော၊ ငါရှင်တို့၊ ဟန္တုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပမိတို့မှ၊ ဝိပ္ပဗုဒ္ဓော၊ လွတ်သည်၊ အဟိ၊ ဖြစ်ပြီး
အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိနိဗ္ဗိဿံ၊ အနုပါဒိသသနိဗ္ဗာနခတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့၊
တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ အပ္ပမာဒေန၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မမေ့လျော့ခြင်း
ဖြင့်၊ သမ္ပာဒေထ၊ ပြည့်စုံစေကုန်လော့၊ သော၊ ဤသည်လျှင်၊ မေ၊ ငါ၏အနု
သာသနိ၊ အဖန်တလဲလဲဆုံးမသောစကားတည်း၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာ
တို့ကို၊ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။

ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ကာမိ၊ အမျှကုန်သော၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့
ကို၊ ထေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ သာသိတာ၊ မဟာအပ်ကုန်
၏၊ ကာမိ၊ အမျှကုန်သော ဂါထာတို့ကို၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ အာရော၊

၃၁၀ ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

အကြောင်းပြု၍၊ တဂတော၊ ဖြတ်စွာသုတရားသည်။ ဘာသိတာ၊ ဟောတော်
မူအပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသောဂါထာတို့ကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ အာစရိ
ယပဝေဒနဝသေန၊ ဆရာကိုပြောကြားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ထေရေန၊
အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဘာသိတတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ထေရသေဝ၊ မထေရ်၏သာလျှင်၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့
သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ယသစာရီတိ၊ ယထာစာရီ ဟူသည်ကား၊ ယ
တော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကာယာဒိတိ၊ ကိုယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သံယတော
သံဝုတော၊ စောင့်စည်းအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စရတိဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဝါ၊
တနည်းကား၊ တထာစဇ္ဇဏဝိသေသ၊ ထိုသို့သောအကျင့်ကို ကျင့်တတ်
သောအလေ့ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာစာရီ၊ ယထာစာရီမည်၏။ သီလ
သမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ယထာသတောတိ၊ ယထာသတောဟူသည်ကား၊ သန္တော
ယထာ၊ ငြိမ်သက်သကဲ့သို့၊ ဂါထာသုစက္ကံ၊ ဂါထာဖွဲ့လွယ်စေခြင်းအကျိုး
၄ ၊ အနုနာသိကလောပံ၊ နိဂ္ဂဟိတံကျေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်း
ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အရိယေဟိ
အရိယာတို့သည်၊ နိဗ္ဗိသေသောဝိယ၊ ရာဂအစရှိသောအဆိပ်ကင်းသော
အားဖြင့်နေခြင်းကဲ့သို့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
သတိမာတိ၊ သတိမာဟူသည်ကား၊ ပရမာယ၊ ဖြတ်သော၊ သတိယာ၊ သ
တိနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ယထာသင်္ကပ္ပစရိယာယာတိ၊ ယ
ထာသင်္ကပ္ပစရိယာယဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ ဝိန္တာ
သင်္ကပ္ပံ၊ ဝိန္တာသင်္ကပ္ပကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ နိက္ခမ္ပသင်္ကပ္ပါဒိဝသေန၊ နိက္ခမ္ပ
သင်္ကပ္ပအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သံယတသင်္ကပ္ပေါ၊ စောင့်စည်း
သောအကြံရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနေနစ၊ အာရမ္မဏူပ
နိဇ္ဈာနချာန်ဖြင့်လည်း၊ ချာယနသီလော၊ ချာန်ကိုဝင်စားလေ့ရှိသည်၊ အပ္ပ
မတ္တောတိ၊ အပ္ပမတ္တောဟူသည်ကား၊ တသ္မိယေဝ၊ ထိုချာန်၌သာလျှင်၊ ယ
ထာစာရိဘာဝေ၊ အကြင်အကြင်ကျင့်အပ်သောအဖြစ်၌၊ ယထာ၊ အကြင်
အခြင်းအရာဖြင့်၊ သင်္ကပ္ပေါ၊ ကြံခြင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ချာယနေနစ၊
ချာန်ဝင်စားသဖြင့်လည်း၊ ပမာဒရဟိတော၊ မေ့ချော့ခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်
၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ သုပတိဗ္ဗိတသတိပညော၊ ကောင်းစွာတည်သော
သတိပညာရှိသည်၊ အဇ္ဈတ္တရတောတိ၊ အဇ္ဈတ္တရတောဟူသည်ကား၊ ဂေါ

၃၀-တိ'သနိပါတ်-၂၅၆-သာရိပုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၀၀

စရန္တုတ္တေ၊ ဂေါရန္တုတ္တဟုဆိုအပ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနဘာဝနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကိုပွားစေခြင်း၌၊ အတိရတော၊ မွေ့လျော်သည်၊ သမာဟိတတ္တောတိ၊ သမာ
ဟိတတ္တောဟူသည်ကား၊ တာယဝေဘာဝနာယ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပွားစေ
ခြင်း၌သာလျှင်၊ ဧကဂ္ဂမိတ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏၊ ဧကောတိ၊ ဧ
ကောဟူသည်ကား၊ အသဟာယော၊ အဘော်ပါဘဲ၊ ဂဏသံသဂ္ဂံ၊
အပေါင်းအဘော်နှင့်ရောရှက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသသံသဂ္ဂု၊
ကိလေသာနှင့်ရောရှက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ကာယဝိ
ဝေကမိတ္တံ၊ ဝေကဋ္ဌ၊ ကာယဝိဝေကမိတ္တံ၊ ဝေကကိုလည်း၊ ပရိဗြူဟန္တော၊
ပွားလျက်၊ သန္တုသမိတောတိ၊ သန္တုသမိတော ဟူသည်ကား၊ ပစ္စယ
သန္တောသေန၊ ပစ္စည်း၌ရောင့်ရဲခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနာသန္တော
သေန၊ ဘာဝနာ၌ ရောင့်ရဲခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပဒေ၊ ကောင်းစွာ
သာလျှင်၊ တုသိတောတုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ရောင့်ရဲခြင်းရှိ၏၊ ဟိသစ္စ၊ မှန်၏၊
ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာဖြင့်၊ ဥပရူပရိ၊ အထက်အထက်သော၊ ဝိသေသံ၊ တ
ရားထူး၊ ဘုံ၊ အာဝဟန္တိယာ၊ ဆောင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မြတ်သော၊
ဝီတိပါမောန္တံ၊ နှစ်သက်ရွှင်လမ်းခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ မတ္ထကံ၊
အထွဋ်အထိပ်သို့၊ ပတ္တာယပန၊ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ ဝတ္ထဗ္ဗမေ
ဝ၊ ဆိုဘွယ်သည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တမာဟုဘိက္ခု၊ တမာဟုဘိက္ခုဟူ
သည်ကား၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သိက္ခတ္တ
ယပါရိပုရိယာ၊ သိက္ခာသုံးပါးပြည့်သဖြင့်၊ ဘိန္ဒုကိလေသတာယ၊ ပျက်ဆီး
အပ်သောကိလေသာရှိသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခုတိ၊ ရဟန်းဟူ၏၊ ဝ
ဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယထာဝရတ္တသန္တောသန္တယေ၊ အကြင်
အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောသန္တောသန္တံ၊ နှစ်ခုအပေါင်း၌၊ ပစ္စယသန္တောသံ၊ ပစ္စ
ယသန္တောသကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒသေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အလ္လ
သုက္ခံဝါတိအာဒိ၊ အလ္လသုက္ခံဝါ၊ ဆိုအစရှိသောဂါထာတို့၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အလ္လန္တိ၊ အလ္လံဟူသည်ကား၊ သပ္ပိအာဒိဥပ
သေကေန၊ ထောပတ်စသည်လောင်းသဖြင့်၊ တိန္တံ၊ စွတ်သော၊ သိနိန္ဒံ၊ သိမ်
မွေ့သော၊ သုက္ခန္တိ၊ သုက္ခံဟူသည်ကား၊ တဒဘာဝေန၊ ထိုထောပတ်စ
သည်မရှိသဖြင့်၊ လူခံ၊ ကြမ်းသော၊ ဝါသန္ဓေ၊ ဝါသန္ဓါသည်၊ အနိယမတ္တော
အနိယမအနက်ရှိ၏၊ အလ္လံဝါ၊ ထောပတ်ဆီးဦးစသည်ဖြင့်သွန်းအပ်သော
သိမ်မွေ့သောအစာကို လည်းကောင်း၊ သုက္ခံဝါ၊ ထောပတ်ဆီးဦးစသည်
မသွန်းအပ်သောခြောက်သောအစာကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်

ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗာဠန္တိ၊ ဗာဠိဟူသည်ကား၊ အတိဝိယ၊
 အလွန်လျှင်၊ သုဟိတောတိ၊ သုဟိတောဟူသည်ကား၊ ဝေဠာ၊ တပ်မက်
 မောခြင်းသည်၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ကထမ္ပန၊ အသို့လျှင်၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 မေးငြားအံ့၊ ဦးနှုဇရောမိတာဟာရောတိ၊ ဦးနှုဇရောမိတာဟာရောဟူ၍၊ အာ
 ဟာမိန္ဒိတောမူ၏၊ ပဏီထံဝါဝိ၊ မွန်မြတ်သည်သည်ဖြစ်သော၊ လူခံဝါဝိ၊
 ကြမ်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဟုဉ္ဇန္တော၊ စားသော၊
 တိက္ခ၊ ခုဟန်းသည်၊ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ အဘုဉ္ဇိတွာ၊ မစားမူ၍၊ ဦး
 နှုဇရောသလ္လဟုကုဒရော၊ ပေါ့သောဝမ်းရှိသည်၊ တတောဝေ၊ ထိုသို့ပေါ
 သောဝမ်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ မိတာဟာရောပရိမိတဘော
 ဇနော၊ နှိုင်းရှင်ဆင်ခြင်အပ်သောစားခြင်းရှိသည်၊ အဋ္ဌဂံသမန္နဂတံ၊ အင်္ဂါ
 ရှစ်ပါးနှုတ်ပြည့်စုံသော၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ အာဟာရန္တော၊ ဆောင်
 သည်ရှိသော၊ တတ္ထ၊ ထိုအာဟာရ၌၊ မတ္တညူတာယ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိ
 သဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခနာယသတိယာစ၊ ဆင်ခြင်သော သတိဖြင့်လည်း၊ သ
 တော၊ သတိရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗဇေဝိဟုရေယျ၊ နေရာ၏၊ ယထာ
 ပန၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ကား၊ ဦးနှုဇရောမိတာဟာရောစနာမ၊ ပေါ့သောဝမ်း
 ရှိသည်နှိုင်းယှဉ်သဖြင့်သုံးဆောင်လေ့ရှိသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ ဒသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ စတ္တာရောတိအာဒိ၊ စတ္တာ
 ရောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကား
 ရပ်၌၊ အဘုတွာတိ၊ အဘုတွာဟူသည်ကား၊ စတ္တာရောဝါပဉ္စဝါအာသေ၊
 ပေကဗသေ၊ လေးလုပ်ငါးလုပ်တို့ကို၊ အဘုဉ္ဇိတွာ၊ မစားမူ၍၊ တတ္ထကထာ၊
 ထိုမျှလောက်သော၊ အာဟာရဿ၊ အာဟာရ၏၊ ဩကာသံ၊ နေရာကို၊ ဌပေ
 တွာ၊ ထား၍၊ ပါနီယံ၊ ရေကို၊ ဝိဝေယျ၊ သောက်ရာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အာဟာ
 ရေ၊ အာဟာရ၌၊ အယံသလ္လဟုကုဝုတ္တံ၊ ဤပေါ့သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်
 သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပေသိတမိတ္တဿ၊ စေလွှတ်အပ်သောမိတ်ရှိသော၊
 တိက္ခ၊ နေ၊ ရဟန်း၏၊ ဗါသုဝိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ ဈာနာဒိနံ၊
 ဈာန်အစရှိသည်တို့ကို၊ အမိဂမယောဇျာယ၊ ရခြင်းငှါခံသဖြင့်၊ သုခဝိဟာ
 ရာယ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ အလံပရိယတ္တံ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမိနာ၊ ဤပါဠိဖြင့်၊ ကုန္တိပရိဟာရိယံ၊
 ဝမ်းဖြင့်ဆောင်အပ်သော၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဝေဠန္တော၊ ဆိုလျက်၊ ပိဏ္ဍ
 ပါတေ၊ ဆွမ်း၌၊ ဣတရိဟရသန္တောသံ၊ ဣတရိဟရသန္တောသကို၊ ဒသေ

၃၀-တိ သနိပါတ်-၂၅၆-သာရိပုတ္တတ္ထရဂါယာ၊ ၃၀၃

တိ၊ ပြန့်၊ ဘုတ္တနာတိဝါ၊ ဘုတ္တနဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိအချို့ရှိ၏၊ သော၊
ထိုပါဠိကို၊ စတုပဉ္စာလေပေမတ္တနိ၊ လေးလုပ်ငါးလုပ်မျှဖြင့်လည်းဖြစ်
သော၊ အာဟာရေ၊ အာဟာရဖြင့်၊ သရိရုံ၊ ကိုယ်ကို၊ ယာပေတုံ၊ မျှတခြင်း
၎င်း၊ သမတ္တဿ၊ စွမ်းနိုင်သောသူအား၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်းထိရပကတိ
ကဿ၊ ခိုင်ခံ့သောသဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုအပ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဥတ္တရဂါယာဟိ၊ နောက်
ဝါထာတို့နှင့်လည်း၊ သံသန္ဓတိဝေ၊ နှိုးနှောသည်သာလျှင်တည်း၊ ကဿ၊
အာဟာရကြောင့် နည်းမူကား၊ အပ္ပကဿေ၊ အနည်းငယ် သာလျှင်ဖြစ်
သော၊ စိဝရဿေ၊ သက်နိုးသိုလည်းကောင်း၊ သေနာသနဿေ၊ ကျောင်း
အိပ်ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊ ဝက္ခမာနတ္တာ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့၊ သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်တည်း၊ ကပ္ပိယန္တိ၊ ကပ္ပိယံဟူသည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်ခေါ်မဝသည်
သည်၊ ကပ္ပိယံ၊ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကပ္ပိယာနုလောမေသု၊ အပ်သည်အား
လျော်ကန်သော၊ ခေါ်မာဒိသု၊ ခေါ်မအစရှိသည်တို့တွင်း၊ အညတရံ၊ တထည်
ထည်ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဉ္စေသေဒေ
တိတိ၊ တဉ္စေသေဒေတိ ဟူသည်ကား၊ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော၊ စိဝရံ၊ သက်နိုး
သည်၊ သမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သာဒေတဗ္ဗံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဌာနံ၊
အရပ်ကို၊ သာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏၊ စေးအကယ်၍၊ သတ္တာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အနုညာတဇာတိယံ၊ ခွင့်ပြုသောဇာတ်၌တည်သည်၊ သန္တံ၊ ဖြစ်သည်
ရှိသော်၊ ဟေဗ္ဗိမန္တေန၊ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်၊ အနုညာတပမာဏယုတ္တံ၊ ခွင့်
ပြုတော်မူအပ်သောပမာဏနှင့်ယှဉ်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒမတ္ထိတန္တိ၊ ဣဒမတ္ထိ
တံဟူသည်ကား၊ ဣဒပယောဇနတ္ထံ၊ ဤအကျိုး၎င်း၊ သတ္တာရား၊ ဖြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝတ္ထပယောဇနတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောအကျိုး၎င်း၊ ယာဝဒေဝ၊
အကြင်မျှလောလျှင်၊ သိတာဒိပဋိဗာဟာနတ္ထဉ္စေ၊ အချင်းအစရှိသည်ကို
တားမြစ်ခြင်း၊ အကျိုး၎င်း၊ လည်းကောင်း၊ ဟိရိကောပိန ပဋိန္ဒာဒနတ္ထဉ္စေ၊
အရှက်အကြောက်ကိုမျှက်ဆီးတတ်သောအင်္ဂါကြီးငယ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း
အကျိုး၎င်းလည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း
ဧတေန၊ ဤဣဒမတ္ထိတံ ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ ကာယပရိဟာရိယံ၊ ကိုယ်ဖြင့်
ဆောင်အပ်သော၊ စိဝရံ၊ သက်နိုးကို၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုလျက်၊ တတ္ထ၊ ထိုသက်နိုး
၌၊ ဣတရိတရသန္တောသဉ္စေ၊ ဣတရိတရသန္တောသကိုလည်း၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊
ပလ္လဂေဝံနနိသိန္နဿာတိ၊ ပလ္လဂေဝံနနိသိန္နဿဟူသည်ကား၊ သမန္တတော၊

၃၁၄ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဦးရေဗဒ္ဓါသနံ၊ ပေါင်ဖွဲ့၍နေခြင်းကို၊ ပလ္လက်၊ ပလ္လင်ဟူ၍၊
 ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအင်၏၊ တေန၊ ထိုထက်ဝယ်ဖြင့်၊ နိသိန္နဿ၊ နေသောရဟန်းအား၊
 တိသန္တိပလ္လက်၊ သုံးခုသောအစစ်ရှိသောထက်ဝယ်ကို၊ အာသုပ္ပိတွာ၊ ခွေ
 ၍၊ နိသိန္နဿ၊ နေသောရဟန်းအား၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဇဏ္ဍုကေနာဘိဝဿတိတိ၊ ဇဏ္ဍုကေနာဘိဝဿတိဟူ
 သည်ကား၊ ယသံကုမ္ပိယံ၊ အကြင်ကုမ္ပိဋ္ဌံ၊ တထာနိသိန္နဿ၊ ထိုသို့သော
 အခြင်းအရာဖြင့်ထိုင်သောရဟန်းအား၊ ဧဝေ၊ မိဗ်းသည်၊ ဝဿန္တေ၊ ရှစ်
 သည်ရှိသော်၊ ဇဏ္ဍုန္တယံ၊ ပဆစ်နှစ်သက်ကို၊ ဝဿောဒကေန၊ မိဗ်းရည်
 ဖြင့်၊ နတေမိယတိ၊ မစွတ်၊ ဣကတ္တိ၊ ဤမျှသည်လည်း၊ သဗ္ဗဗေဒိယန္တသေ
 နသနံ၊ အလုံးစုံအောက်ယုတ်သောကျောင်းမည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌၊
 နိသိန္နိတွာ၊ ထိုင်၍၊ အတ္ထကာမရူပေန၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသောသ
 တောရှိသော၊ ကုလဝုတ္တနံ၊ အမျိုးသားသည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးကို၊ နိဗ္ဗာ
 ဧတံ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အယံပါသု
 ဝိဟာရာယ၊ ပဟိတတ္ထဿ၊ ဘိက္ခုနောတိ၊ အယံပါသုဝိဟာရာယ၊ ပဟိ
 တတ္ထဿ၊ ဘိက္ခုနောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝေ၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဣမာဟိစတုဟိဂါထာဟိ၊ ဤလေးဂါထာတို့
 ဖြင့်၊ ယေတေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ မဟိန္တော၊ ကြီးသောအလိုရှိ
 ကုန်၏၊ အသန္တုဋ္ဌာ၊ မရောင့်ရဲကုန်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ပရေမုက္ကံသ
 ဂတံ၊ အလွန်မြတ်သည်၏၊ အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ သဗ္ဗေခဩဝါဒံ၊ ခေါင်း
 ပါးသောအဆုံးအမကို၊ ပကာသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝေဒနာ
 မုခေန၊ ဝေဒနာကိုအပြီးပြုသဖြင့်၊ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၌၊ သန္တောသံ၊
 ရောင့်ရဲခြင်းကို၊ ဒသေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယောသုခန္တိအာဒိ
 ယောသုခံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ
 တော်စကား၌၊ သုခန္တိ၊ သုခံဟူသည်ကား၊ သုခဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကို၊ နုက္ခ
 တောတိ၊ နုက္ခတောဟူသည်ကား၊ ဝိပရိတာမနုက္ခတော၊ ဖောက်ပြန်တတ်
 သောဆင်းရဲအားဖြင့်၊ အဒ္ဓါတိ၊ အဒ္ဓဟူသည်ကား၊ အဒ္ဓဿ၊ ဟုတ်မှန်စွာမြင်
 ၍၊ ဝိပဿနာပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ၌၊ သဟိတာယ၊ တကွဖြစ်သော၊
 မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ယော၊
 အကြင်သူသည်၊ အပဿိ၊ မြင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ သုခံ၊ သုခဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊
 ပရိဘောဂကာလ၊ သုံးဆောင်သောအခါ၌၊ အဿာဒိယမာနာဝိ၊ သာယာ

စုစု-တိသဒ္ဓိပါတ်- ၂၅ ဇ - သာရိပုတ္တတ္ထရဂါထာ၊

၃၀၅

အပ်သော်လည်း၊ ဝိသမိသံဝိယ၊ အဆိပ်နှင့်ရောသကဲ့သို့၊ တောဇနံ၊ အဝေ
သည၊ ပရိနာမကွာလေ၊ ကျက်သော အခါ၌၊ ဒုက္ခာယေဝ၊ ဆင်းရဲသည်သာ
လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ဖောက်ပြန်ခြင်း၌၊ ဒုက္ခာ
နုပဿနံ၊ ဒုက္ခဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြစ်၊ ဒုက္ခမဒက္ခိယလ္လ
တောတိ၊ ဒုက္ခမဒက္ခိယလ္လတောဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊
ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သလ္လန္တိ၊ ပြောင့်ဟူ၍၊ ပဿိ၊ ရှု၏၊ တိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊
ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်၊ သလ္လံ၊ ပြောင့်သည်၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ အနု
ပဝိသန္တိ၊ ရူးဝင်သော်လည်း၊ အနုပဝိသိတွာ၊ ရူးဝင်၍၊ ဌိတမ္ပိ၊ တည်သော်
လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓမ္ပိယမာနမ္ပိ၊ နှုတ်သော်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇိတမေဝ၊ နှိပ်
စက်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဇေတိယထာ၊ ဖြစ်စေသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဒုက္ခ
ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈမာနာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ဌိ
တိပ္ပတ္တာပိ၊ ဌိသို့ရောက်သော်လည်းကောင်း၊ သိဇ္ဈမာနာပိ၊ ပျက်သော်လည်း
ကောင်း၊ ဗာဓတိယေဝ၊ နှိပ်စက်ကျင်နာသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထာ၊ အနက်တည်း၊ ဧတေန၊ ဤပါ၌ဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ကျင်
နာရာ၌၊ ဒုက္ခာနုပဿနံယေဝ၊ ဒုက္ခဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းကိုသာလျှင်၊
ဥက္ကံသတွာ၊ အလွန်အားဖြင့်ပြု၍၊ ဇဒတိ၊ ဆို၏၊ တေနစ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊
ယံဒုက္ခံတဒနတ္ထာတိ၊ ယံဒုက္ခံတဒနတ္ထာဟူ၍၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူ
သောကြောင့်၊ ဝေဒနာနုယေ၊ ဝေဒနာနှစ်ခုအပေါင်း၌၊ အတ္တနိယဂါဟံ၊
အတ္တဟုစွဲယူခြင်းကို၊ ဝိနိဝေဠေတိ၊ ဖြည်တော်မူ၏၊ ဥဘယန္တရေနာတိ၊
ဥဘယန္တရေနဟူသည်ကား၊ ဥဘယေသံ၊ နှစ်ပါးကုန်သောသုခဒုက္ခဝေဒ
နာတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ သုခဒုက္ခဝေဒနာနံ၊ သုခဝေဒနာဒုက္ခဝေဒနာ
တို့၏၊ မဇ္ဈဘူတေ၊ အလယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဒုက္ခမသုခေ၊ ဥပေက္ခာဝေဒ
နာ၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထာ၊ အနက်တည်း၊ နာဟောသီတိ၊ နာ
ဟောသီဟူသည်ကား၊ ယထာဘူတာဝဗောဓနေန၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းကိုထိုး
တွင်း၍သိသဖြင့်၊ အတ္တနိယာသိနိဝေသနံ၊ ကိုယ်ဟူ၍ရှုသုံးသွင်းခြင်းသည်
နအဘာသိ၊ မဖြစ်၊ ကေနလောကသ္မိံကိံသိယာတိ၊ ကေနလောကသ္မိံကိံ
သိယာဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒနာမုခေန၊ ဝေဒနာကိုအဦးပြုသဖြင့်၊
ပဉ္စပိ၊ ငါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ပရိ
ဇာနိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ တပ္ပနိဗ္ဗန္တံ၊ ထိုနှင့်စပ်သော၊ သကလကိလေသဇာလံ၊
အလုံးစုံသောကိလေသကွန်ယက်ကို၊ သမုတ္တိန္တိတွာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်၍၊
ဌိတော၊ တည်သောသူသည်၊ ကေနနာမကိလေသေန၊ အာဟိမည်သော

၃၀၆ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ကိလေသာဖြင့်၊ လောကတ္ထိ၊ လောကန္တိ၊ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့နိုင်တော့အံ့နည်း၊ ဒေဝ
 တာဒိသ၊ နတ်အစရှိသည်တို့၌၊ ကိံ ဝါ၊ အသို့နည်း၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။
 သိယာ၊ ဖြစ်ရတော့အံ့နည်း၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဘိန္ဒုဗန္ဓုနော၊ ဖျက်
 အပ်ပြီးသောအနှောင်အဖွဲ့ရှိသည်၊ အပညတ္တိကောဝ၊ အမည်ပညတ်မရှိ
 သည်သာလျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ အ
 ဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မိစ္ဆာပဋိပန္နော၊ မှားသော
 အကျင့်ကိုကျင့်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ငရဟန္တာ၊ ကဲ့ရဲ့လို
 သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဘိဗန္ဓု၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကို၊ ပသံသန္တာ၊ မြီးပွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ မာမေတိအာဒိ၊ မာမေဤသို့အ
 စရှိကုန်သော၊ စတသောဂါထာ၊ လေးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ မာမေကဒါစိပါဝိန္ဒောတိ၊ မာမေကဒါစိပါဝိန္ဒော
 ဟူသည်ကား၊ အသန္တရုဏသမ္ဘာဝနိန္ဒာယ၊ ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ဖြင့်
 မြီးပွမ်းခြင်းကိုအလိုရှိသဖြင့်၊ ယောပါဝိန္ဒော၊ အကြင်ယုတ်မာသောအလို
 ရှိသော၊ သမဏဓမ္မေ၊ ရဟန်းတရား၌၊ ဥဿာဟာတာဝေန၊ အားထုတ်ခြင်း
 မရှိသဖြင့်၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိသော၊ တတောယေဝ၊ ထိုသို့ပျင်းရိသော
 ကြောင့်သာလျှင်၊ ဟိနဝီရိယော၊ ယုတ်လျော့သောလုံ့လရှိသော၊ သမ္ဘပဋိစ္စ
 သမုပ္ပါဒါဒိပဋိသံယုတ္တဿ၊ သစ္စာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစရှိသည်နှင့်ယှဉ်သော
 သုတဿ၊ အကြားအမြင်၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ အပ္ပဿုတော၊ နည်း
 သောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ဩဝါဒါနုဿာသနိသု၊ ဆုံးမကဖြစ်ခြင်းတို့၌၊
 အာဒရာတာဝေန၊ ရိုသေခြင်းမရှိသဖြင့်၊ အနာဒရော၊ ရိုသေခြင်းမရှိသော၊
 တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အတိဟိနပုဂ္ဂလော၊ အလွန်ယုတ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ကဒါစိ၊ တရံတခါမျှလည်း၊
 မာဟောတု၊ မဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား
 ကေနလောကတ္ထိ၊ ကိံ သိယာတိ၊ ကေနလောကတ္ထိ၊ ကိံ သိယာ ဟူသည်
 ကား၊ လောကတ္ထိ သတ္တနိကာယေသု၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၌၊ တဿတာဒိ
 သဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကေနဩဝါဒေန၊
 အဘယ်မည်သောအဆုံးအမဖြင့်၊ ဘဝိတဖွံ၊ ဖြစ်အပ်သနည်း၊ ကေနဝါက
 တေန၊ အဘယ်ကိုပြုသဖြင့်၊ ကိံ သိယာ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ရပါအံ့နည်း၊ နိရတ္ထ
 ကမေဝ၊ အကျိုးမရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗဟုဿုတောစာတိ၊ ဗဟုဿုတောစဟူသည်
 ကား၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သိလာဒိပဋိသံယုတ္တဿ၊ သိ

လအစရှိသည်နှင့် ယှဉ်သော၊ သုတ္တဂေယျာဒိတောဒဿ၊ သုတ္တဂေယျစ
သည်အပြားရှိသော၊ ဗဟုနော၊ များစွာသော၊ သုတဿ၊ အကြားအမြင်၏၊
သမ္ဘဝေန၊ ဖြစ်သဖြင့်၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင် ရှိသော၊
ဓမ္မောဓပညာယစ၊ ဓမ္မောဓပညာ၏လည်းကောင်း၊ ပါရိဟာရိယပညာယ
စ၊ ပါရိဟာရိယပညာ၏လည်းကောင်း၊ ပဋိဝေပေညာယစ၊ ပဋိဝေပေညာ
၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မေဓာပီ၊ ပညာရှိသော၊ သီလေ
သု၊ သီလတို့၌၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဏိဋ္ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော၊ စေတောသမထံ
လောကီယလောကုတ္တရတေဒံ၊ လောကီလောကုတ္တရာ ပြားသော၊ စိတ္တ
သမာဒါနံ၊ စိတ်ကိုကောင်းစွာထားခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်၏၊
တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝုတ္တလော၊ ဝုတ္တုလ်သည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ မတ္တ
ကေပိ၊ ထိပ်ထက်၌လည်း၊ ဟိဋ္ဌဗု၊ တည်ပါစေသတည်း၊ သဟဓိသော၊
အတူတကွနေရခြင်းသည်၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ယော
ပပဉ္စမနုယုတ္တောတိ၊ ယောပပဉ္စမနုယုတ္တော ဟူသည်ကား၊ ယောပနုဝုတ္တ
လော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ကမ္မာရာမတာဒိဝသေန၊ အမှု၌မွေ့လျော်
ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ရူပါသိသင်္ဂါဒိဝသေန၊ ရူပါရုံ၌ငြိ
တွယ်ခြင်းစသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ပပဉ္စ
နဋ္ဌေန၊ သံသရာကိုချဲ့ထွင်တတ်သော အနက်ကြောင့်၊ တဏှာဒိတေဒံ၊
တဏှာစသည်အပြားရှိသော၊ ပပဉ္စံ၊ သံသရာကိုချဲ့ထွင်တတ်သောပမာဒ
တရားနှင့်၊ အနုယုတ္တော၊ ယှဉ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုထိုပပဉ္စတရား၌၊ အနဒိနာဝဒဿ
နေန၊ အပြစ်ကိုမရှုသဖြင့်၊ အဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်၏၊ မဂဿဒိသော၊
သမင်နှင့်တူသော၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိရာဂယိ၊
ချွတ်ယွင်းစေ၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗာနာ၊ နိဗ္ဗာန်မှ၊ သုဝိရုရိဒ္ဓ
ရေ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ယောစပပဉ္စဟိတွာနာတိ၊
ယောစပပဉ္စဟိတွာန ဟူသည်ကား၊ ယောပနုဝုတ္တလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်ကား၊ တဏှာပပဉ္စံ၊ တဏှာဟူသောပပဉ္စတရားကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊
တဒဘာဝတော၊ ထိုတဏှာဟူသောပပဉ္စတရား၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗ
ဝဉ္စဿ၊ ပပဉ္စတရားငါးပါး၏ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့သွားခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်
သော၊ အရိယမဂ္ဂေ၊ အရိယမဂ်ဖြစ်သော၊ ဘာဝနာဘိသမယေ၊ ဘာဝနာဘိ
သမယ၌၊ အဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊
နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဝေပိသာဓေသိ၊ ပြီးစေ၏၊ အဓိဂစ္ဆိ၊ ရ၏၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်

၃၁၈ ထေရ်ဂါထာ-အဇ္ဈကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊
ထေရော၊ မထေရ်သည် အတ္ထနော မိမိ၏၊ ကနိဋ္ဌတာတိကုဿ၊ ညီငယ်ဖြစ်
သော၊ ရေဝတတ္ထရုဿ၊ ရေဝတမထေရ်၏၊ ကဏ္ဍကနိမိတခဒိရ ရုက္ခ
သန္တန္တေ၊ ဆူးတို့ဖြင့်စီအပ်သောရှားပင်တို့ဖြင့်ဖုံ လွှမ်းသော၊ နိရုဒကကန္တာ
ရေ၊ ရေမရှိသောကန္တာရ၌၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တံ၊ ထိုတော၌
နေခြင်းကို၊ ပသံသန္တော၊ ခြံ့မွမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဂါမေဝါတိအာဒိကာ၊ ဂါမေ
ဝါဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဇေဂါထာ၊ နှစ်ပါးကုန်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
သိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဂါမေဝါတိ၊ ဂါမေဝါဟူသည်ကား၊ အရဟန္တာ
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဂါမန္တေ၊ ရွာနီးကျောင်း၌၊ ကာယဝိဝေကံ၊ ကာယ
ဝိဝေကကို၊ ကိဗ္ဗာပိနလဘန္တိ၊ အကယ်၍ကားမရကုန်၊ ပန၊ ယင်းသို့ကာယ
ဝိဝေကကိုမရကုန်သော်လည်း၊ စိတ္တဝိဝေကံ၊ စိတ္တဝိဝေကကို၊ လဘန္တေ၊
ရကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့၏၊ ဒိဗ္ဗ
ပဋိဘာဂါနိပိ၊ နတ်နှင့်တူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာရမ္မဏာနိ၊ အာရုံ
တို့သည်၊ စိတ္တံ စိတ်ကို၊ စာလေတုံ၊ လွှတ်ချောက်ချားခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊
မတတ်နိုင်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂါမေဝါ၊ ရွာ၌လည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊
အရညာဒိသု၊ တောအစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံဝါ၊ တရုသသည်လည်း၊
ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ ဝိဘရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တံဘူမိ၊ ထိုအရပ်သည်၊ ရေဗ္ဗဏေယျကံ၊ ရေ
လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊ သောတုမိပ္ပဒေသော၊ ထိုမြေအရပ်သည်၊ ရေဗ္ဗဏီယောဝေ
နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ အရညာနိတိ၊ အရညာနိဟူသည်ကား၊ သုပုပ္ဖိတတရုသဏ္ဌာ
မဏ္ဍိတာနံ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော နုပျိုသောတောအုပ်တို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်
အပ်ကုန်သော၊ ဝိမလသလိလာသယသမ္ပန္နာနိ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော
ရေနေရာတို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရညာနိ၊ တောတို့သည်၊ ရမဏီယာနိ၊
မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်း
တည်း၊ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထဟူသည်ကား၊ ယေသုအရညေသု၊ အကြင်တော
တို့၌၊ ဝိကတိတေသုဝိယ၊ ဖောက်ပြန်ကုန်သကဲ့သို့၊ ရမမာနေသု၊ မွေ့လျော်
ကုန်သောတောတို့၌၊ ကာမမက္ခိကော၊ ကာမဖြင့်လိမ်းကျံသော၊ ကာမဂဝေ
သကော၊ ကာမကိုရှာမှီးသော၊ ဇနော၊ လူသည်၊ နရမတိ၊ မမွေ့လျော်၊ ဝိတ
ရာဂါတိ၊ ဝိတရာဂါဟူသည်ကား၊ ဝိဂတရာဂါ၊ ကင်းသောရာဂရှိကုန်သော

၃၀-တိသနိပါတ်- ၂၅၉-သာရိယတ္တတ္ထေရဂါယာ။ ၃၀၉

ဧဝံသဝါပန၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ပဒုမဝနေသ၊ ပဒုမ္မာကြာ
 တောတို့၌၊ တမမေရကရာဇိယ၊ ပျားဝိတုံးတို့ကဲ့သို့၊ တဿာဓူပေသ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိကုန်သော၊ အရဉ္ဈေသ၊ တောတို့၌၊ ရမိဿန္တိ၊ မွေ့လျော်ကုန်
 လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နတေကာမဂဝေ
 သိနောတိ၊ နတေကာမဂဝေသိနောဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 တေဝိတရာဂါ၊ ထိုရာဂကင်းကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ကာမဂဝေသိနော
 ကာမဂုဏ်ကိုရှာဖွေလေ့ရှိကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊
 ရာဇံနာမ၊ ရာဇအမည်ရှိသော၊ ဒုဂ္ဂတပြာဟွဏံ၊ ဆင်းရဲသောပုဏ္ဏားကို၊
 အနုကမ္ပာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇေတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပာဒေတွာ၊
 ပဉ္စင်းခံ၍၊ တမေဝ၊ ထိုရာဇရဟန်းကိုသာလျှင်၊ ပစ္ဆိမသမဏံ၊ နေ့ကပ်ပါ
 ရဟန်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိစရန္တော၊ ထွဉ်းလည်လည်ရှိသော်၊ ဧကံဒိဝသံ၊
 တနေ့သ၌၊ တဿစ၊ ထိုရာဇရဟန်း၏လည်း၊ သုဗ္ဗစဘာဝေန၊ ဆိုလွယ်
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တုသယိတွာ၊ နှစ်သက်၍၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒေန္တော
 ပေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ နိမိနံဝါတိအာဒိ၊ နိမိနံဝ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ နိမိနံဝါတိ၊ နိမိနံဝဟူ
 သည်ကား၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ နိဟရိတွာ၊ တုတ်၍၊ ဌဝိတာနံ၊
 ထားအပ်ကုန်သော၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏာဒိပူရာနံ၊ ရွှေငွေစသည်ပြည့်ကုန်သော
 နိမိကုန္တိနံ၊ ရွှေအိုးတို့၏၊ ပဝတ္တာရန္တိ၊ ပဝတ္တာရ်ဟူသည်ကား၊ ကိစ္ဆဇိဝိ
 တေ၊ ပြုပြင်သောအသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော၊ မနုဿ၊ လူတို့ကို၊ အနုကမ္ပံ
 အစဉ်သနားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧတံ၊ လေးထွဉ်း၊ တေ၊ သင်အား၊ သုခေ
 န၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းငှါ၊ တေ၊ သင်အား၊ ဥပါယံ၊
 အကြောင်းကို၊ ဒေသေဿာမိ၊ ပြအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ နိမိဋ္ဌာနံ၊ ရွှေအိုးရှိရာ
 အရပ်သို့၊ နေတွာန၊ ဆောင်၍၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ ပဿာရေတွာ၊ ဆန့်၍၊ ဣမံ၊
 ဤရွှေအိုးကို၊ ဂဗောတွာ၊ ယူ၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဇိဝိဟိ၊ အသက်မွေးလေ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝိက္ခိတာရံဝိယ၊ ကြားသကဲ့သို့၊ ဝဇ္ဇဒသိနန္တိ၊ ဝဇ္ဇ
 ဒသိနံဟူသည်ကား၊ နွေဝဇ္ဇဒသိနော၊ နှစ်ပါးသောအဖြစ်ကိုရှုလေ့ရှိကုန်
 သော၊ ဣမိနာ၊ ဤဝဇ္ဇဒသိနံဟူသောပါဌဖြင့်၊ နံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ အသာရုပ္ပ
 နဝါ၊ မလျောက်ပတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခလိတေနဝါ၊ ချွတ်ချော်သဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သံစာမဇ္ဈေ၊ သံစာအလယ်၌၊ နိဂ္ဂဏ္ဌိဿာမိတံ၊ နှိပ်အံ့ဟူ၍၊
 ဓန္ဒဂဝေသကော၊ အပေါက်ကိုရှာသည်ဖြစ်၍လည်း၊ အဉ္ဈာတံ၊ မေ့အပ်

၃၂၀ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သည်ကို၊ ဥပဓာနကောမော၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥပဓာန၊ သိအပ်ပြီးသည်
ကို၊ အသောဒေန္တော၊ သာယာသည်ဖြစ်၍၊ သိသာဒိဂုဋ္ဌိကံ၊ မတာယ၊ သိလ
စသည်ကြီးပွားခြင်းကို အလိုရှိသဖြင့်၊ တံတံဝဇ္ဇံ၊ ထိုထိုအပြစ်ကို၊ ဩလော
ကောန္တော၊ ဩညံ့လျက်၊ ဥလ္လုပ္ပနသတာဝသဗ္ဗိတောစ၊ သံသရာဝဋ်မှ
ထုတ်ဆောင်ခြင်းသဘော၌လည်းတည်၏၊ အယံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဣမ၊
ဤပါဠိတော်၌၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓတမနုဿော
ဆင်းရဲသောလူသည်၊ ဣမံနိမိ၊ ဤရွှေအိုးကို၊ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့ဆို၍၊ နိဂ္ဂဟမာနေဝိ၊ နှိပ်စက်သော်လည်း၊ နိမိဒဿနေ၊ ရွှေအိုးကို
မြင်ခြင်း၌၊ ကောပံ၊ အမျက်ကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ပမုဒိတောဝ၊ ဝမ်းမြောက်
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဧဝရူပေသု၊
ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေသု၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ အသာရပုံဝါ၊ မလျောက်
ပတ်သည်ကို၎င်း၊ ခလိတံဝါ၊ ချွတ်ချော်သည်ကို၎င်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အာ
စိက္ခန္တော၊ ကြားသည်ရှိသော်၊ ကောပေ၊ အမျက်ကို၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်
တုဗ္ဗိတ္တေနော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်သာလျှင်၊ တဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်အပ်
၏၊ တန္တော၊ အရှင်ဘုရား၊ ပုနဝိ၊ တတန်လည်း၊ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဧဝရူပံ၊
ဤသို့သဘောရှိသော စကားကို၊ ဝဒေယျာယ၊ ဆိုတော်မူပါကုန်သော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝါရေတဗ္ဗမေဝ၊ ဖိတ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ နိဂ္ဂဟဝါဒိန္တိ
နိဂ္ဂဟဝါဒိဟူသည်ကား၊ ယောပုဂ္ဂလေသု၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဒ္ဓိဝိဟ၊ ရိကော၊ အတူနေ
တပည့်တည်း၊ အန္တော၊ သိကော၊ အတွင်းနေတပည့်တည်း၊ ဥပကာရကော
ကျေးဇူးများသောသူတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အစိန္တတွာ၊ မကြံမူ၍၊ ဝဇ္ဇာနုရူပံ၊
အပြစ်အားလျော်စွာ၊ တဇ္ဇန္တော၊ ခြိမ်းချောက်လျက်၊ ပဿာမေန္တော၊ နှိပ်စက်
လျက်၊ ဒဏ္ဍကမ္ဘံ၊ ဒဏ်အမှုကို၊ ကရာန္တော၊ ပြုလျက်၊ သိက္ခာပေသိ၊ ကျင့်စေ
၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ နိဂ္ဂဟဝါဒိနာမ၊ နှိပ်စက်ဆိုသည်မည်၏၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗု
ဒ္ဓေါဝိယ၊ မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အယံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နိဂ္ဂ
ဟနိဂ္ဂဟ၊ နှိပ်စက်နှိပ်စက်၊ ဝက္ခာမိ၊ ဆို၏၊ ပဂ္ဂဟ၊ ခြီးမြှောက်၍၊ ယော၊ အကြင်သူ
သည်၊ သာဓေ၊ အနှစ်၌၊ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစ
ကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ မေဓာဝိန္တိ၊ မေဓာဝိဟူသည်ကား၊ မေဓာဇ
ပညာယ၊ မေဓာဇပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ တာဒိသန္တိ၊
တာဒိသံဟူသည်ကား၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို၊
ဣပေသိရူပါသေယျ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တာ

ဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အာစရိယံ၊ ဆရာကို၊ တမာနဿ၊ ဖြစ်သည်၊
 ကပ်သော၊ အန္တေဝါသိကဿ၊ တပည့်အား၊ သေယျာ၊ မြတ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဝိယော၊ ယုတ်မာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝနိယေဝ၊ ကြီးပွား
 ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်၊ နော
 ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထ၊ ထို
 နောင်မှ၊ ဧကဒါ၊ အရံတစ်၊ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေဟိ၊ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကရ
 ဟန်းတို့သည်၊ ကိဇူဂိရိသ္မိံ အာဝါသေ၊ ကိဇူဂိရိဇနပုနဗ္ဗနေကုန်သောဒါဟ
 ကာဘိက္ခု၊ နုသိတေ၊ ပျက်ဆီးသည်တို့ကို၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာသုရားသည်
 အာဏတ္ထော၊ စေခိုင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိသာယစ၊ ပရိ
 သတ်နှင့်လည်း၊ ကောင်း၊ မောဂ္ဂလာနေနစ၊ မောဂ္ဂလာနှင့်လည်း၊ ကောင်း၊
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တတ္ထ၊ ထိုကိဇူဂိရိဇနပုနဗ္ဗသ္မိံ၊ ဝတော၊ ကြွသွားတော်မူသည်
 ဖြစ်၍၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိယတ္တရာမ
 သေရ်သည်၊ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေသု၊ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကရဟန်းတို့သည်၊
 အာနာဒိယန္တသု၊ မလိုက်နာသည်ရှိသော်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ
 မိနိတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဩဝါဒေယျာတိ၊ ဩဝါဒေယျဟူသည်
 ကား၊ ဩဝါဒံအနုသိဗ္ဗိံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒေယျ၊ ပေးရာ၏၊ အနုသာသေယျာ
 တိ၊ အနုသာသေယျဟူသည်ကား၊ တသေဝ၊ ထိုဩဝါဒေယျဟူသောပုဒ်
 ၏သာလျှင်၊ ပရိယာယဝစနံ၊ ပရိယာယစကားတည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား
 ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထု၊ ထို့၊ ဝတ္ထု၌၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဩဝဒတိနာ
 မ၊ အဆုံးအမကိုပေးသည်မည်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်
 သေးသောဝတ္ထုတည်း၊ သောဝိ၊ ထိုဝတ္ထုသည်လည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ သိ
 ယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ အနာဂတံ၊ မရောက်သေ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ၊ သည်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ အနုသာသတိ၊
 အဖန်တလဲလဲဆုံးမ၏၊ ဝါတနည်းကား၊ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ ဝဒန္တော၊
 ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဩဝဒတိနာမ၊ အဆုံးအမကိုပေးသည်မည်၏၊ ပရမ္ပုခါ၊
 မျက်ကွယ်၌၊ ဣတံဝါ၊ တမန်ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ သာသနံဝါ၊ သတင်းစကား
 ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ပေသတ္တာ၊ စေ၍၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ အနုသာ
 သနိနာမ၊ အဖန်တလဲလဲဆုံးမသည်မည်၏၊ ဝါတနည်းကား၊ သကိံ၊ တ
 ကြိမ်၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဩဝဒတိနာမ၊ အဆုံးအမကိုပေးသည်
 မည်၏၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ အနုသာ
 သနိနာမ၊ အဖန်တလဲလဲဆုံးမသည်မည်၏၊ အသန္တဝတိ၊ အသန္တဝတ

၃၂၂ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဟူသည်ကား၊ အကုသလဓမ္မာစ၊ အကုသိုလ်တရားမှလည်း၊ နိဝါဒယော၊
တားမြစ်ရာ၏၊ ကုသလဓမ္မာစ၊ ကုသိုလ်တရား၌လည်း၊ ပတိဋ္ဌပေယျ၊
တည်စေရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော အနက်တည်း၊ သတံဟိ
သောတိ၊ သတံဟိသောဟူသည်ကား၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သာဓုနံ။ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပိယော၊ ချစ်အပ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေပန၊ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ အသန္တော၊ အ
သမ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်ယုတ်မာကုန်၏၊ ဝိတိဏ္ဏပရလောကော၊ မကူး
မြောက်သေးသောတမလွန်လောကရှိကုန်၏၊ အာမိသက္ခကံ၊ အာမိသ
န္တိဩဉ္ဇသောမျက်စိရှိကုန်၏၊ ဇိဝိကတ္တာယ၊ အသက်မွေးခြင်းအလို့ငှါ၊ ပဗ္ဗ
ဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူယုတ်တို့အား၊ သောဩဝါဒကော၊
ထိုအဆုံးအမပေးတတ်သောသူကို၊ သောအနုသာသကော၊ ထိုအဖန်တလဲ
လဲဆုံးမဟတ်သောသူကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ အမှကံ၊ ငါတို့၏၊ နုဥပဏ္ဏာယော၊
ဥပဏ္ဏာယံဆရာမဟုတ်၊ နအာစရိယော၊ ဆရာမဟုတ်၊ ကလ္လော၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ အမှ၊ ငါတို့ကို၊ ငဒေသိ၊ ဆိုဘိသနည်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ မုခသတ္တိတိ
နုတ်ယုံတုံဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇန္တော၊ ထိုးစွသည်ရှိသော်၊ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်သည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤစကားကို၊ အာရုတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ သတ္ထာ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ခေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သောဝေ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်၊ ဥပနိဿယ သမ္ပန္နော၊ ဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိက္ခာသု၊ ရဟန်းတို့၌၊ ကထာယ၊ စကားသည်၊ သမုဗ္ဗိတာယ၊
ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်၊ ဇေတံ၊ ဤသင်တို့ဆိုတိုင်း၊ န၊ မဟုတ်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အညဿာတိဂါထံ၊ အညဿ
အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အညဿာ
တိ၊ အညဿဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘာဂိနေယျံ၊ တူဖြစ်သော၊
ဒိဃနုပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ဒိဃနုပရိဗိုဇ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တဿ၊ ထိုဒိဃနုပရိဗိုဇ်အား၊ သတ္ထာ
ရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟသုတ္တေ၊ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟသုတ်ကို၊
ဒေသိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ အယံမဟာထေရော၊ ဤမဟာ
ထေရ်သည်၊ ဘာဝနာမဂ္ဂေ၊ ဘာဝနာမဂ်တို့ကို၊ အဓိဂတိံ၊ ရှေ့သောဝကပါ
ရမိဉာဏဿ၊ သောဝကပါရမိဉာဏ်၏၊ မတ္တကံ၊ အထွန်အထိပ်သို့၊ ဝတ္ထော၊
ရောက်၏၊ သောတမောဒေသိ အတ္ထိကောတိ၊ သောတမောဒေသိအတ္ထိ
ကောဟူသည်ကား၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝိမောနော၊ ယပ်ခတ်

လျက်၊ဌိတော၊တည်သောဒီဃနသေသည်၊အတ္တိကော၊အလိုရှိသည်၊ဟုတွာ
 ဖြစ်၍၊သုဿုသန္တော၊နာလိုသည်ဖြစ်၍၊သောတံ၊နားကို၊ဩဒဟိ၊ထောင်
 ၏၊တံမေအမောဃံသဝနန္တိ၊ တံမေအမောဃံသဝနံ ဟူသည်ကား၊တ
 ထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သုတံသဝနံ၊ ကြားနာအပ်သော၊တံ၊ထို
 တရားသည်၊ အမောဃံ၊အချည်းနှီးမရှိ၊အဝဇ္ဈ၊မမြိုသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊အဂ္ဂသာဝကော၊အဂ္ဂသာဝကသည်၊ ပတ္တဗ္ဗသမ္ပတ္တိနံ၊ရောက်အပ်
 သောစည်းဝိပ်တို့၏၊အဝဿယော၊မှီခိုရာသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တေန
 ထိုကြောင့်၊ဝိမုတ္တောမှီတိအာဒိ၊ ဝိမုတ္တောမှီ၍သို့အစရှိသော ဂါထာကို၊
 အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ နေဝုဗ္ဗေနိဝါသာယာတိ၊နေဝ
 ဝုဗ္ဗေနိဝါသာယ ဟူသည်ကား၊ အတ္တနောစ၊မိမိ၏ လည်းကောင်း၊ပရေ
 သဗ္ဗ၊ သူတပါးတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသဇာနနဉာဏတ္ထာယ၊
 ရှေး၌ နေဘူးသေးခန္ဓာအစဉ်ကို သိသောဝုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်အကျိုးငှါ၊
 ပဏိမိ၊ တောင့်တခြင်းသည်၊ မေ၊ငါအား၊ နေဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ပရိကမ္မကရဏဝသေ
 န၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို ပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တဒတ္ထဝိတ္တပဏိဓာန
 မတ္တဗ္ဗိ၊ ထိုဝုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်အလိုငှါစိတ်၏ တောင့်တခြင်းမျှသည်
 လည်း၊နေဝတ္ထိ၊မရှိ၊ နောအဟောသိ၊ မဖြစ်၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ စေတောပရိယာယာတိ၊ စေတောပရိယာယဟူ
 သည်ကား၊စေတောပရိယဉာဏဿ၊ စေတောပရိယအဘိညာဉ် အကျိုး
 ငှါ၊ဣဒ္ဓိယာတိ၊ဣဒ္ဓိယာဟူသည်ကား၊ ဣဒ္ဓိဝိဉာဏဿ၊ ဣဒ္ဓိဝိဉာဏ်၏၊
 ဝုတိယာဥပပတ္တိယာတိ၊ ဝုတိယာဥပပတ္တိယာ ဟူသည်ကား၊ သတ္တာနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏၊ဝုတိ ဘဝ၊ဝုတိကိုလည်းကောင်း၊ဥပပတ္တိယာစ၊ပဋိသန္ဓေ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနနဉာဏရတုပပါတဉာဏတ္ထာယ၊ဝုတိပဋိသိန္ဓေကို
 သိသောဉာဏ်အကျိုးငှါ၊သောတဓာတုဝိသုဒ္ဓိယာတိ၊သောတဓာတုဝိသုဒ္ဓိ
 ယာဟူသည်ကား၊ဒိဗ္ဗသောတဉာဏဿ၊ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ် ၏၊ပဏိ
 မိ၊မနဝိဇ္ဇတိတိ၊ပဏိမိမေနဝိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ဣမေသံအဘိညာဓိသေ
 သာနံ၊ဤအဘိညာဉ်အထူးတို့၏၊အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ ပရိကမ္မဝသေန၊
 စီးဖြန်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိတ္တဿ၊စိတ်၏၊ ပဏိမိ၊တောင့်တခြင်း
 သည်၊ဝိတ္တာတိဟာရော၊စိတ်ဖြင့်ဆုတောင်းခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊နဟော
 သိ၊မဖြစ်၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊
 ဗုဒ္ဓါနံ၊မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊သဗ္ဗညုဂုဏာဝိယ၊မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်ကျေး

၃၂၄ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဇူးတို့ကဲ့သို့၊ အဂ္ဂမဂ္ဂါဝိဂမေနေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရသဖြင့် သားသျှင်၊
 သာဝကကောနံ၊ သာဝကတို့အား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သာဝကဂုဏာ၊
 သာဝကဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်၊ ဟတ္ထဂတာ၊ လက်သို့ရောက်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသာဝကဗဟုန္တာတို့အား၊ အဓိဂမာယ၊
 အရဟတ္တမင်အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရသဖြင့်၊ ဝိသု၊ အသီး၊ ကမ္မကရဏကိစ္စ၊
 အမှုကိုပြုသူပင်ကိစ္စသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ရုက္ခမူလန္တိ၊ အာဒိကာ၊ ရုက္ခမူလံ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊
 တိသေသဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ ကပေါတကန္ဓရာယံ၊ ကပေါတချောက်၌
 ဝိဟရန္တဿ၊ နေစဉ်၊ ယက္ခန၊ ဘီလူးသည်၊ ပဟတကာလေ၊ ပုတ်ခတ်သော
 အခါ၌၊ သမာပတ္တိဗလေန၊ သမာပတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 နိဗ္ဗိကာရတာဒိပနဝသေန၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထို၊ ဂါထာတို့၌၊ မုဇ္ဈောတိ၊
 မုဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ နဝေါရောပိတကေသော၊ ရိတ်၍ပြီးစသော ဆံဂီ
 သော၊ သင်္ဃာမ္ဘိပါရတေတံ၊ သင်္ဃာမ္ဘိပါရတောဟူသည်ကား၊ သင်္ဃာမ္ဘိ၊
 ဒုကုဋ်ကို၊ ပါရပိတွာ၊ ခြုံ၍၊ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူသော၊ သင်္ဃာမ္ဘိယာသုရ
 တေတိ၊ သင်္ဃာမ္ဘိယာသုရတောဟူ၍လည်း၊ ပဉ္စန္တိ၊ ရှစ်ကုန်၏၊ ပညာယ
 ဥတ္တမောထေရောတိ၊ ပညာယဥတ္တမောထေရောဟူသည်ကား၊ ထေရော၊
 မထေရ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်၏၊ သာဝ
 ကေသု၊ သာဝကတို့၌၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဈာယတီတိ၊ ဈာယတီဟူသည်
 ကား၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနေနစ၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဈာန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနေနစ၊ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနဈာန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဈာယတိ၊
 ဈာန်ဝင်စား၏၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ သမာပတ္တိဝိဟာရေန၊ သမာပတ်
 ဟူသောနေခြင်းဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဥပေတောဟောတိတာဝဒေတိ၊ ဥပေတောဟောတိတာဝ
 ဒေဟူသည်ကား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ယက္ခန၊ ဘီလူးသည်၊ သိသေ၊
 ဦးခေါင်း၌၊ ပဟတော၊ ပုတ်ခတ်၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ အပိတက္ကံ
 ဝိတက်မရှိသော၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနိကဗလသမာပတ္တိံ၊ စတုတ္ထဈာန်ဗလသမာ
 ပတ်ကို၊ သမာပန္နော၊ ဝင်စားသည်၊ အရိယေန၊ မြတ်သော၊ ဝုဏ္ဏိတာဝေန၊
 ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းနှင့်၊ ဥပေတောသမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ အဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အတိတတ္ထေ၊ အတိတ်အနက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤမိဘတ်သည်၊ ဝတ္ထမာနဝစနံ၊ ဝတ္ထမာနမိဘတ်တည်း၊
 ပဗ္ဗတောဝနဝေတိတိ၊ ပဗ္ဗတောဝနဝေတိ ဟူသည်ကား၊ မောဟက္ခ
 ယော၊ မောဟကုန်ပြီးသော၊ ဘိန္ဒုသဗ္ဗကိလေသော၊ ခွဲယှက်အပ်ပြီးသော
 အလုံးစုံသောကိလေသသာရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သေလမယ
 ပဗ္ဗတော၊ ကျောက်ဖြင့်ပြီးသောတောင်သည်၊ အစလော၊ မတုန်ယှုပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ သုပ္ပတိဗြူဟာဝိယ၊ ကောင်းစွာတည်သကဲ့သို့၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌာဒိနာ၊ ဣဋ္ဌ
 အနိဋ္ဌအစရှိသော၊ ကေနပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့်။ နဝေတိ၊
 မတုန်ယှုပ်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ နိဗ္ဗိကာရော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထ၊
 ထိုနောင်မှ၊ ကေဒိဝံသံ၊ တနေ့သ၌၊ ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ အသတိဝသေ
 န၊ သတိမေ့လျော့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကဇ္ဈေ၊ သက်နိုးအစွန်သည်၊
 ဩသမ္ပန္တေ၊ တွဲလရားကျသည်ရှိသော်၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊
 သာမဏေရော၊ သာမဏသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ ပရိမဏ္ဍလံ၊ အ
 ဝန်းညီစွာ၊ နိဝါသေတဗ္ဗံ၊ ဝတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊
 တံ၊ ထိုလျှောက်သောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်း၏၊ တယာ၊
 သင်သည်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိရသ၊
 ဦးဖြင့်၊ သမ္ပဒိန္နန္တောဝိယ၊ ခံသကဲ့သို့၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ ပင်လျှင်၊
 ထောကံ၊ အတန်ငယ်၊ ဥက္ကမိတွာ၊ ဖဲ၌၊ ပရိမဏ္ဍလံ၊ အဝန်းညီစွာ၊ နိဝါသေ
 တွာ၊ ဝတ်၍၊ မာဒိသာနံ၊ ငါကဲ့သို့သောသဘောရှိကုန်သော သူတို့အား၊
 အယဒ္ဓိ၊ ဤသို့သင်္ချာနိုးတွဲလရားကျခြင်းသည်လည်း၊ ဒေါသောယော၊ အပြစ်
 မည်သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အနင်္ဂ
 ဏဿာတိဂါထံ၊ အနင်္ဂဏဿအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့် တင်မူ
 ၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ မရဏ၊ သေခြင်း၌၊ ဇိဝိတေ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ သမဝိတ္တတံ၊ တူမျှသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿန္တော၊ ပြလို
 သည်ဖြစ်၍၊ နာဘိနန္ဒာမိတိအာဒိနာ၊ နာဘိနန္ဒာမိတ္တိသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဧ
 ဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥဘယေနမိဒန္တိ အာဒိနာ
 ဥဘယေနမိဒံဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂါထာဒွယံ၊ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဥဘယေနာတိ၊ ဥဘယေနဟူ
 သည်ကား၊ ဥဘယတော၊ နှစ်ပါးစုံမှ၊ ဥဘောသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာလေ
 သု၊ ကာလတို့၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မိဒန္တိ

၃၂၆

ထေရဝါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဧတ္ထ၊ ဝိဒိယတေ သောဠာပုဒ်၊ မကါရော၊ မအက္ခရာသည်၊ ပဒသန္ဓိကရော၊ ပုဒ်စပ်
 ခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း။ ဣဒမရဏမေဝ၊ ဤသေခြင်းသည်သာလျှင်၊ မရဏံ၊
 သေခြင်းသည်၊ အတ္ထေဝနာမ၊ ရှိသည်မည်သည်သာတည်း။ အမရဏံနာမ၊
 မသေခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေသုညဘောသုကာလေသု၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်
 သောကာလတို့၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပစ္ဆာဝါပုရေဝါတိ၊
 ပစ္ဆာဝါပုရေဝါဟူသည်ကား၊ မဇ္ဈိမဝယသ၊ မဇ္ဈိမအပ္ပယံ၊ ပစ္ဆာဝါ၊
 နောက်၌လည်းကောင်း၊ ဇရာဇိဏ္ဏကာလေ၊ အိုမင်းဆွေးမြေ့သောအခါ၌၊
 ပုရေဝါဗာရကာလေ၊ ငယ်သောအခါ၌လည်း၊ မရဏမေဝ၊ သေသည်သာ
 လျှင်တည်း၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဧကန္တိကမေ၊ စင်စစ်အဆုံးရှိသည်
 သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋိပစ္ဆေ၊ ကျင့်ကုန်လော၊ သမာပတ္တိ
 သမာပတ်ကို၊ ပူရေထ၊ ဖြည့်ကုန်လော၊ ဝိပ္ပဋ္ဌိပစ္စိတွာ၊ မကျင့်မူ၍၊ မာဝိနဿ
 ထ၊ မပျက်စေကုန်လင့်၊ အပါယေသု၊ အပါယ်တို့၌၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော
 ဆင်းရဲကို၊ မာအနုဘဝထ၊ မခံစားကြကုန်လင့်၊ ခဏောဝေမာဥပဇ္ဈဂါတိ၊
 ခဏောဝေမာဥပဇ္ဈဂါဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌဟိအက္ခဏဟိ၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး
 တို့မှ၊ ဝိပဇ္ဇိတော၊ ကြဉ်အပ်သော၊ နဝမော၊ ကိုးခုမြောက်သော၊ အယံ
 ခဏော၊ ဤခဏကို၊ ထုမှေသင်တို့သည်၊ မာအတိတ္တမိ၊ မလွန်စေလင့်၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဧကေဇိသံ၊
 တနေ့သ၌၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာကောဠိ
 ကံ၊ မဟာကောဠိကကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တဿ၊ ထိုမဟာကောဠိက၏၊ ဂုဏံ၊
 ဂုဏ်ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသန္တောတိအာဒိ၊ ဥပသန္တော
 ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တိဿာဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ အာဘသိ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အနုဒ္ဓေသိကဝသေန၊ မရည်ညွှန်းသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ရနာတိတိ၊ ရနာတိဟူသည်ကား၊ ဒုမပတ္တံ၊ သစ်ရွက်ကို၊
 ရနာတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ထေရသန္ဓိသိတံ၊ မထေရ်၌ရှိသည်
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပါသိတိအာဒိ၊ အပ္ပါသိဤ
 သို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ အပ္ပါသိတိ၊ အပ္ပါ
 သိဟူသည်ကား၊ အရနိပဟာသိ၊ ပယ်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အနာယာသောတိ၊ အနာယာသောဟူသည်ကား၊
 အပရိဿမော၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသော၊ ဘိလေသဒုက္ခရဟိတော၊ ဘိလေ
 သာဟူသောဆင်းရဲမှကင်းထသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဝိပ္ပသန္ဓမနာဝိလောတိ၊ ဝိပ္ပသန္ဓမနာဝိလောဟူသည်ကား၊

၃၀-တိသနိပါတ်- ၂၅၉-သာရိပုတ္တတ္ထရဂါထာ။ ၃၂၇

အသဒ္ဓါဒိနံ၊ မယံ ကြည်ခြင်းစသည်တို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ သုဠ၊
ကောင်းစွာ၊ ပသန္တိတ္တော၊ ကြည်သောစိတ်ရှိသည်၊ အနု၊ ဝိလသကပ္ပတာ
ယ၊ မနောက်ကျသောအကြံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာဝိလော၊ နောက်
ကျခြင်းမရှိသော၊ နဝိဿာသေတိဂါထာ၊ နဝိဿာသေအစရှိသောဂါ
ထာကို၊ ဧဝမတ္ထံ၊ ဧဝမတံကို၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယံကြည်၍၊ တဿ၊ ထိုဧဝ
မတံ၏၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူကို၊ ရောစေတွာ၊ နှစ်သက်၍၊ ဌိတေ၊ တည်ကုန်သော၊
ဝဇ္ဇိပုတ္တကေ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသားရဟန်းတို့ကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပုတ္တာ၊
ဘေးတော်မူအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နဝိဿာသေတိ၊ နဝိဿာသေ ဟူသည်ကား၊
ဝိဿဋ္ဌော၊ အကြွင်းဝင်သည်၊ နဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ နသဒ္ဓဟေယျ၊ မယံ
ကြည်ရာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဧကတိယေ
သုတံ၊ ဧကတိယေထုဟူသည်ကား၊ ဧကဓ္မေသု၊ အချို့ကုန်သော၊ အနုဗ္ဗိတ
သဘာဝေသု၊ မတည်တန့်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ပုယုဇ္ဇနသု၊ ပုယု
ဇဉ်တို့၌၊ ဧဝန္တိ၊ ဧဝံဟူသည်ကား၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဧဝမတ္တော၊ ဧဝ
မတံသည်၊ သဗ္ဗာပဋိပန္နောတိ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏ဟူ၍၊ ဝိဿာသံ၊
အကြွင်းဝင်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတ္တယထာ၊ ရောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
အတူ၊ အဂါရိသုတံ၊ အဂါရိသု ဟူသည်ကား၊ ဂဟဋ္ဌေသု၊ လူတို့၌၊ သာဓု
ဟုတွာနာတိ၊ သာဓုဟုတွာနဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပုယုဇ္ဇ
နဘာဝေါနာမ၊ ပုယုဇဉ်အဖြစ်မည်သည်၊ အဿပိဋ္ဌေ၊ မြင်းကျောက်ကုန်း
၌၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော၊ ကုမ္ဘ ဣဝိယစ၊ ပရုံသီးကဲ့သို့ရင်း၊ ထုသရာသိဋ္ဌိ
ဖွဲ့ရ၌၊ နိခါတခါဏုကံဝိယစ၊ စိုက်၍ထားအပ်သောသစ်ထုတ်ကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ အနုဗ္ဗိတော၊ မတည်တန့်၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဧကဓ္မေ၊ အချို့
ကုန်သောသူတို့သည်၊ အာဒိတော၊ အစ၌၊ သာဓု၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်
ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်အခါ၌၊ အသာဓု၊ သူယုတ်တို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဧဝမတ္တော၊ ဧဝ
မတံသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဘိလသမ္ပန္နော၊ ဘိလန္တုပြည့်စုံသည်၊ အတိညာ
သမာပတ္တိလာဘိ၊ အတိညာဉ်သမာပတ်ကိုရသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ လာတ
သက္ကာရပကတော၊ လာဘ်ပူဇော်သကာ၌ မက်မောသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ ပရိဟိနဝိသေသော၊ ယုတ်လျော့သောတရားထူးရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဆန္ဒပက္ခကာကောဝိယ၊ အတောင်ကျိုးသောကျိုးကဲ့သို့၊ အပါယိကော၊
အပါယံသို့ထားသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်ရ၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တာဒိသော၊

ထိုသို့သဘောရှိသောသူကို၊ ဗိဇ္ဇမတ္တေန၊ မြင်ကာမျှဖြင့်၊ သာဓုတိ၊ သူတော်
 ကောင်းဟူ၍၊ နဝိဿာသိတဗ္ဗော၊ အကြွမ်းမဝင်အပ်၊ ဇေနစွေပန၊ အချို့
 သောသူတို့သည်ကား၊ ကလျာဏမိတ္တ သံသဂ္ဂါဘာဝေန၊ ကောင်းသော
 အဆွေခင်ပွန်းနှင့်ပေါင်းတော်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ အာဒိတော၊ အစဉ်၊ အသာဓု၊
 သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့သည်၊ ဟုတွာပိ၊ ဖြစ်ကုန်၍လည်း၊ မန္တော၊ နောက်
 အခါ၌၊ ကလျာဏမိတ္တသံသဂ္ဂေန၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းနှင့်ပေါင်းတော်ရ
 သဖြင့်၊ သာဓု၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ယောန္တိယေဝ၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာ
 ဟူ၍လည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေဝဒတ္တသဒိသေ၊ ဒေဝဒတ်နှင့်တူကုန်
 သော၊ သာဓုပဋိရူပေ၊ သူတော်ယောင်ဆောင်ကုန်သောသူတို့ကို၊ သာဓုတိ၊
 သူတော်ကောင်းဟူ၍၊ နဝိဿာသေယျ၊ အကြွမ်းမဝင်ရာ၊ ဣတိအယံ ဤ။
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ ကာမန္တန္တ
 ဓယော၊ ကာမန္တန္တအစရှိကုန်သော၊ စိတ္တုပ္ပါဒကိလေသာ၊ စိတ်၌ဖြစ်ကုန်
 သောကိလေသာတို့သည်၊ အဝိဂတော၊ မကင်းကုန်သေး၊ တေ၊ ထိုသူတို့
 သည်၊ အသာဓု၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့မည်ကုန်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်
 သူတို့အား၊ တေ၊ ထိုစိတ်၌ ဖြစ်ကုန်သောကိလေသာတို့သည်၊ ဝိဂတော၊
 ကင်းကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ သာဓုတိ၊ သူတော်ကောင်းတို့ဟူ၍၊ ဒသေ
 တံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ကာမန္တန္တောတိဂါထံ၊ ကာမန္တန္တအစရှိသောဂါထာကို၊
 ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူ၍၊ အသာဓရဏတော၊ မဆက်ဆံသောအားဖြင့်၊ ဥက္ကံ
 သဂတံ၊ လွန်မြတ်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ သာဓုလက္ခဏံ၊ သူတော်ကောင်း
 လက္ခဏာကို၊ ဒသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ယသသက္ကရိယမာနဿာတိ အာဒိ
 နာ၊ ယသသက္ကရိယမာနဿဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂါထာန္တယံ၊ ဂါထာနှစ်
 ခုအပေါင်းကို၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်အပ်၏၊ အသာဓရဏတောပန၊ မဆက်ဆံသော
 အားဖြင့်ကား၊ ဥက္ကံသဂတံ၊ လွန်မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ တံ၊
 ထိုသူတော်ကောင်း၏ လက္ခဏာကို၊ ဒသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ သတ္တာရဉ္စ၊
 မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တာနဉ္စ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဥဒါဟရန္တော၊ ထုတ်ဆောင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ မဟာသမုဒ္ဒေါတိအာဒိကာ၊
 မဟာသမုဒ္ဒေါ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊
 မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ မဟာသမုဒ္ဒေါတိ၊ မဟာသမုဒ္ဒေါဟူသည်ကား၊
 အသံမဟာသမုဒ္ဒေါ၊ ဤမဟာသမုဒ္ဒရာသည်၊ အယံမဟာပထဝီ၊ ဤမြေ
 ကြီးသည်၊ သေလော၊ ကျောက်အထိပြီးသော၊ အယံပဗ္ဗတော၊ ဤတောင်

သည်းပုရုတ္တိမာဒိဘာဒတော၊ အရှေ့အရပ်စသည်အပြားရှိသောအရပ်၌၊
 အနိလောစးလေသည် လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အစေတနတာ
 ဝေန၊ စိတ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌ၊ ဣဋ္ဌာရုံ၊ အနိဋ္ဌာရုံ၊ သ
 ဟန္တိ၊ သည်းခံကုန်၏၊ ပဋိသင်္ခါနပလေန၊ ဆင်ခြင်သည်၏ အတွင်းအား
 ဖြင့်၊ နယဟန္တိ၊ သည်းမခံကုန်၊ သတ္တာပန၊ မြတ်စွာဘုရား သည်ကား၊
 ယဿအရဟတ္တုပ္ပတ္တိယာ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏၊ ဝသေန၊
 အတွင်းအားဖြင့်၊ ဥတ္တမေ၊ မြတ်သော၊ တာဒိဘာဝေ၊ သည်းခံခြင်းအဖြစ်၌၊
 ဌိတော၊ တည်တော်မူ၏၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌာဒိသု၊ ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံ အစရှိကုန်
 သော၊ သံဗုတ္တ၊ အလုံးစုံသော အာရုံတို့၌၊ သမော၊ ပြင်သက်၏၊ နိဗ္ဗိကာ
 ရေ၊ ဖေါက်ပြန်ခြင်းမရှိ၊ တဿသတ္တု၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဝရပိရုတ္တိ
 ယာအဂ္ဂပသဝိရုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော ဝိရုတ္တိ၏၊ တေမဟာ
 သမုဒ္ဒါဒယော၊ ထိုမဟာသမုဒ္ဒရာအစရှိသည်တို့သည်၊ ဥပမာယံဥပမာ
 ဘာဝေန၊ ဥပမာ၏အဖြစ်၌၊ နယုဇ္ဇန္တိ၊ မသင့်ကုန်၊ ကလဘာဂစ္ဆိ၊ တဆွဲ
 ခြောက်မိတ်တို့၏တမိတ်ကိုမျှသည်၊ နဥပေန္တိ၊ မမြီကုန်၊ ဣတိအယံ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စက္ကာနုဝတ္ထကောတိ၊ စက္ကာနုဝတ္ထကောဟူ
 သည်ကား၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဝတ္တိတဿ၊ လည်စေအပ်
 သော၊ ဓမ္မစက္ကဿ၊ တရားတည်းဟူသောစက်ရတနာသို့၊ အနုပဝတ္ထကော
 အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်သော၊ ထေရောတိ၊ ထေရောဟူသည်ကား၊ အသေခေပိ၊
 အသေခံဖြစ်ကုန်သော၊ သိသက္ခန္ဓာဒိဟိ၊ သိသက္ခန္ဓာဒိဟိ၊ အစရှိသည်တို့နှင့်၊
 သမန္နာဂမေန၊ ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ မဟာဥာဏီတိ၊ မ
 ဟာဥာဏီဟူသည်ကား၊ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိသော၊ သမာဟိ
 တောတိ၊ သမာဟိတောဟူသည်ကား၊ ဥပစာပုပ္ဖနာသမာမိနာစ၊ ဥပစာရ
 သမာမိအပ္ပနာသမာမိဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုတ္တရသမာမိနာစ၊ အနုတ္တရ
 သမာမိဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်စသော၊ ပထဝီ
 ပဂ္ဂိသမာနောတိ၊ ပထဝီပဂ္ဂိသမာနောဟူသည်ကား၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌာဒိအာရမ္မ
 ဏသန္နိပါတော၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံ အစရှိသောအာရုံတို့၏ပေါင်းမိရင်းရာ
 ၌၊ နိဗ္ဗိကာရတာယ၊ ရှိရာခြင်းကင်းသဖြင့်၊ ပထဝီယာစ၊ မြေကြီးနှင့်လည်း
 ကောင်း၊ အာပေနစ၊ ရေနှင့်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိနာစ၊ မီးနှင့်လည်းကောင်း၊
 သဒိသဝုတ္တိ၊ တူနသဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နရစ္ဆတိနရဿတိ
 တိ၊ နရစ္ဆတိနရဿတိဟူ၍၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပညာပါရမိတံပစ္ဆောတိ
 ပညာပါရမိတံပစ္ဆောဟူသည်ကား၊ သာဝကဉာဏဿ၊ သာဝကဉာဏ်

၃၃၀ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

၏၊ ပါရမီပါရကောဒိ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီးထသော၊
 ဟာဗုဒ္ဓိတိ၊ မဟာဗုဒ္ဓိဟူ သည်ကား၊ ပုထုဟာသဇဝနတိက္ခနိဗ္ဗေမိကဘဝ
 ပတ္တာယ၊ မြတ်သောကြီးသော ရွှင်သောလျှင်သော ထက်သောထိုးထွင်၍
 သိသော သာဝကပါရမီဉာဏ် အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ မဟာတိယာ၊ ကြီး
 မြတ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံထသော၊ မဟာမတီ
 တိ၊ မဟာမတီ ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မန္တယဝေဒိတသင်္ခါတာယ၊ တရားအား
 လျော်စွာထိုးတွင်း၍ သိခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ မဟာတိယာ၊ ကြီးစွာသော၊ န
 ယဂ္ဂါဟမတိယာ၊ နည်းကိုယူစွမ်းနှိုင်းသောပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
 စုံထသော၊ စတုဗ္ဗိဓာစ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သော
 ဇ္ဇသဝိဓာစ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ စတု
 စတ္တာလသဝိဓာစ၊ လေးဆဲ့လေးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
 သတ္တတိဝိဓာစ၊ ခုနစ်သယံအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေယိတေ
 ပညပ္ပဘေဒါ၊ အကြင်ပညာအပြားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထို
 ပညာတရားတို့ကို၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ အနဝသေသာနံ၊ အကြွင်း
 မရှိကုန်သောပညာတို့ကို၊ အဓိဂတတ္တာစ၊ ရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ မဟာပညတာဒိဝိသေသယောဂတောစ၊ ကြီးသောပညာအစရှိ
 သောအထူးနှင့်ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အယံမဟာထေ
 ရော၊ ဤမဟာမဇေ နှစ်သည်၊ သာတိသယံ၊ အလွန်အကဲနှင့်တကွ၊ မဟာ
 ဗုဒ္ဓိတိ၊ ကြီးသောပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ပတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ တဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိက္ခပေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာ
 သည် ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏၊ မဟာပညော၊ မြတ်သောပညာရှိ၏၊ ပုထု
 ပညော၊ ကြီးသောပညာရှိ၏၊ ဟာသပညော၊ ရွှင်သောပညာရှိ၏၊ ဇဝန
 ပညော၊ လျှင်သောပညာရှိ၏၊ တိက္ခပညော၊ ထက်သောပညာရှိ၏၊ နိဗ္ဗေမိက
 ပညော၊ ထိုးတွင်း၍သိသောပညာရှိ၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း
 တတ္ထဝစန၊ ထိုစကား၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ပဏ္ဍိတဘာဝါဒီနံ၊
 ပဏ္ဍိတအဖြစ်အစရှိသည်တို့၏၊ ဝိတာဝဝိတာဝနာ၊ ခွဲချမ်းဝေခန့်သည်၏
 အဖြစ်ကိုထင်စွာပြခြင်းတည်း၊ ဓာတုကုသလတာ၊ ဓာတ်၌ လိမ္မာသည်၏
 အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အာယတနကုသလတာ၊ အာယတန၌လိမ္မာ
 သည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆသမုပ္ပါဒကုသလတာ၊ ပရိစ္ဆသ
 မုပ္ပါဒ်၌လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဌာနာဌာနကုသလတာ၊

အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိဣမေဟိကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိ၏၊ မဟာပညာတာဒိန္နံ၊ မြတ်သောပညာရှိသည်၏အဖြစ်အစရှိသည်
 တို့ကို၊ ဝိဘာဝဒဿနေန၊ ခွဲဝေခြင်းကိုပြသဖြင့်၊ အယံ၊ ဤထိုလတ္တံ့သည်
 ကား၊ ပါဠိ၊ ပါဠိဘည်း၊ မဟာပညာ၊ မြတ်သောပညာသည်၊ ကတမ၊ အဘယ်
 နည်း၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ အတ္ထေ၊ အနက်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်း
 ဆည်းတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာပညာ၊ မဟာပညာမည်၏၊
 မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပ၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊
 နိရုတ္တိယော၊ နိရုတ္တိတို့ကို၊ မဟန္တာနိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ပဋိဘာနာနိ၊ ပဋိဘာန
 တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်းတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာ
 ပညာ၊ မဟာပညာမည်၏၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သီလက္ခန္ဓေ၊ သီလက္ခန္ဓ
 တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်းတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာ
 ပညာ၊ မဟာပညာမည်၏၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သမာဓိက္ခန္ဓေ၊ သမာ
 ဓိက္ခန္ဓတို့ကို၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ပညက္ခန္ဓေ၊ ပညက္ခန္ဓတို့ကို၊ မဟန္တေ၊
 မြတ်ကုန်သော၊ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓေ၊ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓတို့ကို၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဝိ
 မုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓေ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်း
 ဆည်းတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာပညာ၊ မဟာပညာမည်ကုန်၏
 မဟန္တာနိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဌာနာဌာနိ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်၊ ဟုတ်သည်
 တို့ကို၊ မဟာဝိဟါရသမာပတ္တိယော၊ မဟာဝိဟာရသမာပတ်တို့ကို၊ မဟန္တာ
 နိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်
 သော၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သမပ္ပဓာ
 နေ၊ သမပ္ပဓာန်တို့ကို၊ ဣဒ္ဓိပ္ပါဒေ၊ ဣဒ္ဓိပ္ပါဒ်တို့ကို၊ မဟန္တာနိ၊ မြတ်ကုန်သော၊
 ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့ကို၊ ဗလ္လာနိ၊ ဗိုလ်တို့ကို၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတို့ကို၊ မဟ
 န္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂေ၊ အရိယမဂ်တို့ကို၊ မဟန္တာနိ၊ မြတ်ကုန်
 သော၊ သမညဖဿာနိ၊ သမညဖိုလ်တို့ကို၊ မဟာ၊ မြတ်ကုန်သော၊ အဘိညာ
 ယော၊ အဘိညာဉ်တို့ကို၊ မဟန္တေ၊ ပရမတ္ထံ၊ မြတ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိဂ္ဂ
 ဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်းတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာပညာ၊ မဟာပ
 ညာမည်၏၊ ဝုဏ္ဏပညာ၊ ထူထဲသောပညာသည်၊ ကတမ၊ အဘယ်နည်း၊ ဝု
 ထုနာန၊ ခန္ဓေသု၊ အသီးအသီးကုန်သောခန္ဓာတို့၌၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်၊ ပဝတ္တ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝုဏ္ဏပညာ၊ ဝုဏ္ဏပညာမည်၏၊ ဝုဏ္ဏနာန၊
 သမာပိပညာယတနသု၊ အသီးအသီးကုန်သောသမာပိပညာအာယတနတို့၌

၃၃၂ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝေယျတ္ထဝံ

ပထုနာနာဝေတုယ၊ အဝိးအဝိးကုန်သောဝေတံတို့၌၊ ပထုနာနာပဋိစ္စသ
 မုပ္ပါဒေသု၊ အဝိးအဝိးကုန်သောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တို့၌၊ ပထုနာနာသုညတမနု
 ပသတ္တေသု၊ အဝိးအဝိးကုန်သောသုညတကိရိခြင်းတို့၌၊ ပထုနာနာအတ္တ
 သု၊ အဝိးအဝိးကုန်သောအနက်တို့၌၊ ပထုနာနာဓမ္မသု၊ အဝိးအဝိး
 ကုန်သောပါဠိတို့၌၊ နိရုတ္တိသု၊ နိရုတ္တိတို့၌၊ ပဋိဘာဝေသု၊ ပဋိဘာဝ်တို့၌၊ ပ
 ထုနာနာဝိလံက္ခန္ဓေသု၊ အဝိးအဝိးကုန်သောဝိလက္ခန္ဓ်တို့၌၊ ပထုနာနာ
 သမာဓိပညာဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓေသု၊ အဝိးအဝိးကုန်သော
 သမာဓိပညာဝိမုတ္တိဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓ်တို့၌၊ ပထုနာနာဋ္ဌာနေသု၊ အဝိး
 အဝိးကုန်သောအရာတို့၌၊ ပထုနာနာဝိဟာရသမာပတ္တိသု၊ အဝိးအဝိး
 ကုန်သောဝိဟာရသမာပတ်တို့၌၊ ပထုနာနာအရိယသတ္တေသု၊ အဝိးအဝိး
 ကုန်သောအရိယသတ္တတို့၌၊ ပထုနာနာသတိ ပဋ္ဌာနေသု၊ အဝိးအဝိး
 ကုန်သောသတိပဋ္ဌာန်တို့၌၊ သမ္ပပ္ပဓနေသု၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့၌၊ ဣဒ္ဓိပါဒေသု၊
 ဣဒ္ဓိပ္ပါဒ်တို့၌၊ ဣန္ဒြိယသု၊ ဣန္ဒြိယတို့၌၊ ဗလေသု၊ ဗိုလ်တို့၌၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ ဗော
 ဇ္ဈင်္ဂ်တို့၌၊ ပထုနာနာအရိယမဂ္ဂေသု၊ အဝိးအဝိးကုန်သောအရိယမဂ်တို့
 ၌၊ သာမညဗလေသု၊ သာမညဗိုလ်တို့၌၊ အဘိညာသု၊ အဘိညာဉ်တို့၌၊ ပ
 ထုနာနာဒုဇ္ဈနသာဝာရဏေ၊ အဝိးအဝိးကုန်သောမကောင်းသောသူတို့နှင့်
 ဆက်ဆံကုန်သော၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ သမတိက္ကမ၊ လွန်မြောက်၍၊ ပရ
 မတ္တေ၊ မြတ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣ
 တိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပထုပညာ၊ ပထုပညာမည်၏၊ ဟာသပညာ၊ ရွှင်
 သောပညာသည်၊ ကတမာ၊ အဘယ့်နည်း၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧ
 ကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ ဟာသဗဟုလော၊ ရွှင်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊
 ဝေဗဟုလောထုဋ္ဌဗဟုလော၊ နှစ်သက်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ပါမေဇ္ဇဗဟု
 လော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ဖြည့်
 ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာမည်၏၊ ဟာသဗဟု
 လော၊ ရွှင်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယသံဝရံ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊ ပရိပူ
 ရေတိ၊ ဖြည့်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာမည်၏၊
 ဘောဇနေ၊ စားခြင်း၌၊ မတ္တညတံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်၏အဖြစ်ကို၊
 ဇာဂရိယာနုယောဂံ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့် ဘွဉ်ခြင်းကို၊ သီလက္ခန္ဓံ၊ သီလက္ခန္ဓ်
 ကို၊ သမာဓိက္ခန္ဓံ၊ သမာဓိက္ခန္ဓ်ကို၊ ပညက္ခန္ဓံ၊ ပညက္ခန္ဓ်ကို၊ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓံ၊
 ဝိမုတ္တိဓာန်ကို၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓံ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓ်ကို၊ ပရိ
 ပူရေတိ၊ ဖြည့်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာ

မည်၏၊ ဟာသဗဟုလော၊ ရွှင်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ပာဠာနာဠာနာနိ၊
 အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည် တို့ကို၊ ပဒိုဝိဇ္ဇာတိ၊ ထိုးတွင်း၍သိ
 တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာမည်၏၊
 ဟာသဗဟုလော၊ ရွှင်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရ သမာပတ္တိယော၊
 ဝိဟာရ သမာပတ်တို့ကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ဖြည့်၍ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာမည်၏၊ ဟာသဗဟုလော၊ ရွှင်ခြင်းများသည်
 ဖြစ်၍၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ပဒိုဝိဇ္ဇာတိ၊ ထိုးတွင်း၍သိ၏၊
 သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏၊ သမ္မပ္ပဓာနေ၊ သမ္မပ္ပ
 ဓာန်တို့ကို၊ ဣဒ္ဓိပ္ပါဒေ၊ ဣဒ္ဓိပ္ပါဒ်တို့ကို၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဗလောနိ၊ ဗိုလ်
 တို့ကို၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊
 ပွား၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာမည်၏၊ ဟာသ
 ဗဟုလော၊ ရွှင်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ သာမညဗလောနိ၊ သာမညဗိုလ်တို့ကို၊
 သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ အဘိညာယော၊ အဘိညာဉ်တို့ကို၊ ပဒို
 ဝိဇ္ဇာတိ၊ ထိုးတွင်း၍သိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ ဟာသပ
 ညာမည်၏၊ ဟာသဗဟုလော၊ ရွှင်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒတုဗ္ဗိပါမောဇ္ဇ
 ဗဟုလော၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ပရမတ္ထံ၊ မြတ်
 သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုတတ် ၍၊ ဣတိတသ္မာ
 ။ ထိုကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာမည်၏၊ ဇဝနပညာ၊ လျှင်သောပညာ
 သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ အတိတာနာဂတ
 ပစ္စုပ္ပန်။ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ (ပ)၊ နုရေ၊ နုရ
 ဖြစ်သော၊ သန္တိကေဝါ၊ သန္တိကဖြစ်သော၊ ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ အနိစ္စတော၊ မြေသောအားဖြင့် ခိပ္ပံ
 လျှင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝန
 ပညာမည်၏၊ နုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ အနတ္တတော၊
 အနတ္တအားဖြင့် ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏၊ ယာကာမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ
 သည်၊ (ပ)၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိအလုံးစုံသော၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အ
 တိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ (ပ)၊
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ အနိစ္စတော၊ မြေသောအားဖြင့်
 နုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်၊ အနတ္တတော၊ အစိုးမရသောအားဖြင့်၊ ခိပ္ပံ
 လျှင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝန

၃၃၄ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ပညာမည်၏၊ စက္ခု၊ စက္ခုကို၊ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်၊ အနတ္တတော၊ အစိုးမရသောအားဖြင့်၊ ခိပ္ပံလျှင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်၊ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်၊ အနတ္တတော၊ အစိုးမရသောအားဖြင့်၊ ခိပ္ပံလျှင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ ခယဇ္ဇေန ကုန်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ ဘယဇ္ဇေန၊ ဘေးဟူသောအနက်ကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အသာရကဇ္ဇေန၊ အနှစ်မရှိသောအနက်ကြောင့်၊ အနတ္တံ၊ အနတ္တမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣလယိတွာ၊ နှိုင်းချိန်၍၊ တိရယိတွာ၊ ကူးမြောက်၍၊ ဝိဘာဝယိတွာ၊ ထင်စွာပြု၍၊ ဝိဘူတံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိညာဏနိရောဓေ၊ ရုပ်၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ခိပ္ပံလျှင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ သညာ၊ သညာသည်၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ ခယဇ္ဇေန၊ ကုန်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ ဘယဇ္ဇေန၊ ဘေးဟူသောအနက်ကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အသာရကဇ္ဇေန၊ အနှစ်မရှိသောအနက်ကြောင့်၊ အနတ္တံ၊ အနိစ္စမည်၏၊ အစိုးမရအနတ္တမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣလယိတွာ၊ နှိုင်းချိန်၍၊ တိရယိတွာ၊ ကူးမြောက်၍၊ ဝိဘာဝယိတွာ၊ ထင်စွာပြု၍၊ ဝိဘူတံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိညာဏနိရောဓေ၊ ဝိညာဉ်၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ခိပ္ပံလျှင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏၊ စက္ခု၊ စက္ခုသည် (ပ) အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်၊ ခယဇ္ဇေန၊ ကုန်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ ဘယဇ္ဇေန၊ ဘေးဟူသောအနက်ကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ (ပ) ဝိဘူတံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဇရာမရဏနိရောဓေ၊ ဇရာမရဏ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ခိပ္ပံလျှင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ သင်္ခါတံ၊ ကံစိတ်ဥတုအာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်း တရား လေးပါးတို့သည်ပေါင်း၍ ပြုပြင်အပ်၏၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန်၊ အကြောင်းတရားကိုစွဲ၍ဖြစ်၏၊ ခယဇ္ဇေန၊ ကုန်ခြင်း

၃၀-တိသနိပါတ်- ၂၅၉-သာရိပုတ္တတ္ထရဂါထာ၊ ၃၃၅

သဘောရှိ၏။ ဝယဓမ္မံ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝိရာဂဓမ္မံ၊ တပ်ခြင်းကင်း
 ခြင်းသဘောရှိ၏။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့(ပ)။ ဝိညာ
 ဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ စက္ခု၊ စက္ခုသည်(ပ)။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အ
 တိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်၊ အနိစ္စံ၊
 အမြဲမရှိ သစ်တံ၊ ကံစိတ်ဥတု အာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရား
 လေးပါးတို့သည်ပေါင်း၍ပြုပြင်အပ်၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန်၊ အကြောင်းတရားကို
 စွဲ၍ဖြစ်၏။ ဝယဓမ္မံ၊ ကုန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝယဓမ္မံ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိ၏။
 ဝိရာဂဓမ္မံ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းသဘောရှိ၏။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘော
 ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တုံလယိတွာ၊ နှိုင်းချိန်၍၊ တိရယိတွာ၊ ကူးမြောက်၍၊ ဝိဘာ
 လယိတွာ၊ ထင်စွာဖြုတ်၊ ဝိဘူတံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဇရာမရဏနိ
 ရောဓေ၊ ဇရာမရဏ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဇဝတိ
 ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏၊ တိက္ခ
 ပညာ၊ ထက်သောပညာသည်၊ ကတမာ၊ အတတ်နည်း၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ကိ
 လေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 တိက္ခပညာ၊ တိက္ခပညာမည်၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိ
 တက်ကို၊ နာမိဝါသေတိ၊ သည်းမခံ၊ ပဇာတိ၊ စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်
 ပျောက်၏။ ဗျန္တိံ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အနဘာဝံ၊ မဖြစ်ခြင်းသို့၊
 ဂမေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ဗျာပါဒဝိတက်ကို၊
 ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိဟိံ သာဝိတက္ကံ၊ ဝိဟိံ သာဝိတက်ကို၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ကုန်
 ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ရာဂံ၊ ရာဂကို၊ ဒေါသံ၊
 ဒေါသကို၊ မောဟံ၊ မောဟကို၊ ကောဓံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို၊ ဥပနာဟံ၊ ရန်
 ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ မက္ခံ၊ ကျေးဇူးချေဖျက်ခြင်းကို၊ ပဇ္ဇာသံ၊ အဖျင်းမှုခြင်းကို၊
 ဣဿံ၊ ငြိစွဲခြင်းကို၊ မစ္ဆရိယံ၊ ဝန်တိုခြင်းကို၊ မာယံ၊ ဟုည့်ပတ်ခြင်းကို၊ သာ
 ထေယျံ၊ စဉ်းလဲခြင်းကို၊ တမ္ဘံ၊ မာန်မှုခြင်းကို၊ အတိမာနံ၊ အလွန်မာန်မှု
 ခြင်းကို၊ မဒံ၊ ယစ်ခြင်းကို၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော
 ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒုဗ္ဗရိတေ၊ ဒုစ
 ရိုက်တို့ကို၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အဘိသင်္ခါရေ၊ အဘိသင်္ခါရတို့ကို၊
 သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝဂါမိကဗ္ဗေ၊ ဘဝသို့လားစေတတ်သောကံ
 တို့ကို၊ နာမိဝါသေတိ၊ သည်းမခံ၊ ပဇာတိ၊ စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ပျောက်
 ၏။ ဗျန္တိံ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အနဘာဝံ၊ တပန်မဖြစ်ခြင်းသို့၊

၃၃၆ ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဝေမတိးရောက်စေ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တိက္ခပညာ၊ တိက္ခပညာ
မည်၏။ ဧကမိဒါသနေ၊ တနေရာတည်း၌၊ စတ္တာရောစအရိယမဂ္ဂ၊ လေး
ပါးကုန်သောအရိယမဂ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတ္တာရောစသာမညဗလသနိ၊
လေးပါးကုန်သော သာမညဗိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတသောစပဋိ
သန္တိဒါယော၊ လေးပါးကုန်သော ပဋိသန္တိဒါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆစ
အဘိညာယော၊ ခြောက်ပါးကုန်သော အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
သန္တိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်၏၊ ယဇနိကတာ၊ ယဉ်ကဲ့သို့ပြုအပ်
ကုန်၏၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဿိတာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တိက္ခပညာ၊ တိက္ခပညာမည်၏။ ဣမေ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့
သောဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတို့၌၊ ဥဗ္ဗေဂ
ဗဟုလော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းများသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥတ္တရသဗဟုလော၊
ကြောက်လန့်ခြင်းများသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌနဗဟုလော၊ ပျင်းရိခြင်း များသည်၊
အရတိဗဟုလော၊ မမေ့လျော့ခြင်းများသည်၊ အနာတိရတိဗဟုလော၊ အလွန်
မမေ့လျော့ခြင်းများသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဘိမုခေ၊ မျက်မှောက်၌၊ နရမ
တိ၊ မမေ့လျော့၊ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတို့၌၊ အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊
မဖောက်ထွင်းဘူးသော၊ အပဒါလိတပုဗ္ဗံ၊ မခွဲဘူးသော၊ လောဘက္ခန္ဓံ၊
လောဘအရကိုးနိဗ္ဗိဇ္ဈတိ၊ ဖောက်ထွင်း၏၊ ပဒါလေတိ၊ ခွဲ၏။ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗေမိကပညာ၊ နိဗ္ဗေမိကပညာမည်၏။ အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ မဖောက်
ထွင်းဘူးသော၊ အပဒါလိတပုဗ္ဗံ၊ မခွဲဘူးသော၊ ဒေါသက္ခန္ဓံ၊ ဒေါသအရ
ကိုးမောဟက္ခန္ဓံ၊ မောဟအရကိုး၊ ကောဓံ၊ အမျက်ကို၊ ဥပနာဟံ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့
ခြင်းကို။ (ပ)၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝဂါမိကဓမ္မေ၊ ဘဝသို့လားစေ
တတ်ကုန်သောကံတို့ကို၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈတိ၊ ဖောက်ထွင်း၏၊ ပဒါလေတိ၊ ခွဲ၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗေမိကပညာ၊ နိဗ္ဗေမိကပညာမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ယထာဝုတ္တရိဘာဂါယ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ခွဲဝေခြင်းဖြင့်၊
မဟတိယာ၊ ကြီးမြတ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာဗုဒ္ဓိတိ၊ ကြီးမြတ်သောပညာရှိသောဝုဂ္ဂိုလ်
ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤငါတရားသာသနာတော်
၌၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ ကာမေဟိ၊ ကာမတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ဆိတ်
၍သာလျှင်၊ (ပ)၊ ပဌမဇ္ဈာန်၊ ပဌမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊
နေ၏၊ ပဌမဇ္ဈာန်၊ ပဌမဈာန်၌၊ ယေဝဓမ္မော၊ အကြင်တရားတို့သည်လည်း၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဝိတက္ကောစ၊ ဝိတက်သည်လည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ဝိတ္တကဂ္ဂ

တာဝးမိတ္တကဂ္ဂတာ သည်းကောင်း၊ ဗသောစ၊ ဗသာ သည်းကောင်း၊
 ဝေဒနာစ၊ ဝေဒနာ သည်းကောင်း၊ သညာစ၊ သညာ သည်းကောင်း၊ စေ
 တနာစ၊ စေတနာသည်းကောင်း၊ မိတ္တဉ္စ၊ စိတ်လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒာစ၊
 ဆန္ဒ သည်းကောင်း၊ အမိမောက္ခာစ၊ အမိမောက္ခ သည်းကောင်း၊ ဝိရိ
 လဉ္စ၊ ဝိရိယ သည်းကောင်း၊ သတိစ၊ သတိလည်းကောင်း၊ ဥပေက္ခာစ၊
 ဥပေက္ခာလည်းကောင်း၊ မနသိကာရောစ၊ မနသိကာရလည်းကောင်း၊ တေ၊
 ထိုတရားတို့ကို၊ အဿ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ အနုပဒဝဇ္ဇိ
 တာ၊ အစဉ်အတိုင်းသောဝုဒ်ဆိုခြင်းဖြင့်၊ ဖွတ်သားနှိုင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ အဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်သည်၊ ဝိဒိတာ၊ သိအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိဒိ
 တာ၊ သိအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဇ္ဇာန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဝိဒိတာ၊ သိအပ်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့၊ ဝန္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသာရိ
 ပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့၊ မေ၊ ငါအား၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ သန္တောန္တိ၊ ကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပဋိဝေန္တိ၊ ကြားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်
 မူ၏၊ သော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ တေသုဓမ္မသု၊ ထိုတရား
 တို့၌၊ အနုပယော၊ မစွဲလမ်းသည်ဖြစ်၍၊ အနိသိတော၊ မမှီသည်ဖြစ်၍၊
 အပ္ပမိဗန္ဓာ၊ မစပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပရက္ခော၊ ကိလေသာမှလွတ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝိသံယုက္ခော၊ မယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပရိယာဒိကတေန၊ ဗောက်ပြန်ခြင်းမရှိ
 သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ
 သည်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ နိဿရဏံ၊ သံသရာဝဋ်မှတွက်မြောက်ရာကို၊ ပဇာ
 နာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ တဗ္ဗဟုလိကာရာ၊ ထိုချာန်တရား၌ ကြိုင်မန်
 များစွာပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ အတ္ထိ
 တွေဝ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန
 စပနံ၊ တပါးတုံ၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက်
 ဝိစာရတို့၏၊ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ ဒုတိယံ၊ ချာန်၊ ဒုတိယံ၊ ချာန်ကို၊ တတိ
 ယံ၊ ချာန်၊ တတိယံ၊ ချာန်ကို၊ စတုတ္ထံ၊ ချာန်၊ စတုတ္ထံ၊ ချာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံ
 စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန
 ချာန်ကို၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနချာန်ကို၊ အာကိဉ္စညာယ
 တနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနချာန်ကို၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ အာကိဉ္စ
 ဉ္စာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနချာန်ကို၊ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍၊ နေ

၃၃၀ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသည နာသညာယတနံ၊ ချာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊
 ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာသည်။ တာယသမာ
 ပတ္တိယာ၊ ထိုသမာပတ်မှ၊ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝုဠဟတိ၊ ထ၏။
 သော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာသည်။ တာယသမာပတ္တိယာ၊ ထိုသမာပတ်မှ၊
 သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထ၍၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့
 သည်၊ အတိတာ၊ လွန်ကုန်၏။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဝိဂတော၊ ကင်းကုန်၏။ ဝိပရိ
 ကတာ၊ ဖောက်ပြန်ကုန်၏။ တေဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ သမနုဿရတိ၊ အဖန်
 တလဲလဲအောက်မေ့၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါအား၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊
 သမ္ဘာန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပနိဝေန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ
 ကို၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ သော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာသည်၊ တေသုဓမ္မေသု၊ ထို
 တရားတို့၌၊ အနုပယော၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနိသိတော၊ မရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ အပနိဗ္ဗော၊ မစပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပယုတ္တော၊ ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝိသံယုတ္တော၊ မပဉ္စသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပရိယာဒိကတေန၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိ
 သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာသည်၊
 ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ နိဿရဏံ၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ တဗ္ဗဟုလိကာရာ၊ ထို
 ချာန်တရား၌ကြိမ်းဖန်များစွာပြုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထိတွဝေ၊ ရှိ၏
 ဟူ၍သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုနစပရံ၊ တပါးတုံ၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်
 သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာ
 သညာယတနံ၊ ချာန်ကို၊ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍၊ သညာဝေဒယိတနိ
 ရောဓံ၊ သညာဝေဒနာ၏ချုပ်ခြင်းကို၊ သမာပဇ္ဇာ၊ ဝင်စား၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
 အဿ၊ ထိုသညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ခြင်းကို၊ ပညာယစ၊ ပညာဖြင့်လည်း၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ပရိက္ခိတာ၊ ကုန်ကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာသည်၊ တာယသမာပတ္တိ
 ယာ၊ ထိုသမာပတ်မှ၊ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝုဠဟတိ၊ ထ၏။ သော၊
 ထိုသာရိပုတ္တရာသည်၊ တာယသမာပတ္တိယာ၊ ထိုသမာပတ်မှ၊ သတော၊
 သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထ၍၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊
 အတိတာ၊ လွန်ကုန်၏။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဝိဂတော၊ ကင်းကုန်၏။ ဝိပရိက
 တာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းမှကင်းကုန်၏။ တေဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ သမနုဿရ
 တိ၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါအား၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့

သညံ၊ အဟုတွာ၊ မဖြစ်ကုန်မူ၍၊ သမ္ဘောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊
 ပဋိဝေန္တိ၊ ကြားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ သော
 ထိ၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ တေသုခဓမ္မေသု၊ ထိုတရားတို့၌၊ အနုပယော၊ စွဲလမ်း
 ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနိသမိဘော၊ မမှီသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပနိဗ္ဗန္နာ၊ မစပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသံယုတ္တော၊ မယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝိဝရိယာဒိကတေန၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကင်းသော၊ စေတသော၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာသည်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ နိဿရဏံ၊ သံသ
 ရာဝန်မှထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊
 တဗ္ဗဟုလိကာရာ၊ ထိုသို့ကြိတ်ဖန်များစွာပြုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဿ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နတ္ထိတွေဝ၊ မရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံတံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ သမ္ဘော၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒ
 မာနော၊ ဆိုသောသူသည်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ အရိယသ္မိံ၊ မြတ်သော၊ သိ
 လသ္မိံ၊ သိလ၌၊ အရိယသ္မိံ၊ မြတ်သော၊ သမာဓိသ္မိံ၊ သမာဓိ၌၊ အရိယာယ၊
 မြတ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာ၌၊ အရိယာယ၊ မြတ်သော၊ ဝိမုတ္တိယာ၊ ဝိမုတ္တိ၌၊
 အရိယသ္မိံ၊ မြတ်သော၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနသ္မိံ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ် အမြင်၌၊
 ဝသိပ္ပတ္တော၊ ဝသီဘော်သို့ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့၊ ဧတံ၊
 ဤစကားကို၊ သာရိပုတ္တမေဝ၊ သာရိပုတ္တရာကိုသာလျှင်၊ သမ္ဘော၊ ကောင်းစွာ
 ဝဒမာနော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာဝုဇု
 ဟာသဇဝနတိက္ခနိဗ္ဗေမိကာတာဝပ္ပတ္တာ၊ မြတ်သောကြီးသောထူထဲသော
 ရှင်သောလျှင်သောထက်သောထိုးထွင်း၍သိသောအဖြစ်သို့ရောက်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာဓိယာ၊ ကြီးမြတ်သော၊ ဗုဒ္ဓိယာ၊ ပညာနှင့်၊ သမန္နာ
 ဝတက္ကာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်သည်၊ မဟာဗုဒ္ဓိ၊ ကြီးမြတ်သောပညာရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဿ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဓမ္မန္တယဝေဒိ
 တာပန၊ တရားအားလျော်စွာသိခြင်းကိုကား၊ သမ္ဘာသဒ နိယသုတ္တေန၊
 သမ္ဘာသဒနိယသုတ်ဖြင့်၊ ဒိပေတဗ္ဗာ၊ ပြအပ်၏၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊
 သဗ္ဗညုတညာဏသဒိသော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်တူသော၊ ထေရုဿ၊
 မထေရ်၏၊ နယဝ္ဂါဟော၊ နည်းယူခြင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ အဇေယောဇ
 လသမာနောတိ၊ အဇေယောဇဇ္ဇသမာနောဟူသည်ကား၊ သာဝကေသု၊ သာ
 ဝကတို့၌၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဥက္ကံသဂတက္ကာ၊ လွန်သောအဖြစ်သို့ရောက်
 သောကြောင့်၊ သဗ္ဗယာပိ၊ အချင်းခပ်သိမ်းသည်၊ အဇေယော၊ ပညာမနည်း

၃၄၀ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သည်၊ သမာနေ၊ ဖြစ်လျက်၊ ပရမပိစ္ဆိမ္မတာပာ၊ လွန်စွာအလိုနည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အစာနန္တရိယ၊ မသိသကဲ့သို့၊ ကတွာ ပြု၍၊ ဒဿနေ၊ ပြသဖြင့်၊ ဇဉ္ဇဿဒိဿာမန္တသရိက္ခော၊ ပညာနည်းသောသူ နှင့်တူသော၊ ကိလေသပရိဋ္ဌာဟာတာဝေန၊ ကိလေသာ တည်းဟူသောပူ အိုက်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ နိဗ္ဗုတောသီကိ ဘူတော၊ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ စရတိ၊ နေရ၏၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ပရိဝိဇ္ဇောတိဂါထာ၊ ပရိဝိဇ္ဇော အစရှိသောဂါထာကို၊ ထေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ အတ္တ နော၊ မိမိ၏၊ ကတကိစ္စတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝကာ သေန္တေန၊ ပြသဖြင့်၊ ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ သာဝိ၊ ထိုဂါထာသည်လည်း၊ ဝုတ္တတ္ထာယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ သမ္ဗာဓေ ထပ္ပမာဒနာတိ၊ သမ္ဗာဓေထပ္ပမာဒေနဟူသော၊ အယံပန၊ ဤဂါထာကိုကား အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာနစံခံနိုးအခါ၌၊ သန္နိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးရောက်လာကုန်လော၊ တိက္ခုန္တံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒဒါနဝသေန၊ အဆုံးအမကိုပေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ သာဝိ၊ ထိုဂါထာသည်လည်း၊ ဝုတ္တတ္ထာယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာ လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဉ္ဇဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရဂါထာ ဝတ္ထုနာ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီး ၊

ဟိ'သနိပါတ်- ၂၆၀-အာနန္ဒတ္ထေရဂါထာ၊

ပိသုဏေနစကောဓနေစာတိအာဒိကာ၊ ပိသုဏေနစကောဓနေစဤ သို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော် ရှိသော၊ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ အာနန္ဒာမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အ ယမ္ပိ၊ ဤအာနန္ဒာမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိ ကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရမုတ္တရဿ၊ ပရ မုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက် ထက်တော်၌၊ ဟံသဝတိနဂရေ၊ ဟံသာဝတီမြို့၌၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေမးတိကံတာတာ၊ အမိကွဲသောအစ်ကိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ် ၍၊ သုမနောတိ၊ သုမနဟူ၍၊ အဿ၊ ထိုသူ၏၊ နာမံ၊ အမည်သည်၊ အဟေသိ၊

ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုသုမန၏။ ဝိတာပန၊ အဘသညကား။ အာနန္ဒရာဇာနာမ၊
 အာနန္ဒာမင်းမည်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုတ္တဿ၊ သား
 ဖြစ်သော၊ ဝယပ္ပတ္တဿ၊ အရွယ်သို့ရောက်သော်။ သုမနရာဇကုမာရဿ၊
 သုမနမင်းသားအား၊ ဟံသာဝတိတော၊ ဟံသာဝတီမြို့မှ၊ ဝိသယောဇနသတေ
 ယူဇနာတရ၊ နှစ်ဆယ်ရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ဘောဂံ၊ မြို့စားအရာကို၊
 အဒါယိပေး၏။ သော၊ ထိုသုမနမင်းသားသည်။ ကဒါပိကဒါပိ၊ ရံခါရံခါ၊
 အာဂတံ၊ လာ၍၊ သတ္တာရဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတဇ္ဈေ၊
 မမည်းတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿတိ၊ ကြည့်ရှုဖူးမြော်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သတ္တာရဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ သတ
 သဟသာပရိမာဏံ၊ အသိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃာဉ္စ၊ ရဟန်း
 သံဃာကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေ့စွာ၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာ
 ဟျင်၊ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သောသူတို့အား၊ ဥပ
 ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ၊ နဒေတိ၊ မပေး၊ တေနဝသယေနေ၊ ထိုအခါ၌လည်း
 ပစ္စန္ဓာ၊ ပစ္စန္ဓရစ်သည်၊ ကုပိတော၊ သောင်းကြမ်း၏။ ရာဇကုမာရော၊ မင်း
 သားသည်၊ ဣဿ၊ ထိုပစ္စန္ဓရစ်၏၊ ကုပိတဘာဝံ၊ သောင်းကြမ်းသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ရညော၊ မင်းအား၊ အနာရောစေတွား၊ ကြားမူ၍၊ သယမေဝ၊ မိမိ
 သည်သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုသောင်းကြမ်းခြင်းကို၊ ဂူပသမေသိ၊ ငြိမ်းစေ၏။ တံ၊
 ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ဝုဠမာနသော၊ နှစ်
 သက်သေမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ပက္ခေ၊ သာပေတွား၊ ခေါ်စေ
 ၍၊ သုမန၊ သုမနတေ၊ သင်အား၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ ဒမ္ဘိ၊ ပေးပါ၏။ ဝဏ္ဏဟိ၊ ယူ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကုမာရော၊ သုမနမင်းသားသည်၊ သတ္တာ
 ရဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃာဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာကို
 လည်းကောင်း၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ လုပ်ကျွေး
 သည်ဖြစ်၍၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို၊ အဝဉ္စ၊ မမြေ့သည်ကို၊ ကာတုံ၊ ပြု
 ခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒာမိ၊ အလိုရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်တင်၏။ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့ပေးခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ အညံ၊ တပါးသောဆုကို၊ ဝဒေတိ၊
 ဆိုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ တခင်မင်းကြီး၊
 ခတ္တိယာနံ၊ မင်းတို့အား၊ ဧကထာနာမ၊ နှစ်ခွန်းသောစကားမည်သည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ဧတဒေဝ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအားလုပ်ကျွေးရခြင်းဆုကိုသာလျှင်၊ မေ၊
 အက္ခန္တိအား၊ ဒေဟိ၊ ပေးတော်မူပါလော၊ မဟံ၊ အက္ခန္တိအား၊ အညေန၊
 တပါးသောဆုဖြင့်၊ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်

၃၄၂ ထေရဝါထံ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

၏သစေအံကယ်၍၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်ပြု
 သည်ဖြစ်အံ၊ ဒိန္နမေဝ၊ ပေးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်
 တော်မူသည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုသုမနမင်းသားသည်၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဇာနိဿာမိ၊ သိအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့
 ဂတော၊ သွား၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ နိဗ္ဗပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊
 ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့၊ ပရိဋ္ဌေ၊ ဝင်တော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ပြစ်၏၊ သော၊
 ထိုသုမနမင်းသားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြော်ခြင်းငှါ၊ အာဂတော၊ လာပါ၏၊ မေ၊ တပည့်တော်
 အား၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿေထ၊ ပြတော်မူကြပါကုန်လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ သုမနောနာမ၊ သုမနအမည်တော်ရှိသော၊
 ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်
 အကျွေးတည်း၊ တဿ၊ ထိုသုမနမထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂန္ထာဟိ၊
 သွားသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်အပ်သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုသုမနမင်း
 သားသည်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂန္ထာ၊ သွား၍၊ ဂန္ဓ
 တွာ၊ ရှိရိုး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 အား၊ ဒဿေထ၊ ပြပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ထေရော၊
 သုမနမထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထိုမင်းသား၏၊ ပဿန္တဿေဝ၊ ကြည့်ရှုစဉ်
 ပင်လျှင်၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ နိမုဇ္ဈိတွာ၊ ဂုတ်လျှိုး၍၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ရာဇဝုတ္တော၊ မင်းသား
 သည်၊ တုဗ္ဗာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြော်ခြင်းငှါ၊ အာဂ
 တော၊ လာပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တေနဟိ၊
 ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စ၊ အသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေဟိ၊ ခင်းလော၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ထေရော၊ သုမနမထေရ်သည်၊
 ဝုနဝိ၊ တဖန်တည်း၊ တဿ၊ ထိုသုမနမင်းသား၏၊ ပဿန္တဿေဝ၊ ကြည့်ရှု
 စဉ်ပင်လျှင်၊ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရားနေရာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အန္တောကုဋိယံ၊
 ဂန္ဓကုဋိတိုက်အတွင်း၌၊ နိမုဇ္ဈိတွာ၊ ဂုတ်၍၊ ဗဟိ၊ ပရိဝေဏေ၊ ပရိဂုဏ်၏
 အပဉ္စ၊ ပါတုဘဝိတွာ၊ ထင်စွာဖြစ်၍၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေဏေ၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဂုဏ်
 ၌၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေဟိ၊ ခင်း၍၊ ကုမာရော၊ သုမနမင်းသားသည်၊
 တံ၊ ထိုသုမန မထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ မ

ဟန္တောတကြီးမြတ်ပေတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေထိ၊
 ဖြစ်စေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိမှ၊
 နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌၊ နိ
 သိဒ္ဓိ၊ နေ၏၊ ရာဇပုဏ္ဏား၊ မင်းသားသည်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇိ
 တွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ စကားအစေ့အစပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ အယံထေရော၊ ဤမထေရ်သည်၊ တုဗ္ဗာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သာ
 သနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဝလ္လဘော၊ မညေး၊ အကြွမ်းဝင်ရောင်တကား၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ရာဇကုမာမ၊ မင်းသား၊ ဝလ္လဘော၊ အကြွမ်း
 ပင်သည်၊ အာမ၊ ဩဌာဟုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကံ၊ အဘယ်ဘုံ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝလ္လဘော၊
 အကြွမ်းဝင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၍၊ ဒါနာဒိနံ၊
 အလှူအစရှိကုန်သော၊ ပညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝလ္လဘော၊
 အကြွမ်းဝင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘ
 ဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟမ္မိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ အယံထေရောပိယ၊ ဤ
 သုမနမထေရ်ကဲ့သို့၊ အနာဂတော၊ နေ့ - င်အခါ၌၊ ဗုဒ္ဓသာသနေး၊ မြတ်စွာဘုရား
 သာသနာတော်၌၊ ဝလ္လဘော၊ အကြွမ်းဝင်သည်၊ ဟောတုကာမော၊ ဖြစ်လို
 ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ခန္ဓာဝါရဘတ္တံ
 နာမ၊ ခန္ဓာဝါရဘတ်မည်သည်ကို၊ ဒတွာပိ၊ ပေးလှူ၍လည်း၊ သတ္တမေဒိဝေသ
 ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မယာ၊ တပည့်တော်
 သည်၊ ပိတု၊ အဘ၏၊ သန္တိကော၊ အထံမှ၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး
 တုဗ္ဗာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ပဋိဇ္ဇနဝရော၊ လုပ်ကျွေးရအံ့သောဆုကို၊
 လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်၏၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊
 ဝဿာဝါသံ၊ ဝါဆိုခြင်းကို၊ အမိဝါသေထ၊ သည်းခံတော် မူပါကုန်လေ။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထ၊ ထို
 အရပ်သို့၊ ဂတေန၊ သွားသဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်၊ အတ္ထိနုခေ၊ ရှိအံ့
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ အတ္တိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍၊
 ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကုမာရ၊ မင်းသား၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊
 သုညဝါရေ၊ ဆီငြိမ်ရာအရပ်၌၊ အဘိရမန္တိ၊ မြေလျော်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကုမာရော၊ ကုမာရေ၊ သုမနမင်းသားသည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ အညာတံ၊ သိအပ်ပြီ၊ သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူ
 တတ်သောမြတ်စွာဘုရား၊ အညာတံ၊ သိအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊

၃၄၄ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

လျှောက်၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဗုရိမတရံ၊
ရှေးဦးစွာ၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေမိ၊ ပြုပါအံ့၊ မယာ၊ တ
ပည့်တော်သည်၊ ပေသိတေ၊ စေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု၊ သတသဟဿေ
န၊ ရဟန်းတထိန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ အာဂစ္ဆတေ၊ ကြွတော်မူပါကုန်လော့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပိတု၊ အဘ၏၊ သဒ္ဓိကံ၊
အထံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ဗန္ဓာ၊ ပေးအပ်ပြီ၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဟိ
တေ၊ စေလွှတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပေသယျာ
တ၊ စေလွှတ်ပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိတရံ၊ အဘကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊
နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ယောဇနေယောဇနေ၊ ယူဇနာတိုင်းယူဇနာတိုင်း၌၊ ဝိ
ဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဝိသယောဇနသတံ၊ ယူဇနာ
တရားနှစ်ဆပတ်ရှိသော်၊ အဋ္ဌါနံ၊ အဋ္ဌန့်ရှည်သောခရီးသို့၊ ဂတော၊ သွား၏၊
ဂစ္ဆာ၊ သွားပြီး၍လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ဝိဟာရဋ္ဌာနံ၊
ကျောင်းနေရာကို၊ ဝိမိနန္တော၊ ရွေးချယ်သည်ရှိသော်၊ သောဘဏသနာမ၊
သောဘဏအမည်ရှိသော၊ ကုရု၊ မြီကဿ၊ သူကြွယ်၏၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို
ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သတသဟဿေန၊ တထိန်းဖြင့်၊ ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍၊ သတသ
ဟဿံ၊ တထိန်းသောဥစ္စာကို၊ ဝိသယန္တေတွာ၊ စွန့်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊
ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဇန္တ
ကုမ္ပိဉ္ဇ၊ ဇန္တကုမ္ပိကိုလည်းကောင်း၊ သေသဘိက္ခုနံ၊ ကြွင်းကုန်သော ရဟန်း
တို့၏၊ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနတ္ထာယ၊ ညဉ့်သန့်ရာနေသန့်ရာအကျိုးငှါ၊ ကုမ္ပိလေ
ဏမဏ္ဍပေစ၊ ကုမ္ပိလိုဏ်မဏ္ဍပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊
ပါကာရပရိက္ခပဉ္စ၊ တံတိုင်းအရံကိုလည်းကောင်း၊ ခွါရကောဋ္ဌကဉ္စ၊ တံခါး
မုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိဋ္ဌပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ပိတု၊ အဘ၏၊ သဒ္ဓိကံ၊
အထံသို့၊ ပေသေသိ၊ စေ၏၊ ကိံ၊ ပေသေသိ၊ အဘယ်သို့စေသနည်း၊ ဟေ၊
အကျွန်ုပ်၏၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပါပြီ၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို
ပဟိဏယ၊ စေပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေသိ၊ စေ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီး
သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သုမနဿ၊ သုမန၏၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပါပြီ၊
တုဌာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဂမနံ၊ ကြွလာခြင်းကို၊ ပစ္စာသိသတိ၊ တောင့်တ
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတသ
ဟဿဘိက္ခုပရိဝါရော၊ ဟထိန်းသောရဟန်းအပေါင် ခြံရံလျက်၊ ယောဇ

နေယောဇနော၊ ယုဇနာတိုင်းယုဇနာတိုင်း၌၊ ဝိဟာရေသု၊ ကျောင်းတို့၌၊
ဝဿမာနော၊ နေလျက်၊ အဝမာသိ၊ ကြွေတော်မူ၏၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်
သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွေတော်မူလာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ယေဘုဇနံ၊ တယုဇနာတိုင်တိုင်၊ ပစ္စုပ္ပန္တံ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍၊
ဝန္ဓမာလာဒီဟိ၊ နံ့သာပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇယမာနော၊ ပူဇော်လျက်၊
သတသဟဿေန၊ တသိန်းဖြင့်၊ ကိတော၊ ဝတ်အပ်သော၊ သောဘဏေနာ
မ၊ သောဘဏအမည်ရှိသော်၊ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ သတသဟဿေန၊ တ
သိန်းဖြင့်၊ ကာရိတံ၊ ဆောက်လုပ်အပ်သော၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပဝေသေ
တွာ၊ သွင်း၍၊ မေ၊ တပည့်တော်သည်၊ သတသဟဿေန၊ တသိန်းဖြင့်၊
ကိတံ၊ ဝတ်အပ်သော၊ သတသဟဿမာပိတံ၊ တသိန်းသောအသပြာဖြင့်
ဆောက်လုပ်အပ်သော၊ သောဘဏံနာမ၊ သောဘဏအမည်ရှိသော၊ ဥယျာနံ
ဥယျာဉ်ကို၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပဋိဂ္ဂဏှ၊ အလှူခံတော်မူပါလော၊ ဣ
တိ၊ ဤသို့လျှောက်၍၊ တံ၊ ထိုဥယျာဉ်ကို၊ နိယျာဇေသိ၊ လှူ၏၊ သော၊ ထိုသုမန
မင်းသားသည်၊ ဝဿပနာယိကဒိဝသေ၊ ဝါဆိုသောနေ့၌၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီး
စွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္ထေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဣဒိနာဝနိဟာရေန၊ ဤနည်းဖြင့်
သာလျှင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဇေယျာထ၊ လှူကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တဒါ
ရေစ၊ သားမယားတို့ကို လည်းကောင်း၊ အမစ္စေစ၊ အမတ်တို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ကိစ္စကရုဏီယေသုစ၊ ကိစ္စကိုပြုခြင်းတို့၌လည်း၊ နိယောဇေတွာ၊
တိုက်တွန်းပွင့်စေ၍၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ သုမနတ္ထေရဿ၊ သုမနမထေရ်၏၊
ဝဿနဋ္ဌာနံ သမိပေယေဿ၊ နေရာအရပ်၏အနီး၌သာလျှင်၊ ဝဿန္တော၊ နေ
လျက်၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပ
ဋ္ဌဟန္တော၊ လုပ်ကျွေးလျက်၊ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာနေ့သည်၊ ဥပကဋ္ဌာယ
နိးသည်ရှိသော်၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊
မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္ထေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သတ္တမေဒိဝသေ၊
ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ သတ္တုစ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း၊
ဘိက္ခုသတသဟဿသစ၊ ရဟန်းတသိန်း၏လည်းကောင်း၊ ပါဒမူလေ၊
ခြေရင်း၌၊ တိစိဝရာနိ၊ သင်္ကန်းသုံးသည်တို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိ
ခိုး၍၊ ဘန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မဟာဒါနကော၊ ကြီးစွာသောအလှူကိုလှူသည်
မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယဒေတံယံဇေတံသုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏
တံ၊ ထိုကောင်းမှုကို၊ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိအာဒိနံ၊ နတ်စည်းစိမ်သည်တို့၏၊ အတ္ထာ
ယ၊ အကျိုး၌၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဟံ၊ အ

၃၄၆ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ကျွန်ုပ်သည်၊ အယံသုမနုဏ္ဏေရောဝိယ၊ ဤသုမနုမထေရ်ကဲ့သို့၊ အနာဂတော၊
 နောင်အခါ၌၊ ဧကဿ၊ တစ်ဆူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပဋ္ဌာကော၊
 အလုပ်ကျွေးသည်၊ တဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဏိဝေနံ၊ ဆု
 တောင်းခြင်းကို၊ အကာယိ၊ ပြု၏၊ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အ
 သာ၊ ထိုဆုတောင်းခြင်း၏၊ အနန္တရာယတံ၊ အန္တရာဟ်မရှိသည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူ၍၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲကြွ
 တော်မူ၏၊ သောပိ၊ ထိုသုမနု မင်းသားသည်လည်း၊ တတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ထို
 ဘုရားလက်ထက်တော်၌၊ ဝဿသတသဟဿံ၊ အနှစ်တသိန်းတို့ပတ်လုံး
 ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတောပရေ၊ ထိုတဝေယျာနက်၌
 လည်း၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဥဋ္ဌာရာနိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ပုညကမ္မာ
 နိ၊ ကောင်းမှုကံတို့ကို၊ ဥပမိနိတွာဥပမိနိတွာ၊ ဆည်းဘူး၍ဆည်းဘူး၍၊ ဒေဝ
 မနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရဇန္တာ၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊
 ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရတော၊ ထွဉ်
 လည်တော်မူသော၊ ဧကဿ၊ တပါးသော၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ပတ္တဝဟ
 ဏတ္ထံ၊ သဝိတ်ကိုကိုင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဥတ္တရိသာဓူကံ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊
 ဒတ္တာ၊ ပေးလှူ၍၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာယိ၊ ပြု၏၊ ပုန၊ ထမန်းသဂွေ၊ နတ်
 ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ ရတော၊ ရတေသည်ရှိ
 သော်၊ ဗာရာဏသိရာဇာ၊ ဗာရာဏသိမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓေ၊ ရှစ်ဆူကုန်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တေ၊ ထိုရှစ်ဆူကုန်
 သောပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့ကို၊ သောဇေတွာ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 မင်္ဂလုယျာနေ၊ မင်္ဂလာဥယျာဉ်၌၊ ပဏ္ဏသာလသယော၊ သစ်ရွက်မိုးသော
 ကျောင်းတို့ကို၊ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊ တေသံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့
 ၏၊ နိဿိဒနတ္ထာယ၊ ထိုင်နေစရာအလို့ငှါ၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ဆူကုန်သော၊ သဗ္ဗရတနံ၊
 ဋ္ဌေဝေ၊ အသုံးစုံသောရတနာအင်းပျဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဏိအာဓာ
 ရကေစ၊ ပတ္တမြားသဝိတ်ခြေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်၍၊
 ဒသဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်တသောင်းတို့ပတ်လုံး၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စားလုပ်
 ကျွေးခြင်းကို၊ အကာယိ၊ ပြု၏၊ ဧတာနိ၊ ဤသည်တို့ကား၊ ပါကမူဋ္ဌာနာနိ၊ ထင်
 ရှားကုန်သောအရာတို့တည်း၊ ကပ္ပသတသဟဿံပန၊ ကမ္ဘာတသိန်းတို့
 ကာလပတ်လုံးကား၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့
 ကို၊ ကရောဇ္ဇောဝ၊ ပြုလျက်သာလျှင်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဗောဓိသတ္တေန၊

ဘုရားလောင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ တုသိတပုရေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ
 တွာ၊ ဖြစ်၍၊ တထော၊ ထိုတုသိတာနတ်ပြည်မှ၊ ရတော၊ ရတေသည်ရှိသော်၊
 အမိတောဒနသက္ကဿ၊ အမိတောဒနသက္ကဏ္ဍီ၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဥာတကေ၊ အဆွေအမျိုး
 တို့ကို၊ အာနန္ဒတေ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းတို့ကို၊ ကရောဇန္တော၊ ပြုလျက်
 ဇာတော၊ ဖွား၍၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနန္ဒောတွေဝ၊ အာနန္ဒာဟူ၍သာလျှင်၊
 နာမံ၊ အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအာနန္ဒာသည်၊ အနုက္ခမေ
 န၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရှုပယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကတာသိ
 နိက္ခမနေ၊ ပြုအပ်ပြီးသောတောထွက်ခြင်းရှိသော၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားသည်၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗောမိ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်တော်မူ၍၊ ပ
 ဝတ္တဝရဓမ္မစက္ကေ၊ လည်ဝေအပ်သော မြတ်သော တရားစက်ရှိသည်ရှိ
 သော်၊ ပဌမံ၊ ဧေးဦးစွာ၊ ကဝိလဝတ္ထု၊ ကဝိလဝတ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွသွား
 တော်မူ၍၊ တတော၊ ထိုကဝိလဝတ်ပြည်မှ၊ နိက္ခန္တေ၊ ထွက်သည်ရှိသော်၊
 တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိဝါရတ္ထံ၊ အခြံအရံအလို၌၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရ
 ဟန်းပြုခြင်း၌၊ နိက္ခမဇန္တဟိ၊ ထွက်ကုန်သော၊ ဘဒ္ဒိယာဒိဟိ၊ ဘဒ္ဒိယအစရှိ
 ကုန်သောမင်းသားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ နိက္ခမိတွာ၊ တောထွက်၍၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ န
 ဝိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ မန္တာနိပုတ္တဿ၊ မန္တာနိပုတ္တေ၊ မ၏သား
 ဖြစ်သော၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ပုဏ္ဏဿ၊ ပုဏ္ဏ
 ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍
 သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဥဟိ၊ တည်၏၊ တေနစသမ
 ယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဌမဗေဓာမိယံ၊ ပ
 ဌမဗေဓိ၌၊ ဝိသတိဝဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ အနိဗ္ဗဉ္စပဉ္စာ
 ကာ၊ မမြဲကုန်သောအလုပ်အကျွေးတို့သည်၊ အဟာသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကဒါ၊
 တရံတခါ၊ နာဂသမာလော၊ နာဂသမာလသည်၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်း
 ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိစရိ၊ ထည့်လည်၍၊ ဧကဒါ၊ ရံခါ၊ နဂဂိတော၊ နဂဂိတ
 သည်၊ ဧကဒါ၊ ရံခါ၊ ဥပဝါနော၊ ဥပဝါနသည်၊ ဧကဒါ၊ ရံခါ၊ သုနက္ခတ္တော၊ သု
 နက္ခတ္တသည်၊ ဧကဒါ၊ ရံခါ၊ ရန္ဓော၊ ရန္ဓုအမည်ရှိသော၊ သမဏုဒ္ဓေသော၊
 သာမဏေသည်၊ ဧကဒါ၊ တရံတခါ၊ သာဂတော၊ သာဂတသည်၊ ဧကဒါ၊
 တရံတခါ၊ မေဃိယော၊ မေဃိယသည်၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိစရိ၊ ထည့်လည်တော်မူ၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊

၃၄၈ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကိုးနာရာခယိ' သု၊ မနှစ်သက်စေကုန်၊
 အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုမ္ပိပရိဝေဏေ၊ ဂန္ဓ
 ကုမ္ပိပရိဝဏ်၌၊ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်ထားအပ်သောဘုရားနေရာတော်
 ၌၊ ဘိက္ခု၊ သံဃာပရိဝုဒ္ဓတာ၊ ရဟန်းအပေါင်း၊ ခြံရံလျက်၊ နိသိန္ဒေ၊ နေတော်မူ
 လျက်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ' အာမန္တေ၊
 အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါးဘုရားသည်
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မဟလ္လကော၊ အသက်ကြီးသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီးဧကစ္စေ၊
 အချို့ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဣမိနာမဂ္ဂေန၊ ဤခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆာမာ
 တိ၊ သွားကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အညေန၊ တပါး
 သောခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့
 သည်၊ မယံ၊ ငါဘုရား၏၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ နိက္ခိ
 ပန္တိ၊ ချသားကုန်၏၊ မယံ၊ ငါဘုရားအား၊ နိဗ္ဗန္တုပဋ္ဌာကံ၊ အမြဲလုပ်ကျွေးသော
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဇနာယ၊ သိကြကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ တံ၊ ထိုစကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မ
 သံဝေဓေါ၊ တရားတော်၌ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊
 အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တ
 ရာသည်၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇန္တိတွာ၊ ရှိသေး၍၊
 အန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုဋ္ဌေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို၊
 ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ တံ၊ ထိုအ
 ရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏
 ဧတေနုပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ မဟာမောဂ္ဂလသနံ၊ မဟာမောဂ္ဂလသန
 ကို၊ အာဒိ' ကတွာ၊ အစပြု၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ မဟာသာဝကာ၊
 မဟာသာဝကတို့သည်၊ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟိဿာမ၊
 လုပ်ကျွေးကြပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒာ'၊ အရှင်အာနန္ဒာကို
 ပုဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ကြကုန်၏၊ သောပန၊ ထိုရှင်အာနန္ဒာ
 သည်ကား၊ တုဏှိယေဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင်၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အထ၊ ထို
 နောင်မှ၊ ထိုရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊
 တွမ္ပိ၊ သင်သည်လည်း၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပဋ္ဌာကဋ္ဌာနံ၊ အလုပ်
 အကျွေးအရာကို၊ ယာစာဟိ၊ တောင်းပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြ
 ကုန်၏၊ ယာစိတွာ၊ တောင်း၍၊ လဒ္ဓဋ္ဌာနံနာမ၊ ရအပ်သောအရာမည်သည်၊
 ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့သတော့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သစေရုစ္စတိ၊

အကယ်၍နှစ်သက်သည်ဖြစ်အံ့၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သယမေဝ၊
 ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ ဝက္ကတိ၊ မိန့်တော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အာနန္ဒာ၊ အာနန္ဒာကို၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊ နဥဿာ
 ဟေတုဇ္ဈေးမတိုက်တွန်းအပ်၊ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်၊ ဇာနိတွာ၊ သိ
 ၍၊ ဖံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌဟိဿတိ၊ လုပ်ကျွေးလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာရဿေအာ
 နန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထလော၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌာက
 ဋ္ဌာနံ၊ အလုပ်အကျွေးအရာကို၊ ယာစာဟိ၊ တောင်းလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ မေ၊
 အကျွန်ုပ်အား၊ အတ္တာနာ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ လန္တံ၊ ရအပ်သော၊ ပဏီတစိပ
 ရံ၊ မွန်မြတ်သောသင်္ကန်းကို၊ နဒဿတိ၊ မပေးလတ္တံ့၊ သည်ဖြစ်အံ့၊ ပဏီတ
 ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ မွန်မြတ်သောဆွမ်းကို၊ နဒဿတိ၊ မပေးလတ္တံ့၊ သည်ဖြစ်အံ့၊ ဇေ
 ကဂန္ဓကုဋိယံ၊ တခုသောဂန္ဓကုဋိတိုက်၌၊ ဝထိတု၊ နေခြင်းငှါ၊ နဒဿတိ၊ မ
 ပေးလတ္တံ့၊ သည်ဖြစ်အံ့၊ နိမန္တနံ၊ ပင့်ဘိတ်ရာအရပ်သို့၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ၍
 နဂမိဿတိ၊ မသွားလတ္တံ့၊ သည်ဖြစ်အံ့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ဖြစ်သည်ရှိသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပ
 ဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဧတ္တကေ၊ ဤ
 မျှလောက် ကုန်သော၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ လဘတော၊ ရသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပဋ္ဌာနေ၊ လုပ်ကျွေးရာ၌၊ ကော
 ဘာရော၊ အဘယ်မှာဝန်လေးအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဝါဒမောစနတ္ထံ၊ သူ
 တပါးတို့စွပ်စွဲခြင်းမှလွတ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဣမေစတ္တာရောပဋိက္ခေပါစ၊
 ဤလေးပါးကုန်သောပယ်ခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ ယော၊ တပည့်တော်သည်
 ဂဟိတနိမန္တနံ၊ ဝန်ခံယူအပ်သောပင့်ဘိတ်ရာသို့၊ ဂမိဿတိ၊ ကြွတော်မူ
 လတ္တံ့၊ သည်ဖြစ်အံ့၊ သတတံ၊ အမြဲ၊ ဒေသန္တရတော၊ အရပ်တပါးမှ၊ အာဂ
 တာဂတေ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော သူတို့ကို၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုရောက်
 လာသောခဏ၌သာလျှင်၊ ဒေသဝံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ လန္တံ၊ ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ယ
 ဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ ဥပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်
 အံ့၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုယုံမှားဖြစ်သောခဏ၌သာလျှင်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘု

၃၅၀ ထေရဝါထံ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ရားသို့၊ ဥပသံကံမိတုံ၊ ကပ်ခြင်းငှါ၊ လန္တုမိ၊ ရသညံဖြစ်အံ့၊ သစေ၊ အကယ်
 ဤ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရမ္ပုခါ၊ မျက်ကွယ်၌၊ နေလိတံ၊ ဟောအပ်
 သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ပုန၊ တဖန်၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ကထေ သတိ၊ ဟော
 လတ္တံ့၊ သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂ
 ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌဟိ သာမိ၊ လုပ်ကျွေးပါအံ့၊ ဣတိ ဧတ္တကမ္ပိ၊ ဤမျှ
 လောကီကိုလည်း၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ အ
 နုဂ္ဂဟံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ နသဘတီဟိ၊ မရဟူ၍၊ ဥပဝါဒမောစနတ္ထဉ္စ၊
 သူတပါးတို့စွပ်စွဲခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခြင်း အကျိုးငှါ လည်းကောင်း၊ ဓမ္မ
 တဏှာဝါရိယဘာဝပါရိပူရဏတ္ထဉ္စ၊ တရားတဏှာစိုး၏အဖြစ်ကိုပြည့်စေ
 ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဣမေစတသေခ အာယာစနာစ၊ ဤလေးပါးကုန်
 သောတောင်းခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌဝရေ၊ ရှစ်ပါးကုန်
 သောဆုတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နိဗ္ဗုပ္ပန္နာကော၊ အမြဲလုပ်ကျွေးသောသူ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တသေဝဌာနန္တရဿ၊ ထိုအရာအထူး၏သာ
 သျှင်၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကပ္ပသတသဟဿာနံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းတို့တိုင်
 တိုင်၊ ပူရိတာနံ၊ ဖြည့်အပ်ကုန်သော၊ ပါရသိနံ၊ ပါရသိတို့၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးသို့၊ ပါ
 ပုဏိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုအာနန္ဒာသည်၊ ဥပဋ္ဌာကဋ္ဌာနံ၊ အလုပ်အကျွေး
 အရာကို၊ လဒ္ဓဒိဝသတော၊ ရသောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားကို၊ ဒုဝိဓေန၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ တိဝိဓေန၊ သုံးပါးအ
 ပြားရှိသော၊ နန္တကဋ္ဌေန၊ တံပူဖြင့်၊ ပါဒပရိကဋ္ဌေန၊ ခြေးတံကိုဆုပ်နယ်
 ခြင်းဖြင့်၊ ပိဋ္ဌိပရိကဋ္ဌေန၊ ကျောက်ကုန်းကိုဆုပ်နယ်ခြင်းဖြင့်၊ ဂန္ဓကုမ္ပိပရိဝ
 တံ၊ ဂန္ဓကုမ္ပိပရိဝုဏ်ကို၊ သဗ္ဗန္ဓေန၊ တံမြက်လှည်းခြင်းဖြင့်၊ ဣတိ ဧဝမာဒိ
 ဟိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ကိစ္စဟိ၊ ကိစ္စတို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာနန္တော၊ လုပ်ကျွေး
 လျက်၊ ဣမာယနာမဝေသာယ၊ ဤမည်သောအချိန်အခါ၌၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောဝတ္ထုကို၊ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှါ၊ ဝန္တတိ၊ အပ်၏၊
 ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောအမှုကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝန္တတိ၊ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဒိဝသဘာဝံ၊ နေအတို့ကို၊ သန္တိကာဝစရော၊ အနီး၌ကျက်စားသည်၊ ဟုတွာ
 ဖြစ်၍၊ ရတ္တိဘာဝေ၊ ညဉ့်အတို့၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဒဏ္ဍဒိဝိကံ၊ သီဝီး
 တိုင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဂန္ဓကုမ္ပိပရိဝေတံ၊ ဂန္ဓကုမ္ပိပရိဝုဏ်ကို၊ နဝဝါ
 ရေ၊ ကိုးကြိမ်တို့တိုင်တိုင်၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပက္ခောသန္တော၊
 ခေါ်သည်ရှိသော်၊ ပဒိုဝစနဒါနာယ၊ စကားတုန့်ပေးခြင်းအကျိုးငှါ၊ ထိနမိဒ္ဓ
 ဝိနောဒနတ္ထံ၊ ထိနမိဒ္ဓကိုပယ်ပျောက် ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အနုပရိယာယဟိ၊

တည့်လည်၏အထ၊ထိုနောင်မှ၊ ထိုရှင်အာနန္ဒာကို၊ သတ္တ၊မြတ်စွာဘု
 ရားသည်၊ဇေတုဝန်၊ဇေတုဝန်ကျောင်းတော်၌၊အရိယာဂဏပရိဂုတော
 အရိယာအပေါင်းခြံရံလျက်၊ နိဿိန္ဒော၊နေလျက်၊ အနေကပရိယာယေန၊
 များစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ ပသံသိတွာ၊ပြီးပွမ်း၍၊ ဗဟုသုတာနံ၊များ
 သောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော၊ဂဟိမန္တာနံ၊ဂဟိရှိကုန်သော၊သတိမန္တာ
 နံ၊သတိရှိကုန်သော၊ မတိမန္တာနံ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ဥပဋ္ဌာကာနံ၊အလုပ်
 အကျွေးဖြစ်ကုန်သော၊ဘိက္ခုနိဉ္စ၊ ရဟန်းတို့ထက်လည်း၊အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊မြတ်
 သောအရာ၌၊ဥပေသိ၊ထားတော်မူ၏၊ဇေ၊ဤသို့၊သတ္တ၊သတ္တဘုရား
 သည်၊ပဉ္စသုဋ္ဌာနေသု၊ငါးပါးကုန်သောအရာတို့၌၊ဧတဒဂ္ဂေ၊ဧတဒဂ္ဂအရာ
 ၌၊ဥပိတော၊ ထားအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊အန္တရိယ
 ဓမ္မဟိ၊အံ့ဘွယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊သတ္ထ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ဓမ္မကောသာရက္ခော၊ တရားတည်းဟူသောကြည်ကျကို
 စောင့်သည်ဖြစ်၍၊အယံမဟာဒေရော၊ ဤမဟာထေရ်သည်၊သေခါဝ၊
 သေသည်သာလျှင်၊သမာနေ၊ ဖြစ်လျက်၊သတ္ထရိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ပရိနိဗ္ဗာတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ဂုတ္တန
 ယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊သမုတ္တေဇိ
 တော၊ ထက်သန်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝတာယစ၊နတ်သည်လည်း၊ယံ
 ဝေဇိတော၊ထိတ်လန့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သေဝစ၊နတ်ဖန်၌သာလျှင်၊ဒါနိ
 ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဓမ္မသင်္ဂီတိ၊သုတ်အဘိဓမ္မာကိုသင်္ဂီယနာတင်ခြင်းကို၊
 ကာတဗ္ဗာ၊ပြုအပ်၏၊မေ၊ငါသည်၊ယံယေနကာရဏေန၊အကြင်အကြောင်း
 ကြောင့်၊သေခါ၊သေသောဖြစ်သေးလျက်၊သကရဏိယော၊အထက်မဂ်
 ဟူသောပြုတွယ်ကိစ္စရှိသည်၊ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊
 ထေရေဟိ၊မထေရ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တက္ခ၊ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊သင်္ဂီယိတံ၊
 သင်္ဂီယနာတင်ခြင်းငှါ၊သန္နိပတိတံ၊စည်းဝေးရာအရပ်သို့၊ဂန္တု၊သွားခြင်း
 ငှါ၊ဣန္ဒြိယံ၊အလိုရှိ၏၊ တံ၊ထိုသွားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊
 နုခေါပနပတိရူပံ၊မသင့်တင့်မလျောက်ပတ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ သဉ္ဇာတုဿ၊
 ဟော၊ကောင်းစွာဖြစ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊
 ပဋ္ဌပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ဗဟုဒေဝရတ္တိံ၊များစွာသောညဉ့်ပတ်လုံး၊ဝိပဿနာ
 ကမ္မံ၊ဝိပဿနာအမှုကို၊ကရောန္တော၊ပြုလျက်၊စက်မေ၊ ငြိမ့်၌၊ဝိရိယသ
 မတံ၊ဝိရိယနှင့်သမာဓိမျှသည်ကို၊အလတိတွာ၊မရမူ၍၊ ဝိဟာရံ၊ကျောင်း
 သို့၊ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍၊သယနေ၊အိပ်ရာ၌၊နိသီဒိတွာ၊ထိုင်၍၊ သယိတုကာ

မော၊ အိပ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ အာဝဇ္ဇေတိ၊ စောင်းထွင်း၏၊
သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ ဗိဇ္ဇောဟနံ၊ အုန်းသို့၊ အပတ္တန္တု၊ မရောက်မီလည်း၊
ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်၊ ဘူမိတော၊ မြေမှ၊ မုတ္တမတ္တာ၊ လွတ်ခါမျှ၊ ဧတသ္မိံ၊ အန္တ
ရေ၊ ဤအတွင်း၌၊ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် မစွဲလမ်းမူ၍၊ အာသဝေ
တိ၊ အာသဝေါတရားတို့မှ၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ဝိမုတ္တိ၊ လွတ်၏၊ ဆဇ္ဇတိညော၊
မြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ကိုရသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနံ၊ ထို
ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၊ ။

ဝိဟာရတော၊ ကျောင်းတော်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ တွက်တော်မူ၍၊ ပဒုမုတ္တ
ရော၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမ
တံဝုဋ္ဌိံ၊ အမြိုက်မိဗ်းကို၊ ဝဿန္တော၊ ထစ်ကြိုးရှာသွန်ချပေထျက်၊ မဟာ
ဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို၊ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းအေးစေ၏၊ သတသဟဿာ
တသိန်းမျှလောက်ကုန်သော၊ ဆဇ္ဇတိညော၊ မြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ကို
ရကုန်သော၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ တေဓိရာ၊ ထိုပညာရှိ
တို့သည်၊ ဆာယာဝအနုပါယိနိ၊ အရိပ်ကဲ့သို့ အစဉ် လိုက်ကုန်ထျက်၊
သမ္ပုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဝရုတ္တံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍တောင့်တအပ်သော၊ သေတန္တတ္တံ၊ ထီးမြို့ကို၊
ဓာရေန္တော၊ ဆောင်လျက်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓဂတော၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း၌စီးသည်
အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သုစာရုရူပံ၊ အလွန်တင့်တယ်သောသဘောရှိသော မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဒိသ္မာနံ၊ မြင်တော်မူ၍၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝိတ္တိန္ဒှိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဥပ
ပစ္ဆယ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ၊ ဩရု
ယျ၊ သက်၍၊ နရာသဘံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့ ဥပဂန္တိံ၊ ကပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ရတ
နာမယဆတ္တံ၊ ရတနာဖြင့် တန်းဆာဆင်သောထီးမြို့ကို၊ ဗုဒ္ဓသေဠာယ၊
ဘုရားမြတ်အား၊ ဓာရယိံ၊ ဆောင်းလှူပူဇော်ပြီ၊ မေ၊ ငါ၏၊ သင်္ကပ္ပံ၊ ထီး
လှူလိုခြင်းအကြံကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိ
သော၊ မဟာဇ္ဇာတိ၊ ဘုရားမြတ်သည်၊ တံကထံ၊ ထိုဟောပြောခြင်းသောတရား
ကို၊ ဥပယိတွာနံ၊ တန်ခိုးရပ်တော်မူ၍၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အတာ
သထ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယောသောရ၊ ဇကုမာရော၊ အကြင်ငါ့ညီသုမန
မင်းသားသည်၊ သောဝဏ္ဏာလင်္ကာရဘူသိတံ၊ ရွှေတန်းဆာတို့ဖြင့်တန်း
ဆာဆင်အပ်သော၊ ဆတ္တံ၊ ထီးကို၊ အဓာရေယိံ၊ ဆောင်းလှူပြီ၊ တံကုမာရံ၊
ထိုမင်းသားကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ကိတ္တယိဿ၊ မိ၊ ကြားပေအံ့၊ ဘာ
သာတော၊ ဆိုသော၊ မေ၊ ငါဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုတာထ၊ နာ

ကုန်လော။ ။ အယံပေါသော၊ ဤငါညီသူမနမင်းသားသည်၊ ဣတော၊ ဤ
 ကိုယ်၏အဖြစ်မှ၊ ကိစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တုသိတံ၊ တုသိတာနတ်ပြည်ကို၊ အာဝ
 သိသတိ၊ မိုးအုပ်လတ္တံ့၊ အတ္တရာဟိ၊ နတ်ဗွီးတို့ဖြင့်၊ ပုရက္ခတော၊ ခြံရံအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘောသတိ၊ ခံစားလတ္တံ့၊ ။
 စတုကိံသက္ခတ္တု၊ သုံးဆွဲလေးကြိမ်တို့တိုင်အောင်လည်း၊ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်
 မင်းအဖြစ်ကို၊ ကရိသတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဗလာမိပေါ၊ ဗိုလ်မှူးအစစ်ကေရာ၏
 သည်းဟုတွားဖြစ်၍၊ အဋ္ဌသတံ၊ အကြိမ်ရှစ်ရာ၊ ဝသုဓံ၊ မြေအပြင်ကို၊ အာ
 ဝသိသတိ၊ မိုးအုပ်၍နေလတ္တံ့၊ ။ အဋ္ဌပညာသက္ခတ္တု၊ ငါးဆွဲရှစ်ကြိမ်
 လည်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြဝတေးမင်း၏အဖြစ်သည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
 ဝိပုလံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာပြန့်ပြောစွာသော၊ ပဒေသရန္တံ၊ ပဒေသရ၏မင်းအဖြစ်
 ကု၊ မဟိယာ၊ မြေအပြင်၌၊ ကာရယိသတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ။ ကပ္ပသတသဟဿ
 မှိ၊ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းထက်၌၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ၊ ဩက္ကာကအမျိုး၌ဖြစ်
 သော၊ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်
 ရှိသော၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဘဝိသတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။ သကျာနံ၊ သာကီဝန်မင်းတို့၏၊ ကုလကေတုဿ၊ အမျိုး၏
 မှန်ကင်းသတ္တဝယ်ဖြစ်သော၊ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပဗ္ဗု၊ ညီတော်ဆွေမျိုးသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ အာ
 နန္ဒောနာနာမေန၊ အာနန္ဒာဟူသောအမည်ဖြင့်၊ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။ အာတာဝိ
 ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိပကောဝါပိ၊ ရှင်
 သောပညာရှိသည်လည်း၊ ဗဟုသစ္စေသု၊ များသောအကြားအမြင်တို့၌၊
 ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာသည်၊ နိဝါတဂုတ္တိ၊ နှိမ့်ချသောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၊ အထဇ္ဈေါ
 မာနံ၊ ခက်ထန်သည်၊ သဗ္ဗပါဠိ၊ အလုံးစုံသောပရိယတ်ကို သောင်သည်၊
 ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။ သော၊ ထိုအာနန္ဒာမလေရ်သည်၊ ပဓာနပဟိ
 တက္ကော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းအားဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်သော စိတ်ရှိ
 သည်၊ ဥပသန္တာ၊ ငြိမ်းသည်၊ နိရူပမိ၊ ကင်းသောဥပမိရှိသည်၊ သဗ္ဗာသ
 ဝေ၊ ခပ်သိမ်းသောအာသဝေါတို့ကိုပရိညာဿ၊ ပိုင်းခြားလျက်သိ၍၊ အနာ
 သဝေါ၊ အာသဝေါမရှိဘဲ၊ နိဗ္ဗာယိသတိ၊ ငြိမ်းလတ္တံ့၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါ
 ထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။ ကုဉ္ဇရာ၊ တောင်ထိပ်တောင်ကွေ့
 ပျော်မွေ့ကုန်သော၊ သဗ္ဗိဟာယနာ၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ် အသက်ရှိကုန်
 သော၊ ကိဗ္ဗေယိန္နာ၊ သုံးပါးပြားကုန်သော၊ မာတင်္ဂါ၊ မဟန္တ အင်္ဂါ၊ ငြိမ်း

၃၅၄ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သောကိယံအင်္ဂါရုံကုန်သော။ ဤသာဒန္တော။ ဟည်းသံသတုပင်အစွပင်ရှိ
ကုန်သော၊ ဥရုဠဝါ၊ မင်းကိုဆောင်နှိုက်ကုန်သော၊ အာရညကော၊ တော၌နေ
ကုန်သော၊ နာဂါ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အနေကသတ
သဟဿာ၊ အသိန်းမကများကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ မဟိန္ဒြ
ကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သောရဟန္တာဆင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
တေသဗ္ဗေ၊ ထိုတောဆင်ရဟန္တာဆင် ခပ်သိမ်းတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓနာဂဿာ၊
ဘုရားတည်းဟူသောဝန္ဓဆင်မင်းဖြစ်တော်မူသော၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊
ဥပဏိမိမ္မိ၊ အတူထားခြင်း၌၊ နဟောန္တိ၊ ထပ်တူဖြစ်မှုအတူမထားသောကံ
ကုန်၊ အာဒိယာမေ၊ ညဉ့်ဦးယာဝ်၌၊ နမဿာမိ၊ သုံးချိန်ရှိခိုး၏၊ အထ၊
ထိုမှတပါး၊ ပန္နိမေ၊ မိုးသောက်ယာဝ်၌၊ နမဿာမိ၊ သုံးကြိမ်ရှိခိုး၏၊ ပသန္တ
စိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသေဠ္ဌ၊ သုံးလူဥက္ကဋ္ဌဘုရားမြတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေးပြီး၊
အာတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်၊ နိပကောစာပိ
ရင့်သောပညာရှိသည်လည်း၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ပဋိဿ
တော၊ ထင်သောသတိရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သောတာ၊ ကြံ့မလံ၊ သော
တာပတ္တိဗိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီး၊ သေခဘူမိသု၊ သေခအရာတို့၌၊ ကောပိ
ဒေါ၊ လိမ္မာ၏။ ဣတော၊ ဤတဒ္ဒကင်မှ၊ သတသဟဿကဗ္ဗေ၊ ကန္တာ
တသိန်းထက်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယံကမ္မံ၊ အကြံအလုပ်အကျွေးဖြစ်လို၏
ဟူသောကံကို၊ အဘိနိဟရိ၊ ရှေးရှုဆောင်ပြီး၊ တံဘူမိ၊ ထိုအရာသို့၊
အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်တော်မူပြီး၊ သာဘူမိ၊ ထိုဥပဋ္ဌာကအရာသည်၊
သန္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်၊ ဗြတော၊ ခြံမြဲစွာတည်သည်ဖြစ်၍၊ အစလော၊
မတုန်ယှုပ်ကုန်၊ ဗုဒ္ဓသေဠ္ဌဿ၊ ဘုရားမြတ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏၊ အာဂတံ၊ ထာခြင်းကား၊ သွာဂတံ၊ ကောင်းသောလားခြင်း
တည်း၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးကုန်သောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်
အပ်ကုန်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊
ပြုအပ်ပြီး၊ မယံ၊ ငါသည်၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ချာပိတာ၊ ဖုတ်
ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
တော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

သန္ဓတိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ကိုရသည်၊ ဟုတွာပန၊ ဖြစ်
ပြီး၍ကား၊ သင်္ဂီတိမဏ္ဍဝံ၊ သင်္ဂီဟနာတင်သောမဏ္ဍဝံသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်
၍၊ ဓမ္မော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းတရားတော်တို့ကို၊ သင်္ဂီ၊ နန္ဒော၊ သင်္ဂီ

ယနာတင်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌၊ ဩဝါဒဒါနဝသေန၊
 အဆုံးအမကိုပေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ပဋိပတ္တိဒီပနာဒီဝသေန၊ အကျင့်ကိုပြုခြင်းအစရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဘာသုယံ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာ
 တို့ကို၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းတည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊
 ခုဒ္ဒကနိကာယသင်္ဂါယနကာလေ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယကိုသင်္ဂါယနာတင်သော
 အခါ၌၊ ထေရဂါထာသု၊ ထေရဂါထာတို့၌၊ သင်္ဂါယနာကို၊ အာ
 ရောပေန္တော၊ တင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊
 ဝိသုဇဇာနစ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏အချက်ကိုမှန်မှန်ညက်ညက်ပြုတတ်
 သောတို့ကိုက်ချောပစ်သောစကားကိုဆိုတတ်သောသူနှင့်လည်းကောင်း၊
 ကောဓေနစ၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိသောသူနှင့်လည်းကောင်း၊ မစ္ဆာရိနာစ၊
 ဝန်တိုသောသူနှင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတူတိနန္ဒိနာ၊ သတ္တဝါတို့၏အစီးအပွား
 ကိုဖျက်ဆီးခြင်း၌နှစ်သက်သောသူနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဟိ၊ ဤသို့
 သဘောရှိကုန်သော၊ သင်္ဂါယနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းအတော်တို့
 နှင်းနာရေယျ၊ ပေါင်းတော်ခြင်းကိုမပြုရာ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား၊ ကာယုရိသေန၊ ယုတ်မာသောယောကျ်ားနှင့်၊ သံဂမော၊ ပေါင်း
 တော်ခြင်းသည်၊ ပါပေါ၊ ထိုသူယုတ်တို့ကဲ့သို့ ယုတ်မာသော အဖြစ်ကို
 ဆောင်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိသည်၊ သန္ဓေနစ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်းရတနာသုံးပါး၌
 သန္တိခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောသူနှင့်၎င်း၊ ပေသလေနစ၊ ချစ်အပ်သောသိလ
 နှင့်ပြည့်စုံသောသူနှင့်လည်းကောင်း၊ ပညာဝတာစ၊ ဝန်မှထွက်မြောက်
 ကြောင်းဝန်ဆင်းရဲမှ ငြီးငွေ့ကြောင်း ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောသူနှင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဗဟုသုတေနစ၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေဒနာပါးနှင့်အကြီးအမြင်များ
 သောသူနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဟိသင်္ဂါယနံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောသန္တိ
 တရားစသည်ပြည့်စုံသော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့နှင့်၊ ကရေယျ၊ ပေါင်း
 တော်ခြင်းကိုပြုရာ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သပ္ပရိသေ
 န၊ ပညာရှိသောသူတော်ကောင်းနှင့်၊ သင်္ဂါယနံ၊ အတူတကွ ပေါင်းတော်ရ
 ခြင်းသည်၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ ကောင်းသောပစ္စုပ္ပန်အစီးအပွားသံသရာအစီးအပွားစ
 သောအပြားရှိသောအကျိုးကိုဆောင်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ အာရသော၊ ဝါရှင်တို့၊ ဗိတ္တကတံ၊ အဝတ်
 တန်းဆာပန်းအခင်းစသည်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်စွာပြုပြင်အပ်သော၊ အရကာ

၃၅၆ လေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ယံ၊ ကိုးပါးသော အဝတို့မှ ပထိစီးသော မစင်အလုံးစုံသော အနာဝဖြစ်၍ ပြန့်
နွဲ့သော ကိုယ်ဟုဆိုအပ်သော သမုသိတံ၊ အရိုးအပေါင်းတို့၏ စုဝေးရာ
ဖြစ်သော အာတုရံ၊ အမြဲနာကျင်ခြင်းရှိသော၊ ဗဟုသင်္ကပ္ပံ၊ လူမိက်တို့
သည်မဟုတ်သည်သို့တင်၍ များစွာကြံဆအပ်သော အရှည်အတို အစရှိ
သော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်သော အတ္တဘောကို၊ ပဿ၊
အသင့်အားဖြင့်ရှုပါလော၊ ယဿ၊ အကြင်အတ္တဘောအား၊ ခုဝံ၊ မြဲသော
သဘောသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မံ၊ မြဲမြဲစွာတည်ခြင်းသဘောသည်လည်း
ကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝိတ္တကတံ၊ အဝတ်တန်းဆာပန်းအခင်းစသည်တို့
ဖြင့်ဆန်းကြယ်စွာပြုပြင်အပ်သော၊ မဏိကုဏ္ဍလေနစ၊ မတ္တမြားနားချောင်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗိတစေနစ၊ အရိုးစုသော အရေဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဩနန္ဒြေ၊ မြွေဖွဲ့အပ်သော၊ ဣဓံရှုဝံ၊ ဤမဟာဘုတ်လေးပါးဟု ဆိုအပ်သော
ရုပ်တို့ဖြင့်ပြည့်သော ကိုယ်ကို၊ ပဿ၊ အသင့်အားဖြင့်ရှုပါလော၊ အယံကာ
ယော၊ ဤမဟာဘုတ်လေးပါးဖြင့် ပြီးသော ကိုယ်သည်၊ ဝဇ္ဇတ္ထဟိ၊ ဝုဆိုး
အဝတ်တို့နှင့်၊ သဟပဋိစ္ဆန္တံ၊ တကွဖုံးလွှမ်းမှ၊ သောဇာတိ၊ တင့်တယ်၏၊
အလတ္တကကတာ၊ ချိပ်ရေဖြင့်ကောင်းစွာဆိုးအပ်သောသျှင်၊ ပါဒါ၊ ခြေတို့
သည်၊ သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဂုဏ္ဏကမက္ခိတံ၊ မျက်နှာချေနှင့်သာမှုနှင့်
တို့ဖြင့်လိမ်းကျအပ်သော်သာလျှင်၊ မုခံ၊ မျက်နှာသည်၊ သောဘတိ၊ ရှုချင်
ဘွယ်တင့်တယ်၏၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဗာလဿ၊ မိုက်စွာ
သောပုထုဇဉ်အား၊ မောဟာယ၊ စိတ်ကိုတွေဝေခြင်းမိုက်စေခြင်းငှါ၊ အလံ
စွမ်းနှိုင်း၏၊ ပါရဂဝေသိနော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာလေ့ရှိသောသူတော်ကောင်းအား၊
နောအလံ၊ စိတ်ကိုတွေဝေခြင်းမိုက်မစေခြင်းငှါမစွမ်းနှိုင်း၊ အဗ္ဗပဒကတော၊
ရှစ်ခုသော အခြင်းအရာရှိသော ခြံခြင်းဖြင့်ခြံအပ်စီရင်အပ်သော အတို့မှ
ကုန်သော်သာလျှင်၊ ကေသော၊ ဆံတို့သည်၊ သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊
အဗ္ဗနမက္ခိတော၊ မျက်ရေးကွင်းခြင်းစသည်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော်သာ
လျှင်၊ နေတ္တာ၊ မျက်စိတို့သည်၊ သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ အယံကာယော၊
ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံသော ကိုယ်သည်၊ ဗာလဿ၊
မိုက်စွာသောပုထုဇဉ်အား၊ မောဟာယ၊ စိတ်ကိုတွေဝေခြင်းမိုက်စေ
ခြင်းငှါ၊ အလံ၊ စွမ်းနှိုင်း၏၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ပါရဂဝေသိနော
ဝဋ်မှတွက်မြောက်ခြင်းကို ရှာဖွေလေ့ရှိသောသူအား၊ နောအလံ၊ စိတ်ကို
တွေဝေခြင်းမိုက်စေခြင်းငှါမစွမ်းနှိုင်း၊ အဗ္ဗနိဝနဝါ၊ အသစ်အသစ်
သောမျက်ရေးကွင်းခြင်းရှိသော၊ ဝိတ္တာ၊ ဆန်းကြယ်သော၊ အလင်္ကတော၊

ဦးခေါင်းတန်းသာဝင်အပ်သော၊ အယံပူတိကာယော၊ ဤအကောင်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်းဗာလသာ၊ ပုထုဇဉ်ရိက်အား၊ မောဟာယ၊ စိတ်ကုန်ရိက်စေခြင်းငှါ၊
အလံ၊ စွမ်းနှိုင်း၏၊ ပါရဂဝေသိနော၊ ဝရ်ကင်းခြင်းကိုရှာလေ့ရှိသောသူအား
နောအလံ၊ မစွမ်းနှိုင်း၊ မိဂဂေါ၊ မူဆိုးသည်၊ ပါသံ၊ ထုတ်ထွက်ကန်ပိုက်စ
သော၊ ကျော့ကွင်းကို၊ ဩဒဟိ၊ ထောင်၏၊ ဝါကုရံ၊ ကျော့ကွင်းကို၊ မိဂေါ၊
သမင်သည်၊ နာသဇ္ဈာနသံဃာဇ္ဈေတိ၊ မတိုးမငွေ့၊ နိဝါပံ၊ သမင်တို့၏အစာ
အသို၊ ငှါပစ်ချအပ်သောမြက်စသောအစာကို၊ ဘုတွာ၊ စား၍၊ မိဂ၊ ဗန္ဓကေ
မူဆိုးသည်၊ ကန္ဓန္တေ၊ မြည်တမ်းစဉ်၊ မိဂေါ၊ သမင်သည်၊ ဂန္ထာမိဂန္ထတိ၊
ထိုမူဆိုးကိုထွည့်ပတ်၍သွား၏၊ မိဂဿ၊ မူဆိုး၏၊ ပါသာ၊ ထောင်သော
ကျော့ကွင်းတို့ကို၊ ခိန္နာခိန္နိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဝါကုရံ၊ ထောင်သောထုတ်ထွက်
ကန်ပိုက်ကွန်ကို၊ အနာသဇ္ဈာနသံဃာဇ္ဈေန္တော၊ မထိခိုက်မူ၍၊ မိဂေါ၊ သမင်
သည်၊ နိဝါပံ၊ သမင်တို့စားစိမ့်သောငှါထားသောအစာကို၊ ဘုတွာ၊ စား၍၊
မိဂလုန္ဒကေ၊ မူဆိုးသည်၊ သောစန္တေ၊ ဝိရဝန္တေ၊ ဤသမင်သည်ငါ့ကိုထွည့်
ပတ်လေစွဟုမြည်တမ်းစဉ်၊ ဂန္ထာမိဂန္ထတိ၊ သွား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊
ဗဟုသညံတော၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေဓအားဖြင့်များသောအကြား၊ အမြင်ရှိသည်
စိတ္တကဝိ၊ ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဟောတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၏၊ ပရိစာရိကော၊ အလုပ်အကျွေးရဟန်းသည်၊ အမြီးဖြစ်
ပြီ၊ ပန္နတာရော၊ ချအပ်သောခန္ဓာဟူသောဝန်ရှိ၏၊ ဝိသညုတ္တော၊ လေးပါး
သောဩစာတို့၌မပျဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော
ငါအာနန္ဒာသည်၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စိ
ဏာသဂေါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဂေါရှိသည်၊ ဝိသံယုတ္တော၊ လေးပါးသော
ဩစာမှကင်းပြီးသည်၊ သင်္ဂါတိတော၊ ရာဂအစရှိသော ငြိတွယ်တတ်
သောတရားကိုလွန်ပြီးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုနိဗ္ဗုတော၊ အချင်းခပ်သိမ်း
ကိုလေသွာတည်းဟူသော ပူလောင်ခြင်းမှငြိမ်းပြီး၊ ဇာတိမရဏပါရဂူ၊ ပဋိ
သန္ဓေနေးခြင်းသေခြင်းတို့၏အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကင်းတ
တက်သို့ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ အန္တိမံဇေဟံ၊ အဆုံးဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ ဝေ
ရေတိဓာရေမိ၊ ဆောင်ပြီး၊ ယသ္မိံ၊ ပုရိသဝိသေသေ၊ အကြင်ယောကျ်ား
အထူးဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဓမ္မာ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မပဋိဝေဓ ဓမ္မတို့သည်၊ ပဝိဋ္ဌိ
တားတည်ကုန်၏၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနော၊ နေမင်း၏အဆွေ ဖြစ်တော်မူသော၊
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိဗ္ဗာနဝမနေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေ တတ်သော၊
မဂ္ဂေ၊ အကြောင်း၌၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော၊ သောယံသော

၃၅၈ ထေရ်ဂါထာ-အဗ္ဗကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

အယံအာနန္ဒော၊ ထိအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ တည်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဂေါ
 ပကမောဂ္ဂလာနအန္တယံဖြစ်သောသေလဂုဏ္ဏာ၊ အယံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓတော၊
 တရားသခင်အထံတော်မှ၊ ခွဲသိတိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်ကုန်
 သောဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဂဏှိဥဂ္ဂဏှိ၊ ငါသင်ပြီး၊ ဘိက္ခုတော၊ ရှင်သာရိပုတ္တ
 ရာစသောရဟန်းတို့ထံမှ၊ ဧဒသဟဿာနိ၊ ရှစ်ထောင်ကုန်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာ
 တို့ကို၊ ဂဏှိဥဂ္ဂဏှိ၊ ငါသင်ပြီး၊ ယေဓမ္မာယေဣမေဓမ္မာ၊ အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသောတရားတို့ကို၊ ဖိဂ္ဂေဂ္ဂေ၊ လျှာဖျား၌၊ ပဇတ္တိနော၊ အလေ့အလာပြုသဖြင့်
 ဖြစ်စေအပ်ကုန်ပြီး၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုအလေ့အလာပြု၍ဆောင်အပ်သောတရား
 တို့သည်၊ စတုရာသိတိ သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း လေထောင် အတိုင်း
 အရှည်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အပ္ပသုတော၊ အယုတ်သဖြင့်တ
 ခုသောသုတ္တန်ကိုမျှ မသင်ဘူးသောကြောင့် နည်းသော အကြားအမြင်ရှိ
 သော၊ အယံဝုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်၊ ဗလီဗဒ္ဓေါဗလီဗဒ္ဓေါ၊ ဣဝ၊ နွား
 လားကဲ့သို့၊ ဖိရတိ၊ မိဘဆွေမျိုးညာတကာတို့၏ အကျိုးစီးပွားကိုဆွေးဖြေ
 စေ၏၊ တဿ၊ ထိုအကြားအမြင်နည်းသောသူအား၊ ခံသာနိ၊ အသားတို့
 သည်၊ ဝဇန္တိ၊ ပွားများကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုနည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော
 ယောက်ျားအား၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ နဝဇတိ၊ မပွား၊ ဗဟုသုတော၊ များ
 သောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ယောဂုပ္ပလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပသု
 တံ၊ နည်းသော အကြားအမြင် ရှိသောသူကို၊ သုတေန၊ မိမိ၏များသော
 အကြားအမြင်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အတိမညတိ၊ မိမိကိုယ်ကိုခြီး
 ခြောက်လျက်သူတပါးကို ရှုပ်ချ၍မထိခဲ့ပြင်ပြု၏၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့
 သို့နည်းဟူမူကား၊ ပဒီပခာရော၊ အဓိကတိုက်၌ဆီဖီးကိုထွန်းသော၊ အန္ဓေ
 သူကန်းသည်၊ ပရေသံ၊ မျက်စိနှင့် ပြည့်စုံသော သူတပါးတို့၏ သာလျှင်၊
 အတ္ထာဝဟောယထာ၊ မြင်စေခြင်းအကျိုးကိုဆောင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း
 အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောဖီးထွန်းသောသူကန်း၏၊ အတ္ထာဝဟော၊ မြင်
 ရခြင်းဟူသောအကျိုးကိုဆောင်သည်၊ နဟောတိဣဝ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ခံ၊ ငါကို၊ ပဒိုဘာတိ၊ သူကန်းကဲ့သို့
 ထင်မှတ်၏၊ ဗဟုသုတံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောသူကို၊ ဥပါသေ
 ယျ၊ ဖြစ်သည်ကပ်၍အကြားအမြင်ကိုသင်ရာ၏၊ သုတဉ္စ၊ သင်ကြားအပ်ပြီး
 သောတရားကျမ်းဂန်ကိုလည်း၊ နဝိနာသေယျ၊ မပျောက် မပျက်ရအောင်
 ဆောင်ခြင်းစုံစမ်းခြင်းမေးမြန်းခြင်းနှလုံးသွင်းခြင်းတို့ဖြင့်ပွားစေရာ၏၊ တံ၊
 ထိုပရိယတ္တိ၌အကြားအမြင်များသောအဖြစ်သည်၊ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ မြတ်

သောမဂ်ဟူသောအကျင့်၏။ မူလံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသောအကြောင်းသည်၊ ယသ္မာ၊
 အကြွင်းကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကြားအပ် သင်အပ်တိုင်း
 သောပရိယတ္တိဓမ္မကိုဆောင်ခြင်းကြောင့်၊ ဓမ္မဓရော၊ ရှေးဦးစွာပရိယတ္တိဓမ္မ
 ကိုဆောင်ခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဝိမုတ္တာယတနတည်သဖြင့်ဖြစ်ရာ၏။ ယော
 ဝုဂ္ဂဇော၊ အကြင်ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝုဗ္ဗာပုရေညူစ၊ ငါလာစသည်၌ရှေးအတို့
 နောက်အတို့ကိုသိသည်၎င်း၊ အတ္တညူစ၊ မိမိအကျိုးသူတပါးအကျိုးစသည်
 အပြားရှိသော ဟောတော် မူအပ်သော ပါဠိအနက်ကို သိသည်လည်း
 ကောင်း၊ နိရုတ္တိပဒကောင်းဒါစ၊ မချွတ်မယွင်းသောနိရုတ္တိသဒ္ဓါကြွင်းသော
 ဝုဒ်ဟုဆိုအပ်သော လေးပါးသော ပဋိသန္တိဒါတို့၌ လိမ္မာ သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုဂ္ဂဟိတဉ္စ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအခြင်းအရာ၌
 လိမ္မာသဖြင့်အနက်သဒ္ဓါအားဖြင့်ကောင်းစွာသင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂ
 ဏ္ဍာတိ၊ သင်၏။ အတ္တဉ္စ၊ သင်အပ်တိုင်းသော ပရိယတ္တိဓမ္မ၏ အနက်ကို
 လည်း၊ ဥပပရိက္ခတိ၊ ဤကားသီလ ဤကားသမာဓိ ဤကားပညာစသည်ဖြင့်
 အဖန်တလဲလဲရှု၏။ ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါးပါးတို့သည်၊ ဆန္ဒိကတော
 ရုပ်နာမ်ကိုသိမှားဆည်းခြင်းစသည်ကို အရင်းပြုသဖြင့်အနိစ္စ အစရှိသော
 ဝိပဿနာကိုလုံးလွင်းသဖြင့်ဖြစ်၍အလိုဆန္ဒကိုဖြစ်စေအပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ရှုခြင်းကို၊ ဥဿဟိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ ဝုလေတိတိရေ
 တိ၊ အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တဟု အဖန်တလဲလဲ နှိုင်းယှဉ်၍ရှု၏။ သော၊ ထိုသို့ဆို
 အပ်ပြီးသောအပြားဖြင့်ရှုသောသူသည်၊ သမယေ စိတ်ကိုခြီးမြှောက်သင့်
 သည်နှိပ်သင့်သည်စသောအခါ၌၊ ပဒဟတိ၊ စိတ်ကိုခြီးမြှောက်ခြင်းနှိပ်ခြင်း
 စသည်ဖြင့်အားထုတ်၏။ အတ္တတ္ထံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟုဆိုအပ်သောအာရုံ၌၊ သုဿ
 မာဟိတော၊ ဝိပဿနာသမာဓိမဂ်သမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်
 စာဝေယျ၊ မတည်ကြည်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကိုစွန့်ပယ်
 သည်ဖြစ်ရာ၏။ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊ ဗဟုသုတံ၊ များသော အကြား
 အမြင်ရှိသော၊ ဓမ္မဓရံ၊ တရားကိုဆောင်သော၊ သပ္ပညံ၊ မဂ်ဖိုလ်ပညာနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓသာဝကံ၊ ဘုရားတပည့်ကို၊ ပယိရုပါသန္တဿ၊ ဆည်း
 ကပ်သောသူအား၊ သောဂုဿာ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောကျေးဇူးအပေါင်းသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မဝိညာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအကြောင်းပြု၍
 ဒုက္ခသစ္စာစသည်တို့၌ပိုင်းခြား၍သိခြင်းစသော ထူးသောကိစ္စရှိသောမဂ်
 တရား၌ ဖြစ်သောဉာဏ်ကို၊ အာကင်္ခံ အာကင်္ခန္တော၊ အလိုရှိသောသူ
 သည်၊ တထာဝရံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော ကဿာဏမိတ္တ

၃၆၀ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ပုဂ္ဂိုလ်ကိုး ဘဇေထ၊ ဖြစ်သည်ကပ်ကုန်ရာ၏၊ ဗဟုသုတော၊ များသော
 အမြင်ရှိသော၊ ဓမ္မဓရော၊ သင်အပ်ကြားအပ်သောတရားကိုဆောင်နိုင်
 ထသော၊ မောထိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကောသာရက္ခော၊ တရားတည်း
 ဟူသောဘဏ္ဍာတိုက်ကိုစောင့်နိုင်သော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်
 သဗ္ဗလောကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော အလုံးစုံသောလူ၏၊ ဇက္ခ၊ စက္ခုဘူ
 တော၊ ပညာမျက်စိ သဘူလ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗဟုသုတော၊ အကြားအမြင်ရှိသော
 သူကို၊ ပူဇနေယျော၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်ပူဇော်ထိုက်သည့်ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဓမ္မရာမော၊ ဝိပဿနာဘုံသောဓမ္မလျော်ရာရှိသော၊ ဓမ္မရတော၊
 ဝိပဿနာဓမ္မ၌ဓမ္မလျော်သော၊ ဓမ္မ၊ ဝိပဿနာဓမ္မကို၊ အနုဝိစိန္တယံ၊ အဖန်
 တလဲလဲကြံခြင်း ရှိသော၊ ဓမ္မ၊ ဝိပဿနာဓမ္မကို၊ အနုဿရံ အနုဿ
 ရန္တော၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူ
 တော်ကောင်းတို့၏တရားမှ၊ နပရိဟာယတိ၊ မယုတ်၊ ကာယမဇ္ဈေရဂရု
 နော၊ ကိုယ်၏ခိုင်ခံ့ခြင်း များသည်ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်ကို၌မမက်မောသော
 ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့အားကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သည်ကိုမပြုမူ၍သွားသော၊ ဟိ
 ယျမာနော၊ မိမိကိုယ်ကို အသက်၌ ခဏခဏတိုင်း ယုတ်သောစိတ်ရှိထ
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနုဋ္ဌဟော၊ ဘိလစသည်ကိုဖြည့်သည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်အားထုတ်ခြင်းကိုမပြုရာ၊ သရိရသုခဂိဇ္ဈဿ၊ မိမိကိုယ်ကိုချမ်းသာ
 စေသဖြင့်မက်မောခြင်းသို့ ရောက်သောရဟန်အား၊ သမဏမာယုတာ၊ ရ
 ဟန်းအဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်၊ ကုတောတဝိဿတိ၊ အတတ်မှာ
 ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ အလုံးစုံသောအရပ်မျက်နှာတို့သည်၊ နပက္ခန္တိ၊
 မထင်ကုန်၊ ဓမ္မာ၊ ရှေး၌အလေ့အလာပြုအပ်သောပရိယတ္တိဓမ္မတို့သည်၊ န
 ပရိတန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ ကလျာဏမိတ္တမ္ဘိ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူ၌အဆွေခင်
 ပွန်းကောင်းဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဂတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း
 သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အန္ဓကုရံဝ၊ အလုံးစုံသောလောကသည်အရိက်
 တိုက်ကဲ့သို့၊ ခါယတိ၊ ထင်၏၊ အတ္တတိတာသဟာယဿ၊ ကောင်းသော
 အဆွေခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်သော၊ အတိဘဂတာသတ္တု၊ နော၊ လွန်ပြီးသည်
 ဖြစ်၍ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသို့ရောက်သောမြတ်စွာဘုရားအား၊ ကာယဂတာသ
 တိ၊ ဆံအစရှိသောသုံးဆွဲနှစ်ပါးသောအရံဖြစ်သောသတိသည်၊ ဟောတိ
 ဟထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧတာဒိသံ၊ ထိုဘုရားသည်နှင့်တူသောသဘောရှိ
 သော၊ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ပုရာဏာ၊ ရှေး၌ဖြစ်

ကုန်သော၊ ယေမိတ္တာ၊ အကြင်အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်၊ အတိတာ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအားဖြင့်လွန်ကုန်ပြီးဒါနိဗ္ဗုဒ္ဓါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားအရှင်သာရိပုတ္တရာစသောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်၊ နတ္ထိ
 နုသန္တိ၊ မရှိကုန်ပြီ၊ အုစ္စ၊ ယခုအခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နဇေဟိ၊ သီ
 တင်းငယ်ဖြစ်သောသူတို့နှင့်၊ နုသမေတိ၊ ညီညွတ်ခြင်းသို့မရောက်သောဟံ
 သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ပက္ခိမာဇ္ဈဝ၊ ချမ်းသာလွန်းအသိုက်သို့ကပ်ဝင်၍
 နေသောဌာန်ကဲ့သို့၊ ဝဿပေတော၊ ငါသို့ကပ်လျက်၊ ဧကောဝ၊ တယောက်
 အထည်းတည်းသာလျှင်၊ ဈာယာမိ၊ ဈာန်လေ့လာသည် ဖြစ်ပါတော့အံ့၊
 ဒဿနာယ၊ ငါ၏မျက်စိလွန်ကောင်းသောအရာကိုးအတိတ္တန္တေ၊ လွန်သည်
 ရှိသော်၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ နာနာဝေရန္တကေ၊ အထူးထူးသောအရပ်၌
 နေသောသူတို့ကို၊ မာဝါရဟိတ္တံ၊ အာနန္ဒာငါသို့ကပ်ခြင်းကိုမဖြစ်လင့်လော၊
 တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သောတာပေ၊ ငါတရားကို နာလိုကုန်၏၊
 ပဿန္တု၊ ငါအားဖူးမြင်စေကုန်လော၊ အယမေဝ၊ ဤအခါသာလျှင်၊ မမ၊ ငါ
 အားလေမယော၊ ဖူးမြင်အံ့သောအခါတည်း၊ ဒဿနာယ၊ ငါ၏မျက်စိ
 မြင်ကောင်းသောအရပ်ကို၊ အတိတ္တန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ ပုထူ၊ များစွာ
 ကုန်သော၊ နာနာဝေရန္တကေ၊ အထူးထူးသောတိုင်းသား၊ ရဟန်းတို့ကို၊
 သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကရေ၊ တိ၊ ပြုတော်မူ၏၊
 စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နနိဝါ
 ရေတိ၊ မြစ်တော်မူ၊ ပဏ္ဍဝိသတိဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ သေခ
 တာသာ၊ သေခတရား၌တည်သည်၊ သတော၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါအား၊ ကာ
 မသညာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်တကွဖြစ်သောသညာသည်၊ နဥပ္ပန္နိ၊ မဖြစ်စဘူး၊
 ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ တရားတော်၏ကောင်းသောတရားတော်၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊
 ရှုလော၊ ပဏ္ဍဝိသတိဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ကာလ ပတ်လုံး၊ သေခသူ
 တာသာ၊ သေခအဖြစ်တည်းဟူသော သောတာပတ္တိဖိုလ်၌တည်သည်၊ သ
 တော၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါအား၊ ဧဝံသညာ၊ ဧဝံသနှင့်တကွဖြစ်သော
 သညာသည်။ နဥပ္ပန္နိ၊ မဖြစ်စဘူး၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ တရားတော်၏ကောင်း
 သောတရား၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ပဏ္ဍဝိသတိဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်
 တို့ပတ်လုံး၊ မေတ္တနုကာယကမ္မေန၊ မေတ္တာစိတ်နှင့်ယှဉ်သော ကာယကံ
 ဖြင့်၊ ဘဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ အရိုအသေ လုပ်ကျွေး၏၊ တံ၊
 ထိုဘုရားအားလုပ်ကျွေးသောကောင်းမှုကံသည်၊ ဆာယာဝဆယာဇ္ဈဝ၊
 အရိပ်ကဲ့သို့၊ အနုပါယ်နိ၊ ငါသို့အစဉ်လိုက်၏၊ ပဏ္ဍဝိသတိဝဿာနိ၊

၃၆၂ လေရင်္ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ

နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မေတ္တေနဝစိကမ္ပေန၊ မေတ္တာစိတ်နှင့် ယှဉ်သော
ဝစိကံဖြင့်၊ သာဝဏန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ ကိံ၊ ဝိပဿ၊
အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သာယာ၊ အရိပ်သည်၊ အနုပါယိနိဇ္ဈဝ၊ အစဉ်
လိုက်သကဲ့သို့တည်း၊ ပဏ္ဏာဝိသတိ ဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ ကလ
ပတ်လုံး၊ မေတ္တေနမနောကမ္ပေန၊ မေတ္တာစိတ်နှင့်ယှဉ်သောမနောကံဖြင့်၊ သာ
ဝဏန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ အရိအသေလုပ်ကျွေး၏၊ ကိံ၊ ဝိပဿ၊
အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ သာယာ၊ အရိပ်သည်၊ အနုပါယိနိဇ္ဈဝ၊
အစဉ်တစိုက်လိုက်သကဲ့သို့တည်း၊ စင်္ကမန္တဿ၊ စင်္ကြံကြွတောင်မူ
သော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိဋ္ဌိတော၊ နောက်တောင်မှ၊ အနုစက်မိံ၊
လိုက်၍စင်္ကြံသွား၏၊ ဓမ္မေ၊ တရားကို၊ သာဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေ
သိယမာနမ္၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥာဏံ၊ တရားကိုသိ
သောဥာဏ်သည်၊ ဥပပဇ္ဇဿ၊ ဖြစ်လတ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သကရဏီ
ယော၊ အထက်မဂ်သို့ ရ အလိုငြိငြိတွယ်ကိစ္စ ရှိသေးသော၊ အပတ္တမာန
သော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့မရောက်သေးသော၊ သေက္ခော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်
၌တည်သောသေက္ခမ္မသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနဉ္စ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်လည်း၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ထင်၏၊ ယော၊ သတ္ထု၊
အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမှံမဟံ ငါအား၊ အနုကမ္ပကော၊ ပြီးမြောက်
ထောက်ပံ့တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသောအခါ၌၊ ယံ
ဘိံသနကံ၊ အကြင်မြေတုန်ထွက်ခြင်းတော်လည်း၊ ခြင်းအစရှိသောကြောက်
မက်တွယ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သဗ္ဗကာရဝ ရူပေတေ၊ ခပ်သိမ်းသော
အခြင်းအရာဖြင့် မြတ်သောကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သမ္ပ၊ နန္ဒ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနခတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
တော်မူသည်ရှိသော်၊ တဒါ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ၌၊ လောမဟံသနံ၊
ကြက်သည်းမွေးညှင်းထခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်ဖြစ်သောငါသည်၊ ဗဟုသုတော၊ များသော
အကြားအမြင်ရှိသည်၊ ဓမ္မဓရော၊ ပရိသတ္တိဓမ္မအလုံးစုံကိုဆောင်သည်၊
ကောသာရက္ခော၊ တရားရတနာဟူသော ကျိကြကိုစောင့်သည်၊ အသိ၊
ဖြစ်ပြီ၊ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော၊ လောကဿ၊ လောက၏၊ စက္ခု၊ စက္ခု၊ တူ
တော၊ မျက်စိသတ္တဝန်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်၊ ပရိနိဗ္ဗု
တော၊ ကိလေသာတို့မှငြိမ်းသောရဟန္တာသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟေသိနော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သားဖြစ်သောရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဗ

ဟုသုတော၊ များသောအကြီးအမြင်ရှိသည်။ ဓမ္မစရော၊ အလုံးစုံသော
 ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဆောင်သည်။ ကောသာရက္ခော၊ တရားရတနာဟူသော
 ကျိဉ္စာကိုစောင့်သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော၊ လောကဿ၊
 လောက၏။ စက္ခုဘူတော၊ မျက်စိသာဘွယ် ဖြစ်၍ဖြစ်သော ရှင်အာနန္ဒာ
 သည်။ အန္ဓကာရတဓမ္မာနုဒေါ၊ ခပ်သိမ်းသောအဓိကံတိုက်ထက် လွန်ကဲ
 သောအဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အဓိကံတိုက်ကိုမျှော်တတ်သည်။ အမှီ၊
 ဖြစ်၏။ သောဇ္ဇယိ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဂတိမဇ္ဇော၊ အတုမရှိသော
 ဉာဏ်တော်အလားနှင့်ပြည့်စုံသည်။ သတိမဇ္ဇော၊ မြတ်သောသင်၏ရင့်
 ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဖိဘိမဇ္ဇော၊ သူတပါးနှင့်မဆက်ဆံသောသဒ္ဓါအနက်
 ကိုဆောင်ရွက်နိုင်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒော၊
 အာနန္ဒာအမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သဒ္ဓမ္မစာရကော၊ ပရိ
 ယတ္တိပဋိပတ္တိပဋိပေဓဟုဆိုအပ်သောသူတော်ကောင်း၏တရားကိုဆောင်
 သည်။ ရတနာကာရော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားရတနာတို့၏တည်
 ရာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီးမယာ၊ ငါသည်။ သတ္တာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါ
 တို့ကို၊ ပရိဝိဇ္ဇော၊ မေတ္တာကိုပွားစေသောအားဖြင့် အလေ့အလာပြုအပ်ပြီး
 ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော မဂ်ဟူ
 သောအကျင့်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီး။ ရှေ့ကာတာရော၊ နန္ဒာဟူသော
 လေးစွာသောဝန်ကို၊ ဩဟိတော၊ ချအပ်ပြီး။ ဒါနိဇ္ဇဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုနန္တ
 ဝေါ၊ နောင်အခါတဝ၌ ဖြစ်ရခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီး။ ဇုတိဇ္ဇမာဂါထာ၊ ဤ
 ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပိသုဏေန
 စာတိအာဒိတော၊ ပိသုဏေနစဉ်တို့အစရှိသည်မှ၊ နွေဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာ၊
 တို့ကို၊ သဗ္ဗဂ္ဂိယေ၊ သဗ္ဗဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဒေဝ
 ဒတ္တပက္ခိယေဟိ၊ ဒေဝဒတ်၏ အပင်းအသင်းဖြစ်ကုန်သော၊ သိက္ခ၊ ဟိ၊ ရ
 ဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တရားသံသဂ္ဂံ၊ ပေါင်းစပ်ခြင်းကို၊ ကရေ၊ ဇ္ဇော၊ ပြုသည်
 တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒဒါနဝသေန၊ အဆုံး
 အမကိုပေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
 ထာတို့၌၊ ပိသုဏေနာတိ၊ ပိသုဏေနဟူသည်ကား၊ ပိသုဏာယ၊ ချောပစ်ရုံး
 တိုက်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားနှင့်၊ ယိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တဿာ၊
 ထိုချောပစ်ရုံးတိုက်သောစကားနှင့်၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သော၊ ဝုဂ္ဂလော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ ပိသုဏောတိ၊ ပိသုဏဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ နိလဂုဏယုတ္တော၊ အညှို့
 အစရှိသော ဂုဏ်နှင့်ယှဉ်သော၊ ပဇေ၊ ဝုဆိုးကို၊ နိလောတိ၊ နိလဟူ၍၊

၃၆၄ ထေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဗုဒ္ဓတ္ထာယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့တည်း။ ကောဓနေနာတိ၊ ကောဓနေနဟူ
သည်ကား၊ ကုဏ္ဍနသီလေန၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိသောသူနှင့်၊ အတ္တသမ္ပတ္တိ
နိဂဟဏလက္ခဏဿ၊ မိမိစည်၊ မိမိကို လျှို့ဝှက်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊
မန္တေရဿ၊ ဝန်တိုခြင်း၏၊ သမ္ဘဝတော၊ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ မန္တရိနာ၊
ဝန်တိုသောသူနှင့်၊ ဝိဘူတိနန္ဒိနာတိ၊ ဝိဘူတိနန္ဒိနာဟူသည်ကား၊ သတ္တဝါနံ၊
သတ္တဝါတို့၏၊ ဝိဘူတံဝိဘဝနံ၊ အစီးအပွားကို၊ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို၊
ဣန္ဒြေန္တေန၊ အလိုရှိသောသူနှင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိဘူတံဝိသံ၊ အသီးသော
ဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းတည်း၊ တံ၊ ထိုဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း
ကို၊ နန္ဒနေန၊ နှစ်သက်သောသူနှင့်၊ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအသုံးစုံကို၊ ဒေဝဒတ္တဇက္ခိ
ယေဝ၊ ဒေဝဒတ်၏ အပင်းအသင်းဖြစ်သောရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာ
ယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏ အပင်း
အသင်းဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ပဉ္စဝတ္ထုဒီပနာ၊ ငါးပါးကုန်သော
ဝတ္ထုတို့ကိုပြုကုန်လျက်၊ သမ္မာပဋိပန္နံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သော၊
ဗဟုဇနေ၊ များစွာကုန်သောလူတို့ကို၊ ဘိန္ဒုန္တော၊ ပျက်ဆီးကုန်လျက်၊ သတ္တ
ရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ မဟိန္ဒုကာယ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသဖြင့်၊ ယဒ္ဓမန္တရိယာ
နိမန္တရိယပကဏာ၊ ခက်ထန်သောဝန်တိုခြင်းအစရှိသည်ဖြင့် ဝန်တိုခြင်း
သည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ မဟာ
တော၊ ကြီးစွာသော၊ အနတ္ထာယ၊ အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပဋိပဇ္ဇိ သု၊ ကျင့်ကုန်
၏၊ သမိတန္တိ၊ သမိတံဟူသည်ကား၊ သဟာယတာဝံ၊ အပေါင်းအဘော်၏
အဖြစ်ကို၊ သံသဂ္ဂံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ ကာရဏံ၊
အကြောင်းကား၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ ကာပုရိသေန၊ ယုတ်မာသော
ယောကျ်ားနှင့်၊ သင်္ဂမော၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းသည်၊ ပါပေါ၊ ယုတ်မာ၏၊ ကာ
ပုရိသေနပါပဝုတ္တလေန၊ ယုတ်မာသောဝုတ္တုလ်နှင့်၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းဘော်
ခြင်းသည်၊ လာမကောနိဟိနေ၊ ယုတ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့
သည်၊ အဿ၊ ထိုယုတ်မာသောသူ၏၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိယို့၊ အာ
ပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ဒုမိန္ဒိ တာဒိဘေဒံ၊ ဒုမိန္ဒိ တစ
သည်အပြားရှိသော၊ ဗာလလက္ခဏမေဝ၊ မိုက်သောသူတို့၏လက္ခဏာကို
သံသလျှင်၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ ဝစနကရဿ၊ စကားကိုလိုက်နာ
သောသူအား၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တ
ဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယာနိကာနိဝိဘိက္ခဝေ တယာနိသဗ္ဗာနိတာနိ
ဗာလတောဥပ္ပဇ္ဇန္တိ နောပဏှိ တတောတိအာဒိံ၊ ယာနိကာနိဝိဘိက္ခဝေတ

ယာနိသဗ္ဗာနိတာနိဗာလဒတာဥပ္ပဇ္ဇန္တိ နောပဏှိတတောဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယာနိကာနိမိ၊အမှတ်
 မရှိကုန်သော၊ ဘာယာနိ၊ဘေးတို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တာနိ၊ထိုဘေးတို့
 သည်၊ဗာလဒတာ၊ သူရိက်ကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဏှိတတော၊
 ပညာရှိကြောင့်၊ နောဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ ယေနပန၊ အကြင်သူနှင့်ကား၊သံ
 သဂ္ဂေါ၊ပေါင်းဖော်ခြင်းကို၊ ကာဇာဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊တံ၊ထိုသူကို၊ ဒဿေ
 တုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ သန္ဓေနစာတိအာမိ၊ သန္ဓေနစဉ်သို့ အစရှိသောစကားကို၊
 ဂုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏၊တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ ကမ္မကမ္မဗသသန္ဓါယစေတ၊
 ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သောသန္ဓါနှင့်လည်းကောင်း၊တေနတ္ထယသန္ဓါ
 ယစ၊ရတနာသုံးပါး၌ယုံကြည်သောသန္ဓါနှင့် လည်းကောင်း၊သမန္နာဂတော
 န၊ပြည့်စုံသော၊ပေသလေနာတိ၊ ပေသလေနဟူသည်ကား၊ဝိယသီလေန၊
 ချစ်အပ်သောသီလနှင့်၊ သီလသမ္ပန္နေန၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသောသူနှင့်၊ပညာ
 ဂတာတိ၊ ပညာတောဟူသည်ကား၊ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ၊ ဝရ်မှထွက်
 မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗေဒိကယ၊ငြီးငွေ့သော၊ ပညာယ၊ပညာ၏၊
 ဝဿေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပညာသမ္ပန္နေန၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူနှင့်၊
 ဗဟုသုတေနာတိ၊ ဗဟုသုတေနဟူသည်ကား၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေဓဗဟု
 သစ္စာနံ၊ ပရိယတ်ပဋိဝေဓ အကြားအမြင် များခြင်းတို့၏၊ ပါရိပူရိယာ၊
 ပြည့်ခြင်းကြောင့်၊ ဗဟုသုတေန၊များသောအကြားအမြင်ရှိသောသူနှင့်၊
 တဒ္ဓေါတိ၊တဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ တေနတာမိသေန၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊
 သာဓုနာ၊သူတော်ကောင်းနှင့်၊ သမာဂမော၊ပေါင်းဖော်ခြင်းသည်၊တဒ္ဓေါ
 သုန္ဓရောကလျာဏော၊ ကောင်း၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာမိဘောဒံ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကစသည်
 အပြားရှိသော၊ အတ္ထံ၊အကျိုးကို၊အာဝဟာတိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ပဿမိတ္တကတန္တိ အာမိကား၊
 ပဿမိတ္တကတံ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သတ္တဂါထာ၊ ခုနစ်ဂါထာတို့ကို၊
 အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ရူပသမ္ပတ္တိံ၊အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ကော
 မသညံ၊ ကာမသညာကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တိယာ၊ ဖြစ်စေသော၊ ဥတ္တရာယနာမ၊
 ဥတ္တရအမည်ရှိသော၊ ဥပါယိကာယာ၊ ဒါယိကာမအား၊ ကာယာဝိန္တိန္နဇန
 နတ္ထံ၊ကိုယ်ကိုတပ်မက်ခြင်းကိုဖြတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ဘာသိ
 တာ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ အဗ္ဗပါလိဂဏိကံ၊အဗ္ဗပါလိပြည်တန်ဆာ
 မကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ဝိက္ခိတ္တဝိတ္တာနံ၊ ယုံလှင့်သောစိတ်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့
 အား၊ဩဝါဒဒါနတ္ထံ၊ အဆုံးအမကိုပေးခြင်းအကျိုးငှါ၊ဣတိပိ၊ဤသို့လည်း၊

ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တာ၊ ထိုဂါထာတို့သည်၊ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဂုတ္တိတ္ထာဇေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဗဟုသုတောစိတ္တကထိတိ အာဒိကာ၊ ဗဟုသုတောစိတ္တကထိ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ နွေဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဥဒါနဝသေန၊ ဥဒါနကျူးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘာသိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပရိစာရိကောတိ၊ ပရိစာရိကောဟူသည်ကား၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊ သေယျံကပ္ပေတိတိ၊ သေယျံကပ္ပေတိဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တပတ္တိသမနန္တရံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်၏အခြားမဲ့၌၊ သယိတက္ကာ၊ အိပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဗဟုဒေဝရတ္တိ၊ များစွာသောညဉ့်တို့ပတ်လုံး၊ စင်္ကာမေန၊ စင်္ကြံဖြင့်၊ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥတုဂါဟာပေတံ၊ အငွေ့ကိုယူစေခြင်းငှါ၊ ဩဝရကံ၊ တိုက်ခန်းသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သယိတံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ၊ မဉ္ဇကော၊ ညောင်စောင်း၌၊ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်လျက်၊ ပါဒါစ၊ ခြေတို့သည်လည်း၊ တူမိတာ၊ ခြေမှ၊ မုတ္တာ၊ လွှတ်ကုန်၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ ဗိဗ္ဗာဟနံ၊ အုန်းသို့၊ အပ္ပတ္တန္တံ၊ မရောက်မီလည်း၊ ဧတ္ထန္တရေ၊ ဤအတွင်း၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍။ သယိ၊ အိပ်တော်မူ၏။ ဝိဏာသဝေ၊ ဝိဏာသဝေဟူသည်ကား၊ ပရိက္ခိတာစတုရသပေါ၊ ကုန်ပြီးသောလေးပါးသော အာသဝေါရှိသည်၊ တတောဇေဝ၊ ထိုသို့ကုန်ပြီးသော လေးပါးသော အာသဝေါရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ စတုပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယောဇေပိ၊ ယောဂတို့၌၊ ဝိသံယုတ္တော၊ မယဉ်၊ ရာဂသင်္ဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသော ငြိတွယ်တတ်သော တရားတို့ကို၊ အဟိတ္တန္တတ္တာ၊ လွန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ဂါတိတော၊ ရာဂအစရှိသော ငြိတွယ်တတ်သော တရားတို့ကိုလွန်ပြီးသည်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဂေါလေသပရိဇ္ဇာဟဿ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ပူအိုက်ခြင်း၏၊ ဝုပသန္တတ္တာ၊ ငြိမ်းပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုနိဗ္ဗုတော၊ အချင်းခပ်သိမ်းကိလေသာတည်းဟူသော ပူသောင်ခြင်းမှငြိမ်းပြီး သိတိဘူတော၊ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍ဖြစ်ပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယသ္မိံပတိဗ္ဗိတာဓမ္မာတိ၊ ယသ္မိံပဗ္ဗိတာဓမ္မဟူသောဂါထာသည်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဝိဏာသဝေဟာဗြဟ္မနာ၊ အာသဝေါကုန်ပြီးသောမဟာဗြဟ္မာသည်၊ ဘာသိတာ၊ ရှုတ်ဆိုအပ်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊

ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဓမ္မသိင်္ဂီတိယာ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းတရားကို
သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းသည်၊ ဥပဋ္ဌိတာယ၊ အနီး၌တည်ရှိသော်၊ ထေရံ၊
အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ ဥန္တိဿ၊ ရည်၍၊ ယေတိက္ခမ္၊ အကြင်ရဟန်းတို့
သည်၊ ဧကော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓိန္နံ၊ အဆပ်နံကို၊ ဝါယ
တိ၊ လှိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ချီအပ်၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ထေရော၊ မထေရ်
သည်၊ အဓိဂတာဗ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရသဖြင့်၊ တဇ္ဇေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်
လျှင်၊ သတ္တပဏ္ဍိဂုဟန္တာရံ၊ စရည်းပင် ရောက်သော လိုဏ်တံခါးဝ၌၊ သံ
ဗာဿ၊ သံဗာဿ၏၊ သာမဏိ၊ ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အာဂတော၊ လာ
သည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ၏၊ ဝိဘာသတောဝပကာသနေန၊
ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြသဖြင့်၊ သုဒ္ဓါဝါသမဟာ
ဗြဟ္မာ၊ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာကြီးသည်၊ တေတိက္ခမ္၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သန္တာ
ပေန္တော၊ ရှက်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယသ္မိံ၊ ပတိဋ္ဌိတာဓမ္မာတိဂါထံ၊ ယသ္မိံ၊ ပ
တိဋ္ဌိတာဓမ္မာဟူသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊
အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဘဂဝတော၊ တုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်
မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဧတေနော၊ ထိုမြတ်
စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ အဓိဂတာဗ၊ ရတော်မူအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ ပဝေဒိတာဗ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဋိ
ဝေဓပရိယတ္တိဓမ္မာ၊ ပဋိဝေဓတရားပရိယတ္တိတရားတို့သည်၊ ယသ္မိံ၊ ဝရိသ
ဝိသေသ၊ အကြင်ယောက်ျားအထူးဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်
ကုန်၏၊ ဂေါတ္တတော၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်
သော၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂ၊ ရိက္ခော၊ တရားဘဏ္ဍာရိုးဖြစ်သော၊ သောယံ၊ ထိုရှင်
အာနန္ဒာသည်၊ သဥပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဿ၊ ဝိပါက်ကမ္မစရုပ် အကြွင်းရှိ
သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂတာတ္တာ၊ ရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊
အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဝမနေ၊ ဝိပါက်ကမ္မစရုပ်အကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်စေတတ်သော၊ မဂ္ဂေ၊ အကြောင်း၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏၊ တဿ၊ ထို
ရှင်အာနန္ဒာအား၊ ဧကံသဘာဝိ၊ စင်စစ်အထက်မဂ်အဖို့ရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့
သ၌၊ ဂေါပကမောဂ္ဂလာနာနာမ၊ ဂေါပကမောဂ္ဂလာနအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မ
ဏော၊ ဝုတ္တားသည်၊ ထေရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ ကိံ၊ ဝုတ္တံ
အဘယ်သို့မေးသနည်း၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ဗဟုသုတောတိ၊ များသောအ
ကြားအမြင်ရှိသောသူဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌

၃၆၀ ထေရဝါယာ-အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ၊

ပါကဋေ၊ သင်္ဂြိုဟ်၊ ကိတ္တကာ၊ အသမ္ပယုတ္တသောကုန်သော၊ တေ၊ သင်
 ဇာ၊ သတ္တရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာဝိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊
 တရားတို့ကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ခရိတ၊ သေသင်အပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ တဿ၊ ထိုဂေါပကပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်
 ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို၊ ခန္တော၊ ပေးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ခုခါတိတိ၊ ဂါ
 ထံ၊ သီတိဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နေအသီတိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်ကုန်
 သောဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်း
 တည်း၊ ဗုဒ္ဓတောဂဏ္ဍိန္ဒြိယ၊ ဗုဒ္ဓတောဂဏ္ဍိယူသည်ကား၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓတော
 မြတ်စွာဘုရားမှ၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍိ၊ သင်ယူပြီး၊ ဗုဒ္ဓသဟဿာမိကာနိ၊ နှစ်ထောင်အ
 လွန်ရှိကုန်သော၊ အသီတိဓမ္မက္ခန္ဓသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းကုန်သောဓမ္မ
 က္ခန္ဓာတို့ကို၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ အဓိဂဏ္ဍိန္ဒြိယ
 သင်ယူကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နေသ
 ဟဿာနိ၊ ဘိက္ခုတောတိ၊ နေသဟဿာနိဘိက္ခုတော ဟူသည်ကား၊ နေ
 ဓမ္မက္ခန္ဓသဟဿာနိ၊ နှစ်ထောင်ကုန်သောဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဘိက္ခုတော၊ ရ
 ဟန်းတို့၏အထံမှ၊ ဂဏ္ဍိ၊ သင်ယူပြီး၊ ဓမ္မသေနာပတိအာနိနံ၊ ဓမ္မသေနာပတိ
 အစရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ အဓိဂဏ္ဍိန္ဒြိယ၊ ရပြီး
 စတုရာသီတိသဟဿာနိတိ၊ စတုရာသီတိသဟဿာနိဟူသည်ကား၊ တ
 ခုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို၊ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍၊ စတုသဟဿာမိကာ
 နိ၊ လေးထောင်အလွန်ရှိကုန်သော၊ အသီတိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းတို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယောဓမ္မောပဝတ္တိနောတိ၊ ယောဓမ္မောပဝတ္တိ
 နေဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တပရိမာဏာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော
 အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ယောဓမ္မက္ခန္ဓာ၊ အကြင်ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ မယံ၊ ငါ
 ၏၊ ပဂုဏာဝါရုဂ္ဂတာ၊ အလေ့အလာပြုအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇိဂ္ဂဂ္ဂေ၊ ယျာ
 ယျား၌၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ။ အထံထိုနေောင်မှ၊ ဧကဒါ၊ တရံတခါ၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 မထေရ်သည်၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿ
 နာမူရေပိ၊ ဝိပဿနာ ဓူရဋ္ဌိ လည်းကောင်း၊ ဂန္ထမူရေပိ၊ ဂန္ထမူရဋ္ဌိလည်း
 ကောင်း၊ အနန္တယုတ္တံ၊ အားမသုတ်သော၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ ဝုဂ္ဂလံ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗာဟုသစ္စတာဝေ၊ အကြားအမြင်များသောအဖြစ်
 ၌၊ အာနိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပသုတာယန္တိ

ဂါထံ၊ အပ္ပသုတာယံဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်၊ တင်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 ဂါထာ၌၊ အပ္ပသုတာယန္တိ၊ အပ္ပသုတာယံဟူသည်ကား၊ ဧကသဝါ၊ တခု
 သောသုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ခုန့်ဝါ၊ နှစ်ခုကုန်သော သုတ်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပညာသာနံ ဝါ၊ ငါးဆယ်ကုန်သော သုတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အ
 ထဝါပန၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ ဝဂ္ဂါနံ ဝါ၊ ဝေင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အန္တမသော
 အယုတ်အားဖြင့်၊ ဧကသ၊ တခုသော၊ ခုန့်၊ နှစ်ခုကုန်သော၊ သုတ္တန္တာနံဝိ၊
 သုတ္တန်တို့ကိုလည်း၊ ဥပ္ပဟိတာနံ၊ သင်ခြင်းတို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ အ
 ယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပသုတာ၊ နည်းသောအကြား၊ အမြင်ရှိ၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံ
 ပန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုကား၊ ဥပ္ပဟတော၊ သင်၍၊ အနုယုတ္တတော၊ အားထုတ်သည်
 ရှိသော်၊ ဗဟုသုတောဝ၊ များသောအကြား၊ အမြင်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊
 ဗလီဗဒ္ဓေါဝဇီရတိ၊ ဗလီဗဒ္ဓေါဝဇီရတိ ဟူသည်ကား၊ ဗလီဗဒ္ဓေါ၊ နွား
 လားသည်၊ ဇီရမာနော၊ ဘမာနော၊ ကြီးပွားသည်ရှိသော်၊ မာတု၊ အမိ၏၊
 အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ နေဝဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ပီတု၊ အဘ၏၊ အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ၊ နေဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ သညာတကာနံ၊ ဆွေမျိုးနှင့်တကွသောသူတို့၏၊
 အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ နေဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ အသုခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ နိ
 ရတ္ထကမေဝ၊ အချည်းနှီးသာလျှင်၊ ဇီရတိယထာ၊ ကြီးပွားသကဲ့သို့၊ ဧဝ
 မေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အယမ္ပိ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဥပဇ္ဈာယဝတ္တံ၊
 ဥပဇ္ဈာပတ်ဘတ်ကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ အာစရိယဝတ္တံ၊ အာစရိယဝတ်ကို၊
 နကရောတိ၊ မပြု၊ အာဂန္တုကဝတ္တံ၊ အာဂန္တုကဝတ်အစရှိသည်တို့ကို
 နကရောတိ၊ မပြု၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ နအယုတ္တတိ၊ အားမထုတ်၊ နိရတ္ထက
 မေဝ၊ အချည်းနှီးသာလျှင်၊ ဇီရတိ၊ ကြီးပွား၍၊ မံသာနိတဿဝဇန္တိတိ၊ မံ
 သာနိတဿဝဇန္တိဟူသည်ကား၊ ဗလီဗဒ္ဓဿ၊ နွားလားအား၊ ကသနဘာ
 ရဝဟနာဒိ၊ လပတ်ထွန်ခြင်း ဝန်ကိုချက်ဆောင်ခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊
 ဧသော၊ ဤနွားလားသည်၊ အသမတ္ထော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဉ္စေ၊
 ထော၌၊ ပိသာဋ္ဌဿ၊ လွှတ်အပ်သော၊ ယထာတထာ၊ ဟူးဟူးငြားငြား၊
 ပိစရန္တဿ၊ လှည့်လည်လျက်၊ ခါဒန္တဿ၊ စားသော၊ ပိဝန္တဿ၊ သောက်
 သော၊ တဿ၊ ထိုနွားလား၏၊ မံသာနိ၊ အသားတို့သည်၊ ဝဇန္တိယထာ၊ တိုး
 ပွားကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဥပဇ္ဈာယာဒိဟိ၊ ဥပဇ္ဈာပတ်အ
 စရှိသည်တို့သည်၊ ပိသာဋ္ဌဿ၊ လွန်လွှတ်အပ်သော၊ ဣမဿာပိ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 အားလည်း၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော
 ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ လဘိတွေ၊ ရ၍၊ ဥဒ္ဓံပိရေစနာဒိနိ၊ အထက်၌အံ့ခြင်းအ

၃၂၀ ထေရဝါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

စရှိသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ငြိ၍၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပေါသေန္တံ၊ မွေ့မြို့သောသူ၏၊ ခံသာနိ၊ အသားတို့သည်၊ ဝဗ္ဗန္တိ၊ ပွားများကုန်၏၊ ထုလသရိရော၊ ဆူသော ဝပြိုးသော ကိုယ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိစရတိ၊ ထွဉ်းလည်၏၊ ပညာတိ၊ ပညာဟူသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ လောကီယလောကုတ္တရာ၊ လောကီလောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ ပညာပန၊ ပညာသည်ကား၊ ဧကင်္ဂလိမတ္တာပိ၊ လက်တသစ်မျှလည်း၊ နေဇဗ္ဗတိ၊ မတိုးပွား၊ အနုညော၊ တော၌၊ ဂစ္ဆလတာဒိနိဝိယ၊ ခြုံနွယ်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဆန္ဒါရာနိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သောဒွါရတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ တဏှာစေတ၊ တဏှာသည်လည်းကောင်း၊ နဝိမမာနာစေတ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသောခနသည်လည်းကောင်း၊ ဝဗ္ဗတိ၊ တိုးပွား၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဗဟုသုတောတိဂါယာ၊ ဗဟုသုတောဟူသောဂါယာကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗဟုသစ္စံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ အတိမညန္တံ၊ မထိမဲ့၊ မြင်ပြီသော၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ သုတေနာတိ၊ သုတေနဟူသည်ကား၊ သုတဟေတု၊ အကြားအမြင်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗဟုသစ္စံနိမိတ္တံ၊ များသော အကြားအမြင်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အတိမညတိတိ၊ အတိမညတိဟူသည်ကား၊ အတိတ္တမိတ္တော၊ လွန်၍၊ မညတိ၊ အောက်မေ့၏၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥက္ကံသန္တော၊ ခြီးမြှောက်လျက်၊ ပရံ၊ သူတပါးကိုပရိဘဝတိ၊ ရှုပ်ချ၍မထိမဲ့မြင်ပြီ၏၊ တထေဝါတိ၊ တထေဝဟူသည်ကား၊ အန္ဓကာရေ၊ အဓိကံတိုက်၌၊ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးကို၊ ဓာရေန္တော၊ ဆောင်လျက်၊ အာလေခကဒါနေန၊ အလင်းရောင်ကိုပေးသဖြင့်၊ ပရေသံယေဝ၊ သူတပါးတို့၏သာလျှင်၊ အတ္တာဝဟော၊ အကျိုးကိုဆောင်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တာဝဟော၊ အကျိုးကိုဆောင်သည်၊ နဟောတိယတာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ပရိယတ္တိဗဟုသစ္စေန၊ ပရိယတ်၌ အကြားအမြင်များသဖြင့်၊ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိသော၊ ဝုတ္တလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုတေန၊ အကြားအမြင်ဖြင့်၊ အနုပပန္နော၊ မဖြစ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တံ၊ အကျိုးကို၊ အပရိပူရေန္တော၊ မဖြည့်သော၊ အန္ဓော၊ သူကန်းသည်၊ ဉာဏာသောကဒါနေန၊ ဉာဏ်တည်းဟူသောအလင်းရောင်ကိုပေးသဖြင့်၊ ပရေသံယေဝ၊ သူတပါးတို့၏သာလျှင်၊ အတ္တာဝဟော၊ အကျိုး

ကိုဆောင်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္တာဝဟော၊ အကျိုး
 ကိုဆောင်သည်။နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဒီပခရော၊ ဆီမီးထွန်းသော၊ အန္ဓေဝိယ၊
 သူ့ကန်းကဲ့သို့၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗာဟုသစ္စေ၊ အကြားအမြင်
 များခြင်း၌၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုသု
 တန္တိ၊ ဂါထံ၊ ဗဟုသုတံဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥပါသေယျာတိ၊ ဥပါသေယျဟူသည်ကား၊ ပယိ
 ရှုပါသေယျ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ သုတဉ္စနဝိနာသယေတိ၊ သုတဉ္စနဝိနာသ
 ယေဟူသည်ကား၊ ဗဟုသုတံ၊ အကြားအမြင်များသော သူကို၊ ပယိ
 ရှုပါသိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ လန္ဈ၊ ရအပ်သော၊ သုတဉ္စ၊ အကြားအမြင်ကို
 လည်း၊ နဝိနာသေယျ၊ မဖျက်ဆီးရ၊ နသုသေယျ၊ မခြောက်သပ်စေရာ၊
 ဓာရဏပရိစယပရိပုစ္ဆာ၊ မနသိကာရေတိ၊ ဆောင်ခြင်း လေ့လာခြင်းမေး
 မြန်းခြင်း နှလုံးသွင်းခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝဇေယျ၊ ပွားစေရာ၏။ တံမူလံဗြဟ္မစရိ
 ယသ္မာတိ၊ တံမူလံဗြဟ္မစရိယသဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဗဟုသုတံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပယိရှုပါသိတွာ၊
 ဆည်းကပ်၍၊ လန္ဈ၊ ရအပ်သော၊ တံသုတံ၊ ထိုအကြားအမြင်ကို၊ ပရိယတ္တိ
 ဗာဟုသစ္စံ၊ ပရိယတ်၌ အကြား အမြင်သည်၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယသ၊ မဂ်
 တည်းဟူသော ဖြတ်သော အကျင်၏။ မူလံပဓာရဏံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသော
 အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မခရော၊ ရှေ့ဦးစွာ
 သောပရိယတ္တိဓမ္မကိုဆောင်ခြင်းသည်၊ ယိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိမုတ္တာယတန
 သိသေ၊ ဝိမုတ္တာယတနဟူသောအဦး၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ယထာသုတဿ၊
 ကြားမြင်သော၊ ဓမ္မဿ၊ အားကို၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ ပဌမံ၊
 ရှေးဦးစွာ၊ ပရိယတ္တိခရော၊ ပရိယတ်ကိုဆောင်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိယတ္တိဗဟုသစ္စေန၊ ပရိယတ်၌အကြားအမြင်များသ
 ဖြင့်၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဒသေတံ၊ ပြုခြင်း၌၊ ပုဗ္ဗ
 ပရညတိအာဒိ၊ ပုဗ္ဗပရည၍သို့အစရှိသောဂါထာကို၊ ဝုတ္တံ၊ ပောအပ်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပုဗ္ဗဉ္စ၊ ရှေးအတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အပရည၊ နောက်အတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုဗ္ဗိပရည
 ပုဗ္ဗာပရညမည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧကိဿာ၊ ဂါထာယ၊
 တခုသောဂါထာ၏။ ပုဗ္ဗဘာဝေ၊ ရှေးအတို့၌၊ အပညာယမာနေဝိ၊ မထင်ရှား
 ရာ၌လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗဘာဝေ၊ ရှေးအတို့၌၊ ပညာယမာနေဝိ၊ ထင်ရှားရာ

၃၂၂ လေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

နှိလည်းကောင်း၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အရှိန္တလည်းကောင်း၊ အပညာယ
 မာနေဝိ၊ မထင်ရှားရာ၌လည်းကောင်း၊ ဣမဿအပရဘာဂဿ၊ ဤနောက်
 အရှိ၏၊ ဣမိနာပုဗ္ဗဘာဂေန၊ ဤရှေးအရှိဖြင့်၊ ဣမဿဝါပုဗ္ဗဘာဂဿ၊
 ဤရှေးအရှိ၏လည်း၊ ဣမိနာအပရဘာဂေန၊ ဤနောက်အရှိဖြင့်၊ တဝိတဗ္ဗံ
 ဖြစ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနဇ္ဇော၊ သိသောသူသည်၊ ပုဗ္ဗပညေနမ၊ ရှေ့
 နောက်ကိုသိသောသူမည်၏၊ အတ္တတ္ထာဒိဘေဒံ၊ မိမိအကျိုးစသည်အပြား
 ရှိသော၊ ဘာသိတဿ၊ ဟောအပ်သော၊ ဟဿတဿ၊ ထိုထိုတရား၏၊
 အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တည၊
 အတ္တညမည်၏၊ နိရုတ္တိပဒကောဝိဒေါတိ၊ နိရုတ္တိပဒကောဝိဒေါ ဟူသည်
 ကား၊ နိရုတ္တိယံဝိ၊ သဒ္ဓါ၌လည်းကောင်း၊ သေသပဒေသုဝိစ၊ ကြွင်းသောပုဒ်
 တို့၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုသုဝိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ပနိသန္တိဒါသု၊ ပနိသန္တိဒါတို့၌၊ ဆေကော၊ လိမ္မာသည်၊ သုဂ္ဂဟိတဉ္စဂဏ္ဌာ
 တိတိ၊ သုဂ္ဂဟိတဉ္စဂဏ္ဌာတိဟူသည်ကား၊ တေနေဝကောဝိဒဘာဂေန၊
 ထိုသို့လေးပါးသော ပနိသန္တိဒါ၌လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊
 အတ္တတောစ၊ အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျဉ္ဇနတောစ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဂ္ဂဟိတမေဝ၊ ကောင်းစွာသင်သည်ကို
 သာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂဏ္ဌာတိ၊ သင်ယူ၏၊ အတ္တဉ္စောပပရိက္ခတိတိ၊
 အတ္တဉ္စောပပရိက္ခတိဟူသည်ကား၊ ယထာဘူတဿ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော၊
 ပရိယတ္တဿ၊ သင်အပ်သော၊ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏၊ အတ္တံ၊ အနက်ကို၊
 ဥပပရိက္ခတိ၊ ဝှမ်းစမ်းဆင်ခြင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သီလံ၊ သီလ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ သမာဓိ၊ သမာဓိတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊
 ပညာ၊ ပညာတည်း၊ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား၊ ခူပါရူပဓမ္မာ၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခတိ၊ အဖန်တလဲလဲရှု၏၊
 ခန္တျာဆန္ဒိကတောဟောတိတိ၊ ခန္တျာဆန္ဒိကတောဟောတိဟူသည်ကား
 မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတေသု၊ အဖန်တလဲလဲရှုအပ်ကုန်သော၊ တေ
 သုဓမ္မေသု၊ ထိုတရားတို့၌၊ ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနက္ခန္တိယာ၊ ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနက္ခန္တိဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊
 ရှုခြင်းကို၊ ဓမ္မာပေတွာ၊ သည်းခံစေ၍၊ ရူပပရိဂ္ဂဟာဒိမုခေန၊ ရုပ်တရားကို
 သိမ်းဆည်းခြင်းစသည်ကိုအရင်းမူသဖြင့်၊ ဝိပဿနာဘိနိဝေသေ၊ ဝိပဿ
 နာကိုနှလုံးသွင်းခြင်း၌၊ ဆန္ဒိကတောဆန္ဒတော၊ ဆန္ဒဖြစ်သည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏၊ ယထာဘူတောစ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းလည်း၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊
 ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဥဿာဟိတွာ၊ အားထုတ်၍၊

တူလေတိ၊ နှိုင်းယှဉ်၏။ တံ၊ ထိုဝိပဿနာအမှုကို၊ သပ္ပတ္တယနာမရူပဒဿနဝ
 သေန။ အကြောင်းနှင့်တကွသောနာမ်ရုပ်တရားကို ရှုသည်၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဥဿာတံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တထောပရံ၊ ထိုမှနေသောကြီး၊
 တိလက္ခဏံ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ တူလေတိ
 အနိစ္စန္တိ၊ အနိစ္စဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ၍လည်းကောင်း၊
 တံနာမရူပံ၊ ထိုနာမ်ရုပ်ကို၊ တိရေတိဝိပဿတိ၊ ရှု၏။ သမယေသောပဒဟတိ
 အဇ္ဈတ္တံသုသမာဟိတောတိ၊ သမယေသောပဒဟတိအဇ္ဈတ္တံသုသမာဟိ
 တောဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာရှုသော၊ သော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗာဒိသမယေ၊ ခြီးမြှောက်အပ်သည်အစရှိသော
 အခါ၌၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဗ္ဗာဒိနာ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊
 ပဒဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ပဒဟန္တော၊ အားထုတ်သော်လည်း၊ အဇ္ဈတ္တံဂေါ
 စ၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟု ဆိုအပ်သောအခါ၌၊ ဝိပဿနာသမာဓိနာစ၊
 ဝိပဿနာသမာဓိဖြင့်လည်း၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်
 သည်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အသမာဓာနဟေတုတူတေ၊ တည်ကြည်ခြင်း
 ၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ပဇဟေ
 ယျ၊ ပယ်စွန့်ရာ၏။ သဗ္ဗာဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သွာယံဂုဏော၊ ထို
 ဂုဏ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗဟုဿတံ၊ များသောအကြားအမြင်
 ရှိသော၊ ဓမ္မဓရံ၊ တရားတော်ကိုဆောင်သော၊ သပ္ပညံ၊ ပညာရှိသော၊ ဗုဒ္ဓ
 သာဝကံ၊ တရားတပည့်ကို၊ ပယိရုပါသန္တဿ၊ ဆည်းကပ်သောသူအား၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်
 မပြုပြင်အပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ အာရုပ္ပ၊ အာရုံပြု၍၊ ဒုက္ခာဒိသု၊
 ဒုက္ခအစရှိသည်တို့၌၊ ပရိညာဒိဝိသိဋ္ဌကိစ္စတာယ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းအစ
 ရှိသောထူးသောကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မဝိညာဏသင်္ခါတံ၊ ဓမ္မ
 ဝိညာဉ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မဉာဏံ၊ မင်္ဂတရား၌ဖြစ်သောဉာဏ်ကို၊ အာ
 ကင်္ခန္တော၊ လိုလားတောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ တထာဝရံ၊ ထိုသို့အပြားရှိသော
 ဂုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ကလျာဏသိတ္တံ၊ ကောင်းသော
 အဆွေခင်ပွန်းကို၊ ဘာဇထသေဝေယျ၊ မှီဝဲရာ၏။ ပယိရုပါသေယျ၊ ဆည်း
 ကပ်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗဟု
 ပကာရေတာယ။ ကျေးဇူးများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုကောင်း
 သောအဆွေခင်ပွန်းအား၊ ပူဇနိယတံ၊ ပူဇော်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုဿတောဟူ

၃၇၄ လောကီဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သုတ္တဂေယျာဒိဗဟုသုတံ၊ သုတံဂေယျစသောများသောအကြားအမြင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗဟုသုတော၊ ဗဟုသုတမည်၏၊ တမေဝဒေသနာဓမ္မံ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သောတရားကိုသာလျှင်၊ သုဝဏ္ဏတာဇနေ၊ ရွှေခွက်၌၊ ပက္ခိတ္တသိဟဝသံဝိယ၊ ထည့်အပ်သောခြင်္သေ့ဆီကဲ့သို့၊ အဝိနဿန္တံ၊ မပျောက်မပျက်အောင်၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မဓရော၊ ဓမ္မဓရ်မည်၏၊ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ မဟေသိနော၊ သိလက္ခန္ဓအစရှိသောကျေးဇူးကိုရှာဖွေလေ့ရှိတော်မူသော၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မကောသံ၊ တရားတည်းဟူသော ကျိတြကို၊ ဓမ္မရတနံ၊ တရားရတနာကို၊ အာရက္ခတိ၊ လောင့်ရှောက်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကောသာရက္ခော၊ ကောသာရက္ခမည်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ သမဒေသနေန၊ အညီအမျှသဖြင့်၊ စက္ခုဘူတော၊ မျက်စိသတ္တဝါ ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ စက္ခု၊ မျက်စိသည်၊ ပူဇနိယော၊ ပူဇော်ထိုက်သည်၊ မာနနိယောဇေ၊ မြတ်နိုးထိုက်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဗဟုသုတတာဝေန၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုဇနဿ၊ များစွာသောလူအပေါင်း၏၊ ပူဇနိယတာဝဒဿနတ္ထံ၊ ပူဇော်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ နိဂမနဝသေန၊ နိဂုံးအုပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပုနာပိ၊ တဖန်လည်း၊ ဗဟုသုတောတိ၊ ဗဟုသုတောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဇေဇ္ဈပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကဿမိတ္တံ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းကို၊ လဘိတွာဂိ၊ ရ၍လည်း၊ ကာရကဿော၊ ပြုသော သူအားသာလျှင်၊ အပရိဟာနိ၊ မယုတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကာရကဿ၊ မပြုသောသူအား၊ အပရိဟာနိ၊ မယုတ်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာရာမောတိဂါထံ၊ ဓမ္မာရာမောဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဧတဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဝါသနဋ္ဌေန၊ နေရာဟူသော အနက်ကြောင့်၊ ဝိပဿနာ ဓမ္မော၊ ဝိပဿနာတရားဟုဆိုအပ်သော၊ အာရာမော၊ မွေ့လျော်ရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မာရာမော၊ ဓမ္မာရာမမည်၏၊ တသ္မိ'ဇေဓမ္မော၊ ထိုဝိပဿနာဓမ္မ၌သာလျှင်၊ ရတောအဘိရ

တော၊ မွေ့လျော်သည်တည်း၊ တသေဝဓမ္မဿ၊ ထိုဝိပဿနာတရား
ကိုသာလျှင်၊ ဝုနပ္ပနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဗိန္တနေန၊ ကြံသဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဝိပဿနာ
တရားကို၊ အနုဝိဗိန္တယံ၊ အဖန်တလဲလဲကြံခြင်းမှတသေဝ၊ ဓမ္မံ၊ ဝိပဿနာ
တရားကို၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အနုဿရေန္တိ၊ အနုဿရ်
ဟူသည်ကား၊ တမေဝဓမ္မံ၊ ထိုဝိပဿနာဓမ္မကိုသာလျှင်၊ အနုဿရေန္တော၊ အ
ဖန်တလဲလဲအောင်မေ့သော၊ သဒ္ဓမ္မာတိ၊ သဒ္ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ ဇေရူပေါ၊
ဤသို့သံတောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သတ္တတိသပတောဒါ၊ သုံးဆဲ့ခု
နစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာစ၊ ဗောဓိပက္ခိယ တရားမှလည်း
ကောင်း၊ နဝရိဓလောကုတ္တရဓမ္မာစ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသောလောကုတ္တရာ
တရားမှလည်းကောင်း၊ နပရိဟာယတိ၊ မယုတ်၊ ကဒါမိ၊ တရံတခါ၊ တဿ၊
ထိုရဟန်းအား၊ တတော၊ ထိုဗောဓိပက္ခိယတရားကိုးပါးသောလောကုတ္တ
ရာတရာမှ၊ ပရိဟာနိ၊ ယုတ်ခြင်းသည်၊ နပဟာတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ကာ
ယေ၊ ကိုယ်၌၊ အဘိတရာဂံ၊ မကင်းသောရာဂရှိသော၊ ကုသိတံ၊ ပျင်းရိသော၊
ဟိနဝိရိယံ၊ ယုတ်လျော့သောလုံ့လရှိသော၊ ကောသလ္လာယာတိနာမံ၊ ကော
သလ္လာယဟူသောအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ သံဝေဓေန္တော၊ ထိတ်
လန့်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကာယမဇ္ဈေရဂရုနောတိဂါထံ၊ ကာယမဇ္ဈေရဂရု
နောဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊
ကာယမဇ္ဈေရဂရုနောတိ၊ ကာယမဇ္ဈေရဂရုတောဟူသည်ကား၊ ကာယဒ
ဋ္ဌိဗဟုလော၊ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေခြင်းများသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာယေ၊ ကိုယ်
၌၊ မမတ္တော၊ မက်မောသော၊ အာစရိယုပဏ္ဍာယာနန္တိ၊ ဆရာဥပဏ္ဍာဝတ်တို့အား
လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကိဗ္ဗိ၊ ငှ၊ စုံတခုသောအမှု
ကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဝိစရန္တဿ၊ ထည့်လည်သော၊ ဟိယျမာနောတိ၊ ဟိ
ယျမာနောဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာယေစ၊ ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊
ဇိဝိတေစ၊ အသက်၌လည်းကောင်း၊ ခဏခဏေ၊ ခဏတိုင်း၊ ခဏတိုင်း၊ ပရိ
ဟိယျမာနော၊ ယုတ်သောစိတ်ရှိသော၊ အနုဋ္ဌပဟတိ၊ အနုဋ္ဌပဟဟူသည်
ကား၊ သီလာဒိနံ၊ သီလစသည်တို့ကို၊ ပရိပူရဏဝသေန၊ ဖြည့်သည်နှင့်အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဥဋ္ဌာနဝိရိယံ၊ ထကြွလုံ့လရှိသည်ကို၊ နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ သရိရသု
ခဂိဒ္ဓဿာတိ၊ သရိရသုခဂိဒ္ဓဿဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သရိရဿ၊
ကိုယ်၏၊ သုခါပနေနေဝ၊ ချမ်းသာစေသဖြင့်သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ တပ်မက်မော

ခြင်းသို့၊ အာပန္နဿ၊ ရောက်သောရဟန်းအား၊ ကုတောသမဏမပါသုတာတိ
 ကုတောသမဏမပါသုတာဟူသည်ကား၊ ဇေဝဉ္စပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိ သာ
 ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သာမညဝသေန၊ ရဟန်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုခိ
 ဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်၊ ကုတော၊ အဘယ်မှာဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ မပါ
 သုခိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗတိ၊
 မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နပက္ခန္တိတိ၊ အာဒိကာန
 ပက္ခန္တိ ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အါယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်
 တော်ရှိသော၊ ဓမ္မသေနာပတိနော၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သောအရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာ၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်၏အဖြစ်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
 ထေရေန၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘာသိတာ၊ ဟောအပ်သောဂါထာ
 တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နပက္ခန္တိ ဗိသာသဗ္ဗာတိ၊ နပက္ခန္တိ ဗိသာသဗ္ဗာဟူ
 သည်ကား၊ ပုရုတ္တိမာဒိဘေဒိ၊ အရှေ့အရပ်စသည်အပြားရှိသော၊ သဗ္ဗာဗိ
 သာ၊ အလုံးစုံကုန်သောအရပ်တို့သည်၊ နပက္ခန္တိယန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ ဗိသာရ
 ဌော၊ အရပ်၌တွေဝေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဓမ္မာနုပ္ပဒိ ဘန္တိမန္တိ၊ ဓမ္မာနုပ္ပဒိဘန္တိ ခံဟူသည်ကား၊ သုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ သုဗ္ဗု၊
 ကောင်းစွာ၊ ပဂုဏာဝိ၊ လေ့လာအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ၊
 ပရိယတ်တရားတို့သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေ့စွာ၊ သမန္နာဟ
 ရိယမာနာဝိ၊ နှလုံးသွင်းသော်လည်း၊ ပေဟံ၊ ငါအား၊ နဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ မထင်ကုန်၊
 ဂတကလျာဏမိတ္တမ္ပိတိ၊ ဂတကလျာဏမိတ္တမ္ပိဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓေဝက
 သာ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ လောက၏၊ ကလျာဏမိတ္တဘူတော၊
 ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဓမ္မသေနာပတိမ္ပိ၊ တရားစစ်သူ
 ကြီးဖြစ်သောအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနံ၊ ပိပါက်ကမ္မ
 ဇရုပ်အကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ အနု
 ကာရံဝခါယတီတိ၊ အနုကာရံဝခါယတိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေဝဂိ၊ အလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်သော၊ အယံလောကော၊ ဤလောကသည်၊ အနုကာရောဝိယ၊ အ
 မိက်တိုက်ကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ အတ္တတိတသဟာယသဘာဝိ၊ အတ္တတိ
 တသဟာယဿဟူသည်ကား၊ အပဂတသဟာယဿ၊ ကင်းသောအဆွေ
 ခင်ပွန်းရှိသော၊ ကလျာဏမိတ္တပုတိတဿ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်း
 မှကင်းသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတိတ
 ဂတသတ္ထုနောတိ၊ အတိတဂတသတ္ထုနောဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ အတိတော၊ လွန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗနဂတသတ္ထု၊

ကဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ကြွသွားတော်မူသော ဘုရားရှိသောသူအား၊ သတ္တရိ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်တော်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝံပြီးသည်ရှိသော်၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယထာကာယ၊ ဂတာသတိတိ၊
 ယထာကာယဂတာသတိဟူသည်ကား၊ ကာယဂတာသတိဘဝနာ၊ ဆံ
 အစရှိသော သုံးဆွဲနှစ်ပါးသော၊ အရန္တဖြစ်သောသတိကို ပွားခြင်းသည်၊
 တက္ကရဿ၊ ထိုကာယဂတာသတိကိုပွားသော၊ အနာထဿ၊ ကိုးကွယ်ရာ
 မရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧတာဒိဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသောဘဝ
 နာသည်၊ ဧကန္တဟိတာဝဟာ၊ စင်စစ်အကျိုးစီးပွားကိုဆောင်သည်၊ ဟော
 တိယသ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဧကန္တဟိတာဝဟံ၊ စင်စစ်အကျိုးစီး
 ပွားကိုဆောင်သော၊ အညံ၊ တပါးသော၊ မိတ္တံနာမ၊ အဆွေခင်ပွန်းမည်သည်
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သနာထဿ၊ ကိုးကွယ်ရာရှိသောသူအား၊ အညာပိ၊ တပါးလည်း
 ဖြစ်သော၊ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာသည်၊ ဟိတာဝဟာဧ၊ အစီးအပွားကိုဆောင်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်
 တည်း၊ ပုရာဏာတိ၊ ပုရာဏာဟူသည်ကား၊ ပေါရာဏာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော
 သာရိပုတ္တာဒိကေ၊ သာရိပုတ္တရာ အစရှိကုန်သော၊ ကဿ၊ ကမိတ္တေ၊
 ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယံ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ နဝေဟိ
 တိ၊ နဝေဟိဟူသည်ကား၊ နဝကေဟိ၊ သီတင်းငယ်ဖြစ်သော သူတို့နှင့်၊
 နသမေတိ၊ ညီညွတ်ခြင်းသို့မရောက်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ နသမာ
 ဂန္တတိ၊ ညီညွတ်ခြင်းသို့မရောက်၊ တေ၊ ထိုသီတင်းငယ်တို့သည်၊ မေ၊
 ငါ၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ နအာရာဓေန္တိ၊ မနှစ်သက်စေနိုင်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သုဇ္ဈကောဝဈာယာမိတိ၊ သုဇ္ဈကော
 ဝဈာယာမိဟူသည်ကား၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဇ္ဈ၊ ယခု၊ ဝုဗ္ဗတရေဟိ
 သီတင်းကြီးတို့မှ၊ ပိရဟိတော၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဧကောဝ၊ တယောက်
 အထည်း၊ ထည်းသာလျှင်၊ ဟုက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊ ဈာယာမိ၊ ဈာန်ဝင်စားတော့အံ့၊
 ဈာပနသုတော၊ ဈာန်၌လေ့လာသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဝဿုပေတောတိ၊
 ဝဿုပေတောဟူသည်ကား၊ ဝဿကာလေ၊ မိဗ္ဗိကလန္တံ၊ ကုလသဝကံ၊
 အသိုက်သို့၊ ဥပေတော၊ ကပ်သော၊ ပက္ခိပိယ၊ ဌက်ကဲ့သို့၊ ဝါသုပေတောတိ
 ပိ၊ ဝါသုပေတောဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိရှိ၏၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့၊ ဥပဝတော၊
 ကပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဒဿနာယအတိက္ကန္တေတိဂါထာ၊ ဒဿနာယအတိက္ကန္တေဟူသောဂါ
 ထာသည်၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတာ၊ ဟောအပ်သောဂါ

၃၃၀ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ထာတည်း၊ တဿ၊ ထိဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ဒဿနာယ၊ မျက်စိဖြင့်မြင်ကောင်းသောအရာကို၊ အတိတ္တန္တေ၊ လွန်သည်၊ ရှိသော်၊ နာနာပိဝေဒေသပဝါသိကဗဟုဇနေ၊ အထူးထူးအပြားသောအရပ်တပါး၌နေကုန်သောများစွာသောသူတို့ကို၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ မမ၊ ငါဘုရားအား၊ ဥပသင်္ကမနံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းကို၊ မာဝါရေသိ၊ မတားမြစ်လင့်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်ကို၊ သောတာပေ၊ နာလိုကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ မမ၊ ငါဘုရားအား၊ ပဿန္တ၊ ဖူးမြင်စေကုန်သတည်း၊ အယမေဝ၊ ဤအခါသည်သာလျှင်၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ သမယော၊ အခါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဒဿနာယ၊ အတိတ္တန္တေတိ၊ ဒဿနာယ၊ အတိတ္တန္တေဟူသော၊ အပရံဂါထံ၊ တပါးသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာနှင့်၊ သမ္ပန္နနတ္ထံ၊ စပ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝုရိမဂါထာ၊ ရှေးဖြစ်သောဂါထာကို၊ ဣဝေ၊ ဤအရာ၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ထားအပ်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေသန္တရတော၊ အရပ်တပါးမှ၊ အာဂတစတေ၊ သာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုစကားပင်လျှင်၊ ဒေသေတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ လန္တာသိ၊ ရလိုပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေဿပဒဿ၊ ဤဝန်၏၊ အတ္ထသိဒ္ဓိံ၊ အနက်၏ပြီးခြင်းကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏။ ။

ပဏ္ဍဝီသတိဝဿာနိတိပဉ္စဂါထာ၊ ပဏ္ဍဝီသတိဝဿာနိ အစရှိကုန်သောငါးဂါထာတို့ကို၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ အဂ္ဂုပဋ္ဌာကတာဝံ၊ မြတ်သော အလုပ်အကျွေး၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အာရဇ္ဈဥပဋ္ဌာနဿ၊ အားထုတ်အပ်သောလုပ်ကျွေးခြင်းရှိသောသတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပဋ္ဌာနပသုတတာဝေနစ၊ အလုပ်အကျွေး၌ လေ့လာသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်သည်၊ အသမုန္တိန္နာပိ၊ မမြတ်အပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမသညာဒယော၊ ကာမသညာအစရှိသည်တို့သည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇိံသု၊ မဖြစ်ကုန်၊ ကာယဝစီမနောကမ္မာနိစ၊ ကာယကံဝစီကံမနောကံတို့သည်လည်း၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတ္တရိ၊ 'မြတ်စွာဘုရား၌၊ မေတ္တာဝုဗ္ဗင်္ဂမာနိ၊ မေတ္တာလျှင်ရှေ့သွားရှိကုန်သည်၊ မေတ္တာနုပရိဂတာနိ၊ မေတ္တာသို့အစဉ်လိုက်ကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ထတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပဏ္ဍဝီသတိ

ဝဿာနိတိ၊ ပဉ္စဝိသတိဝဿာနိဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဝိသတိသံဝန္တရာနိ၊
 နှစ်ဆွေငါးနှစ်တို့မတ်လုံး၊ သေဘူတသမေသတောတိ၊ သေဘူတသ
 မေသတောဟူသည်ကား၊ သေဘူမိယံသောတာပတ္တိပလေ၊ သောတာ
 ပတ္တိဖိုလ်၌၊ ဌိတသ၊ တည်သည်၊ သတော၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါအား၊ ကာမ
 သညာတိ၊ ကာမသညာဟူသည်ကား၊ ကာမသဟိတာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်
 တကွဖြစ်သော၊ သညာ၊ သညာသည်၊ နဥပဇ္ဇိ၊ မဖြစ်၊ ဣစ္စ၊ ဤအရာ၌
 လည်း၊ ကာမသညာဒိ၊ အနုပုတ္တိဝသေန၊ ကာမသညာ အစရှိသည်မဖြစ်
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္တနာ၊ မိမိ၏၊ အာသယသုန္နိ၊ အာသယ၏စင်
 ကြယ်ခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ မေတ္တေန ကာယကမ္မေနာတိ အာဒိနာ၊
 မေတ္တေန ကာယကမ္မေန ဤသို့အစရှိသောပါဌ်ဖြင့်၊ ပယောဂသုန္နိ၊ လုံ့လ၏
 စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝန္တကုဋ်၊ ဝန္တကုဋ်၊
 ပရိကဏ္ဍကရဏာဒိနာ၊ အပြုအပြစ်ပြုခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ဝတ္တပဋိဝတ္တကရဏေန၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို ပြုသဖြင့်
 လည်း၊ မေတ္တံကာယကမ္မံ၊ မေတ္တာကာယကံကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဓမ္မဇေ
 သနာကာယာနရာစနာဒိနာ၊ တရားဟောရာကာလကိုကြားခြင်းအစရှိသည်
 ဖြင့်၊ မေတ္တံဝစီကမ္မံ၊ မေတ္တာဝစီကံကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ရဟောဂတသ
 ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သောအရှင်အာနန္ဒာအား၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဟိတုပသံ၊ ဟာရမေနသိကာရေန၊ အကျိုးစီးပွားကိုဆောင်
 ခြင်းကိုနှုတ်သွင်းသဖြင့်၊ မေတ္တံမနောကမ္မံ၊ မေတ္တာမနောကံကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏၊ ဥာဏံမေဥပဇ္ဇထာတိ၊ ဥာဏံမေဥပဇ္ဇထဟူသည်ကား၊ အတ္တ
 နာ၊ မိမိ၏၊ သေက္ခဘူမိ၊ သေက္ခအရာသောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိ၊ ရောက်
 ခြင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သကရဏီယော၊ အထက်
 မက်တည်းဟူသောပြုဘွယ်ကိစ္စရှိသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္ထု၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်သည်၊ ဥပဋ္ဌိတေ၊ တည်သည်ရှိ
 သော်၊ မဏ္ဍလမာလံ၊ တန်ဆောင်းဝန်းသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ကပိသိသံ၊
 မျောက်ငိုပင်ကို၊ အာလမ္ဗိတွာ၊ ဆွဲ၍၊ သောကာဒိဘိဘူတေန၊ စိုးရိမ်ခြင်းစ
 သည်နှိပ်စက်သဖြင့်၊ ဝုတ္တဂါထာ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော ဂါထာတည်း၊
 တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သကရဏီယောမ္ပိတိ၊ သကရဏီယောမ္ပိဟူသည်ကား၊
 ဒုက္ခပရိဇာနနာဒိနာ၊ ဒုက္ခကိုပိုင်းခြား၍သိခြင်းအစရှိသော၊ ကရဏီယေန၊
 ပြုဘွယ်ဖြင့်၊ သကရဏီယော၊ ပြုဘွယ်ရှိသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ အပတ္တမာန
 သောတိ၊ အပတ္တမာနသောဟူသည်ကား၊ အနိဂတာရဟတ္တော၊ မရသေး

၃၀၀ ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ သတ္ထုစပရိနိဗ္ဗာနန္တိ၊ သတ္ထုစပရိနိဗ္ဗာနံဟူ
သညကား၊ မယံ၊ ငါ၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနဉ္စ၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ
ခြင်းသည်လည်း၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ တည်၏၊ ယောမိအနုကမ္မကောတိ၊ ယောမိအနု
ကမ္မကောဟူသညကား၊ ယောသတ္ထာ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မယံ၊
ငါအား၊ အနုဂ္ဂဟကော၊ ခြီးမြှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

တဒါသိယံဘိသနကန္တိ ဂါထာ၊ တဒါသိယံဘိသနကံ အစရှိသောဂါ
ထာသည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနကောလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာနံကံတော်မူ
သောအခါ၌၊ ပထဝီကမ္မနဒေဝဒုဒ္ဓိဘိမလာဒိကော၊ မြေလျှပ်ခြင်းနတ်စည်တို့
၏လွှဲခြင်းတို့ကို၊ ဒိသွား၊ မြင်၍၊ သဉ္ဇာတသံဝေဂေန၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော
ထိတ်လန့်ခြင်းဖြင့်၊ ဝုတ္တဂါထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဂါထာတည်း၊
ဗဟုသုတောတိအာဒိ၊ ဗဟုသုတော ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ တိသော
ဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ ထေရ်၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ ပသံသန္တေဟိ၊
ပြီးမွမ်းကုန်သော၊ သင်္ဂီတိကာရေဟိ၊ သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဓမ္မ
တာ၊ ထားအပ်ကုန်၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဂတိမန္တောတိ၊ ဂတိမန္တောဟူသညကား၊ အသ
ဒိသာယ၊ အတုမရှိသော၊ ဉာဏဂတိယာ၊ ဉာဏ်အလား၌၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသည်၊ သတိမန္တောတိ၊ သတိမန္တောဟူသညကား၊ ပရမေန၊ မြတ်
သော၊ သတိနေပက္ကေန၊ သတိ၏ရင့်ခြင်း၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
မိတိမန္တောတိ၊ မိတိမန္တောဟူသညကား၊ အသာဓာရဏာယ၊ သူတပါး၌
မဆက်ဆံသော၊ ဗျဉ္ဇနတ္ထာဝဓာရဏသမတ္ထာယ၊ သဒ္ဓါအနက်ကိုဆောင်
စွမ်းနိုင်သော၊ မိတိသမ္ပတ္တိယာ၊ လုံ့လ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏၊ အယံထေရော၊ ဤအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်
ဧကပဒေယေဝ၊ ခြေတဘဝါးတွင်း၌သာလျှင်၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ သဗ္ဗိပဒသဟ
သာနိ၊ ခြောက်သောင်းကုန်သောဝုန်တို့ကို၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ကထိတနိယာမေနော၊ ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏာ
တိ၊ သင်ယူနိုင်၏၊ ဂဟိတဉ္စ၊ သင်ယူအပ်သောတရားကိုလည်း၊ သုဝဏ္ဏ
ဘာဇနေ၊ ရွှေခွက်၌၊ ပက္ခိတ္တသီဟဝသာဝိယ၊ ထည့်အပ်သောခြင်္သေ့ခင်္က
တို့၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ နဝိနဿတိ၊ မပျောက်ပျက်၊ အဝိပရိတဗျဉ္ဇ
နာဝဓာရဏသမတ္ထာယ၊ မပောက်မပြန်သောသဒ္ဓါကိုဆောင်ခြင်းငှါစွမ်း
နိုင်သော၊ သတိပုဗ္ဗိမာယ၊ သတိရှေ့သွားရှိသော၊ ပညာယစ၊ ပညာ၌
လည်းကောင်း၊ အတ္ထာဝဓာရဏသမတ္ထာယ၊ အနက်ကိုဆောင်ခြင်းငှါစွမ်း

၃၀-ထိသနိပါတ်-၂၆၀-အာနန္ဒတ္ထေရဂါထာ၊

၃၀၁

နိုင်သော၊ ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမာယ၊ ပညာရှေ့သွားရှိသော၊ သတိယာစ၊ သတိနှင့်
လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေမမသဝကောနံ ဘိက္ခုနံ ဗဟုဿု
တာနန္တိအာဒိ၊ တေဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေမမသဝကောနံဘိက္ခုနံ ဗဟုဿတာနံ
ဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တထာစ၊ ထိုအတူ
လည်း၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ
သည်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော အတ္တကုသလောတိအာဒိ၊ အာယသ္မာအာ
နန္ဒောအတ္တကုသလောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
ရတနာကရောတိ၊ ရတနာကရောဟူသည်ကား၊ သန္တမ္ပရတနသမ္ပာယူတော်
ကောင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏၊ အာကရဘူတော၊ တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်
သည်၊ ပရိမိဇ္ဈောတိဂါထာ၊ ပရိမိဇ္ဈောဟူသောဂါထာသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာန
ကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာနစံခါနီးအခါ၌၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ဘာသိတာ၊ ဟော
အပ်သောဂါထာတည်း၊ သာ၊ ထိုဂါထာသည်၊ ဝုတ္တတ္တာဝေ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောအနက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ အာနန္ဒတ္ထေရဂါထာ ဝုတ္တနာ၊
အာနန္ဒာမထေရ်၏ဂါထာအခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊
ထိသနိပါတဝုတ္တနာ၊ ထိသနိပါတ်အခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ၊

၄၀-စတ္တာထိသနိပါတ်-၂၆၀- မဟာကဿပတ္ထေရဂါထာ၊

စတ္တာထိသနိပါတေ၊ စတ္တာထိသနိပါတ်၌၊ နဂဏေနပုရက္ခတောတိအာ
ဒိကာ၊ နဂဏေနပုရက္ခတော ဤသို့အစရှိသောဂါတာတို့သည်၊ အာယသ္မ
တော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာကဿပတ္ထေရဿ၊ မဟာ
ကဿပမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ ကိရ၊ ချဲ့၍ပြပြီးအံ့၊ အယံ၊ ဤ
မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ ပရမုတ္တရဿ၊ ပရမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဟံသဝတိ
နဂရေ၊ ဟံသာဝတီမြို့၌၊ ဝေဒေဟောနာမ၊ ဝေဒေဟအမည်ရှိသော၊ အဘိ
တိကောဓိုဝိဘဝေါ၊ ကုမ္ဘေရှစ်ဆယ် ဥစ္စာကြွယ်သော၊ ကုဠုမ္ဘိကော၊ သူ
ကြွယ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ ဥပါသကော၊
ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်တတ်သောသူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓမာမ
ကော၊ ဘုရား၌မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မမာမကော၊ တရား၌မြတ်နိုးသည်ဖြစ်

၃၀၂ ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

၍၊သံဃာမာမကော၊ သံဃာသန္တမြတ်ဦးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရန္တော၊နေသည်ရှိ
 သော်၊ဧကတ္ထိ၊တခုသော၊ဥပေါသထဒိဝသေ၊ဥပုသ်နေ၌၊ပါတောဝ၊စော
 စောကသာယျင်၊ သုတောဇနံ၊ကောင်းသောအစာကို၊ ဘုဒ္ဓိတွာ၊စား၍၊ဥ
 ပေါသထင်္ဂါနိ၊ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို၊အဓိဋ္ဌာယ၊ဆောက်တည်၍၊ ဂန္ဓဝုပ္ပါနိ၊
 နံသာပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊သွား၍။
 သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ပူဇေတွာ၊ပူဇော်၍၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ဧကမန္တံ၊
 တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီဒိ၊ထိုင်နေ၍၊ တတ္ထိဉ္စကေ၊ထို
 ခဏ၌လည်း၊သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာနိသဘတ္ထေရ်နာမ၊မဟာ
 နိသဘမထေရ်မည်သော၊ တတိယသာဝကံ၊ တတိယသာဝကကို၊ဘိက္ခ
 ဝေ၊ရဟန်းတို့၊မမ၊ငါဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓုတင်္ဂ
 ဓရာနံ၊ ဓုတင်္ဂကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယော
 အယံနိသဘော၊ အကြင်နိသဘမထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဧဝံဧသော၊ဤ
 နိသဘမထေရ်သည်၊ အဂ္ဂိအဂ္ဂေ၊မြတ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဧတဒဂ္ဂေ၊ဧတဒဂ်
 အရာ၌၊ ဌပေသိ၊ထားတော်မူ၏၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ တံ၊ထို
 စကားကို၊သုတွာ၊ကြား၍၊ပဿန္တေ၊ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ဓမ္မကထာဝသာ
 နေ၊ထရားဟောပြီးသည်၏အဆုံး၌၊မဟာဇနေးလူများအပေါင်းသည်၊ ဥဋ္ဌာ
 ယ၊ထ၍၊ဂတေ၊သွားသည်ရှိသော်၊ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဝဋ္ဌိတွာ၊
 ရှိခိုး၍၊သွေ၊နက်ဖန်၊မယှံ၊တပည့်တော်၏၊ ဘိက္ခံ၊ဆွမ်းကို၊အဓိဝါသေထ၊
 သည်းခံတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်၏၊ ဥပါသက၊
 ဒါယကာ၊ဘိက္ခုသံဃော၊ရဟန်းသံဃာသည်၊ မဟာ၊များ၏၊ဣတိ၊ဤသို့။
 အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊တဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊ကိတ္တကော၊အတယ်မျှရှိပါ
 သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်၏၊အဗ္ဗသမ္ဘိဘိက္ခုသတံသဟသံ၊
 ခြောက်သိန်းရှစ်သောင်းကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊မိန့်
 တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ ဧကသာမဏေဓမ္မိ၊ တပါး
 သောသမဏေမျှကိုလည်း၊ ဝိဟာရေ၊ကျောင်း၌၊ အသေသေတွာ၊မကြွင်း
 စေမူ၍၊ဘိက္ခံ၊ဆွမ်းကို၊အဓိဝါသေထ၊သည်းခံတော်မူပါကုန်လော၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်၏၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊သတ္ထု၊မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံတော်မူခြင်းကို၊ဝိဒိတွာ၊သိ၍၊ ဂေဟံ၊အိမ်
 သို့၊ဂစ္ဆာ၊သွား၍၊ မဟာဒါနံ၊ကြီးစွာသောအလှူကို၊သဇ္ဇေတွာ၊စီရင်၍၊ပုန
 ဒိဝသေ၊နက်ဖန်နေ၌၊သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ကာလံ၊အခါကို၊အာရော
 စာပေသိ၊ ကြားစေ၏၊ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်

၄၀- စတ္တာထိသနိပါတ်- ၂၆၀-မဟာဂ. သံပဗ္ဗေရဂါထာ။ ၃၆၃

သင်္ကန်းကိုးအာဒါယယုန္တိ၊ ဘိက္ခုသံဃာပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းမြဲရံ
 လျက်၊ ဥပါသကာဓာ၊ ဒါယကာ၏။ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပညတ္တာသ
 နေ၊ ခင်ထားအပ်သောနေရာ၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူလျက်၊ ဒက္ခိဏောဒကာ
 ဝသာနေ၊ မြတ်သောစရေစက်သွန်းချပြီးသည်၏အဆုံး၌၊ ယာဂုအာဒိနိ၊ ယာ
 ဂုအစရှိသည်တို့ကို၊ သဗ္ဗုဒ္ဓိန္ဒြေန္တော၊ ခံယူတော်မူလျက်၊ ဘတ္တပိသဂ္ဂံ၊ ဆွမ်း
 ဆည်းပေးခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဥပါသကောပိ၊ ဒါယကာသည်
 လည်း၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကော၊ အနီး၌၊ နိသိဒိ၊ နေ၏။ တသ္မိံ
 အန္တရေ၊ ထိုအတွင်း၌၊ မဟာနိသဘဗ္ဗေရော၊ မဟာနိသဘမထေရ်သည်၊
 ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရန္တော၊ ထည့်လည်လည်ရှိသော်၊ တမေဝရိယံ၊
 ထိုခရီးသို့သာလျှင်၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဥဗ္ဗာယ၊ ထ၍၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဝုဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး
 ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ အဒါ
 သိ၊ ပေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်၊ ပဝိသထ၊ ဝင်
 တော်မူပါကုန်လော၊ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊
 နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဥပါသကာ၊ ဒါယ
 ကာ၊ နဝဋ္ဌိသထိ၊ မအပ်သတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်
 ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂ
 ဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပိဏ္ဏာပါတဿ၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ ပူဇော်တွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ နိဟရိတွာ၊
 ဆောင်၍၊ အဒါသိ၊ လှူ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ အနု
 ဂစ္ဆာ၊ အစဉ်လိုက်ပို့၍၊ နိဝုတ္တော၊ ပြန်နစ်သည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 လျှောက်၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ မဟာနိသဘဗ္ဗေရော၊ မဟာနိသဘမထေရ်သည်၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ နိသိန္ဓောတိ၊ နေတော်မူ၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တေပိ၊
 လျှောက်ဆိုသော်လည်း၊ ပဝိသိတံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ၊ နုဣန္ဒြိယံ၊ အလိုမရှိ၊ တေဿ၊
 ထိုရဟန်းအား၊ တုဋ္ဌာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့ထက်၊ အတိ
 ရေကဂုဏာ၊ လွန်သောဂုဏ်တို့သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေကုန်သလော၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဗုဒ္ဓါနုဗ္ဗေ၊ ဘုရားတို့အားလည်း၊ ဝဏ္ဏမန္တေရံ
 နာမ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ဝန်ဝန်ခြင်းမည်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တာ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်

သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဥပါသက၊ ဒါယကာ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်း
ကို အာဂမယမာနာ၊ ငုံ့လင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ နိဝိဒါ၊ နိဝိဒါ၊ နေပါ
ကုန်၏၊ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိဝိဒိတွာ၊ ထိုင်၍၊ ဘိက္ခု၊
ဆွမ်းကို၊ နဉ္ဇဒိက္ခတိ၊ မကြည်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဂါမန္တ၊ သေနာသနေ၊ ရွာနီး
ကျောင်း၌၊ ဝဿမ၊ နေကုန်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အရညသ္မိ၊ ယေဝ၊
တော၌သာလျှင်၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ မယံ၊ ငါ တို့သည်၊ ဆန္ဒေ၊ အမိုးရှိသော
ကျောင်း၌၊ ဝဿမ၊ နေကုန်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အန္တောကာသဌိယေ
ဝ၊ လွင့်တီးခေါင်၌သာလျှင်၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယဉ္ဇ၊ ဤသည်
လည်း၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်တည်း၊ အယဉ္ဇ၊ ဤသည်လည်း၊
တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာ
သမုဒ္ဒရာကို၊ ပူရယမာနောပိယ၊ ပြည့်စေသကဲ့သို့၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ ဥပါသက၊ ဒါယကာသည်၊ ပကတိယာပိ၊ ပြကတေအားဖြင့်လည်း၊ ဇ
လမာနဒိပေါ၊ ထွန်းတောက်ပသောဆီမီးကို၊ တေလေန၊ ဆီဖြင့်၊ အာသိတ္တော
ပိယ၊ သွန်းလောင်းသကဲ့သို့၊ သုဠ၊ တရံ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ ပသန္နော၊
ကြည်ညိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ၊ စိန္တေသိ၊ အဘယံသို့ကြံ
သနည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ အညာယ၊ တပါးသော၊ သမ္ပတ္တိယာ၊ စည်းစိမ်ဖြင့်၊
ကိံ၊ အဘယံအကျိုးရှိအံ့နည်း၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဧကဿ၊ တခု
သော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ရတင်္ဂ၊ ရတနံ၊
ရတင်္ဂကိုဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂဘာဝတ္ထာယ၊ မြတ်သော
အဖြစ်အကျိုး၌၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ သော၊ ထိုဒါယကာသည်၊ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ သတ္ထာရံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍၊ တေန ဝနိယာမေန၊ ထိုးနည်းဖြင့်
သာလျှင်၊ သတ္တဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်တို့တိုင်တိုင်၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော
အလှူကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဗုဒ္ဓေ
မုခဿ၊ ဘုရားအရှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ တိစိဝ
ရာနိ၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်းတို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဝပ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊
ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယံသို့လျှောက်သနည်း၊ သန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သတ္တဒိဝ
သေ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်အလှူကို၊ ဧန္တဿ၊ လှူသော၊
မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ မေတ္တံကာယကမ္မံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော ကာယကံသည်
လည်းကောင်း၊ မေတ္တံဝစိကမ္မံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော ဝစိကံသည်လည်း

၄၀-စတ္တာလိသနိပါတ်- ၂ ၆၁-မဟာကဿပတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၀၅

ကောင်း၊မေတ္တံမနောကမ္မံ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော မနောကံ သည်လည်း
 ကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပိတံ၊ရှေးရှုတည်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤကောင်းမှုကံဖြင့်၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ အညံ၊တပါးသော၊ ဒေဝသမ္ပတ္တိံ ဝါ၊နတ်စည်းမိမိကိုလည်း
 ကောင်း၊ သတ္တမာရုဗြဟ္မသမ္ပတ္တိံ ဝါ၊သိကြားမာရုဗြဟ္မာတို့၏စည်းမိမိကို
 လည်းကောင်း၊ နပတ္ထေမိ၊ မတောင့်တ၊ မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံနကမ္မံ၊ဤ
 ကောင်းမှု ကံသည်ကား၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဧကဿ၊ တခုသော၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အဝံတော်၌၊ မဟာနိသတတ္ထေရေန၊
 မဟာနိသတမထေရ်သည်၊ ပတ္တဋ္ဌာနန္တရံ၊ရောက်အပ်သောအရာထူးသို့၊
 ပါဝုဏနတ္ထာယ၊ရောက်ခြင်းအကျိုး၌၊ တေရသရသင်္ဂရောနံ၊ တဆဲ့သုံး
 ပါးကုန်သောစုတင်ကိုဆောင်ကုန်သောသူတို့ထက်၊ အဂ္ဂတာဝဿ၊မြတ်
 သောအဖြစ်၏၊ ဣယံမိကာရော၊ အကြောင်းအဆောက်အဦသည်၊ ဟော
 တု၊ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်၏၊ သဗ္ဗာ၊မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ မဟန္တံ၊ကြီးသော၊ ဌာနံ၊အရာကို၊ ဣမိနာ၊ ဤဒါယကာသည်၊
 ပတ္တိတံ၊တောင့်တအပ်၏၊ သမိတ္တိဿတိနုခေါ၊ပြည့်စုံလတ္တံ့ လော၊နော၊မ
 ပြည့်စုံလတ္တံ့ လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိ
 သော်၊ သမိတ္တနတာဝံ၊ပြည့်စုံလတ္တံ့ သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒံသွာ၊မြင်၍၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊အာဟ၊အတတ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ တေ၊သင်သည်၊
 မနာပံ၊နှစ်သက်ဖွယ်သော၊ ဌာနံ၊အရာကို၊ ပတ္တိတံ၊တောင့်တအပ်၏၊ ဒေန
 ဂတေ၊နောင်အခါ၌၊ သတသဟဿကပ္ပါဝသာနေ၊ကမ္ဘာတလိနိုး၏အဆုံး
 ၌၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ပွင့်လတ္တံ့၊ တံ၊သင်သည်၊ တဿ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ တတိယသာပကော၊ တတိယသာဝကဖြစ်သော၊ မဟာကဿ
 ပတ္ထရောနာမ၊ မဟာကဿပမထေရ်မည်သည်၊ တဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တံ၊ထိုဗျာဒိတ်စကားကို၊ သုတ္တံ၊ကြား၍
 ဥပါသကော၊ဒါယကာသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ နွေကလ္လာနာမ၊
 နှစ်ခွန်းသောစကားမည်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုနိဝေသေ၊နတ်ဖန်နေ
 ၌၊ ပတ္တဗ္ဗိယံ၊ရောက်အပ်သကဲ့သို့၊ တံသမ္ပတ္တိံ၊ထိုစည်းမိမိကို၊ အတေ၊သည်
 ဣ၊အောက်မှ မှတ်ထင်၏၊ သော၊ထိုဒါယကာသည်၊ ယာဝတာယုကံ၊
 အသက်တက်ဆုံး၊ ဒါနံ၊အပ္ပူကို၊ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူ၍၊ သီလံ၊ သီလကို၊
 မုက္ခိတ္တာ၊စောင့်ရှောက်၍၊ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားများသော၊
 ကဿာဏကမ္မံ၊ကောင်းမှုကံကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ တတ္ထ၊ထိုဘဝ၌၊ ကာလေတံ၊

၃၀၆ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ထော၊ သေသည်ရှိသော်၊ သင်္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တထော၊ ထိုဘဝမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝန္တော၊ ခံစားလျက်၊ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ၊ ဧကေနုတိက၊ ပွေ့ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ဝိပဿိသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗန္ဓုမတိနဂရံ၊ ဗန္ဓုမတိမြို့ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ ခေမေသားတို့ကိုဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော၊ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝန်တော၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော၊ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်မှ၊ စဝိတွာ၊ စုတ၍၊ အညတရထွို၊ အမှတ်မရှိတရသော၊ ပရိဇိဏ္ဏုပြာဟ္မဏကုလေ၊ ယျက်စီးသောပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တထွို၊ စကာလေးထိုအခါ၌လည်း၊ ဝိပဿိဘဂဝါ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ သံဝန္တရေ၊ နှစ်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မဟန္တကောလာဟလံ၊ ကြီးစွာသောအုပ်အုပ်ကြက်ကြက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သကလဓမ္မဒီပေ၊ အလုံးစုံသောဓမ္မဒီပံ၊ နိဂဏ္ဌိနံ၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ သတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေသတိ၊ ဟောလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ တံသာသန္နံ၊ ထိုသတင်း၊ စကားကို၊ အသေသသိ၊ ကြား၏။ တဿစ၊ ထိုပုဏ္ဏားအားလည်း၊ နိဝါသနသာဓူကော၊ အဝတ်အရုံပုဆိုးသည်၊ ဧကောဝ၊ တထည်တည်းသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမအား၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧကောဝ၊ တထည်တည်းသာလျှင်တည်း၊ ပါရုပ္ပနံ၊ ရုံသော၊ ပရုံ၊ ပုဆိုးသည်၊ ဒိန္နိန္နိ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့အားလည်း၊ ဧကမေဝ၊ တခုသည်သာလျှင်တည်း၊ သကလနဂရေ၊ အလုံးစုံသောမြို့၌၊ ဧကသာဓူကပြာဟ္မဏောတိ၊ ဧကသာဓူကပုဏ္ဏားဟူ၍၊ ပညာပယိ၊ ထင်ရှား၏။ သော၊ ထိုဧကသာဓူကပုဏ္ဏားသည်၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဧကနိဗ္ဗိဒေဝကိစ္စေန၊ တရံတခုသာလျှင်ဖြစ်သောကိစ္စဖြင့်၊ သန္နိပတိတေ၊ အစည်းအဝေးသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ပြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားမကို၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ဝုပေတွာ၊ ထား၍၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ တံဝတ္ထံ၊ ထိုအဝတ်ကို၊ ပါရုပ္ပတွာ၊ ရုံ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ပြာဟ္မဏိနံ၊ ပုဏ္ဏားမတို့၏၊ သန္နိပတိတေ၊ အစည်းအဝေးသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ တိဗ္ဗတိ၊ တည်၏။ ပြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားမသည်၊ တံဝတ္ထံ၊ ထိုအဝတ်ကို၊ ပါရုပ္ပတွာ၊ ရုံ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ တထွို၊ ပနဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌ကား၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ပြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားမကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အာဟသိသိဆိုသနည်း၊ တောတိ၊ အိုရှင်မှ၊ ကိံ၊ အသိနည်း၊ ရတ္တံ၊ ည၌အခါ

၆၀-စတ္တာလီသနိပါတ်- ၂၆၁-မာကာသပတ္ထရဂါထာ၊ ၃၈၇

ဦးဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်း၊ ဘိုး၊ သုဏ္ဍိသံတိ၊ နာလတ္တံ၊ လော၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌
သုဏ္ဍိသံတိ၊ နာလတ္တံ၊ လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ မယံမာတုဂံ၊ မဇာ
တိနာမ၊ အကျွန်ုပ်တို့မိန်းမအဖြစ်မည်သည်၊ ရတ္တိ၊ ည၌အခါ၌၊ သောတုံ၊ နာ
ခြင်းငှါ၊ နသတ္ထောမ၊ မတတ်နိုင်ပါ၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ သောသာမ၊ နာပါကုန်
အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ ဂေဟ၊ အိမ်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊
ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍၊ ဥပါသိကာဟိ၊ ဒါယိကာမတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊
တကွ၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ ဂတ္တာ၊ သွား၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊
ရှိခိုး၍၊ ဧကမေန္တ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒာ၊ ထိုင်နေ
လျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ နာ၍၊ ဥပါသိကာဟိ၊ ဒါယိကာမတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊
တကွ၊ အဂမာသိ၊ ငြိန်လာ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊
ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားမကို၊ ဂေဟ၊ အိမ်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊
ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂေတာ၊ သွား၏။ တသ္မိံသမယေ၊ ထို
အခါ၌၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသမေဇ္ဈ၊ ပရိသတ်အလယ်၌၊
အသင်္ကတဓမ္မာသနေ၊ တန်းဆာဆင်အပ်သော တရားဟောနေရာ၌၊ နိ
သိန္ဒာ၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်၊ ဗိတ္တဗိဇနိံ၊ ဆန်းကြယ်သောယပ်ကို၊ အာဒါ
ယ၊ ကိုင်တော်မူ၍၊ အာကာသဂင်္ဂံ၊ ကောင်းကင်မြစ်ကို၊ ဩတာရေန္တာဝိ
ယ၊ သက်ဆင်းသကဲ့သို့၊ သိနေရုံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကို၊ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သာဂရံ၊ သမုဒ္ဒရာကို၊ မိန္ဒန္တဝိယ၊ နှိုင်းယှဉ်တိသကဲ့
သို့၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပရိသပရိ
ယန္တေန၊ ပရိသတ်၏အစွန့်ဖြင့်၊ နိသိန္ဒဿ၊ ထိုင်လျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
သုဏန္တဿ၊ နာသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ ပဌမယာမသ္မိံယေဝ၊
ပဌမယာဝံ၌သာလျှင်၊ သကလသရိရံ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်ကို၊ ပူရယမာနာ၊
ပြည့်စေလျက်၊ ပဉ္စဝဏ္ဏာ၊ ငါးပါးသောအဆင်းရှိသော၊ ဝီတိ၊ ဝီတိသည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ပါရုတဝတ္ထံ၊ ရုံအပ်သောပုဆိုးကို၊
သဃ်ရိတွာ၊ ရုံးရုံ၍၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒဿာမိ၊ ယူအံ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တယိ၊ ကြံ၏။ အထ၊ နောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ အာဒိန
ဝသဟဿံ၊ အပြစ်တထောင်ကို၊ ဒဿယမာနံ၊ ပြသော၊ မန္တရံ၊ မန္တရ
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မဏိယာစ၊ ပုဏ္ဏားမအားလည်းကောင်း၊ တုယုဉ္စ၊
သင်အားလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သည်၊ ဧကမေဝ၊ ကထည်သာ
တည်း၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ပါရုပနံ၊ ဝတ်ရုံစရာသည်
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အပါရုပိတွာစနာမ၊ အပါရုံမရှိမူ၍လည်း၊ ဗဟိ၊ အပန့်၊ စရိဝံ၊

၃၀၈ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝတုတ္ထတွဲ၊

လှည့်လည်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဒါပိ၊ အခါ
 ခပ်ထိမ်းလည်း၊ အဒါတုကာမော၊ မပေးလှူခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ အဟောသိ
 ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ ပဌမယာမေ၊ ပဌမယာဝ်
 သည်၊ နိက္ခန္တေ၊ ထွက်သည်ရှိသော်၊ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယာဝ်၌လည်း၊ တ
 ထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးနည်းအတူသာလျှင်
 ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးနည်းအတူသာလျှင်၊ အဒါတုကာမော၊
 မပေးလှူခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ အဿ၊
 ထိုပုဏ္ဏားအား၊ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယာဝ်သည်၊ နိက္ခန္တေ၊ ထွက်သည်ရှိ
 သော်၊ ပစ္ဆိမယာမေ၊ ပစ္ဆိမယာဝ်၌လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊
 ပီတိ၊ ပီတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ယံဝါတံဝါ၊ ဟူးဟူး
 ငြားငြား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ပစ္ဆာဝိ၊ နောက်အခါ၌လည်း၊ ဇာနိဿာမိ၊ သိအံ့
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ သဗ္ဗရိတွာ၊ ရုံးစု၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏
 ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ ဌပသိ၊ တား၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဝါမဟတ္ထံ
 လက်ဝဲလက်ကို၊ အာတုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ဧက္ခိဏေနဟ၊ ဧက္ခိန၊ လက်ျာလက်ဖြင့်
 တိက္ခတ္ထု၊ သုံးကြိမ်၊ အာပွေ၊ ခွေတွာ၊ လက်ပန်းပေါင်းခတ်၍၊ မေ၊ ငါသည်၊
 ဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော
 နာဒေ၊ သုံးခွန်းသောအသံတို့ကို၊ နဒိ၊ ကျူးရငဲ့၏၊ တသ္မိဉ္စသမယေ၊ ထိုအခါ
 ၌လည်း၊ ဗန္ဓု၊ မရာဇာ၊ ဗန္ဓု၊ မမင်းသည်၊ ဓမ္မာသနဿ၊ တရားဟောပလ္လင်၏၊
 ပစ္ဆိတော၊ နောက်မှ၊ အန္တောသာဏိယံ၊ တင်းတိမ်ကန့်လကာ၏အတွင်း
 ၌၊ နိယိန္ဒော၊ နေလျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏ္ဍာတိ၊ နာ၏၊ ရညောစနာမ၊ မင်း
 အားမည်သည်၊ ဇိတံမေတိသဒ္ဓေါ၊ ဇိတံမေဟူသောအသံကို၊ အမနာပေါ၊
 မနှစ်သက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဗန္ဓုမမင်းသည်၊ ပုရိသံ၊
 မင်းချင်းယောကျ်ားကို၊ ပေသေသိ၊ စေ၏၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊ ဧတံ၊ ထိုသူကို၊
 ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဝေဒတိ၊ ဆိုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆ၊ မေးလေလော၊ တေန၊
 ထိုမင်းချင်းသည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော၊ သော၊ ထို
 ပုဏ္ဏားသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အဝသေ
 သာ၊ ကြွင်းကုန်သောသူတို့သည်၊ ဟတ္ထိယာနာဒိနိ၊ ဆင်ယာဉ်အစရှိသည်
 တို့ကို၊ အာရုပ္ပ၊ တက်စီး၍၊ အသိစမ္မာဒိနိ၊ သန်လျက်ကာအစရှိသည်တို့
 ကို၊ ဂဟေတွာန၊ ကိုင်၍၊ ပရသေနံ၊ သူတပါးစစ်သည်ကို၊ ဇိနန္တိ၊ အောင်ကုန်
 ၍၊ တံ၊ ထိုသို့အောင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထရိယံ၊ အံ့တွယ်သည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊
 အဟံပန၊ ငါသည်ကား၊ ပစ္ဆိတော၊ နောက်မှ၊ အာဂစ္ဆန္တိဿ၊ လာသော၊

၄၀-ဝတ္ထုသီသနိပါတ်- ၂၆၀-မဟာကသံပဒတ္ထရဂါထာ၊ ၃၈၉

ကုဋ္ဌဂေါဏသ၊ ကောကံသောန္ဓားကို၊ မဂ္ဂရေန၊ ဆောက်ပုတ်ဖြင့်၊ သီသံ၊
 ဦးခေါင်းကို၊ တိန္ဒြိတွာ၊ ခွဲ၍၊ တံ၊ ထိုကောကံသောန္ဓားကို၊ ပလ္လာပေန္တေ၊ ပိယ
 ပြေးစေသကဲ့သို့၊ မန္တရစိတ္တံ၊ မန္တရစိတ်ကို၊ မန္တိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ ပါရုတ
 ဝတ္ထံ၊ ရုံအပ်သောအဝတ်ကို၊ ဒသဗလသ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါသိ၊
 လှူငြိမေးငါသည်၊ တံမန္တရိယံ၊ ထိုဝန်တို့ဖြင့်၊ မန္တရကို၊ ဖိတ်၊ အောင်အပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သောပုရိသော၊ ထိုမင်းချင်းယောက်ျားသည်
 အာဂတိံ၊ လာ၍၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ကိုအကြောင်းကို၊ ရညော၊ မင်းအား၊ အာရော
 စေသိ၊ ပြောကြား၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်
 သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဏေ၊ အချင်းတို့၊ အဂ္ဂေ၊ ငါတို့သည်၊ ဒသဗလသ၊ မြတ်
 စွာဘုရားအား၊ အနုဗ္ဗံ၊ လျောက်ပတ်သည်ကို၊ နဇာနိမ္မ၊ မသိကြကုန်၊
 ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဇာနတ်၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဝတ္ထယုဂံ၊
 ပုဆိုးအစုံကို၊ ပေသသိ၊ စေ၏၊ တံ၊ ထိုပုဆိုးအစုံကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပြာဟ္မ
 ဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ စိန္တေ၊ သိကြ၏၊ ကိံ၊ စိန္တေ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊
 အသံ၊ ဤမင်းသည်၊ မယံ၊ ငါအား၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်သိတ်၊ နိသိန္နဿ၊ နေဝဉ်၊
 ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုကို၊ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ကထေန္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ အဒါ
 သိ၊ ပေး၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်တို့ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဥပ္ပန္နေန
 ပန၊ ဖြစ်သောပုဆိုးဖြင့်ကား၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကော၊ အတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုး
 ရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေ၊ သိကြ၏၊ တမ္ဘိဝတ္ထယုဂံ၊ ထိုပုဆိုးအစုံကို
 လည်း၊ ဒသဗလသေ၊ မြတ်စွာဘုရားအားသာလျှင်၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊ ရာဇာ
 မင်းကြီးသည်၊ ပြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိတွာ၊ မေး၍၊ တမ္ဘိဝတ္ထယုဂံ၊ ထိုပုဆိုးအစုံကိုလည်း
 တေန၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ တထာဂတသေ၊ မြတ်စွာဘုရားအားသာလျှင်၊
 ဗန္ဓိ၊ လှူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အညာနိဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဧပုဂါနိ၊ နှစ်ခုကုန်သောအစုံတို့ကို၊ ပေသသိ၊ စေ၏၊ သော၊
 ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ တာနိဝိ၊ ထိုပုဆိုးအစုံတို့ကိုလည်း၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊ ရာဇာ၊
 မင်းကြီးသည်၊ အညာနိဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာရိ၊ လေးစုံကုန်
 သောပုဆိုးတို့ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ နွဉ့်ံ၊ သပတ္တ
 ပုဂါနိ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ခုကုန်သောအစုံတို့ကို၊ ပေသသိ၊ စေ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ပေး
 သောအခါ၌၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ရတိုင်း၊ နိလှူခြင်းသည်၊
 ဝဇ္ဇေတွာဝ၊ ဘာသာပွား၍၊ ပွား၍၊ ဝဟဏံပိယ၊ ပုဂံခြင်းကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်

၃၆၀ ထေရဝါတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဇာတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တယ၊ အကျိုး၌၊ ဧကံ၊ တထည်
 ကိုးပြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမ၏၊ အတ္တယ၊ အကျိုး၌၊ ဧကံ၊ တထည်ကို၊
 ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ ဣယုဂါနိ၊ နှစ်ခုကုန်သောပုဆိုးအစုံတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ တိသယုဂါနိ၊ သုံးဆယ်ကုန်သောအစုံတို့ကို၊ တထာဂတဿဝ၊
 မြတ်စွာဘုရားအားသာလျှင်၊ အခါသီးပေးလှူ၏၊ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုမှစ၍
 လည်း၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝိဿာသိကော၊ အကြွင်းငင်သည်၊ ဇာ
 တော၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ဧကမိဝ
 သံ၊ တနေ့သ၌၊ သီတသမယေ၊ အေးသောအခါ၌၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏန္တံ၊ နာသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သတ
 သဟဿန္တနိကံ၊ အတိုးတသိန်းထိုက်သော၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပါရုတ
 ရတ္တကမ္ပလံ၊ ခြုံအင်သောနိသောကမ္ပလာကို၊ ဒက္ခာ၊ ပေး၍၊ ဣတော၊ ဤနေ
 မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဣမံ၊ ဤကမ္ပလာကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ခြုံ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏာ
 ဟိ၊ နာသော၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ မေ၊ ငါအား၊
 ဣမိနာကမ္ပလေန၊ ဤကမ္ပလာဖြင့်၊ ဣမသ္မိပူတိကာယေ၊ ဤအကောင်ပုပ်၌၊
 ဥပနိတေန၊ ဆောင်သဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိန္တော၊ ကြံ၍၊ အန္တောဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်အတွင်း၌၊ တထာဂ
 တဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သယနဿ၊ နေရာတော်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝိတာ
 နံ၊ မျက်နှာကျက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဂမာသိ၊ သွား၏၊ အထ၊ ထိုနေရာမှ၊
 ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ ပါတောဝ၊ စောစောကသာ
 လျှင်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ အန္တောဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ
 တိုက်အတွင်း၌၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ နိဝိဒိ၊
 ထိုင်နေ၏၊ တသ္မိဝသမယေ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ သဗ္ဗဏ္ဏာ၊ ခြောက်ပါးသော
 အဆင်းရှိကုန်သော၊ ရေထို့ယော၊ ရောင်ခြည်တော်တို့သည်၊ ကမ္ပလေ၊ ကမ္ပ
 လာ၌၊ ပဋိဟညတိ၊ ထိခိုက်ကုန်၏၊ ကမ္ပလော၊ ကမ္ပလာသည်၊ အတိဝိယ၊
 အလွန်လျှင်၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ ဥလ္လော
 ကေန္တော၊ မော်ကြည့်သည်ရှိသော်၊ သဇ္ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊
 ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အမှောက်၊
 အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဧကကမ္ပလော၊ တခုသောကမ္ပလာကို၊ အဓမ္မဟိ၊ တပည့်
 တော်တို့သည်၊ ဧကသာဓုကဗြာဟ္မဏဿ၊ ဧကသာဓုက ပုဏ္ဏားအား၊
 ဒိန္နော၊ ပေးအပ်၏၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော
 မင်းကြီး၊ ထုဓမ္မဟိ၊ သင်မင်းကြီးတို့သည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားကို၊ ပူဇိတော

၄၀-စက္ကလီသနိပါတ်-၂၆၁-မဟာကဿပဇ္ဇေရဂါထာ။ ၃၆၁

ပူဇော်အပ်၏၊ ဗြာဟ္မဏေ၊ ဝုဏ္ဏာသည၊ မယံ၊ ငါတုရားအား။ ပူဇော်တော၊
 ပူဇော်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ရာဇ၊ မင်း
 ကြီးသည်၊ ဗြာဟ္မဏေ၊ ဝုဏ္ဏာသည၊ ယုတ္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သည်
 ကိုး၊ အညာသိ၊ သိ၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နဇာနာမ၊ မထိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပသီ
 ဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍၊ ယံ၊ အကြင်အသုံးအဆောင်သည်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား
 ဥပကာရဘူတံ။ ကျေးဇူးများသည် ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော
 အဆောက်အဦ၊ ကိုး၊ အဋ္ဌဋ္ဌကံ၊ ရှစ်ခုရှစ်စုံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဗ္ဗဋ္ဌကံနာမ၊
 သဗ္ဗဋ္ဌကမည်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊ ဝုရောဟိတဋ္ဌာနေ၊ ဝုရော
 ဟိတ်အရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထား၏၊ သော၊ ထိုဝုဏ္ဏာသည၊ အဋ္ဌဋ္ဌကံနာမ၊
 အဋ္ဌဋ္ဌကမည်သည်ကား၊ စတုသမ္ဘိ၊ ခြောက်ဆဲ့လေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုသမ္ဘိသလ္လက၊ စက္ကလီ၊ ခြောက်ဆဲ့လေးခုကုန်သော
 သလ္လကသတ်တို့ကို၊ ဥပနိဗန္ဓာပေတွာ၊ အမြဲဖွဲ့၍၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်
 ထက်ဆုံး၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခိတွာ၊ စောင့်
 ရှောက်၍၊ တံတော၊ ထိုတဝှမ်း၊ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်၊ သက္ခေ၊ နတ်
 ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုန၊ တဘနံ၊ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စုတော၊ စုတေ
 စုတေသည်ရှိသော်၊ ဣမေသိ၊ ကဗျေ၊ ဤကမ္ဘာ၌၊ ကောနာဂမနသနာမ၊ ကော
 နာဂမနအမည်ရှိသော၊ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း၊
 ကဿပဒသဗလသစ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဗိန္နံ၊ နှစ်ဆူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊
 ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဂုဍု၊ မြို့ကနဝရေ၊ ဂုဍု၊ မြို့ကမြို့၌၊
 နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမဟာကဿပအလောင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွား
 မြင့်ကို၊ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍၊ ဗာရာဏသီ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လှူ၏ဘောင်၌၊
 ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အရညေ၊ တော၌၊ ဧဗံ
 ဝိဟာရေ၊ ဧဗံဝိဟာရ၌၊ စရတိ၊ တည့်လည်၏၊ တသ္မိဂ္ဂသမယေ၊ ထိုအခါ၌
 လည်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ နဒီတိရေ၊ မြစ်ကမ်း၌၊ ဝိဝရကမ္ပံ၊
 သင်္ကန်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အနုဝါတေ၊ အနားပတ်သည်
 အပ္ပဟောန္တေ၊ မလောက်သည်ရှိသော်၊ သဗ်ရိတွာ၊ ခေါက်၍၊ ဌပေတု၊
 ထားခြင်းငှါ၊ အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်၏၊ သော၊ ထိုမဟာကဿပအလောင်း
 သည်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သဗ်
 ရိတွာ၊ ခေါက်၍၊ ဌပေထ၊ ထားကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေးလျှောက်
 ၍၊ အနုဝါတေ၊ အနားပတ်သည်၊ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

ဝုတ္တေ၊ ဖိနိတောသမူသညရှိသော၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဣမိနာ၊ ဤပုဆိုး
 ဖြင့်၊ ကရောထ၊ ပြုတော်မူကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာဓုကံ၊ ပုဆိုးကို၊ ဒတွာ၊
 လှူ၍၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်ရာအရပ်၌၊ မေ၊ အက္ခန္တိဝိဘာဝ၊ ကေနစိ၊
 တစ်စုံတစ်ခုဖြင့်၊ ပရိဟာနိ၊ ပုတ်ခြင်းသည်၊ မာဟောတု၊ မဖြစ်စေသတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ စာရေဝိ၊ အိမ်၌
 လည်း၊ အဿ၊ ထိုလူလင်၏၊ ဘဂိနိယာ၊ နှစ်မ၌၊ ကလဟံ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံ
 ခြင်းကို၊ ကရောန္တိယာ၊ ပြုစဉ်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဝိဏ္ဏာယ၊
 ဆွမ်းအလို၌၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုလူလင်၏၊ ဘဂိနိ၊
 နှစ်မသည်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား၊ ဝိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒတွာ၊
 ပေးလှူ၍၊ တဿ၊ ထိုလူလင်၏၊ ဘရိယံ၊ မယားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော၊ ဗာလံ၊ မိက်သောသူကို၊ ယောဇနသတေန၊ ယူဇနာတရာဖြင့်၊ ပရိ
 ဝန္တေယျံ၊ ကြဉ်ရသကဲ့ဖြစ်မူပါလို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို
 ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သာ၊ ထိုယောက်မသည်၊ ဂေဟင်္ဂဏ၊ အိမ်အပြင်၌၊ ဥ
 တာ၊ တည်လျက်၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဣမာယ၊ ဤမိန်းမသည်၊ ဖိနိ၊ လှူအပ်သော
 တတ္ထံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဧသ၊ ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ မာဘုဉ္ဇိ၊ မစားစေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်
 ၍၊ ကလလဿ၊ ညွှန်ဖြင့်၊ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊ ဣတရာ၊ ဤမှ
 တပါးသောလင်၏နှစ်မသည်၊ ဖိသွာ၊ မြင်၍၊ ဗာလေဟံ၊ အမိက်မတုံးသင်
 သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အက္ခောသဝါ၊ ဆဲမူလည်းဆဲပါလော၊ ပ
 ဟာရဝါ၊ ပုတ်ခတ်မူလည်းပုတ်ခတ်ပါလော၊ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲလျက်၊ ဧဝ
 ရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ နေအသင်္ချေယျာနိ၊ နှစ်သင်္ချေတို့ပတ်လုံး၊ ပုရိ
 တပါရမိဿ၊ ပြည့်အပ်သော ပါရမီရှိတော်မူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၏၊ ပတ္တ
 တော၊ သပိတ်မှ၊ တတ္ထံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်၍၊ ကလလံ၊ ညွှန်ကို၊ ဒါတု၊
 လှူခြင်း၌၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အ
 သာ၊ ထိုလူလင်၏၊ ဘရိယာယ၊ မယားအား၊ ပဋိသင်္ခါနံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းသည်
 ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့မှတစ်ဆင့်၊ ရပ်တော်
 မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၍၊ ကလလံ၊ ညွှန်ကို၊ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်၍၊
 ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ ဂန္ဓရဏ္ဍေနံ၊ သာမုန့်ဖြင့်၊ ဥပ္ပဋ္ဌေတွာ
 ပွတ်တိုက်၍၊ ပဏီတာဘတ္တဿစ၊ မွန်ဖြတ်သောဆွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 စတုမရုဿစ၊ စတုမရုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဥပရိ၊ အ

၄၀-စတ္တာလိသနိပါတ်-၂ ၆၁-မဟာကသံပတ္ထရဂါထာ၊ ၃၉၃

ထက်၌၊ အာသိတ္တန၊ သွန်းလောင်းအပ်သော၊ ပရမဂန္ထ ဝတ္ထုန၊ ပရမ္မာ
 ကြာတိုက်အဆင့်ရှိသော၊ သပ္ပိန၊ ထောပတ်ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇောတမာနံ၊ ထွန်း
 ထောက်ပေးသော၊ ပတ္တံးသပိတ်ကို၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ ဟတ္ထေ၊
 လက်တော်၌၊ ဌပုတ္တာ၊ ထား၍၊ အယံဝိဇ္ဇာပါတော၊ ဤဆွမ်းသည်၊ ဩ
 ဘာသဇာတောယထာ၊ အရောင်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ ဩဘာသ
 ဇာတံ၊ အရောင်ဖြစ်သော၊ မေးငါ၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်
 ပါစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်
 စေ၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ အနုမောဒိတွာ၊ အနုမောဒနာပြု၍၊
 အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ပက္ခန္ဓိ၊ ပျံကြွထောင်မှု၏၊ တေဝိဇာယဗ္ဗဟိ
 ကာ၊ ထိုလင်မယားတို့သည်လည်း၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊
 ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သစ္စေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဝုန၊ တဖန်၊ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စရိတွာ၊ ရတု၍၊ ဥပါသကော၊ ဒါယ
 ကာသည်၊ ကဿပသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားလက်
 ထက်တော်၌၊ ဗာရဏသီယံ၊ ဗာရဏသီပြည်၌၊ အသီတိကောနိဓနဝိဘ
 ဝဿ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်ဥစ္စာကြွယ်သော၊ သေဗ္ဗိနော၊ သူဌေး၏၊ ဝုတ္တော၊
 သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတရာဝိမယာ၊ သည်လည်း၊ တာဒိသသော
 ဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သေဗ္ဗိနော၊ သူဌေး၏၊ ဖိတာ၊
 သိုးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုတ္တိဗ္ဗတ္တဿ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့
 ရောက်သော၊ တဿ၊ ထိုသူဌေးသားအား၊ တမေဝ သေဗ္ဗိဓိတရံ၊ ထို
 သူဌေးသိုးကိုသာလျှင်၊ အာနယံ၊ သုဆောင်ကြကုန်၏၊ တဿာ၊ ထိုသူဌေး
 သိုးအား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အနိန္ဒုရိပါကဿ၊ မကောင်းသဖြင့်လျှူအပ်သော
 အကျိုးဖြစ်သော၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏၊ အာနုဘာဝေဝန၊ အာ
 နုဘာဝ်ဖြင့်၊ ပတိကုလံ၊ လင်အိမ်သို့၊ ဥဗ္ဗာရန္တန္တရေ၊ တံခါးခုံအတွင်း၌၊ ပဝိဋ္ဌ
 မတ္တဿ၊ ဝင်ခါမျှဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သကလသရိရံ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်
 သည်၊ ဥဿုမ္ဗိတဝစ္စကုဋိယ၊ ဖွင့်ထွက်အပ်သောဝစ္စကုဋိကဲ့သို့၊ ဗုဂ္ဂန္တံ၊ မ
 ကောင်းသောအနံ့သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ သေဗ္ဗိကုမာရော၊ သူဌေးသားသည်၊
 အယံဂစ္ဆော၊ ဤအနံ့သည်၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ဂစ္ဆော၊ အနံ့နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တိတွာ၊ မေး၏၊ သေဗ္ဗိကညာယ၊ သူဌေးသိုး၏၊ ဂစ္ဆော၊ အနံ့ တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ နိဟရထ၊ ထုတ်ဆောင်ကြကုန်လော့၊ နိဟရ
 ထ၊ ထုတ်ဆောင်ကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ အာဂတယာနေနုဗ၊ သာ
 သောယာဉ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ကုလဗာရံ၊ အမျိုးအိမ်သို့၊ ပေသေသိ၊ စေ၏၊ သာ၊

၃၆၄ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ထိုသူဌေးသွီးသည်။ ဇေတနဝနိဟာရေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ သတ္တသုဋ္ဌာနေသု၊ ခုနစ်ခုသောအရပ်တို့၌၊ ပဋိနိဝတ္တိတာ၊ ဖြန့်နှံခဲ့၏။ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ကဿပဒသဗလော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၏။ တဿ၊ ထိုကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့ကို၊ သတသဟဿန္တနိကာယိ၊ အသုံးတသိန်းထိုက်ကုန်သော၊ သတ္တသုဋ္ဌာနေကဿပိ၊ နိဿာတ္တအုတ်တို့ဖြင့်၊ ယောဇနဗ္ဗေဓံ၊ တယူဇနာဖြင့်သော၊ စေတိယံ၊ စေတီကို၊ အာရေတိ၊ သု၊ အားထုတ်ကြကုန်၏။ တသ္မိံ၊ စေတိယေ၊ ထိုစေတီကို၊ ကရိယမာနေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သာသေဗ္ဗိမိတာ၊ ထိုသူဌေးသွီးသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတ္တသုဋ္ဌာနေသု၊ ခုနစ်ခုကုန်သောအရပ်တို့၌၊ ပဋိနိဝတ္တိတာ၊ ဖြန့်နှံခဲ့၏။ မေ၊ ငါအား၊ ဇိဝိတေန၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ အဘာရဏံ၊ တန်းဆာကို၊ ဘညာပေတွာ၊ ဗျက်စေ၍၊ ရတနာယတံ၊ တတောင်အလျားရှိသော၊ ဝိဒတ္တိဝိတ္တိန္နံ၊ တထွာအနံရှိသော၊ စတုရဂုံလုဗ္ဗေဓံ၊ လက်လေးသစ်ဖြင့်သော၊ သုဝဏ္ဏိဋ္ဌကံ၊ ရွှေအုတ်ကို၊ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဟရိတာလမနောသိလသပိဏ္ဍံ၊ ဆေးဒန်းမြင်းသီလဆိုင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အဋ္ဌဥပ္ပလဟတ္ထကော၊ ရှစ်ခုကုန်သောကြာလက်တို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ စေတိယကရဏဋ္ဌာနံ၊ စေတီပြုရာအရပ်သို့၊ ဂတာ၊ သွား၏။ တသ္မိံ၊ စေတေ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ကော၊ တခုသော၊ ဣဋ္ဌကာပန္နိ၊ အုတ်အစဉ်သည်၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရံ၍၊ အာဂစ္ဆမာနာ၊ လာသည်ရှိသော်၊ စာနုနိဋ္ဌကာယ၊ အစပ်ဖြစ်သောအုတ်ဖြင့်၊ ဦးနာ၊ ယုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေဗ္ဗိမိတာ၊ သူဌေးသွီးသည်၊ ဝဇ္ဇကိံ၊ ပန်းရံသမားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဣဝံဣဋ္ဌကံ၊ ဤအုတ်ကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ ဌပထ၊ ထားကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အဋ္ဌေချစ်သွီး၊ တဒ္ဓကေကာလေ၊ ကောင်းသောအခါ၌၊ အာဂတာ၊ လာ၏။ သုယမေ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဌပဟိ၊ ထားလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သာ၊ ထိုသူဌေးသွီးသည်၊ အာရုပ္ပတက်၍၊ တေလေန၊ ဆီဖြင့်၊ ဟရိတာလမနောသိလသပိဏ္ဍံ၊ ဆေးဒန်းမြင်းသီလဆိုင်ကို၊ ယောဇေတွာ၊ ယဉ်စေ၍၊ တေန၊ ထိုဆေးဒန်းမြင်းသီလဖြင့်၊ ဗန္ဓနံ၊ ဖွဲ့အပ်သော၊ ဣဋ္ဌကံ၊ အုတ်ကို၊ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အဋ္ဌဟိဥပ္ပလဟတ္ထေဟိ၊ ရှစ်ခုကုန်သောကြာလက်တို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသောအရပ်၌၊ ကာယတော၊

၆၀-စက္ကလီသိဒ္ဓိပါတ်- ၂.၆၀-မဟာကသံပဉ္စရဂါယာ၊ ၃.၆၅

ကိုယ်မှ၊ စန္ဒနဂန္ဓာ၊ စန္ဒကူ၊ အနံ၊ သည်၊ ဝါယတု၊ လှိုင်စေသတည်း၊ မရ
 တော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဥပ္ပလဂန္ဓာ၊ ကြာညိုအနံ၊ သည်၊ ဝါယတု၊ လှိုင်စေသ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပန္နံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ စေတိယံ၊ စေ
 တီကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာစေလည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 အဂမာယိ၊ သွား၏၊ အယ၊ ထိုနောင်မှ၊ တသ္မိံ၊ ယေဝစေတ၊ ထိုခဏ၌သာ
 လျှင်းယသသေဋ္ဌိပုတ္တဿ၊ အကြင်သူဌေးသား၏၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဂေ
 ဟံ၊ အိပ်သို့၊ နိတာ၊ ဆောင်အပ်၏၊ တဿ၊ ထိုသူဌေးသားအား၊ တံ၊ ထို
 သူဌေးသားကို၊ အာရုတ္တံ၊ အာရုံပြု၍၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥဒါပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်
 ၏၊ နာရေဝိ၊ မြို့၌လည်း၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ကို၊ သဗ္ဗံ၊ ဌံ၊ ကြွေးကြော်အပ်သည်၊
 ဂေါတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊ ဥပဋ္ဌာဂေ၊ အလုပ်အကျွေး
 တို့ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဣ၊ ဤအိပ်သို့၊ အာနိတာ၊ ဆောင်အပ်သော၊ သေဋ္ဌိမိတာ၊ သူဌေးသားသည်
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ သာမိ၊ အရှင်သား၊ ကုလဂေဟ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ နံ၊ ထိုသူဌေးသားကို၊ အာနေထ၊ ဆောင်
 ကြကုန်လော၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ကို၊ ကိဋ္ဌိဿာမ၊ ကစားကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးတို့သည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား
 ကုန်၍၊ တံ၊ ထိုသူဌေးသားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးကုန်၍၊ ဥတာ၊ တည်ကုန်၏၊ တာ
 တာ၊ အမောင်တို့၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာဂတာ၊ လာကြကုန်သည်၊
 အတ္ထ၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာယ၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊ ပုဋ္ဌာ
 ယ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာမိက္ခိံ၊ သု၊ ပြော
 ကြားကြကုန်၏၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အာဘရုဏာတဏှာ
 န၊ တန်းဆာဖြစ်သောတဏှာဖြင့်၊ စေတိယံ၊ စေတီကို၊ ပုဇိတံ၊ ပုဇော်အပ်ပြီး
 မေ၊ ငါအား၊ အာဘရုဏံ၊ တန်းဆာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆို
 သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးတို့သည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားကြကုန်၍၊
 သေဋ္ဌိပုတ္တဿ၊ သူဌေးသားအား၊ အာရောစေသံ၊ ကြားကြကုန်၏၊ နံ၊ ထို
 သူဌေးသားကို၊ အာနေထ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်၊ ပိဋ္ဌန္တံ၊ တန်းဆာကို၊ လဘိဿ
 တိ၊ ရလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ သူဌေးသားဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထို
 အလုပ်အကျွေးတို့သည်၊ အာနယိံ၊ သု၊ ဆောင်ကြကုန်၏၊ တဿ၊ ထို
 သူဌေးသား၏၊ စာပေပဝေသနေန၊ အိပ်သို့ဝင်သဖြင့်၊ သကလဂေဟံ၊ အလုံးစုံ
 သောအိပ်ကို၊ စန္ဒနဂန္ဓာစေတ၊ စန္ဒကူအနံ၊ သည်လည်းကောင်း၊ နိလုပ္ပလ

၃၆၆

ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဂန္ဓောစ၊ ကြာညိပန်းအနံ သည်လည်းကောင်း၊ ဝါယတိ၊ လှိုင်၏၊ သေဋ္ဌိ
 မုတ္တော၊ သုဋ္ဌေးသားသည်၊ တံ၊ ထိုသူဋ္ဌေးသွီးကို၊ ပုန္နိ၊ မေး၏၊ ကိံ၊ ပုန္နိ၊
 အဘယ်သို့မေးသနည်း၊ ပဋ္ဌမံ၊ ငှေးဦးစွာ၊ တဝ၊ သင်၏၊ သရိရတော၊ ကိုယ်
 မှ၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ သည်၊ ဝါယတိ၊ လှိုင်၏၊ ဣဒါနိပန၊ ယခု
 အခါ၌ကား၊ တေ၊ သင်၏၊ သရိရတော၊ ကိုယ်မှ၊ စန္ဒနဂန္ဓော၊ စန္ဒကူးအနံ၊
 သည်၊ ရတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဥပ္ပလဂန္ဓော၊ ကြာညိပန်းအနံ သည်၊ ဝါယတိ၊
 လှိုင်၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုန္နိ၊ မေး၏၊ သာ၊ ထိုသူဋ္ဌေးသွီးသည်၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ဗိဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
 အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ အာရောစေတိ၊ ပြော
 ကြား၏၊ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သုဋ္ဌေးသားသည်၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဗုဒ္ဓသာသနံ၊ မြတ်
 စွာတရားသာသနာတော်သည်၊ နိယျာနိကံ၊ သံသရာဝတ်မှထွက်ကြောင်း
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပသိဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍၊ ယောဇနိကံ၊ တယူဇနာရှိသော၊
 သုဝဏ္ဏစေတီယံ၊ ရွှေစေတီကို၊ ကမ္မလကဉ္စ၊ ကေန၊ ကမ္မလာသင်တိုင်းဖြင့်၊
 ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရံ၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ရထစက္ကပ္ပမာဏေဟိ၊ ရထား
 သိန်းပမာဏရှိကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏပဒုမေဟိ၊ ရွှေပဒုမ္မာတို့ဖြင့်၊ အလကံ၊ ရိုး
 တန်းသာသင်၏၊ တေသံ၊ ထိုရွှေပဒုမ္မာတို့၏၊ န္ဒါဒသဟတ္တာ၊ တဆဲ့နှစ်တောင်
 တို့သည်၊ ဩလမ္ပကာ၊ တွဲလျားဆွဲကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊
 ထိုသူဋ္ဌေးသားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဘဝ၌၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊
 ဌာတွာ၊ တည်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်
 မှ၊ ရတော၊ ရတေသည်ရှိသော်၊ ဗာရာဏသီတော၊ ဗာရာဏသီပြည်မှ၊
 သောဇနမတ္တေ၊ တယူဇနာမျှသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ အညတရေတ္ထိံ၊ အမှတ်မရှိ
 သော၊ အမတ္တကုလေ၊ အမတ်မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ သေဋ္ဌိကညာပိ၊ သုဋ္ဌေးသွီး
 သည်လည်း၊ ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ စပိတွာ၊ ရတေ၍၊ ရာဇကုလေ၊
 မင်းမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌဇိကာ၊ အကြီးဆုံးသောသွီးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကေသု၊ ထို
 နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဝယပ္ပတ္တောသု၊ အရွယ်သို့ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 ကုမာရဿ၊ သတို့သား၏၊ ဝသနဂါမေ၊ နေသောရွာ၌၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ကို၊
 သံသုဋ္ဌံ၊ ကြွေးကြော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ မာတရံ၊
 အမိကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ သာဓုကံ၊ ဝမ်း
 ကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ကို၊ ကိဋ္ဌိဿာမိ၊ ကစားအံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သာ၊ ထိုမိခင်သည်၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်
 ၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ အပ္ပ၊ မိခင်၊ ဣဒံ၊ ဤအဝတ်သည်၊ ထူလံ၊ ရုန်းကြမ်း၏၊ ဣ

၄၀-ဝတ္ထုထီသနိပါတ်- ၂၆၀-မဟာကဿပဝတ္ထုရတီသာ၊ ၃၆၇

တိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သာ၊ ထိုမိခင်သည်၊ အညံ့၊ တပါးသောပုဆိုးကို၊
 နိပာရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ တစ္ဆိ၊ ထိုပုဆိုးကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိပိ၊
 ပယ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ အာဟ၊ ဆို
 ၏၊ ကံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တာတာ၊ ချစ်သား၊ ယာဒိသေ၊ အကြင်
 သို့သကောရှိသော၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 နော၊ ငါတို့အား၊ ဣတော၊ ဤပုဆိုးထက်၊ သုရမတရဿ၊ သိမ်မွေ့သော
 ပုဆိုးကို၊ ပဋိလသတာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အမ္မ၊
 မိခင်၊ လာနဋ္ဌာနံ၊ ရရာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆို
 သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့သည်ပင်လျှင်၊ တုယံ၊ သင်၏၊
 ဗာရာဏသီနဂရေ၊ ဗာရာဏသီမြို့၌၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ပဋိလသတာ၊ ရခြင်းကို၊
 ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊
 မာတာရံ၊ မယ်တော်ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အမ္မ၊ မိခင်၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါအံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တာတာ၊ ချစ်သား၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေသော၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊
 အဿ၊ ထိုမိခင်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣဝေ၊ ဤအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထ
 ဝါ၊ ထိုအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ နိသီဒိဿတိ၊ နေလတ္တံ့၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပန၊ ထိုမင်းသား
 သည်ကား၊ ပုညာနိယာမေန၊ ကောင်းမှုအမှတ်ဖြင့်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊
 ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ မင်္ဂလသိ
 လာပဇ္ဇေ၊ မင်္ဂလာရှိသောကျောက်ဖျား၌၊ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ၊ ပါရု
 ပိတွာ၊ ခြုံ၍၊ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏၊ သောစ၊ ထိုနေ့သည်လည်း၊ ဗာရာဏသီရညော၊
 ဗာရာဏသီမင်း၏၊ ကာလကံတာဿ၊ နတ်ရှာခံသည်၏၊ သတ္တမေ၊ ခုနစ်
 ရက်မြောက်သော၊ ဒိဝသော၊ နေ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့
 သည်၊ ရညော၊ မင်း၏၊ သရိရကိဗ္ဗံ၊ သင်္ကြံဟ်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရာ
 ဇင်္ဂဏေ၊ မင်းယင်ပြင်၌၊ နိသီဒိတွာ၊ နေကြကုန်၍၊ မန္တယိ၊ သု၊ တိုင်ပင်ကြ
 ကုန်၏၊ ကံ၊ မန္တယိ၊ သု၊ အဘယ်သို့တိုင်ပင်ကြကုန်သနည်း၊ ရညော၊ မင်း
 အား၊ ဧကမိဘာဝ၊ တယောက်လည်းသောသွေးသည်သာလျှင်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အရာဇကံ၊ မင်းမရှိသော၊ ရန္တံ၊ တိုင်းပြည်
 သည်၊ နနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်၊ ကော၊ အဘယ်မည်သောသူသည်၊ ရာဇေ၊ မင်း
 သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တံ၊
 သင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လော၊ ဣတိ၊ ဤ

၃၆၈ ထောင်ဂါထာ-အဗ္ဗကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို
 ၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အာဟံသိုဆိုသနည်း၊ ဗဟံ၊ များစွာသောသူကို၊ ဩလော
 ကေတု၊ ဩဉ်ခြင်းငှါ၊ နဝန္တတိ၊ မအပ်၊ ဖုဿရထံ၊ ဖုဿသွင်းရထားကို၊
 ဝိဿန္တေမ၊ လွှတ်ကုန်အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေ၊ ထိုအမတ်တို့
 သည်၊ ကုမုဒေဗ္ဗေ၊ ကုမုဒြာကြာအဆင်းရှိကုန်သော၊ စက္ကာရော၊ လေး
 ကောင်ကုန်သော၊ လိန္တဝေ၊ လိန္တခြင်းတို့ကို၊ ယောဇေတွာ၊ က၍၊ ပဉ္စဝိဓံ၊
 ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ကကုဘေဏ္ဍံ၊ မင်းမြောက်တန်းဆာ တဏှာကို
 လည်းကောင်း၊ သေတန္တုတ္တဉ္စ၊ ထီးဖြူကိုလည်းကောင်း၊ တသ္မိယေဝ၊ ထို
 ဖုဿသွင်းရထား၌သာလျှင်၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ ဝိဿန္တေ
 တွာ၊ လွှတ်၍၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ၊ တူရိယာနိ၊ တူရိယာတို့ကို၊ ပဂ္ဂဏှာပေ
 သံ၊ တီးမှုတ်ကြကုန်၏၊ ရထော၊ ရထားသည်၊ ပါစိနန္ဒါနေ၊ အရှေ့တံခါးဖြင့်၊
 နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဥယျာနာဘိမုခေါ၊ ဥယျာဉ်သို့ရှေးရှု၊ ဂန္တတိ၊ သွား၏၊
 နိပတ္တေမ၊ ပြန်နစ်စေကုန်အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေဝိ၊ အချိုကုန်သောသူတို့သည်၊
 အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်၊ မာနိဝတ္တယိတ္ထံ၊
 မနစ်စေကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ရထော၊ ရထားသည်၊ ကုမာရံ၊
 မင်းသားကို၊ ပဒက္ခိတံ၊ လကျီရစ်လှည့်သည်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာရဟန
 သန္တော၊ တက်စီးစေသောအစီအရင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဗ္ဗာသိ၊ တည်
 ၏၊ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်၊ ပါရုပနကဏ္ဍံ၊ ခြုံငုံသောအစွန်း
 ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်ရှား၍၊ ပါဒတလ္လာနိ၊ ခြေဖဝါးအပြင်တို့ကို၊ ဩလော
 ကေန္တော၊ ဩဉ်သည်ရှိသော်၊ အယံဒီပေါ၊ ဤဓမ္မဒီပံကျွန်းကို၊ တိဋ္ဌတု၊
 ထားဘိဦး၊ ခွံသဟဿ ဒီပပရိဝါရေသု၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်အခြံအရံရှိ
 ကုန်သော၊ စတုသုဒီပေသု၊ လေးကျွန်းတို့၌သေသော၊ ဤသူသည်၊ ရန္တံ၊
 မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေတု၊ ပြုစေခြင်းငှါ၊ ပုတ္တော၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
 ဆို၍၊ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ တူရိယာနိ၊ တူရိယာတို့ကို၊ ပဂ္ဂဏှာပေ၊ တီးမှုတ်ကြ
 ကုန်လော၊ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ ပဂ္ဂဏှာပေ၊ တီးမှုတ်ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ တူရိယာနိ၊ တူရိယာတို့ကို၊ ပဂ္ဂဏှာပေသိ၊ တီး
 မှုတ်စေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊
 ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ ဩလောကေတွာ၊ ဩဉ်၍၊ ကေနကဗ္ဗေန၊ အဘယ်အမှု
 ကြောင့်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်၊ အတ္တံ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ မေး၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းသား၊ ဝုဋ္ဌာကံ၊ သင်မင်းသားတို့အား၊
 ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်သည်၊ ပါပုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိ

၄၀-စတ္တာထိသနိပါတ်- ၂၆၁-မဟာကသံပတ္တေဂေါထာ၊ ၃၆၆

သော်၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ကဟံ။ အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏။
 သာမိ၊ အရှင်၊ နေဝတ္ထံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂတော၊ ဩသွားပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံ၊ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ကတိဒိဝသော၊ အဘယ်နှစ်ရက်တို့သည်၊
 အဘိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်ပြီနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏။ အဇ္ဈယနေ၊ သတ္တ
 မော၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော၊ ဒိဝသော၊ နေပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
 လျှောက်ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဝုတ္တောဝါ၊ သာ၊ သည်လည်းကောင်း၊ ဇိတာဝါ၊
 သွီးသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိသလော၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ ဗိတာ၊
 သွီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံ၊ လျှောက်ဆိုသည်ရှိသော်၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကရိသာမိ၊ ပြုအံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုအမတ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊
 တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင် အဘိသေကမဏ္ဍပ်၊ အဘိသိက်သွန်သော
 မဏ္ဍပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရာဇဗိတရံ၊ မင်းသွီးကို၊ သဗ္ဗာလင်္ကာရေဟိ၊ အလုံး
 စုံကုန်သောတန်းဆာတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်းဆာဆင်၍၊ ဥယျာနံ၊
 ဥယျာဉ်သို့၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ကုမာရဿ၊ မင်းသားအား၊ အဘိသေ
 ကံ၊ အဘိသိက်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကတဘိသေ
 ကဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသောအဘိသိက်ရှိသော၊ အဿ၊ ထိုမင်းအား၊ သတဿ
 ဟဿ၊ ရွှေ့နိကံ၊ အစိုးတသိန်းထိုက်သော၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ ဥပဟာရိသု၊
 ဆောင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ ဣဒံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ကံ၊ အသို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေး၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်။
 နိဝါသနဝတ္ထံ၊ ဝတ်သောအဝတ်ပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ လျှောက်
 သည်ရှိသော်၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ ဝုလံနန္တံ၊ ရုန့်ကြမ်းသည်မဟုတ်
 သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊
 ပရိဘောဂဝတ္ထောသု၊ သုံးဆောင်ကုန်သောအဝတ်တို့တွင်၊ ဣတော၊ ဤအ
 ဝက်ထကို၊ သုရမတရံ၊ သိမ်မွေ့သောဝုဆိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိတော့ပါသုရား၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ ရာဇာမင်း
 သည်၊ ဇေဝုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝတ္ထံ၊ ဝုဆိုးကို၊ နိဝါသေဟိ၊ ဝတ်သ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊
 အာမ၊ ဩဝတ်သည်မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ လျှောက်ဆိုသည်ရှိ
 သော်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ ရာဇာမင်းသည်၊ နုပုညဝါမညေ၊ ဘုန်းမရှိ
 ယောင်တကား၊ သုဝဏ္ဏဘိက္ခံ၊ ရံ၊ ရွှေကရားကို၊ အာဟာရဿ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်
 သော၊ ဝတ္ထံ၊ ဝုဆိုးကို၊ လဘိသာမ၊ ရကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်

၄၀၀ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

မူသည့်ရှိသော်၊ သုဝဏ္ဏဘိဝံ ၂၆။ ရွှေကရားကို၊ အာဟာရီ သုသေသကုန်၏။
သော၊ ထိုမင်းသည်၊ ဥဋ္ဌာယ။ ထ၍၊ ဟုတ္တေ။ လက်တို့ကို၊ ခေတဝိတွာ၊ ဆေး၍
မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊ ဝိက္ခာလေတွာ၊ ဆေးကျော၍၊ ဟုတ္တေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊
ရေကို၊ အာဒါယ။ ယူ၍၊ ဂုရုတ္ထိမဒိသာယံ၊ အရှေ့အရပ်၌၊ အတ္တုတ္တိရိ၊
လောင်း၏၊ ဗာနပထဝီ၊ တစ်နက်သောမြေကို၊ ဝိဒ္ဓိတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍၊ အဋ္ဌ
ကပ္ပရက္ခာ၊ ရှစ်ခုကုန်သော ပဒေသာပင်တို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟိံ သု၊ ပေါက်လာ
ကုန်၏၊ ဂုန၊ ထတန်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒက္ခိဏပတ္တိမဥတ္တ
ရံ၊ တောင်အရပ်အနောက်အရပ် မြောက်အရပ် ကို၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ စတ
သေ၊ ဝိဒိသာ၊ လေးခုသောအရပ်တို့ကိုလည်း၊ အတ္တုတ္တိရိ၊ လောင်း၏၊
သဗ္ဗဒိသာသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်တို့၌၊ အဋ္ဌကံ၊ ရှစ်ခုရှစ်ခုကို၊ ကတွာ
ပြု၍၊ ဒုတ္တိံ သကပ္ပရက္ခာ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပင်ကုန်သောပဒေသာပင်တို့သည်၊ ဥဋ္ဌ
ဟိံ သု၊ ပေါက်လာကုန်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဒိဗ္ဗဒုဿံ၊
နတ်၌ဖြစ်သော ဂုဆိုးကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ဧကံ၊ တထည့်ကို၊ ပါရုပိတွာ
ရံ၍၊ နန္ဒရဉ္ဇော၊ နန္ဒမင်း၏၊ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌၊ သုတ္တကန္တိ ကာ၊ ချည်ကိုဝင့်ကုန်
သော၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ သုတ္တံ၊ ချည်ကို၊ မာကန္တိံ သု၊ မဝင့်ကြစေ
ကုန်သတည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဘေရိ၊ စည်ကို၊ စရာပေထ၊ လည်စေကြ
ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဆတ္တံ၊ ထီးကို၊ ဥဿာပေတွာ၊
စိုက်ထူ၍၊ အလကံ၊ ဘပဋိယက္ခော၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သည်ဖြစ်၍၊
ပာတ္တိက္ခန္ဓ ဝရဂတော၊ မြတ်သောဆင့်ကျောက်ကုန်းသို့တက်စီးသည်ဖြစ်
၍၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့၊ အာရုပ္ပံ၊ တက်၍၊
မဟာသမ္ပတ္တိံ၊ ကြီးစွာသောစည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝိ၊ အစဉ်ခံစား၏၊ ဇေ၊
ဤသို့၊ ကာလေ၊ ကာလသည်၊ ဝန္တန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရား
သည်၊ ရဉ္ဇော၊ မင်း၏၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အဟောဝတ၊
ဪဝံ၊ သွယ်ရှိစွ၊ အဿ၊ ထိုမင်းအား၊ ပဿ၊ ရှုပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ကာရုညာကာရံ၊ သနားသွယ်သောအခြင်းအရာကို၊ ဒိသေတိ၊ ပြု၏၊ ဒေဝိ၊
မိဖုရား၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ကိံ၊ အသို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဗုဠာ
မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်၏၊
သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်သည်၊ အတိမဟတိ၊ အလွန်ကြီး၏၊ အတိတေ၊ ရှေးလွန်
လေပြီးသောအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍
ကလျာဏံ၊ ကောင်းမှုကို၊ အကုတ္တံ၊ ပြုခဲ့၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အနာဂတဿ
လ္လာလတ္တံ၊ သောအနာဂတ်၏၊ ပဗ္ဗယကုသလံ၊ အကြောင်းဖြစ်သောကု

၄၈-စတ္တာလိသနိပါတ်- ၂ ၆၁-မဟာကသံပဏ္ဍရဂါထာ၊ ၄၀၀

သို့သ်ကို နာရောထမပြုကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကသ၊ အဟယ်
 သူအား။ ဒဿ၊ အေး၊ ယူကုန်အံ့နည်း။ သီလဝန္တော၊ သီလရှိသောသူတို့
 သည်းနတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊
 အရှင်မင်းမြတ်၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပေါ၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓိကွန် သည် အရဟန္တဟိ၊ ရဟန္တာတို့
 မှာ အသုညာ၊ မဆိတ်၊ ဘုရား၊ အရှင်မင်းကြီးတို့သည် ဒါနမေဝ၊ အလှူကို
 သာသျှင်၊ သဇ္ဇေထ၊ စိရင်ကုန်သော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အရဟန္တော၊
 ရဟန္တာတို့ ဟိ၊ လတ္ထဝမိ၊ ရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ရာဇာမင်း
 ကြီးသည်၊ ပုနဗိဝသေ၊ နက်ဖန်နေ၌၊ ပါစိနန္ဒါရေ၊ အရှေ့တံခါး၌၊ ဒါနံ၊ အလှူ
 ကို၊ သဇ္ဇာပေထိ၊ စိရင်စေ၏၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်၊ ပါတေဝ၊ စောစောကသာ
 လျှင်၊ ဥပပါသထင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဥပရိ
 ပါသာဒေ၊ အထက်ပြာသာဒ်၌၊ ဝုရတ္ထာဘိရခါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ရှေးရှု၊ ဥရေန
 ရင်ဖြင့်၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွားဝပ်၍၊ သေဝ၊ အကဟိန္တံ၊ တေသံဒိသာယံ၊ ဤအရပ်၌၊ အ
 ရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ သေဝ၊ နက်ဖန်၌သာ
 လျှင်၊ အာဂတ္တံ၊ ကြွတော်မူလာ၍၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို
 ဝဏ္ဏန္တု၊ ခံတော်မူပါကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ တသံဒိ
 သာယံ၊ ထိုအရပ်၌၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ နာပေသျံ၊ ရှိသည်မ
 ဖြစ်ကုန်၊ တံသက္ကာရံ၊ ထိုပူဇော်သကားကို၊ ကပဏယာစကာနံ၊ အဝတ်၊ ကျုံ
 သောသု၊ တောင်းစားသောသူတို့အား၊ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏၊ ပုနဗိဝသေ၊
 နက်ဖန်နေ၌၊ ခက္ခိဏန္ဒါရေ၊ တောင်ထံခါ၊ ဖြင့်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ သဇ္ဇေတွားစိ
 ရင်၍၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးနည်းအတူသာလျှင်၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ပုနဗိဝသေ၊
 နက်ဖန်နေ၌၊ ပဗ္ဗိမန္ဒါရေ၊ အနောက်တံခါး၌၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးနည်းအတူ
 သာလျှင်၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဥတ္တရန္ဒါရေ၊ မြောက်တံခါး၌၊ သဇ္ဇိတဗိဝသေပန၊
 စိရင်သောနေ၌ကား၊ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားသည်၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးနည်းအတူ
 သာလျှင်၊ နိမန္တိကေ၊ ပင့်ဘိတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဟိမဝန္တော၊ ဟိမဝန္တာ၌၊
 ဝသန္တနံ၊ နေကုန်သော၊ ပရမဝတိယာ၊ ပရမဝတီမိဖုရား၏၊ ပုတ္တာနံ၊ သား
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသတာနံ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့
 ၏၊ ဇေဋ္ဌကား၊ အကြီးဖြစ်သော၊ မဟာပရမပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ မဟာပရမပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဘာဟိကေ၊ ညီဖြစ်ကုန်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ အာမန္တေထံ
 မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ မေရိသာ၊
 အရှင်ဘုရားတို့၊ နန္ဒရာဇာ၊ နန္ဒမင်းသည်၊ ဘုရားသင်တို့ကို၊ နိမန္တေထိ၊ ပင့်
 ဖိတ်၏၊ တဿ၊ ထိုအလှူအား၊ အဓိဝါသထ၊ သည်းခံကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤ

၄၀၂ ထေရ်ဝါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သို့၊ အာမဇန္တထိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ အဝိဝါသေ
 တွာ၊ သည်းခံ၍၊ ယုဒဒိဝသေ၊ နက်ဖန်နေ၍၊ အနောတတ္တဒဟော၊ အနာတတ်
 အိုင်၍၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊ ခေဝိတွာ၊ သစ်တော်မူကုန်၍၊ အာကာသေန၊
 ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂတိံ၊ ကြွတော်မူလာကုန်၍၊ ဥတ္တရန္နါရေ၊ မြောက်ထံ
 ခါး၌၊ ဩတရိံ၊ သု၊ သက်သော်မူကုန်၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဂတိံ၊ သွား
 ကုန်၍၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ အာဂတောဟိ၊ ကြွတော်မူလာကုန်၏ဟူ၍၊ ရုညော၊ မင်း
 အား၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ခေဝိယာ
 မိဖုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂ
 ဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ ပါသဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့၊ အာ
 ရောပေတွာ၊ တင်၍၊ တတြံ၊ ထိုပြာသာဒ်၌၊ နေသံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား၊ ခေါ
 နံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဘတ္တာဂိစ္စာဝသ၊ နေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်၏အ
 ဆုံး၌၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ သံဃာဥတ္တရဿ၊ သံဃာမထေရ်၏၊ ခေဝိ၊ မိဖု
 ရားသည်၊ သံဃာနဝကဿ၊ သံဃာနဝက၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊
 ဝပ်၍၊ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်၊ န
 ကိလမိသန္တိ၊ မပင်ပန်းကုန် လတ္တံ့၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ယုညေန၊
 ကောင်းမှုဖြင့်၊ နဟာယိဿာမ၊ မယုတ်ကုန်အံ့၊ အဗ္ဘကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊
 ဣမေ၊ ဤမြို့၌၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ နိဝါသာယ၊ နေခြင်း၌၊ ပဋိညံ၊
 ဝန်ခံခြင်းကို၊ ဒေဝ၊ ပေးတော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်း
 ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ ပဉ္စပဏ္ဏသ၊ လသတာနိ၊ ငါး
 ရာကုန်သောသစ်ရွက်မိုးသောကျောင်းတို့ကို၊ ပဉ္စစက်မနသတာနိ၊ စင်္ကြံ
 ငါးရာတို့ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊
 နိဝါသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာ အရပ်ကို၊ သဗ္ဗာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ တတ္ထံ၊ ထို
 ကျောင်း၌၊ ဝသာပသုံ၊ နေစေကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာလေ၊ ကာလသည်၊
 ဂစ္ဆန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ ရုညော၊ မင်း၏၊ ပစ္စန္တေ၊ ပစ္စန္တရ်သည်၊ ကုပ္ပိ
 သောင်းကြမ်း၏၊ သော၊ ထိုနန္ဒမင်းသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရ်
 ကို၊ ဂူပသမေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်း၌၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ့၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓေထု၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၌၊ မာပမဇ္ဇိ၊ မမေ့မလျော့လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခေဝိ၊
 မိဖုရားကို၊ ဩဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ ဂတော၊ သွား၏၊ တတ္ထိံ၊ ထိုနန္ဒမင်းသည်၊
 အနာဂတေယေဝ၊ မပြန်လာမီသာလျှင်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊
 အာယုသင်္ခါရာ၊ အာယုသင်္ခါရ်တို့သည်၊ ဝိတာ၊ ကုန်ကုန်၏၊ မဟာပဒုမေပစ္စေ

ဗုဒ္ဓ-စက္ကလီသနိပါတ်- ၂၆၁ -မာဘကသံပစ္ဆေရဂါထာ၊ ၄၀၃

ကဗျာနွှါ၊မာဘပဒုမပစ္ဆေကဗျာနွှါသည်၊ တိယာမရတ္တိ၊ညဉ့်သုံးယာပ်ပတ်
 လုံး၊ချာနကိဇ္ဇိ၊ဈာန်တည်းဟူသောကစားခြင်းကို၊ကိဇ္ဇိတွာ၊ကစား၍၊အာ
 ရုဏုဒ္ဓမန၊ အရုဏ်တက်သောအခါ၌၊ အာလမ္ပဏဗလကံ၊ ခြံရာတက်
 ပျဉ်ကို၊အာသမ္ပိတွာ၊ငြိမ်းငြိတကောဝ၊ရပ်တော်မူလျက်သာလျှင်၊အနုပါဒိ
 သေသာယာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊နိဗ္ဗာန
 ဓာတ်ဖြင့်၊ဝိရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏၊ ဧတေနုပါယေန၊ဤသို့သော
 နည်းဖြင့်သာလျှင်၊သေသာယာ၊ ကြွင်းကုန်သောပစ္ဆေကဗျာနွှါတို့သည်လည်း၊
 ပရိနိဗ္ဗာယိ၊သု၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော
 ပစ္ဆေကဗျာနွှါတို့သည်၊ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူကုန်သည်ရှိသော်၊ပု
 နဒိဝသေ၊နတ်မန်နေ၌၊ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်၊ပစ္ဆေကဗျာနွှါ၊ပစ္ဆေကဗျာနွှါတို့၏၊
 နိသိဓနဋ္ဌာနံ၊ထိုင်နေရာကို၊ဟရိတုပလိတ္တံ၊နွားခြေးစိုဖြင့်လိမ်းကျံခြင်းကို၊
 ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဝိကိရိတွာ၊ ကြံ၍၊ရမံ၊ အစိုးကို၊
 ဒတွာ၊ပေး၍၊တေသံ၊ ထိုပစ္ဆေကဗျာနွှါတို့၏၊ အာဂမနံ၊ကြွလာခြင်းကို၊ဩ
 လောကယန္တိ၊ ကြည့်လျက်၊ နိသိန္နာ၊ နေသည်ရှိသော်၊အာဂမနံ၊ကြွလာ
 ခြင်းကို၊နပဿန္တိ၊မမြင်ကုန်၊ ပုရိသံ၊မင်းချင်းယောက်ျားကို၊ပေသေသိ၊
 စေ၏၊ကိံ၊ပေသေသိ၊ အာဘယံသို့စေသနည်း၊တာတာ၊အမောင်၊ဂစ္ဆ၊သွား
 ချေ၊ဇာနာဟိ၊သိလေလော့၊ကိံ၊အသို့နည်း၊အာယျာနံ၊အရှင်ဘုရားတို့အား
 အဗာသုကံကိံ၊မချမ်းမသာသလော့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပေသေသိ၊စေ၏၊သော
 ထိုမင်းချင်းယောက်ျားသည်၊ဂစ္ဆာ၊သွား၍၊မဟာပဒုမသေ၊မဟာပဒုမ၏၊
 ပဏ္ဏသလန္တရံ၊ သစ်ရွက်မီးသော ကျောင်းတံခါးကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ဖွင့်၍၊
 တတ္ထ၊ထိုသစ်ရွက်မီးသော ကျောင်း၌၊အပဿန္တော၊မမြင်သည်ရှိသော်၊
 စက်မနံ၊စင်္ကြံသို့၊ဂစ္ဆာ၊သွား၍၊ အာလမ္ပဏဗလကံ၊ ခြံရာတက်ပျဉ်ကို၊နိ
 သေသာယာ၊ငြိမ်းငြိကံ၊တည်ရပ်သည်ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ဝဋ္ဌိတွာ၊ရှိခိုး၍၊တန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ကာလော၊ အခါတန်ပါပြီး၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်၏၊
 ကိံ၊အာဟာ၊ကြောင့်၊ပရိနိဗ္ဗုတသရိရံ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံသောကိုယ်တော်သည်
 ဌာယတိ၊ရပ်၍နေထိုင်သနည်း၊သော၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောကိုယ်သည်၊နိဒ္ဒါ
 ယတိ၊မညေ၊အိပ်ယောင်တကား၊ဣတိ၊ဤသို့၊စင်္ကြံ၍၊ဂစ္ဆာ၊သွား၍၊ဝိဋ္ဌိပါဒေ၊
 ခြေဖမ်း၌၊ဟတ္ထေန၊လက်ဖြင့်၊ပရာမသတိ၊သုံးသပ်၏၊ပါဒါနိ၊ခြေတို့သည်၊
 ဝိတလတာယစ၊ အေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊အန္တတာယ
 စ၊ကြမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ပရိနိဗ္ဗာန်
 စံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ဒုတိယသေ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော

၄၀၄ ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အဂမာသိ၊ သွား၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တတိယ
သားသုံးယောက်မြောက်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗသံ၊ အလုံး
စုံကုန်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်၏။ အဖြစ်
ကိုဥတွာ၊ ထိ၍၊ ရာဇကုလံ၊ မင်းအိမ်သို့၊ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ တာတ
အမောင်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်မှ၊ နည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုဠော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရား၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံ
တော်မူကြကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်၊ ကန္တ
န္တိ၊ မြည်တင်းလျက်၊ ရောဒန္တိ၊ ဝိုင်းကြွေးလျက်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ နာဇရေ
ဟိ၊ မြို့သူတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ တတ္ထံ၊ ထိုဥယျာဉ်သို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ သာဓုကိ
ဗ္ဗိတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ကစားခြင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
နံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ သရိရေကိစ္စံ၊ အသောင်းကိုသဖြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ စေတိယံ၊ စေတီကို၊ ပ
တိဋ္ဌပေသိ၊ တည်စေ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရစ်ကို၊ ဝုပသမေ
တွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ အာဂတော၊ ပြန်လာသည်ရှိသော၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ မရိုးဦးကြို့ဆို
ခြင်းငှါ၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားကို၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ ကိ၊ ဝုန္တိ၊ အဘယ်
သို့မေးသနည်း၊ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေသု၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့နှင့်၊ နပ္ပဗ္ဗေ၊ မ
ဓမ္မဓေသု၊ သလော၊ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ နိရောဂါ၊ အနာကင်းပါ
ကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိ
နိဗ္ဗာန်စံကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠော၊ မိဖုရားလျှောက်တင်သည်ရှိသော်၊ ရာ
ဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ စိန္တေယိ၊ ကြံ၏၊ ကိ၊ စိန္တေယိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊
ဝေရူပါနံ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိ
တို့အား၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့အား၊ ကုလော၊
အဘယ်မှ၊ မောက္ခော၊ လွတ်နိုင်ပါစေအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေယိ၊ ကြံ
၏၊ သော၊ ထိုမင်းသည်၊ နဇရံ၊ မြို့တွင်းသို့၊ အဂတံ၊ မသွားမူ၍၊ ဥယျာနမေ
ဝ၊ ဥယျာဉ်သို့သာလျှင်၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဇေဋ္ဌပုတ္တံ၊ သားအကြီးကို၊
ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ တဿ၊ ထိုသားအကြီးအား၊ ဇေဋ္ဌံ၊ ဝိုင်းပြည်
ကို၊ ပဗ္ဗိယာဒေတွာ၊ စီရင်စေ၍၊ သဟံ၊ မိမိသည်၊ သမဏပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအ
ဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်လည်း၊ ဣမသ္မိ၊ ဤမင်းသည်
ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိ၊ ကရိသမာမိ၊ အသို့
ပြုရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ တက္ကေဝဥယျာနေ၊ ထိုဥယျာဉ်၌သာလျှင်၊
ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဧဝံ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း၊ ဈာနံ၊ ဈာန်

၄၀-စက္ကဝါသနိပိတ်-၂၆၀-မဟာကသံပဇတ္တရဂါထာ၊ ၄၀၅

ကို၊ဘာဝေတွာ၊ပွါး၍၊တတော၊ထိုဘဝမှ၊ရတ၊ရတကုန်သည်ရှိသော်
 ဖြဟ္မလောကေ၊ဖြဟ္မပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ သု၊ဖြစ်ကုန်၏၊တေသ၊ထိုနှစ်ယောက်
 သောသူရှိသည်၊တေ၊ဝ၊ ထိုဖြဟ္မပြည်၌သာလျှင်၊ဝသန္တေသု၊နေကုန်
 သည်ရှိသော်၊အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊လောကေ၊
 လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍၊ ပဝတ္တ၊ဝရေမ္မစက္ကော၊လည်စေအပ်
 သောတရား၊စကြာရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ရာဇဂဟံ၊ရာဇ
 ဂြိဟ်ပြည်သို့၊ပါဗိသိ၊ဝင်တော်မူ၏၊ သတ္တ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တတ္ထ၊
 ထိုရာဇဂြိဟ်ပြည်၌၊ပဋိဝသန္တေ၊နေတော်မူသည်ရှိသော်၊အယံဝိပ္ပလိမာ
 ဏဝေ၊ ဤဝိပ္ပလိလုလင်သည်၊ မဂရေဋ္ဌေမေ၊ ရေ၏တိုင်း၌၊မဟာဝိတ္ထ
 ဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ မဟာဝိတ္ထ ဝုဏ္ဏားရွာ၌၊ ကဝိလဗြာဟ္မဏဿ၊ ကဝိလ
 ဝုဏ္ဏား၏၊ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မြတ်သောဝုဏ္ဏားမ၏၊ ကုန္တိမ္ပိ၊ဝမ်း၌၊နိဗ္ဗ
 ဧက္ကော၊ဖြစ်၏၊ အယံဘဒ္ဒါကာဝိလ္လာနိ၊ ဤဘဒ္ဒါကာဝိလ္လာနိသည်၊မဒ္ဒရေဋ္ဌေ၊
 မဒ္ဒရေ၏တိုင်း၌၊သာဂလနဂရေ၊ သာဂလမြို့၌၊ကောသိယဂေါတ္တဗြာဟ္မဏ
 ဿ၊ကောသိယအနွယ်ဖြစ်သောဝုဏ္ဏား၏၊ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊မြတ်သော
 ဝုဏ္ဏားမ၏၊ကုန္တိ၊ထို့၊ဝမ်း၌၊နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊တေသံ၊ထိုနှစ်ယောက်ကုန်
 သောသူ၏၊အနုက္ကမေန၊အစဉ်အားဖြင့်၊ဝဗ္ဗမာနံ၊ကြီးပွါးသည်ရှိသော်၊
 ဝိပ္ပလိမာဏဝကဿ၊ဝိပ္ပလိလုလင်အား၊ဝိသတိမေ၊အနှစ်နှစ်ဆယ်မြောက်
 သော၊ဘဒ္ဒါယ၊ဘဒ္ဒါအား၊သောဋ္ဌသမေ၊ တဆဲ့မြောက်နှစ်မြောက်သော၊
 ဝေသေ၊နှစ်သည်၊သမ္ပတ္တေ၊ရောက်သည်ရှိသော်၊မာတာဝိတရော၊အမိအ
 ဘာရှိသည်၊ပုတ္တံ၊သားကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ဩည့်၍၊တာတ၊ချစ်သား၊
 တံ၊သင်သည်၊ဝယပ္ပတ္တေ၊ အရွယ်သို့ရောက်၏၊ကုလဝံသသနာမ၊အမျိုး
 အနွယ်မည်သည်ကို၊ပတိဋ္ဌပေတဗ္ဗော၊ တည်စေအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အတိ
 ဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ နိဝိဇ္ဇယိံသု၊ နှိပ်စက်ကုန်၏၊ မာဏဝေ၊ဝိပ္ပလိလုလင်
 သည်၊အာဟ၊ဆို၏၊ကိံ၊အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊မယံ၊အကျွန်ုပ်၏၊
 သောဓာပထေ၊ နားကြားလောက်သောအရာ၌၊ ဝေရုပံ၊ဤသို့သဘောရှိ
 သော၊ကထံ၊စကားကို၊မာကလထာ၊မဆိုပါကုန်လင့်၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်
 ယာ၊အကြင်မျှလောက်၊တုဋ္ဌေ၊သင်မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ရေထ၊ထင်ရှား
 ရှိကုန်၏၊တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ပဋိဇ္ဇိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးပါအုံးလုမ္ဘက်၊
 သင်မိခင်ဘခင်တို့၏၊ ပစ္ဆတော၊ လွန်သည်နောက်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊တော
 ထွက်၍၊ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊တေ၊ထို
 မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ အတိက္ကမိတွာ၊လွန်၍၊

၄၀၆ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ပုန၊ တဘနိ၊ ကထယိံ သု၊ ဆိုကုန်၏။ သောဝိ၊ ထိုဝိပ္ပလိလုလင်သည်လည်း။
 တထေဝ၊ ထိုရှေးနည်းအတူသာလျှင်၊ ပဋိက္ခိဝိ၊ ပယ်၏။ တတောပဋ္ဌာယ၊
 ထိုနေ့မှစ၍၊ နိရန္တရံ၊ မပြတ်၊ ကထေတိယေဝ၊ ပြောဆိုသည်သာလျှင်တည်း။
 မာဏဝေါ၊ ဝိပ္ပလိလုလင်သည်၊ မမ၊ ငါ၏။ မာတရံ၊ မယ်တော်ကို၊ သညာပေ
 သာမိ၊ သိစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ရတ္တသုဝဏ္ဏဿ၊ နိသောရွှေ၏၊ နိက္ခာ
 ဟဿ၊ နိက္ခတထောင်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ သဗ္ဗကာမေဟိ၊ အလုံးစုံအလိုရှိ
 အပ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ သန္တဗ္ဗေတွာ၊ ရောင့်ရဲစေ၍၊ သုဝဏ္ဏကာရေဟိ၊ ရွှေ
 ပန်းထိန်သည်တို့သည်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဣတ္ထိရူပံ၊ မိန်းမရုပ်ကို။ ကာရာပေ
 တွာ၊ ပြုစေ၍၊ တဿ၊ ထိုမိန်းမရုပ်အား၊ မန္တနုဗာဓုနာဒိကမ္မပရိယောသာနေ၊
 ပွတ်ခြင်းတိုက်ခြင်းအစရှိသော အမှုပြီးဆုံးသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုရွှေရုပ်ကို
 ရတ္တဝတ္ထံ၊ နိသောအဝတ်ကို၊ နိဝါသာပေတွာ၊ ဝတ်စေ၍၊ သဗ္ဗန္ဓေဟိ၊ ပြည့်စုံ
 ကုန်သော၊ ပုပ္ဖေဟိစေ၊ ပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာနာအသင်္ကံ၊ ရေဟိစ။
 အထူးထူးသောတန်းဆာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အလင်္ကာရာပေတွာ၊ တန်း
 ဆာဆင်စေ၍၊ မာတရံ၊ မယ်တော်ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ အမ္မ၊ မိ
 ခင်၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ လဘန္တော၊ ရ
 သည်ရှိသော်၊ ဝေဟေ၊ အိပ်၍၊ ဝဿမိ၊ နေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။
 ပဏှိတာ၊ ပညာရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်၊ ဝိန္တေဟိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ
 ဝိန္တေဟိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ပုဏ္ဏော၊ သားတော်သည်၊ ပုည
 ဝါ၊ ဘုန်းရှိ၏၊ ဒိန္နဒါနေ၊ ပေးအပ်သောအလှူရှိ၏၊ ကတာဘိနိဟာရော၊ ပြု
 အပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိ၏၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်
 ရှိသော်၊ ဧကောဝ၊ တယောက်အထည်းထည်းသာလျှင်၊ နအကာဘိ၊ မပြု၊
 အဗ္ဗ၊ မချွတ်၊ ဧတေန၊ ဤသားနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ကတပုညာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော
 ကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏရူပါပဋိဘာဂါဝ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအ
 ဆင်းရှိသည်သာလျှင်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ
 ၍၊ အဋ္ဌဗြာဟ္မဏေ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သောပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ
 ခေါ်စေ၍၊ သဗ္ဗကာမေဟိ၊ အလုံးစုံအလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ သန္တဗ္ဗေတွာ
 ရောင့်ရဲစေ၍၊ သုဝဏ္ဏရူပကံ၊ ရွှေရုပ်ကို၊ ရထံ၊ ရထားသို့၊ အါရာပေတွာ၊ တင်
 ၍၊ တာဘာ၊ အမေါင်ပုဏ္ဏားတို့၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌
 အမှောက်၊ ငါတို့နှင့်၊ ဇာတိဂေါတ္တဘေ၊ ဝိဟိ၊ ဇာတ်အနှုတ်စည်းဝိပ်တို့ဖြင့်၊
 သမာနေ၊ တူသော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒါရိကံ၊
 သူငယ်မကို၊ ပဿထ၊ ဖြင်ကုန်၏။ ဣမေဝသုဝဏ္ဏရူပကံ၊ ဤရွှေရုပ်ကိုသာ

၄၀-စက္ကဝါသနိပါတ်- ၂၆၁-မဟာကသံပဇ္ဇေရဂါထာ၊ ၄၀၇

လျှင်၊ သစ္စာကာရံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဇေယျာ၊ လာခဲ့ကြကုန်လော၊
ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ဥပသျာဇေယျံ၊ လွှတ်လိုက်၏၊ ဝေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဇေတံ
ကမ္ဘံ၊ ဤအမှုသည်၊ အဓာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ကမ္ဘံနာမ၊ အမှုမည်၏၊ ဇုတိ၊
ဤသို့ဆိုကုန်၍၊ နက္ခမိဘွာ၊ ထွက်၍၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂမိဿာမ၊
သွားရကုန်အံ့နည်း၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတု၊ ကြို၍၊ မဒ္ဒရဋ္ဌိနာမ၊ မဒ္ဒရစ်တိုင်း
မည်သည်၊ ဣတ္ထာဝါရော၊ မိန်းမတို့၏ဖြစ်ရာတည်း၊ မဒ္ဒရဋ္ဌိ၊ မဒ္ဒရစ်တိုင်း
သို့၊ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့၊ ဇုတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ မဒ္ဒရဋ္ဌေ၊ မဒ္ဒရစ်တိုင်း၌သာ
ဂလနဝရံ၊ သာဂလမြို့သို့၊ အဂဓံသု၊ သွားကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသာဂလမြို့၌၊
တံသုဝဏ္ဏရူပကံ၊ ထိုရွှေရုပ်ကို၊ နှာနတိတ္ထေ၊ ရေချိုးပိတ်၌၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊
ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်၊ လျှောက်ပတ်လော၊ အရပ်၌၊ နိဝိဒိသု၊ သုံးနေကုန်၏၊
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဒ္ဒါယ၊ ဘဒ္ဒါ၏၊ ဓာတိ၊ အထိန်းသည်၊ ဘဒ္ဒိ၊ ဘဒ္ဒါကို၊ နှာပေ
တွာ၊ ရေချိုး၍၊ အလကံ၊ တွားတန်းသာအပ်၍၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ နှာပိတံ၊
ရေချိုးခြင်းငှါ၊ ဥဒကတိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သို့၊ ဂတာ၊ သွား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရေဆိပ်
၌၊ တံသုဝဏ္ဏရူပကံ၊ ထိုရွှေရုပ်ကို၊ ဒိသု၊ မြင်၍၊ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
အဝိနိတာ၊ ဆုံးမခက်သော၊ အယံ၊ ဤသတို့သို့သည်၊ ဣ၊ ဤအရပ်သို့၊ အာ
ဂန္တံ၊ လာ၍၊ ဌိတာ၊ တည်သိသနည်း၊ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ပိဋ္ဌိပဿ၊
ကျောက်ကုန်းဝေး၌၊ ပဟာမိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍၊ သုဝဏ္ဏရူပကန္တိ၊ ရွှေရုပ်ပု
၍၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ အယျာဓိဘာ၊ အရှင်သို့တည်း၊ ဇုတိ၊ ဤသို့သည်၊
အဗ္ဘုတိကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်ပါစေ၏၊ အယံ၊ န၊ ဤရွှေရုပ်သည်လည်း၊ မေ၊ ငါ
၏၊ အယျာဓိဘာယ၊ အရှင်သို့၏၊ နိဝါသနပဋိတ္တိဟိ၊ ကာယာပိ၊ အဝတ်ကိုသိမ်း
သည်၊ သောက္ခနိမ္မာနံ၊ လည်း၊ အသဒိဿ၊ မတူ၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ အဟ၊ ဆို၏၊
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုအထိန်းကို၊ ပရိတ်၊ ရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ တေ၊ သင်၏၊ သာ
မိမိတာ၊ အရှင်သို့သည်၊ ဧဝူပ၊ ဤသို့သဘောရှိသလော၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊
ပုန္တိသု၊ သုံးနေကုန်၏၊ ဧသ၊ ဤအထိန်းသည်၊ ဣမေယသုဝဏ္ဏပဋိမာယ၊ ဤ
ရွှေရုပ်ဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ သတဂုဏေန၊ အရာသောဂုဏ်
ဖြင့်၊ သဟသဂုဏေန၊ အထောင်သောဂုဏ်ဖြင့်၊ သတသဟသဂုဏေန၊
အသိန်းသောဂုဏ်ဖြင့်၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အယျာ၊ အရှင်မည်သည်၊ အဘိရူ
ပတရ၊ အလွန်အဆင်းတူ၏၊ ဒွါဒသဟဇ္ဈေ၊ တဆဲ့နှစ်ထောင်ရှိလော၊ ဂန္တေ
တိုက်ခန်း၌၊ နိဝိဒ္ဓာယ၊ နေသည်ရှိသော်၊ ပဒိပကိစ္စံ၊ ဆီမီးကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ သရိရာဘာသေနေဝ၊ ဘိုလ်ရောင်ဖြင့်သာလျှင်၊ တမံ၊ အချိန်ကို၊ ဗိဇ
မတိ၊ ပယ်ပျောက်၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ အာဂန္တု၊ လာခဲ့လော၊ ဇုတိ၊

၄၀၀ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဤသို့ဆို၍၊ တံရုဇ္ဈံ၊ ထိုရုဇ္ဈာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ၍၊ သုပဏ္ဏူပကံ၊ ရွာရှင်
ကို၊ ရထေး၊ ရထား၌၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ကောသိယဂေါတ္တဿ၊ ကော
သိယဂေါတ္တ၏၊ စာရန္တရေ၊ အိမ်တံခါး၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ အာဂမနံ၊ လာခြင်း
ကို၊ ဝါဒယိံ သု၊ ကြားပြောကြကုန်၏၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ပဋိသန္ဓာ
ရံ၊ စကားအစေ့အစပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ အာဂ
တာ၊ လာကုန်သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ မဂ
ရေဌေ၊ မဂရေ၏ဘိုင်း၌၊ မဟာတိတ္ထဂါမေ၊ မဟာတိတ္ထရှာ၌၊ ကပ္ပိသပြာ
ဟ္မဏဿ၊ ကပ္ပိလပုဏ္ဏား၏၊ စာရတော၊ အိမ်မှ၊ ဣမိနာနာမကော၊ ထောနံ၊ ဤ
မည်သောအကြောင်းဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တေ၊ ဆို
သည်ရှိသော်၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ ကလျာဏံ၊ ကောင်း၏၊ သမဇာတိ
ဂေါတ္တဝိဘဝေါ၊ တူမျှသောဇာတ်အနွယ်စည်းစိမ်ရှိသော၊ အဗ္ဘကံ၊ ငါတို့
၏၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတည်း၊ ဧရိကံ၊ သူငယ်မကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့၊ ဣတိ။
ဤသို့ဆို၍၊ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို၊ ဂဗ္ဘိ၊ ယူ၏၊ တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့
သည်၊ ကပ္ပိလပြာဟ္မဏဿ၊ ကပ္ပိလပုဏ္ဏားအား၊ သာသနံ၊ သတင်းစကား
ကို၊ ပဟိဏိံ သု၊ စေကုန်၏၊ ကိံ ပဟိဏိံ သု၊ အဘယ်သို့စေကုန်သနည်း၊ ဧ
ရိကာ၊ သတို့သို့ကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်ပြီ၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်ကို၊ ကရောထ၊ ပြု
ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဟိဏိံ သု၊ စေကုန်၏၊ တံသာသနံ၊ ထိုသတင်း
စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဝိပ္ပလိမာဏဝဿ၊ ဝိပ္ပလိလူလင်အား၊ အာရော
ဓယိံ သု၊ ကြားကုန်၏။ ကိံ အာရောဓယိံ သု၊ အဘယ်သို့ကြားကုန်သနည်း၊
ဧရိကာ၊ တူငယ်မကို၊ လဒ္ဓိကံ၊ ရသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောဓယိံ သု၊
ကြားကုန်၏၊ မာဏဝေါ၊ ဝိပ္ပလိလူလင်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နလသိယန္တိ
တိ၊ မရဲကုန်လတ္တံ့ဟု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေ၊ ထိုကြံ၏၊ ဣမေ၊ ဤမိခင်ဘဝင်တို့
သည်၊ လဒ္ဓါတိ၊ ရ၏ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အနတ္ထိကော၊ အလိုမရှိသည်၊ ဟု
တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဏံ၊ စာရွက်ကို၊ ပေသေဿာမိ၊ စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ရ
ဟော၊ ဆိပ်ကွယ်ရာ၌၊ ဂတော၊ သွားသည်ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဏံ၊ စာရွက်ကို၊ လိခံ၊ ရေး
၏၊ ကိံ လိခံ၊ အဘယ်သို့ရေးသနည်း၊ ဘဒ္ဒါ၊ ဘဒ္ဒါ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇာတိ
ဂေါတ္တဘောဝါနုဂ္ဂပံ၊ ဇာတ်အနွယ်စည်းစိမ်အားလျော်သော၊ စာရာဝါသံ၊
အိမ်ရာထောင်ခြင်းကို၊ လဘာတု၊ ရထေလော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိက္ခမိတွာ၊
ထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်အခါ၌၊ ဝိပ္ပဋိဿာရိ၊ နှု
လုံးမသာမယာရှိသည်၊ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်သင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လိခံ၊ ရေး၏၊
ဘဒ္ဒါဝိ၊ ဘဒ္ဒါသည်လည်း၊ အသုကဿ၊ ဤမည်သောသူအား၊ မံ၊ ငါကို၊ ဧရိ

၄၀-စတ္တာလိသနိပါတ်- ၆၁-မဟာကသံပတ္တရဂါထာ၊ ၄၀၉

ကုကာမာကိဓုပေးခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သတဲ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
ပဏ္ဍိ၊ စာရွက်ကို၊ ပေသေသာသမိ၊ စေအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ရယော၊ ဆိတ်
ကွပ်ရခြင်း၊ ဝတ္ထံ၊ သွား၍၊ ပဏ္ဍိ၊ စာရွက်ကို၊ လိခိ၊ ရေး၏၊ ကိ၊ လိခိ၊ အတတ်
သို့ရေးသနည်း၊ အယု၊ ဝုတ္တော၊ အရှင်ဘားသည်၊ အတ္တ၊ နော၊ မိမိ၏၊ ဇာတိ၊
ဂေါတ္တ၊ ထောဂါနုရူပံ၊ ဇာတ်အနွယ်စည်း၊ ဖိမ်အားတော်သော၊ စာရာဝါသံ၊
အိမ်ရာထောင်ခြင်းကို၊ လဘာတု၊ ရပါစေသတည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗ
ဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့၊ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်၌၊ ဝိပ္ပဋိ၊ သင်္ခရီး၊ နှလုံးမသာမသာ
သည်၊ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်ပါစေလင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လိခိ၊ ရေး၏၊ နွေပိ၊ နှစ်ခု
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိ၊ စာရွက်တို့သည်၊ အန္တိ၊ ရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား
၌၊ သမာဂန္တိ၊ သု၊ ပေါင်းဆုံမိကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤစာရွက်သည်၊ ကဿ၊ အတတ်
သူ၏၊ ပဏ္ဍိ၊ စာရွက်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဝိပ္ပလိမာဏ
ဝေ၊ ဝိပ္ပလိလုလင်သည်၊ ဘဒ္ဒါယ၊ ဘဒ္ဒါအား၊ ပဟိတံ၊ စေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣဒံ၊ ဤစာရွက်သည်၊ ကဿ၊ အတတ်သူ၏၊ စာရွက်နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘဒ္ဒါယ၊ ဘဒ္ဒါသည်၊ ဝိပ္ပလိမာဏ
ဝဿ၊ ဝိပ္ပလိလုလင်အား၊ ပဟိတံ၊ စေအပ်သောစာရွက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုစာရွက်တို့ကို၊ နွေပိ၊ နှစ်ယောက်သော
သူတို့သည်လည်း၊ ဝါစေတွာ၊ ဘတ်၍၊ ဒါရကနံ၊ သူငယ်တို့၏၊ ဂ၊ ဇ္ဇံ၊ အမှု
ကို၊ ပဿာယ၊ ရှုကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဗာလေတွာ၊ ဆုတ်ဖျက်၍၊
အရညေ၊ တော၌၊ ဆန္ဒတွာ၊ စွန့်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ထံသမာနပဏ္ဍိ၊ ထို
စာရွက်နှင့်တူသောစာရွက်ကို၊ လိခိတွာ၊ ရေး၍၊ ဣတော၊ ဤမှ၎င်း၊ ဝုတ္တော
စ၊ ထိုမှ၎င်း၊ ပေသေသုံးစေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုမာရဿစ၊ သတို့သား၏
လည်းကောင်း၊ ကုမာရိကာယစ၊ သတို့သမီး၏လည်းကောင်း၊ သမိသံ၊ တူ
သော၊ ပဏ္ဍိ၊ စာရွက်သည်၊ လောကဿာဒရဟိတမေဝ၊ လောက၌သာယာ
ခြင်းမှကင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနိစ္စ၊ မာနာနံယေဝ၊ အလို
မရှိဘဲလျက်သာလျှင်၊ ဗိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏၊ သမာဂမော၊
ပေါင်းဆုံခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ဝိဝသံယေဝ၊ ထိုနေ၌သာလျှင်၊
ဝိပ္ပလိမာဏဝေါပိ၊ ဝိပ္ပလိလုလင်သည်လည်း၊ ကေ၊ တရသော၊ ဝုပ္ပဒါမံ၊ ပန်း
ဆိုင်ကို၊ ဝန္တောပေသိ၊ သိကုံးစေ၏၊ ဘဒ္ဒါပိ၊ ဘဒ္ဒါသည်လည်း၊ တထာ၊ ထို
အတူ၊ ဝန္တောပေသိ၊ သိကုံးစေ၏၊ တာနိ၊ ထိုပန်းကုံးတို့ကို၊ သယနမဇ္ဈေ၊ အိပ်
ရာအလယ်၌၊ ဝုပေတွာ၊ ဟား၍၊ ဝုတ္တော၊ သာယမာသာ၊ စားအပ်ပြီးသောည၌၊
စာရှိပြီးသော်၊ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော သူတို့သည်လည်း၊ သယနံ၊

၄၀၀ ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

အိပ်ရာသို့၊ အာရောဟိဿမာဏိ၊ တက်ကုန်အံ့ဟူ၍၊ မာဏဝေါးဝိပ္ပလိလု
လင်သည်၊ ဒက္ခိဏပဿေန၊ လက်ဝဲနံပါးဖြင့်၊ သယနံ၊ အိပ်ရာသို့၊ အာရဟိ၊
တက်၏၊ ဘဒ္ဒါ၊ ဘဒ္ဒါသည်၊ ဝါမပဿေန၊ လက်ဝဲနံပါးဖြင့်၊ သယနံ၊ အိပ်ရာ
သို့၊ အာရဟိ၊ တက်၏၊ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ အည
မညံ၊ အချင်းချင်း၊ သရိရသမ္ပဿဘယေန၊ ကိုယ်တွယ်မည်ကိုကြောက်
သဖြင့်၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌၊ သယနံ၊ အိပ်ခြင်းသို့၊ အနောက္ကမန္တာဝ၊ မသက်ကုန်မူ
၍သာလျှင်၊ ဝိတိနာမေန္တိ၊ လွန်စေကုန်၏၊ ဒိဝါပန၊ နေ့အခါ၌ကား၊ ဟသိတ
မတ္တံ၊ ရယ်ရွှင်ခါမျှသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့
သည်၊ လောကာမိသေန၊ လောကမိသန္တံ၊ အသံသဉ္ဇာ၊ မရောနှောကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့
သည်၊ ဓရန္တိ၊ အသက်ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ကုဋုမ္ပ၊ ဥစ္စာ
ရကို၊ အဝိဘ၊ ရေတွာ၊ မစိစစ်မူ၍၊ တေသု၊ ထိုအမိအဘတို့သည်၊ ကာလက်
တေသု၊ သေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဝာရယိ၊ သု၊ စီရင်ကုန်၏၊ မာဏဝဿ၊ လူ
လင်၏၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်သည်၊ မဟတိ၊ ကြီး၏၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သ
ရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥပ္ပဇ္ဇေတွာ၊ ခြေးပွတ်၍၊ ဆဇ္ဇေတဗ္ဗံ၊ စွန့်အပ်သော၊ သုဝဏ္ဏ
ရတ္တံ၊ ရွှေမျှန်သည်သာလျှင်၊ မဂဓနာဠိယာ၊ မဂဓရစ်ကွင်းစားဖြင့်၊ ခွါဒသ
နာဠိမတ္တံ၊ တဆဲ့နှစ်ကွင်းစားမျှကို၊ လန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အင်၏၊ ယန္တဗန္ဓာ
နိ၊ ယန္တရာ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗိမဟာတဉ္ဇာကာနိစ၊ ခြောက်ဆယ်သော
တာဘက်ဆဉ့်ကန်တို့သည်၊ လည်းကောင်း၊ ကမ္မန္တာ၊ အမှုလုပ်ရာအရပ်
သည်၊ ခွါဒသယောဇနိကော၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိ၏၊ အနုရာဓပုရုပ္ပမာဏာ၊
အနုရာဓမြို့မာဏရှိကုန်သော၊ ရဒ္ဒသဒါသဂါမာစ၊ တဆဲ့လေးချက်ကုန်သော
ကွန်ရွာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရဒ္ဒသဟတ္ထာနိကာနိစ၊ တဆဲ့လေးချက်ကုန်
သောဟတ္ထာနိကတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရဒ္ဒသအဿာနိကာနိစ၊ တဆဲ့
လေးချက်ကုန်သောအဿာနိကတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရဒ္ဒသရထာနိကာနိ
စ၊ တဆဲ့လေးချက်ကုန်သော ရထာနိကတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
၏၊ သော၊ ထိုဝိပ္ပလိလုလင်သည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အာလက်တ
အသံ၊ တန်းဆာဆင်အပ်သောမြင်းသို့၊ အာရဟ၊ တက်စီး၍၊ မဟာဇနပရိ
ဂူတော၊ များစွာသောလူအပေါင်းခြံရံလျက်၊ ကမ္မန္တံ၊ အမှုလုပ်ရာသို့၊ ဂစ္ဆာ၊
သွား၍၊ ခေတ္တကောနိယံ၊ လယ်၏အစွန့်၌၊ ဌိတော၊ ရပ်လျက်၊ နဂ်ဇေယဟိ၊
ထွန်တို့ဖြင့်၊ ဘိန္နုဋ္ဌာနတော၊ ခွဲသောအရပ်မှ၊ ကာကာဒယော၊ ကျိုးအစရှိကုန်
သော၊ သကုတော၊ ဌက်တို့ကို၊ ဂဏ္ဍုပ္ပါဒကာဒိပါဏကော၊ ဟိအစရှိကုန်

၇၀-စက္ကလီသိပါတ်-၂၆၁-မကသံပတ္ထရဂါထာ၊ ၇၀၀

သောဝိုးတို့ကိုဥဒ္ဓရိတွာ၊တုတ်၍၊ ခါဒန္တ၊စားသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊
 ကာတာ၊အမောင်တို့၊ ဣမေ၊ ဤကို၊ အစရှိကုန်သော ဌက်တို့သည်၊ကိံ၊
 အဘယ်ကို၊ခါဒန္တ၊စားကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုန္နိ၊မေး၏၊အယျ၊အရှင်
 သား၊ ဝဏ္ဏုပ္ပါဒကော၊တိဘျိုကို၊ခါဒန္တ၊စားကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တ၊ဆို
 သည်ရှိသော်၊ဧတေဟိ၊ ထိုကိုးအစရှိသောဌက်တို့သည်၊ ကတံ၊ပြုအပ်
 သော၊ ပါပံ၊မကောင်းမှုသည်၊ ကဿ၊အဘယ်သူအား၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သ
 နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုန္နိ၊မေး၏၊အယျ၊အရှင်သား၊ ဝုတ္တကံ၊အရှင်သားတို့
 အား၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊ သော၊ထိုဝိပ္ပလိ
 သည်၊စိန္တေယျံ၊ကြံ၏၊ ကိံ၊စိန္တေယျံ၊အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ ဧတေဟိ၊ထို
 ကျိုးအစရှိသောဌက်တို့သည်၊ ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ ပါပံ၊မကောင်းမှုသည်၊
 မယှံ ငါအား၊သစ္စဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်သည်ဖြစ်အံ့၊မေ၊ငါအား၊သတ္တ
 အသိတိကောဓိဓနံ၊ ရှစ်ဆဲ့ခုနစ်ကုဋေသော ဥစ္စာသည်၊ ကိံ၊ကရိယတိ၊
 အဘယ်သို့ ပြုလတ္တံ့နည်း၊ ခွါဒသယောဇနော၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသော၊
 ကမ္မန္တော၊အမှုသုပ်ရာအရပ်သည်၊ကိံ၊အဘယ်ပြုလတ္တံ့နည်း၊ ယန္တဗန္ဓာ
 နိ၊ယန္တုားဖွဲ့အပ်ကုန်သော၊ တဇ္ဇာကာနိ၊ တဘက်သည်ကန်တို့သည်၊
 ကိံ၊ အသို့ပြုကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဝုဒ္ဓသဂါမာ၊ တဆဲ့လေးခုကုန်သောရွာတို့
 သည်၊ကိံ၊အသို့ပြုကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဧတံသဗ္ဗံ၊ဤအသုံးစုံကို၊ ဘဒ္ဒါယကာ
 ပိလာနိယာ၊ ဘဒ္ဒါကာပိလာနိအား၊နိယျဇေတွာ၊ အပ်နှင်၍၊ နိက္ခမ္ပံ၊တော
 ထွက်၍၊ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ရဟန်းပြုအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေယျံ၊ ကြံ၏၊ဘဒ္ဒါကာ
 ပိလာနိ၊ဘဒ္ဒါကာပိလာနိသည်၊ တသ္မိံ၊စင်္ကေ၊ ထိုစင်္ကေ၌၊ အန္တရေတ္တု၊
 အိမ်၌ အတွင်း၌၊ တယောတိလကုဋေ၊ သုံးခုကုန်သော နှန်းဒိုးတို့ကို၊
 ပတ္တရာပေတွာ၊ ဖြန့်စေ၍၊ ဓာတိတိ၊အထိန်းတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတာ၊ ခြံရံအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊နိသိန္နာ၊နေ၏၊ တိလပါဏကော၊နှန်းဝိုးတို့ကို၊ ခါဒမာနေ၊ခဲကုန်
 သော၊ကားကားကျိုးတို့ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ အဗ္ဗာ၊အထိန်းမိခင်တို့၊ ဣမေ၊ဤ
 ကျိုးတို့သည်၊ကိံ၊အဘယ်ကို၊ ခါဒန္တ၊ခဲကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုန္နိ၊
 မေး၏၊အယျ၊ရှင်မ၊ ပါဏကော၊ဝိုးတို့ကို၊ ခါဒန္တ၊ခဲကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တ၊ဆိုသည်ရှိသော၊ကဿ၊အဘယ်သူအား၊ အကုသလံ၊အကုသိုလ်
 သည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုန္နိ၊မေး၏၊အယျ၊ရှင်မ၊တုတ္တ
 ကံ၊သင်ရှင်မတို့အား၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊
 သာ၊ထိုဘဒ္ဒါကာပိလာနိသည်၊စိန္တေယျံ၊ကြံ၏၊ ကိံ၊စိန္တေယျံ၊ အဘယ်သို့
 ကြံသနည်း၊မယှံ၊ငါအား၊စတုဟတ္ထဝတ္ထံ၊ လေးတောင်ရှိသောအဝတ်ကို

၄၀၂ လေရုဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

လည်းကောင်း၊ နာဠိကောဒနမတ္တဉ္စ၊ တကွင်းစားချက်သော ထမင်းမျှကို
လည်းကောင်း၊ လန္ဒု၊ ချင်းငြါ၊ ဝနုတိ၊ အပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤလူ၏တောင်နှိုး၊ တေ
န၊ ထိုကုန်းအစရှိသည်သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်
သည်၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဘဝ
သဟဿနပိ၊ ဘဝတထောင်ဖြင့်လည်း၊ ဝနုတော၊ ဝနုမှသိသံ၊ ဦးခေါင်း
ကို၊ ဥက္ခိပိတံ၊ ချီကြွခြင်းငြါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ အယုပုတ္တေ၊ အရှင်
သားသည်၊ အာဂတမတ္တေယေဝ၊ လာခါမျှ၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော
ဥစ္စာကို၊ တဿ၊ ထိုပိပ္ပလိလုလင်အား၊ နိယျာဇေတွာ၊ အပ်နှင်း၍၊ နိက္ခမိတွာ
တောထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ခုဟန့်ပြုတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊
မာဏဝေါ၊ ပိပ္ပလိလုလင်သည်၊ အာဂတံ၊ ပြန်လာ၍၊ နှုတွာ၊ ရေချိုး၍၊ ပါသာ
ဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊ မဟာရဟော၊ မြတ်သောသူတို့သာနေ
ခြင်းငြါထိုက်သော၊ ပလ္လကေ၊ ပလ္လင်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
အဿ၊ ထိုပိပ္ပလိလုလင်အား၊ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြဝတေးမင်းအား၊ အနုစ္ဆ
ဝိ ဘံ၊ လျောက်ပတ်သော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ သဇ္ဇယိံသု၊ စီရင်ကုန်၏။
နွေပိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောပိပ္ပလိဘဒ္ဒါတို့သည်လည်း၊ သုဉ္ဇိတွာ၊ စားကုန်၍
ပရိဇနော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊ နိက္ခန္တေ၊ တွက်သည်ရှိသော်၊ ရဟောဂ
တာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗေသုကဋ္ဌာနေ၊ ချမ်းသာရာဒေရပ်
၌၊ နိသိဒိံသု၊ နေကုန်၏။

တေတာ၊ ထိုနောင်မှ၊ မာဏဝေါ၊ ပိပ္ပလိလုလင်သည်၊ ဘဒ္ဒံ၊ ဘဒ္ဒါကို၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်၊ ဣမံဗာရံ
ဤအိမ်သို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသည်ရှိသော်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်
မျှလောက်သော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ အာဟရသိ၊ အောင်ခဲ့ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
အာဟ၊ ဆို၏၊ အယု၊ အရှင်သား၊ ပဉ္စပဏ္ဏာသသကဋ္ဌသဟဿာနိ၊ လှည်း
အစီးငါးသောင်းငါးထောင်ထိုက်ထိုက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဘဒ္ဒါဆို
သည်ရှိသော်၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောဥစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ယဝ၊
အကြင်မျှလောက်၊ ဣမသ္မိံဗာရေ၊ ဤအိမ်၌၊ သတ္တအာဝိတိကောဓိုယော၊
ရှစ်ဆဲ့ခုနစ်ကုဋေသော ဥစ္စာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယန္တဗန္ဓသဗ္ဗိတဋ္ဌာ
ကာဒိဘေဒေါ၊ ယန္တရားဖွဲ့အပ်ကုန်သော၊ ခြောက်ဆယ်သောတဘက်သည်
ကန်စသည်အပြားရှိကုန်သော၊ သမ္ပိတ္တိစ၊ စည်းစိမ်တို့သည်လည်းကောင်း
အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗဉ္စ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို၊ တုယံ၊ ယ
ဝ၊ သင်အားသာလျှင်၊ နိယျာဇေမိ၊ အပ်နှင်းပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်

၄၀-ဝတ္ထုလီသနိပါတ်- ၂၆၀-မဟာကသံပတ္ထရဂါထာ၊ ၄၀၃

ရှိသော်၊ အယျ၊ အရှင်သား၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်
 မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ အယျ၊ အရှင်သား၊ အဟတ္ထိ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်လည်း၊ တုဋ္ဌာကံယေဝ၊ အရှင်သားတို့၏သာလျှင်၊ အာဂမနံ၊ ပြန်လာ
 မြင်းကို၊ ဩလောကယမာနာ၊ ဩဉ္ဇ္ဇလျက်၊ နိဿိန္ဒာ၊ နေပါ၏၊ အဟတ္ထိ၊
 အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆို
 သည်ရှိသော်၊ စော၊ ထိုသို့သွန်ယောက်တို့သည်၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့အား၊ အာ
 ဗိတ္တပဏ္ဏကုဋိဝိယ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သောသစ်ရွက်မီးသောကုဋိကဲ့
 သို့၊ တယောဘဝါ၊ သုံးပါးကုန်သောဘဝတို့သည်၊ ဥပဗ္ဗဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊
 ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့တိုင်ပင်၍၊ အန္တရာပဏာတော၊
 အိမ်ဈေးမှ၊ ကာသာယရသပိတာနိ၊ ဖန်ချည်သောကံကုန်သော၊ ဝတ္ထုနိစ၊
 အဝတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ မတ္တိကပတ္တေဝ၊ မြေသစ်တို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ အာဟရာပေတွာ၊ သောင်စေ၍၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ကေသေ၊
 ဆံတို့ကို၊ ဩရောပေတွာ၊ ချ၍၊ သောကေ၊ လောက၌၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ အရဟန္တာ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်ကုန်၏၊ စော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ကိုးဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ထဝိကသု၊ အိပ်တို့၌၊ ပတ္တံ၊ သစ်တံကို၊ ပက္ခိ
 ဝိတွာ၊ ထည့်၍၊ အံသေ၊ ပချန်း၌၊ လဂ္ဂေတွာ၊ လွယ်၍၊ ပါသာဒဇော၊ ပြာသာဒ်
 မှ၊ ဩဘရိ၊ သု၊ သက်ကုန်၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ဒါသေသုဝါ၊ ကျွန်တို့ငွေလည်း
 ကောင်း၊ ကမ္မကရဏေသုဝါ၊ အမှုလုပ်သောသူတို့တွင်လည်းကောင်း၊ ကော
 ဝိ၊ တရံတယောကံသောသူသည်၊ နုဿဉ္ဇာနိ၊ မသိ၊ အထေ၊ ထိုအခါ၌၊ နေ၊ ထို
 နှစ်ယောက်ကုန်သောဝိပုလိဘဒ္ဒါတို့ကို၊ ဗြဟ္မာဏဂါမဇော၊ ပုဏ္ဏားရွာမ၊
 နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍၊ ဒါသဂါမဒ္ဒါရေန၊ ကျွန်ရွာတံခါးဖြင့်၊ ဂန္ထန္တေ၊ သွားသည်တို့
 ကိုးအာ၊ နပ္ပကုတ္တဝသေန၊ အသွင်အပြင်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒါသဂါမေါ
 သိနော၊ ကျွန်ရွာ၌နေကုန်သောသူတို့သည်၊ သဉ္ဇာနိ၊ သု၊ သိကုန်၏၊ စော၊ ထို
 ကျွန်ရွာ၌နေကုန်သောသူတို့သည်၊ ရောဒန္တေ၊ ငိုကြွေးကုန်လျက်၊ ပါဒေသု၊
 ခြေတို့၌၊ ပတိတွာ၊ ဝပ်၍၊ အယျ၊ အရှင်တို့၊ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဋ္ဌေ၊ အ
 ကျွန်ုပ်တို့ကို၊ အနာထေ၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့သည်တို့ကို၊ ကဗျေထ၊ ပြုကုန်သ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အါဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဘဇော၊ အမျင်းတို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်
 တယောဘဝါ၊ သုံးပါးကုန်သောဘဝတို့ကို၊ အာဗိတ္တပဏ္ဏသလ္လာဝိယ၊
 ပြောင်ပြောင်တောက်သောသစ်ရွက်မီးသောကျောင်းတို့ကိုကဲ့၊ ဒိဿာမ၊

၄၁၄ ထေရဝါထာ-အဓိကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ထင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ သဝေ၊ အကယ်၍၊
 ဘုရားသင်တို့ကို၊ ကေကံ၊ တယောက်ယောက်ကို၊ ဘုဇိဿံ၊ တော်ထံ
 သည်ကို၊ ကရောမ၊ ပြုကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝဿသတဗ္ဗိ၊ အနှစ်တရာသည်
 လည်း၊ နပ္ပဟောသိ၊ မလောက်၊ ဘုရားသင်တို့သည်သာလျှင်၊ ဘုရားကံ၊
 သင်တို့၏၊ ဝီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေးလျှော်ကုန်၍၊ ဘုဇိဿံ၊
 တော်ထံကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဇိဝထ၊ အသက်ရှင်ကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တေသံ၊ ထိုကျွန်တို့၏၊ ရောဇန္တာနံယေဝ၊ ပိုကြွေးကုန်၍
 လျှင်၊ ပက္ကဒိံ၊ သု၊ ဗေသွားကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ပုရတော၊ ရှေးမှ၊
 ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ကိံ၊ ဝိန္တေသိ၊ အလယ်သို့ကြံသနည်း၊ အယံ
 ဘဒ္ဒါကာပိလာနိ၊ ဤဘဒ္ဒါကာပိလာနိသည်၊ သကလဓမ္မ၊ ဒီပဉ္စနိကာ၊ အလုံး
 စုံဓမ္မ၊ ဒိဝကျန်းအတိုးထိုက်သော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမတည်း၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ပစ္ဆတော
 နောက်မှ၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ထိုက်လာ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧဝံဥာနံ၊
 ဤအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ယံယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ကောပိဒေဝ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝိန္တေယျ၊ ကြံရာ၏။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာပိ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍လည်း၊
 ဝိနာဘာဝိတုံ၊ ကွေကွင်းခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နှိုင်းကုန်
 အနုန္တဝိကံ၊ မလျှောက်ပတ်သည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ကောပိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ပါပေန၊ မကောင်းသဖြင့်၊ မနံ၊ မိတ်
 ကို၊ ပနုသေတွာ၊ ပြစ်မှား၍၊ အပါယပူရကော၊ အပါယ်ကို ပြည့်စေတတ်
 သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣမံ၊ ဤဘဒ္ဒါကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ မယံ၊ ငါအား၊
 ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်
 စေ၏။ သော၊ ထိုဝိပ္ပလိသည်၊ ပုရတော၊ ရှေးမှ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်
 နေဝပထံ၊ နှစ်ခွသောခရီးကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တဿ၊ ထိုခရီး၏၊ မုတ္တကေ၊
 ထိပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ဘဒ္ဒါပိ၊ ဘဒ္ဒါသည်လည်း၊ အာဂစ္ဆံ၊ လာ၍၊
 ဝန္တိတွာ၊ ရှိရိုး၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုဘဒ္ဒါကို၊ အာဟ၊
 ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊
 သွားသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာပိ၊ ရဟန်းပြုကုန်
 သော်လည်း၊ ဝိနာဘာဝိတုံ၊ ကွေကွင်းခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊
 မတတ်နှိုင်းကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ အမှေသု၊ ငါတို့၌၊ ပဒုဗ္ဗိက္ကော

၄၀-စက္ကဝါသနိပါတ်- ၂၆၀-မဟာကဿပဝတ္ထရဂါထာ၊ ၄၁၅

ပြစ်မှားသောစိတ်ရှိသော၊မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ အပါယပူရ
ကော၊အပါယ်ကိုပြည့်စေတတ်သည်၊ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣမတ္ထိန္ဒေဝ
ပထေ၊ဤနှစ်ခွသောခရီး၌တုံ့သင်သည်၊ ဧကံ၊တခုသောခရီးကို၊ ဂဏှ၊
ယူလော၊အဟံ၊ငါသည်၊ဧကေန၊တခုသောခရီးဖြင့်၊ ဂမိဿာမိ၊သွားအံ့၊
ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊ အယျ၊အရှင်သား၊အာမ၊ဪဝံဟုတ်ပါ၏။ ပဗ္ဗ
ဇိတာနံ၊ရဟန်းတို့အား၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်၊ ပလိဗောဓော၊
ကြောင့်ကြတည်း၊ပဗ္ဗဇိတွာဝိ၊ရဟန်းပြုပြီး၍လည်း၊ ဝိနာ၊ကွေကွင်းသည်၊
နာသန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အမှကံ၊ငါတို့အား၊ ဒေါသံ၊အပြစ်ကို၊
ဓဿန္တိ၊ပြကုန်၏၊တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ ဧကံ၊မဂ္ဂံ၊တခုသောခရီးကို၊ ဂဏှ
ယ၊ယူကုန်လော၊ဝိနာ၊ကွေကွင်းသည်၊တဝိဿာမ၊ဖြစ်ကုန်အံ့၊ဣတိ၊ဤသို့
လျှောက်၍၊ တိဇ္ဇတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်၊ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ် လှည့်သည်ကို၊
ကတွာ၊ပြု၍၊စတုသုဋ္ဌာနေသု၊လေးပါးကုန်သောအရပ်တို့၌၊ ပဉ္စပတ်ဗ္ဗိတေ
န၊ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္တိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ဓဿနဓဿမောနဿဓုန္တလံ
ဆယ်ချောင်းသော လက်သည်းရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင်တောက်သော၊
အဉ္ဇလိ၊လက်အုပ်ကို၊ပဂ္ဂဟု၊မြှောက်ချီ၍၊သတသဟာသကပ္ပပရိမာဏာ
ကမ္ဘာတသိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊အဋ္ဌါနေ၊ကာလ၌၊ ကတော၊ပြုအပ်
သော၊မိတ္တသန္ဓေဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့ခဲ့ရခြင်းသည်၊ အဇ္ဇ၊ယနေ၊ ဘိဇ္ဇ၊
ကွဲ၏၊တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဒက္ခိဏာနာမ၊ လက်ျာမည်ကုန်၏၊
တုမှကံ၊အရှင်သားတို့အား၊ ဒက္ခိဏာမဂ္ဂေါ၊ လက်ျာခရီးသည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊
အပ်၏၊မယံမာတုဂါမနာမ၊အကျွန်ုပ်တို့မိန်းမမည်သည်ကား၊ ဝါဇေတိ
ကား၊လက်ဝဲသတောရှိကုန်၏၊အမှကံ၊အကျွန်ုပ်တို့အား၊ဝါမမဂ္ဂေါ၊လက်
ဝဲခရီးသည်၊ဝဇ္ဇတိ၊အပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝန္တိတွာ၊ရှိခိုး၍၊မဂ္ဂံ၊ခရီးသို့၊ပဋိပန္နာ၊
သွား၏၊တေသံ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့၏၊ ဧဝေဘူတကာလေ၊ နှစ်ကွဲဖြစ်
သောကာလ၌၊အယံမဟာပထဝီ၊ ဤမဟာပထဝီမြေကြီးသည်၊ အဟံ၊ငါ
သည်၊စက္ကဝါဠသိနေရူပဗ္ဗတေ၊စကြာဝဠာမြင်ရိရ်တောင်တို့ကို၊ခေရေတုံ၊
ဆောင်ခြင်းငှါ၊သက္ကောန္တိ၊တတ်နှိုင်းကုန်၏၊ တုမှကံ၊ သင်တို့၏၊ ဂုဏေ၊
ဂုဏ်တို့ကို၊ခေရေတုံ၊ဆောင်ခြင်းငှါ၊နသက္ကောမိ၊မတတ်နှိုင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
ဝဒန္တိဝိယ၊ဆိုသကဲ့သို့၊ဝိရုဓနာ၊မြည်လျက်၊ ကမ္ပိ၊တုန်လှုပ်၏၊အာကာ
သေ၊ကောင်းကင်၌၊အသနိသဒ္ဓေါဝိယ၊ရိပ်စားကြိုးသကဲ့သို့၊ပဝတ္တိ၊ဖြစ်၏၊
စက္ကဝါဠသိနေရူပဗ္ဗတေ၊ စကြာဝဠာမြင်ရိရ်ထောင်သည်၊ ဥန္နာမံ၊ ဝဲ
တပ်ထပ်၏။ ။

၄၀၃ ထေရဝါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သဗ္ဗသဗ္ဗဒွါးမြတ်စွာတရားသည်၊ ဝေဠုဝနမဟာဝိဟာရေ၊ ဝေဠု
ဝန်သျှောင်းတော်မြတ်၌၊ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌၊ နိသိန္ဒော၊ နေတော်မူလျက်၊
ပထဝီကမ္မနသန္တံ၊ မြေလှုပ်သောအသံကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားတော်မူ၍၊ ကိဿ နု
ခေါ၊ အတယ်ကြောင့်လျှင်၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္မဏိ၊ ထုန်လှုပ်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဝိပ္ပလိမာဏဝေါစ၊ ဝိပ္ပလိ
လုလင် သည်၎င်း၊ ဘဒ္ဒါစကာ ဝိလသနိ၊ ဘဒ္ဒါကာဝိ လာနိသည် လည်း
ကောင်း၊ မံ၊ ငါတုရားဆို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရှည်၍၊ အပ္ပမေယျသမ္ပတ္တိံ၊ အတိုင်းမသိ
သောစည်းစိမ်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်၏၊ တေသံ၊
ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သောသူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဝိယောဂဋ္ဌာနေ၊ ကွေကွင်း
ခွဲခွဲကြသောနေရာ၌၊ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏၊ ဂုဏဗလေန၊
ဂုဏ်အစွမ်းကြောင့်၊ အယံမဟာပထဝီကမ္မော၊ ဤမြေလှုပ်ခြင်းသည်၊ စာ
တော၊ ဖြစ်၏၊ မယံဝိ၊ ငါတုရားသည်လည်း၊ ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊
သင်္ဂဟံ၊ ခြီးမြှင့်ခြင်းကို၊ ကာတု ပြုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂန္ဓ
ကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ သယမေဝ၊
ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ
တော်မူ၍၊ အသီတိမဟာထေရေသု၊ ရှစ်ကျိတ်သောမဟာထေရ်တို့တွင်း၊
ကိပ္ပိ၊ တရံတယောက်ကိုမျှ၊ အနာမန္တေတွာ၊ မတိုင်ပင်မူ၍၊ ကိဝ'ရတံ၊ သုံး
ဝါရတ်ရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ရာဇဂဟသမ၊ ရာဇဂြိုဟ်၏သည်၊ ကောင်း၊ နာဠန္ဒာယစ၊ နာဠန္ဒမြို့၏လည်း
ကောင်း၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ဗဟုပုတ္တကနိဂြောဓရက္ခမူလေ၊ ဗဟုပုတ္တ
ကပညောင်ပင်ရင်း၌၊ ပဏ္ဍက်ံ၊ ထက်ဝတ်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ နိသိ
မိ၊ ထိုင်နေ၏၊ နိသိဒန္တောပန၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ရှိသော်ကား၊ အညတ
ရော၊ မထင်ရှားသော၊ ပံသုကူလိကောဝိယ၊ ပံသုကူရတင်ဆောင်သော
ရဟန်းကဲ့သို့၊ အနိသိမိတွာ၊ ထိုင်တော်မူမူ၍၊ ဗုဒ္ဓဝေသံ၊ တုရားအသွင်
တော်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူတော်မူ၍၊ အသီတိဟတ္ထစာနုဗုဒ္ဓရုပ္ပိယော၊ အ
တောင်ရှစ်ဆယ်သောတခဲနက်သော တုရားရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ ဝိယာ
ဇ္ဇန္တော၊ လွှတ်တော်မူလျက်၊ နိသိမိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တထိ'စ
တေ၊ ထိုခဏ၌၊ ပဏ္ဍန္တုတ္တသကဋ္ဌစက္ကကုဋ္ဌာဂါရာဒိပ္ပမာဏာ၊ ထန်းရွက်
တီးထွဉ်းတီးစက်စူးသစ်ပွန်းချွန်အစရှိသော ပမာဏရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓရုပ္ပိ
ယော၊ တုရားရောင်ခြည်တော်တို့သည်၊ ဣတောပိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊
ဝိပ္ပုရန္တိယော၊ ပြီးပြီးပြန်ကုန်လျက်၊ ဝိဓာဝန္တိယော၊ ထိုမှဤမှပြေးသွား

၄၀-စတ္တာလိသနိပါတ်- ၂ ၆၁-မဟာကဿပတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၁၇

ကုန်လျက်၊ စန္ဒသဟဿ သူရိယသဟဿ ဥဂ္ဂမနကာ လောဝိယ၊ လအ
ထောင်နေအထောင်တက်သောအခါကဲ့သို့၊ ကုရုမာနာ၊ ပြုလျက်၊ တံဝနန္တ
ရံ၊ ထိုတောအလုံးကို၊ ဧကောဘာသံ၊ တပြိုင်နက်သောအရောင်အလင်းကို
အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ နွတ္တိံသမဟာဝုရိသလက္ခဏသိရိယာ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါး
ကုန်သောယောကျ်ားဖြစ်တို့၏လက္ခဏာတော်တို့၏ အသဖြင့်၊ သမုဇ္ဈ
လံ၊ ထွန်းတောက်ပသော၊ တာရဂဏံဝိယ၊ ကြယ်အပေါင်းကဲ့သို့၊ ဂဂနံ၊
ကောင်းကင်သည်။ သုဝုပ္ပိတကမလံဝိယ၊ ကောင်းစွာပွင့်သောကြာတော
ကဲ့သို့၊ သကလဝနန္တရံ၊ အလုံးစုံသောတောအုပ်ကို၊ ဝိရောဓိတွာ၊ တင့်တယ်
စေ၍၊ နိဂြောဓေက္ခဿနာမ၊ ပညောင်ပင်မည်သည်၏၊ ခန္ဓာ၊ ပင်စည်သည်။
သေတော၊ ပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပတ္တာနိ၊ အရွက်တို့သည်၊ နိလာနိ၊ ညို
ကုန်၏၊ ပက္ကာနိ၊ ရင့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ရတ္တာနိ၊ နီကုန်၏၊ တသ္မိံ၊ ပနဒိဝသေး
ထိုနေ့၌ကား၊ သဟဿခါ၊ အခက်နှင့်တကွသော၊ နိဂြောဓော၊ ပညောင်ပင်
သည်။ သုဝုပ္ပဝုပ္ပောဝ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသည်သာလျှင်
အဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာကဿပတ္ထေရော၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်။
အယံ၊ ဤသူသည်၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမံ၊ ဤသူကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌဉ္ဇာနတော၊ မြင်ရာအရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဩဏတော၊
ကိုင်းညွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂတ္တံ၊ သွား၍၊ တီသု၊ သုံးပါးတို့၌၊ ဝဗ္ဗတွာ၊ ရှိခိုး၍၊
တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
သတ္ထာ၊ ဆရာတည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သာဝကော၊ ထမည့်သည်၊
အသ္မိံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုမဟာ
ကဿပကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အ
ဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ တံ၊ သင်သည်၊
ဣမံ၊ နိပစ္စကာရံ၊ ဤအရိအသေပြုခြင်းကို၊ မဟာပထဝိယာ၊ မဟာပထဝီမြေ
ကြီး၌၊ ကရေယျာသိ၊ ပြုငြားအံ့၊ သာဘူမိ၊ ထိုမြေသည်၊ ဓာရေဝရံ၊ လောင်
ခြင်း၌၊ နသက္ကုဏေယျ၊ မတတ်နှိုင်းရား၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂုဏမဟန္တတံ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်ကြီးသည်၏၊ အဖြစ်ကို၊ ဇာန၊ သိ
လေလော၊ ကာယာ၊ သင်သည်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ နိပစ္စကာရော၊ အရိအ
သေသည်၊ မဟံ၊ ငါဘုရား၏၊ လောမဇ္ဈိ၊ မွေးညွှင်းမျှကိုလည်း၊ ဓာလေဝရံ၊ လျှပ်
စေခြင်း၌၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နှိုင်းကဿပ၊ ကဿပ၊ နိဝိဒ၊ ထိုင်လော၊
ကော၊ သင်အား၊ ဒါယန္တံ၊ အမွေကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်

၄၀၀ ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

တော်မူ၏။ အထာထိနောင်မှ။ အထာ။ ထိုကဿပအားဘဝဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည် တိဟိဩဝါဒေဟိ။ သုံးခုကုန်သောဩဝါဒဝိသုဒ္ဓိဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒံ၊
 ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ ဒတွာ၊ ပေးတော်မူ၍၊ ဗဟုပုတ္တက
 နိဂြောဓမူလတော၊ ဗဟုပုတ္တကပညောင်ပင်ရင်းမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ တွက်တော်
 မူ၍၊ ထေရ်၊ မထေရ်ကို၊ ပန္နာသမဏံ၊ နောက်လိုက်ရဟန်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ပဋိပတ္တိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရီရံ၊
 ကိုယ်တော်သည်။ နန္ဒိယံ၊ သမဟာပုရိသ လက္ခဏာဝိစိတ္တံ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးကုန်
 သော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာ တော်ကြီးတို့ဖြင့်ဆန်းကျယ်၏။ မ
 ဟာကဿပဿ၊ မဟာကဿပ၏၊ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ သတ္ထမဟာပုရိသ
 လက္ခဏပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ခုနစ်ပါးသောယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတို့ဖြင့်
 တန်းသာဆင်အပ်၏။ သော၊ ထိုမဟာကဿပသည်။ ကဉ္စနနာဝါယ၊ ရွှေ
 ထေရ်၊ ပန္နာဗန္ဓောဝိယ၊ နောက်၌ဖွဲ့အပ်သကဲ့သို့၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ပဒါနုပဒိကံ၊ ခြေတော်ရာအစဉ်အတိုင်း။ အနုဂန္တိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ သတ္ထာ
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ ငန္တိ၊ ကြွတော်မူ၍၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီး
 မှ၊ ဩက္ခမ္ဘ၊ သက်တော်မူ၍၊ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရုက္ခမူလေ၊
 သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိသဇ္ဇာကာရံ၊ ထိုင်နေအံ့သောအခြင်းအရာကို၊ ဒသေဟိ၊
 ပြတော်မူ၏။ ထေရော၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ နိသိဒိတုကာမော၊ ထိုင်တော်မူခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥတွာ၊ သိ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပါရုပိတံ၊ ရုံအပ်သော၊ ပဋုပိလောတိက
 သင်္ဃာဋီ၊ ပုဆိုးကြမ်းဒုကုဋ်ကို၊ စတုဂုဏံ၊ လေးထပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပည
 ပေသိ၊ ခင်း၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုဒုကုဋ်အခင်း၌၊ နိသိဒိ
 တွာ၊ ထိုင်တော်မူ၍၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပရိမဇ္ဇန္တော၊
 သုံးသပ်တော်မူလျက်၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ တေ။ သင်၏။ အယံပဋုပိလော
 တိကသံဃာဋီ၊ ဤပုဆိုးကြမ်းဒုကုဋ်သည်။ မုဒုကာခေါ၊ နူးညံ့သည်သာ
 လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ အရှင်မဟာက
 ဿပမထေရ်သည်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မမ၊ ငါ၏။ သင်္ဃာဋီ
 ဟာ၊ ဒုကုဋ်၏။ မုဒုတာဝံ၊ နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ကထေတိ၊ မိန့်တော်မူ
 ၍၊ ပါရုပိတုကာမော၊ ရုံလိုသည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံဃာ
 ဋီ၊ ဒုကုဋ်ကို၊ ပါရုပတု၊ ရုံတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်
 ၍၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ပါရုပိဿသိ၊ ရုံ

၄၀-စက္ကလီသိဒ္ဓိပါတ်- ၂၆၁-မဟာကဿပတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၁၉

လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 ဘုရားကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ နိဝါသနံ၊ နေထိုင်တော်မူရာ၊ လဘန္တော၊ ရသည့်
 ရှိသော်၊ ပါရုဗ္ဗိဿာမိ၊ ရုံပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ကဿပ၊
 ကဿပ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပရိဘောဂဇိဏ္ဏံ၊ သုံးဆောင်သဖြင့်ဆွေးမြေ့သော
 ဣမံပသုကူလံ၊ ဤပုံ သုကူသင်္ကန်းကို၊ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ သက္ခိဿ
 သိ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့၊ လော၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဣမံပ
 သုကူလံ၊ ဤပုံ သုကူသင်္ကန်းကို၊ ဂဟိတဒိဝသေ၊ ယူသောနေ့၌၊ ဥဒက
 ပရိယန္တံ၊ ရေအဆုံးရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဟာပထဝီ၊ မဟာပထဝီမြေ
 ကြီးသည်၊ ကမ္ဘိ၊ တုန်ယှုပ်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဣမံပရိဘောဂ
 ဇိဏ္ဏံ၊ စိဝရံနာမ၊ ဤသုံးဆောင်သဖြင့်ဆွေးလေပြီးသော သင်္ကန်းမည်သည်
 ကို၊ ပရိတ္တဂုဏေန၊ နည်းသောဂုဏ်ရှိသောသူသည်၊ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်း
 ငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသင်္ကန်းကို၊ ပဒိုပတ္တိသံ၊ ပဒိုပတ်၌၊
 ပူရဏသမတ္ထေန၊ ဖြည့်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောသူသည်၊ ဇာတိပသုကူလိကေ
 န၊ ဇာတ်အားဖြင့်ပုံသုကူ ဆောင်သောသူသည်၊ ပဒိုဗလေနော၊ စွမ်းနိုင်
 သဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
 မိန့်တော်မူ၍၊ ထေရေန၊ အရှင်မဟာကဿမထေရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ စိဝရံ၊
 သင်္ကန်းကို၊ ပရိဝတ္ထသိ၊ လဲထွယ်တော်မူ၏၊ ဇံပန၊ ဤသို့ကား၊ စိဝရံ၊
 သင်္ကန်းကို၊ ပရိဝတ္တံ၊ လဲထွယ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍သာလျှင်၊ ထေရဿ၊
 အရှင်မဟာကဿပမထေရ်၏၊ ပါရုတစိဝရံ၊ ရုံသောသင်္ကန်းကို၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါရုဗ္ဗိ၊ ရုံတော်မူ၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စိဝရံ၊
 သင်္ကန်းကို၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာကဿပသည်၊ ပါရုဗ္ဗိ၊ ရုံတော်မူ၏၊
 တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ အစေတနာပိ၊ စိတ်မရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊
 အသံမဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်း
 သည်ကို၊ အကတ္ထု၊ ပြုတော်မူ၏၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပါရုတစိဝရံ၊ ရုံသော
 သင်္ကန်းကို၊ သာဝကဿ၊ တပည့်အား၊ ဒိန္နုပုဗ္ဗေနာမ၊ ပေးဘူးသည်မည်
 သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ အယု၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘုရားကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဂုဏံ၊
 ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်ပါ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိပိယ၊ ဆိုသကဲ့သို့၊ ဥဒကပရိယန္တံ၊ ရေအဆုံးရှိသည်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကမ္ဘိ၊ တုန်ယှုပ်၏၊ ထေရောပိ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်
 သည်လည်း၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊
 ပရိဘောဂစိဝရံ၊ သုံးဆောင်အပ်သောသင်္ကန်းကို၊ လန္တံ၊ ရအပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါ

အား၊ ဣဒါနိ၊ ယံ ခု အခါ၌၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောတရားသည်၊
 ကိံ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိတော့အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥန္တတိံ၊ ဇာတ်ကြွခြင်းကို
 အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သန္တိကေယေဝ၊ အထံ
 တော်၌သာလျှင်၊ တေရုသရတင်္ဂဂုဏော၊ တဆွဲသုံးပါးကုန်သောတင်ဂုဏ်
 ကျေးဇူးတို့ကို၊ သမာဓါယ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ သတ္တဒိဝသေ၊
 ခုနစ်ရက်၌၊ ပုဏ္ဏနော၊ ပုဏ္ဏဇဉ်သည်၊ အပောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဋ္ဌမေဒိဝသေ၊
 ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါ လေးပါးနှင့်
 တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၌၊ ။

တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ လောက ဇေဋ္ဌဿ၊
 လောက၌ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအ
 မည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်နက်
 တော်၌၊ လောကနာထမ္ဘိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်တော်
 မူလတ်သော်၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရိရံ၊ အလောင်းတော်
 ကို၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဥဒ္ဓဝိတ္တာ၊ ဇာတ်ကြွသော
 စိတ်ရှိကုန်သော၊ ဇနတာ၊ လူတို့သည်၊ အာမောဒိတပမောဒိတာ၊ လွန်စွာ
 ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗန္တိ၊
 ပြုကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုသူတို့သည်၊ သံဝေဂဇာတေသု၊ ပူဇော်လိုလားလျှင်
 ရှားခြင်းဖြစ်ကုန် လတ်သည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါအား၊ ပီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်း
 သည်၊ ဥပပဇ္ဇဿ၊ ဖြစ်ပြီး ။ ဥာတိဝိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ သမာ
 နေတွာ၊ တပေါင်းတည်းစုဝေး၍၊ ဣဒံဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဗြဝိံ၊ ဆိုပြီး
 ကိံ အဗြဝိံ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်
 မူသော တရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊ ဟန္တ၊ ယခု၊
 ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရောမသေ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဝိံ၊ ဆိုပြီး ။
 တေ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ သေမူတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊ ပဋိသုတွာ၊
 ဝန်ခံကုန်၍၊ မေ၊ ငါအား၊ ဘိယျာ၊ လွန်စွာ၊ ဟာသံ၊ ရွှင်ခြင်းကို၊ ဇနိံသု၊
 ဖြစ်စေကုန်၏၊ လောကနာထမ္ဘိ၊ လူတို့၏ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊
 ဗုဒ္ဓသ္မိံ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပုညသဉ္စယံ၊ ကောင်းမှုအရကို၊ ကာဟာမ၊ ပြုကုန်
 အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန္တေတွာ၊ တိုင်ပင်၍၊ သတဟတ္ထသမုပ္ပတံ၊ အတောင်တ
 ရာအတောက်မြင့်သော၊ ဒိယမုဟတ္ထပတ္တဉ္စံ၊ အတောင် တရားငါးဆယ်
 အပြောကျပ်သော၊ ဝိမာနံ၊ ဝိမာန်သဖွယ်ဖြစ်သော၊ နာမုပ္ပတံ၊ ကောင်း

၄၀-ဝတ္ထုတီသနိပါတ်- ၂၆၁-မဟာကသိပတ္တရာဂါထာ၊ ၄၂၁

ကင်သို့တက်သော၊ အပ္ပိယံ၊ ရတနာစေတီအိမ်ကို၊ သုကတံကတွာ၊
 ကောင်းစွာပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုရတနာစေတီအိမ်၌၊ တာလပန္နိဟိ၊ ထန်းပင်
 အစဉ်တို့ဖြင့်၊ စိတ္တိတံ၊ ဆန်းကြယ်သော၊ ဟမ္ဘိယံ၊ ခူးလစ်မတပ်ပြာသာဒ်ဦး
 ပြည့်ကို၊ ကတွာနံ၊ ပြု၍၊ သကံ၊ စိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို၊ ပသာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ
 ၍၊ စေတီယံ၊ စေတီကို၊ ပူဇယိ၊ ပူဇော်ပြီး၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓောဝ၊ မိ၊ ပုံကြီးကဲ့သို့
 ဇလိတော၊ တောက်ပ၏၊ ဖုလ္လိတော၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊ ကိံ၊ သုကော
 ဣဝ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဣန္ဒလဗ္ဗိဝ၊
 သိကြားလင်းလေသက်တင်ရေးကဲ့သို့၊ စတုန္ဒိသာ၊ အရင်လေးမျက်နှာတို့
 ကို၊ ဩဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းစေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစေတီတော်၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 ကို၊ ပသာဒေတွာ၊ ကြည်ဆင်စေ၍၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်
 ကို၊ ကတွာနံ၊ ပြု၍၊ မရဏကာလေ၊ သေခန်းကာလ၌၊ ပုဗ္ဗကမ္ဘံ၊ ရှေးကပြုခဲ့
 ဘူးသောကုသိုလ်ကံကို၊ သရိတွာနံ၊ အောက်မေ့၍၊ သဟဿယုတ္တံ၊
 နတ်မြင်းတထောင်ကသော၊ ဟယဝါဟိ၊ နတ်မြင်းတထောင်ဆောင်သော၊
 ဒိဗ္ဗယာနံ၊ နတ်ယာဉ်ကို၊ အမိဗ္ဗိတော၊ မီးလျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တိဇသံ၊
 တာဝတိံသနတ်ပြည်သို့၊ ဥပပန္နံ၊ ရောက်ပြီးမယ့်၊ ငါ၏၊ တဝနံ၊ မိမိသန့်သည်
 ဥဗ္ဗိဓံ၊ မြင့်၏၊ သတ္တဘူမံ၊ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိ၏၊ သမုဂ္ဂတံ၊ ကောင်းစွာတက်၏၊
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ သဟဿာနိ၊ အထွဋ်တင်သော
 အဆောင်တထောင်တို့သည်၊ သောဏ္ဏမယာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သည်၊ အတုံ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ သကတေဇေန၊ မိမိကောင်းမှုတန်းခိုးဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ အလုံးစုံ
 အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပသာသယံ၊ အလျှံတလက်လက်၊ ဇေယျိ၊ ထွန်းလင်း
 စေကုန်၏၊ ဟဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ လောဟိတမယာ၊ ပတ္တမြားနီဖြင့်ပြီးကုန်
 သော၊ အညေဝိ၊ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ သဟဿမ္ဘာတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နိယူ
 ဟာ၊ နန်းဦးစနဲ့ဆောင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဝိ၊ ထိုနန်းဦးစနဲ့ဆောင်
 တို့သည်လည်း၊ သမန္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ စတုရော၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဇေတန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေကုန်၏၊ ပုညကမ္ဘာ
 တိနိဗ္ဗတ္တာ၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ သုနိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာတန်
 ဆင်းအပ်ကုန်သော၊ မဏိမယာပိ၊ ပတ္တမြားဖြင့်လည်းပြီးကုန်သော၊ ကုဋ္ဌာ
 ဂါရာ၊ စုလစ်တပ်သောအဆောင်တို့သည်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်၌
 ဒိသာ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဇေတန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေကုန်၏၊ ဥဇ္ဇောတ
 မာနာနံ၊ အရောင်ဖြင့်ထွန်းလင်းကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုမိမိတို့၏
 ဩဘာသော၊ အရောင်သည်၊ ဝိပုလော၊ ပြန့်ပြောသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗေ

၄၂၂ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဒေဝ၊ ဘုံတူအောက်ထပ်ခပ်သိမ်းနတ်တို့ကို၊ အဘိဘောသိ၊ အာယုဝဏ္ဏစ
သညအပြားဆယ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်သာလွန်၏၊ ဣဒံဖလံ၊ ဤ
အကျိုးသည်၊ ဝုညကမ္မသာ၊ ကောင်းမှုကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ ။ သဗ္ဗိ
ကပ္ပသဟဿမိ၊ ကမ္ဘာခြောက်သောင်းထက်၌၊ စတုရက္ခော၊ သမုဒ္ဒရာ
လေးဖြာအဆုံးရှိသော၊ ဝိဇိတာဝိ၊ အောင်အပ်ပြီးသောရန်ရှိသော၊ ဥဗ္ဗိဓေ
နာမ၊ ဥဗ္ဗိဓအမည်ရှိသော၊ ခတ္တိဿ၊ စကြာမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ အာဝသိ၊ ဝိ၊ အုပ်ပြီး၊ ။ တထေဝ၊ ထိုအတူ
သာလျှင်၊ ဘဒ္ဒကေကပ္ပေ၊ ဘဒ္ဒကပ်၌၊ တံ သက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်သုံးဆယ်၊ အဟံ
ငါသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးသကကမ္မာသိရေခွေ၊ မိမိအမှု၌အားထုတ်အပ်
သော၊ မဟဗ္ဗလော၊ ကြိုးသောခွန်အားရှိသော ဗိုလ်ပါရှိသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊
စကြာဝတေးမင်းသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ။ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာ
ခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ စတုဒိပမ္ဘိ၊ လေးကျွန်း၌၊ ဣဿရော၊ အစိုးရ၏၊ တတ္ထာ
ဝိ၊ ထိုစကြာဝတေးမင်း၏အဖြစ်၌လည်း၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဣန္ဒလဗ္ဗိ၊ လျှပ်စစ်
သည်၊ ဥဂ္ဂတံ၊ အလျှံလက်လက်တက်သကဲ့သို့၊ ဥဂ္ဂတံ၊ တက်၏၊ အာ
ယာမတော၊ အလျားအားဖြင့်၊ စတုရိသ၊ နှစ်ဆဲ့လေးယူစနာရှိ၏၊ ဝိတ္ထာရေ
နဝ၊ အနံအားဖြင့်ကား၊ ခွါဒသ၊ တဆဲ့နှစ်ယူစနာရှိ၏၊ ရမ္မကံနာမ၊ ရမ္မက
အမည်ရှိသော၊ နဂရံ၊ မြို့သည်၊ ခဠပါကာရေတောတံ၊ မြဲမြံသော တံတိုင်း
မြဲမြံသောတူရှင်တိုင်ရှိ၏၊ အာယာမတော၊ အလျားအားဖြင့်၊ ပဉ္စသတံ၊
ယူစနာငါးရာရှိ၏၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အနံအားဖြင့်၊ တဒဏှကံ၊ ထိုယူစနာငါးရာ
ထက်ဝက်ရှိ၏၊ တိဒဿနံ၊ တာဝတံ သာနတ်တို့၏၊ ပုရံ၊ သုဒဿနအယုတ္တ
ပြည်သည်၊ ဒေဝကာယေဟိ၊ နတ်အပေါင်းတို့ဖြင့်၊ အာကိဏ္ဏံ၊ ငြိမ်း
သကဲ့သို့၊ ဇနကာယေဟိ၊ လူအပေါင်းတို့ဖြင့်၊ အာကိဏ္ဏံ၊ ငြိမ်း၏၊ ။ သူမိ
ဃရေ၊ အပ်ကျည်၌၊ ပက္ခိတ္တာ၊ ထည့်အပ်ကုန်သော၊ သူမိ၊ အပ်တို့သည်၊
အာကိဏ္ဏံ၊ ငြိမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပဃာဇေန္တိ ယသ
စပ်ရှက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ပက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်ကုန်သော၊ အာပဏာဝိသတိ၊
ဝင်နေရောင်းဝယ်သောအိမ်ဈေးတို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပဃာဇေ
န္တိ၊ စပ်ရှက်ကုန်၏၊ အလင်္ကတံ၊ တန်းဆာဆင်အပ်သော၊ ပြည်သည်၊ အာ
ကိဏ္ဏံ၊ လူမျိုးတို့ဖြင့်ငြိမ်း၏၊ ဝေဓိ၊ ဤသို့လည်း၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ နဂရံ၊ မြို့သည်၊
ဟတ္ထိအဿရထသံကုလံ၊ ဆင်ခြင်းရထားတို့ဖြင့်ရောရှက်၏၊ ဥတ္တမံ၊ ပြည်
တကာထက်မြတ်သော၊ ရမ္မကံနဂရံ၊ ရမ္မကပြည်သည်၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့
ဖြင့်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အာကိဏ္ဏံ၊ ငြိမ်း၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရမ္မကပြည်၌၊ သုတွာ

၄၀-စက္ကသီသနိပါတ်- ၂၆၁-မဟာကဿပတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၂၃

စ၊စား၍လည်းကောင်း၊ ဝိဝိတွာစ၊သောကံ၍လည်းကောင်း၊ ဝုနဝိးတတနိ
လည်း၊ ဧဝတ္ထံ၊နတ်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတော၊ရောက်၏၊ ပစ္ဆိမကေးအဆုံးဖြစ်
သော၊ဘဝ၊ဘဝ၌၊ မဟံ၊ငါအား၊ ကုလသမ္ပဒါ၊ အမျိုး၏ပြည့်စုံခြင်းသည်
အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဗြဟ္မညကုလသမ္ပတ္တံ၊ တော၊ ဝုဏ္ဏားမျိုး၌ဖြစ်၏၊ မဟာရ
တနသဉ္စယော၊ များစွာသောရတနာအပေါင်းတို့၏ စုဝေးရာဖြစ်၏၊ ဟိရ
ညဿဝိ၊ ရွှေ၏သည်းအသိတိကောဋီယော၊ ကုဗေဒှစ်ဆယ်တို့ကို၊ ဟိတွာ၊
စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီ၊ မဟံ၊ ငါသည်၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့
ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသ
နံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးတော်မူ၍၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊

အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ နံ၊ ထိုရှင်မဟာကဿပကို၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်၊ စန္ဒ၊ ပမေ၊ လျှင်ဥပ
မာရှိ၏၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ အပကဿေဝ၊ ငင်၍သာလျှင်၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အပ္ပ
ကဿေဝ၊ ငင်၍သာလျှင်၊ နိစ္စနဝေါ၊ အမြဲအသစ်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ကုလေသု၊
အမျိုးတို့၌၊ အပ္ပဂဗ္ဗော၊ ကိုယ်နှုတ်နှုတ်သုံးသုံးပါးတို့ဖြင့်မသင့်သည်ကိုမကျင့်
သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ကုလသနံ၊ အမျိုးအိမ်တို့သို့၊ ဥပသကံမတိ၊ ကပ်၏၊
ဣတိဧဝမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပသံသိတွာ၊ ခြံ့မွမ်း၍၊ အပရတေ
ဂေ၊ နောက်အတို့၌၊ အရိယဂဏမတ္ထေ၊ အရိယာအပေါင်း၏ အလယ်၌၊ နိ
ယိန္ဒော၊ နေတော်မူလျက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာ
နံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရတင်္ဂဓရာနံ၊ ရတင်ကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု
နံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယောအယံမဟာကဿပေါ၊ အကြင်မဟာကဿ
ပသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧဝံသော၊ ဤမဟာကဿပသည်၊ အဂ္ဂံ၊ အရှေ့၊ မြတ်
၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ရတင်္ဂဓရာနံ၊ ရတင်ကိုဆောင်ကုန်သောရဟန်းတို့ထက်၊
အဂ္ဂဗ္ဗာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေယိ၊ ထား၏၊ သော၊ ထိုရှင်မဟာကဿပ
သည်၊ ဝိဝေကာဘိရတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌၊ ဓမ္မေလျော်ခြင်းကို၊ ကိတ္တနုမုခေနံ၊
ကြားခြင်းကိုအပြီးပြုသဖြင့်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမ
ကို၊ ဧန္တော၊ ပေးလျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဗ္ဗိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ ပက
သေန္တော၊ ပြုလျှင်သည်ဖြစ်၍၊ ဂဏာနု၊ ရဟန်းအပေါင်းဖြင့်၊ ဝုက္ခေတော
ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နဝရေနဝိယာရေယျ၊ မနေရာ၊ ကဿော၊ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ ဝိမနော၊ အပေါင်းအသော်ကြောင့် နှောင့်ရှက်သောစိတ်ရှိ
သောသူသည်၊ သမာဓိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲသည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ နာနာဇနသင်္ဂဟော၊ အထူးထူးသော

၄၂၄ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

အဏ္ဏာသယ၏ အထူးထူးသော နှစ်သက်ခြင်း ရှိသော လူအပေါင်းကို သင်္ကြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းသည်၊ ဒုက္ခောဆင်းရဲပြုပြင်ပင်မန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေဝဏသင်္ဂဟော၊ ဤသို့လူအပေါင်းကို သင်္ကြိုဟ်ထောက်ပံ့ရာ၌၊ အာဒိနဝံ၊ များစွာသော အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဥဏ်မျက်စိဖြင့်ကြည့်ရှု၍၊ ဂဏံဂဏသံဝါသံ၊ အပေါင်းအဘော်နှင့်တကွ နေခြင်းကို၊ နရောစယော၊ အထိုမရှိရာ။ ၊ မုနိ၊ ဤသာသနာတော်၌ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်၊ ကုလသနိ၊ မင်းစသောအမျိုးတို့သို့၊ နဥပဗ္ဗဇေ၊ ဆရာပြု၍မဆည်းကပ်ရာ၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သော၊ ထိုမင်းမျိုးစာသည်သို့ကပ်ခြင်းအားထုတ်ခြင်းသို့ ရောက်သောသူသည်၊ ဝိမနော၊ ထိုမင်းမျိုးတို့၌ နှောင့်ရှက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမာဓိ၊ သမထဝိပဿနာ သမာဓိကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ ရသသနိဂိဇ္ဈေါ၊ ကောင်းမြတ်သော အရသာ၌ တပ်မက်မောသည်ဖြစ်၍၊ ဥသုက္ကော၊ လုံ့လပြုသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမာဓိ၊ သမာဓိကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခါဝဟော၊ မိမိ၏မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုမိမိ၏ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရသသနိဇ္ဈတာ၊ အရသာ၌တပ်မက်မောသောကြောင့်၊ တံအတ္တံ၊ ထိုသီလစင်ကြယ်ခြင်းမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးကို၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ အားမထုတ်ဘဲစွန့်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ ၊ ယာယံဝန္တနပူဇနာ၊ အကြင်ရှိခိုးခြင်းပစ္စည်းဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ပကောတိ၊ ညွှန်နှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဟိနံ၊ ယုတ်၏ဟူ၍၊ အဝေဒယံ၊ ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏၊ ကုလေသု၊ ဒါယတိ၌၊ သုခုမ်းသိမ်မွေ့သော၊ သလ္လံ၊ ပူဇော်ခြင်းခြီးမြှောက်ခြင်း၌တပ်သော တဏှာတည်းဟူသောပြောင့်ကို၊ ဒုဇ္ဈဟံ၊ နှုတ်နှိုင်းခဲ့၏ဟူ၍၊ အဝေဒယံ၊ ကြားကုန်၏၊ သက္ကာရော၊ ဒါယကာတို့သည်အရိအသေပြုခြင်း၌တပ်သော တဏှာကို၊ ကာပုရိသေန၊ ယုတ်မာသောယောကျ်ားသည်၊ ဒုဇ္ဈဟောတိ၊ စွန့်နှိုင်းခဲ့၏ဟူ၍၊ အဝေဒယံ၊ ကြားကုန်၏၊ သေနာသနဌာ၊ ကျောင်းမှ၊ သြရဟ၊ သက်၍၊ နာရံ၊ မြို့သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ၊ ပါဝိသိံ၊ ဝင်၏၊ ပဗ္ဗသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဘုဇ္ဇန္တံ၊ ဆွမ်းစားသော ငါ့ကို၊ တံသောပုရိသကုမ္ပိ၊ ထိုနုနာစွဲသော ယောကျ်ားသည်၊ သက္ကစ္စံ၊ အရိအသေ၊ ဥပဋ္ဌဟိံ၊ ကပ်၍ရပ်၏၊ သော၊ ထိုနေသည်၊ ပက္ကေန၊ အရိုး၌တည်သောနုနာရှိသော၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ တံအာလောပံ၊ ထိုဆွမ်းလုပ်ကို၊ ဥပနာမယိ၊ ငါ့သို့ကပ်၏၊ အာလောပံ၊ ဆွမ်း

၄၀-စတ္တာထိသနိပါတ်-၂ ၆၀-မဟာကသံပတ္ထရဂါထာ- ၄၂၅

လုပ်ကိုးပက္ခိပန္နဿ၊ ထည့်သောလူနုဏ္ဏိ၊ ဧတ္ထပတ္တံ၊ ဤသပိတ်၌၊ အင်္ဂုလိပိ၊
 တက်ချောင်းသည့်လည်း၊ ဆိန္ဒာ၊ အာဟာရနှင့်တကွပြတ်၍ကျ၏၊ ကုဋ္ဌမူ
 လံ၊ တိုက်နံရံရင်းကိုး နိဿာယ၊ ဖြစ်၊ တံအာဇောပံ၊ ထိုဆွမ်းလုပ်ကိုး၊
 အာသုဋ္ဌိသံ၊ စားပြီးသုဋ္ဌမာနေဝါးတွင် စားဆဲ၌လည်းကောင်း၊ သုတ္တေဝါ၊
 စားပြီး၌လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါအား၊ ဇေယျန္တံ၊ ထိုလူနုသက်သပိတ်ထည်းသို့
 ပြတ်၍ကျသောအကြောင်းကြောင့် စက်ဆုပ်ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗတိ၊ မရှိ၊
 ဥက္ခိဋ္ဌပိဏ္ဍော၊ တပါးသောသူတို့၏ အိမ်တံခါး၌ရပ်၍ ခံအပ်သောဆွမ်း
 သည်ပင်လျှင်၊ အာဟာရော၊ ငါ၏ သုံးဆောင်သော အာဟာရသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပူဘိရုတ္တံ၊ နွားကျင်ပုပ်ဖြင့်မိန့်အပ်သော ရှက်ရှားသမန်း
 ခါးသည်၊ ဩသင်္ဂံ၊ ငါ၏သုံးဆောင်သောဆေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရုက္ခ
 မူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသည်၊ သေနာသနံ၊ ငါနေသောကျောင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပံသုကုလံ၊ တံမြက်ခြေးစုစသည်၌တည်သော မြေမှန်အလိမ်းလိမ်း
 ကပ်သောပုဆိုးသည်၊ တိစိဝရံ၊ ငါသုံးဆောင်သောသင်္ကန်းသုံးသည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဿယေနဘိက္ခုနု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧတေ၊ ထိုသူ
 တပါးအိမ်တံခါး၌ခံသော ဆွမ်းအစရှိသော ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကိုးအဘိ
 သန္တုဟော၊ အယုတ်အားဖြင့်မွေ့လျော်၍၊ ငရိတုဗ္ဗတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ သော
 နုရော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ တာတုန္တိသော၊ အရှေ့မျက်နှာစသည်
 တို့တွင်တပါးပါးသော အရပ်မျက်နှာ၌ အပိတ်အပင်မရှိသောအားဖြင့်နေ
 ခြင်းငြိတတ်နိုင်သောသူမည်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပစ္ဆိမအရှုလံ၌၊ ဌိတော၊
 တည်ကုန်သော၊ ဧက၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ သိလုစ္စယံ၊ တောင်ကိုး၊
 အာရဟန္တာ၊ တက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဟညန္တိ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းမိတ်
 ၏နှောင့်ရှက်ခြင်း မျက်စိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအိုခြင်းသို့
 ရောက်သောကာလ၌၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓါယာဇေါ၊ အမွေခံသော၊
 သမ္ပဇာနော၊ ပညာအောင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပဗ္ဗိဿသော၊ ထင်သော
 သတိရှိသော၊ ကဿပေါ၊ ငါကဿပမူကား၊ ဣဗ္ဗိဗလေန၊ တန်ခိုးအတွင်း
 အားဖြင့်၊ ပတ္တုဇ္ဈေး၊ ထောက်ပံ့နိုင်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိရဟတိ၊ ကျောက်
 တောင်သို့တက်၏၊ ဝိလ္လာပါတပုပ္ဖိတ္တန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲခဲသော၊
 ကဿပေါ၊ ကဿပသည်၊ သေလံ၊ တောင်လက်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊
 အနုပါဒါနော၊ လေးပါးသောဥပဒါန်မှကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိနာယတော
 နေဝါ၊ ဘေးကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်ပြီးသောကြောင့်
 ပဟိအပ်သော ဘေးကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂျာယတိ၊ အရဟ

၄၂၆ ယေရုဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

တ္တဗိုလ်ချာန်ကိုဝင်စားလျက်နေ၏။ ဝိဇ္ဇာပါတပဋိက္ခန္ဓော၊ ဆွမ်းခံရာမှ
 ဖဲပြီးသော၊ အနုပါဒါနော၊ လေးပါးသောဥပါဒါနိမ္မကင်းပြီးသော၊ ခုပ္ပမာနေ
 သု၊ သတ္တဝါတို့ကို လောင်တတ်ကုန်သော တဆွဲတပါးသောမီးတို့မှ၊ နိဗ္ဗာ
 တော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောပူလောင်ခြင်းမရှိသောအားဖြင့် ငြိမ်းပြီး
 သော၊ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်၊ ဈာယတိ၊ အရဟတ္တဗိုလ်ချာန်ကိုဝင်စား
 ၏။ ဝိဇ္ဇာပါတပဋိက္ခန္ဓော၊ ဆွမ်းခံရာမှဖဲပြီးသော၊ အနုပါဒါနော၊ လေး
 ပါးသောဥပါဒါနိမ္မကင်းပြီးသော၊ ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောတဆွဲ
 ခြောက်ပါးသောဝက်ကိစ္စရှိသော၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေါ၊
 ရှိသော၊ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်၊ သေလံ၊ တောင်ထက်သို့၊ အာရုဗ္ဗ၊
 တက်၍၊ ဈာယတိ၊ အရဟတ္တဗိုလ်ချာန်ကိုဝင်စား၏။ ကရေရိမာလဝိတ
 တာ၊ ရေတက်ပင်အစဉ်တို့ဖြင့်ကောင်းစွာရောက်ကုန်သော၊ မနောရမာ၊
 နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ ဘူမိဘာဂါ၊ မြေအတို့ရှိကုန်သော၊ ကုဋ္ဌရာ
 ဘိရုဒါရုဗ္ဗာ၊ သွားလာကုန်သော ဆင်တို့၏ဟည်သံ အော်သံတို့ဖြင့်မွေ့
 လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ တေသေလာ၊ ထိုတောင်ရံတို့သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ရ
 မယန္တိ၊ မွေ့လျော်စေကုန်၏။ နိလတ္တဝဏ္ဏော၊ တိမ်ညိုအဆင်းနှင့်တူကုန်သ
 သော၊ ရုစိရာ၊ နှစ်လိုဘွယ်လည်းရှိကုန်သော၊ ဝါရိသီတာ၊ ချမ်းအေသော
 ရေလည်းရှိကုန်သော၊ သုစိန္ဒရာ၊ စင်ကြယ်သောမြေအတို့ လည်းရှိကုန်
 သော၊ ဣန္ဒဂေါပကသဉ္စန္ဒာ၊ ပိုးဖရံအဆင်းနှင့်တူသော နီသောအညွန့်
 အပွင့်ရှိသောသစ်ပင်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းကုန်သော၊ တေသေလာ၊ ထိုတောင်
 တို့သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ရမယန္တိ၊ မွေ့လျော်စေကုန်၏။ နိလတ္တကုဋ္ဌသဒိသာ၊
 တိမ်ညို၏အထွဋ်နှင့်တူသောအထွဋ်လည်းရှိကုန်သော၊ ကုဋ္ဌဝါရဝဇ္ဈ
 ပမာ၊ မြတ်သောတိမ်အထွဋ်နှင့်တူကုန်သော၊ ဝါရုဏာဘိရုဒါရုဗ္ဗာ၊ ဆင်
 တို့၏အော်သံ ဟည်သံတို့ဖြင့် မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ တေသေ
 လာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ရမယန္တိ၊ မွေ့လျော်စေကုန်၏။ အဘိ
 ရုဋ္ဌာ၊ မိဗန်းရွာသောအခါတက်သောတိမ်ထွဋ်နှင့်လည်းတူကုန်သော၊
 ရုမ္မတလာ၊ ခြုံကြမ်း ရှေးသေးစသည်တို့၏ ကင်းသဖြင့် မွေ့လျော်ဘွယ်
 သောအပြင်လည်းရှိကုန်သော၊ ဣသီတိ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့သည်၊ သေဝိ
 တာ၊ မြှဲအပ်ကုန်သော၊ သိဗိဟိ၊ တောင်ထွဋ်တို့ဖြင့်၊ အဗ္ဘုန္နဒိသာ၊ သာ
 ယာသော အသံဖြင့်ပဲ တင် ထပ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ နဂါ၊ တပါးသော
 အရပ်သို့မရွှေ့ကုန်သော နဂဟုရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ တေသေ
 လာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ရမယန္တိ၊ မွေ့လျော်စေကုန်၏။ ဈာယိတု

ဇုဝ-စက္ကလီသနိပါတ်-၂ ဇေ-မ ဘာကသံပတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၂၇

ကာမဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချာန်ကို ဝင်စားခြင်း၌ အလိုရှိထသော၊ ပဟိ
 တတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ သတောသန္တဿ၊
 ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါအား၊ တေသေလာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ အလံ၊ ချမ်းသာ
 စွာနေခြင်း၊ ဌာဝှံ၊ နှိုင်း၏။ အတ္တကာမဿ၊ ကိုယ်၏အကျိုးကိုအလိုရှိထ
 သော၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိထသော၊ ဘိက္ခု
 နာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော ကိလေသာရှိသော၊ မေ၊ ငါအား၊ တေသေလာ၊ ထို
 တောင်တို့သည်၊ အလံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၊ ဌာသင့်တင့်လျောက်ပတ်၏။
 ဗာသုကာမဿ၊ ချမ်းသာခြင်းကိုအလိုရှိထသော၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်
 သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိထသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သောကိ
 လေသာရှိသော၊ မေ၊ ငါအား၊ တေသေလာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ အလံ၊ ချမ်း
 သာစွာနေခြင်း၊ ဌာသင့်တင့်လျောက်ပတ်၏။ ယောဂကာမဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကိုပွားစေခြင်း၌အားထုတ်ခြင်းကို အလိုရှိထသော၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်
 သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိထသော၊ တာဒိနာ၊ ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံစသည်
 တို့၌တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ မေမေ၊ ငါအား၊ တေ
 သေလာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ အလံ၊ နေခြင်း၊ ဌာသင့်တင့်လျောက်ပတ်၏။
 ဥမ္မာပုပ္ဖေန၊ ညှိသောအဆင်းရှိသောအောင်မဲ့ညှိပွင့်နှင့်။ သမာနာ၊ တူကုန်
 ထသော၊ ဂဂနဝတ္ထုဘေဒိတာ၊ တန်ဆောင်မုန်းလအခါ၌ကောင်းကင်သို့တက်
 သောတိမ်ညှိအဆင်းနှင့်တူသောမိလင်းတိမ်တို့ဖြင့်ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းအပ်
 ကုန်သောညှိသောအဆင်းရှိကုန်ထသော၊ နာနာဒိဇဂဏာကိဏ္ဍာ၊ အထူး
 ထူးသောဌာန်အပေါင်းဖြင့်ဖြွမ်းကုန်ထသော၊ မိဂသံဃာနိသေဝိတာ၊ သမင်
 စိုက်ဆတ်စသောသားအပေါင်းတို့၏မှီဝဲရာလည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ နာနာဒိ
 ဇဂဏာကိဏ္ဍာ၊ အထူးထူးသောဌာန်အပေါင်းဖြင့်ဖြွမ်းကုန်ထသော၊ တေ
 သေလာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ရမယန္တိ၊ မွေ့လျော်စေကုန်၏။
 အန္တောဒကာ၊ ကြည်သောရေလည်း ရှိကုန်ထသော၊ ပုထုသီလာ၊ ကြီး
 သောကျောက်ဖျာလည်းရှိကုန်ထသော၊ ဂေါနဂုံလမိဂါပုတာ၊ တောနွား
 စိုက်အစရှိသောသားတို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်ထသော၊ အမ္ဗုသေဝါလသဉ္စန္ဒာ၊ မှော်
 တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သောရေအိုင်လည်းရှိထသော၊ တေသေလာ၊ ထိုတောင်
 တို့သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ရမယန္တိ၊ မွေ့လျော်စေကုန်၏။ ပဉ္စဂီကေန၊ တဘက်
 ပိတ်စည်စသောငါးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ယှဉ်ကုန်ထသော၊ တုရိယေန၊ တုရိ
 ယာမျိုးနှင့်ပရိဝါရိယမာနဿ၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့မွေ့
 လျော်စွယ်ရှိသည်လည်း၊ နယောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧကဝုစိတ္တဿ၊ တည်ကြည်

၄၂၈ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သောဝိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ခွဲ၊ ရုပ်နာမ်တရားကို၊ ဝိပဿ
 တော၊ အနိစ္စအစရှိသော အားဖြင့်ရှုသော၊ မေမေ၊ ငါအား၊ ယု၊ ဒီဝီ၊ အကြင်
 သို့သဘောရှိသော၊ ရတိ၊ ဈာန်ဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ ယထာ၊ အကြင်
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဒိသီဝိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောမွေ့
 လျော်ခြင်းသည်လည်း၊ ပဉ္စဝိကေနတူရိယေန၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်
 စုံသောတူရိယာမျိုးဖြင့်၊ ပရိဝါရိယမာနသ၊ ခြံရံအပ်သော သူကဲ့သို့၊ န
 ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗဟုကမ္မံ၊ များသောအမှုကြီးငယ်ကို၊ နကာရယေ၊ အမှု၌
 မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍မပြုရာ၊ ဇနံ၊ မကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၍ဖြစ်
 သောသူကို၊ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ဝေးစွာကြည့်ရာ၏၊ နဥယျာမေ၊ ပစ္စည်းကိုဖြစ်ခြင်း
 ဌ၊ အပေါင်းအတော် အဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လုံ့လမပြု
 ရာ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သုခဝဟော၊ ချမ်းသာရခြင်းကို
 ဆောင်တတ်၏၊ ရသာနုဂိဇ္ဈေ၊ ကောင်းသောအရသာ၌ မက်မောခြင်းရှိ
 သော၊ ဥဿုက္ကော၊ ကောင်းသော အရသာကိုရစေခြင်းငှါ လုံ့လပြုသော၊
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အတ္တံ၊ မဂ်ဖိုလ်ဟူသောအကျိုးကို၊ ရဉ္စတိ၊
 ကုန်ခြင်းသို့ရောက်စေ၏၊ ဗဟုကံကမ္မံ၊ များစွာသောအမှုကြီးငယ်ကို၊ နကာ
 ရယေ၊ အမှု၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍မပြုရာ၊ ဇေတံ၊ ဤအမှုသစ်ကို ဆောက်
 တည်ခြင်းစသည်သည်၊ အနတ္တေနယျံ၊ မိမိအကျိုးကို ဆောင်တတ်သည်
 မဟုတ်၊ ဣတိကတော၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ထိုအမှုသစ်ကိုများ
 စွာဆောင်ရွက်ခြင်းမှကြည့်ရာ၏၊ တဟံတဟံ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်သို့၊ ဝိစရ
 ဏတော၊ သွားသော၊ တာဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုအမှုသစ်ကို များစွာလေ့ကျက်
 သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ကာယာဒိအလာဘေန၊ ကိုယ်ဝိတ်
 စသည်၏ချင်းသာခြင်းကိုမရသောကြောင့်၊ ကိစ္ဆတိ၊ ငြိငြိဆင်းရဲခြင်း
 သို့ရောက်တတ်၏၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်တတ်၏၊ ဒုက္ခိတော၊
 ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမထံ၊ ဝိတ်၏တည်
 ကြည်ခြင်းကို၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရ၊ ဩဠပဟတမတ္တေန၊ နှုတ်ခမ်းကိုလှုပ်ခြင်းမျှဖြင့်
 လည်း၊ အတ္တာနန္တိ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း၊ နပဿတိ၊ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်
 ကိုမသိ၊ ပတ္တန္တတာဂီဝေါ၊ ခိုင်မာသောလည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရတိ၊ ထိုမှဤမှ
 သွားလာ၏၊ အဟံသေယျောတိ၊ ငါသာလျှင်မြတ်၏ဟု၊ မညတိ၊ အောက်မေ့
 ၏၊ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်၊ အဟံ၊ ငါကား၊ အသေလျော့၊ မမြတ်၊ ပာနောသ
 မာနော၊ ယုတ်သည်ဖြစ်၏ဟု၊ ဇာနန္တော၊ ထိလျက်၊ သေယျသမာနံ၊ မိမိ
 ထက်မြတ်သောသူနှင့် တူသည်ကိုပြု၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ မညတိ၊

၄၀-ဝတ္ထုသီသနိပါတ်- ၂၆၀-မဟာဒကာသံပတ္တရာဂါထာ၊ ၄၂၆

အောက်စေတတိ၏၊ ပုဉ္ဏိမာနသံ၊ ခက်ထန်သောမာန်ရှိသော၊ တံနရီ၊
ထိုလူမိုက်ကို၊ ဝိည၊ ပညာရှိတို့သည်၊ နပသံသန္တိ၊ မြီးမွမ်းကုန်၊ ယော၊
အကြင်ပညာရှိသောသူသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သေယျော၊ မြတ်သည်၊
အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဟိနသဒိသမာန ဝသေန၊ ယုတ်သော မာန်ဟူ
သောအစွမ်းအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နသေယျော၊ မမြတ်၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့
လည်းကောင်း၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ အဓပ္ပေဇန္တော၊ မဖြစ်စေမူ၍၊ ဝိဝေသု၊ မာန်မူ
ခြင်းကိုးပါးအစုတို့တွင်၊ ယသကာသမိဝိ ဝသေန၊ တစုံတခုသောမာန်
မူခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ နဝိကမ္ပတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ တထာ၊ ထိုမှ
တပါး၊ ပညဝန္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဖြင့် ပညာရှိသော၊ တာဒိ၊ ဣဉ္ဇာ
ရုံစသည်တို့၌ သည်းခံခြင်းစသောအဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ အသေခေ
သု၊ အသေခမလသိလတို့၌၊ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သ
သော၊ စေတောသမထသံယုတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်ကို ဝင်စား
ခြင်းစသောသမထနှင့်ယှဉ်သော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိည၊ ဘုရား
အစရှိသော ပညာရှိတို့သည်၊ ပသံသရေ၊ မြီးမွမ်းကုန်၏၊ ယသာ၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗြဟ္မစာရိသု၊ သီတင်းသုံးသော်လျှင်၊ ဝါရဝေါ၊ ရှိ
သောခြင်းကိုးနုပဿန္တတိ၊ မရအပ်သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဘာ၊
ကောင်းကင်သည်၊ အာရကာယထာ၊ ဝေးသကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်
ကောင်းတရားမှ၊ အာရကာ၊ ဝေး၏၊ ယေသဉ္စ၊ အကြင်ပညာရှိသော
သူတို့အားလည်း၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဟိရိတြိတ္တပ္ပံ၊ မကောင်းမှု၌အရှက်
အကြောက်သည်၊ သဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ တည်၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်း
တို့အား၊ ဗြဟ္မစာရိယံ၊ ဧကယူသောမြတ်သောသီတင်းသုံးခြင်းသည်၊ ဝိရုဉ္ဇာ
စိပင်ပြန့်ပွားခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဝုနန္တ ဝေါ၊ နောင်အခါတစ်ခုဖြစ်ခြင်းသည်၊
ဒိတာ၊ ကုန်ပြီ၊ ယေသတိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဥဒ္ဓတော၊ ပျံလွင့်
သောမိတ်လည်းရှိ၏၊ စပသော၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းလည်းရှိ၏၊ ပံသုကူလေန၊
ပံသုကူသင်္ကန်းဖြင့်၊ ပါရုတော၊ ဝတ်ရုံ၏သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
သီဟစမ္ပေန၊ ခြင်္သေ့ရေဖြင့်၊ ပါရုတော၊ ရုံသော၊ ကာပိန္နဝ၊ မျောက်ကဲ့သို့၊
တေန၊ ထိုပံသုကူသင်္ကန်းကိုဝတ်ရုံခြင်းဖြင့်၊ နဥပသောသတိ၊ မတင့်တယ်၊
ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုဒ္ဓတော၊ ပျံလွင့်ခြင်းကင်းသော
မိတ်လည်းရှိ၏၊ အစပသော၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ နိပကော၊ ပါဠိဟာရိယ
ပညာဖြင့်ပညာလည်းရှိ၏၊ သုသံဝုတိန္ဒြေယော၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်
သောဣန္ဒြေလည်းရှိ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သီဟော၊ ကောသ

၄၃၀ ထေရ်ဂါထာ-အဓိကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ရာဇာဓိပတိမင်းသည်။ ဂိရိဝတ္ထုရေးတောင်၌ဖြစ်သောရွှေဂူ ပတ္တမြားဂူစသည်၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ သောဘတိဇ္ဈဝ၊ ထင်တယ်သကဲ့သို့၊ ပံသုကူလေန၊ ပံသုကူသင်္ကန်းဖြင့်၊ သောဘတိ၊ ထင်တယ်၏။ ၊ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်ခိုးသည်းရှိကုန်ထသော၊ ယသသိနော၊ အခြံအရံသည်း များကုန်ထသော၊ ဒသဒေဝသဟဿာနိ၊ တသောင်းသောနတ်အရေအတွက်ရှိကုန်သော၊ သမ္ပဟုဿ၊ များစွာကုန်သော၊ ဇေတဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ သဗ္ဗေဝံသိမ်းကုန်သော၊ တေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဗြဟ္မာကာယိကာ၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဒေဝါ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည်၊ ဝိရံ၊ ကိလေသာမာန်စသည်တို့ကိုနှိပ်နင်းနိုင်သောလုံ့လရှိထသော၊ မဟာဈာန်၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရအစရှိသည်တို့၏ လွန်မြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့် မြတ်သောဈာန်ဝင်စားခြင်းရှိထသော၊ သမာဟိတံ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းကိုဖျက်ဆီးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ကောင်းစွာတည်ကြည်ထသော၊ ဓမ္မသေနာမတိ၊ တရားစစ်သူကြီးသဖွယ်ဖြစ်သော၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ အဇ္ဈလိကာ၊ လက်ဆုပ်ချီခြင်းကိုပြုကုန်၍၊ နမဿန္တာ၊ ရှိခိုးကုန်လျက်၊ တိဗ္ဗန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏။ ၊ ပုရိသာဇည၊ ယောက်ျားအာဇာနည်ဖြစ်တော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ပုရိသုတ္တမ၊ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်တော်မူသောအရှင်ဘုရားကေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ယံ၊ အကြင်အင်္ဂုကို၊ နိဿာယ၊ အာရုံပြု၍၊ ယသထေ၊ အကြင်အရှင်ဘုရားအား၊ ဈာယတိ၊ ဈာန်ဝင်စား၏၊ တံ၊ ထိုအာရုံပြု၍ဝင်စားသောဈာန်ကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်ဗြဟ္မာနတ်တို့သည်၊ နာသိဇာနာမ၊ မသိပါကုန်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိကုန်သောဘုရားရှင်တို့၏၊ ဂေါစရော၊ ကျက်စားရာဖြစ်သော၊ သကော၊ ပုထုဇဉ်တို့နှင့်မဆက်ဆံသောမိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော ငန္တိရော၊ နက်နဲသော၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ အတ္ထေရံဝရာ၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား၊ ယေမယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်၊ ဝါလဝေမိသမာ၊ သားမြီးပျားကိုနှင့်အောင် ပစ်နိုင်သော လေးသမားနှင့် တူကုန်သော၊ အတိသုဓမ္မိ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိသယံ၊ အာရုံကို၊ ပဒ္ဓိဝိဇ္ဈိတံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဂတာ၊ ဖြစ်ကုန်သောအရှင်တို့ကို၊ ဥပပရိက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နာသိဇာနာမ၊ မသိနိုင်ကုန်၊ ၊ သဒေဝကာယေဟိ၊ နတ်နှင့်တကွကုန်သောလူအပေါင်းတို့သည်၊ ပူဇိတံ၊ ပူဇော်အပ်ထသော၊ ပူဇနာရဟံ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုခံတော်မူ

၄၀-စက္ကဝဏီသနိပါတ်- ၂၆၁-မဟာက. သံပတ္တေရဂါယာ၊ ၄၃၁

ထိုက်ကသော၊ တံတထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်
သာရိပုတ္တရာကို၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တထာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောအခြင်း
အရာဖြင့်ပူဇော်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မဟာကပ္ပိနသ၊ အသက်တော်
ရှည်သောမဟာကပ္ပိနအား၊ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းသည်၊ အာဟု၊ ဖြစ်ပြီး၊ ယာဝတာ
ယတ္တက၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မဗျူဟရားအရာ၌၊ မဟာမုနိ၊
သဗ္ဗညုဘုရားကို၊ ဗုဗဟိတွာ၊ ထား၍၊ ရုတေဂုဏော၊ ရုတင်ကျေးဇူး၌၊ ဝိ
သိဇ္ဇာ၊ ယူဆခြင်းသော၊ အဟံသမိသော၊ ငါနှင့်တူသောရတင်ကိုဆောင်
သောသူသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိန္နာ၊ ကြံခြင်းသည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မေတ္တာဒိတာဝနာဝ
သေန၊ မေတ္တာအစရှိသည်ကို ပွားစေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိဝိဇ္ဇေယျာ၊
အလေ့အလာပြုအပ်ပြီးဗုဒ္ဓသမ္မာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊
ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီး၊ ဂရုကောဘာရော၊ ခန္ဓာဟူသောလေးစွာသောဝန်ကို၊
ဩဟိတော၊ ချအပ်ပြီး၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုနတ္တဝါ၊ တတန်ဘဝသစ်
၌ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ အာယာတိ၊ နောင်အခါ၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ သယနေနစ၊
အိပ်ရာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘာဇနေနစ၊ သပိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနု
ပလိတ္တေ၊ တဏှာဟူသောလိမ်းကျခြင်းမရှိသည်၌၊ အနုပ္ပမေယျာ၊ မနှိုင်း
ယှဉ်အပ်သော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမဘုရားရှင်သည်၊ ဝိမလံ၊ အညစ်
အကြေးကင်းသော၊ မုဇ္ဇာလိပုပ္ဖံ၊ ကြာပွင့်သည်၊ အမ္ပုနာ၊ ရေနွှဲ၊ အလိမ္မန္တော
မလိမ်းကျဘဲ၊ နိက္ခနိန္ဒောဝေ၊ ထွက်ခြင်းကိုညွှတ်သကဲ့သို့၊ တိဘဝါတိ
နိဿဇ္ဈော၊ ဘဝသုံးပါးမှတဏှာဟူသောလိမ်းကျခြင်းကင်းသဖြင့်ထွက်
တော်မူ၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သောဘာဒိနာ၊ သောဘအစရှိသည်နှင့်၊
နလိမ္ပတိ၊ လိမ်းကျတော်မူ၊ သော၊ ထိုဂေါတမဘုရားရှင်သည်၊ နိက္ခမ
နိန္ဒော၊ ဖြတ်သောတောထွက်ခြင်းသို့ညွှတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တိဘဝါတိ
နိဿဇ္ဈော၊ တဏှာဟူသောလိမ်းကျခြင်းကင်းလျက်ဘဝသုံးပါးမှထွက်
မြောက်တော်မူ၏၊ သောမဟာမုနိ၊ ထိုမုနိငါးပါးတို့ထက် ဖြတ်တော်မူ
သောဘုရားသည်၊ သတိပဋ္ဌာနဂီဝါ၊ ဘုန်းအပေါင်းတို့၏ ရရာဖြစ်သော
မြတ်သောအင်္ဂါအဖြစ်ဖြင့် သတိပဋ္ဌာနဟူသောလည်ရှိတော်မူ၏၊ သဒ္ဓါ
ဟေတ္တာ၊ အပြစ်မရှိသောတရားတို့ကိုပေးခြင်း၌သဒ္ဓါတည်းဟူသောလက်
ရှိတော်မူ၏၊ ပညာသိသော၊ ဂုဏ်ဖြစ်သောကိုယ်တော်၏ မြတ်သောအင်္ဂါ
ဖြစ်သောကြောင့်ပညာဟူသောဦးခေါင်းလည်းရှိတော်မူ၏၊ မဟာဉာဏီ၊
မြတ်သောသဗ္ဗညုတညာဏ်လည်းရှိတော်မူ၏၊ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောကာလ

၄၃၂ - ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

နိဗ္ဗာန်တော်၊ ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ စရတိဝိ ဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အာမိတေသ၊ အစမှတိဿာဂါထာ၊ သုံးဂါ
ထာတို့ကို၊ ဂဏေသုစ၊ ဂိုဏ်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ဂုဏေသုစ၊ ဓါယကတို့
၌လည်းကောင်း၊ သံသဋ္ဌေ၊ ရောနှောကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းတို့ကိုးဒိသွာ၊
မြင်၍၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒဒါနဝသေန၊ အဆုံးအမကိုပေး
သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တသမိန့်အပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ နဂ
ဏေ၊ နဂုရုက္ခတောစရတိ၊ နဂဏေ၊ နဂုရုက္ခတောစရေဟူသည်ကား၊ တိက္ခ၊
ဂဏေဟိ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ဝုရုက္ခတော၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံသည်၊
ဟုတွေးဖြစ်၍၊ နစရေယျနဝိဟရေယျ၊ မနေရာ၊ ကသွာ၊ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ ဝိမနော၊ အပေါင်းအတော်ကြောင့် နှောင့်ရှက်သောစိတ်ရှိ
သောသူသည်၊ သမာဓိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို၊ ခုလ္လဘော၊ ရဲခဲသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဟံ၊ အပေါင်းအတော်ဂိုဏ်းကို၊ ပရိဟန္တဿ၊ ဆောင်သောပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ ခုက္ခုပ္ပတ္တိယာ၊ ခုက္ခဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဗျာကုလမနတာယ၊ နှောင့်ရှက်
အပ်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဒ္ဓေသေန၊ ပါမ္ဗိသင်းခြင်းဖြင့်၊ ဩဝါ
ဒေန၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ အနုဿာသနိယာ၊ ကမြစ်ခြင်းဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟံ၊ ခြီးမြှင့်ခြင်း
ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ယထာနုသိဉ္စံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ အပဋ္ဌိ
ပတ္တိယာစ၊ မကျင့်သောကြောင့်လည်း၊ ဝိမနောဝိကာရိဘူတ၊ စိတ္တော၊
ဖောက်ပြန်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေတာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံ
သဂ္ဂေန၊ အပေါင်းအတော်ဖြင့်၊ ဧကဂ္ဂတံ၊ တည်ခြင်းကို၊ အလတန္တဿ၊ မရ
သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်၊ ခုလ္လဘော၊ ရဲခဲသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တထာရှုပဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပစာရသမာဓိမတ္တမ္ပိ၊ ဥပစာရသမာဓိမျှသည်လည်း၊ နန္တုဇ္ဈတိ
ပြေည့်ရုံးဣတရော၊ ဤမှတစ်ပါးသောသမာဓိသည်၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆို
တွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ နာနာဇနသင်္ဂဟောတိ၊ နာနာဇနသင်္ဂဟော ဟူသည်
ကား၊ နာနုဇ္ဈာသယဿ၊ အထူးထူးသောအဇ္ဈာသယရှိသော၊ နာနာရူပိ
ကဿ၊ အထူးထူးသောနှစ်သက်ခြင်းရှိသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား၊
ပေယျဝဇ္ဇာဒိနာ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားကို ဆိုခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ သင်္ဂ
ဟော၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်၊ ခုက္ခာတိ၊ ခုက္ခောဟူသည်ကား၊
ကိစ္ဆောကသိရော၊ ဆင်းရဲပြုပြင်ပင်ပန်းသည်၊ ဣတိဒိသွာနာတိ၊ ဣတိဒိသွာ
နဟူသည်ကား၊ ဧဝံဂဏသင်္ဂဟော၊ ဤသို့လူအပေါင်းတို့ကိုသင်္ဂြိုဟ်ထောက်

၄၀-စက္ကလီသနိပါတ်- ၂ ၆၀-မဟာကသံပတ္တေရဂါထာ၊ ၄၃၃

ပုံ ဘုဒ္ဓ၊ ဗဟုဝိဇ္ဇာ၊ ချားသော အပြားရှိသော၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို မိသွား မြင်၍၊
 ဥာဏစက္ခုနာ၊ ဥာဏစက္ခုဖြင့်၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဂဏံဂဏဝါသံ
 အပေါင်း၊ အဘော်နှင့် တကွနေခြင်းကို၊ နရောစယေနရောစေယျ၊ မနှစ်သက်
 ရာ၊ နုဇ္ဈန္တေယျ၊ အလိုမရှိရာ၊ နကုလသနိဥပဗ္ဗဇေရနိတိ၊ နကုလသနိဥပဗ္ဗဇေရ
 နိဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ သာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ချဟန်း
 ပြုသောသူသည်၊ ခတ္တိယာဒိကုလူပကော၊ မင်းအစရှိသော ခါယကာသို့ ကပ်
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နဥပဂစ္ဆေယျ၊ မကပ်ရာ၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သောဥသျှက္ကာ၊ ထိုအားထုတ်သောသူသည်၊
 ကုလူပသင်္ကမနေ၊ မင်းမျိုးစသည်သို့ချဉ်းကပ်ခြင်း၌၊ ဥသျှက္ကံ၊ အားထုတ်
 ခြင်းသို့၊ အာပန္နော၊ ရောက်သောသူသည်၊ ဝိမေနာ၊ ထိုမင်းမျိုးတို့၌နှောင့်
 ရှက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမာဓိ၊ သမာဓိကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုလေသု၊ အမျိုးတို့၌၊ လဒ္ဓဗ္ဗေသု၊ ရအပ်ကုန်သော၊ မရရာ
 ဒိရသေသု၊ ကောင် မြတ်သောအရာသာတို့၌ တပ်မက်မောသည်ဖြစ်၍၊ အနု
 ဝိဒ္ဓေါဂေ၊ တပ်မက်မောခြင်းသို့၊ အာပန္နော၊ ရောက်သောသူသည်၊ တတ္ထ၊
 ထိုခါယကာအိမ်တို့၌၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိစ္စကရဏီယေသု၊ ပြု
 ဘွယ်ကိစ္စတို့၌၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်၊ ယောဂံ၊ ယှဉ်ခြင်းသို့၊ အာ
 ပန္နော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တိရိပ္ပတိယောသုခါဝဟောတိ၊ အတ္တိရိပ္ပတိ
 ဟောသုခါဝဟောဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနော၊
 ဝိမိ၏၊ မဂ္ဂဖလနိဗ္ဗာနသုခါဝဟော၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်
 ၏၊ သိသဝိသုဒ္ဓိအာဒိသင်္ခါတံ၊ သိလစင်ကြယ်ခြင်းအစရှိသည်ဟု ဆိုအပ်
 သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ရိပ္ပတိဟောတိ၊ စွန့်၏၊ နာနုယုပ္ပတိ၊ အားမထုတ်၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ တတိယဂါထာ၊ တတိ
 ယဂါထာသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တတ္တာဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိ
 သည်သာလျှင်တည်း။

သေနာသနမ္ဘာဩရုယှာတိအာဒိကာ၊ သေနာသနမ္ဘာဩရုယှာဤသို့အစ
 ကုန်သော၊ စတသောဂါထာ၊ လေးဂါထာတို့ကို၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းလေး
 ပါးတို့၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တောသဒဿနမုခေန၊ ရောင့်ရဲသည်၏အဖြစ်
 ကိုပြခြင်းကိုအပြီးပြုသဖြင့်၊ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ပဋိပတ္တိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒဒါန
 ဝသေန၊ အဆုံးအမကိုပေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ပဟောအပ်ကုန်
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သေနာသနမ္ဘာဩရုယှာတိ၊ သေနာသနမ္ဘာဩရုယှာ

၄၃၄ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗတသေ နာသနတ္တာ၊ တောင်၌ဖြစ်သောကျောင်း၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သက္ကစန္တံ ဥပဋ္ဌဟုန္တိ။ သက္ကစန္တံ ဥပဋ္ဌဟုဟူသည်ကား တံကုမ္ပိပုရိသံ၊ ထိုနွဲ့သောယောကျ်ားကို၊ ဥဇ္ဇာရသမ္ပတ္တိံ၊ မြတ်သောစည်းစိမ်သို့၊ ပါပေတုကာမတာယ၊ ရောက်စေခြင်းငှါ အလိုရှိသဖြင့်၊ တိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ငှါ၊ အတ္တိကော၊ အလိုရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ပဏိတတိက္ခဒါယကံ၊ မွန်မြတ်သောဆွမ်းကိုလှူသောသူကို၊ ဖော်ဆောင်ပါ။ အလိုကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့၊ အာဒရေန၊ ရှိသောသဖြင့်၊ ဥပဂစ္ဆာ၊ ကပ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏။ ပက္ကေနတိ၊ ပက္ကေနဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌိဂတကုမ္ပိရောဂတာယ၊ အရိုး၌တည်သော နုနာရောဂါရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပက္ကမေန၊ ရင့်ကျက်သော၊ ကုမ္ပိကေန၊ နုနာဖြင့်၊ အင်္ဂုလိပေတ္ထဆိန္ဒတတိ၊ အင်္ဂုလိပေတ္ထဆိန္ဒတဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထပတ္ထေ၊ ဤသတိတံ၌၊ တဿ၊ ထိုလူနွဲ့၏၊ အင်္ဂုလိ၊ လက်ချောင်းသည်၊ ဆိန္ဒိတွင်၊ ပြတ်၍၊ အာဟာရေန၊ ဆွမ်းအာဟာရနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပတတိ၊ ကျ၏။ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကုဋမူလံ နိဿာယာတိ၊ ကုဋမူလံ နိဿာယ ဟူသည်ကား၊ တဿပုရိသဿ၊ ထိုနွဲ့သောယောကျ်ား၏၊ ပဿာဒဇနနတ္တံ၊ ကြည်ညိုခြင်း ကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ တာဒိသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဗေဒိတိတ္ထိသမိပေ၊ အိမ်နံရံ၏အနီး၌၊ နိသိဒိတွင်၊ ထိုင်၍၊ တံအာလောပံ၊ ထိုဆွမ်းလုပ်ကို၊ အဘုဉ္ဇသံပရိဘုဉ္ဇေ၊ ဘုဉ္ဇည်းပေးပြီး၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ အယံပနပဋိပတ္တိံ၊ ဤသို့ဘုဉ္ဇည်းပေးတော်မူသောအကျင့်သည်၊ သိက္ခာပဒေ၊ သိက္ခာဝုန်ကို အပညတ္တေ၊ မပညတ်မိ၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠိဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။ ပဋိကုလေစ၊ စက်ဆုတ် ရွံရှာဘွယ်၌လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိကုလေစ၊ စက်ဆုတ် ရွံရှာဘွယ်မရှိသည်၌လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိကုလသည်တည်း၊ စက်ဆုတ် ရွံရှာဘွယ်မရှိဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရိယိဒ္ဓိယာ၊ အရိယာတို့၏တန်ခိုးဖြင့်၊ ဥက္ကံသဂတတ္တာ၊ လွန်မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သောကြောင့်၊ တံ၊ ထိုလူနွဲ့လှသောဆွမ်းကို၊ အတ္ထောဟရန္တဿ၊ မျှီသော၊ ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ ဖိရုန္တိ၊ စက်ဆုတ်ခြင်းသည်၊ နဥပ္ပဗ္ဗိ၊ မပြတ်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အစာကို၊ ဘုဉ္ဇန္တဿ၊ စားသော၊ ပုထုန္နနဿ၊ ပုထုဇဉ်အား၊ အန္တနိ၊ အူတို့သည်၊ နိက္ခမေယျံ၊ ထွက်ကုန်ရာ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဘုဉ္ဇမာနေဝ၊ ဘုဉ္ဇေဝ၊ ဇေရုန္တိ၊ မေနိန္ဒတိတိ၊ ဘုဉ္ဇမာနေဝ၊ ဘုဉ္ဇေဝ၊ ဇေရုန္တိ၊ မေနိန္ဒတိဟူ၍၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဥတ္တိဋ္ဌပိဏ္ဍောတိ၊ ဥတ္တိဋ္ဌပိဏ္ဍောဟူသည်ကား၊ ဥတ္တိဋ္ဌတွင်၊ ရပ်၍၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ယ

ဇုဝ-စက္ကလီသနိပါတ်- ၂၆၁-မ ဘာကသံပတ္ထရဂါထာ၊ ၄၃၅

ရန္တီရေ၊ အိမ်တံခါး၌၊ ဣတွာ၊ ရပ်၍၊ ဂဟေတဗ္ဗဝိဇ္ဇော၊ ခံယူအပ်သောဆွမ်း
သည်းဇုဝဗလံ၊ မြင်းခေါင်းအားကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ အနုစာရံ၊ အိမ်စဉ်အ
တိုင်း၊ ဂတ္တံ၊ သွား၍၊ လန္တုဗ္ဗမိဿကတိက္ခာ၊ ရအပ်သောရောနှောသောဆွမ်း
သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပုတိမုတ္တန္တိ၊ ပုတိ
မုတ္တံဟူသည်ကား၊ ဂေါမုတ္တပရိတာဝိတ ဟရိတကဝဒိ၊ နွားကျင်ပုပ်ဖြင့်
ထုံအပ်သောသမန်းခါးရှစ်ရှားအစရှိသည်သည်၊ ယသေတေအဘိသမ္ဘု
တွာတိ၊ ယသေတေအဘိသမ္ဘုတွာ ဟူသည်ကား၊ ယေနဘိက္ခုနာ၊ အ
ကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧတေဥက္ကိဋ္ဌဝိဇ္ဇောဒယော၊ ထိုတပါးသောသူတို့၏အိမ်
တံခါး၌ရင်၍ခံအပ်သောဆွမ်းအစရှိကုန်သော၊ စက္ကရောပစ္စယေ၊ ပစ္စည်း
လေ ပါးတို့ကို၊ အန္တိမန္တေန၊ အယုတ်အားဖြင့်၊ အတိရမိတွာ၊ မွေ့လျော်၍၊
ပရိဘုဇ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ သစေစာတုန္ဒိသောနရောတိ၊ သစေစာတုန္ဒိသော
နရောဟူသည်ကား၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်
အားဖြင့်၊ စာတုန္ဒိသောပုရတ္ထိမာဒိစတုဒိသာဒိယောဇျော၊ အရှေ့အရပ်အစ
ရှိသောလေးပါးသောအရပ်တို့၌နေခြင်းငှါခံသော၊ ကတ္တမိ၊ တစုံတခုသော
အရပ်၌၊ အပ္ပမ္ပိဗော၊ အပိတ်အပင်အဆီးအတားမရှိသောအားဖြင့်၊ ယာ
ယကာယမိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတခုသော၊ ဒိဿာယ၊ အရပ်၌၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေ
ခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ တတ်နှိုင်း၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
နက်တည်း၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မ
ဟလ္လကကာလေ၊ အသက်ကြီးသော အခါ၌၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်၊
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဧဝ
ရူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းသည်၊ ဝတ္တမာနာယ၊ ဖြစ်
သည်ရှိသော်၊ ဒိနေဒိနေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ အဘိရုဟထ၊ တက်တော်မူ
ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေ၊ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ယဠုဧကေတိ
အာဒိကာ၊ ယဠုဧကဤသို့အစရှိကုန်သော၊ စတသေသဂါထာ၊ လေးဂါ
ထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ပိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံပန္နိမဝ
ယေ၊ အကြင်နောက်ဆုံးဖြစ်သောအရွယ်၌၊ ဧကေတိ၊ ဧကေဟူသည်ကား၊
ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဝိဟညန္တိတိ၊ ဝိဟညန္တိဟူသည်ကား၊
သရိရကိလမတေန၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းဖြင့်၊ ဝိတ္တေန၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ ဝိဃာတံ၊
ပင်ပန်းခြင်းသို့၊ အာဇန္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ သိလုစ္စယန္တိ၊ သိလုစ္စယံဟူသည်
ကား၊ ပစ္စိတံ၊ တောင်ကို၊ တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊ တသ္မိံဇရာဇိဏ္ဏ

၄၃၆ လေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိသျ-စတုတ္ထတွဲ၊

ကာလေဝိ၊ ထိုအိုခြင်းသို့ရောက်သောကာလ၌လည်း၊ သမ္ပဇာနောပနိဿံ
 တောတိဇ္ဈမိနာ၊ သမ္ပဇာနောပနိဿံတောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ စိတ္တခေဒါတာ
 ဝံ၊ စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဣဒ္ဓိဗလေနုပတ္တ
 ခ္ဋေါတိဇ္ဈမိနာ၊ ဣဒ္ဓိဗလေနုပတ္တခ္ဋေါဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သရိရခေဒါတာဝံ၊
 ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဘယဟေတုနံ၊
 တေးဟူသောအကြောင်းရှိကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သ
 မုတ္တိန္ဒတ္တာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဟိနာယကော
 ရဝေါ၊ ပယ်အပ်သောတေးကြောကပ်မက်ဖွယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗမာနေသု
 တိ၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗမာနေသုဟူသည်ကား၊ ရာဂဂ္ဂိအာဒိဟိ၊ ရာဂဒီးအစရှိကုန်သော။
 ကောဒသဟိ၊ တဆွဲတပါးကုန်သော၊ အတ္တိဟိ၊ မီးတို့ဖြင့်၊ သတ္တေသု၊ သတ္တ
 ဝါတို့၌၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗမာနေသု၊ လောင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သံကိလေသပရိဇ္ဇာဟာ
 တာဝေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ပူအိုယ်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ နိဗ္ဗူတော
 ဝတိတိဘူတော၊ ငြိမ်းပြီးသော၊ ပုန၊ တစနံ၊ မနုဿဟိ၊ လူတို့သည်၊ တန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဖိဇ္ဈကာလေဝိ၊ အိုမင်းသော အခါ၌
 လည်း၊ အရညပဗ္ဗတေယေဝ၊ တောတောင်၌သာလျှင်၊ ဝိဟရေ၊ နေထိုင်
 မူကုန်သနည်း၊ ဝေဠုဝနာဒယော၊ ဝေဠုဝန်အစရှိကုန်သော၊ ဣမေဝိဟာ
 ရာ၊ ဤကျောင်းတို့သည်၊ မနောရမာနန္တံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ် ရှိသည်မ
 ဟုတ်ဘဲလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ အရညပဗ္ဗ
 တာဝေ၊ တောတောင်တို့သည်သာလျှင်၊ မဟံ၊ ငါအား၊ မနောရမ္မာ၊ နှလုံး
 မွေ့လျော် သွယ်ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသန္တော၊ ငြိလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ကရေရိမာလာဝိတတာတိအာဒိကာ၊ ကရေရိမာလာဝိတတာ ဤသို့အစရှိ
 ကုန်သော၊ ခွါဒသဂါယာ၊ တဆွဲနှစ်ဂါယာတို့ကို၊ အဘာတိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ ကရေရိမာလာဝိတတာတိ၊ ကရေရိမာလာဝိတ
 တာဟူသည်ကား၊ ဝရုဏရုက္ခပန္နိဟိ၊ ရေတက်ပင်စဉ်တို့ဖြင့်၊ သမာဂ
 တာ၊ ကောင်းစွာ ရောက်ကုန်သော၊ ကာဠဝဏ္ဏိဝုဗ္ဗေဟိ၊ မည်းနက်သော
 အဆင်းရှိကုန်သောပန်းတို့ဖြင့်၊ ဩတတာတိ၊ ကောင်းစွာရောက်ကုန်၏
 ဟူ၍လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကုဇ္ဇရာဘိရုဒါတိ၊ ကုဇ္ဇရာဘိဒါဟူသည်ကား
 ပနိဗောဿာဒိဂုဏ်ဘူတဟိ၊ ကြွေးကြော်ခြင်း အစရှိကုန်သောဂုဏ်၏
 တည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂေါစရာနံ၊ ကျက်စား သွားလာကုန်သော၊
 ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်တို့၏၊ ဂဗ္ဘိတေဟိ၊ ပာဉ်သံအော်သံတို့ဖြင့်၊ အဘိတ္ထနိတာ၊
 အလွန်မြည်ကုန်သော၊ အဘိဂုဠာတိ၊ အဘိဂုဠာဟူသည်ကား၊ မဟာမေ

၆၀-ဝတ္ထုတိသနိပါတ်-၂၆၀-မဟာကသံပဝတ္ထရဂါယာ၊ ၆၃၇

စောနု၊ ကြီးစွာသောရိပ်းသည်၊ အင်္ဂုပ္ပဝဋ္ဌာ၊ အလွန်ရွာကုန်ထံသော၊ ရမ္မ
 တာလာတိ၊ ရမ္မအလာဟူသည်ကား၊ ရဇောဇလ္လပဏ္ဏေယျာဒိနံ၊ မြို့ကြမ်းမြို့
 သေးအစရှိသည်တို့၏၊ အပဂမေန၊ ကင်းသဖြင့်၊ ရမဏီယတာလာ၊ မွေ့
 လျော်ဘွယ်သော အပြင်လည်းရှိကုန်ထသော၊ နဂါတိ၊ နဂါဟူသည်ကား၊
 ဒေသန္တရံ၊ အရပ်တပါးသို့၊ အဂမနတော၊ မသွားကုန်သောကြောင့်၊ နဂါ
 တိ၊ နဂဟူ၍၊ သေလမယတာယ၊ ကျောက်ဖြင့်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 သေလာတိ၊ သေလဟူ၍လည်း၊ လန္ဓနာမာ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိကုန်
 သော၊ ပဗ္ဗတာ၊ တောင်တို့သည်၊ အတ္တန္တိတာသိဝိဘိတိ၊ အတ္တန္တိတာသိ
 ခိဘိဟူသည်ကား၊ မရရသာရေနံသာယာသောအသံဖြင့်၊ ဥန္တုဒိတာ၊ ပဲ့တင်
 ထပ်ခြင်းရှိကုန်ထသော၊ အလန္တိ၊ အလံဟူသည်ကား၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ ဝါ၊ တ
 နည်းကား၊ ဝေမတ္တံ၊ ဝှင်းနှိုင်း၏၊ ဝျာယိတုကာမဿ၊ အတ္တကာမသာတိ၊ အာ
 ဒိသုပိ၊ ဝျာယိတုကာမဿ၊ အတ္တကာမသာဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌လည်း
 ဣမိနာနပေခနးဤနည်းဖြင့်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ဘိက္ခု၊ နောက်၊ ဘိက္ခု၊
 နောက်ဟူသည်ကား၊ ဘိန္တုကိလေသဘိက္ခု၊ နောက်၊ ဗျက်ဆီးအပ်သောကိလေ
 သာရှိသော၊ မေ၊ ငါအား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်း
 တည်း၊ ဥဗ္ဗာပုဗ္ဗေနသမာနာတိ၊ ဥဗ္ဗာပုဗ္ဗေနသမာနာဟူသည်ကား၊ မေစကနိ
 ဘာတာယ၊ ညှိသောအရောင်ရှိသော၊ ဥဗ္ဗာကုသုမသဒိသာ၊ အောင်မဲညှိ
 ပွင့်နှင့်တူကုန်သော၊ ဂဂနာဝဗ္ဘသဒိတာတိ၊ ဂဂနာဝဗ္ဘသဒိတာဟူသည်
 ကား၊ တတောဇေ၊ ထိုသို့အောင်မဲညှိပွင့်နှင့်တူသောကြောင့်သာလျှင်၊ သ
 ရဒဿ၊ တန်ဆောင်းရမ်းလ၏၊ ဂဂနအတ္ထာပိယ၊ ကောင်းကင်သို့တက်သော
 တိမ်တိုက်ကဲ့သို့၊ ကာဠမေအသဉ္ဇာဒိတာ၊ မည်းနက်သောတိမ်တို့ဖြင့်ဖုံး
 လွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ နိလဝဏ္ဏာ၊ ညှိသော အဆင်းရှိကုန်ထသော၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အနာကိဏ္ဍာတိ၊ အနာကိဏ္ဍာ
 ဟူသည်ကား၊ အသံကိဏ္ဍာ၊ မပြင်းကုန်ထသော၊ အသမ္ပာဝေ၊ မကုဉ်း
 မြောင်းကုန်ထသော၊ ပဗ္ဗဝိကေနာတိ၊ ပဗ္ဗဝိကေနဟူသည်ကား၊ အတတာ
 ဒိဟိ၊ တတတ်ပိတ်စည် အစရှိကုန်သော၊ ပဗ္ဗဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေ
 တိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ ယုတ္တေန၊ ယှဉ်သော၊ တုရိယေန၊ တုရိယာမျိုးနှင့်၊ ပရိဝေရိ
 ယမာနဿ၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တာဒိသိပိ၊ ထိုသို့မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသည်
 လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကေဂ္ဂ
 စိတ္တဿသမာဟိတစိတ္တဿ၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသော၊ သမ္ပဒေဝ၊
 ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဂူပါဂူပဓမ္မံ၊ ရုပ်နာမ်တရားကို၊ အနိစ္စာဒိဝသေန၊

၄၃၈ ထေရဝါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

အနိစ္စအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိပဿန္တဿ၊ ဝိပဿနာရှုသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယာဒိသိ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယ
တောယတော၊ အကြင်အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ဥဗ္ဗ
ယံ၊ အဖြစ်အပျက်ကို၊ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏၊ တတောတတော၊ ထိုထိုအခါ
မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဇာနတံ၊
ဇာနန္ဒာနံ၊ သိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝီတိပါမောဇ္ဇန္တံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်
ခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ကမ္မံဗဟုကန္တိ အာဒိကာ၊ ကမ္မံဗဟုကံ ဤသို့အစ ရှိကုန်သော၊ နွေဂါ
ထာ၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ ကမ္မာရာမာနံ၊ အမှု၌မွေ့လျော်ကုန်သော၊ ပစ္စယဝိဒ္ဓါနံ၊
ပစ္စည်း၌တပ်မက်မောကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒဒါနဝ
သေန၊ အဆုံးအမကိုပေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကမ္မံဗဟုကံ နကာရယတိ၊ ကမ္မံဗဟုကံ နကာရယ
ဟူသည်ကား၊ ကမ္မာရာမာ၊ အမှု၌မွေ့လျော်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟုံနာမ၊
များသည်မည်သည်၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ နကာရယ၊ မပြုရား၊ နအဝိဋ္ဌဟေ၊ မ
ဆောက်တည်ရာ၊ ခဏ္ဍဗုလ္လပနိသင်္ခါ၊ ရတံပန၊ ကျိုးပျက်ပွင့်လံသည်ကိုပြု
ပြင်ခြင်းကိုကား၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုညာတမေဝ၊ ခွင့်ပြု
သည်သာလျှင်တည်း၊ ပရိဝုဇ္ဇယေနန္တိ၊ ပရိဝုဇ္ဇယဇနံဟူသည်ကား၊ အကာ
လျာအဝိတ္တဘူတံ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဇနံ၊ လူ
အပေါင်းကို၊ ဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ နဥယျမေတိ၊ နဥယျမေဟူသည်ကား၊ ပစ္စ
ယုပ္ပါဒနဂဏဗန္ဓာဒိဝသေန၊ ပစ္စည်းကိုဖြစ်စေခြင်း အပေါင်းအဘော်ကိုဖွဲ့
ခြင်းသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝါယာမံ၊ လုံ့လကို၊ နကာရေယျ၊ မပြုရား၊
အနုတ္တနေယျမေတန္တိ၊ အနုတ္တနေယျမေတံ ဟူသည်ကား၊ ဇေတနဂကမ္မာ
မိဋ္ဌာနာဒိကံ၊ ဤအမှုသစ်အစရှိသည်ကို ဆောက်တည်ခြင်းအစရှိသည်
သည်၊ အတ္တနောမိမိ၏ အနုတ္တာဝတံ၊ အကျိုးမဲ့ကိုဆောင်သည်၊ နဟောတိ
မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား
၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိန္တု တိကာယောကိလမတိတိ၊
ကိန္တု တိကာယောကိလမတိ ဟူသည်ကား၊ နဂကမ္မာဒိပသုတဿ၊ အမှု
သစ်သည်၌လေ့ကျက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တဟံတဟံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့၊
ဝိစရေတော၊ သွားသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကာယာဒိအလာဘောနု၊ ကိုယ်ပိတ်စသည်
၏ချမ်းသာခြင်းကိုမရသောကြောင့်၊ ကိန္တုပ္ပတ္တော၊ ပြုပြင်ဆင်၊ ရခြင်းသို့

၄၀-စတ္တာထီသနိပါတ်- ၂၆၁-မဟာက.သံပတ္တေရဂါထာ။ ၄၃၆

ရောက်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိလမတိခေဒံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့၊ အဝပစ္စတိ၊
ရောက်၏။ ဟေန်စကာယကိလမထေန၊ ထိုကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းဖြင့်လည်း၊
ဒုက္ခကော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထုပိသဒနတ္တနေယျကြိ
ယာဒိနံ၊ ဝတ္ထု၏စင်ကြယ်ခြင်းမိမိအကျိုးကို မဆောင်ခြင်းကိုပြုခြင်းအစ
ရှိသည်တို့၏၊ အကာဥဝန၊ မရှိသဖြင့်၊ သောပုပ္ဖသော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သ
မသံ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗတိ၊ မေရ၊ ဗိတ္တသမာဓာနံ၊ စိတ်၏တည်
ကြည်ခြင်းကို၊ နလသာတိ၊ မေရ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဩဠပဟတမတ္တေန၊ အာဒိနာ၊ ဩဠပဟတမတ္တေနဤသို့အစရှိ
သည်ဖြင့်၊ နွေဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ သုတပရမသာ၊ အကြားအမြင်နည်း
သော၊ ပဏ္ဍိတမာနိနော၊ ပညာရှိဟုမှတ်ထင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဂရဟတ
သေန၊ ကဲ့ရဲ့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တထောပရော၊ ထိုနောင်မှ၊ နွေနှစ်ဂါ
ထာတို့ကို၊ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိအား၊ ပသံသာသေသန၊ ခြီးမွမ်းသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်တုန့်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဩဠပဟတ
မတ္တေန၊ ဩဠပဟတမတ္တေန ဟူသည်ကား၊ သဏ္ဌာယသီလေန၊ သ
ရဏ္ဌာယံ၊ ခြင်းကိုအဦးပြုသဖြင့်၊ ဩဠပရိဝတ္တနမတ္တေန၊ နှုတ်ခမ်းကိုလွှတ်
ခြင်းမျှဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ သဏ္ဌာယကရဏမတ္တေန
သရဏ္ဌာယံ၊ ခြင်းကိုပြုကာမျှဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ အတ္တာနုဗ္ဗိနပဿတိတိ၊ အတ္တာနုဗ္ဗိနပဿတိဟူသည်ကား၊ အနည
တာယ၊ မယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပစ္စက္ခဘူတံပိ၊ မျက်
မှောက်ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော၊ အတ္တံ၊ အကျိုးကို၊ နဓာနာတိ၊ မယ်၊ ယာထာဝ
ဏော၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏကို၊ နဝ
ရိတ္တိန္ဒတိ၊ မပိုင်းခြားတတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ပတ္ထန္တရိပေါစရတိတိ၊ ပတ္ထန္တရိဝေါစရတိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ ဗဟုသုတော၊ အကြားအမြင်များသောသူတည်း၊ သတိမာ၊ သတိရှိ
သောသူတည်း၊ ပညဝံ၊ ပညာရှိသောသူတည်း၊ မယာ၊ ငါနှင့်၊ သဒိသော၊
တူသော၊ အညော၊ တပါးသော သူသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဒ
နတ္တန္တိ၊ မာနကံထန်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဂရုဋ္ဌာနယာနုဗ္ဗိ၊ အလေးအမြတ်
ပြုအပ်သောသူတို့အားလည်း၊ အပစိတိ၊ ရှိသေခြင်းကို၊ အဒေသန္တော၊ မ
ပြုမူ၍၊ အယောသလိကံ၊ သံချောင်းကို၊ ဂိလိတွင်၊ မျှ၍၊ ပြုတောဝိယ၊ တည်သ
ကဲ့သို့၊ တန္တရိဝေါ၊ ခိုင်သောလည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရတိ၊ လှည့်လည်၏၊ အဟံ
သေယျာတိမညတိတိ၊ အဟံသေယျာတိမညတိဟူသည်ကား၊ အဟာမေ

၄၄၀ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဝ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ သေယျောဥတ္တမော၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညတိ၊ မှတ်
 ထင်၏၊ အသေယျောသေယျသမာနံ ဗာလောမညတိအတ္တနန္တိ။ အသေ
 ယျောသေယျသမာနံ ဗာလောမညတိအတ္တနံ ဟူသည်ကား၊ အဘံ၊ ငါသည်
 ကား၊ အသေယျော၊ မမြတ်၊ ဟိနော၊ ယုတ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊
 အညန၊ တပါးသော၊ သေယျနဥတ္တမေန၊ မြတ်သောသူနှင့်၊ သမာနံသဒိ
 သံ၊ တူသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဗာလော၊ မိုက်သော
 သူတည်း၊ မန္တဗုဒ္ဓိ၊ နည်းသောပညာရှိသောသူတည်း။ ဗာလတာဝေနော၊
 မိုက်သောအဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်၊ မညတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နတံပိညူပသံသန္တိတိ၊ နတံပိညူပသံသန္တိ
 ဟူသည်ကား၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဗာသံ၊ သူမိုက်ကို၊ ပစ္စဟိ
 တပိတ္တတာယ၊ ချီပင့်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပတ္တဒ္ဓမာနသံ၊ ခက်
 ထန်သောမာန်ရှိသော၊ တံသန္တိတတ္တနရံ၊ ထိုခိုင်ခံ့သော ကိုယ်ရှိသောသူ
 ကို၊ ပိညူပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ နပသံသန္တိ၊ မပြီးပွင်းတုန်၊ အညဒတ္ထ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ ဂရဟန္တိယေဝ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ သေ
 ယျောဟမသ္မိတိ၊ သေယျောဟမသ္မိဟူသည်ကား၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသော၊
 ယောပနုပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ အဘံ၊ ငါကား၊ သေယျော၊
 မြတ်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဟိနသဒိသမာနဝသေန၊ ယုတ်
 သောမာန်တူသောမာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သေယျော၊ မြတ်
 သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ကိပ္ပိဝိ၊ တစုံတခုလည်းဖြစ်
 သော၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ အဗ္ဗေက္ခော၊ မဖြစ်စေမူ၍၊ ဝိဓာသုနဝသုမာနကော
 ဌာသေသု၊ ကိုးပါးကုန်သောမာန်၏အဖို့အစုတို့တွင်၊ ကဿပိဝိ၊ တစုံတ
 ခုသောမာန်၏လည်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နပိကမ္ပတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ ပည
 ဝန္တိန္တိ၊ ပညဝန္တိဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂဗလပညာဝသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ပညာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပညဝန္တိ၊ ပညာရှိသော၊ ဣဋ္ဌာဒိသု၊ ဣဋ္ဌာရုံအစရှိ
 သည်တို့၌၊ တာဒိတာဝပုတ္တိယာ၊ သည်းခံသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော
 ကြောင့်၊ တာဒိ၊ ဣဋ္ဌာရုံစသည်တို့၌ သည်းခံသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ထ
 သော၊ အသေက္ခမလသီလေသု၊ အသေက္ခမလသီလတို့၌၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်း
 စွာ၊ ပတိဋ္ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ သ
 မဟိတံ၊ တည်ကြည်သော၊ အရဟတ္တဗလသမာပတ္တိသမာပဇ္ဇနေန၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်ကိုဝင်စားသဖြင့်၊ စေတောသမထံ၊ စေတောသမထ
 ကို၊ အနုယုတ္တံ၊ အားထုတ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ

၄၀-စတ္တာလိသနိပါတ်- ၂ ၆၁-မဟာကသံပတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၄၀

သော၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ ပဟိနမာနံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော မာနရှိ
သော၊ ခီဇာသဝံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိညာ၊ ပညာရှိတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ
ဒယော၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော၊ ငဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပသံသန္တိ
ပဏ္ဍန္တိယောမေန္တိ၊ ပြီးဖွင်းကုန်၏၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ အညတရံ၊ တပါးသော၊ ဗုဗ္ဗန္တံ၊ ဆိုနိုင်ခက်သော
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဒေါဝဇ္ဇဿတာယ၊ ဆိုနိုင်ခက်ခြင်း၏၊ အာ
ဒိနဝံစ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သောဝဇ္ဇဿတာယ၊ ဆိုလွယ်ခြင်း၏၊ အာ
နိသံသံစ၊ အကျိုးကို လည်းကောင်း၊ ပကာသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊
ယဿသဗြဟ္မစရီသုဘိအာဒိနာ၊ ယဿသဗြဟ္မစရီသုဤသို့အစရှိသည်
ဖြင့်၊ ဇ္ဇောဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တာ၊ ထိုဂါထာတို့
သည်၊ ဝုတ္တတ္ထာဇေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက် ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊
ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ဥဒ္ဓုဉ္စုဉ္စု၊ တက်ကြွသော၊ ဇေ၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဥဒ္ဓုဉ္စုဒိဘာဇေ၊ တက်ကြွခြင်းအစရှိသောအဖြစ်
၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ အနုဒ္ဓုဉ္စုဒိဘာဇေ၊ မတက်ကြွခြင်းစသောအဖြစ်
၌လည်း၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဝိဘာဇေန္တော၊ ထင်ရှားပြလိုသည်ဖြစ်၍၊
ဥဒ္ဓုဉ္စုစပယောဘိက္ခု၊ ဘိအာဒိနာ၊ ဥဒ္ဓုဉ္စုစပယောဘိက္ခု ဤသို့အစရှိ
သည်ဖြင့်၊ ဇ္ဇောဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကဝိဝသီဟစမ္ပေနာတိ၊ ကဝိဝသီဟစမ္ပေနဟူ
သည်ကား၊ သီဟစမ္ပေန၊ ခြင်္သေ့ရေဖြင့်၊ ပါရုတော၊ ငတ်ရုံအပ်သော၊ မတ္တ
ဇောဝိယ၊ မျောက်ကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဓုဉ္စုဒိဒေါသယုတ္တော၊ ပျံလွင့်ခြင်းအစရှိသော
အပြစ်နှင့်ယှဉ်သော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေနပံသုကူသေန၊ ထို
ပံသုကူသင်္ကန်းဖြစ်သော၊ အရိယဗ္ဗဒဇန၊ အရိယာတံခွန်ဖြင့်၊ နဥပသောဘ
တိ၊ မတင့်တယ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အရိယဂုဏာနံ၊
အရိယာဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏၊ အဘာဇေန၊ မရှိသဖြင့်၊ နဥပသောဘတိ၊ မတင့်
တယ်၊ တံ၊ ထိုမတင့်တယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ အနုဒ္ဓ
ဇောတိအာဒိ၊ အနုဒ္ဓုဉ္စုဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဇေတ
သဗ္ဗဟုလာတိအာဒိကာ၊ ဇေတသဗ္ဗဟုလာဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဂါ
ထာ၊ ငါးဂါထာတို့ကို၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊
သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာကို၊ နမဿန္တေ၊ ရှိခိုးကုန်သော၊ ဗြာဟ္မကာယိကေ၊
ဗြဟ္မပြည့်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေဝ၊ ဗြဟ္မာတို့ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ အာယတ္ထတော
ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ကပ္ပိနဿ၊ ကပ္ပိနမထေရ်၏၊ သိတပါဝု

၄၄၂ ထေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ကမ္မနိမိတ္တံ၊ ပြုံးခြင်းကိုထင်စွာပြုသော အကြောင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ တေသံ၊ ထိုနတ်တို့၏၊ ပစ္စက္ခတာယ၊ မျက်မှောက်
 ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သမ္ပဟုလာတိ၊ သမ္ပဟုလာဟူသည်ကား၊
 ဗဟုဘာဝတော၊ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံပနုဗဟုဘာဝံ၊ ထိုများ
 သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဒသဒေဝသဟဿာနိ၊ တသောင်းကုန်သော
 ဗြဟ္မာတို့ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိန္တိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဒေဝါတိ၊ ဒေဝါဟူသည်ကား၊ ဥပပတ္တိဒေဝါ၊ ဥပပတ်နတ်တို့သည်၊ တေသံ၊
 ထိုနတ်တို့၏၊ တံဒေဝဘာဝံ၊ ထိုဥပပတ်နတ်၏အဖြစ်ကို၊ အညေဟိ တပါး
 ကုန်သောနတ်တို့မှ၊ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍၊ ဒေသေန္တော၊ ပြုလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေတေဗြဟ္မကာယိကာတိ၊ သဗ္ဗေတေဗြဟ္မ ကာယိကာဟူ၍၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည်၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ မဟတိယာ၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဒေဝိဒ္ဓိယသဟိ၊ ဗြဟ္မာတို့၏၊ ကနိရိန္ဒ၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်
 သော၊ ပရိဝါရသမ္ပန္နာဝ၊ အခြံအရံနှင့်လည်းပြည့်စုံကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဣဒ္ဓိမန္တောယသသိနာတိ၊ ဣဒ္ဓိမန္တောယသသိနာဟူ၍၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ကောနူသေနာပတိဘောတောတိ၊ ဝုစ္ဆာယ၊ ကောနူသေနာ
 ပတိဘောတောဟူသောဝုစ္ဆာ၏၊ ဝိသန္တနဝသေန၊ အခြေ၏အဝှမ်းအား
 ဖြင့်၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ပဝတ္တိတဓမ္မဇက္ကံ၊
 လည်စေအပ်သောတရားစကြာကို၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊
 အနုဝတ္တတိ၊ အစဉ်တပ်၍လည်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တေန၊ မိန့်တော်မူ
 သော၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော
 အသက်တော်ရှိသော၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရေယ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဓမ္မ
 သေနာပတိဘာဝေါ၊ တရားစစ်သူကြီး၏အဖြစ်ကို၊ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြု
 တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မသေနာပတိံ ဝီရိ မဟာဈာယိံ သမာဟိတံ
 သာရိပုတ္တန္တိ၊ ဓမ္မသေနာပတိံ ဝီရိမဟာဈာယိံ သမာဟိတံ သာရိပုတ္တံဟူ
 ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ ဝီရန္တိ၊ ဝီရိဟူသည်
 ကား၊ ကိလေသမာရာဒိနံ၊ ကိလေသမာရ်အစရှိသည်တို့ကို၊ နိဗ္ဗထနေန၊ နှိပ်
 နင်းသဖြင့်၊ ဝီရိယဝန္တံ မဟာဝိက္ကန္တံ၊ ကြံ သော လုံ့လရှိတော်မူသော၊
 မဟာဈာယိန္တိ၊ မဟာယိံ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗဝိဟာရာဒိနံ၊ နိဗ္ဗဝိဟာရအစရှိ
 သည်တို့၏၊ ဥက္ကံသမနေန၊ လွန်မြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ မဟန္တံ
 မြတ်သော၊ ဈာယိံ၊ ဈာန်ဝင်စားခြင်းရှိတော်မူသော၊ တတောဝေ၊ ထို

၆၀-စက္ကလီသနိပါတ်- ၂ ၆၀-မာကာသံပဏ္ဍရဂါထာ၊ ၄၄၃

ကြောင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗဒဿ၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝိက္ခေပဝိဒ္ဓံသဝနဝသေန၊
မျှလွင့်ခြင်းကိုမျှက်စီးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်
သော၊ နမဿန္တာတိ၊ နမဿန္တာဟူ သည်ကား၊ သိရသိ၊ ဦးခေါင်း၌၊ အပ္ပလီ
ယက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယ၊ မြှောက်ချ၍၊ နမဿမာနာ၊ ရှိခိုးကုန်လျက်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊
တည်ကုန်၏၊ ယတ္ထိနိဿာယာတိ၊ ယတ္ထိနိဿာယဟူ သည်ကား၊ ယံအာရမ္မဏံ
အညှင်အာရုံကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ အာရမ္မ၊ အာရုံပြု၍၊ ဈာယသိနုခေါ၊ ဈာန်
ဝင်စားလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာတိဇာနာမ၊ မသိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုထုဇ္ဇနဘာဝေန၊ ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှော်ဟ်၏၊ အစ္ဆေရုံဝတာတိ၊ အစ္ဆေရုံဝဟဟူသည်ကား၊
အစ္ဆရိသံဝတ၊ အံဘွယ်ရှိစွတကား၊ ဗုဒ္ဓါနန္တိ၊ ဗုဒ္ဓါနံဟူသည်ကား၊ စတု
သဋ္ဌဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလးပါးတရားကိုသိတော်မူကုန်သောဘုရားတို့၏၊ ဝန္တိ
ရောဂေါစရောသကောတိ၊ ဝန္တိရောဂေါစရောသကောဟူသည်ကား၊ ပရ
မာန္တိရော၊ အလွန်နက်နဲသော၊ အတိရုဒ္ဓသော၊ အလွန်မြင်နိုင်ခဲ့သော၊ ခုရ
နုဗောဓော၊ အလွန်သိနိုင်ခဲ့သော၊ ပုထုဇ္ဇနေဟိ၊ ပုထုဇဉ်တို့၌၊ အသာဓာရ
ဏော၊ မသက်ဆံသော၊ အဝိသေသော၊ အရာမဟုတ်သော၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ တဿ၊ ထိုတရား၏၊ ဝန္တိရဘာဝေန၊ နက်နဲသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကာရဏံ
အကြောင်းကို၊ ဒေသထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ယေမယန္တိ၊ အာဒိ၊ ယေမယံဤသို့အစ
ရှိသောစကားကို၊ ပုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ ဝါလဝေမိ သမာဂတာတိ၊ ဝါလဝေမိ
သမာဂတာဟူသည်ကား၊ ဝါလဝေမိခနုဂ္ဂဟသဒိဿ၊ သားခြီးဖျားကိုမှန်
အောင်ပစ်နိုင်သောလေးသား၌တူကုန်သော၊ ယေစမယံ၊ အကြင်ငါတို့
သည်လည်း၊ အတိသုရမံပိ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိသယံ၊
အာရုံကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈာသံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ အာဂတာ၊ ဖြစ်ကုန်သောအရှင်
တို့ကို၊ ဥပပရိက္ခန္တာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နာတိဇာနာမ၊ မသိနိုင်ကုန်
ဝန္တိရော၊ နက်နဲသော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဝိသယောဝတ၊ အရာ
ဖြစ်သတတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တံဟသေ
ဒေဝကာယေဟိတိ၊ တံတထာဒေဝကာယေဟိဟူသည်ကား၊ တထာရူပံ၊
ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သဒေဝကာယ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူအပေါင်း၏၊
ပူဇနာရေတံ၊ ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ တံသာရိပုတ္တံ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တ
ရာကို၊ တေဟိဗြဟ္မကာယိကေဟိ၊ ထိုဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်၊ တဒါ၊ ထို
အခါ၌၊ တထာပူဇိတံ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့် ပူဇော်သည်ကို၊

၄၄၄ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တင်ရှိသော၊ မဟာကပ္ပိနဿ၊ မဟာကပ္ပိနအား၊ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ လောကသမ္ပတာနံ၊ လူတို့သည်သမုတ်အပ်ကုန်သော၊ ဣမေသံဗြဟ္မနုဗ္ဗိ၊ ဤဗြဟ္မာတို့၏လည်း၊ အဝိသယော၊ အရာမဟုတ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရာ၌၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့၏၊ ဝိသယော၊ အရာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထောအနက်တည်း၊ ယာဝတာဗုဒ္ဓဓမ္မာမိတိဂါထာ၊ ယာဝတာဗုဒ္ဓဓမ္မာမိဟူသောဂါထာကို၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အာရမ္ဘ၊ အာရုံပြု၍၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အသံနှင့်တူသောအသံကို၊ နဒန္တန၊ ကျူးရင့်သဖြင့်၊ ဘာသိတာ၊ ဟောအပ်၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မာမိတိ၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မာမိဟူသည်ကား၊ အာဏာဓမ္မာ၊ အာဏာဓေတိကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဥပယိတွာမဟာမုနိန္ဒ၊ ဥပယိတွာမဟာမုနိဟူသည်ကား၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ ဘဂဝန္တော၊ ဟုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဓုတဂုဏေဟိမိ၊ ဓုတင်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်လည်း၊ သမ္ဗုသတ္တေဟိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ထက်၊ ပရမတ္ထံသဂတာဇေ၊ လွန်မြတ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ကောဝလံပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မဟာဓက၊ ရုဏာသဉ္ဇောဒိတမာနဿ၊ မဟာဓက၊ သည်တိုက်တွန်းအပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးများခြင်းကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဂါမန္တသေနာသနနိဝါသာမိ၊ ရွာနီးကျောင်း၌နေခြင်းအစရှိသည်သို့၊ အနုဝတ္တန္တိ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံတံ၊ ဓုတဓမ္မာမိရာမိ၊ ထိုထိုသောဓုတင်တရားနှင့်ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ ဓုတဂုဏေဟိ၊ ဓုတဂုဏေဟူသည်ကား၊ ဘိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဓုတေန၊ ခါတွက်တတ်သော၊ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်ဖြင့်၊ အရညကာမိသာဝေန၊ တော၌နေခြင်းအစရှိသောအဖြစ်ဖြင့်၊ အပေက္ခိတကရေဏဝ၊ ဝံသောကရိုဏ်းအနုဘိဋ္ဌသာလျှင်၊ ဧတံ၊ ဤဓုတဂုဏေဟူသောပုဒ်သည်၊ တုဗ္ဗဝစနံ၊ သတ္တဝီဝိဘတ်သက်သောပုဒ်တည်း၊ သဒိသော၊ ဟူသောသူသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်သည်ကား၊ ကုတောပနဝိဇ္ဇတိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အမိပ္ပါယော၊ အမိပ္ပါယ်တည်း၊ တထာဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဇေယထေရော၊ ဤရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုဓုတင်ကိုဆောင်ရာ၌၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊

၄၀ စက္ကလီသနိပါတ်-၂၆၀-မဟာကသံပတ္ထရဂါထာ၊ ၄၄၅

မြတ်သောအရာ၌၊ ဥပတော၊ သားအပ်၏၊ နှစ်ဝရေနာတိဂါထာယ၊ နှစ်ဝရေနာ
 နှစ်ဝသောဂါထာဖြင့်၊ ဥပယိတွာမဟာမုနိန္ဒ၊ ဥပယိတွာမဟာမုနိဟူ၍၊
 ဂုတ္တမေတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ကိုသာလျှင်၊ ပါကုတရံ၊ ထင်ရှား
 သည်ကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်သော၊ စိဝရာဒိသု၊ သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့၌၊
 တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ အနုပလေပေါ၊ မလိမ်းကျံခြင်းသည်၊ ရတင်္ဂဖလံ၊
 ရတင်၏အကျိုးတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ စိဝရေ၊ သင်္ကန်းသည်၊ သမ္ပတ္တေ
 ရောက်သည်ရှိသော်၊ တဏှာလေပေန၊ တဏှာဟူသောလိမ်းကျံခြင်းဖြင့်၊
 န၊ မလိမ်းကျံ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊
 သယနေတိ၊ သယနေဟူသည်ကား၊ သေနာသနေ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ၌၊ ဂေါ
 တမောတိ၊ ဂေါတမော ဟူသည်ကား၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဂေါတ္တေန၊ အနုပလေအားဖြင့်၊ ကိတ္တတိ၊ ကြား၏၊ အပ္ပမေယျောတိ၊ အပ္ပမေ
 ယျောဟူသည်ကား၊ ပမာဏကရ၊ ကိလေသာတာဝတော၊ ပမာဏကိုပြု
 တတ်သောကိလေသာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အပရိမာဏဂုဏတာ
 ယစ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသောဂုဏ်ရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ အနုပ္ပမေယျော၊ အနုပ္ပမေယျမည်၏၊ မုဇ္ဇာလိပုပ္ဖိမလံဝအဗ္ဗုနာ
 တိ၊ မုဇ္ဇာလိပုပ္ဖိမလံဝအဗ္ဗုနာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗလံရိဇံ၊ အညစ်အကြေး
 မှိုကင်းသော၊ နလိနံ၊ ကြာသည်၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ နလိမ္ပတိယထာ၊ မလိမ်း
 ကျံသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမ အမည်တော်ရှိသော၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဏှာလေပ ဖီနာ၊ တဏှာဟူသောလိမ်းကျံ
 ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ နလိမ္ပတိ၊ မလိမ်းကျံ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ နိက္ခမ္ပနိန္ဒောအဘိနိက္ခမ္ပနိန္ဒော၊ ရှေးရှုထွက်ခြင်းသို့
 ညွှတ်သည်တောဝေ၊ ထိုသို့ညွှတ်သောကြောင့်သာလျှင်၊ တိဘဝါတိ
 နိဿဇော၊ တဏှာဟူသောလိမ်းကျံခြင်းကင်းလျက် ဘဝသုံးပါးမှထွက်
 မြောက်တော်မူ၏၊ ဘဝတ္တယတော၊ ဘဝသုံးပါးမှ၊ နိဿဇော၊ ထွက်
 မြောက်တော်မူ၏၊ ဝိသံယုတ္တော၊ မယျဉ်းလေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ သတိ
 ပဋ္ဌာနဂီဝေါ၊ သတိပဋ္ဌာနဟူသောလည်ရှိတော်မူ၏၊ ဘာဝနာပါရိပုရိယာ၊
 ဘာဝနာပြည့်စေခြင်းငှါ၊ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်မရှိတစ်ခုတစ်ချို့၊ အနုပ
 လိတ္တော၊ မလိမ်းကျံ၊ နိက္ခမနိန္ဒောဝေတောထွက်ခြင်းသို့ညွှတ်တော်မူသည်
 သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အင်္ဂဘူတေ၊ အင်္ဂါဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ။
 ထိုဘုန်းတို့ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ သတိပဋ္ဌာနဂီဝေါတိ၊ သတိ

၄၄၆ ထေရဝါထာ-အဗ္ဗကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ပဋ္ဌာနဂါဝေါဟူသော၊ ဩသာနဂါထံ၊ အဆုံးဖြစ်သောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌ ဂုဏရာသိတော၊ ဂုဏ်အရမှ၊ ဥတ္တမင်္ဂဘူတာယ၊ မြတ်သောအင်္ဂါဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဧတဿ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဓိဋ္ဌာနာဘာဝတော၊ တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဂါဝါ၊ လည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတိပဋ္ဌာနဂါဝေါ၊ သတိပဋ္ဌာနဂါဝေမည်၏။ ဧတဿ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားအား၊ အနဝဇ္ဇဓမ္မာနံ၊ အပြစ်မရှိသောတရားတို့ကို၊ အာဇာနိ၊ ယူရာ၌ သဒ္ဓါဟုတ္တော၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသောလက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓါဟုတ္တော၊ သဒ္ဓါဟုတ္တမည်၏။ ဧတဿ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဂုဏသရိရဿ၊ ဂုဏ်ဖြစ်သောကိုယ်တော်၏၊ ဥတ္တမင်္ဂဘာဝတော၊ မြတ်သောအင်္ဂါ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပညာသီသံ၊ ပညာတည်းဟူသောဦးခေါင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာသီသော၊ ပညာသီသမည်၏။ ဧတဿ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားအား၊ မဟာသမုဒါမေတာယစ၊ မြတ်သောကျက်စားရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟာဝိသယတာယစ၊ မြတ်သောအာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟာနူဘာဝတောယစ၊ မြတ်သော အာနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ မဟာဗလတာယစ၊ မြတ်သောဗိုလ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟန္တံ၊ မြတ်သော၊ သဗ္ဗညုတသင်္ခါတံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဟုဆိုအပ်သော ဉာဏ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာဉာဏီ၊ မဟာဉာဏီမည်တော်မူ၏၊ သဒါသဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ နိဗ္ဗုတောဝီတိဘူတော၊ ပြီးအေးသည်ဖြစ်၍၊ စရတိ၊ ထူည့်လည်၏။ ဂန္တိသုဿမာဟိတောနာဂေါတိသုတ္တပဒဗ္ဗ၊ ဂန္တိသုဿမာဟိတောနာဂေါဟူသောသုတ်ဝုဒ်ကိုလည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤထေရဝါထာ၌၊ နိဒဿတဗ္ဗံ၊ ညွှန်းပြအပ်၏။ ယံပန၊ အကြွင်းသုတ်ဝုဒ်ကိုကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤထေရဝါထာ၌၊ အဝိဘတ္တံ၊ မဝေတန်အမ်းတံ၊ ထိုမဝေတန်အပ်သောသုတ်ဝုဒ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာမျှင်တည်း။ မဟာကဿပတ္ထေရုထေရဝါထာ ဂဏ္ဍနာ၊ မဟာကဿပထေရု၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ စတ္တာလီသနိပါတ ဂဏ္ဍနာ၊ စတ္တာလီသနိပါတ်အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး။ ၊

၅၀-ပညာသနိပါတ်- ၂၆၂-တာလပုဋ္ဌတ္ထရဂါယာ၊ ၄၄၇

၅၀-ပညာသနိပါတ်- ၂၆၂-တာလပုဋ္ဌတ္ထရဂါယာ၊

ပညာသနိပါတေ၊ ပညာသနိပါတ်၌၊ ကဗီနုဟန္တိ အာဒိကာ၊ ကဗါနုဟံ
 ဤသို့အစရှိကုန်သောဂါယာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်
 တော်ရှိသော၊ တာလပုဋ္ဌတ္ထရဿ၊ တာလပုဋ္ဌမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယာ
 တို့တည်း၊ အယဓိ၊ ဤတာလပုဋ္ဌ မထေရ်သည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓိမဗုဒ္ဓဿ၊ ရှေး
 ဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆရာတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝေဇ္ဇပနိဿယံ၊ ဝိဝေဇ်ခြင်း၏အား
 ကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပပိနိတွာ၊ ဆည်း
 ပူး၍၊ ဣမသ္မိဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော
 အခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အညကရေသ္မိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ နုဋ္ဌ
 ကုလေ၊ ကချေသည်အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာခြင်း
 သို့၊ ပဓတ္တာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကုလ္လနုဗ္ဗပေသု၊ အမျိုးအားလျှောက်
 ပတ်ကုန်သော၊ နုဗ္ဗဗ္ဗာနေသု၊ ကသောအရာတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အပြီးသို့၊ ဝတ္တံ၊
 ရောက်၍၊ သကလဓမ္မုဒိပေ၊ အလုံးစုံသောဓမ္မ၊ ဝိပက္ခနံ၊ ပါကဓူဝ၊ လင်
 ရှားသော၊ နုဋ္ဌ ဝါမဏိ၊ ကချေသည်အကြီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏သော၊
 ထိုကချေသည် သည်၊ ပဉ္စသတမာတုဂါမပရိဝါရော၊ ငါးရာသောမိန်းမ
 အဋ္ဌိအရံရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ နုဋ္ဌဝိဘဝေန၊ ကချေသဝင်
 စည်းစိမ်ဖြင့်၊ ဝါမနိဝမရာဓဗ္ဗာနိသု၊ ရွာနိဂုံးမင်း၊ နုပြည်တို့၌၊ သမန္တုပ္ပေသ
 တင်ကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြ၍၊ မဟန္တံ၊ များသော၊ ပူဇာသက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကာ
 ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇ
 ဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အာဝတ္တံ၊ လာ၍၊ နဂရဝါသိနံ၊ မြို့၌နေကုန်သောသူတို့အား၊
 သမန္တုပ္ပေသတင်ကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြ၍၊ လဗ္ဗသဗ္ဗာနသက္ကာရော၊ ခုအပ်
 သော၊ မြတ်နိုးတဏှာပူဇော်သကာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥာဏဿ၊ ဥာဏ်၏၊ ဗရိပါ
 ကံ၊ ရင့်ကျက်ခြင်းသို့၊ ဝတတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္တု၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ကေ
 မန္တံ၊ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ သဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါ
 စ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဗုဒ္ဓကောနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်
 ကုန်သော၊ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ နုဋ္ဌာနံ၊ ကခြေ
 သည်တို့၏၊ ဘာသမာနံ၊ ဆိုသော၊ ယောနုဓူဝ၊ အပြင်ကချေသည်သည်။

ရင်မဇ္ဈေ၊ ပွဲသဘင်အလယ်၌၊ သစ္စာလိကေန၊ မှန်သောစကား၊ ချွတ်ယွင်း
သောစကားဖြင့်၊ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဟာသေတိ၊ ရွှင်စေ၏၊ ရမေတိ၊ မွေ
လျော်စေ၏၊ သော၊ ထိုကချေသည်သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ တေဒါ၊
ပျက်သည်မှ၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ပဟာသနံ၊ ရွှင်ကုန်သော
ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအတော်၏၊ အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ။
ကပ်ရောက်ရ၏။ ဣတိဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏၊ ဣဓ၊ ဤသို့
ကပြရာ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိံ၊ အတယ်သို့၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ အထ၊ ထိုသို့လျှောက်
သောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပဋိက္ခိပိ၊
ပယ်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ ပဋိက္ခိပိ၊ အတယ်သို့ပယ်တော်မူသနည်း၊ ဝါမဏိ၊ ဝါ
မဏိ၊ ဇေတံ၊ ဤပြု သနာကို၊ ဝိ၊ ဝါဘုရားကို၊ နပုစ္ဆိ၊ မမေးလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပ
ဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏၊ စတုတ္ထဝါရံ၊ လေးကြိမ်တိုင်အောင်၊ ပုဋ္ဌော၊ မေး
သည်ရှိသော်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝါမဏိ၊ ကချေသည်အကြီး၊ ဣမေ
သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ပကတိယာပိ၊ ပြကတေအားဖြင့်လည်း၊ ရာဂ
ဗန္ဓနဗန္ဓာ၊ ရာဂဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်ဖွဲ့ကုန်၏၊ ဒေါသဗန္ဓနဗန္ဓာ၊ ဒေါ
သဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်ဖွဲ့ကုန်၏၊ မောဟဗန္ဓနဗန္ဓာ၊ မောဟဟူသော
အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်ဖွဲ့ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ဘိယျာပိ၊ အတိုင်း
ထက်အလွန်လည်း၊ ရဇ္ဇနိယေ၊ တပ်နှစ်သက်တွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဒေါသနိ
ယေ၊ ပြစ်မှားတွယ်ရာဖြစ်သော၊ မောဟနိယေ၊ ချက်မဲတွေဝေရာဖြစ်သော၊
ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ ဥပသံဟရဇ္ဇော၊ ဆောင်လျက်၊ ပမာဒေတွာ၊ မေ့လျော့စေ၍
ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ တေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ဥပ
ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ အဿ၊ ထိုသူအား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ရင်မဇ္ဈေ၊ ပွဲသ
ဘင်အလယ်၌၊ သစ္စာလိကေန၊ မှန်သောစကား၊ ချွတ်သောစကားဖြင့်၊ ဇနံ၊
လူအပေါင်းကို၊ ဟာသေတိ၊ ရွှင်စေ၏၊ ရမေတိ၊ မွေလျော်စေ၏၊ သော၊ ထို
သူသည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ တေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊
ပရံ၊ နောက်၌၊ ပဟာသနံ၊ ရွှင်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊
အပေါင်းအတော်၏၊ အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်ရ၏၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့၊
ဒိဋ္ဌိ၊ အယူသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်သည်ဖြစ်အံ့၊ တဿ၊ ထိုသူ
အား၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသစ၊
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူရှိသော သူအားလည်း၊ နိရယသဝါ၊ ငရဲဂတိသို့လည်း
ကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်နယောနိယာဝါ၊ တိရစ္ဆာန်ဂတိသို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊

ဤသို့ နိဗ္ဗာန်တော်ကို နှစ်ပါးကုန်သော သတိတို့တွင်၊ အညတရာဂတိ၊ တပါးပါး
သောဂတိကို၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗာဒအလိုရှိအပ်၏။ တံ၊ ထိုတရားစကားကို၊ သုတ္တံ၊
ကြား၍၊ ဘာလပုဇ္ဈော၊ တာလပုဇ္ဈောမည်သော၊ ဂါမဏိ၊ ကချေသည်အကြီး
သည်၊ ပရောဒိ၊ အပြုံးအားဖြင့်ငိုကြွေး၍၊ ဂါမဏိ၊ ကချေသည်ကြီး၊ ပဂေဝ၊
ရှေးဦးကပင်လျှင်၊ ဝါသုရားကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာပုစ္ဆ၊ မမေးသင့်၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ မယာ၊ ဝါသုရားသည်၊ ပဋိက္ခိတ္တောနန္တ၊ ငယ်အပ်သည် မဟုတ်လော၊
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယံယေနကောရဏေန၊ အကြင်
အကြောင်းကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နနာ
နံ၊ ကချေသည်တို့၏၊ အဘိသမ္ဘရာယံ၊ တလွန်လေးရာကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာ
ဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိဧတံကောရဏာ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်၊ နရောဒါမိ၊ မ
ငိုပါ၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊
ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ နဇ္ဇေဟိ၊ ကချေသည်တို့သည်၊ နဇ္ဇော၊ ကချေ
သည်သည်၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ နဇ္ဇသမန္တံ၊ ကသောဥံသ
ဘင်ကို၊ ဒေသတွင်၊ ဖြစ်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိဘဝ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဇ္ဇိတော၊ ထည့်ပတ်အပ်၏၊ သော၊ ထိုတာလပုဇ္ဈောသည်၊ သတ္တု၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားနာရ၍၊
ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု
၍၊ လဒ္ဓုပသမ္ပန္နော၊ ရအပ်သောပစ္စည်းအဖြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိ
ပဿနာ၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နစိရဿေဝ၊ မကြာ
မြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ အဓိဂတ
အရဟတ္တောပန၊ ရအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ရှိသည် ဖြစ်၍ကား၊ အရ
ဟတ္တပ္ပတ္တိတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်မှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ယေနကော
ရေန၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြစ်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ နိဂ္ဂဏှနဝ
သေန၊ နှိပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိက
ရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအသင့်အားဖြင့်
နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ အနောကော၊ များသောအပြားအားဖြင့်၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေ
ဘန်၍၊ ဒေသထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နူ၊ ငါကြံအောက်မှသည်ကား၊ ကဒါ၊ ဘယ်
အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗတကန္တရာသု၊ တောင်ချောက်တို့၌၊ ကောကိ
ယော၊ တယောက် အထည်းတည်း၊ အနုတိယော၊ တဏှာဟူသောနှစ်
ယောက်မြောက်သော အတော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဘဝံ၊ ခပ်သိမ်းသော
ဘဝကို၊ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဣတိ၊ အမြဲမရှိဟူ၍၊ ဝိပဿဝိပဿန္တော၊ ရှု

၄၅၀ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

လျက်၊ ဝိဟသံ၊ နေရပါအံ့နည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ တံ၊ ဣဒံ၊ ထိုသို့သောစိတ်
အကြံသည်၊ ကဒါ၊ တယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဘိန္ဒုပဋ္ဌ၊ ချေး၊ ဆိုးရည်ဖြင့်ပျက်အပ်သော ထားငယ်ဖြင့်အပိုင်း
ပိုင်းဖြတ်အပ်သောသင်္ကန်းကို ဆောင်သည်၊ ကာသာဝဝတ္ထော၊ ဖန်ရည်
စွန်းသော သင်္ကန်းကိုဝတ်သော၊ အမမော၊ ဒါယကာဂိုဏ်း၌ မြတ်နိုးခြင်း
ကင်းသော၊ နိရာသော၊ တရံတရသောအာရုံ၌တောင့်တခြင်းမရှိသော၊ မုနိ
ရဟန်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရာဂဉ္စ၊ ရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါ
သကိုလည်းကောင်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မောဟဉ္စ၊ မောဟကို
လည်းကောင်း၊ ဟန္တာ၊ ရာဂစသောကိလေသာတို့ကိုအရိယမင်္ဂဖြင့်ဖြတ်၍
သုခိ၊ မင်္ဂဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့် ချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဝနဂတော၊ တော
ကြီးသို့ကပ်လျက်၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌လျှင်၊ ဝိဟသံ၊ နေရပါအံ့နည်း၊ ဝ
ရောဂနိဋ္ဌံ၊ သေခြင်းနာခြင်း၏အသက်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မတ္တ၊ ဓရာယု
ပဗ္ဗတံ၊ သေခြင်းအိုခြင်းတို့ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဣဓံကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊
အနိစ္စံအနိစ္စံဣတိ၊ အနိစ္စဟူ၍၊ ဝိပဿမာနော၊ အဖန်တလဲလဲရှုလျက်၊ ဝိတ
ဘယော၊ အကြောက်ကိုပယ်သဖြင့်ကင်းသောကြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
ကဒါနု၊ တယ်အခါ၌လျှင်၊ ဝိဟသံ၊ နေရပါအံ့နည်း၊ ဝနေ၊ တောကြီး၌၊ တံနု
တံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်လည်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊
တယဇနနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော ဘေးကြီးတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်
သော၊ ဒုက္ခာဝဟံ၊ ကိုယ်စိတ်၌ဖြစ်သောအလုံးစုံသောပဋိဆင်းရဲကိုဆောင်
တတ်သော၊ တဗျာသဟံ၊ တဗျာတည်းဟူသောနွယ်ရှိသော၊ ဗဟုဝိ
ဝေတ္တနိ၊ များသောအပြားရှိသော အာရုံဘဝသို့ အစဉ်လိုက်တတ်စီးပို့
တတ်သော၊ တဗျာသဟံ၊ တဗျာတည်းဟူသော နွယ်ကြိုးကို၊ တံဝိ
ဏံ၊ ထက်ထွေစွာသော၊ ပညာမယံ၊ မဂ်ပညာဖြင့်ပြီးသော၊ အထိ၊ ကောင်း
စွာသွေးအပ်သောသနိလျက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဝိရိယအလောက်အံ့ရှိသော
သဒ္ဓါဟူသောလက်ဖြင့်ကိုင်၍၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌၊
တမ္ပိပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်လည်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ဥဂ္ဂ
တေဇံ၊ သမထဝိပဿနာအစွမ်းအားဖြင့်သွေးအပ်သည်ဖြစ်၍ ထက်သော
တန်ခိုးရှိသော၊ ပညာမယံ၊ ပညာဖြင့်ပြီးသော၊ ဣသိနံ၊ ထူးရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
ထူးရားတပည့်သားတို့၏၊ သတ္တံ၊ ဓားလက်နက်ကို၊ သဟသ၊ အဆာ
တလျှင်၊ အာဒိယိတွာ၊ ဆွဲယူကိုင်၍၊ သသေနံ၊ စစ်သည်နှင့်တကွသော၊ မာ
ရုံ၊ ကိလေသာအဘိသင်္ခါရ စသောမာရ်ကို၊ သဟသ၊ အဆာတလျှင်၊

တပည့်သံ၊ ဗျက်ဆီးရပါအံ့နည်း၊ သိဟာသနေ၊ မြဲမြံသောနေရာဟုဆိုအပ်
သောဝဇိရာပလ္လင်၌၊ တံနုတံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်၊ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ
၌၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ဓမ္မ ရူပိ၊ တရား၌ရှိသေခြင်းနှင့်ယှဉ်
သောအားဖြင့်တရားကို အလေးပြုကုန်သော၊ တာဒိတိ၊ ဣဋ္ဌာရုံစသည်တို့
၌သည်းခံခြင်းစသော တာဒိလက္ခဏာသို့ ရောက်ကုန်သော၊ ယာထာဝ
ဒသိဟိ၊ မတောက်မပြန်မြင်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိဇိတိန္ဒြိယ
ဟိ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်မကောင်းမှုကိုအောင်ပြီးသော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗဇ္ဇာ
ဟိ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သမာဂမေသုသမာဂ
မော၊ ပေါင်းစပ်ရခြင်းသည်၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ ကဒါနု၊ အဘယ်
အခါ၌၊ ပဓာနိယော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌လေ့လာသောသူကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌော
မြင်အပ်သည်၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ တံနုတံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်
သောလျှင်၊ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ခုဒ္ဒါဝါ၊ မှတ်
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိပါသာဝါ၊ ရေထိပ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
ဝါဘာတပါဝါ၊ လေနေပူတံလျှပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကီဒုသရိသပါ၊
ပေါက်ဖက်ဝိုးကင်းသန့်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မံ ငါ့ကို၊ ကဒါနု၊ အဘယ်
အခါ၌လျှင်၊ နုဗျာဓယိသဗ္ဗိ၊ မညှဉ်းဆဲမနှိပ်စက်ပါကုန်လတ္တံ့နည်း၊ တံ၊ ထို
သို့ဆိုခဲ့ပြီးသော ဘေးရန်တို့ဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းသည်၊ ဝိရိဗ္ဗဇေ၊ တောင်
ချောက်ဝ၌၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ အတ္ထတ္ထိယံ၊ အကျိုးဖြင့်အလို
ရှိအပ်သော၊ တန္တုတံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်၊ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌၊ တဝိ
ဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ မဟေသိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိနိတံ၊ သဗ္ဗ
ညတညာဏ်တော်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော၊ ယံစတုသစ္စာဒိဓမ္မံ၊ အ
ကြင်သစ္စာလေးပါးစသောတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဒုဒ္ဒသာနိ၊ မသည်းဘူး
အပ်သော ကုသိုလ်အဆောက်အဦးရှိကုန်သောသူတို့သည်မြင်နိုင်ခဲ့ကုန်
သော၊ တာနိစတ္တာရိသစ္စာနိ၊ ထိုလေးပါးကုန်သောသစ္စာတို့ကို၊ သမာဟိ
တက္ကော၊ မဂ်သမာပိဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
သတိမာ၊ ကောင်းသော သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပညာယ၊ အရိယမဂ်
ပညာဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ အာဂန္တိ
ပဋိဝိဇ္ဈိသံ၊ ထိုးထွင်း၍သိပါလတ္တံ့နည်း၊ တံနုတံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုသစ္စာလေး
ပါးတရားတို့ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းစသောအကြံသည်၊ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌
တဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ရူ ပစ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောရူပါရုံ
၌လည်းကောင်း၊ အဝိတေ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ပိုင်းခြား၍သိအပ်သော၊ သဒ္ဓေစ၊

၄၅၂ လေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သောတဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သော သဒ္ဓါရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓေစ၊ ဗာသနာ
ညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောဂန္ဓာရုံ၌လည်းကောင်း၊ ရသေစ၊ ဇိဝှာဝိညာဉ်ဖြင့်
သိအပ်သောရသာရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗေစ၊ ကာယဝိညာဉ်ဖြင့်သိ
အပ်သောဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌လည်းကောင်း၊ အာဒိတ္တတော၊ တဆွဲတပါးသောမီး
တို့ဖြင့်ရဲရဲတောက်သော အားဖြင့်၊ ဓမ္မေစ၊ ဓမ္မာရုံ၌လည်းကောင်း၊ သမထေ
ဟိ၊ ဝိပဿနာမဂ်သမာဓိတို့နှင့်ယုတ္တော၊ သွဉ်လျက်၊ ဣညာယ၊ ဝိပဿနာ
ပညာနှင့်တကွသောမဂ်ပညာဖြင့်၊ အဇ္ဈိဒက္ခိသံ၊ မြင်ရပါအံ့နည်း၊ တဒိဒံတံ
ဣဒံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ဒုဗ္ဗေစ
နေန၊ မကောင်းသော ကြမ်းကြုတ်စွာသော စကားဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ထိခိုက်
ချုတ်ချပ်၍ဆိုအပ်၏၊ တတောနိမိတ္တံ၊ ထိုကြမ်းကြုတ်သောပရူသဝါစာ
ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝိမနော၊ နှလုံးမကောင်းသောစိတ်ရှိသည်၊ က
ဒါနု၊ ဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ နဟေသံ၊ မဖြစ်ဘဲရှိပါအံ့နည်း၊ အဟံ၊ ငါကို၊
ပဿတ္တော၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ခြီးမွမ်းအပ်၏၊ တတောနိမိတ္တံ၊
ထိုသူတပါးတို့ခြီးမွမ်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝုဋ္ဌော၊ နှစ်လို
ဝမ်းသာခြင်းသည်၊ နဟေသံ၊ မဖြစ်ရလို၊ တဒိဒံတံဣဒံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံ
သည်၊ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ကဋ္ဌေစ၊ သစ်
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိဏေစ၊ မြက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ လတာစ၊ နွယ်
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣမေခန္ဓေစ၊ ဤငါ၏သန္တာန်၌အကျုံးဝင်ကုန်သော
ခန္ဓာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အမိတေ၊ ဣန္ဒြိယခန္ဓာဖြင့် မရေတွက်နိုင်ကုန်
သော၊ ဓမ္မေစ၊ ရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တိကာနေဝစ၊ အဇ္ဈတ္တတရား
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗာဟိရာနိစ၊ ဗာဟိရတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမံ
အနိစ္စအစရှိသောအားဖြင့်အညီအမျှကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တုလေယျံ၊ နှိုင်းယှဉ်
ဆင်ခြင်ရလို၏၊ တဒိဒံတံဣဒံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုသို့သော အကြံသည်၊ ကဒါ၊
ဘယ်အခါ၌၊ မေ၊ ငါအား၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ဣသိတိ၊
တုရားအစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပယာတမ္ပိ၊ သွားရာ ဖြစ်
သော၊ ပထေ၊ သမထဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သောခရီး၌၊ ဝဇ္ဇန္တံ၊ သွားသော
အားဖြင့်ကျင်လည်သော၊ မံ၊ ငါကို၊ ပီဝုသကာလမေစော၊ မိမိလအခါ
၌ရှာသောမိမိလည်းသော်လည်းကောင်း၊ အသစ်သော၊ တောယေန၊ မိမိလရေဖြင့်၊
ဝနေ၊ တော၌၊ သဝီဝရံ၊ သင်္ကန်းနှင့်တကွ၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊
ဩဝဿတေ၊ မိမိလစွတ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ တံနုတံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်
ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ယိခဏ္ဍိနေ၊ ငှက်

သုက္ခိယောကြောင့်ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ အမိဝမ်းမှတစ်ဆင့်တွင်းမှတစ်ဆင့်
 ဤသို့နှစ်ကြိမ်ဖွားပေါက်သော၊ မယူရသေး၊ ဥဒေါင်းဌာန၊ ဝနေ၊ နေရာ
 တော၌၊ ဂိရိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ရေ၊ တောင်ခေါင်း၌၊ ရုတံ၊ ဥဒေါင်းတို့၏တွန့်သံကို၊ သုတွာ
 နားထောင်၍၊ ပစ္စုပ္ပန်တွာ၊ အိပ်ရာမှထ၍၊ အမတဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တိယာ၊
 ရောက်ခြင်းငှါ၊ မံမမ၊ ငါအား၊ သမိန္ဒယေ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောဘဝကိုအ
 နိစ္စဟုကောင်းစွာကြံ့ရပါအံ့နည်း၊ တံနု၊ ထိုအကြံသည်သာလျှင်၊ ကဒါ၊
 ဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ကဒါနု၊ ဘယ်အခါ၌သာ
 လျှင်၊ ဂင်္ဂ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ယမုနံ၊ ယမုနာမြစ်သို့လည်းကောင်း၊
 သရဿတိ၊ သရဿတိမြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ပါတာလ သိတ္တံ၊ သမုဒ္ဒရာ၏
 အတွင်း၌မြေပြွေတာတည်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောအရပ်သို့၎င်း၊ ဗလဝါမုဒ္ဒ၊ မ
 ဟာသမုဒ္ဒရာ၌ကြီးစွာလည်သောဝဲအဝသို့၎င်း၊ ဝိတိ၊ သနံ၊ ကြောက်ခြင်းမ
 ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ အသဇ္ဇမာနော၊ မငြိမတွယ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ကဒါနု၊ ဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ ပတရေယျံ၊ ဆင်းရဲပါလိုအံ့နည်း
 တံနုတံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်၊ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့နည်း၊ သံဝါမစာရီ၊ စစ်မြေအရပ်၌ချင်လည်သော၊ နာဂေါ၊ ဆင်
 ပြောင်သည်၊ နံ၊ ထိုစစ်မြေအရပ်သို့၊ ပဝိသေတွာ၊ ဝင်၍၊ ဧကော၊ နှစ်ယောက်
 မြောက်သောသူမရှိတယောက်အထည်းတည်း၊ စရတိ၊ ဣဝ၊ မိမိအလိုအား
 ဖြင့်သွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံဘထာ၊ ထိုအတူ၊ ကာမဂုဏသု၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့
 ၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံသုဘာနိမိတ္တံ၊ အလုံးစုံသောတင့်ငယ်သောအာရုံ
 ရှိသောဆန္ဒ၊ ပြင်းစွာတပ်သောဆန္ဒရာဂကို၊ ဈာနေယုတော၊ ဈာန်၌ယှဉ်
 လျက်၊ နိဗ္ဗုဇ္ဇာနိဗ္ဗုဇ္ဇာဘန္တော၊ အကြွင်းမဲ့ငယ်သည်ဖြစ်၍၊ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ
 ၌၊ ပဒါလယေ၊ အခဟတ္ထမဂ်ဖြင့်ဖျက်ဆီးပောက်ခွဲရအံ့နည်း၊ တံ၊ ထိုအကြံ
 သည်၊ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရပါလတ္တံ့နည်း၊ ဒလိဒ္ဓကော၊
 အမှတ်မရှိတရံတယောက်သော အသက်မွေးရာမှကင်းသော သူဆင်းရဲ
 သည်၊ ဣဏဇ္ဇေ၊ မြို့ကိုယူ၍ထိုမြို့ကိုဆပ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သေးကြောင့်မြို့
 ရှင်တို့သည်ငင်ဆွဲအပ်သော၊ ခနိကေဟိ၊ မြို့ရှင်တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇိတော၊ နှိပ်
 စက်အပ်သောသူသည်၊ နိမိ၊ ရွှေအိုးကို၊ အာရုဓယိတွာ၊ အမိဝမ်း၌၊ ရေ၍၊
 ဣဏဇ္ဇေ၊ တင်သောမြို့ကိုလည်း၊ သောဓေတွာ၊ ပေးဆပ်သောအားဖြင့်စင်စေ
 ၍၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဇိဝန္တော၊ အသက်မွေးရသည်ဖြစ်၍၊ ဝုဠော၊
 နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သည်၊ ဘဝေယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံဘထာ၊ ထို
 အတူ၊ အာဟိဇ္ဇိ၊ ငါသည်လည်း၊ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ ကာမတ္တံ၊ မြို့နှင့်

၄၅၄ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

တုသောကာမန္တန္တကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ မဟာထိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
သာသနံ၊ အရိယာကို၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ မြတ်စွာဘုရား၏သဒ္ဓသနာတော်ကို၊
အဓိဂမ္မရ၍၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်၊ ဘဝိဿံ၊ ဖြစ်ရပါအံ့နည်း၊ တံပရိဝိ
တက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်၊ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊
တယော၊ သင်သည်၊ ဗဟူနိဝဿာနိ၊ များစွာသောနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အဂါရေါ
သေန၊ လူ၏အလယ်၌နေသဖြင့်၊ ယာမိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်၊ အဓိန
နု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဣဒံ၊ ဤသင်သည်များစွာသော
နှစ်တို့ပတ်လုံးတောင်းပန်ခြင်းသည်၊ အလံနု၊ သင်အားစွမ်းနိုင်သည်သာ
လျှင်တည်း၊ ဒေါနိဣဒေါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံ၊ ထိုသို့တောင်းပန်ခြင်းသည်၊ ပဗ္ဗဇိ
တံ၊ ရဟန်းပြုသည်၊ သမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ကိံကာရေ၊ ကံကနကာရ
ဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဗိတ္တံ၊ အိုမိတ်၊ တုဝံ၊ သင်သည်
နိယုတ္တသိ၊ သမထဝိပဿနာကိုစွန့်၍ ယုတ်သောမြင်ခြင်း၌ ယှဉ်စေဘိသ
နည်း၊ ဗိတ္တံ၊ အိုမိတ်၊ တယော၊ သင်သည်၊ အဟံ၊ ငါ့ကို၊ ယာမိတောနနု၊
အကယ်၍တောင်းပန်သကဲ့သို့၊ အဓိ၊ ဖြစ်စွတကား၊ ကဿော၊ အဘယ်ကြောင့်
ဣဒေါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဒနုရူပံ၊ ထိုတောင်းပန်သည်နှစ်လျော်စွာ၊ နပဋိပဇ္ဇ
တိ၊ မကုသိုလ်သနည်း၊ ဗိတြံဆဒါ၊ ဆန်းကြယ်သောအကာဟုဆိုအပ်သော
အတောင်ရှိကုန်တသော၊ ဝိဟာဝိမာ၊ ဥဒေါင်းဌက်အပေါင်းတို့သည်၊ မဏိန္ဒ
ဗောသတ္တနိတာဘိဝဇ္ဇိနော၊ မြေ၌ကြွေးကြော်သောအသံဖြင့်ဆောင်အပ်
သောအကြောင်းကြောင့် ကောင်းစွာကြွေးကြော်လေ့ရှိကုန်သော၊ တေ၊
ထိုဥဒေါင်းဌက်အပေါင်းတို့သည်၊ ဝိရိဗ္ဗဇေ၊ တောင်တို့ဖြင့်ခြုံရံအပ်သော၊
ဝနဋ္ဌိ၊ တော၌၊ ဈာယိနံ၊ ဈာန်ဝင်စားသော၊ တံ၊ သင်ကို၊ ဝေဿန္တိ၊ သင်
တောင်းပန်သည်အတိုင်းမွေ့လျော်စေကုန်လတ္တံ့၊ ကုလေစ၊ အမျိုးအ
စဉ်အသက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မိတ္တေစ၊ ချစ်ကြွမ်းဝင်သောအဆွေခင်
ပွန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိယေ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ဥာတကေစ၊
ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဝိဒ္ဓာရေတိကာ
မဂ္ဂုဏ္ဏ၊ ရွှင်မြူးမွေ့လျော်ခံစားအပ်သော ကာမဂုဏ်ကို လည်းကောင်း၊
သဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအလုံးစုံကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဣဒံ၊ ဤတောအရပ်သို့၊
အဇ္ဈုပဂတော၊ ကင်၏၊ ဗိတ္တံ၊ အိုမိတ်၊ အထောဝိ၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်းတံ၊
သင်သည်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ နတုဿာယိ၊ မနှစ်သက်စေလတ္တံ့နည်း၊ ဗိတ္တံ၊ အို
မိတ်၊ တေ၊ ဤသို့ကာမသို့လိုက်၍မဖြစ်ခြင်းသည်၊ မမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်၊
ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရေသံ၊

၅၀-ပညာသနီပါတ်- ၂၆၂-တာလပုရုတ္တရဂါထာ၊ ၄၅၅

သူတပါးတို့အား၊တံ၊ထိုကာမသို့လိုက်၍ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊
သန္ဓာဘာကာလံ၊ ကိလေသာဟူသော မာရ်ကို စစ်ထိုးခြင်းငှါ ဘာဝနာ
ဖြင့်ဖွဲ့သောကာလ၌၊ နန္တိပတွာ၊ထိုသူပင်တည်းဟုဆို၍၊ ပရိဒေဝိတေန၊
ဝိကြေးသဖြင့်၊ ကိံပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ယသ္မာ၊အ
ကြင်ကြောင့်၊ ဣဒံစိတ္တဉ္စ၊ဤစိတ်သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ထိုမှတပါးအ
လုံးစုံသောတေတူမကသင်္ခါရတရားသည်လည်းကောင်း၊ စလံ၊ တုန်လှုပ်
သောတရားမည်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပေက္ခမာနော၊ ဝေညာစက္ခုဖြင့် ရှုထုတ်၊
အဘိနိက္ခမိ၊အိမ်သဘွယ်ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်တို့မှထွက်မြောက်ပြီး၊ အမ
တံပဒံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဇိဂိသံပရိယေသန္တော၊ရှာသည်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ စိတ္တ၊အိုစိတ်၊ အနုပက္ခေန္တော၊သင်အ
လိုရှိတိုင်းသောအရပ်သို့မလိုက်မူ၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိယေသနမေဝ၊
ရှာခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကံရာမံ၊ငါပြုလေအံ့၊ သံယုတ္တဝါဒီ၊အသင့်ဟော
တော်မူလေ့ရှိသော၊ မဟာဘိသက္ကော၊မြတ်သောဆေးသမားနှင့်တူသော၊
နရဒဗ္ဗဿာရထိ၊လူနတ်တို့အားဆုံးမခြင်း၌မြတ်သော ရထားထိန်းသဖွယ်
ဖြစ်သော၊ ဗွိပဒါနံ၊အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥတ္တမော
မြတ်တော်မူသောတရားသည်၊ အဝိတရာဂေန၊ရာဂမကင်းသောသူသည်
စိတ္တစလံ၊စိတ်၏တုန်လှုပ်ခြင်းသည်၊ မက္ခဋ္ဌသန္နိဘံ၊တောမျောက်နှင့်တူ၏၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ အဝိတရာဂေန၊ကာရာဂ
မကင်းသေးသောသူသည်၊ သုဒ္ဓန္နိဝါရယံ၊အလွန်မြစ်နှိုင်းသော၊ စိတ္တစလံ
စိတ်၏တုန်လှုပ်ခြင်းသည်၊ မက္ခဋ္ဌသန္နိဘံ၊တောမျောက်နှင့်တူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့
ယုတ္တဝါဒီ၊ ကောင်းစွာအသင့်ဟောလေ့ရှိသော၊ မဟာဘိသက္ကော၊မြတ်
သောဆေးသမားသဘွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ နရဒဗ္ဗဿာရထိ၊ လူနတ်တို့
အားဆုံးမခြင်း၌ကောင်းသောရထားထိန်းသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဗွိပဒါ
နံ၊အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသူတို့ထက်၊ ဥတ္တမော၊မြတ်တော်မူသောတရား
သည်၊ ယတ္ထယေသု၊ အကြင်ဝတ္ထု၊ ကာမဂုဏ်ကိလေသာကာမဂုဏ်တို့၌၊
သိတာ၊ဖွဲ့ကုန်သော၊ တေပုသုန္တေန၊ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပုနန္တဝေ
တဘနိဘဝသင်္ခါရဖြစ်ခြင်းတို့ကို၊ ဇေယျေန၊ရှေးဦးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကေန္တ
န၊စင်စစ်သဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲကို၊ ဣန္ဒြိယန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ ဣန္ဒြိယန္တဝ၊အလို
ရှိကုန်သော်လည်း၊ ဗိက္ခေန၊စိတ်သည်၊ နိဘာ၊ဆောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
နိရာကတာ၊ ငရဲ၌ဖြစ်စေဟတ်သောကံကိုပြုကုန်သောကြောင့် စီးပွားချင်း
သာမှကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယေ၊ငရဲ၌၊ ပဝတ္တံ၊ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ

ကို၊ နိဗ္ဗိသု၊ မရကုန်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကာမာ၊ ကာမတရားတို့
 ကို၊ ဝိဗြာ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏ဟူ၍၊ မရနု၊ ကောင်းမြတ်ကုန်၏ဟူ၍၊ မနော
 ရမာ၊ ရှုလုံးမွေ့လျော်ကုန်၏ဟူ၍၊ တေဝုယန္တနာ၊ ထိုပုယဇဉ်မိုက်တို့သည်၊
 အဝိဇ္ဇိသု၊ ခံစားကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိရယေ၊ ရေ၌၊ နိရာကတာ၊ စီး
 ပွားချမ်းသာမှကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဝိဇ္ဇိသု၊ ခံကုန်၏၊ မယူရကောဉ္စာ
 ဘိရုဒိ၊ ဥဒေါင်းကြီးကြွေတွန်သံတို့ဖြင့်ဖြွမ်းသော၊ ကာနနေ၊ တောကြီး၌၊
 ဒိပိဟိ၊ သစ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျဠေဟိ၊ ကျားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဝုရက္ခတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝသံဝသန္တော၊ မေတ္တာကိုပွားစေသဖြင့်
 နေလျက်၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ အပက္ခံ ဝုက္ခက်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဧဟံ၊
 ကိုယ်အသက်ကိုမဝံ့မူ၍ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်သောအားဖြင့်စွန့်လေအံ့၊ မံ၊ ငါ
 ကို၊ မာရိရာဇေ၊ ဤရဲခဲစွာသောဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ်မှဝေဏာကိုမချွတ်ယွင်းစေလင့်၊
 ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တ၊ ခိုခိတ်၊ မံ၊ ငါကို၊ ဝုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှေး၌၊ နိယုဉ္ဇထိ၊
 သီးကောင်းသောအကျင့်၌အားထုတ်စေလော့၊ ဗျာနာနိ၊ ပဌမဗျာနံစ
 သောလေးပါးသောဗျာနံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ သဒ္ဓါစသောငါး
 ပါးသောဣန္ဒြိယံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗလ္လာနိ၊ သဒ္ဓါစသောငါးပါးသောဗိုလ်
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသမာဓိဘာဝနာစ၊ ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်
 လေးပါးသော သမာဓိတို့ကိုပွားစေခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ တိဿော
 ဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးကုန်သောဝိဇ္ဇာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော့၊
 ဗုဒ္ဓသာသနေး၊ မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမတော်၌၊ ဌိတော၊ တည်တက်၊ ဗုသ
 ပါပုဏ္ဏာဟိ၊ ရောက်လေလော့၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တ၊ ခိုခိတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊
 မံ၊ ငါကို၊ ဝုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှေး၌၊ နိယုဉ္ဇထိ၊ ကောင်းသောအကျင့်၌
 အားထုတ်စေလော့၊ အမတဿ၊ သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပက္ခိ
 ယာ၊ ရောက်ခြင်း၌၊ နိယျာနိကံ၊ ဝန်ခံထွက်မြောက်စေတတ်သော၊ သဗ္ဗ
 နုက္ခက္ခယောဂဓံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောဝန်ဆင်းရဲတို့၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့သက်
 ဝင်ရာလည်းဖြစ်ထသော၊ သဗ္ဗကိလေသသောနံ၊ အကြွင်းမရှိသောကိ
 လေသာဟူသောအညစ်အကြေး၏ စင်ကြယ်ကြောင်းလည်းဖြစ်ထသော၊
 အဋ္ဌဝိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေ
 လော့၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တ၊ ခိုခိတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မံ၊ ငါကို၊ ဝုရေ၊ ရဟန်းပြု
 သည်မှရှေး၌၊ နိယုဉ္ဇထိ၊ ကောင်းသောအကျင့်၌အားထုတ်စေလော့၊
 ယောနိသော၊ သင့်သောရှုလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ ခန္ဓေ၊ တောဘူမိကဥပါဒါနက္ခန္ဓာ
 ဣရားတို့ကို၊ အနိစ္စဣတိ၊ အနိစ္စဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ၍

လည်းကောင်း၊ ပဋိပဿ၊ အဖန်တလဲလဲ ဝိပဿနာဥာဏ်ဖြင့် ရှုလော၊
ယတောယသွဿကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟဏ္ဍာ၊ တဏ္ဍာသည်၊ ဒုက္ခံ၊
ဆင်းရဲကို၊ သမုဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ တံ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာကိုဖြစ်စေကတ်
သောဒာဏ္ဍာ ဘိုးဗဟ၊ ဂွန်လော၊ ဣဓေဝ၊ ဤအတ္တဘောဋ္ဌသာလျှင်၊ ဒုက္ခဿ
ဆင်ရဲ၏၊ အန္တိအန္တဝတော၊ အနိစ္စသည်လျှင် အဆုံးရှိသောကြောင့်
အနိစ္စဟူ၍၊ ဝိပဿနံ ရှုခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလေလော၊ ဣတိဇော၊ ဤသို့၊
စိတ္တံ၊ စိတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှေး၌၊ နိယုဇ္ဈသိ၊
ကောင်းသောအကျင့်၌အားထုတ်စေလော၊ ။ယောနိသော၊ အသင့်အား
ဖြင့်၊ ခန္ဓေဥပါဒေ၊ နက္ခန္ဓာတရားငါးပါးတို့ကို၊ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ၍လည်းကောင်း၊ သုညံ၊ မိမိအလိုသို့မလိုက်ခြင်း
အပိုးမရခြင်းအနှစ်မရှိခြင်းအတ္တမှတ်သောကြောင့်၊ အနတ္တံ၊ အနတ္တ
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အစံ၊ အစီး၊ အပွါးမဲ့ ကိုဆောင်တတ်၏ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ဝဓကန္တိ၊ သူသတ်နှင့်တူ၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝိပဿ၊ အဖန်
တလဲလဲရှုလေလော၊ မနောဝိစာရေ၊ မနောဝိစာရဟု မှတ်အပ်သောကာမ
ဂုဏ်၌ရှိသောဝမ်းမြောက်ခြင်း၏အနီး၌၊ စေတသော၊ တဆွဲရှစ်ပါးအပြား
ရှိသောစိတ်ကို၊ ဥပရုန္တံ၊ မြစ်လေလော၊ ဣတိဇော၊ ဤသို့၊ စိတ္တံ၊ စိတ်၊ တံ၊ သင်
သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှေး၌၊ နိယုဇ္ဈသိ၊ ကောင်းသော
အကျင့်၌အားထုတ်စေလော၊ ။ရဏ္ဍော၊ ဦးပြည်းသောအဖြစ်သို့ရောက်
သော၊ ဝိရူပေါ၊ ခေးငယ်ဖြင့်အဝိုင်းဝိုင်းဖြတ်သောဆိုးရည်ဖြင့် အဆင်းကို
ဖျက်သောဖန်ရည်စွန်းသောအဝတ်ကို ဝတ်သောကြောင့်ဖောက်ပြန်သော
အဆင်းရှိသောအဖြစ်သို့ရောက်သော၊ အဘိသာမာဂတော၊ သမိတ်လက်
စွဲလျက်အမိလ္လာတို့သည်ပြုအပ်သောဆွမ်း၊ ခံသွားခြင်းသို့ကပ်သော၊ ကပါ
လဟတ္ထော၊ ဆွမ်းခံခွက်ကိုလက်စွဲသော၊ ဘိက္ခော၊ ဆွမ်းကိုရှာမိုးသော
ရဟန်းသည်၊ အသုဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မဟေသိနော၊ မြတ်သောသီလ
ကျေးဇူးကိုရှာတော်မူပြီးသော၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနေ၊ အဆုံးအမ
တော်ဖြစ်သောစကားတော်၌၊ အနုယုဇ္ဈဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ပွားစေ
လော၊ ဣတိဇော၊ ဤသို့၊ စိတ္တံ၊ အိုစိတ်၊ တံ၊ သင့်သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝုရေ၊ ရဟန်းပြု
သည်မှရှေး၌၊ နိယုဇ္ဈသိ၊ ကောင်းသောအကျင့်၌ ယှဉ်စေလော၊ သုသံဝု
တတ္ထော၊ ကောင်းစွာကိုယ်နှုတ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်သောစိတ်ရှိလျက်၊ ဝိဝိ
ဓန္တရေ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းဖြင့်ခရီးဆုံ၏အကြား၌၊ စရိစရန္တော၊ သွားသော
ရဟန်းသည်၊ ကုလေသုစ၊ ဒါယကာတို့၌လည်းကောင်း၊ ကာမေသုစ၊ ကာမ

၄၅၀ ထေရဝါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဂုဏ်ဘိဇ္ဇလည်းကောင်း၊ ခေါ်သိနော၊ ရာဟုမြို့စသောငါးပါးသောအပြစ်မှ
ကင်းသော၊ ပုဏ္ဏမာသိယာ၊ လပြည့်နေ့၌၊ စန္ဒောယထာ၊ လကွဲသို့၊ အသင်္ဂီ
မာနသော၊ တဏှာဖြင့်မပြုမတွယ်မကင်သိမ်းသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ စရ၊
ကျင့်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝုရေ၊
ရဟန်းဖြစ်သည်မှရှေး၌၊ နိယုဇ္ဈသိ၊ ကောင်းသောအကျင့်၌ယှဉ်စေလော၊
တံ၊ သင်သည်၊ အညိကော၊ အရဟုကင်ရောင် ဆောက်တည်သည်၊
ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော၊ ဝိဇ္ဇာပါတိကော၊ ဝိဇ္ဇာပါတ်ရတင်ဆောက်တည်သည်၊
ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော၊ သောသာနိကော၊ သုသန်ရတင်ဆောက်တည်သည်၊
ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော၊ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူရတင်ဆောက်တည်သည်၊
ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော၊ နေသဇ္ဇိကော၊ နိသဇ္ဇိရတင်ဆောက်တည်သည်၊ ဟော
ဟိ၊ ဖြစ်လော၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ရတေ၊ ရတင်ကျေးဇူး၌၊ ရတော၊ ရွှေ
လျော်သည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝုရေ၊ ရဟန်းဖြစ်သည်မှရှေး၌၊ နိယုဇ္ဈသိ၊ ရတင်ကျေးဇူး၌ယှဉ်စေ
လော၊ ဗသောနိ၊ အသီးတို့ကို၊ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသော၊ ဝုရိသော၊ လောက၌၊
သည်၊ ရုက္ခာနိ၊ သစ်ပင်တို့ကို၊ ဧဝပေတွာ၊ စိုက်ပျိုး၍၊ ဗသေသိယထာ၊
အသီးကိုသာအလိုရှိသကဲ့သို့၊ အပလော၊ အသီးမရှိသည်ရှိသော် မူလေ၊
အမြစ်၌၊ တရံ၊ သစ်ပင်ကို၊ ဆေတ္တု၊ ဖြတ်ခြင်း၌၊ ဣစ္ဆတိယထာ၊ အလိုရှိ
သကဲ့သို့၊ တမေဝ၊ ထိုသစ်သီးကိုသာလျှင်၊ ဣစ္ဆတိယထာ၊ အလိုရှိသကဲ့
သို့၊ ဗိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ တထူပမံ၊ ထိုသစ်ပင် စိုက်သော
ယောကျ်ားနှင့်တူသော၊ ဣဒံဗိတ္တံ၊ ဤစိတ်ကို၊ ကရောသိ၊ ပြုလော၊ ယံမံ၊
အကြင်ငါ့ကို၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌၊ အပ္ပမဇ္ဇိတံ၊ မမေ့မလျော့စေခြင်း
၌၊ ပဗ္ဗန္ဓပလံ၊ ရှည်စွာသောအခွန်သို့ရောက်သောရဟန်းအကျိုးကို၊ အနိစ္စ
မှီစလေ၊ အမြဲမရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောအလွန်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသောသံသရာ
အစ၌၊ နိယုဇ္ဈသိ၊ ယှဉ်စေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် မတိုက်တွန်းလှင့်လော၊
အရူပံ၊ အညိအရွှေစသောအဆင်း၏မရှိသောကြောင့် အရူပမည်သော၊
ဒုရော်မံ၊ ဝေးသောအရပ်၌ဖြစ်သော ဝေးသောအရပ်၌တည်သောအာရုံကို
မတပ်သော၊ ဧကစာရီ၊ တခုတည်းသာဖြစ်လေ့ရှိသော၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊
ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တဝဝသေန၊ သင်၏အလို
ဖြင့်၊ ယဒိပိအနုဝတ္တတိ၊ အကယ်၍အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်အံ့နည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
ထူးအဆုံးအမကိုရသောအခါ၌၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ နက
ရိသာမိ၊ ငါလိုက်နာ၍မပြုအံ့၊ ဟိသမ္ပံ၊ ဖွန်၏၊ ကာမာ၊ ကာမတရားတို့သည်၊

၅၀-ပညာသနိပါတ်-၂၆၂-တာလပုရုတ္တရဂါထာ၊ ၄၅၉

ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲသောသဘောရှိကုန်၏။ ကဋ္ဌ၊ ကာ၊ စပ်ခါးသောအကျိုးရှိကုန်
 ၏။ မဟတ္တယာ၊ များသောဘေးရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနမေ၊
 နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ အဘိမနော၊ ရှေးရှုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရိသံဝိဟိ
 ရိသံ၊ နေအံ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ အလက္ခာ၊ တင့်တယ်ခြင်း၊ ကြက်သရေမှ
 ကင်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဟိရိကတာယ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသောအဖြစ်၌
 ပြက်ရယ်မှုပြုသကဲ့သို့ အရှက်မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နနိက္ခ
 မိ၊ ကျောင်းမှမထွက်ပြီး၊ စိတ္တဟောတု၊ စိတ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
 စိတ္တဝသိကော၊ စိတ်၏အလိုသို့လိုက်သည်၊ ဟုက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊ နနိက္ခမိ၊
 ကျောင်းမှမထွက်အံ၊ နုရကန္တနာယ၊ မင်းအစရှိသည်ကိုဖြစ်မှား၍ကြောက်
 လန့်တုန်လှုပ်သဖြင့်၊ နနိက္ခမိ၊ ကျောင်းမှမထွက်အံ၊ အာဇီဝဟောတု၊
 အသက်မွေးခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နနိက္ခမိန
 ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုသည်မဟုတ်၊ စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ တေ၊ သင်၏၊ ပဗ္ဗိဿ၊ ငါ၊ သင့်
 အလိုသို့လိုက်အံ့ဟု ဝန်ခံခြင်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နကတော၊ မပြုအပ်ပြီး
 သဗ္ဗုသေဟိ၊ ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အပ္ပိစ္ဆတာ၊ အ
 လိုနည်းခြင်းမည်သည်ကို၊ ဝဏ္ဏိတာ၊ ခြီးမွမ်းအပ်၏။ မက္ခပ္ပဟါနံ၊ သူတပါးတို့
 ကျေးဇူးချေခြင်းကိုပယ်ခြင်းကို၊ ပထတ္ထံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်၏။ ဒုက္ခဿ၊ ငရဲဆင်း
 ရဲ၏။ ဝုပသမော၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေခြင်းကို၊ သဗ္ဗုရိသေဟိ
 ဘုရားအစရှိကုန်သောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝဏ္ဏိတာ၊ ခြီးမွမ်းအပ်၏
 သဗ္ဗ၊ အချင်းစိတ်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ တေ၊ သူတော်၊ ထိုဂုဏ်တို့၌၊ ပတိ
 ပ္ဓိတဗ္ဗံ၊ တည်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ မံ၊ ငါ
 ကို၊ နိယုဉ္ဇသံ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လေလော၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံ၊ သင်စိတ်
 သည်၊ ပုဗ္ဗစိတ္တံ၊ ရှေ့ဖြစ်သော မိမိ၏အလိုကြီးခြင်း၊ စသောအကျင့်ကို၊
 ကိ၊ နာမဂန္ထသိ၊ အဘယ်လိုကျင့်လတ္တံ့နည်း၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊
 တယော၊ တပ်သောဟဏ္ဌာသည်လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာသည်
 လည်းကောင်း၊ ဝိယာ၊ သားမယားစသည်တို့၌ချစ်သောအဖြစ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ အာယာဉ္ဇ၊ ကုလိလ်ခမ္ဘတို့၌မရွေ့လျော့ခြင်းဟုဆိုအပ်သောချစ်
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သုဘာနိဂ္ဂပါနိစ၊ အတွင်းသန္တာန်အပသန္တာန်၌
 ဖြစ်ကုန်သောတင့်တယ်သောဂ္ဂပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ သုခဝေဒနာ
 စ၊ ဣဋ္ဌာရုံကိုစွဲ၍ဖြစ်သောသုခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ မနုပိယာ၊ နှစ်
 လိုအပ်ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ကာမဂုဏာစ၊ ကြွင်းသောကာ
 မဂုဏ်အစုတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝန္တာ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့၌ဖြစ်သော

၄၆၀ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဆန္ဒရာဂကိုစွန့်အပ်ခြင်းတို့သည်၊ အတ္တိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဝန္တေ
ဆဋ္ဌိတေ၊ စွန့်အပ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုဆန္ဒရာဂတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာ
ဝေါတုံ၊ နောက်၌ အပ်ခြင်းငှါ၊ နဉ္ဇသဟေ၊ စွန့်အပ်ကုန်သောကြောင့်မတတ်
နိုင်ကုန်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဘဝယောနိဂတိစိညာဏဋ္ဌိတိတို့၌၊
စိတ္တ၊ အိုမိတ်၊ တေတဝံ၊ သင်၏၊ ဝစော၊ စကားကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကာတံ၊
ပြုအပ်၏၊ ကရာန္တေ၊ ပြုသော်လည်း၊ ဗဟုသုဇာတိသု၊ များစွာကုန်
သောဇာတ်တို့၌၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ နကောပိတော၊ အမျက်မထွက်အပ်
သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေတဝံ၊ သင်၏၊ အဇ္ဈတ္တသမ္ဘဝေါ၊ မိမိ၌ကောင်းစွဲဖြစ်
သည်ဖြစ်၍၊ အကတညုတာယ၊ သူ့ကျေးဇူးအထူးကိုမသိတတ်သည်၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ကတေနိဗ္ဗတ္တိတေ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဒုက္ခေ
မသိနိုင်သောအစမတင်သောသံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော
ကာလပတ်လုံး၊ သံသရိတံ၊ ငါကျင်လည်ရလေပြီ၊ စိတ္တ၊ အိုမိတ်၊ တွညောဝံ၊
သင်သည်သာလျှင်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားအဖြစ်ကို၊ နောအဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့
အား၊ ကရာသိ၊ ပြုဘိ၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းယောက်ျားအဖြစ်
ကိုလည်းကောင်း၊ ရာဇဒိသိဝိတိဝေသောစ၊ မင်းမိန်းမအဖြစ်ကိုလည်း
ကောင်းကုန်သည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓေါစ၊ သူဆင်းရဲအဖြစ်ကို
လည်းကောင်း၊ ကရာသိ၊ ပြုဘိ၏၊ ဒေဝတ္တနံဝါပိ၊ နတ်အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဝါဟသ၊ ပြုတတ်သေး၊ အဖြစ်ဖြင့်၊ တွေဝတွံဝေဟတုတာဝေ၊
သင်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဝါမ၊ ငါတို့ဖြစ်ရကုန်၏၊ တွေ
ဝဟတု၊ သင်မိတ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အသုခ၊ အသုရာ
တို့သည်၊ ဘဝါမသေ၊ ငါတို့ဖြစ်ရကုန်ပြီ၊ တုံမူလကံ၊ သင်မိတ်ဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ နေရဟိကာ၊ ငရဲသူတို့သည်၊ ဘဝါမသေ ဖြစ်ရကုန်
ပြီ၊ အထောပိ၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်း၊ ဇေကဒါ၊ တစ်ခုတည်း၊ တိရုတ္တိ၊ နဂတာဝိ၊
တိရုတ္တိနှင့်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပေတတ္တနံဝါပိ၊ ပြိတ္တာ၏ အဖြစ်သည်
လည်းကောင်း၊ ဝါဟသ၊ ပြုတတ်သော အဖြစ်ဖြင့်၊ တွေဝတွံဝေဟ
တု၊ သင်မိတ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဝါမသေ ငါတို့
ဖြစ်ရကုန်ပြီ၊ ပုနပ္ပနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ မံ၊ ငါကို၊ ဒုဗ္ဗိဿသိနနု၊ ကောင်း
သောမိတ်ရှိသော ခင်ပွန်းတူယောင် ဆောင်သော ရန်သူဖြစ်၍ ငါအား
ဖျက်ဆီးလတ္တံ့၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုဗ္ဗေဝိယ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ ဝတ္ထေတုံ၊
ငါအားလှည့်ပတ်ခြင်းငှါ၊ နဒဿာမိ၊ ငါမပေးအံ့၊ မဟိုမဟို၊ မြုန့်မြုန့်၊ စာ
ရဏိကံ၊ မပြတ်ခြင်းငှါထိုက်သကဲ့သို့၊ ဒဿယျံ၊ ပြပေအံ့၊ ဥဗ္ဗတ္တကေ

၅၀-ပညာသနိပါတ်- ၂၆၂-တာလပုဗ္ဗတ္ထရဂါယာ၊ ၄၆၁

နေဝ၊ သူရူးကဲ့သို့ဖြစ်စေသဖြင့်သာလျှင်၊ မယာ၊ ငါနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ထုဝံ၊ သင်တဏှာနှင့်လျှင်သောစိတ်သည်၊ ပလောဘသိ၊ ငါးအားဖြားယောင်းလှည့်စားဘိ၏၊ ဗိတ္တ၊ ဒုခိုစိတ်၊ မယာ၊ ငါ့ကို၊ တေတယာသင်စိတ်သည်၊ ဝိရာမိတံ၊ ငါ့အားချွတ်ယွင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကိဉ္ဇာဝိကထေသိ၊ အကယ်၍ ကားဆို၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိရာမိကံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းကို၊ ကိဉ္ဇာဝိကထေသိ၊ အကယ်၍ ကားဆို၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိရာမိကံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်ပြီ၊ တေ၊ သင်၏၊ ဣဒံဗိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်ကား၊ ပုရေ၊ ဤအခါမှရှေ့၌၊ ယေနအာကာရေန၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣန္ဒကံဣန္ဒသိ၊ အလိုရှိ၏၊ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက် အလိုရှိတိုင်းသောအာရုံသို့သာလျှင်၊ စာရိကံ၊ အာရုံပြုသဖြင့်ကုန်စားသည်ဖြစ်၏၊ စရတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿထိုစိတ်၏၊ ဝသေ အလို၌၊ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိစရန္တဿ၊ သွားသောငါအား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စရဏာတော၊ ဖြစ်သော၊ တဿေဝ၊ ထိုငါအားသာလျှင်၊ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ စာရိကံ၊ အလိုရှိတိုင်းသောအာရုံ၌ကုန်စားသောအားဖြင့်သွားခြင်းသည်၊ စရတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဇ၊ ယခုမူကားပထိန္န၊ အပြားအားဖြင့်ယစ်သောအမုန်ရှိသော၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို၊ အင်္ဂုသင်္ဂဟောဝိယ၊ လိမ္မာစွာသောဆင်ဆရာသည်ချွန်းဖြင့်နှိပ်ဆွဲသကဲ့သို့၊ ယေနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်း၍၊ တံ၊ ထိုအမုန်ယစ်သောဆင်နှင့်တူသောစိတ်ကို၊ နိဂ္ဂဟိဿာမိ၊ ကမ္မဗ္ဗာန်မှလွန်၍ပြေအံ့သောဌ်မလေးအံ့၊ မမမ၊ ငါ၏၊ သတ္တံ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံလောကံ ဤအကြွင်းမရှိသောခန္ဓာဟုဆိုအပ်သောလောကကို၊ အဓိဋ္ဌဟိ၊ ဥပဏ်တော်ဖြင့်တည်စေ၏၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့တည်စေသနည်း၊ အနိဗ္ဗတော၊ အမြဲရှိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈဝင်တော၊ တရံတရမျှမြဲခြင်းမရှိသောသတောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသာရေတော၊ ချမ်းသာခြင်း အနှစ်သာရစသည်တို့၏မရှိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌဟိ၊ ဆောက်တည်တော်မူ၏၊ ဇိနဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗုဝိတ္တိတု၊ အဟုတ်အပတ်ထုံးထွင်း၍ဘိခြင်းငှါ၊ ဗိတ္တ၊ ဒုခိုစိတ်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပက္ခန္ဓု၊ ပြေးဝင်စေလော၊ သုဒုတ္တရာ၊ အလွန်ကူးခြင်းငှါ ပြုနိုင်ခံသော၊ တတော၊ ဩစာထိုကားမာစာစသော ဩစာလေးပါးမှ၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ တာရေဟိ၊ ကူးမြောက်စေလော၊ ဗိတ္တ၊ ဒုခိုစိတ်၊ ဣမံအတ္တဘာဝဂေဟံ၊ ဤအတ္တဘော တည်းဟူ

၄၆၂ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သောဒိဋ္ဌိသည်၊ ပေါရာဏကံဝိယ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ တေတဝ၊ သင်အား၊ နဟော
 တိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ထုယံ၊ သင်၏၊ ဝသေ၊ အလို၌၊ အနု ဝတ္တိတံ၊ အစဉ်
 လိုက်စေခြင်းငှါ၊ နဟိယုတ္တံ၊ မသင့်၊ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသ
 နေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဗ္ဗဇိတကာ
 လတော၊ ရဟန်းပြုသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မာဒိသာ၊ ရဟန်းဟူသည်
 ငါကဲ့သို့သဘောရှိကုန်သည်၊ ဝိနာသဝေရိနောစ၊ ကိလေသာကိုဖျက်ဆီး
 ခြင်းငှါမဂ်ဖိုလ်ဟူသောကျေးဇူးကိုဆောင်တတ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်
 သာဗျင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နဂါစ၊ မြင်ရိတ်မဝန္တာစသော အလုံးစုံ
 သောတောင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒါစ၊ အရှေ့မျက်နှာ၌ဖြစ်သော
 သမုဒ္ဒရာအစရှိကုန်သောအလုံးစုံသော သမုဒ္ဒရာတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဝိဒိသာစ၊ အရှေ့တောင်ထောင့်စသောလေးပါးကုန်သောအထောင့်အရပ်
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ အမောစ၊ အောက်အရပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဒိ
 သာစ၊ အထက်နတ်ပြည်နှင့်တကွသော အလုံးစုံသောသတ္တဝါသစ်၊ ရတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဟိဘဝါစ၊ ကာမဘဝစ
 သောသုံးပါးသောဘဝတို့သည်လည်းကောင်း၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဥပဒ္ဓု၊
 တာ၊ ဇာတိစသောရာဂစသော ကိလေသာတို့သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏၊
 ဝိတ္ထု၊ အိုဗိတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကုဟံ၊ ဘယ်အရပ်၌၊ ဂတေ၊ သွားသည်ဖြစ်
 ၍၊ တေ၊ သင်အား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ရမိဿတိ၊ မွေ့လျော်လတ္တံ့နည်း၊
 ပရံ၊ လွန်စွာ၊ ဝိတိ၊ မြဲမြံသောအဖြစ်၌တည်သော၊ မိမေ၊ ငါကိုး၊ ဝိတ္ထု၊ အိုဗိတ်
 တံ၊ သင်သည်၊ ကိ၊ ကာဟိသိ၊ အသို့ပြုလတ္တံ့နည်း၊ ဝိတ္ထု၊ အိုဗိတ်၊ တေ၊ သင်
 ၍၊ ဝသေ၊ အလို၌၊ အစဉ်လိုက်ခြင်းသည်၊ နအလံနယုတ္တံ၊ မ
 သင့်၊ ဥဘတော၊ မုခံ၊ နှစ်ဘက်သောအစရှိသော၊ ဘတ္တုပုဇ္ဇောလိ၊ တမင်း
 တုပ်ကိုး၊ ဇေတုဇေကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ နဆုပေနဆုပေယျ၊ ခြေဖြင့်မထိ
 စေရာသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပူရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော၊ မစင် ၍
 ပြည့်ရာဖြစ်သော၊ နဝသောတသန္ဓနံ၊ ကိုးပါးသောအဝတ်မှ ယိုဂီးသောမ
 စင်ရှိသော၊ ဣမံကာယံဣမဿကာယဿ၊ ဤကိုယ်၏မိ၊ စက်ဆုင်ရှိရာ
 ဘွယ်သည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စွာတကား၊ ဝရဟဇေတုယုမိဂါဠသေဝိတေ၊ ဇက်
 ထီးဇေတီမြည်သောသားတို့သည် သက်ဝင်၍မှီဝဲရာလည်းဖြစ်သော၊ ဗ
 ကတေဝသုန္နဓရ၊ ပြုကတော့အားဖြင့်သာလျှင်ကောင်းထသော၊ ပဗ္ဗါရကုဇေ
 တောင်ရှိုင်းသော တောင်းတွင်း၌၊ နဝမ္ပုနာ၊ အသစ်အသစ်သောမိဗန်းရေ
 ဖြင့်၊ ပါဝုသိတ္တကာနနေ၊ ရွာသောမိဗန်းရေဖြင့်သွန်းအပ်သော တောကြီး၌၊

၅၀-ပညာသန့်ပါတ်- ၂၆၂-တာဝလပုဋ္ဌတ္ထရဂါယာ။ ၄၆၃

တတိယံ၊ သိတောနန္တတက္ခသောတောင်၌၊ ဂုဿဂေဟဂတော၊ လိုဏ်ဟုဆို
အပ်သောကျောင်းသို့ကပ်လျက်၊ ရေမိသသံ၊ ဘဝနာဖြင့်မွေ့လျော်လိမ့်ဟု
တည်း၊ သုနိလဂါ၊ ကောင်းစွာမိမိ၊ ညှိသောလည်ရှိကုန်ထသော၊ သုသိခါ၊
ကောင်းသောဦးစွန်းလည်းရှိကုန်ထသော၊ သုပက္ခကာ၊ ကောင်းသောအ
တောင်လည်းရှိကုန်ထသော၊ သုမိတ္တပတ္တန္တဒနာ၊ ကောင်းစွာဆန်းကုယ်
သောအတောင်းတည်းဟူသော အရိုးလည်းရှိကုန်ထသော၊ သုမန္တုဇော
သက္ကနိတာ၊ ကောင်းသောသာယာသောအသံအပေါင်းဖြင့် ကြွေးကြော်
ခြင်းရှိကုန်သော၊ အဘိ ဇ္ဇိနော၊ ရှေးရှေးရှုစွန့်လာကုန်ထသော၊ ယေဝိ
ဟင်္ဂမ၊ အကြင်ဥဒေါင်းအစရှိကုန်သော၊ ဌက်အပေါင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
၏၊ တေမယူရာဒယော၊ ထိုဥဒေါင်းအစရှိကုန်သော၊ ဌက်အပေါင်းတို့သည်
ဝနဗြိတော၌၊ ဈာပနိနံ၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော၊ တံ၊ သင့်တော်၊ ရေမိသန္တိ၊ တော
အမှတ်ကိုဖြစ်စေလျက်မွေ့လျော်စေကုန်လတ္တံ့၊ ဒေဝ၊ မိမိစားသည်၊ ဝဇ္ဇ
ဗြိ၊ စွတ်သည်ရှိသော်၊ စတုရဂုံလေ၊ လက်လေးသစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊
တိဏေ နိသောအဆင်းရှိသောမြက်သည်၊ ဇာတေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊
မေဓာနာဗြိ၊ နှိုးစားလိမ့်ရောင်သည်၊ သံပုပ္ဖိတေ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော၊ ၇၁
နနောယောကြီး၌၊ နဂန္တရေ၊ တောင်ကြား၌၊ ဝိဇ္ဇုပိသမေ၊ သစ်ပင်နှင့်အတူ
သယိယံ၊ ကျိန်းဝပ်ခြင်းကိုပြုအံ့သတည်း၊ တုလသန္တိတံ၊ လဲဝါအဆင်းနှင့်
တူသောအရောင်ရှိထသော၊ မုဒု၊ နူးညံ့သောအတွေ့ရှိထသော၊ တံ၊ ထိုမြက်
အခင်းအပေါ်လွှမ်းအခင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဟေဟိတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တထာ
ထိုမှတပါး၊ ဣဿရော၊ တစုံတယောက်အဖိုးရသောယောကျ်ားသည်၊ ဝစ
နကရဒါသာဒိ၊ စကားကိုလိုက်နာကုန်သောကျွန်စသောသူကို၊ ဝသော၊ မိမိ
အလို၌၊ ဝတ္တကိယထာ၊ ဖြစ်စေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိတ္တ၊ အိုမိတ်၊
မယံ၊ ငါ၏၊ တသ၊ အလို၌၊ တု၊ စင်စစ်၊ ကဿာပိဝတ္တမိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ စတုသု
ပစ္စယေ၊ စားလေးပါးသောပစ္စည်းတို့တွင်၊ ယံ၊ အကြင်အမှတ်မရှိသောတခု
ခုသောပစ္စည်းကို၊ လတ္တကိ၊ ရအပ်၏၊ ကေန၊ ထိုရရသမျှသောပစ္စည်းဖြင့်၊ မေ
ငါအား၊ အလံ၊ စွမ်းနှိုင်းသည်၊ ဝေါတု၊ ဖြစ်စေလော့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်
ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ကေစ္စေ၊ အမျိုးကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ တ
ဏှုပ္ပါဒဟေတု၊ တဏှာဖြစ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိတ္တဿ၊
မိတ်၏၊ ဝသေ၊ အလိုသို့၊ အနုဝတ္တန္တိယထာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သကဲ့သို့၊ အ
ဟံပန၊ ငါမူကား၊ တံ၊ သင်မိတ်အလိုသို့၊ တဏှုပ္ပါဒံ၊ တဏှာ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊
နုရတော၊ ဝေးစွာ၊ ဝဇ္ဇန္တော၊ ကြဉ်လျက်၊ ဒါသံပိယ၊ မိတ်ကို ကျွန်ကဲ့သို့၊ က

ရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ ဝသေ၊ ငါ၏အလို၌၊ ဝသေမိ၊ လိုက်စေအံ့၊ အဟံ၊ ငါမူ
 ကား၊ တံ၊ သင်စိတ်အလိုသို့၊ နကဿာမိ၊ နဝတ္တေမိ၊ မလိုက်အံ့၊ အတန္တိတော
 သဗ္ဗပ္ပဓာနံ၊ လန့်ဟုပြုလျက်၊ ဘဝနာ၌မပျင်းမရှိသောသူသည်၊ ဗိတ္တံ၊
 မိမိစိတ်ကို၊ ကမ္မဿာဂ္ဂံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှု၌ခံသည်ကို၊ ကရောတိ
 ယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟတ္တိ၊ ငါသည်လည်း၊ တံ၊ သင်စိတ်
 ကို၊ ကမ္မဿာဂ္ဂံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှု၌ခံသော၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဝသဝတ္တိံ၊
 အလိုသို့လိုက်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုအံ့၊ ယထာ၊ အတတ်ကဲ့သို့နည်းဟူ
 မူကား၊ သုမန္တိတံ၊ ကောင်းစွာနယ်အပ်သော၊ ဗိလာရကတ္တံ၊ ကြောင်စသည်
 ကြောင့် သည်သော အိပ်သည်လည်း၊ သုခန၊ ချမ်းသာစွာ၊ ပဋိဟနေယဉ္ဇ၊
 သွားလေရာရာဆောင်ခြင်း၌ ခံသည်လည်း၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ တံ၊ သင်စိတ်ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ တထာတု၊ ထိုမှတ
 ပါးလည်း၊ ဣဿရော၊ တရံဟယောကံသော အစိုးရသောယောက်ျား
 သည်၊ ပစနကရဒါသာဒိ၊ စကားကိုလိုက်နာသော ကျွန်စသည်ကို၊ ဝသေ၊
 မိမိအလို၌၊ ဝတ္တေတိယထာ၊ လိုက်စေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗိတ္တံ၊ အို
 စိတ်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဝသေ၊ ငါ၏အလို၌၊ ကဿာမိ၊ နဝတ္တေမိ၊ လိုက်စေအံ့၊ စတု
 သပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့တွင်၊ ယံ၊ အကြင်အမှတ်မရှိတရံတရသော
 ပစ္စည်းကို၊ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏၊ တေနပိ၊ ထိုသို့၊ ရသမျှသောပစ္စည်းဖြင့်သည်၊
 မဟံ၊ ငါအား၊ အလံ၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော၊ မဟံ၊ ငါအား၊
 ဝိရိယေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းဟူသောလုံ့လဖြင့်၊ တံ၊ သင်စိတ်ကို၊ မဟံ၊
 ငါ၏၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ အာနယိဿံ၊ ဆောင်လေအံ့၊ ကိံပိယ၊ အတတ်ကဲ့သို့
 နည်း၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသော၊ အင်္ဂုသဂ္ဂဟော၊ ချွန်းစွဲသောဆင်ဆရာ
 သည်၊ မတ္တံ၊ အမုန်ယစ်သော၊ ဂဇံ၊ ဆင်ကို၊ ဝသံ၊ မိမိ၏အတတ်လုံ့လဖြင့်
 မိမိအလိုသို့၊ အာနေတိယထာ၊ ဆောင်သကဲ့သို့တည်း၊ ဗိတ္တံ၊ အိုစိတ်၊
 သုဇန္တေန၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာ ဟူသောကောင်းစွာဆုံးမခြင်းဖြင့်၊
 အဝတ္တိတေန၊ ငါ၏အလိုသို့မလိုက်သော၊ တယာ၊ သင်စိတ်သည်၊ ဇေဓ္မေန၊
 ဆုံးမသဖြင့်၊ ဝသံ၊ ငါ၏အလိုသို့၊ အာနယိဿံ၊ ဆောင်အံ့၊ ကိံပိယ၊ အတတ်
 ကဲ့သို့နည်း၊ ဟယေန၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်သောမြင်းကို၊ ယောဂ္ဂါစရိယော၊
 မြင်းကိုဆုံးမတတ်သောရထားတိန်းသည်၊ မဂ္ဂံ၊ ဘေးမရှိရာခရီးမှ၊ ဥဇုနာ၊
 ဖြောင့်စွာ၊ ခေမမဂ္ဂါ၊ ဘေးမရှိသောခရီးသို့၊ ပဋိပဋိတံ၊ သွားစေခြင်း၌၊ ပ
 ဟောတိဣဇ၊ စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့၊ သိဝံမဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်ခရီးသို့၊ ပဋိပဋိတံ၊ သွားအံ့
 သောဌ၊ ဗိတ္တာနုရက္ခိဟိ၊ မိမိစိတ်ကို အပနိတလဲလဲစောင့်သောဘိလတို့

ဖြင့်၊သဒ္ဓါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ နိသေဝိတံ၊ထုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်း
 တို့သည်၌ပဲအဓိကသောအရာယမဂ်ဟူသောခရီးသို့၊ ပဋိပဋ္ဌိတုံ၊သွားခြင်းငှါ၊
 ပဟောမိ၊စွမ်းနိုင်၏၊ ဗိတ္တ၊အိုမိတ်၊တံ၊သင့်ကို၊ အာရမ္မဏေ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူ
 သောအာရုံ၌၊ဗလဿ၊တာဝန်ဟူသောအားဖြင့်၊နိဗ္ဗိသံ၊ ငါ့ဖွဲ့လေအံ့၊
 ယထာ၊ကိ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဟံတ္တာစရိယော၊ဆင်ဆရာသည်၊ နာဂံ၊
 ကြီးစွာသောဆင် သို့၊ ထမ္ဘမ္ဘိ၊ဆင်ချည်သောတိုင်၌၊ ဒဋ္ဌာယ၊မြဲမြံခိုင်ခံ့စွာ
 သော၊ဇေဇ္ဈယာ၊ကြိုးဖြင့်၊ ဗန္ဓတိ၊ဣဝ၊ ဖွဲ့သကဲ့သို့၊တံ၊ ထိုအမုန့်ယစ်သော
 ဆင်နှင့်တူသောသင်မိတ်ရိုင်းကို၊သတိယာ၊သတိဖြင့်၊သုဂုတ္တံ၊ကောင်းစွာ
 လုံ့ချဲ့စောင့်ရှောက်အပ်သည်၊သုတာဝိတဉ္စ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သည်
 လည်း၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သဗ္ဗဘဝေသု၊ အလုံးစုံသောဘဝတို့၌၊ အနိသိတံ၊
 တဿာဟူသောဖြစ်ခြင်းတို့ဖြင့်မရှိအပ်သည်၊ဟောဟိ၊ထိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဝိပ
 ထာနုသာရိနံ၊ ခရီးမဟုတ်သည်သို့ သွားသော ခန္ဓာအာယတနလျှင်ဖြစ်
 ကြောင်းရှိသောမိတ်ကို၊ပညာယ၊ အရိယမဂ်ပညာဖြင့်၊ ဒိသွာ၊မတောကံ
 မပြန်မြင်၍၊ ကိလေသဝိပ္ပန္နိတံ၊ ကိလေသသည် ထုန်လှုပ်စေအပ်သော
 မိတ်ကို၊ ဆေတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ယောဇန၊ ဝိပဿနာတာဝန်ကို အားထုတ်
 သောလုံ့လဖြင့်၊နိဂ္ဂဟ၊နှိပ်၍၊ ပထေ၊ဝိပဿနာခရီး၌၊ နိဝေသိယပတိဋ္ဌပေ
 တွာ၊တည်စေ၍၊သမုဒယံဝိဘဝဉ္စသမ္ဘဝံ၊ အာယတန၏ဖြစ်ကြောင်းသမု
 ဒယသစ္စာဘဝ၏ ကင်းရှာနိရောဓသစ္စာ သဘောကို၊ဒိသွာ၊တွေ့ငြင်း
 ကင်းသောအားဖြင့်မြင်၍၊အဂ္ဂဝါဒီနာ၊နတ်နှင့်တကွသောလူ၌မြတ်သော
 နိဗ္ဗာန်သို့ဟောတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံရင်
 နှစ်သားတော်စပ်သည်၊ ဟောဟိ၊ထိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ စတုဗ္ဗိပလ္လာသဝသံ၊
 အနိစ္စအနိစ္စစသော လေးပါးသောအလိုသို့လိုက်လျက်၊ အဓိဋ္ဌိတံ၊တည်
 သောငါ့ကို၊ဗိတ္တ၊အိုမိတ်၊တံ၊သင်သည်၊ ဂါမဏ္ဍလံဝ၊ ရွာသူသားငယ်ကဲ့
 သို့၊ပရိနုသိ၊ထိုမှဤမှ ဆွဲဘိ၏တကား၊ သံယောဇနဗန္ဓနန္တိဒံ၊ သံယောဇ
 ဇဉ်ဟုဆိုအပ်သော ဆယ်ပါးသော အပြားရှိသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို မြစ်
 တတ်သော၊ကာရုဏိကံ၊မြတ်သောကရုဏာရှိတော်မူသော၊မဟာမုနိ၊မု
 နိငါးပါးတို့ထက် မြတ်သောထုရားရှင်ကို၊ သံသေဝသေနု၊ ဖြစ်အပ်သင့်
 သည်၊ဟုတ်တုန်လော၊မိဂေါ၊သမင်စသောသားသည်၊ သုမိတ္တကာနုနေ၊
 သစ်ပင်ချုံနွယ်စသည်တို့ဖြင့်ကောင်းစွာဆန်းကျယ်သောတော၌၊ သေရိ၊
 မိမိအလိုရှိတိုင်းမွေ့လျော်သည်၊ဟောဟိ၊ထိ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဧဝံတထာ၊
 ထိုအတူ၊ပါဝုသအတ္တမာလိနိ၊ချိဃ်းရွာသောအခါထက်ဝန်ကျင်မှကောင်း

၄၆၆ ထေရဝါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

စွာပွင့်သော တိပ်ပန်းလျှပ်ပန်းခရပန်းနှင့်လည်းပြည့်စုံသော၊ မုတ္တံနှလုံး
မွေ့လျော်သွယ်ရှိသော၊ ဂိရိ၊ တောင်ကို၊ လက်တွားအမြဲသဟာရ၍၊ အနာကု
လေ၊ လူသံစသည်တို့ဖြင့်မငြင်းထသော၊ တတ္ထနဂေ၊ ထိုတောင်၌၊ မိဿ
သိ၊ မွေ့လျော်လတ္တံ့၊ အသံသယံ၊ ယုံမှားကင်းသဖြင့်၊ ဟံ၊ သင်သည်၊ ဗိတ္တပ
ရာ၊ စိတ်အလိုသို့လိုက်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တိသနည်း၊ အတ္ထောဗိတ္တ၊ အို
စိတ်၊ ယေနရာစ၊ အကြင်ယောကျ်ားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယာနာရိယော
စ၊ အကြင်မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း၊ တုဟံ၊ သင်၏၊ ဆန္ဒနု၊ အလိုဖြင့်၊
ဝသေန၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ ဝတ္ထိနော၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ ယံသုခံ၊ အကြင်ကမ
ဂုဏ်နှင့်စပ်သောချမ်းသာကို၊ အနုဘောန္တိ၊ ခံစားကုန်၏၊ မာရဝသနန္တဝတ္ထိ
နော၊ ကိလေသာကမစသောမာရ်တို့၏အလိုသို့အဓဉ်လိုက်လေ့ရှိကုန်ထ
သော၊ ဘဝါဘိနန္တိ၊ ကမတဝစသည်ကို နှစ်သက်ကုန်ထသော၊ တဝ၊ သင်
၏၊ ဗိတ္တဝသံ၊ စိတ်၏အလိုသို့၊ ဝတာ၊ လိုက် ကုန်ထသော၊ တေ၊ ထိုဝုဗ္ဗဇဉ်
တို့သည်၊ တဝ၊ သင်စိတ်၏၊ အနုသိဗ္ဗိကရာ၊ အဆုံးအမအတိုင်းပြုကုန်သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မယံပန၊ ငါတို့မူကား၊ သဗ္ဗသဗ္ဗန္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်သားတို့သည်၊ တဝ၊ သင်စိတ်၏၊ ဝသေ၊ အလို၌၊ န
ဝတ္ထာမ၊ မလိုက်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာလပုဇ္ဇော၊ တာလပုဇ္ဇမထေရ်
သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ၊

ထတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကဒါနာဟန္တိ ပဒဿ၊ ကဒါနာဟံ ဟူသောပုဒ်
အာ၊ ကဒါနုအဟန္တိ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ကဒါနုအဟံဟု ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာ
တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ပဗ္ဗတကန္တရာသုတိ၊ ပဗ္ဗတကန္တရာသု ဟူသည်ကား၊
ပဗ္ဗတောသုစ၊ တောင်တို့၌လည်းကောင်း၊ ကန္တရေသုစ၊ ချောက်တို့၌လည်း
ကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သပဗ္ဗတဿ၊ တောင်နှင့်တကွသော၊ ကန္တရာသု
ချောက်တို့၌၊ ကောကိယောတိ၊ ကောကိယောဟူသည်ကား၊ ကေကော၊
တယောက်အထည်းတည်း၊ အဒုတိယောတိ၊ အဒုတိယောဟူသည်ကား၊
နိတ္တဏ္ဍော၊ တဏှာမရှိသော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဝုရိသ
ဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ ဒုတိယောနာမ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သောအဘော်မည်
၏၊ ဝိဟဿန္တိ၊ ဝိဟသံဟူသည်ကား၊ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေအုံး၊ အနိစ္စတော၊ မ
မြဲသောအားဖြင့်၊ သဗ္ဗဘဝံ၊ အဆုံးစုံသောဘဝကို၊ ဝိပဿန္တိ၊ ရှုကုန်၏၊ ကာ
မဘဝါဒိဘေဒံ၊ ကာမဘဝစသည်အပြားရှိသော၊ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အဆုံးစုံလည် ဖြစ်
သော၊ ဘဝံ၊ ဘဝသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဘာဝဋ္ဌေန၊ မရှိခြင်းဟူသောအ
နှုတ်ကြောင့်၊ အနိစ္စန္တိ၊ မမြဲဟူ၍၊ ဝိပဿန္တော၊ ရှုသော၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အ

၅၀-ပညာသနိပါတ်-၂၆၂-တာလဝုဒ္ဓတ္ထရဂါထာ၊ ၄၆၇

ခါ၌လျှင်၊ ဝိဟရိသံ၊ နေရအံ၊ နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊
ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဧတံ၊ ဤစကားသည်၊ ယဒနိစ္စံတံဒုက္ခယံဒုက္ခတဒန
တ္တတိ၊ ယဒနိစ္စံတံဒုက္ခယံဒုက္ခတဒနတ္တာဟူ၍၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူ
သောကြောင့်၊ နိဒဿနမတ္တံ၊ နိဒဿနမျှတည်း၊ ဣတရိစ္ဆိ၊ ဤမှတပါးလည်း
ဖြစ်သော၊ လက္ခဏန္ဓယံ၊ ဒုက္ခအနတ္တဟူသောလက္ခဏာနှစ်ခုကိုလည်း၊ ဝုတ္တိ
မေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ တံမေ
ဣဒံတံနုကဒါဘဝိဿတိဘိ၊ တံမေဣဒံတံနုကဒါဘဝိဿတိဟူသည်ကား၊
တံပိဒံတံဣဒံပရိဝိတတ္တိတံ၊ ထိုအကြံသည်၊ ကဒါနု၊ တယ်အခါ၌လျှင်၊ ဘဝိ
ဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ကဒါနုခေါ်၊ အတယ်အခါ၌လျှင်၊ မတ္တကံ၊ အပြီးအ
ဆုံးသို့၊ ပါဝုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အ
တ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တန္တု၊ တိစေတ္တု၊ တံနုဟူသောဤဝုဒ္ဓိလည်း၊ တန္တု၊ တံ
ဟူသောဝုဒ္ဓိလည်း၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်စွာ၊ အယံ၊ ဤဆို
လတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝုဒ္ဓိ၊ သင်္ခပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်
တည်း၊ ကဒါနုခေါ်၊ အတယ်အခါ၌၊ အတံ၊ ဝါသည်၊ မဟာဂဇော၊ ဆင်
ပြောင်ကြီးသည်၊ သင်္ခလိကဗန္ဓနံ၊ သံကြွိုးတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊
ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ သ၊ နေသကဲ့သို့၊ ဝိဟိဗန္ဓနံ၊ လူတည်းဟူသော
အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ ဖြတ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကာယဝိဝေကံ၊
ကာယဝိဝေကကို၊ ပရိဖြူဟန္တော၊ ပွားလျက်၊ ကောကိ၊ တယောင်အ
ထည်းတည်း၊ ပဗ္ဗတကန္ဓရသု၊ တောင်ချောက်တို့၌၊ အဒုတိယော၊ တဏှာ
ဟူသောအတော်မရှိဘဲသဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ နိရပေက္ခာ၊ ဝဲ့ကွက်ခြင်း
ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသင်္ခါရဂတံ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရအပေါင်းကို၊ အနိစ္စာ
ဒိတော၊ အနိစ္စအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာရှုလျက်၊ ဝိဟရိ
ဿာမိ၊ နေရပါအံ၊ နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
တိန္ဒုပဗ္ဗုဇ္ဈရောတိ၊ တိန္ဒုပဗ္ဗုဇ္ဈရောဟူသည်ကား၊ တိန္ဒုပဗ္ဗုဇ္ဈရော၊ ဝေးဖြင့်ခွဲအပ်
သောသင်္ကန်းကိုဆောင်သော၊ ဂါထာသုခတ္တံ၊ ဂါထာဖွဲ့လွယ်စေခြင်းအ
ကျိုးငှါ၊ နကာရာဂမံ၊ နအက္ခရာလခခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
သတ္တကန္တိန္ဒုအဂ္ဂဇ္ဇဒါနဝဏ္ဏဘိန္ဒု၊ ဝေးဖြင့်ဖြတ်ခြင်း အပါပေးခြင်းအဆင်း
ပျက်သော၊ ပဗ္ဗုဇိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဝေရေန္တော၊ ဆောင်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇိတော၊
ရဟန်းသည်၊ အမမောတိ၊ အမမောဟူသည်ကား၊ ကုလေဝါ၊ ဒါယကာ၌
လည်းကောင်း၊ ဂဏေဝါ၊ ဂိုဏ်း၌လည်းကောင်း၊ မမတ္တာဘာဝေန၊ ဖြတ်နိုး

၈၆၈

ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝတုတ္ထတွဲ

ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ အမမော၊ ခြတ်နိုးခြင်းမရှိသော၊ ကတ္တမိမိ၊ တစ်စုံတစ်ရာလည်း
 ဖြစ်သော၊ အာရမ္မဏ၊ အာရုံ၌၊ အာသိသနာယ၊ တောင့်တခြင်း၏၊ အဘာ
 ဝေရ၊ မရှိသဖြင့်၊ နိရာဇသော၊ တောင့်တခြင်းမရှိသော၊ ဟတ္ထိသုခိပဝနတော
 ဝိဟဿန္တိ၊ ဟတ္ထိသုခိပဝနတောဝိဟသံဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိက၊ ရာ
 ဂအစရှိကုန်သော၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာတို့ကို၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်
 ဖြင့်၊ သမုန္တိန္ဒတွံ၊ ဖြတ်၍၊ မဂ္ဂသုခေန၊ မဂ်ချင်းသာဖြင့် ဗလသုခေန၊ ဖိုလ်
 ချင်းသာဖြင့်၊ သုခိ၊ ချင်းသာခြင်၊ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟာပဝနဂတော၊ တော
 ကြီးသို့ကပ်လျက်၊ ကဒါနုခေါ၊ အဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဟ
 ရိဿာမိ၊ နေရပါအံ့နည်း၊ ဝဇရာဂနိဋ္ဌန္တိ၊ ဝဇရာဂနိဋ္ဌဟူသည်ကား၊ မ
 ရဏသမာစ၊ သေခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ရောဂသမာစ၊ နာခြင်း၏လည်းကောင်း
 ကုလဝကဘူဝံ၊ အသိုက်သဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကာယံဇ္ဈမန္တိ၊ ကာယံ
 ဇ္ဈမံဟူသည်ကား၊ ခန္ဓပဉ္စကသင်္ခါတံ၊ ခန္ဓငါးပါးအပေါင်းဟုဆိုအပ်သော
 ဇ္ဈမံကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ခန္ဓပဉ္စကောဝိ၊ ခန္ဓငါးပါးအပေါင်း
 ကိုလည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝိဇ္ဇာဂတဿ၊ အဝိဇ္ဇာ၌တည်သော၊ တ
 ဏှာ နုဂတဿ၊ တဏှာသို့ အစဉ် လိုက်သော၊ ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊
 ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အယမေဝကာယော၊ ဤကိုယ်သည်
 သာလျှင်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စဖြစ်သော၊ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤ
 သို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ကာယော၊ ကိုယ်ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ မစ္စ၊ ဇရာယု
 ပဗ္ဗတန္တိ၊ မစ္စ၊ ဇရာယုပဗ္ဗတံဟူသည်ကား၊ မရဏေနစေတံ၊ သေခြင်းဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဇရာယစေတံ၊ အိုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇိတံ၊ နှိပ်စက်
 အပ်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟေတုပဟာဒေန၊ အကြောင်းကိုပယ်၍ ဖြင့်၊ ဝိ
 ဟတဘယော၊ ကင်းသောကြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံနု၊ ထိုအကြံသည်
 ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘယဇေနိန္တိ၊ ဘယဇေနံဟူသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗဝိသ
 တိယာ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးကုန်သော၊ မဟာဘယာနံ၊ ဘေးကြီးတို့၏၊ ဥဠ၊ ကေရ
 ဏဘူတံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကာယိကဿာစ၊ နှစ်ဆဲ့
 လည်းဖြစ်သော၊ စေတသိကဿာစ၊ စိတ်၌လည်းဖြစ်သော၊ သကလဿာပိ၊
 အဆုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ ဝဋုရက္ခဿ၊ ဝဋုဆင်းရဲကို၊ အာပဟနတော၊
 ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ဒုက္ခာဝဟံ၊ ဆင်းရဲကိုဆောင်တတ်သော၊
 တဏှာလတံဗဟုဝိဓာနုဝတ္တနိန္တိ၊ တဏှာလတံဗဟုဝိဓာနုဝတ္တနံဟူသည်
 ကား၊ ဗဟုဝိဓ္ဓ၊ များသောအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာ

ရုံသို့ဝါ၊တနည်းကား၊ ဘဝမေဝ၊ ဘဝသို့သာသျှင်၊ အနုဝတ္တတိ၊အစဉ်
 လိုက်တတ်၏၊သန္ဓတိ၊ယိုစီးတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဗဟုဝိဓန္တ
 ဝတ္တနိ၊ များသော အပြားရှိသော အာရုံဘဝသို့အစဉ်လိုက်တတ်ယိုစီး
 တတ်သော၊ တဗျာသင်္ခါတံ၊ တဗျာဟု ဆိုအပ်သော၊ လင်္က၊နွယ်ကို၊
 ပညာမယန္တိ၊ ပညာမယံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂပညာမယံ၊ မဂ်ပညာဖြင့်ပြီး
 သော၊သုနိသိတံ၊ ကောင်းစွာသွေးအပ်သော၊အသိခဂ္ဂံ၊သန်လျက်ကို၊ဝိရိ
 ယပဂ္ဂဟိတေန၊ ဝိရိယအထောက် အပံ့ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါဟတ္ထေန၊သဒ္ဓါ
 တည်းဟူသောလက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍၊ သမုန္တိန္ဒိတွာ၊ကောင်းစွာ
 ဖြတ်၍၊ ယ ခါနုဟံဝသေတိ၊ ကခါနုဟံဝသေဟူသည်ကား၊ယံ၊အကြင်အ
 ကြံကို၊ပရိဝိတက္ကိတံ၊ကြံအပ်၏၊တံ၊ ထိုအကြံသည်၊ကခါ၊ဘယ်အခါ၌၊
 တဝိသေတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇ
 နာခြင်းတည်း၊ဥဂ္ဂတေဇန္တိ၊ ဥဂ္ဂတေဇံဟူသည်ကား၊သမထဝိပဿနာဝ
 သေန၊ သမထဝိပဿနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊နိသိတတာယ၊ သွေးပြီးသည်
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊တိက္ခတေဇံ၊ ထက်သောတန်ခိုးရှိသော၊သတ္တိဣသိနန္တိ၊
 သတ္တိဣသိနံဟူ သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓအရိယသဘာဝကဣသိနံ၊ ဘုရား
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ဘုရားတပည့်သားတို့၏၊ သတ္တဘူတံ၊ ဓားလက်နက်ဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊မာရ်သသေနံသဟသာတဉ္စိသာန္တိ၊မာရ်သသေနံသဟသာတဉ္စိသံ
 ဟူသည်ကား၊ ကိလေသသေခနာယ၊ ကိလေသာဟူသော စစ်သည်ဖြင့်၊
 သသေနံ၊စစ်သည်ရှိသော၊ အဘိသင်္ခါရာနိမာရံ၊ အဘိသင်္ခါရစသော
 မာရ်ကို၊ သဟသာသိဃမေဝ၊ အဆောလျှင်စွာသာလျှင်၊ ဘဉ္စိဿာမိ၊
 ဖျက်ဆီးရပါအံ့နည်း၊သိဟာသနေတိ၊ သိဟာသနေဟူသည်ကား၊ထိရော
 သနေ၊မြဲမြံသောနေရာ၌၊ အပရာဇိတပလ္လဂေ၊အပရာဇိတပလ္လင်၌၊ ဣတိ
 အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သန္တိသမာဂမေသုဒ္ဓိဉ္စာ
 တဝေတိ၊သန္တိသမာဂမေသုဒ္ဓိဉ္စောဘဝဟူသည်ကား၊ ဓမ္မဂါရဝယုတ္တ
 တာယ၊ တရား၌ရှိသေခြင်းနှင့် ယှဉ်သောအားဖြင့်၊ဓမ္မဝဇ္ဈဟိ၊ တရားကို
 အလေးအမြတ် ပြုကုန်သော၊ တာဒိလက္ခဏာပုတ္တိယာ၊ ဣဉ္စာရုံစသည်တို့၌
 သည်းခံခြင်းစသော တာဒိလက္ခဏာသို့ရောက်သောကြောင့်၊ တာဒိဟိ၊
 သည်းခံခြင်းရှိကုန်သော၊အဝိပရိတဒသိတာယ၊ မဖောက်မပြန်မြင်တတ်
 သောကြောင့်၊ယာတာဝဒသိဟိ၊ မဖောက်မပြန်မြင်သော ပညာနှင့်ပြည့်
 စုံကုန်သော၊ ပါပဇိတိန္ဒြိယတာယ၊ မကောင်းမှုကိုအောင်ပြီးသော ဣန္ဒြေ
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇိတိန္ဒြိယေဟိ၊ အောင်းပြီးသော ဣန္ဒြေရှိကုန်

၄၇၀ ထေရဝါတ်-အဗ္ဗကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သော၊ ဗုဒ္ဓါဒိတိ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော၊ သမာဂမေသု၊ ပေါင်းတော်ခြင်းတို့
 ခွံ၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပခာနိယော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌အား
 ထုတ်သောသူကို၊ နိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊
 ဣသို့ မေးငါအား၊ ယံပရိဝိတက္ကိတံ၊ အကြင်ကြံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ
 အနု၊ ထိုကြံခြင်းသည်၊ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရပါအံ့နည်း၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဣမိနာနယောနု၊
 ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ
 သိအပ်၏၊ ပဒတ္တမတ္တမေဝ၊ ဝုဒ္ဓိအနက်မျှဆိုသာလျှင်၊ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ဖွင့်
 ကုန်အံ့၊ တန္တိ၊ တန္တိဟူသည်ကား၊ အာလသိယံ၊ ပျင်းရိခြင်းကို၊ ခုဒ္ဓါတိ၊
 ခုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ဇိဗ္ဗန္တော၊ ဖွတ်ခြင်းသည်၊ ကိဉ္စသရိသပါတိ၊ ကိဉ္စသရိ
 သပါဟူသည်ကား၊ ကိဉ္စဉ္စေဝ၊ ပေါက်ဖက်သည်လည်းကောင်း၊ သရိသ
 ပါစ၊ ပိုးကင်းသန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ နဗျာဓယိဿန္တိတိ၊ နဗျာဓ
 ယိဿန္တိဟူသည်ကား၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ နဗာဓယိဿန္တိ၊ မဉ္ဇဉ်းဆဲမနှိပ်စက်ပါ
 ကုန်လတ္တံ့နည်း၊ သုခဒုက္ခသောမနဿဒေါမနဿာနံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲဝမ်း
 မြောက်ခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းတို့ကို၊ ဈာနေဟိ၊ ဈာန်တို့ဖြင့်၊ ပဋိဗာဟိ
 တတ္တာ၊ အပဋ္ဌိအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ ဂိရိဗ္ဗဇေတိ၊ ဂိရိဗ္ဗဇေဟူသည်ကား၊
 ပဗ္ဗကကန္ဓရာယ၊ တောင်ချောက်ကြား၌၊ အတ္တတ္ထိယန္တိ၊ အတ္တတ္ထိယံဟူ
 သည်ကား၊ သဒတ္တသင်္ခါတေန၊ မိမိအကျိုးဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထေန၊
 အကျိုးဖြင့်၊ အတ္တိကံ၊ အလိုရှိသည်၊ ယံဝိဒိတံမဟေသိနာတိ၊ ယံဝိဒိတံမဟေ
 သိနာဟူသည်ကား၊ ယံစတုသစ္စံ၊ အကြင်သစ္စာလေးပါးကို၊ မဟေသိနာ
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သယမ္ဘုဉ္ဇာဏေန၊ သယမ္ဘုဉ္ဇာဏံ
 ဖြင့်၊ ဉာဏံပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်၏၊ တာနိစက္ကဝရိသစ္စာနိ၊ ထိုလေးပါး
 ကုန်သောသစ္စာတို့ကို၊ အနုပပိတကုသလသမ္ဘာဓေဟိ၊ မဆည်းဘူးအပ်
 သောကုသိုလ်အဆောက်အဦရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊
 ဒုဒ္ဓသာနိ၊ မြင်နိုင်ခဲ့ကုန်ထသော၊ မဂ္ဂသမာဓိနာ၊ မဂ်သမာဓိဖြင့်၊ သမာဟိ
 တတ္ထော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာသတိယာ၊
 ကောင်းသောသတိနှင့်၊ သတိမာ၊ ယှဉ်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရိယ
 မဂ္ဂပညာယ၊ အရိယမဂ်ပညာဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဇန္တံပဋိဝိဇ္ဈိဿံ၊ ထိုး
 တွင်း၍သိမိလတ္တံ့နည်း၊ အဓိဝမိဿန္တိ၊ ရပါကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ရူပေတိ၊ ရူပေဟူသည်ကား၊ စက္ခု၊

၅၀-ပညာသနိပါတ်-၂၆၂-တာလပုရုတ္တရဂါထာ၊ ၄၂၀

ဝိညေယျရူပေ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောရူပါရုံ၌၊ အမိတေတိ၊ အမိ
 တေဟူသည်ကား၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ အမိတေအပရိစ္ဆိန္နေ၊ ပိုင်းခြား၍
 မသိအပ်သော၊ အပရိညာတေ၊ ပိုင်းခြား၍မသိအပ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗေ၊ ကံယဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်
 သော၊ ဗောဓ္မဗ္ဗေ၊ ဗောဓ္မဗ္ဗာရုံ၌၊ ဓမ္မေတိ၊ ဓမ္မဟူသည်ကား၊ မနောဝိညေယျ
 ဓမ္မေ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောဓမ္မာရုံ၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အမိတေတိ
 အမိတေဟူသည်ကား၊ အပရိမာနေ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ နိလာဒိဝ
 သေန၊ အညှိအစရှိသည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ အနကဘောဒသိန္နေ၊ တပါးမက
 များသောအပြားရှိသော၊ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌၊ တေရိသဒ္ဓါဒိဝသေန၊ စည်သံအစရှိ
 သည်တို့၏အတွင်းအားဖြင့်၊ မူလဂန္ဓာဒိဝသေန၊ အမြစ်အနံအစရှိသည်တို့
 ၏အတွင်းအားဖြင့်၊ မူလရသာဒိဝသေန၊ အမြစ်အရသာအစရှိသည်တို့၏
 အတွင်းအားဖြင့်၊ ကက္ခဋ္ဌမုဒုတာဒိဝသေန၊ ကြွင်းခြင်းနူးညံ့ခြင်းအစရှိသည်
 တို့၏အတွင်းအားဖြင့်၊ သုခဒုက္ခာဒိဝသေန၊ ချမ်းသာဆင်းရဲအစရှိသည်
 တို့၏အတွင်းအားဖြင့်လည်း၊ အနကဘောဒသဒ္ဓါဒိကေစ၊ တပါးမကများ
 သောအပြားရှိသောသဒ္ဓါရုံအစရှိသည်၌လည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ အာဒိတ္တတေတိ၊ အာဒိတ္တတေဟူသည်ကား၊
 ဧကာဒသဟိ၊ တဆဲ့တပါးကုန်သော၊ အဂ္ဂိဟိ၊ မီးတို့ဖြင့်၊ အာဒိတ္တတာဝ
 ကော၊ ရဲရဲတောက်လောင်သည်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ သမထေဟိယုတ္တောတိ၊
 သမထေဟိယုတ္တောဟူသည်ကား၊ ဈာနဝိပဿနာမဂ္ဂသမာဓိဟိ၊ ဈာနဝိ
 ပဿနာမဂ်သမာဓိတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံလျက်၊ ပညာဒန္တန္တိ၊
 ပညာဒန္တဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာပညာသဟိတာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်
 တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဒက္ခိယံ၊ မြင်ရပါအံ့နည်း၊ ဗုဗ္ဗ
 စနေနုဒုတ္တောတိ၊ ဗုဗ္ဗစနေနုဒုတ္တောဟူသည်ကား၊ ဗုရုတ္တဝစနေနု၊ မကောင်း
 သဖြင့် *ဆိုအပ်သောစကားဖြင့်၊ စာမ္ပိတော၊ ထိခိုက်အပ်၏၊ တတောနိ
 မိတ္တန္တိ၊ တတောနိမိတ္တဟူသည်ကား၊ ဖရုဿဝါစာဟေတု၊ ကြွင်းကြိုတ်
 သောဖရုဿဝါစာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝိမနောနဟေသန္တိ၊ ဝိမ
 နောနဟေသံဟူသည်ကား၊ ဒေါမနသိတော၊ နှလုံးမကောင်းသောစိတ်ရှိ
 သည်၊ နာဘဝယျံ၊ မဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ အထောတိ၊ အထောဟူသည်ကား၊
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဿတ္တောတိ၊ ပဿတ္တောဟူသည်ကား၊ ကေနပ်၊ တစ်
 တယောက်သောသူသည်၊ ပသံသိတော၊ ခြီးမွှင်းအပ်၏၊ ကဋ္ဌေတိ၊ ကဋ္ဌ
 ဟူသည်ကား၊ ဒါရုက္ခန္ဓေ၊ သစ်တုန်းတို့ကို၊ တိဏေတိ၊ တိဏေဟူသည်

ကား၊ ထိကဝံ၊ မြက်ဘို့၏။ ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာတို့ကို၊ ဣမေတိ၊ ဣမေဟူသည်ကား၊
မမ၊ ငါ၏။ သန္တတိပရိယာပန္နော၊ သန္တာန်၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ဣမေ
ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ဤငါးပါးကုန်သောခန္ဓာတို့ကို၊ အမိတေစမေတ္တတိ၊ အမိတေစ
မေတ္တဟူသည်ကား၊ တဘော၊ ထိုငါးပါးသောခန္ဓာမှ၊ အညေဒ၊ တပါးသော၊
ဣန္ဒြိယခန္ဓေန၊ ဣန္ဒြိယခန္ဓာဖြင့်၊ အမိတေ၊ မရေတွက်နိုင်ကုန်သော၊ ရူပမေတ္တေ၊
ရုပ်တရားတို့ကို၊ ထေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တိကာနေဝစ ဗာဟိရာနိဓာတိ၊
အဇ္ဈတ္တိကာနေဝစဗာဟိရာနိဓဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်၏။ သမံတုလေ
ယျန္တိ၊ သမံတုလေယျံဟူသည်ကား၊ အနိစ္စာဒိဝသေနစ၊ အနိစ္စအစရှိသည်
၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသာရာဒိဥပမာနဝသေနစ၊ အသာရ
အစရှိသောဥပမာန၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊
သမမေဝ၊ တူသည်ကိုသာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တိရေယျံ၊ ကူးမြောက်လို၏။
ဣသိပ္ပယာတမ္ဘိပထေဝဇန္တိန္တိ၊ ဣသိပ္ပယာတမ္ဘိပထေဝဇန္တိဟူသည်ကား၊
ဗုဒ္ဓါဒိဟိ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော၊ မဟေသီဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊
သဗ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ပယာတေ၊ သွားရာဖြစ်သော၊ သမထဝိ
ပဿနာမ၊ ဝှံ၊ သမထဝိပဿနာဟူသောခရီး၌၊ ဝဇန္တိပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ သွားသော
ပါဝုသသမယေ၊ မိဗ်းအခါ၌၊ ကာလမေဗော၊ မိဗ်းကြီးသည်၊ နဝေန၊
အသစ်ဖြစ်သော၊ တော၊ ယနဝသောဒကေန၊ မိဗ်းရည်ဖြင့်၊ သမိဝရံ၊
သက်န်းနှင့်တကွ၊ ပဝနေ၊ တော၌၊ ကဒါနူ၊ အဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ သြဝဿ
တိတေမေတိ၊ စွတ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ အဓမ္မာ
ကာသိကာဘာဝံ၊ အဓမ္မာကာသိကာရတင်တောင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပရိ
ပိတက္ကိတံ၊ ကြံသည်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၍၊ မယူရသပိသိခဏှိနေဝနေဒိ
ဇေသာကိ၊ မယူရသပိသိခဏှိနေဝနေဒိဇေသဟူသည်ကား၊ မာတုကုန္တိ
တောစ၊ အမိဝမ်းမှလည်းကောင်း၊ အဏ္ဏတောစ၊ အဥမှလည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိက္ခတ္တိ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ဇာယနဝသေန၊ ဖွားပေါက်သည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ သိခဏှိနေ၊ ဦးစွန်းရှိသော၊ မယူရသ၊ ဥဒေါင်း၏၊ ဝနေ၊ တော၌၊
ကဒါပန၊ အဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ ဂိရိဝတ္ထု၊ ရေးတောင်ခေါင်း၌၊ ကေကာရ
ဝံ၊ ကေကာဟူသောတွန်သံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဇေလံ၊ အခါကို၊ သုလ္လက္ခိတွာ
မှတ်၍၊ သယနတော၊ အိပ်ရာမှ၊ ဝုဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ အမတသယဗတ္တိယာနိဗ္ဗာ
နာဓိဂမာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုခြင်းငှါ၊ သဗ္ဗိန္ဒြိယေတိ၊ သဗ္ဗိန္ဒြိယဟူသည်ကား၊
ဝုဋ္ဌမာနေ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ဘဝေ၊ ဘဝ၌၊ အနိစ္စာဒိတော၊ အနိစ္စအစရှိ
သောအားဖြင့်၊ မနသိကရေယျံ၊ နှလုံးသွင်းရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပဿိ

၅၀-ပညာသနိပါတ်- ၂၆၂-တာလသုတ္တန်တော်။ ၄၂၃

ဝိပဿနာရှုပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဂင်္ဂံ၊
 ဂင်္ဂါမြစ်လည်းကောင်း၊ ယမနံ၊ ယမနာမြစ်လည်းကောင်း၊ သရဿတိံ၊
 သရဿတိမြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တောမဟာနဒိယော၊ ဤမြစ်ကြီး
 တို့သည်၊ အသစ္စမာနော၊ မငြိတွယ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝနာမယာယ၊ ဘာဝနာ
 ဖြင့်ပြီးသော၊ ဣဒ္ဓိယော၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ကဒိ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ပတရေယျံ၊ ဆင်းရဲ
 ပါအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊
 ပါတာသနိတ္တံ၊ ဗလဝါမုခဉ္စာတိတ္ထေ၊ ပါတာသနိတ္တံ၊ ဗလဝါမုခဉ္စဟူသောဤ
 ပါဌ၌၊ ပါတာယ၊ ကျခြင်းငှါ၊ အလံပရိယတ္တံ၊ စွမ်းနိုင်သည်တည်း၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတာလံ၊ ပါတာလမည်၏၊ တဒေဝ၊ ထိုပါတာလသို့
 သာယျင်၊ ခိတ္တံ၊ စိအပ်သည်ရှိသော်၊ ပထဝိယာ၊ မြေ၌၊ သစ္စဟာနကာလေ၊
 တည်သောအခါ၌၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဌိတံ၊ တည်သည်
 တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတာသနိတ္တံ၊ ပါတာသနိတ္တံမည်၏၊
 ယောဇနသတိကာတိ၊ ယောဇနသတိကာဟူသည်ကား၊ ယောဇနသတိကာ
 မိတေ၊ နိယူဇနာတရာစသည်အပြားရှိကုန်သော၊ သမုဒ္ဓဿ၊ သမုဒ္ဓရာ
 ၏၊ အန္တောပထဝိယာ၊ မြေ၏အတွင်း၌၊ တိရဋ္ဌာနာနိ၊ ကမ်းအရပ်တို့သည်၊
 ယေသု၊ အကြင်သမုဒ္ဓရာတို့၌၊ ကာနိမိ၊ အချို့ကုန်သောနေရာတို့သည်၊ နာဂါ
 ဒိနံ၊ နဂါးအစရှိသည်တို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနာ၊ နေရာအရပ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာနိမိ၊ အချို့ကုန်သောနေရာတို့သည်၊ သုညာနိယေဝ၊ ဆိတ်
 ကုန်သည်သာယျင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဗလဝါမုခန္တိ၊
 ဗလဝါမုခံဟူသည်ကား၊ မဟာသမုဒ္ဓေ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာ၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီး
 သော၊ အာဝဇ္ဇမုခံ၊ အာဝဇ္ဇတို့၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ မဟာနိရယဒ္ဓါရဿ၊ အဝိ
 စိတံခါး၏၊ ဝိဝဇ္ဇကာလေ၊ ပွင့်သောအခါ၌၊ မဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ ကြီးသောမီး
 လုံးသည်၊ တတော၊ ထိုအဝိစိရေမှ၊ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တ
 ဒတိမုခံ၊ ထိုဗလဝါမုခသို့ရှေးရှု၊ အနေကယောဇနသထာယာမဝိတ္ထာရံ၊
 များစွာသောယူဇနာတရာ အလျားကျယ်သော၊ ဟေဋ္ဌာသမုဒ္ဓပဒေသံ၊
 အောက်သမုဒ္ဓရာအရပ်ကို၊ နိမုဟာတိ၊ လောင်ကြွင်း၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုမီးသည်၊
 နေဗျေ၊ လောင်သည်ရှိသော်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ အာဝဇ္ဇာကာ
 ရေန၊ လည်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရိန္တမန္တံ၊ လည်လျက်၊ မဟတာ၊ ကြီး
 သော၊ သမုဒ္ဓန၊ အသံဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့၊ နိပတတိ၊ ကျ၏၊ တတ္ထံ၊ ထို
 အရပ်၌၊ ဗလဝါမုခသမညာ၊ ဗလဝါမုခဟူသောအမည်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဉ္စပါတာသနိတ္တံ၊ ထိုပါတာသနိတ္တံသို့လည်းကောင်း၊

၄၂၄ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဗလဝါမုခဉ္စ၊ ဗလဝါမုခသို့လည်းကောင်း၊ ဝိဘိသနုကံ အဘယာနကံ၊
 ကြောက်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ အသတ္တမာနော၊ မပြိတွယ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌၊ ပတရေယျံ၊ ဆင်းရဲပါအံ့
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံပရိဝိတတ္တိတံ၊ အကြင်ကြံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊
 ထိုကြံခြင်းသည်၊ ကဒါနု၊ ဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့၊ နည်း၊ ဘာ
 ဝနာမယံ၊ ဘာဝနာဖြင့်ပြီးသော၊ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
 ကဒါနု၊ ဘယ်အခါ၌၊ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးကို၊ ဝဠုပ္ပိဿာမိ၊ သုံးဆောင်ပေါ်အံ့နည်း၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နာဂေါဝသင်္ဂါမစာရိ
 ပဒါလယေတိ၊ နာဂေါဝသင်္ဂါမစာရိပဒါလယေဟူသည်ကား၊ မတ္တဝါရ
 ကော၊ အမုန့်ယစ်သောဆင်သည်၊ ဒဠထန္တံ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော တိုင်ကို၊
 ဘိန္ဒုတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ အယသင်္ခလိကံ၊ သံကြိုးကွင်းကို၊ ဝိဒ္ဓံသေတွာ၊ ဖျက်
 ဆီး၍၊ သင်္ဂါမစာရိ၊ စစ်မြေကြက်စားရာမှ၊ ဝနံ တောသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊
 ဧကော၊ တကောင်တည်း၊ အနုတိယော၊ အဘော်မပါသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂုဗိဝသေန၊ အလို၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စရတိယထာ၊ ထည့်
 လည်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌၊
 သဗ္ဗသုဘနိမိတ္တံ၊ အလုံးစုံတင့်တယ်သော အခရံကို၊ နိဗ္ဗယနိရဝသေသ
 ကော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဇ္ဇန္တော၊ ကြည်လျက်၊ ကာမန္တန္တံ၊ နှစ်သော
 ကာမန္တန္တံ၏အလိုသို့လိုက်သည်၊ အဟုတွာ၊ မဖြစ်မူ၍၊ ဈာနေ၊ ဈာန်၌၊ ပယုတ္တ
 ပယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာမဂုဏသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဆန္တံ၊ ဆန္တကို၊
 သဗ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ပဒါလယယျံတိန္ဒေယျံ၊ ခွဲရပါအံ့နည်း၊ ဗေ
 ဟေယျံ၊ စွန့်ရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပရိဝိတတ္တိတံ၊ ကြံခြင်းရှိသော၊
 တန္တု၊ ထိုအကြံသည်၊ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရပါလတ္တံ့၊
 နည်း။

ဣဏန္ဒောဝ ဒလိဒ္ဓကော နိမိအာရာ ဓယိတွာတိ၊ ဣဏန္ဒောဝဒလိဒ္ဓ
 ကောနိမိအာရာယိတွာဟူသည်ကား၊ ဒလိဒ္ဓေါ၊ ဆင်းရဲသော၊ ဇိဝိတပက
 ကော၊ အသက်မွေ ခြင်းမှကင်းသောသူဆင်းရဲသည်၊ ဣဏံ၊ မြို့ကို၊ ဝဟေ
 တွာ၊ ယူ၍၊ တံ၊ ထိုမြို့ကို၊ သောဓေတု၊ ပြန်ဆတ်သုတ်သင်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကော
 နန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဏန္ဒောဣဏေန၊ မြို့ဖြင့်၊ အဒ္ဓိတော၊ ပြီးစွ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဓနိကေဟိ၊ မြို့ရှင်တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
 နိမိ၊ ရွှေအိုးကို၊ အာရာဓယိတွာအဓိဂတံ၊ ရ၍၊ ဣဏဉ္စ၊ မြို့ကိုလည်း၊ သော
 ဓေတွာ၊ ပေးဆပ်သောအားဖြင့်စင်စေ၍၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဇိဝန္တော

၅၀-ပညာသနိပါတ်-၂၆၂-တာလပုရ်ဆွေရဂါယာ၊ ၄၇၁

အသက်မွေးရသည်ဖြစ်၍၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်၊ ဘဝယူယထာ၊ ဖြစ်
 ရသကဲ့သို့၊ ဤအတူ၊ အာရုံ၊ ငါသည်လည်း၊ ကဒါနု၊ ဘယ်အခါ၌၊ ဣ
 ဏသဒိသံ၊ မြို့နှင့်တူသော၊ ကာမန္တန္တံ၊ ကာမန္တန္တံကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ မ
 ဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အရိယမနသမ္ပုဏ္ဏတာယ၊ အရိယာဥစ္စာ
 ဖြင့်ပြည့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေတိကနကာဒိရတနသမ္ပုဏ္ဏနိမိသဒိသ
 သမ္ပုဒ္ဓဿ၊ ပတ္တမြားရွှေအစရှိသော ရတနာဖြင့်ပြည့်သောရွှေအိုးနှင့်တူ
 သောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ အဓိဂတိံ၊ ရ၍၊ တု
 ဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်၊ ဘဝယူ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံ၊ အကြင်အကြံကို၊
 ပရိဝိတတ္တိတံ၊ ကြံအပ်၏၊ တံ၊ ထိုအကြံသည်၊ ကဒါနု၊ ဘယ်အခါ၌၊ တဝိဿ
 ကိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇိဘကော၊ ရဟန်းပြုသည်မှ၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ နိက္ခမဝိတက္ကာသေန၊ နိက္ခမဝိတက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊
 ဖြစ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တံဝိတက္ကပဝတ္တံ၊ ထိုဝိတက်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒ
 သေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍၊ ယေဟိအာ
 ကာရေဟိ၊ အကြင်အခြင်၊ အရာတို့ဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သြဝေတွာ၊
 ဆုံးမ၍၊ အဓိဂန္တိ၊ ရ၏၊ တေ၊ ထိုအခြင်းအရာတို့ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြလို
 သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟူနိဝဿာနိ၊ အာဒိကာ၊ ဗဟူနိဝဿာနိ၍သို့အစရှိသော
 ဂါယာ၊ ဂါယာကို၊ အတာယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ ဗဟူနိဝဿာနိတယာ၊ မြိယာမိတော၊ အဂါရဂါသေန
 နအလံနုတေ၊ ဗဟူနိဝဿာနိတယာ၊ မြိယာမိတော၊ အဂါရဂါသေန
 အလံနုတေ၊ နှစ်သက်သည်ကား၊ အနုကသံဝန္တရာနိ၊ များစွာသော နှစ်တို့
 ပတ်လုံး၊ ဝိဝိဓေက္ခာနုဗန္ဓန၊ အထူးထူးအပြားပြားသောဆင်းရဲအပေါင်း
 သို့အစဉ်လိုက်သော၊ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်၏အလယ်၌၊ ဝါသန၊ နေသဖြင့်၊
 အလံပရိယတ္တမေဝေ၊ စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်တည်း၊ တေဟိ၊ ထိုသူတို့သည်၊
 အန္တိတ္တိတ္တ၊ အိမ်တံ၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဣဒံအနုကသံဝန္တရာနိ၊ ဤ
 များစွာသောနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အဟံ၊ ငါကို၊ ယာမိတော၊ တောင်းပန်အပ်၏၊ အ
 ဟာရုံ၊ ငါသည်လည်း၊ ယာမိတောနု၊ တောင်းပန်အပ်သည်မဟုတ်လော၊
 တံဒါနံပဗ္ဗဇိတံသမာနန္တိ၊ တံဒါနံပဗ္ဗဇိတံသမာနံ ဟူသည်ကား၊ တ
 ယာ၊ သင်သည်၊ တထာဥဿာဟနေန၊ ထိုသို့သောအားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗ
 ဇိတံ၊ ရဟန်းပြုသည်၊ သမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ကေနကာရဏေန၊
 အတတ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဗိတ္တ၊ အိမ်တံ၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ နိယု
 ဉ္ဇထိ၊ ယှဉ်စေတိသနည်း၊ သမထဝိပဿနံ၊ သမထဝိပဿနာကို၊ ဆဇ္ဇေ

၄၇၆ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

တွဲ၊ စွန့်၍၊ နိဟိနေ၊ ယုတ်သော၊ အာလာသိယော၊ ပျင်းရိခြင်း၌၊ နိယောဇေယိ။
 ဟူ၍ ဝေဘိသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နန္ဒ
 အဟံမိတ္တတယာ မှီယာမိတောတိ၊ နန္ဒအဟံမိတ္တတယာမှီယာမိတောဟူ
 သည်ကား၊ အတ္ထောမိတ္တ၊ အိုမိတ်၊ အဟံ၊ ငါကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ယာမိ
 တော၊ တောင်းပန်အပ်သည်၊ အဋ္ဌိနန္ဒ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော၊ အယာမိ
 တောမညေ၊ တောင်းပန် လောဝိတကား၊ ယဒိယာ မိတော၊ အကယ်၍
 တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဣဒါနိ ယခုအခါ၌၊
 တဒနုဉ္စပံ၊ ထိုတောင်းပန်သည်နှင့်လျော်စွာ၊ နပဗ္ဗိပဇ္ဇာသိ၊ မကျင့်သနည်း၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧ
 ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ။

ဂိရိဗ္ဗဇေတိအာဒိနာ၊ ဂိရိဗ္ဗဇေဤသို့အစရှိသောဂါထာဖြင့်၊ ယာမိတာ
 ကာရံ၊ တောင်းအပ်သောအခြင်းအရာကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ ဗိတြုဆဒါဝိ
 ဟင်္ဂမာတိ၊ ဗိတြုဆဒါဝိဟင်္ဂမာ ဟူသည်ကား၊ ဗိတြုပေရုဏပက္ခိနော၊
 ဆန်းကြယ်သောအကာဟုဆိုအပ်သော အတောင်ရှိကုန်သော မယူရာ
 ဥဒေါင်းတို့သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မဟိန္ဒ
 စောသသတ္တနိတာဘိဂဇ္ဇိနောတိ၊ မဟိန္ဒ စောသသတ္တနိတာဘိ ဂဇ္ဇိနောဟူ
 သည်ကား၊ ဇလစောသသတ္တနိတေနဟေတုနာ၊ ရေ၌ကြွေးကြော်သောအသံ
 ဖြင့်တောင်အပ်သော အကြောင်းကြောင့်၊ သုဇ္ဈ၊ ကောင်းစွာ၊ ဂဇ္ဇနသီလော၊
 ကြွေးကြော်လေ့ရှိကုန်သော၊ တေတံရမိဿန္တိ ဝနဋ္ဌိဈာယိနန္တိ၊ တေတံရမိ
 သန္တိ ဝနဋ္ဌိဈာယိနံဟူ သည်ကား၊ တေမယူရာ၊ ထိုဥဒေါင်းတို့သည်၊ ဝနေး
 တော်၌၊ ဈာနပသုတံ၊ ဈာန်၌လေ့ကျက်သော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ရမိဿန္တိ၊ ဈာန်
 ၌မွေ့လျော်စေကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နန္ဒ၊ စင်စစ်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ယာမိ
 တော၊ တောင်းပန်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ ကုလမ္ဘိတံ၊ ကုလ၊ မြိ
 ဟူ သည်ကား၊ ကုလပရိဝေဇေ၊ အမျိုးအစဉ်အဆက်၌၊ ဣမမဇ္ဈပဝေသောတိ
 ဣမမဇ္ဈပဝေသောဟူ သည်ကား၊ ဣမံအရေညဋ္ဌာနံ၊ ဤတောအရပ်သို့ ဝါ၊ တ
 နည်းကား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့၊ ဥပါဂတော၊ ကပ်သနည်း၊ အထေး၊ ပိတုံ
 မိတ္တနမယံတုဿတိတိ၊ အထေးပိတုံမိတ္တနမယံတုဿတိ ဟူသည်ကား၊
 တုံ၊ သင်သည်၊ အနုဝတ္တိတွာ၊ အစဉ်လိုက်၍ ဌိဘံ၊ တည်သော၊ မံဝိ၊ ငါကို
 လည်း၊ နရာဇေယတိ၊ မနှစ်သက်စေလတ္တံ့၊ နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မမေဝဇေတံနဟိတန္တိ ပရေသန္တိ၊ မမေဝဇေတံနဟိ
 တန္တိ ပရေသံဟူသည်ကား၊ မိတ္တံ၊ အိုမိတ်၊ ဇေတံ၊ ဤကောမသို့လိုက်၍ မဖြစ်

၅၀-ပညာသနိပါတ်-၂၆၂-တာဝယုဒုတ္တရဂါထာ၊ ၄၇၇

ခြင်းသည်၊ မေမဝ၊ ငါအားသာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုကါမသို့လိုက်၍ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပရေသံ၊ သူတ
 ပါးတို့အား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တံပန၊ ထိုကာမသို့လိုက်၍ မဖြစ်ခြင်းကိုကား
 အညေသံဝိယ၊ တပါးကုန်သေးသူတို့ကဲ့သို့၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ သန္နာဟကာလေ
 ကိလေသမာရေ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမာရ်ကို၊ ယုတ္တိတုံ၊ စစ်ထိုးခြင်း
 ဌ၊ ဘာဝနာသန္နာဟကာလေ၊ ဘာဝနာဖြင့် ဖွဲ့သောကာလ၌၊ နန္တိ၊ ဝတ္တာ၊ ထို
 သူပင်သည်းဟုဆို၍၊ ပရိဒေဝိတေန၊ ဝိကြွေးသင့်၊ ကိံ၊ ပယောဇနံ၊ အတယ်
 အကျို ရှိအံ့နည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ အညထာ၊ တပါးသော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝတ္တိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းဌ၊ နဒဿာမိ၊ မပေးအံ့၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ သဗ္ဗိဇ္ဈဒံ၊ သမိတိပေက္ခမာနော
 တိ၊ သဗ္ဗိဇ္ဈဒံ၊ သမိတိပေက္ခမာနောဟူသည်ကား၊ ယထ္ထာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဣဒံဝိတ္တုဉ္စ၊ ဤစိတ်သည်လည်းကောင်း၊ အညဉ္စ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗိ
 အလုံးစုံသော၊ တေဘူမကသင်္ခိတဉ္စ၊ တေဘူမကသင်္ခါရ တရားသည်
 လည်းကောင်း၊ စလံ၊ တုန်လှုပ်သောတရားမည်၏၊ အနဝတ္တိတံ၊ အမြဲမတည်
 သောတရားမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်၊ ဩလော
 ကေန္တော၊ ကြည့်လျက်၊ ဂေဟတောစ၊ အိမ်မှလည်းကောင်း၊ ကာမေဟိစ၊
 ကာမတို့မှလည်းကောင်း၊ အဘိနိက္ခမိ၊ ထွက်မြောက်ပြီး၊ အမတံပဒံနိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဖိဂိသံပရိယေသန္တော၊ ရှာသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သို့၊ အနဝတ္တိန္တော၊ မလိုက်မူ၍၊
 နိဗ္ဗာနပရိယေသနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကရောမိ၊ င ပြုလေအံ့
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အဝိတရ၊ ဂေန၊
 မကင်းသေးသောရာ၌ရှိသောသူသည်၊ သုဒုန္နိဝါရယံ၊ အလွန်နှုတ်နှုတ်ခဲ
 သော၊ စိတ္တစလံ၊ တုန်လှုပ်သောစိတ်ကို၊ မဏ္ဍုဒုသန္နိတံ၊ ဝနမဏ္ဍုဒုသဒိသံ၊ ဣ
 တိ တော့မျောက်နှင့် တူ၏ဟူ၍၊ သုယုတ္တဝါဒိ၊ သုဘဝိတဝါဒိ၊ အသင့်
 ဟောတော်မူလေ့ရှိသော၊ ဗွိပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သောသတ္တဝါကို
 ယက်ဥတ္တမော၊ မြတ်သော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ အဝိဒ္ဓသုယုတ္တသိ
 တာပုထုဇ္ဇနာတိ၊ အဝိဒ္ဓသုယုတ္တသိတာပုထုဇ္ဇနာဟူသည်ကား၊ ယတ္ထယေ
 သုဝတ္ထုကာမေသု၊ အကြင်ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့၌၊ ကိလေသကာမေသု၊ ကိ
 လေသာ ကာမတို့၌၊ သိတာပဗ္ဗိဗန္ဓာ၊ ဖွဲ့ကုန်သော၊ ယေအနုပုထုဇ္ဇနာ၊
 အကြင်ပုထုဇဉ်ကန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပုထုဇဉ်ကန်းတို့

၄၇၈ ထေရဝါထံ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သည်။ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂဖြင့်၊ ပုနတ္တဝသိနော။ တဘန် ဘဝသစ်ကို
ရှာဖွေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကေန္တေနော။ စင်စစ်အားဖြင့်သားလျှင်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်း
ရဲကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ ဣန္ဒြိယန္တရိယောနိတာနိရယေနိရကတတိ
ဣန္ဒြိယန္တရိယောနိတာနိရယေနိရကတာ ဟူသည်ကား၊ စိတ္တဝသိကာ၊
စိတ်၏အလိုသို့လိုက်ကုန်သောသုတို့သည်၊ နိရယသံဝတ္တနိကံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်
စေတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သော၊ ဟိတသုခတော၊ စီး
ပွားချမ်းသာမှု၊ နိရကတာ၊ ကင်းကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အတ္တေနော၊ မိ
မိ၏၊ စိတ္တေနော၊ စိတ်သည်သာလျှင်၊ နိရယော၊ ငရဲ၌၊ နိတာ၊ ဆောင်ကုန်၏။
အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ နနိတာ၊ မဆောင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ထို
ကြောင့်၊ စိတ္တဿပ၊ စိတ်ကိုသာလျှင်၊ နိဂ္ဂဟတဗ္ဗတံ၊ နှိပ်အပ်သည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ ပုနပိ၊ တဘန်လည်း၊ စိတ္တမေ၊ စိတ်ကိုသာလျှင်၊
နိဂ္ဂဟတံ၊ နှိပ်ခြင်းငှါ၊ မန္တန္တေန၊ မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ မယူရကောဉ္စာဘိ
ရုတမ္ပိတိအာဒိ၊ မယူရကောဉ္စာဘိရုတမ္ပိတိသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာ
ဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ မယူရကောဉ္စာဘိရုတမ္ပိတိ၊
မယူရကောဉ္စာဘိရုတမ္ပိဟူသည်ကား၊ သိဒ္ဓိဟိစ၊ ဥဒေါင်းတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ သာဒယေဟိစ၊ ကြိုးကြားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အသိကူဇိ
တေ၊ တွန်ကုန်သော၊ ဒီပိဟိဗျဿဟိပုရက္ခတောဝသန္တိ၊ ဒီပိဟိဗျဿဟိ
ပုရက္ခတောဝသံ ဟူသည်ကား၊ မေတ္တာဝိဟာရိတာယ၊ မေတ္တာဖြင့်နေ
လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝရူပဟိ၊ ဤသို့သဘော ရှိကုန်သော၊ တံ
ရန္တာနဂတေဟိ၊ တံရန္တာနံအပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ပုရက္ခတောပရိဝါရိတော၊ ခြံ
ရံအပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝနေ၊ တော၌၊ ဝသန္တော၊ နေလျက်၊ ဇေတန၊ ဤ
ပါဌ်ဖြင့်၊ သုညဘာဝပရိမြူဟနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သည်၏အဖြစ်ကိုပွားခြင်းကို၊ အာ
ဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကာယေအပေက္ခံဗဟာတိ၊ ကာယေအပေက္ခံဗဟာဟူ
သည်ကား၊ သဗ္ဗဿ၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ နိရာပေက္ခော၊ ငွေ
ကွက်ခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟ၊ စွန့်လော၊ ဇေတန၊ ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပဟိ
တတ္ထတံ၊ ပဟိအပ်သောအတ္တဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ မာ
ဝိရာယေတိ၊ မာဝိရာယေဟူသည်ကား၊ သုဒုလ္လဘံ၊ အလွန်ရဲခဲသော၊ နဝ
မံ၊ ကိုးချမြောက်သော၊ ဣမံဇဏံ၊ ဤဇဏကို၊ မာဝိရာယေတိ၊ မချွတ်ယွင်း
စေလင့်၊ ဣတိသုမံစိတ္တပုရေနိယုဉ္ဇသိတိ၊ ဣတိသုမံစိတ္တပုရေနိယုဉ္ဇသိဟူ
သည်ကား၊ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့လျှင်၊ စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ မံ၊ ငါကို၊ ပဗ္ဗဇိ
တတော၊ ရဟန်းပြုသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ သမ္မာပဋိပတ္တိသံ၊ ကောင်းသော

၅၀-ပညာသနိပါတ်- ၂၆၂-တာလပုရုတ္တရဂါထာ၊ ၄၇၆

အကျင့်၌၊ ဥပယျာဇေသိ၊ တိုက်တွန်း၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဘာဝေဟိတိ၊ ဘာဝေဟိဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပါဒေဟိ၊ ဖြစ်စေ
 လော၊ ဝဇေဟိစ၊ ပွားလည်းပွားစေလော၊ ဈာနာနိတိ၊ ဈာနာနိဟူသည်ကား၊
 ပဌမဒီနိ၊ ပဌမအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိဈာနာနိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဈာနံတို့
 ကို၊ ဣန္ဒြိယာနိတိ၊ ဣန္ဒြိယာနိဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါဒိဣန္ဒြိယာနိ၊ သဒ္ဓါအစရှိ
 ကုန်သောဣန္ဒြိယတို့ကို၊ ဗလ္လာနိတိ၊ ဗလ္လာနိဟူသည်ကား၊ တ၊ နိယေဝဗ္ဗဗ
 လာနိ၊ ထိုသဒ္ဓါအစရှိကုန်သောငါးပါးသော ဗိုလ်တို့ကိုသာလျှင်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ
 သမာဓိဘာဝနာတိ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသမာဓိဘာဝနာဟူသည်ကား၊ သတ္တဗော
 ဇ္ဈင်္ဂစ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော ဗောဇ္ဈင်္ဂတို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတသောသ
 မာဓိဘာဝနာစ၊ လေးပါးကုန်သော သမာဓိဘာဝနာတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 တိသောစရိစ္ဆာတိ၊ တိသောစရိစ္ဆာဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏိကာ
 ဒယော၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်အစရှိကုန်သော၊ တိသောစရိစ္ဆာစ၊ သုံးပါးကုန်
 သောစရိစ္ဆာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဖုသပါပုဏ္ဏာဟိ၊ ရောက်လေလော၊ ဗုဒ္ဓ
 သာသနေ သဗ္ဗသဗ္ဗန္ဓ ဩဝါဒေ၊ မြတ်စွာဘုရား အသုံးအမ တော်၌၊
 ဌိတော၊ တည်၏၊ နိယျာနိကန္တိ၊ နိယျာနိကံဟူသည်ကား၊ ဝဋုဒုက္ခတော၊
 ဝဋုဆင်းရဲမှ၊ နိယျာနာဝဟံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကိုဆောင်တတ်သော၊ သဗ္ဗ
 ဒုက္ခက္ခယောဂဓန္တိ၊ သဗ္ဗဒုက္ခက္ခယောဂဓံဟူသည်ကား၊ အမတောဂဓံ၊
 အမြှိုက်ဆေးဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနပတိဌံ၊ နိဗ္ဗာနဟူသောတည်ရာကို၊ နိဗ္ဗာနာရ
 ဗ္ဗဏံ၊ နိဗ္ဗာနဟူသောအာရုံကို၊ သဗ္ဗကိလေသသောစနန္တိ၊ သဗ္ဗကိလေသ
 သောစနံဟူသည်ကား၊ အနဝသေသကိလေသမလိသောစနံ၊ အကြွင်း
 မရှိသောကိလေသဟူသော အညစ်အကြေး၏စင်ကြယ်ကြောင်းဖြစ်ထ
 သော၊ ခန္ဓေဟိ၊ ခန္ဓေဟူသည်ကား၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို၊
 ပဋိပဿယောနိသောတိ၊ ပဋိပဿယောနိသောဟူသည်ကား၊ ရောဂတော
 ရောဂါအားဖြင့်၊ ဂဏ္ဍတော၊ အိုင်းအမာအားဖြင့်၊ သလ္လတော၊ ငြောင့်အား
 ဖြင့်၊ အစာတော၊ ဘေးရန်အားဖြင့်၊ အာဗာဓတော၊ အနာအားဖြင့်၊ ဣတိဝေ
 မာဒိဟိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဝိဝိဓေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော၊ ပ
 ကာရေဟိ၊ အပြားတို့ဖြင့်၊ ဝိပဿနာဉာဏေန၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗဉာ
 ပါယေန၊ အသင့်သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ တံဇဟာတိတိ၊ တံ
 ဇဟာတို့ဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏၊ သမုဒယံ၊ အကြွင်းဖြစ်သော၊
 တံတဗ္ဗံ၊ ထိုတဗ္ဗာကို၊ ပဇာသမုန္တိန္နံ၊ ဖြတ်လော၊ ဣဝေဝတိ၊ ဣဝေဝဟူ
 သည်ကား၊ ဣမဗ္ဗိယေဝအတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘော၌သာလျှင်၊ အနိစ္စန္တိ၊

၄၇၀ ငွေရဝါယာ-အဓိကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

အနိစ္စဟူသည်ကား၊ အာဒိအန္တဝန္တတောစ၊ အစအဆုံးရှိသောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ အနိစ္စန္တိကတောစ၊ မမြဲခြင်းအဆုံးရှိသောအားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ တာပကာလိကတောစ၊ အပိုက်အတန်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊
ပဋိပက္ခတောစ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနိစ္စ၊ အမြဲမရှိ၊
ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူသည်ကား၊ တ၊ ထို
ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သည်၊ ဥဒယဗ္ဗယပဋိဝိဋ္ဌနတောစ၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းနှိပ်
စက်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သပ္ပုဋိဘယတောစ၊ တေးသျှမ်းနှင့်တကွ
ဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခမတောစ၊ သည်းခံနိုင်ခဲ့သောအား
ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုပဋိပက္ခတောစ၊ ချမ်းသာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း၊ ပဿ၊
ရှုလော၊ သုညန္တိ၊ သုညဟူသည်ကား၊ အဝသဝတ္တနတောစ၊ အလိုသို့မ
လိုက်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသာမိကတောစ၊ အစိုးမရသော
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသာရတောစ၊ အနှစ်မရှိသော အားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ အတ္တပဋိက္ခေပတောစ၊ အတ္တကိုပယ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
သုညံ၊ ဆိတ်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ တတောဇေ၊ ထို
ကြောင့်သာလျှင် အနတ္တတိ၊ အနတ္တဟူ၍၊ ဝိဂရဟိတဗ္ဗတောစ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်
သည်၏အဖြစ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဝစိအာဗာနေတောစ၊ မပွားခြင်း
အနာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဗန္တိစ၊ စီးပွားမဲ့ကိုဆောင်တတ်၏ဟူ၍
လည်းကောင်း၊ ဝဓကန္တိစ၊ သူသတ်နှင့်တူ၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယောနိ
ယော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယော
ဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ မနောဝိစာရေ ဥပရုန္နစေတသောတိ၊ မနောဝိ
စာရေဥပရုန္နစေတသော ဟူသည်ကား၊ မနောဝိစာရသညိနော၊ မနော
ဝိစာရဟု ငှုတ်အပ်သော၊ ဂေဟသိတသော မနုဿု ပဝိစာရာဒိကေ၊
ကာမဂုဏ်၌ရှိသောဝမ်းမြောက်ခြင်း၏အနီး၌၊ အဗ္ဗာရသ၊ တဆွဲရှစ်ပါးအ
ပြားရှိသော၊ စေတသော၊ စိတ်ကို၊ ဥပရုန္နဝါရေဟိ၊ မြစ်လောလော၊ နိရော
ဇေဟိ၊ ချုပ်စေလော၊ မုဏ္ဍောတိ၊ မုဏ္ဍောဟူသည်ကား၊ မုဏ္ဍတာဝံ၊ ဦး
ပြည်းသောအဖြစ်သို့၊ ဥပဂတော၊ ရောက်သော၊ ဩ၊ ရာဟိတကေသမဿု
ကော၊ ချအပ်သောဆံမုတ်ဆိတ်ရှိသော၊ ဝိဂ္ဂပေါတိ၊ ဝိဂ္ဂပေါဟူသည်ကား၊
တေနမုဏ္ဍတာဝေန၊ ထိုဦးပြည်းသော အဖြစ်ဖြင့်၊ ပရုဠေလောမတာယ၊
ထွေးထွေးရှုတ်ရှုတ် ပေါက်သော အမွှေးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ဆိန္နာနိန္နကာသာယ ဝတ္ထတာယ၊ အပိုင်းအပိုင်းဖြစ်သောဆိုး

၅၀-ဗညာသံနိပါတ်- ၂-၆၂-တာလဝုဋ္ဌတ္ထရဂါထာ၊ ၄၈၁

ရည်ဖြင့်အဆင်း ကိုဖျက်သော ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကိုဝတ်သော
 ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာပေါ်ဝေဝတ္ထိယံ၊ ဖောက်ပြန်သောအဆင်းရှိသောအဖြစ်သို့၊ ဥပ
 ဂတော၊ ကပ်ရောက်သော၊ အဘိသာပမာ ဂတောတိ၊ အဘိသာပမာဂ
 တောဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇောဝိစရတိပတ္တပါဏီတိ၊ ဝိဇ္ဇောဝိစရတိ
 ပတ္တပါဏီဟူ၍လည်းကောင်း၊ အရိယေဟိ၊ အရိယာတို့သည်၊ ကာသန္ဓံ၊
 ပြုအပ်သော၊ အဘိသာပံ၊ ကျိန်ဆဲခြင်းသို့၊ ဥပဂတံ၊ ရောက်သော၊
 အဘိသာပေါယံ သောကတ္ထိယ ဒိဋ္ဌိဝိဇ္ဇောသော ဝိစရတိပတ္တပါဏီတိ၊
 အဘိသာပေါယံသောကတ္ထိယ ဒိဋ္ဌိဝိဇ္ဇောသော ဝိစရတိပတ္တပါဏီဟူ၍၊
 ဧဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဂတ္တံ၊ ချီအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကပါလ
 ဟန္တော၊ ကုလေသုဘိက္ခဝူတိ၊ ကပါလဟန္တောကုလေသုဘိက္ခဝူ
 ဤအခါ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယုဉ္ဇသုသတ္တ၊ စနေတိ၊ ယုဉ္ဇသုသတ္တ၊
 စနေဟူ သည်ကား၊ သမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓဩဝါဒေါ၊ ဖြတ်စွာသုရားအဆုံးအမ
 တော်၌ ယောဂံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ အနုယုဉ္ဇသု၊ အ
 ဖန်ဘလဲလဲအားထုတ်လော၊ သုသံဝုတက္ကောကိ၊ သုသံဝုတက္ကောဟူသည်
 ကား၊ သုဉ္ဇ၊ ကောင်းစွာ၊ ကာယဝါစာစိတ္တဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်မိတ်တို့ဖြင့်၊ သမ္ဗ
 ဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ သံဝုတော၊ စောင့်ရှောက်လျက်၊ ဝိသိန္နရေစ
 ရန္တိ၊ ဝိသိန္နရေစရံဟူသည်ကား၊ သိက္ခာစရိယာယ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်း
 ဖြင့်၊ ရန္တောဝိသေသေသု၊ ခရီးအထူးတို့၌၊ စရန္တော၊ သွားသောရဟန်းသည်
 စန္ဒောယထာဒေါသိန ဝုဏ္ဏမာသိယာတိ၊ စန္ဒောယထာဒေါသိနဝုဏ္ဏမာသိ
 ယာဟူသည်ကား၊ ဝိဂတဒေါသာယ၊ ရာဟုစသောငါးပါးသောအပြစ်မှ
 ကင်းသော၊ ဝုဏ္ဏမာယ၊ ပြည့်သော၊ စန္ဒမာဝိယ၊ လက္ခံသို့၊ ကုလေသုဒေါယ
 ကာအိမ်တို့၌၊ နိစ္စဝတာယ၊ အမြဲကျင့်သဖြင့်၊ ပါသဒ္ဓိကတာယ၊ ကြည်ညို
 ဘွယ်ကိုဆောင်သဖြင့်၊ စရ၊ ကျင့်လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇ
 နာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သဒါရတေရတောတိ၊ သဒါရတေရတောဟူ
 သည်ကား၊ သဗ္ဗကာလဉ္စ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း၊ ရတဂုဏေ၊ ရတင်းကျူးစူး
 ၌၊ အဘိရတော၊ မွေ့ချော်သည်၊ တထူပမံစိတ္တမိဒံကရောဂီတိ၊ တထူ
 ပမံစိတ္တမိဒံကရောဂီ ဟူသည်ကား၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ဂုရိ
 သော၊ ယောဂျားသည်၊ ဖလသနိ၊ အသီးတို့ကို၊ ဣန္ဒြေန္တော၊ အလိုရှိသည်
 ရှိသော်၊ ဖလရက္ခေ၊ အသီးသီးသော သစ်ပင်တို့ကို၊ ရောပေတွာ၊ မိုက်
 ပျိုး၍၊ တတော၊ ထိုမိုက်သောသစ်ပင်မှ၊ အလဒ္ဓပလော၊ မရအပ်သော
 အသီးရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တော၊ ထိုသစ်ပင်တို့ကို၊ မူလတော၊ အမြစ်

၄၀၂ ဝေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဓာတ်နိဗ္ဗိတံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ အန္တတိယထာ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ စိတ္တံ၊ ဒုစိတ်၊
 နှံ၊ သင်သည်၊ တထူပမံတပ္ပဋိဘာဝံ၊ ထိုသစ်ပင်စိုက်သောယောက်ျား
 နှင့်အတူ၊ အုဒ်စိတ္တံ၊ ဤစိတ်ကို၊ ကရောသိ၊ ပြုလေ၊ ယံမံအနိစ္စဗြဟ္မလေနိ
 ယုဉ္ဇသိတိ၊ ယံမံအနိစ္စဗြဟ္မလေနိယုဉ္ဇသိ ဟူသည်ကား၊ ယံမံ၊ အကြင်ငါ
 ကို၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌၊ နိယောဇေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်း
 ပြုခြင်းငှါ၊ အဋ္ဌါဂဟံ၊ ရှည်စွာသော အစွန့်သို့ရောက်သော၊ ပဗ္ဗန္ဓုဖလံ၊
 ရဟန်း၏ အကျိုးကို၊ အနိစ္စဗြဟ္မလေ၊ အမြဲမရှိ သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောအ
 လွန်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသော၊ သံသာရမုခေသံသာရာအစ၌၊ နိယုဉ္ဇသိနိယော
 ဇနဝသေန၊ ယှဉ်စေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပာဇ္ဇေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ရူပါ
 ဘာဝတော၊ ရုပ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရူပံ၊ အရူပမည်၏၊ ဟိသန္တံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်အား၊ သဒိသံ၊ တူသော၊ သဗ္ဗာနံ၊
 သဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ နိယာဒိဝဏ္ဏဘေဒေါ၊ အညီအမျှရှိသော
 အဆင်း၏အခြားသည်လည်းကောင်း၊ နုတ္တိမရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရူ
 ပန္တိ၊ အရူပဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ခုရပ္ပဋ္ဌာနပဝတ္တိယာ၊ ဝေးသောအရပ်၌ဖြစ်
 ခြင်းကြောင့်၊ ခုရင်္ဂမံ၊ အဝေးသို့သွားတတ်သော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ မဇ္ဈဓူ
 သုတ္တမတ္တံ၊ ပင့်ကူချည်မျှင်မျှကို၊ ဝုရတ္တိမာဒိဒိသာဘာဝေန၊ အာရှအရပ်
 အစရှိသောအရပ်အတို့ဖြင့်၊ ဝမနံနာမ၊ သွားခြင်းမည်သည်၊ ယဒိနုတ္တိ၊
 အကယ်၍ ကားမရှိ၊ ပန၊ ယင်းသို့ပင်မရှိသော်လည်း၊ ခုရေ၊ ဝေးသောအရပ်
 ၌၊ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယံ၊ ခံတတ်၏၊
 အုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခုရင်္ဂမံ၊ ခုရင်္ဂမမည်၏၊ ဇေကာယေဝ၊ တခုတည်း
 သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စရုဏဝသေန၊ သွားတတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်
 ပဝတ္တနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဇေကစာရိ၊ တခုတည်းသာဖြစ်လေ့ရှိသော၊
 အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ နွေတိဏိဝိတ္တာနိ၊ နှစ်ခု
 သုံးခုကုန်သောစိတ်တို့သည်လည်း၊ ဇေကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဥပ္ပဇိတံ၊
 ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သမတ္တာနိနာမ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်မည်သည်၊ နုတ္တိမရှိတုန်၊ ပန၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ ဇေကမေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊
 ဇေကသ္မိံ၊ တခုသော၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုစိတ်
 သည်၊ နိရုဇ္ဈေ၊ ချုပ်သည်ရှိသော်၊ အပဓိန္ဒြိယာ၊ လည်းဖြစ်သော၊ ဇေကမေဝ
 တခုသောစိတ်သည်သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေကစာ
 ရိ၊ တခုတည်းသာဖြစ်လေ့ရှိ၏၊ အုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အပဏိ၊ ငါသည်၊ တေ၊ သင်
 ၍၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ နကရိသံ၊ မလိုက်နာအံ့၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တဝ၊ သင်၏၊

၅၀-ပညာသနိပါတ်-၂၆၂-တာလပုရ်သေရဂါထာ၊

၄၈၃

ဝသေ၊အလို၌၊ ယဒိဝိအနုဝတ္တိ၊ အကယ်၍ကားလိုက်မိ၏၊ပန၊ယင်းသို့ပင်
 လိုက်မိသော်လည်း၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒံ၊
 အဆုံးအမကို၊လဒ္ဓကဝလတော၊ ရသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ ဗိတ္တဝသိ
 ကော၊စိတ်၏အလိုသို့လိုက်သည်၊ နဟာရိဿာမိ၊ မဖြစ်တော့အံ့၊ ကဿ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣတိစေ၊ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ဟိ၊ ယင်စွာပြဦး
 အံ့၊ကာမာ၊ကာမတို့သည်၊ ဒုက္ခာ၊ဆင်၊ရဲသောသဘောရှိကုန်၏၊ကဉ္စ၊ကာ
 စပ်ခါးသော အကျိုးရှိကုန်၏၊ မဟတ္တယာ၊ မိမိကိုစွပ်စွဲခြင်း အစရှိသော
 အစွမ်းအားဖြင့်များသောဘေးရှိကုန်၏၊ဇေတကာမာနာမ၊ဤကာမတို့မည်
 သည်ကား၊ အတိတေဝိ၊ အတိတ်၌လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်၊ရဲသောသဘောရှိ
 ကုန်၏၊အာယတိန္ဒြ၊နောင်အခါ၌လည်း၊ ကဉ္စ၊ကဉ္စလော၊စပ်ခါးသောအကျိုး
 ရှိကုန်၏၊အတ္တာနုဝါဒါဒိဘေဒေန၊မိမိကိုယ်ကိုစွပ်စွဲခြင်းအစရှိသောအပြား
 ဖြင့်၊ မဟတာ၊များသော၊ ဘယေန၊ဘေးသည်၊ အနုဗန္ဓန္တာ၊အစဉ်လိုက်
 အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟတ္တယာ၊ များသောဘေးရှိကုန်၏၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊
 နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊အဘိမနော၊ ရှေးရှုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝရိသံဝိဟ
 ရိသံ၊နေအံ၊တုဿ၊ ထိုကြောင့်၊နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ ဥဒ္ဓိဿ
 ရည်၍၊အဘိမုခစိတ္တော၊ ရှေးရှုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိသံ၊နေအံ၊
 တမေဝနိဗ္ဗာနံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ အဘိမုခဘာဝံ၊ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်၊
 ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ နဟံအလက္ခာတိ အာဒိ၊ နာဟံ
 အလက္ခာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်ပုံကားရပ်၌၊နာဟံအလက္ခာတိ၊ နာဟံအလက္ခာ
 ဟူသည်ကား၊အလက္ခိကတာယနိသိရိကတာယ၊ အသရေမရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊ဂေဟတော၊ကျောင်းမှ၊နနိက္ခမိံ၊ထွက်ပြီ
 ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊ အဟိရိက္ခတာ
 ယာဟိ၊အဟိရိက္ခတာယဟူသည်ကား၊ယထာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်အားလျော်စွာ၊
 ကေဒိံ၊ပြုတ်ရယ်မှုကို၊ကရောန္တေဝိယ၊ပြုသကဲ့သို့၊နိလ္လန္တတာယ၊အရှက်
 မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဗိတ္တပေတူတိ၊ဗိတ္တပေတူဟူသည်ကား၊ ကေဒါ၊
 တရံတခါ၊ နိဂဗ္ဗော၊ နိဂဗ္ဗုး၊ကေဒါ၊တရံတခါ၊ပရိဗ္ဗာဇကောဒိကော၊ပရိ
 ဗိုဇ်စသည်သည်၊ ဟောန္တော၊ဖြစ်လျက်၊အနုဝဋ္ဌတစိတ္တော၊ မတည်တန့်
 သောစိတ်ရှိသော၊ပုရိသောဝိယ၊ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ဗိတ္တဝသိကော၊စိတ်၏
 အလိုသို့လိုက်သည်၊ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ဒုရက္ခန္တနာယာဟိ၊ ဒုရက္ခန္တနာယဟူ
 သည်ကား၊ရာဇာဒိဟိ၊မင်းအစရှိသည်တို့နှင့်၊မေတ္တိကတွာ၊မိတ်ပြု၍၊တေ

၄၀၄ လေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ၊

သျှ၊ ထိုမင်းအစရှိသည်တို့၌၊ နုတ္တိတွာ၊ ပြစ်မှား၍၊ နုတ္တိတာဝေ၊ ပြစ်မှားသည်
 ဇ် အဖြစ်ဖြင့်၊ အာဇီဝဟေတုတိ၊ အာဇီဝဟေတုဟူသည်ကား၊ အာဇီဝ
 ကာရဏာဇီဝိတပကတော၊ အသက်မွေးခြင်းအကြောင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ အာဇီဝကာသယေန၊ အသက်မွေးခြင်းဟူသောအလိုဖြင့်၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ နနိက္ခမိံ နပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်းမပြုပြီ၊ တတောစတေစိတ္တပဒိုဿဝေါမ
 ယာတိ၊ တတောစတေစိတ္တပဒိုဿဝေါမယာဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇိတကာ
 လတော၊ ရဟန်းပြုသောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝသေ၊ အလို
 ၌၊ နဝတ္ထာမိ၊ မလိုက်တော့အံ့၊ မမေဝပန၊ ငါ၏သာလျှင်၊ ဝသေ၊ အလို၌၊
 ဝတ္ထာမိ လိုက်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဒိုညာ၊ ဝနိ
 ခံခြင်းကို၊ ကတာနန၊ ပြုအပ်သည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊
 ပြု၏၊ အပ္ပိစ္ဆတာသပ္ပုရိသေဟိဝဏ္ဏိတာတိ၊ အပ္ပိစ္ဆတာသပ္ပုရိသေဟိဝဏ္ဏိ
 တာဟူသည်ကား၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ သဗ္ဗေသာ၊ အချင်းခင်သိမ်း၊
 အပ္ပိစ္ဆာနာမ၊ အလိုနည်းခြင်းမည်သည်၊ သာရူဟိ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဗုဒ္ဓါဒိတိ၊ ဘုရားအစရှိသည်တို့သည်၊ ပသတ္ထာ၊ မြီးပွမ်းအပ်ကုန်၏၊
 တတာ၊ ထိုအတူ၊ မက္ခပ္ပဟာနံပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ဂေချိုးစူး
 တို့ကို၊ မက္ခနဿ၊ ခြေခြင်းကို၊ ပဟာနံ၊ ပပတ်ခြင်းကို၊ ဂူပသမောသဗ္ဗေသာ၊
 အလုံးစုံသော၊ နုတ္တဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဂူပသမော၊ မြင်းရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေခြင်းကို၊ ဝုရိသေဟိ၊ ယောကျ်ားတို့သည်၊ ဝဏ္ဏံတံ၊ မြီး
 ပွမ်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ ဝေါ၊ ငါကို၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ နိယုဉ္ဇသိ၊
 လိုက်တွန်းနှိုးဆောင်သော၊ သပ္ပ၊ အချင်းစိတ်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဧကသုရ
 ဏေသု၊ ထိုဂုဏ်တို့၌၊ ပတိဗ္ဗ၊ တဗွဲ၊ တညိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊
 တံ၊ သင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ နိယုဉ္ဇသိ၊ လိုက်တွန်းနှိုးဆောင်
 သော၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝုဗ္ဗာမိတ္ထံ၊ ရှေးအလေ့အကျင့်ကို၊
 ဝတ္ထုတိ၊ လိုက်လတ္တံ့လော၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မဟန္တံ၊ မြတ်သည်ကို၊
 ပဟာယ၊ ပပတ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝုရိသေဟိ၊ ရှေးအလေ့အကျင့်ဖြစ်သော
 မဟိစ္ဆဟာဒိံ၊ အသိုက်ြီးခြင်းအစရှိသော၊ ဧတံ၊ ဤအလေ့အကျင့်တို့ကို၊ ဝု
 ဗ္ဗာမိကိံ နာမ၊ အဘယ်ကြောင့် ကျင့်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အဓိပ္ပ၊ ယော၊ အဓိပ္ပ၊ ဟိတည်း၊ ယံအတ္ထံ၊ အကြင်အနက်ကို၊ သန္ဓာယ
 ရည်၍၊ ဝတ္ထုတိ၊ ဝုဗ္ဗမိတ္ထန္တိ၊ ဝတ္ထုတိ၊ ဝုဗ္ဗမိတ္ထံဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်အပ်၏၊ တံ၊ ထို
 ရှေးအလေ့အကျင့်ကို၊ ဒသေတံ၊ ပြုခြင်း၌၊ တဏှာအဝိဇ္ဇာတိ၊ အာဒိ၊
 တဏှာအဝိဇ္ဇာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငါ

၅၀-ပညာသနိပါတ်-၂၆၂-တာလဝုဒ္ဓတ္ထရဂါထာ၊ ၄၀၅

တော်စကား၌၊ တဏှာတိ၊ တဏှာဟူသည်ကား၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊
 တဏှာ၊ တပ်သောတဏှာသည်၊ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ တတ္ထေ
 ဝ၊ ထိုပစ္စည်းတို့၌သာလျှင်၊ အာဒိနဝပဋိစ္ဆာဒိကာ၊ အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းတတ်
 သော၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ပိယာပိယန္တိ၊ ပိယာပိယံဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တ
 ဒါရာဒိသု၊ သားမယားစသည်တို့၌၊ ပေမသင်္ခါတော၊ ချစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်
 သော ပိယဘာဝေါစေ၊ ချစ်သောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ပန္နသေ
 နာသနသု၊ အစွန့်ဖြစ်သော ကျောင်းတို့၌၊ အဓိကုသလေသု၊ ကုသိုလ်
 တရားတို့၌၊ အနာဘိရတိသင်္ခါတော၊ မမွေ့လျော်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊
 အပ္ပိယဘာဝေါစ၊ မချစ်သောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဥတယတ္ထ၊ နှစ်
 ပါးစုံတို့၌၊ အနုရာပေဋိဝိရောမော၊ ဆန့်ကျင်၍၊ သုဘာနိရူပါနိတိ၊ သုဘာ
 နိရူပါနိဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ
 စ၊ အပသန္တာန်၌ လည်းကောင်း၊ သုဘရူပါနိ၊ တင့်တယ်သောရူပါစုံတို့
 သည်၊ သုခါဝေဒနာတိ၊ သုခါဝေဒနာဟူသည်ကား၊ ဣဋ္ဌာရမ္မဏ၊ ဣဋ္ဌာရုံ
 တို့ကို၊ ပဋိစ္စ စွဲ၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇနသုခဝေဒနာ၊ ဖြစ်သောသုခဝေဒနာသည်၊ မနာပိ
 ယာကာမဂုဏာတိ၊ မနာပိယာကာမဂုဏာဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တာဝသေ
 သမနောမုမကာမကောဋ္ဌာသာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းကုန်သောနှလုံးမွေ့
 လျော်ဘွယ်ကုန်သောကာမအတို့အစုတို့သည်၊ ဝန္တာတိ၊ ဝန္တာဟူသည်
 ကား၊ နိရူပတော၊ ရုပ်မှီသည်၍အဖြစ်ကြောင့်၊ တန္တိသပိတဿ၊ ထိုကာမ
 ရာဝဉ္စိမ္ဘိသော၊ ဆန္ဒရာဝဿ၊ ဆန္ဒရာဝကို၊ ဝိဇ္ဇန္တ နပဟာနေန၊ ဝိဇ္ဇ နပဟာနိ
 ဖြင့်၊ ဆဋ္ဌိတာယပရိစ္ဆတ္တတာယစ၊ စွန့်အပ်သည်၍အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊
 ဝန္တာ၊ အနိခြင်းတို့သည်၊ ဝန္တေ အဟံအဝမိဝံနဉ္စသောဟေတိ၊ ဝန္တေ
 အဟံအဝမိဝံနဉ္စသောဟေ ဟူသည်ကား၊ ဝေန္တိတို့၊ ဆဋ္ဌိတာ၊ စွန့်အပ်
 ကုန်သော၊ ထိုဆန္ဒရာဝတို့ကို၊ ဝုန၊ တေဝနိ၊ မန္တု၊ နေကိန္တိ၊ ဝရိဝံ၊
 တနိခြင်းငှါ၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ နသဝတ္ထာမိ၊ အတေန္တိ၊ ဝရိစ္စတာဝေ၊ စွန့်
 အပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊
 သဗ္ဗတ္ထာတိ၊ သဗ္ဗတ္ထဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသုဘဝေသု၊ အထုံးရသေ့ဘဝ
 တို့၌၊ သဗ္ဗာသုယောနိသုစ၊ အလုံးစုံသောယော၊ တို့၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗ
 သုဂတိသုစ၊ အလုံးစုံသောဂတိတို့၌ လည်းကောင်း၊ ဝိညာဏပ္ပတိသုစ၊
 ဝိညာဏပ္ပတိတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝစောမယံကတာတိ၊ ဝစောမယံကတာ
 ဟူသည်ကား၊ အန္တေ ဝိတ္တ၊ ဒရိပိတိ၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ မယော၊
 ဝါသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ကရာန္တေ ဝဗဟူသုဘေတိသုနမေသိကောပိ

၄၇၄ ထေရဝါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

တောတိ၊ ကရောန္တောစဗဟူသုဘာတိသု နမေသိကောပိတော ဟူသည်
 ကား၊ အနေကာသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဇာတိသုပန၊ ဇာတ်တို့၌ကား၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ နကောပိတော၊ အမျက်မထွက်အပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေနေင၊
 အကြင်အခြင်း အရာဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိဘဝေါ၊ မထီမဲ့၊ မြင် ပြုခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာပိ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ အတ္တတ္တသ မ္ဘ
 ဝေါအတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သ မ္ဘူတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သည်၊ ဟုတွာပိ၊ ဖြစ်၍
 လည်း၊ တဝ၊ သင်၏၊ အကတညတယ၊ သူ့ကျေးဇူးအထူးကိုမထိတတ်
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခေပိရံသံသရိတံတယာကကေတိ၊ ဒုက္ခေပိရံသံသရိ
 တံတယာကကေတဟူသည်ကား၊ တယာ၊ သင်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိတေ၊ ဖြစ်စေအပ်
 သော၊ အနာဒိမတိသံသာရဒုက္ခေ၊ အစမထင်သောသံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊
 သုပိရကာလံ၊ ကြာရှည်မြင့်စွာသောကားလပတ်လုံး၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သံသ
 ရိတံပရိတ္တမိတံ၊ ကျင်လည်အပ်ပြီးအခါမှ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒုက္ခေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊
 ပိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ သံသရိတံ၊ ကျင်လည်ခြင်းကို၊
 တယာ၊ သင်သည်၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သင်္ခေပတော
 အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဂုတ္တမတ္တံ၊ ဆိုအပ်သောအနက်ကို၊ ဥပ္ပတ္တိဘေဒေနစ၊
 ဖြစ်ခြင်းအပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂတိဘေဒေနစ၊ ဂတိအပြားအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရေတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဧသေန္တော၊ ပြလို
 သည်ဖြစ်၍၊ တုညေဝါတိအာဗိ၊ တုညေဝဤသို့အစရှိသော စကားကို၊
 အာဟးမိနိဘေဝိမူပြီးတတ္ထ၊ ထိုပါရှိသောစကားရပ်၌၊ ရာဇေဝိတိ၊ ရာဇေ
 သိဟူသည့်ကား၊ ရာဇေသိ၊ မင်းမိန်းမသည်၊ ဒကောရော၊ ဒအက္ခရာသည်၊
 ဝေဒသန္တိကရော၊ ပုန်စင်ခြင်းကိုပြုခြင်းတည်းဝေသောစ၊ ကုန်သည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုဉ္ဇါစ၊ သူဆင်းရဲသည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဝါ၊ အဖြစ်တို့ကို၊
 ဧကဒါဝ၊ တရံအခါ၌သာလျှင်၊ တွေဝ၊ သင်စိတ်၍သာလျှင်၊ ဝါဟသားပြု
 တတ်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်း
 ကောင်း၊ ဧဝတ္တနံဝါတိ၊ ဧဝတ္တနံဝါဟူသည်ကား၊ ဧဘာဝဝံ ပိ၊ နတ်၏
 အဖြစ်၊ သိလည်းတုံလေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်၊ နောအဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ ကရောသိ၊ ပြု၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ
 ခြင်းတည်း၊ ဝါဟသတိ၊ ဝါဟသာဟူသည်ကား၊ ကာရုဏာဘာဝေန၊
 အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တဝေဝဟေတုတိ၊ တဝေဝဟေတုဟူသည်ကား
 တဝေဝ၊ သင်၏သာလျှင်၊ ဟေတုဘာဝေန၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တုံ
 မူလကန္တိ၊ တုံမူလကံ ဟူသည်ကား၊ တုံနိမိတ္တံ၊ သင်စိတ် ဟူသော

၅၀-ဗညာသနိပါတ်-၂၆၂-ဇာလဝုဋ္ဌတ္ထရဂါထာ။ ၄၈၇

အကြောင်းကြောင့်၊ နုတ္တိဿသိနနုတိ၊ နုတ္တိဿသိနနုဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊
ရှေး၌၊ တံ၊ သင်သည်၊ အနန္တသု၊ အဆုံးမရှိကုန်သော၊ ဇာတိသု၊ ဇာတ်တို့၌၊
မိတ္တမိတ္တပနိရူပကော၊ ကောင်းသောမိတ်ရှိသောခင်ပွန်းတုယောင် ဆောင်
သော၊ သပတ္တော၊ ရံသူသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်
တလဲလဲ၊ နုတ္တိဿထာ၊ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ဣဒံ၊ ယခုအခါ၌၊ တထာ၊ ထို
အတူ၊ နုတ္တိဿာမိမညေ၊ ဖျက်ဆီးယောင်တကား၊ ပုဗ္ဗေပိယ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊
ဝါစေတံ၊ ထည့်ပတ်ခြင်း၌၊ နဒဿာမိ၊ မပေးတော့အံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အဓိပ္ပါယ်လော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ မဟံမဟံစာရဏိကံဝဒဿယန္တိ၊
မဟံမဟံစာရဏိကံဝဒဿယံဟူသည်ကား၊ အဘိဗ္ဗာသော၊ မပြတ်၊ စရ
ကာရဟံပိယ၊ မပြတ်ခြင်း၌၊ ထိုကံသကဲ့သို့၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဒဿန္တော၊
ပြုလျက်၊ စရကာရဟံ၊ မပြတ်ခြင်း၌၊ ထိုကံသော၊ ပုရိသံ၊ ယောင်ျားကို၊
ဝဇ္ဇေတွာ၊ ထည့်ပတ်၍၊ စရကာဂေါပကာနံ၊ မပြတ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ နိဗ္ဗာ
ဒေန္တောပိယ၊ ပြီးစေသကဲ့သို့၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်၊ တံတံဘဝံ၊ ထို
ထိုဘဝကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြုသည့်ဖြစ်၍၊ ဥဗ္ဗတ္တကေနဝမယာပလောဘာ
သိတိ၊ ဥဗ္ဗတ္တကေနဝမယာပလောဘာသိဟူသည်ကား၊ ဥဗ္ဗတ္တကပုရိသော
န၊ ရူးသောယောင်ျားနှင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ကိဇ္ဇန္တော၊ ကစား
လျက်၊ တံတံပလောဘာနယံ၊ ထိုထိုသောဖြားယောင်ခြင်းကို၊ ဒဿတွာဝ
ပြု၍သာလျှင်၊ ပလောဘေသိ၊ ဖြားယောင်း၏၊ ကိဉ္ဇာပိတေမိတ္တပိရာမိတံ
မယာတိ၊ ကိဉ္ဇာပိတေမိတ္တပိရာမိတံမယံဟူသည်ကား၊ အန္တောမိတ္တ ဒရို
မိတ်၊ ကိံနာမ၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်းကြောင့်၊ တေ၊ သင်သည်၊
မယာ၊ ငါကိုးပိရာမိတံ၊ ချွတ်ယွင်းစေသည်ကို၊ ကိဉ္ဇာပိကထေသိ၊ အကယ်
၍ကားဆို၏ရှင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်လော၊ အလိုတည်း၊ ဣဒံ
ပုရေမိတ္တန္တိ၊ ဣဒံပုရေမိတ္တံဟူသည်ကား၊ ဣဒံမိတ္တံနာမ၊ ဤမိတ်မည်သည်၊
ဣတော၊ ဤအခါမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ အာရမ္မ
ဏေသု၊ အာရုံတို့၌၊ ရုဇ္ဈနာဒိနာ၊ တစ်ခြင်းအစရှိသော၊ ယေနအာကာရေန၊
အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုမိတ်၏၊ ဝသေန၊
အလိုအားဖြင့်၊ ယေန၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိ၏၊
ယက္ခေဝ၊ အကြင်အခြင်းအရာ၌သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုမိတ်အား၊ ကာမော၊
အလိုရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုမိတ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိ
တိုင်း၊ ပိစရန္တဿ၊ ထည့်လည်သောသူအား၊ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာသည်
အတိုင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ စရဏတော၊ ဖြစ်

၂၆

၄၀၀

ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သောကြောင့်၊ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာ
လပတ်လုံး၊ စာရိကံအစရိတံ၊ ကျင်လည်ရပြီ၊ အန္တိယဓမ္မကား၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ ပတိန္ဒမဒမတ္တံ၊ အပြားအားဖြင့် ယစ်သောရန်ရှိသော၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို
ဟတ္တာစရိယသင်္ခါတော၊ ဆင်ဆရာဟုဆိုအပ်သော၊ ဆေကော၊ လိမ္မာ
သော၊ အင်္ဂုသဂ္ဂါဟော၊ ချွန်းကိုကိုင်စွဲသော ဆင်ဆရာသည်၊ အင်္ဂုသေန၊
ချွန်းဖြင့်၊ နိဂ္ဂဗ္ဗတိဝိယ၊ နှိပ်သကဲ့သို့၊ ယောနိသောမနသိကာရေန၊ အသင့်
သောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ နံ၊ ဟိမိတ်ကို၊ နိဂ္ဂဟိသာမိ၊ နှိပ်အုံး၊ အသေ၊ ထို
မိတ်အား၊ ဝိတိတ္တမိဝေ၊ လွန်ကျူးခြင်းငှါ၊ နဒသင်္ခမိ၊ မပေးအုံး၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုဇိတည်း၊ သတ္ထာစမေလောကမိမံအဋ္ဌဟိ၊
သတ္ထာစမေလောကမိမံအဋ္ဌဟိ ဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊ သတ္ထာသမ္ဗော
သဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံအဝသေသန္တလောကံ၊ ဤအကြွင်းမရှိ
သောခန္ဓာဟုဆိုအပ်သောလောကကို၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌဟိ၊
တည်စေ၏၊ ကိန္တိ၊ အတတ်သို့တည်စေသနည်း၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ အဘာ
ဝဋ္ဌေန၊ မရှိခြင်းဟူသောအနက်ကြောင့်၊ အနိစ္စတော၊ အမြဲမရှိသောအား
ဖြင့်၊ ကဿပိဝိ၊ တစုံတခုလည်းဖြစ်သော၊ ဓုဝဿထာဝရဿ၊ အမြဲတည်
ခြင်း၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အရဝတောစ၊ မပြေသောအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သုခသာရာဒိနံ၊ ချမ်းသာအနှစ်အစရှိသည်တို့၏၊ အဘာဝ
တော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အသာရတောစ၊ ချမ်းသာခြင်းအနှစ်သာရအစရှိ
သည်တို့၏၊ မရှိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပက္ခန္ဓမံဇိနဿသနောတိ၊ ပက္ခန္ဓ
မံဇိနဿသနောဟူသည်ကား၊ ယာထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊
ဗုဒ္ဓိပစ္စိတံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ၊ ဗိတ္တံ၊ အိုမိတ်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဇိနဿတဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပက္ခန္ဓေဟိအနုပ္ပဝေသဟိ၊ ပြေ
ဝင်စေလော၊ ပက္ခန္ဓိမန္တိပိ၊ ပက္ခန္ဓမံဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိရှိ၏၊ ဇိနဿ၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ဣမံလောကံ၊ ဤလောကကို၊
ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ပက္ခန္ဓ၊ ပြေးဝင်စေလော၊ ယာထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်
သောအားဖြင့်၊ တာရေဟိ၊ ကူးမြောက်စေလော၊ ပက္ခန္ဓန္တောစ၊ ပြေးဝင်
သော်လည်း၊ ဝိပဿနာဥာဏမဂ္ဂေန၊ ဝိပဿနာဥာဏ်တည်းဟူသောမဂ်
ဖြင့်၊ ယာပေန္တော၊ မျှာလျက်၊ သုဗုတ္တရတော၊ အလွန်ကူး၍ခဲသော၊
မာနန္တော၊ ကြီးသော၊ သံသာရမဟောစာတော၊ သံသာရာတည်းဟူ
သောကြီးစွာသောဩဇာမှ၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ တာရေဟိ၊ ကူးမြောက်စေလော၊ နတေ
ဣဒံဗိတ္တယထာပုရာဏကန္တိ၊ နတေဣဒံဗိတ္တယထာပုရာဏကံ ဟူသည်

၅၀-ပညာသနိပါတ်-၂၆၂-တာဝသုခုတ္တရဂါထာ၊ ၄၇၆

ကား၊ အန္တောသိတ္တ၊ အိဝိတံ၊ ဣဒံအတ္တဘာဝဂေဟံ၊ ဤအတ္တဘောတည်း၊
ဟူသောစိတ်သည်၊ ပေါရာဏကံဝိယ၊ ရှေ့ကဲ့သို့၊ တဝ၊ သင်အား၊ နဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ နာဟံ အလံဘုယံဝသေနိဝတ္တိတုန္တိ၊ နာဟံ
အလံဘုယံဝသေနိဝတ္တိတုဟူသည်ကား၊ ဣဒါဒိယေသုအခါ၌၊ အဘံ၊ ငါ
သား၊ ကဝ၊ သင်၏၊ ဝသေ၊ အလို၊ သိ၊ အနုဝတ္တိတု၊ အစဉ်လိုက်စေခြင်းငှါ၊
နယျ၊ နှာ၊ မသဉ်၊ ယသ္မာ၊ အကြမ်းကြမ်း၌၊ ဗုဒ္ဓဟုသိနေသဘာဝဝေသာ၊
မြင်စွာ၊ ဘုရား၏၊ သာသန၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။
ခေါ်၍ ဖြစ်၏၊ ပဗ္ဗဇိတတာဝသဟောစ၊ ရဟန်းပြုသောကာလမှလည်း၊ ပဉ္စယ
စန္ဒ၊ ဝသကာ၊ နာမ၊ ရဟန်းတို့မည်သည်၊ ခာမိသာဝ၊ ငါကဲ့သို့သဘောရှိကုန်
သည့်သာသျှင်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝိနာသခရိ၊ နဂေ၊ ကိလေသာကိုမျှက်
ဆီက ဝိသေမဂ်ဖိုလ်ဟူသောကျေးဇူးကိုဆောင်အပ်ကုန်သောသူတို့
သည့်သာသျှင်၊ ကံသတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ယမကာယေဝ၊ ရဟန်းတို့
သည့်သာသျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ နဂါတိ၊ နာဂါဟူသည်ကား၊ သိနေရဟိမဝန္တာဒယော၊
မြင့်မိုရ်တောင် ဟိမဝန္တာတောင် အစရှိကုန်သော၊ သဠေ၊ အလုံးစုံကုန်
သော၊ ပဗ္ဗတ၊ တောင်တို့သည်၊ သမုဒ္ဒါတိ၊ သမုဒ္ဒါဟူသည်ကား၊ ဝုရုတ္တိမ
သမုဒ္ဒါဒယော၊ အရှေ့သမုဒ္ဒရာ အစရှိကုန်သော၊ သီတာသမုဒ္ဒါဒယော၊
သီတာသမုဒ္ဒရာအစရှိကုန်သော၊ သဠေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သမုဒ္ဒါ၊ သမုဒ္ဒ
ရာတို့သည်၊ သရိတာတိ၊ သရိတာဟူသည်ကား၊ ဂင်္ဂါဒယော၊ ဂင်္ဂါအစ
ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ နဒိယော၊ မြစ်တို့သည်၊ ဝသုန္ဓရာတိ၊
ဝသုန္ဓရာဟူသည်ကား၊ ပထဝီ၊ မြေသည်၊ ဒိသာစတဿောတိ၊ ဒိသာစ
တဿောဟူသည်ကား၊ ဝုရုတ္တိမဒိတေဒေါ၊ အရှေ့အရပ်စသည်အပြားရှိ
သော၊ စတဿောဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့သည်၊ ဝိဒိသာတိ၊ ဝိဒိသာ
ဟူသည်ကား၊ ဝုရုတ္တိမဒက္ခိကာဒယောစတဿောအနုဒိသာ၊ အရှေ့တောင်
ထောင့်စသည်အပြားရှိသော လေးပါးကုန်သောအထောင့်အရပ်တို့သည်။
အဓောတိ၊ အဓောဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ယာဝဥဇကသန္ဓာရ
ကဝါယုက္ခန္ဓာ၊ ရေကိုခံသောလေတိုင်အောင်၊ ဒိသာတိ၊ ဒိသာဟူသည်
ကား၊ အဝလောကာ၊ နတ်ပြည်တို့သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဒိသာဂဟာဏ
နစ၊ ဒိသာသမ္ဘါကိုယူသဖြင့်သည်၊ တတ္ထဂတ၊ ထိုနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်
သော၊ သတ္တသင်္ခါ၊ ရေ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ သဗ္ဗေအနိစ္စာ

၄၉၀ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

တိဘဝါဥပဒ္ဓါတာတိ၊ သဗ္ဗေအနိစ္စာတိဘဝါဥပဒ္ဓါတာဟူသည်ကား။ သဗ္ဗ
ကာမဘဝါဒယော၊ အလုံးစုံသောကာမဘဝသည်ကိုသည်။ အနိစ္စာယော
ဝ၊ အမြဲမရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဇာတိအာဒိဟ၊ ဇာတိအစရှိကုန်သော
ရာဘီဒိဟိ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ ကိလေသေဟိစ၊ ကိလေသာတို့သည်
လည်း။ ဥပဒ္ဓါတာဝိဒ္ဓိတာစ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤဇာတိ
အစရှိသည်၌၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ခေမဋ္ဌာနံနာမ၊ ဘေးကင်းရာအရပ်
မည်သည်၊ နအတ္ထိမရှိ၊ တဒဘာဝတော။ ထိုဇာတိအစရှိသည်၏မရှိခြင်း
ကြောင့်၊ ဗိတ္တ၊ အိုမိတ်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဂတော၊ သွားသည်ဖြစ်၍၊
သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေနေအံ့နည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဿာ
ရဏဉ္စ၊ သံသရာခန့်မှထွက်မြောက်ရာကိုလည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသံသရာတော်
၌၊ ပရိယေသာဟိ၊ ရှာဖွေလော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော၊
အဓိပ္ပါယ်တည်း။ မိတိပ္ပရန္တိ၊ မိတိပ္ပရံဟူသည်ကား၊ မိတိပရာယနံ၊ မြို့
ခြင်လျှင်လည်လျောင်းရာရှိသော၊ ပရမံ၊ လွန်သော၊ ထိရေသာဝေ၊ မြို့
သောအဖြစ်၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဗိတ္တ၊ အိုမိတ်၊ ကိ၊ ကာမာယံ၊
အာသိုပြုလတ္တံ့နည်း၊ တတော၊ ထိုမြို့တည်ကြည်ရာမှ၊ ဤသကမ္ဘိ၊ စဉ်း
ငယ်မျှလည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ စာလေတံ၊ လွှတ်ရှားစေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိဿတိ၊
မတတ်နိုင်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
တေနံ၊ ထိုကြောင့်၊ နတေအလံဗိတ္တ ဝဿန္တဝတ္တိကောတိ၊ နတေအလံ
ဗိတ္တဝဿန္တဝတ္တိကောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
တမေဝတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကိုသာလျှင်၊ ပါကဋတရံ၊ အလွန်ထင်ရှားသည်ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ နဇာတုဿ ဥဘတောမုခံဆု
ပေမိရတ္ထ၊ ပူရံနဝသော တသန္ဓနိတိ၊ နဇာတုဿ ဥဘတောမုခံဆုပေမိရ
တ္ထ၊ ပူရံနဝသောတသန္ဓနိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ တဿန္တိ၊ တသံဟူသည်ကား၊ ရုတ္တိ၊ စ
ကားဆိုခြင်းကို၊ ဥဘတောမုခန္တိ၊ ဥဘတော မုခံဟူသည်ကား၊ ပုဇ္ဇေဋ္ဌိ
ယာ၊ ထမင်းထုပ်၏၊ ဥဘတောမုခံ၊ နှစ်ဘက်သောအဝကို၊ ဇာတုဆုပေတိ၊
ဇာတုဆုပေဟူသည်ကား။ ကေသေနေဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ပါဗေ
နာမိ၊ ခြေဖြင့်လည်း၊ နဆုပေယျ၊ မဝိရာ၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ မိရတ္ထ၊ ပူရံနဝ
သောတသန္ဓနိတိ၊ မိရတ္ထ၊ ပူရံနဝသောတသန္ဓနိဟူသည်ကား၊ နာနပ္ပကာ
ရဿ၊ အထူးထူး အပြားပြားများသော၊ အသုစိနေ၊ မစင်ဖြင့်၊ ပူရံ၊ ပြည့်
သော၊ နဝဟိသောတေဟိဝနမုခေဟိ၊ ကိုးပါးသောအမာဝတို့မှ၊ အသုစိ၊ မ

၅၀-ပညာသနိပါတ်-၂၆၂-တာလပုရုတ္တရဂါထာ၊ ၄၆၁

စင်သည်၊ သန္ဓနိသဝကိ၊ ယိုစီး၏၊ တာယဝစ္စကုဒ္ဓိယာ၊ ထိုဝစ္စကုဒ္ဓိ၏၊ မိကာ
ရော၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်သောအခြင်းအရာသည်၊ ဟောထု၊ ဖြစ်စေလော၊ ဇေ၊
ဤသို့၊ အဋ္ဌဝိသတိယာ၊ နှစ်ဆဲ့ရှစ်ခုကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ နိပု
ဏ္ဍနဝသေန၊ နှိပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ ဖိတ်ကို၊ ဩဝေတွာ၊ ဆုံးမ
၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုဖိတ်ကို၊ ဝိဝေကဋ္ဌာနာမိက္ခနာဒိနာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
ကိုကြားခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ သမ္ပဟံသေန္တော၊ ရွှင်စေသည်ဖြစ်၍၊ ဝရာ
ဟဇဏေယျဝိ ဂါဠသေဝိတေတိအာဒိ၊ ဝရာဟဇဏေယျဝိဂါဠသေဝိတေ
ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကားရပ်၌၊ ဝရာဟဇဏေယျဝိဂါဠသေဝိတေတိ
ဝရာဟဇဏေယျဝိဂါဠသေဝိတေဟူသည်ကား၊ ဝရာဟဟိစ၊ ဝက်ထီး
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဇဏေယျဟိစ၊ ဇဏီမည်သော သားတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဩဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ သေဝိတေ၊ မြှဲရာလည်းဖြစ်
ထသော၊ ပဗ္ဗာရေကုဇေတိ၊ ပဗ္ဗာရကုဇေဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗာရဋ္ဌာနေစဝ
တောင်ရှိုင်းသော အရပ်၌လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတသီခရေစ၊ တောင်ထွန်၌
လည်းကောင်း၊ ပကတေဝသုန္ဓရေတိ၊ ပကတေဝသုန္ဓရေဟူသည်ကား၊ ပက
တိယာဇေ၊ ပြကတေ အားဖြင့်သာလျှင်၊ သုန္ဓရေ၊ ကောင်းထသော၊ အတိတ္ထိ
မနေဟာရေပကတိ ဝသုန္ဓရေတိဝါ၊ အတိတ္ထိမနေဟာရေပကတိဝသုန္ဓရေ
ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ ပကတိကေ၊ ပြကတေ သော၊ တူမိပ္ပဒေသေး
မြွေအရပ်၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နဝမ္မုနာပါဝု
သသိတ္တကာနနေတိ၊ နဝမ္မုနာပါဝုသသိတ္တကာနနေဟူသည်ကား၊ ပါဝုသ
ဝသေန၊ ရှာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုဠေနမေစောဒကေန၊ ရှာသောမိလ်း
ရေဖြင့်၊ ဥပသိတ္တဝသောသုတဝနေ၊ သွန်းအပ်သောရေရှိသောထင်ရှား
သောတော၌၊ တဟိ၊ ဂုဟာဂေဟဂတောရမိဿသိတိ၊ တဟိ၊ ဂုဟာဂေ
ဟဂတော ရမိဿသိဟူသည်ကား၊ တသ္မိ၊ ပဗ္ဗတ ကာနနေ၊ ထိုတောင်
တော၌၊ ဂုဟာသင်္ခါတံ၊ လိုက်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဂေဟံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဥပဂ
တော၊ ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝနာရတိယာ၊ ဘာဝနာတည်းဟူသောမွေ
လျော်ခြင်းဖြင့်၊ အတိရမိဿသိ၊ အလွန်မွေလျော်လေတ္ကံ၊ တေတံရမိဿ
န္တိတိ၊ တေတံရမိဿန္တိဟူသည်ကား၊ တေမယူရာဒယော၊ ထိုဥဒေါင်းအစ
ရှိသည်တို့သည်၊ ဝေနသညံ၊ တောဟူသောအမှတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေ
လျက်၊ ဟံ၊ သင့်ကို၊ ရမိဿန္တိ၊ မွေလျော်စေကုန်လတ္ကံ၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝုဠမ္ပိဒေဝတိ၊ ဝုဠမ္ပိဒေဝဟူသည်

၄၆၂ လေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ကား၊မေဃော၊ ချမ်းသည်၊ အဓိပ္ပာယ်၊ အလွန်ရွာသည်ရှိသော်၊စတုရဂုံ
 လေတိဏောဘိ၊စတုရဂုံလေတိဏောဟူသည်ကား၊တေနနဝသောဒကပါ
 တေန၊ထိုရိပ်းရေကျသဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုအရပ်၌၊သုရတ္တဝဏ္ဏကမ္မ
 လသဒိဿ၊ ကောင်းစွာနိဿာ၊ ကမ္မလာနှင့်တူကုန်သော၊ စတုရဂုံလေ၊
 လက်လေးသစ်ရှိသော၊တိဏော၊ မြက်သည်၊ဇာတော၊ပေါက်သည်ရှိသော်၊
 သမ္ပုပ္ပိတေမေဃနိဘဒ္ဓိကာနနေတိ၊ သမ္ပုပ္ပိ တေမေဃနိဘဒ္ဓိကာနနေဟူ
 သည်ကား၊ပါဝသမေဃသင်္ကာသော၊ ချမ်းလိမ်ရောင်နှင့်တူသော၊ကာန
 နေ၊တောကြီး၌၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ သုပုပ္ပိတေ၊ကောင်းစွာ
 ပွင့်သော၊နဂန္တရေတိ၊နဂန္တရေဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗတန္တရေ၊ တောင်ကြား
 ၌၊ဝိဇုပိသမောသယိဿန္တိတိ၊ဝိဇုပိသမောသယိဿန္တိ ဟူသည်ကား၊
 တရသဒိဿော၊သစ်ပင်နှင့်အတူ၊အပ္ပမိဂ္ဂဟော၊ခံခြင်းမရှိသည်၊ ပုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊နိပ္ပဇ္ဇိဿံ၊ အိပ်အံ့၊ တံမေဓုရဟေဟိတိတုလသန္နိဘန္တိ။ တံမေဓုရ
 ဟေဟိတိတုလသန္နိတံ ဟူသည်ကား၊ တံအတ္တရဏံ၊ ထိုအခင်းသည်၊
 တိဏပစ္စတ္တရဏံ၊ မြက်အခင်းသည်၊ မုရသုခသမ္ပဿံ၊ ကောင်းသော
 အတွေ့ရှိသော၊ တုလသန္နိတံတုလသဒိသံ၊ လဲဝါဝှင်းနှင့်တူသော၊သယ
 နံ၊နေရာသည်၊ မေးငါအား၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တထာတုကဿာ
 မိယသဝိ ဣဿရောတိ၊ တထာတုကဿာ မိယသဝိ ဣဿရောဟူ
 သည်ကား၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ဣဿရုရိသော၊ အစိုးရ
 သောသောကျားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊စေနကရဒါသာဒိ၊စကားကို
 လိုက်နာသောကျွန်အစရှိ နေည်ကို၊ဝသော၊ မိမိအလို၌၊ ဝတ္တေတိပထဝေ၊
 လိုက်စေသကဲ့သို့၊အထားကိုအထူး၊ ဗိတ္တံ၊အိုဗိတ်၊အဟိန္တိ၊ငါသည်လည်း
 တံးသင့်ကို၊ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊မဟံး၊ ငါ၏၊ပသော၊အလို၌၊ဝတ္တေမိ၊ယဝေ၊
 လိုက်စေအံ့သည်သာလျှင်သည်၊ ကထံ၊အတတ်သို့လိုက်စေအံ့နည်း၊သံ
 သောတိသေနပိဟောဟုမေအသန္တိ၊ သံသတတိတေနပိဟောတုမေအသံ
 ဟူသည်ကား၊ စတုသုပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌၊ယံ၊သဒိသံဝါ၊အ
 ကြင်သို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊တာဒိသံဝါ၊ထိုသို့သဘောရှိသည်
 လည်းဖြစ်သောပစ္စည်းကို၊သောတိ၊ရ၏၊တေနစ၊ထိုပစ္စည်းဖြင့်လည်း၊မဟံ
 ငါအံး၊အသံပရိယတ္တံ၊စွမ်းနိုင်သည်၊ဟောတု၊ဖြစ်စေလော၊ဧတေန၊ဤပါဌ
 ဖြင့်၊အံ့၊ဤအနက်ကို၊ဒသေတိ၊ပြု၏၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဣမေ၊ဤလေ၊
 ကန္တံ၊ဧကစ္စေ၊အချို့ကုန်သော၊သတ္တံ၊သတ္တဝါတို့သည်၊တဏှုပ္ပါဒယေတု
 တဏှာဖြစ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်၏၊ဝသော၊

အလိုသို့၊ အနုဝတ္ထန္တိ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟမ္ပန၊ ငါသည်
ကား၊ တဏှု၊ မြှင့်၊ တဏှု၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ နုရတော၊ အဝေးမှ၊ ဝဇ္ဇန္တော၊ ကြည့်
လျက်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဒေါသံဝိယ၊ ကျွန်ကဲ့သို့၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ဝသေ၊ အလို၌၊ ဝတ္ထေမိ၊ လိုက်စေအံ့၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဟံ၊ ငါမူကား၊ တံ၊ သင်စိတ်အလိုသို့၊ နကဿာ
မိ၊ မလိုက်အံ့၊ ယထာ၊ အတန္တိတော၊ ဗိဇ္ဇာရတတ္ထံ ဝယထာ သုမန္တိတန္တိ၊ ယ
ထာ၊ အတန္တိတော၊ ဗိဇ္ဇာရတတ္ထံ ဝယထာ သုမန္တိတံ ဟူသည်ကား၊ စိတ္တံ၊ အို
စိတ်၊ တဏှု၊ ပြုပရိဝဇ္ဇနဟေတု၊ တဏှု၊ ဖြစ်ခြင်းကို ကြည့်ခြင်းကြောင့်၊ နေ
တိ၊ နေဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှတည်း၊ ပုန၊ တတနိ၊ တန္တိ၊
တံဟူသည်ကား၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အာမသတိ၊ သုံးသပ်၏၊ အညောဝိ၊ တပါး
လည်းဖြစ်သော၊ ကောဝိ၊ တရံတယောကံသော၊ သမ္ပပ္ပဓာနယောဂေန၊
သမ္ပပ္ပဓာနံလုံ့လနှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၌၊ အတန္တိတော၊ မ
ပျင်းမရိသောသူသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ကမ္မက္ခမံကမ္မယော
ဂံ၊ အမှု၌ခံသည်ကို၊ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ စိတ္တံ၊
အိုစိတ်၊ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ကမ္မက္ခမံကမ္မယောဂံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
စီးဖြန့်ခြင်းအမှု၌ခံသည်ကို၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဝသဝတ္ထံ၊ အလိုသို့လိုက်သည်ကို
ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ယထာကံ၊ အတယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သုမန္တိတံ၊
ကောင်းစွာနယ်အပ်သော၊ ဗိလ္လာရတတ္ထံ၊ ကြောင်လည်းသောအိပ်ကဲ့သို့၊
သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ မန္တိတံ၊ နယ်အပ်သော၊ ဗိလ္လာရတတ္ထံ၊ ကြောင်လည်းသော
အိပ်သည်၊ ကမ္မက္ခမံကမ္မယောဂံ၊ အမှု၌ခံသည်၊ သုဇနန၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝဇ္ဇိဟ
ရုဏီယဉ္စ၊ သွားစလရာရာအောင်ခြင်း၌ခံသည်လည်း၊ ဟောတိယထာ၊
ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြု
အံ့၊ ဝိရိယနဝံမဟံ ဝသာနယိသာန္တိ၊ ဝိရိယနဝံမဟံ ဝသာနယိသံဟူ
သည်ကား၊ အတ္ထေမိတ္တံ၊ အိုစိတ်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိရိယန
လုံ့လဖြင့်၊ ဘာဝနာဗလံ၊ ဘာဝနာတည်းဟူသောအားကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်
စေခြင်းတောန၊ ထိုဘာဝနာတည်းဟူသောအားဖြင့်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဝသံ၊ အလို
သို့၊ အာနယိဿံ၊ ဆောင်အံ့၊ ဂဇံဝမတ္တံ၊ ကုသလကိသဂ္ဂဟောတိ၊ ဂဇံဝမတ္တံ
ကုသလကိသဂ္ဂဟောဟူသည်ကား၊ ကုသလသောဆေကော၊ လိမ္မာသော၊
အကိသဂ္ဂဟောဟတ္ထာစရိယော၊ ဆင်ဆရာသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သိက္ခာ
ဗလေန၊ အတတ်အစွမ်းဖြင့်၊ မတ္တဟတ္ထိ၊ အမုန့်ယစ်သောဆင်ကို၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ အာနေတိယထာ၊ ဆောင်သကဲ့သို့၊ တထာ၊

၄၆၄ ထေရဝါထံ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ထိုအတူတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သု
 ဗန္ဓေန၊ ကောင်းစွာဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ သုဒန္တာဝေ၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ပြီး
 သည်သာသျှင် ဖြစ်သော၊ ဥဇနာအဝက် ဂတိနာ၊ ပြောငွေ့ သွားခြင်းရှိ
 သော၊ အဿာဇာနိယေန၊ အာဇာနည်ခြင်းကို၊ ယောဇ္ဈိစရိယောအဿ
 ဓမ္မသာရထိ၊ မြင်းကိုဆုံးမတတ်သော ရထားထိန်းသည်၊ အဓမ္မဌာန
 တော၊ ဘေ ရှိရာအရပ်မှ၊ ခေမန္တဘူမိ၊ တေးကင်းသော အရပ်သို့၊ ပဋိပဇ္ဇိတံ၊
 ထုံးသွားစေခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိယထာ၊ တတ်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
 သိဝံ၊ ချမ်းအေးသော၊ အသိဝဘာဝကရာနံ၊ မချမ်းအေးသည်၏အဖြစ်ကို
 ပြုတတ် ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသ
 ဖြင့်၊ သိဝံ၊ ချမ်းအေးရာဖြစ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်ခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇိတံ၊ သွားခြင်း
 ငှါ၊ ပဟောမိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဗိတ္တာနုရက္ခိဟိတိ၊ ဗိတ္တာနုရက္ခိဟိ ဟူသည်ကား၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ အနုရက္ခနာသိလေဟိ၊ စောင့်သောသိလရှိ
 ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါဒိဟိ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊
 သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သေဝိတံ၊ ဖြစ်အပ်သော၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်
 ဟူသော ခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇိတံ၊ သွားခြင်းငှါ၊ အဓိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ ပဟောမိ
 သက္ကောမိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊

≡ အာရမ္မဏေတံဗလသာနိဗန္ဓိယံနာဂံဝထမ္ဘမ္ဘိဒဋ္ဌာယရဇ္ဈုယာတိ၊ အာရမ္မ
 ဏေတံဗလသာ နိဗန္ဓိယံနာဂံဝထမ္ဘမ္ဘိဒဋ္ဌာယရဇ္ဈုယာ ဟူသည်ကား၊
 ဟတ္ထာစရိယော၊ ဆင်ဆရာသည်၊ မဟာဟတ္ထိ၊ ကြီးစွာသောဆင်ကို၊ အာ
 ဇ္ဇာနထမ္ဘိ၊ ဆင်ချည်သောတိုင်ခွံ၊ ဒဋ္ဌာယထိရာယ၊ ဖြိုဖြိုခိုင်းခုံသော၊ ရဇ္ဈု
 ယာ၊ ဖြိုဖြိုဖြင့်၊ နိဗန္ဓိတိယထာ၊ ဖွဲ့ချည်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်
 ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ကမ္မဋ္ဌာနာရမ္မဏေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသော အာရုံခွံ၊ ဘာဝ
 နာဗလေန၊ သာဝနာအစွမ်းဖြင့်၊ နိဗန္ဓိယံ၊ ဖွဲ့ချည်ခုံ၊ တမေသုဂုတ္တံသတိ
 ယာသုဘာဝိတန္တိ၊ တမေသုဂုတ္တံသတိယာသုဘာဝိတံဟူသည်ကား၊ တံ၊
 ထိုအရန်ပစ်သောဆင်နှင့်တူသောဗိတ်ရိုင်းကိုးဗိတ္တံ၊ အရိဗိတ်၊ ထုံးသင့်ကို၊
 မမ၊ ငါ၏၊ သဘိယာ၊ သတိဖြင့်၊ သုဂုတ္တဉ္စ၊ ကောင်းစွာလုံခြုံစောင့်ရှောက်
 အပ်သည်လည်း၊ သုဘာဝိတဉ္စ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သည်လည်း၊ ဟုတွာ
 ဖြစ်၍၊ အနိသိတံ၊ မရှိအပ်သည်၊ သဗ္ဗဘဝေသုဟေဟိတိတိ၊ သဗ္ဗဘဝေသု
 ဟေဟိတိဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂဘာဝနာဒိဗလေန၊ အရိယမဂ်ကိုပွား
 စေခြင်းအစရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကာမဘဝံဒိသု၊ ကာမဘဝအစရှိ
 ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသုပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌၊

၅၀-ပညာသနိပါတ်- ၂၆၂-တာလဝုဋ္ဌတ္ထရဂါထာ၊ ၄၆၅

တဏှာဒိနိဿယေဟိ၊ တဏှာအစရှိတုနံသောဒြိရာတို့ဖြင့်၊ အနိသိတံ၊ မ
 ဖြီသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ပညာယဆေတွာ ဝိပဿနသဒရိနန္တိ၊
 ပညာယဆေတွာဝိပဿနသဒရိနံဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပထဂါမိနံ၊ ခရီးမမဟုတ်
 သည်သို့သွားသော၊ အာယတနသမုဒယံ၊ အာယတနလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိ
 သောစိတ်ကို၊ ယာယာဝတော၊ ဟုတ်မှတ်သောအေးဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓံ၊ မြင်၍၊
 ယေနသမုဒယန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဥပ္ပထဂါမိနံ၊ ခရီးမမဟုတ်သည်
 သို့သွားသော၊ တာသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကိလသဝိသန္ဓနံ၊ ကိလသဝိပုဗ္ဗန္တိ
 တံ၊ ကိလသာသည် တုနံလျှင်စေအပ်သောစိတ်ကို၊ ဣန္ဒြိယသံဝရပန
 သယာယ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရပရိယလျှင်ရှိသော၊ ပဋိသင်္ခါနပညာယ၊ ဆင်
 ခြင်းသာပညာဖြင့်၊ ခဝိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍သောတဝိဇ္ဇာနှင့်ဝသောန၊ အယဉ်ကို
 ဖြတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဝရဏံ၊ ပိတ်ပင်တားမြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ
 ပြု၍၊ ယောဂေနနိဂ္ဂဟာတိ၊ ယောဂေနနိဂ္ဂဟဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာဘာ
 ဝနသင်္ခါတေန၊ ဝိပဿနာဘာဝနာဟုဆိုအပ်သော၊ ယောဂေနသမတ္တိယ
 ဝိဒမန္တေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်မှန်မှန်ညက်ညက်ပြုသဖြင့်၊ နိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိပ်၍၊
 ပထေနိဝေသိယာတိ၊ ပထေနိဝေသိယဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာဝိတိယံ၊ ဝိ
 ပဿနာခရီး၌၊ နိဝေသေတွာပတိဗ္ဗပတွာ၊ တည်စေ၍၊ ယဒါပန၊ အကြင်အ
 ခါ၌ကား၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပိတာ၊ အားထုတ်စေအပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ စာနေတိ၊ ထိခိုက်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်
 ပညာဖြင့်၊ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ကြောင်းတရားသည်
 အတ္တိရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအထုံးစုံသည်၊ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဒဿနေန၊ ညွှန်းသဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ အာယ
 တနသမုဒယသ၊ အာယတန၏ ဖြစ်ကြောင်းသမုဒယသစ္စာ၏၊ ဝိဘဝ
 သမ္ဘဝဉ္စ၊ ဘဝ၏ကင်းရာနိရောဓသစ္စာ သဘောကိုလည်း၊ အသမ္မောဟ
 တော၊ မတွေဝေသော အားဖြင့်၊ ဒိသ္မံ၊ မြင်၍၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွ
 သော၊ လောကောလု၌၊ အဂ္ဂဝါဒီနော၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုဟောတော်မူတတ်
 သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒါယာဒေါတြရသပုတ္တော၊ အ
 မ္ပေခရင်နှစ်သားတော်စပ်သည်၊ ဟေဟိသိဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ဣတိအ
 ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ စတုပိပလ္လာသဝသံအဓိပ္ပိ
 တန္တိ၊ စတုပိပလ္လာသဝသံအဓိပ္ပိတံ ဟူသည်ကား၊ အနိစ္စ၊ မမြဲသည်၌၊
 နိစ္စန္တိ၊ မြဲ၏ဟူ၍၊ အသုတော၊ မတင့်တယ်သည်၌၊ သုတန္တိ၊ တင့်တယ်၏
 ဟူ၍၊ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၌၊ သုခန္တိ၊ ချမ်းသာဟူ၍၊ အနတ္တနိ၊ ကိုယ်မဟုတ်သည်

၄၆၆ လေ့ကျင့်ထား-အဓိကထားရှိသူ-စတုတ္ထတွဲ၊

၌၊ အတ္တဘဝ၊ ကိုယ်ဟူ၍၊ အာမေသံစတုနံပိပလ္လာသသနံ၊ ဤလေးပါးကုန်
 သော ပိပလ္လာသတို့၏၊ ဝသံအဓိပ္ပတံ၊ အလိုသို့ လိုက်လျက်တည်သော
 ငါးကို၊ အနုဝတ္ထန္တိ၊ အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂါမဏ္ဍလံဝပရိနသိပိတ္တ
 မန္တိ၊ ဂါမဏ္ဍလံဝပရိနသိပိတ္တမ် ဟူသည်ကား၊ အန္တေခိတ္တ၊ ဒရိုဗိတ်၊ ငါး
 ငါးကို၊ ဂါမဒရက်ဝိယ၊ ရှေးသူသားလတ်ကဲ့သို့၊ ပရိကဗုသိ၊ ဆွဲငင်၏၊ အာတ
 ဗိတော၊ ထို့မှ၍၊ ဖုရိကဗုသိ၊ ဆွဲငင်၏၊ နနုသညောဇနဗန္ဓနန္တိ၊ နနု
 သညောဇနဗန္ဓနန္တိ၊ ဟူသည်ကား၊ သံယောဇနသင်္ခါတသနံ၊ သံယော
 ဇဉ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဒသန္တိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း
 ကို ဟု၊ အေဒကံ၊ ဖြတ်တော်မူတတ်သော၊ အာရုဏိကံ၊ ဖြတ်သော၊ ဂရုဏာ
 ရှိတော်မူသော၊ မဟာမုနိ၊ မုနိငါးပါးတို့ဆက်ဖြတ်တော်မူသော၊ သဗ္ဗာ
 သဗ္ဗုန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝသံသေဝသိနနု၊ ခြံသင့်သည်သာမဟုတ်ဘဲသော
 တသရူပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောအာနုဘော်
 ရှိသောဝုတ္တုလ်တို့ကို၊ ဗုရတော၊ အဝေးမှ၊ ဝဇ္ဇေသိ၊ ရှောင်ကြဉ်၏၊ မာဇိသေ
 ပန၊ ငါးကဲ့သို့သဘောရှိသောဝုတ္တုလ်တို့ကိုကား၊ တပသိနေန၊ မြိုးခြံသော
 အကျင့်ကိုကျင့်သဖြင့်၊ ယယာရုစိ၊ အလိုအတိုင်း၊ ပရိနေသိ၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မှဆောင်၏၊ အာတိ၊ ဤသို့၊ ပသံသယောဂေ၊ ခြီးမွမ်းခြင်းနှင့်ယှဉ်သဖြင့်
 သတ္တဝါရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ပသံသသိ၊ ခြီးမွမ်း၏၊ မိဂေါယထာတိ၊ မိဂေါ
 ယထာဟူသည်ကား၊ မိဂေါ၊ သမင်စသောသားသည်၊ ရုက္ခဝတ္ထုလတာဒီ
 ဟိ၊ သစ်ပင်ခြံနွယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ပိတ္တပိပိတ္တေ၊
 ဆန်းကျယ်သော၊ အနာကုသေ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းမရှိသော၊ ကာနနေ၊ တော၌၊
 သေရိယံဝသိ၊ မိမိအလိုရှိတိုင်း၊ ရမတိယထာ၊ မွေ့လျော်သကဲ့သို့၊ ရမ္မိရိ
 ပါဝုသအတ္တမာလိနိန္တိ၊ ရမ္မိရိပါဝုသအတ္တမာလိနိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပါဝုသကာလေ၊ မိနားရှာသောအခါ၌၊ သမန္တတော၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သုမာလိနိဟိ၊ ကောင်းစွာပွင့်ကုန်သော၊ ထလဇေလဇ
 မာလာဟိ၊ ကျုံးပန်းရေပန်းတို့နှင့်၊ သမန္တာဝတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အတ္တမာလိနိ၊ တိမ်ပန်းရှိသော၊ ဇနပိပိတ္တတယထ၊ လူတို့မှ
 စိတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မနောရမ္မတာယထ၊ နှလုံးမွေ့
 လျော်ဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရမ္မပဗ္ဗတံ၊ မွေ့လျော်
 ဘွယ်ရှိသောတောင်ကို၊ လဘိတွံ၊ ရ၍၊ တတ္ထနဂေ၊ ထိုတောင်၌၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ပိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ရမိဿသိ၊ မွေ့လျော်လတ္တံ၊ အသံသယံကံသေနေဝ၊
 ယုံမှာ၊ ကင်းသဖြင့်သာလျှင်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပိတ္တပရ၊ စိတ်အလိုသို့လိုက်

၅၀-ပညာသန့်ပါတ်-၂၆၂-တာလဝုဋ္ဌတ္ထရဂါထာ၊ ၄၉၇

သညံ၊ တဝိဿသိ၊ ဖြစ်ဘိသနည်း၊ သံသာရေ၊ သနေး၊ သံသာရာယုက်ခြင်း၌၊
ဌာသသိ၊ တည်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ယေတုယံ၊ သန္ဓေ၊ ဝသေ၊ ဝတ္တိ၊ နောတိ၊ ယေတုယံ၊ သန္ဓေ၊ ဝသေ၊ ဝတ္တိ၊ နော
ပူသည်ကား၊ သဗ္ဗသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ ပုထုဇဉ်တို့၏၊
မိတ္တဿ၊ မညွှန်၊ မိတ်တူသဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝဒယိ၊ ဆို၏၊ တဿ၊ ထို
ပါ၌၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ အတ္ထော၊ မိတ္တ၊ အိုမိတ်၊ ယေနုနု၊ ရှိယော၊
အကြင်လူယောကျ်ားလူမိန်းမတို့သည်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ သန္ဓေ၊ အလိုဖြင့်၊
ဝသေ၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ ဌာတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဂဟေ၊ နိဿိတံ၊ ကာမဋ္ဌိဋ္ဌိ
သော၊ ယံသုခံ၊ အကြင်ချမ်းသာကို၊ အနုဘော၊ အနုဘဝိသန္တိ၊ ခံစားကုန်
လတ္တံ့၊ မာရဿ၊ ကိလေသာကာမစသောမာရ်၏၊ အနုဝတ္တိ၊ အလိုသို့
လိုက်ကုန်သော၊ ကိလေသာမာရာဒီနံ၊ ကိလေသာမာရ်အစရှိသည်တို့၏၊
ဝသေ၊ အလိုဖြင့်၊ အနုဝတ္တိ၊ သိသော၊ အစဉ်လိုက်သော၊ အလေ့ရှိကုန်သော
ဘဝါဘိနန္တိ၊ ကာမာဒိသဝမေဝ၊ ကာမအစရှိသောဘဝသို့သာလျှင်၊ အဘိနန္တ
နတော၊ နှစ်သက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဝ၊ သင်၏၊ မိတ္တဝသံ၊ မိတ်၏
အလိုသို့၊ ဂတ၊ လိုက်ကုန်သော၊ အဝိဇ္ဇာ၊ မသိကုန်သော၊ တေ၊ အန္တဗာလ
ပုထုဇ္ဇနာ၊ ထိုပုထုဇဉ်ရိက်တို့သည်၊ တဝ၊ သင်မိတ်၏၊ အနုသိဋ္ဌိကရာ၊
အဆုံးအမအတိုင်းပြုကုန်သည်၊ ဟော၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မယမ္ပန၊ ငါတို့သည်
ကား၊ သဗ္ဗာသမ္ပန္နဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်တော်တို့
သည်၊ တုယံ၊ သင်မိတ်၏၊ ဝသေ၊ အလို၌၊ နဝတ္တမ၊ မလိုက်ကုန်အံ့၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ တာလ
ဝုဋ္ဌမထရ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ယောနိ
သော၊ မနုဿိကာရံ၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ မိတ္တဿ၊ မိတ်ကို၊
နိဂ္ဂဏှနဝသေ၊ နှိပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ နာနပ္ပကာ
ရတော၊ အယူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဘန်၍၊ သမိပေ၊
အနီး၌၊ ဌာတာနံ၊ တည်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒေါ၊ နဝ
သေ၊ အဆုံးအမကိုပေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေသိ၊
ဟောတော်မူ၏၊ အယမ္ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤ၊ ထရဂါထာ၌၊
အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ နဝိဘတ္တံ၊
မဝေဘန်အပ်၊ တံ၊ ထိုမဝေဘန်အပ်သောအနက်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊
ပုတ္တနယတ္တ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတ္တနယတ္တမ
၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မဗ္ဗံ၊ ရတ်အပ်

၄၆၀ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

၏။ တာလပုဋ္ဌတ္တရ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ တာလပုဋ္ဌမထေရ်၏ ဂါထာ အဖွင့်သည် နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ပညာသနိပါတဝဏ္ဏနာ၊ ပညာသနိပါတ်အဖွင့်သည်၊ သမတ္တာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆၀-သမ္ဗိနိပါတ်-၂၆၃-မောဂ္ဂလာနတ္ထေရဂါထာ၊

သမ္ဗိနိပါတေ၊ သမ္ဗိနိပါတ်၌၊ အရညကာတိ အာဒိကာ၊ အရညကာ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက် တော်ရှိသော၊ မောဂ္ဂလာနတ္ထေရဿ၊ မောဂ္ဂလာနမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာ တို့တည်း။ တဿ၊ ထိုမောဂ္ဂလာနထေရဂါထာ၏၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်၊ ဓမ္မ သေနာပတိဝတ္ထု၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဝတ္ထု၌၊ ဝတ္ထုမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ထေရေ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန မထေရ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ မဂ္ဂဓရေဋ္ဌ၊ မဂ္ဂဓရေတိုင်း၌၊ ကလ္လဝါလဂါမကံ၊ ယလ္လဝါလရွာငယ်ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ သမဏ ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ထိနမိဇ္ဇေ၊ ထိနမိဇ္ဇ သည်၊ ဩက္ကမန္တေ၊ သက်သည်ရှိသော်၊ သတ္တရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မောဂ္ဂလာနမာအရိယတုဏှိဘာဝေါ ပမာဒေါတိအာဒိနာ၊ မောဂ္ဂလာနမာ အရိယတုဏှိဘာဝေါ ပမာဒေါ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သံဝေဇိတော၊ ထိတ် လန့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ထိနမိဇ္ဇံ၊ ထိနမိဇ္ဇကို၊ ဝိနောဇေတွာ၊ ပယ်ပျောက်၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဠမာနံ၊ တောတော်မူအပ်သော၊ ဓာတု ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ သုဏန္တောဝေ၊ နတ်လျက်သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွား၍၊ ပဋိပါနိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဥပရိဂ္ဂေတ္တယံ၊ အထက်မဂ်သုံးခုသို့၊ ဥပဂတိံ၊ ရောက်၍၊ အဂ္ဂဗလက္ခဏေ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ခဏ၌၊ သာဝကပါရမိဥာဏဿ၊ သာဝကပါရမိဥာဏ်၏၊ မတ္တကံ၊ အထွတ် အထိပ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန၌၊ ။

အနောမဒသိ၊ အနောမဒသိမည်တော်မူသော၊ ဘဝေါ၊ ဘုန်းတော် မြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ လောကဇေဋ္ဌော၊ လောကဇေဋ္ဌဖြစ် တော်မူသော၊ နရာသဘော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟိမဝန္တမ္ပိ၊ ဟိမဝန္တာ ၌၊ ဒေဝသံဃာပုရက္ခတော၊ နတ်အပေါင်းမြှီရုံလျက်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဝရုဏောနာမ၊

ဝရုဏအမည်ရှိသော၊ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာမဓူမီ၊
 အလိုရှိအပ်သော အဆင်းသဏ္ဌာန်ကို ဘန်ဆင်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိကုဗ္ဗာမိ၊
 အထူးထူးဘန်ဆင်း၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဟာဒေဝိနိဝါသယံ၊ မဟာသမုဒ္ဒ
 ရာ၌နေလေ့ရှိ၏၊ * သင်္ဂဏိပသံ၊ မိမိ၏အခြေအနေဖြစ်သော၊ ဂဏံ၊ နဂါး
 အပေါင်းကို၊ ဟိတွာဟရိတွာ၊ ဆောင်ယူခေါ်ဝင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တူရိ
 ယံ၊ နဂါးတူရိယာကို၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေပြီး၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါ
 ရေတွာ၊ ခြံရံကုန်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အန္တရာ၊ နဂါးသို့တို့သည်၊ ဝါဒေသျံ၊
 တီးမှုတ်ကုန်၏၊ တူရိယေသု၊ နဂါးတူရိယာတို့ကို၊ ဝဇ္ဇမာနေသု၊ တီး
 မှတ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝတူရိယာနိ၊ နတ်တူရိယာတို့သည်၊ ဝဇ္ဇယံ၊
 မြည်ကုန်၏၊ ဥဘိန္နံ၊ နတ်နဂါးနှစ်ပါးတို့၏၊ သန္တံ၊ တူရိယာသံကို၊ သုတွာန၊
 ကြား၍၊ ဗုဒ္ဓေါဝိ၊ အနာမဒေသိ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ သံပဗုဇ္ဈတံ၊
 သမာပတ်မှနိုးတော်မူ၏၊ သမ္ပန္နံ၊ အနာမဒေသိ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 နိမန္တေတွာန၊ ပဋိတိတ်၍၊ သကံဘဝနံ၊ မိမိနေရာနဂါးပြည်သို့၊ ဥပါဂမိ၊
 ကပ်ပြီး၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညပေတွာန၊ ခင်း၍၊ ကာလံ၊ ဆွမ်းစားချိန်အခါ
 ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာရောစယံ၊ ကြားလျှောက်ပြီး၊ ဝိဏာသဝသတသ
 ဟဿေဟိ၊ တသိန်းသောရဟန်းတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်၊ လောကနာ
 ယကော၊ အနာမဒေသိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိသာသဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းသော
 အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တာ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ မေ၊ ငါ၏၊
 တဝနံ၊ မိမိသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ ဥပဝိဋ္ဌံ၊ ငါ၏မိမိသို့ကပ်
 တော်မူသော၊ မဟာဝိရံ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ ဒေဝဒေဝံ၊ နတ်
 ထက်နတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ နရာသတံ၊ အနာမဒေသိမြတ်စွာဘုရားကို၊
 သတိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်တကွ၊ အန္တပါနေန၊ ထမင်းအဖျပ်ဖြင့်၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တပ္ပေမိ၊ ရောင့်ရဲစေ၏၊ မဟာဝိရော၊
 ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သယမ္ဘူ၊ အလိုလိုဖြစ်တော်မူသော၊
 အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော အနာမဒေသိမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ သိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍၊
 အနုမောဒိ၊ အနုမောဒနာပြုတော်မူ၏၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
 သထံ၊ ရွတ်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်၊ လောကနာယကံ၊
 လူတို့ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကို
 လည်းကောင်း၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ယံယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ အပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏၊ တေနိဗ္ဗတ္တဗ္ဗာသဒေနေ၊ ထိုစိတ်၏ကြည်ညို

ခြင်းကြောင့်၊ ဒေသလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂမိဿတိ၊ လားလတ္တံ့၊ ။
သတ္တသတ္တတိက္ခန္ဓ၊ ခုနစ်ဆဲ့ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင်လည်း၊ 'ဒေဝဇ္ဇန္တံ၊ နတ်
မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ အဋ္ဌသတံ၊ အကြိမ်ရှစ်ရာ၊ ပထဗျာ
ရန္တံ၊ ဓမ္မုက္ခန္ဓံ၊ ခွင် မြေပြင်တလွှပ်ကေရာဇ်၏အဖြစ်သည်၊ ဟုဟွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဝသုဓံ၊ မြေအပြင်ကို၊ အာဝသိဿတိ၊ စိုးအုပ်လတ္တံ့၊ ။ ပဉ္စပညာသက္ခန္ဓ၊ ခွဲ
ငါးဆဲ့ ငါးကြိမ်တိုင်အောင်လည်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေး မင်းသည်၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုစကြာဝတေးဖြစ်သော အခါ၌သာ
လျှင်၊ တဿ၊ ထိုစကြာဝတေးမင်း၏၊ အသင်္ခယာ၊ မရေတွက်သာများစွာ
ကုန်သော၊ ဘောဂ၊ စည်းစိမ်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ။
ဣတော၊ ဤငါးအနာမဒဿီပွင့်ရာဝရကပ်မှ၊ အပရိမေယျ၊ မရေမတွက်
နိုင်သောတသဇ္ဈေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်းထက်ဖြစ်သော၊ ကပ္ပေ၊ ဘဒ္ဒကပ်၌၊
ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ၊ တတိယဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ဖြစ်သော၊ ဂေါတ္ထေ
န၊ အန္တပံအားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ သတ္တဝာ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော၊
ထိုသူသည်၊ နိရယာ၊ အဝိစိရေမှ၊ စဝိတွာန၊ ရွှေလျှော၍၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏
အဖြစ်ကို၊ ဂမိဿတိ၊ လားလတ္တံ့၊ ။ ကောလိတောနာမနာမေန၊ ကောလိ
တဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ ပုဏ္ဏားမျိုးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
သော၊ ထိုကောလိတသည်၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်အခါ၌၊ မဗ္ဗဇိတွာန၊ ရဟန်းပြု၍၊
လုသလမူလေန၊ အကြောင်းရင်းကုသိုလ်သည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်း
နှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ တဂ
ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒုတိယော၊ ဒုတိယဖြစ်သော၊ သာဝကော၊ လက်ဝဲ
ရံအဂ္ဂသာဝကသည်၊ ဟေသသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။ အာရုဗ္ဗပီရိယော၊ အား
ထုတ်အပ်သောဝိရိယရှိသည့်၊ ပတိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့လေွှတ်အပ်သော
စိတ်ရှိသည်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ပါရမီ၊ ဂတော၊ အပြီးသို့ရောက်သည်၊
ဟုဟွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသဝေ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါတရားတို့ကို၊ ပရိညာ
ယ၊ ပိုင်းခြားလျက်သိ၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါတရားမရှိဘဲ၊ နိဗ္ဗာယိဿ
တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိဣမာဂါယာ၊ ဤဗျာကဇုဏဂါထာတို့ကို၊ အတာ
သထးမိန့်တော်မူ၏၊ ။ ပါမမိတ္တေ၊ ယုတ်မာသောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊
ဥပနိဿာယာ၊ အဖွဲ့ပြု၍၊ ကာမရာဂဝသံ၊ ဝတ္ထုကာမ၌တပ်သောကိလေသာ
ကာမ၏အလိုသို့၊ ဂတော၊ လိုက်မိသည်ဖြစ်၍၊ မာတရံစ၊ အမိကို၎င်း၊
ပိတရုဗ္ဗာပိ၊ အဘကိုလည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗမာနသော၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော

စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စာတပယိ၊ သတ်ဘူးပြီ၊ နိရယံ၊ ငရဲလည်းဖြစ်သော
 အထ၊ ထိုမှတံပါး၊ မာနသံ၊ လူလည်းဖြစ်သော၊ ယံယံယောနိ၊ အကြင်
 အကြင်အမျိုးသို့၊ ဥပပဇ္ဇာမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ပါပကမ္မသမင်္ဂီတာ၊ မကောင်း
 သောကံနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဘိန္ဒသိသော၊ ကွဲသောဦးခေါင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အမရိ၊ သေလွန်ရပြီ၊ ဣဒံမရဏံ၊ ဤသို့သေရ
 ခြင်းသည်၊ မယံ၊ ငါအား၊ ပစ္ဆိမကံ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သောဝိပါက်တည်း၊ စရိ
 မော၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်၊ ဝတ္တတေ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဝေါ၊ ဤ
 အဆုံးဘဝ၌လည်း၊ မယံ၊ ငါအား၊ မရဏကာလေ၊ သေခါနီးကာလ၌၊ ဇေဒိ
 သော၊ ဤသို့ဦးခေါင်းကွဲကာသေရှာရခြင်းသတောသည်၊ ဘဝိယာတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့၊ ပဝိဝေကံ၊ သုံးပါးသောဝိဝေကကို၊ အနုယုတ္တော၊ အဖန်ဖန်အားထုတ်
 သော၊ သမာဓိဘာဝနာရတော၊ ဈာန်သမာဓိကို ပွားစေခြင်းသာမ္ပေယျေသိ
 ရာရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါတို့ကို၊ ပ
 ရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်သိ၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါတရားမရှိ
 တဲ၊ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ပါရမီ၊ ဝတော၊ အပြီးတိုင်
 ရောက်သောကြောင့်၊ သုဂန္တိရံ၊ အလွန်နက်သော၊ ဗဟလံ၊ နှစ်သိန်းလေး
 သောင်းအထွရှိသော၊ ဒုဗ္ဗင်္ဂသိယံ၊ သူတပါးတို့သည် ဖျက်ဆီးနိုင်ခဲ့သော၊
 ဓရဏိတ္ထိ၊ မြေကြီးကိုလည်း၊ ဝါမဂ္ဂိဋ္ဌေန၊ လက်ဝဲခြေမဖြင့်၊ ခေါတေယျံ၊
 ချောက်ချားနှိုင်း၍၊ အတ္ထိမာနံ၊ ငါတကားဟုထောင်လွှားသောမာန်ကို၊
 နပဿာမိ၊ ငါမမြင်၊ မယံ၊ ငါအား၊ မာနော၊ မာန်သည်၊ နဗိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ သာမ
 ဏေရေ၊ သာမဏေတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ ဂရုမိတ္တံ၊ ရှိသေလေးမြတ်
 သောစိတ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရောမိ၊ ပြု၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ဂမှ အာ
 မိမေဒယျ၊ မရေတွက်နိုင်သော တသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတလိန်းထက်၌၊ ကပ္ပေ
 ဘုရားဘုန်းလူသုံးဆူပွင့်လတ်ပရကင်္ဂ၌၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်လက်ဝဲရံဖြစ်လို၏
 ဟူသောကံကို၊ အဘိနိဟရိ၊ ရှေးရှုဆောင်ပြီးအဟံ၊ ငါသည်၊ တံဘူမိ၊ ထို
 အရာအထူးသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်ပြီးအာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါ
 တရားကုန်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်ပြီး၊ မယံ၊ ငါသည်၊
 ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အပရဘာဝေ၊ နောက်အတို့၌၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်မည်သော၊ မဟာ

၅၀၂ ထေရဝါထာ-အဗ္ဗကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတော်မြတ်၌၊ အရိယဂဏမဇ္ဈေ၊ အရိယအပေါင်း၏ အလယ်၌၊ နိဿိန္ဒော၊ နေတော်မူလျက်၊ တေနတေနဂုဏေန၊ ထိုထိုဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သာဝကော၊ တပည့်တို့ကို၊ ဇေတဒဂ္ဂေ၊ ဇေတဒဂ်အရာ၌၊ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါတို့ရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိမန္တာနံ၊ တန်ခိုး ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယော၊ အယံမောဂ္ဂလာနော၊ အကြင်ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇေတံသေသ၊ ဤအရှင် မောဂ္ဂလာန်သည်၊ အဂ္ဂံ၊ အပွင့်၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒ္ဓိမန္တတာယ၊ တန်ခိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဇေတဒဂ္ဂေ၊ ဇေတဒဂ်အရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဒဂ္ဂေ၊ ဇေတဒဂ်အရာ၌၊ ဌပိတေန၊ ထားအပ်သော၊ သာဝကပါရမိယာ၊ သာဝကပါရမီ၏၊ မတ္ထကံ၊ အထွဋ် အထိပ်သို့၊ ပတ္တေန၊ ရောက်သော၊ တေနမဟာထေရေန၊ ထိုအရှင်မဟာမေါဂ္ဂလာန်မထေရ်သည် တံတံနိမိတ္တံ၊ ထိုထိုအကြောင်းကို၊ အာဂမ္မဗ္ဗေ၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌ ဘာသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ငါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ တာ၊ ထိုဂါထာတို့ကို၊ သင်္ဂီတိကာလေ၊ သင်္ဂီယနာတင်သောအခါ၌၊ ဓမ္မသင်္ဂဟကေဟိ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းတရားကို သင်္ဂီယနာတင် ကုန်သော မထေရ်တို့သည်၊ အာရညကာ၊ တောကျောင်း၌နေကုန်သည်၊ ပိဏ္ဍပါတိကာ၊ ပိဏ္ဍပါတ်ရတင်ကို ဆောက်တည်ကုန်သည်၊ ဥဇ္ဈာပတ္တာဂတေ၊ ဆွမ်းခံသောသပိတ်၌ အကျုံးဝင်သော ဆွမ်းခံခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ ရတော၊ ဓမ္မလျော်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဓမ္မုနော၊ သေမင်း၏၊ သေနံ၊ ကိလေသာသို့ လိုက်ခြင်းရှိသော စစ်သည်ကို၊ ဒါယေမု၊ ဖြတ်ကုန်အံ့၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံဟုဆိုအပ်သောဂေါစရဏ္ဍိ၌၊ သုသမာဟိတာ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အာရညကာ၊ တောကျောင်း၌ နေကုန်သည်၊ ပိဏ္ဍပါတိကာ၊ ပိဏ္ဍပါတ်ရတင်ဆောက်တည်ကုန်သည်၊ ဥဇ္ဈာပတ္တာဂတေ၊ ဆွမ်းခံသောသပိတ်၌ အကျုံးဝင်သော ဆွမ်းရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ ရတော၊ ဓမ္မလျော်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဓမ္မုနော၊ သေမင်း၏၊ သေနံ၊ ကိလေသာသို့ လိုက်ခြင်းရှိသော စစ်သည်ကို၊ ရနာမ၊ ပျက်ဆီးကုန်အံ့၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ကုဉ္ဇရော၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ နဇ္ဇာဂါရံ၊ ကျူဖြင့်ပြီးသောအိမ်ကို၊ ရနာတိဇ္ဈဝ၊ ပျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ရနာမ၊ ပျက်ဆီးကုန်အံ့၊ သာတတိကာ၊ မချွတ်မယွင်း ဘာဝနာဖြင့် အမြဲဖြစ်သောလုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရုက္ခမူလိကာ၊ ကျောင်းကိုပယ်၍ရ

၆၀-သမ္ဗုဒ္ဓါဝါတ်-၂၆၃-မောဂ္ဂလသနန္တရဂါထာ၊ ၅၀၃

တင်ဆောက်တည် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဈာပတ္တာဂတော၊ ဆွမ်းခံသောသ
 ပိတ်၌အကျုံးဝင်သော ဆွမ်းရှိသည်၏အဖြစ်မျှ၌၊ ရုတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မစ္စုနော၊ သေမင်း၏၊ သေနံ၊ ကိလေသာသို့လိုက်
 ခြင်းရှိသောစစ်သည်ကို၊ ဒါလေမု၊ ဖြတ်ကုန်အံ့၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ
 တည်းဟူသောဂေါစဇ္ဈတ္တ၌၊ သုသမာဟိတာ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သာတထိကာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေ
 ခြင်း၌အမြဲဖြစ်သောလုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရုက္ခမူလိကာ၊ ကျောင်းကိုစွန့်
 ၍ရုက္ခမူရတင်ဆောက်တည်ကုန်သည်၊ ဥဇ္ဈာပတ္တာဂတော၊ ဆွမ်းခံသော
 သပိတ်၌အကျုံးဝင်သောဆွမ်းမျှ၌၊ ရုတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ မစ္စုနော၊ သေမင်း၏၊ သေနံ၊ ကိလေသာသို့အစဉ်လိုက်တတ်
 သောစစ်သည်ကို၊ ဓုနာမ ဖျက်ဆီးကုန်အံ့၊ ကိ'ဝိယ၊ အတယ်ကဲ့သို့နည်း။
 ကုဉ္ဇရော၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ နဇ္ဇာဂါရံ၊ ကျူးဖြင့်ပြီးသောအိမ်ကို၊ ဝိဒ္ဓံသေတိ
 ဣဝ၊ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ဝိဒ္ဓံသမ၊ ဖျက်ဆီးကုန်အံ့၊ အဗ္ဗိကာကံလကုမ္ပိကော
 အရိုးဟုဆိုအပ်သော အဆောက်ဖြင့် ပြီးသောကုမ္ပိ၌၊ ဗံသန္တာရုပသိဗ္ဗိတေ၊
 အသားအကြွေကိုးရာတို့ဖြင့် ထက်ဝန်ကျင်မှ ချုပ်အပ် ဖွဲ့အပ်သော၊
 ဒုဂ္ဂန္ဓေ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ မမာယသေ၊ ပုထုဇဉ်မိုက်တို့သည်
 မြတ်နိုးအပ်သော၊ ပရဂစ္ဆေ၊ သူတပါးကို၌လည်းကောင်း၊ ပူဇော်အထူးထူး
 အပြားပြားသောမစင်ဖြင့်ပြည့်သောငါ၏ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ စီးဝက်ဆုပ်
 ရုံရှာတွယ်သည်၊ အတ္ထု၊ သင်အားဘောက်ပြန်ခြင်းရှိလေစွတကား၊ ဂူတ
 တတ္ထေ၊ မစင်ဖြင့်ပြည့်သော သားရေအိပ်နှင့်တူသော၊ တစောနန္ဓေ၊ အရေ
 ဖြင့်ဖွဲ့အပ်သော၊ ဥရေ၊ ရင်၌၊ ဂဏ္ဍိ၊ တည်သောအိုင်းအမာနှင့်တူသောသ
 မြတ်နှစ်ခုသည်၊ ဝိသာမိနိ၊ လူသာစားကျူးဘိလူးနှင့်တူကုန်သော၊ သာ
 နိသောတာနိ၊ အကြင်ကိုးပါးသောအမာဝတို့သည်၊ တေ၊ သင်၏၊ ကာယေ၊
 ကိုယ်၌၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သန္ဓန္တိ၊ ပုဂ္ဂိုဏ်းတွက်ကုန်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ သ
 ရိရံ၊ ကိုယ်သည်ကား၊ နဝသောတံ၊ ကိုးပါးသောအမာဝတည်းဟူသောစီး
 ယိုရာလည်းရှိ၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ မကောင်းသောအနံ့လည်းရှိ၏၊ ကရီသပရိဗန္ဓံ၊
 ကျင်ကြီးနှင့်စပ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဟံ၊ သင်သည်၊ သုစိကာမော၊ စင်ခြင်းကို
 အလိုရှိသောသူသည်၊ သုစိမေပ၊ စင်ကြယ်ရာကိုသာလျှင်၊ ဣန္ဒန္တော၊
 အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သထိသန္တာတော၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွရေချိုးပြီးသည်
 ဖြစ်၍၊ မိဋ္ဌံ၊ မစင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပရိဝဇ္ဇေထိဣဝ၊ အဝေးမှ ကြည့်သကဲ့သို့၊
 ဇဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တေ၊ သင်၏၊ တံကာယံ၊ ထိုကိုယ်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇယ၊ ဝေး

၈၀၄ ဝွာတြဉ်လေလော၊ ဇေံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသောကိုယ်ဟူ၍မှတ်အပ်သော၊ ဇေံ၊
 ဤမစင်အရကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မနောဇညာယ၊ မိတ်ဖြင့်ဆိ၍။ တံ၊ ထိုဆို
 အပ်ခဲ့ပြီးသောကိုယ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာနာမိယထာ၊ သိသကဲ့သို့၊ မဟာ
 ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဇာနောယျ၊ သိရာ၏၊ ပါဝသေ၊ ချိမ်းရွာသောကာ
 လ၌၊ ဂူထဋ္ဌာနံ၊ မစင်ရှိရာအရပ်ကို၊ သုစိဇာတိကော၊ စင်ကြယ်သောသ
 ဘောရှိသောသူသည်၊ ပရိဝဇ္ဇေတိဣဝ၊ ဝေးသောအရပ်မှကြဉ်သကဲ့သို့၊
 တံကာယံ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောကိုယ်ကို၊ အာရုကာ၊ ဝေးစွာ၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊
 ကြဉ်ရာ၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့ထင်ရှားသောစက်ဆုပ် ရုံရှာဘွယ်ရှိသောကိုယ်၌၊ မ
 ဟာဝီရ၊ ကြီးစွာသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ တံ၊ ရှင်
 ရဟန်းသည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ အဘာသသိ၊ ဆင့်၏၊ ဇေံဝစနံ၊ ဤ
 အရှင်ဘုရားဆိုတိုင်းစကားသည်၊ ဇေံ၊ ဤဆိုတိုင်းပင်ဟုတ်ပေ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
 စက်ဆုပ်ရုံရှာဘွယ်သောကိုယ်၌၊ ဧကော၊ အချို့ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်
 ပက်ခြံ၊ ညွှန်၌၊ ဇေဝ္ဂဝေါ၊ နွားအိုသည်၊ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါဝဏာတိယ
 ထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ အာသတ္တိဗလဝတာယ၊ တဏှာဟူသောစိတ်ဖြင့်
 အားကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသီဒန္တိ၊ ကျင်နာခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊
 ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟထိဒ္ဓိယာဝါ၊ နန္ဒင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အညေနဝါဝီရဇေနံ၊ တပါးသောဆိုးရေဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာ
 ကာသမ္ဘိ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ဇေတေဝေ၊ ဆိုးခြင်း၌၊ မညေထဣဝ၊ အောက်
 မေ့ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေံတထာ၊ ထိုအတူတူသော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တံ၊ ထိုကံသည်
 ဝိဇာသုဒ္ဓယမေဝ၊ စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်းသည်သာလျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံ
 ဣဒံမမိတ္တံ၊ ထိုငါ၏စိတ်သည်၊ အာကာသသမံ၊ ကောင်းကင်နှင့်တူ၏၊
 အဇ္ဈတ္တံ၊ တစ်တခုသောအာရုံ၌ငြိတွယ်ခြင်းမရှိသောအားဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 ဟူသောအာရုံ၌ ငြိတွယ်သည်ဖြစ်၍၊ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်
 ကြည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ မီးပုံကို၊ ပက္ခိမာ၊ ပိုးဖလံသည်၊
 အံသာဒေန္တော၊ သာယာသည်ရှိသော်၊ အနုဗ္ဗမေဝ၊ အကျိုးမဲ့သို့သာလျှင်၊
 ပါဝဏာတိဣဝ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ ပါပမိတ္တော၊ ယုတ်မာသောစိတ်၌၊ မာဒိ
 သော၊ ငါကဲ့သို့ သဘောရှိသောသူသည်၊ မာအာဟရိ၊ မဆောင်အံ့၊
 မိတ္တကတံ၊ အဝတ်တန်းဆာစသည်ဖြင့် ဆန်းကျယ်စွာပြုအပ်သော၊ ဣမံ
 ဗိဇ္ဇံ၊ ဤမိန်းမရုပ်ကို၊ ပဿ၊ အနိစ္စအစရှိသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ရှုလော၊
 လ၊ ယဒါ၊ အကြင်အရှင်သာရိပုတ္တရာပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ၌၊ ယံသိ၊ သန
 ကံ၊ အကြင် ကြောက်မက်ဖွယ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ အနေကာကာရ

သမ္ပန္နံ၊ ဖြားစွာသောသီသံ၊ ဝရစသည်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံသော၊ သာရိပုတ္တ
 မှ၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ နိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၊
 န္ဓယံ၊ သနက်၊ အကြင် ကြောက်မက်ဖွယ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊
 သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရ တရားတို့သည်၊ အနိစ္စာဝတ၊ အမြဲမရှိကုန်စွာကား၊
 ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိန္ဒာ၊ ဖြစ်ပျက်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ နိ
 ရုဏ္ဏန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဝူပသမော၊ ငြိမ်းရာဖြစ်
 သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ တေယောဂိနော၊ ထိုယောဂီ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သုရဓံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ပဋိ
 ဝိဏ္ဏန္တိ၊ ထိုးတွင်း၍သိသည်မည်ကုန်၏၊ ယထာကံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊
 ဝါလဂ္ဂံ၊ အစိတ်တရာရှိသောသားမြီး၏ တခုသောအမွေးဖျားကို၊ ဥသု
 နာ၊ ထက်ထွစွာသောမြားဖြင့်၊ ဝိဏ္ဏန္တိ ယထာ၊ အဓိကံတိုက်ဖြစ်သောအခါ
 လျှပ်စစ်ရောင်မျှဖြင့်မှန်အောင်ပစ်နှိုင်းသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယေ
 ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ အကြင်ငါးပါးကုန်သောခန္ဓာတို့ကို၊ ပရတော၊ အနတ္တသဘော
 ဖြင့်၊ ပဿန္တိ၊ ဟုတ်မှန်စွာမြင်ကုန်၏၊ အတ္တတော၊ ငါ၏ကိုယ်ဟူသောစွဲ
 လမ်း၍ယူခြင်းဖြင့်၊ နောစပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ ယေစသင်္ခါရေ၊ အကြင်
 သင်္ခါရတို့ကိုလည်း၊ ပရတော၊ အနတ္တသဘောဖြင့်၊ ပဿန္တိ၊ ဟုတ်မှန်စွာ
 မြင်ကုန်၏၊ အတ္တတော၊ အတ္တသဘောဖြင့်၊ နောပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ နိပုဏံ၊
 သိမ်မွေ့သောခန္ဓာငါးပါးစသောသဘောတရားကို၊ ပဗ္ဗဗျာမိ၊ သု၊ ထိုးတွင်း
 ၍သိကုန်၏၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဝါလဂ္ဂံ၊ အစိတ်တရာရှိသော
 သားမြီး၏တခုတခုသောအမွေးဖျားကို၊ ဥသုနာ၊ ထက်ထွစွာသောလေး
 မြားဖြင့်၊ ဝိဏ္ဏန္တိ ယထာ၊ အဓိကံတိုက်ဖြစ်သောအခါလျှပ်စစ်ရောင်မျှဖြင့်ပစ်
 နှိုင်းသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဗ္ဗဗျာမိ၊ သု၊ ထိုးတွင်း၍ သိကုန်၏၊
 သတ္တိယာ၊ တုံဖြင့်၊ ဩမဇ္ဈောဝိယ၊ နှိပ်၍ထိုးသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မတ္တ
 ကေ၊ ဦးစောင်းထက်၌၊ ဓုပ္ပမာနောဝိယ၊ မီးလောင်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
 ကာမရာဂပဟာနာယ၊ ကာမရာဂငါးပါး၌ တပ်သောရာဂကိုပယ်ခြင်းငှါ၊
 သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပရိဗ္ဗဇေပရိဗ္ဗဇေယျ၊
 ကျင့်ရာ၏၊ ဘဝရာဂပဟာနာယ၊ ဘဝရာဂကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ လ၊ ဘာဝိတတ္ထ
 န၊ ပွားစေအပ်ပြီးသော မဂ်ရှိသော၊ သရိရန္တိ၊ မခေါ်ရန်၊ အဆုံးဖြစ်သော
 ကိုယ်တော်ကိုဆောင်သောဘုရားမြတ်သည်၊ စောဓိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်
 သောအရှင် မောဂ္ဂလာန်သည်၊ မိဂါရမာတုပါသာဒံ၊ မိဂါရသုဋ္ဌေးသည်
 အမိအရာ၌လားအပ်သောဝိသာခါ ဒါယိကာမ၏ပြာသာဒ်ကို၊ ပါဒဂုံဋ္ဌေန၊

၅၀၆ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ခြေမဖြင့်၊ ကမ္ပယိ၊ ဘုန်ထုပ်စေ၏၊ ဣဒ်နိဗ္ဗာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို၊ သိထိလံ၊ လေ့လာ
 လေ့လာ၊ နအာရက္ခ၊ အားမထုတ်မူ၍၊ ဣဒ်နိဗ္ဗာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို၊ အံပေဉ္စ၊ အနည်း
 လတ်သော၊ ထာမသာ၊ အတွင်းအားဖြင့်၊ နဂန္ထဗ္ဗံ၊ မရအပ်၊ သဗ္ဗဂန္ထဝဟနံ၊ ဣ
 ဝ၊ အလုံးစုံသောကျမ်းကိုလောင်ရွက်အားထုတ်သည်၊ အတုသာလျှင်၊ နံ၊
 ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဟန္တေန၊ ကြီးစွာသော၊ စတုဗ္ဗိသေဗ္ဗပ္ပဓာနဝိရိယေန၊ လေး
 ပါးအပြားရှိသော သဗ္ဗပ္ပဓာနံ လုံ့လဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊ အယဉ္ဇ
 ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်ကား၊ ဒဟရော၊ လတ်စွာသေး၏၊ အယံဥတ္တမပေါရိ
 သော၊ ဤမြတ်သောယောကျ်ားသည်၊ သဝါဟနံ၊ စစ်သည်၊ ဗိုလ်ပါနှင့်တ
 ကွသော၊ မာရံ၊ ဒေဝဂုတ္တစသောမာရ်ကို၊ ဇေတွာ၊ အောင်ပြီး၍၊ အန္တိမံဒေ
 ဟံ၊ အဆုံးဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ ခရေတိ၊ ဆောင်၏၊ ဝေဘာရဿစ၊ ဝေဘာ
 ရတောင်၏လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍဝဿစ၊ ပဏ္ဍဝတောင်၏ လည်းကောင်း၊
 ပိဝရံ၊ အကြား၌၊ ဝိဇ္ဇုတာ၊ လျှပ်စစ်တို့သည်၊ အနုပတန္တိ၊ ပျက်သဖြင့်ကျ
 ကုန်၏၊ အပ္ပမိမဿ၊ အတုမရှိသော၊ တာမိနေ၊ ဣဉ္ဇာရုံအနိဉ္ဇာရုံစသည်၌
 သည်းခံခြင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပုတ္တော၊ သားတော်
 ဖြစ်သောရှင်မောဂ္ဂလန်သည်၊ နဂပိဝရဂတော၊ ဝေဘာရတောင်ပဏ္ဍဝ
 တောင်တို့၏ အကြားသို့ကပ်လျက်၊ ဈာယတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချာန်ကိုဝင်
 စား၏၊ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်သောဣန္ဒြေရှိသော၊ ဥပရ
 တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချာန်ဖြင့်မွေ့လျော်ထသော၊ ပန္တသေနာသနေ၊ လူတို့
 ၏ဆိတ်ငြိမ်ရာတောကျောင်း၌နေလေ့ရှိသော၊ မုနိ၊ အရှင်မောဂ္ဂလန်ရဟန်း
 သည်၊ ဗြဟ္မနာ၊ မဟာဗြဟ္မာမင်းသည်လည်းကောင်း၊ သဒေဝကေန၊ နတ်
 နှင့်တကွသောလူသည်လည်းကောင်း၊ အဘိဝဋ္ဌိတော၊ မိုသေစွာရှိခိုးအပ်
 သော၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ ဘုရားမြတ်၏၊ ဒါယာဒေါ၊ တရားအမွေခံသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပသန္တဿ၊ စက္ခုဇ္ဈိစသည် စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့် အလွန်
 ငြိမ်သက်စွာထသော၊ ဥပရတံ၊ တောအရပ်သို့ကပ်သဖြင့်တော၌မွေ့လျော်
 ထသော၊ ပန္တသေနာသနံ၊ လူတို့၏ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်း၌နေလေ့ရှိသော၊
 မုနိ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒါယာဒံ၊ တရား
 အမွေခံဖြစ်သော၊ ကဿပံ၊ ကဿပမထေရ်မြတ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တွံ၊
 သင်သည်၊ ဝန္တု၊ ရှိခိုးလေး၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဇာ
 တိသတံ၊ ပုဏ္ဏားဇာတ်သို့အစဉ်လိုက်သောအရာသောအမျိုးသို့၊ ဂစ္ဆေဥပ
 ဂစ္ဆေ၊ ရောက်ရာ၏၊ သဗ္ဗဇာတိယော၊ အလုံးစုံသော အမျိုးတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ သောတ္တိယာစ၊ မင်းဇာတ်ရှိသောသူတို့သည်လည်းကောင်း

၆၀-သဗ္ဗိဒ္ဓိပါတ်-၂၆၃-မောဂ္ဂလာနတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၀၇

မနုဿေသုလူတို့တွင်၊ ပုနပုနံ၊ အပနံတလဲလဲ၊ အဏ္ဍာယကော၊ ဗေဒင်ကို
သရဏ္ဍာယံသော၊ ဝေဒသမ္ပန္နော၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏ အဆုံးတိုင်အောင်တတ်
သောဥာဏ်ရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ တိဏ္ဍိဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့
၏ပါရဂူ၊ အပြီးအဆုံးတိုင်အောင် တတ်သော သူသည် လည်းကောင်း၊
ဝေအဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ တဿ၊ ထိုမိဘဘေးတိုးရန်ဆက်မှ
ပုဏ္ဏားဖြစ်သသူကို ကပ်ခြင်းဗေဒင်သုံးပုံကို တတ်ခြင်း ပုဏ္ဏားတို့၏ကျင့်
ဝတ်ကိုဖြည့်ခြင်းသုံးပါး၏၊ တံဗလံ၊ ထိုအကျိုးသည်၊ ဧတဿ၊ ထိုမဟာ
ကဿပထေရ်အား၊ ဝန္တနာယ၊ ရှိခိုးခြင်းကောင်းမှု၏၊ သောဋ္ဌဿိ၊ တဆွဲ
မြှောက်မိတ်မိတ်၍၊ ဧကံကလံ၊ တမိတ်ကိုမျှလည်း၊ နန္ဒတိ၊ မထိုက်၊
= ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယောသော၊ အကြင်သူသည်၊ အဠာရိမောက္ခာနိ၊ ရှုစရာနှင့်
စသောရှစ်ပါးသောဝိမောက္ခတို့ကို၊ အနုဿေသံပဋိဿေသံ၊ အနုသုံပဋိလုံ၊ ပု
ရေတတ္တံ၊ ဆွမ်းမစားမှီရှေးအတို့၌၊ အပဿယိ၊ အကြိမ်များစွာပင်စား၏၊
တတော၊ ထိုသမာပတ်မှ၊ ပုဠာယ၊ ထ၍၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ဝန္တတိ၊
ယွား၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ တိက္ခု၊ ဘုရားအလိုတော်သို့အ
စဉ်လိုက်သောမြတ်သောရဟန္တာကို၊ မာအပဿာဇေဟိ၊ မမောင်းမဲလင့်
လော၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တံ၊ သင်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ မာခဏိ၊ မ
တူးမဖြိုသင့်လော၊ တာဒိန၊ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ အရ
ဟန္တိမ္မိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၌၊ မနံ၊ သင်၏မိတ်ကို၊ အဘိပ္ပဿာဇေဟိ၊ အလွန်
ကြည်စေလော၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ အဇ္ဈလိကော၊ လက်အုပ်ချီလျက်၊ ဝန္တ၊ ရှိခိုးလေ
လော၊ တေတဝ၊ သင်၏၊ မပ္ပကံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ မာဝိဇနိ၊ ထိုအရှင်မဟာက
ဿပ၌ဖြစ်မှားသော မကောင်းမှုကံဖြင့်ရန်စိတ်မခွဲစေလင့်၊ ဧသောပေါဋ္ဌိ
လောဘိက္ခု၊ ဤပေါဋ္ဌိလအမည်ရှိသောရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်း
ဖြစ်သော ဘုရားစသည်တို့၏နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ နပဿတိ၊ မရှုမမြင်၊ သံသာ
ရေ၊ သံသရာ၌၊ ပုရက္ခတော၊ ဖွဲ့တတ်သော၊ အဝိဇ္ဇာစသည်ကိုရှေးရှုလျက်၊ အဏ္ဍ
ဂမံ၊ အပါယံစသည်၌ဖြစ်စေတတ်သောပြစ်မှားသောမကောင်းမှုဖြစ်သော
ဇိမှာထံ၊ ဟုညံပတ်စည်းဝေးခြင်းစသည်သို့အစဉ်လိုက်သောမှားသောခ
ရီးသို့၊ ကုမဂ္ဂံ၊ မကောင်းစွာသောခရီးဖြစ်၍ဖြစ်သောမိစ္ဆာဇိဝသို့၊ အနုဓာဝ
တိ၊ လည်ဘိ၏၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ မိဋ္ဌသလ္လိဒတ္တာ၊ မစင်ဖြင့်ထက်
ဝန်းကျင်မှလိမ်းကျသော ပိုးလောက်ကဲ့သို့၊ သင်္ခါရေ၊ ကိလေသာဖြင့်ရော
သောသင်္ခါရတရား၌၊ အမိမုစ္ဆိတော၊ နစ်လျက်၊ ပဝါဠောဿာဘသဏ္ဌာ
ရေ၊ လာဘ်ပူဇော်သကာ၌တပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်နစ်လျက်၊ တုန္တော၊

မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းစည်းပေါ်မြို့လော၊ ပေါ်မြို့သမည်သောရဟန်းသည်၊ ဂန္ထ
 တီးသွားရလိမ့်သတည်း၊ သုဒဿနံ၊ အသေကွသိလစသည်တို့ ဖြစ်၍
 ခြင်းသာဝကပါရမီဥာဏ်ပြည့်ခြင်းဖြင့်ကောင်းသော အမြင်ရှိထသော၊ ဥ
 ဘတောဘာဂေဥာတောဘာဂေဟိ၊ ဝိက္ခမ္ဘနပာသာနိသမုန္တေ ဗလဟာနိဟု
 ဆိုအပ်သောနှစ်ပါးသော အယူတို့ဖြင့်၊ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီး
 ထသော၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တဟုဆိုအပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌၊ သုဿမာ
 ဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိထသော၊ ဝိသလ္လံ၊ ရာဂငြောင့်စ
 သည်တို့မှကင်းပြီးထသော၊ ဝိဏသံယောဂံ၊ ကုန်ပြီးသောကာမိယောဂစ
 သောလေးပါးသောယောဂရှိသော၊ တေဝိဇ္ဇာသုံးပါးသောဝိဇ္ဇာရှိထသော၊
 မစ္စဟာယိနိ၊ သေခြင်းကိုစွန့်လေ့ရှိထသော၊ ဧက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သောအ
 ယ္ဓာကိုခံထိုက်ထသော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိထသော၊ ဝု
 ဉ္ဇက္ခတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့၏စိုက်ပျိုးပွားရာလယ်မြေ
 ကောင်းသဘွပ်လည်းဖြစ် တော်မူထသော၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအ
 သက်တော်ရှိထသော၊ ဣမဉ္ဇဿာရိပုတ္တံ၊ ဤဿာရိပုတ္တရာကိုလည်း၊ ပဿ၊
 ရှုလော၊ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်ထသော၊ ယသသိနော၊ များ
 သောအခြံအရံရှိကုန်ထသော၊ ဒသဒေဝသဟဿာနိစ၊ တသောင်းသော
 နတ်အပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗြဟ္မပု
 ရောဟိတာစ၊ ဗြဟ္မပုရောဟိတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပဟုဿ၊ များ
 စွာကုန်သော၊ ဇေတဇေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ မဟာမောဂ္ဂလာနံ၊ အရှင်မောဂ
 မေါဂ္ဂလာနံကို၊ နမဿန္တော၊ ရှိခိုးကုန်လျက်၊ ပဉ္စလိကတာ၊ ချိုးသောလက်အုပ်
 ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တံ၊ ရပ်ကုန်၏၊ ပုရိသာဇေည၊ ပုရိသအာဇာနည်ဖြစ်
 တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ပုရိ
 သုတ္တမ၊ ယောကျ်ားတကာတို့ထက်မြင့်မြတ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊
 တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ယသတေ၊ အကြင်အရှင်ဘုရား
 အား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝိဏာ၊ ကုန်ကုန်ပြီးမာရိသ၊
 ဆင်းရဲကင်းသော အရှင်ဘုရား၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဧက္ခိဏေယျော၊
 မြတ်သောအယ္ဓာကိုခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ နရဒေဝေန
 လူနတ်အပေါင်းသည်၊ ပူဇိတော၊ မြတ်သောပူဇော်ခြင်းဖြင့်ပူဇော်အပ်၏၊
 ဥပ္ပန္နော၊ လောက၌ ဖြစ်၍၊ မရဏာသိဘူ၊ သေခြင်းကို နှိပ်စက်၍တည်
 သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ကိ'ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ပုဏ္ဏရိကံ၊ ကြွာပုဏ္ဏ
 ရိကံသည်၊ တောယေန၊ ရေနွှဲနှင့်၊ နလိမ္ပကိဝိယ၊ မလိမ်းကျံသကဲ့သို့၊ သင်္ခါရေ

န၊ သင်္ခါရတရား၌ တည်သော တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော လိင်္ဂကျိဝြင်းဖြင့်၊
 နဥပလိမ္ပတိ၊ လိင်္ဂကျိတော်မူ၊ ယသယပေ နုပုတ္တလေ န၊ အကြင် ဂုရုလိ
 သည်၊ မဟုတ္တော၊ တဏှာမျှသော ကာလ၌၊ သဟဿဓာလောကော၊ တ
 သောင်းအပြားရှိသော လောကဓာတ်ကို၊ သံဝိဒိတော၊ ကောင်းစွာမျက်
 မှောက်ပြုသဖြင့် သိအပ်၏၊ သဗြဟ္မကပ္ပေ၊ မဟာဗြဟ္မာနှင့် အတူ၊ ဝသိ၊ အာ
 ဝဇ္ဇနဝသိဟောသိရောက်၏၊ ဣဒ္ဓိဂုဏေ၊ တန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းကျေးဇူး၌
 လည်းကောင်း၊ ရတူပပါတေ၊ ရတိပဋိသန္ဓေအနီးကို မြင်သောဒိဋ္ဌိစက္ခု
 ဥာဏ်၌လည်းကောင်း၊ သိလေနစ၊ သိလ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဥပသမေနစ၊ ကိလေသာငြိမ်းစေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယောဝိက္ခ၊ အ
 ကြင်ရဟန်းသည်၊ ပါရဂူတော၊ ကင်းအဆုံးသို့ အလွန်အားဖြင့်ရောက်၏၊
 သောသာရိပုတ္တော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာသည်သာလျှင်၊ သာဝကေဟိ၊ သာ
 ဝကတို့ထက်၊ ပညာဒိဟိဂုဏေဟိ၊ ပညာအစရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ပရမုတ္တံ
 သဂတော၊ လွန်မြတ်သော အဖြစ်သို့ရောက်၏၊ တောဝပရမော၊ ဤသို့မြေ
 တိုင်းသော အပိုင်းအခြားသည်သာလျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကောဋီသတ
 သဟဿဿ၊ ကုဋေတသိန်းအရေအတွက်ရှိသော၊ အတ္တဘာဝံအတ္တဘာ
 ဝဿ၊ အတ္တဘောကို၊ ခဏေန၊ ခဏခြင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗိနေ၊ တန်ဆင်းခြင်းငှါ တတ်
 နိုင်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိကုဗ္ဗနာယ၊ တန်ခိုးအထူးတန်ဆင်းခြင်းတို့၌၊ ကုသ
 လော၊ သိဗ္ဗာ၏၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်း၌၊ ဝသိဘူတော၊ လေ့လာအပ်
 သော အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ သမာဓိပိဇ္ဇာဝသိ၊ သမိတက္ကသမိ
 စာရစသော ဈာနသမာဓိသုခဗျူဟိတံ ဥာဏ်စသော ပိဇ္ဇာတို့၌ လေ့လာ
 သော အဖြစ်ဖြင့်၊ ပါရမီ ဝတော၊ အဆုံးအပြီးသို့ရောက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီး
 မောဂ္ဂလာနုပုတ္တော၊ မောဂ္ဂလာနုပုတ္တော၏ အနွယ်ဖြစ်သော အရှင်မောဂ္ဂ
 လာနုသည်၊ အသိတဿ၊ တဏှာဟူသော မှီရာကင်းတော်မူသော မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သာသန၊ သာသနာ၌၊ ယထာဝုတ္တဟိဂုဏေဟိ၊ အကြင်အကြင်
 မှီအပ်ပြီးသော ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဥက္ကံသဂတော၊ လွန်သော အဖြစ်သို့
 ရောက်၏၊ မိရော၊ မြဲမြံတည်ကြည်သော သမာဓိရှိ၏၊ သမာဟိတိန္ဒြိယော၊
 ကောင်းစွာ သားအပ်သော တည်ကြည်သော ဣန္ဒြိယတည်းရှိ၏၊ သော၊ ထို
 အရှင်မောဂ္ဂလာနုသည်၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ပူဝိလဝံပူဝိလဝ ဗန္ဓ
 နံ၊ ပုပ်သောဆွေးမြေသော ဗန္ဓုယံ၊ ဖွဲ့အပ်သော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ သမုန္တိန္ဒြိယ
 ဖြတ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သကလံကိလေသဗန္ဓနံ၊ အလုံးစုံသော
 ကိလေသာအဖွဲ့ကို၊ သမုန္တိန္ဒြိယကောင်းစွာ မှတ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ပြီး၊ မယာ၊ ငါ

၅၁၀ ယေရုဂါထံ-အဓိကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သည်။ သတ္တဝါ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ မေတ္တာဒိတာဝနာဝသေန
 မေတ္တာစသည်ကိုပွားစေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိဝိဇ္ဇေသော၊ အလေ့အလာ
 ပြုအပ်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော
 မဂ်ဟူသော အကျင့်ကို၊ ကတံ၊ ကျင့်အပ်ပြီး၊ ဂရုကောတာဝရော၊ ခန္ဓာတည်း
 ဟူသော လေးစွာသောဝန်ကို၊ ဩဟိတော၊ ချအပ်ပြီး၊ ဘဝနေတ္တံ၊ ဘဝသုံး
 ပါးသို့ ဆောင်တံတံသော တဏှာတည်းဟူသော ကြိုးကို၊ သမူဟတာ၊
 ကောင်းစွာအရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ပြီး၊ ယဿ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၏။ အတ္ထာ
 ယ၊ အကျိုးငှါလည်း၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့ဘောင်မှ၊
 နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌၊
 ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏သော အတ္ထော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးကို၊ မေ
 မယာ၊ ငါသည်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အာရုံပြုသော အားဖြင့်ရအပ်ပြီး၊ သဗ္ဗသံယော
 ဇနက္ခယော၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ခြင်းသို့လည်း ရောက်
 ပြီး၊ ယတ္ထယသ္မိံ၊ နိရယ၊ အကြင်ငရဲ၌၊ ကိဒိသော၊ အတတ်သို့သဘော
 ရှိသော၊ နိရယောနာမ၊ ငရဲမည်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုသိ
 ဒုသိ၊ အမည်ရှိသော မာရ်နတ်သည်၊ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊
 အပစ္စယ၊ ငရဲမီးဖြင့်ကျက်၏၊ ဝိရုရံ၊ ဝိရုရအမည်ရှိသော၊ သာဝကံ၊ ကတ္တု
 သန်ဘုရား၏ အဂ္ဂသာဝကကို၊ အာသန္တံ၊ ပုတ်ခတ်၍၊ ကတ္တုသန္တုဗ္ဗာဟုဏံ
 ကတ္တုသန်ဘုရားရှင်ကိုလည်း၊ အာသန္တံ၊ ပုတ်ခတ်၍၊ ဣသ္မိံ၊ နိရယ၊ ထိုငရဲ
 ၌၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ တိဂါဝုတော၊ အတ္တကာဝေါ၊ သုံးဂါ
 ဝုန်အတိုင်းအရှည်ရှိသော အတ္တဘောသည့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုသိမာ
 ရဿာဝိ၊ ဒုသိအမည်ရှိသော မာရ်မင်း၏လည်း၊ တာဒိသောဝ၊ ထိုသို့သ
 ဘောရှိသောကိုယ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိရယပါယာ၊ ငရဲထိန်း
 တို့သည်၊ အယောသကိုသတံ၊ တရာသောသံချောင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်
 ကုန်၍၊ ဟဒယမဇ္ဈံ၊ ရင်လယ်ကို၊ ကောဇောန္တာ၊ ထိုးကုန်လျက်၊ ပဉ္စဟိဝဿ
 သတေဟိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ဖြင့်၊ ဥဘောအန္တေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အဆုံးတို့
 သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပုန၊ တတန်း၊ နိဝတ္ထမာနာ၊ နှစ်ပြန်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 ပဉ္စဟိဝဿသတေဟိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ဖြင့်၊ ဟဒယမဇ္ဈံ၊ နှလုံး၏အလယ်
 သို့၊ ဥပဂန္တန္တိ၊ စူးဝင်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ငရဲသူသတ္တဝါတို့
 သည်၊ ဝေဒနာ၊ အလွန်ဆင်ရဲသော ဝေဒနာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စတ္ထံ၊ ငရဲ
 မီးဖြင့်ကျက်ကုန်၏၊ ဤဒိသော၊ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသော ဆင်းရဲသော သဘောရှိ
 သော၊ နိရယော၊ ငရဲသည်၊ အာသိ၊ သင်အားဖြစ်ပြီး၊ ဝိရုရံ၊ ဝိရုရအမည်ရှိ

-၆၀-သဒ္ဓိနိပါတ်- ၂၆၃-မောဂ္ဂလာနတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၁၁

သော၊ သာဝကံ၊ ကတ္တုသန်ဘုရားရှင်၏ အဂ္ဂသာဝကကို လည်းကောင်း၊
 ကတ္တုသန္တုဗြဟ္မဏံ၊ ကတ္တုသန်ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း၊ အာသန္တ၊
 ဖြစ်မှားပုတ်ခတ်၍၊ ယတ္ထနိရယေ၊ အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောငဲ့၌၊ ရူပံ၊
 သောကပြန်သောဆိုယ်ရှိလျက်၊ အပစ္စယ၊ ငရဲမီးဖြင့်ကျက်ရာ၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
 ဘုရားရှင်၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သားဖြစ်သော၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်
 ကြီးသောပညာရှိသောရဟန်းသည်၊ ဧတံ၊ ဤကံ၏အကျိုးကို၊ အဘိဇာနာ
 တံ၊ လက်ဝ၊ ပြင်၌တင်ထားအပ်သောအညစ်အကြေးကင်းသောပတ္တမြား
 ကဲ့သို့ရှေးရှုပြု၍သိ၏၊ ကဏ္ဍ၊ စင်စစ်မည်သောမကောင်းမှုနှင့်ပြည့်စုံသော
 မာရ်နတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော ဘုရားတပည့်သားကို၊ အာသန္တ၊
 ပုတ်ခတ်ထိခိုက်သောကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသောငဲ့၌ဖြစ်သောဆင်းရဲ
 ကို၊ နိဂစ္ဆတိဝိဒ္ဓိဿတိ၊ ခံစားရလတ္တံ့သတည်း၊ သာဝရေသ္မိံ၊ သာဝရသော၊
 သမုဒ္ဒရာ၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဝိမာနာ၊ ရေကိုအကြောင်းပြု၍ဖြစ်သောဗိမာန်
 တို့သည်၊ ကပ္ပဋ္ဌာယိနော၊ တကမ္ဘာပတ်လုံးတည်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်ကုန်၍၊
 တိဋ္ဌန္တိ၊ အမြဲတည်သည်ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံဝိမာနာနံ၊ ထိုဗိမာန်တို့၏၊ ရူပိ
 ရားအရောင်တို့သည်၊ ဝေဠုရိယဝဏ္ဏာ၊ ကျောက်မျက်ရွဲအဆင်းရှိကုန်
 သည်းဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အန္တိမဇ္ဈော၊ တောင်ထက်၌ တောင်သော
 ကျူမီးပုံကဲ့သို့တောက်သော အလျှံရှိကုန်သည်၊ ပဘဿရာ၊ ပြီးပြီးပြတ်
 သောအရောင်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နာနာဝဏ္ဏိယော၊
 အထူးထူးအပြားပြားသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဂုဏု၊ များစွာကုန်သော၊
 အန္တရာ၊ နတ်သွီးတို့သည်၊ တတ္ထတေသုဝိမာနေသု၊ ထိုဗိမာန်တို့၌၊ နုဋ္ဌန္တိ၊
 ကကုန်၏၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧတံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဗိမာန်၏
 အကြောင်းကို၊ အဘိဇာနာတိ၊ မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့်သိ၏၊ (ပ)၊
 ကဏ္ဍ၊ မာရ်နတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆတိ
 ဝိဒ္ဓိဿတိ၊ ခံစားရလတ္တံ့သတည်း၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သော၊ ယောအယံ၊ အကြင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊
 ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏၊ ပေက္ခတော၊ ရှုစဉ်၊ မိဝါရမာတုပါသာ
 ဒံ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမဇ္ဈိပြာသာဒ်ကျောင်းကို၊ ပ၊ ဒဂုံဋ္ဌေန၊ ခြေမပျားဖြင့်၊
 ကမ္ပတိ၊ ထုန်ထွက်စေနိုင်၏၊ ယောဂုဂ္ဂလော၊ အကြင်ဂုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧတံ၊ ဤ
 သို့တန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းအကြောင်းကို၊ အဘိဇာနာတိ၊ ရှေးရှုမျက်မှောက်
 အားဖြင့်သိ၏၊ (ပ)၊ ကဏ္ဍ၊ မာရ်နတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သော

၅၀၂ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆိယသိဝိဒ္ဓိယသတိ၊ ခံရလတ္တံ့။ ။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်း၊ ဣဒ္ဓိဗလေန၊ တန်ခိုးအာနုတော်ဖြင့်၊ ဝေဇယန္တပါသဒံ၊ သိကြားမင်း
 ၏ဝေဇယန္တပြာသာဒ်ကို၊ ပါဒဂုံဥဋ္ဌန၊ ခြေမဖြင့်၊ ကမ္ပယိ၊ တုန်လှုပ်စေနိုင်
 ၏၊ ဣဒ္ဓိဗလေန၊ တန်ခိုးအာနုတော်သည်၊ ဥပတ္တဋ္ဌေ၊ ထောက်ပံ့ခိုင်စေအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝတာစ၊ သိကြားစသောနတ်အပေါင်းတို့ကိုလည်း၊ သံဝေ
 ဇေသိ၊ ထိတ်လန့်စေ၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧတံ၊ ဤသို့တန်
 ခိုးတန်ဆင်းခြင်းအကြောင်းကို၊ အသိဇာနာတိ၊ ရှေးရှုမျက်မှောက်အားဖြင့်
 သိ၏၊ (ပ)၊ ကဏ္ဍ၊ မာရ်နတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊
 နိဂစ္ဆိယသိဝိဒ္ဓိယသတိ၊ ခံရလတ္တံ့။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အာဝုသော၊
 သိကြားမင်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တဏှကွယဝိရတ္တိယော၊ တဏှာ၏ကုန်ခြင်း
 ဝိရတ္တိတို့ကို၊ ဇာနာသိအပိ၊ သိပါ၏လော၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ဝေဇယန္တပါသဒေ
 ဝေဇယန္တပြာသာဒ်၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊ ပရိပုစ္ဆ
 သိ၊ မေး၏၊ သောသက္ကော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုမေးသော
 ရဟန်းအား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုဘုရားဟောတော်မူတိုင်း
 သောနည်းဖြင့်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုဠော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိယာကာ
 သိ၊ ဖြေကြား၏၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧတံ၊ ဤမေးအပ်သော
 အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ အသိဇာနာတိ၊ ရှေးရှုမျက်မှောက်အားဖြင့်သိ၏၊ (လ)၊
 ကဏ္ဍ၊ မာရ်နတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆိယ
 သိဝိဒ္ဓိယသတိ၊ ခံစားရလတ္တံ့။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဗြဟ္မာနံ၊ ဟော
 ဗြဟ္မာတို့၏၊ သုခဓမ္မာဟံ၊ သုခဓမ္မာအမည်ရှိသော၊ သဘံသဘာယံ၊ သတင်၌၊
 ဌိတော၊ တည်လျက်၊ (ဥ)၊ ပြဿနာကို၊ ပရိပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ အာဝုသော၊
 ဗြဟ္မာတို့၊ ဝုရေ၊ ရှေးဗြဟ္မာပြည်သို့ဘုရားကပ်တော်မူသည်မှရှေး၌၊ တေ
 တုယံ၊ သင်၏၊ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်ဗြဟ္မပြည်သို့ ကပ်စွမ်းနိုင်သောစာရံတ
 ယောက်သောရဟန်းပုဏ္ဏားမရှိဟူသောအယူသည်၊ အဇ္ဇပိ၊ ယခုအခါ၌
 လည်း၊ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုအယူသည်၊ နဝိဂတာ၊ မကင်းသေး၊ ဗြာဟ္မဇောကေ၊
 ဗြဟ္မပြည်၌၊ ဝိတိဝတ္တန္တံ၊ ထိုမှဤမှပြေးသော၊ ပဘာသရံ၊ ပြီးပြီ၊ ပြက်သော
 အံရောင်ကို၊ ပဿသိ၊ ရှုလော၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သတ္တာ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 တထာ၊ ထိုဘုရားဟောတော်မူတိုင်းသောနည်းဖြင့်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုဠော
 မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်အား၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာ

သည၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ မာရိယ၊ ဆင်းရဲကင်းသောအရှင်ဘုရား၊
 ပုရေ၊ ဤဗြဟ္မဗြည်သို့ဘုရားကြွသည်မှရှေးအတိုင်း၊ ယာဒိဗ္ဗိ၊ အကြင်ဗြဟ္မ
 ဗြည်သို့လာခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော တရံတယောက်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားမရှိ
 ဟူသောအယူသည်၊ မေမဟံ၊ ငါအား၊ အဟံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဇ္ဇ၊ ယခုဘုရားနှင့်
 တကွသော မဟာကပ္ပိနမဟာကဿပ စသောတပည့်သားတို့ ကြွလာ
 သောအခါ၌၊ သာဒိဗ္ဗိ၊ ထိုငါတို့ဗြဟ္မဗြည်သို့လာခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောတရံ
 တယောက်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားမရှိဟူသောအယူသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ န
 အဟံ၊ မဖြစ်ပြီ၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မဗြည်၌၊ ဝိတိဝတ္တန္တံ၊ ထိုမှဤမှထွက်
 သော၊ ပတဿရံ၊ ပြီးပြီးပြန်သောအရောင်ရှိသောဘုရား ဘုရားတပည့်
 တော်ကို ပဿာမိ၊ မြင်ရ၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဇ္ဇ၊ ယခုအခါ၌၊ က
 ထံ၊ အသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝဇ္ဇံဝဇေယျံ၊ ဆိုရအံ့နည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 နိစ္စော၊ သေခြင်းမရှိသောအားဖြင့်မြဲ၏၊ သဿတော၊ လနေမြင့်မိရိသမုဒ္ဒ
 ရာစသည်ကဲ့သို့အမြဲတည်သည်၊ အမိ ဖြစ်ပြီ၊ မေ၊ ငါ၏၊ တံဝိတက္ကံ၊ ထို
 အကြံကို၊ သစ္စန္တံ၊ မှန်၏ဟူ၍၊ ကထံ၊ အသို့၊ ဝဇ္ဇံဝဇေယျံ၊ ဆိုသင့်ပါတော့အံ့
 နည်း၊ နဝဇေယျံ၊ မဆိုရ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဇေ၊ ဤသို့သောဗြဟ္မဇ
 တို့၏အကြံကို၊ အဘိဇာနာသိ၊ ရှေးရှုမျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့်သိ၏၊ လ၊
 ကဏ္ဍ၊ မာရ်နတ်တို့၊ သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဘုရား၏အဂ္ဂသာဝကတို့အားဖြစ်မှား
 သောမကောင်းမှုကြောင့်ရေ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆသိဝိဒ္ဓိဿသိ၊ ခံရ
 လတ္တံ၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဟာနေရုနေ၊ မြင့်မိရိတောင်မင်း၏၊
 ကုဉံ၊ အထွဋ်ကို၊ ခေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ နိဿယန္တိဣဝ၊ မှီကုန်သကဲ့သို့၊ ဝိ
 မောက္ခေန၊ ဈာနဝိမောက္ခဟူသောမြီရာရှိသောအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ အပဿယိ၊
 မြင်၏၊ ဝနံ၊ ဓမ္မုဒ္ဓိပါကျွန်းသည်၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟဋ္ဌာနံဣဝ၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟကျွန်းသား
 တို့၏မြီရာဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘူမိသယာ၊ မြေ၌အိပ်ကုန်သော၊ ယေနရာ၊ အကြင်
 အပရဂေါယာကျွန်းဥတ္တရကုရုကျွန်းသားဖြစ်ကုန်သောလူတို့သည်၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဝိ၊ ထိုအပရဂေါယာကျွန်း၌နေ
 သောသူပုဗ္ဗဝိဒေဟကျွန်း၌ နေသောသူတို့ကိုလည်း၊ အပဿယိ၊ မြင်၏၊
 တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို
 ကဏ္ဍ၊ မာရ်နတ်တို့၊ သင်သည်၊ အာသန္တံ၊ ဖြစ်မှားထိခိုက်သောကြောင့်၊
 ဒုက္ခံ၊ ရေ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆသိဝိဒ္ဓိဿသိ၊ ခံရလတ္တံ၊ သော၊
 နာဂ၊ အိုနန္ဒပနန္ဒနဂါးမင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗာသံ၊ မိက်သောသူကို၊ ဗဟာ
 မိ၊ လောင်စေအံ့၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အပ္ပိ၊ မီးကို၊ နဝေတယတိ၊ လောင်မိမ့်သော

၅၁၄ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဌါလုံ၊ လမပြု၊ ဗာလောဝဗာလောဝေ၊ သူရိက်သည်သာလျှင်၊ ဇလိတံ၊ အလှုံ
 ပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ အာသန္ဓ၊ ထိခိုက်၍၊ ပဋုပ္ပတိ၊
 အပြားအားဖြင့်လောင်စေ၏၊ ဝေဝေဝေ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မာရ၊ မာရ်
 နတ်၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ မယံ၊ ငါတို့ကို၊ ဗာဓေတုကာမာ၊ နှိပ်စက်လိုကုန်သည်
 ရှိသော်၊ တွညေဝံ၊ သင်သည်ပင်လျှင်၊ တထာအာဂမနာဒိအတ္ထေန၊ ထိုသို့
 ကောင်းသောတင့်တယ်သောလာခြင်းအစရှိသောအကြောင်းဖြင့်၊ တထာ
 ဂတံ၊ မီးပုံကြီးနှင့်တူသောဘုရားတပည့်သားအရိယာကို၊ အာသန္ဓ၊ ထိ
 ခိုက်သည်ရှိသော်၊ သယံအတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ဒဟိံသတိ၊ ထို
 မီးဖြင့်လောင်လတ္တံ့၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဗဟနုဒုက္ခတော၊ ငရဲမီးလောင်ခြင်း
 ဆင်းရဲမှ၊ နမုပ္ပိသသိ၊ မလွတ်လတ္တံ့၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဗာ
 လောဝ၊ သူရိက်သည်သာလျှင်၊ အယံ၊ ဤမီးသည်၊ မန္ဓာဂတိ၊ နည်းစွာသော
 ဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနိဇ္ဈန္တောဝိယ၊ မလောင်သကဲ့သို့ထင်၏၊
 အဂ္ဂိ၊ အလှုံပြောင်ပြောင်တောက်သောမီးကို၊ သံဗုသံသမ္ပုသန္တော၊ ခြေ
 လက်စသည်ဖြင့်နင်းနယ်ထိခိုက်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုထိခိုက်သောသူကို
 ဗုပ္ပတိဣဝ၊ လောင်သကဲ့သို့တည်း၊ မာရော၊ သင်မာရ်မင်းသည်၊ တံ
 တထာဂတံ၊ ထိုဘုရားဘုရားတပည့်သားကို၊ အာသန္ဓ၊ ထိခိုက်ပြစ်မှား၍၊
 အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ မမ၊ ငါအား၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှု
 ကံသည်၊ နဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေး၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ပါပိမ၊ မာရ်မင်း၊ တွံ၊ သင်သည်
 ကိံ နုမညသိ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့ရာအံ့နည်း၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊
 ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောသူအား၊ အနတ္တောယ၊ အကျိုးမဲ့
 ဖြစ်ခြင်းဌါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းဌါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္တက၊ ယုတ်မာစွာသော၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊
 ကရောတောကရောန္တဿ၊ ပြုသော၊ ထေးသင်အား၊ ဗိရုရတ္တောယ၊ ကြွေမြင့်
 စွာသေးညဉ့်ပတ်လုံး အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းဆင်းရဲခြင်းကို၊ ဗိယျတေဥပဗိယျ
 တိ၊ ဆောင်လိမ့်သတည်း၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ ဗုဒ္ဓဗျာ၊ ဘုရားတပည့်သားမှ၊
 နိဗ္ဗိန္ဒနိဗ္ဗိန္ဒ၊ ပြီးငွေ့လော၊ တိက္ခသု၊ ရဟန်းတို့၌၊ အာသံ၊ ချုပ်ချယ်အံ့ညွဉ်းဆဲ
 အံ့ဟူသောအလိုကို၊ မာအာကာသိ၊ မပြုလင့်လော၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ မာရ်၊
 မာရ်နတ်ကို၊ အတဇ္ဇေသိ၊ ခြိမ်းချောက်၏၊ ဘေသကဉ္စာဝနေ၊ ဘေသကဉ္စ
 အမည်ရှိသောတော၌၊ တတော၊ ထိုခြိမ်းချောက်ခြင်းဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်၊ သောယက္ခော၊ ထိုမာရ်နတ်မင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓေနာ၊ နှလုံးမသာယာ
 ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝံ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်

၆၀-သဗ္ဗိဒ္ဓါပါတ်-၂၆၃-မောဂ္ဂလာနတ္ထေရဂါထာ၊

၅၀၅

လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထိ၊ ဣမာပကာရာ၊ ဤသို့အပြားရှိကုန်သော၊ ဣမံ၊ ဣမာ
ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော
မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနမထေရ်သည်၊ အဘာ
သိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၊* ဣမိနာနုတ္တမေန၊ ဤသို့သောအစဉ်ဖြင့်၊ ကေဝံ၊ အချို့
သော၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာကို၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဌပိတာ၊ ထား
အပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အာရညကတိအာဒိကာ၊ အရညကာဤသို့
အစရှိကုန်သော၊ စတသေသာဂါထာ၊ လေးဂါထာတို့ကို၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
အား၊ ဩဝါဒဒါနဝသေန၊ အဆုံးအမကိုပေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘာ
သိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ အာရညကတိ၊ အာရညကာဟူသည်ကား၊ ဂါ
မန္တသေနာသနံ ရွာနီးကျောင်းကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊ အရညကရတင်္ဂီ
သမာဒါနေန၊ အရညကင်ရတင်ကိုဆောက်တည်သောအားဖြင့်၊ အာရည
ကာ၊ တောကျောင်း၌နေကုန်သော၊ သံဃာတတ္ထံ၊ သံဃာတတ်ကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ
ပယ်၍၊ ဝိဇ္ဇာပါတိကင်္ဂီသမာဒါနေန၊ ဝိဇ္ဇာပါတ်ရတင်ကို ဆောက်တည်
သောအားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇာပါတိကာ၊ ဝိဇ္ဇာပါတ်ရတင်ကိုဆောက်တည်ကုန်သည်
ဗုဒ္ဓဇေယျာရေ၊ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း၌၊ လဇ္ဈဝိဇ္ဇာပါတေန၊ ရအပ်သောဆွမ်း
ဖြင့်၊ ယာပနကာ၊ မျှတကုန်သည်၊ ဥဇ္ဈာပတ္တာဂတေရတာတိ၊ ဥဇ္ဈာပတ္တာ
ဂတေရတာဟူသည်ကား၊ ဥဇ္ဈာစရိယာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်၊ ပတ္တေ၊ သပိတ်
၌၊ အာဂတေ၊ ရောက်လာသော၊ မတ္တပရိယာပန္တေ၊ သပိတ်၌အကျုံးဝင်
သောဆွမ်း၌၊ ရတာ၊ မွေ့လျော်သည်တည်း၊ တေနော၊ ထိုဆွမ်းဖြင့်သာ
လျှင်၊ အဘိရတာသန္တာဌ၊ ရောင့်ရဲကုန်၏၊ ဒါလေမုမစ္စ၊ နောသေနန္တိ၊ ဒါလေ
မုမစ္စ၊ နောသေနံဟူသည်ကား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အနုတ္တဇနနေ၊ အကျိုး
မဲ့ကိုဖြစ်စေခြင်း၌၊ သဟာယဘာဂူပဂမနတော၊ အပေါင်း အတော်၏
အဖြစ်သို့ကပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မစ္စ၊ ရာဇဿ၊ သေမင်း၏၊ သေနာဘူ
တံ၊ စစ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကိလေသဝါဟနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
စစ်သည်ကို၊ သမုန္တိန္တေ၊ ကောင်းစွာဖြတ်ရာ၏၊ အဇ္ဈတ္တံသုသမာဟိတာတိ၊
အဇ္ဈတ္တံသုသမာဟိတာဟူသည်ကား၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တေသု၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တတို့
၌၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ သမာဟိတာ၊ တည်ကြည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧတ
န၊ ဤအဇ္ဈတ္တံသုသမာဟိတာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဒါ
လနုပါယံ၊ ဖြတ်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ရနာမာတိ၊
ရနာမဟူသည်ကား၊ နိဇ္ဈနာမဝိဇ္ဇံသမ၊ ပျက်ဆီးကုန်အံ့၊ သာတာတိကာတိ၊

သာတတိကာဟူသည်ကား၊ သာတစ္ဆကာရိနော၊ မဇ္ဈိမယွင်းပြိုလေ့ရှိ
သော၊ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာဖြင့်၊ သတတပဝတ္ထဝိရိယာ၊ အမြဲဖြစ်သောလုံ့
လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌကကံလကုမ္ပိကေတိအာဒိကာ၊ အဋ္ဌကကံလကုမ္ပိ
ကေဤသို့အစရှိကုန်သော၊ စတသေသာ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာ
တို့ကို၊ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပလောသေတံ၊ ဖြားယောင်းခြင်းငှါ၊ ဥပဂ
တာယ၊ ကပ်လာသော၊ ဂဏိကာယ၊ ပြည်တန်းသာမအား၊ ဩဝါဒဝသေန၊
ဆုံးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အဋ္ဌကကံလကုမ္ပိကေတိ၊ အဋ္ဌကကံလကုမ္ပိကေ
ဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကကံလိကာမယ ကုမ္ပိကေ၊ အရိုးဟု ဆိုအပ်သော
အဆက်ဖြင့်ပြီးသောကုမ္ပိ၌၊ နှာရူပသိဗ္ဗိတေတိ၊ နှာရူပသိဗ္ဗိတေဟူသည်
ကား၊ နဝဟိနှာရူသတေတိ၊ ကိုးရာသောအကြောတို့ဖြင့်၊ သမန္တတော၊
ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သိဗ္ဗိတေ၊ ချုပ်အပ်ဖွဲ့အပ်သော၊ အရေညေ၊ တော၌၊ ကုမ္ပိ
ယော၊ ကုမ္ပိတို့ကို၊ ဒါရုဇဗ္ဗေ၊ သစ်သားခုတ်ထွက်ကန်တို့ကို၊ ဥဿာပေတွာ၊
ဝိုက်၍၊ ဝလ္လိအာဒိဟိ၊ နွယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ကရိယန္တိ၊
ပြုအပ်ကုန်၏၊ တံပန၊ သင်သည်ကား၊ ပရမဇေရုန္တေန၊ အလွန်စက်ဆုပ်
ဖွယ်သောင်းသော၊ အဋ္ဌကကံလေန၊ အရိုးဆက်ဖြင့်၊ ပရမဇေရုန္တဟေဝ၊
လွန်စွာစက်ဆုပ်ဖွယ်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ နှာရူပ၊ အကြောတို့ဖြင့်၊
ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ကတာ၊ ပြုအပ်သော၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဇေရုန္တပမ္ပိ
ကုလ္လာစ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်လည်းရှိကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊
ဓိရုတ္တုပူဇေရုဂ္ဂန္ဓတိ၊ ဓိရုတ္တုပူဇေရုဂ္ဂန္ဓဟူသည်ကား၊ ကေသလောမာဒိ
နော၊ ဆံပင်မွေ ညှင်းအစရှိသော၊ နာနုပ္ပကာရဿ၊ အထူးထူးအပြားပြား
များသော၊ အသုပိနော၊ မစင်ဖြင့်၊ ပူဇေရုပရိပုဏ္ဏေ၊ ပြည့်သော၊ တတောဇေဝ၊
ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ရုဂ္ဂန္ဓေ၊ မကောင်းသောအနံ့၌၊ ဓိ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သည်၊
အတ္ထု၊ ဖြစ်၏၊ ဝိကာရော၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သောအခြင်းအရာသည်၊ ဗောတု
ဖြစ်စေလော၊ ပရဂတ္တေမမာယသေတိ၊ ပရဂတ္တေမမာယသေဟူသည်ကား
တေ၊ သင်၏၊ ရုဂ္ဂန္ဓဿ၊ မကောင်းသောအနံ့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဖောရုသမု
ဋ္ဌာနံ၊ ဖူရုဈးပေါက်သော၊ ဣဒ္ဓပရိဿယံ၊ ဤဘေးရန်သည်လည်းကောင်း၊
ဇေ၊ ဤသို့၊ အသုပိရုဂ္ဂန္ဓဇေရုန္တံ၊ မစင်ကြယ်သောမကောင်းသောအနံ့တို့
ဖြင့်စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော၊ ပမ္ပိကုလ္လာသမာဒါနံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ကိုယူသည်
သာတည်း၊ တာဒိသေဇေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အ
ညတ္ထိ၊ တပါးသော၊ ဒေသေ၊ အရပ်၌၊ သောဏသိင်္ဂါ၊ လက်မီကုလ္လာဒိနံ၊ ခွေး

မြေခွေးဝိုးလောက်အစရှိသည်တို့၏၊ ဂတ္တဘူတ၊ ကိုယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
 ကဋ္ဌေဝရေ၊ အင်္ဂုလသင်္ဃာတ၊ မမတ္တံ၊ မြတ်နိုးခြင်းကို၊ ကရောသိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဂူထဘာဠေတိ၊ ဂူထဘာဠေဟူ
 သည်ကား၊ ဂူထဘာရိတဘတ္တသဒိသေ၊ မစင်ဖြင့်ပြည့်သောသားရေအိပ်နှင့်
 တူသော၊ တစောနန္ဒေတိ၊ တစောနန္ဒေ ဟူသည်ကား၊ တစေန၊ အရေဖြင့်၊
 ဩနန္ဒေ၊ ဖွဲ့အပ်သော၊ ယဝိမတ္တပဋိစ္ဆာဒိတကပ္ပိသေ၊ အရေမျှဖုံ လွှမ်းသော
 ကိုယ်၌၊ ဥရေဂဏ္ဍိဝိသာဝိနိတိ၊ ဥရေဂဏ္ဍိဝိသာဝိနိဟူသည်ကား၊ ဥရေ၊ ရင်
 ၌၊ ဥဗ္ဗိတ၊ ဣန္ဒြိယဝတိ၊ ပေါက်သောအခိုင်း၊ အမာနှင့်တူသော အသမြတ်နှစ်
 ခုရှိသည်၊ ဘယာနကဘာဝတောစ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသောကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ အနန္တဘဝဟတောစ၊ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်တတ်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသာဝသဒိတိ၊ တိလူးနှင့်တူကုန်သော၊ ယဒိ
 သန္ဓန္တိသဗ္ဗဒါတိ၊ ယာနိသန္ဓန္တိသဗ္ဗဒါဟူသည်ကား၊ ယာနိနဝသေတောနိ
 နဝဏမုခါနိ၊ အကြင်ကိုးပါးသော အမာဝတို့သည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း
 ရတ္တံဒိဝံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ သန္ဓန္တိသဝန္တိ၊ ယိုစီးကုန်၏၊ အသုစိ၊ မစင်တို့
 သည်၊ ပဋ္ဌရန္တိ၊ ယိုစီးကုန်၏၊ ပရိဗန္ဓန္တိ၊ ပရိဗန္ဓံ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗပဋိ
 ပတ္တိပရိဗန္ဓဘူတံ၊ အလုံးစုံသောပဋိပတ်၏ဘေးရန်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တိက္ခူတိ
 တိက္ခု၊ ဟူသည်ကား၊ သံသာရေ၊ သံသာရာ၌၊ ဘယံ၊ ဘေးကို၊ ဣက္ခန္ဓော၊
 ရှုလျက်၊ ဘိန္နကိလေသော၊ ခွဲပျက်အပ်ပြီးသောကိလေသာရှိသော၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ခုရတော၊ အဝေးမှ၊ ပရိဝဇ္ဇေယတေ၊ ရှောင်ကွင်းရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မမတ္တံ၊ မြတ်နိုးခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ မိဋ္ဌဗ္ဗယထာသုမိကာမောတိဇ္ဇေ၊
 မိဋ္ဌဗ္ဗယထာသုမိကာမောဟူသောဤပါဌ၌၊ စဇ္ဇတိ၊ စဟူသောပုဒ်သည်၊
 နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှတည်း၊ သုမိဇာတိကော၊ စင်ကြယ်ခြင်းသဘောရှိ
 သော၊ သုမိမေဝ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဣန္ဒန္တော၊ အလိုရှိသော၊
 သတိသံဃာတော၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွရေချိုးပြီးသောသူသည်၊ မိဋ္ဌံ၊ မစင်
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ခုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ ပရိဝဇ္ဇေယိယထာ၊ ရှောင်
 ကွင်းသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပရိ
 ဝဇ္ဇေယ၊ ရှောင်ကွင်းရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဧဝဇ္ဇေတံဇနောဇညာယထာဇနာမိတံအဟန္တိ၊ ဧဝဇ္ဇေတံဇနော
 ဇညာယထာဇနာမိတံအဟံဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သရိရသည်တံ၊
 ကိုယ်ဟုမှတ်အပ်သော၊ အသုမိပုဉ္ဇံ၊ မစင်ရကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
 တိုင်း၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မဟာဇနော၊ လူများ

၅၁၈ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

အပေါင်းသည်၊ ဇာနည်ယုသိရာ၏၊ တံ၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ဒုရတော၊ အဝေး
 မှ၊ အာရက၊ ဝေးစွာ၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ရှောင်ကွင်းရာ၏၊ ဂူထဋ္ဌာနံ၊ ပါဝသေတိ
 ဂူ၊ ဋ္ဌာနံ၊ ပါဝသေဟူသည်ကား၊ ပါဝသကာလေ၊ မိမိစားသောက်သောအခါ၌၊
 ကိလိန္ဒာသုစိ၊ စွတ်စိုသောမစင်ရှိသော၊ နိရန္တရံ၊ မပြတ်၊ ဂူထဋ္ဌာနံ၊ မစင်ရှိ
 ရာအရပ်ကို၊ သုစိဇာတိကော၊ စင်ကြယ်သောသဘောရှိသောဟူသည်၊ ပရိ
 ဝဇ္ဇေတိပိယ၊ ရှောင်ကွင်းသကဲ့သို့၊ ယသ္မာပန၊ အကြင့်ကြောင့်ကား၊ တံ၊
 ထိုစက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ နဇာ
 နာတိ၊ မသိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုမစင်ရ၌၊ နိရုဋ္ဌေါ၊ နှစ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဘိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ နဉ္ဇက္ခိပတိ၊ မချီကြွနိုင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
 အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ သရိ
 ရဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဘာဝေ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝိဘာဝိတော၊ ထင်စွာပြအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ သာဂဏိကာ၊ ထိုပြည်တန်းဆာမသည်၊ လန္ဈာဝ၊ ရှက်သည်ဖြစ်၍
 သာယျင်၊ နုခမုဆိုး၊ ညွတ်သောမျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထေရေန၊ မထေရ်၌၊ ဝေါ
 ရံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဇေမေတံမဟာဝီရာတိဂါ
 ထံ၊ ဇေမေတံမဟာဝီရဟူသောဂါထာကို၊ ဝတွာ၊ လျှောက်ဆို၍၊ ထေရေန၊ မ
 ထေရ်ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ကည်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဇေတ္ထဝတိ၊ ဇေတ္ထစဟူသည်ကား၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ပါကု
 ပရိတ္တ၊ လသဘာဝေ၊ ဤသို့ဆင်ရှားသော စက်ဆုပ်ရွံရှာတွယ်အဖြစ်ရှိ
 သော၊ ဇေတထိံ၊ ကာယေ၊ ဤကိုယ်၌၊ ဇေကဇ္ဈေ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ အာသတ္တဗလဝတာယ၊ ကပ်ငြိခြင်းအားကြီးသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဝိသာဒံ၊ ကျင်နာခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ပကံမိ၊ ညွှန်၌၊
 ဇေဂ္ဂဝေါ၊ နွားအိုကဲ့သို့၊ မဟာကဒ္ဒမကုမ္ဘိယံ၊ ရွံညွှန်၏အတွင်း၌၊ သဗ္ဗာ
 တိတဒုဗ္ဗလဗလိဗဒ္ဓေါပိယ၊ အလုံးစုံကိုလွန်ပြီးသော အားအင်နည်းသော
 နွားသားကဲ့သို့၊ ဗျသနမေဝ၊ ပျက်စိခြင်းသို့သာလျှင်၊ ပါဝဏန္တိ၊ ရောက်
 ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပုန၊ တဖန်၊ တံ၊
 ထိုပြည်တန်းဆာမကို၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ မာဒိသေ၊
 ဝါကဲ့သို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဇေဂ္ဂပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပရိပတ္တိ၊
 အကျင့်သည်၊ နိရတ္တကား၊ အကျိုးမရှိသော၊ ဝိဇာတာဝဟဇေဝ၊ စိတ်၏ပင်
 ပန်းခြင်းကို ဆောင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသန္တော၊ ပြလို
 သည်ဖြစ်၍၊ အာကာသမ္ဘိတိအာဒိနာ၊ အာကာသမ္ဘိ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊
 ဂါထာနွယ်၊ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါ

၆၀-သမ္ဗုဒ္ဓါဝါ- ၂၆၃-မောဂ္ဂလောနတ္ထရဂါယာ၊

၅၀၆

ထာဇ္ဇိ၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ယောဂုပ္ပလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟ
 လိမ္မိယာဝါ၊ နန္ဒိန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ အညေနဝါ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊
 ရာဇာဓိပတိ၊ ဆိုးရည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်ကို၊
 ရဇေတံ၊ ဆိုးခြင်းငှါ၊ မညယျ၊ အောက်မေ့ရာ၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ တံကမ္မံ၊
 ထိုအမှုသည်၊ ဝိဇ္ဇာတုဒ္ဓယံ၊ ဝိတ္တဝိဇ္ဇာတောဝဟာဇေ၊ စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်း
 သို့သော်လည်းသံသယျင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ အဝိသယော၊ အရာမဟုတ်သည်၌၊ ယောဂေါ၊
 လှည့်စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါကာသသမံ၊ ဝိတ္တန္တိ၊ တဒါကာသ
 သမံ၊ ဝိတ္တံဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊ တဟိဒံ၊ တံ၊ ဣဒံ၊ ဝိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ အာ
 ကာသသမံ၊ ကောင်းကင်နှင့်တူ၏၊ ကတ္တဝိ၊ တစုံတခုသောအခွံ၌၊ အလဂ္ဂ
 ဘာဝန၊ ကပ်ငြိခြင်း၊ ခုသဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသောအခွံ၌ငြိတွယ်
 သည်ဖြစ်၍၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်၏၊ တသ္မာပါပ
 ဝိတ္တော၊ အာဟာရီတိ၊ တသ္မာပါပဝိတ္တော၊ အာဟာရီ ဟူသည်ကား၊ ကာမောသု၊
 ကာမဂုဏ်တို့၌၊ နိရုတ္တတယ၊ နှစ်မြှုပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ လောက
 ဝိတ္တန္တံ၊ နိရုတ္တံ၊ ယုတ်သောစိတ်၌၊ မာဒိသေ၊ ငါကဲ့သို့သဘောရှိသောသူ
 ၌၊ မာဒိသေ၊ မသိသော၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ ပက္ခိမာတိ၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ ပက္ခိမာ
 ဟူသည်ကား၊ ပက္ခိမာ၊ အတောင်ရှိသော၊ သလဘော၊ ပိုးဖလံသည်၊
 အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ မီးပုံကို၊ အသေဒေန္တော၊ သာယာသည်ရှိသော်၊ အနတ္တမေဝ၊
 အကျိုးမဲ့သို့သာလျှင်၊ ပါပုဏ္ဏာတံ၊ ရောက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တုယံ၊ သင်အား၊
 ဣဒံ၊ သမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာဥပမေယူ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣတံ၊
 ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ ပဿ၊ ဝိတ္တကတန္တိ၊ အာဒိကာ၊ ပဿ၊ ဝိတ္တကတံ၊ ဤသို့
 အစရှိကုန်သော၊ သတ္တဂါယာ၊ ခုနစ်ဂါယာတို့ကို၊ တမေဝဂဏီကံ၊ ထိုပြည်
 တန်းသာမကိုသာလျှင်၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပလ္လာသမိတ္တာနံ၊ ဖောက်ပြန်ကုန်
 သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒဒါနဝသေန၊ အဆုံး
 အမကိုပေးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ သုတွာ၊ ကြား
 ၍၊ သာဂဏီကာ၊ ထိုပြည်တန်းသာမသည်၊ မဂ္ဂိဘူတာ၊ မျက်နှာမသာ
 သည်ဖြစ်၍၊ အာဂတမဂ္ဂေနေဝ၊ သာသောစရီးဖြင့်သာလျှင်၊ ပလာတာ၊
 ပြေးလေ၏၊ ။

တဒါသိတိအာဒိကာ၊ တဒါသိ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ စတသောဂါ
 ထာ၊ လေးဂါယာတို့ကို၊ အယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
 သာရိပုတ္တတ္ထရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေ၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းကို

၅၂၀ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ။

အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဂုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အနကာ
ကာရသမ္ပန္နတိ။ အနကာကာရသမ္ပန္နဟူသည်ကား၊ အနေကေဟိ၊ များ
စွာကုန်သော၊ သီလသံဝရာဒိပ္ပကာရေဟိ၊ သီလသံဝရာအစရှိသောအပြား
တို့ဖြင့်၊ ပုရိပုဏ္ဏေ၊ ပြည့်စုံသော၊ သုရမန္တေပဋိဝိဇ္ဈန္တိတိ၊ သုရမန္တေပဋိ
ဝိဇ္ဈန္တိဟူသည်ကား၊ တေးသံဝဂီနာ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အတိ
သုရမံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သောအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈန္တိနာမ၊ ထိုးထွင်း
၍သိသည်မည်ကုန်၏၊ ယထာကံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဝ၊ လဂ္ဂံ၊ သားမြီးများ
ကို၊ ဥသုနာ၊ ထက်ထွာသောမြားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈတိယထာ၊ မှန်အောင်ပစ်နှိုင်းသ
ကဲ့သို့၊ သတတဘိန္ဒုဿ၊ အစိတ်တရာခွဲ နှစ်သော၊ ဝါလဿ၊ သားမြီး၏၊
ကေအံသုဝါလဂ္ဂံ၊ တခုသော အမြင်သားမြီးများကို၊ ရတ္တန္တကာရတိမ်သာ
ယ၊ ညဉ့်အရိက်တိုက်၌၊ ဝိဇ္ဇုလတောတာသေ၊ လျှပ်စစ်ရောင်၌၊ ဝိဇ္ဈန္တော
ဝိယ၊ ပစ်သကဲ့သို့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေ၊
ထိုတရားတို့သည်၊ ကေပန၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းအံ၊
ယေစပဉ္စက္ခန္ဓေ ပဿန္တိပရတောနောစအတ္ထတောတိ၊ ယေစပဉ္စက္ခန္ဓေ
ပဿန္တိပရတောနောစ အတ္ထတောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကားရပ်၌၊ ပရတောတိ၊ ပရတောဟူသည်ကား၊
အနတ္တတော၊ အနတ္တသဘောအားဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ဤပရတောဟူ
သောပုဒ်သည်၊ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ အတ္တဂါဟပဋိက္ခေပဒဿနံ၊ အတ္တ
ဟူယူခြင်းကိုပယ်ခြင်းကိုပြသောပုဒ်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နောစအတ္တ
တောတိ၊ နောစအတ္တတောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေန၊ ဤပါဠိဖြင့်၊
အနတ္တတော၊ အနတ္တမှ၊ အဘိဝုဋ္ဌိတဿ၊ ထသော၊ အရိယမဂ္ဂဿ၊ အရိ
ယမဂ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုက္ခသစ္စေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ ပရိညာဘိသ
မယတံ၊ ပရိညာဘိသမယ၏အဖြစ်ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တဒဝိနာဘာဝတော
ပန၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာနှင့်မကင်းသောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ ဣ
တရေသမ္ဘိ၊ ဤမှတပါးကုန်သောသစ္စာတို့အားလည်း၊ အဘိသမယာနံ၊ ထိုး
တွင်း၍သိခြင်းတို့ကို၊ ဒုပ္ပုဝိဇ္ဈန္တော၊ ထိုးတွင်း၍သိနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို၊
ဂုတ္တာဝေ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗံ၊ မှတ်
အပ်၏၊ ကေပပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ အနတ္တကာရကတော၊
အနတ္တ၏ အဖြစ်ကို ပြတတ်သောကြောင့်၊ ပရေနာမ၊ ပရေမည်သည်တို့
ကား၊ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးကုန်သောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပရတောပဿန္တိတိဣမိနာ၊ ပရတောပဿန္တိဟူသောဤပါဠိဖြင့်၊

ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံးစုံကိုလည်း၊ သမ္မဒေဝ၊
 ကောင်းစွာသဒ္ဓေယျင်၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပစ္စယု
 မိသုဘိ၊ ပစ္စယုမိသုဟူသည်ကား၊ ပဋိဝိဇ္ဈိသု၊ ထိုးထွင်း၍သိကုန်၏၊ သတ္တိ
 ယာဝိယ၊ ဩမဇ္ဈောတိပဌမဂါယာ၊ သတ္တိယာဝိယ၊ ဩမဇ္ဈောဟူသောပဌမ
 ဂါယာကို၊ တိဿသတ္ထေရံ၊ တိဿမသေရ်ကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊
 ဂုတ္တာ၊ ဟောအပ်၏၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယဂါယာကို၊ ဇမ္ဗမာနတ္ထေရံ၊ ဇမ္ဗမာန
 မသေရ်ကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဂုတ္တာ၊ ဟောအပ်၏၊ တာ၊ ထိုဂါယာ
 တို့သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဂုတတ္ထာဝေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိကုန်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ စောဒိတောဘာဝိတတ္ထေနာတိဂါယာ၊ စောဒိတော
 ဘာဝိတတ္ထေနဟူသောဂါယာကို၊ ပါသာဒကမ္မနသုတ္တန္တံ၊ ပါသာဒကမ္မန
 သုတ်ကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဂုတ္တာ၊ ဟောအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ
 တို့၌၊ ဘာဝိတတ္ထေနသရိရန္တိ၊ မခေရိနာတိ၊ ဘာဝိတတ္ထေနသရိရန္တိ၊ မခေရိ
 နာဟူသောပံ့၌ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊
 ဆို၏၊ နယိဒံသိတိလမာရတ္တာတိ၊ အာဒိနာ၊ နယိဒံသိတိလမာရတ္တ၊ ဤသို့အ
 စရှိသည်ဖြင့်၊ နန္ဒဂါယာ၊ နှစ်ဂါယာတို့ကို၊ ဟိနဝိရိယံ၊ ယုတ်သောဝီရိယ
 ရှိသော၊ ဝေဒနာပကံ၊ ခံစားတတ်သော သဘောရှိသော၊ သာရံ၊ သာရ
 မည်သော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဂုတ္တာ၊ ဟောအပ်
 ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ သိတိလမာရတ္တာတိ၊ သိတိလမာရတ္တဟူသည်
 ကား၊ သိတိလံ၊ လျော့လျော့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အပ္ပေနထာမသာတိ၊ အပ္ပေန
 ထာမသာဟူသည်ကား၊ အပ္ပေကန၊ အနည်းငယ်သော၊ ဝီရိယဗလေန၊ ဝီရိ
 ယအစွမ်းဖြင့်၊ ဣဒံနိဗ္ဗာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို၊ နအဝိဂန္တဗ္ဗံ၊ မရောက်အပ်၊ မဟန္တေ
 နေဝ၊ ကြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ စတုဗ္ဗိသမ္ပပ္ပဓာနဝီရိယေနပန၊ လေးပါး
 အပြားရှိသောသမ္ပပ္ပဓာန်လုံ့လဖြင့်ကား၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝိဝေသမနုပတန္တိတိဂါယာ၊ ဝိဝေသမနု
 ပတန္တိဟူသောဂါယာကို၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ဝိဝေကာဘာဝံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
 ကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဂုတ္တာ၊ ဟောအပ်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ ဗြဟ္မနာအဘိဝန္ဒိတောတိ၊ ဗြဟ္မနာအဘိဝန္ဒိတောဟူ
 သည်ကား၊ မဟာဗြဟ္မနာစ၊ ဗြဟ္မာမင်းသည်လည်းကောင်း၊ သဒေဝကေန
 နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေနစ၊ လူအပေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဘိ
 မူနေ၊ ရှေးရှုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သောမိတောနမသိတောစ၊ ရှိခိုးအပ်

၅၂၂ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သညံလည်း၊ ဥပသန္တဥပရတန္တိ အာဒိကာ၊ ဥပသန္တဥပရတံဤသို့ အစရှိ
ကုန်သော၊ ပဉ္စဂါထာ၊ ငါးဂါထာတို့ကို၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြည်သို့၊
ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပဓိသန္တံ၊ ဝင်တော်မူသော၊ မဟာကဿပဓမ္မေရံ၊
မဟာကဿပမထေရ်ကို၊ ဒိသွားမြင်၍၊ ကာဠကဏ္ဍိ၊ သူယုတ်ကို၊ မယား၊
ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဗ္ဗာတတ္ထံ၊ ဖြစ်မှားသော၊ ဝုရိ
သံ၊ ယောက်ျားကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဗြဟ္မံ၊ တည်သော၊ သာရိ
ပုတ္တဓမ္မေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဘာဂိနယျံ၊ တူဖြစ်သော၊ မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိဗြာဟ္မဏံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဏ္ဏားကို၊ ဒိသွားမြင်၍၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊
အနုကမ္ဘာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊ အယံဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်၊ မာ
နသမိဘိ၊ မပျက်စီးပါစေလင့်ဟု၊ အရိယုပဝါဒပဋိဗ္ဗာတတ္ထံ၊ အရိယာကို
စွပ်စွဲခြင်းကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ ထေရံ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို၊
ဝန္ဓာဟိ၊ ရှိရိုးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ ဥယျော၊ ဇနွေန၊ တိုက်
တွန်းလိုသဖြင့်၊ ပုတ္တော၊ ဟောအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဇာတိသတံ
ဂစ္ဆေတိ၊ ဇာတိသတံဂစ္ဆေဟူသည်ကား၊ ဇာတိနံ၊ ပုဏ္ဏားဇာတ်တို့၏၊ သ
တံ၊ အရာသို့၊ ဥပဂစ္ဆေယျ၊ ကပ်ရောက်ရာ၏၊ သောတ္ထိယေတိ၊ သောတ္ထိ
ယောဟူသည်ကား၊ သောတ္ထိယဇာတိ၊ မင်းဇာတ်ရှိသောသူတို့သည် ဇေဓ
သမ္ပန္နောတိ၊ ဇေဓသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ ဥာဏသမ္ပန္နော၊ ဥာဏ်နှင့်ပြည့်စုံ
သောသူသည်၊ ဧတဿာတိ၊ ဧတဿ ဟူသည်ကား၊ ထေရဿ၊ မဟာ
ကဿပမထေရ်အား၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအုံးအယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ သင်္ခေ
ပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဥဒိတာဒိတာ၊ ထင်ရှားထင်ရှား ကုန်သော၊ အသန္တိန္ဒာ၊ မရောရှက်ကုန်
သော၊ သတဗြာဟ္မဏဇာတိကား၊ အရာသောပုဏ္ဏားမျိုးတို့သည်၊ အနုပဋိပါ
ဋိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနဝသေန၊ ဖြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ
ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ တတ္ထဝ၊ ထိုပုဏ္ဏားမျိုး၌လည်း၊ ဗြဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏား
တို့၏၊ ဝိဇ္ဇာသု၊ အတတ်တို့၌၊ နိပ္ပတ္တိံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊
တိဏ္ဍံဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရဂူ၊ အဆုံးသို့ရောက်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်
ရာ၏၊ ဗြာဟ္မဏဝတ္ထုဉ္စ၊ ပုဏ္ဏား၏ဝတ်ကိုလည်း၊ ပူရေဇန္တာ၊ ဖြည့်လျက်၊
တဿ၊ ထိုအကျင့်ဝတ်ကိုဖြည့်ခြင်းသုံးပါး၏၊ ဧတံအဝိဇ္ဇာဒိအနုဋ္ဌာနံ၊ ဤ
အဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့မှ မထမြောက်ခြင်းသည်၊ ဧတဿမဟာကဿ
ပေတ္တေရဿ၊ ထိုမဟာကဿပမထေရ်အား၊ ဝန္ဓနာယ၊ ရှိရိုးခြင်း၏၊ ဝန္ဓနာမ
ယပုညဿ၊ ရှိရိုးခြင်းဖြင့်ပြီးသောကောင်းမှု၏၊ သောဠသိ၊ တဆွဲမြောက်

စိတ်စိတ်၍၊ ကလံ၊ တစိတ်ကိုမျှနန္တတိ၊ မထိုက်၊ ဝန္တနာမယသုညမေဝ၊ ရှိခိုး
 ခြင်းဖြင့်ပြီးသော ကောင်းမှုသည်သာလျှင်၊ တတော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
 အကျင့်ဝတ်ကိုဖြည့်ခြင်းထက်၊ မဟန္တတရံ၊ လွန်မြတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 ဤသည်ကား၊ သံဃောက္ခော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း၊ အဋ္ဌပိ
 မောက္ခာနိတိ၊ အဋ္ဌပိမောက္ခာနိဟူသည်ကား၊ ရူပဏ္ဏာနာဒိကေ၊ ရူပဈာန်အစ
 ရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌပိမောက္ခော၊ ရှစ်ပါးကုန်သောပိမောက္ခတို့ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏၊ သာဝနာဝသေန၊ သာဝနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ လဒ္ဓါနိ၊ ရ
 အပ်ကုန်သော၊ ရူပါဝစရဏ္ဏာနာနိ၊ ရူပါဝစရဈာန်တို့ကို၊ ပစ္စနိကေဟိ၊ ဆန့်
 ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊ တရားတို့မှ၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိမုတ္တတံ
 လွတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အဘိရတိဝသေန၊ မွေ့လျော်သည်၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ အာလမ္ပဏေ၊ အာရုံ၌၊ နိရာသင်္ဂဉ္စ၊ ကပ်ငြိခြင်းမှ ကင်းသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ပဝတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပိမောက္ခာနိတိ၊ ပိမောက္ခာနိဟူ၍
 ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ နိရောဓသမာပတ္တိပန၊ နိရောဓသမာပတ်သည်ကား၊ ပစ္စနိ
 ကဓမ္မဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရားတို့မှ၊ ဝိမုတ္တတ္တာဝေ၊ လွတ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်တည်း၊ ဣပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ဈာနမေဝ၊
 ၁။ ဈာန်ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ လိအပ်၏၊ အနုလောမပဋိလောမန္တိ၊ အနုလော
 မပဋိလောမံဟူသည်ကား၊ ပဌမဏ္ဍာနတော၊ ပဌမဈာန်မှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝပဌမဏ္ဍာနာ၊
 ဝနေဝသညာနာသညာယတနာ၊ နေဝသညာနာသညာယတန ဈာန်တိုင်
 အောင်၊ အနုလောမံ၊ အစဉ်အတိုင်းအနုလုံ၊ နေဝသညာနာသညာယတန
 တော၊ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်မှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝပဌမဏ္ဍာနာ၊
 ပဌမဈာန်တိုင်အောင်၊ ပဋိလောမံ၊ ပဋိလုံ၊ ဝုရေတတ္တန္တိ၊ ဝုရေတတ္တံဟူသည်
 ကား၊ ဘတ္တကိစ္စတော၊ ဆွမ်းစားသည်မှ၊ ဝုရေယေဝ၊ ရှေး၌သာလျှင်၊ အပ
 သယတိတိ၊ အပသယတိဟူသည်ကား၊ အနေကာကာရေဝါကာရံ၊ အကြိမ်
 များစွာ၊ သမိပတ္တိယာ၊ သမိပတ်တို့ကို၊ သမာပဋ္ဌိ၊ ဝင်စား၏၊ တတောပိဏ္ဍာ
 ယဂစ္ဆတိတိ၊ တတောပိဏ္ဍာယဂစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ တတောသမာပတ္တိ
 တော၊ ထိုသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တတော၊ ထိုနောင်
 မှ၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ သမာပဋ္ဌိ၊ ဝင်စား၏၊ တတောပဏ္ဍာ၊ ထိုနောင်
 မှ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 တဒဟုပဝတ္တံ၊ ထိုနေ့၌ဖြစ်သော၊ ယေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်
 ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ထေရောပန၊ အရှင်မဟာကဿပမ
 ထေရ်သည်ကား၊ ဒိဝသေ၊ နေ့၌၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊

၅၂၄ လေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ကျင့်၏။ တာဒိသံဘိက္ခုမဟာရိဟိ။ တာဒိသံဘိက္ခုမဟာရိဟူသည်ကား။
 ယာဒိသဿ။ အကြင်သို့သဘောရှိသောမြတ်စွာဘုရား၏။ ဝံဏာ။ ဂုဏ်တို့
 ကို။ ဧကဒေသနာ။ တစ်တံတဒေသအားဖြင့်။ ဂုတ္တာ။ မိန့်အပ်ကုန်၏။ တာဒိ
 သံတထာရှပ်။ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓံ။ ဘုရားအလိုတော်သို့အ
 စဉ်လိုက်သော။ မဟာဝိဇ္ဇာသင်္ဂဟံ။ မြတ်သောရဟန္တာဖြစ်သော။ ဘိက္ခု။ ရ
 ဟန်းကို။ မာအပဿာဒေဟိ။ မမောင်းမဲလင့်လော။ မာအတ္တာနံခဏိဗြာဟ္မ
 ဏာတိ။ မာအတ္တာနံခဏိဗြာဟ္မဏဟူသည်ကား။ အနုသာဒနေနရ။ မမောင်း
 မဲသဖြင့်လည်း။ ဗြာဟ္မဏ။ ဂုတ္တာ။ အတ္တာနံ။ မိမိကိုယ်ကို။ မာခဏိ။ မတူးမ
 ဖြိုလင့်လော။ အရိယုပဝါဒေန။ အရိယာကိုစွပ်စွဲသဖြင့်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ကု
 သလခမ္ဘံ။ ကုသိုလ်တရားကို။ မာဥဗ္ဗုလေသိ။ မတူးမဖြိုလင့်လော။ အဘိပ္ပ
 သာဒေဟိမနန္တိ။ အဘိပ္ပသာဒေဟိမနံဟူသည်ကား။ အယံသမဏော။ ဤ
 ရဟန်းသည်။ သာဓုရူပေါဝတ။ ကောင်းသောသဘောရှိစွတကား။ ဣတိ။ ဤ
 သို့။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ဗိတ္တံ။ စိတ်ကို။ ပဿာဒေဟိ။ ကြည်စေလော။ မာတေဝိဇ္ဇ
 ခုမတ္ထကန္တိ။ မာတေဝိဇ္ဇမုတ္တကံဟူသည်ကား။ တဝ။ သင်၏။ မတ္တကံ။ ဦး
 ခေါင်းကို။ တတ္ထိ။ ထိုအရှင်မဟာကဿပဉ္စံ။ အပရာဓေန။ ဖြစ်မှားသဖြင့်။
 သတ္တဝေ။ ခုနစ်စိတ်။ မာပလိ။ မကွဲစေလင့်။ တဿတဿ။ ထိုထိုမကောင်းမှု
 ကံကို။ ပဋိကာရတ္ထံ။ ကုစားခြင်းအကျိုး၌။ ခိပ္ပမေဝ။ လျှင်စွာသာလျှင်။ ပဉ္စလိ
 ကော။ ချီသောလက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝန္တံ။ ရှိခိုးသော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဂုတ္တာ။
 ဆိုသည်ရှိသော်။ ဗြာဟ္မဏော။ ဂုတ္တာသည်။ တံ။ ထိုကောင်းကို။ သုတ္တံ။
 ကြား၍။ ဘိတော။ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ သံဝိဂ္ဂေါ။ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။
 လောမဟဋ္ဌဇါတော။ ဖြစ်သောကြက်ဘီးမွေးညှင်းထခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ တာ
 ဝဒေဝ။ ထိုဓာတ်သောလျှင်။ ထေရံ။ မထေရ်ကို။ ခမာပေသိ။ သည်းခံစေ၏။ နေ
 သောပဿတိဘိအာဒိနာ။ နေသော ပဿတိဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ နွေဝါ
 လာ။ နှစ်ဂါယာတို့ကို။ ပေါဋ္ဌိလံနာမ။ ပေါဋ္ဌိလအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်း
 ကို။ သဗ္ဗာ။ ကောင်းစွာ။ ပဋိပစ္စန္တံ။ ကျင့်သည်ကို။ မိစ္ဆာဇီဝကတံ။ မကောင်း
 သောအသက်မွေးခြင်းကိုပြုသည်ကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်၍။ စောဒနာဝသေန။ စော
 ဒနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂုတ္တာ။ ဆိုအပ်၏။ ။

တတ္ထ။ ထိုဂါယာတို့၌။ နေသောပဿတိသဒ္ဓမ္မန္တိ။ နေသောပဿတိ
 သဒ္ဓမ္မဟူသည်ကား။ နေသောပေါဋ္ဌိလောဘိက္ခု။ ဤပေါဋ္ဌိလရဟန်းသည်။ သ
 တံ။ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါဒိနံ။ ဘုရားအစရှိသည်တို့၏။ ဓမ္မမဂ္ဂ
 ဖလနိဗ္ဗာနံ။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို။ နပဿတိ။ မမြင်။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်

နည်းဟူမူကား၊ သံသာရေန၊ သံသရာဖြင့်၊ ဝုရက္ခတော၊ ဖွဲ့သည်ဖြစ်၍၊ သံသာဗေဒန၊ သံသရာတည်းဟူသော ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာဒိနာ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝုရက္ခတော၊ ဖွဲ့သည်ဖြစ်၍၊ အပါယောသု၊ အပါယ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တနုကော၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ အတ္တဂမ္ဘောဟောဂါမိ၊ အောက်အတို့သို့ သွားတတ်သော၊ မာယာသာထေယျာနုဂတတ္တော၊ မာယာသာထေယျသို့ အစဉ်လိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇိဗ္ဗပထံ၊ မှားသောခရီးသို့၊ မိစ္ဆာမဂ္ဂဘာဝတော၊ မှားသော ခရီးဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကုမဂ္ဂဘုတံ၊ မကောင်းစွာသောခရီးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မိစ္ဆာဇီဝံ၊ မိစ္ဆာဇီဝသို့၊ အနုဓာဝတိ အနုပရိဝတ္တတိ၊ လည်တံ၏၊ ကိမိဝမိဋ္ဌသလ္လိတ္တောတိ၊ ကိမိဝမိဋ္ဌသလ္လိတ္တောဟူသည်ကား၊ မိဋ္ဌေန၊ မစင်ဖြင့်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ လိတ္တော၊ လိမ်းကျံအပ်သော၊ ဂူထကိမိဝိယ၊ မစင်ပိုးလောက်ကဲ့သို့၊ ကိလေသာသုစိဝိမိသပိတေ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမစင်ဖြင့်ရောနှောသော၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတရား၌၊ အမိမုတ္တိတောအတ္တောပန္နော၊ နစ်လျက်၊ တာ၊ လွှာလာတာသက္ကာရေတိ၊ တာလွှာလာတာသက္ကာရေဟူသည်ကား၊ လာဘေစ၊ လာဘ်၌လည်းကောင်း၊ သက္ကာရေစ၊ ပူဇော်သကာ၌လည်းကောင်း၊ တဏှာဝသေန တဏှာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပကံရတော၊ ညွှန်၌မွေ့လျော်၏၊ ဂါဠောတြဂါဠော၊ နစ်မြုတ်လျက်၊ တုစ္ဆောဂစ္ဆတိပေါဗ္ဗိလောတိ၊ တုစ္ဆောဂစ္ဆတိပေါဗ္ဗိလောဟူသည်ကား၊ အမိသိလသိက္ခာဘာဝတော၊ အမိသိလသိက္ခာမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုစ္ဆောအသာရော၊ အနှစ်မရှိသည်ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ ပေါဗ္ဗိလော၊ ပေါဗ္ဗိလအမည်ရှိသော၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းသည်၊ ဂစ္ဆတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

ဣမဉ္စပဿာတိအာဒိကာ၊ ဣမဉ္စပဿာဤသို့အစရှိကုန်သော ဇွေဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ ဒိသွားမြင်၍၊ ပသန္တမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ သုဒဿနန္တိ၊ သုဒဿနံဟူသည်ကား၊ အသေကွာနံ၊ အသေကွဖြစ်ကုန်သော၊ သီလက္ခန္ဓာနုဉ္ဇေဝ၊ သီလက္ခန္ဓာတို့၏၎င်း၊ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်ခြင်းဖြင့်၊ သာဝကပါရမိဉာဏဿစ၊ သာဝကပါရမိဉာဏ်၏လည်း၊ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်ခြင်းဖြင့်၊ သုန္ဓရဒဿနံ၊ ကောင်း

တတ္ထံထိုဂါထာတို့၌၊ ဣမဉ္စပဿာတိ၊ ဣမဉ္စပဿဟူသည်ကား၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ ဒိသွားမြင်၍၊ ပသန္တမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ သုဒဿနန္တိ၊ သုဒဿနံဟူသည်ကား၊ အသေကွာနံ၊ အသေကွဖြစ်ကုန်သော၊ သီလက္ခန္ဓာနုဉ္ဇေဝ၊ သီလက္ခန္ဓာတို့၏၎င်း၊ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်ခြင်းဖြင့်၊ သာဝကပါရမိဉာဏဿစ၊ သာဝကပါရမိဉာဏ်၏လည်း၊ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်ခြင်းဖြင့်၊ သုန္ဓရဒဿနံ၊ ကောင်း

၅၂၆ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သောအမြင်ရှိထသော၊ ဥဘတောဘာဂဂေါ၊ ဥဘတောဘာဂဂဟူသည်
 ကား၊ ဥဘတောဘာဂတော၊ နှစ်ပါးသောအဘို့မှ၊ ဝိမုတ္တတ္ထာ၊ ကင်းလွတ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တံ၊ နှစ်ပါးသောအဘို့မှကင်း
 လွတ်သော၊ ဥဘတောဘာဂဂေါ၊ နှစ်ပါးကုန်သောအဘို့မှ၊ အရူပသမာ
 ပတ္တိယာ၊ အရူပသမာပတ်မှသည်းကောင်း၊ ရူပကယတော၊ ရူပကာယမှ
 သည်းကောင်း၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ နာမကာယတော၊ နာမကာယမှ၊ ယထာရဟံ
 ထိုက်သင့်သည်အား လျော်စွာ၊ တေဟိယေဝိက္ခန္ဓနသမုဇ္ဈေဒတာဂေ
 ဟိ၊ ထိုဝိက္ခန္ဓနသမုဇ္ဈေဒအဘို့မှ၊ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်သည်တည်း၊ ဣတိအယံ
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ ရာဂ
 သဗ္ဗာဒိနံ၊ ရာဂတည်းဟူသောပြောဆို၏၊ အတာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ ဝိသလ္လံ
 ရာဂပြောဆိုသည်တို့မှကင်းပြီးထသော၊ ကာမာဒိယောဂါနံ၊ ကာမအစရှိ
 ကုန်သောယောဂတို့၏၊ သဗ္ဗဒေဝ၊ အချင်းဝပ်သိမ်းသာလျှင်၊ ခိဏတ္တာ၊
 ကုန်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခိဏသံယောဂံ၊ ကုန်ပြီးသောကာမယောဂစ
 သောလေးပါးသောယောဂရှိသော၊ သုပရိသုဒ္ဓဿ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော
 ဝိဇ္ဇတ္တယဿ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးအပေါင်းကို၊ အဓိဂတတ္တာ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ တေဝိဇ္ဇံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသစသောသုံးပါးသောဝိဇ္ဇာရှိထသော၊ မဇ္ဈရာဇ
 သာ၊ ဘေမင်းသည်၊ ဘဂ္ဂိတတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဇ္ဈ
 ဟာယိနိ၊ သေခြင်းကိုစွန့်လေ့ရှိထသောအရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ ပဿ၊ ရှု
 လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဇေတ
 သမ္ပဟုလာတိအာဒိကာ၊ ဇေတသမ္ပဟုလာဤသို့ အစရှိသောဂါထာကို၊
 အာယသ္မတာ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရေန၊ သာ
 ရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရံ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနမထေရ်
 ကို၊ ပသံသန္တေန၊ ပြီးမွမ်းသဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပူဇိတောနရဒေဝေနာဟိ၊ ပူဇိတောနရဒေဝေနဟူ
 သည်ကား၊ နရေဟိစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေဟိစ၊ နတ်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ပရမာယ၊ မြတ်သော၊ ပူဇာယ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ ပူဇိတော၊ ပူ
 ဇော်အပ်၏၊ ဥပ္ပန္နောမရဏာဘိဘူဟိ၊ ဥပ္ပန္နောမရဏာဘိဘူဟူသည်ကား၊
 လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ မေဏံ၊ သေခြင်း
 သည်၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍၊ ဌိတော၊ တည်သည်၊ အထဝါ၊ တ
 နည်းကား၊ နရဒေဝေန၊ လူနတ်သည်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်၏၊ ကာရဏာဘူ
 တေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာထူးရားသည်၊

၆၀-သမ္ဗိဒ္ဓိပါတ်-၂၆၃-မောဂ္ဂလာနတ္ထေရဂါထာ၊

၅၂၂

ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အရိယာယ။ အရိယာဖြစ်သော၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်၊
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဌမကမ္မုနားရှေးဦးစွာသောကံဖြင့်၊
 နရောမနုဿော၊ လူသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်အခါ၌လည်း၊ ယာ
 ယဇာတိယာ၊ အကြင်ဇာတ်ဖြင့်၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်သော၊ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်၊
 ဒေဝါတိဒေဝေါ၊ နတ်ထက်နတ်မြတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ နရဒေဝေါတိ၊ နရဒေဝေါဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ နရဒေဝေန၊ လူနတ်
 သည်းပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပသံ
 သာဝသေန၊ ပြီးပွမ်းသည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ မရဏာဘိ
 ဘူ၊ သေခြင်းသည်နှိပ်စက်၍တည်သည်၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 လောကော၊ လောက၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ မရဏာဘိ
 ဘူ၊ ခတ္တုဟာယိ၊ သေခြင်းကိုစွန့်သည်၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ
 ကား၊ ဝုဏ္ဏုရိကံ၊ ကြာဝုဏ္ဏုရိကံသည်၊ တောယေနဥဒကေန၊ ရေနှင့်၊ နလိမ္ပတိ
 ဝိယ၊ မလိမ်းကျသကဲ့သို့၊ သင်္ခါရဂတေန၊ သင်္ခါရ၌တည်သော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
 လေပေန၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော လိနိုးကျခြင်းဖြင့်၊ နဥပလိမ္ပတိ၊ မ
 လိမ်းကျ၊ ကတ္တမိဝိ၊ တစ်တစ်ချစ်လည်း၊ အနိသိတော၊ မရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယဿာတိ၊ ယဿဟူ
 သည်ကား၊ ယေန၊ အကြင်ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဟုတ္တေတိ၊ မဟုတ္တေဟူသည်
 ကား၊ ခဏမတ္တေ၊ ခဏမျှသော၊ ကာလေ၊ ကာလ၌၊ သဟဿဇာတိ၊
 သဟဿဇာ ဟူသည်ကား၊ သဟဿ ပကာရော၊ တထောင်အပြားရှိ
 သော၊ လောကောတိ၊ လောကော ဟူသည်ကား၊ ဩကာသလောကော၊
 ဩကာသ လောကသည်၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်
 ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မဟိဒ္ဓိကေန၊ ကြီးသော
 တန်ခိုးရှိသော၊ အာယသ္မတာ၊ ရှည်သောအသက်တော် ရှိသော၊ ယေန
 မဟာစောဂ္ဂလာနေန၊ အကြင်ရှင်မောဂ္ဂလာနမထေရ်သည်၊ သဟဿိလော
 ကဇာတု၊ တထောင်းသော လောကဇာတ်ကို၊ ခဏေနဝ၊ တခဏခြင်း
 ဖြင့်သာလျှင်၊ သမ္ဗုဒ္ဓေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဝိဒိတော၊ သိအပ်၏၊ ပစ္စက္ခ
 တော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဥာတော၊ သိအပ်၏၊ သဗြဟ္မကပ္ပေါမဟာ၊ ဗြဟ္မ
 သဒိသော၊ မဟာဗြဟ္မာနှင့်အတူ၊ အာဝဇ္ဇနာဒိဝသံဘာဝပ္ပတ္တိယာ၊ အာ
 ဝဇ္ဇနံအစရှိသောဝသံဘောသံသို့ရောက်သဖြင့်၊ ဣဒ္ဓိသမ္ပဒါယ၊ တန်ခိုး၏ပြည့်
 စုံခြင်းဖြင့်၊ ဝုတုပပါတေစ၊ ဝုတီပဋိသန္ဓေတို့ကိုလည်း၊ ပသမိ၊ မြင်၏၊ ကာ
 လေပဿတိတိ၊ ကာလေပဿတိ ဟူသည်ကား၊ တဒနုရူပေ၊ ထိုအား

၅၂၀ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

လျောက်ပတ်သော၊ ကာလေ၊ကာလန္တိ၊ ဒိဗ္ဗေန၊နတ်၌ဖြစ်သော၊ စက္ခုနာ၊
 မျက်စိဖြင့်၊ဒေဝတာ၊နတ်တို့ကို၊ပဿတိ၊မြင်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သာရိပုတ္တောဝါတိအာဒိကာ၊ သာရိပုတ္တောဝ
 ဤသို့အစရှိသော၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့ကို၊အာယသ္မတာ၊ရှည်သောအသက်
 တော်ရှိသော၊မဟာမောဂ္ဂဏာနေန၊မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊အတ္တနေ၊မိမိ
 ၏၊ဂုဏ၊ဂုဏ်တို့ကို၊ပကာသေန၊ပြသဖြင့်၊ပုတ္တာ၊ဟောအပ်ကုန်၏၊တတ္ထ
 ။ထိုဂါထာတို့တွင်၊သာရိပုတ္တောဝါတိဂါထာယ၊ သာရိပုတ္တောဝဟူသော
 ဂါထာ၏၊အယံ၊ဤဆိုသတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော
 အနက်တည်း၊ ပညာယပညာသမ္ပဒါယ၊ပညာ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊သီလေန
 သီလသမ္ပတ္တိယာ၊သီလ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ဥပသမေနကိလေသဂူပသမေ
 န၊ကိလေသာငြိမ်းသဖြင့်၊ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပါရဂူတော၊
 အဆုံးသို့ရောက်သည်၊ ပါရိပရိယန္တံ၊ အဆုံးသို့၊ဥက္ကံသဂတော၊ အလွန်
 အားဖြင့်ရောက်၏၊သောသာရိပုတ္တော၊ထိုသာရိပုတ္တရာသည်၊ သာဝကေ
 ဟိ၊သာဝကတို့ထက်၊ပညာဒီဟိ၊ ပညာအစရှိကုန်သော၊ ဂုဏဟိ၊ဂုဏ်
 တို့ဖြင့်၊ပရမုက္ကံသဂတော၊ လွန်မြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ဟိသန္တံ၊ထို
 စကားသည်မှန်၏၊ ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊သီလေန၊ သီလဖြင့်၊ ပရမုက္ကံသဂ
 တော၊လွန်မြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်၏၊တောဝပရမော၊ ဤသို့ရမြဲတိုင်း
 သောအပိုင်းအခြားသည်သာလျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တေပရမောဝေ၊
 ဤသို့ရမြဲတိုင်းသောအပိုင်းအခြားသည်သာလျှင်၊ အသန္တုဋ္ဌော၊မရောင့်
 ရဲ၊ဥတ္တရိ၊အလွန်၊ဣမံပန၊ဤဂါထာကိုကား၊ ထေရောသာရိပုတ္တော၊အရှင်
 သာရိပုတ္တရာသည်၊ ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊ ဥတ္တမောယထာ၊မြတ်သကဲ့သို့၊
 တထာ၊ထိုအတူ၊အဟံ၊ငါသည်၊သမာဓိနာ၊သမာဓိဖြင့်၊ဥတ္တမော၊မြတ်၏
 ဣတိ၊ဤသို့၊ဒီပေတုံ၊ပြခြင်း၌၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊
 ကောဋီသတသဟဿန္တိအာဒိ၊ကောဋီသတသဟဿံဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ ခဏနနိဗ္ဗိ
 နေတိ၊ခဏနနိဗ္ဗိနေဟူသည်ကား၊ ခဏနေဝ၊ တခဏခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊
 ကောဋီသတသဟဿံ၊ကုဋေတသိန်းသော၊ အတ္တဘာဝံ၊အတ္တဘောကို၊
 နိဗ္ဗိနေယျ၊ဘန်ဆင်းရာ၏၊နိဗ္ဗိနံတုံ၊ဘန်ဆင်းခြင်း၌၊သမတ္ထော၊စွမ်းနိုင်၏၊
 တဿ၊ထိုအတ္တဘောကို၊ နိဗ္ဗိနေ၊ဘန်ဆင်းခြင်းဖြင့်၊ မယံ၊ငါအား၊တာ
 ရော၊ဝန်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဝိကုဗ္ဗနမ္ပိကုသလောဝသိဘူတောမ္ပိဣဒ္ဓိယာတိ၊
 ဝိကုဗ္ဗနမ္ပိ ကုသလောဝသိဘူတောမ္ပိ ဣဒ္ဓိယာဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊

သင်္ကသင်္က၊ မနောမယဝိကုဗ္ဗနာသုဇေ၊ ဝိတ်ဖြင့်ပြီးသောတန်ခိုးတန်ဆင်း
 ဖြင်းတို့၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗာယဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုး
 ဖြင့်၊ ဝသိဘာဝပ္ပတ္တော၊ ဝသိဘောသို့ရောက်သည်၊ အတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ သမာဓိ
 ဝိဇ္ဇာဝသိပါရမီ၊ စတောတိ၊ သမာဓိဝိဇ္ဇာဝသိပါရမီ၊ ဂတောဟူသည်ကား၊
 သဝိတက္ကသဝိစာရာဒိသမာဓိသုခေန၊ သဝိတက္ကသဝိစာရအစရှိသောစွာန
 သမာဓိချမ်းသာခြင်း၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသညာဏာဒိဝိဇ္ဇာဒိသုစ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ
 အစရှိသောဝိဇ္ဇာတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝသိဘာဝေန၊ ဝသိဘာဝ်ဖြင့်၊ ပါရမီ
 ကောဋီ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ
 တဌာနိဿယာဒိရေဟိတဿ၊ ထိုတဌာဟူသော မှီရာစသည်မှကင်း
 သော၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာတရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ယထာဝရတ္ထ
 ဟိ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ဥက္ကံသဂတော၊ လွန်သော
 အဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ဓိတိသမ္ပန္နတာယ၊ ဖြစ်တည်ကြည်သောသမာဓိနှင့်
 ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓိရော၊ ဖြစ်တည်ကြည်သော သမာဓိရှိ၏၊
 မောဂ္ဂလာနဂေါတ္ထော၊ မောဂ္ဂလာနပုဏ္ဏား၏အနွယ်ဖြစ်သော၊ မောဂ္ဂလာ
 နော၊ မောဂ္ဂလာန်သည်၊ သုဗ္ဗု၊ ကောင်းစွာ၊ ဌဝိတဣန္ဒြိယတာယ၊ ထားအပ်
 သောဣန္ဒြိယသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမာဟိတိန္ဒြိယော၊ ကောင်းစွာထား
 အပ်သော တည်ကြည်သောဣန္ဒြိယ၏၊ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊
 ပူထိလတာပန္နနံ၊ ပုတ်ခွေးမြွေသော နွယ်အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ သုခေနော၊
 လွယ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဆိန္ဒုတိယထာ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့၊ ဇေ၊ ဤအတူ၊ သကလံ
 အလုံးစုံသော၊ ကိလေသပန္နနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့
 ကို၊ သမုန္တိဇ္ဇိဇေ၊ ဖြတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိ'ဒိသောနိရယောအာဝိတိအာဒိကာ၊ ကိ'ဒိ
 သောနိရယောအာသိဤသို့အစရှိသော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာကို၊ ကောဋ္ဌ၊ ဝိသုဒ္ဓိကြ
 သို့၊ အနုပဝိသိတွာ၊ အစဉ်အတိုင်းဝင်၍၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဌိတမာရံ၊
 တည်သောမာရ်ကို၊ တဇ္ဇန္တေန၊ ခြိမ်းချောက်သဖြင့်၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်
 ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကိ'ဒိသောတိ၊ ကိ'ဒိသောဟူသည်
 ကား၊ ကိဗ္ဗကာရော၊ အဘယ်သို့သောအပြားရှိသော၊ ယတ္ထဒုသိတိ၊ ယတ္ထ
 ဒုသိဟူသည်ကား၊ ယသ္မိ'နိရယေ၊ အကြင်ငရဲ၌၊ ဒုသိတိ၊ ဒုသိဟူသည်
 ကား၊ ဇေနာမော၊ ဤသို့ဒုသိဟုအမည်ရှိသော၊ မာရော၊ မာရ်သည်၊ အပစ္စ
 ထာတိ၊ အပစ္စထဟူသည်ကား၊ နိရယဂ္ဂိနာ၊ ငရဲမီးဖြင့်၊ အပပ္ပိ၊ ကျက်၏၊ ဝိဇ္ဇ
 ရံသာဝကန္တိ၊ ဝိဇ္ဇရံသာဝကံဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇရံနာမ၊ ဝိဇ္ဇရံအမည်ရှိသော

၅၃၀ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ကကုသန္ဓဿ၊ ကကုသန္ဓအမည်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဂ္ဂသာဝကံ၊ အဂ္ဂသာဝကကို၊ အာသန္ဓာတိ၊ အာသန္ဓဟူသည်ကား၊ စာရ ယိတွာဗာမိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍၊ ကကုသန္ဓဉ္စုပြာဟ္မဏန္တိ၊ ကကုသန္ဓဉ္စုပြာဟ္မ ဇာန်ဟူသည်ကား၊ ကကုသန္ဓံ၊ ကကုသန္ဓအမည်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဉ္စု၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း၊ အာသန္ဓာပုတ်ခတ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်ထည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ကုမာ ရံ၊ သူငယ်ကို၊ အာဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ မာရေန၊ မာရ်သည်၊ ခိန္နာ၊ ပစ်အပ်သော၊ သက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်သည်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ သိသေ၊ ပြီးခေါင်း၌၊ ပတိ၊ ကျွန်၏၊ သတံအာသိအယောသကံ၊ တိ၊ သတံအာသိအယောသကံဟူ သည်ကား၊ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ တတ္ထိ၊ နိရယေ၊ ထိုငဲ့၌၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏၊ တိဂါဝတော၊ သုံးဂါဝတ်ရှိသော၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုသိမာရဿာပိ၊ ဒုသိမာရ်၏လည်း၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ တာမိသောဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာ လျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နိရယပါလာ၊ ငဲ့ထိန်းတို့သည်၊ အာဒိတ္တာနံ၊ ရဲရဲတောက်ကုန်သော၊ သမ္ပန္နလိတာနံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက် ကုန်သော၊ သဇောတိဘူတာနံ၊ အရိုးအလျှံနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ တာ လက္ခန္ဓဗ္ဗမာဏာနံ၊ ထန်းလုံးပမာဏရှိကုန်သော၊ အယောသူလာနံ၊ သံတံ ကျင်တို့၏၊ သတမေဝ၊ အရာကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ တေ၊ ထိုငဲ့ သားတို့သည်၊ ဣမတ္ထိ၊ ဝါဠာနေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌လည်း၊ ဌိတေန၊ တည် သဖြင့်၊ ဟဒယေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကတန္တိ၊ ပြု၏ဟူ၍၊ သုခာ ဒေါဏိယံ၊ အင်္ဂတေကျင်း၌၊ သုခံ၊ အင်္ဂတေကို၊ ကောဇ္ဇေန္တာပိယ၊ ထောင်း ထုကုန်သကဲ့သို့၊ ဟဒယမဇ္ဈိ၊ ရင်လယ်ကို၊ ကောဇ္ဇေန္တာ၊ ထိုးကုန်ထုက်၊ ပဏ္ဏာသဇနာ၊ ငါးကျိပ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ပါဒါဘိမုခါ၊ အခြေသို့ရှေးရှု၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကြွကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စ ဟိဝဿသတေဟိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ဖြင့်၊ ဥဘောအန္တေ၊ နှစ်ပါးသောအဆုံး တို့သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝုန၊ တဘန်၊ နိဝတ္တမာနာ၊ ပြန်နစ်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စ ဟိဝဿသတေဟိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ဖြင့်၊ ဟဒယမဇ္ဈိ၊ ရင်လယ်သို့၊ ဥပ ဂစ္ဆန္တိ၊ စူးဝင်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့စူးဝင်သည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သတံအာ သိအယောသကံ၊ တိ၊ သတံအာသိအယောသကံဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူ အပ်၏၊ သဗ္ဗေပစ္စက္ကဝေဒနာတိ၊ သဗ္ဗပစ္စက္ကဝေဒနာဟူသည်ကား၊ ပါဠိ ယေက္ကံ၊ အသိ၊ ဝေဒနာဇနကာ၊ ဝေဒနာကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်၏၊ သာဝေဒနာ

ထိုဝေဒနာသည်၊ မဟာနိရယဝေဒနတော၊ အဝိစိင်ရဲ၌ဖြစ်သောဝေဒနာ
 လက်၊ ဒုက္ခတရား၊ အလွန်ဆင်းရဲသည်၊ ဟောတိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဟိ၊
 ယင်စွာပြဦးအံ့၊ သတ္တာဟတော၊ ရုနစ်ရက်မှ၊ ပရိဟာရသတ္တာဟံ၊ တပါး
 သောသတ္တာဟန္တံ၊ ဒုက္ခတရံယထာ၊ အလွန်ဆင်းရဲသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
 မဟာနိရယဒုက္ခတော၊ အဝိစိ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲထက်၊ ဥဿဒေ၊ ဥဿဒရဲ
 ၌၊ ဝုဠာနဝေဒနာ၊ ဖြစ်သောဝေဒနာသည်၊ ဒုက္ခတရား၊ အလွန်ဆင်းရဲ၏၊ ဤဒိ
 သောနိရယောအာသိတိ၊ ဤဒိသောနိရယောအာသိဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိ
 ဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ ဒေဝဒုတသုတ္တေန၊ ဒေဝဒုတသုတ်ဖြင့်၊ နိရယော၊ ငရဲကို၊
 ဒိပေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏၊ ယောတေမဘိဇာနာတိတိ၊ ယောတေမဘိဇာနာတိ
 ဟူသည်ကား၊ ယောမဟာသိညော၊ အကြင်ကြီးသောအဘိညာဉ်ရှိသော
 ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧတံကမ္မပလ္လ၊ ဤကံ၏အကျိုးကိုလည်း၊ ဟတ္ထတလေ၊ လက်
 ဝါးအပြင်၌၊ ဌဝိတအာမလကံဝိယ၊ ထားအပ်သောရှစ်ရှားသီးကဲ့သို့၊ အဘိ
 မုခံ၊ ရှေးရှု၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဇာနာတိ၊
 သိ၏၊ ဘိက္ခုဗုဒ္ဓဿသာဝကောတိ၊ ဘိက္ခုဗုဒ္ဓဿသာဝကော ဟူသည်
 ကား၊ ဘိန္နုကိုလေသော၊ ခွဲအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရ
 ဟန်းသည်၊ သမ္ဗာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်
 သည်၊ ကဏ္ဍဒုက္ခံနိဝစ္ဆသိတိ၊ ကဏ္ဍဒုက္ခံနိဝစ္ဆသိဟူသည်ကား၊ ဧကန္တ
 ကာဠကေဟိ၊ စင်စစ်မည်းညစ်ကုန်သော၊ ပါပကမ္မေဟိ၊ မကောင်းမှုကံ
 တို့နှင့်၊ သမန္နဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကဏ္ဍမာရ၊ မည်း
 ညစ်သောမာရ်နတ်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဝိဒ္ဓိဿသိ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊ မဇ္ဈေ
 သရသိတိ၊ မဇ္ဈေသရသိဟူသည်ကား၊ ကိရ၊ ကြားသူသည်ကား၊ မဟာ
 သရဒဿ၊ မဟာသရဒရ၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဝတ္ထု၊ ဖြေရာ
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိဗ္ဗတ္တဝိမာနာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သောဗိမာန်တို့သည်၊ ကပ္ပဋ္ဌိတိ
 ကာနိ၊ ဟာကမ္မာတည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 ဝိမာနာကပ္ပဋ္ဌာယိနောတိ၊ ဝိမာနာကပ္ပဋ္ဌာယိနောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ တေသံဝိမာနာနံ၊ ထိုဗိမာန်တို့၏၊ ဝေဠုရိ ယဿဝိယ၊ ကျောက်
 မြက်ရွဲကဲ့သို့၊ ဝဇ္ဈော၊ အဆင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဗ္ဗတမတ္တကေ၊
 တောင်ထိပ်၌၊ ဇလိတနဠုပ္ပိက္ခန္ဓာဝိယ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သောကျွ
 မီးပုံကဲ့သို့၊ ဧတေသံ၊ ထိုဗိမာန်တို့၏၊ အစွိယော၊ အလျှံတို့သည်၊ ဇေ
 တန္တိ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုဗိမာန်တို့သည်၊
 အတိဝိယ၊ အလွန်သျှင်၊ ပတာဿရာ၊ ပြုံးပြုံးပြက်ကုန်သည်၊ ပတာသမ္ပန္နာ၊

၅၃၂ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

အရောင်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဠုရိယဝဏ္ဏာ ရုပ်ရာအန္တိမန္တောပဘဿရာတိ၊ ဝေဠုရိယဝဏ္ဏာရုပ်ရာအန္တိမန္တောပဘဿရာဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဗုတုနာနတ္တဝဏ္ဏိယောတိ၊ ဗုတုနာနတ္တဝဏ္ဏိယောဟူသည်ကား၊ နိလဒိဝသေန၊ အညှိအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နာနတ္တဝဏ္ဏာ၊ အထူးထူးသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ပဟုအန္တရာ၊ များစွာကုန်သောနတ်သွီးတို့သည်၊ တတ္ထတေသုဝိမာနေသု၊ ထိုဗိမာန်တို့၌၊ နစ္စန္တိ၊ ကကုန်၏၊ ယောတေမဘိဇာနာတိတိ၊ ယောတေမဘိဇာနာတိဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဇိတံဝိမာနဝတ္ထု၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဗိမာန်အကြောင်းကို၊ ဗုတုကတော၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဗိမာနဝတ္ထု၊ ပေတဝတ္ထု၊ ဟိ၊ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပေတဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ဒိပေတဗ္ဗောပြအပ်၏။ ။

ဗုဒ္ဓေနစောဒိတောတိ၊ ဗုဒ္ဓေနစောဒိတောဟူသည်ကား၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စောဒိတောဥပေယျာဇိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ ပေက္ခတောတိ၊ ဘိက္ခုသံဃဿ ပေက္ခတော ဟူသည်ကား၊ မဟာတော၊ များသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏၊ ပဿန္တဿ ကြည့်ရှုစဉ်၊ မိဂါရမာတုပါသာဒံပါဒဂုံဋ္ဌေနကမ္ပယိန္တိ၊ မိဂါရတုပါသာဒံပါဒဂုံဋ္ဌေနကမ္ပယိ' ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓရာမေ၊ ဗုဒ္ဓာရုံ၌၊ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသော၊ မဟာဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်၊ ကာရိတံ၊ ဆောက်လုပ်အပ်သော၊ သဟဿဂဟ္မမဏ္ဍိတံ၊ တထောင်သောတိုက်ခန်းတို့ဖြင့် တန်းသဆင်အပ်သော၊ မဟာပါသာဒံ၊ မြတ်သောပြာသာဒ်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပါဒဂုံဋ္ဌေန၊ ခြေမတော်ဖြင့်၊ ကမ္ပေယိ၊ တုန်လှုပ်စေ၏၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ ဧကသ္မိံ၊ တပါးသော၊ သမယေ၊ အခါ၌၊ ယထာဝုတ္တပါသာဒေ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောပြာသာဒ်၌၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရန္တေနတော်မူသည်ရှိသော်၊ သမ္ပဟုဿ၊ များစွာကုန်သော၊ နဝကတရာ၊ သိတင်းငယ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဥပရိပါသာဒေ၊ အထက်ပြာသာဒ်၌၊ နိသိန္နာ၊ နေကြကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထာရစ္စိ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း၊ အစိန္တေတွာ၊ မအောက်မေ့မူ၍၊ တိရုစ္ဆာနကထံ၊ မဂ်ဒိုက်မှဖိလောဖြစ်သောစကားကို၊ ကထေတု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ အာရဒ္ဓါ၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းငယ်တို့ကို၊ သံဝေဇေတွာ၊ ထိတ်လန့်စေ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မဒေသနာ

ယ၊တရားဒေသနာ၏၊သာဓကတော၊တည်ရာ၏အဖြစ်၌၊ကာတုကာမော၊
 ပြုဆိုသည်ဖြစ်၍၊ အာယသ္မန္တံမဟာမောဂ္ဂလာနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံ
 ကို၊အာမန္တေသိ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာမန္တေသိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူ
 သနည်း၊မောဂ္ဂလာနံ၊ မောဂ္ဂလာနံ၊တွံ၊သင်သည်၊ နဝေ၊ဘိတင်းငယ်ကုန်
 သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ ဟိရန္တာနကထံ၊ မဂ်ဖိုလ်မှဖိလာဖြစ်သော
 စကားကို၊အနုယုတ္တေ၊ အားထုတ်သည်တို့ကို၊ပဿသိ၊မြင်၏လော၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏တံ၊ ထိုမိန့်တော်မူသောစကားကို၊သု
 တ္တာ၊ကြား၍၊ထေရော၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံမထေရ်သည်၊အဇ္ဈာသယံ၊
 ဘုရား၏အလိုတော်ကို၊ဥတ္တာ၊သိ၍၊ အဘိညာပါဒကံ၊ အဘိညာဉ်အခြေ
 ရှိသော၊ အာပေါကသိကာရမ္ပကံ၊ အာပေါကသိုက်းလျှင် အာရုံရှိသော၊
 စတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပဗ္ဗိတ္တာ၊ဝင်စား၍၊ဝုဠာယ၊ စတုတ္ထ
 ဈာန်မှထ၍၊ပါသာဒေန၊ပြာသာဒ်သည်၊ပတိဋ္ဌိတောကာသံ၊တည်ရာအရပ်
 သည်၊ဥဒကံ၊ရေသည်၊ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဓိဋ္ဌာယ၊
 ဆောက်တည်၍၊ပါသာဒမတ္ထကေ၊ပြာသာဒ်၏အထက်၌၊ထုပိကံ၊ထုပိက
 ကို၊ပါဒဂုံဌေန၊၊ခြေမတော်ဖြင့်၊ ပဟရိ၊ပုတ်ခတ်၏၊ ပါသာဒေါ၊ပြာသာဒ်
 သည်၊နမိတွာ၊ညွှတ်၍၊ဧကေနပဿန၊နံပါး၊တဘက်ဖြင့်၊အဋ္ဌာသိ၊တည်
 ၏၊ပုနပိ၊တဘန်လည်း၊ပဟရိ၊ပုတ်ခတ်၏၊အပရေန၊တပါးသော၊ပဿန၊
 နံပါးဖြင့်၊အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘိတာ၊
 ကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊သံဝိဂ္ဂါ၊ထိတ်လန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပါသာဒဿ၊
 ပြာသာဒ်၏၊ပတနာယေန၊လည်းမည်မှကြောက်သောကြောင့်၊တတော၊
 ထိုပြာသာဒ်မှ၊နိက္ခမိတွာ၊တွက်၍၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမိ
 ပေ၊အနီး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊တည်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံ၊ထို
 ရဟန်းတို့၏၊အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ဩဉ္ဇတော်မူ၍၊
 ဓမ္မံ၊တရားကို၊ဒေသတိ၊ဟောတော်မူ၏၊တံ၊ထိုတရားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား
 နာရ၍၊ကေမိ၊အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊သော
 တာပတ္တိဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌဟိံ၊သု၊တည်ကုန်၏၊ကေမိ၊ အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့
 သည်၊သကဒါဂါမိဖလေ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိံ၊သု၊တည်ကုန်၏၊
 ကေမိ၊အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌၊
 ပတိဋ္ဌဟိံ၊သု၊ တည်ကုန်၏၊ကေမိ၊ အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ အရ
 ဟတ္တဖလေ၊အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌဟိံ၊သု၊ တည်ကုန်၏၊ သွာယမတ္ထော၊
 ထိုအနက်ကို၊ပါသာဒကမ္ပနသုတ္တေန၊ပါသာဒကမ္ပနသုတ်ဖြင့်၊ဒိပေတဗ္ဗော၊

ပြအပ်၏။ ဝေဇယန္တပါသာဒန္တိ၊ ဝေဇယန္တပါသာဒံဟူသည့်ကား၊ သော
 ဝေဇယန္တပါသာဒေါ၊ ထိုဝေဇယန္တပြာသာဒ်သည်၊ တာဝတိံသတာဝ
 နေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ယောဇနသဟဿဗုဗ္ဗေဝေ၊ ယူဇနာတထောင်
 မြင့်၏။ အနေကသဟဿနိယျ၊ ဟက္ခဋ္ဌဂါရုပဋိမဏ္ဍိတော၊ အထောင်မက
 သောနန်းဦး စနုဆောင်ရလစ်မွန် ချွန်တစ်သော ပြာသာဒ်တို့ဖြင့်တန်ဆာ
 ဆင်အပ်သော၊ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမေ၊ နတ်အသုရာတို့၏ စစ်ထိုးရာ၌၊ အသု
 ရေ၊ အသုရာတို့ကို၊ ဖိနိတွာ၊ အောင်၍၊ ဒေဝါနိဗ္ဗေ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရ်သော၊
 သက္ကေ၊ သိကြားသည်၊ နဂရမဇ္ဈေ၊ မြို့အလယ်၌၊ ဌိတေ၊ တည်သည်ရှိသော၊
 ဥဌိတော၊ ပေါက်သော၊ ဇယန္တေန၊ အောင်သဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေဇယန္တောတိ၊ ဝေဇယန္တဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမော၊ ရအပ်သော
 အမည်ရှိသော၊ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်တည်း၊ တံ၊ ထိုပြာသာဒ်ကို၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်၍၊ ဝေဇယန္တပါသာဒန္တိ၊ ဝေဇယန္တပါသာဒံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ၊ တသ္မိံ၊ ထိုဝေဇယန္တပြာသာဒ်၌၊ အယံထေရော၊ ဤရှင်
 မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ပါဒဂုံဌေန၊ ခြေမဖြင့်၊ ကမ္ပေတိ၊ တုန်လှုပ်
 စေ၏၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ၊ ကေသ္မိံ၊ တပါးသော၊ သမယေ၊ အခါ၌၊ ပုဗ္ဗာရာမေ၊
 ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၌၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေတော်မူသော၊ တဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 သက္ကောဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ တ
 ဏှာသင်္ဃယဗိမုတ္တိံ၊ တဏှာ၏ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပုန္တိ၊ မေးလျှောက်
 ၏၊ တဿ၊ ထိုသိကြားအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဿန္တေသိ၊ ဖြေ
 တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုသိကြားသည်၊ တံ၊ ထိုတရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။
 အတ္တမနော၊ နှစ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ပမုဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိ
 ဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လင်္ကျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ဒေဝလောကမေဝ၊ နတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွား၏၊
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာ
 မောဂ္ဂလာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ
 စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ အယံသက္ကော၊ ဤသိကြားသည်၊ ဘဂ
 ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဧဝုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သော၊ ဂန္တိရံ၊ နတ်နဲ့သော၊ နိဗ္ဗာနပဋိသံယုတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော၊ ပဉ္စံ၊
 ပြဿနာကို၊ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ ဘဂဝတာစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ပဉ္စော
 ပြဿနာကို၊ ဝိဿန္တိတော၊ ဖြေအပ်၏၊ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ဇာနိ
 တွာ၊ သိ၍၊ ဂတော၊ သွားလေသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ အဇာနိတွာ၊

၆၀-သမ္ဗုဒ္ဓါပိတ်- ၂၆၃-မောဂ္ဂလာနတ္ထေရဂါထာ၊

၅၃၅

မသိမူ၍၊ ဂတော၊ သွားလေသလော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်
ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဇာနေယျံ၊ သိအံ၊ ဣတိ၊
ဤသို့ကြံ၍၊ ယော၊ ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံသည်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌
သာလျှင်၊ တာဝတိံသာတာဝနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဒေ
ဝါနမိန္ဒံ၊ နတ်တို့ကိုအပိုးရသော၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊ တမတ္ထံ၊ ထို
အကြောင်းကို၊ ပုန္နိ၊ မေး၏၊ သက္ကော၊ သိကြားသည်၊ ဗိဇ္ဇသမ္ပတ္တိယာ၊ နတ်
၏စည်းစိမ်ဖြင့်၊ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိက္ခေဝံ၊ ပျံ့လွင့်
ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံသည်၊ တဿ၊
ထိုသိကြားအား၊ သံဝေဂဇနနတ္ထံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဝေဇ
ယန္တံပါသဒံ၊ ဝေဇယန္တံပြာသာဒ်ကို၊ ပါဒဂုံဋ္ဌေန၊ ခြေမတော်ဖြင့်၊ ကမ္မေ
သိ၊ တုန့်လှုပ်စေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယော၊ အကြင်ရှင်မဟာမောဂ္ဂ
လာနံသည်၊ ဝေဇယန္တံပါသဒံ၊ ဝေဇယန္တံပြာသာဒ်ကို၊ ပါဒဂုံဋ္ဌေန၊ ခြေမ
တော်ဖြင့်၊ ကမ္မယိ၊ တုန့်လှုပ်စေပြီး၊ ဣဒ္ဓိဗလေန၊ တန်ခိုးအစွမ်းဖြင့်၊ ဥပတ္တန္တေ၊
ထောက်ပံ့ခိုင်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝတာဝ၊ နတ်တို့ကိုလည်း၊ သံဝေဇ
သိ၊ ထိတ်လန့်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ အယံပနအတ္ထော၊ ဤ
ဂါထာအနက်ကိုကား၊ ဝုဇ္ဇတဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိသုတ္တေန၊ ဝုဇ္ဇတဏှာသင်
္ခယဝိမုတ္တိသုတ်ဖြင့်၊ ဗိပေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏၊ ကမ္မိတာကာရော၊ တုန့်လှုပ်သော
အခြင်းအရာကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဂုတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်
တည်း၊ သက္ကံယောပရိပုန္နိ၊ တိတိ၊ သက္ကံသောပရိပုန္နိ၊ တိဟူသည်ကား၊ ယ
ထာဂုတ္တမေဝ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ထေရ
ဿ၊ မထေရ်၏၊ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိပုန္နိ၊ တဏှာ၏ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ်
ဟူသောပုန္နိကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
အပါဝုသောဇာနာသိ၊ တဏှက္ခယဝိမုတ္တိယောတိ၊ အပါဝုသောဇာနာသိ
တဏှက္ခယဝိမုတ္တိယောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿသက္ကောပိယာ
ကာသိတိဣဒံ၊ တဿသက္ကောပိယာကာသိဟူသောဤစကားကို၊ ထေရေ
န၊ မထေရ်သည်၊ ပါသာဒကမ္မနေနဇော၊ ဝေဇယန္တံပြာသာဒ်ကို တုန့်လှုပ်
စေသဖြင့်သာလျှင်၊ တော၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ သံဝိဂ္ဂဟဒယေန၊ ထိတ်လန့်
သောနှလုံးဖြင့်၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ယောနိသော၊
အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ပဉ္စဿ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာကတ
တာဝံ၊ ဖြေကြားသည်၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ သက္ကော
ရာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဒေသိတနိယာမေနေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သော

၅၃၆

ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ကထေသိ၊ ဟောသနည်း၊ တေန
ထိုကြောင့်၊ ပဉ္စပုဋ္ဌေယထာတထန္တိ၊ ပဉ္စပုဋ္ဌေယထာ တထံဟူ၍၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိလော်စကား၌၊ သက္ကံသောပရိပုစ္ဆတိတိ၊ သက္ကံသောပရိ
ပုစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ သက္ကံဒေဝရာဇံ၊ သိကြားနတ်မင်းကို၊ သောမောဂ္ဂ
လာနတ္ထေရော၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဒေသိတာယ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိ
ယာ၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဝိမုတ္တိကို၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဂဟိတ
ဘာဝံ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤပရိ
ပုစ္ဆတိဟူသောပုဒ်သည်၊ အတိကတ္ထေ၊ အတိတ်အနက်၌၊ ဝတ္ထမာနဝစနံ၊
ဝတ္ထမာန်ဝိဘတ်သက်သောပုဒ်တည်း၊ အပါဝသောဇာနာသိတိ၊ အပါဝ
သောဇာနာသိဟူသည်ကား၊ အာဝုသော၊ သိကြားမင်း၊ အဝိဇာနာသိတိ၊
ဇာနာသိ၊ သိပါ၏လော၊ တဏှက္ခယဝိမုတ္တိယောတိ၊ တဏှက္ခယဝိမုတ္တိ
ယောဟူသည်ကား၊ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဝိမုတ္တိ
တို့ကို၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တုဟံ၊ သင်အား၊ ဒေသိတာ၊ ဟော
အပ်၏၊ တထာ၊ ထိုဟောတော်မူတိုင်း၊ ဇာနာသိတိ၊ သိ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တဏှက္ခယဝိမုတ္တိယောတိ၊ တဏှက္ခယ
ဝိမုတ္တိယောဟူသည်ကား၊ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိသုတ္တဒေသနံ၊ တဏှာ
သင်္ခယဝိမုတ္တိသုတ်ဒေသနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ဗြဟ္မာနန္တိ၊ ဗြဟ္မာနံဟူ
သည်ကား၊ မဟာဗြဟ္မာနံ၊ မဟာဗြဟ္မာတို့၏၊ သုဓမ္မာယံဌိတောသဘန္တိ၊
သုဓမ္မာယံဌိတောသဘံဟူသည်ကား၊ သုဓမ္မာယသဘာယ၊ သုဓမ္မာအမည်
ရှိသောသဘင်၌၊ အယမ္ပန၊ ဤသုဓမ္မာသဘင်သည်ကား၊ ဗြဟ္မလောကေ၊
ဗြဟ္မပြည်၌၊ သုဓမ္မာသဘာ၊ သုဓမ္မာသဘင်တည်း၊ တာဝတိံသဘာဝနေ၊
တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ သုဓမ္မာသဘာ၊ သုဓမ္မာသဘင်သည်၊ နမေဟုတ်၊
သုဓမ္မာသဘာဝိရဟိတော၊ သုဓမ္မာသဘင်မှကင်းသော၊ ဒေဝလောကော
နာမ၊ နတ်ပြည်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဇ္ဈာပိတေ အာဝုသောသာဒိဋ္ဌိယာတေ
ဒိဋ္ဌိပုရေ၊ အဟူတိ၊ အဇ္ဈာပိတေ အာဝုသော သာဒိဋ္ဌိယာတေ ဒိဋ္ဌိပုရေအဟု
ဟူသည်ကား၊ ဣမံဗြဟ္မလောကံ၊ ဤဗြဟ္မပြည်သို့၊ ဥပဝန္တံ၊ ကပ်ခြင်းငှါ၊
သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကောမိ၊ တစုံတ
ထောက်သော၊ သမုတောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာတောဝါ၊
ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣမံ၊ ဤဗြဟ္မပြည်သို့၊

အာဂမနတော၊ ကြွလာတော်မူသည်မှ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တုယံ၊ သင်ပြဟူ၏။
ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်အယူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္တပိဇ္ဈဒါနိဝိ၊ ယခုအခါ၌
လည်း၊ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုအယူသည်၊ နဝိဂတာကိ၊ မကင်းသေးသလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုဗ္ဗိ၊ မေး၏၊ ပဿသိဝိတိဝတ္တန္တံ၊ ဖြဟ္မလောကေပတဿရန္တံ၊ ပဿ
သိဝိတိဝတ္တန္တံ၊ ဖြဟ္မလောကေ ပတဿရံဟူသည်ကား၊ ဖြဟ္မလောကေး
ဖြဟ္မပြည်၌၊ ဝိတိပတန္တံ၊ ထိုမှဤမှထွက်သော၊ မဟာကပ္ပိနမဟာကဿပါ
ဒိဟိ၊ မဟာကပ္ပိနမဟာကဿပအစရှိကုန်သော၊ သာဝကေဟိ၊ တပည့်တို့
ဖြင့်၊ ပရိဝါရိတဿ၊ ခြံရံထသော၊ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်ကို၊ သမာ
ပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ နိသိန္နဿ၊ နေတော်မူသော၊ သဿဝကဿ၊ တပည့်
သားနှင့်တကွသော၊ အဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဘာသံ၊ အရောင်
ကို၊ ပဿသိကိ၊ မြင်သလော၊ နပဿသိကိ၊ မမြင်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအုံးကေသို့၊ တပါးသော၊
သမယော၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဖြဟ္မလောကေ၊ ဖြဟ္မပြည်၌၊
သုဓမ္မာယ၊ သုဓမ္မာအမည်ရှိသော၊ သဘာယ၊ သဘင်၌၊ သန္နိပတိတွာ၊
စည်းဝေး၍၊ သန္နိသိန္နဿ၊ နေစဉ်၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော၊ သမ
ဏောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဖြဟ္မဏောဝါ၊ ဝုဗ္ဗာသသည်လည်း
ကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟိဋ္ဌိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ သော၊ ထိုရဟန်း
ဝုဗ္ဗာသသည်၊ ဣခ၊ ဤဖြဟ္မပြည်သို့၊ အာဂန္တု၊ လာခြင်းငှါ၊ သက္က၊ တေ
ယျော၊ စွမ်းနိုင်သောသူသည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မိန္ဒန္တန္တဿ၊ ကြံသော၊ ဖြဟ္မုနော၊ ဖြဟ္မာ၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ အညာယ၊ သိ
တော်မူ၍၊ ကတ္ထ၊ ထိုဖြဟ္မပြည်သို့၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ ဖြဟ္မုနော၊ ဖြဟ္မာ၏၊ မတ္ထ
ကေ၊ ထိပ်ထက်၌၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ တေ
ဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဩဘာသံ၊
အရောင်အလင်းကို၊ မုဉ္ဇန္တော၊ လွှတ်တော်မူလျက်၊ မဟာမောဂ္ဂလာဒိနံ၊
မဟာမောဂ္ဂလာဒိနံအစရှိသည်တို့၏၊ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို၊ မိန္ဒန္တယိ၊ ကြံ
တော်မူ၏၊ သဟာမိန္ဒန္တနေန၊ ကြံသည်နှင့်တကွ၊ တေဝိ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာဒိ
နံအစရှိကုန်သောမထေရ်တို့သည်လည်း၊ ကတ္ထ၊ ထိုဖြဟ္မပြည်သို့၊ ဂန္တံ၊
သွား၍၊ သက္ကာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ သက္က၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်ကို၊
သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ပစ္စေကဒိသာသု၊ အသီးအသီးကုန်သောအရပ်တို့
၌၊ နိသိဒိတွာ၊ နေကြကုန်၍၊ ဩဘာသံ၊ အရောင်ကို၊ ဝိသုဇ္ဈိတွာ၊ လွှတ်၍၊

၅၃၀ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သကလဗြဟ္မထောကော၊ အလုံးစုံသောဗြဟ္မပြည်သည်။ ကောဘာသော၊
 တဖြင့်နက်သောအရောင်အလင်းသည်။ အဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ဗြဟ္မ၊ နေ၊ ဗြဟ္မာ၏။ ကလ္လဗိတ္တံ၊ ခုံသောမိတ်ရှိသည်ကို၊
 ဥတွာ၊ သိ၍။ စတုသစ္စပကာသနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို ပြတတ်သော၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ နေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ တရား
 ဟောပြီးသည်၏အဆုံး၌၊ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဗြဟ္မာသဟဿာ
 နိ၊ ဗြဟ္မာအထောင်တို့သည်။ မဂ္ဂဗလေသု၊ မဂ်ဖိုတ်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ သု၊ တည်
 ကုန်၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ စောဒေန္တော၊ အဇ္ဇာဝိတေ
 အာဝုသောသာဒိဋ္ဌိတိဂါထံ၊ စောဒေန္တော၊ အဇ္ဇာဝိတေအာဝုသောသာဒိဋ္ဌိ
 ဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အယမ္ပနအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို
 ကား၊ ဗကဗြဟ္မသုတ္တေန၊ ဗကဗြဟ္မသုတ်ဖြင့်၊ ဒီပေတဇ္ဈော၊ ပြအပ်၏။ ဟိ
 သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 သာဝဠိယံ၊ သာဝဠိပြည်၌၊ အနာထဝိဇ္ဈိကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဈိသုဋ္ဌေး၏။
 အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာကောင်းသော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတ
 ဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထို
 အခါ၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ဗြဟ္မ၊ နေ၊ ဗြဟ္မာအား၊ ဝေရူပံ၊
 ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။
 ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣ၊ ဤဗြဟ္မပြည်သို့၊ အာဂဇ္ဈေယျ၊ လာရာ၏။ သမ
 ဏောဝါ၊ ရဟန်းလည်းဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားလည်းဖြစ်သော၊
 သော၊ ထိုသူသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိစ္ဆာအယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စေတသာ၊ မိမိမိတ်ဖြင့်၊
 ဗြဟ္မ၊ နေ၊ ဗြဟ္မာ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ မိတ်အကြံကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊
 ဗလဝါ၊ အားရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ သမဋ္ဌိတံ၊ ကွေး၍ထား
 အပ်သော၊ ဗဟံဝါ၊ မောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဿာရေယျသေယျတာပိ၊
 ဆန့်သကဲ့သို့၊ ပဿာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော၊ ဗဟံဝါ၊ မောင်းကိုလည်း၊
 သမဇ္ဈေယျသေယျတာပိ၊ ကွေးသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်တော်မူခဲ့၍၊
 တတ္ထိဗြဟ္မဇောကော၊ ထိုဗြဟ္မပြည်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿဗြဟ္မ၊ နေ၊ ထို
 ဗြဟ္မာ၏၊ ဥပရိဝေဟာသံ၊ အထက်ကောင်းကင်၌၊ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်

ဖြင့်၊တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်ကို၊ သမာပဋိတွာ၊ဝင်စား၍၊ နိဝိဒိ၊
နေတော်မူ၏။

အထခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော
အသက်တော်ရှိသော၊မဟာမောဂ္ဂလာနဿ၊မဟာမောဂ္ဂလာနိအား၊ဇေတံ
ဤသို့သော အကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ကိံအဟောသိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်
သနည်း၊ကဟံ၊အဘယ်အရပ်၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတရဟိ၊
ယခုအခါ၌၊ ဝိဟရတိနုခေါ၊ နေတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံ
သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
မဟာမောဂ္ဂလာနော၊မဟာမောဂ္ဂလာနိသည်၊ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်စင်
ကြပ်သော၊အတိက္ကန္တမာနုဿကေန၊လူတို့၏မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော၊
ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်၊တဿဗြဟ္မနော၊ထိုဗြဟ္မာ၏၊ဥပရိဝေဟာသံ
အထက်ကောင်းကင်၌၊ပဉ္စဂေရ်န၊ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ နိသိန္နံ၊နေတော်မူသော၊
တေဇောဓာတု၊တေဇောဓာတ်ကို၊သမာပဋ္ဌံ၊ဝင်စားသော၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်
စွာဘုရားကို၊အဒ္ဓသခေါ၊ မြင်သလျှင်ကတည်း။ ဒိယွာန၊ မြင်၍၊ ဗလဝါ၊
အားရှိသော၊ ဗုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ သမဗ္ဗိတံ၊ ကွေး၍ ထားအပ်
သော၊ဗဟံဝါ၊မောင်းကိုလည်း၊ ပဿာရေယျသေယျထာဝိ၊ဆန့်သကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ပဿာရိတံ၊ဆန့်၍ထားအပ်သော၊ဗဟံဝါ၊မောင်းကိုလည်း
သမဗ္ဗေယျသေယျထာဝိ၊ကွေးသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ဇေမေဝ၊ဤအတူ
သာလျှင်၊ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ အန္တရဟိတော၊ကွပ်ခဲ
၍၊တတ္ထိ၊ဗြဟ္မလောကေ၊ ထိုဗြဟ္မပြည်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏၊
အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊မဟာ
မောဂ္ဂလာနော၊မဟာမောဂ္ဂလာနိသည်၊ ဗုရိမဒိသံ၊အရှေ့အရပ်ကို၊နိဿာ
ယ၊၍၊တဿဗြဟ္မနော၊ ထိုဗြဟ္မာ၏၊ ဥပရိဝေဟာသံ၊အထက်ကောင်း
ကင်၌၊ပဉ္စဂေရ်န၊ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ တေဇောဓာတု၊တေဇောဓာတ်ကို၊သမာ
ပဋိတွာ၊ဝင်စား၍၊ဘဂဝေတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊နိစတရကံ၊ နိမ့်သောအ
ရပ်၌၊နိဝိဒိ၊နေ၏။

အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော
မဟာကဿပဿ၊မဟာကဿပအား၊ ဇေတံ၊ဤသို့သောအကြံသည်၊အ
ဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ကဟံ၊ဘယ်အ
ရပ်၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ဝိဟရတိနုခေါ၊
နေတော်မူသနည်း၊ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊အာ

၅၄၀ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ မဟာကဿပေါ၊ မဟာကဿပ
သည်၊ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ အတိတ္တန္တမာနုဿကေန၊
လူတို့၏မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော၊ ဗိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်၊ တဿ
ဗြဟ္မနော၊ ထိုဗြဟ္မာ၏၊ ဥပရိဝေဟာသံ၊ အထက်ကောင်းကင်၌၊ ပလ္လင်္ကေန
ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်ကို၊ သမာပန္နံ၊ ဝင်စားလျက်
နိဿိန္နံ၊ နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသခေါ၊ မြင်သ
လျှင်ကတည်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်သောကြောင့်၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်
သည်ကား၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသော၊ ဝုရိသော၊ ယောဂျားသည်(ပ)၊ ဧဝမေဝ
ဤအတူသာလျှင်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ အန္တရဟိတော၊
ကွယ်ခဲ့၍၊ တသ္မိံ ဗြဟ္မလောကေ၊ ထိုဗြဟ္မပြည်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်တော်
ရှိသော၊ မဟာကဿပေါ၊ မဟာကဿပသည်၊ ဒက္ခိဏံဒီသံ၊ တောင်အရပ်
ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ တဿ ဗြဟ္မနော၊ ထိုဗြဟ္မာ၏၊ ဥပရိဝေဟာသံ၊ အထက်
ကောင်းကင်၌၊ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်
ကို၊ သမာပန္နိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိစတရကံ၊ နိဗ္ဗ
သောနေရာ၌၊ နိဿိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော
မဟာကပ္ပိနဿ၊ မဟာကပ္ပိနအား၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ကဟံ၊ ဟယ်အရပ်၌၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေရဟိယေ၊ အခါ၌၊ ဝိဟရတိနုခေါ၊ နေ
တော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာ
ကပ္ပိနော၊ မဟာကပ္ပိနသည်၊ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ အတိ
တ္တန္တမာနုဿကေန၊ လူတို့၏မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော၊ ဗိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊ ဗိဗ္ဗ
စက္ခုဖြင့်၊ တဿ ဗြဟ္မနော၊ ထိုဗြဟ္မာ၏၊ ဥပရိဝေဟာသံ၊ အထက်ကောင်း
ကင်၌၊ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်ကို၊ သမာ
ပန္နံ၊ ဝင်စားလျက်၊ နိဿိန္နံ၊ နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
အဒ္ဓသခေါ၊ မြင်တော်မူသလျှင်ကတည်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်သောကြောင့်၊ သေ
ယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသော၊ ဝုရိသော၊
ယောဂျားသည်(ပ)၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့၍၊ တသ္မိံ ဗြဟ္မလောကေ၊ ထိုဗြဟ္မ
ပြည်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊

ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာကပ္ပိနော၊ မဟာကပ္ပိနသည်၊ ပန္နိဓံ
ဒိဿံ၊ အနာကံအရပ်ကို၊ နိဿာယ၊ မြိ၍၊ တဿဗြဟ္မနော၊ ထိုဗြဟ္မာ၏၊ ဥ
ပရိဝေဟာသံ၊ အထက်ကောင်းကင်၌၊ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ တေဇော
ဓာတု၊ တေဇောဓာတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ နိဝတရကံ၊ နိဗ္ဗိသောနေရာ၌၊ နိဿိဒိ၊ နေထိုင်မူ၏။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော
အနုရုဒ္ဓဿ၊ အနုရုဒ္ဓါအား၊ ဇေတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ကဟံ၊ ဘယ်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိဟရတိနုခေါ၊ နေထိုင်မှုသနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအ
သက်တော်ရှိသော၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါသည်၊ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်စင်
ကြယ်သော၊ အတိတ္တန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏၊ မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော၊
ဗိဗ္ဗေနဝက္ခန္ဓန၊ ဗိဗ္ဗဝက္ခန္ဓဖြင့်၊ တဿဗြဟ္မနော၊ ထိုဗြဟ္မာ၏၊ ဥပရိဝေဟာသံ၊
အထက်ကောင်းကင်၌၊ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ တေဇောဓာတု၊ တေဇော
ဓာတ်ကို၊ သမာပန္နံ၊ ဝင်စားသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသခေါ၊
မြင်သလျှင်ကတည်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်သောကြောင့်၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာ
မည်သည်ကား၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ (ပ)၊ ဧဝ
မေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ အန္တရဟိ
တော၊ ကွယ်ခဲ့၍၊ တသ္မိံ၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ထိုဗြဟ္မပြည်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊
ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်
ရှိသော၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါသည်၊ ဥတ္တရံဒိဿံ၊ မြောက်အရပ်ကို၊ နိဿာယ၊
မြိ၍၊ တဿဗြဟ္မနော၊ ထိုဗြဟ္မာ၏၊ ဥပရိဝေဟာသံ၊ အထက်ကောင်းကင်၌၊
ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ
တွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိဝတရကံ၊ နိဗ္ဗိသောနေရာ၌
နိဿိဒိ၊ နေ၏။ ။

☞ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မ
ဟာမောဂ္ဂလာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနသည်၊ ယံဗြဟ္မာနံ၊ အကြင်ဗြဟ္မာကို၊
ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ခို၏၊ ကိံအဘာသိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသ
နည်း၊ အာသုသော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဝုရေ၊ ရှေးဗြဟ္မပြည်သို့ဘုရားကပ်တော်မူလာ
သည်မှစ၍၊ အတိ၊ တေတုယံ၊ သင်၏၊ ယာဒဗ္ဗိ၊ အကြင်ဗြဟ္မပြည်သို့ကပ်
စွမ်းနှိုင်းသောတရံတယောက်သောရဟန်းဝုဏ္ဏားမရှိဟူသောအယုသည်

၅၄၂ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဇ္ဈိ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုအယူသည်၊ နဝိဂတော၊ မ
ကင်းသေး၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ ဝိတိဝတ္တန္တံ၊ ထိုမှဤမှပြေးသော၊
ပဿသရံ၊ တပည့်သားနှင့်တကွသောမြတ်စွာဘုရား၏ပြီးပြီးပြန်သော
အရောင်ကို၊ ပဿသိ၊ ရှုလော၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သတ္တာ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တ
ထာ၊ ထိုဘုရားဟောတော်မူတိုင်းသောနည်းဖြင့်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဠော၊
မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်အား၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာ
မင်းသည်၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ မာရိယ၊ ဆင်းရဲကင်းသောအရှင်
ဘုရား၊ ပုရေ၊ ဤဗြဟ္မပြည်သို့ဘုရား ကြွလာသည်မှရှေးအတို့၌၊ ယာဒိဋ္ဌိ၊
အကြင် ဗြဟ္မပြည်သို့လာခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော တစုံတယောက်သောရ
ဟန်းပုဏ္ဏားမရှိဟူသောအယူသည်၊ မေမဟံ၊ ငါအား၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဇ္ဈိ၊
ယခုဘုရားနှင့်တကွသောမဟာကပ္ပိနစသောတပည့်သားတို့ကြွလာသော
အခါ၌၊ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုငါတို့ ဗြဟ္မပြည်သို့လာခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော တစုံတ
ယောက်သောရဟန်းပုဏ္ဏားမရှိဟူသောအယူသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နအဟု၊
မဖြစ်ပြီ၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ ဝိတိဝတ္တန္တံ၊ ထိုမှဤမှပြေးထွက်သော
ပဿသရံ၊ ပြီးပြီးပြန်ထွက်သောအရောင်ရှိသောဘုရား ဘုရားတပည့်
တော်ကို၊ ပဿသိ၊ မြင်ရ၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဇ္ဈိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကထံ
အသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝဇ္ဇံဝဒေယျံ၊ ဆိုရအံ့နည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိစ္စော၊
သေခြင်းမရှိသော အားဖြင့်ဖြစ်၏၊ သဿတော၊ လနေမြင်မိရသမုဒ္ဒရာစ
သည်ကဲ့သို့အမြဲတည်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈိ၊ ဘာသိ၊ ရွတ်၏၊
အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံဗြဟ္မာနံ၊ ထိုဗြဟ္မာကို
သံဝေဇေတွာ၊ ထိတ်လန့်စေ၍၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
ဗလဝါ၊ အားရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ပ၊ ဝေမေဝ၊ ဤသို့သာ
လျှင်၊ တသ္မိံ၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ထိုဗြဟ္မပြည်၌၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့သည်
ဖြစ်၍၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ဝင်ရှားဖြစ်
၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်၊ အညတရံ၊ တ
ယောက်သော၊ ဗြဟ္မပါရိသန္တံ၊ ဗြဟ္မပါရိသန္တုဗြဟ္မာကို၊ အာမန္တေသိ၊ စေ
ခိုင်း၏၊ ကိံ၊ အာမန္တေသိ၊ အတတ်သို့စေသနည်း၊ မာရိယ၊ အချင်းဗြဟ္မာ၊ တံ
သင်သည်၊ ဇေတိ၊ လာတည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂ
လာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပ
သင်္ကမ၊ ကပ်လေလော၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ မဟာ

၆၀-သဗ္ဗိနိပါတ်- ၂၆၃-မောဂ္ဂလာနတ္ထေရဂါထာ၊

၅၄၃

မောဂ္ဂလာနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံကို၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဇေယိ၊ ဆိုလေလော၊
မာရိသမဟာမောဂ္ဂလာနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံ၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘဝံမောဂ္ဂလာ
နောသေယျထာပိ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံကဲ့သို့၊ ကဿပေါသေယျထာပိ၊
ကဿပကဲ့သို့၊ ကပ္ပိနောသေယျထာပိ၊ ကပ္ပိနကဲ့သို့၊ အနုရုဒ္ဓေါသေယျထာ
ပိ၊ အနုရုဒ္ဓါကဲ့သို့၊ ဇေဝံမဟိဒ္ဓိကာ၊ ဤသို့ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဇေဝံမ
ဟာနုဘာဝါ၊ ဤသို့ကြီးသောအာနုဘော်ရှိကုန်သော၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့
သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိကုန်သေးသလော၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ မာရိသ၊ အချင်း
ဖြောင့်၊ ဝဇေယိ၊ ဆိုလေလော၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သောဖြောင့်ပါရိသန္ဓော၊
ထိုဖြောင့်ပါရိသန္ဓုဖြောင့်သည်၊ တဿဖြောင့်နော၊ ထိုဖြောင့်၏၊ ဝစနံ၊ စကား
ကို၊ ပဋိသုတုတု၊ ဝန်ခံ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအ
သက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနံသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေ
ပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနံ၊
မဟာမောဂ္ဂလာနံကို၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ အ
ဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ မာရိသမောဂ္ဂလာနံ၊ အရှင်ဘုရားမောဂ္ဂ
လာနံ၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်
စွာဘုရား၏၊ ဘဝံမောဂ္ဂလာနော သေယျထာပိ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာနံကဲ့သို့၊
ကဿပေါသေယျထာပိ၊ အရှင်ကဿပကဲ့သို့၊ ကပ္ပိနောသေယျထာပိ၊ ကပ္ပိ
နကဲ့သို့၊ အနုရုဒ္ဓေါသေယျထာပိ၊ အနုရုဒ္ဓါကဲ့သို့၊ ဇေဝံမဟိဒ္ဓိကာ၊ ဤသို့ကြီး
သောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဇေဝံမဟာနုဘာဝါ၊ ဤသို့ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ
ကုန်သော၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိကုန်သေးသလော၊
ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်
သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနံသည်
ဟံဖြောင့်ပါရိသန္ဓံ၊ ထိုဖြောင့်ပါရိသန္ဓုဖြောင့်ကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဏ္ဏ
ဘာယိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အဏ္ဏဘာယိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊
တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပတ္တာ၊ တန်ခိုးသို့ရောက်ကုန်သော၊
စေတောပရိယကောဝိဒါ၊ စေတောပရိယန္တလိမ္မာကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာသဝါ၊
ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိကုန်သော၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော၊
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ဗဟု၊ များကုန်၏၊
ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ အဏ္ဏဘာယိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဖြောင့်ပါ

၅၄၄ ထေရဝါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ရိသန္ဓေ၊ ထိုဗြဟ္မပါရိသန္ဓေဗြဟ္မာသည်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနဿ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနဏ္ဍိ၊ ဘာသိတံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သောစကားတော်ကို၊ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍၊ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သောဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ တံဗြဟ္မာနံ၊ ထိုဗြဟ္မာကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိ'အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ မာရိသ၊ ဗြဟ္မာမင်း၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ'အာဟ၊

■ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပတ္တာ၊ တန်ခိုးသို့ရောက်ကုန်သော၊ စေတောပရိယကောဝိဒါ၊ စေတောပရိယာဉ္ဇိလိမ္မာကုန်သော၊ ဒိကာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိကုန်သော၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ဗဟူ၊ များကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

သောဗြဟ္မပါရိသန္ဓေ၊ ထိုဗြဟ္မပါရိသန္ဓေဗြဟ္မာသည်။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ သောဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်၊ အတ္ထမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မပါရိသန္ဓဿ၊ ဗြဟ္မပါရိသန္ဓေဗြဟ္မာ၏၊ ဘာသိတံ၊ ပြောဆိုအပ်သောစကားကို၊ အဘိနန္ဒိ၊ နှစ်သက်၏၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အယံပနတ္ထောဗကဗြဟ္မသုတ္တေနိပေတဗ္ဗေဟိ၊ အယံပနတ္ထောဗကဗြဟ္မသုတ္တေနိပေတဗ္ဗေဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ မဟာနေရုနောကုဋ္ဌန္တိ၊ မဟာနေရုနောကုဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ ကုဋ္ဌသိ၊ သန၊ အထွဋ်ကိုအပြီးပြုသဖြင့်၊ သကလမေဝ၊ အသုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော၊ သိနေရုပဗ္ဗတရာဇံ၊ မျှင်ရိရဲတောင်မင်းကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဝိမောက္ခေနအပဿယိတိ၊ ဝိမောက္ခေနအပဿယိဟူသည်ကား၊ ဂျာနဝိမောက္ခေန၊ ဂျာနဝိမောက္ခဟုဆိုအပ်သော၊ နိဿယေနေ၊ ဖြောင့်၊ အဘိညာဏေန၊ အဘိညာဉ်ဖြင့်၊ ပဿယိ၊ မြင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဝနန္တိ၊ ဝန်ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မဒိဝံဓမ္မဒိပါကျွန်းသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုဓမ္မဒိပါကျွန်းကို၊ ဝနဗဟုလတာယ၊ တောများသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝနန္တိ၊ ဝန်ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မမဏ္ဍာသုဏ္ဍာရောတိ၊ ဓမ္မမဏ္ဍာသုဏ္ဍာရောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝုပ္ပဝိဒေဟာနန္တိ၊ ဝုပ္ပဝိဒေဟာနံ ဟူသည်ကား၊ ဝုပ္ပဝိဒေဟဋ္ဌာနံ၊ ဝုပ္ပဝိဒေဟကျွန်းကို၊

ဣတိအယံဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယေစဘူမိသယာနရာ
 တိ၊ ယေစဘူမိသယာနရာ ဟူသည်ကား၊ ဘူမိသယာနရာနာမ၊ မြေအိပ်
 သောသူတို့မည်သည်၊ အပရဂေါယာနဥတ္တရကုရုကာစ၊ အပရဂေါယာ
 ကျန်းဥတ္တရကုရုကျန်းသားဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဟိသစ္စံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေ၊ ထိုအပရဂေါယာကျန်း ဥတ္တရကုရုကျန်း၌နေ
 ကုန်သောလူတို့ကို၊ ဂေဟာဘာဝတော၊ အိမ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဘူမိသယာတိ၊ မြေအိပ်သောသူတို့ဟူ၍၊ ဂုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေပိ
 သဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသောသူတို့ကိုလည်း၊ အပဿဟိ၊ မြင်ပြီး၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ သမ္ပန္နော၊ စင်ခြင်းတည်း၊ အယံပနတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ နန္ဒော
 နပန္နဒမနေန၊ နန္ဒောပနန္ဒကိုဆုံးမသဖြင့်၊ ဒိပေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏၊ ကိရုးကြား
 ဘူးသည်ကား၊ ဧကတ္ထိ၊ တပါးသော၊ သမယေ၊ အခါ၌၊ အနာထဝိဇ္ဈိကော၊
 အနာထဝိဇ္ဈိအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သွေးနက်
 ဖန်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သော
 ရဟန်းတို့၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ဘိက္ခု၊
 ဆွမ်းကို၊ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိဤသို့၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်
 ဖိတ်၍၊ ပက္ကမံ၊ ဗဲသွား၏၊ တံဒိဝသဉ္စ၊ ထိုနေ့၌လည်း၊ ပဠာသသမယေ၊
 မိုးဗန်းသောက်ထအခါ၌၊ ဒုတသဟသိလောကဓာတု၊ တသောင်းသော
 လောကဓာတ်ကို၊ ဩလောကေန္တဿ၊ ဩဉ္စတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ နန္ဒောပနန္ဒနာမ၊ နန္ဒောပနန္ဒအမည်ရှိသော၊ နာဂရာဇာ၊
 နဂါးမင်းသည်၊ ဥာဏမုခေ၊ ဥာဏ်တော်အဝဋ္ဌ၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊
 အာဂစ္ဆိ၊ ရောက်လာ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံနာဂရာဇာ၊
 ဤနဂါးမင်းသည်၊ မဟံ၊ ငါဘုရား၏၊ ဥာဏမုခေ၊ ဥာဏ်တော် အဝဋ္ဌ၊
 အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ကိနုခေါ၊ အဘယ်သို့
 လျှင်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်
 သည်ရှိသော်၊ သရဏဂမနဿ၊ သရဏဂုံတည်ခြင်း၏၊ ဥပနိဿယံ၊ အား
 ကြီးသော အကြောင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အယံ၊ ဤနဂါးသည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 ကော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်း၊ ဟိသုရတနေသု၊ သုံးပါးကုန်သော ရတနာတို့၌၊
 အပ္ပသန္ဓော၊ မကြည်ညို၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဣမံဤနဂါးကို၊ မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိတော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိငှ၊ ပိမောစေယျ၊ လွတ်စေချအံ့နည်း၊ ဣတိဤသို့၊ အာ
 ဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထရံ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန

၅၄၆ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

မထေရ်ကို၊ အဒ္ဓသ၊မြင်တော်မူ၏၊ တထော၊ထိုနောင်မှ၊ ရတ္တိယာ၊ညဉ့်
သည်၊ ပသာတာယ၊ ခိုစားသောက်သက်သည်ရှိသော်၊ သရိပေဋိဇဂ္ဂနံ၊
ကိုယ်တော်ကိုသုတ်သင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ပြုတော်မူ၍၊ အာယသ္မန္တံ၊အာနန္ဒ
အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အာမန္တေသိ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊အာမန္တေသိ၊ အဘယ်
သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ ပဉ္စန္ဒိတိက္ခသတောနံ၊ ငါးရာကုန်
သောရဟန်းတို့အား၊ တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံစာရိကံ၊
နတ်ပြည်၌ဧသစာရိကို၊ဂစ္ဆတိ၊ကြွတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာရာ
ပေဟိ၊ကြားလော့၊တံဒိဝသဉ္စ၊ထိုနေ့၌လည်း၊ နန္ဒောပနန္ဒဿ၊နန္ဒောပနန္ဒဇံ၊
အန္ဓပါနုပိမိံ၊ထမင်းအဖျော်အရာကို၊ သဇ္ဇာယိံသု၊စီရင်ကုန်၏၊ သော၊
ထိုနန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်းသည်၊ ဒိဗ္ဗရတနပလ္လဂေ၊ နတ်၌ဖြစ်သောရတနာ
ပလ္လင်၌၊ ဒိဗ္ဗန၊နတ်၌ဖြစ်သော၊သေတန္တုတ္တေန၊ထိ ဖြူဖြင့်၊မာရိယမာနော
ဆောင်းလျက်၊ တိဝိနောဓုကေဟိစေဝ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောကချေသည်
တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊နာဂပရိသာယစ၊ နဂါးပရိသတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်၊ ဒိဗ္ဗဘာဇနေသု၊ နတ်တို့၏ခွက်တို့၌၊ ဥပဋ္ဌာပိတံ၊
တည်ထားအပ်သော၊အန္ဓပါနုပိမိံ၊ထမင်းအဖျော်အစီအရင်ကို၊ ဩလော
ကယမာနော၊ကြည့်လျက်၊ နိသိန္ဒော၊နေသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊
ထိုအခါ၌၊ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်သွားသည်ရှိသော်၊ နာဂ
ရာဇာ၊နဂါးမင်းသည်၊ ပဿတိ၊မြင်၏၊ တထာ၊ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊
ကတွာ၊ပြု၍၊တဿ၊ထိုနဂါးမင်း၏၊ဝိမာနမတ္ထကေနေဝ၊ ဗိမာန်၏အထက်
ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဉ္စဟိတိက္ခသတေဟိ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
တကွ၊ တာဝတိံသ ဧဝံလောကာဘိဓုခေါ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့
ရှေးရှု၊ပါယာသိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊
နန္ဒောပနန္ဒဿ၊ နန္ဒောပနန္ဒအမည်ရှိသော၊ နာဂရာဇဿ၊ နဂါးမင်းအား၊
ဧဝံ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ပါပကံ၊ယုတ်မာသော၊ဒိဋ္ဌိဂတံ၊မိန္တိအယူ
သည်၊ဥပဉ္စံ၊ဖြစ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ မုဏ္ဍကာ၊ဦးပြည်းကုန်သော၊သမ
တာကာ၊ ရဟန်းယောင်ဆောင်ကုန်သော၊ ဣမေဟိနာမ၊ဤအမည်ရှိသော
သူတို့သည်၊အဓ္မာကံ၊ငါတို့၏၊ဥပရိဘဝနေန၊ ဗိမာန်၏အထက်ဖြင့်၊ ဧဝါ
နံတာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ တဝနံ၊ဗိမာန်သို့၊ ပဝိသန္တိပိ၊
ဝင်လည်းဝင်ကုန်၏၊ နိက္ခမန္တိပိ၊ထွက်လည်းထွက်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌၊ဣတော၊ဤအခါမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ ဣမေသံ၊ဤရဟန်းတို့အား၊အဓ္မာ
ကံ၊ငါတို့၏၊မဉ္ဇကေ၊အထက်၌၊ပါဒပံသု၊မြေမှုန့်ကို၊ဩကိရန္တ၊ကြံကုန်

လျက်၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နဒသံသမိ၊ မပေးတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဋ္ဌာယ၊
ထ၍၊ သိနေရပါဒ်၊ မြင့်မိုရ်တောင်ခြေရင်းသို့၊ ဂန္တု၊ သွား၍၊ တံအတ္တဘာဝံ၊
ထိုနဂါး၊ အတ္တဘောကို၊ ဝိဇဟိသွာ၊ စွန့်၍၊ သိနေရုံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကို၊
သတ္တက္ခတ္တု၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ တောဂေဟိ၊ အခွေတို့ဖြင့်၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရံ၍၊ ဥပရိ၊
အထက်၌၊ ဖဏံ၊ ပါးပြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တာဝတိံသဘဝနံ၊ တာဝတိံ
သာနတ်ပြည်ကို၊ အဝကုဇ္ဇေန၊ ရောက်သော၊ ဖဏနံ၊ ပါးပြင်းဖြင့်၊ ပရိက္ခိ
ဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ အဒဿနံ၊ မမြင်ခြင်းသို့၊ ဂမေသိ၊ ရောက်စေ၏၊
အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာရဋ္ဌပါယော၊ အရှင်ရဋ္ဌပါလသည်၊ ဘဂ
ဂန္တု၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ
အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
ဣမသ္မိံ၊ ပဒေသော၊ ဤအရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ သိနေရပရိဘဏ္ဍံ၊ မြင့်
မိုရ်တောင်ခါးပန်းကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်ရပါ၏၊ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာကို
ပဿာမိ၊ မြင်ရပါ၏၊ ဝေယန္တပါသာဒဿ၊ ဝေယန္တုပြာသာဒ်၏၊ ဥပရိ၊
အထက်၌၊ ဇေတံ၊ တံခွန်ကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်ရပါ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
ဟေတု၊ အကြောင်းကား၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ပစ္စယော၊ အ
ထောက်အပံ့ကား၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သို့ပါနည်း၊ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊
ယံသိနေရုံ၊ အကြင်မြင့်မိုရ်တောင်ကို၊ နေဝပဿာမိ၊ မမြင်၊ (ပ)၊ ဝေယ
ယန္တုသပါသာဒဿ၊ ဝေယန္တုပြာသာဒ်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဇေတံ၊
တံခွန်ကို၊ နပဿာမိ၊ မမြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ရဋ္ဌပါလ၊
ရဋ္ဌပါလ၊ နန္ဓောပနန္ဓောနာမ၊ နန္ဓောပနန္ဓအမည်ရှိသော၊ အယံနာဂရာဇော၊ ဤ
နဂါးမင်းသည်၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့အား၊ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်
၍၊ သိနေရုံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကို၊ သတ္တက္ခတ္တု၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ တောဂေဟိ၊ အခွေ
တို့ဖြင့်၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဖဏနံ၊ ပါးပြင်းဖြင့်၊ ပရိက္ခိ
ဒေတွာ၊ ဖုံးအုပ်၍၊ အန္ဓကာရံ၊ အမိက်တိုက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတော၊
တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားနံ၊ ထိုနန္ဓောပနန္ဓနဂါးမင်းကို၊ ဒေမေမိ၊ ဆုံးမပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
စ၊ လျှောက်၏၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နာနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၊ အထ
ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာဘန္ဓိယော၊ အရှင်ဘန္ဓိယသည်၊ အာယသ္မာရာဟု
လော၊ အရှင်ရာဟုလသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုတ္တမေန၊ အဝဉ်အားဖြင့်၊
သဗ္ဗေဝိဘိက္ခု၊ အဆုံးရံသောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဥဋ္ဌဟိံသု၊ ထကြကုန်
၏၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နအနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၊ အဝဿာနေ၊

၅၄၈ ဇေယျရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

အဆုံး၌၊ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနိမထေရ်သည်၊ ဘန္တေ
 မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒမေမိ၊ ဆုံးမပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ပာ၊ လျှောက်၏၊ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာနိ၊ ဒမေဟိ၊ ဆုံးမလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နံ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာနိကို၊ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြု
 တော်မူ၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ ဝိဇဟိတွာ၊
 စွန့်၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးသော၊ နာဂရာဇဝဏ္ဏံ၊ နဂါးမင်းသဏ္ဌာန်ကို၊ အဘိနိဗ္ဗိတွာ
 ဘန်ဆင်း၍၊ နန္ဒောပနန္ဒံ၊ နန္ဒောပနန္ဒနဂါးကို၊ ဝုဒ္ဓသက္ခတ္တံ၊ တဆဲ့လေ၊ ကြိမ်
 ဘောဂေဟိ၊ အခွေတို့ဖြင့်၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရံ၍၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒောပနန္ဒနဂါး၏၊
 ဖဏမတ္ထကေ။ ပါးပြင်း၏အထက်၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဖဏံ၊ ပါးပြင်းကို၊
 ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သိနေရုနာ၊ မြင့်မိုရ်တောင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အဘိနိဗ္ဗိဇ္ဇေ
 သိ၊ ထိညှပ်၏၊ နာဂရာဇာ၊ နန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်းသည်၊ ဝုမာယိ၊ အခိုးလွှတ်၏၊
 ထေရော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနိမထေရ်သည်၊ ဟယံယေဝ၊ သင်၏သာလျှင်၊
 သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ဝုမော၊ အခိုးသည်၊ နအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်၊ မဟ္တမ္ပိ၊ ငါအား
 လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဝုမာယိ၊ အခိုးလွှတ်၏၊ နာဂရာဇဿ၊
 နန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်း၏၊ ဝုမော၊ အခိုးသည်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ နာဗာဓတိ၊
 မနှိပ်စက်မထိခိုက်၊ ထေရဿပန၊ မထေရ်၏ကား၊ ဝုမော၊ အခိုးသည်၊ နာဂ
 ရာဇံ၊ နဂါးမင်းကို၊ ဗာဓတိ၊ နှိပ်စက်ထိခိုက်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ နာဂ
 ရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်၊ ပဇ္ဇတိ၊ အလျှံလွှတ်၏၊ ထေရေပိ၊ မထေရ်သည်
 လည်း၊ ဟယံယေဝ၊ သင်၏သာလျှင်၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ အပ္ပိ၊ မီးအလျှံသည်၊
 နအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်၊ မဟ္တမ္ပိ၊ ငါအားလည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇ္ဇတိ
 အလျှံလွှတ်၏၊ နာဂရာဇဿ၊ နဂါး၏၊ တေဇော၊ မီးသည်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊
 နဗာဓတိ၊ မနှိပ်စက်မထိခိုက်၊ ထေရဿပန၊ မထေရ်၏ကား၊ တေဇော၊ မီး
 သည်၊ နာဂရာဇံ၊ နဂါးမင်းကို၊ ဗာဓတိ၊ နှိပ်စက်ထိခိုက်၏၊ နာဂရာဇာ၊ နန္ဒော
 ပနန္ဒနဂါးမင်းသည်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ သိနေရုနာ၊ မြင့်မိုရ်တောင်
 ဖြင့်၊ အဘိနိဗ္ဗိတွာ၊ ဖိညှပ်၍၊ ဝုမာယတိ၊ စေတ၊ အခိုးလည်းလွှတ်၏၊ ပဇ္ဇတိ
 စ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်လည်းတောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တေတွာ၊ ကြိ၍၊
 ဘော၊ အိုအချင်း၊ ထုဝံ၊ သင်သည်၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ နန္ဒ၊ နန္ဒ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 မောဂ္ဂလာနော၊ မောဂ္ဂလာနိတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိ
 သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘိက္ခုဘာဂေန၊ ရဟန်း၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ ဟိဗ္ဗာဟိ၊ တည်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ထေရော၊

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနမထေရ်သည်၊ တံအတ္တဘာဝံ၊ ထိုနဂါးအတ္တဘော
 ကိုးမိဖတ်တွာ၊ ဝှံ့၍၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်း၏၊ ပဒက္ခိဏကဏ္ဍ
 သောတေန၊ လကျာနားပေါက်ဖြင့်၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဝါမကဏ္ဍသောတေ
 န၊ လက်ဝဲနားပေါက်ဖြင့်၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ ဝါမကဏ္ဍသောတေန၊ လက်ဝဲနား
 ပေါက်ဖြင့်၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဒက္ခိဏကဏ္ဍသောတေန၊ လကျာနားပေါက်
 ဖြင့်၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ တဿ၊ ထိုအတူ၊ ဒက္ခိဏနာသသောတေန၊ လကျာ
 နှာခေါင်းပေါက်ဖြင့်၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဝါမနာသသောတေန၊ လက်ဝဲနှာ
 ခေါင်းပေါက်ဖြင့်၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ ဝါမနာသသောတေန၊ လက်ဝဲနှာခေါင်း
 ပေါက်ဖြင့်၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဒက္ခိဏနာသသောတေန၊ လကျာနှာခေါင်း
 ပေါက်ဖြင့်၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်း
 သည်၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊ ဝိဝရိ၊ ဖွင့်၍၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ မုခေန၊ ခံတွင်း
 ဖြင့်၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ အန္တောကုန္တိယံ၊ ဝင်းတွင်း၌၊ ပါမိနေနဝ၊ အရှေ့အရပ်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပန္တိမေနဝ၊ အနောက်အရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စင်္ကမ
 တိ၊ စင်္ကြံကြွေတော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂ
 လာန၊ မနုထိကရာဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော၊ နာဂေါ၊ နဂါးသည်၊ မဟိဒ္ဓိကော၊
 ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထေရော၊ အရှင်
 မဟာမောဂ္ဂလာနမထေရ်သည်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မသ္မံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို၊ ဘာဝိတာ၊
 ပွားအပ်ကုန်၏၊ ဗဟုလိကတာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာပြုအပ်ကုန်၏၊ ယာနိကတာ၊
 ယာဉ်ကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဝတ္ထုကတာ၊ မြှောကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်၏၊ အနုဗ္ဗိတာ၊
 မပြတ်အားထုတ်အပ်ကုန်၏၊ ပရိမိတာ၊ လေ့သောအပ်ကုန်၏၊ သုသမာရေခ္ဓါ၊
 လွန်စွာအားထုတ်အပ်ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ နန္ဒောပနန္ဒော၊ နန္ဒော
 ပနန္ဒကို၊ တိဋ္ဌတု၊ ထားဘိဦး၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ နန္ဒောပနန္ဒသမိသ
 နာဂရာဇာနံ၊ နန္ဒောပနန္ဒနှင့်တူသောနဂါးမင်းတို့၏၊ သတဠိ၊ အရာကိုလည်း
 ကောင်း၊ သဟသဠိ၊ အထောင်ကို လည်းကောင်း၊ သကသဟသဠိ၊
 အသိန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒမေယျံ၊ ဆုံးမအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်
 ၍၊ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်၊ ဖိန္တေ၊ ကြံ၏၊ ကိံ၊ ဖိန္တေသိ၊ အတယ်သို့ကြံ
 သနည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပရိသန္တော၊ ဝင်သောရဟန်းကို၊ မေ၊ ငါသည်၊
 နဒိဋ္ဌော၊ မမြင်လိုက်ရ၊ နိက္ခမနကာလေ၊ ထွက်သောအခါ၌၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌
 နံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဒါဠန္တရေ၊ အစွယ်ကြား၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ သင်္ခါ
 ဒိသာသမိ၊ ကောင်းစွာဝါးလိုက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဘန္တေ၊

၅၅၀ လောကဝါထာ-အဗ္ဗကလာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ

အရှင်ဘုရား၊ နိက္ခမထ၊ တွက်လော၊ မံ၊ ငါ၊ ဘိ၊ အန္တောကုန္တိယံ၊ ဝမ်းတွင်း၌၊
 အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှလူးလာ၊ စက်မန္တော၊ စင်္ကြံသွားလျက်၊ မာဗာဓတိတ္ထ၊
 မနှိပ်စက်ပါလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂ
 လာန်မထေရ်သည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ တွက်၍၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စ၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊
 နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်၊ သော၊ ထိုဝမ်း၌တည်သောသူသည်၊ အဟံ၊
 ဤသူပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ နာသဝါတံ၊ နှာခေါင်းလေကို၊
 ဝိဿန္တိ၊ လွှတ်၏၊ တေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ စတုတ္ထ
 ဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စား၏၊ အဿ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်၏၊
 လောမကူပဇ္ဇိ၊ မွေးညှင်းတွင်းမျှကိုလည်း၊ ဝါတော၊ လေသည်၊ စာလေတုံ၊
 လွှပ်စေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သဗ္ဗပါဒိဟာရိယာနိ၊
 အလုံးစုံသောပြာဒိဟာတို့ကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္က၊ စောယျံ၊ ကိရ၊ တတ်
 နိုင်ကုန်သတတ်၊ ဣမံပနဗ္ဗာနံ၊ ဤအရာသို့ကား၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ခိပ္ပနိသန္တိ၊ နေ၊ လျှင်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမာပဇ္ဇိတုံ၊
 ဝင်စားခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိသန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
 နေသံ၊ ထိုကြွင်းကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 နာဂရာဇမနံ၊ နဂါးမင်းအားဆုံးမခြင်းကို၊ နာနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၊ နာဂ
 ရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမဿသမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား
 နာသဝါတေန၊ နှာခေါင်းလေဖြင့်၊ လောမကူပဇ္ဇိ၊ မွေးညှင်းတွင်းမျှကိုလည်း၊
 စာလေတုံ၊ လွှပ်စေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ သောသမဏော၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ မယိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတိ၊ ကြံ၏၊
 ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ အတ္တတာဝံ၊ အတ္တဘော
 ကို၊ ဝိဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ သုပဏ္ဏရူပံ၊ ဂဠုန်အသွင်ကို၊ နိဇ္ဈိနိတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍၊
 သုပဏ္ဏဝါတံ၊ ဂဠုန်တို့၏လေကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြုလျက်၊ နာဂရာဇာနံ၊
 နဂါးမင်းကို၊ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်၏၊ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်၊ တံအတ္တ
 တာဝံ၊ ထိုနဂါးအတ္တဘောကို၊ ဝိဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ မာဏဝကဝဏ္ဏံ၊ လှလင်
 အသွင်ကို၊ အဘိနိဇ္ဈိနိတွာ၊ ဘန်းဆင်း၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘုရားကံ၊
 အရှင်ဘုရားတို့အား၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုလျက်၊ ထေရဿ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏၊
 ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝဋ္ဌိ၊ ရှိခိုး၏၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်
 နန္ဒ၊ နန္ဒ၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဂတော၊ ကြွလာ၏၊ ဧဟိ၊ လာလှည့်

တံ၊ ထိုဘုရားအထံသို့အာဂမိသာမ၊ သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ
 ချီးနာဂရာဇာနံ၊ နဂါးမင်းကို၊ ခမိတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊ အဆိပ်မရှိသည်
 ကံ၊ ကံတွားပြု၍၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
 ကံ၊ အထံသို့၊ အံဂမာသိ၊ သွား၏၊ နာဂရာဇာ၊ နန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်းသည်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ထုဌာ
 ကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား၊ သရေတံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်
 ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နာဂရာ
 ဇ၊ နဂါးမင်း၊ သုခိ၊ ချမ်းသာသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်သေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခုသံဃာပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊
 အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိကသုဌေး၏၊ နိဝေဓာနံ၊ အိမ်သို့၊ အာဂမာသိ၊
 ကြွသွားတော်မူ၏၊ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ္ဍိကသုဌေးသည်၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘယံ၊ ကြောင့်၊ အတိဒိဝါ၊ အလွန်နေမြင့်မှ၊ အာဂတာ၊
 ကြွတော်မူလာကုန်သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 လျှောက်၏၊ မောဂ္ဂလာနန္ဒာ၊ မောဂ္ဂလာနန္ဒ၏လည်းကောင်း၊ နန္ဒောပနန္ဒဿ၊
 စ၊ နန္ဒောပနန္ဒ၏လည်းကောင်း၊ သင်္ဂါ၊ မေးစစ်ထိုးခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကဿ၊
 ပန၊ အဘယံ၊ သူ၏ကား၊ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်၊ ကဿ၊ အဘယံ၊ သူ၏၊
 ပရာဇယော၊ ရှုံးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊
 လျှောက်သည်ရှိသော်၊ မောဂ္ဂလာနန္ဒဿ၊ မောဂ္ဂလာနန္ဒ၏၊ ဇယော၊ အောင်ခြင်း
 သည်၊ နန္ဒောပနန္ဒဿ၊ နန္ဒောပနန္ဒ၏၊ ပရာဇယော၊ ရှုံးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ္ဍိ
 သုဌေးသည်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တဝ
 ဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဧကပဋိပါနိယာ၊ စာသုသောအစဉ်ဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏၊ တတ္ထံ၊ ဆွမ်းကို၊ အမိဝါသေတု၊ သည်းခံတော်မူပါလော့၊ သတ္တဝဟံ၊
 ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဧကသုဿ၊ မထေရ်အား၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကာကို၊
 ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ လျှောက်၍၊ သတ္တဝဟံ၊ ခုနစ်ရက်
 ပတ်လုံး၊ ဗုဒ္ဓပရုခါနံ၊ ဘုရားအရှူးရှိကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒိဘိက္ခုသတာနံ၊ ငါးရာ
 ကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ မဟာသက္ကာရံ၊ ကြီးစွာသော ပူဇော်သကာကို၊
 အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဧတနံ၊ ထို့ကြောင့်၊ နန္ဒောပနန္ဒဗမေနနိပေတဗ္ဗောဟိ၊ နန္ဒော
 ပနန္ဒဗမေနနိပေတဗ္ဗောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ယောဇတမာဘိဇာနာတိတိ၊
 ယောဇတမာဘိဇာနာတိဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်

၅၅၂

ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ခဲပြီးသော၊ ဧတံ၊ ဤဗြဟ္မာတို့၏အကြံကို၊ ဝိမောက္ခဗုဒ္ဓသနကဏ္ဍဝသေန၊
 ဝိမောက္ခကိုတွေ့သိခြင်းကိုပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဇာနတ်၊ သိ၏၊ နဝေ
 အဂ္ဂိစေတယတိတိ၊ နဝေအဂ္ဂိစေတယတိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဗာလံ၊ ရိုက်သောသူကို၊ ဒဟာမိ၊ လောင်စေအံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊
 နအဘိသံစေတတိ၊ မစေ့ဆော်၊ ဒဟနာယ၊ လောင်စိမ့်သောဌ၊ ပယောဂံ
 ပရတ္တမံ၊ လုံ့လကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဗာလောဇေပန၊ ရိုက်သောသူသည်
 သာလျှင်၊ အဟံ၊ ဤသူသည်၊ မန္တကတိ၊ နို့သောဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနိ
 ဇလန္တောဝိယ၊ အလျှော်ပြောင်ပြောင်မတောက်သကဲ့သို့၊ ဇလိတံ၊ ပြောင်
 ပြောင်တောက်သော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ အာသန္ဓ၊ ထိခိုက်၍၊ ဗုပ္ပတိ၊ လောင်၏၊
 ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ မယံ၊ ငါတို့ကို
 ဧဟိတုကာမာဗာစေတုကာမာ၊ နှိပ်စက်လိုကုန်သည်ရှိသော်၊ တွညေဝပန
 သင်သည်သာလျှင်၊ တထာအာဂမာနာဒိအတ္ထေန၊ ထိုသို့ ကောင်းသော
 တင့်တယ်သောလေးခြင်းစသောအကြောင်းဖြင့်၊ တထာဂတံအဂ္ဂိက္ခန္ဓသဒိ
 သံ၊ မီးပုံကြီးနှင့်တူသော၊ အရိယသာဝကံ၊ တရားတပည့်သားအရိယာကို၊
 အာသန္ဓ၊ ထိခိုက်သည်ရှိသော်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဧဟိသသိ၊ လောင်
 လတ္တံ၊ ဒဟဒုက္ခတာ၊ မီးလောင်သောဆင်းရဲမှ၊ နမုဉ္ဇိဿသိ၊ မလွတ်
 လတ္တံ၊ အဝုညံပသဝတိတိ၊ အဝုညံပသဝတိ ဟူသည်ကား၊ အဝုညံ၊
 မကောင်းမှုကို၊ ပဗ္ဗိလတတိ၊ ရု၏၊ နမေပါပံဝိပစ္စတိတိ၊ နမေပါပံဝိပစ္စတိဟူ
 သည်ကား၊ မမ၊ ငါအား၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ နဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေး၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာရ၊ မာရ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ နုမညသိ၊ အတယ်သို့အောက်မေ့
 ရာအံ့နည်း၊ ဣဒံ၊ ဤမကောင်းမှုကံသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကရောတောတေမိ
 ယျတေပါပန္နိ၊ ကရောတောတေမိယျတေပါပံဟူသည်ကား၊ ဧကံသေန၊
 စင်စစ်အားဖြင့်၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော၊ တေ၊ သင်အား၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှု
 ကံသည်၊ ဝိရေတ္တာယဝိရကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်သုံး၊ နန္ဒာ
 ယံ၊ အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းဌ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းဌ၊ ဥပမိယျတိ၊ ဆောင်လိမ့်
 သတည်း၊ မေရနိဗ္ဗိန္နဗုဒ္ဓမှတိ၊ မာရနိဗ္ဗိန္နဗုဒ္ဓမှဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စဗုဒ္ဓ
 တော၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသောတရားမှလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသာဝကတော
 တရားတပည့်သားမှလည်းကောင်း၊ ပရတေ၊ ပြစ်မှားခြင်း၏၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊
 နိဗ္ဗိန္နနိဗ္ဗန္တံ၊ ပြီးငွေ့လော၊ အာသံမာကာသိတိက္ခု၊ သူဟိ၊ အာသံမာကာသိ
 တိက္ခု၊ သူဟူသည်ကား၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိရောဓေမိ၊ ချုတ်ချပစ်အံ့၊
 ဝိဟေသေမိ၊ ဥဉ်းဆဲအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံအာသံ၊ ဤအလိုကို၊ မာကာသိ၊

မပြုသင့်၊ ဣတိတိ၊ ဣတိဟူသည်ကား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ မာရ်အတဇ္ဇေသိတိ၊ မာရ်
 အတဇ္ဇေသိဟူသည်ကား၊ မာရ်၊ မာရ်ကို၊ နိဗ္ဗိန္ဒသိက္ခူ၊ သူ၊ နိဗ္ဗိန္ဒသိက္ခူ၊ သူ
 ဟူ၍၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလားနီသည်၊ တေ
 သကဠာဝနေတိ၊ တေသကဠာဝနေဟူသည်ကား၊ ဇေဝံနာမကေ၊ ဤသို့တေ
 သကဠာဝနေအမည်ရှိသော၊ အရဉ္စေ၊ တော၌၊ တတောတိ၊ တတောဟူ
 သည်ကား၊ တဇ္ဇနပေတု၊ ခြမ်းချောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
 သောဒုပ္ပနောယက္ခေတိ၊ သောဒုပ္ပနောယက္ခေ ဟူသည်ကား၊ သောမာ
 ရော၊ ထိုမာရ်နတ်သည်၊ ဧဝါမနသသိကော၊ နှလုံးမသာသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊
 တတ္ထေဝတသ္မိယေဝဌာနေ၊ ထိုအမုတ်၌သာသျှင်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်၏၊
 အဒဿနံ၊ မမြင်ခြင်းသို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်၏၊ အယဉ္ဇဂါထာ၊ ဤဂါထာ
 ကိုလည်း၊ ဓမ္မသင်္ဂဟနကာလေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကိုသင်္ဂါယနာတင်
 သောအခါ၌၊ ဌဝိတား၊ ထားအပ်၏၊ ယံပနအတ္ထံ၊ အကြင်အနက်ကိုကား၊
 အန္တရန္တရား၊ အကြားအကြား၌၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ နဝိဘတ္တံ၊
 မဝေဘန်အပ်၊ တံ၊ ထိုအနက်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယတ္တံ၊ ဆို
 အပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ အယံမဟာထေရော၊ ဤမဟာထေရ်သည်၊
 မာရ်၊ မာရ်နတ်ကို၊ တဇ္ဇေတွာ၊ ခြမ်းချောက်၍၊ ဧဝေဝာရိကနရကစာရိကာဒိ
 ဝသေန၊ နတ်ပြည်၌လည်းလည်ခြင်း၊ ဝေဝေပြည်၌လည်းလည်ခြင်းသည်တို့၏
 အတွင်းအားဖြင့်၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ သာဝကေဟိ၊ သာဝကတို့နှင့်
 အသာဓာရဏံ၊ မဆက်ဆံသော၊ သတ္တုပကာရံ၊ သတ္တဝါတို့၏အစီးအပွား
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာယူဟပရိယောသာနေ၊ အသက်၏အဆုံး၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ
 ပရိနိဗ္ဗာနံတော်မူ၏၊ ပရိနိဗ္ဗာယန္တော၊ ပရိနိဗ္ဗာနံတော်မူသော်လည်း၊
 အနောမဒဿိသာ၊ အနောမဒဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ပါဗေမုလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ ပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုဘဝဌာပဌာယ၊ စ၍၊ ဥဠာရာနိ၊ မြတ်ကုန်သော၊
 ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သာဝကပါရမိယာ၊ သာဝကပါရမိ
 ၏၊ မတ္တကေ၊ အထွဋ်အထိပ်၌၊ ဌိတောမိ၊ တည်သော်လည်း၊ အန္တရား၊
 အကြား၌၊ ကတသာ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပကမ္မသာ၊ မကောင်းမှုကံ၏၊ ဝသေန၊
 အတွင်းအားဖြင့်၊ ဥဗ္ဗိတာယ၊ ဖြစ်သော၊ ကမ္မပိလောတိကာယ၊ ကံကြွင်း
 ကြောင့်တိတ္ထိယေဟိ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ ဥယျာဓိတေဟိ၊ တိုက်တွန်းအပ်
 ကုန်သော၊ စောရေဟိ၊ ရိုးသူတို့သည်၊ ဗာဓိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊

၅၅၄ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

အနုပ္ပကံ၊ ဈာသော၊ သရိရခေံ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပရိ
နိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိဋ္ဌံ၊ ။

အနောမဒသမိ၊ အနောမဒသမိအမည်တော်ရှိသော၊ တဂဝါ၊ ဘုန်းတော်
မြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သောကဇေဋ္ဌော၊ သောကဇေဋ္ဌဖြစ်
တော်မူသော၊ နရာသတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟိမဝန္တာမှ၊ ဟိမဝန္တာ၌၊
ဒေဝသဗ္ဗပုရက္ခတော၊ နတ်အပေါင်းခြံရံလျက်၊ ဝိဟာသမိ၊ နေတော်မူ၏၊ ။
တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတော၊ ထိုဟိမဝန္တာမှ၊ ဩတရိတွာ၊
သက်တော်မူ၍၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ဝိစရိ၊ ဖွည့်လည်တော်မူ၏၊ ဇိနော
အနောမဒသမိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တကာယံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို၊
အနုဂ္ဂဏှန္တော၊ ခြီးမြှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်
သို့၊ ဥပါဂမိံ၊ ကပ်တော်မူပြီ၊ ဝိဏာသဝသဟဿေဟိ၊ တသိန်းကုန်
သောရဟန္တာတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်၊ သောကနာယကော၊ သတ္တဝါ
တို့ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒိသာ၊ အရပ်တို့ကို၊ ဩဘာသေန္တော၊ ထွန်း
တောက်ပစေလျက်၊ ဝိရောဓိတ္ထံ၊ တင့်တယ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သရေဒေန၊ သရေဒအမည်
ရှိသော၊ မဟိဒ္ဓိနာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ သဟာယေန၊ အတော်သည်၊
ဥပေယျာဇိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထာရံ၊ အနောမဒသမိမြတ်
စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်၏၊ ဥပသကံမိတွာနု၊ ချဉ်းကပ်၍၊ သမ္ပန္နံ၊
သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိတော်မူသော၊ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့
လာခြင်းကောင်းတော်မူသော၊ မဟာမုနိ၊ အနောမဒသမိမြတ်စွာဘုရားကို
နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍၊ မာနယန္တော၊ မြတ်နိုးလျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘဝ
နံ၊ အိမ်သို့၊ နေထိ၊ ဆောင်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ တည်
သော၊ မဟာဝီရံ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိသော၊ ဒေဝဒေဝံ၊ နတ်ထက်နတ်မြတ်
ဖြစ်တော်မူသော၊ သတိက္ခသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်တကွသော၊ နရာသတံ၊
အနောမဒသမိမြတ်စွာဘုရားကို၊ အန္တပါနေန၊ ထွင်းအပျော်ဖြင့်၊ တပွေသိံ၊
ရောင့်ရဲစေပြီ၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ အဂ္ဂပုဂ္ဂ
လော၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော၊ သယန္တူ၊ အနောမဒသမိမြတ်
စွာဘုရားသည်၊ အနုမောဒိ၊ အနုမောဒနာပြုတော်မူ၏၊ အနုမောဒိတွာ၊ အနု
မောဒနာပြုတော်မူပြီး၍၊ သိက္ခသံဃေ၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိသိဒိတွာ၊ နေ
တော်မူ၍၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသထ၊ ရွတ်တော်မူ၏၊ ။

သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ လောယနာယကံ၊ လူတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့သော
 ကော်မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓု၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ သံဃံ၊ သံဃာ
 ကော်ကိုလည်းကောင်း၊ ယံယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အပူဇေယျံ၊ ပူဇော်၏၊
 ကောနိတ္တပသာဒေန၊ ထိုစိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်၊ ဧဝံလောကံ၊ နတ်
 ပြည်သို့၊ ဂမိဿတိ၊ လားရလတ္တံ့၊ သတ္တသတ္တတိက္ခတ္တု၊ ခုနစ်ဆဲ့ခုနစ်
 ကြိမ်တိုင်အောင်လည်း၊ ဧဝံရန္တံ၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြု
 လတ္တံ့၊ အဋ္ဌသတံ၊ အကြိမ်ရှစ်ရာ၊ ပထဗျာရန္တံ၊ ဇမ္ဗူကျွန်းခွင်မြေပြင်တလွှတ်
 ကောရာဇ်၏အဖြစ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝသုခံ၊ မြေအပြင်ကို၊ အာဝသိဿ
 တိ၊ မိုးရပ်လတ္တံ့၊ ပဗ္ဗာညာသက္ခတ္တု၊ ငါးဆဲ့ငါးကြိမ်တိုင်အောင်လည်း၊
 စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တာဝဒေဝ၊ ထို
 စကြာဝတေးမင်းဖြစ်သောအခါ၌သာလျှင်၊ တဿ၊ ထိုစကြာဝတေးမင်း
 ၏အသင်္ခယာ၊ မရေတွက်သာ၊ ဗျားစွာကုန်သော၊ ဘောဂါ၊ စည်းမိပ်တို့
 သည်းဥပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ဣတော၊ ဤငါအနောမဒေဝီပွင့်
 ရာဤဝရကင်္ဂ၊ အပရိမေယျ၊ မရေမတွက်နိုင်သော တသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာ
 တသိန်းဆက်ဖြစ်သော၊ ကပ္ပေ၊ ဘဒ္ဒကင်္ဂ၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ၊
 တတိယဩက္ကာကမင်းမျိုး၌ဖြစ်သော၊ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ ဂေါတ
 မောနာမ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊
 လောက၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ နိရိယာ၊ အဝိစိ
 ရေမှ၊ စဝိတွာန၊ ရွှေ့လျော၍၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ ဂမိဿတိ၊ လား
 လတ္တံ့၊ ကောလိတောနာမနာမေန၊ ကောလိတဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ဗြဟ္မ
 ဗန္ဓု၊ ပုဏ္ဏားမျိုးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ၊ သော၊ ထိုကောလိတ
 သည်၊ ပစ္စာ၊ နောက်အခါ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာန၊ ခုဟုန်းပြု၍၊ ကုသလမူလေန၊
 အကြောင်းရင်းကုသိုလ်သည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဂေါဗာမဿ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏ဒုတိယော၊ ဒုတိယဖြစ်သော၊ သာသကော၊ လက်ဝဲရံအဂ္ဂသာဝကသည်၊
 ဟေဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ၊ အာရုဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိ
 သည်၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊
 တန်ခိုးဖြင့်၊ ပါရမီ၊ ဂတော၊ အပြီးသို့ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာ
 သဝေ၊ ခပ်လိမ်းကုန်သော အာသဝေါတရားတို့ကို၊ ပရိညာဿ၊ ပိုင်းခြား
 လျက်သိ၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါတရားမရှိဘဲ၊ နိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသထ၊ မိန့်တော်

၅၅၆ လေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

မူ၏။ ။ပါပမိတ္တော၊ ယုတ်မာသောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ကာမရာဂဝသံ၊ ဝတ္ထုကာမန္တတပ်သောကိလေသာကာမ၏အလို သို့၊ ဂတော၊ လိုက်မိသည်ဖြစ်၍၊ မာတရံစ၊ အမိကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတရဗ္ဗာ ပိ၊ အဘကိုလည်းကောင်း၊ နုဋ္ဌမာနသော၊ ယျက်ဆီးအပ်သောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဗာဏဃိ၊ သတ်ဘူးပြီ။ ။နိရယံ၊ ငရဲလည်းဖြစ်သော၊ အထ၊ ထိုမှ တပါး၊ မာနသံ၊ လူလည်းဖြစ်သော၊ ယံယံယောနိ၊ အကြင်အမျိုးသို့၊ ဥပပဇ္ဇာ မိ၊ ကပ်လေ၏၊ ပါပကမ္မသမာဓိတာ၊ မကောင်းသောကံနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် ဘိန္နသိသော၊ ကွဲသောဦးခေါင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အမရိ၊ သေ လွန်ရပြီ။ ။ဣဒံမရဏံ၊ ဤသေရခြင်းသည်၊ မယံ၊ ငါအား၊ ပစ္ဆိမကံ၊ အယုတ်ဆုံးဖြစ်သောဝိပါက်တည်း၊ စရိမော၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်၊ ဝတ္တတေ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဝေါ၊ ဤအဆုံးဖြစ်သောဘဝ၌လည်း၊ မယံ၊ ငါအား၊ မရဏကာလေ၊ သေခါနီးကာလ၌၊ ဇေဓိသော၊ ဤသို့ဦးခေါင်းကွဲသော သေရှာရခြင်းသဘာဝသည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။ပဝိဝေကံ၊ သုံးပါး သောဝိဝေကကို၊ အနုယုတ္တော၊ အဖန်ဖန်အားထုတ်သည်၊ သမာဓိတာ ဝနာရတော၊ ဈာန်သမာဓိကိုပွားစေခြင်းသာမ္ပေယျေလျော်ရာရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသော အာသဝေါတရားတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသော အားဖြင့်သိ၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါ တရားမရှိဘဲ၊ ဝိဟ ရာမိ၊ နေရ၏။ ။ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ပါရမီ၊ ဂတော၊ အပြီးတိုင် ရောက်သောကြောင့်၊ သုဂန္တိရံ၊ အလွန်နက်သော၊ ဗဟလံ၊ နှစ်သိန်း လေးသောင်းအထွေရှိသော၊ နုဋ္ဌမိသိယံ၊ သူတပါးတို့သည်ယျက်ဆီးနိုင်ခဲ့ သော၊ ဓရဏိမ္ပိ၊ မြေကြီးကိုလည်း၊ ဝါမဂုံဠေ့န၊ လက်ဝဲခြေမဖြင့်၊ ခေါဘေ ယျံ၊ ချောက်ချားနိုင်၏။ ။အတ္ထိမာနံ၊ ငါတကားဟုထောင်လွှားသော မာန်ကို၊ နုပဿာမိ၊ ငါမမြင်၊ မယံ၊ ငါအား၊ မာနော၊ မာန်သည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ သာမဏေဓရေ၊ သာမဏေတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ ငရုဗိတ္တံ၊ ရှိသေလေးမြတ်သောစိတ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာရာမိ၊ ပြု၏။ ။ဣတော ဤဘဒ္ဒကပ်မှ၊ အပရိမေယျေ၊ မရေတွက်နိုင်သော တသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာ တထိန်းထံကံ၌၊ ကပ္ပေ၊ ဘုရားဘုန်း လူသုံးဆူပွင့်ရပ်ဝရကပ်၌၊ ယံကမ္ပံ၊ အကြင်လက်ဝဲရံ ဖြစ်လို၏ ဟူသောကံကို၊ အဘိနိဟရိ၊ ရှေးရှုဆောင်ပြီး အဟံ၊ ငါသည်၊ တံဘူမိ၊ ထိုအရာအထူးသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်ပြီး အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရားကုန်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ။မယံ၊ ငါသည်၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်

၆၀-သမ္ဗိဒ္ဓိပါတ်-၂၆၃-မောဂ္ဂဿနတ္ထေရဂါထာ၊

၅၅၇

တြိဉ္စားအပ်ကုန်ပြီး(ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဖြတ်စွာတုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
တော်ကို၊ ကဝံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီးအုတ်၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ မဟာမောဂ္ဂ
ဿနတ္ထေရ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ မဟာမောဂ္ဂဿနံ မထေရ်၏ဂါထာအတွင်း
သည်းနိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ သမ္ဗိဒ္ဓိပါတ် ဝဏ္ဏနာ၊ သမ္ဗိဒ္ဓိပါတ်
အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ၊

၇၀-သတ္တနိပါတ်-၂၆၄-ဝရိသတ္ထေရဂါထာ၊

သတ္တနိပါတ်တေ၊ သတ္တနိပါတ်၌၊ နိက္ခန္တံ ဝဿံသန္တန္တိ အာဒိကာ၊
နိက္ခန္တံ ဝဿံသန္တန္တိ ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်
သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဝရိသတ္ထေရဿ၊ ဝရိသမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊
ဂါထာတို့တည်း၊ ကိရု၊ ချဲ့၍ပြုပြီးအံ၊ အယံ၊ ဤဝရိသမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တ
ရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌၊ ဟံသပတိနာ
ရေ၊ ဟံသပတိမြို့၌၊ မဟာတော၊ ကုလေ၊ များသောဥက္ကဋ္ဌရှိသောအမျိုး၌၊
နိဗ္ဗုတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဝုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဗိဟာရ်၊ ကျောင်း
သို့၊ ကတ္တာ၊ သွား၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏဇ္ဈော၊ နာသည်ရှိသော်၊ ဇကံ၊ တ
ပါးသော၊ ထိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ပဋိဘာဏဝန္တံ၊ ညာဏ်ပဋိဘာဏ် ရှိကုန်သော
ရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂဗ္ဗာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပန္တံ၊ တေးတော်မူသော၊
သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဓိ
ကာရကမ္ဘံ၊ လွန်ကဲသော ကောင်းမှုကံကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ အဟမ္ဘိ၊ အကျွန်ုပ်
သည်လည်း၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ပဋိဘာဏဝန္တာနံ၊ ပဋိဘာဏ်ရှိကုန်
သောရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သည်၊ တပေယျံ၊ ဖြစ်ရပီလိ၏၊ အုတ်၊
ဤသို့၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဗျာကတော၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြားအပ်သည် ဖြစ်၍၊ ယသဇိဝံ၊
အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဧဝမနုဿေသု၊
နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဇ္ဈော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမဝ္ဋိံ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်ထင်မူသောအခါ၌၊ သာ
ဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗုတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဝရိသောတိလဒ္ဓနာမေ၊ ဝရိသဟုရအပ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တ
ယောဗေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို၊ ဥဂ္ဂဟိ၊ သင်၏၊ တတော၊ ထိုနေ့၌၊ အာစ
ရိယံ၊ ဆရာကို၊ အာရာဓေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ ဆဝသိသမန္တနာမ၊ ဆဝ

၅၅၈ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သိသမည်သောမန္တန်ကိုးဝိက္ခိတွာ၊ သင်၍၊ သဝသိသံ၊ လူသေ၏ဦးခေါင်း
 ကိုးနုခေန၊ လက်သည်းဖြင့်၊ အာကောဇေတွာ၊ ခေါက်၍၊ အယံသဠော၊ ဤ
 သတ္တဝါသည်၊ အသုကယောနိယံ၊ ဤမည်သောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ပြာဟူဏာ၊ ဝုတ္တုားတို့သည်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊
 အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဖိရိတမဂ္ဂေါ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းတည်း၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ဝဂီသံ၊ ဝဂီသကိုးဂဟတွာ၊ ယု၍၊ ဂါမနိဂမရာဇနိယော၊
 ရွာနိဂုံးမင်းနေပြည်တို့သို့၊ ဝိစရန္တိ၊ ထည့်သည်ကုန်၏၊ ဝဂီသောဝိ၊ ဝဂီသ
 သည်လည်း၊ ထိဝဿမတ္ထကော၊ သုံးနှစ်၏အသက်၌၊ မတာနိဋ္ဌိ၊ သေကုန်
 သောသူတို့၏လည်း၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကိုးအာဟာရာဇေတွာ၊ ဆောင်ရွေး
 နုခေန၊ လက်သည်းဖြင့်၊ အာကောဇေတွာ၊ ခေါက်၍၊ အယံသဠော၊ ဤ
 သတ္တဝါသည်၊ အသုကယောနိယံ၊ ဤမည်သောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ခို၍၊ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ ကဗိန္ဒန္တဗနတ္ထံ၊ ယုံ
 မှားကိုပျောက်ခြင်းအကျိုးငှါလည်း၊ တေတေဇနေ၊ ထိုထိုသေကုန်သော
 သူတို့ကိုလည်း၊ အာဝဟတွာ၊ ခေါ်သွင်း၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂတိံ၊ သား
 ရာဂတိကိုးကထာပေတိ၊ ချီစေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တစ္ဆိံ၊ ထိုဝဂီသ၌၊
 မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ အဘိပ္ပဝိဒတိ၊ အလွန်ကြည်ညို၏သော၊
 ထိုဝဂီသသည်၊ တံ၊ ထိုဆဝသံသမန္တန်ကိုး၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာဇနဿ၊
 လူအပေါင်း၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ သတတ္ထိ၊ အရာကိုလည်းကောင်း၊ သ
 ဟာသတ္ထိ၊ အထောင်ကိုလည်းကောင်း၊ သဘတိ၊ ရ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပြာ
 ဟူဏာ၊ ဝုတ္တုားတို့သည်၊ ဝဂီသံ၊ ဝဂီသကိုး၊ အာဒါယ၊ ပူဆောင်၍၊ ယ
 ထာရုစိ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ စရိတွာ၊ ထည့်သည်၍၊ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏၊ ဝဂီ
 သော၊ ဝဂီသသည်၊ သတ္ထု၊ ဖြတ်စွာသုရား၏၊ ဂုဇဏ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊
 သုတွာ၊ ကြား၍၊ သတ္တာရံ၊ ဖြတ်စွာသုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတုကာမော၊ ကပ်
 ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပြာဟူဏာ၊ ဝုတ္တုားတို့သည်၊ သမ
 ဇဏာဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ မာယာယ၊ ထည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်၊ တံ
 ထိုဝဂီသကိုးအာဝဇ္ဇေသတိ၊ ထည့်ပတ်သတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိက္ခိပိံ၊ သု၊
 ပယ်ကုန်၏၊ ဝဂီသော၊ ဝဂီသသည်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
 အနာဒိယိတွာ၊ နားမထောင်မူ၍၊ သတ္ထု၊ ဖြတ်စွာသုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ
 သို့၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ ဇေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိ၊
 ထိုင်နေ၏၊ တံ၊ ထိုဝဂီသကိုး၊ နိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝဂီသ၊ ဝဂီသ၊ ဝဂီသိ၊ ထရံ၊ တရ
 သော၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ ဇာနာသိ၊ သိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေးတော်

မူ၏၊ဘောဂေါတမ၊ အိုအရှင်ဂေါတမ၊ဆဝသီသမန္တနာမ၊ဆဝသီသမ
မန္တနံမည်သည့်ကို၊အာမဇာနာမ၊ဩဝံသိပါဏ္ဍိ၊တေန၊ထိုမန္တနံဖြင့်၊တိဝ
သာမတ္တကော၊သုံးနှစ်၏အထက်၌၊မတားနုတ္တိ၊သေကုန်သောသူတို့၏လည်း၊သီ
ဝံ၊ဦးခေါင်းကို၊နုခေန၊လက်သည်းဖြင့်၊အာကော၊ဧတု၊ခေါက်၍၊နိဗ္ဗတ္တ
ဌာနံ၊ဖြစ်ရာအရပ်ကို၊ဇာနာမ၊ထိပါဏ္ဍိ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊လျှောက်သည်
ရှိသော၊သတ္တဝ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ထိုဝိသုတ္တရာ၊ ဧကံ၊တခု
သော၊နိရယေ၊ငရဲ၌၊နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါ၏၊သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊
ဒသေသံသိ၊ပြု၏၊ဧကံ၊ တခုသောဦးခေါင်းကို၊ မနုဿေ၊လူ၊ပြည်တို့၌၊ဧ
ကံ၊တခုသော ဦးခေါင်းကို၊ဒေဝေ၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ဧကံ၊ တခုသော၊ပရိ
နိဗ္ဗုတဿ၊ပရိနိဗ္ဗာနံသောမထေရ်၏၊ သီသံ၊ဦးခေါင်းကို၊ ဒသေသံသိ၊ပြ
ဏ္ဍိ၊သော၊ ထိုဝိသုတ္တရာ၊ ပဌမံသီသံ၊ ရှေးဦးစွာသော ဦးခေါင်းကို၊အာ
ကော၊ဧတု၊ခေါက်၍၊ဘောဂေါတမ၊ အိုအရှင်ဂေါတမ၊ အဟံသတ္တဝ၊
ဤသတ္တဝါသည်၊နိရယေ၊ငရဲ၌၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊
ဝိသု၊ဝိသု၊ သာဓု၊ကောင်း၏၊ သုတ္တု၊ကောင်းစွာ၊ တဿ၊သင်သည်၊
မိတ္တံ၊မြတ်အပ်၏၊အဟံသတ္တဝ၊ဤသတ္တဝါသည်၊ကုဟိ၊ အဟပိအရပ်၌၊
နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တိ၊မေးတော်မူ၏၊ မနုဿေ၊လောကေ၊
လူ၊ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ဤသတ္တဝါသည်၊ ကုဟိ၊ အဟပိအ
ရပ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊မေး၏၊ ဒေဝလောကေ၊
နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊တိဏ္ဍန္တိ၊ သုံးယောက်ကုန်သော
သူတို့၏လည်း၊နိဗ္ဗတ္တဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို၊ ကထေသိ၊ပြောဆို၏၊ ပရိနိဗ္ဗု
တဿ၊ပရိနိဗ္ဗာနံသောပုဂ္ဂိုလ်၏ကား၊သီသံ၊ဦးခေါင်းကို၊နုခေန၊လက်
သည်းဖြင့်၊အာကော၊ဧတု၊ခေါက်သည်ရှိသော၊အန္တံ၊အရံးကို၊နေဝ
ပဿိ၊မမြင်းကောနိ၊အဝ္ဇန်းကို၊ နပဿတိ၊မမြင်းအထ၊ ထိုအခါ၌နံ၊ထို
ဝိသုပ္ပာ၊သတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိသု၊ဝိသု၊ နသတ္တောသိ၊မ
တတ်နှိုင်းသလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊တဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ဥပ
ပရိက္ခာမ၊ရံစမ်းပါဦးအံ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုနုပ္ပုနံ၊အဖန်တလဲလဲ၊ပရိဝုတ္တေတွာ
ပြန်၍၊ဗဟိရကမန္တေန၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော မန္တနံဖြင့်၊ခိ
တာသဝဿ၊ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ဂတိ၊လားရာဂတိကို၊ကထံ၊ အာဟပိသို့
လျှင်၊ဇာနိဿတိ၊သိနှိုင်းလတ္တံ့နည်း၊အတ၊ထိုအခါ၌၊အဿ၊ ထိုဝိသု၏၊
မတ္တကတော၊ ဦးခေါင်းထိပ်ထက်မှ၊ သေဒေါ၊ချွေးသည်၊ မုပ္ပံ၊လွှတ်၏၊
သော၊ ထိုဝိသုသည်၊ လမ္ဗိတွာ၊ရှက်၍၊ ဘုဏ္ဏိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေ

၅၆၀ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သည့်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိးတည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌နံ၊ ထိုဝဂီသကို။ သဗ္ဗာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဂီသ၊ ဝဂီသ၊ ကိလမသိ၊ ပင်ပန်းသလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အိုအရှင်ဂေါတမ၊ အဝမ၊
 ဪဟုတ်ပါ၏။ ဣမဿ၊ ဤသူ၏၊ ဥပ္ပန္နဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို၊ ဇေနိဝံ၊ ထိ
 ခြင်း၌၊ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်ပါ၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ သဝေဇာ
 နာသ၊ အကယ်၍သိတော်မူကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ကထေထ၊ ဖြေတော်မူပါကုန်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ လျှောက်၏။ ဝဂီသ၊ ဝဂီသ၊ အဟံ၊ ငါဘုရား
 သည်းဇေတု၊ ဤသူ၏ဂုဏ်ကိုလည်း၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတော၊ ဤထက်လည်း
 ဥပ္ပန္နမိ၊ တရံ၊ အလွန်၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဠာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်
 သိမ်း၊ စုတိံ၊ စုတိကိုလည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓေကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝေဒိ၊ သိ၏။ အသတ္တံ၊ တဏှာဟူသောကပ်ငြိခြင်းမရှိသော၊ သုဂတံ
 ကောင်းသောစကားကို ဆိုတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကိုသိ
 သော၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုမှ အပပြုပြီးသောသူဟူ၍၊ အဟံ၊
 ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 ဂတိံ၊ ဂတိကို၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဗ္ဗမာနုဿာစ၊
 ဂန္ဓဗ္ဗနတ်လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ နဇာနန္ဒိ၊ မသိကုန်၊ ဝိဇာနသံ၊ ကုန်
 ပြီးသောအာသဝေါရှိသော၊ အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုသူကို၊
 ဗြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုမှ အပပြုပြီးသော သူဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊
 ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဣမာ ဧဝေါဿ၊ ဤနှစ်ခုကုန်သောဂါထာတို့
 ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝဂီသော၊ ဝဂီသသည်၊ ဘောဂေါတမ၊
 အရှင်ဂေါတမ၊ တေနဟိ၊ ထိုတို့ဖြစ်မှုကား၊ တံဝိန္နံ၊ ထိုအတတ်ကို၊ မေး
 အက္ခန္တိ၊ အား၊ ဧဝံ၊ ပေးပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပမိတိံ၊ ရှိသေခြင်း
 ကို၊ ဧသေတွာ၊ ပြု၍၊ သဗ္ဗ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ နိသိဒိ၊
 နေ၏။ သဗ္ဗာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမှေဟိ၊ ငါတို့နှင့်၊ သမာနလိဂီကာသ၊
 တူသောအသွင်ရှိသောသူအား၊ ဧမ၊ ပေးကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ ဝဂီသော၊ ဝဂီသသည်၊ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိတစ်ခုတစ်ခုကို၊ ကတွာ
 ပြု၍၊ မယား၊ ငါသည်၊ ဣမန္တံ၊ ဤမန္တာန်ကို၊ ဂဟေတု၊ ယူခြင်း၌၊ ဝဇ္ဇတိ၊
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ ကိံ၊ အာ
 ဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ မဟိ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇေန္တ
 ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်၊ မာမိန္ဒယိတ္ထ၊ မကြံအောက်မှေကြကုန်လင့်၊ အဟံ၊

ဝါသညံ၊မန္တံ၊မန္တရားကို၊ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ သင်၍၊သကလဇမ္ပုဒီပေ၊အလုံးစုံ
သောဇမ္ပုဒီပံဒွံ၊ဇေဋ္ဌကော။ အကြီးအကဲသည်၊ တဝိဿာမိ၊ဖြစ်အံ့၊တုမှာ
ကစ္ဆိ၊သင်တို့အားလည်း၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ဘဒ္ဒကမေဝ၊ကောင်းသည်သာ
လျှင်၊တဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍၊မန္တတ္ထာယ၊မန္တာန်အလိုငှါ
သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တိကံ၊အထံသို့၊ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်၍၊ပဗ္ဗန္တံ၊
ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ယခမိ၊တောင်းပန်၏၊တဒါစ၊ထိုအခါ၌လည်း၊ထေရော၊
နိဂြောဓကပ္ပော၊နိဂြောဓကပ္ပမထေရ်သည်၊တဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊
သန္တိကော၊အထံ၌၊ဌိတော၊ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တံ၊ထိုနိဂြောဓ
ကပ္ပမထေရ်ကို၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အာဏာပေသိ၊စေတော်မူ၏
ကို၊အာဏာပေသိ၊အဘယ်သို့စေသနည်း၊ နိဂြောဓကပ္ပ၊နိဂြောဓကပ္ပ၊ဣမံ
ဤဝိသကို၊ပဗ္ဗဇေဟိ၊ရှင်ပြုလော၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဏာပေသိ၊စေတော်မူ
၏၊သော၊ထိုနိဂြောဓကပ္ပသည်၊ သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊အာဏာယ၊စေ
ခိုင်းခြင်းဖြင့်၊တံ၊ထိုဝိသကို၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊မန္တပရိဝါရံ၊မန္တာန်
၏အခြံအရံကို၊တဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဥဂ္ဂဏှာဟိ၊သင်ဦးလော၊ဣတိ၊ဤသို့ဆို
၍၊နတ္ထိံ၊သာကာရံ၊သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာရှိသော၊ကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ၊ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းကိုလည်းကောင်း၊ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ၊ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း
ကောင်း၊ အာမိက္ခိ၊ ဟောကြား၏၊သော၊ ထိုဝိသသည်၊နတ္ထိံ၊သာကာရံ၊
နတ္ထိံ၊သာကာရကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ သဏ္ဌာယန္တောဝံ၊သရဏ္ဌာယံလျက်သာလျှင်၊
ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ပဗ္ဗပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ပြာဟ္မဏာ၊ပုဏ္ဏားတို့သည်၊
ဝိသံ၊ဝိသကို၊ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်၍၊ဘောဝိသ၊အိုဝိသ၊သမဏ
သင်္ဂေါတမဿ၊ရဟန်းဂေါတမ၏၊ သန္တိကော၊အထံ၌၊သိပ္ပံ၊အတတ်ကို၊
သိက္ခိတံကိ၊သင်အပ်ပြီလော၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ပုစ္ဆိံ၊သု၊မေးကုန်၏ သိပ္ပသိက္ခ
နေန၊အတတ်ကိုသင်သဖြင့်၊ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း၊တုမှော၊
သင်တို့သည်၊ဝန္တု၊ထ၊သွားကြကုန်လော့၊ မဟံ၊ငါအား၊တုမှဟိ၊သင်တို့
သည်၊ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စသည်၊န၊မရှိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အေဟ၊ဆို
၏၊ပြာဟ္မဏာ၊ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ဒေါနိ၊ယခုအခါ၌၊တွံဝိ၊သင်သည်လည်း၊သ
မဏဿဂေါတမဿ၊ရဟန်းဂေါတမ၏၊ဝသံ၊အလိုသို့၊အာပန္နော၊ရောက်
၏၊မာယာယ၊မယာဖြင့်၊ အာဝဋ္ဋိတော၊ထွဉ်းပတ်အပ်၏၊မယံ၊ငါတို့သည်၊
တဝ၊သင်၏၊သန္တိကော၊အထံ၌၊ကိ၊ကရိဿာမ၊အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်း
ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍၊အာဂတမဂ္ဂနေဝ၊လာသောခရီးဖြင့်သာလျှင်၊ပဏ္ဍမိံ၊သု၊
ပဲကြကုန်၏၊ဝိသုတ္တရာ၊ဝိသုတ္တရာသည်၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊

၅၆၂ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဝနေတွာ၊ ပွား၍ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တာကာသိ၊ မျက်မှောက်
ပြု၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိ၌၊ သဗ္ဗဓမ္မေသု၊ အလုံးစုံသော
ထရားတို့၌၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော၊ နာယကော၊ သတ္တဝါတို့
ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ရှိသောဝင်တော်မူတတ်သော၊ ပဒုမုတ္တရေနာမ၊ ပဒုမုတ္တရအ
မည်တော်ရှိသော၊ ဇိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ သ
တသဟဿဒ္ဓိကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းတက်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ သာဂရေ
သမုဒ္ဒရာ၌၊ ဦမိ၊ လှိုင်းတံပိုးသည်၊ ဝိတ္တဝယထာ၊ ဆန်းကြယ်သကဲ့သို့၊ ဂဂ
နေ၊ ကောင်းကင်၌၊ တာရကာ၊ ကြယ်အပေါင်းတို့သည်၊ ဝိတ္တဝိယ၊ ဆန်း
ကြယ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဝစနံ၊
သာသနာတော်သည်၊ အရဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာတို့ဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်
၏၊ သဒ္ဓေဝသုရနာဂေဟိ၊ နတ်အသုရာနဂါးနှင့်တကွကုန်သော၊ မနုဇေ
ဟိ၊ လူတို့ဖြင့်၊ ဗုရက္ခတော၊ ခြံရံသည်ဖြစ်၍၊ သမဏဗြာဟ္မဏာကိဏ္ဍော၊ ရ
ဟန်းပုဏ္ဏားတို့ဖြင့်ဖြိုဖျက်ကုန်သော၊ ဇနမဇ္ဈေ၊ လူတို့၏အလယ်၌၊ ဇိနုတ္တမော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပတာဟိ၊ အရောင်တို့ဖြင့်၊ အနုရုဇ္ဈန္တာ၊ တင်စွန်း
အပ်သည်ဖြစ်၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ လောကန္တူ၊ လောက၏အလုံးသို့
ရောက်တော်မူသော၊ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေနေယျပဒု
မာနိ၊ ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါတည်းဟူသောကြောတို့ကို၊ ဝစနေန၊ စကား
တော်ဖြင့်၊ ဝိပောဓေန္တော၊ ပွင့်စေတော်မူလျက်၊ ပုရိသုတ္တမော၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝေသာရန္တေဟိ၊ ဝေသာရန္တ
ညာဏ်တို့နှင့်၊ သဗ္ဗန္ဓော၊ ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ပဟိနာယသမာရန္တော၊ ပယ်အပ်
သောဘေးရှံရှားခြင်းကင်းတော်မူ၏၊ ခေမပတ္တော၊ ဘေးမဲ့ခြင်းသို့ရောက်
တော်မူ၏၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရဲရင့်တော်မူ၏၊ ပဝရံ၊ မြတ်သော၊ အာသဘံ၊
အာသဘာမြောက်သော၊ ဌာနံ၊ အရာကိုလည်းကောင်း၊ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံ
သော၊ ဗုဒ္ဓဘူမိဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အရာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ နလဝ
ကဌေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဒုဇာနာတိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏၊ ကွမိ၊ အချို့သော
သဗ္ဗောဒကော၊ အပြစ်တင်ပိမ့်သောသူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အန္တိမ္ဘိတံ၊
ကြောက်ခြင်းကင်းသော၊ သိဟနာနံ၊ မြတ်သောအသံကို၊ တဿတာမိနော
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဒတော၊ ကျူးရင့်တော်မူစဉ်၊ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်
သည်လည်းကောင်း၊ နရောဝါ၊ လူသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာဝါ၊ ဗြဟ္မာ
သည်လည်းကောင်း၊ ပဒုဝတ္ထာ၊ ကဲ့ရဲ့သောသူသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ပဝရံ
မြတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ဟောတော်မူလျက်၊ သဒ္ဓေ

ဝက်၊နတ်နှင့်တကွသောလူကို၊သန္တာရေန္တာ၊ကယ်တင်တော်မူလျက်၊
 ပရိသာသု၊ပရိသတ်တို့၌၊ဝိသာရဒေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ဓမ္မ
 စကြာတရားတော်ကို၊ပဝတ္ထေသိ၊လည်စေတော်မူ၏၊ ပရိသာနဝတံ၊လျှင်
 သောပညာရှိကုန်သောသူတို့တွင်၊အဂ္ဂံ၊မြတ်သော၊သာဓုသမ္ပတံ၊ကောင်း
 ၏ဟုသမုတ်အပ်သော၊သာဝကံ၊သာဝကကို၊ဗဟံ၊များသော၊ဂုဏံ၊ဂုဏ်
 ကိုး၊ပကိစ္ဆေတွံ၊၊ကြား၍၊ တံ၊ထိုရဟန်းကို၊ တေဒဂ္ဂေ၊တေဒဂ်အရာ၌၊ဇ္ဇ
 ပေသိ၊ထားတော်မူ၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဟံသဝတိယံ၊
 ဟံသာဝတီပြည်၌၊ သာဓုသမ္ပတော၊ ကောင်း၏ဟု သမုတ်အပ်သော၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ဗုဒ္ဓဘွားသည်၊ ဟုတွင်၊ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဒေဝဗိဇ္ဇ၊အလုံးစုံသောဗေ
 ဒင်ကိုသိသည်၊ဇာတော၊ဖြစ်၏၊ ဝဂီသော၊ စကားကိုအစိုးရ၏၊ဝါဒသုဒ
 နော၊အယူကိုပြတတ်၏၊တံမဟာဝီရံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ဥပေစ္စ၊ကင်၍၊
 တံဓမ္မဒေသနံ၊ထိုတရားဒေသနာကို၊သုတွင်၊ကြား၍၊ သာဝကဿ၊သာဝ
 က၏၊ဂုဏေ၊ဂေဗျးဇူး၌၊ နတော၊ညွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝီတိဝရံ၊ဝီတိမြတ်ကိုး
 ပဋိလဘိ၊၊ရေ၊ သာသံဃံ၊တပည့်သားသံဃာနှင့်တကွသော၊လောက
 နန္ဒနံ၊လောကကို နှစ်သက်စေတတ်သော၊ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊နိ
 မန္တေတွာဝ၊ပင့်ဘိတ်၍သာလျှင်၊ သတ္တယဟံ၊ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ အဟံ၊ငါ
 သည်၊တောဇယိတွာ၊ကျွေးမွေး၍၊ဒုဿဟိ၊ပုဆိုးတို့ဖြင့်၊ တဒါ၊ထိုအခါ
 ၌၊အန္တိဒယိ၊ဖုံးလွှမ်းစေပြီ၊ပါဒေ၊ခြေတော်၌၊သိရသာ၊ဦးဖြင့်၊နိပစ္စ၊ဝပ်
 ၍၊ကတောကသော၊ ပြုအပ်ပြီးသောအခွင့်ရှိသော၊ ကတဉ္စလိ၊ချိုသော
 လက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သောအချပ်၌၊
 ဌိတော၊ရပ်လျက်၊ဟေဇ္ဇော၊ရှင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဥတ္တမံ၊မြတ်သော၊
 ဇိနံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ သန္တဝိ၊ခြီးမွမ်းပြီ၊ ဝါဒမဒ္ဒန၊အယူကိုနှိပ်နင်း
 တတ်သောမြတ်စွာဘုရား၊ တေ၊အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ရှိခိုးပါ၏၊ဣသိ
 သတ္တမ၊ခုနစ်ဆူမြောက်ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊တေ၊အရှင်ဘုရား
 အား၊နမော၊ရှိခိုးပါ၏၊ သဗ္ဗလောကဂ္ဂ၊ ခပ်သိမ်းသောလောကထက်မြတ်
 တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊တေ၊အရှင်ဘုရားအား၊နမော၊ရှိခိုးပါ၏၊အာ
 ပံကာရ၊ဘေးကင်းခြင်းကိုပြုတော်မူတတ်သောအရှင်ဘုရား၊တေ၊အရှင်
 ဘုရားအား၊နမော၊ရှိခိုးပါ၏၊ မာရမဒ္ဒန၊မာရ်ကိုနှိပ်နင်းနိုင်သောအရှင်
 ဘုရား၊တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ရှိခိုးပါ၏၊ ဒိဋ္ဌိသုဒန၊ အယူကိုပြု
 တော်မူတတ်သောအရှင်ဘုရား၊ တေ၊အရှင်ဘုရားအား၊နမော၊ရှိခိုးပါ၏၊
 သန္တိသုဒ၊နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ပေးတော်မူတတ်သောဘုရား၊တေ၊အရှင်

၅၆၄ တေရုဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

တရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ သရဏံကရ၊ ကိုးကွယ်ရာကိုပြုတော်မူတတ်
သောအရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ တေ၊
အရှင် ဘုရားသည်၊ အနာထာနံ၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ ကုန်သော သူတို့၏၊ နာ
ထော၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူ၏၊ ဘိဇာနံ၊ ကျောက်စာတ်ကုန်သောသူ
တို့အား၊ အာယုဗ္ဗဒေါ၊ ဘေးမဲ့ ကိုပေးတော်မူတတ်၏၊ သန္တာနံ၊ ပင်ပန်း
ကုန်သောသူတို့အား၊ ဝိဿမေဂ္ဂမိ၊ သက်သာရာကို စေတတ်၏၊ သရ
ဏေဝိနံ၊ ကိုးကွယ်ရာကို ရှာကုန်သော သူတို့၏၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ
ဖြစ်တော်မူ၏။ ဝေမာဒိဟိ၊ ဤသို့အစရှိ သည်တို့ဖြင့်၊ မဟာဂုဏံ၊
မြတ်သောဂုဏ် ရှိတော်မူသော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သန္တဝိတွာ၊
ခြီးမွမ်း၍၊ ဝါဒိသုဒဿ၊ ဝါဒိသုဒအမည်တော် ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း
၏၊ ဂတိံ၊ အသားသို့၊ ပပွေမိ၊ ရောက်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
လျှောက်ပြီး၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနန္တပဋိဘာနဝါ၊ အဆုံးမရှိသောပ
ညာရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ
၏၊ ယောသော၊ အကြင်သူသည်၊ သဟသာဝကံ၊ တပည့်သားသံဃာ
နှင့်ကကွသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သတ္တာပံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊
ပသန္ဓေ၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိပါဏိဘိ၊ မိမိလက်တို့ဖြင့်၊ အဘော
ဇေသိ၊ ကျွေးမွေးပြီးမေ၊ ဝါ၏၊ ဂုဏန္တ၊ ဂုဏ်ကိုလည်း၊ ပကိတ္တေယံ၊ ကြား၏၊
သော၊ ဤသူသည်၊ ဝါဒိသုဒဿ၊ ဝါဒိသုဒအမည်တော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု
နော၊ ရဟန်း၏၊ ဌာနံ၊ အရာကို၊ ပတ္တယထေ၊ တောင့်တ၏။ အနာဂတဋ္ဌိ၊
လာလတ္တံ့သော၊ အဋ္ဌါနေ၊ ကာလ၌၊ အနုပ္ပကံ၊ ဈေးစွာသော၊ ဒေဝမနုဿ
သမ္ပတ္တိံ၊ နတ်လူတို့၏စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘောတွာ၊ ခံစား၍၊ ဇေတံမနောရထံ၊
ဤနှလုံးအလိုကို၊ လန္တသေ၊ ရလတ္တံ့၊ အတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ သတ
သဟသေ၊ ကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ပဝေါ၊ တတိ
ယဩက္ကာကအမျိုး၌ဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဂေါတမေနနာမ၊
ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက
၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တဿ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊
သတ်ပီးသောတရားတို့၌၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်၊ ဩရသော၊ ရင်၌
ဖြစ်သော သားသည်၊ ဓမ္မနိဋ္ဌိတော၊ တရားသည် ဘန်ဆင်းအပ်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဝဂီသောနာမ၊ ဝဂီသအမည်
ရှိသော၊ သတ္ထုသေဝကော၊ ဘုရားတပည့် သားသည်၊ ဟေသတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ မုဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်

သည်း ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မေတ္တာစိတ္တော၊ မေတ္တာစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဿ
 ဂတံ၊ ရှေးတရားတို့ကဲ့သို့ လောကုတ္တရကောင်း တော်မူသော၊ ဇိနံ၊ ခြံဝံ့စွာ
 ဘုရားဘိုးတခါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ လုပ်
 ကျွေးပြီ၊ သုကာတေန၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော၊ တေနကမ္မေနစ၊ ထို
 ကောင်းမှုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာပဏိဝိပိစ၊ စေတနာဆု
 တောင်းခြင်းတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ မနုဿံဒေဟံ၊ လူ၏ကိုယ်ကိုး
 ဇယိတွာ၊ စွန့်၍၊ တုသိတံ၊ တုသိတာနတ်ပြည်သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂမာ
 မိ၊ သွားပြီ၊ ဒေါနိန္ဒာဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပစ္စိမေဝဘဝေ၊ အဆုံးစွန်သော
 ဘဝ၌လည်း၊ ဝိဗ္ဗကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊
 ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဇာတိယာ၊ ပွားဖွားသည်မှ၊ သတ္တဝေသိကံ၊ ခုနစ်
 နှစ်အရွယ်သို့၊ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်သည်အထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သဗ္ဗဝေဒဝိဒ္ဓု၊
 အလိုရုံသောဗေဒင်ကိုသိသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ငါဒသတ္တဝိသာရဒေါ၊
 ဝရိကျင်း၌ရဲရင့်၏၊ ဝါဒိဿရော၊ အယူကိုအစိုးရ၏၊ ဝိတ္တကထိ၊ ဆန်းကြယ်
 သောစကားကိုဆိုကတ်၏၊ ပရဝါဒမဗ္ဗနေ၊ သူတပါးတို့၏အယူကိုနှိပ်နင်း
 တတ်၏၊ ဝဂီ၊ ဗေဒင်ကိုသိခြင်း၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်
 ဝရိသော၊ ဝရိသမည်၏၊ ဝစနေ၊ စကား၌၊ ဣဿရော၊ အစိုးရ၏၊ ဣတိဝါ၊
 ဤသို့လည်း၊ ဝရိသော၊ ဝရိသမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လောကသမ္မတံ၊ လောက
 သည်သရိုက်အပ်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ နာမံ၊ အမည်သည်၊ အတဝိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာခြင်းသို့၊ ပတ္တော
 ရောက်၏၊ ပဌမယောဗ္ဗနေ၊ ပဌမအရွယ်၌၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ ရမ္မေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ကောင်းသော၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊
 သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီး၊
 ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအစို့ငှါ၊ ဝိစရန္တံ၊ လှည့်လည်တော်မူသော၊ ပတ္တပါဏိံ၊
 သင်္ဃိတံလက်စွဲသော၊ သုဘံဝုတံ၊ ကောင်းစွာစောင့်အပ်သော၊ အလေဝ
 လက္ခိ၊ မလေ့မစီသောမျက်စိရှိသော၊ ဝိတံတာဏိံ၊ နှိုင်းယှဉ်၍ဆိုလေ့ရှိ
 သော၊ ယုဂမတ္တံ၊ ထမ်းပိုးတပြန်ခန့်မျှ၊ အဒက္ခိတံ၊ ရှေ့သော၊ တံ၊ ထိုအရှင်
 သာရိပုတ္တရာကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီး၊ ဝိသ္ဓာနံ၊ မြင်ပြီး၍၊ ဝိမ္ဗိတော၊ အံ့သွယ်သရဲ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မမ၊ ငါအား၊ အနုန္တဝံ၊ လျှောက်ပတ်သော၊ ကဏိကာ
 ရံ၊ ဝန်စိတ်၊ ရွေးချယ်ထားသောမဟာဇော၊ ပန်းကဲ့သို့၊ ဝိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်
 သော၊ ငါထာပဒံ၊ ငါထာပုန်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဝေါစံ၊ ဆိုပြီ၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဝဏ္ဏိတော၊ ပညာရှိသော၊ သောဝိရော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊

၅၆၆ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ မေးငါအား၊ သမဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ခုဒ္ဒသံ၊ ဖြစ်နိုင်သော၊
ဥတ္တမံ၊ ဖြတ်သော၊ ဝိရာဂသံဟိတံ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော၊ ဝါကျုံးစကားကို၊
ကတွာန၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဝိဝိတ္တပရိသာနေန၊ ဆန်းကြယ်သောပညာရှိသော၊
တေနတာဒိနာ၊ ထိုအရှင်သာရိယုတ္တရာသည်၊ တောဝိဇာတော၊ နှစ်သက်စေ
အပ်၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်၌၊ သိရသော၊ ပြီးဖြင့်၊ နိပစ္စ၊ ဝတ်၍၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ပဗ္ဗ
ဇေဟိ၊ ရဟန်း၊ ပြုတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဟ္မ၊ လျှောက်၏၊ တတော
တဒါကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ သုမဟာပညော၊ လွန်သောပညာရှိတော်မူသော
အရှင်သာရိယုတ္တရာသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဗုဒ္ဓသဋ္ဌံ၊ ဘုရားဖြစ်သို့၊ ဥပါနယိ၊
ဆောင်၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်၌၊ သိရသော၊ ပြီးဖြင့်၊ နိပစ္စ၊ ဝတ်၍၊ သတ္တ၊ သန္တိ၊ ကေ
မြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေပြီး၊ မမေ၊ ငါအား၊ ဝေတံ၊ ဆိုတတ်
သောသူတို့ထက်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဟေ
မိန့်တော်မူ၏၊ ဝရိသ၊ ဝရိသ၊ ကမ္ဘီ၊ အသို့နည်းတုံးသင်သည်၊ ကိဉ္စိသိပ္ပံ၊ ရိုး
စဉ်းသောအတတ်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဝိဗာရသဝသံ၊ တဆွဲနှစ်နှစ်
လွန်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝနန္တု၊ တောင့်စွန့်အပ်သည်တည်းဖြစ်သော၊
မတသိသံ၊ သူ့သခေါင်းခွန်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဝိဇ္ဇာဝိ
သေသေန၊ အတတ်အထူးဖြင့်၊ သေသက္ကောသိ၊ အကယ်၍တတ်နိုင်
သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝါစယ၊ ဟောလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊
အာမောဟိ၊ ဩော်ဟူ၍၊ မေးငါသည်၊ ပရိညာတော၊ ဝန်ခံသည်ရှိသော်၊
တိကိသိသာနိ၊ သုံးခုသောဦးခေါင်းခွန်တို့ကို၊ ဒဿသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ နိဓ
ယနုရဗေဝေသု၊ ငရဲလူနတ်တို့၌၊ ဥပပန္နေ၊ ဖြစ်ကုန်သောသူတို့ကို၊ အဝေါစ
ယိ၊ လျှောက်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ ဝိသံ
ဦးခေါင်းကို၊ နာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒဿသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊
တတောတဒါကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဟတာရေ၊ နှစ်ကင်း
သောအားထုတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ အာယာစိသံ၊
တောင်းပြီး၊ ပဗ္ဗဇိတွာန၊ ရဟန်းပြု၍၊ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တဟိံ
တဟိံ၊ ထိုထိုအခါ၌၊ သန္တဝါမိ၊ ပြီးပွန်း၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊
ကပ္ပဝိက္ကောတိ၊ ကဗျာဖွဲ့ခြင်း၌နှစ်သက်၏ဟူ၍၊ တိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့သည်၊
ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ တတောတဒါကာ
လေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိမံသနတ္ထံ၊ စုံစမ်းခြင်းငှါ၊ မေးငါအား၊ ဝိနာယကော၊ သတ္တ
ဝါတို့ကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ မိန့်

၇၀-သတ္တနိပါတ်- ၂၆၄-ဝရိသတ္ထရဂါထာ

၅၆၇

တောဝိမုဏ္ဏိ၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ တက္ကိကာပန၊ ကြိစ္ဆိင်သလော၊ တံ၊
သင့်အား၊ ဌာနသော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ပဋိဘန္တိ၊ ထင်ကုန်သလော၊ ဣ
တိဝါ၊ ဤသို့သည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝိရ၊ ဖြတ်စွာတုရား၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ နန္ဒပုဗ္ဗိတ္ထော၊ ကဗျာဖွဲ့ခြင်း၌ မနှစ်သက်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ဌာနသော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ နပဋိဘန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ တေနယိ၊ ထိုသို့
တပြားကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝရိသ၊ ဝရိသ၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဌာနသော၊
အကြောင်းအားဖြင့်၊ သန္တတိဟိ၊ ခြီးမွမ်းလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိရံ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိ
တော်မူသော၊ ဣသိသတ္တမံ၊ ဖြတ်စွာတုရားကို၊ မေမဟာ၊ ငါသည်၊ ဌာန
သော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ဂါထာယိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ သန္တပိ၊ ခြီးမွမ်းပြီး
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝိနော၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်
သည်ဖြစ်၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အဂ္ဂေ၊ တေဒဂ်အရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏၊
ဝိတ္ထေန၊ ဆန်းကြယ်သော၊ ပဋိဘာနေန၊ လျှင်မြန်သောပညာဖြင့်၊ ပေသလော၊
လိသကိုချစ်ကုန်သော၊ အညော၊ တပါးကုန်သောရဟန်းတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ အတိမညတိ၊ မထေမဲ့မြင်ပြု၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သံဝိဂ္ဂေါ၊ လိတ်သန့်
ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပါပုဏ္ဏိ၊ ရောက်ပြီး၊
ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝရိသော၊ ဝရိသအမည်ရှိသော၊ အဟံ၊ ဘိက္ခု၊ ဤ
ရဟန်းသည်၊ ပဋိဘာနဝတံ၊ လျှင်မြန်သောပညာရှိသောသူတို့တွင်၊ အဂ္ဂေါ၊
ယထာ၊ မြတ်သကဲ့သို့၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကောမိ၊ တစုံ တယောက်
သောရဟန်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဓာရေထ၊ မှတ်ကြကုန်သော၊
သတသဟသော၊ ဘန္တတသိန်းထက်၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္ပံ၊ ကံသည်
ဣဒါ၊ ဤအရာဝတ္ထု၊ ပရတ္တော၊ ဤမှလွတ်သော၊ သရဓေဂေါ၊ မြားအဟုန်
ကဲ့သို့၊ မေ၊ ငါအား၊ ဖေလံ၊ အကျိုးကို၊ ဒသေသိ၊ ပြု၏၊ မေ၊ ငါသည်၊ ကိ
လေသော၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ချာပယိ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ပြီး၊ မေတ္တံ၊ ငါသည်
ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ချာပိတသ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ သဗ္ဗေ၊
အသုံးစုံကုန်သော၊ တဝါ၊ တဝတို့ကို၊ သမူဟတာ၊ ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီး၊
နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဝိဟရ
တိဣဝ၊ နေသကဲ့သို့၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊
နေရ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ အာဂတံ၊ လာခြင်းသည်၊ ဝတံ၊ စင်စစ်၊ သွာဂတံ၊
ကောင်းသောလာခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ ဖြတ်စွာတုရား
၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ တိယောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးကုန်သောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊

၅၆၈ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်ရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ စတဿော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသန္တဒါစ၊ ပရိသန္တဒါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဝိမောက္ခာစ၊ ဤဗိမောက္ခတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆဋ္ဌာဘိညာစ၊ ခြောက်ပါးကုန်သောအဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

အရဟတပန၊ ရဟန္တာသည်ကား၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ထေရော၊ ဝရိသမထေရ်သည်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဝန္တိန္ဒန္တော၊ ဘွားသည်ရှိသော်၊ စက္ခုပယတော၊ မျက်စိမြင်ရာမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ စန္ဒန၊ လဖြင့်၊ သူရိယန၊ နေဖြင့်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ မဟာသမုဒ္ဒေန၊ မဟာသမုဒ္ဒရာဖြင့်၊ သိနေရန၊ ပဗ္ဗတရာဇိန၊ မြင်မိရ်တောင်မင်းဖြင့်၊ ဓိဂဓုညာ၊ သားတို့၏ မင်းဖြစ်သော၊ သိဟေန၊ ခြင်္သေ့ဖြင့်၊ ဟန္တိန၊ ဂဓ၊ ဆင်ပြောင်ဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေနတေန၊ ထိုထိုဥပမာနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဥပမန္တော၊ ဥပမာပြုသျက်၊ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ပဇာသတေဟိ၊ ဝုဒ္ဓိတရာတို့ဖြင့်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇေန္တော၊ ပြီးပွမ်းလျက်သာလျှင်၊ ဥပဝန္တတိ၊ ကပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုဝရိသကို၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာအလပပ်၌၊ နိထိန္နော၊ နေတော်မူလျက်၊ ပရိဘာနဝန္တာနံ၊ လျှင်သောပညာရှိကုန်သောသူတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဥပေသိ၊ ထားတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ အရဟတ္တုပ္ပတ္တိတော၊ အရဟတ္တဖိုတ်ဖြစ်သည်မှ၊ ဝုဇ္ဇေ၊ ရှေး၌လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆာစ၊ နောက်၌လည်းကောင်း၊ တံတံဝိတ္ထံ၊ ထိုထိုမိတ်ကို၊ အာဂမ္မစွ၍၊ အာသိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်သော၊ ထေရံ၊ ဝရိသမထေရ်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ အာနန္ဒဗ္ဗေရာဒိဟိ၊ အာနန္ဒာမထေရ်အစရှိသည်တို့သည်၊ အာသိတာစ၊ ဟောအပ်ကုန်သောဂါထာတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ၊

အဂါရေသ္မာ၊ အိမ်ရာတောင်သော လူကောင်မှ၊ နိက္ခန္တံ၊ ထွက်သော၊ အဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုသည်၊ သန္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဖံ၊ ငါကို၊ ဝိတက္ကာ၊ ကာမဝိတက် အစရှိကုန်သောမကောင်းသောအကြံတို့သည်၊ ဥပသာန္တိ၊ ငါ၏မိတ်သို့ကပ်လျက်၊ ကဗ္ဗတော၊ မည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဝန္တာ၊ ကြမ်းတမ်းပျက်ချော်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော နေခြင်းရှိကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤလူတို့သည်၊ ဥပသာန္တိ၊ ထို

မှ ဤမှပြေးကုန်၏။ ဥဂ္ဂဝုတ္တံ။ ကိစ္စဖြင့်ထင်ရှားသောသူတို့၏ သားလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ မဟိဿာသာ။ မြတ်သော လေးသမားလည်းဖြစ်ကုန်
 ထသော။ သိက္ခိတာ။ ဆရာထံ၌ တဆွဲနှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သင်အပ်ပြီးသော
 လေးအတတ် လည်းရှိ ကုန်သော။ ဒဠ္ဓဓမ္မိနော။ တင်ခက်သော ပိန့်စ်
 ထောင်အချိန်ရှိသော လေးကို တင်နှိုင်းကုန်သော လေးသမားတို့သည်။
 သမန္တာ။ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အပလာပဗီဇံ၊ ပြေးကုန်သောသူတို့၏၊ သဟဿံ
 တထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသောလူကို၊ ပရိကိရေယျံ၊ ပစ်ကုန်ရာ၏၊ ဧတ္ထ
 ကာပိ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောလေးသမားတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဘိယျောဝါ၊ ထိုထက်လွန်သောလေးသမားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧက
 သရောဝ၊ တချောင်းသောမြားကိုသာလျှင်၊ ဝိပေယျ၊ ပစ်ရာ၏၊ နေသရေ၊
 နှစ်ချောင်းသောမြားတို့ကို၊ နဝိပေယျံ၊ မပစ်နှိုင်းကုန်ရာ၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမ
 တို့သည်၊ ပဉ္စပဉ္စသရေ၊ ရှုပါရုံသဒ္ဓါရုံစသောငါးပါးသောကာမဂုဏ်ဟုဆို
 အပ်သောငါးစင်းငါးစင်းသောမြားတို့ကို၊ ဧကတော၊ တကွနက်၊ ဝိပန္နိ၊
 ပစ်နှိုင်းကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိပေန္တိယော၊ ပစ်တတ်ကုန်သောမိန်းမတို့သည်၊
 ဧတ္တကာဇ္ဇမာဟိဣတ္ထိဟိ၊ ဤမိန်းမတို့ထက်၊ ဘိယျော၊ များစွာသောမိန်းမ
 တို့သည်၊ သစေအာဂမိဿန္တိ၊ မိန်းမတို့၏ အရှင်အသွင်ဆံကို ခြံခြင်း
 သဖြတ်ကိုပြခြင်း၊ ဖြိုးရပ်ခြင်း အစရှိသောအားဖြင့်ဖျက်ဆီးလာကုန်ခြား
 အံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ငါ့ကိုဖျက်ဆီးဖျားယောင်းလာသော်လည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ နေဝ
 ဟာယေဿန္တိ၊ မိန်းမတို့၏ မာယာဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ မတတ်နှိုင်းကုန်
 လတ္တံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဓမ္မေသု၊ ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်တရားတို့၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊
 တည်ပြီးသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ မေမယော၊ ငါသည်၊ အာဒိစ္စပန္နု၊ နေ၊ နေ
 မင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိဗ္ဗာနဂမနံ၊ မဂ္ဂံ၊
 နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဝိပဿနာဟူသောခရီးကို၊ သကိံ၊ ဟိ
 သကိံ၊ ဧဝံ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ သုတံ၊ ကြားရ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသော
 ခရီး၌၊ မေမမေ၊ ငါ၏၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ နိရုတော၊ မွေ့လျော်၏၊ ပါဝိမေ၊ ယုတ်မာ
 စွာသောမာရ်နတ်၊ ဧဝမေဝ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအနိစ္စ အသုဘလျာန်ကို
 တောင့်တခြင်းဝိပဿနာဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ယထာ
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ မဂ္ဂစိ၊ ကိလေသာဟူသော အကြောင်းကြောင့်
 လည်း၊ နဥဒိက္ခာဘိ၊ မမြင်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မဇ္ဈ၊ သေမင်း၏
 အနီးကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥပဂစ္ဆ
 သိ၊ ငါသို့ကပ်လာ၏၊ တံ၊ ထိုသို့သေခြင်းအနီး၌ပြုအံ့ဟူ၍ ငါသို့ကပ်လာခြင်း

၅၂၀ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သည၊ နယုတ္တံ၊ မသဏ္ဌိ၊ အရတိ၊ စ၊ လွန်စွာသောကုသိုလ်တရားသိတံ ငြိမ်ရာ
 ကျောင်း၌ မမွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရတိဉ္စ၊ ငါးပါးသော ကာမ
 ဂုဏ်၌မွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်း
 သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဂေဟသိတံ၊ သားမယားစသည့်၌ယှဉ်သော၊
 ဝိတက္ကံ၊ ဆွေမျိုးသားချင်း၌တပ်မက်မောခြင်းစသောမိစ္ဆာဝိတက်ကို
 လည်း၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဝနထံ၊ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရအပြားဖြင့်ပြားသော၊ ကု
 ဟိဉ္စ၊ အလုံးစုံသောကာမဂုဏ်ဝဋ်၌၊ တဏှံ၊ တပ်ခြင်းကို၊ နကရေယျံ၊ ငါ
 မပြုအံ့၊ နိဗ္ဗာနကော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိသော၊ သတိက္ခသောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ အဝနထော၊ တစ်ခုတည်းသောအရံ၌နှစ်သက်ခြင်းမရှိသောအားဖြင့်
 ကိလယာဟူသော တေးတောင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဂမိယံ၊ သွားတော့အံ့၊
 ကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော၊ ဣ၊ ဤလောက၌၊ ပထဝိဉ္စ၊ မြေကိုပြီးသောသူစသော
 သတ္တဝါသည်လည်းကောင်း၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌တည်သောနတ်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဣပဂတံ၊ တောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော၊ ဧဂတော
 ဂမံ၊ လောကနှင့်ယှဉ်သော ဘဝသုံးပါး၌အကျုံးဝင်သော၊ ကိဉ္စ၊ အလုံးစုံ
 သောသင်္ခတတရားသည်၊ ဗရိဇိယုတိ၊ ဆွေးမြေ့ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၏၊
 သဗ္ဗံ၊ အသုံးစုံသောတရားတရားအပေါင်းသည်၊ အနိစ္စံ၊ အခိုခြင်းစ
 သည်တို့ဖြင့်နှိပ်စက်သောကြောင့်မမြဲသောသဘောရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနိစ္စာ
 နိလက္ခဏာရောပနေန၊ ဤသို့အနိစ္စအစရှိသောလက္ခဏာရေးသို့တင်သဖြင့်
 သမေတ္တံ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ မု
 ကန္တာ၊ ပိုင်းခြား၍သိတတ်သောသဘောရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ စရန္တိ
 ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဇနာ၊ ဗုဒ္ဓဇဉ်မိုက်တို့သည်၊ ဥပဓိသု၊ ခန္ဓဥပဓိစသည်
 တို့၌၊ ဂမိတာသေ၊ တပ်မက်မောသော စိတ်ရှိကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌစ၊ မြင်အပ်သော
 ဣပါရုံ၌လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓေစ၊ ကြားအပ်သောသဒ္ဓါရုံ၌လည်းကောင်း၊ ပ
 န္ဋိဗောစ၊ တွေ့အပ်သော ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌လည်းကောင်း၊ မုတေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 ဒိဋ္ဌသုတဖေါဋ္ဌဗ္ဗကြွင်းသောနန်း၊ အပ်လျက်အပ်သောဂန္ဓာရုံရသာရုံတို့၌
 လည်းကောင်း၊ ဇနာ၊ ဗုဒ္ဓဇဉ်မိုက်တို့သည်၊ ဂမိတာသေ၊ တပ်မက်မော
 သောစိတ်ရှိကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒိဋ္ဌစသောကာမဂုဏ်ငါးပါး၌၊ သန္တံ၊ ကာမမုစ္ဆန္တ
 ကို၊ ဝိနာဒယဝိနာဒေတိ၊ ပျောက်သော၊ တထာသတိ၊ ထိုသို့ပျောက်သည်
 ရှိသော်၊ အနေဇော၊ တဏှာတည်းဟူသော မြှုပ်ကင်းသည်၊ ဘဂဝတိ၊ ဖြစ်
 သော၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါး၌၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နယိဗ္ဗတိ၊ တဏှာဟူသော လိမ်းကျံခြင်းမရှိ၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထို

ပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ မုနိ၊ မောနဟုဆိုအပ်သော တရား၌တည်သောကြောင့် မုနိဟူ
 ချီးအာဟု၊ ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏။ အဋ္ဌသမ္ဘိယိတာ၊ အယုတ်အလွန်ကိုမယူ
 မူ၍၊ ခြောက် ဆဲရှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူကို ခြံကုန်သော၊ သဝိတက္ကာ၊
 မိစ္ဆာအယူနှင့် * တကွသောမှားသော အကြံရှိကုန်သော၊ ပုဏ္ဏနတာ၊
 များစွာသော ကိလေသာကို ဖြစ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ပုဏ္ဏနှင့်
 အကျိုးဝင်ကုန်သော သူတို့သည်၊ အဓမ္မနိဝိဋ္ဌာ၊ အဓမ္မဟုဆိုအပ်သော
 မိစ္ဆာအယူ၌သက်ဝင် ကုန်သောသူတို့သည်၊ ကုဟိဉ္ဇိ၊ တစ်တစ်ခုသော
 အကြောင်း၌၊ ဝဂ္ဂဂတာ၊ သသတဝါဒစသော မိစ္ဆာအယူရှိသည်၊ နစ
 အသတဝေယျ၊ မဖြစ်ရာသည်ကား၊ န၊ မဟုတ်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်
 ရဟန်းသည်၊ ရုဠုလ္လဂါဟိ၊ ကိလေသာတို့သည်ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍မ
 ကောင်းသော မိစ္ဆာဝါဒတို့ကို ယူလေ့ရှိသည်၊ နောအသနောဘဝေယျ၊
 မဖြစ်ရာသော၊ ယိုသူသည်၊ ဘိက္ခုနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓော၊ ပညာရှိသည်၊ ဖိရုရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊
 သမာဟိတော၊ တည်ကြည်၏၊ အကုဟကော၊ စဉ်းလည်းထွဋ်ပတ်ခြင်း
 မှလည်းကင်း၏ နိပကော၊ သိမ်မွေ့စွာလိမ္မာ၏၊ အဝိဟာလု၊ တပ်ခြင်းတ
 ထွာမှလည်းကင်း၏၊ သန္တိပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဇ္ဈဝမာအဓိဂတော၊ ရ၏၊
 ပဋိစ္စးအာရုံပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုစွဲ၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ သဉ္စ
 ပါဒိသေသနိဗ္ဗာနခေတ်ဖြင့်ကိလေသာတို့မှငြိမ်း၏၊ ဣဒါနိယရအခါ၌၊ ကာ
 လံ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်အလိုငှါအခါကိုလင့်ခြင်းကို၊ ကင်္ခတိ၊ အလိုရှိ၏၊
 တံပုဂ္ဂလံ၊ ယိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ မုနိ၊ မောနယုဓမ္မနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 မုနိဟူ၍၊ အာဟု၊ ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော
 သူ၊ မာနံ၊ သေယျမာနံစသောကိုးပါးသောမာန်ကို၊ ပဗဟသု၊ ပပယ်စွန့်လေသ
 မာနပထဝ္တံ၊ မာန်ဖြစ်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော မသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်ခြံရံ
 အပ်သောဇာတိအစရှိသော တရားနှင့်စပ်သော ကိလေသာဟူသောမာန်
 ၏အကြောင်းကိုလည်း၊ ဗဟသု၊ ပပယ်စွန့်လေသ၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ မာ
 နပထဝ္တံ၊ မာန်၏အကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာကိုလည်း၊ ပမုန္တိတော၊ မာန်
 ၏ဝတ္ထုလျှင်အကြောင်းရှိသော တွေဝေခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဝိပ္ပဋိသဒ္ဓါ၊
 နှလုံးမသာယာသည်ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဖိရုရတ္တံ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်း၌လုံ့ လပြုသော
 ခဏကိုလွန်သောရှေးအတို့၌သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ နပါ
 ဂုဏ်၊ မရောက်နိုင်၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖန်၏၊ မက္ခေန၊ သူတပါးကျေးဇူးကိုချေ
 ခြင်းဖြင့်၊ မက္ခိတာ၊ သူတပါးတို့၏ကျေးဇူးကိုချေတတ်ကုန်သော၊ ပဇာ၊

သတ္တဝါတို့သည်၊ မာနဟတာ၊ မာနဖြင့်ဖျက်အပ်သော ဂုဏ်ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ပတန္တိ၊ ကျရောက်ကုန်၏၊ မာနဟတာ၊ မာနဖြင့်ဖျက်
 ဆီးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပဂတာ၊ ကင်ရကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ ဗိရရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်ယံး၊ သောစန္တိ၊ စိုး
 ရိပ်ရကုန်၏၊ မဂ္ဂဇိတော၊ မဂ်ဖြင့်အောင်အပ်သော ကိလေသာရှိသော၊
 သမ္မာပဋိပန္နော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကဒါဝိ၊
 တရံတခါမျှ၊ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်၊ သောဘိက္ခု၊ သိုရဟန်းသည်၊ ကိတ္တဉ္စ၊
 ပညာရှိတို့၏၊ ဖြီးမွှင်၊ ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သုခဉ္စ၊ ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဘောတိ၊ ခံစား၏၊ တံ၊ ထိုသို့ကောင်းသော အကျင့်
 သဘောရှိသောသူကို၊ တထံ၊ မဘောက်မပြန်၊ ဓမ္မဒဿောတိ၊ တရားကို
 မြင်သောသူဟူ၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမေ၊ ဤလောက၌၊ အဝိလော၊ စေတောဝိလစသောငါး
 ပါးသော ထံသင်းငြောင့်မှကင်း ပြီးသော၊ မခနဝါ၊ သမ္မပ္ပဓာနိလုံ၊ လန့်ငွေ
 ပြည့်စုံထသော၊ ဝိသုဒ္ဓေါ၊ နိဝရဏဟုဆိုအပ်သော တိမ်တိုက်မှကင်းသဖြင့်
 အထူးထူးအပြားပြားစင်ကြယ်စွာထသော၊ ဘိက္ခု၊ သံသရာဘေးကိုရှုလေ့
 ရှိသောရဟန်းသည်၊ နိဝရဏာနိ၊ ကာမန္တန္တစသော နိဝရဏတို့ကို၊ ပဟာ
 ယံ၊ ပယ်စွန့်၍၊ မာနဉ္စ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော မာန်ကိုလည်း၊ အသေသံ၊ အ
 ကြွင်းမရှိ၊ ပဟာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်စွန့်၍၊ သမိတာဝိ၊ ခပ်သိမ်းသောကိ
 လေသာတို့မှငြိမ်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောဝိဇ္ဇာဖြင့်၊
 အန္တိကရော၊ အဆုံးကိုပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝဇတိ၊
 ဆုံးမ၏၊ အဟံ၊ ငါ့ဝီရိသသည်၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂဖြင့်၊ ခုယှာမိ၊
 လောင်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိခုဒ္ဓာမိ၊ ကာမရာဂဖြင့် အဖန်တလဲ
 လဲလောင်၏၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမတပည့်သားဖြစ်သောငါ့ရှင်၊ သာဓုအာ
 ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ မေ၊ ငါအား၊ အနုကပ္ပာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊
 နိဗ္ဗာပနံ၊ ရာဂ၏ငြိမ်းကြောင်းရာဂ၏ငြိမ်းစေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော အယူကို
 ဖြူဟိ၊ ဟောပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာစိတော၊ ဝီရိသထေရ်သည်တောင်း
 ပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဝိပရိယေ
 သံ၊ အသုဘကိုသုဘဟုတောက်ပြန်သော အယူရှိသော၊ သညာယ၊ အ
 မှတ်ဖြင့်၊ ကေ၊ သင်၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂသည်၊ ပရိခု
 ဒ္ဓတိ၊ အဖန်တလဲလဲလောင်၏၊ ရာဂုပသံဟိတံ၊ ကိုယ်၌တပ်သောရာဂနှင့်
 ယှဉ်သော၊ သုတံ၊ တင့်တယ်သော၊ နိမိတ္တံ၊ ကိလေသာဖြင့်ဖျက်ဆီးကြောင်း

ကို၊ ပရိဝေဇ္ဇဟိ၊ ကြဉ်ဘိလော၊ အသုဘာယ၊ မတင့်တယ်ဟူသောအသု
 ဘာ၌ဖြစ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဖိတ်ကို၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေသော။ ကေဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်
 စွာတခုတည်းသော အာရုံ၌၊ သုဿမာယိတံ၊ ကောင်းစွာ ထားသည်ကို၊
 ကလ္လော၊ ငြိ၍၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေသော၊ တာ၊ သင်၏၊ အသုဘာနုပဿနံ၊
 မတင့်တယ်ဟုအဖန်တလဲလဲရှုခြင်းကို၊ သုကရံ၊ ကောင်းစွာပြုခြင်းဟူ၍၊
 အက္ခာမိ၊ ငါဆို၏၊ ကာယဂတာ၊ ခံအမွှေးစသော သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောအ
 ရုံ၌ဖြစ်သော၊ သတိ၊ အကြိမ်များစွာပွားစေခြင်းနှင့်ယှဉ်သော သတိကို၊
 အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသော၊ နိဗ္ဗိဒါဗဟုလော၊ အတ္တဘော၌ ငြီးငွေ့ခြင်းများသည်
 လည်း၊ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသော၊ အနိမိတ္တဉ္စ၊ နိမိတ်ကင်းခြင်းမည်သည်
 ကိုလည်း၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေသော၊ မာနာနုဿယဉ္စ၊ မာနာနုဿယကို
 လည်း၊ ဥဇ္ဈဟ၊ ပယ်စွန့်လော။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ မာနာဘိသယော၊
 မာနကိုကောင်းစွာ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပသန္တော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့မှ
 ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စရိဿတိပိဟရိသတိ၊ နေရလတ္တံ့၊ ယာယဝါစာယ၊
 အကြင်စကားဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နုတဝ
 ပယော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းဖြင့် မပူပန်မနှိပ်စက်ရာ၊ ပရေစ၊ တပါးသော
 သူတို့ကိုလည်း၊ နပိဟိသေသျှ၊ မဖျက်ဆီးမနှိပ်စက်ရာ၊ သာဝါစာ၊ ထို
 စကားသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သုဘာသိတာနာမ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစ
 ကားမည်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တမေဝါစံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောစကားကိုသာလျှင်၊ ဘာသေယျ
 ဆိုရာ၏၊ ယာဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်၊ ပဗ္ဗိနန္ဒိတာ၊ မျက်မှောက်
 အဖြစ်ဖြင့်နှစ်သက်အပ် ချစ်မြတ်နိုးအပ် နောင်အခါ၌နာကုန်သော သူတို့
 သည်ကောင်းစွာခံလင့်အပ်၏၊ ဧဝဉ္စပံ၊ ဤသဘောရှိသော၊ ပိယဝါစမေ
 ဝ၊ ချစ်သွယ်သောစကားကိုသာလျှင်၊ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ယံဝါစံ၊ အကြင်
 စကားကို၊ ဘာသန္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ပါပါ
 နိအပိယာနိ၊ မချစ်အပ်ကုန်သော၊ အနိဋ္ဌာနိ၊ အလိုမရှိကုန်သော၊ ဖရုသဝါ
 စာနိ၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားတို့ကို၊ အနာဒါယအဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊
 ပိယံပိယဝါစံ၊ ချစ်သွယ်သောစကားကို၊ ဘာသတေ၊ ဆိုရာ၏၊ ဧဝ၊
 စင်စစ်၊ သန္တံ၊ မချွတ်မယွင်းမှန်သော၊ အမတဝါစာ၊ သေခြင်းကင်းသော
 နိဗ္ဗာန်ကို ပြတတ်သော စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယာအယံဝါစာနာမ၊
 အကြင်စကားမည်သည်ကား၊ သေသေသော၊ ငွေ့၊ ဤသဘောတရားသည်၊
 သနန္တနော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ စရိယာပဝေဇ္ဇဟိ၊ အကျင့်အစဉ်တည်းသစွေ

၅၂၄ ထေရဝါထာ-အဓိကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

စားမှန်သည်၌လည်းကောင်း၊ အတ္တစ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားသူတပါးအကျိုးစီးပွား၌လည်းကောင်း၊ ခေမ္မစ၊ ထိုအကျိုးစီးပွား၏အကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်တရား၌၎င်း၊ ပဇာတိတရားတည်ကုန်သောသူတို့ကို၊ သန္တောသန္တောဇ္ဇာတိ၊ သုခထာကောင်းမည်ကုန်၏ဟူ၍၊ အာဟာ၊ ပညာရှိသို့ဆိုကုန်၏၊ ခေမံ၊ တေးမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ ယံဝါစံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပေ၊ စင်စစ်၊ သာ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝါစာနံ၊ စကားတို့ထက်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သောစကားမည်၏၊ ဂန္တိရမပညာ၊ နက်နဲသောပညာလည်းရှိထသော၊ မေဓာဝီ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂံသကောဝိဒေါ၊ ဤကားဒုဂ္ဂတိအကြောင်းဤကားသုဂတိ၏ အကြောင်း ဤကား နိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းတည်းဟူ၍ ဤသို့အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်သည်၌လိမ္မာသောပညာရှိတော်မူထသော၊ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိထသော၊ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသတိ၊ ဟောပေ၏။ သော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဘိက္ခုနုပိ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိတ္ထာဇေနပိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဓုကံယ၊ သာဓုကာသည်၊ နိဗ္ဗောသောပိယ၊ သာယာစွာသောအသံကိုတွန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဋိဘာနံ၊ သမုဋ္ဌရာလှိုင်းတံဝိုးကဲ့သို့အဆင့်ဆင့်အဆုံးမရှိသတ္တဝါတို့၏ဥာဏ်၌ယင်သောတရားကို၊ ဥဒိယုတိနိစ္ဆရတိ၊ မြက်တော်မူ၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ဒေသန္တဿ၊ ဟောသော၊ တဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဓမ္မံ၊ သာယာစွာသော၊ ဂိရံ၊ အသံကို၊ သုဏန္တိ၊ ရှိသောစွာနာကုန်၏၊ ရန္တနိယေန၊ တပ်သွပ်သော၊ သရေန၊ အသံဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဝနိယေန၊ နာသွပ်သော၊ ဂဂ္ဂုနာ၊ ပြေပြစ်စွာနှုတ်ကိုဆောင်သောအသံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂပိတ္တာ၊ ဟက်ကြသော ပီတိ၏အစွမ်းအားဖြင့်တွန့်တိုသောပီတိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မုဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောတံဩဇေန္တိ၊ နာ၊ ထောင်ကုန်၏၊ အဇ္ဈပနူရသေ၊ တဆွဲငါးရက်မြောက်သောယခုနန္ဒ၊ ပိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်ခြင်းအကျိုးငှါပိသုဒ္ဓိပဝါရဏဖြင့်၊ ပဉ္စသတား၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သမာဂတား၊ စည်းဝေး၍နေကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဗ၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့သည်ကား၊ ဝံယောဇနဗန္ဓနန္တိဒါ၊ သံယောဇဉ်

ဟုဆိုအပ်သောအခဉ် ဖွဲ့တတ်သောကိလေသာတို့ကိုဖြတ်၍တည်ကုန်ပြီ
 အနိဿာ၊ ကိလေသာဟူသောဆင်းရဲခြင်းမှကင်းကုန်ပြီ၊ ခိဏပုနုဗ္ဗဝါးကုန်
 ပြီးသောတာဝန်တဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းကိုကုန်ပြီ၊ ဣဿိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
 သီလက္ခန္ဓ ဝသေစတုရားကို ရှာဖွေကုန်ပြီ၊ အမဗ္ဗပရိ ဝါရိတော၊ အမတ်
 အပေါင်းခြံရံအပ်သော၊ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊ သမန္တာ၊ တက်
 ဝန်းကျင်သောအေရင်မှ၊ သာဓကန္တံ၊ သရဗ္ဗရာအဆုံးရှိသော၊ ဣဝံမဟိ၊ ဤ
 ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်မြေအပြင်၌ရှိသော လူအပေါင်း
 ကိုးအနုပရိယေတိ အနုပရိဝတ္တတိယတား အစိုးရသည်၏ အခြေဖြင့်မိမိ
 အလိုရှိချည်းလိုက်စေနိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထားတို့အတူ၊ ဝိဇိတသင်္ဂါမံ၊
 ကိလေသာဟုဆိုအပ်သောအောင်ပြီးသောစစ်၊ မြဲအရင်ရှိသောမူထသော
 သတ္တဝါတံ၊ အရိယမဂ္ဂင်္ဂါဝါးဟူသောရထားထက်ထင်၍ဝေနေဟူသတ္တ
 ဝါတို့ကိုသံသရာဟူသောခရီးခွေထုတ်ဆောင်ကာလံ၊ တင်တော်မူတတ်သ
 သော၊ အနုတ္တရံ၊ သီလသမာဓိစသောဂုဏ်ဖြင့် တူသောသူရှိအောင်မမူထ
 သော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မဇ္ဈဟာပိနော၊ အေဝုတ္တမာရ် ကိလေ
 သမာရ်စသောမာရ်တို့၏သဟာဖြစ်သောသေခြင်းကိုငယ်ကုန်ပြီးတသေး၊
 တေဝိန္ဒာ၊ ဝိန္ဒာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်ပြီးတသေး၊ သာဝကား၊ တပည့်သား
 တော်တို့သည်၊ ပယိရူပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်စားကုန်၏၊ ဧဝံတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပုတ္တာ၊ သားတော်ဖြစ်ကုန်
 သောရဟန္တာဝါးရာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတ္ထေ၊ ဤဝါးရာသော ဘုရား
 တပည့် သားတော်အပေါင်း၌၊ ပလ္လာသော၊ ကိုယ့်ဝွင်း၌ သီလသမာဓိ
 စသောဂုဏ်အနှစ်မှ ကင်းသောသူသည်၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရှိ၊ တဗျာသလ္လသး၊
 တဏှာတည်းဟူသောပြောင့်ကို၊ ဟန္တာရံ၊ နှုတ်ပတ်တော် မူတတ်သ
 သော၊ အာဗ္ဗဗန္ဓုနံ၊ နေမင်း၏အခွေဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုး
 အဘိ၊ နေသည်၊ ဝဇ္ဇေဝန္တိ၊ မိမိရှိခိုးပါ၏၊ ဝိရဇံ၊ ကင်းပြီးသော ကိလေသာ
 ဟူသောမြို့ရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော တရားကို၊ အေသန္တံ၊ ဟော
 တော်မူတတ်သော၊ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ပ
 ရောသဟသံ၊ တေတောင်သုံးရာ ဝါးဆတ်သောရဟန်းသည်၊ ပယိရူပသ
 တံ၊ အရိအသေသည်းကပ်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ အကုလောဟလံ၊ တ
 မှံ၊ တရသောအေးသည်းနတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောစွာထသော၊ သဗ္ဗာ
 သမ္ပုဒ္ဓေသိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 တော်ကို၊ သုဏန္တိ၊ အရိအသေနာကုန်၏၊ သမ္ပုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊

၅၂၆ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိသျ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဘိက္ခုသံဃာဝုရက္ခဒတာ၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သောဘတိ
ဝတ၊ ကြွယ်များဝေဝင်ဝယ်လကဲ့သို့ တင့်တယ်စွတကား၊ ဘဂဝ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ နာဂေါနာမ၊ မကောင်းမှုကိုပြုတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်နာဂ အမည်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣသိနံ၊ ဝိပဿိအစရှိ
သောဘုရားရှင်ဟု ဆိုအပ်သော ဣသိတို့၏၊ သတ္တမော၊ ခုနစ်ဆူမြောက်
သော၊ ဣသိ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ မဟာမေဇောမဟာမေ
ဇောဣဝ၊ စတုဒ္ဒသီနေ့၌ ရွာသောဇိဗင်းကြီးကဲ့သို့၊ ဟုတွာနု၊ ဖြစ်၍၊ သာဝ
ကော၊ တပည့်သားထော်တို့ကို၊ အဘိဝဿတိ၊ တရားတည်းဟူသောဇိဗင်း
ဖြင့်ရွာစေတော်မူ၏၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ ဝိဟာရ၊ ကိုယ်တော်တည်းကံန်း
တော်မူရာအရပ်မှ၊ နိက္ခမ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ သတ္ထုဒဿန ကမ္ပတာယ၊
ဘုရားမြတ်စွာကို ဖူးမြင်ခြင်း၌ အလိုရှိသဖြင့်၊ သာဝကော၊ တပည့်သား
ဖြစ်သော၊ ဝဂီသော၊ ဝဂီသအမည်ရှိသော အကျွန်ုပ်သည်၊ မဟာဗီရ၊ ကြီး
စွာသောလုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေ
တော်တို့ကို၊ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ မာရဿ၊ မာရ်မင်း၏၊ ဥဗ္ဗဂ္ဂပထံ၊ ထက်မျက်
စွာသောကိဿဿာကိုဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းကို၊ အုတိဘုယျခင်္ဃ
တွာ၊ မြတ်တော်မူ၍၊ ဝိဿနိ၊ ရာဂအစရှိသော တံသင်းတို့ကို၊ ပဘိဇ္ဇသိန္ဒိ
တွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ စရေတိ၊ ကြွေတော်မူ၏၊ ဗန္ဓနံပရုဇ္ဈကရံ၊ ကိလေသာတည်း
ဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြေခြင်းကိုပြုတော် မူတတ်ထသော၊ အသိတံ
အနိဿိတံ၊ ရာဂစသည်ကို ဖြေခြင်းမရှိသော၊ ဘာဂသော၊ သတိပဋ္ဌာနစ
သောအဘို့အားဖြင့်၊ ပဗ္ဗိဘဇ္ဇာရုံချမ်းဝေတန်ခြင်းကိုပြု၍၊ ဒေသေန္တံ၊ ဟော
တော်မူတတ်သော၊ တံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿထ၊ ရှုကုန်
လော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်စွဲ၊ ဩဃဿ၊ ကာမောဃာစသောဩဃလေးပါးမှ၊ နိတ္ထ
ရဏတ္ထံ၊ ထွက်မြောက်စေခြင်းအကျိုး၌၊ အနေကရိဟံတံ၊ သတိပဋ္ဌာနစ
သည်အစွမ်းအားဖြင့်များသောအပြားရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တတ်
သောတရားကို၊ အက္ခာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်
တတ္ထိံ အမေတ၊ ထိုသေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တတ်သောတ
ရားကို၊ အက္ခာတေ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဓမ္မဒဿာ၊ တရားကိုရှု
စေ့ရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ အဘံဟိရာ၊ တရံတရသော တွန့်တိုခြင်းမရှိ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဇ္ဇောတက
ရော၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော မှောင်ကို ပယ်ပျောက်သဖြင့် အလင်းကို ပြုတတ်
သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို၊ အဘိဝိဇ္ဇာ၊ အဘိဝိဇ္ဇာတွာ၊ ထိုးတွင်း၍သိတော်

မူပြီး၍၊ သဗ္ဗဋ္ဌိတိနံ၊ အလုံးစုံသောဋ္ဌိတိတို့၏အကြောင်း၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိတို့ကို၊
 အတိက္ကမ၊ လွန်တော်မူ၍၊ အတိက္ကမဘူတံနိဗ္ဗာနံ၊ လွန်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဒ္ဓအဒ္ဓဿ၊ မြင်တော်မူ၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ဥတုာစ၊ သဗ္ဗ
 ညုတညာဏ်ဖြင့်* သိပြီး၍၎င်း၊ သတ္တိကတွာစ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို
 မျက်မှောက်ပြုပြီး၍လည်းကောင်း၊ ဒဿဋ္ဌာနံ၊ ဆယ်ပါးသော အကြောင်းရှိ
 သော၊ အတ္တံ၊ မြတ်သောတရားတော်ကို၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အဒေသယိ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့အား ဟောတော်မူပြီး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆို
 အပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဓမ္မေနိဗ္ဗာန်ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောတရား
 ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဓေသိတေ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်
 သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မတရားကို ဝိစာနုတံဝိစာနုန္တေဟိ၊ ထိသောသူတို့သည်၊
 ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို၊ ကောကာတာဗ္ဗော၊ အဘယ်သို့ ပြုပါအံ့နည်း၊ န
 ကာတာဗ္ဗောဇေ၊ မပြုအပ်သလျှင်ကတည်း၊ တဿ၊ ထိုသို့တရားကိုကောင်း
 စွာဟောတော်မူအပ်၏ ဟုထိသောသူသည် မမေ့မလျော့ ပြုအပ်သော
 ကြောင့်၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာ
 တော်၌၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမသံနမသာန္တော၊ ရှိခိုးလျက်၊
 အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အနုသိက္ခေသုံးပါးသော
 သိက္ခာဝိပဿနာ အစဉ်မဂ်အစဉ်ဖြင့် အဖန်တလဲလဲသင်ရာ၏။ ထိဗ္ဗနိက္က
 မော၊ မြဲမြံသော လုံ့လရှိသော၊ သုခဝိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်၌ချမ်းသာစွာ
 နေကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဝေကာနံ၊ သုံးပါးသောဝိဝေကတို့ကို၊ အဘိဏ္ဍ
 သော၊ မပြတ်၊ လာဘီ၊ ရသော၊ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညအမည်ရှိသော၊
 ယောထေရာ၊ အကြင်မထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသခင်သည်ရှေး
 ဦးစွာသစ္စာလေးပါးတရားကိုသိပြီးသည်မှနောက်၌ အလုံးစုံသောတပည့်
 တို့၏ရှေးဦးစွာဘုရားအဘူသစ္စာလေးပါးတရားကိုသိ၏၊ သတ္ထုဿ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ သာသနကာရိနာ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်းပြုလေ့ရှိသောကောဏ္ဍည
 ထေရ်မြတ်သည်၊ သာဝကေန၊ သာဝကအပေါင်းသည်၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်
 သစ္စာလေးပါးပဋိသန္တိဒါလေးပါးစသောတရားသို့၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊
 တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော သာဝကတို့သည် အောင်သောတရားအပေါင်း
 သို့၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခေတာသိက္ခန္တေန၊ ကျင့်
 သော၊ အသမာဒနန၊ ဤကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊ အနုပ္ပတ္တံ၊ အစဉ်အတိုင်း
 ရောက်အပ်ပြီးသောကောဏ္ဍညော၊ ထိုကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊ မဟာနု
 ဘာဝေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်လည်းရှိ၏၊ ကေပိန္နော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်

၅၂၀ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

လည်းပြည့်စုံ၏။ စေတောပရိယကောဝိဒေါ၊ စေတောပရိယအဘိညာဉ်၌
လည်းလိမ္မာ၏။ ဗုဒ္ဓဒါယာဒေါ၊ ဘုရားသခင်၏ အမွေခံဖြစ်သော၊ သော
ကောဏ္ဍညော၊ ထို ကာဏ္ဍညမထေရ်သည်။ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ပါဒေါ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တတံ၊ ရှိခိုး၏။ နာဓဿ၊ ဣသိဂိလိတောင်၏။
ပဿ၊ နံပါးဖြစ်သော ကျောက်ညိုအပြင်၌၊ အာယိနံ၊ နေသော၊ ဗုက္ခဿ၊
ဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ ပါရဂူ၊ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သော၊ မုနံ၊
သံသရာပစ္စုပ္ပန်အကျိုးနှစ်ပါးကိုဖြတ်တတ်သော ကြောင့်မုနိအမည်ရှိသော
မြတ်စွာဘုရားကို၊ မစ္စုဟာယိနော၊ သေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကိ
လေသမာရ်စသည်ကို ဖျက်ဆီးပြီးထသော၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်
စုံကုန်ထသော၊ သာဝကာ၊ တပည့်သားတော်တို့သည်၊ ဗယိရူပါသန္တံ၊
ဆည်းကပ်စားကုန်၏။ မဟိန္ဒကော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော၊ မောဂ္ဂ
လာနော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊ နေဝံတိက္ခန္တံ၊ ထိုရဟန္တာ ဖြစ်သော
ရဟန်းတို့၏ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ သမန္တေသံသမန္တေသန္တော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သည်
ရှိသော်၊ စေတဿ၊ မိမိ၏ စေတောပရိယညာဏ်အဘိညာဉ်ဖြင့်၊ နိရူပမံ၊
အလုံးစုံသော ဥပမိတို့၏ ကင်းရာဖြစ်သော၊ ဝိမုတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဘုရားအနွှံ
ပရိယေတိ၊ အစဉ်အတိုင်းပိုင်းခြား၍သိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်
သဗ္ဗင်္ဂသဗ္ဗန္တံ၊ အလုံးစုံသော သာဝကာတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့ဖြင့် အလုံးစုံသော
အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ ပါရဂူ၊ အဆုံးဖြစ်
သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်တော်မူပြီးထသော၊ အနေကာကာရသမ္ပန္နံ၊ အနာဝရ
ဏဒသဗလစသောများသော ကျေးဇူးအပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော
မုနံ၊ မောနဟုဆိုအပ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော၊
ဂေါတမံ၊ ဂေါတမဘုရားရှင်ကို၊ သာဝကာ၊ တပည့်သားတော်တို့သည်၊
ဗယိရူပါသန္တံ၊ ဆည်းကပ်စားကုန်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ
ကလ၊ ဝိဝတဝလာဟကေ၊ ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိသော၊ နဘော၊ ဇောဝင်း
ကင်၌၊ ဝိတမလော၊ တိမ်တိုက်ဆီးနှင်းစသော ငါးပါးသော အညစ်အကြေး
ကင်းသော၊ ဘာဏုမာ၊ နေမင်းသည်၊ ဝိရောစတိယယသစ၊ တင့်တယ်သကဲ့
သို့သည်၊ ကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အင်္ဂါရသ၊ ကိုယ်တော်မှပြီးပြီးပြန်
ထွက်သော အရောင်ရှိတော်မူသော၊ မဟာမုနိ၊ ဘုရားမြတ်၊ ထွံ၊ အရှင်
ဘုရားသည်၊ သဗ္ဗလောကံသဗ္ဗလောကေ၊ အလုံးစုံသောလူ၌၊ ယသသ၊ တ
ပည့်သားအဖြစ်အရံဖြင့်၊ အတံရောစသိ၊ လွန်ကဲစွာတင့်တယ်တော်မူ၏။
ဓုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ကာဝေယျမတ္တာ၊ ပြုအပ်သော အမှုဖြင့် ထောင်လွှားသော

မာနိရှိသညံဖြစ်၍၊ ဂါမာဂါမံ၊ တရွာဝှတရွာသို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝိစ
 ရိမှ၊ သွားလာကုန်၏၊ အထ၊ ထိုသို့သွားလာသောအခါ၌၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ခပ်
 သိမ်းသော ဥေယျခံတရား၊ ငါးပါးတို့၏၊ ပါရဂူ၊ အဆုံးတိုင်အောင်သိ
 တော်မူသော၊ သမ္မုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသာမ၊ မူးမြင်ရကုန်ပြီ၊ ဒုက္ခ
 သာ၊ ဝစိုဆင်းရဲအပေါင်း၏၊ ပါရဂူ၊ အဆုံးသို့ ရောက်တော်မူပြီးသော၊
 သောမနိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေ
 တိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဓမ္မံ၊ ဟောတော် မူအပ်သော တရားတော်ကို၊
 သုက္ခာနု၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ နောဒေ၊ မှာကံ၊ ငါတို့အား၊ အဇ္ဈ၊ စင်စစ်၊
 ဓုတနုတ္တယံ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်းသည်၊ ဥပကာရာယ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း
 ဌ၊ ဥပဇ္ဇတ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ မနသိကတွာ၊ ဤသို့နာသုံးသွင်း၍၊ မုနိမှ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၌၊ ပဝီဇိမှ၊ ငါတို့ကြည်ညိုကုန်ပြီ၊ အဟံ၊ အ ကျွန်ုပ်သည်၊ တဿ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားနှင့်စပ်သောတရားစကား
 ကိုးသုဘွား ကြားနာရ၍၊ ခန္ဓေစ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို လည်းကောင်း၊
 အာယတနာနိစ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသောအာယတနတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓေတု
 ယောစ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးသောဓေတုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဒိတွာနု၊ မင်၏ရှေး
 အတို့၌ဖြစ်သောဥပသင်္ဂဟဖြစ်သိ၍၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းတို့တောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိံ၊
 ရဟန်းပြု၏၊ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဣတ္ထိနုဉ္စ၊ မိန်းမတို့၏
 လည်းကောင်း၊ ဂုရိသာနုဉ္စ၊ ယောကျ်ားတို့၏လည်းကောင်း၊ ယာသနုကာရ
 ကာ၊ ဘုရားရှင်၏ ဆုံးမတော်မူဟိုင်းပြုတတ်ကုန်သော၊ ယေတေသတ္တာ၊
 အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော၊ တေသံ
 ထိုဘုရားဆုံးမဟိုင်းကျင့်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊
 ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ဝတ၊ ဖြစ်ကုန်စွတကား၊ ဝတဇောန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဗေဝေ၊
 သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့၊ အဇ္ဈာမာအဓိဂမတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော၊ မုနိ၊
 ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊
 နိယာမဂတဒ္ဓသာ၊ အထက်မင်အထက်ဖိုဝ်ဟုဆိုအပ်သောသမ္မုတ္တနိယာ
 မသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အလုံးစုံကိုမြင်ရှင်ကုန်၏၊ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်
 သော၊ ဒေတသံဘိက္ခုနုဉ္စ၊ ထိုရဟန်းယောကျ်ားတို့၏လည်းကောင်း၊ တေ
 သံဘိက္ခုနုဉ္စ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့၏လည်းကောင်း၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊
 ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ဝတ၊ ဖြစ်ကုန်စွတကား၊ စက္ခု၊ မတာ၊ စက္ခု၊ မန္တေန၊ စက္ခု၊ ငါးပါးနှင့်
 ငြည့်စုံတော်မူသော၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊
 ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ အနုကမ္မာယ၊ သနား

၅၀၀ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိသျ-စတုတ္ထတွဲ၊

တော်မူသဖြင့်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာ
 တို့ကို၊ သုဒ္ဓေသိတာ၊ သုဒ္ဓေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဧတာနိသစ္စာ
 နိ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရားတို့သည်၊ သေယျထာကတမာနိ၊ အတယ်သည်
 တို့နည်းဟူမူကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ၊ ဒုက္ခဖြစ်
 ကြောင်းဖြစ်သောသမုဒယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊
 အတိက္ကမံ၊ လွန်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌကိက်၊ အင်္ဂါရှစ်
 ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခုပဿမဂါမိနံ၊ ဒုက္ခ
 သစ္စာ၏ချုပ်ငြိမ်းရာမဂ္ဂသစ္စာသည်အာရုံပြုသောအားဖြင့်ဖြစ်သောနိရော
 ဓသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဣမာနိစတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆို
 အပ်ခဲ့ပြီးသောဒုက္ခသစ္စာစသောအပြားဖြင့်၊ တထာအဓိတထာ၊ မဖောက်
 မပြန်ကုန်သော၊ ဧတေ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာစသောသစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ ဟ
 ထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထို
 သို့ဟောတော်မူတိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဧတေ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရား
 တို့ကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ အရိယမဂ်ဥပဇာတ်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍သိအပ်ကုန်
 ပြီးမေမယာ၊ ငါသည်၊ သဒ္ဓတ္ထော၊ အရဟတ္တမဂ်ဥပဇာတ်ဟုဆိုအပ်သောမိမိ
 အကျိုးကို၊ အနုပ္ပတ္တော၊ မဂ်အစဉ်အတိုင်းရအပ်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ဘာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော မဂ်ဟူသောအကျင့်ကို၊ ကတံ၊
 ဆုံးမတော်မူတိုင်းကျင့်အပ်ပြီးမေမမ၊ ငါ၏အာဂတံ၊ လာခြင်းသည်၊ သွာဂ
 တံသုအာဂတံ၊ ကောင်းသော လာခြင်းသည်၊ အာသိဝတ၊ ဖြစ်လေစွ
 တကား၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌၊ မမ၊ ငါအား၊ သဝိ
 တတ္ထေသု၊ အသီးအသီးခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ
 သု၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်အဗျာကတတရားတို့တွင်၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်မဂ်ဖိုလ်
 တရားသည်၊ သေဋ္ဌံ၊ အထူးသဖြင့်ပြီးပွင်းအပ်မြတ်စွာ၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်
 တရားသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဘိညာပါရမိဗ္ဗတ္တော၊
 အဘိညာဉ်တို့၏ အဆုံးသို့ရောက်၏၊ သောတဓာတု၊ ဒိဗ္ဗသောတအဘိ
 ညာဉ်ကို၊ ဝိသောမိတော၊ သုတ်သင်အပ်ပြီး၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်
 စုံသည်၊ ဣဒ္ဓိပ္ပတ္တော၊ ဣဒ္ဓိဝိအဘိညာဉ်သို့ရောက်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်ပြီး၊ စေ
 တောပရိယကောဝိဒေါ၊ စေတောပရိယအဘိညာဉ်၌လိမ္မာသည်၊ အမှီ၊
 ဖြစ်ပြီး၊ အနောမပညံ၊ မယုတ်သောမြတ်သောပညာရှိထသော၊ သတ္တာရံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊ အကုန်စုံမေးလျှောက်ပါ၏၊ ယော၊ အကြင်
 ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်၊

ဝိဝိကိန္ဒာနံ၊ ယံမှားခြင်းတို့ကို၊ ဆေတွားမြတ်၍၊ အဂ္ဂါဇ္ဇဝေ၊ အဂ္ဂါဇ္ဇဝသီလူ၊
 သညံသိမ်းဆည်းအပ်သောစေတီဟု ဆိုအပ်သောကျောင်း၌၊ ဥာဇော၊
 ထင်ရှားသော၊ ယသသမိ၊ သဘတ်ပူဇော်သကာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အဘိနိဗ္ဗု၊
 တဓမ္မာ၊ ငြိမ်းပြီးသောသဘောရှိသော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ကာသမကာ၊
 သိ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ နာမံ၊ အမည်ကား၊ နိဂြောဓကပ္ပေါ၊
 ဣတိ၊ ပညောင်ပင်အရင်း၌နေသောကြောင့်နိဂြောဓကပ္ပဟူ၍၊ ဗြာဟ္မဏ၊
 သာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်ပုဏ္ဏားစစ်ဖြစ်သောသူအားဘဝဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီး၊
 သောဘုရားမြတ်၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ကတံ၊ ပြု၊
 အပ်၏၊ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ မုတ္တိပေခေါ၊ နိဗ္ဗာန်၌ရှုချက်တည်
 သော၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာ၌အားထုတ်ခြင်းထုံ၊ တ၊
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဒဠ္လဓမ္မဒသမိ၊ ဖျက်စီးခြင်းမရှိမြဲစွာတည်သောနိဗ္ဗာန်ကို
 မြင်တော်မူတတ်သော၊ ယောဘဝဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တိ၊
 ရှိတော်မူ၏၊ တံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နမသံနမသမန္တော၊ ရှိခိုး
 လျက်၊ အာစရိပ္ပါဒရိ၊ နေပြီ၊ သတ္တ၊ သာကီဝန်မင်းမျိုး ဖြစ်သောဘုရား
 မြတ်၊ သဗ္ဗ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ မယဗ္ဗိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ တံသဝကံ၊
 ထိုနိဂြောဓကပ္ပမည်သောတပည့်သားတော်ကို၊ အညာတံ၊ သိခြင်းငှါ၊
 ဣန္ဒာမ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင်မြင်နိုင်သောသဗ္ဗညု၊
 တညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားမြတ်၊ နောအဋ္ဌာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 သည်၊ သဝနာယ၊ ဤပြဿနာ၏အဖြေကိုနာခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဟေတုယာ၊
 အကြောင်းဖြစ်သော သောတဇာတ်ဖြင့်၊ သမဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာနှလုံး
 သွင်းခြင်းကိုပြု၍ တည်ကုန်ပြီး တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ နောအဋ္ဌာကံ၊
 အကျွန်ုပ်တို့၏၊ သတ္တာ၊ ဆရာပေတည်း၊ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ နော၊
 အကျွန်ုပ်တို့ထက်၊ အနုတ္တရော၊ အထူးရှိမြတ်တော်မူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ
 ၏၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဝိဝိကိန္ဒာ၊ ဝိဝိကိန္ဒာနှင့်တူသောသဘောရှိသော
 အကြံကို၊ ဆိန္ဒုဆိန္ဒုဟိ၊ ဖြတ်တော်မူဘိလော၊ ဧတံ၊ ဤပုံမှားခြင်းမှကင်း
 ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော၊
 ဘုရိပည၊ မြေကြီးအထုနှင့်တူသောပညာရှိတော်မူသောဘုရားမြတ်၊ တံ
 သဝကံ၊ ထိုတပည့်သားဖြစ်သောနိဂြောဓကပ္ပကို၊ ဗရိနိဗ္ဗုတံ၊ ဗရိနိဗ္ဗာန်
 ပြုလတ်သည်ကို၊ ဝေဒယ၊ သိစေတော်မူဘိလော၊ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်ကိုမြင်နိုင်သောသဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားမြတ်
 တဝေါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရားသည်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ မဇ္ဈေဝ၊

၅၀၂ ထေရဂါထာ-အဓိကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

အလယ်၌သာလျှင်၊ နိဝိဒိသွာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍၊ အဘာသထ၊ ဟောတော်
ပါလော၊ မယံ၊ အက္ခန္တိဝံတိ၊ သညံ၊ ဧနေယျာမ၊ ထိပါကုန်အံ၊ သဘဿ
နေက္ကော၊ တထောင်သောမျက်မိရှိသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဧ
ဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ သမ္ပုဒ္ဓိန္တိ၊ တစခနံ၊ စကားကိုကောင်းစွာနာ
ခံသောသူကို၊ သာသတိယသော၊ မိန့်ဆိုသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဓေ
ပတိ၊ အက္ခန္တိဝံတိသည်၊ သမ္ပုဒ္ဓိန္တိ၊ တစခနံ၊ ကောင်းစွာနာခံအပ်သောစကား
ကို၊ နော၊ အက္ခန္တိဝံတိအား၊ သာသထ၊ ဟောတော်မူပါကုန်လော၊ ယေက
မိဝန္တော၊ အလုံးစုံကုန်သောအဘိဇ္ဈာကာယ ဂန္ထစသည်တို့ကို၊ ဣမ၊ ဤ
လောက၌၊ မောဟမဂ္ဂါတိစ၊ တွေ့ခြင်းဟူသောအကြောင်းရှိကုန်၏ဟူ၍
လည်းကောင်း၊ အညာဏပက္ခာတိစ၊ မသိခြင်းအဘို့ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ဝိပိကိန္တောဌာနာတိစ၊ ယုံမှားခြင်း၏ တည်ရာ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍
လည်းကောင်း၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံတို့သည်၊
တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ပတွာန၊ ရောက်ကုန်၍၊ ဒေသနာဗလေန၊
ဘုရားရှင်၏ဒေသနာအစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓံသိတော၊ ဟုတ်စိုးအပ်ကုန်သည်၊
တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိံကာရဏံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်
ပျက်စီးကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ဧတံပရမံ၊ ဤအတိုင်းအရှည်ကို၊ ကမ္မုပတိ၊
ငါးပါးသောစက္ခုတို့ဖြင့်၊ နုရာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ပရမံစက္ခုန္တိ၊ လွန်စွာသော
စက္ခုဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယုရိသော၊
ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်သောဘုရားသည်၊ ကိလေသော၊ ကိလေသတို့ကို၊ ဧ
တုကောဓန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ နော၊ အက္ခန္တိဝံတိအား၊ ဝေပိဟနေ၊ အကယ်၍
ဒေသနာဉာဏ်တော်ဖြင့် အဓိကတိုက်ကိုပယ်တော်မူသည်ဖြစ်အံ၊ ဧဝံ၊
ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝါတော၊ အရှေ့မျက်နှာ၊ စသည်မှလွှာသောခြင်းစွာ
သောလေသည်၊ အတ္တစာနံ၊ တခဲနက်သောတိမ်တိုက်ကို၊ ဝိဟနေတိဣဝ၊
ဗျက်စီးသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သဗ္ဗေလောကော၊ အလုံးစုံသော
လူသည်၊ တမာဝဿနိဝုတော၊ မောဟတည်းဟူသောအဓိကတိုက်ဖြင့်
ဝိတ်ပင်ဆီးတားအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတိမဇ္ဈာပိ၊ တရားတည်းဟူသော
ဆီမီးရောင်ကိုလည်း၊ နပဘာသေယျံ၊ မထွန်းလင်းစေနိုင်ကုန်ရား၊ မိရား၊
မြဲမြံတည်ကြည်သောပညာရှိသောယောက်ျားတို့သည်၊ ပဇ္ဇောတကရာ၊
ပညာဟူသောအရောင်ကိုပြုတတ်ကုန်သည်၊ တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိရ၊ ကြီး
သောလုံ့လရှိတော်မူသောရှင်ပင်ဘုရားတံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ တံတထေဝ၊
ထိုပညာတည်းဟူသော ဆီမီးရောင်ကိုပြုတတ်၏ ဟူ၍သာလျှင်၊ အယံ၊

၃၀-သတ္တနိပါတ်-၂၆၄-ဝိသုတ္တနိပါတ်- ၅၀၃

အကျွန်ုပ်သည်မညောမညာမီး အောက်မေ့ပါ၏။ ဗိဝံသီနံ၊ အလုံးစုံသော
 ထုရားတို့ကိုဟုတ်မှန်စွာမြင်လေ့ရှိကုန်သောသူတို့ကို၊ ဇာန်ဇာနန္ဒာဣဝ၊
 သိကုန်၏ဟူ၍သာလျှင်၊ ဥပါသမိမှ၊ ဆည်းကပ်ပါကုန်၏။ ပရိသာသဟ၊ ပရိတ်
 သတ်တို့၌၊ နေ၊ ငါတို့အားကပ္ပံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောနိဂြောဓကဗ္ဗကို၊ အာဝိ
 ကရောဟိ၊ ထင်စွာပြုဘိလော၊ ဘဂဝါ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောထုရား၊ ဗိပ္ပံ၊
 လျှင်စွာ၊ ဝိနု၊ စကားတော်ကို၊ ဇေယျ၊ ဟောတော်မူဘိလော၊ ကိံဝိပဿ၊
 အသတ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝဂ္ဂုဟံသော၊ နှလုံးကိုဆောင်တတ်သော
 အသံရှိသောဟင်းသာမင်းသည်၊ ဂေါရုပရိက္ခန္ဓာ၊ ကျက်စားရာ၌ပြန်
 ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဇာတာသရဝနသဇ္ဈော၊ ဇာတာသရဝေဒေါင်ရှိရာအရပ်၌၊
 ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဂိဝံ၊ လည်ကို၊ ပဂ္ဂဟ၊ ဆန့်ချိ၍၊ ပက္ခေ၊ အတောင်
 တို့ကို၊ ဥဇ္ဈိတဝ္ဋ္ဌာ၊ ဖြန့်ထုတ်၍၊ ရတ္တတုဇ္ဈောန၊ နီသောနှုတ်သီးဖြင့်၊ သနိကံ၊ အ
 ထရမာနော၊ မနှေးမလျှင်၊ ဝဂ္ဂု၊ နှလုံးကိုဆောင်တတ်သောသားယာဇ္ဇာသော
 အသံတို့ကို၊ နိက္ကဓတိဇ္ဈဝ၊ တွန့်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တုန္တိ၊
 အရှင်ထုရားသည်သည်၊ ဝိကပ္ပိတေန၊ အထူးသဖြင့်ပြုပြင်အပ်သော၊ ဗိန္ဒု၊
 သရေန၊ လုံးသောအသံတော်ဖြင့်၊ ဧသိတံ၊ နိဂြောဓကဗ္ဗ၏အကြောင်းကို
 ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေဟဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊
 တေမေဝံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဥဇ္ဈုပဂဏ၊ အပိက္ခိတ္တမာနသော၊ မလျှံလွင့်
 သောမိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ထုဇာတာမိ၊ အရှင်ထုရား၏ဟောတော်မူသော
 ထရားကိုနာအံ၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမရှိ၊ ပဟိနဇာတိမရဏံ၊ ပပင်အပ်ပြီး
 သောပဋိသန္ဓေနုခြင်းသေခြင်းရှိသော၊ ရနံ၊ ခါတွက်အပ်သောအလုံးစုံသော
 မကောင်းမှုကို၊ နိဂ္ဂဟ၊ ပပင်ပျောက်၍၊ ဓမ္မံ၊ ထရားတော်ကို၊ ဝေဓိသောမိ၊
 အကျွန်ုပ်တို့သိရပါအံ့၊ ဝုထုဇ္ဈနာနံ၊ ဝုထုဇဉ်တို့အား၊ ကာမကာရော၊ အလို
 အတိုင်းပြုခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ တေ၊ ထိုဝုထုဇဉ်တို့သည်၊
 ဥာတု၊ ခါ၊ သိခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဝ၊ ဆိုခြင်း၌၊ လည်းကောင်း၊
 ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုတို့၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအလိုရှိခြင်းသောအမှု
 ကိုပြုခြင်း၌၊ နသက္ကောန္တိ၊ မထတ်နှိုက်ကုန်၊ တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားတို့၏ကား၊ သင်္ခေယျကာရာဝ၊ စုံစမ်းသဖြင့်ပြုသောပညာပြဋ္ဌာန်း
 ခြင်းရှိသောဝိရိယာသည်သာလျှင်၊ သက္ကောန္တိ၊ အလိုရှိခြင်းထိုသူတို့
 အားသိခြင်းဆိုခြင်း၌၊ တတ်နှိုက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ ထုန်းတော်ကြီးသော
 ထုရား၊ တဝ၊ အရှင်ထုရား၏သမုတ္တုပညာသ၊ ဖြောင့်မတ်စွာဖြစ်သောပညာ
 ၏၊ ဣဒံ၊ ဣဒံဝေယျာကရဏံ၊ ဤပြည့်စုံသောဝေယျာကရဏ်ကို၊ သမုတ္တု

၅၀၄ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဟိတံ၊ မဘောကံမပြန်သင်အပ်မြင်အပ်၏၊ အယမဉ္ဇတိ၊ ဤမျှအပ်သော
လက်အုပ်သည်၊ ပဉ္စိမော၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ သုပ္ပဏာမိတော၊ အလွန်
ကောင်းစွာရှိခိုးခြင်းတည်း။ မေ၊ အက္ခန္တိအား၊ ဇာနိဇာနမာနော၊ သိလျက်၊
မာမောဟသိ၊ မဆိုသဖြင့်မမေ့မလျော့စေလင့်၊ အနောမပည၊ မယုတ်သော
ပညာရှိတော်မူသော ဘုရားမြတ်၊ ပရောပရံ၊ လောကီ အစွမ်းအားဖြင့်
ကောင်းသောအဝေးအနီး၌ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ အရိယဓမ္မံ၊ မြတ်သောသစ္စာ
သေးပါးတရားကို၊ ဝိဒိတ္တာ၊ ထုံးထွင်းသောအားဖြင့်သိ၍၊ ဇာနိဇာနမာနော၊
သိလျက်၊ မာမောဟသိ၊ မဆိုခြင်းဖြင့် မမေ့မလျော့စေနှင့်၊ အနောမဝီရ၊
မယုတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသောဘုရားမြတ်၊ ဝိဇ္ဇနိဗ္ဗာဏဗျာကော၊ နွေကာ
လ၌အပူဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သောယောကျာ်းသည်။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းသည်
ဖြစ်၍၊ တသိတော၊ ရေထိပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါရိ၊ ရေကို၊ အဘိကင်္ခါတိဗ္ဗာ၊
အလိုရှိသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ သို့အတူ၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သုတံ၊ ကြား
အပ်သိအပ်၏ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝါဝံ၊ စကားကို၊ အဘိကင်္ခါ၊ မိ၊ ကောင့်တ၏၊
သုတံ၊ ကြားသိအပ်သောတရားစကားကို၊ ပဝဿ၊ ယိုလွှတ်တော်မူလော၊
ကပ္ပ၊ ပာနော၊ ပူဇော်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ပြုအပ်သော၊ ကုမ္ဘိယတံ၊ ငင်း
မျှသောက်ရုံသောအစာရှိသော၊ အမောဗံသဖလံ၊ အကျိုးရှိသော၊ အတ္တိ
ကံ၊ ငင်းမျှသောက်သော အကျိုးရှိသော၊ ယံဗြဟ္မစရိယံ၊ အကြင်မဂ်ဟု
သောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ အစရိ၊ ကျင့်ပြီ၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊ သော၊ ထိုမြတ်
သောမဂ်ဟူသော အကျင့်သည်၊ အနုပါဒိသေသော၊ ဝိပါကံကမ္မဇရုပ်
အကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာနခေတ်သည်၊ အဟုကိံ၊ ဖြစ်သလော၊ ဝိမုတ္တော၊
အသေကွပ်မောက္ခဖြစ်သော ဝိမုတ္တိဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာယိ၊ ကိလေသ
နိဗ္ဗာနခေတ်သည်။ အဟုကိံ၊ ဖြစ်သလော၊ တံ၊ ထိုနှစ်ပါးသောအမေး၏
အဖြေကို၊ မယံ၊ အက္ခန္တိတို့သည်၊ သုတောမ၊ နာပါကုန်အံ့၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊
ဇ္ဈိဒသဟိဂါထာဟိ၊ တဆဲ့နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ယာဝိတော၊ အရှင်ဝဂီဇာက
တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဂီဇာ၊ ဝဂီဇာ၊
ဣဇဇမာဠိ၊ နာမရူပေ၊ ဤနာမ်ရုပ်အပေါင်း၌၊ တဏှံ၊ ကာမတဏှာစသော
အပြားရှိသော တရောရှစ်ဖြာသောတဏှာသည်၊ အဆိဇ္ဇိ၊ အရဟတ္တမဂ်
ဉာဏ်၏အစွမ်းအားဖြင့်ပြတ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
တဏှာယ၊ ကာမတဏှာစသောတရောရှစ်ပါးသောတဏှာ၏၊ သောတံ၊
အယဉ်သည်၊ ဒီဗ္ဗာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ အနုသယိတံ၊
မပုပ္ဖာအပ်သေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်သန္တာန်၌ကိန်း၏သော၊ ထိုနိဗြော

ကောပွသည။ တံတဏှံ၊ သိသိခဲပြီးသောတဏှံကို၊ ဆေတွာ၊ အရဟတ္တမဂ်
 ဖြင့်ဖြတ်၍၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဇာတိမရဏံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်း
 ကိုးအတာရိ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနခတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောကြောင့်
 လွန်လေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မတာဝဂီသေန၊ အရှင်ဝဂီသသည်၊ ဝုဠော
 မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စသေဋ္ဌော၊ သဒ္ဓါစသောငါးပါးသောအာရုံတို့ဖြင့်
 မြတ်သောဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဗြဟ္မ၊ ထိုမေးသောပြဿနာတို့
 ကိုဖြေတော်မူ၏၊ ဣသိသတ္တမ၊ ဝိပဿိစသောခြောက်ဆူသောဘုရားရှင်
 တို့၏ချစ်ဆုမြောက်အသိဖြစ်တော်မူသောဘုရားမြတ်၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား
 ၏၊ ဝတေ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ ဝေသဇေသောအဟံ၊
 ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဟံဒါမိ၊ ကြည်ညိုပါ၏၊ မေမေ၊ ငါ၏၊ ဝုဠံ၊ မေးအပ်သော
 စကားသည်၊ ကိရုဇေကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ အမောဗံသမလံ၊ အကျိုးရှိ၏
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုနိဂြောဓကပ္ပမထေရ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီး
 သောဘုရားမြတ်စွာသည်၊ မံ၊ နိဂြောဓကပ္ပမထေရ်၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော
 အဖြစ်ကိုအလိုရှိ၍မေးသောအကျွန်ုပ်ကို၊ နဝဇ္ဇေသိ၊ မချွတ်မယွင်းဖြေတော်
 မူ၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သားတော်သည်၊
 ယထာဝါဒိ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းဆိုလေ့ရှိ၏၊ တထာကာရိ၊ ထိုဆိုတိုင်းပြုလေ့ရှိ
 သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ တံတံမာယာဝိနော၊ ထိုထိုသို့များစွာလှည့်ပတ်တတ်
 သော၊ မစ္စုနော၊ သေမင်း၏၊ ဒဠံ၊ အလွန်ခိုင်ခံ့သော၊ ဇာလံ၊ တောသုဗ္ဗကဝဋ်
 နှစ်ဖြစ်လျက်၊ ဖွဲ့တတ်သောတဏှာကွန်ယက်ကို၊ အန္တိန္ဒြိ၊ ဖြတ်ရပြီး၊ ဘဂဝံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပဒါနဿ၊ မြဲမြံစွာသောကံကိလေသာတို့သည်
 ဖြစ်စေအပ်သောတေသုဗ္ဗကတရားကို၊ သုဒုတ္တရံသုဥတ္တရေန၊ ကောင်းစွာ
 လွန်ခြင်းဖြင့်၊ အဇ္ဈဂါဝတ၊ လွန်နိုင်လေစွတကား၊ ဧဝံ၊ နတ်တကာတို့
 ထက်လွန်သောနတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဝန္ဓာမိ၊
 အကျွန်ုပ်ရှိခိုးပါ၏၊ ဗုဒ္ဓပရတ္တမ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့ထက်မြတ်
 တော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ အနုဇာတံ၊ အထုလိုက်၍သစ္စာလေးပါးတရား
 ကိုသိသောအားဖြင့်အရိယဇာတ်ဖြင့်ဖြစ်သော၊ မဟာဝီရံ၊ ကြီးသောလုံ့လ
 ရှိတော်မူသော၊ နာဂဿ၊ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းမရှိသော အနက်ဖြင့်နာဂ
 မည်တော်မူသောဘုရားရှင်၏၊ ဩရသံ၊ ရင်တော်မှဖြစ်သော၊ နာဂံ၊ ရဟန္တာ
 ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝုတ္တံ၊ နိဂြောဓကပ္ပအမည်ရှိသောသားတော်ကို၊ ဝန္ဓာမိ၊
 အကျွန်ုပ်ရှိခိုးပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ဣမာဂါယာ၊ ဤဂါ

၅၀၆ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ထာတို့ကို၊ သင်္ခါကာလေး၊ သင်္ခါယနာတင်သောအခါ၌၊ ကေဏ္ဍိ၊
တပေါင်းတည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သင်္ခါယံ၊ သင်္ခါယနာကို၊ အာရောပိတာ၊
တင်အပ်ကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ နိက္ခန္တံတမံသန္တန္တိ အာဒယော၊ နိက္ခန္တံတ
မံသန္တန္တိသို့အစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဂါထာ၊ ငါးဂါထာတို့ကို၊ အာယသ္မာငရီ
သော၊ အရှင်ငရီသသည်၊ နဂေါ၊ ငယ်သည်၊ အဓိပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍
မကြာသေးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်
သည်ရှိသော်၊ အလင်္ကာတပဋိယတ္တာ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်ကုန်သော၊
ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဥပ္ပန္နရာဂေါ၊ ဖြစ်သောရာဂရှိသည်ရှိ
သော်၊ တံ၊ ထိုရာဂကို၊ ဝိနောဇေန္တော၊ ပယ်ဖျောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အဘာ
သိ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ နိက္ခန္တံတမံသန္တန္တိ အဂါရာအနဂါရိယန္တိ၊
နိက္ခန္တံတမံသန္တန္တိအဂါရာအနဂါရိယံဟူသည်ကား၊ အဂါရတော၊ အိမ်
ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခန္တံ၊ ထွက်သော၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမ
ထောင်သောရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုသည်၊ သဇေနံ၊ ဖြစ်သော၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိတက္ကာတိ၊ ဝိတက္ကာဟူသည်ကား၊ ကာမဝိတက္ကာဒယော၊ ကာမ
ဝိဟက်အစရှိကုန်သော၊ ပါပဝိတက္ကာ၊ မကောင်းသော အကြံတို့သည်၊
ဥပဓာဝန္တိတိ၊ ဥပဓာဝန္တိဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သို့၊ ဥပဂန္တန္တိ
ကပ်ကုန်၏၊ ပဂတ္တာတိ၊ ပဂတ္တာဟူသည်ကား၊ ပါဂန္တိယယုတ္တာ၊ ကြွင်း
တန်းပျက်ချော်ခြင်းနှင့် ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါသိနော၊ နေခြင်းရှိကုန်သော
အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဂေဟတော၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ
တော၊ ရဟန်းပြု၏၊ ဣမံ၊ ဤရဟန်းကို၊ အနုဒ္ဓိသိတံ၊ စွပ်စွဲခြင်း၌၊ နယုတ္တံ၊
မသင့်၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အပရိဘာရတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှဆောင်သော
ကြောင့်၊ နိဗ္ဗန္တံ၊ အရှက်မရှိ၊ ကဏ္ဍတောတိ၊ ကဏ္ဍတောဟူသည်ကား၊ ကာ
လတော၊ မည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာမကာဘာဝတော၊ ယုတ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမေတိ၊
ဣမေဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပစ္စက္ခတော၊
မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ အသုဒ္ဓဇိဝိနော၊ မစင်ကြယ်
သောအသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော၊ ပရိဝါရယုတ္တာ၊ အခြံအရံနှင့်ယှဉ်ကုန်
သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့ကို၊ ဥပ္ပကိစ္စတာယ၊ ထင်ရှားသော ကိစ္စရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပ္ပဂါတိ၊ ဥပ္ပဂါဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုထင်ရှား

ကုန်သောကိစ္စရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ဥပ္ပယုတ္တံ၊ သားတို့တည်း။ ဥပ္ပယုတ္တံ၊ တင်
ရှားသောကိစ္စရှိကုန်သောသူတို့၏သားတို့၊ မဟိဿာဿာတိ၊ မဟိဿာ
သဟူသည်ကား၊ မဟာဇ္ဇာဿာသော၊ မြတ်သောလေးသမားဖြစ်ကုန်သော
သိက္ခိဇာတိ၊ သိက္ခိတာဂဟူသည်ကား၊ ခွါဒသဝဿာနိ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့
ပတ်လုံး၊ အာစရိယကုလ၊ ဆရာ၏အမျိုး၌၊ ဥဂ္ဂဟိတသိပ္ပါ၊ သင်အပ်ပြီး
သောလေးအတတ်ရှိကုန်သော၊ ဒဠ္ဇဓမ္မိနောတိ၊ ဒဠ္ဇဓမ္မိနောဟူသည်ကား၊
ဒဠ္ဇဓမ္မိနော၊ တင်ခက်သောပိုနှစ်ထောင်အချိန်ရှိသောလေးကိုတင်နှိုင်းကုန်
သောလေးသမားတို့သည်၊ ဒဠ္ဇဓမ္မိနာမ၊ ဒဠ္ဇဓမ္မိနာမည်သည်ကား၊ နိဗ္ဗာဿာ
နာမံ၊ နှစ်ထောင်၏အမည်ကို၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ နိဗ္ဗာဿာဓာမန္တိတ၊
နိဗ္ဗာဿာဓာမဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိရှိ၏၊ အာရောဂီယာဿ၊ တင်အင်သော
ယဿ၊ အကြင်လေး၏၊ ဖိယာယ၊ ဤ၌၊ ဗန္ဓာ၊ ဖွဲ့အပ်သော၊ လောဟာဒီနံ၊
သံအစရှိသည်တို့၏၊ ဘာရော၊ ဝန်တည်း၊ ဒဏ္ဍေ၊ အစိုး၌၊ ဂဟေတွားကိုင်၍၊
ယာဝကဏ္ဍပ္ပမဇဏာ၊ ဖြားပမာဏတိုင်အောင်၊ နသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊
ဥက္ခိတ္တဿ၊ မြောက်ပတ်အပ်သောဖြား၏၊ ပထဝိတော၊ မြေမှ၊ မုဗ္ဗတိ၊ လွတ်
၏၊ သမန္တဒရိကိရေယျန္တိ၊ သမန္တာပရိကိရေယျံဟူသည်ကား၊ သမန္တ
တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ကဏ္ဍေ၊ ဖြားတို့ကို၊ ခိပေယျံ၊ ငပ်ကုန်ရာ၏၊ ကိတ္တ
ကာ၊ အဘယ်မျှသောကိစ္စရှိကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ စ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ သာသံ
အပလာယိနန္တိ၊ သာသံအပလာယိနံဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဖိန့်တော်မူ၏၊ ယုဇ္ဈေ၊
စစ်ထိုးရာ၌၊ အပရမုခါနံ၊ မျက်ကွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သဟဿမတ္တာနံ၊
တထောင်အတိုင်၊ အရှည်ရှိကုန်သော လေးသမားတို့၏၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်
သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိဟောတိ၊ အဘယ်
သို့ဖြစ်သနည်း၊ သိက္ခိတာဂတဟတ္ထာ၊ သင်အပ်ပြီးသောလေးအတတ်
ရှိကုန်သော၊ ဥဂ္ဂါ၊ ထင်ရှားကျော်စောကုန်သော၊ ဒဠ္ဇဓမ္မိနော၊ တင်ခက်
သောပိုနှစ်ထောင်အချိန်ရှိသောလေးကိုတင်နှိုင်းကုန်သော၊ မဟိဿာဿာ၊
မြတ်သော လေးသမားဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပ္ပယုတ္တံ၊ ကိစ္စဖြင့်ထင်ရှားသော
သူတို့၏ သားဖြစ်ကုန်သော၊ သဟဿမတ္တာ၊ တထောင်အတိုင်းအရှည်
ရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ကဒါမိဝိ၊ တရံတခါ၌လည်း၊ ယုဇ္ဈေ၊ စစ်ထိုးရာ၌၊
အပ္ပမတ္တာ၊ အနည်းငယ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ အပရာဇယံ၊ အောင်မြင်း
သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ အပ္ပမတ္တာ၊ အနည်း ငယ်ကုန်သောသူတို့
သည်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဥပ
နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ သဗေဝိပဿေယျံ၊ အကယ်၍မြင်ကုန်ရာ၏၊ ဣဿာသ

၅၀၈

ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဟသေဟိ၊ လေးတထောင်တို့ဖြင့်၊ သမန္တ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပရိကိရန္တ၊
 ပစ်ကုန်သော၊ သရေ၊ မြားတို့ကို၊ သိက္ခိတပုရိသော၊ သင်အပ်ပြီးသော
 အတတ်ရှိသော ယောကျ်ားသည်၊ ဒဏ္ဍံ၊ တုတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊
 သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သရေ၊ မြားတို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သရိရေ၊
 ကိုယ်၌၊ အပတမာနေ၊ မကုသသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေ
 ရင်း၌၊ ပါတေယျ၊ ကျစေရာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ပစ်ရာ၌၊ ဧကောဝိ၊ တ
 ယောက်လည်းဖြစ်သော၊ ဣဿာသော၊ လေးသမားသည်၊ နေသရေ၊ နှစ်
 ချောင်းသောမြားတို့ကို၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဝိပေန္တိန္ဒာနာမ၊ ပစ်
 သောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတ္ထိယောပန၊ မိန်းမတို့သည်ကား၊ ရူပါရမ္မ
 ဏာဒိဝသေန၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဉ္စပဉ္စသရေ၊ ငါး
 ချောင်းငါးချောင်းကုန်သောမြားတို့ကို၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဝိပန္တိ၊
 ပစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိပန္တိယော၊ ပစ်ကုန်သောမိန်းမတို့သည်၊ ဧတ္တကာသိ
 ယေျာဟိ၊ ဧတ္တကာသိယေျာဟူသည်ကား၊ ဣမာဟိဣတ္ထိဟိ၊ ဤမိန်းမတို့
 ထက်၊ သိလျော့ပါ၊ အလွန်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊
 ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဣတ္ထိကုတ္တဘာသဘာဝါဒိ
 တော၊ မိန်းမတို့၏ အရုပ်အသွင်ဆံကို၊ ဖြီးခြင်း သဖြတ်ကို၊ ပြုခြင်း၊ ပြုံးရယ်
 ခြင်းအဖြစ်အစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝိမံသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏၊ သကိံ၊ ဟိမေ
 တံသုတန္တိ၊ သကိံ၊ ဟိမေတံသုတံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်၊ မ
 ယာ၊ ငါသည်၊ ဧတံ၊ ဤတရားကို၊ သုတံ၊ ကြားရ၏၊ နိဗ္ဗာနဂမနံမဂ္ဂန္တိ၊ နိဗ္ဗာန
 ဂမနံမဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ လိင်္ဂံဝိပလ္လာသေန၊ လိင်္ဂံဖောက်ပြန်သဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်၏၊ နိဗ္ဗာနဂါမိမဂ္ဂေါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောခရီးကို၊ ဣတိအ
 ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဗ္ဘေဒ၊ အနက်တည်း၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ သန္တာယ
 ရည်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထမေနိရတောမနောဟိ၊ တတ္ထမေနိရတော
 မနောဟူသည်ကား၊ တတ္ထိ၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂေ၊ ထိုဝိပဿနာဟူသောခရီး၌၊
 မယံ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နိရတံ၊ ရွေ့လျော်၏၊ ဧဝမေဝံဝိဟရန္တန္တိ၊ ဧဝ
 မေဝံဝိဟရန္တံဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနိစ္စအသုတဗျာနံ၊ အနိစ္စအသုတ
 ဗျာနံကို၊ ပတ္ထနာယစ၊ တောင့်တခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာယစ၊ ဝိပ
 သာနာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဟရန္တံ၊ နေသောမံ၊ ငါ့ကို၊ ပါဝိမာဟိ၊ ပါဝိမာ
 ဟူသည်ကား၊ ကိလေသမာရုံ၊ ကိလေသမာရုံကို၊ အာယပတိ၊ ခေါ်၏၊ တ
 ယာ၊ စစ္စကရိယာ၊ မိနမေမဂ္ဂံဥဒိက္ခသိတိ၊ တယာ၊ စစ္စကရိယာ၊ မိနမေမဂ္ဂံဥ
 ဒိက္ခသိဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ မဂ္ဂုတ္တိ၊ ကိလေသာ

ဟူသောအကြောင်းကိုလည်းယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊နပဿတိ၊
 မမြင်၊တထာ၊ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မစ္စုအန္တိကံ၊သေမင်း၏အနီးကို၊
 ကရိဿာမိ၊ပြုအံ့၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊အရ
 တိဉ္စာတိအာဒိကာ၊အရတိဉ္စာ၊သို့အစရှိကုန်သော၊ပဉ္စဂါထာ၊ငါးဂါထာတို့
 ကို၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အရတိအာဒိကော၊မေ့လျော့
 ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ဝိနောဒေန္တေန၊ပယ်ပျောက်သဖြင့်၊ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်
 ကုန်၏၊တတ္ထစ၊ထိုဂါထာတို့၌လည်း၊အရတိန္တိ၊အရတိ'ဟူသည်ကား၊အ
 ဓိကုသလေသု ဓမ္မေသုစ၊ လွန်စွာကုန်သော ကုသိုလ်တရား တို့၌လည်း
 ကောင်း၊ ပန္နသေနသနေစ၊ အစွန်ဖြစ်သော ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်း၌
 လည်းကောင်း၊ဥက္ကဏ္ဌံ၊ပျင်းရိခြင်းကို၊ရတိန္တိ၊ရတိ'ဟူသည်ကား၊ပဉ္စကော
 မဂုဏရတိ'၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်၌မေ့လျော့ခြင်းကို၊ပဟာယာတိ၊ပ
 ဟာယဟူသည်ကား၊ပဇာတိတွာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သဗ္ဗသောဂေဟသိတဉ္စာ
 တက္ကန္တိ၊သဗ္ဗသော ဂေဟသိတဉ္စာတက္ကံဟူသည်ကား၊ဂေဟနိသိတံ၊
 အိမ်၌မိုးသော၊ပုတ္တဒါရာဒိပဇ္ဇိသံယုတ္တံ၊ သားမယားစသည်နှင့်ယှဉ်သော၊
 ဉာတိတိတက္ကန္တဒိ'၊ ဆွေမျိုးသားချင်း၌တပ်မက်မောခြင်းစသော၊ မိစ္ဆာပရိ
 တက္ကန္တု၊မိစ္ဆာပရိတက်ကိုလည်း၊အနဝသေသတော၊အကြွင်းမရှိသောအား
 ဖြင့်၊ပဟာယာစွန့်၍၊ ဝနထံကရေယုကုဟိဉ္စိတိ၊ဝနထံကရေယုကုဟိဉ္စိဟူ
 သည်ကား၊ အဇ္ဈတ္တိကဗဟိဗ္ဗေ ဘေဒေ၊ အဇ္ဈတ္တိကဗဟိရစသည်ပြား
 သော၊သဗ္ဗသ္မိ'၊အလုံးစုံသော၊ဝတ္ထုသ္မိ'၊ ဝတ္ထု၌၊တဏှံ၊တပ်ခြင်းကို၊နက
 ရေယု၊ငါမပြုအံ့၊ နိဗ္ဗနထောအနုသေသတောသတိက္ခုတိ၊နိဗ္ဗနထောအနု
 ဝသေသတောသတိက္ခုဟူသည်ကား၊ယော၊အကြင်ရဟန်းသည်၊သဗ္ဗေ
 နုသဗ္ဗံ၊အချင်းခပ်သိမ်း၊နိတ္တဏ္ဍော၊ တဏှာမရှိ၊တတောဇေ၊ထိုတဏှာမ
 ရှိသောကြောင့်သာလျှင်၊ကဏ္ဍမိတိ၊ တရံတရသော အာရုံ၌လည်း၊နန္ဒိယာ
 ဘာဝေတာ၊ နှစ်သက်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊အဝနထော၊ကိလေ
 သဟူသောတောမှကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊သံသာရေ၊သံသရာ၌၊တယသေ
 ဘေးကို၊သဗ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဣက္ခနတာယစ၊ရှုတတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊တိန္ဒကိလေသတာယစ ခွဲပျက်အပ်ပြီးသော
 ကိလေသာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊တိက္ခုနာမ၊တိက္ခုမည်
 ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ယမိပထဝိဉ္စာ၊ဟာ
 သံဥပဂတံဂေတောဂဓံကိဉ္စိတိ၊ယမိပထဝိဉ္စာ၊ဟာသံဥပဂတံဂေတော
 ဂဓံကိဉ္စိဟူသည်ကား၊ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော၊ဣ၊ဤလောက၌၊ပထဝိဂ

၅၆၀ လေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

တံသုခိနိသိတံ၊ ခြေကိုမှီသော လူအစရှိသောသတ္တဝါသည်၊ ဂေဟာသံ
 ဂေဟာသဋ္ဌံ၊ ကောင်းကင်၌ တည်သော၊ နေဝလောကနိသိတံ၊ နတ်
 ပြည်၌မှီသော၊ ရူပဂတိရူပဇာတိ ရုပ္ပနသဘာဝံ၊ တောကိုဖြင့်သောသ
 တောရှိသော၊ ဇေတဝ္ဏာဂင်္ဂလောကီကံ၊ လောက၌ယှဉ်သော၊ ဗာဝတ္ထဟ
 ပရိဟာပန္နသင်္ဂတံ၊ ဘဝသုံးပါး၌အကျုံးဝင်သောသင်္ဂတတရားသည်၊ ပ
 ရိဒိသုတိ၊ ဆွေးမြေ့ပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်၏။ သဗ္ဗမနိစ္စန္တိ၊ သဗ္ဗမနိစ္စဟူ
 သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အသုံးဝံသော၊ သံ၊ ထိုတောသူမကတရားကို၊ ဇရာဘိသုတံ၊ အို
 ခြင်းသည်ရှိပ်စက်အပ်၏၊ တတောဇေ၊ ထိုသို့ဒုခိုခြင်းရှိပ်စက်သောကြောင့်
 သာဗျင်းဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏အနတ္တံ၊ အစိုးမရ၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝိလက္ခဏော
 ဇောပနံ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးသို့တင်ခြင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အဟံ၊
 ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ထေရဿ၊ ဝရီသမထေရ်၏၊ မဟာဝိပဿနာ၊
 မဟာဝိပဿနာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧဝံသမေဓ္စစရန္တိ မု
 တန္တောတိ၊ ဧဝံသမေဓ္စစရန္တိ မု တန္တောဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အစရှိ
 သောလက္ခဏာရေးသို့တင်သဖြင့်၊ သမေဓ္စအဘိသမေဓ္စ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊
 ဝိပဿနာပညာသဟိတဿ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဓမ္မပညာ
 ယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတွားထိုးထွင်း၍သိ၍၊ မုတန္တောမဂ်ညာတတ္တဟာ
 ဝါ၊ ပိုင်းခြား၍သိသောသဘောရှိကုန်သော၊ ပဏှိတဒ၊ ပညာရှိသို့သည်၊ စ
 ရန္တိဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဥပဓိသုတံ၊ ဥပဓိသုဟူသည်ကား၊ ခန္ဓုပဓိအာဒိသု၊
 ခန္ဓာဥပဓိစသည်တို့၌၊ ဇနာတိ၊ ဇနာဟူသည်ကား၊ အန္ဓဝုဓုဇ္ဈနာ၊ ဝုဓုဇေ
 မိက်ကိုသည်၊ ဂမိတာသေတိ၊ ဂမိတာသေဟူသည်ကား၊ ပဋိပန္နဗိက္ခာ၊
 တပ်မက်မောသောစိတ်ရှိကုန်၏၊ ဧတ္ထာတိ၊ ဧတ္ထဟူသည်ကား၊ ဝိသေသ
 တော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ကာမဂုဏ္ဍပဓိသု၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးဥပပမိတို့၌၊
 ဆန္ဓော၊ ဆန္ဒကို၊ အပနေတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခဿေန္တော၊ ပြ
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ နိဗ္ဗသုတေပဋိစောစမုတောတတိ
 ဧတ္ထ၊ နိဗ္ဗသုတေပဋိစောစမုတေဟူသော ဤပါဌ၌၊ နိဗ္ဗသုတေတိ၊ နိဗ္ဗသု
 တေဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗေဝေ၊ မြင်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ သုတေစ၊ ကြား
 ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ရူပသဒ္ဓေသု၊ ရူပါရုံသဒ္ဓါရုံတို့၌၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပဋိစောတိ၊ ပဋိစောဟူသည်ကား၊ ဖာရုနိယေ
 တွေသိအပ်သော၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌၊ မုတေတိ၊ မုတေဟူသည်ကား၊
 ဝုတ္တာဝသေသေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသောဂန္ဓာရုံရသာရုံ၌၊ ဂန္ဓရသေ
 သု၊ ဂန္ဓာရုံရသာရုံတို့၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သာရတ္ထပကာသနိပံ၊ သာရတ္ထပကာသနိကျမ်း၊ ပဋိစသဒ္ဓေန၊ ပဋိစသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဝန္တရသာ၊ ဝန္တရံရသာရံတို့ကို၊ ဂဟိတာယူအပ်ကုန်၏၊ မုတသဒ္ဓေန၊ မုတသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရံ ဘိုး၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤလို့၊ ဝုတ္တံ၊ ထိုအပ်၏၊ ဣတ္ထိဝိနောဒယသန္ဓမနောဇောတိ၊ ဣတ္ထိဝိနောဒယသန္ဓမနောဇောဟူသည်ကား၊ မိဋ္ဌာမိဟောဒေ၊ မိဋ္ဌဝသည်ပြုံးသော၊ ဧတသ္မိံ၊ ပဉ္စကာမဂုဓဏ၊ ဤငါးပါးကုန်သောဘာမဂုဏ်တို့၌၊ ကာမန္တန္တံ၊ ကာမန္တန္တံလို့၊ ဝိနောဒေဟိ၊ ပယ်ပျောက်လော၊ တထာသတိ၊ ထိုသို့ပျောက်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ အနောဇောအပိကပ္ပေါ၊ အထူးကြံ့ခြင်းမရှိသည်၊ ဘဝသိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောဟောတ္ထနုလိမ္ပတိ၊ မုနိတမာဟူတံ၊ ယောဟောတ္ထနုလိမ္ပတိမုနိတမာဟူဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣတ္ထကာမဂုဓဏ၊ ဤကာမဂုဏ်၌၊ တဏှာလေပေန၊ တဏှာဟူသောလိမ်ကျံခြင်းဖြင့်၊ နုလိမ္ပတိ၊ မလိမ်ကျံ၊ မောနယုဓမ္မဋ္ဌတော၊ မောနယုဟုဆိုအပ်သော တရား၌တည်သောကြောင့်၊ မုနိတံ၊ မုနိဟူ၍၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အတသတ္တံသိတာတိ၊ အတသတ္တံသိတာ ဟူသည်ကား၊ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း၊ ဣတိ၊ အမိပ္ပါ၊ ဆေးနု၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ သမ္ဗိဓမ္မာယုဓမ္မာနိသိတာ၊ ခြောက်ဆယ်ကုန်သောဓမ္မာရုံတို့၌၌ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အဋ္ဌသမ္ဗိသိတာသမိတက္ကာဒိပန၊ အဋ္ဌသမ္ဗိသိတာသမိတက္ကာ အစရှိသည်ကား၊ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း၊ ပဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊ အပ္ပကံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဦနံ၊ ဝါ၊ အယုတ်သည်၎င်း၊ အမိကံ၊ ဝါ၊ အလွန်သည်၎င်း၊ ဂဏနူပကံ၊ ဂဏန်းရေတွက်လောက်သည့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ အဋ္ဌသမ္ဗိသိတာတိ၊ အဋ္ဌသမ္ဗိသိတာဟူသည်ကား၊ ခွါသမ္ဗိဒိဋ္ဌိဂတ သန္နိသိတာ၊ ခြောက်ဆယ်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူ၌ရှိကုန်သော၊ မိစ္ဆာသမိတက္ကာ၊ မိစ္ဆာသမိတက်တို့သည်၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း၊ မိဋ္ဌဂတိကား၊ မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သော၊ ဧဝံ၊ နတ်တို့သည်၊ ကေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သတ္တဝါသဘာဝလဒ္ဓိံ၊ သတ္တဝါသ၏အဖြစ်ကိုရခြင်းသို့၊ နဝအတ္ထုပဂတာ၊ မကပ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အမိဓ္မသယုဇ္ဇဝါဒံ၊ အမိဓ္မသယုဇ္ဇဝါဒကို၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ လေး၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သောဝါဒတို့၏၊ ဝသေန၊ အဝှမ်းအားဖြင့်၊ အဋ္ဌသမ္ဗိသိတာသမိတက္ကာတိ၊ အဋ္ဌသမ္ဗိသိတာသမိတက္ကာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဟံ၊ ထင်စွာပြပြီးအံ့၊ တဏှာလေပါဘာဝဝေန၊ တဏှာဟူသောလိမ်ကျံခြင်းမရှိသဖြင့်၊ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟူ၍၊ ဝုတ္တိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊

၅၆၂

ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ထိုအတူ၊ ဗိဇ္ဇိလေပါဘာဝနာပိ၊ ဗိဇ္ဇိယူသောလိမ်ကျခြင်းမရှိသဖြင့်လည်း
 သိက္ခ၊ သိက္ခမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသဝံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ အဋ္ဌသဋ္ဌိသိတာတိ
 အာဒိ၊ အဋ္ဌသဋ္ဌိသိတာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္ထံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဝုဏ္ဏ
 နတာယအဓမ္မာနိ ဝိဋ္ဌာတိ၊ ဝုဏ္ဏနတာယ အဓမ္မာနိဝိဋ္ဌာ ဟူသည်ကား၊
 တေပန၊ ထိုဝုဏ္ဏဇဉ်တို့သည်ကား၊ မိစ္ဆာဝိတက္ကာနိစ္ဆာဒိဝါဟဝသေန၊ နိစ္စ
 စသည်ကိုယူသည် ချီအစွမ်းအားဖြင့်၊ အဓမ္မာ၊ တရားမရှိကုန်း၊ ဓမ္မတော၊ တ
 ရားမှ၊ အပေတာ၊ ကင်းကုန်၏၊ ဝုဏ္ဏနတော၊ ဝုဏ္ဏဇဉ်မှ၊ အန္တပလေဟိ၊ အ
 လွန်မိုက်သောသူတို့သည်၊ နိဝိဋ္ဌာအဘိနိဝိဋ္ဌာ၊ သက်ဝင်ကုန်၏၊ နစဝဂ္ဂဂ
 တဿကုဟိဋ္ဌိတိ၊ နစဝဂ္ဂဂတဿကုဟိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ယတ္ထကတ္တမိ၊ အ
 မှတ်မရှိတရံသာသော၊ ဝတ္ထုထိ၊ ဝတ္ထု၌၊ သဿကဝါဒါဒိမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဝဂ္ဂဂ
 တာ၊ သဿကဝါဒအစရှိသော မိစ္ဆာအယူရှိသည်၊ တံ၊ သင်သည်၊ လန္ဠိ
 ကော၊ မိစ္ဆာအယူရှိသည်၊ နစသတဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ အဋ္ဌကထာပံပန၊ အ
 ဋ္ဌကထာသိကား၊ အဋ္ဌသဋ္ဌိသိတာသိတက္ကာဝုဏ္ဏနတာယအဓမ္မာနိဝိဋ္ဌာ
 တိပဒံ၊ အဋ္ဌသဋ္ဌိသိတာသိတက္ကာဝုဏ္ဏနတာယ အဓမ္မာနိဝိဋ္ဌာဟူသော
 ပါဌ်ကို၊ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ တုတ်၍၊ အဋ္ဌသာရမ္ပဏနိသိတာ၊ ခြောက်ဆဲ့ရှစ်ပါး
 သောအာရုံ၌ဗြဟ္မာနိသော၊ ဝုဏ္ဏနာ၊ ဝုဏ္ဏဇဉ်တို့သည်၊ အဓမ္မဝိတက္ကဇန
 တာယ၊ တရားမှကင်းသော ဝိတက်၏ ဖြစ်ခြင်း၌၊ နိဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တထာနစဝဂ္ဂဂတဿကုဟိဋ္ဌိတိ၊ တထာနစဝဂ္ဂဂ
 တဿကုဟိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုအဓမ္မဟုဆိုအပ်သောမိစ္ဆာအယူ
 ၌သက်ဝင်သောသူတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကတ္တမိ၊ တရံသာသ
 သောအာရုံ၌၊ ကိလေသဝဂ္ဂတော၊ ကိလေသာ ဟူသောမိစ္ဆာ အယူရှိ
 သည်၊ နစသဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ နော
 ပနဒုဋ္ဌုလ္လဂါဟိသသိက္ခ၊ နောပနဒုဋ္ဌုလ္လဂါဟိ သသိက္ခ ဟူသည်
 ကား၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့သည်၊
 ဒုသိတက္ကာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အသိဝိယ၊ အလွန်
 လျှင်၊ ဒုဋ္ဌုလ္လတ္တာစ၊ ရုန့်ရင်း ကြမ်းတမ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊
 ဒုဋ္ဌုလ္လာနံ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းကုန်သော၊ မိစ္ဆာဝါဒါနံ၊ မိစ္ဆာအယူတို့
 ကို၊ ဝဏ္ဏနသိလောစ၊ ယူတတ်သော အလေ့ရှိသည်လည်း၊ နောအဿ
 နောဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာသော၊ ထိုသူသည်၊ သိက္ခနာမ၊ သိက္ခမည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဓမ္မော
 ဣ၊ ဓမ္မဟူသည်ကား၊ ဓမ္မဇာတိကောပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ဝိရုတ္တံ

သမာဟိတောတိ၊ ဖိနုရတ္တံ သမာဟိတောဟူသည့်ကား၊ ဝိနုကသတော၊
 ကြာမြင့်သောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်၏၊ အကု
 ဟကောတိ၊ အကုဟကော ဟူသည့်ကား၊ ကောဟညရဟိတော၊ စဉ်း
 လည်းထွည့်ပတ်ခြင်းမှကင်း၏၊ အသးထာ၊ မစဉ်းလဲ၊ အမာယာပိ၊ မထွည့်
 ပတ်၊ နိပကောတိ၊ နိပကော ဟူသည့်ကား၊ နိဝုဏော၊ ဝိဝိနုဓမ္မစွာ၊ စော
 ကော၊ လိမ္မာ၏၊ အဝိဟာလူတိ၊ အဝိဟာလူဟူသည့်ကား၊ နိတ္တဇေဋ္ဌာ၊ တပ်
 ခြင်းတဏှာမှကင်း၏၊ သန္တိ၊ ပဒံအဇ္ဈကမာတိ၊ သန္တိ၊ ပဒံအဇ္ဈကမာဟူသည့်
 ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂတော၊ ရ၏၊ မောနေယျဓမ္မသာမန္နာဂတတော၊
 မောနေယျတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မုနိ၊ မုနိမည်၏၊ ပရိနိဗ္ဗု
 တောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗုတောဟူသည့်ကား၊ အာရုပ္ပဏကဏ္ဍေဝံသေန၊ အာရုံပြု
 သည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိစ္စုတ္တန္တိ၊ သဉ္ဇပါဒိတေသာယ၊
 ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိ
 နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာတို့မှငြိမ်း၏၊ ကင်္ခန္တိကာသန္တိ၊ ကင်္ခန္တိကာလံစူ
 သည့်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနုတ္တယ၊ အနုပါဒိသေ
 သနိဗ္ဗာန်အသို့ဌာ၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ အာဂမေတိ၊ ငွံသင့်၏၊ တထေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုသွယ်သည်၊ နုအတ္တိ၊ မရှိ၊ ယထေ၊
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေသ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်၊ ဘဝိသာတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ၊ တထေ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သန္တာနေ
 တိ၊ ပြည့်စုံစေသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း၊
 မာနံပဇဟဿူတိ၊ အာဇယော၊ မာနံပဇဟဿူဤသို့ အစရှိတုန့်သော၊ စ
 တသေသာဂါထာ၊ လေးဂါထာတို့ကို၊ ပရိဘာနသမ္ပတ္တိ၊ ဉာဏ်ပရိဘာန၏
 ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နိဿယ၊ မှီ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝိ
 နောဒေန္တေန၊ ပယ်ပျောက်လိုသဖြင့်၊ ဂုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါတာတို့၌၊ မာနံပဇဟဿူတိ၊ မာနံပဇဟဿူ ဟူသည့်
 ကား၊ သေယျမာနာဒိနပဝိဓံ၊ သေယျမာနအစရှိသော ဂုဏ်းတို့အပြားရှိ
 သော၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ ပရိစ္စုတေ၊ စွန့်သော၊ ဂေါတမာတိ၊ ဂေါတမဟူသည့်
 ကား၊ ဂေါတမဂေါတ္တဿ၊ ဂေါတမ အနွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝ
 တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကတ္တာ၊ တပည့်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဂေါတမဂေါတ္တံ၊ ဂေါတမအနွယ်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊
 အာယပတိ၊ ခေါ်၏၊ မာနပထန္တိ၊ မာနပတ်ဟူသည့်ကား၊ မာနယာ၊ မာန်၏၊
 ပဝတ္တိဌာနသုတံ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အယောနိသော၊ မနုဿိကောရ

၅၆၄ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ပရိက္ခိတ္တံ၊ မသဋ္ဌိသော နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ စာတိအာဒိ၊
 စာတိ အစရှိသည်ကို၊ တပ္ပဋိဗန္ဓ ကိလေသပဟာနေန၊ ထိုစာတိအစရှိ
 သည်နှင့်စပ်သော ကိလေသာကိုပယ်သဖြင့်၊ ဗဟသုပဗဟ၊ ပယ်စွန့်
 လော၊ အသေသန္တိ၊ အသေသံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗမေဝံအလုံးစုံကိုသာ
 လျှင်၊ မာနပထမိသမုန္တိတောတိ၊ မာနပထမိသမုန္တိတော ဟူသည်ကား၊
 မာနဝတ္ထုနိမိတ္တံ၊ မာနဇ္ဇအကြောင်းဖြစ်သော၊ မုန္တံ၊ တွေဝေခြင်းသို့၊ အာ
 ပန္နော၊ ရောက်သည်၊ ဝိပ္ပဋိသာရိဟုတွင် ဝိရေတ္တန္တိ၊ ဝိပ္ပဋိသာရိဟုတွင်
 ရေတ္တံဟူသည်ကား၊ ဣမတ္ထိပဿနယောဂက္ခဏော၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလုံ့
 လပြုသောဓဏကို၊ ဝိတိဝတ္ထေ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးအသို့၌
 သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ နပါပုဏ္ဏတိ၊ မရောက်၊ တတ္ထိဝ၊
 ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလုံ့လပြုခြင်း၌လည်း၊ နဋ္ဌောစ၊ ပျောက်လည်းပျောက်ပြီး၊ ဣ
 တိ၊ ဤတို့၊ ဝိပ္ပဋိသာရိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ မက္ခေန
 မက္ခိတာပဇာတိ၊ မက္ခေနမက္ခိတာပဇာဟူသည်ကား၊ သူရာမိနာ၊ ရဲရင့်ခြင်း
 စသည်ဖြင့်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥက္ကံသေတွာ၊ မြီးမြှောက်၍၊ ပရေသု
 တပါးတို့ကို၊ ဝန္တေန္တာ၊ ရှုတ်ချကုန်သျက်၊ ပရဂုဏမက္ခသက္ခဏေန၊ သူတ
 ပါးတို့၏ကျေးဇူးကို ချေတတ်သော လက္ခဏာဖြင့်၊ ပုဗ္ဗိတတ္တာ၊ ရပ်အပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မက္ခိပုဂ္ဂလာ၊ သူတပါးတို့၏ ကျေးဇူးကိုချေတတ်
 ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟံသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အခြင်း
 အရာဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ နမက္ခေတိ၊
 မချေဖျက်၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ပုဗ္ဗတိနိရာကရေတိနာမ၊ အရပြုသည်မည်၏၊
 နိရယံပပတန္တိတိ၊ နိရယံပပတန္တိဟူသည်ကား၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္တန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ မဂ္ဂဇိတောတိ၊ မဂ္ဂဇိတောဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂနု၊ မဂ်ဖြင့်၊ ဝိဇိတ
 ကိလေသော၊ အောင်အပ်ပြီးသောကိလေသာရှိသော၊ ကိတ္တိဉ္စသုခန္ဓာတိ၊
 ကိတ္တိဉ္စသုခန္ဓဟူသည်ကား၊ ဝိညူတိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပသံသိတဉ္စ၊ မြီးပွင်း
 အပ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကာယိကစေတသိကသုခဉ္စ၊ ကိုယ်စိတ်ချမ်း
 သာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုဘောတိပဋိလဘတိ၊ ရ၏၊ ဓမ္မဒေသောတိတ
 မာဟုတထတ္တန္တိ၊ ဓမ္မဒေသောတိတမာဟုတထတ္တံဟူသည်ကား၊ တံတထ
 ဘာဝံ၊ ထိုမတောက်မပြန်သော အဖြစ်ကို၊ သမ္မာပဋိပန္နံ၊ ကောင်းသော
 အကျင့်ကို၊ ယာထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊ ဓမ္မဒသိတိ၊ တရား
 ကိုမြင်သောသူဟူ၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ၊

အဝိဇ္ဇောတိ၊ အဝိဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စစေတောဝိသရဟိတော၊ ငါးပါး
သော စေတောဝိသမ္ဘူတိကင်းသော၊ ပဓာနဝါတိ၊ ပဓာနဝါဟူသည်ကား၊
သမ္ပပ္ပဓာနဝိရိယသမ္ဘန္ဓော၊ သမ္ပပ္ပဓာနစသောလုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝိ
သုဒ္ဓါတိ၊ ဝိသုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ နိဝရဏသင်္ခါတဝဿာဟကာပဂမေန၊
နိဝရဏဟု ဆိုအပ်သော တိမ်တိုဏှိမှကင်းသဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓမာနသော၊ စင်
ကြည်သောဝိတ်ရှိသော၊ အသေသန္တိ၊ အသေသံဟူသည်ကား၊ န ဝိဓန္တိ၊
ကိုးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ မာနံ၊ မာနကို၊ အပ္ပမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တ
မဂ်ဖြင့်၊ ပဇာတိတွာ၊ စွန့်ပယ်၍၊ ဝိဇ္ဇယန္တကရောသမိတာဝိတိ၊ ဝိဇ္ဇယန္တက
ရောသမိတာဝိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ သမိတာကိလေ
သော၊ ငြိမ်းပြီးသော၊ ကိလေသာရှိသည်ဖြစ်၍၊ တိဝိဓယ၊ သုံးပါးအပြားရှိ
သော၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဝိဇ္ဇာ၏၊ ပရိယောသာနပ္ပတ္တော၊ အဆုံးသို့ ရောက်သည်၊
ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဩပဒတိ၊ ဆုံးမ၏၊
အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဇောဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်
တော်ရှိသော၊ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်၊ အညတရေန၊ တယောက်သော၊
ရာဇမဟာမတ္တေန၊ မင်း၏အမတ်သည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်တိတ်အပ်သည်
ဖြစ်၍၊ ဝုဗ္ဗန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ တထာ၊ ထိုအမတ်၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊
ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ အာယသ္မာ
ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဝဂီသေန၊ ဝဂီသသည်၊ ပစ္ဆာသမဏေ
န၊ နေ့မက်လိုက်ရဟန်းပြုသဖြင့်၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တသ္မိ
ဂေဟေ၊ ထိုအိမ်၌၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမဝှံ့သည်၊ သဗ္ဗာလကံ၊ ရပဗ္ဗမဏ္ဍိတာ၊
အလုံးစုံသော တန်းဆာတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ထေရံ၊ မ
ထေရ်သို့၊ ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊
မေးကြကုန်၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏန္တိ၊ နာကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အာ
ယသ္မာ၊ တော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဝဂီသဿ၊ ဝဂီသအား၊
နဝပဗ္ဗဇိတတ္တာ၊ အသစ်သောရဟန်းဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာရမ္မ
ဏံ၊ အာရုံကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတု၊ ခံယူခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တဿ၊ မတတ်နိုင်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသဘာဝါ၊ ဓမ္မဏေ၊ ဝိသဘာဝအာရုံ၌၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊
ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော၊ ဥဇုဇာတိကော၊ ဖြောင့်သောသ
ဘောရှိသော၊ သောကုလဝုတ္တော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အယံ၊ ရာ
ဂေါ၊ ဤရာဂသည်၊ ဝဇေတွာ၊ ပွား၍၊ နိဗ္ဗဓမ္မိကသမ္ဘရာယိကမ္မိ၊ မျက်မှောက်
တမလွန်၌လည်းဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ နာသေယျ၊ ဖျက်ဆီးရာ၏၊

၅၆၆ တေရဝါလာ-အဋ္ဌကလာပိသု-စတုတ္ထတွဲ

ဣတိ ဤသို့၊ ဖိန္နောတွာ၊ ကြံ၍၊ ယထာနိသိန္နောဝ၊ ထိုင်နေထုက်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဝတ္တိ၊ အကြောင်း၊ ဘိုးအာဝိ၊ ထင်စွာ၊ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကာမရာဂေနာတိဂါထံ၊ ကာမရာဂေနဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကိလေသာန္တေနပရိဇ္ဇာဟော၊ ကိလေသာ၌တက်သောပူအိုက်ခြင်းသည်၊ ကာယစွဲ၊ ကိုယ်ကိုယ်ည်း၊ ယဒိပိဗာဓတိ၊ အကယ်၍ကား၊ နှိပ်စက်၏၊ ဖိတ္တံပန၊ ဖိတ်ကိုကား၊ ဗာဓေတွာ၊ နှိပ်စက်၍ ဖိရတရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဗာဓေတိ၊ နှိပ်စက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ကာမရာဂေနုပ္ပာဒိတိ၊ ကာမရာဂေနုပ္ပာဒိဟူ၍၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဖိတ္တံမေပရိနုပ္ပတိတိ၊ ဖိတ္တံမေပရိနုပ္ပတိဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောအပ်၏၊ နိဗ္ဗာပနန္တိ၊ နိဗ္ဗာပနံဟူသည်ကား၊ ရာဂနိဗ္ဗာနကာရကံ၊ ရာဂ၏ငြိမ်းခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ရာဂပရိဇ္ဇာဟဿ၊ ရာဂတည်းဟူသောပူအိုက်ခြင်း၏၊ နိဗ္ဗာပနဿမတ္ထံ၊ ငြိမ်းခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ဝါဒံ၊ ဝါဒကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ ဣတိ အပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သညာယဝိပရိယေသာတိ အာဒိကာ၊ သညာယဝိပရိယေသာ ဤသို့အစရှိသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ တေန၊ ထိုဝဂီသသည်၊ ဟာဝိတေန၊ တောင်းပန်သဖြင့်၊ အာယသ္မတာ၊ ရှည်သော အသက်တော် ရှိသော၊ အာနန္တေန၊ အာနန္ဒာသည်၊ ဝတ္ထော၊ မိန့်အပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝိပရိယေသာတိ၊ ဝိပရိယေသာ ဟူသည်ကား၊ ဝိပလ္လာသေန၊ ဘောက်ပြန်သဖြင့်၊ အသုဘေ၊ မတင့်တယ်သည်၌၊ သုဘန္တိ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍၊ ပဝတ္တေန၊ ဖြစ်သော၊ ဝိပရိတဂါဟေန၊ ဘောက်ပြန်သောအယူဖြင့်၊ နိမိတ္တန္တိ၊ နိမိတ္တံဟူသည်ကား၊ ကိလေသာဇနကနိမိတ္တံ၊ ကိလေသာဖြင့်ဖျက်ဆီးကြောင်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇေဟိတိ၊ ပရိဝဇ္ဇေဟိဟူသည်ကား၊ ပရိဂ္ဂဇေ၊ စွန့်သော၊ သုဘံရာဂုပသံဟိတန္တိ၊ သုဘံရာဂုပသံဟိတံဟူသည်ကား၊ ရာဂဝဇ္ဇာပေဋ္ဌဏံ၊ ရာဂပွားခြင်း၏အာရုံဖြစ်သော၊ သုဘံ၊ တင့်တယ်ခြင်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇေန္တော၊ ရှောင်ကွင်းလျက်၊ အသုဘသညာ၊ မတင့်တယ်ဟူသောအမှတ်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ရှောင်ကြဉ်သိလော၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အာရုံ၌၊ အနတိ၊ ခုတိသညာယ၊ မမွေ့လျော်ဟူသောအမှတ်ဖြင့်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တဒုဘယစွဲ၊ ထိုနှစ်ပါးရုံကိုလည်း၊ ဒသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အသုဘာယာတိအာဒိ၊ အသုဘာယ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကားရပ်၌၊ အသုဘာယာတိ၊ အသုဘာယဟူသည်ကား၊ အသုဘာနုပဿနာယ၊ မတင့်တယ်ဟု အဖန်တလဲလဲရှု

သဖြင့်၊ ဗိတ္တံဘာဝေဟိ၊ ကေဝံသုသမာဟိတန္တိ၊ ဗိတ္တံဘာဝေဟိ၊ ကေဝံသုသမာဟိတံ ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၊ ဗိတ္တဝိက္ခေပါဘာဝေန၊ စိတ်၏မျှလွင့်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ ကေဝံ၊ တည်ကြည်စွာ၊ အရမ္မဏောသု၊ အာရုံတို့၌၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သည်ကို၊ အပ္ပိတံ၊ သွင်းထားအပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားလော၊ တဝ၊ သင်အား၊ အသုဘာနုပဿနံ၊ အသုဘဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းကို၊ သုကရံ၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သည်ကို၊ အက္ခာမိ၊ ဟောအံ့၊ သတိကာယ ဂတဝေဗျတ္တုတိ၊ သတိကာယ ဂတဝေဗျတ္တု ဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တကာယ ဂတားဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကိုယ် အရရှိဖြစ်သော၊ သတိဘာဝနာ၊ သတိကိုပွားခြင်းကို၊ ဓယော၊ သင်သည်၊ တာဝိတာ၊ ပွားအပ်သည်၊ ဗဟုလိကာတာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နိဗ္ဗိဒါဗဟုလောဘဝါတိ၊ နိဗ္ဗိဒါဗဟုလောဘဝ ဟူသည်ကား၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တကော၌၊ သဗ္ဗဉ္စ၊ အလုံးစုံကိုလည်း၊ နိဗ္ဗေဗဟုလော၊ ပြီးစွဲခြင်းများသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော၊ အနိမိတ္တုတ္တဘာဝေဟိတိ၊ အနိမိတ္တုတ္တဘာဝေဟိ ဟူသည်ကား၊ နိစ္စ၊ မိတ္တားဒိနံ၊ နိစ္စနိမိတ်စသည်တို့ကို၊ ဥဿာဓုနေန၊ ဤသဖြင့်၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ အနိစ္စနုပဿနော၊ အနိစ္စဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းသည်၊ အနိမိတ္တာနာမ၊ နိမိတ်ကင်းခြင်းမည်၏၊ တတောမာနာနုသယမုဇ္ဈဟာတိ၊ တတောမာနာနုသယမုဇ္ဈဟ ဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုနိမိတ်ကင်းခြင်းကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားလျက်၊ မဂ္ဂဝဋ်ပံ၊ ဝိုက်၊ မဂ်အစဉ်အားဖြင့်၊ အဂ္ဂိမဂ္ဂါမိဂမေန၊ အရဟတ္တမဂ်ကို ရသဖြင့်၊ မာနာနုသယံ၊ မာနာနုသယကို၊ သမုန္တိန္န၊ ကောင်းစွာ ဖြတ်လော၊ မာနာဘိသမယာတိ၊ မာနာဘိသမယာဟူသည်ကား၊ မာနသ၊ မာနကို၊ ဒေသနာဘိသမယာစေတ၊ ဒေသနာဘိသမယဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဟာနာဘိသမယစေတ၊ ပဟာနာဘိသမယဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပသန္တောတိ၊ ဥပသန္တောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏၊ သန္တတာယ၊ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စရိဿဘိဝိဟရိဿာတိ၊ နေရစေတံ၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တမေဝဝါစန္တိ အာဒိကာ၊ တမေဝဝါစ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ စတသောဂါထာ၊ လေးဂါထာတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဘာသိတသုတ္တနံ၊ သုဘာသိတသုတ်ဖြင့်၊ ဒေသိတော၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ သောမနသော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဇေတော၊ ဖြစ်သည်

၅၆၀ ထေရဝါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝတုတ္ထတွဲ

ဖြစ်၍၊ တေနထေရေန၊ ထိုဝရိယမထေရ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သဗ္ဗခါ၊ ချက်မှောက်၌၊ အဘိဗ္ဗာဓန္တံ၊ ဗြီးပွမ်းသဖြင့်၊ ဘုရား၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။ ။

ဗာတ္ထ၊ ထိုဝါထာတို့၌၊ ယာယတ္တာနံနတာပယေတိ၊ ယာယတ္တာနံနတာပယေဟူသည့်ကား၊ ယာယဝါစာယ၊ အကြင်စကားဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဘောတုဘူတာယ၊ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုး၊ ဝိပုဋ္ဌိသာရေန၊ နှလုံးမသာယာခြင်းဖြင့်၊ နတာပေယျ၊ နိဟေယျ၊ မဉ္ဇဉ်းဆဲရာ၊ ပရေစနိဟိ၊ သေယျာတိ၊ ပရေစနိဟိ၊ သေယျဟူသည့်ကား၊ ပရေစ၊ တပါးသော သူတို့ကိုသည်း၊ ပရေဟိ၊ တပါးသောသူတို့သည်း၊ သိန္ဓုန္တော၊ ဖျက်ဆီးလျက်၊ နဗာဓေယျ၊ မနှိပ်စက်ရာ၊ သာဝေဝါစာသုတာ၊ သိတာတိ၊ သာဝေဝါစာသုတာသိတာဟူသည့်ကား၊ သာဝါစာ၊ ထိုစကားသည်း၊ ကေသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သုဘာသိတာနာမ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားမည်သည်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တမေဝဝါစံ၊ ထိုကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကိုသာလျှင်၊ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဣမာယဝါထာယ၊ ဤဝါထာဖြင့်၊ အဝိသုတာဝါစာဝသေန၊ မချောပစ်မရုန်းတိုက်သောစကား၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထောမေတိ၊ ဗြီးပွမ်း၏၊ ပဋိနန္ဒိတာတိ၊ ပဋိနန္ဒိတာဟူသည့်ကား၊ ပဋိမုခဘာဝေန၊ ချက်မှောက်အဖြစ်ဖြင့်၊ နန္ဒိတာ၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ ဝိယာပိတာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်၏၊ သမ္ပဟိတ၊ ယခုအခါ၌လည်းကောင်း၊ အာယတိပ္ပ၊ နောင်အခါ၌လည်းကောင်း၊ သုဏန္တေ၊ နာကုန်သောသူတို့ကို၊ သမ္ပုန္တိတာ၊ ကောင်းစွာခံသင့်ကုန်၏၊ ယံအနာဒါယာတိ၊ ယံအနာဒါယဟူသည့်ကား၊ ယံဝါစံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘာသန္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ပါပါနိ၊ ပခုတ်မာကုန်၏၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့သည်၊ အပ္ပိယာနိ၊ မချစ်အပ်ကုန်သော၊ အနိဋ္ဌာနိ၊ အလိုမရှိအပ်ကုန်သော၊ ဗရသဇ္ဇနာနိ၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားတို့ကို၊ အနာဒါယအဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ အတ္ထဗျူဟမရရံ၊ အနက်သဒ္ဓါကောင်းသော၊ ဝိယမေဝ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားကိုသာလျှင်၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ တမေဝဝိယဝါစံ၊ ထိုချစ်ဖွယ်သောစကားကိုသာလျှင်၊ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိယဝါစာဝသေန၊ ချစ်ဖွယ်သောစကား၏အတွင်းအားဖြင့်၊ အဘိဗ္ဗာဓိ၊ ဗြီးပွမ်း၏၊ အမတာတိ၊ အမတာဟူသည့်ကား၊ သာသုဘာဝေ၊ ကောင်းသည်၏အဖြစ်၌၊ အမတာသဒိသာ၊ အမြိုက်သုခာနှင့်တူကုန်၏၊ သမ္ပဟေဝသာရတရံရသာနန္တိ၊ တေဝစနံ၊ သမ္ပဟေဝ

သဒ္ဓတရုံသုသာန်ယူသော ဤစကားကိုးဝတ္ထုဟိဝတ္ထုဝေ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်သည်သဒ္ဓတည်း၊ နိဗ္ဗာန်နာမ၊ နိဗ္ဗာန်မည်သည်ကား၊ အပစ္စယတ္တံ၊
 အကြောင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အမတံ၊ အမတမည်၏၊ သေခံသော
 သန္တန္တနာလိ၊ သေခံသောသန္တန္တနာဟူသည်ကား၊ ဟောအသံဝါစာနာမ၊
 အကြင်စကားမည်သည်ကား၊ သေခံသောသန္တန္တနာ၊ ဤတရားသည်ပေါ်ရာ
 ကော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ စရိယာပဝေဇနီ၊ အကျင့်အစဉ်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဣဒမေဝ၊ ဤစကားသည်သာလျှင်၊ ပေါရာဏကောနံ၊
 ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏၊ အာရိယံ၊ အထွေအကျက်တည်း၊ ဇော၊ ထိုသူ
 တို့သည်၊ အလိကံ၊ ချွတ်ယွင်းသော၊ ဟံ၊ အကြင်စကားကို၊ နာသတိံ၊ သု
 မဆိုကုန်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တေ၊ အတ္တစသောဟူသန္တောပတိဋ္ဌိ
 တာတိ၊ သတ္တေ၊ အတ္တစသောဟူသန္တော ပတိဋ္ဌိတာဟူ၍၊ အာဟာ
 မိနံ၊ တော်မူ၏။

တတ္ထု၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ သတ္တေ၊ မှန်သည်၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရေတဉ္စ၊ သူတပါးတို့
 ၏လည်းကောင်း၊ အတ္ထု၊ မိမိအကျိုးစီးပွားသူတပါးအကျိုးစီးပွား၌၊ ပတိဋ္ဌိ
 တာ၊ တည်ကုန်၏၊ အတ္ထု၊ မိမိအကျိုးစီးပွားသူတပါးအကျိုးစီးပွား၌၊ ပတိဋ္ဌိ
 တတ္ထု၊ တော်မူသည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မေ၊ ထိုအကျိုးစီးပွား၏
 အကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်တရား၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တံ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဝ၊ တနည်းကား၊ ဇော၊ ဤစ
 ကားသည်၊ သစ္စပိသေသနမေဝ၊ မှန်သည်ကို အထူးပြုသည် သာလျှင်
 တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု၊ ခိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ကိံ၊ ဟောကိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သတ္တေ၊ မှန်သည်၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊
 တည်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ကိမိသေ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ အတ္ထေ
 စ၊ အကျိုး၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေ၊ အကြောင်း၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊
 တည်ကုန်သနည်း၊ ပရေတံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ယံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထ
 တော၊ အကျိုးမှ၊ အနပေတတ္တံ၊ မကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထာနု
 ဝရောဓံ၊ အကျိုး၌မဆန့်ကျင်၊ ဓမ္မေ၊ အကြောင်းမှ၊ အနပေတတ္တံ၊
 မကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မေ၊ အကြောင်းရှိ၏၊ ဓမ္မိကမေဝ၊ အကြောင်း
 ရှိသောစကားသည်သာလျှင်၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ သာဇေတိ၊ ပြီးစေနိုင်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ခိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမာဟဂါသာယ၊ ဤဂါ
 ထာဖြင့်၊ သစ္စဝါ၊ ဝေသန၊ မှန်သောစကား၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာရိယံ၊

ပြီးပွင်း၏မေတ္တိ၊ ခေမံဟူသည်ကား၊ အဘယံ၊ ဘေးမရှိသော၊ နိရုပဒ္ဓံ၊
ဥပဒ္ဓဒဝါမရှိသော၊ ကေနကာရဏေန၊ အဘယံအကြောင်းကြောင့်၊ ခေမံ၊
ခေမမည်သနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
သဖြင့်၊ ဒုက္ခသန္တကိရိယာယ၊ ဆင်းရဲ၏ငြိမ်းခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ကိလေသနိဗ္ဗာနံ၊ ကိလေသာ၏ငြိမ်းခြင်းသို့၊ ပါပေတိ၊
ရောက်စေ၏၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿစ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏လည်း၊ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံး
ကိုပြုခြင်းငှါ၊ သံဝဋ္ဋတိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခေမံ၊ ခေမ
မည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ ထနည်း၊
ကား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာဝါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်း
ငှါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသန္တကိရိယာယဝါ၊ ဆင်းရဲ၏အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ နိဗ္ဗာနဝေတုနံ၊ နိဗ္ဗာနဝေတံ
တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ မေ၊ ငါအား၊ မဂ္ဂပကာသတော၊ အကြောင်းကို
ပြုသောအားဖြင့်၊ ခေမံ၊ ဘေးကင်းသော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ သာဝေဝါစာနရတ္ထမန္တိ၊ သာဝေဝါစာနရတ္ထမဟူသည်ကား၊
သာ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝါစာနံ၊ စကားတို့တက်၊ သေဇ္ဇော၊ မြတ်၏၊ ဣတိဝေံ၊
ဤသို့၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣမာယဝါ
ဿယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဝစနရသေန၊ စကားကိုစွ
ဖြင့်၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိတ္ထဝန္တော၊ ပြီးပွင်းထွက်၊ အရ
ဟတ္တနိကူဓုန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအထွေတပ်သဖြင့်၊ ထောမနံ၊ ပြီးပွင်း
ခြင်းကို၊ ပရိယောသယပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏၊ ဂန္တိရပညောတိတိသောဝါ
ထာ၊ ဂန္တိရပညောအစရှိကုန်သောသုံးဂါထာတို့ကို၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်
သောအသက်တော်ရှိသော၊ သာရိပုတ္တဗ္ဗေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်
အား၊ ပသံသနဝသေန၊ ပြီးပွင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂုတ္တာ၊ မိန့်အပ်
ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဂန္တိရပညောတိ၊ ဂန္တိရပညောဟူသည်ကား၊
ဂန္တိရေသု၊ နက်နဲကုန်သော၊ ခန္ဓာယတနာဒိသု၊ ခန္ဓာအာယတနအစရှိသည်
တို့၌၊ ပဝတ္တာယ၊ ဖြစ်သော၊ နိဝုဏ္ဏာယ၊ သိမ်မွေ့သော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊
သမန္တာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂန္တိရပညော၊ နက်နဲသော
ပညာရှိထသော၊ မေဓာသင်္ခါတာယ၊ မေဓာဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မောဓပညာ
ယ၊ ဓမ္မဗြဟ္မဓပညာနှင့်၊ သမန္တာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မေ
ဓာဝိ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုဂ္ဂတိယာ၊ ဒုဂ္ဂတိ၏၊

မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ သုဂတိယော၊ သုဂတိ၏၊ မဂ္ဂေါ၊
 အကြောင်းတည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ မဂ္ဂေါ၊
 အကြောင်းတည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်၌လည်း
 ကောင်း၊ အမဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်၌လည်းကောင်း၊ ကောပိဒော
 ယ၊ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂံသာ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်
 သည်၌၊ ကောပိဒေါ၊ လိမ္မာသောပညာရှိတော်မူထသော၊ မဟတိယ၊ ကြီး
 သော၊ သာဝကပါရမိညာဏသာ၊ သာဝကပါရမိညာဏ်၏၊ မတ္တကံ၊ အထွဋ်
 အထိပ်သို့၊ ပတ္တာယ၊ ရောက်သော၊ ပိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်၊ မဟာ
 ပညော၊ ကြီးသောပညာရှိထသော၊ ဓမ္မဒေသတိတိက္ခန္တိ၊ ဓမ္မဒေသတိ
 တိက္ခန္တိဟူသည်ကား၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊
 နိဝတ္တိ၊ နှစ်ခြင်းကို၊ ဝိဘာဝေန္တောပိ၊ ထင်စွာ ပြဆိုသည့်ဖြစ်၍လည်း၊
 တိက္ခန္တိ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ
 ပနဒေသနာယ၊ ထိုဒေသနာ၏လည်း၊ ပဝတ္တိအာကာရံ၊ ဖြစ်သောအခြင်း
 အရာကို၊ ဒေသတိ၊ ပြခြင်းငှါ၊ သံဝိဇ္ဇတ္တနာပိတိအာဒိ၊ သံဝိဇ္ဇတ္တနပိတိသို့
 အစရှိသောတရားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။

တတ္ထံ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ သံဝိဇ္ဇတ္တနပိတိ၊ သံဝိဇ္ဇတ္တနပိဟူသည်ကား
 အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့သည်၊ ဣမာနိဝတ္တာရိ၊
 ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ကတမာနိဝတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း၊ ဒုက္ခံ၊
 ဒုက္ခဖြစ်သော၊ အရိသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ (ပ)၊ အာဝုသော၊
 ငါ့ရှင်၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့သည်၊ ဣမာနိဝတ္တာရိ၊ ဤလေးပါး
 တို့တည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ တသ္မာဟိတသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
 ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အစ
 ထုတ်ခြင်းကို၊ ကယုဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ သံဝိဇ္ဇတ္တနပိ၊
 အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကတမဇ္ဈာဝုသော၊
 ဒုက္ခံအရိယသစ္စံဇာတိပိဒုက္ခာတိအာဒိနာ၊ ကတမဇ္ဈာဝုသောဒုက္ခံအရိယ
 သစ္စံဇာတိပိဒုက္ခာဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ တာနေဝ၊ ထိုသစ္စာ
 တို့ကိုသာလျှင်၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ဝေသာန်ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္ထာရေနပိ၊ အကျယ်
 အားဖြင့်လည်း၊ တာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ခန္ဓာဒိဒေသနာသုပိ၊ ခန္ဓာအစရှိ
 ကုန်သောဒေသနာတို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ သာ
 ဗ္ဗိကာပိယနိဗ္ဗာသောတိ၊ သာဗ္ဗိကာပိယနိဗ္ဗာသောဟူသည်ကား၊ မရရုံ
 ချိုမြိန်သော၊ အပ္ပပတ္တံ၊ သရက်သီးမျှည့်ကို၊ သာယိတွာ၊ လျက်၍၊ ပက္ခေတိ၊

၆၀၂ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

အတောင်တို့ဖြင့်၊ တာဠ၊ ဂုဏ်စတ်ခြင်းကို၊ ဒတ္တ၊ ပေး၍၊ မရရရံ၊ သေးငယ်သော
သောမြည်သံကို၊ နိစ္ဆာရေန္တိ ယာ၊ တွန်သော၊ သာဠိကာယ၊ သာဠိကာ၏၊
နိဋ္ဌောသောယထာ၊ တွန်သောအသံကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ထေရသ၊
မထေရ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေန္တဿ၊ ဟောသောအရှင်သာရိပုတ္တရာ
၏၊ မရရော၊ သာယာသော၊ နိဋ္ဌောသော၊ အသံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ
သန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဓမ္မသေနာပတိဿ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော
အရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ ဝိတ္တာဒိနံ၊ သည်းချေအစရှိသည်တို့၏၊ အပလိ
ဗုဒ္ဓံ၊ မမြှေးရှက်သော၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယဒဗ္ဗေနံ၊
သံတုတ်သံချောင်းဖြင့်၊ ပဟရူကံသထာလကောဝိယ၊ ဂုဏ်စတ်အပ်သော
ကြေးခွက်ကဲ့သို့၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်၊ နိစ္ဆရတိ၊ ထွက်၏၊ ပဋိဘာနံဥဒိယျတိ
တိ၊ ပဋိဘာနံဥဒိယျတိဟူသည်ကား၊ ကထေတုကမျတာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ
အလိုရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သမုဒ္ဓတော၊ သမုဒ္ဓရာမှ၊ ဝိဝိ
ယောဝိယ၊ လှိုင်းတံပိုးတို့ကဲ့သို့၊ ဥပဇ္ဈပရိ၊ အဆင့်ဆင့်၊ အနန္တံ၊ အဆုံးမရှိ
သော၊ ပဋိဘာနံ၊ ပညာသည်၊ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ ထင်၏၊ တဿာတိ၊ တဿဟူ
သည်ကား၊ ဓမ္မသေနာပတိဿ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သောအရှင်သာရိပုတ္တ
ရာ၏၊ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တဿ၊ ဟောသော၊
သုဏန္တိတိ၊ သုဏန္တိဟူသည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်တရားကို၊ နော၊ အကျွန်ုပ်
တို့အား၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ကထေတိ၊ ဟော၏၊ တံ၊ ထိုတရားကို၊ နော၊
ငါတို့သည်၊ သောဿာမ၊ နာကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဓရဇာတာ၊ ရှိသေ
သောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏၊ မရရန္တိ၊ မရရံဟူသည်
ကား၊ ဣဉ္ဇံ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ရဇ္ဇနိယေနာတိ၊ ရဇ္ဇနိယေနဟူသည်ကား၊
ကဇ္ဇေန၊ နှစ်သက်သွယ်သော၊ သဝနိယေနာတိ၊ သဝနိယေနဟူသည်
ကား၊ ကဏ္ဍသုခေန၊ နားချင်းသာသဖြင့်၊ ဝဂ္ဂုနာတိ၊ ဝဂ္ဂုနာဟူသည်ကား၊
မဇ္ဈေန၊ ပြေပြစ်သော၊ မနောဟရေန၊ နှလုံးကိုဆောင်သော၊ ဥဒ္ဓပ္ပိတ္တာတိ၊
ဥဒ္ဓပ္ပိတ္တာဟူသည်ကား၊ ဩဒဗျပိတိယာ၊ တက်ကြွသောပီတိ၏၊ ဝသေန၊
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥဒ္ဓပ္ပိတ္တာအထိနိမိတ္တာ၊ မတွန့်တိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
မုဒိတာတိ၊ မုဒိတာဟူသည်ကား၊ အာမောဒိတာပါမောဇ္ဇေန၊ ဝမ်းမြောက်
ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဩဓေန္တိတိ၊ ဩဓေန္တိဟူ
သည်ကား၊ အဝဒဟန္တိ၊ နားထောင်ကုန်၏၊ အညာမိတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်
ကို၊ ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ ဖြစ်စေလျက်၊ သောတံ၊ နားကို၊ ဥပနေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊
အဇ္ဈပန္နရသေတိ၊ အာဒိကာ၊ အဇ္ဈပန္နရသေဤသို့အစရှိကုန်သော၊ စတသော

ဂါထာ၊လေးဂါထာတို့ကို၊ပဝါရဏသုတ္တန္တဒေသနာယ၊ ပဝါရဏသုတ္တနိ
ဒေသနာဖြင့်၊မဟာဘိက္ခုသံဃပရိဝုတံ၊ များစွာသောရဟန်းအပေါင်းခြံရံ
အပ်သည်ဖြစ်၍၊နိဿိန္နံ၊ထိုင်နေတော်မူသော၊သတ္တဓရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊
ဒိသ္ဗာ၊မြင်၍၊သောမေန္တေန၊ပြီးပွမ်းသဖြင့်၊ဝုတ္တာ၊မိန့်အပ်ကုန်၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌ ပန္နရသေတိ၊ပန္နရသေဟူသည်ကား၊ဟီးထင်စွာ
ပြဦးအံ့၊ဧကသ္မိံ၊တပါးသော၊ သမယေ၊အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ပုဗ္ဗရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌၊နိဿိဒန္တော၊ နေတော်မူလျက်၊
သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းအခါသည်၊ သမ္ပတ္တေ၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ပရိ
သာယ၊ပရိတ်သတ်အား၊ကာလယုတ္တံ၊ကာလနှင့်ယှဉ်သော၊သမယယုတ္တံ
သမယနှင့်ယှဉ်သော၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ဒေသတွာ၊ဟောတော်မူ၍၊ ဥဒက
ကောဠကေ၊ရေချိုးအိမ်၌၊ဂတ္တာနိ၊ကိုယ်တို့ကို၊ ပရိသိပ္ပိတွာ၊သွန်းလောင်း
တော်မူ၍၊ဝတ္ထနိဝါသနော၊သင်းပိုင်တော်ကိုဝတ်လျက်၊ သုဂတမဟာဗီ
ဝရံ၊မြတ်စွာဘုရားသင်္ကန်းတော်ကို၊ဧကံသံ၊ လက်ဝဲသဘက်ဝှမ်းထက်၌
တင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ မိသာခါဒါပိကာမ
သည်ဆောက်လုပ်သောပြာသာဒ်၌၊မဇ္ဈိမဏ္ဍိ၊ အလယ်တိုင်ကို၊ နိဿာ
ယ၊ခြံ၍၊ပညတ္တဝရေဗုဒ္ဓါသနေ၊ခင်းကားအပ်သောနေရာတော်၌၊ နိဿိန္နော၊
ထိုင်နေတော်မူလျက်၊သမန္တတော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊နိဿိန္နံ၊ထိုင်နေသော
ဘိက္ခုသံဃံ၊ရဟန်းအပေါင်းကို၊အနုဝိလောကတွာ၊ တူဈာန်ပြည့်တော်မူ
၍၊တဒဟုပေါသထေ၊ထိုဥပုသ်နေ့၌၊ ပဝါရဏာဒိဝသေ၊ ပဝါရဏာနေ့၌၊
ဇ္ဇမသ္မိံ၊ပန္နရသိဥပေါသထေ၊ ဤတဆွဲငါးရက်မြောက်သော ဥပုသ်နေ့၌၊
ဇ္ဇတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဝိသုဒ္ဓိယာတိ၊ဝိသုဒ္ဓိယာ
ဟူသည်ကား၊ဝိသုဒ္ဓတ္တယ၊ဝင်ကြယ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏာယ၊
ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏာအသို့ငှါ၊ဘိက္ခု၊ပဉ္စသတာသမာဂတာတိ၊ဘိက္ခု၊ပဉ္စသတာ
သမာဂတာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စသတမတ္တာ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်
သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊သတ္ထဓရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊
ခြံရံ၍၊နိသဇ္ဇဝသေနစ၊ထိုင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈာ
သယဝသေနစ၊အလို၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊သမာဂတာ၊စည်း
ဝေး၍နေကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတသံယောဇနဗန္ဓနန္တိဒါတိ၊
တေသံယောဇနဗန္ဓနန္တိဒါဟူသည်ကား၊သံယောဇနသင်္ခါတေ၊သံယော
ဇဉ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊သန္တာနဿ၊အစဉ်၏၊ဗန္ဓနဘူတေ၊ အနှောင်အဖွဲ့
ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ကိလေသေ၊ကိလေသာတို့ကို၊သိန္နိတွာ၊မြတ်၍၊ဥိတာ

၆၀၄ လေရဂါလာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

တည်ကုန်၏။ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အနိဗ္ဗာနိကာပုနုဗ္ဗဝါ
 ဣသိဘိ၊ အနိဗ္ဗာနိကာပုနုဗ္ဗဝါဣသိဟူသည်ကား၊ ကိလေသာဒုက္ခဘာဝေ
 န၊ ကိလေသာဟူသောဆင်းရဲမရှိသဖြင့်၊ နိဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်ပြီ၊ နိဗ္ဗာ
 ပုနုဗ္ဗဝါ။ ကုန်ပြီးသောတတန်ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်ပြီ။ အသေကွာနံ၊
 အသေကွဲဖြစ်ကုန်သော၊ သီလက္ခန္ဓာဒိနံ၊ သီလက္ခန္ဓာအစရှိသည်တို့ကို၊ သေ
 တဘာဝေန၊ ရှာမှီးသောအဖြစ်ဖြင့်၊ ဣသိ၊ ဣသိမည်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အက္ခေယာ၊ အနက်တည်း၊ ဝိဇိတသင်္ဂါမန္တိ၊ ဝိဇိတသင်္ဂါမံဟူသည်
 ကား၊ ဝိဇိတကိလေသသင်္ဂါမတ္တာ၊ အောင်ပြီးသောကိလေသာဟူသောစစ်
 မြေရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဇိတမာရဗလတ္တာ၊ အောင်ပြီးသောမာရ်
 မင်းအားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဇိတသင်္ဂါမံ၊ အောင်အပ်ပြီးသော
 စစ်မြေရှိသော၊ သတ္ထဝါဟန္တိ၊ သတ္ထဝါဟံဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌဂီကေ၊ အင်္ဂါ
 ရှစ်ပါးရှိသော၊ အရိယမဂ္ဂရထေ၊ အရိယမဂ်ခရီး၌၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊
 ဝေနေယျသတ္တံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါကို၊ ဝါဟေတိသံသာရဏန္တာရတော၊
 သံသရာ တည်းဟူသောခရီးခဲမှ၊ ဥတ္တာရေတိ၊ ထုတ်ဆောင်ကယ်တင်
 တော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 သတ္ထဝါဟော၊ သတ္ထဝါဟမည်တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြဟ္မာ
 သဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာသည်၊ ဥဋ္ဌေဟိဝိဝိဇိတသင်္ဂါမသတ္ထဝါဟာ
 တိ၊ ဥဋ္ဌေဟိဝိဝိဇိတသင်္ဂါမသတ္ထဝါဟဟူ၍၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သတ္ထ
 ဝါဟံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို သံသရာဟူသော ခရီးခဲမှ ထုတ်ဆောင်
 ကယ်တင် တော်မူတတ်သော၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ တံသတ္ထာရံ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ မစ္စ၊
 ဟာယိနော၊ သေခြင်းကို ပယ်ကုန်ပြီးထသော၊ သာဝကော၊ တပည့်သား
 တော်တို့သည်၊ ပယိရူပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ဧဝရူပေဟိ၊ ဤသို့သ
 တောရှိကုန်သော၊ သာဝကေဟိ၊ သာဝကတို့သည်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံ
 အပ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမစ္စပရိဝါရိတော၊ အမတ်အပေါင်း
 သည်ခြံရံအပ်သော၊ စက္ကဝတ္တိရာဇာဝိယ၊ စကြာမင်းကဲ့သို့၊ ဇနပဒစာရိက
 ဝသေန၊ ဇနပုဒ်လှည့်လည်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမန္တော၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မှ၊ အနုပရိယေဟိ၊ လှည့်လည်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇ
 နာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ပလ္လာသောတိ၊ ပလ္လာသော ဟူသည်ကား၊
 တုက္ခေယ၊ အချည်းနှီးတည်း၊ အန္တောသာရရဟိတော၊ အတွင်း၌အနှစ်မှ
 ကင်းသော၊ သီလရဟိတော၊ သီလမှကင်းသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊

၇၀-သတ္တနိပါတ်-၂၆၄-ဝဂ္ဂိသတ္တရဂါထာ၊

၆၀၅

အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝဇ္ဇေအာဒိစ္စပန္နံ၊ ဝဇ္ဇေအာဒိစ္စပန္နံ၊ နံဟူသည်
ကား၊ အာဒိစ္စပန္နံ၊ နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ သတ္တာရံ၊ လူနတ်တို့
၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဒေသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ပရောသဟဿန္တိ အာဒိကာ၊ ပရောသဟဿသံဃာ
သို့အစရှိကုန်သော၊ စတသောဂါထာ၊ လေးဂါထာတို့ကို၊ နိဗ္ဗာနပဋိဝံ
ယုတ္တယ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊ ထူးစကားဖြင့်၊ ဘိက္ခု
နံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဧဒေသန္တိ၊ ပဟောတော်မူသော၊ သဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ထောမေန္တေန၊ ပြီးပွင်းသဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပရောသဟဿန္တိ၊ ပရောသဟဿသံဟူသည်
ကား၊ အဝိဇေကသဟဿံ၊ တထောင်အလွန်ရှိသော၊ အမုတဉ္ဇသဒ္ဓိ
ဘိက္ခုသဟဿာနိ၊ တထောင်သုံးရာ ငါးဆယ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊
သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ အကုတောဘယန္တိ၊ အကုတောဘယံ
ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ကုတောဝိပိ၊ တစုံတခုလည်းဖြစ်သော၊ ဘ
ယံ၊ ဘေးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တိသ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သော ဝုတ္တိဝေ
အာ၊ ကုတောဝိပိ၊ တစုံတခုလည်းဖြစ်သော၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ အကုတောဘယံနာမ၊ အကုတော
ဘယမည်၏၊ အာရုံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နကရောတိ၊ မပြုတတ်၊ ဣတိ၊ အာဒိနာ၊
ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝုတ္တကာရဏေဟိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သောအကြောင်းတို့
ကြောင့်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နာဂေါတိ၊ နာဂဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နာဂနာမော၊ နာဂအမည်ရှိသည်၊ အဝိ၊ ဖြစ်
တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣသိသတ္တ
မောတိ၊ ဣသိသတ္တမောဟူသည်ကား၊ သာဝကပစ္စေကဗုဒ္ဓဣသိနံ၊ သာဝ
ကပစ္စေကဗုဒ္ဓါဣသိတို့လက်၊ ဥတ္တမော၊ ဖြတ်သော၊ ဣသံ၊ ထူးရှင်သည်။
ဝါ၊ ထနည်းကား၊ ဝိပဿိသဗ္ဗသဗ္ဗုဒ္ဓေတာ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားမှ၊ ပဉ္စာ
ယ၊ စဉ်းဣသိနံ၊ ဘုရားတို့၏၊ သတ္တမော၊ ခုနစ်ဆူမြောက်သော၊ ဣသံ၊ ထူးရှင်သည်၊
မဟာမေဃောဝဂါတိ၊ မဟာမေဃောဝဂဟူသည်ကား၊ စတုန္တိပိက
မဟာမေဃောဝဂိယ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌ရှိသောရိပ်းကြီးကဲ့သို့၊ ဟုတွင်၊
ဖြစ်၍၊ ဒိဝါဝိဟာရာတိ၊ ဒိဝါဝိဟာရာဟူသည်ကား၊ ပဋိသလ္လဇာတုဉ္ဇာနတော၊
ကိုယ်တော်တည်းကိန်းတော်မူရာမှ၊ သာဝကောတေမဟာဝီရိယဒေသန္တတိ
ဝဂ္ဂိသောတိ၊ ဣဒံ၊ သာဝကောတေမဟာဝီရိယဒေသန္တတိ ဝဂ္ဂိသောဟူသော
ဤစကားကို၊ ထေရော၊ ဝဂ္ဂိသမထေရ်သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊

၆၀၆ ထေရဝါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဝိသေသာမိဂမံ၊ တရားထူးကိုရခြင်း၊
 ကို၊ပကာသန္တော၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ဝဒတိ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဥဗ္ဗပ္ပပထန္တိ၊အာ
 ဇီကာ၊ဥဗ္ဗပ္ပပထံ၌သို့အစရှိကုန်သော၊ စတသေသာဂါယာ၊လေးဂါထာတို့
 ကိုးဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဂီသ၊ဝဂီသ၊ကိံ'နု၊ အသို့နည်းတော်၊
 သင်သည်၊ဣမာဂါထာယော၊ဤဂါထာတို့ကို၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေ့၌၊ပရိဝိတက္ကိတာ၊
 ကြံအပ်ကုန်သလော၊ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်၊ဌာနသော၊အကြောင်းအားဖြင့်
 စေတသိ၊မိတ်၌၊ပဋိဘန္တိ၊ထင်ကုန်သလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုန္တိ၊မေးတော်မူ
 ၏၊တေန၊ထိုဝဂီသသည်၊ ဌာနသော၊အကြောင်းအားဖြင့်၊ ပဋိဘန္တိ၊ထင်
 ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒေသန္တေန၊ ပြသဖြင့်၊ဝတ္ထာ၊မိန့်အပ်ကုန်၏၊ ကသ္မာ
 ပန၊အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊တံ၊ထိုဝဂီသမထေရ်ကို၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူသနည်း၊ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာ
 အလုပ်၌၊ ကထာ၊စကားသည်၊ ဥပပါဒိကိရ၊ထင်ရှားဖြစ်သတည်း၊ ဝဂီ
 သဇ္ဈေရော၊ဝဂီသမထေရ်သည်၊ဝိသေဌဝန္တေန၊ဝေဇ္ဇာဝိသုဒ္ဓိတရားရှိသည်
 ဘာဗျင်ဖြစ်သော၊ဥဒ္ဓေသေန၊ပါဠိသင်ခြင်းဖြင့်၊ပရိပုန္တယ၊ အဋ္ဌကထာ
 သင်ခြင်းဖြင့်၊ယောနိသော၊မနုဿိကာရေန၊အသင့်အတင့်နှုတ်လုံးသွင်းခြင်း
 ဖြင့်၊ကမ္မံ၊အမှုကို၊နကရောတိ၊မပြု၊ ဝါထံ၊ဝါထာကို၊ပန္နန္တော၊ဖွဲ့သည်ရှိ
 သေ၊ဝဏ္ဏပဒ္ဓါနိ၊ ဝဏ္ဏပဒေတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ပြုလျက်၊ဝိစရတိ၊ လှည့်
 လည်၍၊ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဣမေဟိက္ခ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ဝဂီသသံ၊ဝဂီသ၏၊
 ပဋိဘာနသမ္ပတ္တိံ၊ လျှင်မြန်သောဥပဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နဇေနန္တိ၊မထိ
 ကုန်၊အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊အသ၊ထိုဝဂီသ၏၊ပဋိဘာနသမ္ပတ္တိံ၊လျှင်မြန်
 သောဥပဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဇာနပေသသာမိ၊ သိစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊ကိံ'နုခေါဝဂီသတိအာဒိနာ၊ကိံ'နုခေါဝဂီသ ဤသို့အစ
 ရှိသည်ဖြင့်၊ပုန္တိ၊မေး၏၊ဥဗ္ဗပ္ပပထန္တိ၊ဥဗ္ဗပ္ပပထံဟူသည်ကား၊အနေကာ
 နိ၊များစွာကုန်သော၊ကိလေသုပ္ပဇ္ဇနပထာနိ၊ကိလေသကိုဖြစ်စေတတ်သော
 အကြောင်းတို့ကို၊ဟိသမ္ပံ၊မှန်၏၊ဝဋ္ဋပသုတပထတာယ၊ ဝဋ်၌လေ့ကျက်
 ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ပထန္တိ၊ ပထံဟူ၍၊ဝတ္ထံ၊ဆိုအပ်၏၊ပ
 ဘိဇ္ဇမိသာနိတိ၊ပဘိဇ္ဇမိသာနိဟူသည်ကား၊ရာဂါဒိဒိသာနိ၊ရ၊ဂအစရှိသော
 တံသင်းတို့ကို၊သံဘိန္ဒိတွာ၊ ကောင်းစွာပျက်ဆီး၍၊ စရသိ၊ကြွေတော်မူ၏၊
 တံပဿသာတိ၊တံပဿထဟူ သည်ကား၊ဧဝံ၊ဤသို့၊အဘိဘုယုသိန္ဒိတွာ
 ဖြတ်၍၊စရန္တိ၊ကြွေတော်မူသော၊ပန္နနံပမုပ္ဖကရံ၊ကိလေသတည်းဟူသော

၇၀-သတ္တနိပါတ်-၂၆၄-ဝိသုတ္တရာပါဠိ

၆၀၇

အနောင်အဖွဲ့ကိုဖြေခြင်းကိုပြုတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿ
ထာ၊ ရှုကုန်သော၊ အသိတန္တိ၊ အသိတံဟူသည့်ကား၊ အနိသိတံ၊ ရာဂစ
သည်ကိုဖြေခြင်းမရှိသော၊ ဘာဝသောပရိဘုဇ္ဇာတိ၊ ဘာဝသောပရိဘုဇ္ဇာဟူ
သည့်ကား၊ သဟိပဋ္ဌာနာဒိကောသတော၊ သဟိပဋ္ဌာနစသောအတို့အား
ဖြင့်၊ ဓမ္မ၊ တရားတော်ကို၊ ပရိဘုဇ္ဇနိယံ၊ ခွဲချမ်းဝေဝန်ခြင်းကို၊ ကတွ၊ ပြု၍။
ပရိဘုဇ္ဇာတိ၊ ပရိဘုဇ္ဇာဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိအချို့ရှိ၏၊ ဥဒ္ဓေသဒိကောဋ္ဌာ
သတော၊ ဥဒ္ဓေသအစရှိသောအတို့အစုအားဖြင့်၊ ပကာရေန၊ အပြားအား
ဖြင့်၊ ဝိဘဗ္ဗိတော၊ ခွဲချမ်းဝေဝန်၍၊ ဓမ္မ၊ တရားကို၊ ဒေသန္တံ၊ ဟောတော်မူ
သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဩစာသသတိ၊
ဩဇာသ ဟူသည့်ကား၊ ကာမာဒိစတုရောဇာသ၊ ကာမ အစရှိသော
လေးပါးသောဩဇာ၊ အနေကဝိဟိတန္တိ၊ အနေကဝိဟိတံဟူသည့်ကား၊
သဟိပဋ္ဌာနာဒိသေနေ၊ သဟိပဋ္ဌာနအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနေ
ကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဋ္ဌတိ၊ သံသယသုံး
ဆယ့်ရှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ကမ္မဋ္ဌာနာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံတို့၏၊ ဝသေနေ၊ အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ အနေကမ္မကရံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ အမတဝဟံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့
သေဝင်တတ်သော၊ မဂ္ဂိ၊ မဂ်ကို၊ အက္ခာသိအဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
တသ္မိံ၊ အမတအက္ခာတေတိ၊ တသ္မိံ၊ အမတအက္ခာတေဟူသည့်ကား၊
တေန၊ ဘိဗြာဟိတရားသည်၊ တသ္မိံ၊ အမတအမတာဝဟေ၊ တသ္မိံသေခြင်း
ကင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တတ်သောတရားကို၊ အက္ခာတေ၊ ဟောတော်
မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မဒဿာတိ၊ ဓမ္မဒဿာဟူသည့်ကား၊ ဓမ္မ၊ တရားကို၊
ပဿိတာရော၊ ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ တည်ကုန်သည်၊ အသံဟိ
ရာတိ၊ အသံဟိရာဟူသည့်ကား၊ ကေနမိ၊ တရံတရသောအကြောင်းဖြင့်၊
အသံဟိရိယာ၊ တွန့်တိုခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပတိဋ္ဌိဘာ၊ တည်ကုန်
သည်၊ ဧဝာန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အတိဝိက္ခသဗ္ဗဋ္ဌိတိန္တိ၊ အတိဝိက္ခသဗ္ဗဋ္ဌိတိန်ဟူ
သည့်ကား၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဗိဇ္ဇုဋ္ဌာနာနံ၊ ဗိဇ္ဇုအကြောင်းတို့၏၊
ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိန်၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိတို့ကို၊ အတိက္ကမဒ္ဓါတိ၊
အတိက္ကမဒ္ဓဟူသည့်ကား၊ အတိက္ကမတူတံ၊ လွန်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊
နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဋ္ဌသ၊ မြင်တော်မူ၏၊ အဂ္ဂန္တိ၊ အဂ္ဂံဟူသည့်ကား၊ ဥဋ္ဌမံ၊ မြတ်
သော၊ ဓမ္မ၊ တရားကို၊ အဂ္ဂတိဝါ၊ အဂ္ဂဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိရှိ၏၊ ပဋ္ဌမ
တရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒသဋ္ဌာ
နန္တိ၊ ဒသဋ္ဌာနံ ဟူသည့်ကား၊ ပဗ္ဗဝဂ္ဂိယာနံ၊ ပဗ္ဗဝဂ္ဂိတို့အား၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်

၆၀၈ ထေရဝါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သော၊ ခမ္မံ၊ တရားကို။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အဝ္ဗတိ၊ အဝ္ဗဟူသည်ကား။ အာ
ဒိတော၊ အစဉ်။ ဒေသတိ၊ ဟော၏။ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား။ အက္ခော၊
အနက်တည်း။ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
သေခပွား၊ ဤတရားကို။ သုဒေသိတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤ
သို့။ ဇာနန္တနု၊ သိသောသူသည်။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ နကာတဗ္ဗော၊
မပြုအပ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အနုသိက္ခတိ၊ အနုသိက္ခဟူသည်ကား။
တိသောသိသ္မာ၊ သုံးပါးကုန်သောသိက္ခာတို့ကို။ ဝိပဿနာပဋိပါဒ်ယာစ၊
ဝိပဿနာအစဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂပဋိပါဒ်ယာစ၊ မဂ်အစဉ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ သိက္ခယျ၊ ကျင့်ကုန်ရာ၏။ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါတိအာဒိကား၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓါ
ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သိသောဝါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို။ အာယသ္မတော၊
ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ အညာတကောဏ္ဍညတ္ထေရဿ၊ အညာ
တကောဏ္ဍညမထေရ်အား။ ထောမနာဝသေန၊ ပြီးပွမ်းသည်၏ အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဝုတ္တားမိနိ အပ်ကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဝါထာသို့၌၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ အတု
လိုက်၍သက္ခာလေးပါးကိုသိသောသူတည်း။ ဟံသမ္ဘံ၊ ထိုကားသည်မှန်၏။
ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
သစ္စာနံ၊ သစ္စာတို့ကို။ ဗုဒ္ဓိံ၊ သု၊ သိတော်မူကုန်၏။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်၌၊ ထေရော၊
ကောဏ္ဍညမထေရ်သည်။ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံတို့၏ရှေးဦးစွာ၊ အနုဗုဒ္ဓေါ၊
ဘုရားအတူသစ္စာလေးပါးတရားကိုသိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါ
တိ၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓါဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တိရေဟိ၊ မြဲမြံကုန်သော၊ သိလက္ခန္ဓာ
ဒိဟိ၊ သိလက္ခန္ဓာအစရှိသည်တို့နှင့်။ သမန္နာဝတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ထေရော၊ ထေရ်မည်၏။ အကုပ္ပခမ္မော၊ မပျက်သောသတောရှိ၏။
ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား။ အက္ခော၊ အနက်တည်း။ တိဗ္ဗနိက္ကမောတိ၊ တိဗ္ဗ
နိက္ကမောဟူသည်ကား။ ဧဠဝီရိယော၊ မြဲမြံသောလုံ့လရှိသော၊ သုခဝိဟာရာ
နန္တိ၊ သုခဝိဟာရာနံဟူသည်ကား။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်သော
ကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဝေကာနန္တိ၊ ဝိဝေ
ကာနံဟူသည်ကား။ တိဏ္ဍမ္ဘိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဝေကာနံ၊ ဝိဝေ
ကာတို့ကို၊ သဗ္ဗဿတန္တိ၊ သဗ္ဗဿတံဟူသည်ကား။ ယံ၊ အကြင်တရားသို့၊
သဗ္ဗသာဝကေန၊ အလုံးစုံသောသာဝကသည်။ ပတ္တပ္ပံ၊ ရောက်အပ်၏။ တံ၊
ထိုတရားသို့၊ အဿအနေန၊ ဤကောဏ္ဍညမထေရ်သည်။ အနုပ္ပတ္တံ၊ အစဉ်
အတိုင်း ရောက်အပ်ပြီး၊ အပ္ပမတ္တဿသိက္ခာတာတိ၊ အပ္ပမတ္တဿသိက္ခာ

တောဟူသည်ကား၊ အပ္ပမဒတ္တန၊ မမေ့မလျော့သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ သိ
ကန္တန္တေန၊ ကျင့်သော၊ ကေဝိန္ဒောစေတောပရိယာယကောဝိဒေါဟိ၊ တေ
ဝိန္ဒောစေတော ပရိယာယကောဝိဒေါဟူသည်ကား၊ ဆဿအဘိညာဿ၊
ခြောက်ပါးကုန်သောအဘိညာဉ်တို့၌၊ စတသေသးလေးဂါထာတို့ကို၊ ဝန
တိ၊ ဆို၍၊ ဣတရ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ နွေနှစ်ခုကုန်သောဂါထာတို့ကို၊
ယဒ်ဝိနဝတ္ထာ၊ အကယ်၍ကားမဆိုအပ်၊ ထေရောပန၊ မထေရ်သည်ကား၊
ဆဇ္ဇဘိညောဝ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ကိုရသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊
ယသ္မာ၊ ၁။ ကြင်ကြောင့်၊ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌၊ ဆဒ္ဒန္တဒဟတော၊ ဆဒ္ဒန္တ
ဒိုင်မှ၊ အာဂတ္တံ၊ လာ၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပရမနိပစ္စကာရံ၊ အ
လွန်ရှိသောခြင်းကို၊ ဒသောတွာ၊ ပြ၍၊ ဝန္တန္တံ၊ ရှိခိုးသော၊ ထေရံ၊ ကောဇ္ဈည
မထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသေန၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့်၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ ယျက်မှောက်တော်၌၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊
အဘိတ္ထဝန္တေန၊ ပြီးပွမ်းသဖြင့်၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ ဝတ္ထာ၊ မိန့်အပ်
ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကောဇ္ဈညောဗုဒ္ဓဒါယာဒေါပါဒေဝန္တတိသတ္ထု၊
နေတိ၊ ကောဇ္ဈညောဗုဒ္ဓဒါယာဒေါပါဒေဝန္တတိသတ္ထု၊ နေဟူ၍၊ ဝတ္ထာ၊
မိန့်အပ်၏၊ နဂဿပဿတိ အာဒိကာ၊ နဂဿပဿာဤသို့ အာရိကုန်
သော၊ တိသောဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အသုံးရံသာလျှင်
ဖြစ်ကုန်သော၊ အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စမိဘိက္ခုသတေ
ဟိ၊ ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ကာဠသိလာယံ၊ ကျောက်ညိုအပြင်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိ
သော်၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနေဝ၊ မ
ဟာမောဂ္ဂလာနံသည်၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သမ
န္တေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တဖလဝိရတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဝိရတ္တ
ကို၊ ပဿိတ္တ၊ မြင်ပြီ၊ တတောဒိသ္မာ၊ ထိုသို့မြင်ခြင်းကြောင့်၊ အာယသ္မာ၊
ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဝိသေ၊ ဝိသသည်၊ ဘဂဝန္တေ၊ မြတ်
စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ တေရေ၊ မထေရ်တို့ကိုလည်း ကောင်း၊ အ
ဘိတ္ထဝန္တေန၊ ပြီးပွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ နဂဿပဿတိ၊ နဂဿပဿဟူသည်ကား၊
ဣသိဂိလိပဗ္ဗတဿ၊ ဣသိဂိလိတောင်၏၊ ပဿနံပါး၌၊ ကာဠသိလာယံ၊
ကျောက်ညိုအပြင်၌၊ အသိနန္တိ၊ အသိနံဟူသည်ကား၊ နိသိန္တိ၊ နေသော၊
စေတသတိ၊ စေတသာဟူသည်ကား၊ အတ္တနေဝ၊ ငါးပါး၏၊ စေတောပရိယာ

၆၂၀ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဥာဏေန၊ စေတောပရိယအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ စိတ္တံနေသံသမန္ဓေသန္တိ၊ စိတ္တံနေ
သံသမန္ဓေသံဟူသည်ကား၊ တေသံဝိဇာသဝတိက္ခန္တံ၊ 'ထိုရဟန္တာ'ဖြစ်
ကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သမန္ဓေသန္တော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သည်
ရှိသော်၊ အနုပရိယေတိတိ၊ အနုပရိယေတိ ဟူသည်ကား၊ အနုက္ကမေန၊
အစဉ်အားဖြင့်၊ ပရိတ္တိန္ဒတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ ဧဝံသဗ္ဗင်္ဂသမ္ပန္နန္တိ၊ ဧဝံသဗ္ဗင်္ဂ
သမ္ပန္နံဟူသည်ကား၊ မုနိ' ဒုက္ခဿပါရုန္တိ၊ မုနိ' ဒုက္ခဿပါရုဂုံဟူ၍၊ ဝုတ္တာ
ယ၊ ဆိုအပ်သော၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ပတ္တိယာစ၊ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ တေဝိဇ္ဇာမစ္စဟာယိနေတိ၊ တေဝိဇ္ဇာမစ္စဟာယိနေဟူ
၍၊ ဝုတ္တာယ၊ ဆိုအပ်သော၊ သာဝကသမ္ပတ္တိယာစ၊ သာဝက၏ပြည့်စုံခြင်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အင်္ဂေပိ၊
အင်္ဂါတို့၌၊ သမ္ပန္နံသမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်
၏၊ မုနိန္တိ၊ ဣမိနာပဒေန၊ မုနိ' ဟူသောဤဝန်ဖြင့်၊ မောနသင်္ခါတေန၊ မောန
ဟုဆိုအပ်သော၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အနာ
သေသ ဥေယျာဝပောဓော၊ အကြွင်းမရှိသော ဥေယျကို ထိုးတွင်း၍သိ
ခြင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အနာဝရဏ ဥာဏေန၊
အနာဝရဏဥာဏ်ဖြင့်၊ ဒသပလဥာဏာဒီနံ၊ ဒသပလဥာဏ် အစရှိသည်
တို့ကို၊ သင်္ဂဟော၊ ရေတွက်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတံ၊
ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုမုနိ' ဟူသောပါဌဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏ
သမ္ပဒံ၊ ဥာဏ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏၊ ဒုက္ခဿပါရုန္တိ၊ ဣမိ
နာ၊ ဒုက္ခဿပါရုဂုံဟူသော ဤပါဌဖြင့်၊ ပဟာနသမ္ပဒံ၊ ပယ်ခြင်း၏ပြည့်
စုံခြင်းကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏၊ တဒုတယေနစ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံဖြင့်လည်း၊ သတ္တု၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာနုဘာဝသမ္ပဒါယော၊ အာနုဘော်၏ပြည့်စုံခြင်းတို့
ကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဝိဇ္ဇာမစ္စဟာယိ
နေတိ၊ ဣမိနာ၊ တေဝိဇ္ဇာမစ္စဟာယိနေဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ သာဇကာနံ၊
သာဝကတို့၏၊ ဥာဏသမ္ပတ္တိံ၊ ဥာဏ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒီပနေန၊ ပြသဖြင့်၊
နိဗ္ဗာနဓာတုယော၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်တို့ကို၊ အဓိဂမဒီပနေနစ၊ ရခြင်းကိုပြသဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗေယေန၊ ဝန်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
သာဝကသမ္ပတ္တိံ၊ သာဝက၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ တထာဟိတံတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ယထာဝုတ္တ
မတ္တံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ကို၊ ပါကဋတရံ၊ ထင်ရှား
သည်ကို၊ ကာတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ မုနိ' ဒုက္ခဿပါရုဂုံအနေကာကာရသမ္ပန္နံပယိ

ဣပါသန္တိဝေါဓမ္မန္တိ၊ မုနိဒုက္ခဿပါရဂုံ အနေကာကာရသမ္ပန္နံပယိဣပါသန္တိဝေါဓမ္မံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။

ဓာတ္တံ၊ ထိုပါဠိတော်စကားရပ်၌၊ အနေကာကာရသမ္ပန္နန္တိ၊ အနေကာကာရသမ္ပန္နံဟူသည့်ကား။ အနေကောဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ ကျေးဇူးတို့၌၎င်းသမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသော၊ အနေကာကာရဂုံဏဿ၊ မန္တဝဂ်တံ၊ များသောအခြင်းအရာရှိသောကျေးဇူး၌ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ စန္ဒောယထာဝီဂါထာ၊ စန္ဒောယထာအစရှိသောဂါထာတို့၊ စမ္ပါနဝရေ၊ စမ္ပါန္တိန္တိ၊ ဝုတ္တရာယ၊ ဝုတ္တရာအမည်ရှိသောပေါက္ခရဏိယာ၊ ရေကန်၏၊ တိရေ၊ ကင်း၌၊ မဟာဇာ၊ များစွာသော၊ ဘိက္ခု၊ သံဃေနစ၊ ရဟန်းအပေါင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနေကောဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဒေဝနာဂဿာသောဟိစ၊ နတ်နဂါးအထောင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိဝုတံ၊ ခြံရံလျက်၊ အတ္ထနေ၊ မိမိ၏၊ ဝဇ္ဈေနစ၊ အဆင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသသာစ၊ အခြံအရံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိရာစခနံ၊ တင့်တယ်သော၊ ဘဝန္တံ၊ မြတ်စွာတရားကို၊ ဗိသု၊ မြင်၍၊ သောမနဿဇာတေန၊ ဖြစ်သောဝင်း၊ ခြောက်ခြင်းရှိသော၊ အဘိတ္ထဝန္တေန၊ ခြီးမွမ်းသဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။

ဓာတ္တံ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ စန္ဒောယထာဝီဂါထာဝလာဟကေနဘေတိ၊ စန္ဒောယထာဝီဂါထာဝလာဟကေနဘေဟူသည့်ကား၊ သရဓဿမယေ၊ တံဆောင်မုနိလအခါ၌၊ အပဂတာဝလာဟကေ၊ ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိသော၊ ဝလာဟကဿဗိသေန၊ တိမ်တိုက်၌တူသော၊ အညေနစ၊ တပါးလည်းဖြစ်သောမဟိကာဒိနာ၊ ဆီး၌၎င်းအစရှိသော၊ ဥပက္ကိလေသေန၊ ညစ်ညူခြင်းမှ၊ ပိမုတ္တံ၊ လွတ်သော၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဝုတ္တံ၊ စန္ဒော၊ ပြည့်သောလသည်၊ ဝိရာစတိယထာ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ဝိတမလောဝတာလုမာဟိ၊ ဝိတမလောဝတာဏုမဟူသည့်ကား၊ တေနဝလာဟကာဒိဥပက္ကိလေသဝိဂမေန၊ တိုတိမ်တိုက်စသော ညစ်ညူးခြင်းမှကင်းသဖြင့်၊ ဝိဂတာမလော၊ ကင်းသောအညစ်အကြေးရှိသော၊ ဘာဏုမာသုရိယော၊ နေသည်၊ ဝိရာစတိယထာ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ဇေတိအဂီရသတ္တန္တိ၊ ဇေတိအဂီရသတ္တံဟူသည့်ကား၊ ဇေတံ၊ ဤအတူ၊ အဂီဟိ၊ ကိုယ်တော်တို့မှ၊ နိစ္ဆရဏဇုတိပိ၊ ပြီးပြီးပြတ်ထွက်သောအရောင်တို့ဖြင့်၊ ဇုတိဝန္တံ၊ အရောင်ရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ သုန်းတော်ခြောက်ပါး၌ပြည့်စုံတော်မူသော၊ မဟာမုနိ၊ သုရားမြတ်၊ တုတ္တံ၊ အရှင်သုရားသည်လည်း၊ အတိဝိရာစတိ၊ အလွန်တင့်တယ်တော်မူ

၆၁၂ လေရဂါယာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝတုတ္ထတွဲ၊

ဤအတ္တနောမိမိ၏၊ ယသသော၊ အဋ္ဌိအရံဖြင့်၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွ
သော၊ လောကံ၊ လောကကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ ဝိရောစဖိ၊ ကာဠိတယ်
ဤ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ကာဝေယျမတ္တာတိ
အာဒိကာ၊ ကာဝေယျမတ္တာဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ ဒသဂါယာ၊ ဆယ်ဂါ
ယာတို့ကို၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အတ္တနောမိမိ၏
ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ သတ္တုစ၊ ဖြတ်စွာတုရား၏
လည်းကောင်း၊ အတ္တနောမိမိ၏လည်းကောင်း၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်တို့ကို၊ ဝိဘာ
ဝေန္တေန၊ ထင်စွာပြသဖြင့်၊ ဂုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ ကာဝေယျမတ္တာတိ၊ ကာဝေယျမတ္တာဟူသည်
ကား၊ ကာဝေယျနကဗျာကာရကေန၊ ကဗျာဖွဲ့သဖြင့်၊ မတ္တာမာနိတာ၊ ဖြတ်
နိုးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာဝိတာ၊ ခြိုးမွမ်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂရုကော
ဒယံ၊ အလေးပြုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပန္နာ၊ ရောက်အပ်ကုန်၏၊ အဒ္ဓ
သာမာတိ၊ အဒ္ဓသာမဟူသည်ကား၊ အဒ္ဓသိမှူးဖူးမြင်ရကုန်ပြီ၊ အဒ္ဓါနောဥဒ
ပဇ္ဇထာတိ၊ အဒ္ဓါနောဥဒပဇ္ဇထ ဟူသည်ကား၊ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာသုံးပါး
အပေါင်းသည်၊ အဒ္ဓါစင်စစ်၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ ဥပကာရက္ခယ၊ ကျေးဇူး
ပြုခြင်းငှါ၊ ဥပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝစနန္တိ၊ ဝစနံဟူသည်ကား၊ သစ္စပဋိသံယုတ္တံ၊ သစ္စာ
လေးပါးနှင့်စပ်သော၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ခန္ဓေအာယတနာနိစစာ
တုယောစာတိ၊ ခန္ဓေအာယတနာနိစစာတုယောစဟူသည်ကား၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေ
စ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နှိုဒသအာတနာနိစ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးကုန်
သောအာယတနာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌာရသစာတုယောစ၊ တဆဲ့ရှစ်
ပါးကုန်သောစေတီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣမသို့ ဋ္ဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ ခန္ဓာဒိကာ
ယာ၊ ခန္ဓာအစရှိသော စကားကို၊ ဝတ္ထဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်၏၊ သာ၊ ထိုခန္ဓာအစရှိ
သောစကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဝိတ္ထာရိတာဝေ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသည်
သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊
ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဝိဒိတွာနာတိ၊ ဝိဒိ
တွာနဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိဝိဘာဝတောစ၊ ရုပ်အစရှိသည်ကိုခွဲဝေသော
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနိစ္စတာဒိတောစ၊ အနိစ္စအစရှိသောအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဂုဗ္ဗဘာဝဥာဏေန၊ မဂ်၏ရှေးအတို့၌ ဖြစ်သောဥာဏ်ဖြင့်၊
ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ယေတေသာသနကာရကာတိ၊ ယေတေသာသနကာရကာ
ဟူသည်ကား၊ ယေတေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ တထာဂတာနံ၊
ဖြတ်စွာတုရားတို့၏၊ သာသနကာရကာ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်းပြုကုန်၏၊

၇၀-သတ္တနိပါတ်-၂၆၄-ဝိသုတ္တနိပါတ်

၆၀၃

ဗဟုနံ၊ ဖျားစွာကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊
 တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဝတ၊ ဖြစ်ကုန်စွာတကား၊
 ယေနိယာမဂတာဒ္ဒယာတိ၊ ယေနိယာမဂတာဒ္ဒယဟူသည်ကား၊ နိယာမော
 ဝေ၊ နိယာမသည်သာလျှင်၊ နိယာမဂတံ၊ နိယာမဂတမည်၏၊ ယေတိက္ခ၊
 တိက္ခနိယောစ၊ အကြင်ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမတို့သည်လည်း၊
 သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ အထက်မင်္ဂလအထက်ဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သောသမ္ပတ္တနိယာမ
 ကို၊ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်နိုင်ကုန်၏၊ အဓိဂစ္ဆိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထို
 ယုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဝတေကေန္တေန စင်စစ်သဖြင့်၊ မုနိဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗေတိ၊ သမ္ပာသမ္ပာမိ၊ သဗ္ဗညုတညောင်သို့၊ အတ္ထာ
 ဂမာ အဓိအာဂမာ၊ ရောက်ပြီး၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယေ ဇနာ၊ ယော
 ဇနာ ခြင်းတည်း၊ သုဇေသိတာတိ၊ သုဇေသိတာဟူသည်ကား၊ ဝေနေယျန္တာ
 သယာနုရူပံ၊ ဝေနေယျတို့၏ အန္တာသယအားလျော်စွာ၊ သင်္ခေတောစ၊
 အကျဉ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရတောစ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ သုတ္တု၊ ကောင်းစွာ၊ ဇေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ စက္ခု မတတိ၊
 စက္ခုမတာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိစက္ခုဟိ၊ ငါးပါးကုန်သောစက္ခုတို့ဖြင့်၊
 စက္ခုမတာ၊ စက္ခု ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အတ္တဟိတကာယေ၊
 အကျိုးငှါ ပါးပွားကုန်အလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ အရနိယာနိကာယေ၊
 ပြုအပ်ကုန်သော၊ အရိယတာဝကရာနိ၊ အရိယာန် အဖြစ်၌ ပြုတတ်ကုန်
 သော၊ အရိယသမ္ဘာဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့တည်း၊
 အရိယာသစ္စာနိ၊ အရိယာတို့၏သစ္စာတို့၊ ဒုက္ခန္တိ အာဒိ၊ ဒုက္ခ၌ ခံစားရ
 သောစကားသည်၊ တေသံ အရိယသစ္စာနံ၊ ထိုအရိယသစ္စာတို့၏၊ သစ္စမ
 ဇာသနံ၊ သစ္စာကိုပြုခြင်းတည်း၊ ဣမတ္ထိံ ဗ္ဗာနေ၊ ဤအရာ၌၊ အရိယသစ္စာက
 ထာ၊ အရိယသစ္စာကထာကို၊ ဝတ္ထဗ္ဗာ၊ ဆုံအပ်၏၊ သာ၊ ထိုအရိယသစ္စာကထာ
 ကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမရေ၊
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဝိတ္ထာရိတာ၊ ချွေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိ
 မဂ်၌၊ ဝုတ္တနုယေနေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ထံအပ်
 ၏၊ ဝေမေတေတထာတိ၊ ဝေမေတေတထာ ဟူသည်ကား၊ ဝေတနုက္ခာဒ
 ယော၊ ထိုဒုက္ခအစရှိကုန်သော၊ အရိယသစ္စာဓမ္မာ၊ အရိယသစ္စာတရားတို့
 ကို၊ ဧဝံ ဒုက္ခာဒိပကာနေ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဒုက္ခသစ္စာစသောအပြားဖြင့်၊
 တထာ အဝိတထာ အနညထာ၊ မဖောက်မပြန်ကုန်သော၊ ဝုတ္တာဒိဋ္ဌာမေတေ
 ယထာတထာတိ၊ ဝုတ္တာဒိဋ္ဌာမေတေယထာတထာဟူသည်ကား၊ သတ္ထာ

၆၀၄ ထေရဝါဒ-အဓိကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ရာ၊ ဖြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုဟော
တော်မူတိုင်းသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်၏၊ အရိ
ယမဂ္ဂဉာဏေန၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ပဋိဝိဒ္ဓတ္တာ
ဝေ၊ ထိုးတွင်း၏သိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓေတ္တာ၊ မိမိအကျိုး
ကိုးအနုပုတ္တော၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်ပြီး၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ မ
ယာ၊ ငါသည်၊ သန္တိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီး၊ တဏှာဝေ၊ ထိုကြောင့်
လည်း၊ ဗုဒ္ဓဿဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ က
တံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ဩဝါဒါနုသိပ္ပိယံ၊ ဆုံးမကံဖြစ်ခြင်း၌၊ အနုပတ်ဋ္ဌာ၊ အစဉ်
အတိုင်းကဉ်အပ်ပြီးသွာဂတံ၊ ဝတမေအာသိတိ၊ သွာဂတံ၊ ဝတမေအာသိ
ပူသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ အာဂမနံ၊ လာခြင်းသည်၊ သုအာဂမနံ၊ ကောင်း
သောလာခြင်းသည်၊ အဟောသိဝတ၊ ဖြစ်လေစွတကား၊ မမဗုဒ္ဓဿသန္တိ
ကေတိ၊ မမဗုဒ္ဓဿသန္တိ ကေယုသည်ကား၊ မမ၊ ငါအား၊ သမ္မုဒ္ဓဿ၊ သတ္တ
လေးပါးတရားကိုသိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိ
ကေသမိပေ၊ အနီး၌၊ အဘိညာပါရမိ၊ ပုတ္တောတိ၊ အဘိညာပါရမိ၊ ပုတ္တော
ဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒမိ၊ ခြောက်ပါးသည်၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အဘိညာနံ၊ အဘိ
ညာဉ်တို့၏၊ ပါရမိ၊ ဥက္ကံသံ၊ အဆုံးသို့၊ အဓိဂတော၊ ရောက်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
တကားသည်မှန်၏၊ ဣမိနာပဒေန၊ ဤဝုဒ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တမေဝတ္ထံ၊ ခိုအပ်ပြီးသည်
သာသျှင်ဖြစ်သောအနက်ကို၊ ဝိဝရိတံ၊ ဖွင့်ခြင်း၌၊ သောတခေသုပိသေသမိ
တောတိအာဒိ၊ သောတခေတုပိသေသမိတောဤသို့အစရှိသောတကားကို၊
ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဝုတ္တံ၊ မိသတ္တံ၊ ရန္တိ အာဒိကား၊ ဝုတ္တံ၊ မိသတ္တံ၊ ရန္တိသို့အစ
ရှိကုန်သော၊ ဧဝံဂါထာ၊ တဆွဲနှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပဏ္ဍာ
ယဿ၊ ဥပဏ္ဍာယံ၏၊ ပရိနိဗ္ဗာတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝံသည်၏ အဖြစ်ကို၊
ဝုတ္တန္တေန၊ မေးသဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ အာယသ္မတော၊
ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ နိဂြောဓကပ္ပဗ္ဗေရဿ၊ နိဂြောဓကပ္ပ
မထေရ်၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝံသောအခါ၌၊ ဝရိသော၊ ဝရိသ
သည်၊ အသမ္ပုခါ၊ မျက်ကွယ်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုဝရိသသည်၊
တတ္ထ၊ နိဂြောဓကပ္ပထေရ်၌၊ ဒိဋ္ဌဝုပ္ပဉ္စ၊ မြင်ဘူးသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊
ကုက္ကုစ္စံ၊ အလိုလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပသေဝနတာဒိသဉ္စ၊ ဝုပ္ပသေဝန၏
အဖြစ်အစရှိသည်ကိုလည်း၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိ
သော၊ ဝိလိန္တု၊ ဝုပ္ပဗ္ဗေရဿ၊ ဝိလိန္တု၊ ဝုပ္ပမထေရ်၏၊ ဝသလဝါဒေန၊ ဝသလ
ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ သမုဒါစရောပိယ၊ ခေါ်ဝေါ်သကဲ့သို့၊ ဒိကာသ

၇၀-သတ္တန်ခိုပါတ်-၂၆၄-ဝိသုတ္တနုဂါထာ။

609

ဝါးနိဗ္ဗာန်ရဟန္တာသုတ္တံ၊ ဝိသုဒ္ဓိအားလည်း။ ဟောသီယေဝ။ ဖြစ်သည်သာလျှင်
တည်း။ လောကုပ္ပါယ်ကြောင့်မေး၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယံသည်။ ပရိနိဗ္ဗာ
နောနုခေါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ရှိပြီလေပြီလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ နောပရိနိဗ္ဗာန်
စံသေးသလော၊ ရှုဟုံ၊ ဤသို့။ ဥပဇ္ဈပရိဘောဂော၊ ဖြစ်သောအကြံရှိသည်
ဖြစ်၍ သဗ္ဗာရ်၊ ဖြတ်စွာသုရားကို၊ ယုတ္တိ၊ မေးလျှော့ကိစ္စ၊ လောကုပ္ပါယ်ကြောင့်
ဥပဇ္ဈာယောသပရိနိဗ္ဗာတဘာဝံ၊ ဥပဇ္ဈာယောသပရိနိဗ္ဗာ
တဘာဝံ၊ ယုတ္တိ၊ နိဗ္ဗာန်သုတ္တံ၊ ယုတ္တိ၊ ပိနိအပ်၏။

တတ္ထုထိုဝါသာတို့၌၊ သတ္တဝါရန္တိ၊ သတ္တဝါရုံဟူသည်ကား၊ ဖိဋ္ဌဓမ္မိကာ
 ၀ ဒီဟိ၊ ဂျက်မှောက်သောအကျိုးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝေနေယျာနံ၊ ဝေနေယျ
 သတ္တဝါတို့အား၊ အနုသာသကံ၊ ဆုံးမတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား
 ကိုးအနုပမညန္တိ၊ အနုပမညံဟူသည်ကား၊ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်ကို၊
 သမကံ၊ ယုတ်သည်ကို၊ ဩန္တိ၊ ဩမဟူ၍၊ ဂစ္ဆဟိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဩပေညံ၊
 ယုတ်သောပညာသည်၊ နမေရှိ၊ မဟာပညံ၊ ကြီးသောပညာရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဖိဋ္ဌဝဓမ္မိ၊ ဖိဋ္ဌဝဓမ္မဟူသည်
 ကား၊ ပစ္စက္ခသော၊ ဂျက်မှောက်၌သာလျှင်၊ ဣမသ္မိံ၊ ယေဝအတ္ထဝဘဝ၊ ဤ
 အတ္ထဝေသ၌သာလျှင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝိ
 ဝိကိန္တဝနန္တိ၊ ဝိဝိကိန္တဝနံဟူသည်ကား၊ သံသယဝနံ၊ ပံ့မှားခြင်းတို့ကို၊ ဝေ
 ရှပါနံ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိသတ္တဝနံ၊ ဝိသက်တို့
 ကို၊ ဝေဒနကံ၊ ဖြတ်တတ်၏၊ အဂ္ဂုဋ္ဌဝတိ၊ အဂ္ဂုဋ္ဌဝဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂုဋ္ဌ
 ဝေတိယသင်္ခါ၊ ဝေ၊ အဂ္ဂုဋ္ဌဝေတိဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိပာဝရေ၊ ကျောင်း၌
 ညာတောတိ၊ ညာတောဟူသည်ကား၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသော၊ ယသသဝိတိ၊
 အသသဝိဟူသည်ကား၊ လာဘသတ္တဝါရသမ္ပန္နော၊ လာဘ်ပူဇော်သကုန်၌
 ပြည့်စုံသော၊ အဘိနိဗ္ဗုတတ္ထောတိ၊ အဘိနိဗ္ဗုတတ္ထော ဟူသည်ကား၊
 ဥပသန္တိ၊ သဘာဝေါ၊ ငြိမ်၊ ပြီးသော၊ သဘောရှိသော၊ အပရိယုတ္တမာန
 ဝိတ္ထော၊ မပူဇော်သောမိတ်ရှိသော၊ တထာကတန္တိ၊ တထာကတံဟူ
 သည်ကား၊ တာမိသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သာယာသမ္ပန္နော၊ အရိပ်၌
 ပြည့်စုံသော၊ နိဂြောဓဂုက္ခမူလေ၊ ပညောင်ပင်ရင်း၌၊ နိထိန္တုဉ္ဇာ၊ နေသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဂြောဓကပ္ပေါတိ၊ နိဂြောဓကပ္ပဟူ၍၊ နမေ၊ အမည်ကို၊
 ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော၊ ထိုဝတိသမထေရိသည်၊ ယထာ၊ အပြစ်
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ဥပလက္ခိတံ၊ ဖွတ်ဆိုက်ရ၏၊
 ကထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာဘုရား

၆၀၆ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သည်ကား။ နိဗ္ဗိန္ဒိတ္တာဝေ။ ထိုင်နေတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊
 တံ၊ ထိုနိဂြောဓကပ္ပကို၊ ဓာထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာလပတိ၊
 ခေါ်၏။ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုပညောင်ပင်ရင်း၌၊ အရ
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊
 ပြာဟ္မဏဿာတိ၊ ပြာဟ္မဏဿဟူသည်ကား၊ ဇာတိ၊ ဇာတ်ကို၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုနိဂြောဓကပ္ပမထေရ်သည်၊ ပြာဟ္မဏမဟာ
 သာလကုလသ၊ ပြာဟ္မဏမဟာသာလအမျိုးမှ၊ ပဗ္ဗဇိတောကိရ၊ ဟုန်းပြု
 သတတ်၊ နမဿံအစရိန္တိ၊ နမဿံအစရိဟူသည်ကား၊ နမဿမာနေ၊
 ရှိခိုးသူက၊ ဝိဘာသိ၊ နေပြီ၊ မုတ္တာပေက္ခောတိ၊ မုတ္တာပေက္ခောဟူသည်
 ကား၊ နိဗ္ဗာနပတိဋ္ဌိတော၊ နိဗ္ဗာန်၌တည်သော၊ ဒဠ္လဓမ္မဒသိတိ၊ ဒဠ္လဓမ္မဒသိ
 ဟူသည်ကား၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ ဒဠ္လဓမ္မန္တိ၊
 ဒဠ္လဓမ္မဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊ အတိဇ္ဇနဓမ္မန၊ မပျက်စီးသော
 အနက်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏။ တဉ္စ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပသိဒဿသိစ၊ မြင်သည်၊ မြင်တော်မူ၏။ သက္ကာတိ
 ဝိ၊ သက္ကာဟူ၍လည်း၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်၊ ကုလနာ
 မေန၊ အမျိုးအမည်ဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ မယဇ္ဇိသဗ္ဗေကိ၊ မယဇ္ဇိသဗ္ဗေဟူ
 သည်ကား၊ အာသေသပရိသင်္ဂဏ္ဌိတွာ၊ အကြွင်းကိုထက်ဝန်းကျင်မှထင်း
 ချုံး၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။
 သမန္တစက္ခုတိဝိ၊ သမန္တစက္ခုဟူသည်လည်း၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကိုသာလျှင်၊ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့်၊ အာလ
 ပတိ၊ ခေါ်၏။ သမဝဋ္ဌိတံတိ၊ သမဝဋ္ဌိတံဟူသည်ကား၊ သမ္မာ၊ ကောင်း
 စွာ၊ အဝဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်ပြီ၊ အာဘောဂံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ကထွားပြု၍၊
 ဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်ပြီ၊ နောတိ၊ နောဟူသည်ကား၊ အမှန်ကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊
 သဝနာဘာတိ၊ သဝနာယဟူသည်ကား၊ ဣမဿလ္လဿ၊ ဤပြဿနာကို၊
 ဝေယျာကရဏံ၊ ဖြေကြားခြင်းကို၊ သဝနတ္ထာယ၊ နာခြင်းအကျိုး၌၊ ဟေတု
 တိ၊ ဟေတုဟူသည်ကား၊ သောတဓာတုယ၊ အကြောင်းဖြစ်သောသော
 တဓာတ်ဖြင့်၊ တုံနောသက္ကာတွမနုတ္တရောသိတိ၊ တုံနောသက္ကာတွမနုတ္တ
 ရောသိဟူသော စကားကို၊ ထုတိဝစနဝသေန၊ ပြီးပွင်းသော စကား၏
 အတွင်းအားဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဆိန္ဒုနောဝိစိကိန္တိန္တိ၊ ဆိန္ဒုနောဝိစိကိန္တိဟူ
 သော စကားကို၊ ဝိစိကိန္တော ပတိရူပကံ၊ ဝိစိကိန္တော၏ အတုဖြစ်သော၊
 ဝံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အကု

သလဝိမိကိန္ဒာယပန၊ အကုသိုလ်ဝိမိကိန္ဒာဖြင့်ကား၊ နိဗ္ဗိမိကိန္ဒာဝ၊
 ကင်းသောဝိမိကိန္ဒာရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဖြိုဟ်မေတန္တိ၊ ဖြိုဟ်မေတံ
 ဟူသည်ကား၊ ဧတံ၊ ဤယုံမှားခြင်းမှ ကင်းခြင်း၏အကြောင်းကို၊ မေ၊
 အကျွန်ုပ်အား၊ ဖြိုဟ်၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ ယံ၊ အကြင်တရားဟောခြင်း
 ကို၊ မယားအကျွန်ုပ်သည်၊ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်၏၊ သက္က၊ သာကီ
 ဝင်ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ တမ္ဘိ၊ ထိုတရားကိုလည်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံး
 စုံကုန်သော၊ မယမ္ဘိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ အညာတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒာ
 မ၊ အလိုရှိပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်သာ
 လျှင်တည်း၊ တံပြာဟေဏံပရိနိဗ္ဗုတံဝေဒယဘူရိပညမဇ္ဈေဝနောတာသသတိ
 တံပြာဟေဏံပရိနိဗ္ဗုတံ ဝေဒယဘူရိပညမဇ္ဈေဝနောတာသဟူသည်ကား၊
 ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ်သည်ကို၊ ဇာနေက္ခားသိ၍၊ မဟာပည၊ ငြိမ်း
 သောပညာရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မဇ္ဈေဝ၊ အလယ်၌သာ
 လျှင်းသဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဘာသ၊ ဟော
 တော်မူပါလော့၊ ယသ၊ အကြင်ဟောတော်မူတိုင်း၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 သည်၊ ဇာနယျာမ၊ သိပါကုန်အံ့၊ သက္ကောဒေဝါနံသဟဿနေက္ခောတိဇ္ဇန္တံ
 ပန၊ သက္ကောဒေဝါနံသဟဿနေက္ခေဟူသောဤစကားသည်ကား၊ ထုတိ
 ဝစနမေဝ၊ မြီးပွမ်းသောစကားသည်သာလျှင်တည်း၊ အဝိဓ၊ စင်စစ်သော
 ကား၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဣတ္ထ၊ ဤစကား၌၊ အဓိပ္ပါယေ၊
 အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ သဟဿနေက္ခော၊ တထောင်သော ယုဂ်မိရှိသော
 သက္ကော၊ သိကြားသည်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ တေဟိ၊ ထို
 နတ်တို့သည်၊ သမ္ပန္နိန္ဒိတဝစနံ၊ စကားကိုကောင်းစွာ နာခံသောသူတို့၊
 ဘာသတိယထာ၊ ဆိုသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အဓိကံ၊ ငါတို့၏၊ အဓေဝါ၊
 ငါတို့သည်၊ သမ္ပန္နိန္ဒိတဝစနံ၊ ကောင်းစွာနာခံသော စကားကို၊ နော၊
 အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဘာသထ၊ ဟောတော်မူပါကုန်လော့၊ ယေကေဝိတိဇ္ဇန္တိ
 ဝါထံ၊ ယေကေဝိဟူသောဤဂါထာကိုလည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားဘုရား
 ထုနန္တော၊ မြီးပွမ်းလျက်၊ ဝတ္တုကာမတံ၊ ဆိုခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ဇနေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဘဏ္ဍကိ၊ ဆို၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အဇ္ဈော၊
 အနက်ကား၊ ယေကေဝိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အဘိဇ္ဈာ၊ အဘိဇ္ဈာ
 အစရှိကုန်သော၊ ဝန္တော၊ ဝန္တတို့ကို၊ တေသံ၊ ထိုဝန္တတို့ကို၊ အပ္ပဘာနေ၊
 မပယ်ဘဲ၊ မောဟဝိမိကိန္ဒာပဟာနာဘာဝတော၊ မောဟဝိမိကိန္ဒာကို
 ပယ်ခြင်း မရှိသောကြောင့်၊ မောဟမဂ္ဂါတိစ၊ ဝေဇ္ဇာဝခြင်းဟူသော

၆၂၈ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

အကြောင်းရှိကုန်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အညာဏပက္ခာဟိစ၊ မသိခြင်း၊ အဘို့ရှိကုန်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာဌာနာဟိစ၊ ယုံမှားခြင်း၏ တည်ရာဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံတို့သည်၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဗဟ္တာ၊ နောက်၌၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနာဗလေန၊ ဒေသနာအစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇိသိတာ၊ ပျက်စီးကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နဿန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်၏၊ ကိံကရေဏံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်ပျက်စီးကုန်သနည်းဟု မူကား၊ ဧတံပရမံ၊ ဤအတိုင်းအရှည်ကို၊ စက္ခုဟိ၊ ငါးပါးသောစက္ခုတို့ဖြင့် နရာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဝန္တိမေနပညော၊ အလုံးစုံသောဝန္တိကို ပျက်စီးနိုင်သော ပညာရှိသော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စက္ခု၊ ပျက်စီးကို၊ ဇနေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ နရာနံပရမံ စက္ခုန္တိ၊ နရာနံပရမံစက္ခုဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နော စေဟိဇာတုဘိဇ္ဈမဗ္ဗိဂါထံ၊ နောစေဟိဇာတုဟူသော ဤဂါထာကိုလည်း၊ ထုနန္တောပေ၊ ခြီးမွမ်းလျက်သာလျှင်၊ ဝုတ္တုကာမတံ၊ ဆိုခြင်းငှါအဆိုရှိ သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇနေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ ဘာဏာတိ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဇာတုဘိဇ္ဈမဗ္ဗိဂါထံ၊ ဇာတုဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဧကံသဝစနံ၊ စင်စစ်ကိုဟောသောသဒ္ဒါတည်း၊ ပုရိသောတိ၊ ပုရိသောဟူသည်ကား၊ ဘဝဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သန္ဓာယ၊ ချည်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဇော တိမန္တောတိ၊ ဇောတိမန္တောဟူသည်ကား၊ ပညာဇောတိသမ္ပန္နာ၊ ပညာ အရောင်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ သာရိပုတ္တရာဒယော၊ သာရိပုတ္တရာအစရှိ သည်တို့သည်၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုရတ္ထိမာမိဘေဒေါ၊ အရှေ့အရပ်မျက်နှာစသည်ပြားသော၊ ဝါတော၊ ပြင်းစွာသောလေသည်၊ အတ္တ စာနံ၊ တခဲနက်သောစိတ်တို့ကို၊ ဝိဟနတိပိယ၊ ပယ်ပျောက်သကဲ့ သို့၊ ဒေသနာဝေဝဂေန၊ ဒေသနာအဟုန်ဖြင့်၊ ဝိဟနေယျ၊ ပယ်ပျောက်ရာ၏၊ ထတော၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တ စာနံနိဝေသာ၊ တခဲနက်သောစိတ်တို့ကိုဖြင့်ဖုံး ပိတ်အပ်သော၊ လောကော၊ လောကသည်၊ တမောဝ၊ အဓိကံတိုက်သည် သာလျှင်၊ ဧကန္တကောရော၊ စင်စစ်အဓိကံတိုက်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ် သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ လောကော၊ လောကကို၊ အညာဏနိဝေသာ၊ မသိခြင်းသည်ပိတ်ဖုံးအပ်၏၊ တမောဝ၊ အဓိကံတိုက်သည်သာလျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယေစာပိ၊ အကြင်သူတို့

သညံလည်းကောင်း၊ ဣမေစဤသုတို့သညံလည်းကောင်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌၊ သာရိပုတ္တရာဇယော၊ သာရိပုတ္တရာအစရှိသည်တို့သည်၊ ဇောတိ
ဝဇ္ဇန္တာ၊ အရောင်ရှိကုန်သည်၊ ခါယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ တေဝိ၊ ထိုအရောင်တို့
သညံလည်း၊ နာဘာသေယျ၊ ဗိဗ္ဗေယျ၊ မထွန်းလင်းစေနိုင်ကုန်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓိရာစာတိဇ္ဇ၊ ဖွဲ့ဂါထံ၊ ဓိရာစဟူ
သောဤဂါထာကိုလည်း၊ ဝုရိမနဇယနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဓိရာစပဏ္ဍိတ
ဝုရိယ၊ မြဲမြံတည်ကြည်သောပညာရှိကုန်သောယောကျ်ားတို့သည်လည်း
ပဇ္ဇောတကရာ၊ အရောင်ကိုပြုကုန်သည်၊ ဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပညာပဇ္ဇော
တံ၊ ပညာတည်းဟူသောအရောင်ကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဝိရပဓာနဝိရိယသမန္နာဂဟ၊ ကြီးသောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံတော်
မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ တထေဝ၊ ထိုဆီမီး
ရောင်ကိုပြုတတ်၏ဟူ၍သာလျှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မညောမညာမိ၊
အောက်မေ့ပါ၏၊ ဝိရာ၊ မြဲမြံသောပညာရှိသော၊ ပဇ္ဇောတကရာတေဝ၊
အရောင်ကိုပြုသောသူဟူ၍သာလျှင်၊ မညာမိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်၏၊
မယဇ္ဇိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ ဝိပသိနံသဗ္ဗဓမ္မံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို
ယထာတူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ပဿန္တာဇနန္တာဝေ၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍သာ
လျှင်းဥဂ္ဂမိဗ္ဗာ၊ ဆည်းကပ်ပါကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိသာသု၊ ပရိ
သတ်တို့၌၊ နော၊ ငါတို့အား၊ အာဝိကရောဟိ၊ ထင်စွဲပြုလော၊ ကပ္ပံပရိနိဗ္ဗု၊
တံဝ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ နိဂြောဓကပ္ပံ၊ နိဂြောဓကပ္ပ
မထေရ်ကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာဝိကရောဟိ၊ ထင်
ရှားပြုလော၊ ပကာသေဟိ၊ ထင်ရှားပြုလော၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝိပ္ပန္တိဣမဗ္ဗိဂါထံ၊ ခိပ္ပံဟူသောဤဂါထာကိုလည်း၊
ဝုရိမနဇယနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထို
ဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ခိပ္ပံလျှင်စွား
ဝိရုံးစကားကို၊ ဇေယ၊ ဟောတော်မူတိလော၊ အတရုမာနောဝ၊ မနှေးမချွင်း
သာလျှင်းပဏ္ဍိ၊ သာယာသော၊ မနောဟရံ၊ နှလုံးကိုဆောင်တတ်သော၊
ဝါစံ၊ စကားကို၊ ဟံသောဝ၊ ဟင်္သာကဲ့သို့၊ ဘာသ၊ ဟောတော်မူလော၊
သုဝဏ္ဏာဟံသော၊ ရွှေဟင်္သာသည်၊ ဂေါစရံ၊ ကျက်စားရကို၊ ပရိဂ္ဂဏ္ဍန္တော
ရူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဇာတဿရုဝနသဏ္ဌံ၊ ဇာတဿရုဝေန၊ ခိုင်
ကောအုပ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိဝံလည်ကို၊ ပဂ္ဂယ၊ မြှောက်ချီ၍၊ ပက္ခေ၊

၆၂၀ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

အတောင်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓရိတွားဖြန့်ထုတ်၍၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌန၊ ရှင်လမ်းနှစ်သက်
 သဖြင့်၊ သဏိကံအတရမာနေ၊ မနွေးမလျှင်၊ ဝဂ္ဂ၊ နှလုံးကိုဆောင်တတ်
 သောသောယာဝ္ဗာသောအသံကို၊ နိကူဇတိယထာ၊ တွန့်သကဲ့သို့၊ ဂိရံ၊ အသံ
 ကို၊ နိစ္ဆာဓရေတိယထာ၊ ရွက်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတိုင်းသာလျှင်၊ တံ၊
 အရှင်ဘုရားသည်၊ သဏိကံ၊ ဖြေးဖြေး၊ နိကူဇတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊
 ဣမိနာမဟာပုရိသလက္ခဏညတရေန၊ ဤယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာ
 တော်ကြီးတွင်တပါးဖြစ်သော၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိကပ္ပိတေန၊ အထူးကြီး
 အပ်သော၊ ဗိဇ္ဇ၊ သရေန၊ လုံးသောအသံဖြင့်၊ အဘိသင်္ခတေန၊ ပြုပြင်ခြင်း
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဧတေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဥပဂတာ
 အဝိက္ခိတ္တမာနသာ၊ မမျှ လွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ တဝ၊
 အရှင်ဘုရား၏၊ နိကူဇံ၊ ဟောသောတရားတော်ကို၊ သုဏာမ၊ နာကြပါကုန်
 အံ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပဟိန္ဒဇာတိမရဏန္တိ
 ဣဒဋ္ဌိ၊ ပဟိန္ဒဇာတိမရဏံဟူသောဤဂါထာကိုလည်း၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေး
 နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အသေသေတိ၊ အသေသေဟူသည်ကား၊ အသေ
 သော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ တံအသေသံ၊ ထိုအကြွင်းမရှိသော၊
 သောတာပန္နာဒယောဝိယ၊ သောတာပန်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံ
 တရကို၊ အသေသေတွား၊ မကြွင်းစေမူ၍၊ ပဟိန္ဒဇာတိမရဏံ၊ ပယ်အပ်ပြီး
 သောပဋိသန္ဓေနခြင်းသေခြင်းရှိသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဂ္ဂဟ္ဃာတိ၊ နိဂ္ဂဟ္ဃဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗန္တိတွာ၊ နှိပ်စက်၍၊ ခေ
 နန္တိ၊ ခေခံဟူသည်ကား၊ ရတသဗ္ဗပါပံ၊ ခါတွက်အပ်သောအလုံးစုံသော
 မကောင်းမှုကို၊ ပဋိဝေဒယာမိတိ၊ ပဋိဝေဒယာမိဟူသည်ကား၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ ကထာပေဿာမိ၊ ဆိုစေအံ့၊ နကာမကရောဟောတိပုထုဇ္ဇနာနန္တိ၊ နကာ
 မကရောဟောတိပုထုဇ္ဇနာနံဟူသည်ကား၊ ပုထုဇ္ဇနသေက္ခာဒိနံ၊ ဖုသုဇဉ်
 သေက္ခအစရှိကုန်သော၊ တိဝိဓာနံ၊ သုံးပါးအပြားရှိကုန်သော၊ ဇနာနံ၊ လူတို့
 ၏၊ ကာမကရော၊ အလိုအတိုင်းပြုခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေ၊ ထိုပုထုဇဉ်တို့
 သည်၊ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို၊ ဥာထုံဝါ၊ သိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဝါ၊
 ဆိုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအလိုရှိတိုင်းသော
 အမှုကိုပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ သင်္ခေယျကာရောဝတ
 ထာဝတာနန္တိ၊ သင်္ခေယျကာရောဝတထာဝတာနံဟူသည်ကား၊ တထာ
 ဝတာနံပန၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ကား၊ ဝိမံသကာရော၊ ရံစင်းသဖြင့်ပြုသော

ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ ကြိယာ၊ ကြိယာသည်၊ ထေးထို
 ဝုဇေဇဉ်တို့သည်၊ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို၊ ဥာတံဝါ၊ ထိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 ဝတ္ထုဝါ၊ ဆိုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအလိုရှိ
 တိုင်းသောအမှုကိုပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တိယေဝ၊ တတ်နှိုင်းကုန်သည်သာ
 လျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဣဒါ
 နိယသုအခါ၌၊ တံသင်္ခေယုကာရံ၊ ထိုစုံစမ်းသဖြင့်ပြုသောပညာပြဋ္ဌာန်းခြင်း
 ရှိသောကြိယာကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပန္နဝေယျာကရ
 ဏန္တိ ဝါထံ၊ သမ္ပန္နဝေယျာကရဏံ ဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟာ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ တာသာ၊ ထိုဝါသာ၏၊ အက္ခော၊ အနက်ကား၊ တထာဟိတ
 တောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ဖြတ်စွာ
 ဘုရား၊ အဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သမုဇုပညဿ၊ ဖြောင့်မတ်စွာသောပညာ၏၊
 သဗ္ဗတ္ထ၊ အဆုံးရံတို့၌၊ အပ္ပဒိယတဘာဝေန၊ အဆီးအတားအပိတ်အပင်
 မရှိသဖြင့်၊ ဥဇာတပညဿ၊ ဖြောင့်စွာဖြစ်သောပညာ၏၊ သဗ္ဗဒေဝ၊
 ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်သော၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဣဒံ
 သမ္ပန္နဝေယျာကရဏံ၊ ဤပြည့်စုံသောဝေယျာကရဏ်းကို၊ သန္တတိမဟာ
 မက္ခော၊ သန္တတိ အမတ်ကြီးသည်၊ သတ္တတာလမတ္တံ၊ တန်းရန်စီဆင့်
 အတိုင်းအရှည်သို့၊ အန္တုဂ္ဂတိယံ၊ ဟုံတက်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိသာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
 လတ္တံ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓမည်သော၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်မင်းသည်၊ သတ္တ
 မေဒိဝသေ၊ ရုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ပထဝီ၊ မြေသို့၊ ဝေဿိသေသိ၊ ဝင်
 လတ္တံ၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ သမုဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်
 ဖြစ်အပ်၏၊ သဗ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဥဂ္ဂဟိတံ၊ သင်အပ်ဖြစ်အပ်၏၊
 အဝိပရိတံ၊ မကောက်မပြန်၊ နိဗ္ဗံ၊ မြင်အပ်၏၊ ဝုန၊ တဘန်း၊ သုဠ၊ တရံ၊ ကောင်း
 စွာ၊ အဉ္စထိ၊ လက်ခုပ်ကို၊ ပဏာမေဝတ္တာ၊ ညွှတ်၍၊ အာဟာ၊ လျှောက်၏၊
 အယမဉ္စထိပန္နိမောသုပဏာမိတောဟိ၊ အယမဉ္စထိပန္နိမော သုပဏာမိ
 တောဟူသည်ကား၊ ပရောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ အယံအဉ္စထိ၊ ဤလက်
 ခုပ်၍ခြင်းကို၊ သုဠ၊ တရံ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဏာမိတော၊ ရှိသိုးခြင်းတည်း၊ မာ
 မောဟသိဇာနန္တိ၊ မာမောဟသိဇာနံဟူသည်ကား၊ ဇာနမာနေ၊ သိလျက်၊
 အာစနေန၊ မဆိုခြင်းဖြင့်၊ မာမောဟသိ၊ မမေ့မလျော့စေနှင့်၊ တဿ၊ ထိုသူ
 ၏၊ ဂတိ၊ လားရာကို၊ ဇာနံဇာနမာနေ၊ သိလျက်၊ မာမောဟသိ၊ မမေ့မလျော့
 စေနှင့်၊ အနာမပညာဟိ၊ အနာမပညာဟူသည်ကား၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ ပရောပရန္တိ၊ ဣမံပနဂါထံ၊ ပရောပရံဟူသော

၆၂၂ ထေရဝါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဤဂါထာကိုကား၊ အပရေနဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ အမောဟနမေဝ၊ မခွဲမချော့ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ယခုစန္ဒောတောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟာမိနိတောဝံမူဇ္ဈိ၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပရောပရန္တိ၊ ပရောပရံဟူသည်ကား၊ လောကီယဝသေန၊ လောကီအစွမ်းအားဖြင့်၊ သုန္နရံ၊ ကောင်းသော၊ ခုနသန္တိကံ၊ အဝေးအနီး ခွဲဖြစ်သော၊ အရိယဓမ္မန္တိ၊ အရိယဓမ္မံဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ဝိဒိတွာပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထုံးထွင်း၍သိ၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဥယျဓမ္မံ၊ ဥယျဝံတရားကို၊ အနန္တော၊ ဝိရောက်၊ ငါရာဘိကင်္ခါဒိဘိ၊ ငါရာဘိကင်္ခါမိဟူသည်ကား၊ ဗမ္မနိဗမ္မကာလေး၊ နွေအခါ၌၊ ဥဏှာဘိတဓမ္မော၊ အပူဖြင့်နှိုက်စက်အပ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ ကာသိတော၊ ရေသိပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါရံ၊ ရေကို၊ အဘိကင်္ခါ၊ တိယတော၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတံထာ၊ ထိုအတူတော၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဝါစံ၊ စကားတော်ကို၊ အဘိကင်္ခါမိ၊ အလိုရှိပါ၏။ သုတံဝဿာတိ၊ သုတံဝဿဟူသည်ကား၊ သုတသင်္ခါ၊ တံ၊ သုတဟုဆိုအပ်သောဝစံဒေသနံ၊ တရားစကားကို၊ ပဝဿပဉ္စရမုဇ္ဈ၊ ပရိတ္တတ်တော်မူပါလော၊ ပဝတ္ထသ၊ ဖြစ်စေတော်မူပါလော၊ ပဝဿာတိပိ၊ ပဝဿဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိရှိ၏။ ဝုတ္တပကာရဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ သဒ္ဓါယတနဿ၊ သဒ္ဓါယတန၏၊ ဝုတ္တံ၊ ရိပ်၊ ကိုး၊ ဝဿ၊ ရွာသွန်းပါလော၊ ဣဝံ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုတ်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယဒိသံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ အဘိကင်္ခါတိ၊ အလိုရှိ၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယဒတ္ထိကန္တိ၊ ဂါထံ၊ ယဒတ္ထိကံဟူသော ဂါထာကို၊ အာဟာမိနိတောဝံမူဇ္ဈိ၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကပ္ပါယနောတိ၊ ကပ္ပါယနောဟူသည်ကား၊ ကပ္ပမေဝပူဇာဝသေန၊ ပူဇော်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ငဒတိ၊ ခို၏၊ ယထေဝိ၊ မုတ္တောတိ၊ ယထာပိ၊ မုတ္တောဟူသည်ကား၊ အနုပါဒိသော၊ နိဗ္ဗာနသေတုယာ၊ ဝိပါက်ကပ္ပဇရုပ်အကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာနသတ်ဖြင့်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အသေက္ခော၊ အသေက္ခဖြစ်သော၊ ဝိမောက္ခော၊ ဝိမောက္ခဖြစ်သော၊ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာမှလွတ်သည်၊ အဟုကိံ၊ ဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ သဉ္ဇပါဒိသောယ၊ ဝိပါက်ကပ္ပဇရုပ်အကြွင်းရှိသော၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ သေက္ခော၊ သေက္ခသည်၊ အဟုကိံ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝုတ္တတိ၊ မေး၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော

6.2

ဝကားသည့်၊ ဧတ္တံ၊ ဤဝါသန္တံ၊ ပါကဇ္ဇမေဝ၊ ထင်ရှားသည့်သာသျှင်
တည်း။ ။

ဝေး၍သို့၊ နှိုင်းသတိုးတဆွဲနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဂါထာတိုး၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊
ယာဝိဇေား၊ ဟောသင်းပန်အပ်သော၊ ဘဝဝါးမြတ်စွာတရားသည်၊ တံးထို
တောင်းပန်သောစကားကိုး၊ ဝိဟာကရာန္တရံ၊ ဖြေကြားတော်မူလိုသည်
ဖြစ်၍၊ အန္တိန္ဒြိယံအာမိ၊ အန္တိန္ဒြိယံသို့အစရှိသောစကားကိုး၊ အာယုမိန့်တော်
မူ၍၊ အန္တိန္ဒြိယံဇာတိ၊ အန္တိန္ဒြိယံဇာတိမရူပေဟုသည်
ကား၊ ဘဝဝါးမြတ်စွာတရားသည်၊ သောတံ၊ အဟဉ်ကိုး၊ ဗီဇာရတ္တောနုသယိ
တန္တိ၊ ဗီဇာရတ္တောနုသယိတံဟုသည်ကား၊ ဣမေသိန္ဒရမရူပေ၊ ဤနာမ်ရပ်၌၊
ကာမဇာတောဒိတောဒံ၊ ကာမဇာတောသည့်အခြားရှိသော၊ ဗီဇာရတ္တံ၊ ရှည်
မြင့်စွာသောကာလပတ်သုံး၊ အပဟိနဋ္ဌေန၊ ပေဟိအပ်သောသောအနက်
ကြောင့်၊ အနုသယိတံ၊ ကိန်းသောအဖြစ်သည်၊ ဝာဏ္ဏာနာမ၊ တဏှာမည်
၏၊ ကာသော၊ ထိုတဏှာ၏သောတံ၊ အဟဉ်ကိုး၊ ဣတံ၊ ဤသို့သည်၊ ဝုဒ္ဓတံ
ဆိုသတ်၍၊ ဝာဏ္ဏာယ၊ ဝာဏ္ဏာ၏သောတံဟု၊ အဟဉ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဗီ
ဇာရတ္တောနုသယိတံ၊ ကြာရှည်မြင့်စွာကိန်းအပ်သော၊ ဣမရူပေ၊ ဤနာမ်
ရပ်၌၊ တံတဏှံ၊ ထိုတဏှာကိုး၊ ကပ္ပ၊ ပဏနာ၊ ကပ္ပ၊ နုသည်၊ မိန္ဒြိယံ၊ ဖြတ်၍၊
ဣတံဘဝဝါယိန္တုပန၊ ဣတံဘဝဝါဟူသော ဤစကားသည်ကား၊ သင်္ဂ
တိကရာနံ၊ သင်္ဂါယနာတင်္ဂါရာတို့၏၊ ဝစန်းစကားတည်း၊ အတောဒိတ
တိမရူပံ၊ အသေသန္တိ၊ အတောဒိတိမရူပံ၊ အသေသံဟူသည်ကား၊
သော၊ ထိုကပ္ပယနသည်၊ တံတဏှံ၊ ထိုတဏှာကိုး၊ သေဝ္ဋ္ဌာ၊ ဖြတ်၍၊ အ
သေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဇာတိမရူပံ၊ ယဇ္ဇိယန္တနုဋ္ဌိန္ဒြိယံ၊ ခြင်းကိုး၊ အတောဒိ
ကူးခြောက်ပြီးအနုပါဒိသေသယ၊ ဝိပါကကပ္ပဇရင်အကြွင်းမရှိသဖြင့်၊
ပရိနိဗ္ဗာယိသတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာနိဂြိဟတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နသေတံ၊ ဖြစ်၍၊ ဣ
တဝါပဉ္စသေဋ္ဌာတိ၊ ဣဉ္စဗြဟ္မာဝါပဉ္စသေဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ အာ
ယသ္မာဇာတံ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဝိသေနံ၊ ဝိသသည်၊ ဝု
ဋ္ဌာမေ၊ အပ်သော၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အဝါ၊ ဝိနိပေသ်မူလံ၊
ပဉ္စဟိ၊ ဝါးပါးကုန်သော၊ သဒ္ဓါဒိတံ၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယေဟိ၊
ဣန္ဒြိယံဖြစ်၍၊ တနည်းကား၊ အနုညသာဓာရဏေဟိ၊ သူတပါးတို့နှင့်မ
ဆက်ဆံကုန်သော၊ ဝက္ခံ၊ ဝက္ခံ၊ ဝက္ခံ၊ ဝက္ခံ၊ ဝက္ခံ၊ ဝက္ခံ၊ ဝက္ခံ၊ ဝက္ခံ၊
နည်းကား၊ ပဉ္စသေဋ္ဌာတိ၊ ပဉ္စသေဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိ၊ ဝါးပါးကုန်
သော၊ ဝိသေဒိတံ၊ ဝိသေဒိတံ၊ ဝိသေဒိတံ၊ ဝိသေဒိတံ၊ ဝိသေဒိတံ၊ ဝိသေဒိတံ၊
ဝိသေဒိတံ၊ ဝိသေဒိတံ၊ ဝိသေဒိတံ၊ ဝိသေဒိတံ၊ ဝိသေဒိတံ၊ ဝိသေဒိတံ၊

၆၂၄ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

တနည်းကား၊ ပဉ္စမိတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဟေတုသမ္ပဒါဒိဟိ၊ ဟေတုသမ္ပဒါဒိ
အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သော၊ ဥတ္တမောပဝရော၊ မြတ်သော၊ ဣ
တိတေဝစနံ၊ ဤကော၊ သည်း၊ သင်္ဂီတိကာရာနံ၊ သင်္ဂီ၊ ယနာတင်ဆရာတို့၏၊
ဝစနံ၊ စကာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘဝသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောစကားကို၊ အ
တိနန္ဒမာနော၊ အလွန်နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်
တော်ရှိသော၊ ဝဂီ၊ သော၊ ဝဂီသသည်၊ သေဟုတွတ်အပ်ကာ၊ သေဟု
တွတ်၍သို့အစရှိကုန်သော၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ အာဟာမိန္နိတေသိမူ
၏။

ဇာတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ပဌမဂါထာယံ၊ ပဌမဂါထာ၌၊ နမံဝဇ္ဇေသိတိ၊
နမံဝဇ္ဇေသိဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
စံ၏၊ တာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကပ္ပမထေရ်၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတဿာ
ဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆန္တံ၊ အလိုရှိသော၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊
ဝဇ္ဇေသိ၊ ထုည့်ပတ်၏၊ နဝိသံဝါဒေတိ၊ မချွတ်ပေွင်းစေ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ပါကဓုမေ
ဝ၊ ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း။

ဒုတိယဂါထာယံ၊ ဒုတိယဂါထာ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မုဗ္ဗာပပ
က္ခော၊ ကိသေသာတို့မှလွတ်ခြင်း၌ ဝဲကွက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊
တာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟံ၊ ထိုဝိရတ္တိကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ယထာဝါဒိတထာ
ကာရီ၊ အဟုဗုဒ္ဓသာ သာဝကောတိ၊ ယထာဝါဒိတထာကာရီအဟုဗုဒ္ဓသာ
သာဝကဟူ၍၊ အာဟာ၊ မိန္နိတေသိမူ၊ မဇ္ဈနောစာလံတတန္တိ၊ ဇေယျနောစာ
လံတတံဟူသည်ကား၊ တေဘူမကဝဓနု၊ တေဘူမကဝင်္ဂ၌၊ ဝိတ္ထတံ၊ ချွေတတ်
သော၊ မာရဿ၊ မာရ်မင်း၏၊ တဗျာစာလံ၊ တဗျာတည်းဟူသောကွန်
ယက်ကို၊ မာယာဝိနောတိ၊ မာယာဝိနောဟူသည်ကား၊ ဗဟုမာယဿ၊ များ
စွာထုည့်ပတ်တတ်သော၊ တထာမာယာဝိနောတိ၊ တထာမာယာဝိနောဟူ
၍လည်းကော်၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှိတ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထို
ကေဝိဆရာတို့၏၊ မတေန၊ အယူအားဖြင့်၊ ဟော၊ အကြင်သူသည်၊ အနေ
ကာဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ မာယာဟိ၊ ထုည့်ပတ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ အနေကက္ခတ္တံ၊
အကြိမ်များစွာ၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏၊ တထာမာ
ယာဝိနော၊ ထိုသို့ထုည့်ပတ်ခြင်းရှိသော၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း၊ တတိယဂါထာယံ၊ တတိယဂါထာ၌

အာဒိန္ဒြိယ၊ အာဒိန္ဒြိယသုဉ်ကား၊ မူလကာရဏံ၊ အကြောင်းဝင်းကို၊ ဥပါဒါနံ
 သာယိ၊ ဥပါဒါနံ သာယုသုဉ်ကား၊ ဝဋ္ဋဿ၊ ဝဋ္ဋတရား၏၊ ဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ္ဋတရား
 ကို၊ ဒဋ္ဌေဟိ၊ မြဲမြံကုန်သော၊ ကမ္မကိလေသဟိ၊ ကံကိလေသတို့သည်၊
 ဥပါဒါတဗ္ဗဋ္ဌေန၊ ဖြစ်စေတတ်သော အနက်ကြောင့်၊ ဥပါဒါနံ နှိ၊ ဥပါဒါနံ ဟူ
 ။ ချီးဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟဿဥပါဒါနံ၊ ဟိ ဝဋ္ဋတရား၏၊ အာဒိန္ဒြိယ၊ အာဒိန္ဒြိယ
 ဟောဒိတောဒိ၊ အာဒိန္ဒြိယဟောသုဉ်ပြားသော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊
 ဥပဏ္ဍကန္တုနာ၊ ဥပဏ္ဍကန္တုဖြင့်၊ အန္တု၊ မြင်တော်မူ၏၊ ကပ္ပာယနော၊ ကပ္ပာ
 ယနအန္တုသံဖြစ်သော၊ ကပ္ပော၊ နိဗ္ဗာန်ကပ္ပသည်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏၊ ဣတိအဓိပ္ပါယေန ဤ
 သို့သောအလိုဖြင့်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဆို၏၊ အတ္တဂါဝတတိ၊ အတ္တဂါဝတဟူသည်
 ကား၊ အကိတ္တန္တောဝတ၊ လွန်နိုင်လေစွတကား၊ မေတ္တု၊ မေတ္တုနှိ၊ မေတ္တု၊ မေတ္တု
 ဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤတောဘူမကဝဋ္ဋံ၊ မေတ္တု၊ သေမင်းသည်၊ ဝိပဿတိ၊ စစ်၏
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ မေတ္တု၊ မေတ္တု၊ မေတ္တု၊ မေတ္တု၊ မေတ္တု၊ မေတ္တု၊ မေတ္တု၊ မေတ္တု
 ဝဋ္ဋံကို၊ သုဒ္ဓတ္တရံ၊ သုဉ်ကရေန၊ ကောင်းစွာလွန်ခြင်းဖြင့်၊ အတ္တဂါဝတ၊ လွန်
 နိုင်လေစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒဇာတော၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဆို၏၊ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သတ္တရိစ၊ မြတ်စွာဘုရား၌လည်းကောင်း၊ အတ္တရော
 မိမိ၏၊ ဥပဏ္ဍာယေစ၊ ဥပဏ္ဍာယံ၌လည်းကောင်း၊ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညို
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿန္နာကာရံ၊ ကြည်ညိုသောအခြင်းအရေကို၊ ဝိ
 ကာဝေန္တော၊ ထင်စွာပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝမေဝန္တိ၊ ဧဝမေဝဟူသော၊
 ဩသာနဂါထံ၊ အဆုံးဖြစ်သောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုဂါထာ၌၊ ဧဝမေဝန္တိ၊ ဧဝမေဝန္တိဟူသည်ကား၊ သမ္မုတိ
 ဧဝေါ၊ သမ္မုတိနတ်လည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိဧဝေါ၊ ဥပပတ္တိနတ်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိဧဝေါ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံဓဒေါနံ၊ ထိုနတ်တို့ထက်၊ ဥတ္တမဧဝေတံ၊ မြတ်
 သောနတ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဧဝမေဝံ၊ နတ်ထက်နတ်မြတ်ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓ
 နတ္ထမ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ဘဂ
 ဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားတော်၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဝဋ္ဋာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ကေဝလံ၊ သက်
 သက်တံလေဝ၊ အရှင်ဘုရားကိုသာလျှင်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ရှိခိုးသည်ကား၊ န၊ မဟုတ်
 အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တဝံ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သစ္စာတိသမ္မောမိ၊
 သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသော၊ အနုဓမ္မဇာတတ္ထာ၊ အလှူလိုက်၍သစ္စာ

၆၂၆ ထေရ်ဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

လေးပါးတရားကိုသိသောကြောင့်၊ အနုဇာတံ၊ အနုဇာတဖြစ်သော၊ မာရေဝိ
 ဇယေန၊ မာရ်ကိုအောင်သဖြင့်၊ မဟာဝိရိယတာယ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာဝီရိ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိသော၊ အာဂုအကရ
 ကာဒိအတ္ထေန၊ မကောင်းမှုကိုမပြုခြင်းအစရှိသော အနက်ဖြင့်၊ နာဝံ၊ နာဂ
 မည်တော်မူသော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဥရေ၊ ရင်၌၊ ဝါယာမဇနိတဇာတိ
 ကာယ၊ လုံ့လသည်ဖြစ်စေအပ်သော ဇာတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဩရ
 သံ၊ ရင်၌ဖြစ်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားဖြစ်သော၊ နိဂြောဓကပ္ပဉ္စ၊ နိဂြောဓကပ္ပကို
 လည်း၊ ဝဇ္ဇာမိ၊ ရှိခိုး၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတုတိအာဒယော၊ သုတုတိအစရှိကုန်
 သော၊ ဝဇ္ဇိသပရိယောသာနာ၊ ဝိဝိသအဆုံးရှိကုန်သော၊ ဧတေန္ဒိဝတံစတု
 သဗ္ဗိစမဟာဝေရာ၊ ဤနှစ်ရာခြောက်ဆယ်လေးပါးကုန်သော၊ မဟာထေရ်တို့
 ကို၊ ဣပေါဋ္ဌိသံ၊ ဤပါဋ္ဌိတော်၌၊ အာရုဋ္ဌာ၊ တင်အပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အဆုံးစုံ
 ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြည်စွာဘုရား၏၊ သာဝကတာဝေန၊ သာဝက၏အဖြစ်
 ဖြင့်၊ ဧကဝိဓာ၊ တပါးသောအတို့ရှိကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အသေက္ခသာ
 ဝေန၊ အသေက္ခ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥက္ခိတ္တပဋိစ္ဆတာယစ၊ ခြောက်မျိုးအပ်ပြီးသော
 ကိလေသာတည်းဟူသော တံခါးကျည်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ သံကိဏ္ဍပရိက္ခတာယစ၊ ဗျက်ဆီးအပ်သောမြို့ရိုးကျုံးမြောင်းရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တု၊ ဧည့်သိကတာယစ၊ နှုတ်အပ်ပြီး
 သောတံခါးတိုင်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိရုပ္ပဋ္ဌတာယစ၊
 ဖွင့်အပ်ပြီးသော တံခါးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပန္နဘာရ
 တာယစ၊ ချအပ်ပြီးသော ကိလေသာဝန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဝိသံယုတ္တတာယစ၊ ကိလေသာနှင့်မဟဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ဒေသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အရိယဝါသေသု၊ အရိယဝါသ
 တို့၌၊ ဝုဠဝါသတာယစ၊ သုံးအပ်ပြီးသော နေခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ဧကဝိဓာ၊ တပါးသောအတို့ရှိကုန်၏၊ တထာဟိ၊ ထိုကြောင့်
 သာလျှင်၊ တေ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်၊ ပဉ္စဝိပ္ပဟိနာ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါကို
 ပယ်ကုန်သည်၊ ဆဇ္ဇာသမန္နာဂတာ၊ ခြောက်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံကုန်
 သည်၊ စတုရာပသေနာ၊ လေးပါးကုန်သောမြှီရာရှိကုန်သည်၊ ဧကာရက္ခာ၊
 တခုသောအစောင့်အရှောက်ရှိကုန်သည်၊ ပနုဏ္ဏပစ္စေကသစ္စာ၊ နှုတ်ပယ်၊
 အပ်သောအဝါးအဝါးသောသစ္စာရှိကုန်သည်၊ သမဝယသဋ္ဌေသနာ၊ ညီ
 မျှသော ခြောက်ပါးသော အတိညာဉ်ကိုရကုန်သည်၊ ပဿန္ဓကာယသင်္ခါ

၇၀-သတ္တနိပါတ်- ၂၆၄-ဝဇီရသတ္တရဂါထာ၊

၆၂၇

ရာ၊ ငြိမ်းပြီးသော ကာယသင်္ခါရရှိကုန်သည်၊ အနာရိယသင်္ကပ္ပါ၊ မနောကီ
 ကျသော အကြံရှိကုန်သည်၊ သုဝိမုတ္တပတ္တာ၊ ကောင်းစွာကိလေသာမှလွတ်
 သောမိတ်ရှိကုန်သည်၊ သုဝိမုတ္တပညာဝ၊ ကောင်းစွာကိလေသာမှလွတ်
 သောပညာရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဝေမာဒိနာ၊ ဤ
 သို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဧကဝိဓာ၊ တပါးသောအဖို့ရှိကုန်၏၊ ဧဟိ
 ဘိက္ခုဘာဝေန၊ ဧဟိဘိက္ခု အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပသမ္ပန္နာ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သောသူလည်း
 ကောင်း၊ ဧဟိဘိက္ခုဘာဝေန၊ ဧဟိဘိက္ခုအဖြစ်ဖြင့်၊ နဥပသမ္ပန္နာ၊ ပဉ္စင်းမ
 ဖြစ်သောသူလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓာ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊
 သို့နှစ်ပါးတို့တွင်၊ အညာသိကောဏှညပရခါ၊ အညာသိကောဏှညအမှူး
 ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယထေရာ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယထေရ်တို့လည်းကောင်း၊ ယသတ္ထေ
 ရော၊ ယသမထေရ်လည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုယသမထေရ်၏၊ သဟာယ
 ဘူဘာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိမလော၊ ဝိမလလည်းကောင်း၊ သုဗာ
 ဟု၊ သုဗာဟုလည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏုဇိ၊ ပုဏ္ဏုဇိလည်းကောင်း၊ ဂဝမ္ပတိ၊ ဂဝမ္ပတိ
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သောမထေရ်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ အပရေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တဿ၊ ထိုယသ၏၊
 သဟာယဘူဘာ၊ အဆွေဖြစ်ကုန်သော၊ ပညာသ၊ ငါးကျိပ်ကုန်သောမထေရ်
 တို့၎င်း၊ တိံသ၊ သုံးကျိပ်ကုန်သော၊ တဒ္ဒဝဂ္ဂိယ၊ တဒ္ဒဝဂ္ဂိညီနောင်တို့၎င်း၊
 ဥရုဗေလကဿပပရခါ၊ ဥရုဗေလကဿပအမှူးရှိကုန်သော၊ သဟဿပု
 ရာဏဇဓိဿ၊ ရှေးကရသေ့ ဂြိုဟ်ကုန်သော တထောင်သော မထေရ်တို့
 လည်းကောင်း၊ ဧန္ဒု၊ နှစ်ပါးကုန်သော အဂ္ဂသာဝက၊ အဂ္ဂသာဝကတို့လည်း
 ကောင်း၊ တေသံ၊ ထိုအဂ္ဂသာဝကတို့၏၊ ပရိဝါရဘူတာ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်
 သော၊ အဘူတေရသသတာ၊ နှစ်ခုငါးဆယ်ကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိ
 မုဇိသို့လည်းကောင်း၊ စောရော၊ ခိုးသူဖြစ်သော၊ အင်္ဂုလိမာလသတ္ထေရော၊ အင်္ဂု
 လိမာလမထေရ် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေ၊ အသုံးစုံကုန်သော
 ရဟန်းတို့သည်၊ သဟဿံ၊ တထောင်လည်းကောင်း၊ ပညာသမိကာနိ၊ ငါး
 ဆယ်အလွန်ရှိကုန်သော၊ တိဏိသတာနိစ၊ သုံးရာတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သတတ္တယံ၊ သုံးရာလည်းကောင်း၊
 သဟဿဉ္စ၊ တထောင်လည်းကောင်း၊ ပုန၊ တဖန်၊ အပရေ၊ တပါးကုန်
 သော၊ ပညာသဉ္စ၊ ငါးဆယ်တို့ လည်းကောင်း၊ မဟာပညာ၊ ကြီးသော
 ပညာရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အသုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေထေရာ
 ထိုမထေရ်တို့သည်၊ ဧဟိဘိက္ခုကာ၊ ဧဟိဘိက္ခု ရဟန်းတို့ချည်းတည်း၊ ဣ

၆၂၀ လေရဝါသာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

တိတေံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ ကေဝလဉ္စသင်္ကသင်္ကလည်း၊
 ဧတေဝေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်သေး၊ အထာခေါ၊ စင်
 စင်သော်ကား၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်
 သောမထေရ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣဒံဣမေ၊ ဤမထေရ်တို့သည် သေ
 ယူထား၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သေလော၊ သေလအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မ
 ကော၊ ပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုသေလပုဏ္ဏား၏၊ အန္တေဝါသိက
 ဘူတာ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ တိသတဗြာဟ္မဏာ၊ သုံးရာကုန်သောပုဏ္ဏား
 တို့လည်းကောင်း၊ မဟာကပ္ပိနော၊ မဟာကပ္ပိနလည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထို
 မဟာကပ္ပိန၏၊ ပရိဝါရဘူတံ၊ အခြံအရံ ဖြစ်သော၊ ပုရိသသဟာသံ၊
 သောကျားတထောင်လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇေန၊ သုဒ္ဓေါဒန
 မင်းသည်၊ ပေသိတာ၊ စေအပ်ကုန်သော၊ ကပိလဝတ္ထုဝါသိနော၊ ကပိလ
 ဝတ်ပြည်၌နေကုန်သော၊ ဒသသဟာသံ၊ တသောင်းတို့လည်းကောင်း၊ မ
 ဟာဗာဝရိဗြာဟ္မဏဿ၊ မဟာဗာဝရိပုဏ္ဏား၏၊ အန္တေဝါသိကဘူတာ၊ တ
 ပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ အဓိတာဒယော၊ အဓိတာအစရှိကုန်သော၊ သောဇ္ဇသ
 သဟာသပရိမာဏာ၊ တသောင်းခြောက်ထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်
 သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တ
 ကော၊ ဆိုခဲ့ပြီးသည်မှ၊ အညေဝိ၊ တပါးသော၊ ဧဟိဘိက္ခုဘာဝေန၊ ဧဟိ
 ဘိက္ခုအဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်တည်း၊ တေပန၊ ထိုပဉ္စင်းအဖြစ်
 တို့သည်ကား၊ သရဏဂမနူပသမ္ပဒါ၊ သရဏဂမနူပသမ္ပဒါလည်းကောင်း၊
 ဩဝါဒပဋိဂ္ဂဟဏူပသမ္ပဒါ၊ ဩဝါဒပဋိဂ္ဂဟဏူပ သမ္ပဒါလည်းကောင်း၊
 ပဉ္စာဗျာကဏူပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စာဗျာကဏူပသမ္ပဒါ လည်းကောင်း၊ ဥတ္တိ
 စတုတ္ထကမ္မပသမ္ပဒါ၊ ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မပသမ္ပဒါလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ စတုဟိအာကာရေဟိ၊ လေးပါးကုန်သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ လဇ္ဈပ
 သမ္ပဒါ၊ ရအပ်သောပဉ္စင်းအဖြစ်ရှိကုန်၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ အာဒိတော၊
 အစဦးဧဟိဘိက္ခုဘာဝါ၊ ဧဟိဘိက္ခုပဉ္စင်းအဖြစ်သည်၊ ပကတာဝိကာရာ၊
 ထင်ရှားကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ပဗ္ဗန္တိယံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကဲ့သို့၊ တိဟိသရဏဂမနေဟေဝ၊ သုံးပါးကုန်သော
 သရဏဂုံတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပသမ္ပဒဗ္ဗိ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုလည်း၊ အနုညာသိ၊
 ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ သရဏဂမနူပသမ္ပဒါ၊ သရဏဂမနူ
 ပသမ္ပဒါမည်၏၊ ယာပန၊ အကြင်ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်ကား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 ဣဟ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ တေတယာ၊ သင်

သည်းဝေံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ မေ၊ ငါအား၊ ထေရေသုတ၊ မထေရ်
တို့၌လည်းကောင်း၊ နဝေသုတ၊ သီတင်းငယ်တို့၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမေသုတ
အသတ်ဖြစ်သောသူတို့၌၎င်း၊ ဟိရောဗ္ဗုပ္ပံ၊ ဩရိဩတ္တပ္ပကို၊ ငစ္စ၊ ပဋိတံ၊ ရှေး
ရှုတည်အပ်သည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ တေတယာ၊
သင်သည်၊ ဣတိ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့လျှင်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ဣဟ၊ ဤငါသူများသေ
သနာတင်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ယံကိစ္ဆံ၊ အလုံးစုံသောတ
ရားကို၊ သောဿာမိ၊ နာအံ၊ ကုသလုပသံဟိတံသမ္ပန္နံ၊ ကုသိုလ်နှင့်စပ်
သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အတ္တိ၊ ကတ္တော၊ အရိအသေပြု၍၊ မနသိကဏ္ဍာ၊ နှလုံး
သွင်း၍၊ သောဿာမိ၊ နာအံ၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာ
ဟရိတွာ၊ နှလုံး၌ဆောင်၍၊ ဩဟိတသောတော၊ တောင်သောနားရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သောဿာမိ၊ နာအံ၊ ဣတိ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ကဿပ၊
ကဿပ၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ တဝ္ဗာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊
ကျင့်အပ်၏၊ သာတသဟဂတာဝ၊ သာယာခြင်းနှင့်လည်းတကွဖြစ်သော၊
မေ၊ ငါအား၊ ကာယဂတာသတိ၊ စံအစရှိသောကိုယ်အစရှိ၍ဖြစ်သောသတိ
သည်၊ နဝိဇ္ဇဟိဿတိ၊ မစွန့်လွှဲ၊ ဣတိ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ကဿပ၊ ကဿ
ပ၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဣမေသဩ
ဝါဒဿ၊ အအလုံးအမကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေန၊ ခံသဖြင့်၊ မဟာကဿပတ္ထော
ရဿ၊ မဟာကဿပမထေရ်အား၊ အနုညာတဥပသမ္ပဒါ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ
အပ်သောပဉ္စင်းအဖြစ်တည်း၊ အယံ၊ ဤပဉ္စင်းအဖြစ်သည်၊ ဩဝ၊ ပဋိဂ္ဂဟ
ဏူပသမ္ပဒါနာမ၊ ဩဝါဒ ပဋိဂ္ဂဟနူပ သမ္ပဒါမည်၏၊ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံ
ကျောင်းတော်၌၊ စင်္ကမန္တေန၊ ပြင်ကြွေတင်မူသော၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ သောပါက၊ သောပါက၊ ဥဒ္ဓုမာတကသညာ၊ ဇီဝါ၊ ဥဒ္ဓုမာတ
ကသညာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဣပသညာ၊ ဇီဝါ၊ ဣပသညာဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ နာနတ္ထာ၊ ထူးသောအနက်ရှိကုန်သ
လော၊ နာနာဗျဉ္ဇနာ၊ ထူးသောသဒ္ဓါရှိကုန်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊
ကောတ္ထာ၊ ဘုရားသောအနက်ရှိကုန်သလော၊ ဗျဉ္ဇနမေ၊ သဒ္ဓါသည်သာလျှင်၊
နာနံ၊ ထူးသလော၊ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အသုဘနိသယိတ
သု၊ အသုဘ၌မှီကုန်သော၊ ပဉ္စေသု၊ ပြဿနာတို့ကို၊ ပုစ္ဆိတေသု၊ မေးအပ်ကုန်
သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္ကမန္တေန၊ ချဉ်းကပ်သ

၆၃၀ လောကဝါတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဖြင့်၊ သတ္တဝါတို့ကလေး၊ ခုနစ်နှစ်အရွယ်သာရှိသေး၊ သောပါကသာမဏေ
 ရေး၊ သောပါကသာမဏေသည်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဥဇ္ဈမာတက
 သညာတိဝါ၊ ဥဇ္ဈမာတကသညာဟူသောအမည်သည် လည်းကောင်း၊
 ရူပသညာတိဝါ၊ ရူပသညာဟူသော အမည်သည်လည်းကောင်း၊ ဣမ
 ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ကောတ္ထာ၊ တူသောအနက်ရှိကုန်၏၊ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊
 သဒ္ဓါမှသည်သာလျှင်၊ နာနံ၊ ထူး၏၊ ဣတိ၊ အစရှိသည်ဖြင့်၊
 ဝိသုဒ္ဓိတေသု၊ ဖြေရာတို့၌၊ ဣမိနာ၊ ဤသောပါကသာမဏေသည်၊ သဗ္ဗညု
 တညာတေ၊ သဗ္ဗညုတညာတော်၌၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ သံသန္ဓေတွင်၊ နှိ၊ နှော၍၊ ဣ
 မေပဉ္စာ၊ ဤပြဿနာတို့ကို၊ ဗျာကတာ၊ ဖြေကြားအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာရဒ္ဓဝိဇ္ဇန္တန၊ နှစ်သက်သေခံစိတ်ရှိတော်မူသော၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ယာအနုညာတညသမ္ပဒါ၊ အကြင်ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော၊
 ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤခွင့်ပြုတော်မူအပ်သောပဉ္စင်းအဖြစ်
 သည်၊ ပဉ္စာဗျာကရဏုပသမ္ပဒါနာမ၊ ဗျာဗျာကရဏုပသမ္ပဒါမည်၏၊ ဥတ္တိ
 စတုတ္ထကမ္မဉပသမ္ပဒါ၊ ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဉပသမ္ပဒါသည်၊ ပါကဋ္ဌာဝ၊ ထင်
 ရှားသည်သာလျှင်တည်း၊ ဇေယျိက္ခုဘာဝေ၊ ဇေယျိက္ခုအဖြစ်ဖြစ်၊ ဉပ
 သမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်လည်းကောင်း၊ နဇေယျိက္ခုဘာဝေ၊ ဇေယျိက္ခု
 အဖြစ်မဟုတ်သော၊ ဉပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခု
 ဝိသယတာ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သဗ္ဗုခါပရမ္မ
 ခါဘောဒတော၊ သဗ္ဗုခပရမ္မုခ အပြားအားဖြင့်လည်း၊ ခုဝိသ၊ နှစ်ပါးအ
 ပြားရှိ၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ဓရမာနကာလေ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိသောအခါ၌၊ အရိ
 ယာယ၊ အရိယာဖြစ်သော၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတိအားဖြင့်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ အညာသိကောဏ္ဍညာဒေယာ၊ အညာသိကောဏ္ဍညအစရှိကုန်သော၊
 တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သဗ္ဗုခသာဝကာနာမ၊ သဗ္ဗုခသာဝကတို့မည်
 ကုန်၏၊ ယေပန၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ကား၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ ပရိနိဗ္ဗာနစံသည်မှ၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ အဝိဝတပိသေ
 သာ၊ ရအပ်သော တရားထူးရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သတ္ထု၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မသရိရဿ၊ တရားတည်းဟူသော ကိုယ်၏၊ ပစ္စက္ခ
 ဘာဝေ၊ မျက်မှောက်၏ အဖြစ်သည်၊ သဘိဝိ၊ ရှိသော်လည်း၊ သတ္ထု၊ သ
 ရိရဿ၊ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်၏၊ အပစ္စက္ခဘာဝတော၊ မျက်မှောက်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမ္မုခသာဝကာနာမ၊ ပရမ္မုခသာဝက မည်ကုန်၏၊

ဟထာ၊ ကိစ္ဆေတု၊ ဥဘတောဘာဝဝိမုတ္တပညာဝိမုတ္တတာဝသေန၊ ဥဘ
တောဘာဝဝိမုတ္တပညာဝိမုတ္တ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗေဒနိပါတိ၊ အပြားရှိ၏
ဣဒမိဋ္ဌိယံ၊ ဤပါဠိတော်၌၊ အာဂတာဝန၊ လာသောဝိမုတ္တိသည်ကား၊ ဥဘ
တောဘာဝဝိမုတ္တဝေ၊ ဥဘတောဘာဝ ဝိမုတ္တသည် သေချာတည်း၊
ဣဒိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဝိမောက္ခာဝိမအဗ္ဗိမမဆဗ္ဗာညာသန္တိ
ကထာဝိ၊ ဝိမောက္ခာဝိမအဗ္ဗိမမဆဗ္ဗာညာသန္တိကထာဟူသော၊ ဝေတံ၊ ဤ
ဝကားကို၊ အပဒါန၊ အပဒါန၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဝိနိအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သာပဒါ
နာနပဒါနဘေဒတော၊ သာပဒါနအနုပဒါနအပြားအားဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗေဒနိပါတိ၊
အပြားရှိ၏၊ ဟိ၊ ချွေ့၍၊ ငြိဗ္ဗိ၊ အံ့၊ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့အား၊ ဝုရိမေသု၊ ရှေး၌
ဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္ဘာသမ္ဘု၊ ရွှေသုဝ္ဗ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၌လည်းကောင်း၊ ပစ္စေ
ကဗုဒ္ဓသာဝကေသုဝ္ဗ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့၌လည်းကောင်း၊ ပုညဣယသ
ဝသေန၊ ကောင်းမွန်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊
သာဝကပါရမီတာသင်္ခါတံ၊ သာဝကပါရမီဟု ဆိုအပ်သော၊ အပဒါနံ၊
အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သာပဒါနာ၊
အကြောင်းရှိသောရဟန်းတို့မည်ကုန်၏၊ ဝေယျထာပိ၊ အတယ်ဝုဂ္ဂိုလ်
တို့နည်းပုဂ္ဂိုလ်ကား၊ အပဒါနပါဠိယံ၊ အပဒါနပါဠိတော်၌၊ အာဂတာဝကရာ
လာသောမထေရ်တို့ကလည်း၊ ယေသံ၊ ယနေ့၊ အကြင်မထေရ်တို့အားကားတံ၊
ထိုအကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အနုပဒါနာ၊ အကြောင်းမရှိသောရဟန်းတို့
မည်ကုန်၏၊ ကိံ၊ ပန်းအသို့နည်း၊ သဗ္ဗေဒနသမ္ဘု၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝုတ္တဟေတု
သမ္ဘုတ္တိယာ၊ ရှေးအကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ သစ္စာတိ
သမ္ဘုဒ္ဓေ၊ သစ္စာကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ သမ္ဘုဝတိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊
ဣဒိ၊ ဤသို့၊ စောဒနာပြားအံ့၊ နသမ္ဘုဝတိ၊ မဖြစ်ဟိသစ္စာမှန်၏၊ ဥပနိသေဟ
သမ္ဘုတ္တိယံ၊ အားကြီးသောအကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့ဖြင့်၊ တထာ၊ ထို
ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ အရိယမဂ္ဂါမိ၊ မော၊ အရိယမဂ္ဂကိုရခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊
တထာ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ နုတ္တရဒုရတိသမ္ဘုဝတော၊ လွန်မြောက်ခြင်းငှါခဲ
ဟဉ်းသော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ယထာဟ၊ ဘုရား
အတယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ တံကိံ၊ မညတ ဘိက္ခဝ
ကထာမိနုခေါဒုက္ကရတရံဝါ ဒုရတိသမ္ဘုဝတရံဝါတိအေဒိံ၊ တံကိံ၊ မညတ
ဘိက္ခဝကထာမိနုခေါဒုက္ကရတရံဝါဒုရတိသမ္ဘုဝတရံဝါ၊ ဤသို့အစရှိသော
ဝကားကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝေယဒိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကမ္ဘာ
အာဟာ၊ ကြောင့်၊ ယေသံ၊ မနတံနတ္ထိ၊ တေအနုပဒါနာတိ၊ ယေသံ၊ ပနတံနတ္ထိ

၆၃၂ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

တေ အနုပဒါနာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 နဒဇ္ဈိန္ဒြိယမုတိအပ်၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သဗ္ဗေနသမ္ပိ၊ အချင်းခပ်
 သိမ်း၊ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိရဟိတာ၊ အားကြီးသောအကြောင်း၏ ပြည့်စုံ
 ခြင်းမှကင်းကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနုပဒါနာ၊ အကြောင်းကင်း
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့မည့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တာမိဿာနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဣဝ၊ ဤအပဒါနိကျမ်း၌၊ အနုပဒေတုတ္တာ၊ အလို
 မရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ယေသံပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား
 ကား၊ အတ္ထိ ခို၏၊ ဥက္ကံသဂတံ၊ လွန်ကဲခြင်းသို့ ရောက်သော၊ အပဒါနံ၊
 အကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ အနုပဒါ
 နာတိ၊ အနုပဒါနဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေနသမ္ပိ၊ အချင်းခပ်သိမ်း
 ဥပနိဿယရဟိတာယေဝ၊ အကြောင်းကင်းကုန်သည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်၊
 တထာဟိတတေဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဝေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့
 သည်း၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဓေသု၊ တရားပွင့်တော်မူသောအခါတို့၌၊ အတ္ထိ ခိုယာဝိန္ဒေယျ
 ဂုဏဝိဘူသိတံ၊ အံ့ဘွယ်သောမနှိုင်းပွင့်မြတ်စဉ်အပ်သော ဂုဏ်တို့ဖြင့်
 တန်းစာဆင်အပ်သော၊ ဝိတ္ထုရံ၊ ယုံ၊ နှိုသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ နံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊
 အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘောဝ်ကို၊ ပဿန္တာ၊ မြင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စတုပ္ပမာ
 ဟိကဿ၊ လေးပါးသောပမာဏရှိသော၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းအား၊
 သဗ္ဗထာဝိ၊ အချင်းခပ်သိမ်းတည်း၊ ပဿာဒါဝဟတ္တာ၊ ကြည်ညိုသွယ်
 ကိုဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်
 ခြင်းကို၊ ပဋိလတန္တိ၊ ရကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သဒ္ဓမ္မသဝနေနစ၊
 သူတော်ကောင်းတရားကို ကြားနာရသဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမ္မာပဋိ
 ပတ္တိ ဒဿနေနစ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို မြင်သဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ကဒါမိ၊ တရံတခါ၌၊ မဟာဗောဓိသတ္တာနံ၊ ဘုရားလောင်းတို့၏၊ သမ္မာ
 သဗ္ဗေမိဝိတ္တာ နိဟာရဒေသေနစ၊ သမ္မညဘုရားအဖြစ်ကို မိတ်ဖြင့်ဆု
 တောင်းသည်၏ အဖြစ်ကိုမြင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ တေသံ၊ ထိုဘုရား
 လောင်းတို့၏၊ သန္တိ ကေ၊ အထံ၌၊ ဩဝံ၊ ဒါနုဿာသနိပဋိလသဘေနစ၊ ဆုံးမ
 ကံဖြစ်ခြင်းကို ရသဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတ
 ရား၌၊ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါတရားကို၊ ပဋိလတန္တိ၊ ရကုန်၏၊ တေ၊
 ထိုသူတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့၊ ငွေငွေဆုံသောတဝ၌၊ ပဋိ
 လဒ္ဓသဒ္ဓါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ သံသာရေစ၊ သံသရာ၌
 လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနေစ၊ နိဗ္ဗာန်၌လည်းကောင်း၊ အာဒိန ဝနိသံသေ၊ အပြစ်

အကျိုးတို့ကို ယဒိပိပဿန္တိ၊ အကယ်၍ကားမြင်ကုန်၏ရှင်၊ ပန၊ ယင်းသို့
 ပင်မြင်ကုန်သော်လည်း၊ မဟာရဇက္ခတာယ၊ များသောကိလေသာဟူသော
 မြှုပ်နှံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂ၏ကုန်ခြင်းကို၊ အနတ္တိ
 သမ္ဘုန္နန္တ၊ မရှိနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊ ဝိဝဇ္ဇ၊
 ပနိဿယံ၊ ဝဋ်ကင်းခြင်း၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလ
 ဗိဇ္ဇာ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသော မျိုးစေ့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တာနော၊
 သန္တာန်၌၊ ရောပေန္တိယေဝ၊ စိုက်ပျိုးကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယဗဟုကာရဘာဝတော၊
 သူတော်ကောင်းတို့ကို ဖြစ်ရခြင်းသည်များသော ကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း၊ ဟေနံ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဣမဿလောကနာထဿ၊ ဤမြတ်စွာ
 ဘုရား၏သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ယဒိပိရုတ္တိသာမ၊ အကယ်၍ချွတ်
 ယွင်းကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အနာဂတမိအဋ္ဌါနော၊ အနာဂတ်ကာလ၌၊ ဣမံ
 ဣမဿ၊ ဤသုမေခာရသေ့၏၊ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ ဟေဿာမ၊ ဖြစ်ရပါ
 လိုကုန်၏နိမိတ်ကို၊ ကရန္တာ၊ ကူးကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ပဋိ
 တိတ္ထံ၊ တူရုတ္တိဝံကို၊ ပိရုတ္တိယ၊ ချွတ်ယွင်း၍၊ ဟေဋ္ဌာတိတ္ထံ၊ အောင်ဆိုင်ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မဟာနိမိတ်၊ မြစ်ကြီးကို၊ ဥတ္တရန္တိယေဝ၊ ကူးကုန်သကဲ့
 သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ ဣမံဇိနံ၊ ဤဒိပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယဒိပိပဿမိ၊ အကယ်၍
 လွတ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဣမံဣမဿ၊ ဤသုမေခာရသေ့၏၊ သံမုခါ၊ မျက်မှောက်
 ၌၊ ဟေဿာမ၊ ဖြစ်ရလိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဝဇ္ဇံ၊
 ဝဋ်ကင်းခြင်းကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဥပ္ပါဒိတ ကုသလဗိည္ဇာ၊ ဖြစ်စေအပ်
 သောကုသိုလ်စိတ်ကို၊ သတသဟဿာမိကစတုအသင်္ချေယျ၊ ကာလန္တ
 ရေ၊ ထသိန်းအလွန်ရှိသော လေးအင်္ချေကာလအကြား၌၊ ဝိမောက္ခာမိဂ
 မဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၏၊ ဥပနိဿယော၊ အားကြီးသော အကြောင်း
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နယက္ကာ၊ မတတ်
 ကောင်း၊ ပတ္တနာဝသေန၊ ဆုတောင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဓိကဓရံ၊
 ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊
 ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓာပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ
 သည်သည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်၊ အဂ္ဂသာဝက၊
 အဂ္ဂသာဝကတို့လည်းကောင်း၊ မဟာသာဝက၊ မဟာသာဝကတို့လည်း
 ကောင်း၊ ပကတိသာဝက၊ ပကတိသာဝကတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

၆၃၄ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

တိပိဿသုံးပါးအပြားရှိ၏၊ တေသု၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်
 သောအသက်တော်ရှိသော၊ အညာသိကောဏ္ဍညော၊ အညာသိကောဏ္ဍ
 ညမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝပ္ပေါ၊ ဝပ္ပမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိ
 ယမထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်မထေရ်လည်းကောင်း၊
 အဿဇိ၊ အဿဇိမထေရ်လည်းကောင်း၊ နာဠကော၊ နာဠကမထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ ယသော၊ ယသမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝိမလော၊ ဝိမလမထေရ်
 လည်းကောင်း၊ သုဗဟု၊ သုဗဟုမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝုဏ္ဏဇိ၊ ဝုဏ္ဏဇိ
 မထေရ်လည်းကောင်း၊ ဂဓမ္ပတိ၊ ဂဓမ္ပတိမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥရုဇေလ
 ကဿပေါ၊ ဥရုဇေလကဿပမထေရ်လည်းကောင်း၊ နဒိကဿပေါ၊ နဒိ
 ကဿပမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဂယာကဿပေါ၊ ဂယာကဿပလည်း
 ကောင်း၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တမထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာမောဂ္ဂလာ
 နော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနမထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာကဿပေါ၊ မဟာ
 ကဿပမထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာကဏ္ဍာယနော၊ မဟာကဏ္ဍာယနမ
 ထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ မဟာကောဋ္ဌိကမထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ မဟာကပ္ပိနော၊ မဟာကပ္ပိနမထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာရုဇ္ဈော၊
 မဟာရုဇ္ဈမထေရ်လည်းကောင်း၊ အနုရုဇ္ဈ၊ အနုရုဇ္ဈမထေရ်လည်းကောင်း၊
 ကင်္ခါရေဝတော၊ ကင်္ခါရေဝတမထေရ်လည်းကောင်း၊ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာ
 မထေရ်လည်းကောင်း၊ နန္ဒကော၊ နန္ဒကမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဘဂ္ဂ၊ ဘဂ္ဂ
 မထေရ်လည်းကောင်း၊ နန္ဒော၊ နန္ဒမထေရ်လည်းကောင်း၊ ကိမ္ပိလော၊ ကိမ္ပိ
 လမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယမထေရ်လည်းကောင်း၊ ရာဟု
 လော၊ ရာဟုလမထေရ်လည်းကောင်း၊ သီဝလိ၊ သီဝလိမထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ ဥပါလိ၊ ဥပါလိမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဇဗ္ဗော၊ ဇဗ္ဗမထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ ဥပသေနော၊ ဥပသေနမထေရ်လည်းကောင်း၊ ခဒိရဝနိယရေဝ
 တော၊ ခဒိရဝနိယရေဝတမထေရ်လည်းကောင်း၊ မန္တဝနိပုတ္တော၊ မန္တဝနိ
 ပုတ္တော၊ မန္တိ သားဖြစ်သော၊ ပုတ္တော၊ ပုတ္တမထေရ်လည်းကောင်း၊ သုနာပ
 ရန္တတော၊ သုနာပရန္တတိုင်းမှ၊ ပုတ္တော၊ ပုတ္တမထေရ်လည်းကောင်း၊ ကုဋ္ဌိ
 ကဏ္ဍော၊ ကုဋ္ဌိကဏ္ဍတန်သောနားတန်းဆာရှိသော၊ သောဏော၊ သောဏ
 မထေရ်လည်းကောင်း၊ ကောဋ္ဌိဝိသော၊ ကုဋ္ဌိဝိသဝဟ်တန်သောနားတန်း
 ဆာရှိသော၊ သောဏော၊ သောဏမထေရ်လည်းကောင်း၊ ရာဇော၊ ရာဇ
 မထေရ်လည်းကောင်း၊ သုဘူတိ၊ သုဘူတိမထေရ်လည်းကောင်း၊ အင်္ဂုလိမာ
 လော၊ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထလိ၊ ဝတ္ထလိမထေရ်လည်း

၇၀-သတ္တနိပါတ်-၂ ၆၄-ဝိသုတ္တရာဂါထာ၊

၆၃၅

ကောင်း၊ ကာဠုဒါယီ၊ ကာဠုဒါယီမထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာဥဒါယီ၊
 မဟာဥဒါယီမထေရ် လည်းကောင်း၊ ပိလိန္ဒဝန္တော၊ ပိလိန္ဒဝန္တမထေရ်
 လည်းကောင်း၊ သောဘိတော၊ သောဘိတမထေရ်လည်းကောင်း၊ ကုမာရ
 ကဿပေါ၊ ကုမာရကဿပမထေရ်လည်းကောင်း၊ ရုတ္တပါလော၊ ရုတ္တပါလ
 မထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝိဝိသော၊ ဝိဝိသမထေရ်လည်းကောင်း၊ သာသိယော၊
 သာသိယမထေရ်လည်းကောင်း၊ သေလော၊ သေလမထေရ်လည်းကောင်း၊
 ဥပဝါဏော၊ ဥပဝါဏမထေရ်လည်းကောင်း၊ မေဗိယော၊ မေဗိယမထေရ်
 လည်းကောင်း၊ သာဂတော၊ သာဂတမထေရ်လည်းကောင်း၊ နာဂိတော၊
 နာဂိတမထေရ်လည်းကောင်း၊ လက္ခဏကဘဒ္ဒိယော၊ လက္ခဏကဘဒ္ဒိယ
 မထေရ် လည်းကောင်း၊ ပိဏ္ဍောလသာရန္တိဇော၊ ပိဏ္ဍောလ သာရန္တိဇ
 မထေရ် လည်းကောင်း၊ မဟာပန္နကော၊ မဟာပန္နက မထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ စူဠပန္နကော၊ စူဠပန္နကမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဗာကုလော၊ ဗာ
 ကုလမထေရ်လည်းကောင်း၊ ကောဏ္ဍဝေနာ၊ ကောဏ္ဍဝေနမထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ ဒါရုမိရိယော၊ ဒါရုမိရိယမထေရ်လည်းကောင်း၊ ယသောဇော၊
 ယသောဇမထေရ်လည်းကောင်း၊ အဇိတော၊ အဇိတ မထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ တိဿမေတ္တယော၊ တိဿမေတ္တယမထေရ်လည်းကောင်း၊
 ဝုဏ္ဏကော၊ ဝုဏ္ဏကမထေရ်လည်းကောင်း၊ မေတ္တဝု၊ မေတ္တဝုမထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ ဓေတကော၊ ဓေတကမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥပသိဝေါ၊ ဥပသိ
 ဝမထေရ်လည်းကောင်း၊ နန္ဒော၊ နန္ဒမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဟေမကော၊
 ဟေမကမထေရ်လည်းကောင်း၊ တောဓေယျော၊ တောဓေယျမထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ ကပ္ပေါ၊ ကပ္ပမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဇေတုကဏ္ဍိ၊ ဇေတုကဏ္ဍိ
 မထေရ်လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒိဝုဓော၊ ဘဒ္ဒိဝုဓမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥဒ
 ယော၊ ဥဒယမထေရ်လည်းကောင်း၊ ပေါသလော၊ ပေါသလမထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ မောဃရာဇော၊ မောဃရာဇမထေရ်လည်းကောင်း၊ ပိဝိယော၊ ပိဝိ
 ယမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတ၊ ဤမထေရ်တို့သည်၊ အသိ
 တိမဟာသာဝကာနာမ၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့ မည်ကုန်၏၊
 ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တေဝေထော၊ ထိုမထေရ်တို့ကို သာလျှင်၊
 မဟာသာဝကတိ၊ မဟာသာဝကတို့ဟူ၍၊ ဝုဏ္ဏိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ အသိနိဟာရဿ၊ ဆု
 တောင်းခြင်း၏၊ မဟန္တဘာဝတော၊ ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း
 တထာဝံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဒုဂ္ဂသာဝကာပိ၊ နှစ်ပါး

၆၃၆ ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ကုန်သောအခါသဘာဝကတို့သည်လည်း၊ မဟာသဘာဝကေသု၊ မဟာသဘာဝကတို့၌၊ အန္တောဂမ္ဘ၊ အတွင်းဝင်ကုန်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ထေ၊ ထိုအဂ္ဂသဘာဝကတို့သည်၊ သဘာဝကပါရမိဉာဏသမ၊ သဘာဝကပါရမိဉာဏ်၏၊ မတ္တကပတ္တိယာ၊ အဆုံးသို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ သဘာဝကေသု၊ သဘာဝကတို့၌၊ အဂ္ဂဓမ္မာဓိဝမေန၊ မြတ်သောတရားကိုရသဖြင့်၊ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောနေရာ၌၊ ဌိတာဝိ၊ တည်ကုန်သော်လည်း၊ အဘိနိဟာရမဟန္တသာမညေန၊ ဆုတောင်းခြင်း၏ကြီးမြတ်ခြင်းတူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာသဘာဝကတိဝိ၊ မဟာသဘာဝကတို့ဟူ၍လည်း၊ ဂုဏ်န္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတရေပန၊ အဂ္ဂသဘာဝကနှစ်ပါးမှကြွင်းကုန်သောမထေရ်တို့သည်ကား၊ ပကတိသဘာဝကေဟိ၊ ပကတိသဘာဝကတို့ထက်၊ မဟာဘိနိဟာရ၊ ကြီးမြတ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိကုန်၏၊ တထာပဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တေ၊ ထိုမဟာသဘာဝကတို့သည်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ တဂ္ဂတော၊ မြတ်စွာတရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကတပဏိဓာနာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိကုန်၏၊ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သာတိသယံ၊ အလွန်အကဲနှင့်တကွ၊ အဘိညာသမာပတ္တိသု၊ အဘိညာဉ်သမာပတ်တို့၌၊ ဝသိနော၊ လေ့လာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဘိန္နပဋိသန္တိဒါစ၊ ပြားသောပဋိသန္တိဒါသို့ရောက်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာမံ၊ အကပ်၍၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ သီလဝိသုဒ္ဓိအာဇီကေ၊ သီလဝင်ကြပတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ သန္တာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေသု၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတဝိတ္တာ၊ တည်သောစိတ်ရှိကုန်၏၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွား၍၊ မဂ္ဂပဋိပါဒုံ၊ အနုဝသေသတော၊ မဂ်အစဉ်အတိုင်းအကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ခေပတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ အဂ္ဂပဇ္ဇေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပဘိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ တထာပဟိ၊ ထိုအတူလည်း၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တတော၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တအားဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌပ္ပတ္တဿစ၊ မြင်ခြင်းသို့ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ပညာဝိမုတ္တတော၊ ပညာဝိမုတ္တအားဖြင့်၊ ဥတေတောဝိမုတ္တဿစ၊ နှစ်ပါးသောအတို့မှလွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာဝတာဝေနာဝိသေသံ၊ ရှေးအတို့၌ဖြစ်သောဘာဝနာအထူးကို၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ဝိသေသော၊ တရားအထူးကို၊ ဣန္ဒြိယတောယထာ၊ အလိုရှိအပ်သကဲ့သို့၊ ဇေ၊ ဤအတူ၊ အဘိနိဟာရမဟန္တတာ၊ ဆုတောင်းခြင်းကြီး

မြတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဂုဗ္ဗယောဂမဟန္တတာ၊ ရှေး၌ကမ္မဋ္ဌာန်းအား
ထုတ်ခြင်း၏ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္တသန္တာနေမိမိသန္တာနိန္ဒ၊
သာတိသယဂုဏဝိသေသဿ၊ အလွန်အကဲနှင့်တကွသောဂုဏ်အထူးကို၊
နိပ္ပာဒိတက္ကော၊ ပြီးစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိဉာဏဟိ၊ ဝိသု
အစရှိကုန်သောကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ မဟန္တာ၊ ကြီးမြတ်ကုန်သော၊ သာဝကော၊
တပည့်တို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာသာဝကော၊ မဟာသာဝ
ကမည်ကုန်၏၊ ဟေသုယဝ၊ ထိုမဟာသာဝကတို့တွင်သာလျှင်၊ ယေ၊
အကြင်သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာန်တို့ကို၊ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မေသု၊ ဗောဓိပက္ခိ
ယတရားတို့၌၊ ပါမောက္ခဘာဝေန၊ အကြီးအကဲ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂူရုတူတာဝန်၊
အဦးဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသမ္မာသမာဓိနံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသမ္မာသမာဓိ
တို့ကို၊ သာတိသယ ကိစ္စန္တရဘာဝံ၊ အလွန်နှင့်တကွ ကိစ္စထူးသည်၏
အဖြစ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တိယာ၊ ပြီးခြင်း၏၊ ကာရုဏာတူဟာယ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်
သော၊ တန္တာတိဟာရာဘိနိဟတာယ၊ ထိုအကြောင်းအားလျော်စွာသု
တောင်းခြင်းဖြင့်ပယ်ဖျောက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကန္တံ၊ ရှိသောစွာ၊ နိဗ္ဗန္တရံ၊
မရိတ်၊ ဖိရုကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ သမာဟိတာယ၊ တည်
ကြည်သော၊ သမ္မာပဋိပတ္တိယာ၊ ကောင်းသောအကျင့်ဖြင့်၊ ယထာက္ကမံ၊
အစဉ်အတိုင်း၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သမာဓိစ၊ သမာဓိကိုလည်း၊ ဥက္ကံသ
ပါရမီ၊ လွန်ကဲသောပါရမီသို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ သင်္ဂိသေသံ၊ အထူး
နှင့်တကွ၊ ဂုဏုဏာဟိ၊ အလုံးစုံသောဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ အဂ္ဂဘာဝေ၊ မြတ်သော
အဖြစ်၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဟေသာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနာ၊ ထိုသာရိပုတ္တ
ရာမောဂ္ဂလာန်တို့ကို၊ မဟာသာဝကောတ္ထေ၊ မဟာသာဝက၏အဖြစ်သည်၊
သာဝကပါရမိယာ၊ သာဝကပါရမီ၏၊ ဗုဒ္ဓကော၊ အထွဋ်အတိတ်သို့ရောက်
သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သမ္မသာဝကောနံ၊ အလုံးစုံသောသာဝကတို့ထက်၊
အဂ္ဂဘာဝေ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်၌၊ ဌိတက္ကော၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
အဘိနိဟာရမဟန္တာဘာဝတောစ၊ ဆုတောင်းခြင်း၏ ကြီးမြတ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ဂုဗ္ဗယောဂမဟန္တဘာဝတောစ၊ ရှေး၌ကမ္မဋ္ဌာန်းအား
ထုတ်ခြင်းများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂသာဝကောတ္ထေစ
အဂ္ဂသာဝကဟူ၍သာလျှင်၊ ဂုဏုဏိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဝေဒနိယသာဝကော၊
ထိုဒေသိယသာဝကတို့သည်၊ အဂ္ဂသာဝကဘိယစ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့ကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ မဟာသာဝကဘိယစ၊ မဟာသာဝကတို့ကဲ့သို့ လည်း
ကောင်း၊ နုပရိမိတာစ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အထ

၆၃၈ ထေရဝါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ခေါ်စစ်စစ်သေဝိကာ။ အနေကသတော။ အရာမကကုန်သော။ အနေက
သဟဿာ။ အထေဝင်မကကုန်သော။ ဣပေါဋ္ဌိယံ။ ဤပါဠိတော်၌ အာရုဋ္ဌာ။
တင်အပ်ကုန်သော။ ပရိမိတာဝ။ အဘိုင်းအရှည်ရှိသောမထေရ်တို့ကိုသာ
လျှိုးဂါတာဝသေန။ ဂါထာ၏အစွမ်းအားဖြင့် ပရိဂ္ဂဟိတဋ္ဌာ။ သိမ်းဆည်း
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တထာတံဝစနံ။ ထိုစကားသည်။ ပဟိ
သစ္စံ။ ဖွန်၏။ မဟာသသဝကောသု။ မဟာသသဝကတို့တွင်း ကေဝိ။ အချို့ကုန်
သောမထေရ်တို့ကို။ ဣပေါဋ္ဌိယံ။ ဤပါဠိတော်၌ အာရုဋ္ဌာ။ မတင်အပ်ကုန်
ဝံ။ ဤသို့။ တိရိစ္ဆာဝိ။ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ထေ။ ထို
သသဝကတို့သည်။ အနိမိတ္တဝိမောက္ခသတေတော။ အနိမိတ္တဝိမောက္ခအပြား
အားဖြင့်။ တိရိစ္ဆာ။ သုံးပါးအပြားရှိကုန်၏။ ဝိမောက္ခသမိဝမဝသေနဝိ။
ဝိမောက္ခကိုရသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ တိရိစ္ဆာ။ သုံးပါးအပြားရှိကုန်
၏ဟိ။ ချေ့၍ပြဦးအံ့။ ဣမေဝိမောက္ခာ။ ဤဝိမောက္ခတို့သည်။ သုညတေဝိ
မောက္ခာ။ သုညတဝိမောက္ခသည်။ ကောင်း။ အနိမိတ္တဝိမောက္ခာ။ အနိ
မိတ္တဝိမောက္ခသည်။ ကောင်း။ အပ္ပဏိဟိတေဝိမောက္ခာ။ အပ္ပဏိဟိတ
ဝိမောက္ခ၎င်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ တယော။ သုံးပါးတို့သည်။ ဟောဋ္ဌိ။ ဖြစ်ကုန်၏။
တေဝိမောက္ခာ။ ထိုဝိမောက္ခတို့ကိုလည်း။ သုညတေဝိဟိ။ သုညတအစ
ရှိကုန်သော။ အနိစ္စာနုပဿနာဒိဟိ။ အနိစ္စာနုပဿနာ အစရှိကုန်သော။
တိဟိ။ သုံးပါးကုန်သော။ အနုပဿနာဟိ။ အနုပဿနာတို့ဖြင့်။ အမိဝန္တဗ္ဗာ။
သိအပ်ကုန်၏ဟိ။ သစ္စံ။ ထိုစကားသည်။ ဖွန်၏။ အာမိတော။ အစွမ်းအနိစ္စာဒိသု
အနိစ္စအစရှိသည်တို့တွင်း။ ယေနကောနဝိ။ အမှတ်မရှိတရံတရသော။ အာ
ကာရေန။ အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝိပဿနာဟိနိဝေသော။ ဝိပဿနာကိုနှလုံး
သွင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယဒါပန။ အကြင်အခါ၌ကား။ ဝုဠာနဂါမိ
နိယာ။ ဝုဠာနဂါမိနိဖြစ်သော။ ဝိပဿနာယ။ ဝိပဿနာဖြင့်။ အနိစ္စာကာရ
တော။ အခြေခံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သင်္ခါရေ။ သင်္ခါရတို့ကို။ သပ္ပ
သန္တိယာ။ သုံးသပ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ မဂ္ဂဝုဠာနံ။ မဂ်မှထခြင်းသည်။ ဟော
တိ။ ဖြစ်၏။ တဒါ။ ထိုအခါ၌။ ဝိပဿနာယ။ ဝိပဿနာသည်။ သတိရှိသော်။
ရာဂနိမိတ္တာဒိနံ။ ရာဂအကြောင်းအစရှိသည်တို့ကို။ သမုပ္ပါယဇေန။ ကောင်း
စွာခွဲသဖြင့်။ သင်္ခါရနိမိတ္တံ။ သင်္ခါရဟူသောအကြောင်းကို။ မနသာ။ ဖိတ်
ဖြင့်။ ဝိဿန္တတိ။ လွှတ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ နိပ္ပရိယာယေန။ မျချအားဖြင့်။ အနိ
မိတ္တနာမံ။ အနိမိတ္တဟူသောအမည်ကို။ အသတမာနာ။ မရသည်ရှိသော်။
အတ္တနော။ မိမိ၏။ မဂ္ဂဿ။ မဂ်အား။ အနိမိတ္တနာမံ။ အနိမိတ္တဟူသောအမည်

୧୨୯

[illegible]

၆၄၀ လေရင်္ဂါလာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သု၊သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုပိမောက္ခေသု၊ ဤပိမောက္ခတို့တွင်၊ ဣမေသံ
 လေရာနံ၊ဤမလေရ်တို့တွင်၊ကေပိ၊ အဈ္ဈကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊အနိ
 မိတ္တပိမောက္ခေန၊အနိမိတ္တပိမောက္ခဖြင့်၊ မုတ္တာ၊ကိလေသာတို့မှလွတ်ကုန်
 ၏၊ကေပိ၊အဈ္ဈကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အပ္ပဏိဟိတပိမောက္ခေန၊ အပ္ပ
 ဏိဟိတပိမောက္ခဖြင့်၊ မုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ကုန်၏၊ ကေပိ၊အဈ္ဈ
 ကုန်သောသူတို့သည်၊ သုညတပိမောက္ခေန၊သုညတပိမောက္ခဖြင့်၊မုတ္တာ၊
 ကိလေသာတို့မှလွတ်ကုန်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ အနိမိတ္တပိမောက္ခာဒိတော
 ဒေတာတိပိခါပိမောက္ခသမာပိဂမေနပိတိပိခါတိ၊အနိမိတ္တပိမောက္ခာဒိတော
 ဒေတာတိပိခါပိမောက္ခသမာပိဂမေနပိတိပိခါဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏၊ပဋိ
 ပဒါပိတာဂေန၊ပဋိပဒါကိုခွဲဝေခြင်းဖြင့်၊ စတုတ္ထိတေ၊လေးပါးအပြားရှိ၏၊ဟိ
 သစ္စံ၊မှန်၏၊ပဋိပဒါ၊အကျင့်တို့သည်၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲသောအကျင့်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓန္ဓာတိညာ၊ နို့ရှေးသောအသိဉာဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ကောင်း၊ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ဆင်းရဲသော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပာတိညာ၊
 လျှင်သောအသိဉာဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ကောင်း၊ သုခါပဋိပဒါ၊ လွတ်
 သောအကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓန္ဓာတိညာ၊ နို့ရှေးသောအသိဉာဏ်ရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ကောင်း၊သုခါပဋိပဒါ၊လွတ်သောအကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိပ္ပာ
 တိညာ၊လျှင်သောအသိဉာဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊စ
 တသော၊လေးပါးအပြားရှိကုန်၏၊ တတ္ထံ၊ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ရူပမူခါဒိသု
 ရုပ်ကိုအဦးပြုခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ပိပဿနာတိနိဝေသော၊ ပိပဿနာ
 ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းတို့၌၊ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ရူပမူခေန၊ ရုပ်ကိုအဦး
 ပြုသဖြင့်၊ပိပဿနံ၊ပိပဿနာကို၊အတိနိဝိသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ စတ္တာရိ၊
 လေးပါးကုန်သော၊မဟာသုတာနိ၊မဟာသုတ်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊သိမ်း
 ဆည်း၍၊ဥပါခါရူပံ၊ဥပါခါရုပ်ကို၊ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊သိမ်းဆည်း၏၊ရူပါရူပံပန၊
 ရုပ်နာမ်တရားကိုကား၊ပရိဂ္ဂဏှန္တော၊သိမ်းဆည်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဒုက္ခေ
 န၊ဆင်းရဲသဖြင့်၊ကသိရေန၊ပြုပြင်သဖြင့်၊ ကိလမန္တော၊ပင်ပန်းသည်ဖြစ်
 ၍၊ပရိဂ္ဂဟေတုံ၊သိမ်းဆည်းခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊တတ်နိုင်၏၊ တဿ၊ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲသော၊ပဋိပဒါနာမ၊အကျင့်မည်သည်၊ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ပရိဂ္ဂဟိတရူပါရူပဿပန၊သိမ်းဆည်းအပ်ပြီးသော ရုပ်နာမ်တရား
 ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ပိပဿနာပရိဝါသေ၊ပိပဿနာဖြင့်နေခြင်း၌၊မဂ္ဂ
 ပ၊တုဘာဝဒန္တတာယ၊မဂ်ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း၏နို့ရှေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 ဓန္ဓာတိညာနာမ၊နို့ရှေးသောအသိဉာဏ်ရှိသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်

၏၊ယေဝိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ရူပါရူပံ၊ရုပ်နာမ်တရားကို၊ပရိဂ္ဂ
ဟေတု၊သိမ်းဆည်း၍၊နာမရူပံ၊နာမ်ရုပ်ကို၊ဝဝတ္ထပေက္ခာ၊ပိုင်းခြားမှတ်
သားသည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခေန၊ဆင်းရဲသဖြင့်၊ ကသိရေန၊ငြိုငြင်သဖြင့်၊ကိလ
မေက္ခာ၊ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သား၏၊ ဝဝတ္ထပိ
တေ၊ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်သော၊နာမရူပစ၊နာမ်ရုပ်၌လည်း၊ဝိပဿနာ
ပရိဝါသံ၊ဝိပဿနာဟူသောနေခြင်းကို၊ ဝသန္တော၊နေသည်ရှိသော်၊စိရေန၊
နု၊ကြာမြင့်သဖြင့်၊မဂ္ဂံ၊မဂ်ကို၊ဥပ္ပါဒေတံ၊ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊တတ်
ရှိုင်း၏၊တဿပိ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဒုက္ခာပဗ္ဗိပဒါ၊ဆင်းရဲသောအကျင့်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဓန္ဓာဘိညာနာမ၊နို့နှေးသောအသိဉာဏ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အပရော၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နာမရူပံ၊နာမ်
ရုပ်ကို၊ဝဝတ္ထပေတု၊ပိုင်းခြားမှတ်သား၍၊ပစ္စယေ၊အကြောင်းတရားတို့ကို
ပရိဂ္ဂဟေတု၊သိမ်းဆည်းသည်ရှိသော်၊ဒုက္ခေန၊ဆင်းရဲသဖြင့်၊ ကသိရေန၊
ငြိုငြင်သဖြင့်၊ကိလမေက္ခာ၊ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ပရိဂ္ဂဟေတိ၊သိမ်းဆည်း
၏၊ပစ္စယေစ၊အကြောင်းတရားတို့ကိုလည်း၊ပရိဂ္ဂဟေတု၊သိမ်းဆည်း၍၊
ဝိပဿနာပရိဝါသံ၊ ဝိပဿနာဟူသောနေခြင်းကို၊ ဝသန္တော၊နေသည်ရှိ
သော်၊စိရေန၊ကြာမြင့်သဖြင့်၊ မဂ္ဂံ၊မဂ်ကို၊ဥပ္ပါဒေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့
ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ဒုက္ခာပဗ္ဗိပဒါ၊ဆင်းရဲသောအကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဓန္ဓာ
ဘိညာနာမ၊နို့နှေးသောအသိဉာဏ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်
၏၊အပရော၊တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပစ္စယေဝိ၊အကြောင်းတရားတို့ကို
လည်း၊ ပရိဂ္ဂဟေတု၊ သိမ်းဆည်း၍၊ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့ကို၊ပဗ္ဗိ
ပိဇ္ဈန္တော၊ထိုးတွင်း၍သိသည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခေန၊ဆင်းရဲသဖြင့်၊ ကသိရေန၊
ငြိုငြင်သဖြင့်၊ကိလမေက္ခာ၊ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗိပိဇ္ဈတိ၊ထိုးတွင်း၍သိ၏၊
ပဗ္ဗိပိဒ္ဓလက္ခဏောစ၊ထိုးတွင်း၍သိအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်လည်း၊ ဝိပဿနာပရိဝါသံ၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသောနေခြင်းကို၊ဝ
သန္တော၊နေသည်ရှိသော်၊စိရေန၊ကြာမြင့်သဖြင့်၊မဂ္ဂံ၊မဂ်ကို၊ဥပ္ပါဒေတိ၊ဖြစ်
စေ၏၊ဧဝံ၊ဤသို့လည်း၊ဒုက္ခာပဗ္ဗိပဒါ၊ ဆင်းရဲသောအကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဓန္ဓာဘိညာနာမ၊ နို့နှေးသောအသိဉာဏ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ဟော
တိ၊ဖြစ်၏၊အပရော၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လက္ခဏာနိဝိ၊လက္ခဏာတို့
ကိုလည်း၊ပဗ္ဗိပိဇ္ဈတွာ၊ ထိုးတွင်း၍သိပြီး၍၊ ဝိပဿနာဉာဏေ၊ ဝိပဿနာ
ဉာဏ်သည်၊ တိက္ခေ၊ တက်သည်ရှိသော်၊ သူရေ၊ ရဲရင့်သည်ရှိသော်၊ဝ
သန္တေ၊ကြည်လင်သည်ရှိသော်၊ ဝဟန္တေ၊ရှက်ဆောင်သည်ရှိသော်၊ဥပ္ပန္နံ၊

၆၄၂ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာနိကာန္တိ၊ ဝိပဿနာ၌တတ်နှစ်သက်ခြင်းကိုး၊ ပရိယာဒိ
ယမာနေ၊ ကုန်စေလျက်၊ ဒုက္ခန၊ ဆင်းရဲသဖြင့်၊ ကာသိနေ၊ ပြုပြင်သဖြင့်၊
ကိလမန္တော၊ ပင်းပန်းလျက်၊ ပရိယာဒိယတိ၊ ကုန်စေ၏၊ နိကာန္တိဉ္စ၊ တတ်နှစ်
သက်ခြင်းကိုလည်း၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ဝိပဿနာပရိဝါသံ၊ ဝိ
ပဿနာတည်းဟူသောနေခြင်းကို၊ ဝသန္တေန၊ နေသဖြင့်၊ ဝိရေန၊ ကြာမြင့်
မှ၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဇေဓိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဒုက္ခာပဗ္ဗိပဒါ၊ ဆင်း
ရဲသောအကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခန္ဓာဘိညာနာမ၊ နှိန့်နှေးသော အသိဉာဏ်ရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဂုတ္တာသုယောဝံ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗိပဒါသု၊ အကျင့်တို့၌၊ မဂ္ဂပါတုဘာဝဿ၊
မဂ်ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း၏၊ ခိပ္ပတာယ၊ လျှင်မြန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခပဗ္ဗိ
ပဒါ၊ ဆင်းရဲသောအကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခိပ္ပာဘိညာ၊ လျှင်သော အသိဉာဏ်
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ တာသံပနပဗ္ဗိပဒါနံ၊ ထိုအကျင့်တို့၏ကား၊ အကိစ္ဆ
သိဒ္ဓိယံ၊ မပြုပြင်မပင်ပန်းသဖြင့်ပြီးခြင်း၏၊ မဂ္ဂပါတုဘာဝဿ၊ မဂ်၏ထင်
ရှားဖြစ်ခြင်း၏၊ ခန္ဓတာယစ၊ နှိန့်နှေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
ခိပ္ပတာယစ၊ လျှင်မြန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယထာက္ခမံ၊
အစဉ်အတိုင်း၊ သုခပဗ္ဗိပဒါ၊ လွယ်သောအကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခန္ဓာဘိညာ၊
နှိန့်နှေးသော အသိဉာဏ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ သုခပဗ္ဗိပဒါ၊
လွယ်သော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခိပ္ပာဘိညာ၊ လျှင်သော အသိဉာဏ်ရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ စတုန္တံ၊ လေး
ပါးကုန်သော၊ ဣမေသံပဗ္ဗိပဒါနံ၊ ဤအကျင့်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊
အဂ္ဂမဂ္ဂပတ္တိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ ထေရောနံ၊
မထေရ်တို့၏၊ စတုဗ္ဗိတော၊ လေးပါးအပြားရှိသောအဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပဗ္ဗိပဒါဟိ၊ အကျင့်တို့မှ၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊
အရိယမဂ္ဂါဝိဂမော၊ အရိယမဂ်ကိုရခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တထောဟိ
တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌၊ ယထိံသမ
ယေံလောကုတ္တရံ ဈာနံဘာဝေတိ နိယျာနိကံ အပစယဂါမိံ၊ ပ၊ ဒုက္ခပဗ္ဗိ
ပဒံခန္ဓာဘိညန္တိ အာဒိနာ၊ ယထိံသမယေလောကုတ္တရံ ဈာနံဘာဝေတိနိ
ယျာနိကံအပစယဂါမိံ၊ ပ၊ ဒုက္ခပဗ္ဗိပဒံခန္ဓာဘိညံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊
ပဗ္ဗိပဒါယ၊ အကျင့်၌၊ သဒ္ဓိံယေဝ၊ တကွသာလျှင်၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယ
မဂ်ကို၊ ဝိဘာဠေယ၊ ဝေဘန်အပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပဗ္ဗိပဒါဝိဘာဝေနစ
တုဗ္ဗိတော၊ ပဗ္ဗိပဒါဝိဘာဝေနစတုဗ္ဗိတဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဣန္ဒြိယာဝိက

ဝိသာကေန၊ ဣန္ဒြေလွန်ကဲသည်၏ အဖြစ်ကိုဝေဘန်သဖြင့်၊ ပဉ္စဝိခ၊ ငါးပါး
 အပြားရှိကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုမထေရ်တို့အား၊ သမ္မာဘိသမ္ဗောဓဿာမညော၊
 သစ္စာကိုထိုးတွင်း၍ သိခြင်းတူသည်၊ သတိပ၊ ရှိသော်လည်း၊ ဧကစ္စေ၊
 အချို့ကုန်သော၊ မထေရ်တို့သည်၊ သဒ္ဓုတ္တရာ၊ သဒ္ဓါလွန်ကဲကုန်၏၊
 ထေရောဝက္ကသိသေယျထာပိ၊ ဝက္ကလိမထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့
 ကုန်သောမထေရ်တို့သည်၊ ဝီရိယုတ္တရာ၊ ဝီရိယလွန်ကဲကုန်၏၊ ကောဗ္ဗိဝိ
 သော၊ ကောဗ္ဗိဝိသ အမည်ရှိသော၊ ထေရောမဟာသောကောသေယျထာ
 ပိ၊ မဟာသောကမထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောမထေရ်တို့
 သည်းသထုတ္တရာ၊ သတိလွန်ကဲကုန်၏၊ သောဘိတောသေယျထာပိ၊ သော
 ဘိတမထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောမထေရ်တို့သည်၊ သ
 မာရုတ္တရာ၊ သမာဓိလွန်ကဲကုန်၏၊ ထေရောရုဇ္ဈပန္နကောသေယျထာပိ၊ ရုဇ္ဈ
 ပန္နကမထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော မထေရ်တို့သည်၊
 ပညုတ္တရာ၊ ပညာလွန်ကဲကုန်၏၊ ထေရောအာနန္ဒာသေယျထာပိ၊ အာနန္ဒာ
 မထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ တထာပိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သော၊
 ထိုအရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်ကို၊ ဂတိမန္တတာယ၊ ဂတိရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်
 ၎င်း၊ အတ္ထကော သလ္လာဒိဝန္တတာယစ၊ အနက်၌လိမ္မာခြင်း စသည်ရှိ
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပသံသိတော၊ မြီးပွင်းအပ်၏၊ အယဉ္ဇဝိ
 ဘာဂေါ၊ ဤသို့သောဝေဘန်ခြင်းကိုလည်း၊ ဝုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအဘိုး၌၊ လတ္တမာ
 နဝိသေသဝသေန၊ ရအပ်သောတရားအပျား၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊
 ချီအပ်၏၊ အဂ္ဂဗုဒ္ဓက္ခဏပန၊ အရဟတ္တမဂ်ဇာန်ကား၊ သေသာနဗ္ဗိကြွင်း
 ကုန်သောရဟန်းတို့အားလည်း၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေတို့၏၊ ဧကသဘာဂါ၊ တူ
 သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဣတ္ထိတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 ထို့၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗိ၊ ဗုဒ္ဓအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပါရမိပ္ပတ္တာ၊ ပါရမီသို့ရောက်သော
 ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ပဋိသန္တိဒါပတ္တာ၊ ပဋိသန္တိဒါသို့ ရောက်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဆဇ္ဇဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ကိုရသော
 ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို ရသောပုဂ္ဂိုလ်လည်း
 ကောင်း၊ သုက္ခဝိပဿကာ၊ သုက္ခဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ပဉ္စဝိခ၊ ငါးပါးအပြားရှိကုန်၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ သာဝကေသုသာ
 ဝကတို့တွင် ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သာဝကပါရမိယာ၊
 သာဝကပါရမီ၏၊ မတ္ထကပတ္တာ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်ကုန်၏၊ တံ၊ ထို
 အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယထာ၊ အဘယ်နည်း၊ အာ

၆၄၄ လေရဂါလာ-အဋ္ဌကထာနိသျ-စတုတ္ထတွဲ၊

ယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော။ သာရိပုတ္တော၊ “သာရိပုတ္တရာ
လည်းကောင်း၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော မဟာမောဂ္ဂ
လာနော၊ မဟာမောဂ္ဂသာနိလည်းကောင်းတည်း။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အတ္ထ ပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ ‘လည်းကောင်း၊
ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါလည်းကောင်း၊ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါ၊ နိရုတ္တိ
ပဋိသန္တိဒါလည်းကောင်း၊ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါ၊ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါလည်း
ကောင်း၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမံသံပဋိသန္တိဒါနံ၊ ဤပဋိသန္တိ
ဒါတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဋိသန္တိဒပ္ပတ္တာ၊ ပဋိသန္တိဒါသို့ရောက်
ကုန်၏၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဣဒ္ဓိဝိဥဉာဏာဒိနံ၊ ဣဒ္ဓိ
ဝိဓအတိညာဉ်အစရှိကုန်သော၊ အတိညာဉာနံ၊ အတိညာဉ်တို့၏၊ ဝသေန၊
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဆဋ္ဌတိညာ၊ ခြောက်ပါးသော အတိညာဉ်ကို၊ ကုန်၏၊
ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေန ဝါသဉာဏာဒိနံ၊ ပုဗ္ဗေန
ဝါသဉာဏ် အစရှိကုန်သော၊ တိဿန္တံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာနံ၊ ဝိဇ္ဇာ
တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိကုန်၏၊ ယေပန၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ခဏိကသမာဓိမတ္တေ၊ ခဏိကသမာဓိမျှ၌၊
ဌတွားတည်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အဓိဂတ
အဂ္ဂမဂ္ဂါ၊ အော်သော အရဟတ္တမဂ်ရှိကုန်၏၊ တေပန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
ကား၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ အန္တရန္တရာဝ၊ အကြာအကြား၌သာလျှင်၊ သမာ
ဓိဇေန၊ သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဈာနင်္ဂေန၊ ဈာနအင်္ဂါဖြင့်၊ ဝိပဿနာဗ္ဗန္တ
ရံ၊ ဝိပဿနာအတွင်းကို၊ ပဋိသန္တာနာနံ၊ စပ်ခြင်းတို့၏၊ အတာဝါ၊ မရှိခြင်း
ကြောင့်၊ ဧတေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သုက္ခဝိပဿနာ၊ ခြောက်သောဝိ
ပဿနာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သုက္ခဝိပဿကာ
နာမ၊ သုက္ခဝိပဿကာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်၏၊ အသဗ္ဗဝိဘာဂေါ၊ ဤသို့
သောဝေဘန်ခြင်းကိုလည်း၊ သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့အား၊ သာဓေရဏ
တာဝံ၊ ဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍၊
ပုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣပေါဋ္ဌိယံ ဤပါဋ္ဌိတော်၌၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သော
မထေရ်တို့သည်၊ သုက္ခဝိပဿကာ၊ သုက္ခဝိပဿကာ မထေရ်တို့သည်၊
နတ္ထေဝ၊ မရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပဋိသန္တိဒါစ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဝိမောက္ခာဝိစ၊ ဤဝိမောက္ခတို့ကို၎င်း၊
ဆဋ္ဌတိညာစ၊ ခြောက်ပါးသော အတိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ သန္တိ

ကတား၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ငြိ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဖြတ်စွာသုရား၏၊ သာသနံ၊
အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ငြိ၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိ
တော်စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပါရမိဝုတ္တံ၊ ဒိဝသေန၊ ပါ
ရမိအထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဉ္စဝိ
သ၊ ငါးပါးအပြားရှိကုန်၏၊ အနိမိတ္တာဒိဝသေန၊ အနိမိတ္တအစရှိသည်တို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဗ္ဗိဓာ၊ ခြောက်ပါးပြားကုန်၏၊ အနိမိတ္တပိမုတ္တော၊ အနိ
မိတ္တပိမုတ္တ၊ ဣတိအာဒိယော၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း၊ သဒ္ဓါရုရော၊ သဒ္ဓါရု
ရလည်းကောင်း၊ ပညာရုရော၊ ပညာရလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓော၊
နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အပ္ပဏိဟိတဝိမုတ္တောစ၊ အပ္ပဏိ
ဟိတဝိမုတ္တလည်းကောင်း၊ ပညာပိမုတ္တောစ၊ ပညာပိမုတ္တလည်းကောင်း၊
ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနိမိတ္တပိမုတ္တာဒိဝသေန၊ အနိမိတ္တပိမုတ္တစသည်တို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ပရိယာယဝိမုတ္တိဘေဒေန၊ ပရိယာယဝိမုတ္တိအပြား
အားဖြင့်၊ သတ္တဝိဓာ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
စတုဿုလေးပါးကုန်သော၊ အဗ္ဗပဿမာပတ္တိသု၊ အဗ္ဗပဿမာပတ်တို့၌၊ ဧက
မေကံ၊ တပါးပါးကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို
အာရတိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်
ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်တို့လည်းကောင်း၊ နိရောဓတော၊ နိရော
ဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာစ၊ ရောက်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ ငါးပါးကုန်သော၊ ဥဘတော
ဘာဂဝိမုတ္တာ၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တတို့လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါရုရပညာရု
ရဝသေန၊ သဒ္ဓါရုရ ပညာရု၏၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧဝံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်
သော၊ ပညာပိမုတ္တာ၊ ပညာပိမုတ္တတို့ လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိမုတ္တိ
ဘေဒေန၊ ဝိမုတ္တိအပြားအားဖြင့်၊ သတ္တဝိဓာ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏၊ ရရပ
ဗ္ဗိ၊ ဗဒိတာဂေန၊ ရရပဗ္ဗိပဒါကိုဝေဘန်သည်၏၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဋ္ဌဝိဓာ၊
ရှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြု၍၊ အံ၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ခာပ
ဗ္ဗိပဒါယ၊ ဆင်းရဲသောအကုဋ်ဖြင့်၊ ဧန္တာဘိညာယ၊ နွဲ့နွဲ့သောအသိဥဉ်း
ဖြင့်၊ နိယျာတိ၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်မြောက်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
သဒ္ဓါရုရပညာရုရဝသေန၊ သဒ္ဓါရုရပညာရုရ၏၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုဝိဓော၊
နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ သေသပဗ္ဗိပဒါသုဝိ၊ ကြွင်းသော ပဗ္ဗိပဒါတို့၌လည်း၊
တထာ၊ ထိုအတူတည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရရပဗ္ဗိပဒါတာဂေန၊ ရရပဗ္ဗိပဒါ
ကိုဝေဘန်သဖြင့်၊ အဋ္ဌဝိဓာ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏၊ ဝိမုတ္တိဘေဒေန၊ ဝိမုတ္တိ

စောရဂါထံ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

အပြားအားဖြင့်၊ နဝရိသာ၊ ကိုးပါး၊ အပြားရှိကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး၊ ကုန်သော၊ ဥဘ
တောဘာဝဂီရိယုတ္တံ၊ ဥဘတောဘာဝဂီရိယုတ္တံတို့လည်းကောင်း၊ နွေနှစ်ပါး
ကုန်သော၊ ပညာဝိမုတ္တံ၊ ပညာဝိမုတ္တံတို့လည်းကောင်း၊ ပညာဝိမုတ္တံပံစ၊
ပညာဝိမုတ္တံလည်းကောင်း၊ စေတောဝိမုတ္တံပဉ္စ၊ စေတောဝိမုတ္တံလည်း
ကောင်း၊ ပါရမီပုတ္တံ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ နွေနှစ်ပါးကုန်
သော၊ အဂ္ဂသာဝကောစ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ န
ဝရိသာ၊ ကိုးပါး၊ အပြားရှိကုန်၏၊ ဝိမုတ္တံ၊ သေနေဝ၊ ဝိမုတ္တံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်
သာလျှင်၊ ဒသဝိသာ၊ ဆယ်ပါး၊ အပြားရှိကုန်၏၊ စတုဿ၊ လေးပါး၊ ကုန်သော၊ အ
ရူပါဝစရုတ္တံ၊ နေသုစ၊ အရူပါဝစရုတ္တံတို့လည်းကောင်း၊ ဧကမေကံ၊ တခုတခုကို
ပဒကံ၊ အခြေကိုးကားတွင်၊ ပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်
ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့လည်းကောင်း၊ သုက္ခဝိပဿကာ၊ သုက္ခဝိ
ပဿကာပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့လည်းကောင်း၊
ပညာဝိမုတ္တံစ၊ ပညာဝိမုတ္တံပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်းကောင်း၊ ယထာဝရတ္တံ၊ ဆို
အပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဥဘတောဘာဝဂီရိယုတ္တံစ၊ ဥဘတောဘာဝဂီရိယုတ္တံတို့
လည်းကောင်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဝိမုတ္တံသေနေဝ၊ ဝိမုတ္တံအပြားဖြင့်၊ ဒသဝိသာ
ဆယ်ပါး၊ အပြားရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယထာဝရတ္တံ၊ အကြင်
အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ရုရတေ၊ နေ၊ ရုရအပြားဖြင့်၊ ဘိဇ္ဇမာနံ၊ ပြားကုန်
သည်ရှိသော်၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဗ္ဗိပဒါတေ၊
နေ၊ ပဗ္ဗိပဒါအပြားအားဖြင့်၊ ဘိဇ္ဇမာနံ၊ ပြားကုန်သည်ရှိသော်၊ စတ္တာဝီ
ယ၊ လေးဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝုန၊ တဘနံ၊ ပဗ္ဗိပဒါတေ၊ နေ၊
ပဗ္ဗိပဒါအပြားဖြင့်၊ ရုရတေ၊ နေ၊ ရုရအပြားဖြင့်၊ အသိတိ၊ ရှစ်ဆယ်တို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ သို့နေဝင်မှတော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သုညကဝိ
မုတ္တံ၊ ဒဝိတာဝဂေ၊ သုညကဝိမုတ္တံအစရှိသည်ကိုခွဲဝေသဖြင့်၊ ဘိဇ္ဇမာနံ၊
ပြားကုန်သည်ရှိသော်၊ စတ္တာဝီယာမိကာ၊ လေးဆယ်အလွန်ရှိကုန်သော၊
ဧသတဘနံ၊ နှစ်ရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝုန၊ တဘနံ၊ ဣန္ဒြိယာဝဂိက
ဝိတာဝဂေ၊ ဣန္ဒြိယလွန်ကဲသည်၏အဖြစ်ကိုခွဲဝေသဖြင့်၊ ဘိဇ္ဇမာနံ၊ ပြားကုန်
သည်ရှိသော်၊ ခွံသဝုတ္တရံ၊ နှစ်ရာအလွန်ရှိသော၊ သဟသံ၊ ထထောင်သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အတ္တနေဝ၊ မိမိ၏၊ ဂုဏဝသေန၊ ဂုဏ်၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနေကဘေဒဝိဘတ္တေ၊ များသော အပြားတို့ဖြင့်
ဘနံအပ်ကုန်သော၊ မဂ္ဂပလဋ္ဌေ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၌တည်ကုန်သော၊ အရိယ
သာဝကေသုယေဝ၊ အရိယသာဝကတို့၌သာလျှင်၊ အတ္တနေဝ၊ မိမိ၏၊ ပဗ္ဗိ

ပတ္တိပတ္တိဖာဒိကော၊ အကုဋ်၏ဖြစ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ဝိဘာ
 ဝေန္တိ၊ ကင်ရှားပြကုန်၏၊ ယေ၊ အကြင်မထေရ်တို့သည်၊ ဆန္ဒာမကုမ္ပိကာ
 ဟိအာဒိကာ၊ ဆန္ဒာမကုမ္ပိကာ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို
 ဥဒါနဝသေန၊ ဥဒါန်း၏အတွင်းအားဖြင့်၊ အဘာသိ၊ သု၊ ရွတ်ဆိုကုန်၏၊ တေဝ
 ထိမထေရ်တို့ကိုလည်း၊ ဣဝ၊ ဤထေရ်ဂါထာ၌၊ ဂါထာမုခေန၊ ဂါထာကိုအ
 ဦးပြုသဖြင့်၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂဟနာသို့၊ အာရဇ္ဇာ၊ တင်အပ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ သိဟနာဒေနန္တနံ (ပ)၊ ဖုသိတွာအတ္တုတံပဒန္တိ၊ သိဟနာဒေနန္တ
 နံ(ပ)၊ ဖုသိတွာအတ္တုတံပဒဟူ၍၊ အာဟ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤထေရ
 ဂါထာ၌၊ ပဏိဏ္ဍကကထာ၊ ပဏိဏ္ဍကကထာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
 ၏၊ ဝရီသဗ္ဗေရဿ၊ ဝရီသမထေရ်၏၊ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဂါထာအဖွင့်
 သည်၊ သမညာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ၊ မဟာနိပါတဝဏ္ဏနာ၊ မဟာနိပါတ်
 အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ၊

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိသျှပြီး၏။

